

Tollahandbók

I

Tollalög, reglugerðir o.fl.

TOLLSTJÓRINN Í REYKJAVÍK
2006

Tollahandbók I 2006 - 2. útgáfa 1. mars 2006.
Tollalög, reglugerðir o.fl.
Meginmál er sett með 10,5 punkta Times letri á 11,8 punkta fæti.

Efnisyfirlit

	Bls.
Formáli	5
Lög og stjórnvaldsreglur í aldursröð:	
Lög	7
Reglugerðir	318
Reglur	927
Auglýsingar o fl.	955
Yfirlit laga og stjórnvaldsreglna í aldursröð	1014
Atriðisorð	1024

Formáli

Í þessari handbók er að finna ýmis lög og stjórnvaldsreglur um tollamál.

Handbókin er til hagræðis fyrir þá sem vinna við framkvæmd tollheimtu og tolleftirlits. Ennfremur getur hún komið að almennum notum og greitt götu þeirra, sem vilja kynna sér reglur á sviði tollamála. Efni handbókarinnar er skipað með þeim hætti að fyrst koma lög síðan regluglugerðir, reglur og auglýsingar, tilkynningar og annað. Lögum þessum og reglum er raðað miðað við útgáfunúmer þeirra í Stjórnartíðindum (lög birt í A-deild en reglugerðir o.þ.h. í B-deild). Þar sem tollskrárnúmer hafa verið uppfærð með tilliti til breytinga sem gerðar hafa verið á tollskránni er þess sérstaklega getið.

Við val á efni í handbókina tókust á tvö ósamrýmanleg sjónarmið; annars vegar að bókin hefði að geyma þær reglur, sem tollstarfsmönnum þurfa að vera tiltækar við starfa sinn, og hins vegar að bókin yrði ekki of mikil að vöxtum. Komu upp allmörg álitamál um afmörkun efnisins og ekki varð komist hjá því að sleppa ýmsum reglum sem þarft hefði verið að hafa með í slíkri handbók.

Varðandi stjórnvaldsreglur skal tekið fram, að eingöngu eru teknar í bókina reglur sem birtar hafa verið í Stjórnartíðindum; ýmis fyrirmæli stjórnvalda önnur, t.d. bréf ráðuneyta, falla utan sviðs þessarar bókar, enda þótt þau varði tollframkvæmdina.

Þá skal þess getið að milliríkjasamningar sem snerta tollamál, eru almennt ekki birtir í þessari handbók. Fyrirhugað er að gefa út slíka samninga og stjórnvaldsmæli sem þeim tengjast – EES-samninginn og aðra fríverslunarsamninga – í sérstakri handbók, Tollahandbók III. Jafnframt er sleppt samningum um gagnkvæma aðstoð í tollamálum þótt þeim hafi verið veitt lagagildi hér á landi. Slíkum samningum verður einnig gerð skil í Tollahandbók III. Þá er sleppt ýmsum lögum sem undanþiggja einstaka aðila greiðslu aðflutningsgjalda m.a. vegna framkvæmda eða framleiðslu eins og Landsvirkjun, Íslenska járnblendifélagið hf. og Íslenska álfélagið hf. Sama gildir um tímabundnar heimildir í 7. gr. fjárlaga hvers árs.

Tollstjórum er auk tollamála falið að sinna ýmsum öðrum verkefnum lögum samkvæmt. Meðal slíkra verkefna má telja lögskráningu og ýmis innheimtustörf sem ekki tengjast beint inn- eða útflutningi. Handbók þessi nær ekki til slíkra verkefna.

Í þessari handbók er miðað við lög og reglur sem voru í gildi til og með 28. febrúar 2006.

Þar sem gildandi réttur, einkum stjórnvaldsfyrirmæli, sætir stöðugri endurskoðun; nýmæli eru tekin upp og reglum breytt, er ljóst að handbók sem þessi getur úrelst á skömmum tíma. Þeir sem nota bókina þurfa því að gæta að nýmælum og breytingum.

Athygli er vakin á því að á alnetinu er að finna vef tollstjórans í Reykjavík – www.tollur.is. Þar hafa viðskiptavinir tollsins aðgang að Tollahandbók I og Tollahandbók II (tollskrá). Einnig má þar finna leiðbeiningar um tollskýrslugerð vegna innflutnings og útflutnings, upprunareglur samkvæmt EES-samningnum og öðrum fríverslunarsamningum og ýmsar gagnlegar upplýsingar fyrir ferðamenn auk tollalaga á íslensku og ensku. Stefnt er að

Því að efni handbókanna á vefnum verði uppfært jafnóðum og lög, reglugerðir og önnur birt fyrir máli varðandi tollframkvæmdina öðlast gildi.

Bent skal á að fyrirtæki og stofnanir, sem þess óska, hafa um alllangan tíma getað gegn endurgjaldi leitað upplýsinga á Tollalínunni um tollafgreiðslu eigin vörusendinga og aðflutningsgjöld sem lögð eru á innfluttar vörur samkvæmt tollskrárnúmerum tollskrárinnar.

Tekið skal fram að séu villur í handbókinni hafa þær að sjálfsgöðu ekki gildi.

Reykjavík, 1. mars 2006.
Tollstjórinn í Reykjavík

Úr lögum

nr. 25/1921, um einkaleyfi handa Háskóla Íslands til útgáfu almanaks.

Tóku gildi 4. nóvember 1921. Breytt með [1. 35/1958](#) (tóku gildi 24. okt. 1958), [1. 10/1983](#) (tóku gildi 25. mars 1983) og [1. 19/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 1. og 3. mgr. 29. gr. sem tóku gildi 17. apríl 1991).

1. gr.

Háskóli Íslands skal hafa einkarétt til þess að gefa út og selja eða afhenda með öðrum hætti almanök og dagatöl á Íslandi.

2. gr.

Háskólaráðið sér um útreikning almanaksins, útgáfu þess og sölu. Það heldur reikning yfir tekjur og gjöld af útgáfunni og birtir hann árlega í Árbók Háskólans, endurskoðaðan af hálfu Háskólans, með sama hætti sem ársreikningur Háskólans.

3. gr.

Háskólaráðinu er skylt að gefa almanak út árlega, í nægilega mörgum eintökum og svo snemma, að almenningur eigi þess kost að afla sér þess fyrir ár það, sem í hönd fer, hjá útsöllumönnum í hverri sýslu eða kaupstað fyrir hver áramót.

4. gr.

Ráðherra ákveður verð almanaka Háskólans, eftir tillögum Háskólaráðsins.

5. gr.

Það er brot á einkarétti Háskólans samkv. 1. gr., ef maður:

1. Flytur inn í landið til sölu eða afhendingar með öðrum hætti önnur almanök eða dagatöl en þau, er í 1. gr. segir.
2. Selur hér á landi eða afhendir með öðru móti önnur almanök eða dagatöl en þau, sem einkaréttur Háskólans nær til.
3. Gefur út hér á landi á prenti eða með öðrum hætti almanök eða dagatöl eða kafla úr þeim.
4. Prentar upp eða fjölritar almanök Háskólans eða dagatöl eða kafla úr þeim, til þess að selja eða láta af hendi með öðrum hætti.

6. gr.

Ráðherra getur, eftir tillögum Háskólaráðs, leyft að gefa út dagatöl og þess konar bækur eða töflur, svo og að flytja inn í landið útlend almanök eða dagatöl, enda greiði útgefandi eða innflytjandi gjald, sem ráðherra ákveður eftir tillögum Háskólaráðs, til Háskólans af hverju eintaki, sem hann gefur út eða flytur inn, og sé nægt eftirlit með því, að eintakafjöldi sé rétt tilgreindur og að leyfi verði ekki notað á annan hátt en til er ætlast.

Heimilt er og að taka kafla úr erlendum almanökum eða almanaki Háskólans í vísindarit eða kennslubækur og þess konar rit til skýringar, einnig að flytja inn í landið og selja sams konar útlend rit með köflum úr almanökum, enda megi þeir teljast, að dómi ráðherra, aðeins óverulegur hluti ritsins eða bókarinnar.

7. gr.

[Brot samkvæmt 5. gr. laganna varðar sektum]^{1) 2)}

Leggja skal þegar hald á rit þau, sem ólöglega hafa verið flutt til landsins, gefin hér út eða seld eða af hendi látin samkvæmt 5. gr., og skal síðan gera þau upptæk með dómi.

Skaðabætur skal hver sá greiða, sem sekur verður eftir 5. gr. Miða skal bætur, ef því verður við komið, við samanlagt söluverð ólöglegra seldra eða afhentra eintaka að frá dregnum hæfilegum sölulaunum. Ella skal ákveða bætur eftir atvikum.

1) L. 10/1983, 15. gr. 2) L. 35/1958, 1. gr.

Úr lögum

nr. 42/1926, um skipströnd og vogrek.

Tóku gildi 1. júlí 1926. Breytt með [L. 44/1965](#) (tóku gildi 12. júní 1965), [L. 10/1983](#) (tóku gildi 25. mars 1983), [L. 90/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992), [L. 91/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992), [L. 92/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992) og [L. 93/2002](#) (tóku gildi 31. maí 2002).

16. gr.

Nú er tollvörum eða bannvörum bjargað, og skal þá lögreglustjóri eða hreppstjóri sjá um, að farið verði með þær lögum samkvæmt.

17. gr.

[Lögreglustjóra er heimilt að krefjast nauðungarsölu á strönduðu skipi eða því sem hefur bjargast úr því án undangenginnar áskorunar til eiganda ef aðilar sammælast ekki um annars konar sölu.]¹⁾

1) L. 90/1991, 91. gr.

Lög

nr. 78/1935, um einkarétt ríkisstjórnarinnar til þess að flytja trjáplöntur til landsins, og um eftirlit með innflutningi trjáfræs.¹⁾

Tóku gildi 20. maí 1935. Breytt með [L. 10/1983](#) (tóku gildi 25. mars 1983).

1) Augl. 35/1935.

1. gr.

Ríkisstjórnin hefur ein heimild til þess að flytja til landsins hvers konar trjáplöntur, og tekur sú heimild einnig til plantna af öllum tegundum runna, nema rósum. Enn fremur skal ríkisstjórnin taka að sér eftirlit með innflutningi á trjáfræi.

2. gr.

Ríkisstjórnin felur skógrækt ríkisins að sjá um innkaup og innflutning erlendra trjáplantna, eftir því sem þörf krefur. Ríkisstjórnin felur einnig skógrækt ríkisins eftirlit með innflutningi á trjáfræi.

3. gr.

Skógræktarstjóri, sem framkvæmdarstjóri skógræktarmálanna, sér um innkaup, sölu og afhendingu erlendra trjáplantna. Plönturnar má selja bæði í heildsölu og smásölu, en öll álagning skal ákveðin af ríkisstjórn, eftir tillögum skógræktarstjóra.

4. gr.

Skógræktarstjóri skal leggja áherslu á, að til landsins flytjist harðgerðar plöntur, sem líklegar séu til þess að þola íslenskt veðurfar. Skal hann einnig gæta þess, að heilbrigði plantnanna sé ekki ábótavant, svo framarlega sem þess er kostur.

Eftirlit með innflutningi á trjáfræi skal fylgið í því, að skógræktarstjóri getur krafist þeirra heilbrigðisvottorða, sem hann álitur nauðsynleg, með hverri tegund trjáfræs.

5. gr.

Sá arður, sem kann að verða af sölu innfluttra trjáplantna, fellur til skógræktar ríkisins, og skal honum ráðstafað á sama hátt og því fé, sem skógrækt ríkisins hefur í þarfir skógræktarmálanna.

6. gr.

[Brot gegn lögum þessum varða sektum. Ólöglega innfluttar trjáplöntur skulu gerðar upptækar samkvæmt ákvæðum 69. gr. almennra hegningarlaga. Mál út af brotum þessum sæta meðferð opinberra mála.]¹⁾

1) [L. 10/1983, 55. gr.](#)

Úr almennum hegningarlögum

nr. **19/1940.**

Tóku gildi 12. ágúst 1940. Breytt með [l. 47/1941](#) (tóku gildi 30. júní 1941), [l. 36/1944](#) (tóku gildi 24. ágúst 1944), [l. 101/1950](#) (tóku gildi 31. des. 1950), [l. 100/1951](#) (tóku gildi 20. mars 1951), [l. 22/1955](#) (tóku gildi 23. maí 1955), [l. 20/1956](#) (tóku gildi 24. apríl 1956), [l. 21/1957](#) (tóku gildi 3. sept. 1957), [l. 31/1961](#) (tóku gildi 2. maí 1961), [l. 8/1962](#) (tóku gildi 28. sept. 1962), [l. 17/1962](#) (tóku gildi 4. maí 1962), [l. 69/1964](#) (tóku gildi 15. jan. 1965), [l. 41/1973](#) (tóku gildi 24. maí 1973), [l. 96/1973](#) (tóku gildi 31. des. 1973), [l. 64/1974](#) (tóku gildi 11. júní 1974), [l. 16/1976](#) (tóku gildi 10. maí 1976), [l. 24/1976](#) (tóku gildi 28. maí 1976), [l. 101/1976](#) (tóku gildi 29. des. 1976), [l. 34/1980](#) (tóku gildi 9. júní 1980), [l. 52/1980](#) (tóku gildi 16. júní 1980), [l. 20/1981](#) (tóku gildi 1. okt. 1981), [l. 69/1981](#) (tóku gildi 18. júní 1981), [l. 13/1984](#) (tóku gildi 1. júlí 1984), [l. 42/1985](#)

(tóku gildi 1. júlí 1985), [l. 48/1988](#) (tóku gildi 1. jan. 1989), [l. 16/1990](#) (tóku gildi 6. apríl 1990), [l. 19/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 1. og 3. mgr. 29. gr. sem tóku gildi 17. apríl 1991), [l. 21/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992), [l. 92/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992), [l. 40/1992](#) (tóku gildi 10. júní 1992), [l. 39/1993](#) (tóku gildi 7. maí 1993; EES-samningurinn: IX. viðauki tilskipun 91/308/EBE), [l. 50/1993](#) (tóku gildi 1. júlí 1993), [l. 72/1993](#) (tóku gildi 27. maí 1993), [l. 133/1993](#) (tóku gildi 1. jan. 1994; V. viðauki tilskipun 64/221/EBE, VII. viðauki tilskipun 67/43/EBE, V. viðauki tilskipun 68/360/EBE og 72/194/EBE, VIII. viðauki tilskipun 73/148/EBE, 75/34/EBE og 75/35/EBE, VII. viðauki tilskipun 77/249/EBE og 89/48/EBE, VIII. viðauki tilskipun 90/364/EBE, 90/365/EBE og 90/366/EBE), [l. 39/1995](#) (tóku gildi 1. jan. 1995), [l. 71/1995](#) (tóku gildi 13. mars 1995), [l. 142/1995](#) (tóku gildi 29. des. 1995), [l. 84/1996](#) (tóku gildi 1. júlí 1997), [l. 90/1996](#) (tóku gildi 1. júlí 1997), [l. 126/1996](#) (tóku gildi 1. jan. 1997), [l. 135/1996](#) (tóku gildi 30. des. 1996), [l. 10/1997](#) (tóku gildi 26. mars 1997), [l. 57/1997](#) (tóku gildi 1. júlí 1997), [l. 30/1998](#) (tóku gildi 29. apríl 1998), [l. 63/1998](#) (tóku gildi 18. júní 1998), [l. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998), [l. 140/1998](#) (tóku gildi 30. des. 1998), [l. 147/1998](#) (tóku gildi 30. des. 1998), [l. 24/1999](#) (tóku gildi 30. mars 1999), [l. 122/1999](#) (tóku gildi 30. des. 1999), [l. 15/2000](#) (tóku gildi 28. apríl 2000), [l. 39/2000](#) (tóku gildi 26. maí 2000), [l. 94/2000](#) (tóku gildi 6. júní 2000), [l. 25/2001](#) (tóku gildi 16. maí 2001), [l. 32/2001](#) (tóku gildi 16. maí 2001), [l. 44/2001](#) (tóku gildi 13. júní 2001), [l. 14/2002](#) (tóku gildi 3. apríl 2002), [l. 56/2002](#) (tóku gildi 14. maí 2002), [l. 70/2002](#) (tóku gildi 17. maí 2002), [l. 99/2002](#) (tóku gildi 31. maí 2002), [l. 40/2003](#) (tóku gildi 3. apríl 2003), [l. 54/2003](#) (tóku gildi 7. apríl 2003), [l. 125/2003](#) (tóku gildi 30. des. 2003), [l. 73/2004](#) (tóku gildi 18. júní 2004) og [l. 129/2004](#) (taka gildi 31. des. 2005).

...

XVI. kafli.

Peningafals og önnur brot, er varða gjaldmiðil.

153. gr.

Það varðar sektum að búa til, flytja inn eða dreifa út meðal manna hlutum, sem að gerð og frágangi líkjast mjög peningum eða verðbréfum, sem ætluð eru til þess að ganga manna á milli.

154. gr.

Sektum eða [fangelsi]¹⁾ allt að 3 mánuðum skal sá sæta, sem án heimildar í lögum býr til, flytur inn eða lætur úti handhafabréf, sem notuð kunna að verða til þess að ganga sem gjaldmiðill manna á milli, hvort heldur almennt eða innan sérstaks flokks manna, eða vænta má, að notuð verði á þann hátt. Ákvæði þessarar greinar taka ekki til erlendra peningaseðla.

1) [L. 82/1998, 71. gr.](#)

...

XVIII. kafli.

Brot, sem hafa í för með sér almannahættu.

173. gr.

Hafi maður á boðstólum eða vinni að því að útbreiða sem læknislyf eða varnarmeðul við sjúkdómum muni, sem hann veit, að ekki eru til þess hæfir, og að notkun þeirra í þessu skyni er hættuleg lífi manna eða heilbrigði, þá varðar það fangelsi allt að 6 árum eða varðhaldi.

Sé brot framið af gáleysi, varðar það sektum eða varðhaldi.

[173. gr. a.

[Hver, sem andstætt ákvæðum laga um ávana- og fíkniefni lætur mörgum mönnum í té ávana- og fíkniefni eða afhendir þau gegn verulegu gjaldi eða á annan sérstaklega saknæman hátt, skal sæta fangelsi allt að [12 árum].¹⁾

Sömu refsingu skal sá sæta, sem gegn ákvæðum nefndra laga framleiðir, býr til, flytur inn, flytur út, kaupir, lætur af hendi, tekur við eða hefur í vörslum sínum ávana- og fíkniefni í því skyni að afhenda þau á þann hátt, sem greint er í 1. mgr.]²⁾

1) L. 32/2001, 1. gr. 2) L. 64/1974, 1. gr.

...

XIX. kafli.

Ýmis brot á hagsmunum almennings.

210. gr.

Ef klám birtist á prenti, skal sá, sem ábyrgð ber á birtingu þess eftir prentlögum, sæta sektum ...¹⁾ eða fangelsi allt að 6 mánuðum.

Sömu refsingu varðar það að búa til eða flytja inn í útbreiðsluskyni, selja, útbýta eða dreifa á annan hátt út klámritum, klámmyndum eða öðrum slíkum hlutum, eða hafa þá opinberlega til sýnis, svo og að efna til opinbers fyrirlestrar, eða leiks, sem er ósiðlegur á sama hátt. [Þegar slíkt efni sýnir börn á kynferðislegan eða klámfenginn hátt getur refsing þó orðið fangelsi allt að 2 árum.]²⁾

Það varðar enn fremur sömu refsingu, að láta af hendi við unglinga, yngri en 18 ára, klámrit, klámmyndir eða aðra slíka hluti.

[Hver sem flytur inn eða hefur í vörslu sinni ljósmyndir, kvikmyndir eða sambærilega hluti sem sýna börn á kynferðislegan eða klámfenginn hátt skal sæta sektum [eða fangelsi allt að 2 árum ef brot er stórfellt].³⁾ Sömu refsingu varðar að flytja inn eða hafa í vörslu sinni ljósmyndir, kvikmyndir eða sambærilega hluti sem sýna börn í kynferðisathöfnum með dýrum eða nota hluti á klámfenginn hátt.]²⁾

1) L. 82/1998, 105. gr. 2) L. 39/2000, 7. gr. 3) L. 14/2002, 2. gr.

...

XXVII. kafli.

Ýmis brot, er varða fjárréttindi.

[264. gr.

[Hver sem tekur við eða aflar sér eða öðrum ávinnings af broti samkvæmt lögum þessum skal sæta sektum [...] eða fangelsi allt að 2 árum. Sömu refsingu skal sá sæta sem geymir eða flytur slíkan ávinning, aðstoðar við afhendingu hans eða stuðlar á annan sambærilegan hátt að því að tryggja öðrum ávinning af broti. Nú er brot ítrekað eða stórfellt og getur refsing þá orðið [...] fangelsi allt að 4 árum.

Refsing getur orðið fangelsi allt að [12 árum]²⁾ ef um ræðir ávinning af broti skv. 173. gr. a.

Ef ávinningur er smávægilegur og engin sérstök atvik auka saknæmi brotsins skal mál eigi höfðað nema almenningshagsmunir krefjist.

Sé brot framið af gáleysi varðar það sektum eða [fangelsi allt að 6 mánuðum].¹⁾ Varði brotið sem ávinningur stafar frá ekki þyngri refsingu en [fangelsi allt að 1 ári]¹⁾ má láta refsingu falla niður.]³⁾

1) L. 82/1998, 141. gr. 2) L. 32/2001, 2. gr. 3) L. 10/1997, 4. gr.

Úr lögum

nr. 34/1944, um þjóðfána Íslendinga [og ríkisskjaldarmerkið]¹

Tóku gildi 24. ágúst 1944. Breytt með L. 67/1998 (tóku gildi 24. júní 1998).

1) Sbr. 13. gr. laga nr. 67/1998.

1. gr.

Hinn almenni þjóðfáni Íslendinga er heiðblár með mjallhvítum krossi og eldrauðum krossi innan í hvíta krossinum. Armar krossanna ná alveg út í jaðra fánans, og er breidd þeirra 2/9, en rauða krossins 1/9 af fánabreiddinni. Bláu reitirnir eru rétthyrndir ferhyrningar: stangarreitirnir jafnhliða og ytri reitirnir jafnbreiðir þeim, en helmingi lengri. Hlutfallið milli breiddar fánans og lengdar er 18:25.

2. gr.

Ríkisstjórn, Alþingi og aðrar opinberar stofnanir svo og fulltrúar utanríkisráðuneytis Íslands erlendis skulu nota þjóðfánann klofinn að framan: tjúgufána.

Tjúgufáninn er að því leyti frábrugðinn hinum almenna þjóðfána, að ytri reitir hans eru þrefalt lengri en stangarreitirnir og klauf upp í hann að framan, skorin eftir beinum línunum, dregnum frá ytri hornum fánans inn að miðlínu hans. Línur þessar skera innjaðra ytri reitanna, þar sem saman koma 4/7 ytri og 3/7 innri hlutar lengdar þeirra. Þar, sem línur þessar nema við arm rauða krossins, er hann þverskorinn.

[Tollgæslufáni eru tjúgufáni með silfurlitu upphafstéi (T) í efra stangarreit miðjum.]¹⁾

1) L. 67/1998, 1. gr.

5. gr.

Tjúgufánann má aðeins nota á húsum og við hús, sem notuð eru að öllu eða mestu leyti í þágu ríkis eða ríkisstofnana, nema um sé að ræða heimili eða embættisskrifstofu fulltrúa utanríkisráðuneytis Íslands erlendis. Þótt hús sé eign ríkis eða ríkisstofnana, má ekki nota tjúgufánann á því, ef leigt er að mestu eða öllu einstökum mönnum eða einkastofnunum. Hins vegar má nota tjúgufánann á húsi, sem er í eign einstakra manna eða einkastofnana, ef ríkið eða ríkisstofnanir hafa húsið á leigu og nota það að öllu eða mestu leyti til sinna þarfa.

[Tjúgufánann má aðeins nota á skipum sem eru í eign ríkis eða ríkisstofnana og notuð í þeirra þarfir. Ef ríkið tekur skip á leigu til embættisþarfa (strandgæslu, tollgæslu, póstflutnings, vitaftirlits, hafnsögu o.s.frv.) má það nota tjúgufánann að þeirri gerð sem við á skv. 2. og 3. gr.]¹⁾

1) L. 67/1998, 3. gr.

Úr lögum

nr. 110/1951, um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess.¹⁾

Tóku gildi 31. desember 1951.

1) Rg. 284/1999 (um kaupskrárnefnd varnarsvæða). Rg. 471/1999 (um skipulags-, bygginga- og umhverfismál á varnarsvæðum). Rg. 902/2002 (um ráðstöfun afgangsvöru varnarliðsins).

1. gr.

Meðan í gildi er varnarsamningur sá milli Íslands og Bandaríkjanna, sem undirritaður var hinn 5. maí 1951, skulu ákvæði hans og viðbætis við hann frá 8. maí 1951, um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þeirra, hafa lagagildi hér á landi. Samningurinn og viðbótarákvæðin eru prentuð sem fylgiskjöl með lögum þessum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Fylgiskjal.

Viðbætur um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þeirra.

1. gr.

Í viðbæti þessum taka orðin „lið Bandaríkjanna“ yfir liðsmenn í herliði Bandaríkjanna og starfslíð, sem herliðinu fylgir og er í þjónustu þess, enda hafi menn þessir hvorki ríkisfang né fasta búsetu á Íslandi, heldur dveljist þar vegna framkvæmda á samningi þessum.

...

8. gr.

1. Menn í liði Bandaríkjanna svo og skyldulið þeirra skulu, nema öðruvísi sé ákveðið berum orðum í samningi þessum, lúta lögum þeim og reglugerðum, sem tollyfirvöld Íslands framkvæma. Einkanlega skal íslenskum tollyfirvöldum heimilt, samkvæmt almennum ákvæðum íslenskra laga og reglugerða, að leita á mönnum úr liði Bandaríkjanna og skylduliði þeirra svo og á verktökum Bandaríkjanna og mönnum í þeirra þjónustu, sem ekki eru íslenskir þegnar, skoða farangur þeirra og ökutæki og leggja hald á muni samkvæmt ákvæðum slíkra laga og reglugerða.
2. Eigi skal tollskoða innsiglið opinber skjöl. Sérstakir sendiboðar, sem flytja slík skjöl, skulu án tillits til stöðu sinnar hafa meðferðis hverju sinni fyrirmæli um ferð sína. Fyrirmæli þessi skulu sýna tölu bréfa, er þeir hafa meðferðis, og geyma vottorð þess efnis, að þau séu einungis opinber skjöl.
3. Hervöld Bandaríkjanna mega flytja inn tollfrjálst útbúnað handa liði sínu og hæfilegt magn vista, birgða og annars varnings til nota fyrir liðsmenn eina og skyldulið þeirra svo og fyrir verktaka Bandaríkjanna og menn í þeirra þjónustu, sem eigi eru íslenskir þegnar. Þessi tollfrjálsi innflutningur skal háður því skilyrði, að afhent sé, auk tollskjalanna á tollskrifstofu á innflutningsstað, yfirlýsing, undirrituð af þar til bærum fyrirsvarsmanni liðs Bandaríkjanna. Afhenda skal íslenskum tollyfirvöldum skrá yfir þá fyrirsvarsmenn, sem heimild hafa fengið til að undirrita slíkar yfirlýsingar, svo og sýnishorn af nafnritun þeirra og stimplum, er nota skal.

4. Menn úr liði Bandaríkjanna og skyldulið þeirra mega, þegar þeir koma fyrsta sinn til Íslands til að taka við starfa sínum þar, flytja tollfrjálst persónulega muni sína og húsgögn til afnota, meðan á starfa þeirra stendur þar.
5. Menn úr liði Bandaríkjanna og skyldulið mega flytja inn tollfrjálst einkabifreiðar og bifhjól til sjálfs sín nota, meðan þeir dveljast á Íslandi.
6. Nú flytja menn úr liði Bandaríkjanna eða skyldulið þeirra inn aðrar vörur en þær, sem greindar eru í töluliðum 4 og 5 þessarar greinar, þar með taldar sendingar fyrir atbeina pósthúsa Bandaríkjanna, og skal þá slíkur innflutningur ekki samkvæmt þessari grein undanþeginn tolli eða öðrum skilyrðum.
7. Nú hafa vörur verið fluttar inn tollfrjálst samkvæmt töluliðum 3, 4 og 5 að ofan, og skal þá með fara sem hér segir:
 - a. Slíkar vörur má flytja út aftur óhindrað, enda sé yfirlýsing sem gefin hefur verið út samkvæmt 3. tölulið, sýnd á tollskrifstofu, ef um er að tefla innflutning samkvæmt þeim tölulið. Tollyfirvöld mega samt ganga úr skugga um, að endurútflyttar vörur séu í samræmi við yfirlýsingu, er út kann að hafa verið gefin, og að þær hafi raunverulega verið fluttar inn með þeim hætti, er segir í töluliðunum 3, 4 og 5.
 - b. Slíkar vörur skulu eigi látnar af hendi á Íslandi, hvorki með sölu, að gjöf né í skiptum. Þó má, er sérstaklega stendur á, veita heimild til slíkrar afhendingar með þeim skilyrðum, er tollyfirvöld setja (t.d. um greiðslu á tolli og gjöldum og um að gætt sé fyrirmæla um eftirlit með verslun og gjaldeyri). Yfirvöld Bandaríkjanna munu, svo sem unnt er, setja og framkvæma fyrirmæli, er miða að því að koma í veg fyrir, að einstökum mönnum í liði Bandaríkjanna, skylduliði þeirra og mönnum í þjónustu verktaka Bandaríkjanna séu seldar eða afhentar umfram persónulegar þarfir sínar vörur, sem yfirvöld Bandaríkjanna flytja tollfrjálst til Íslands, hvernig svo sem þeim innflutningi er háttáð, enda sé um að tefla vörur, sem yfirvöld Bandaríkjanna í samráði við íslensk stjórnvöld telja mest líkindi til, að verði seldar, gefnar eða látnar af hendi í skiptum á Íslandi.
8. Vörur, sem keyptar eru á Íslandi, skulu einungis fluttar út þaðan samkvæmt þeim reglum, er gilda á Íslandi.
9. Af Íslands hálfu skulu gerðar sérstakar ráðstafanir til þess, að látið sé af hendi án greiðslu tolla og gjalda eldsneyti, olía og smurningsolíur til afnota fyrir opinber ökutæki, flugvélar og skip liðs Bandaríkjanna og verktaka þeirra, sem eigi eru íslenskir þegnar.
10. Í töluliðunum 1-8 í grein þessari tekur orðið „tollur“ yfir tolla og hvers konar önnur gjöld, sem greiða ber af innflutningi eða útflutningi.
11. Íslensk tollyfirvöld og fjármála geta gert það að skilyrði fyrir hvers konar undanþágu eða tilhliðrun, að því er varðar tolla og gjöld samkvæmt samningi þessum, að gætt sé þeirra reglna, er þau telja nauðsynlegar til þess að koma í veg fyrir misnotkun.

9. gr.

1. Tolla- og fjármálayfirvöld Íslands og Bandaríkjanna skulu veita hvor öðrum aðstoð við rannsókn og öflun skýrslna til að koma í veg fyrir brot gegn lögum og reglugerðum um tolla og fjármál.
2. Hervöld Bandaríkjanna skulu láta í té þá aðstoð, sem þeim er unnt, til að tryggja það, að vörur, sem íslenskum tollyfirvöldum og fjármála er rétt að leggja hald á, séu þeim afhentar.
3. Hervöld Bandaríkjanna skulu láta í té alla þá aðstoð, sem þeim er unnt, til að tryggja greiðslu tolla, gjalda, sekta og upptæks fjár úr hendi manna í liði Bandaríkjanna eða skylduliði þeirra.

4. Nú leggja íslensk yfirvöld hald á opinber ökutæki og muni Bandaríkjaliðs vegna brots gegn íslenskum lögum og reglugerðum um tolla og fjármál, og skulu þá ökutæki þessi og munir afhentir réttum hervöldum Bandaríkjanna.

Úr lögum

nr. 32/1965, um hreppstjóra.

Tóku gildi 12. júní 1965. Breytt með [l. 13/1983](#) (tóku gildi 1. júlí 1983), [l. 50/1989](#) (tóku gildi 30. maí 1989) og [l. 92/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992).

6.

Hreppstjórar eru umboðsmenn sýslumanns, hver í sínum hreppi. Fara þeir með lögregluvald, annast innheimtu opinberra gjalda [...]¹) og fleiri störf í umboði sýslumanns, svo og önnur þau störf, sem nánar kann að vera ákveðið í lögum og reglugerðum.

1) [L. 92/1991](#), 43. gr.

Úr lögum

nr. 63/1969, [um verslun með áfengi og tóbak]¹).

Tóku gildi 1. júlí 1969. Breytt með [l. 27/1977](#) (tóku gildi 1. júní 1977), [l. 76/1982](#) (tóku gildi 1. jan. 1983), [l. 30/1986](#) (tóku gildi 21. maí 1986), [l. 51/1986](#) (tóku gildi 21. maí 1986), [l. 95/1995](#) (tóku gildi 1. des. 1995), [l. 83/1997](#) (tóku gildi 6. júní 1997), [l. 75/1998](#) (tóku gildi 1. júlí 1998 nema ákvæði til bráðabirgða III sem tók gildi 24. júní 1998), [l. 98/1998](#) (tóku gildi 24. júní 1998) og [l. 24/2004](#) (tóku gildi 1. júlí 2004; EES-samningurinn: bókun 3).

1) [L. 95/1995](#), 8. gr.

I. KAFLI.

Um áfengis- og tóbaksverslun.

1. gr.

[Innflutningur til landsins á vínanda og áfengi, sem í er meira en 2,25% af vínanda að rúmmáli, fer eftir ákvæðum áfengislaga.

[Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal tryggja að allt tóbak sem flutt er inn frá útlöndum eða framleitt hér á landi, hvort heldur er unnið eða óunnið, sé merkt. Um merkingar tóbaks fer eftir ákvæði [6. gr. laga nr. 6/2002](#), um tóbaksvarnir.]¹)²)

Lög þessi taka ekki til skipa og flugvéla, sem koma í landhelgi og hafa innanborðs áfengi eða tóbak sem hluta af tollfrjálsum forða, ef með þann varning er farið samkvæmt sérákvæðum laga. Ráðherra er heimilt að setja sérreglur um innflutning ferðamanna og áhafna skipa og flugvéla á áfengi og tóbaki.³)

1) L. 24/2004, 1. gr. 2) L. 95/1995, 1. gr. 3) Rg. 526/2000, sbr. 791/2000, 949/2001 og 13/2002.

2. gr.

[Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins annast innflutning og innkaup á vínanda, áfengi og tóbaki samkvæmt lögum þessum og dreifingu þessara vara undir yfirstjórn fjármálaráðherra. Þess skal gætt að jafnræði gildi gagnvart öllum áfengisbirgjum. [Þess skal gætt að jafnræði gildi gagnvart öllum áfengis- og tóbaksbirgjum]¹⁾

[...]¹⁾
...²⁾³⁾

1) L. 24/2004, 2. gr. 2) L. 75/1998, 32. gr. 3) L. 95/1995, 2. gr.

3. gr.

Fjármálaráðherra ákveður útsöluverð áfengis og tóbaks á hverjum tíma. [Verð í smásöluverslunum Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins á hverri vöru fyrir sig skal vera það sama hvar sem er á landinu.]¹⁾ Álagningarhlutfall á vindlingum (sígarettum) og smávindlum (cigarillos) skal vera þannig, að samkeppnisaðstaða síðarnefndrar vörutegundar gegn vindlingum sé auðvelduð, eftir því sem atvik leyfa.

1) L. 95/1995, 3. gr.

4. gr.

[Ráðherra skipar forstjóra Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins til fimm ára í senn. Forstjóri ræður aðra starfsmenn.]¹⁾

[Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal starfa í tveimur deildum er séu aðgreindar rekstrarlega og fjárhagslega. Skal önnur deildin hafa með höndum innflutning og heildsölu áfengis en hin skal annast smásölu áfengis. Fjármálaráðherra skal skipa Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins stjórn og setja með reglugerð nánari ákvæði um skipulag hennar.]²⁾

1) L. 83/1997, 38. gr. 2) L. 95/1995, 4. gr.

5. gr.

[[Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins selur áfengi innan lands, sbr. 11. gr. áfengislaga.]¹⁾
Um endursölu áfengis hjá vínveitingahúsum fer eftir ákvæðum sérлага.]²⁾

1) L. 95/1995, 5. gr. 2) L. 51/1986, 2. gr.

6. gr.

[Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins er einni heimilt að selja tóbak innan lands í heildsölu. Um smásölu tóbaks fer eftir ákvæði 8. gr. laga nr. 6/2002, um tóbaksvarnir.]¹⁾

1) L. 24/2004, 3. gr.

7. gr.

[Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal tryggja að þjónusta við viðskiptavinum sé vönduð, sem og upplýsingar sem gefnar eru viðskiptavinum um þá vöru sem á boðstólum er, allt eftir því sem samrýmist lögum þessum, áfengislögum og öðrum lagafyrirmælum og reglum á hverjum tíma.]¹⁾

1) L. 98/1998, 1. gr.

8. gr.

[Leggja skal hald á vörur þær sem lög þessi taka til og inn eru fluttar eða framleiddar í heimildarleysi. Innfluttar vörur skulu afhendar Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins til ráðstöfunar.]¹⁾

1) L. 95/1995, 7. gr.

Úr lögum

nr. 76/1970, um lax og silungsveiði.

Upphaflega [l. 53/1957](#). Tóku gildi 1. október 1957. Endurútgefin, sbr. [64. gr. l. 38/1970](#), sem [l. 76/1970](#). Breytt með [l. 11/1973](#) (tóku gildi 14. maí 1973), [l. 50/1986](#) (tóku gildi 21. maí 1986), [l. 108/1988](#) (tóku gildi 1. jan. 1989), [l. 116/1990](#) (tóku gildi 31. des. 1990), [l. 19/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 1. og 3. mgr. 29. gr. sem tóku gildi 17. apríl 1991), [l. 92/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992), [l. 38/1992](#) (tóku gildi 10. júní 1992), [l. 63/1994](#) (tóku gildi 30. maí 1994), [l. 73/1996](#) (tóku gildi 19. júní 1996), [l. 24/1997](#) (tóku gildi 1. júní 1997), [l. 83/1997](#) (tóku gildi 6. júní 1997), [l. 50/1998](#) (tóku gildi 18. júní 1998), [l. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998), [l. 83/2001](#) (tóku gildi 15. júní 2001), [l. 164/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003), [l. 63/2003](#) (tóku gildi 7. apríl 2003), [bbl. 103/2003](#) (tóku gildi 1. júlí 2003) og [l. 116/2003](#) (tóku gildi 12. nóv. 2003).

...

IX. kafli

[Fiskeldi og hafbeit]¹⁾

76. gr.

[Innflutningur á notuðum eldisbúnaði er óheimill.

[Notkun flutningstækja og búnaðar sem tengdur er þeim skal háð skilyrðum reglugerðar sem landbúnaðarráðherra setur.]¹⁾²⁾

1) L. 116/2003, 3. gr. 2) L. 83/2001, 5. gr.

X. kafli.

Um innflutning á lifandi fiski og hrognum.

[78. gr.]¹⁾

1. [Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn fisksjúkdómamála. Honum til aðstoðar er fisksjúkdómanefnd, en í henni eiga sæti yfirdýralæknir, sem er formaður nefndarinnar, veiðimálastjóri, fiskistofustjóri og forstöðumaður Tilraunastöðvar Háskólans í meinafræði að Keldum. Ef atkvæði verða jöfn í nefndinni skal atkvæði formanns ráða úrslitum. Fisksjúkdómanefnd skal hafa forgöngu um fisksjúkdómarannsóknir og gera tillögur til ráðherra um aðferðir til varnar gegn útbreiðslu fisksjúkdóma, sem getur um í kafla þessum, og annað er að fisksjúkdómum lýtur.]²⁾

2. [Deildarstjóri Rannsóknadeildar fisksjúkdóma og dýralæknir fisksjúkdóma skulu vera fisksjúkdómanefnd til aðstoðar og ráðuneytis.]³⁾

1) L. 83/2001, 5. gr. 2) L. 63/2003, 1. gr. 3) L. 50/1986, 17. gr.

[79. gr.]¹⁾

[Um innflutning lifandi laxfiska og annarra fiska er lifa í ósöltu vatni, óháð þroskastigi, þ.m.t. hrogn og svilja, gilda 2. og 3. mgr. 2. gr. laga nr. 54/1990, um innflutning dýra.

Um notkun slíkra innfluttra fiska til fiskeldis, fiskræktar eða hafbeitar gilda ákvæði IV. og IX. kafla laga þessara.]²⁾

1) L. 83/2001, 5. gr. 2) L. 116/2003, 4. gr.

[[80. gr.]¹⁾

Eigi má flytja til landsins lifandi skrautfiska né hrogn þeirra. Rétt er ráðherra að leyfa tilteknum aðilum slíkan innflutning, enda samþykki fisksjúkdómanefnd það hverju sinni og sé fyrir hendi heilbrigðisvottorð, sem hún metur gilt.

1) L. 83/2001, 5. gr.

[81. gr.]¹⁾

1. Sóttþreinsa skal hrogn, ílát og umbúðir um hrogn eða skrautfiska, sem flutt eru til landsins samkvæmt [79. og 80. gr.],²⁾ bæða skrautfiska úr lyfjablöndu, ef ástæða þykir til, svo og hafa hrogn og fisk í sóttkví, ef nauðsynlegt þykir. Fisksjúkdómanefnd gefur fyrirmæli um sóttþreinsun og sóttkví og hefur eftirlit með henni.

2. Nú er fiskur fluttur milli landa með viðkomu á Íslandi, og skal sá flutningur háður fyrirmælum yfirdýralæknis.

1) L. 83/2001, 5. gr. 2) L. 83/2001, 10. gr.

[82. gr.]¹⁾

Fisksjúkdómanefnd er rétt, ef ástæða þykir til, að fyrirskipa sóttþreinsun veiðitækja og veiðibúnaðar, sem notaður hefur verið erlendis, áður en leyfilegt sé að flytja hann inn í landið, enda sé vottorð eigi lagt fram um, að veiðitæki og veiðibúnaður hafi verið sóttþreinsaður erlendis. Enn fremur er nefndinni rétt að banna, ef ástæða þykir til, innflutning á dauðum vatnafiski, ferskum eða frystum.

1) L. 83/2001, 5. gr.

Úr lögum

nr. 16/1971, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórn málasamband.

Tóku gildi 29. apríl 1971.

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að gerast aðili fyrir Íslands hönd að alþjóðasamningi um stjórn málasamband, sem gerður var í Vínarborg hinn 18. apríl 1961 og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum, svo og viðbótarbókunum með samningnum. Ákvæði samningsins skulu hafa lagagildi á Íslandi.

2. gr.

Ráðherra getur sett nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

Fylgiskjal I.

Vínarsamningurinn um stjórn málasamband.

1. gr.

Í samningi þessum skulu eftirfarandi orðasambönd hafa þessa merkingu:

- a. „forstöðumaður sendiráðs“ er maður, sem sendiríkið hefur falið að gegna slíkri stöðu;
- b. „sendiráðsmenn“ eru forstöðumaður sendiráðs og starfsmenn þess;
- c. „starfsmenn sendiráðs“ eru stjórnarsendimenn, skrifstofu- og tæknistarfsmenn og þjónustustarfsmenn sendiráðs;
- d. „stjórnarsendimenn“ eru starfsmenn sendiráðs, sem hafa réttindi stjórnarsendimanna;
- e. „sendierindrekar“ eru forstöðumenn sendiráðs og stjórnarsendimenn;
- f. „skrifstofu- og tæknistarfsmenn“ eru þeir starfsmenn sendiráðs, sem vinna að skrifstofu- og tæknistörfum sendiráðsins;
- g. „þjónustustarfsmenn“ eru starfsmenn sendiráðs, er starfa að heimilisstörfum hjá sendiráði;
- h. „einka-þjónustustarfsmaður“ er starfsmaður, sem vinnur að heimilisstörfum hjá sendiráðsmanni, en er ekki í þjónustu sendiríkisins;
- i. „sendiráðssvæði“ er byggingar eða hluti bygginga og tilheyrandi lóð, hver sem eigandinn er, sem nýtt er af sendiráði, þar á meðal íbúð forstöðumanns sendiráðs.

...

22. gr.

1. Sendiráðssvæðið skal njóta friðhelgi. Fulltrúar móttökuríkisins hafa ekki heimild til að koma inn á svæðið nema með leyfi forstöðumanns sendiráðsins.
2. Sérstök skylda hvílir á móttökuríkinu til að gera allar þær ráðstafanir, sem viðeigandi eru, til að vernda sendiráðssvæðið fyrir öllum árásum og tjóni og koma í veg fyrir röskun á friði sendiráðsins eða skerðingu á virðingu þess.
3. Sendiráðssvæðið, innbú og annað lausafé þar og ökutæki sendiráðsins, skulu undanþegin leit, upptöku, haldi eða aðför.

23. gr.

1. Sendiríkið og forstöðumaður sendiráðsins skulu undanþegin öllum sköttum og gjöldum til ríkis, sveitarfélaga og annarra umdæma að því er tekur til sendiráðssvæðisins, hvort sem það er eign sendiríkisins eða tekið á leigu, nema að því er varðar greiðslu fyrir tiltekna veitta þjónustu.
2. Sú skattundanþága, sem nefnd er í þessari grein, skal eigi taka til þeirra gjalda eða skatta, er samkvæmt lögum móttökuríkisins skulu greiðast af aðilum, sem eiga lögskipti við sendiríkið eða forstöðumann sendiráðsins.

24. gr.

Skjalasafn og skjöl sendiráðsins skulu ætíð vera friðhelg, hvar sem þau eru niður komin.

25. gr.

Móttökuríkið skal veita þá aðstöðu, sem nauðsynleg er til að sendiráðið megi rækja hlutverk sitt.

26. gr.

Að undanteknum takmörkunum í lögum og reglum móttökuríkisins varðandi landssvæði, þar sem aðgangur er bannaður eða takmarkaður vegna öryggis þjóðarinnar, skal það tryggja öllum sendiráðsmönnum frjálsta umferð og ferðafrelsi í landi sínu.

27. gr.

1. Móttökuríkið skal heimila og tryggja sendiráðinu samgöngu- og fjarskiptafrelsi í öllum opinberum erindisrekstri sínum. Til að hafa samband við ríkisstjórn, önnur sendiráð og ræðisskrifstofur sendiríkisins, hvar sem þær eru, getur sendiráðið notað allar eðlilegar samskiptaleiðir, þar á meðal stjórnarpóstbera og skilaboð á merkjamáli eða dulmáli. Þó má sendiráðið því aðeins setja upp og nota fjarsenditækið að móttökuríkið veiti leyfi til þess.
2. Opinber bréfaskipti sendiráðsins skulu vera friðhelg. Með opinberum bréfaskiptum er átt við öll bréfaskipti, sem varða sendiráðið og starfsemi þess.
3. Hvorki má opna né leggja hald á stjórnarpóst.
4. Böggjar þeir sem teljast til stjórnarpósts verða að bera þess skýrt auðkenni og mega aðeins vera í þeim stjórnarskjöl eða munir sem ætlaðir eru eingöngu til opinberra nota.
5. Stjórnarpóstberinn, er hafa skal í fórum sínum opinbert skjal sem greinir stöðu hans og bögglafljöldu stjórnarpóstsins, skal njóta verndar móttökuríkisins við framkvæmd starfa sinna. Hann skal njóta persónulegrar friðhelgi og má eigi handtaka hann né kyrrsetja.
6. Sendiríkinu eða sendiráðinu er heimilt að tilnefna ad hoc stjórnarpóstbera. Í slíkum tilvikum skulu ákvæði 5. málsgreinar þessarar greinar einnig gilda; en þeirri friðhelgi sem þar er getið, skal lokið þegar slíkur pósti hefur afhent réttum viðtakanda þann stjórnarpóst, sem honum var falinn á hendur.
7. Stjórnarpóst má fela í umsjá flugstjóra atvinnulöftfars, sem áætlun hefur til viðurkennds lendingarstaðar. Honum skal fengið í hendur opinbert skjal, sem greinir bögglafljöldu stjórnarpóstsins, en hann skal ekki vera talinn stjórnarpóstberi. Sendiráðið getur sent einn af starfsmönnum sínum til þess að taka stjórnarpóstinn beint og óhindrað í sína vörslu frá flugstjóra loftfarsins.

28. gr.

Þau gjöld, sem sendiráðið krefur fyrir opinber störf sín, skulu vera undanþegin öllum sköttum og öðrum álögum.

29. gr.

Sendierindreki skal njóta persónulegrar friðhelgi. Hann má eigi á neinn hátt handtaka né kyrrsetja. Móttökuríkið skal sýna honum tilhlýðilega virðingu og gera allar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru til þess að koma í veg fyrir hvers konar tilræði við persónu hans, frelsi eða sæmd.

30. gr.

1. Einkaheimili sendierindreka skal njóta sömu friðhelgi og verndar sem sendiráðssvæðið.
2. Eignir hans, með þeim undantekningum sem er að finna í 3. málsgrein 31. greinar, skjöl hans og bréfaskipti, skulu einnig njóta friðhelgi.

31. gr.

1. Sendierindreki skal njóta friðhelgi að því er varðar refsiréttarlögsögu móttökuríkisins. Hann skal einnig njóta friðhelgi að því er varðar einkamála- og framkvæmdavaldslögsögu þess, nema þegar um er að ræða:
 - a. mál varðandi eigin fasteign í landi móttökuríkisins, nema hann hafi vörslu hennar á vegum sendiríkisins til nota fyrir sendiráðið,
 - b. mál varðandi erfðir, þar sem sendierindrekinn er skiptaforstjóri, búskilastjóri, erfingi eða gjafþegi sem einstaklingur, en ekki sem fulltrúi fyrir sendiríkið,
 - c. mál varðandi hvers konar atvinnu eða verslunarviðskipti sendierindrekans í móttökuríkinu, sem óviðkomandi eru opinberum störfum hans.
2. Sendierindreki er ekki skyldur til að gefa skýrslu sem vitni.
3. Ekki má framkvæma neina aðfarargjörð gagnvart sendierindreka, nema í þeim tilvikum sem falla undir liði a., b. og c. í 1. málsgrein þessarar greinar, og með því skilyrði að unnt sé að framkvæma þær aðgerðir, sem um er að ræða, án þess að skerða persónulega friðhelgi hans eða heimilishelgi.
4. Friðhelgi sendierindreka gagnvart lögsögu móttökuríkisins leysir hann ekki undan lögsögu sendiríkisins.

32. gr.

1. Sendiríkið getur afsalað friðhelgi sendierindreka og þeirra, sem njóta friðhelgi samkvæmt 37. grein.
2. Afsal skal ávallt vera gefið berum orðum.
 - . Ef sendierindreki, eða sá sem nýtur friðhelgi samkvæmt 37. grein hefur málssókn er hann firrtur rétti til að krefjast friðhelgi, að því er varðar sérhverja gagnkröfu, er stendur í beinum tengslum við aðalkröfuna.
4. Afsal friðhelgi í einkamálum eða framkvæmdavaldsmálum felur ekki í sér afsal friðhelgi að því er tekur til fullnustu dómsins; þá þarf sérstakt afsal að koma til.

36. gr.

1. Móttökuríkið skal heimila, í samræmi við lög og reglur sem það kann að setja, innflutning á og undanþágur frá öllum tollum, sköttum og svipuðum gjöldum, öðrum en geymslugjöldum, akstursgjöldum og líkum gjöldum að því er snertir:
 - a. muni sem ætlaðir eru til opinberra nota sendiráðsins;
 - b. muni sem ætlaðir eru til persónulegra nota sendierindreka eða venslamanna hans er teljast til heimilisfólks hans, þar á meðal muni sem ætlaðir eru til bústofnunar hans í móttökuríkinu.
2. Persónulegur farangur sendierindreka skal vera undanþeginn skoðun, nema gildar ástæður séu til þess að ætla, að í honum séu munir sem undanþágurnar samkvæmt 1. málsgrein þessarar greinar taka ekki til, eða munir, sem er bannað með lögum að flytja inn eða út, eða lúta sóttvarnareglum móttökuríkisins. Slík skoðun má einungis fara fram í návist sendierindrekans eða umboðsmanns hans.

37. gr.

1. Þeir venslamenn sendierindreka, sem teljast til heimilisfólks hans, skulu njóta þeirra forréttinda og friðhelgi, sem 29. - 36. grein taka til, ef þeir eru ekki ríkisborgarar móttökuríkisins.
2. Skrifstofu- og tæknistarfsmenn sendiráðsins, ásamt venslamönnum þeirra sem teljast til heimilisfólks þeirra, skulu njóta þeirra forréttinda og friðhelgi, sem getið er í 29. - 35. grein, ef þeir eru ekki ríkisborgarar móttökuríkisins né hafa fast heimilisfang þar, en þó með þeirri undantekningu að friðhelgi að því er snertir einkamálaréttar- og

framkvæmdavaldslögsögu móttökuríkisins sem greind er í 1. málsgrein 31. greinar, skal ekki taka til athafna, sem framdar eru utan skyldustarfa þeirra. Þeir skulu einnig njóta þeirra forréttinda, sem greind eru í 1. málsgrein 36. greinar, að því er varðar muni, sem fluttur eru inn, þegar þeir fyrst stofna bú í móttökuríkinu.

3. Þjónustustarfsmenn sendiráðsins, sem ekki eru ríkisborgarar móttökuríkisins né hafa þar fast heimilisfang, skulu njóta friðhelgi, að því er tekur til athafna, sem þeir framkvæma innan skyldustarfa sinna, og jafnframt njóta undanþágu frá gjöldum og sköttum af launum, sem þeir fá fyrir störf sín, svo og njóta þeirrar undanþágu, sem getið er í 33. grein.
4. Ef einkaþjónustustarfsmenn sendiráðsmanna eru ekki ríkisborgarar móttökuríkisins né hafa þar fast heimilisfang, skulu þeir vera undanþegnir gjöldum og sköttum af launum, sem þeir fá fyrir störf sín. Að öðru leyti njóta þeir aðeins þeirra forréttinda og friðhelgi, sem móttökuríkið heimilar. Móttökuríkið verður þó að fara svo með lögsögu sína yfir mönnum þessum, að ekki valdi óeðlilegum truflunum á störfum sendiráðsins.

38. gr.

1. Sendierindreki, sem er ríkisborgari móttökuríkisins eða hefur fast heimilisfang þar, skal einungis njóta undanþágu frá lögsögu og friðhelgi að því er varðar opinber störf, sem innt eru af hendi innan takmarka skyldustarfa hans, nema móttökuríkið veiti frekari forréttindi og friðhelgi.
2. Aðrir starfsmenn sendiráðs, og einkaþjónustustarfsmenn sem eru ríkisborgarar móttökuríkisins eða hafa þar fast heimilisfang, skulu aðeins njóta þeirra forréttinda og friðhelgi sem móttökuríkið heimilar. Móttökuríkið verður þó að fara svo með lögsögu sína yfir mönnum þessum að ekki valdi óeðlilegum truflunum á störfum sendiráðsins.

39. gr.

1. Sérhver maður sem á rétt á forréttindum og friðhelgi, skal njóta þeirra frá þeirri stundu er hann kemur í land móttökuríkisins til þess að taka við stöðu sinni, eða, ef hann er þegar kominn í land móttökuríkisins, frá þeirri stundu sem skipun hans er tilkynnt utanríkisráðuneytinu eða öðru ráðuneyti sem samkomulag verður um.
2. Þegar störfum manns sem notið hefur forréttinda og friðhelgi er lokið, skal slíkum forréttindum og friðhelgi að jafnaði lokið á þeirri stundu, er hann hverfur úr landi, eða eftir að liðinn er hæfilegur frestur til brottfarar, en halda gildi til þeirrar stundar, jafnvel þótt hernaðarástand ríki. Friðhelgin skal samt haldast að því er tekur til athafna, sem framkvæmdar eru af slíkum manni sem þáttur í skyldustörfum hans sem sendiráðsmanns.
3. Í því tilviki að dauða sendiráðsmanns beri að höndum, skal fjölskylda hans halda áfram að njóta forréttinda og friðhelgi þeirrar sem hún á rétt á, þar til liðinn er hæfilegur frestur til þess að halda úr landi.
4. Í því tilviki að sendiráðsmaður sem hvorki er ríkisborgari móttökuríkisins né hefur fast heimilisfang þar eða heimilisfastur venslamaður hans andist, skal móttökuríkið heimila brottflutning lausafjár hins látna, að undantekinni hverri þeirri eign sem aflað var í því landi og bannað var að flytja út þegar andlátið bar að höndum. Ekki skal leggja skiptagjöld né erfðafjárskatt á lausafé, sem var í móttökuríkinu einungis vegna þess að hinn látni var þar sem sendiráðsmaður eða einn af fjölskyldu sendiráðsmanns.

40. gr.

1. Ef sendierindreki er á ferð eða dvelst í landi þriðja ríkis, sem hefur veitt honum vegabréfsáritun, ef áskilin er, þeirra erinda að taka við eða hverfa aftur til starfs síns eða er á leið til heimalands síns, skal þriðja ríkið veita honum friðhelgi og önnur forréttindi,

sem nauðsynleg eru vegna ferðalags hans eða heimferðar. Hið sama á við um sérhvern venclamann sendierindrekans sem nýtur forréttinda og friðhelgi og er í för með honum, eða á leið til hans eða heimalands síns, þótt ekki sé hann honum samferða.

2. Þegar svo stendur á, sem greint er í 1. málsgrein þessarar greinar, skulu þriðju ríki ekki hindra för skrifstofu- og tæknistarfsmanna eða þjónustustarfsmanna sendiráðs né venclamanna þeirra, um lönd sín.
3. Þriðju ríki skulu veita embættisbréfum og öðrum opinberum skilaboðum sem um lönd þeirra eru send, þ.á.m. tilkynningum á dulmáli eða merkjamáli, sama frjálssæði og vernd og móttökuríkið veitir. Þau skulu veita stjórnarpóstberum sem hafa hlotið vegabréfsáritun, ef slík áritun er áskilin og stjórnarpósti á leið til áfangastaðar, sömu friðhelgi og vernd sem móttökuríkinu ber skylda til að veita.
4. Þær skuldbindingar sem á þriðju ríkjum hvíla samkvæmt 1., 2. og 3. málsgrein þessarar greinar, skulu einnig taka til þeirra manna sem þar eru greindir, svo og stjórnarpósts og opinberra skilaboða, sem komin eru í land þriðja ríkisins af *force majeure* ástæðum.

41. gr.

1. Það er skylda allra þeirra, sem njóta forréttinda og friðhelgi, að virða lög og reglur móttökuríkisins, en þó þannig að forréttindi þeirra eða friðhelgi skerðist eigi. Á þeim hvílir einnig sú skylda að skipta sér ekki af innanlandsmálum þess ríkis.
2. Öll opinber erindi, sem móttökuríkið varða og falin eru sendiráðinu af sendiríkinu, skulu rekin hjá utanríkisráðuneyti móttökuríkisins eða hjá öðru ráðuneyti, sem samkomulag verður um, eða fyrir milligöngu þeirra.
3. Ekki má nota sendiráðssvæðið á nokkurn þann hátt sem ósamrýmanlegur er störfum sendiráðsins svo sem þau eru skilgreind í þessum samningi eða í öðrum reglum hins almenna þjóðaréttar eða sérsamningum milli sendiríkisins og móttökuríkisins.

Lög

nr. 65/1974, um ávana- og fíkniefni.

Tóku gildi 11. júní 1974. Breytt með [l. 60/1980](#) (tóku gildi 16. júní 1980), [l. 75/1982](#) (tóku gildi 10. júní 1982), [l. 13/1985](#) (tóku gildi 31. maí 1985), [l. 49/1993](#) (tóku gildi 27. maí 1993), [l. 10/1997](#) (tóku gildi 26. mars 1997), [l. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998) og [l. 68/2001](#) (tóku gildi 13. júní 2001).

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt fyrir Íslands hönd að gerast aðili að alþjóðasamningum um ávana- og fíkniefni.

Hugtakið ávana- og fíkniefni í lögum þessum tekur einnig til ávana- og fíknilyfja.

2. gr.

Varsla og meðferð ávana- og fíkniefna, sem talin eru upp í 6. gr. laga þessara, er óheimil á íslensku forráðasvæði samkvæmt því sem nánar segir í 4. málsg.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra er heimilt að mæla svo fyrir í reglugerð1), að varsla og meðferð annarra ávana- og fíkniefna, sem sérstaklega mikil hættu er talin stafa af samkvæmt alþjóðasamningum, sé á sama hátt óheimil á íslensku forráðasvæði.

Ráðherra getur veitt undanþágu frá ákvæðum 1. og 2. málsgreinar, þegar sérstaklega stendur á og þá aðeins eftir þeim reglum og skilyrðum, er hann setur. Slíkar undanþágur eru ávallt afturtækar.

Innflutningur, útflutningur, sala, kaup, skipti, afhending, móttaka, framleiðsla, tilbúningur og varsla efna, er greinir í 1. og 2. málsgr., er bannaður, með þeirri undantekningu, sem getur um í 3. mgr.

1) [Augl. 232/2001](#), [rg. 233/2001](#), [sbr. 490/2001](#), [248/2002](#) og [848/2002](#).

3. gr.

Ráðherra er heimilt að ákveða í reglugerð, að efni, sem ekki falla undir 2. gr., en geta haft hættu í för með sér vegna eiginleika þeirra sem ávana- og fikniefna og skráð eru sem slík í alþjóðasamningum, megi aðeins nota hér á landi í læknisfræðilegum og vísindalegum tilgangi. Sama er um efni, sem vísindalegar rannsóknir benda til, að haft gætu slíka hættu í för með sér.

Inn- og útflutningur, sala, kaup, skipti, afhending, móttaka, framleiðsla, tilbúningur og varsla efna þeirra, er greinir í 1. málsgr., er einungis heimil lyfsölum og þeim, sem ráðherra hefur veitt sérstakt leyfi til slíks. Ráðherra getur sett frekari takmarkanir um slíka starfsemi og hann getur takmarkað og afturkallað leyfi hvenær sem er.

Kaup og móttaka efna, er greinir í 1. málsgr., frá lyfsölum, svo og varsla efnanna er einnig heimil þeim, sem við þeim tekur samkvæmt lögum og almennum reglum um lyfseðla og aðrar lyfjaávisanir.

Að öðru leyti er inn- og útflutningur, sala, kaup, skipti, afhending, móttaka, framleiðsla, tilbúningur og varsla þessara efna bönnuð.

4. gr.

Ákvæðum 2. og 3. gr. verður einnig beitt, eftir því sem við á, um hráefni, sem unnt er að vinna úr eða breyta í ávana- og fikniefni. [Sama gildir um sölt, esta, peptíð og hvers konar afleiður (afbrigði) efna, sbr. 2. og 3. gr., þar með taldar afleiður sem eru frábrugðnar upprunalega efninu (viðmiðunarefninu) að því er varðar staðsetningu efnahóps eða efnahópa á kolefni, köfnunarefni, súrefni og/eða brennisteini.]¹⁾

1) [L. 68/2001](#), 1. gr.

[4. gr. a

Inn- og útflutningur, sala, kaup, skipti, afhending, móttaka, framleiðsla og varsla tækja, hluta eða efna til notkunar við ólöglega ræktun, framleiðslu eða tilbúning ávana- og fikniefna er bönnuð.

Ráðherra er heimilt að tilgreina nánar í reglugerð hvaða efni falla undir 1. mgr. og sérstaklega mikil hættu er talin stafa af samkvæmt alþjóðasamningum.]¹⁾

1) [L. 10/1997](#), 6. gr.

5. gr.

[[Brot á lögum þessum og reglugerðum og öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim varða sektum, [...] ¹⁾ eða fangelsi allt að 6 árum.]²⁾ Sömu refsingu skal sá sæta, sem fær eða reynir að fá leyfi (undanþágu) samkvæmt lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim með því að gefa rangar eða villandi upplýsingar eða með því að leggja í sviksamlegum tilgangi launung á atriði, er máli skipta í þessu, eða brýtur skilyrði fyrir veittu leyfi. Enn

fremur skal sá sæta sömu refsingu, sem gefur rangar skriflegar upplýsingar um nafn sitt, heimilisfang eða stöðu sína, er hann leitar eftir lyfseðli eða annarri ávísun á þau lyf eða efni, sem um getur í 3. og 4. grein.]³⁾

[Meðferð ávinnings af brotum á lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í 264. gr. almennra hegningarlaga.]⁴⁾

Með brot á lögum þessum skal farið að hætti opinberra mála.

Heimilt er að refsa fyrir brot á lögum þessum, ef þau eru framin af ásetningi eða gáleysi.

Tilraun og hlutdeild í brotum á lögum þessum eru refsiverð, eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.

Gera skal upptæk til ríkissjóðs efni þau, er lög þessi taka til og aflað hefur verið á lögmatan*) hátt eða eru á annan hátt í ólögætri vörslu.

[Heimilt er að gera upptækt til ríkissjóðs andvirði ólögætrar sölu efna sem lögin taka til. Það sama gildir um ávinning af öðrum brotum á lögum þessum, fjárhæð sem svarar til slíks ávinnings og muni sem eru keyptir eru fyrir ávinninginn. Ef ekki er unnt að færa fullar sönnur á fjárhæð ávinnings er dómara heimilt að áætla fjárhæðina. Þá skal og heimilt að gera upptæka hvers konar muni sem notaðir hafa verið eða ætlaðir eru til ólögætrar meðferðar efna sem lögin taka til.

Ítrekuð brot gegn lögum þessum skulu varða aukinni refsingu, enda sé um að ræða innflutning eða dreifingu þeirra efna sem um getur í 2.- 4. gr. a.]⁵⁾

1) L. 82/1998, 166. gr. 2) L. 13/1985, 1. gr. 3) L. 60/1980, 1. gr. 4) L. 10/1997, 7. gr. 5) L. 68/2001, 2. gr. *) Svo í Stjórnartíð, en hlýtur að eiga að vera „ólögmatan“.

6. gr.

[Eftirtalin ávana- og fíkniefni falla undir 1. mgr. 2. gr.: 1-Fenyl-2-butylamine, 4-metylaminorex, 4-MTA, A1-fenyl-1-piperidyl-(2)-metyl acetat, Acetorphine, Acetylmescaline, Allobarbitol, Brallobarbitol, Brolamfetamine, Brotizolam, Brom-STP, Butobarbitol, Cannabis (Kannabis, Marihuana, Hass), Cannabis harpax, Carfentanil, Cathinone, Chlorali hydras, Chloralodolum, Clomethiazolum, Cocainum, Desornorphinum, DET, Dexamfetamine, DMA, DMHP, DMT, DOET, Enhexymalum, Etycyclideine, Etilamfetamine, Etorphine, Fenetylline, GHB, Heptamalum, Heroin, Hexapropymatum, Hydroxyamfetamine, Hydroxytetrahydrokannabinolar, Ibogain, Kat, Levonantradol, Lysergide, MDA, MDE, MDMA, Mescaline, Methamfetamine, Methandriolum, Methaqualone, Methcathinone, Methylpentynolum, Metohexital, Metylmescaline, MMDA, Modafinil, Nabilon, N-ethyl MDA, N-hydroxyamfetamine, Parahexyl, PHP, PCPY, PMA, Propylhexedrinum, Psilocybinum, Psilocine, Pyrityldion, STP, DOM, TCP, TMA, Tybamatum, Vinylbital.]¹⁾

1) L. 68/2001, 3. gr.

Úr lögum

nr. 4/1978, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um ræðissamband.

Tóku gildi 6. apríl 1978.

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að gerast aðili fyrir Íslands hönd að alþjóðasamningi um ræðissamband sem gerður var í Vínarborg 24. apríl 1963 og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum, svo og að viðbótarbókunum varðandi ríkisborgararétt og skyldubundna lausn deilumála.

Ákvæði samningsins skulu hafa lagagildi á Íslandi.

2. gr.

Ráðherra getur sett nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

Fylgiskjal I.

VÍNARSAMNINGURINN UM RÆÐISSAMBAND

1. gr.

Skilgreiningar.

1. Í samningi þessum skulu neðangreind heiti hafa þessa merkingu:
 - a) „ræðisstofnun“ er sérhver aðalræðisskrifstofa, ræðisskrifstofa, vararæðisskrifstofa eða umboðsræðisskrifstofa;
 - b) „ræðisumdæmi“ er það landsvæði þar sem ræðisstofnun er ætlað að inna af hendi ræðisstörf;
 - c) „forstöðumaður ræðisstofnunar“ er maður sem hefur verið falið að gegna slíkri stöðu;
 - d) „ræðiserindreki“ er hver sá sem falið hefur verið sem slíkum að framkvæma ræðisstörf, og er þar með talinn forstöðumaður ræðisstofnunar;
 - e) „ræðisstarfsmaður“ er hver sá sem er ráðinn til að vinna skrifstofu- eða tæknistörf hjá ræðisstofnun;
 - f) „þjónustustarfsmaður“ er hver sá sem er ráðinn til að vinna heimilisstörf hjá ræðisstofnun;
 - g) „starfsmenn ræðisstofnunar“ eru ræðiserindrekar, ræðisstarfsmenn og þjónustustarfsmenn;
 - h) „ræðisstarfslið“ er ræðiserindrekar, að undanskildum forstöðumanni ræðisstofnunar, ræðisstarfsmenn og þjónustustarfsmenn;
 - i) „einkaþjónustustarfsmaður“ er sá sem er ráðinn eingöngu í einkaþjónustu starfsmanns ræðisstofnunar;
 - j) „ræðisstofnunarsvæði“ er þær byggingar eða hlutar bygginga og tilheyrandi lóð sem nýtt er eingöngu í þágu ræðisstofnunar hver svo sem eigandinn er;
 - k) „ræðisskjalasafn“ er öll blöð, skjöl, bréf, bækur, kvikmyndir, segulbönd og skrár ræðisstofnunar ásamt dulmáls- og merkjamálgögnum, spjaldskrár og hvers kyns húsmunum sem ætlaðir eru til að hlífa þeim og varðveita.
2. Ræðiserindrekar skiptast í tvo flokka, þ.e. sendiræðiserindreka og kjörræðiserindreka. Ákvæði 2. kafla samnings þessa taka til ræðisstofnana sem sendiræðiserindrekar veita forstöðu en ákvæði 3. kafla til ræðisstofnana undir stjórn kjörræðiserindreka.
3. Um hina sérstöku stöðu þeirra starfsmanna ræðisstofnana sem eru ríkisborgarar viðtökuríkisins eða hafa þar fasta búsetu gilda ákvæði 71. greinar samnings þessa.

II. KAFLI

ADSTAÐA, FORRÉTTINDI OG FRÍÐHELGI RÆÐISSTOFNANA, SENDIRÆÐISERINDREKA OG ANNARRA STARFSMANNA RÆÐISSTOFNANA

31. gr.

Friðhelgi ræðisstofnunarsvæðis.

1. Ræðisstofnunarsvæðið skal njóta friðhelgi að svo miklu leyti sem mælt er fyrir um í grein þessari.
2. Stjórnvöld viðtökuríkisins skulu ekki koma inn á þann hluta ræðisstofnunarsvæðisins sem er eingöngu notaður vegna starfsemi ræðisstofnunarinnar nema með samþykki forstöðumanns ræðisstofnunarinnar, þess sem hann nefnir til eða forstöðumanns sendiráðs sendiríkisins. Þó má gera ráð fyrir samþykki forstöðumanns ræðisstofnunarinnar þegar að höndum ber eldsvoða eða önnur óhöpp sem gera tafarlausar varnaraðgerðir nauðsynlegar.
3. Með þeim takmörkunum sem felast í 2. mgr. greinar þessarar ber viðtökuríkinu sérstök skylda til að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að vernda ræðisstofnunarsvæðið fyrir öllum atilögum eða tjóni og koma í veg fyrir að friði ræðisstofnunarinnar verði á nokkurn hátt raskað eða virðing hennar skert.
4. Ræðisstofnunarsvæðið, innbú þar, aðrar eignir ræðisstofnunarinnar og ökutæki hennar skulu undanþegin hvers kyns töku í þágu landvarna eða almannahags. Ef eignarnám er nauðsynlegt í slíku augnamiði skal grípa til allra hugsanlegra ráða til að forðast að valda talmunum við framkvæmd ræðisstarfa og skulu sendiríkinu án undandrátta greiddar fullar, viðunandi bætur.

33. gr.

Friðhelgi ræðisskjalasafns og ræðisskjala.

Ræðisskjalasafn og ræðisskjöl skulu ætíð vera friðhelg hvar sem þau eru niðurkomin.

35. gr.

Samgöngufrelsi.

1. Viðtökuríkið skal heimila og tryggja ræðisstofnuninni samgöngufrelsi í öllum opinberum erindrekstri. Ræðisstofnunin getur farið allar eðlilegar leiðir til að hafa samband við ríkisstjórn, sendiráð og aðrar ræðisstofnanir sendiríkisins án tillits til staðsetningar, þar á meðal notað stjórnarpóstbera eða ræðispóstbera og sent stjórnarpóst eða ræðispóst auk tilkynninga á merkjamáli eða dulmáli. Þó má ræðisstofnun því aðeins setja upp og nota fjarsenditæki að viðtökuríkið veiti leyfi til þess.
2. Opinber bréf ræðisstofnunarinnar skulu vera friðhelg. Með opinberum bréfum er átt við öll bréf sem varða ræðisstofnunina og starfsemi hennar.
3. Hvorki má opna né leggja hald á ræðispóst. Ef hlutaðeigandi stjórnvöld viðtökuríkisins hafa rökstudda ástæðu til að ætla að í póstinum sé eitthvað annað en þau bréf, skjöl eða hlutir sem 4. mgr. greinar þessarar fjallar um geta þau engu að síður farið fram á að þar til bær fulltrúi sendiríkisins opni póstin í viðurvist þeirra. Neiti stjórnvöld sendiríkisins að verða við slíkri beiðni skal senda póstin aftur til upprunastaðar.
4. Bögglar þeir sem teljast til ræðispóstsins skulu hið ytra bera þess merki hvers eðlis þeir séu og mega aðeins vera í þeim opinber bréf og skjöl eða munir sem ætlaðir eru til opinberra starfa eingöngu.
5. Ræðispóstbera skal láta í té opinbert skjal sem gefur til kynna stöðu hans og fjölda böggla í ræðispóstinum. Hann skal ekki vera ríkisborgari viðtökuríkisins nema samþykki þess komi til, og einnig þarf samþykki viðtökuríkisins ef hann hefur fasta búsetu í því ríki og er ekki ríkisborgari sendiríkisins. Við framkvæmd starfa sinna skal hann njóta verndar viðtökuríkisins. Hann skal njóta persónulegrar friðhelgi og eigi má beita hann handtöku né kyrrsetningu í neinni mynd.

6. Sendiríkinu, sendiráðum þess og ræðisstofnunum er heimilt að tilnefna sérstaka ræðispóstbera. Í slíkum tilvikum skulu ákvæði 5. mgr. greinar þessarar einnig gilda nema hvað friðhelgi sú sem þar er greind skal falla niður þegar slíkur pósti hefur afhent viðtakanda ræðispóstinn sem var í vörslu hans.
7. Ræðispóstur má fela í umsjá skipstjóra eða flugstjóra atvinnulöftfars sem samkvæmt áætlun mun koma til viðurkennds viðkomustaðar. Honum skal fengið í hendur opinbert skjal sem greinir fjölda böggla í póstinum en ekki skal hann teljast ræðispóstberi. Ræðisstofnun getur sent einn af starfsmönnum sínum til að taka póstin beint og óhindrað í sína vörslu frá skipstjóranum eða flugstjóranum enda sé samið um slíkt við hlutaðeigandi stjórnvöld á staðnum.

50. gr.

Tollfrelsi og undanþága frá tollskoðun.

1. Í samræmi við lög þau og reglur sem viðtökuríkið kann að setja skal það heimila innflutning á og veita undanþágur frá öllum tollum, sköttum og skyldum gjöldum, að undanteknum gjöldum fyrir geymslu, akstur og svipaða þjónustu, að því er varðar:
 - a) muni sem ætlaðir eru til opinberra nota ræðisstofnunarinnar;
 - b) muni sem ætlaðir eru til persónulegra nota ræðiserindreka eða þeirra úr fjölskyldu hans sem teljast til heimilisfólks hans, þar á meðal muni sem ætlaðir eru til bústofnunar hans. Neysluvarningur skal ekki vera meiri en nauðsynlegur getur talist til beinna þarfa viðkomandi einstaklinga.
2. Ræðisstarfsmenn skulu njóta þeirra forréttinda og undanþága sem greindar eru í 1. mgr. greinar þessarar að því er við kemur munum sem fluttir eru inn þegar þeir fyrst setjast að í viðtökuríkinu.
3. Persónulegur farangur sem ræðiserindrekar og þeir úr fjölskyldu þeirra sem teljast til heimilisfólks þeirra hafa meðferðis skal undanþeginn skoðun. Þó má skoða hann ef gildar ástæður eru til að ætla að í honum séu aðrir munir en þeir sem greint er frá í b-lið 1. mgr. greinar þessarar, munir sem samkvæmt lögum og reglum viðtökuríkisins er bannað að flytja inn í landið eða út úr því eða munir sem lúta lögum og reglum þess um sóttvarnir. Slík skoðun skal fara fram í viðurvist ræðiserindrekans eða þess úr fjölskyldu hans sem hlut á að máli.

III. KAFLI

REGLUR UM KJÖRRÆÐISERINDREKA OG RÆÐISSTOFNANIR UNDIR FORSTÖÐU ÞEIRRA

61. gr.

Friðhelgi ræðisskjalasafns og ræðisskjala.

Ræðisskjalasafn og skjöl ræðisstofnunar sem kjörræðiserindreki veitir forstöðu skulu ætíð vera friðhelg hvar sem þau eru niður komin svo framarlega sem þeim er haldið aðskildum frá öðrum gögnum og skjölum, og þá sér í lagi einkabréfum forstöðumanns ræðisstofnunar eða hvers þess manns sem starfar með honum og gögnum þeim, bókum eða skjölum sem varða atvinnu þeirra eða viðskipti.

62. gr.

Tollfrelsi.

Í samræmi við lög þau og reglur sem viðtökuríkið kann að setja skal það heimila innflutning á og veita undanþágur frá öllum tollum, sköttum og skyldum gjöldum, að undanteknum gjöldum fyrir geymslu, akstur og svipaða þjónustu, að því er varðar eftirtalda

muni sem ætlaðir eru til opinberra nota ræðisstofnunar undir forstöðu kjöræðiserindreka: skjaldarmerki, fána, skilti, innsigli og stimpla, bækur, opinber prentuð rit, skrifstofuhúsgögn, skrifstofutæki og svipaða muni sem ræðisstofnuninni eru látnir í té af sendiríkinu eða samkvæmt beiðni af þess hálfu.

IV. KAFLI ALMENN ÁKVÆÐI

71. gr.

Einstaklingar sem eru ríkisborgarar viðtökuríkisins eða heimilisfastir þar.

1. Ræðiserindrekar sem eru ríkisborgarar viðtökuríkisins eða heimilisfastir þar skulu einungis njóta undanþágu frá lögsögu og persónulegrar friðhelgi að því er varðar opinber störf sem þeir framkvæma innan verkahringis síns og forréttinga sem veitt eru í 3. mgr. 44. gr., nema viðtökuríkið veiti frekari aðstöðu, forréttingi og friðhelgi. Að því er kemur við ræðiserindrekum þessum skal viðtökuríkið einnig fullnægja skyldu þeirri sem kveðið er á um í 42. gr. Ef refsímál er höfðað gegn ræðiserindreka sem hér um ræðir skal reka málið þannig að tálmað sé sem allra minnst framkvæmd ræðisstarfa nema þegar hann er handtekinn eða hafður í haldi.
2. Aðrir starfsmenn ræðisstofnunar sem eru ríkisborgarar viðtökuríkisins eða heimilisfastir þar skulu ásamt fjölskyldum sínum og fjölskyldum þeirra ræðiserindreka sem greint er frá í 1. mgr. greinar þessarar aðeins njóta aðstöðunnar, forréttinganna og friðhelginnar að svo miklu leyti sem viðtökuríkið veitir þeim þau réttindi. Sömuleiðis skulu þeir úr fjölskyldum starfsmanna ræðisstofnunar og þeir einkaþjónustustarfsmenn sem eru ríkisborgarar viðtökuríkisins eða heimilisfastir þar einungis njóta aðstöðunnar, forréttinganna og friðhelginnar í þeim mæli sem viðtökuríkið heimilar. Viðtökuríkið skal þó fara svo með lögsögu sína yfir mönnum þessum að ekki valdi óeðlilegum truflunum á framkvæmd starfa við ræðisstofnunina.

Úr lögum

nr. 51/1981, um varnir gegn sjúkdómum og meindýrum á plöntum.

Tóku gildi 9. júní 1981. Breytt með [l. 59/1990](#) (tóku gildi 1. jan. 1991) og [l. 87/1995](#) (tóku gildi 1. júlí 1995).

1. gr.

Tilgangur laga þessara er að tryggja sem best góða og heilbrigða ræktun plantna hér á landi.

Í lögum þessum merkir planta heilar jurtir og viðarplöntur svo og hluta þeirra. Mein merkir frávik frá því, sem heilbrigt má teljast, og skaðvaldur merkir þær lífverur og lífræna þætti, er meinum valda á plöntum: veirur (vira), berfrymingar (mycoplasma), bakteríur (bacteria), sveppir (fungi) og meindýr.

2. gr.

Landbúnaðarráðherra getur samkvæmt lögum þessum gert varnarráðstafanir og gefið út reglugerðir, sem stuðla að því:

1. að koma í veg fyrir að hættulegir skaðvaldar berist til landsins og dreifist innanlands, og útrýma skaðvöldum, sem þegar hafa borist til landsins, teljist það framkvæmanlegt,
2. að hindra að skaðvaldar, sem aðrar þjóðir vilja verjast, berist frá Íslandi.

Landbúnaðarráðherra ákveður, með hliðsjón af tillögum sérfræðinga í plöntusjúkdómum og meindýrum, hvaða skaðvald beri að telja svo hættulegan að falli undir ráðstafanir, er lög þessi heimila.

1) [Rg. 189/1990](#), [sbr. 91/1998](#) og [393/1999](#). [Rg. 53/1971](#). [Rg. 401/1999](#). [Rg. 343/2004](#).

3. gr.

Landbúnaðarráðherra getur m. a.:

- a. fyrirskipað eftirlit með innflutningi, útflutningi og dreifingu innanlands á öllum tegundum plantna, mold, húsdýraáburði, umbúðum og öðru, sem getur borið sjúkdóma og meindýr á plöntur,¹⁾
- b. sett það skilyrði fyrir innflutningi, útflutningi eða dreifingu innanlands, að plönturnar séu algjörlega lausar við ákveðna skaðvalda, eða sett ákveðið hámark um magn þeirra,
- c. bannað ræktun tiltekinna plöntutegunda á ákveðnum svæðum eða takmarkað ræktun við plöntur gæddar ákveðnum eiginleikum,
- d. fyrirskipað landeigendum eða ræktendum að gera varnarráðstafanir gegn plöntusjúkdómum og meindýrum á eigin kostnað,
- e. fyrirskipað eyðingu eða sérstaka meðhöndlun á plöntum eða á hlutum, sem geta borið og dreift skaðvaldi (t.d. mold, verkfæri, umbúðir, flutningatæki og geymslustaðir),
- f. fyrirskipað sóttkví undir eftirliti sem skilyrði fyrir innflutningi.

[Til þess að standa straum af kostnaði við eftirlit með plöntum samkvæmt lögum þessum er ráðherra heimilt að láta innheimta eftirlitsgjald vegna innflutnings á plöntum og vegna dreifingar innan lands og útflutnings á innlendum plöntum. Ráðherra setur í reglugerð²⁾ nánari ákvæði um gjaldskyldu, innheimtu, gjalddaga, lögvernd og annað er lýtur að framkvæmd á innheimtu gjaldsins.]³⁾

1) [Rg. 343/2004](#). 2) [Rg. 110/1992](#). 3) [L. 87/1995](#), 25. gr.

Úr siglingalögum

nr. **34/1985**.

Tóku gildi 1. júlí 1985. Breytt með [l. 21/1986](#) (tóku gildi 12. maí 1986), [l. 19/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 1. og 3. mgr. 29. gr. sem tóku gildi 17. apríl 1991), [l. 90/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992), [l. 91/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992), [l. 92/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992), [l. 50/1993](#) (tóku gildi 1. júlí 1993), [l. 62/1993](#) (tóku gildi 1. jan. 1994), [l. 7/1996](#) (tóku gildi 1. okt. 1996), [l. 74/1998](#) (tóku gildi 24. júní 1998), [l. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998), [l. 133/1998](#) (tóku gildi 1. jan. 1999), [l. 69/2000](#) (tóku gildi 1. sept. 2000) og [l. 55/2001](#) (tóku gildi 13. júní 2001).

I. kafli.
Gildissvið laganna o.fl.

1. gr.

Lög þessi gilda um öll skip sem skráð eða skráningarskyld eru á Íslandi. Þegar athafnir íslensks framkvæmdarvalds eða dómsvalds taka til erlendra skipa skal einnig beita ákvæðum laga þessara, eftir því sem við á, enda brjóti það ekki í bága við reglur þjóðaréttarins.

...

Afhending farms.

61. gr.

Sá, sem sýnir heimild sína til viðtöku á farmi, hefur rétt til að skoða hann áður en hann tekur við honum.

...

4. *Farmskírteini.*

Efni.

101. gr.

Með farmskírteini er átt við skjal sem gefið er út af farmflytjanda eða í hans umboði þar sem viðurkennt er að tekið hafi verið við vöru til flutnings eða að hún sé á skip komin þar sem tegund og magn er tilgreint, þó að því tilskildu að skjalið sé kallað farmskírteini eða gefi til kynna að varan verði látin af hendi gegn afhendingu skjalsins.

Í farmskírteini skal greina útgáfustað, útgáfudag og nafn farmsendanda. Í viðtökufarmskírteini skal greina viðtökustað vörunnar. Í skipsfarmskírteini skal greina nafn skipsins, þjóðerni og fermingarstað.

102. gr.

Í farmskírteini skal enn fremur greint ef farmsendandi krefst þess:

1. nánari lýsing á tegund vöru, þyngd, mál eða stykkjatala samkvæmt skriflegum upplýsingum sem farmsendandi lætur í té,
2. nauðsynleg auðkennismerki eins og farmsendandi tilgreinir skriflega í upplýsingum sem hann lætur í té áður en ferming hefst, þó að því tilskildu að þau séu greinileg á vörunni eða umbúðum hennar og verði við eðlilegar aðstæður auðlæsileg til loka ferðarinnar,
3. ástand vöru, eftir því sem séð verður,
4. í viðtökufarmskírteini skal greina þann dag sem vöru er veitt viðtaka en á skipsfarmskírteini skal greina þann dag sem fermingu lauk,
5. hvar afhenda eigi vöruna og hverjum,
6. fjárhæð farmgjalds og aðrir skilmálar flutnings vöru og afhendingar.

Farmflytjandi er þó ekki skyldur til, án fyrirvara í farmskírteini, að tilgreina upplýsingar um nánari lýsingu á vöru, merki, þyngd, mál og stykkjatölu ef hann hefur sanngjarna ástæðu til að efast um réttmæti þeirra eða ef hann hefur ekki fengið eðlilegt færi á að kanna framangreind atriði.

103. gr.

Vörusendandi ber ábyrgð gagnvart farmflytjanda á því að rétt sé sú tilgreining á vöru sem skráð er í farmskírteini samkvæmt ósk hans og upplýsingum.

104. gr.

Farmskírteini má stíla til ákveðins manns eða að tilvísun hans eða til handhafa. Framselja má farmskírteini nema það sé bannað í meginmáli þess, svo sem með orðunum „ekki til framsals“ eða á annan hátt.

105. gr.

Svo mörg eintök skulu gerð af farmskírteini sem sendandi æskir. Hvort sem eintök eru eitt að fleiri skal eintakatala greind í meginmáli skírteinisins. Nú eru gefin út fleiri eintök en eitt og skulu þau þá öll vera samhljóða.

106. gr.

Nú kemur maður með farmskírteini sem hann er rétt að kominn eftir orðum þess sjálfs eða við framsal í óslitinni röð eða við eyðuframsal og getur hann þá krafist afhendingar vörunnar.

Þó að farmskírteini hafi verið gefið út í fleiri en einu eintaki þá nægir samt að sá, sem kallar eftir vörunni á ákvörðunarstað, sýni eitt eintak með þeirri heimild sem í 1. mgr. segir. Utan ákvörðunarstaðar er óheimilt að láta farm af hendi nema skilað sé aftur öllum eintökum farmskírteinisins eða trygging sett fyrir kröfum sem eigendur þeirra kynnu að koma fram með á hendur farmflytjanda.

...

Réttarsamband farmflytjanda og viðtakanda farms.

110. gr.

Farmskírteini er grundvöllur réttarstöðu farmflytjanda og viðtakanda farms sín á milli um flutning og afhendingu vörunnar. Ákvæði farmsamnings, sem ekki voru sett í farmskírteinið, eru ógild gagnvart viðtakanda nema til þeirra sé vitnað í farmskírteini.

Ekki verður viðtakandi krafinn um ógreitt aukabiðdagagjald né önnur gjöld sem af fermingu skipsins stafa nema kröfunnar sé getið í farmskírteini. Nú hefur tími til fermingar og affermingar verið tiltekinn í einu lagi og þarf viðtakandi þá ekki að hlíta því að of langur tími hafi til fermingar gengið nema greindur sé á farmskírteini sá tími sem fermingin tók.

111. gr.

Farmskírteinið er sönnun þess að farmflytjandi hafi veitt viðtöku og lestað vöru eins og greint er í farmskírteini nema annað sannist. Þó er gagnsönnun ekki heimil þegar farmskírteini hefur verið framselt grandlausum þriðja manni.

Farmflytjandi getur ekki borið fyrir sig rangar upplýsingar um vöru til að losna undan ábyrgð ef hann sá eða mátti sjá að rangt var frá skýrt nema hann hafi skráð um það beina athugasemd á farmskírteinið.

Lög

nr. 97/1987, um vörugjald, sbr. auglýsingu nr. 26/1997.

Tóku gildi 1. janúar 1988. Breytt með [l. 95/1988](#) (tóku gildi 27. des. 1988 hvað varðar innfluttar vörur en frá og með 1. jan. 1989 varðandi innlenda framleiðslu), [l. 18/1993](#) (tóku gildi 1. jan. 1994), [l. 122/1993](#) (tóku gildi 1. jan. 1994), [l. 52/1994](#) (tóku gildi 20. maí 1994, sjá þó 3. gr.), [l. 89/1996](#) (tóku gildi 1. júlí 1996), [l. 148/1996](#) (tóku gildi 1. febr. 1997), [l. 89/1998](#) (tóku gildi 1. júlí

1998, sjá þó ákvæði til bráðabirgða), [1. 4/1999](#) (tóku gildi 5. mars 1999), [1. 103/2000](#) (tóku gildi 1. júlí 2000), [1. 104/2000](#) (tóku gildi 1. júlí 2000) og [1. 155/2000](#) (tóku gildi 1. jan. 2001).

Upphafsaákvæði.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af innfluttum vörum og vörum sem framleiddar eru eða fá einhverja vinnslumeðferð innan lands eins og nánar er ákveðið í lögum þessum.

Gjaldskyldar vörur og framleiðsla.

2. gr.

Gjaldskyldan nær til allra vara, nýrra sem notaðra, sem fluttar eru til landsins eða eru framleiddar, unnið er að eða er pakkað hér á landi og flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp [í viðauka I við lög þessi.]¹⁾ Vara, sem seld er úr landi, er þó ekki gjaldskyld. [Sala á gjaldskyldri vöru til varnarliðsins á Keflavíkurflugvelli, sbr. [lög nr. 110/19](#), telst sala úr landi í skilningi laga þessara.]¹⁾

Við flokkun til gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum skal fylgt flokkunarreglum [tollalaga, nr. 55/1987](#) [...]¹⁾.

1)L. 89/1996, 1. gr.

3. gr.

[Vörugjald skal reiknað með tvenns konar hætti; annars vegar sem tiltekin fjárhæð fyrir hvert kílógramm eða hvern lítra af gjaldskyldri vöru (magngjald), en hins vegar sem tiltekið hlutfall af verðmæti gjaldskyldrar vöru (verðgjald).

Af vörum, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í A-lið í viðauka I¹⁾, skal greiða tiltekna fjárhæð fyrir hvert kílógramm af vörunni án umbúða, eftir því sem nánar er kveðið á um í viðaukanum.

Af vörum, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í B-lið í viðauka I, skal greiða tiltekna fjárhæð fyrir hvern lítra af vörunni, eftir því sem nánar er kveðið á um í viðaukanum.

Af vörum, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í [C-E-liðum]²⁾ í viðauka I, skal greiða gjald af verðmæti vöru sem hér segir:

1. 15% af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í C-lið.
2. 20% af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í D-lið.
3. 25% af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í E-lið.
[...]²⁾³⁾

1)Viðauki I er ekki birtur hér, en um hann vísast til Stjítð. 1996 A, bls. 287–291, sbr. augl. A 110/1996, 148/1996, 164/1996, 25/1997, 26/1997, 1. 89/1998, 5. gr, 1. 4/1999 og 1. 103/2000. 2)L. 148/1996, 1. gr. 3)L. 89/1996, 2. gr.

Gjaldskyldir aðilar.

4. gr.

Skylda til að greiða vörugjald hvílir á þessum aðilum:

1. Öllum þeim sem flytja til landsins vörugjaldsskyldar vörur hvort sem er til eigin nota eða endursölu.
2. Öllum þeim sem framleiða, vinna að eða pakka vörugjaldsskyldum vörum innan lands.
[...]¹⁾
3. Aðilum sem skráðir hafa verið sérstakri skráningu skv. 5. gr.]¹⁾

[Aðilar, sem eru gjaldskyldir skv. 1. mgr., aðrir en þeir sem flytja vörur til landsins til eigin nota, skulu ótilkvaddir og eigi síðar en 15 dögum áður en vörugjaldsskyld starfsemi hefst tilkynna atvinnurekstur sinn eða starfsemi til skráningar hjá skattstjóra þar sem aðilar eiga lögheimili.]¹⁾ Breytingar, sem verða á starfsemi eftir að skráning hefur farið fram, skal tilkynna eigi síðar en 15 dögum eftir að breyting átti sér stað.

1) L. 89/1996, 3. gr.

[5. gr.

Aðilar, sem flytja inn eða kaupa innan lands gjaldskyldar vörur til heildsölu, geta fengið sérstaka skráningu hjá skattstjóra. Skilyrði slíkrar skráningar eru:

1. Að aðili hafi heildsöluleyfi.
2. Að aðili haldi sérstakt birgðabókhald yfir þær vörur sem vegna skráningarinnar lúta sérreglum um uppgjör vörugjalds í samræmi við reglur sem ríkisskattstjóri setur.

Aðila, sem fengið hefur sérstaka skráningu, er heimilt að flytja gjaldskyldar vörur inn til landsins eða kaupa gjaldskyldar vörur innan lands af framleiðanda eða af öðrum sérstaklega skráðum aðila án þess að skylda stofnist til greiðslu vörugjalds, sbr. 4. mgr. 9. gr.

Innlendum framleiðendum og aðilum sem fengið hafa sérstaka skráningu er heimil sala eða afhending á gjaldskyldum vörum án vörugjalds til aðila sem skráðir eru samkvæmt þessari grein.

Þegar aðili, sem fengið hefur sérstaka skráningu, kaupir gjaldskyldar vörur án vörugjalds skal tilgreina á sölureikningum það magn eða það verð sem myndar gjaldstofn vörugjalds.]¹⁾

1) L. 89/1996, 4. gr.

[Gjaldstofn verðgjalds.

6. gr.

Gjaldstofn vörugjalds af innfluttum vörum, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í [C-E-liðum]¹⁾ í viðauka I, er tollverð þeirra eins og það er ákveðið í 8.-10. gr. tollalaga, að viðbættum tollum eins og þeir eru ákveðnir samkvæmt þeim lögum.]²⁾

1) L. 148/1996, 2. gr. 2) L. 89/1996, 5. gr.

[7. gr.

Gjaldstofn vörugjalds af innlendum framleiðsluvörum, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í [C-E-liðum]¹⁾ í viðauka I, er verksmiðjuverð þeirra.

Verksmiðjuverð er söluverð vöru frá framleiðanda, þ.e. það verð sem kaupandi greiðir eða ber að greiða við kaup á vöru af framleiðanda án frádráttar nokkurs kostnaðar eða þjónustugjalds.

Samsvari verksmiðjuverð ekki heildarandvirði vöru, t.d. vegna þess að kaupandi eða annar framleiðandi leggur til hráefni, efnivörur eða annað verðmæti sem vörugjald hefur ekki þegar verið greitt af, skal heildarandvirði vörunnar teljast gjaldstofn til vörugjalds.

Ef framleiðandi er jafnframt heildsali eða smásali vöru eða ef verksmiðjuverð vöru liggur ekki fyrir af öðrum ástæðum skal gjaldstofn vera almennt gangverð á sömu eða sams konar vöru við sölu frá framleiðendum. Ef slíkt almennt gangverð liggur ekki fyrir skal gjaldstofn vera verksmiðjuverð framleiðanda á sömu eða sams konar vöru í sambærilegum viðskiptum við óháða aðila.

Ef framleiðandi og kaupandi eru háðir hvor öðrum í skilningi 2. mgr. 8. gr. tollalaga er skattfyrvöldum heimilt að ákvarða gjaldstofn samkvæmt ákvæðum 4. mgr. Ríkisskattstjóri skal gefa út reglur um mat til verðs samkvæmt þessari málsgrein.]²⁾

1) L. 148/1996, 3. gr. 2) L. 89/1996, 6. gr.

[8. gr.

Tollstjórar skulu reikna vörugjald af gjaldskyldum vörum sem aðilar, aðrir en þeir sem skráðir hafa verið skv. 5. gr., flytja til landsins. [Skattstjórar annast álagningu vörugjalds vegna innlendar framleiðslu og innflutnings aðila sem skráðir eru skv. 5. gr. Fjármálaráðherra getur ákveðið að fela einstökum skattstjórum að annast eftirlit, framkvæmd og álagningu vörugjalds í öðrum skattumdæmum.]¹⁾

[Skattstjóri og framleiðendur vöru geta óskað eftir ákvörðun tollstjóra um tollflokkun vöru samkvæmt ákvæðum 142. gr. tollalaga. Skattstjóri og framleiðandi geta skotið ákvörðun tollstjóra um tollflokkun vöru til ríkistollanefndar, sbr. 101. gr. tollalaga. Ákvörðun tollafyrvalda um tollflokkun vöru er bindandi fyrir framleiðanda og skattfyrvöld.]¹⁾²⁾

1) L. 89/1998, 1. gr. 2) L. 89/1996, 7. gr.

Innheimta, uppgjörstímabil, gjalddagar o.fl.

[9. gr.

[Hvert uppgjörstímabil aðila sem skráðir eru skv. 2. mgr. 4. gr. er tveir mánuðir, janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október, nóvember og desember. Gjalddagi hvers uppgjörstímabils er 28. dagur annars mánaðar eftir lok þess.]¹⁾

Innflytjendur, sem flytja vörur til landsins til endursölu, aðrir en þeir sem jafnframt eru skráðir skv. 5. gr., skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs vörugjald af gjaldskyldum vörum sem voru tollafgreiddar á uppgjörstímabilinu. Aðilar, sem flytja gjaldskylda vöru til landsins til eigin nota, skulu greiða vörugjald við tollafgreiðslu.

Innlendir framleiðendur skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs vörugjald af gjaldskyldum vörum sem voru seldar eða afhentar á tímabilinu. Þó skal ekki greiða vörugjald af vörum sem voru seldar án vörugjalds til skráðra aðila skv. 5. gr. [eða til framleiðenda samkvæmt heimild í 10. gr.]¹⁾

Aðilar, sem skráðir eru skv. 5. gr., skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs vörugjald af þeim vörum sem þeir hafa keypt eða fengið tollafgreiddar á tímabilinu eða voru til staðar í birgðum í upphafi uppgjörstímabils en eru ekki til staðar í birgðum við lok uppgjörstímabils samkvæmt birgðabókhaldi. Þó skal hvorki greiða vörugjald af þeim vörum sem vörugjald hefur þegar verið greitt af né af vörum sem voru seldar án vörugjalds til annarra skráðra aðila skv. 5. gr. [eða til framleiðenda samkvæmt heimild í 10. gr.]¹⁾

Gjaldskyldir aðilar skv. 2. og 3. tölul. 1. mgr. 4. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils skila vörugjaldsskýrslu í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður vegna vara sem greiða ber vörugjald af á uppgjörstímabilinu. Jafnframt skal tilgreina í skýrslunni sölu á gjaldskyldum vörum án vörugjalds til aðila sem eru skráðir skv. 5. gr. [eða til framleiðenda samkvæmt heimild í 10. gr.]¹⁾ Skattstjóri skal áætla vörugjald af viðskiptum þeirra aðila sem ekki skila skýrslu innan tilskilins tíma, senda enga skýrslu eða ef skýrslu eða fylgigögnum er ábótavant. Skattstjóri skal tilkynna innheimtumanni og gjaldskyldum aðila um áætlanir og leiðréttingar sem gerðar hafa verið. [Um málsmeðferð fer eftir ákvæðum laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum.]¹⁾

Sé vörugjald ekki greitt á tilskildum tíma skal aðili sæta álagi til viðbótar því vörugjaldi sem honum ber að standa skil á. Sama gildir ef vörugjaldsskýrsla hefur ekki verið skilað eða henni er ábótavant og vörugjald því áætlað, nema aðili hafi greitt fyrir gjalddaga vörugjaldsins upphæð er til áætlunar svarar eða gefið fyrir lok kærufrests fullnægjandi skýringu á vafaatriðum. Álag skal vera 1% af þeirri upphæð sem vangreidd er fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærra en 10%.

Sé vörugjald ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem gjaldfallið er. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir vaxtalögum, nr. 25/1987, með síðari breytingum.]²⁾

1) L. 89/1998, 2. gr. 2) L. 89/1996, 9. gr.

[10. gr.

[Skattstjóri skal veita framleiðendum vöru, sem nota í framleiðslu sína hráefni eða efnivöru sem ber vörugjald, heimild til að kaupa af innflytjendum, innlendum framleiðendum og aðilum sem skráðir eru skv. 5. gr. hráefni eða efnivöru án vörugjalds. Slík heimild veitir framleiðanda jafnframt heimild til endurgreiðslu á vörugjaldi af hráefni og efnivöru sem hann hefur sjálfur flutt til landsins í samræmi við ákvæði 2. mgr. Í umsókn til skattstjóra skal m.a. tilgreina um hvers kyns framleiðslu er að ræða og til hvaða hráefna eða efnivöru óskað er að heimildin nái.

Innflytjandi getur á gjalddaga hvers uppgjörstímabils fengið endurgreitt vörugjald af vörum sem hann hefur flutt til landsins en hafa á uppgjörstímabili annaðhvort verið seldar án vörugjalds til framleiðanda eða verið nýttar í framleiðslu innflytjanda sjálfs samkvæmt heimild í 1. mgr. Innflytjandi skal tilgreina í sérstakri skýrslu til skattstjóra um slíka sölu eða nýtingu, þar með talið til hvaða aðila vara er seld, magn vöru og tegund, svo og fjárhæð vörugjalds. Skýrsla skal skilað eigi síðar en 15 dögum fyrir gjalddaga. Endurgreiðsla skal fara fram á gjalddaga, enda hafi vörugjald vegna viðkomandi tímabils verið greitt.

Heimild samkvæmt þessari grein nær einungis til hráefnis eða efnivöru sem verður hluti af hinni endanlegu framleiðsluvöru. Heimildin nær hvorki til kaupa eða innflutnings á efnivörum til byggingar eða viðhalds á fasteignum né til nýsmíði eða viðgerða á ökutækjum.]^{1) 2)}

1) L. 89/1998, 3. gr. 2) L. 89/1996, 9. gr.

[11. gr.

Heimilt er að kæra álagningu vörugjalds innan 30 daga frá gjalddaga gjaldsins. Kæru skal beint til þess tollstjóra eða þess skattstjóra sem annaðist álagningu gjaldsins. Kæru skal fylgja skriflegur rökstuðningur. Innsend fullnægjandi vörugjaldsskýrsla skal tekin sem kæra þegar um er að ræða áætlanir skv. 5. mgr. 9. gr. Tollstjóri eða skattstjóri skal kveða upp skriflegan rökstuddan úrskurð um kærana og tilkynna hann í ábyrgðarbréfi innan 30 daga frá lokum kærufrests.

Gjaldskyldur aðili og [tollstjórinn í Reykjavík]¹⁾ geta skotið úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. til ríkistollanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Um kærufresti og málsmeðferð fer eftir ákvæðum 101. gr. tollalaga. [Þó sætir úrskurður tollstjóra um niðurfellingu eða lækkun gjalda, á grundvelli 3. gr., 5. gr. eða 6. gr. tollalaga, nr. 55/1987, kæru til [fjármálaráðherra]¹⁾ í samræmi við ákvæði 102. gr. tollalaga.]²⁾

Gjaldskyldur aðili og ríkisskattstjóri geta skotið úrskurði skattstjóra skv. 1. mgr. til yfirskattanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Um kærufresti og málsmeðferð fer eftir ákvæðum 2.-7. mgr. 29. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum.]³⁾

1)L. 155/2000, 20. gr. 2)L. 104/2000, 12. gr. 3)L. 89/1996, 10. gr.

[12. gr.]

Að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum um gjaldskyldu, álagningu, tilhögun bókhalds, eftirlit, viðurlög og aðra framkvæmd varðandi vörugjald skulu gilda, eftir því sem við geta átt, ákvæði tollalaga [um innfluttar vörur]¹⁾ og laga um virðisaukaskatt [um innlendar framleiðsluvörur.]^{1) 2)}

[Ákvæði 3. gr., 5. gr. og 1.–7. og 9.–12. tölul. 1. mgr. 6. gr. tollalaga, nr. 55/1987, skulu ná til vörugjalds samkvæmt lögum þessum eftir því sem við getur átt.]^{3) 4)}

1)L. 89/1998, 4. gr. 2)L. 89/1996, 11. gr. 3)L. 104/2000, 13. gr. 4)Rg. 719/2000, sbr. 791/2000; rg. 760/2000, rg. 797/2000, rg. 798/2000.

[13. gr.]¹⁾

Fjármálaráðherra setur í reglugerð²⁾ nánari ákvæði um tilkynningarskyldu, gjaldstofn, gjaldskyldu, uppgjörstímabil, gjalddaga og aðra framkvæmd laga þessara. [...]²⁾

[Fjármálaráðherra er enn fremur heimilt að endurgreiða eða fella niður vörugjald af innlendu hráefni, efnivörum og hlutum til framleiðslu innlendra iðnaðarvara og garðyrkjuafurða.]^{1) [...]}³⁾

1)L. 89/1996, 12. gr. 2) Augl. 336/1994. Rg. 358/1996, rg. 436/1998, sbr. 52/2000, og rg. 390/1999, sbr. 898/1999. 3) L. 104/2000, 14. gr.

[14. gr.]¹⁾

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1988.²⁾ Frá sama tíma falla úr gildi lög nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, og lög nr. 33 29. maí 1980, lög nr. 80 28. desember 1980, lög nr. 82 28. desember 1981, 7. gr. laga nr. 2 28. febrúar 1983, lög nr. 75 28. desember 1983 og lög nr. 126 31. desember 1984, um breytingu á þeim lögum, lög nr. 77 23. desember 1980, um vörugjald, og 3. gr. laga nr. 12 30. apríl 1981, um breytingu á þeim lögum, 54. gr. laga nr. 64 21. maí 1965 og 1. og 2. gr. laga nr. 5 27. febrúar 1982, með síðari breytingum. Reglugerðir, auglýsingar og önnur fyrirmæli, sem sett hafa verið samkvæmt nefndum lögum, falla úr gildi frá sama tíma.

1)L. 89/1996.

2)Breytingar skv. lögum nr. 89/1996 tóku gildi 1. júlí 1996. Ákvæði þeirra tóku til allra vara sem þá voru ótollafgreiddar, þó ekki vara sem afhentar höfðu verið með bráðabirgðatollafgreiðslu.

Ákvæði til bráðabirgða.¹⁾

[Ákvæði laga þessara skulu taka til allra vara sem eru ótollafgreiddar við gildistöku þeirra, þó ekki vara sem hafa verið afhentar með bráðabirgðatollafgreiðslu, svo og til allra innlendra framleiðsluvara sem ekki hafa verið seldar eða afhentar þann dag.

Þrátt fyrir ákvæði laganna skal júnímaínuður 1998 vera eitt uppgjörstímabil. Gjalddagi vegna þess uppgjörstímabils skal vera 15. september 1998. Um álagningu og aðra framkvæmd vörugjalds vegna þess uppgjörstímabils skal fara eftir ákvæðum laganna eins og þau voru fyrir gildistöku laga þessara.]²⁾

1)Bráðabirgðaákvæði laga nr. 97/1987, 18/1993 og 89/1996 hafa þjónað tilgangi sínum og eru ekki birt hér.

2)L. 89/1996.

[Viðauki I við lög um vörugjald.

A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða í vörugjald krónur fyrir hvert kílógramm af vörinni án umbúða sem hér segir:

Tollskrárnúmer	kr./kg	Tollskrárnúmer	kr./kg	Tollskrárnúmer	kr./kg
0813.4001	80	1702.3001	30	1806.3209	50
0813.5001	80	1702.3002	30	1806.9011	50
		1702.3009	30	1806.9012	50
0901.1100	28	1702.4001	30	1806.9019	50
0901.1200	28	1702.4002	30	1806.9023	50
0901.2101	35	1702.4009	30	1806.9024	50
0901.2109	35	1702.5000	30	1806.9025	50
0901.2201	35	1702.6000	30	1806.9026	50
0901.2209	35	1702.9001	30	1806.9028	50
0901.9000	35	1702.9002	30	1806.9029	50
0902.1000	35	1702.9003	30	1806.9039	50
0902.2000	35	1702.9004	30		
0902.3000	35	1702.9009	30	1901.9011	15
0902.4000	35			1901.9019	15
0903.0000	35	1703.1002	30	[...] ³⁾	
0909.1001	80	1703.1009	30		
0909.5001	80	1703.9009	30	1905.2000	40
				[1905.3110	40
1211.9001	80	1704.1000	60	1905.3120	40
1211.9002	80	1704.9001	60	1905.3131	40
1701.1100	30	1704.9002	60	1905.3139	40
1701.1200	30	1704.9003	60	1905.3201	40
1701.9101	30	1704.9004	60	1905.3209	40]
1701.9102	30	1704.9005	60	[...] ³⁾	
1701.9103	30	1704.9006	60		
1701.9104	30	1704.9007	60	2006.0011	10
1701.9105	30	1704.9007	60	2006.0012	10
1701.9106	30	1704.9009	60	2006.0019	10
1701.9107	30	1805.0001	50	2006.0021	10
1701.9109	30	1805.0009	50	2006.0022	10
1701.9901	30	1806.1000	50	2006.0023	10
1701.9902	30	1806.2001	50	2006.0029	10
1701.9903	30	1806.2003	50	2006.0030	10
1701.9904	30	1806.2004	50		
1701.9905	30	1806.2005	50	2007.1000	10
1701.9906	30	1806.2006	50	2007.9100	10
1701.9907	30	1806.2009	50	2007.9900	10
1701.9909	30	1806.3101	50		
		1806.3109	50	2008.1101	10
1702.1100	30	1806.3201	50	[...] ³⁾	
1702.1900	30	1806.3202	50	2008.2001	10
1702.2000	30	1806.3203	50	2008.2009	10

2008.3001	10	2101.3001	80		
2008.3009	10	2101.3009	80	4011.1000	20
2008.4001	10			4011.2000	20
2008.4009	10	2106.9021	400	4011.4000	20
2008.5001	10	2106.9022	30	4011.5000	20
2008.5009	10	2106.9023	80	4011.6100	20
2008.6001	10	[...]¹)		4011.6200	20
2008.6009	10	2106.9025	80	4011.6300	20
2008.7001	10	2106.9026	80	4011.6900	20
2008.7009	10	2106.9031	25	4011.9200	20
2008.8001	10	2106.9039	80	4011.6300	20
2008.8009	10	2106.9041	25	4011.9900	20
2008.9100	10	2106.9042	25	4011.6400	20
2008.9201	10	2106.9048	25	[4012.1100	20
2008.9209	10	2106.9049	25	4012.1200	20
2008.9901	10	2106.9061	60	4012.1300	20
[...]³)		2106.9062	10	4012.1900	20]⁴)
2008.9909	10	2106.9063	30	4012.2000	20
				4012.9000	20
2101.1100	80	3003.9001	60	4013.1000	20
2101.1201	80	3004.5004	60	4013.2000	20
2101.1209	80	3004.9004	60	4013.9000	20
2101.2001	80	3302.1021	60	4016.9922	20
2101.2009	80	3302.1030	60		

1) Sbr. a-lið 5. gr. laga nr. 89/1998.

2) Sbr. a-lið 1. gr. laga nr. 103/2000.

3) Sbr. b-lið 1. gr. laga nr. 103/2000.

4) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 150/2003.

B. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða í vörugjald krónur fyrir hvern lítra af vörunni sem hér segir:

Tollskrárnúmer	kr./l	Tollskrárnúmer	kr./l	Tollskrárnúmer	kr./l
[2009.1111	8	2009.1229	8	2009.2125	8
2009.1121	8	2009.1290	8	2009.2126	8
2009.1122	8	2009.1910	8	2009.2129	8
2009.1123	8	2009.1921	8	2009.2190	8
2009.1124	8	2009.1922	8	2009.2910	8
2009.1125	8	2009.1923	8	2009.2921	8
2009.1126	8	2009.1924	8	2009.2922	8
2009.1129	8	2009.1925	8	2009.2923	8
2009.1190	8	2009.1926	8	2009.2924	8
2009.1210	8	2009.1929	8	2009.2925	8
2009.1221	8	2009.1990	8	2009.2926	8
2009.1222	8	2009.2110	8	2009.2929	8
2009.1223	8	2009.2121	8	2009.2990	8
2009.1224	8	2009.2122	8	2009.3110	8
2009.1225	8	2009.2123	8	2009.3121	8
2009.1226	8	2009.2124	8	2009.3122	8

2009.3123	8	2009.6129	8	2105.0019	8
2009.3124	8	2009.6190	8	2105.0021	8
2009.3125	8	2009.6910	8	2105.0029	8
2009.3126	8	2009.6921	8	2106.9011	8
2009.3129	8	2009.6922	8	2106.9019	8
2009.3190	8	2009.6923	8		
2009.3910	8	2009.6924	8	2201.1011*	8
2009.3921	8	2009.6925	8	2201.1011	8
2009.3922	8	2009.6926	8	2201.1012	8
2009.3923	8	2009.6929	8	2201.1013	8
2009.3924	8	2009.6990	8	2201.1014	8
2009.3925	8	2009.7110	8	2201.1015	8
2009.3926	8	2009.7121	8	2201.1016	8
2009.3929	8	2009.7122	8	2201.1019*	8
2009.3990	8	2009.7123	8		
2009.4110	8	2009.7124	8	2202.1011*	8
2009.4121	8	2009.7125	8	2202.1012	8
2009.4122	8	2009.7126	8	2202.1013	8
2009.4123	8	2009.7129	8	2202.1014	8
2009.4124	8	2009.7190	8	2202.1015	8
2009.4125	8	2009.7910	8	2202.1016	8
2009.4126	8	2009.7921	8	2202.1019	8
2009.4129	8	2009.7922	8	[...]¹)	
2009.4190	8	2009.7923	8	2202.1091*	8
2009.4910	8	2009.7924	8	2202.1092	8
2009.4921	8	2009.7925	8	2202.1093	8
2009.4922	8	2009.7926	8	2202.1094	8
2009.4923	8	2009.7929	8	2202.1095	8
2009.4924	8	2009.7990	8	2202.1096	8
2009.4925	8	2009.8010	8	2202.1097	8
2009.4926	8	2009.8021	8	2202.1099*	8
2009.4929	8	2009.8022	8	2202.9011*	8
2009.4990	8	2009.8023	8	2202.9012*	8
2009.5010	8	2009.8024	8	2202.9013	8
2009.5021	8	2009.8025	8	2202.9014	8
2009.5022	8	2009.8026	8	2202.9015	8
2009.5023	8	2009.8029	8	2202.9016	8
2009.5024	8	2009.8090	8	2202.9017	8
2009.5025	8	2009.9010	8	2202.9019*	8
2009.5026	8	2009.9021	8	[...]¹)	
2009.5029	8	2009.9022	8	2202.9091*	8
2009.5090	8	2009.9023	8	2202.9092*	8
2009.6110	8	2009.9024	8	2202.9092	8
2009.6121	8	2009.9025	8	2202.9093	8
2009.6122	8	2009.9026	8	2202.9094	8
2009.6123	8	2009.9029	8	2202.9095	8
2009.6124	8	2009.9090	8	2202.9096	8
2009.6125	8			2202.9097	8
2009.6126	8	2105.0011	8	2202.9099*	8

2203.0011*	8	2204.2135	8	2205.1014	8
2203.0012	8	2204.2136	8	2205.1015	8
2203.0013	8	2204.2139	8	2205.1016	8
2203.0014	8	2204.2911	8	2205.1019	8
2203.0015	8	2204.2912	8	2205.9011	8
2203.0016	8	2204.2913	8	2205.9012	8
2203.0019*	8	2204.2915	8	2205.9013	8
2204.1011	8	2204.2916	8	2205.9015	8
2204.1012	8	2204.2919	8	2205.9016	8
2204.1013	8	2204.2931	8	2205.9019	8
2204.1014	8	2204.2932	8	2206.0031	8
2204.1015	8	2204.2933	8	2206.0032	8
2204.1016	8	2204.2935	8	2206.0033	8
2204.1019	8	2204.2936	8	2206.0034	8
2204.2111	8	2204.2939	8	2206.0035	8
2204.2112	8	2204.3011	8	2206.0036	8
2204.2113	8	2204.3012	8	2206.0039	8
2204.2114	8	2204.3013	8	2208.9071	8
2204.2115	8	2204.3014	8	2208.9072	8
2204.2116	8	2204.3015	8	2208.9073	8
2204.2119	8	2204.3016	8	2208.9074	8
2204.2131	8	2204.3019	8	2208.9075	8
2204.2132	8	2205.1011	8	2208.9076	8
2204.2133	8	2205.1012	8	2208.9079	8
2204.2134	8	2205.1013	8	2209.0000	8] ³

1) Sbr. b-lið 5. gr. laga nr. 89/1998.

2) Sbr. 14. tölul. 1. gr. auglýsingar nr. 126/2001

3) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 150/2003.

C. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 15% vörugjald:

3918.1001	3920.6201	3926.3001	4407.9101
3918.1002	3920.6301		4407.9201
3918.9011	3920.6901	4003.0001	4407.9901
3918.9019	3920.7101		
3918.9021	3920.7301	4008.1101	4409.1001
3918.9029	3920.7901	4008.2101	4409.2001
	3920.9101		
3919.9010	3920.9401	4016.9100	[4410.3201
	3920.9902	4016.9918	4410.3301
3920.1002		4016.9919	4410.3901
3920.2001	3922.1000	4016.9925	4410.9001] ⁵⁾
3920.3001	3922.2000		
[3920.4302	3922.9001	4407.1001	4411.1101
3920.4902] ⁵⁾	3922.9009	4407.2401	4411.1901
3920.5101		4407.2501	4411.2101
3920.5901	3925.9002	4407.2601	4411.2901
3920.6101		4407.2901	4411.3101

4411.3901	5703.9001	6811.9009	8407.3200
4411.9101	5703.9009		8407.3300
4411.9901		6814.1000	8407.3400
	5704.1000		
4412.1301	5704.9000	6904.9000	8408.2000
4412.1401	5705.0001		[...]³)
4412.1901	5705.0009	6905.1000	[...]⁴)
4412.2201		6905.9000	
4412.2301	5805.0000		8481.1000
4412.2901		6907.1000	8481.2000
4412.9201	5904.1000	6907.9000	8481.3000
4412.9301	[5904.9000]⁵)	6908.1000	8481.4000
4412.9901		6908.9000	8481.8000
	6702.1000	6910.1000	[8481.9001
4413.0001	6702.9000	6910.9000	8481.9009]⁵)
		7007.1101	
4418.3000	6802.1000	7007.2101	8507.1001*
	6802.2109		8507.1009*
4504.1002	6802.2209	7009.1000	8507.2001*
	6802.2309		8507.2009*
4601.2000	6802.2909	7014.0001	8507.3009
	[...]⁴)		8507.4000
4815.0000	6802.9109	7315.9001	[8507.8091
	[...]⁴)		8507.8099]¹)
5602.9001	6802.9209	7320.1000	[...]²)
	[...]⁴)	7320.2001	8507.9000
5701.1000	6802.9309	7320.9001	[...]⁴)
5701.9000	[...]⁴)		
5702.1000	6802.9909	7324.1000	8539.1000
5702.2000	[...]⁴)	7324.2100	8539.2100
5702.3100		7324.2900	8539.2200
5702.3200	6803.0009*	7324.9000	8539.2900
5702.3900			8539.3100
5702.4100	6806.2000	7417.0000	8539.3200
5702.4200	6806.9001		8539.3900
5702.4900	6806.9009	7418.2000	8539.4100
5702.5100			8539.4900
5702.5200	6807.1001	7419.9904	8539.9000
5702.5900	6807.9001		
5702.9100		7615.2000	8540.1100
5702.9200	6808.0000		8540.1200
5702.9900		8301.2000	8540.2000
	6809.1101	8301.4001	8540.4000
5703.1001	6809.1901		8540.5000
5703.1009	6809.9001	8302.1001	8540.6000
5703.2001	6809.9009	8302.3000	8540.7100
5703.2009		8302.4901	8540.7200
5703.3001	6811.2001		8540.7900
5703.3009	6811.9001	8407.3100	8540.8100

8540.8900	8708.1000	8714.1900	9405.4001
8540.9100	8708.2900	[...]4)	9405.4009
8540.9900	[8708.3109]5)		9405.5000
	8708.3909]5)	9007.1100	9405.6001
8544.1100	8708.4000	9007.1900	9405.6009
8544.1900	8708.5000	9007.2001	9405.9101
8544.2009	8708.6000	9007.2009	9405.9109
8544.3000	8708.7000	9007.9100	9405.9201
8544.4109	8708.8000	9007.9200	9405.9202
8544.4909	8708.9100		9405.9209
8544.5109	[8708.9309]5)	9405.1001	9405.9910
8544.5909	8708.9400	9405.1009	9405.9921
8544.6000	8708.9900	9405.2001	9405.9929
8544.7000		9405.2009	
	8714.1100	9405.3000	

1)Sbr. d-lið 5. gr. laga nr. 89/1998.

3)Sbr. 1. gr. laga nr. 4/1999.

2)Sbr. c-lið 5. gr. laga nr. 89/1998.

4)Sbr. c-lið 1. gr. laga nr. 103/2000.

5)Sbr. c-lið 1. gr. auglýsingar nr. 126/2001.

D. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 20% vörugjald:

7321.1100	8418.6901	8451.1009	8511.3000
7321.1200	8421.1201	8451.2100	8511.4000
7321.1300	8421.3901	8451.3001	8511.5000
7321.8100			8511.8000
7321.8200	8422.1100	8476.2100	8511.9000
7321.8300		8476.2900	
7321.9000	8433.1100	8476.8100	8516.5000
	8433.1900	8476.8900	8516.6001
8418.1001		8476.9000	8516.6002
8418.2100	8450.1100		8516.6009
8418.2200	8450.1200	8479.6001	8516.7901
8418.2900	8450.1901*	8479.8901	8516.7909
8418.3001	8450.1909*		8516.8001
8418.4001	8450.9000	8511.1000	
8418.6101		8511.2000	8545.9001

E. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 25% vörugjald:

[...]1)	8518.9000	8519.9200	8520.3200
8518.2109		8519.9300	8520.3300
8518.2209	8519.1000	8519.9901	8520.3900
8518.2900	8519.2100	8519.9902	8520.9001
[8518.3001	8519.2900	8519.9909	[8520.9002
8518.3009]4)	8519.3100		8520.9003]5)
8518.4009	8519.3900	8520.1000	8520.9009
8518.5009	8519.4000	8520.2000	

8521.1021	8527.1309		8529.9009
8521.1029	8527.1900	8528.1202	
8521.9021	8527.2101	[8528.1203] ⁶⁾	8543.8100
8521.9029	8527.2102	8528.1209	8543.8901
	8527.2109	8528.1302	8543.9001
8522.1000	8527.2900	[8528.1303] ⁶⁾	[...] ³⁾
8522.9000	8527.3101	8528.1309	[...] ¹⁾
	8527.3102	8528.2109	[...] ³⁾
8527.1201	8527.3109	8528.2209	[...] ¹⁾
8527.1209	8527.3200	8528.3009	[...] ³⁾
8527.1301	8527.3900		[...] ¹⁾
8527.1302	8527.9009	8529.1009	[...] ³⁾] ²⁾

1) Sbr. e-lið 5. gr. laga nr. 89/1998.

2) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 26/1997

5) Sbr. 1. gr. auglýsingar 147/2000.

3) Sbr. 1. gr. laga nr. 103/2000.

4) Sbr. 1. gr. 1. gr. auglýsingar nr. 119/2001.

6) Sbr. 1. gr. auglýsingar 150/2003.

*Tollskránumer færð til samræmis við gildandi tollskrá 1. janúar 2000, sbr. 4. mgr. 143. gr. laga nr. 55/1987.

Lög

nr. 4/1988, um útflutningsleyfi o. fl.

Tóku gildi 15. janúar 1988. Breytt með [l. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998).

1. gr.

Utanríkisráðuneytinu er heimilt að ákveða að ekki megi bjóða, selja né flytja vörur til útlanda nema að fengnu leyfi. Útflutningsleyfi getur ráðuneytið bundið skilyrðum sem nauðsynleg þykja.

Útflytjendur eru skyldir að veita ráðuneytinu þær upplýsingar, sem það óskar, um allt er varðar sölu og útflutning vara sem seljast eiga til útlanda.

2. gr.

Ráðherra getur í reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

1) [Rg. 70/1993](#), sbr. [502/1996](#).

3. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara og reglum, settum samkvæmt þeim, varða sektum. Ef miklar sakir eru eða brot ítrekað má auk sektar dæma sökunaut í [...]¹⁾ fangelsi allt að fjórum árum. Þá má svipta hann atvinnurétti, sbr. 68. gr. almennra hegningarlaga, um stundarsakir eða fyrir fullt og allt. Upptaka eigna skv. 69. gr. almennra hegningarlaga skal og heimil vera.

Mál út af brotum á lögum þessum fara að hætti opinberra mála.

1) [L. 82/1998](#), 189. gr.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt er felld úr gildi 13. gr. laga nr. 63 31. maí 1979, um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála.

Lög

nr. 39/1988, um bifreiðagjaldum.

Tóku gildi 31. maí 1988. Breytt með [1. 6/1990](#) (tóku gildi 28. febr. 1990), [1. 11/1990](#) (tóku gildi 1. júlí 1990), [1. 92/1991](#) (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992), [1. 122/1993](#) (tóku gildi 1. jan. 1994), [1. 138/1995](#) (tóku gildi 29. des. 1995), [1. 56/1997](#) (tóku gildi 29. maí 1997), [1. 83/1998](#) (tóku gildi 1. júlí 1998 nema III. kafli sem tók gildi 24. júní 1998 og II. kafli sem tók gildi 11. okt. 1998), [1. 151/1998](#) (tóku gildi 1. jan. 1999 nema 3. og 5. gr. sem tóku gildi 11. febr. 1999; komu til framkvæmda skv. fyrirætlum í 13. gr.), [1. 37/2000](#) (tóku gildi 1. júlí 2000), [1. 148/2001](#) (tóku gildi 1. jan. 2002) og [1. 131/2004](#) (tóku gildi 1. jan. 2005).

[Gjaldskyld ökutæki.]¹⁾

1. gr.

Greiða skal til ríkissjóðs bifreiðagjald af bifreiðum sem skráðar eru hér á landi eins og nánar er ákveðið í lögum þessum.

Með gjaldskyldri bifreið samkvæmt lögum þessum er átt við vélknúð ökutæki sem uppfyllir eitt eða fleiri eftirtalinna skilyrða:

- Vélknúð ökutæki sem aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga og er á fjórum hjólum eða fleiri, eða á þremur hjólum, og er 400 kg að eigin þyngd eða meira og hannað er til hraðari aksturs en 30 km á klukkustund eða aka má svo hratt án verulegra breytinga.
- Vélknúð ökutæki sem aðallega er ætlað til að draga annað ökutæki og hannað er til hraðari aksturs en 30 km á klukkustund.
- Vélknúð ökutæki sem aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga eða til að draga annað ökutæki og er búð beltum og eftir atvikum stýrimeiðum/stýrihjólum og er 400 kg að eigin þyngd eða meira.
- Fjór hjól er fellur í vörulið 8703 í viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Verði ágreiningur um gjaldskyldu bifreiðar sker fjármálaráðherra úr.

¹⁾[L. 37/2000, 1. gr.](#)

[Fjárhæð gjaldsins.]¹⁾

2. gr.

[Bifreiðagjald á hverju gjaldtímabili er 6,83 kr. fyrir hvert kg af eigin þyngd bifreiðar allt að 1.000 kg, 9,21 kr. fyrir hvert kg af eigin þyngd bifreiðar umfram það að 3.000 kg, en 2.277 kr. af hverju byrjuðu tonni af eigin þyngd bifreiðar umfram það. Þó skal gjaldið ekki vera lægra en 3.416 kr. og ekki herra en 41.193 kr. á hverju gjaldtímabili.]²⁾

¹⁾[L. 37/2000, 2. gr.](#) ²⁾[L. 131/2004, 1. gr.](#) sem voru birt 30. desember 2004 og tóku gildi 1. janúar 2005.

[Gjalddagar, eindagar og gjaldskyldir aðilar.]¹⁾

3. gr.

Gjalddagar bifreiðagjalds eru 1. janúar ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. janúar til 30. júní og 1. júlí ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. júlí til 31. desember ...²⁾ [Eindagar bifreiðagjalds eru 15. febrúar og 15. ágúst ár hvert.]²⁾ Skal gjaldið innheimtast þar sem bifreið er skráð á gjalddaga.

Gjald vegna nýskráðra bifreiða skal greiðast í hlutfalli við skráningartíma þeirra á gjaldtímabilinu og telst gjaldskyldan frá og með afhendingu skráningarmerkis. ...¹⁾ Gjald vegna nýskráðra bifreiða fellur í eindaga við skráningu.

Bifreiðagjald skal sá greiða sem er skráður eigandi á gjalddaga. Hafi orðið eigandaskipti að bifreið án þess að þau hafi verið tilkynnt til skráningar hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda.

Eigi skal endurgreiða gjald af bifreið sem greitt hefur verið af þótt eigandaskipti verði, hún flutt í annað skráningarumdæmi eða afskráð. Gildir greiðslan fyrir bifreiðina hver sem eigandi hennar er eða hvert sem hún er flutt á landinu.

...¹⁾
[Ef bifreiðir sem hafa verið undanþegnar bifreiðagjaldi skv. d-lið 4. gr. eru settar á skráningarmerki að nýju skal greiða bifreiðagjald í hlutfalli við þann tíma sem eftir er af gjaldtímabilinu og hefst gjaldskyldan frá og með afhendingu skráningarmerkis. Gjald vegna skráðra bifreiða sem skráningarmerki eru sett á að nýju fellur í eindaga við afhendingu skráningarmerkis.

Við afskráningu bifreiða skal endurgreiða eða fella niður bifreiðagjald í hlutfalli við þann tíma sem eftir er af því gjaldtímabili sem er að líða þegar afskráning fer fram.]¹⁾

1) L. 37/2000, 3. gr. 2) L. 138/1995, 2. gr.

[Undanþága frá gjaldskylu

4. gr.

Eftirfarandi bifreiðir skulu undanþegnar bifreiðagjaldi:

- a. Bifreiðir í eigu þeirra sem fá greiddan örorkustyrk, örorkulífeyri, bensínstyrk eða umönnunargreiðslur vegna örorku barna frá Tryggingastofnun ríkisins. Jafnframt eiga þeir öryrkjar sem notið hafa niðurfellingar skv. 1. másl. rétt á niðurfellingu ef þeir hafa öðlast rétt til ellilífeyrisgreiðslna eða dveljast á stofnun, sbr. 43. gr. laga nr. 117/1993, um almannatryggingar. Sama rétt eiga foreldrar langveikra og fjölfatlaðra barna sem vistuð eru utan heimilis ef réttur til umönnunargreiðslna héldist óskertur væri barnið heima. Réttur til niðurfellingar bifreiðagjalds vegna þeirra sem fá greiddan örorkustyrk, örorkulífeyri eða bensínstyrk er bundinn því skilyrði að bóta- eða styrkhafi sé í ökutækjaskrá annaðhvort skráður eigandi bifreiðar eða umráðamaður bifreiðar samkvæmt eignarleigusamningi. Réttur til niðurfellingar bifreiðagjalds af bifreiðum í eigu þeirra sem fá umönnunargreiðslur vegna örorku barna nær til einnar bifreiðar og er bundinn því skilyrði að skráður eigandi bifreiðar samkvæmt ökutækjaskrá fari með forsjá barnsins. Óheimilt er að fella niður bifreiðagjald af bifreiðum sem eru yfir 3.500 kg að eigin þyngd og nýttar eru í atvinnurekstri. Ef sá sem á rétt á niðurfellingu bifreiðagjalds á fleiri en eina bifreið skal bifreiðagjald fellt niður af þeirri bifreið sem er þyngst. Fyrir álagningu bifreiðagjalds skal Tryggingastofnun ríkisins senda ríkisskattstjóra upplýsingar um bifreiðaeign þeirra sem fá slíkar greiðslur frá stofnuninni sem að framan greinir.
- b. Bifreiðir í eigu björgunarsveita. Með björgunarsveit er átt við sjálfbodaðliðasamtök sem hafa björgun mannlífa og verðmæta að aðalmarkmiði.

- c. Bifreiðir sem eru eldri en 25 ára í upphafi gjaldárs, talið frá og með árgerðarári þeirra.
- d. Bifreiðir þegar skráningarmerki hafa verið afhent skráningaraðila til varðveislu. Undanþága þessi miðast við dagsetningu innlagnar skráningarmerkja. Jafnframt skal ríkisskattstjóri fella niður bifreiðagjald af ónýtum bifreiðum sem sannanlega hafa ekki verið í notkun á gjaldtímabilinu.
- e. Bifreiðir sem tímabundið hafa verið fluttar úr landi. Framvísa ber útflutnings- og innflutningsskýrslum til sönnunar á tímabundnum útflutningi.¹⁾

1) L. 37/2000, 4. gr.

[Aðalskoðun og skráning.]¹⁾

[5. gr.]¹⁾

Við árlega aðalskoðun bifreiðar, sem gjaldskyld er samkvæmt þessum lögum, skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnur á að greitt hafi verið af henni gjaldfallið bifreiðagjald. [Eiganda eða umráðamanni bifreiðar er þó ekki skylt að færa sönnur á að hafa greitt gjaldfallið bifreiðagjald fyrr en eftir eindaga.]²⁾ Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á bifreiðinni, taka af henni skráningarmerki og afhenda þau lögreglustjóra. Lögreglustjóri skal ekki afhenda þau aftur fyrr en færðar hafa verið sönnur á greiðslu bifreiðagjaldsins.

[Óheimilt er að skrá eigendaskipti að bifreið nema gjaldfallið bifreiðagjald hafi áður verið greitt.]²⁾

Ef bifreiðagjald er ekki greitt fyrir eindaga skal lögreglustjóri, eftir kröfu innheimtumanns, taka af bifreiðinni skráningarmerki til geymslu svo sem að framan segir.

[Skráning bifreiðar skal ekki fara fram nema gjaldfallið bifreiðagjald hafi áður verið greitt af henni.

Óheimilt er að afhenda skráningarmerki sem afhent hafa verið skráningaraðila til varðveislu nema greitt hafi verið fyrir þann tíma sem eftir er af gjaldtímabilinu.]¹⁾

1)L. 37/2000, 5. gr. 2) L. 138/1995, 3. gr.

[Umsjón álagningar, innheimtu og endurgreiðslu.

6. gr.

Sé bifreiðagjald ekki greitt í síðasta lagi á eindaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti, sbr. III. kafla laga nr. 25/1987, af því sem ógreitt er talið frá og með gjalddaga.

Fjármálaráðherra felur tilteknum skattstjóra eða ríkisskattstjóra álagningu bifreiðagjalds og aðra framkvæmd laganna. Innheimtu bifreiðagjalds annast tollstjórar og fer um reikningskil eftir því sem fjármálaráðherra ákveður. Heimilt er að fela skoðunarstöðvum innheimtu bifreiðagjalds.

Endurgreiðslu bifreiðagjalds vegna afskráningar eða innlagnar skráningarmerkja annast tollstjórar.

Bifreiðagjald nýtur lögtaksréttar.]¹⁾

1)L. 37/2000, 6. gr.

[Kæruleið.]¹⁾

7. gr.

[Greiðanda bifreiðagjalds er heimilt að kæra til ríkisskattstjóra álagningu bifreiðagjalds skv. 6. gr. innan þrjátíu daga frá því að gjaldið var ákvarðað.

Úrskurði ríkisskattstjóra skv. 1. mgr. má skjóta til yfirsattanefndar samkvæmt ákvæðum laga nr. 30/1992, um yfirsattanefnd.

Um málsmeðferð að öðru leyti fer samkvæmt lögum nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar, með síðari breytingum.]¹⁾

1)L. 37/2000, 8. gr.

[Ýmis ákvæði.

8. gr.]¹⁾

Sé bifreiðagjald ekki greitt í síðasta lagi á eindaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti, sbr. III. kafla laga nr. 25/1987, af því sem ógreitt er talið frá og með gjalddaga.

1)L. 37/2000, 7. gr.

[9. gr.]¹⁾

Fjármálaráðherra er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd laga þessara í reglugerð.²⁾

1)L. 37/2000, 4. gr. 2)Rg. 359/1998, sbr. 811/1998.

[10. gr.]¹⁾

Lög þessi öðlast þegar gildi. Um leið falla úr gildi ákvæði I. kafla bráðabirgðalaga nr. 68/1987, um ráðstafanir í fjármálum.

1)L. 37/2000, 4. gr.

[Ákvæði til bráðabirgða]¹⁾

1)L. 37/2000, 9. gr.

Úr lögum

nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

Tóku gildi 8. júní 1988, komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 48. gr. Breytt með 1. 110/1988 (tóku gildi 30. des. 1988), 1. 78/1989 (tóku gildi 14. júní 1989), 1. 119/1989 (tóku gildi 1. jan. 1990 nema d-liður 6. gr. sem tók gildi 16. nóv. 1990), 1. 106/1990 (tóku gildi 31. des. 1990; endurgreiðsla skv. 7. gr. heimil frá 1. jan. 1990), 1. 109/1990 (tóku gildi 31. des. 1990 nema 1. gr. sem tók gildi 1. sept. 1990 og 2. gr. sem tók gildi 1. jan. 1990), 1. 19/1991 (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 1. og 3. mgr. 29. gr. sem tóku gildi 17. apríl 1991), 1. 20/1991 (tóku gildi 1. júlí 1992), 1. 92/1991 (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992), 1. 30/1992 (tóku gildi 1. okt. 1992), 1. 111/1992 (tóku gildi 1. jan. 1993 nema 46. gr. og 1., 2. og 3. tölul. 50. gr. sem tóku gildi 1. jan. 1994 og c- og d-liður 48. gr. og 4., 5. og 6. tölul. 50. gr. sem tóku gildi 1. júlí 1993), 1. 122/1993 (tóku gildi 1. jan. 1994), 1. 37/1995 (tóku gildi 9. mars 1995), 1. 40/1995 (tóku gildi 9. mars 1995), 1. 42/1995 (tóku gildi 9. mars 1995), 1. 46/1995 (tóku gildi 1. maí 1995), 1. 86/1996 (tóku gildi 1. júlí 1996), 1. 90/1996 (tóku gildi 1. júlí 1997), 1. 149/1996 (tóku gildi 1. jan. 1997), 1.

55/1997 (tóku gildi 1. júlí 1997), l. 115/1997 (tóku gildi 18. des. 1997 nema fyrri efnisliður 1. gr. sem tók gildi 1. júlí 1997), l. 80/1998 (tóku gildi 24. júní 1998), l. 82/1998 (tóku gildi 1. okt. 1998), l. 104/2000 (tóku gildi 1. júlí 2000), l. 105/2000 (tóku gildi 1. júlí 2000 nema 1. gr. sem tók gildi 6. júní 2000), l. 155/2000 (tóku gildi 1. jan. 2001), l. 57/2001 (tóku gildi 13. júní 2001), l. 34/2002 (tóku gildi 7. maí 2002), l. 51/2002 (tóku gildi 1. júlí 2002), l. 64/2002 (tóku gildi 1. júlí 2002), l. 77/2003 (tóku gildi 10. apríl 2003), l. 145/2003 (tóku gildi 1. jan. 2004), l. 129/2004 (taka gildi 31. des. 2005) og l. 20/2005 (tóku gildi 25. maí 2005).

Upphafsaðkvæði

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð virðisaukaskatt af viðskiptum innan lands á öllum stigum, svo og af innflutningi vöru og þjónustu, eins og nánar er ákveðið í lögum þessum.

I. KAFLI

Skattskyldusvið.

2. gr.

[Skattskyldan nær til allra vara og verðmæta, nýrra og notaðra.]¹⁾ Með vörum í þessu sambandi teljast ekki fasteignir, en hins vegar rafmagn, varmi og önnur orka. Hlutabréf, skuldabréf, eyðublöð og aðrir slíkir hlutir eru vörur þegar þeir eru látnir í té sem prentvarningur. Peningaseðlar, mynt og frímerki eru vörur þegar þeir hlutir eru seldir sem söfnunargripir.

Skattskyldan nær til allrar vinnu og þjónustu, hverju nafni sem nefnist, sbr. þó 3. mgr.

[Eftirtalin vinna og þjónusta er undanþegin virðisaukaskatti:]¹⁾

1. Þjónusta sjúkrahúsa, fæðingarstofnana, heilsuhæla og annarra hliðstæðra stofnana, svo og lækningar, tannlækningar og önnur eiginleg heilbrigðisþjónusta.
2. Félagsleg þjónusta, svo sem rekstur leikskóla, barnaheimila, skóladaðheimila og upptökuheimila og önnur hliðstæð þjónusta.
3. [Rekstur skóla og menntastofnana, svo og ökukennsla, flugkennsla og danskennsla.]¹⁾
4. [Starfsemi safna, svo sem bókasafna, listasafna og náttúrugripasafna, og hliðstæð menningarstarfsemi. Sama gildir um aðgangseyri að tónleikum, íslenskum kvikmyndum, listdanssýningum, leiksýningum og leikhúsum, enda tengist samkomur þessar ekki á neinn hátt öðru samkomuhaldi eða veitingastarfsemi.]¹⁾
5. [Íþróttastarfsemi, svo og [leiga á aðstöðu til íþróttastarfsemi],²⁾ aðgangseyrir að sundstöðum, skíðalyftum, íþróttamótum, íþróttasýningum og heilsuræktarstofum.]¹⁾
6. [Fólksflutningar. Flutningur á ökutækjum með ferjum, sem eru í beinum tengslum við fólksflutninga, telst til fólksflutninga samkvæmt þessum staflið.]^{2)a)}
7. [Póstþjónusta sem opinber aðili hefur einkaleyfi á, samkvæmt [póstlögum, nr. 33/1986.](#)³⁾ Undanþágan nær einnig til viðtöku og dreifingar á öðrum árituðum bréfaþóstsendingum, þar með talin póstkort, blöð og tímarit, og til almennra dreifisendinga og opinna bréfa.]⁴⁾
8. [[Fasteignaleiga og útleiga bifreiðastæða. Útleiga hótél- og gistihverbergja og útleiga tjaldstæða er þó skattskyld, svo og önnur gistipjónusta þegar leigt er til skemmri tíma en eins mánaðar.]²⁾ Sama gildir um sölu á aðstöðu fyrir veitingar og samkomur þegar leigt er til skemmri tíma en eins mánaðar.]⁵⁾
9. Vátryggingarstarfsemi.
10. Þjónusta banka, sparisjóða og annarra lánastofnana, svo og verðbréfamiðlun.
11. Happdrætti og getraunastarfsemi.

12. Starfsemi rithöfunda og tónskálda við samningu hugverka og sambærileg liststarfsemi.
13. [Þjónusta ferðaskrifstofa.]²⁾
14. Útfararþjónusta og prestsþjónusta hvers konar.
...¹⁾

Undanþágur skv. 3. mgr. ná aðeins til sölu eða afhendingar vinnu og þjónustu sem þar getur, en ekki til virðisaukaskatts (innskatts) af aðföngum til hinnar undanþegnu starfsemi, sbr. 3. og 4. mgr. 15. gr. og 1. mgr. 16. gr.

[Góðgerðarstarfsemi er undanþegin skattskyldu,⁹⁾ enda renni hagnaður af henni að öllu leyti til líknarmála. Skilyrði fyrir undanþágu er að starfsemin sé á ábyrgð og fjárhagsleg áhætta aðila og hann hafi fengið staðfestingu skattstjóra um að framangreind skilyrði séu uppfyllt. Eftirtalin starfsemi telst góðgerðarstarfsemi samkvæmt ákvæðinu:

1. basarsala, merkjasala og önnur hliðstæð sala góðgerðarfélaga, enda vari starfsemin ekki lengur en í þrjú daga í hverjum mánuði eða í fimmtán daga sé um árlegan atburð að ræða,
2. söfnun og sala verðlítilla notaðra muna, enda sé einungis selt til skattskyldra aðila,
3. sala nytjamarkaða á notuðum munum sem söluaðili hefur fengið afhenta án endurgjalds.]⁷⁾

[Frum sala tilefnismyntar sem gefin er út af Seðlabanka Íslands er undanþegin skattskyldu, enda þótt söluverð sé hærra en ákvæðisverði nemur.]⁸⁾

[Fjármálaráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari skilyrði fyrir undanþágum samkvæmt þessari grein.]¹⁾

1) L. 119/1989, 1. gr. Með l. 26/1991, 35. gr. , er mælt fyrir um heimild fjármálaráðherra til að fella niður eða endurgreiða vsk. af gjöfum til björgunarsveita, manniðarmála, líknarmála og vísindarannsóknna, en sú heimild var þó ekki felld inn í þessa grein l. 50/1988. 2) L. 122/1993, 16. gr. 3) Nú l. 142/1996 , um pósthjónustu. 4) L. 46/1995, 1. gr. 5) L. 111/1992, 46. gr. 6) Rg. 564/1989 , sbr. 612/1995. 7) L. 55/1997, 1. gr. 8) L. 105/2000, 1. gr.

a) Svo birt í Stjórnartíðindum, en virðist eiga að vera Fólksflutningur. Flutningur á ökutækjum með ferju, sem eru í beinum tengslum við fólksflutninga, telst til fólksflutninga samkvæmt þessum tölulið.

II. KAFLI

Skattskyldir aðilar, aðilar undanþegnir skatti og tilkynningarskylda.

3. gr.

Skylda til að innheimta virðisaukaskatt og standa skil á honum í ríkissjóð hvílir á þessum aðilum:

1. Þeim sem í atvinnuskyni eða með sjálfstæðri starfsemi sinni selja eða afhenda vörur eða verðmæti ellegar inna af hendi skattskylda vinnu eða þjónustu.
2. [Samvinnufélögum, svo og öðrum félögum og stofnunum, enda þótt þau séu undanþegin skattskyldu samkvæmt lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, eða sérstökum lögum, að því leyti sem þessir aðilar selja vörur eða skattskylda þjónustu í samkeppni við atvinnufyrirtæki. Skattskyldan tekur einnig til þess þegar einungis er selt félagsmönnum eða eingöngu eru seldar skattskyldar vörur og þjónusta félagsmanna.]¹⁾
3. Opinberum orku- og veitufyrirtækjum að því leyti sem þau selja skattskyldar vörur og þjónustu. [Sama á við um hafnir með hafnarstjórn í eigu sveitarfélags.]²⁾
4. Ríki, bæjar- og sveitarfélögum og stofnunum eða fyrirtækjum þeirra að því leyti sem þeir aðilar selja vörur eða skattskylda þjónustu í samkeppni við atvinnufyrirtæki.
5. Uppboðshöldurum.

6. Umboðsmönnum og öðrum sem eru í fyrirsvari fyrir erlenda aðila sem reka hér á landi skattskyld viðskipti.

[Aðilar, sem hafa með höndum starfsemi sem fellur undir 3. og 5. mgr. 2. gr., skulu greiða virðisaukaskatt af skattskyldum vörum og þjónustu þegar vara er framleidd eða þjónusta innt af hendi eingöngu til eigin nota og í samkeppni við skattskylda aðila skv. 1. mgr. Jafnframt skulu aðilar sem stunda byggingarstarfsemi og mannvirkjagerð á eigin kostnað, þar með talið viðhald og endurbætur, greiða virðisaukaskatt af eigin vinnu, vinnu starfsmanna og efnis- og tækjanotkun, hvort sem byggt er til sölu, leigu eða til eigin nota. Eigin vinna byggingaraðila er þó ekki skattskyld þegar aðili byggir eingöngu til eigin nota, enda noti hann ekki vinnuafli launþega við hönnun eða framkvæmdir og vinnan er ekki í iðn- eða sérfræðigreini hans eða sambærilegri grein. Þá skulu ríki, sveitarfélög og stofnanir þeirra greiða virðisaukaskatt af skattskyldum vörum og þjónustu vegna eigin nota, enda sé ekki um að ræða vinnu eða þjónustu skv. 3. mgr. 42. gr. sem innt er af hendi utan sérstaks fyrirtækis eða þjónustudeildar. [Jafnframt skulu ríki, sveitarfélög, stofnanir þeirra og fyrirtæki greiða virðisaukaskatt af framleiðsluverði á mat sem tilreiddur er í mótuneytum þeirra og seldur er starfsmönnum eða öðrum á verði undir framleiðsluverði.]³⁾ Fjármálaráðherra er heimilt að setja nánari reglur⁴⁾ um framkvæmd ákvæðisins, þar með talið um það hvenær starfsemi geti verið í samkeppni við atvinnufyrirtæki, skattverð, bókhald o.fl.]⁵⁾

1) L. 111/1992, 47. gr. 2) L. 77/2003, 1. gr. 3) L. 105/2000, 2. gr. 4) Rg. 562/1989, sbr. 143/1991 og 298/2003. Rg. 576/1989. Rg. 248/1990, sbr. 548/1993, 146/1995, 601/1995, 256/1996, 695/1996, 901/2000, 554/2002, 287/2003 og 438/2003. 5) L. 55/1997, 2. gr.

4. gr.

Undanþegnir skattskyldu skv. 3. gr. eru:

1. Aðilar sem eingöngu selja vöru eða þjónustu sem undanþegin er virðisaukaskatti.
2. [Listamenn, að því er varðar sölu þeirra á eigin listaverkum, enda falli listaverkin undir tollskrárnúmer 9701.1000–9703.0000, svo og uppboðshaldarar að því er varðar sölu þessara verka á listmunauppboðum, sbr. [lög nr. 36/1987](#).¹⁾²⁾
3. Þeir sem selja skattskylda vöru eða þjónustu fyrir minna en [220.000 kr.]³⁾ á ári.
4. [Skólamótuneyti.]²⁾

1) Nú l. 28/1998. 2) L. 119/1989, 2. gr. 3) L. 55/1997, 3. gr.

5. gr.

Hver sá, sem skattskyldur er skv. 3. gr., sbr. 4. gr., skal ótilkvaddur og eigi síðar en átta dögum áður en starfsemi hefst tilkynna atvinnurekstur sinn eða starfsemi til skráningar hjá skattstjóra þar sem hann er heimilisfastur. Breytingar, sem verða á starfsemi eftir að skráning hefur farið fram, skal tilkynna eigi síðar en átta dögum eftir að breyting á sér stað.

Skattstjóri gefur út staðfestingu til skráningarskylds aðila um að skráning hafi átt sér stað.

Tilkynningar skv. 1. mgr. skal senda á þar til gerðum eyðublöðum sem ríkisskattstjóri lætur gera. Ríkisskattstjóri ákveður hvaða upplýsingar skuli gefa á þessum eyðublöðum.

[Nú hefur aðili, sem að mati skattstjóra bar að tilkynna atvinnurekstur sinn eða starfsemi skv. 1. mgr., eigi sinnt umræddri tilkynningarskyldu og skal þá skattstjóri úrskurða hann sem skattskyldan aðila samkvæmt ákvæðum 3. gr. og tilkynna aðilanum þar um.]¹⁾

[Eigi skal skrá aðila samkvæmt þessari grein ef samanlagðar tekjur hans af sölu skattskyldrar vöru og þjónustu eru að jafnaði lægri en kostnaður við aðföng sem keypt eru með virðisaukaskatti til starfseminnar, þar með talið vegna kaupa varanlegra rekstrarfjármuna.

Þó á aðili rétt á skráningu ef hann sýnir fram á að kaup á fjárfestingarvörum standa í beinu sambandi við [sölu á skattskyldri vöru eða þjónustu í atvinnuskyni á síðari rekstrartímabilum].²⁾

Fjármálaráðherra er heimilt að setja í reglugerð³⁾ nánari ákvæði um skráningu, þar með talið um afturvirka skráningu til allt að sex ára og um tryggingu vegna skráningar skv. 2. málsl. 5. mgr.]⁴⁾

1)L. 119/1989, 3. gr. 2)L. 55/1997, 4. gr. 3)Rg. 515/1996, sbr. 378/1997. 4)L. 40/1995, 1. gr.

[5. gr. A

Skattstjóri getur heimilað að tvö eða fleiri hlutafélög og einkahlutafélög verði samskráð. Skilyrði samskráningar eru að eigi minna en 90% hlutafjár í dótturfélögum sé í eigu móðurfélagsins sem óskar samskráningar eða annarra dótturfélaga sem einnig taka þátt í samskráningunni. Jafnframt hafi öll félögin sama reikningsár. Samskráning skal vera í nafni móðurfélagsins og skal að lágmarki standa í fimm ár. Ef samskráningu er slitið er ekki heimilt að fallast á slíka skráningu að nýju fyrr en að liðnum fimm árum frá því að fyrri samskráningu var slitið.

Umsókn um samskráningu skal beint til skattstjóra í því skattumdæmi þar sem móðurfélagið er heimilisfast eigi síðar en átta dögum fyrir upphaf fyrsta reikningsárs sem samskráningu er ætlað að taka til. Breytingar á forsendum samskráningar, svo sem breytt eignarhald, skal tilkynna eigi síðar en átta dögum eftir að breyting á sér stað.

Með samskráningu falla á móðurfélagið allar skyldur varðandi uppgjör, skil og álagningu virðisaukaskatts skv. VII. og IX. kafla laga þessara vegna allra þeirra félaga sem samskráð eru. Öll bera félögin þó óskipta ábyrgð á greiðslu virðisaukaskatts á grundvelli samskráningarinnar.

Við uppgjör virðisaukaskatts samskráðra félaga skal litið á þau sem eina lögpersónu. Viðskipti milli samskráðra félaga hafa þannig ekki í för með sér skyldu til að greiða virðisaukaskatt nema velta sé skattskyld, sbr. 3. málsl. 1. mgr. 11. gr.]¹⁾

1)Sbr. 1. gr. laga nr. 20/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 25. maí 2005.

...

IV. KAFLI Skattskyld velta.

11. gr.

Til skattskyldrar veltu skráðs aðila telst öll sala eða afhending vöru og verðmæta gegn greiðslu, svo og seld vinna og þjónusta. Hér með telst andvirði vöru eða skattskyldrar þjónustu sem fyrirtæki selur eða framleiðir og eigandi tekur út til eigin nota. Til skattskyldrar veltu telst einnig andvirði skattskyldrar vöru og þjónustu sem fyrirtæki notar í öðrum tilgangi en varðar sölu þess á skattskyldum vörum og þjónustu eða í tilgangi er varðar atriði sem rakin eru í 3. mgr. 16. gr.

Til skattskyldrar veltu telst sala eða afhending á vöru sem seld er í umsýslu- eða umboðssölu.

Til skattskyldrar veltu telst sala eða afhending á vélum, tækjum og öðrum rekstrarfjármunum. Sama gildir um vörubirgðir, vélar, tæki og aðra rekstrarfjármuni þegar fyrirtæki tilkynnir sig út af skrá, sbr. 1. mgr. 5. gr.

12. gr.

Til skattskyldrar veltu telst ekki:

1. Vara sem seld er úr landi, svo og vinna og þjónusta sem veitt er erlendis. [Fjarskiptaþjónusta telst ekki vera veitt erlendis ef kaupandi hefur annaðhvort búsetu eða starfsstöð hér á landi.]¹⁾
2. Vöruflutningar milli landa og vöruflutningar innan lands þegar flutt er beint til eða frá landinu.
3. Vinna við vöru á kostnað erlends aðila þegar fyrirtækið, sem annast vinnuna, flytur vöruna út að vinnu lokinni, svo og gerð og mótun vöru á kostnað erlends aðila þegar framleiða á vöruna erlendis.
4. Hönnun, skipulagning, áætlanagerð og önnur sambærileg vinna er varðar byggingar og aðrar fasteignir á erlendri grund.
5. Vistir, eldsneyti, tæki og annar búnaður sem afhentur er til nota um borð í millilandaförum, svo og sú þjónusta sem veitt er slíkum förum. Undanþága þessi nær þó ekki til skemmtibáta og einkalofffara.
6. [Sala og útleiga loftfara og skipa. Undanþága þessi nær þó ekki til skipa sem eru undir 6 metrum að lengd, skemmtibáta eða einkalofffara.]²⁾
7. [Skipasmíði og]³⁾ viðgerðar- og viðhaldsvinna við skip og loftför og fastan útbúnað þeirra, svo og efni og vörur sem það fyrirtæki, sem annast viðgerðina, notar og lætur af hendi við þá vinnu. [Undanþága þessi nær þó ekki til skipa sem eru undir 6 metrum að lengd, skemmtibáta eða einkalofffara.]²⁾
7. [Samningsbundnar greiðslur úr ríkissjóði vegna mjólkurframleiðslu og sauðfjárfframleiðslu.]⁴⁾
8. [Þjónusta sem veitt er erlendum fiskiskipum vegna löndunar eða sölu afla hér á landi.
9. [Sala á þjónustu til aðila sem hvorki hafa búsetu né starfsstöð hér á landi, enda sé þjónustan nýtt að öllu leyti erlendis. Skattskyld þjónusta, sem veitt er í tengslum við menningarstarfsemi, listastarfsemi, íþróttastarfsemi, kennslustarfsemi og aðra hliðstæða starfsemi sem fram fer hér á landi og er undanþegin skattskyldu skv. 3. mgr. 2. gr. laganna, telst ávallt nýtt hér. Jafnframt er sala á þjónustu til aðila sem hvorki hafa búsetu né starfsstöð hér á landi undanþegin skattskyldri veltu þó að þjónustan sé ekki nýtt að öllu leyti erlendis ef kaupandi gæti, væri starfsemi hans skráningarskyld hér á landi, talið virðisaukaskatt vegna kaupa þjónustunnar til innskatts, sbr. 15. og 16. gr. Eftirtalin þjónusta fellur undir þennan tölulið:
 - a. framsal á höfundarrétti, rétti til einkaleyfis, vörumerkis og hönnunar, svo og framsal annarra sambærilegra réttinda,
 - b. auglýsingaþjónusta,
 - c. ráðgjafarþjónusta, verkfræðiþjónusta, lögfræðiþjónusta, þjónusta endurskoðenda og önnur sambærileg sérfræðiþjónusta, þó ekki vinna við eða þjónusta sem varðar lausafjármuni eða fasteignir hér á landi,
 - d. tölvuþjónusta, önnur gagnavinnsla og upplýsingamiðlun,
 - e. kvaðir og skyldur varðandi atvinnu- eða framleiðslustarfsemi eða hagnýtingu réttinda sem kveðið er á um í þessum tölulið,
 - f. atvinnumiðlun,
 - g. leiga lausafjármuna, þó ekki neins konar flutningatækja,
 - h. þjónusta milligöngumanna sem fram koma í nafni annars og fyrir reikning annars að því er varðar sölu eða afhendingu þjónustu sem um ræðir í þessum tölulið,
 - i. fjarskiptaþjónusta.]⁵⁾¹⁾

[Þjónusta sem felst í endurgreiðslu á virðisaukaskatti til aðila búsettra erlendis.]⁵⁾

...¹⁾ Fjármálaráðherra getur í reglugerð⁶⁾ sett nánari skilyrði fyrir undanþágum skv. 1. mgr. Til skattskyldrar veltu telst ekki sala á vörum sem keyptar hafa verið eða notaðar í þeim tilgangi eingöngu er um ræðir í 3. mgr. 16. gr.

Eignayfirfærslu vörubirgða, véla og annarra rekstrarfjármuna má ekki telja til skattskyldrar veltu þegar yfirfærslan á sér stað í sambandi við eigendaskipti á fyrirtæki eða hluta þess og hinn nýi eigandi hefur með höndum skráðan eða skráningarskyldan rekstur samkvæmt lögum þessum. Við slíka sölu skal seljandi tilkynna skattyfirvöldum um eigendaskipti og söluandvirði eigi síðar en átta dögum eftir að eignayfirfærsla fór fram.

1) L. 55/1997, 5. gr. 2) L. 111/1992, 48. gr. 3) L. 119/1989, 6. gr. 4) L. 122/1993, 18. gr. 5) L. 115/1997, 1. gr. 6) Rg. 500/1989, sbr. 549/1993; rg. 563/1989; rg. 194/1990, sbr. 151/1993, 179/1993, 86/1994, 346/1995, 275/1996 og 480/2002.

VI. KAFLI. Skatthlutfall.

14. gr.

[Virðisaukaskattur skal vera 24,5% og rennur hann í ríkissjóð.]¹⁾

[Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal virðisaukaskattur af sölu á eftirtalinni vöru og þjónustu vera 14%:

1. [...]²⁾
2. Útleiga hótél- og gistiherbergja og önnur gistiþjónusta.
3. [...]²⁾
4. Afnotagjöld útvarpsstöðva.
5. Sala tímarita, dagblaða og landsmála- og héraðsfréttablaða.
6. [Sala bóka, jafnt frumsaminnna sem þýddra, sem og hljóðupptökur af lestri slíkra bóka.]³⁾
7. Sala á heitu vatni, rafmagni og olíu til hitunar húsa og laugarvatns.]⁴⁾
- [8. [Sala á matvörum og öðrum vörum til manneldis samkvæmt nánari afmörkun í viðauka við lög þessi. Sala veitingahúsa, mótuneyta og annarra hliðstæðra aðila á tilreiddum mat og þjónustu er þó skattskyld skv. 1. mgr. þessarar greinar. Fjármálaráðherra getur með reglugerð⁵⁾ sett nánari ákvæði um virðisaukaskattsskylda sölu á vörum til manneldis.]⁶⁾²⁾
- [9. Aðgangur að vegamannvirkjum.]⁷⁾

1) L. 119/1989, 8. gr. 2) L. 122/1993, 19. gr. 3) L. 145/2003, 1. gr. 4) L. 111/1992, 50. gr. 5) Rg. 554/1993, sbr. 30/1994, 147/1994, 335/1994, 502/1995, 559/2000 og 546/2002. 6) L. 64/2002, 1. gr. 7) L. 80/1998, 1. gr.

...

VIII. KAFLI Tilhögun bókhalds.

17. gr.

Allir, sem skattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, skulu auk þess sem fyrir er mælt í lögum nr. [145/1994]¹⁾, um bókhald, haga bókhaldi sínu og uppgjóri til virðisaukaskatts þannig að skattyfirvöld geti jafnan gengið úr skugga um réttmæti virðisaukaskattsskila, og á það einnig við um þá sem ekki eru taldir bókhaldsskyldir samkvæmt bókhaldslögum.

[Allar bækur, uppgjör og gögn, er varða virðisaukaskattsskil, skal varðveita í sjö ár frá lokum viðkomandi reikningsárs. Þeim sem nota sjóðvélar er þó ekki skylt að varðveita innri strimla lengur en þrjú ár frá lokum viðkomandi reikningsárs enda liggi fyrir fullfrágengið bókhald og undirritaður ársreikningur.]¹⁾

18. gr.

Skattskyldir aðilar skulu annaðhvort hafa í aðalbókhaldi sínu sérstaka reikninga fyrir þær fjárhæðir er færa skal á virðisaukaskattsskýrslu eða færa þær í sérstakar undirbækur eða yfirlit sem byggð eru á aðalbókhaldinu. Færslum skal þannig hagað að rekja megi einstakar fjárhæðir á virðisaukaskattsskýrslu til þeirra gagna sem á er byggt.

Reki aðili, sem er skattskyldur samkvæmt lögum þessum, margþætta starfsemi, þannig að sumir þættir hennar séu skattskyldir en aðrir undanþegnir skattskyldu, skulu hin skattskyldu og undanþegnu viðskipti greinilega aðgreind bæði í bókhaldi hans og á virðisaukaskattsskýrslu.

Virðisaukaskattsskyldum innkaupum og þeim sem undanþegin eru virðisaukaskatti skal halda aðgreindum í bókhaldi.

Í bókhaldi skal og færa sérstaka reikninga yfir innskatt annars vegar og útskatt hins vegar. Reikninga þessa má færa í lok hvers uppgjörstímabils, enda sé hægt að reikna skattfjárhæðirnar beint á grundvelli reikninga bókhaldsins yfir kaup og sölu skattskyldrar vöru og þjónustu.

[Skattskyldir aðilar, sem ekki færa bókhald samkvæmt lögum nr. 145/1994, um bókhald, skulu færa sérstakt bókhald yfir hin skattskyldu viðskipti. Fjármálaráðherra setur nánari reglur um tilhögun slíks bókhalds.]¹⁾

19. gr.

Sala skattskyldra aðila samkvæmt lögum þessum skal teljast skattskyld að því marki sem aðilar þessir geta ekki sýnt fram á með bókhaldi og gögnum sem þeim er skylt að halda að salan sé undanþegin virðisaukaskatti. Vanræki aðili að taka virðisaukaskatt af vöru eða þjónustu sem skattskyld er samkvæmt lögum þessum ber honum eigi að síður að standa skil á skattinum.

20. gr.

Við sérhverja sölu eða afhendingu á vöru eða skattskyldri þjónustu skal seljandi gefa út reikning, sbr. þó 21. gr. Á reikningi skal koma fram útgáfudagur, nafn og kennitala kaupanda og seljanda, skráningarnúmer seljanda, tegund sölu, magn, einingarverð og heildarverð. Reikningseyðublöð skulu vera fyrir fram tölusett í samfelldri töluröð. Reikningur skal bera greinilega með sér hvort virðisaukaskattur er innifalinn í heildarfjárhæð hans eða ekki. Enn fremur skal sérstaklega koma fram hver fjárhæð virðisaukaskatts er, ellegar að virðisaukaskattur sé [19,68%]¹⁾ af heildarverði, [eða 12,28% þegar um er að ræða sölu skv. 2. mgr. 14. gr.]²⁾ Við sölu til skattskylds aðila skal fjárhæð virðisaukaskatts ætíð koma fram.

Sé greitt að fullu eða að hluta áður en afhending fer fram, sbr. 3. mgr. 13. gr., skal móttakandi greiðslu gefa út kvittun til greiðanda í samræmi við ákvæði 1. mgr. þessarar greinar eftir því sem við á.

Þegar seldum verðmætum er skilað til seljanda skal ætíð gefa út innleggsreikning (kreditreikning) fyrir hinum mótteknu verðmætum með tilvísun til fyrri reiknings. Sama gildir um afslátt sem veittur er eftir að reikningur hefur verið gefinn út, svo og leiðréttingar á fyrri reikningum.

[Við sölu, sem er að hluta til skattskyld og að hluta til undanþegin skatti, skal halda viðskiptum, sem eru skattskyld, greinilega aðgreindum á reikningi frá öðrum viðskiptum. Jafnframt skal á reikningi aðgreina skattskylda sölu eftir skatthlutföllum, þannig að

heildarverð vöru og þjónustu ásamt virðisaukaskatti komi sérstaklega fram vegna hvors skatthlutfalls.]²⁾

Seljandi skal varðveita samrit af reikningum og kvittunum samkvæmt þessari grein.

Skattskyldur aðili samkvæmt lögum þessum skal haga bókhaldi sínu og vörslu bókhaldsgagna þannig að hann geti að kröfu skattýfirvalda gefið upplýsingar um innkaup sín á skattskyldum vörum og þjónustu frá einstökum skattskyldum aðilum og um sölu sína á skattskyldum vörum og þjónustu til einstakra skattskyldra aðila samkvæmt lögum þessum.

Til sönnunar á innskatti skal skattskyldur aðili geta lagt fram reikninga eða önnur gögn í samræmi við ákvæði þessarar greinar. Sömu leiðis skal aðili, sem flytur inn vörur erlendis frá, geta lagt fram greiðsluskjöl frá töllyfirvöldum fyrir virðisaukaskatti sem lagður er á vörur þær er hann flytur inn. Reikningur, að fjárhæð [6.000 kr.]³⁾ eða minna, frá smásöluverslun eða aðila, sem nær eingöngu selur til endanlegs neytanda, telst fullnægjandi í þessu sambandi enda þótt ekki komi fram nafn og kennitala kaupanda.

1)L. 119/1989, 9. gr. 2)L. 111/1992, 52. gr. 3)L. 55/1997, 6. gr.

22. gr.

Þeir sem undanþegnir eru skattskyldu mega hvorki tilgreina á reikningum sínum né gefa á annan hátt til kynna á þeim að virðisaukaskattur sé innifalinn í reikningsfjárhæð.

Nú tekur aðili, sem undanþeginn er skattskyldu, við innleggsnótu (afreikningi) þar sem virðisaukaskattur er tilgreindur eða þar sem tilgreint er að virðisaukaskattur sé innifalinn í heildarfjárhæð og skal hann þá vekja athygli útgefanda innleggsnótu á því og endurgreiða honum skatt sem hann kann að hafa tekið við.

Þeir sem tilgreina á einhvern hátt á reikningum sínum, þrátt fyrir 1. mgr., að virðisaukaskattur sé innifalinn í heildarfjárhæð skulu skila skattinum í ríkissjóð. Sama gildir um skattskylda aðila sem tilgreina á reikningum sínum of háan virðisaukaskatt eða virðisaukaskatt af viðskiptum sem ekki eru skattskyld. Verði leiðréttingu komið við gagnvart kaupanda fellur skilaskylda samkvæmt þessari málsgrein niður.

Í upplýsingum um verð á vöru eða skattskyldri þjónustu skal koma greinilega fram ef upp gefið verð er ekki með virðisaukaskatti.

23. gr.

Fjármálaráðherra getur með reglugerð¹⁾ sett nánari fyrirmæli um sérstakt bókhald, fylgiskjöl þess og færslu, þar með talið birgðabókhald, fyrir alla virðisaukaskattsskylda aðila og birgðatalningu, notkun sjóðvéla og annarra gagna til sönnunar færslum, löggildingu bóka og gagna, svo og geymslu þeirra.

Í reglugerð samkvæmt fyrri málsgrein má mæla fyrir um framtalsgögn og skjöl sem þeim skuli fylgja.

1)Rg. 50/1993, sbr. 539/1993, 136/1997, 599/1999 og 16/2001. Rg. 562/1989, sbr. 298/2003; rg. 576/1989, sbr. 376/1997. Rg. 248/1990, sbr. 548/1993, 146/1995, 601/1995, 256/1996, 695/1996, 901/2000, 554/2002, 287/2003 og 438/2003.

...

XI.KAFLI.

Sérstök ákvæði um innflutning.

34. gr.

Við innflutning á vöru skal virðisaukaskattur innheimtur af tollverði skattskyldrar vöru að viðbættum tolli og öðrum gjöldum sem á eru lögð við tollmeðferð.

Um ákvörðun tollverðs skulu gilda ákvæði þar að lútandi í [tollalögum, nr. 55/1987](#), með síðari breytingum.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur fjármálaráðherra ákveðið að ákvæði [109. gr. tollalaga, nr. 55/1987](#), um greiðslufrest aðflutningsgjalda af innfluttum vörum, skuli gilda með sama hætti um greiðslu virðisaukaskatts við innflutning.¹⁾ Gjaldddagi skal eigi vera síðar en á gjalddaga virðisaukaskatts þess tímabils þegar tollafgreiðsla fer fram.

1)Rg. 640/1989, sbr. 48/1990, 352/1990 og 19/1992. Rg. 309/1992, sbr. 446/1997. Rg. 336/1993.

35. gr.

[Aðili, sem kaupir [þjónustu sem talin er upp í 10. tölul. 1. mgr. 12. gr.]¹⁾ erlendis frá til nota að hluta eða öllu leyti hér á landi, skal greiða virðisaukaskatt af andvirði hennar. Sama gildir um þjónustu erlendis aðila sem veitt er hér á landi, enda hafi hinn erlendi aðili hvorki starfsstöð né umboðsmann hér á landi.²⁾

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er aðili sem skráður er skv. 5. gr. undanþeginn skyldu til greiðslu virðisaukaskatts skv. 1. mgr. ef hann gæti að fullu talið virðisaukaskatt vegna kaupanna til innskatts, sbr. 3. og 4. mgr. 15. gr. og 1. mgr. 16. gr. Þetta gildir þó ekki þegar þjónusta er veitt eða hennar notið í tengslum við innflutning á vöru.³⁾

[Kaupandi, sem skyldugur er til að greiða virðisaukaskatt skv. 1. mgr., skal ótilkvaddur gera skattstjóra grein fyrir kaupum á þjónustu í sérstakri skýrslu í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Gjaldddagi er fimmti dagur annars mánaðar frá lokum þess almenna uppgjörstímabils sem viðskiptin falla undir. Greiðslu ásamt skýrslu skal skila til innheimtumanns ríkissjóðs eigi síðar en á gjalddaga. Um skattverð, uppgjör, álagningu, áætlun, endurákvörðun, álag, dráttarvexti og kærur skal, eftir því sem við getur átt, fara með eins og í viðskiptum innan lands. Ráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar.]⁴⁾

1)L. 115/1997, 2. gr. 2)Rg. 194/1990, sbr. 151/1993, 179/1993, 86/1994, 346/1995, 275/1996 og 480/2002. 3)L. 55/1997, 11. gr. 4)L. 64/2002, 2. gr.

36. gr.

[Eftirfarandi vörur skulu undanþegnar virðisaukaskatti við innflutning:

1. Vörur sem eru tollfrjálsar eða undanþegnar tolli skv. 3. gr., 5. gr. og 2.–6. og 11. tölul. 1. mgr. [6. gr. tollalaga, nr. 55/1987](#), með síðari breytingum.¹⁾
2. Vörur sem undanþegnar eru virðisaukaskatti samkvæmt milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að, frá þeim tíma er viðkomandi samningur hefur öðlast gildi að því er Ísland varðar.
3. Vörur sem undanþegnar eru skattskyldri veltu, sbr. 6. tölul. 1. mgr. 12. gr.
4. Listaverk sem falla undir tollskrárnúmer 9701.1000–9703.0000 og listamaðurinn sjálfur flytur inn.
5. Ritað mál sem sent er til vísindastofnana, bókasafna og annarra opinberra stofnana án endurgjalds án tillits til í hvaða formi efnið er, enda sé innflutningurinn ekki í viðskiptaskyni.²⁾
6. Vörur, þó ekki áfengi eða tóbak, sem fluttar eru til landsins af aðilum sem skráðir eru skv. 5. gr., ef fob-verð sendingar nemur ekki hærri fjárhæð en 1.500 kr.
[...]³⁾

Úrskurður tollstjóra um niðurfellingu eða endurgreiðslu virðisaukaskatts skv. 1.–6. tölul. 1. mgr. sætir kæru til [fjármálaráðherra]⁴⁾ í samræmi við [102. gr. tollalaga, nr. 55/1987](#), með síðari breytingum.⁵⁾

1)Rg. 760/2000, rg. 797/2000, rg. 798/2000. 2)Rg. 71/1993, sbr. 302/1993 og 178/1996. 3)L. 64/2002, 3. gr. 4)L. 155/2000, 21. gr. 5)L. 104/2000, 21. gr.

37. gr.

Virðisaukaskattur af innflutningi skal innheimtur með aðflutningsgjöldum.

Að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum eða reglugerð eða öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim um skattskyldu, úrskurð um skattskyldu, álagningu, innheimtu, lækkun eða endurgreiðslu vegna rýrnunar, skemmda eða endursendingar, lögvernd, sektir, viðurlög, refsingar og aðra framkvæmd varðandi virðisaukaskatt af innfluttum vörum og þjónustu, skulu gilda ákvæði [tollalaga, nr. 55/1987](#), með síðari breytingum, svo og reglugerða¹⁾ og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim lögum.

1)Rg. 390/1999, sbr. 898/1999.

...

Úr [42. gr.

...

[Endurgreiða skal virðisaukaskatt af rannsóknartækjum sem óskattskyldir rannsóknaraðilar kaupa fyrir styrkfé eða fá að gjöf.]¹³⁾

[Endurgreiða skal rekstraraðilum hóp bifreiða, sem leyfi hafa samkvæmt lögum um skipulag á fólksflutningum með hópferðabifreiðum, 19,68% af söluverði hóp bifreiða sem þeir sannanlega selja úr landi. Fjármálaráðherra setur nánari reglur¹⁴⁾ um framkvæmd endurgreiðslunnar.]²⁾

[Endurgreiða skal virðisaukaskatt af tækjum og búnaði sem mannúðar- og líknarstofnanir fá að gjöf eða kaupa fyrir styrkfé, enda sé um að ræða vöru sem nýtt er beint til viðkomandi starfsemi. Endurgreiðsluheimild samkvæmt þessari málsgrein er bundin sömu skilyrðum og gilda um gjafir til mannúðar- og líknarstarfsemi og koma fram í b-lið 8. tölul. 1. mgr. [5. gr. tollalaga, nr. 55/1987](#), sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 797/2000, um undanþágu aðflutningsgjalda í ýmsum tilvikum.

Endurgreiða skal virðisaukaskatt af innflutningi eða kaupum á ökutækjum sem ætluð eru fyrir starfsemi björgunarsveita, enda liggja fyrir staðfesting landssamtaka björgunarsveita á því að viðkomandi ökutæki verði einungis notuð í þágu björgunarsveita. Fjármálaráðherra er heimilt með reglugerð að kveða nánar á um framkvæmd endurgreiðslu skv. 7. og 8. mgr.]⁴⁾

13)L. 104/2000, 22. gr. 14)Rg. 541/2001, sbr. 556/2002.

[XIV. KAFLI.]¹⁾

Ýmis ákvæði.

1)L. 119/1989, 13. gr.

[44. gr.]¹⁾

Skatt- og tolyfjirvöldum, starfsmönnum þeirra og erindrekum er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá því er þeir komast að í starfi sínu um viðskipti einstakra manna og fyrirtækja. Þagnarskyldan helst þó að starfsmenn þessir láti af starfi sínu.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu skatt- og tollyfirvöld veita Hagstofu Íslands [...]²) upplýsingar er varða skýrslugerð [hennar]²).

1)L. 119/1989, 13. gr. 2)L. 51/2002, 2. gr.

[48. gr.]¹)

Sala á skattskyldri vöru og þjónustu til varnarliðsins á Keflavíkurflugvelli, sbr. [lög nr. 110/1951](#), um lagagildi varnarsamnings Íslands og Bandaríkjanna, svo og sala [...]²) í tollfrjálsum verslunum, sbr. VIII. kafla [tollalaga, nr. 55/1987](#), með síðari breytingum, telst sala úr landi í skilningi laga þessara.

1)L. 119/1989, 13. gr. 2)L. 119/1989, 14. gr.

49. gr.

[Fjármálaráðherra getur með reglugerð²) sett nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara. Fjármálaráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að virðisaukaskattur af aðgangseyri að dansleikjum og öðrum skemmtanaskattskyldum samkomum skuli innheimtur meðan á samkomunni stendur eða með skemmtanaskatti. ...³)⁴)

[Fjármálaráðherra er heimilt að kveða á um í reglugerð að skattskyldur aðili geti, á grundvelli skriflegs samnings, tekið að sér að sjá um framtal, skil og uppgjör virðisaukaskatts af skattskyldri sölu á vöru eða þjónustu annars aðila.]³)

Jafnframt er fjármálaráðherra heimilt að setja sérstakar reglur um uppgjör, uppgjörstímabil og skil virðisaukaskatts af hráefni til fiskvinnslu í því skyni að jafna aðstöðu fyrirtækja á þessu sviði.

Um þau atriði, sem ekki eru sérstök ákvæði um í lögum þessum, fer samkvæmt [lögum nr. 75/1981](#), um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, eftir því sem við á.

1)L. 119/1989, 13. gr. 2)Rg. 530/1989 (um frádrátt virðisaukaskatts), sbr. 108/1990. Rg. 563/1989 (uppgjör fiskvinnslufyrirtækja). Rg. 577/1989 (um frjálsta og sérstaka skráningu vegna leigu eða sölu á fasteign), sbr. 180/1993, 697/1997 og 903/2000. Rg. 194/1990 (þjónusta fyrir erlenda aðila o.fl.), sbr. 151/1993, 179/1993, 86/1994, 346/1995 og 275/1996. Rg. 248/1990 (skattskyld starfsemi opinberra aðila), sbr. 548/1993, 146/1995, 601/1995, 256/1996, 695/1996, 901/2000, 554/2002 og 287/2003. Rg. 449/1990 (um endurgreiðslu vsk. af vinnu manna við íbúðarhúsnæði), sbr. 489/1992, 30/1993, 357/1995, 347/1996, 421/1996, 697/1996, 574/1999 og 561/2002. Rg. 58/1991 (dansleikir o.fl.). Rg. 470/1991 (sendimenn erlendra ríkja), sbr. 186/1993, 305/1996, 557/2002 og 243/2004. Rg. 484/1992 (um endurgreiðslu vsk. af sölu á heitu vatni og rafmagni), sbr. 332/1993, 671/1994, 110/1995, 117/1996 og 560/2002. Rg. 50/1993 (um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattsskyldra aðila), sbr. 539/1993, 136/1997, 599/1999 og 16/2001. Rg. 192/1993 (um innskatt), sbr. 532/1993, 306/1994 og 18/2001. Rg. 336/1993 (erlend blöð og tímarit í áskrift). Rg. 554/1993 (vörur til mannelis o.fl.), sbr. 30/1994, 147/1994, 335/1994, 443/1995, 502/1995, 274/1996, 559/2000 og 546/2002. Rg. 288/1995 (erlend fyrirtæki), sbr. 558/2002. Rg. 667/1995 (um framtal og skil á virðisaukaskatti), sbr. 588/1996, 395/1997, 134/1999 og 741/2001. Rg. 515/1996 (um skráningu virðisaukaskattsskyldra aðila), sbr. 378/1997. Rg. 294/1997 (um endurgreiðslu vsk. til aðila búsettra erlendis), sbr. 689/1997, 248/1999, 375/2000, 560/2000, 423/2002 og 559/2002. Rg. 760/2000 (um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda vegna endursendingar o.fl.). Rg. 797/2000 (um undanþágu aðflutningsgjalda í ýmsum tilvikum). Rg. 798/2000 (um tímabundinn innflutning). Rg. 540/2001 (um tímabundna endurgreiðslu 2/3 hluta vsk. vegna kaupa eða leigu hópferðabifreiða), sbr. 555/2002, 868/2003 og 914/2003. Rg. 541/2001 (um endurgreiðslu vsk. vegna sölu hópferðabifreiða úr landi), sbr. 556/2002. 3)L. 122/1993, 31. gr. 4)L. 119/1989, 15. gr.

Ákvæði til bráðabirgða [X.

Heimilt er að endurgreiða þeim sem leyfi hafa til fólksflutninga í atvinnuskyni samkvæmt [lögum nr. 13/1999](#), um skipulag á fólksflutningum með hópferðabifreiðum, ^{2/3} hluta þess virðisaukaskatts sem greiddur er vegna kaupa eða leigu hópferðabifreiða á tímabilinu 1. september 2000 til [31. desember 2005].¹⁾ Endurgreiðsluheimildin verði bundin við hópferðabifreiðar, þ.e. ökutæki sem aðallega eru ætluð til fólksflutninga, sem skráðar eru fyrir 18 manns eða fleiri að meðtöldum öikumanni, sem nýskráðar eru á tímabilinu og búnar eru aflvélum samkvæmt EURO2 staðli ESB. Heimildin tekur ekki til almenningsvagna. Fjármálaráðherra setur nánari reglur²⁾ um framkvæmd endurgreiðslunnar.]²⁾

1) [L. 77/2003](#), 2. gr. 2) [L. 57/2001](#), 1. gr.

Úr lögum

nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni.

Tóku gildi 1. júlí 1988. Breytt með [l. 103/1988](#) (tóku gildi 30. des. 1988), [l. 1/1992](#) (tóku gildi 27. jan. 1992 nema 13.–17. og 24. gr. sem tóku gildi 1. febr. 1992), [l. 51/1993](#) (tóku gildi 27. maí 1993), [l. 93/1995](#) (tóku gildi 30. júní 1995), [l. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998), [l. 44/1999](#) (tóku gildi 1. júlí 1999), [l. 42/2001](#) (tóku gildi 13. júní 2001; EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 76/768/EBE), [l. 68/2002](#) (tóku gildi 17. maí 2002; EES-samningurinn: XX. viðauki reglugerð 2037/2000), [l. 164/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003) og [l. 96/2004](#) (tóku gildi 2. júlí 2004; EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 98/8/EB).

I. KAFLI.

Upphafsaðkvæði.

Eiturefni og hættuleg efni.

[Gildissvið og markmið.]¹⁾

1) [L. 96/2004](#), 1. gr.

1. gr.

Eiturefni eru samkvæmt lögum þessum efni sem skráð eru á lista yfir eiturefni, sbr. 2. gr., svo og sérhver efnasamsetning og varningur er hefur að geyma slík efni í því formi og magni að venjuleg notkun þeirra felur í sér hættu á eitrunum í mönnum og dýrum samkvæmt mati ráðherra að fenginni umsögn [Umhverfisstofnunar].¹⁾

Hættuleg efni eru samkvæmt lögum þessum efni sem skráð eru á lista yfir hættuleg efni, sbr. 2. gr., svo og sérhver efnasamsetning og varningur er hefur að geyma slík efni í því formi og magni að venjuleg notkun þeirra felur í sér hættu fyrir heilsu manna og dýra samkvæmt mati ráðherra að fenginni umsögn [Umhverfisstofnunar].¹⁾

[Sæfiefni eru efni eða efnablöndur sem ætlað er að eyða hættulegum lífverum, bægja þeim frá eða gera þær skaðlausar. Sæfiefni eru t.d. viðarvörn, nagdýraeitur, skordýraeitur, gróðurhindrandi efni, sóttþreinsandi efni og rotvarnarefni.]²⁾

[Fegrunar- og snyrtiefni eru efni eða efnablöndur sem ætlaðar eru til notkunar á mannslíkamann, svo sem hörund, hár, neglur, varir, tennur eða slímhúð í munni. Fegrunar- og snyrtiefnum er einkum ætlað að hreinsa, breyta útliti, veita ilm, bæta líkamspref eða vernda og halda líkamshlutum í góðu ástandi.]³⁾

[Markmið þessara laga er að eiturefni, hættuleg efni, [sæfiefni]²⁾ og fegrunar- og snyrtiefni séu notuð með gát og varúð þannig að hvorki hljótist af tjón á mönnum eða dýrum né matvæli eða umhverfi mengist af efnunum.]³⁾

1)L. 164/2002, 6. gr. 2)L. 96/2004, 1. gr. 3)L. 42/2001, 1. gr.

[Umhverfisstofnun.]¹⁾

1)L. 164/2002, 6. gr.

2. gr.

[[Umhverfisstofnun]¹⁾ skal vera ráðherra til ráðuneytis um framkvæmd laga þessara.

[Umhverfisstofnun]¹⁾ gerir tillögur um röðun efna á lista yfir eiturefni og hættuleg efni í samræmi við skaðleg áhrif og notkunarsvið þeirra. Ráðherra staðfestir tillögur [Umhverfisstofnunar]¹⁾ með reglugerð.²⁾

[Umhverfisstofnun]¹⁾ skal veita stjórnvöldum, einstaklingum eða fyrirtækjum upplýsingar um meðferð eiturefna og hættulegra efna svo sem eftir er leitað og kostur er á. [Umhverfisstofnun]¹⁾ skal enn fremur gera tillögur um viðbrögð við slysum af völdum eiturefna og hættulegra efna eða við vá af þeirra völdum vegna hernaðar eða náttúruhamfara.]³⁾

1)L. 164/2002, 6. gr. 2)Rg. 236/1990, sbr. 348/1990, 664/1997, 766/1997, 459/1998, 460/1998, 500/1998, 639/1998, 77/1999, 150/1999, 548/1999, 754/1999, 613/2000, 921/2000, 380/2001, 197/2002, 579/2002 og 442/2004. 3)L. 1/1992, 26. gr.

3. gr.

Ákvæði laga þessara taka ekki til eiturefna og hættulegra efna ef þau eru notuð samkvæmt ákvæðum:

1. laga um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, nr. 46 28. maí 1980,
2. [lyfjalaga, nr. 108 14. nóvember 1984](#) (lyf og dýralyf).¹⁾

1)Nú 1. 93/1994.

II. kafli.

Ákvæði varðandi eiturefni.

Framleiðsla eiturefna.

4. gr.

Eiturefni mega þeir einir framleiða er til þess hafa fengið leyfi ráðherra, enda mæli Vinnueftirlit ríkisins og [Umhverfisstofnun]¹⁾ með veitingu slíkra leyfa.

Blöndun og þynning eiturefna og pökkun í söluhæf ílát og umbúðir, þar með talið umpökkun og umhelling svo og íburður í klæði, skoðast framleiðsla nema öðruvísi sé ákveðið, sbr. 2. mgr. 5. gr.

1)L. 164/2002, 6. gr.

Viðtaka eiturefna.

5. gr.

Þeir einir, er hér greinir, mega veita viðtöku eiturefnum og kaupa eiturefni:

1. Framleiðendur eiturefna, sbr. 4. gr.

2. Forstöðumenn efnagerða, efnaverksmiðja eða annarra fyrirtækja er tilkynnt hafa Vinnueftirliti ríkisins að við rekstur eða framleiðslu fyrirtækjanna sé þörf tiltekinna eiturefna, enda hafi þeir eða tilteknir starfsmenn þeirra leyfi til þess að nota eiturefnin.
3. Lyfjaverslun ríkisins, aðrar lyfjagerðir og lyfjaheildverslanir svo og lyfjabúðir.
4. Verslanir er fengið hafa leyfi ráðherra til þess að selja tiltekin eiturefni önnur en talin eru í næsta tölulið.
5. Verslanir sem fengið hafa leyfi ráðherra til þess að selja eiturefni og hættuleg efni til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra.
6. Sjúkrahús og viðurkenndar rannsóknastofur.
7. Kennarar í raungreinum við framhaldsskóla vegna nota við kennslu.
8. Einstaklingar 18 ára eða eldri er framvísa réttum aðilum sérstökum eiturbeiðnum, sbr. ákvæði 6. gr., eða öðrum gildum leyfum til kaupa á eiturefnum, sbr. 7. gr.

Fyrirtækjum, sem greind eru í 4. og 5. tölul. að framan og versla með eiturefni, er þó heimilt að fengnu samþykki Vinnueftirlits ríkisins að veða þau sundur, blanda eða þykkja og umpakka eða umhella í ný söluhæf ílát.

Sala og innflutningur eiturefna.

Sala og innflutningur eiturefna.

6. gr.

Þeir einir mega selja og flytja inn eiturefni er greinir í 1.–5. tölul. 1. mgr. 5. gr. Um fyrirtæki, sem talin eru í 1. og 2. tölul. 1. mgr. 5. gr., gildir þó að þau mega einungis selja eiturefni svo fremi að þau séu hluti af venjulegri framleiðslu þeirra.

Þau fyrirtæki, sem talin eru í 1. og 2. tölul. 1. mgr. 5. gr., mega selja önnur eiturefni en þau sem fyrirtækin framleiða ef þau hafa fengið til þess leyfi, sbr. 4. eða 5. tölul. 1. mgr. 5. gr.

Setja skal í reglugerð ákvæði um veitingu leyfa handa verslunum þeim er ræðir í 4. og 5. tölul. 1. mgr. 5. gr.

Kaup einstaklinga á eiturefnum.

7. gr.

Einstaklingar, sbr. 8. tölul. 1. mgr. 5. gr., mega kaupa eiturefni til eigin nota ef þeir framvísa seljendum eiturefna, sbr. 6. gr., sérstökum eiturbeiðnum eða öðrum gildum leyfum til kaupa á tilteknum eiturefnum.

Heilbrigðisfulltrúar sveitarfélaga gefa út eiturbeiðnir að fenginni umsögn [Umhverfisstofnunar].¹⁾ Aðeins má láta úti einu sinni gegn sömu eiturbeiðni. Eiturbeiðnir gilda lengst í hálf ári frá útgáfudegi.

Nú nota iðnaðarmenn eða aðrir einstaklingar tiltekin eiturefni að staðaldri við störf sín eða í þágu þeirra fyrirtækja er þeir starfa við, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 5. gr. Má þá veita leyfi til kaupa á umræddum efnum er gilda til eins til þriggja ára í senn.

Ráðherra setur að fengnum tillögum [Umhverfisstofnunar]¹⁾ reglugerð²⁾ um útgáfu eiturbeiðna og annarra tilsvarenda leyfa, afgreiðslu þeirra og varðveislu, um kaup á eiturefnum til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra, til sóthreinsunar og til varnar fúa.

1) L. 164/2002, 6. gr. 2) Rg. 39/1984..

IV. KAFLI.

Sameiginleg ákvæði. kvæði um skráningu eiturefna og hættulegra efna til sérstakra nota.

16. gr.

[Skráning og leyfi til markaðssetningar

Eiturefni og hættuleg efni, hrein og blönduð, má því einungis flytja til landsins, selja eða nota sem plöntulyf, illgresiseyði (örgresisefni), stýriefni eða sæfiefni að þau hafi verið skráð sem slík, annaðhvort með samheiti eða með sérheiti framleiðanda. Umhverfisstofnun veitir leyfi til markaðssetningar sæfiefna. Ákvæði þessi taka einnig til örvera eða hluta lífvera ef þau eru notuð í sama skyni. Ráðherra setur nánari ákvæði um framangreind atriði í reglugerð¹⁾ að fengnum tillögum Umhverfisstofnunar. Skal þar m.a. kveða á um skráningu efnanna, notkun og bann við notkun þeirra, auk ákvæða um veitingu, endurskoðun og afturköllun leyfis til markaðssetningar.]¹⁾

1)L. 96/2004, 2. gr. Rg. 50/1984, sbr. 213/1984, 235/1986 og 461/2001, sbr. einnig rg. 238/1994, og 236/1986. Rg. 137/1987, sbr. 610/1987, 412/1997, 176/1998, 776/1998, 857/1999 og 784/2001. Rg. 176/1998, sbr. 618/2000.

...

17. gr. A

[Ráðherra er heimilt að setja í reglugerð¹⁾ ákvæði um framleiðslu, innflutning, dreifingu, sölu, notkun, innihald, eftirlit og merkingu fegrunar- og snyrtiefna, hvort sem efnin flokkast sem eiturefni eða hættuleg efni eða ekki.]²⁾

1)Rg. 748/2003, sbr. 870/2004. 2)L. 42/2001, 2. gr.

18. gr.

Ráðherra setur að fengnum tillögum [Umhverfisstofnunar]¹⁾ nánari reglur²⁾ um notkun og bann við notkun eiturefna og hættulegra efna hvort sem efnin eru notuð hrein, í blöndum eða á annan hátt í samsetningum.

Heimilt er enn fremur að binda sölu og notkun varnings, er hefur tiltekin lífræn leysiefni að geyma, mati á eiturhrifum og notagildi varningsins, sbr. 13. gr.

1)L. 164/2002, 6. gr. 2)Rg. 137/1987, sbr. 610/1987, 412/1997, 176/1998, 776/1998, 857/1999 og 784/2001 (notkun og bann við notkun tiltekinna eiturefna o.fl.). Rg. 196/1987 (takmörkun sölu á kveikjaragasi). Rg. 64/1989, sbr. 318/1990 og augl. 520/1991 (ósoneyðandi efni, bann við innflutningi og sölu úðabrusa). Rg. 521/1994. Rg. 447/1996 (kadmíum). Rg. 609/1996 (um meðferð umbúða og umbúðaúrgangs), sbr. 682/1999. Rg. 323/1998 (PCB, PCT o.fl. efni). Rg. 815/1998 (tilkynningarskylda varðandi ný efni), sbr. 333/2001. Rg. 857/1999 (um bann við notkun tiltekinna eiturefna og hættulegra efna), sbr. 623/2000, 483/2002 og 426/2004. Rg. 946/1999 (um rafhlöður og rafgeyma með tilteknum hættulegum efnum). Rg. 619/2000 (um bann við notkun gróðurhindrandi efna sem í eru kvikasilfurssambönd, arsensambönd og lífræn tinsambönd), sbr. 878/2002. Rg. 870/2000 (um takmarkanir á innflutningi, notkun og meðhöndlun asbests). Rg. 464/2001 (um takmörkun á nikkeli í tilteknum vörum). Rg. 903/2002 (um notkun og bann við notkun tiltekinna efna í málningu og viðarvörn), sbr. 612/2003. Rg. 396/2003 (um takmörkun efna í vélknúnum ökutækjum). Rg. 635/2003 (um takmörkun á notkun stuttkeðju klórparaffína). Rg. 744/2003 (um notkun og bann við notkun tiltekinna efna við meðhöndlun á textíl- og leðurvörum). Rg. 828/2003 (um hollustuhætti og mengunarvarnir á varnarsvæðum). Rg. 872/2003 (um takmörkun á notkun og markaðssetningu nónýlfenóls og nónýlfenóletoxýlata). Rg. 697/2004 (um takmörkun tiltekinna efna í raftækjum). Rg. 728/2004 (um fljótandi eldsneyti). Rg. 806/2004 (um takmörkun á krómi í sementi).

Nánari reglur um notkun og bann við notkun krabbameinsvaldandi efna og efnasamsetninga.

19. gr.

Umhverfisstofnun¹⁾ skal fylgjast með öllum nýjungum er lúta að rannsóknum á eiturefnum og hættulegum efnum sem ætlað er að gætu valdið krabbameini eða öðrum illkynja breytingum í frumum manna eða dýra. Skal [Umhverfisstofnun]¹⁾ að jafnaði gera tillögur um bann við notkun slíkra efna og efnasamsetninga, en að öðrum kosti gera tillögur að reglum um notkun þeirra til þess að koma í veg fyrir mengun fæðu og fódurs eða umhverfis af völdum þeirra.

[Umhverfisstofnun]¹⁾ gerir tillögur að sérstökum lista yfir efni sem talin eru geta valdið krabbameini eða öðrum illkynja frumubreytingum í mönnum og að fyrirmælum um notkun og bann við notkun efnanna er ráðherra staðfestir og gefur út.

Óheimilt er að flytja til landsins eða selja eiturefni eða hættuleg efni sem eru krabbameinsvaldandi í mönnum eða dýrum eða varning sem hefur slík efni að geyma, nema samkvæmt heimild í þessum lögum.

1)L. 164/2002, 6. gr.

...

22. gr.

Förgun eiturefna og hættulegra efna. Notuð ílát.

Eiturefnum og hættulegum efnum, tómum flöskum og öðrum umbúðum, sem hafa haft slík efni að geyma, skal farga eða hreinsa þannig að mönnum og dýrum stafi ekki hætta af. Að öðrum kosti skal endursenda seljanda eða umboðsmanni hans viðkomandi efni, ílát og umbúðir, luktur og merktar á viðeigandi hátt.

Ráðherra setur að fengnum tillögum [Umhverfisstofnunar]¹⁾ [...] ²⁾ reglugerð um förgun eiturefna og hættulegra efna.

1)L. 164/2002, 6. gr. 2)L. 164/2002, 8. gr.

Framkvæmd og eftirlit.

23. gr.

[Yfirstjórn mála er varða eiturefni, hættuleg efni, [sæfiefni]¹⁾ og fegrunar- og snyrtiefni er í höndum umhverfisráðherra.]²⁾

[Umhverfisstofnun]³⁾ gerir tillögur um framkvæmd laga þessara og hversu eftirliti með eiturefnum og hættulegum efnum skuli nánar háttáð, sbr. 2. gr. og næstu málsgrein.

Eftirlit með framkvæmd ákvæða laga þessara annast eftirtaldir aðilar:

- a) [Umhverfisstofnun.]³⁾
- b) Vinnueftirlit ríkisins.
- c) Lyfjæftirlit ríkisins.
- d) Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga.
- e) Lögreglustjórar og embættislæknar, hver á sínum stað.
- f) Aðrir er tilnefndir kunna að verða.

Um valdsvið og þvingunarúrræði eftirlitsaðila fer samkvæmt þeim lögum sem þeir starfa eftir.

Kostnað við framkvæmd og eftirlit skal greiða úr ríkissjóði, nema önnur lög mæli öðruvísi.

[[Umhverfisstofnun]³⁾ er heimilt að taka gjald fyrir vinnu við og útgáfu starfsleyfa til handa þeim sem starfa við garðaúðun í atvinnuskyni, starfsleyfa til handa meindýraeyðum og leyfisskírteina fyrir notendur varnarefna og eiturefna, viðurkenningu sóthreinsiefna og áritun innflutningsskjala.

[Umhverfisstofnun]³⁾ er heimilt að taka gjald fyrir vinnu stofnunarinnar við skráningu, breytingu á skráningu, undanþágu frá skráningu, samhliðaskráningu og endurnýjun á skráningu varnarefna [og sæfiefna].¹⁾ Í skráningu varnarefna [og sæfiefna]¹⁾ felst m.a. úttekt sérfræðinga á þörf fyrir notkun viðkomandi efna og á áhættu við notkun þeirra.

Þá er [Umhverfisstofnun]³⁾ heimilt að krefja umsækjanda, sbr. 6. og 7. mgr., um endurgreiðslu alls kostnaðar sem fellur til vegna sérstakra rannsókna eða úttekta utanaðkomandi sérfræðinga, enda hafi verið haft samráð við umsækjanda um fyrirhugaðar rannsóknir eða úttektir og umsækjanda gefinn kostur á að draga umsókn sína til baka áður en til slíks kostnaðar er stofnað.

Ráðherra getur, að fengnum tillögum [Umhverfisstofnunar],³⁾ sett gjaldskrá vegna þeirrar starfsemi sem talin er upp í 6., 7. og 8. mgr. Upphæð gjalds skal taka mið af kostnaði við þjónustu og framkvæmd einstakra verkefna. Gjöld má innheimta með fjárnámi.²⁾

Fulltrúar framangreindra stofnana [...] og embættismanna, svo og aðrir er tilnefndir kunna að verða, eiga rétt á að skoða verslanir, verksmiðjur og vinnustaði þar sem seld eru eða umpökkuð, framleidd, varðveitt eða notuð eiturefni og hættuleg efni eða framleiddur varningur sem hefur að geyma slík efni í því formi og magni að mönnum og dýrum getur stafað hættu af. Þeim er einnig heimilt að rjúfa umbúðir og taka úr þeim sýnishorn til nánari athugunar og rannsókna. Eigandi sýnishornsins getur krafist kvittunar úr hendi þess er sýnishorn tekur. Á kvittun skal greina magn og tegund sýnishornsins. Handhafi kvittunarinnar á síðar gegn framvísun hennar rétt á endurgreiðslu úr hendi innflytjanda eða framleiðanda.

Aðilar þeir, er um ræðir í 3. mgr., geta krafist þess að framleiðandi eða innflytjandi gefi yfirlýsingu samkvæmt bestu vitund um innihald eiturefna og hættulegra efna í tilteknum varningi svo sem fegrunar- og snyrtiefnum, matvælum og fôðurvöru. Innflytjandi eða framleiðandi getur krafist þess að með hana sé farið sem trúnaðarmál.

1)L. 96/2004, 3. gr. 2)L. 42/2001, 3. gr. 3)L. 164/2002, 6. gr. 4)L. 1/1992, 26. gr.

Undanþágur og röðun á lista til bráðabirgða.

24. gr.

Ráðherra getur að fenginni umsögn [Umhverfisstofnunar]¹⁾ heimilað að undanþiggja megi eiturefni og hættuleg efni eða varning, sem hefur slík efni að geyma, að nokkru eða öllu leyti ákvæðum þessara laga. Undanþágur má þó einungis veita svo fremi að fullnægt sé skilyrðum sem sett kunna að verða hverju sinni eða greind eru í reglugerðum sem settar eru samkvæmt heimild í öðrum lögum.

[[Umhverfisstofnun]¹⁾ er heimilt, ef skjótra aðgerða er þörf, að setja á lista tiltekin efni og efnasamsetningar og kveða á um notkun eða bann við notkun þeirra í allt að því eitt ár.²⁾ Skal ráðherra staðfesta ákvörðun þessa með reglugerð innan árs. Að öðrum kosti fellur ákvörðun [Umhverfisstofnunar]¹⁾ úr gildi.

1)L. 164/2002, 6. gr. 2)L. 1/1992, 26. gr.

Refsingar.

25. gr.

Um mál er kunna að rísa út af brotum á lögum þessum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim fer að hætti opinberra mála.

26. gr.

Fyrir brot gegn lögum þessum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim skal refsa með sektum nema þyngri refsing liggja við samkvæmt öðrum lögum. Nú er brot ítrekað eða stórfellt

og getur refsing þá orðið [...]¹) fangelsi allt að tveimur árum. Tilraun eða hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum eru refsiverð eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.

Eiturefni og hættuleg efni, sem inn eru flutt ólöglega eða seld eða framleidd eru ólöglega innan lands, má gera upptæk með dómi og einnig ágóða af slíkri ólöglegri starfsemi. Andvirði hins upptæka rennur í ríkissjóð.

1)L. 82/1998, 192. gr.

VI. kafli. Niðurlagsákvæði.

29. gr.

Nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara má setja í reglugerð¹⁾ er ráðherra setur að fengnum tillögum [Umhverfisstofnunar].²⁾

[Þrátt fyrir ákvæði 23. gr. laga þessara er umhverfiráðherra heimilt, að fenginni umsögn [Umhverfisstofnunar]²⁾ og í samráði við heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, að setja reglugerð³⁾ um innflutning, sölu, notkun, örugga meðhöndlun og förgun eiturefna og hættulegra efna sem geta haft skaðleg áhrif á umhverfið.]⁴⁾

[Ráðherra getur í reglugerð að fengnum tillögum [Umhverfisstofnunar]²⁾ bannað innflutning og framleiðslu eiturefna og hættulegra efna sem haft geta skaðleg áhrif á umhverfið. Ráðherra getur heimilað [Umhverfisstofnun]²⁾ að veita tímabundnar undanþágur frá slíku banni í því skyni að draga smám saman úr innflutningi og framleiðslu efnisins og kveðið þar á um hvaða skilyrðum slík undanþága skuli háð.

Við veitingu innflutnings- og framleiðsluleyfa skv. 3. mgr. er heimilt að taka mið af markaðshlutdeild umsækjanda undanfarin fimm ár. Þegar stefnt er að algeru banni við innflutningi og framleiðslu efnis er heimilt að hafna umsókn aðila sem hefur ekki flutt inn eða framleitt efnið áður.]⁵⁾

1)Rg. 242/1974 (varnir gegn mengun matvæla af völdum blýs o.fl.). Rg. 238/1986 (eftirlit með framkvæmd laganna). Rg. 149/1989 (um meindýraeyða). Rg. 236/1990, sbr. 348/1990, 664/1997, 459/1998, 460/1998, 639/1998, 77/1999, 150/1999, 548/1999, 754/1999, 613/2000, 921/2000, 380/2001, 197/2002, 579/2002 og 442/2004 (um flokkun, merkingu og meðferð eiturefna, hættulegra efna og vörutegunda sem innihalda slík efni). Rg. 289/1994 (um leysiefni til notkunar í matvælaíðnaði), sbr. 144/1995, 562/1995 og 493/1998. Rg. 609/1996. Rg. 230/1998 (um efni sem stuðla að gróðurhúsaáhrifum), sbr. 888/2002. Rg. 785/1999 (um starfsleyfi fyrir atvinnurekstur sem getur haft í för með sér mengun), sbr. 849/2000. Rg. 786/1999 (um mengunarvarnaeftirlit), sbr. 850/2000. Rg. 857/1999 (um bann við notkun tiltekinnna eiturefna og hættulegra efna), sbr. 623/2000, 483/2002 og 426/2004. Rg. 196/2000 (um takmörkun á framleiðslu, innflutningi og dreifingu leikfanga og hluta sem í eru þalöt). 2)L. 164/2002, 6. gr. 3)Rg. 533/1993, sbr. 384/1997. Rg. 615/1999 (um takmörkun á markaðssetningu lampaolíu, skrautmuna, leikfanga og spaug- eða gabbvarnings með tilteknum efnum). Rg. 946/1999 (um rafhlöður og rafgeyma með tilteknum hættulegum efnum). Rg. 870/2000 (um takmarkanir á innflutningi, notkun og meðhöndlun asbests). Augl. 940/2000 (um gildistöku EES-reglugerða um inn- og útflutning tiltekinnna hættulegra efna). Rg. 586/2002 (um efni sem eyða ósonlaginu), sbr. 659/2002. Rg. 728/2004 (um fljótandi eldsneyti). 4)L. 51/1993, 1. gr. 5)L. 68/2002, 1. gr.

Lög

nr. 52/1989 um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur.

Tóku gildi 1. júní 1989. Breytt með [1. 47/1990](#) (tóku gildi 31. maí 1990 nema 14. og 15. gr. sem tóku gildi 1. jan. 1991), [1. 26/2000](#) (tóku gildi 1. júní 2000), [1. 138/2001](#) (tóku gildi 31. des. 2001), [1. 20/2003](#) (tóku gildi 1. maí 2003) og [1. 82/2004](#) (tóku gildi 1. júlí 2004).

1. gr.

[Á innfluttar drykkjarvörur í einnota umbúðum úr stáli, áli, gleri og plastefni skal leggja skilagjald sem innheimt skal við tollafgreiðslu. Skal gjaldið nema 6,43 kr. án virðisaukaskatts á hverja umbúðaeiningu og skal ráðherra hækka hámarksfjárhæðina í samræmi við breytingar á visitölu neysluverðs frá síðustu hækkun gjaldsins. Sama gjald skal lagt á drykkjarvörur sem framleiddar eru eða átappaðar hér á landi og seldar eru í sams konar umbúðum og að framan greinir. Skal greiða gjaldið samhliða vörugjaldi af innlendum drykkjarvörum. Til viðbótar skilagjaldi skal með sama hætti leggja umsýslubóknun á hverja umbúðaeiningu úr stáli, gleri og plastefni og skal fjárhæð hennar án virðisaukaskatts vera [3,40 kr.]¹⁾ á umbúðir úr stáli, [2,50 kr.]¹⁾ á umbúðir úr gleri stærri en 500 ml, [1,80 kr.]¹⁾ á umbúðir úr gleri 500 ml og minni, [1,80 kr.]¹⁾ á umbúðir úr lituðu plastefni og [0,76 kr.]²⁾ á umbúðir úr ólituðu plastefni.]³⁾

Að svo miklu leyti sem ekki er kveðið á um í lögum þessum skulu ákvæði [laga nr. 97/1987](#), um vörugjald, með síðari breytingum, eiga við um álagningu, innheimtu, viðurlög, kærur, eftirlit og aðra framkvæmd gjaldtöku samkvæmt þessari grein.

1)L. 20/2003, 1. gr. 2)L. 82/2004, 1. gr. 3)L. 26/2000, 1. gr.

2. gr.

Iðnaðarráðherra skal beita sér fyrir stofnun hlutafélags sem taki að sér umsýslan skilagjaldsins svo og söfnun og endurvinnslu einnota umbúða er falla undir lög þessi. Til samvinnu um stofnun og starfsemi hlutafélagsins skal iðnaðarráðherra heimilt að kveðja til aðila sem áhuga hafa á málinu. Heimilt er að semja við félagið um að það fái umsýslubóknun skilagjaldsins til að standa undir rekstri sínum og auk þess skilagjald af þeim umbúðum sem eigi er skilað. Ríkissjóði er heimilt að eiga aðild að félaginu og leggja fram allt að 12 milljónum króna. Félagið skal hafa einkarétt til framangreindrar starfsemi hér á landi.

3. gr.

Skilagjald skal endurgreiða neytendum við móttöku á notuðum skilagjaldsskyldum umbúðum. Sömuleiðis skal greiða samsvarandi til einstaklinga, fyrirtækja eða félagasamtaka sem taka að sér að safna slíkum umbúðum til eyðingar eða endurvinnslu.

Félagið skal sjá til þess að koma upp skilvirku fyrirkomulagi á söfnun skilagjaldsskyldra umbúða um land allt. Félagið skal einnig endurvinna umbúðir eða koma þeim til endurvinnslu eða eyðingar.

Félagið skal kappkosta að ná sem bestum skilum á skilagjaldsskyldum umbúðum og hafa samstarf við sveitarfélög, einstaklinga, fyrirtæki og félagasamtök um sérstakar hreinsunarherferðir þar sem áhersla verður lögð á söfnun skilagjaldsskyldra umbúða. Enn fremur verði leitað samstarfs við þá aðila sem aðstoðu hafa til úrvinnslu umbúðanna. [...]¹⁾

1)L. 138/2001, 1. gr.

4. gr.

Í reglugerð,¹⁾ sem [umhverfísráðherra]²⁾ setur, skal kveðið nánar á um framkvæmd laga þessara, m.a. varðandi fjárhæð, innheimtu og endurgreiðslu skilagjaldsins, gerð og efnisval

skilagjaldsskyldra umbúða fyrir drykkjarvörur og upphæð umsýsluþóknunar. Við ákvörðun umsýsluþóknunar skal við það miðað að félagið geti staðið undir kostnaði við starfsemina og skilað hluthöfum hóflegum arði af hlutafé.

[Umhverfisstjórn] er heimilt að ákveða í reglugerð bann við notkun einnota drykkjarvöruumbúða sem torvelt er að eyða eða koma til endurvinnslu samkvæmt lögum þessum.

1)Rg. 368/2000, sbr. 448/2002 og 437/2003. 2)L. 47/1990, 13. gr.

5. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.Með mál vegna slíkra brota skal farið að hætti opinberra mála.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Úr [lögum

nr. 92/1989, um framkvæmdarvald ríkisins í héraði¹⁾

1)L. 15/1998, 36. gr.

Tóku gildi 1. júlí 1992. Breytt með 1. 91/1991 (tóku gildi 1. júlí 1992), 1. 92/1991 (tóku gildi 1. júlí 1992 nema 103. gr. sem tók gildi 9. jan. 1992), 1. 133/1993 (tóku gildi 1. jan. 1994; EES-samningurinn: V. viðauki tilskipun 64/221/EBE, VII. viðauki tilskipun 67/43/EBE, V. viðauki tilskipun 68/360/EBE og 72/194/EBE, VIII. viðauki tilskipun 73/148/EBE, 75/34/EBE og 75/35/EBE, VII. viðauki tilskipun 77/249/EBE og 89/48/EBE, VIII. viðauki tilskipun 90/364/EBE, 90/365/EBE og 90/366/EBE), 1. 80/1995 (tóku gildi 1. júní 1995), 1. 83/1997 (tóku gildi 6. júní 1997), 1. 15/1998 (tóku gildi 1. júlí 1998 nema 38. gr. sem tók gildi 3. apríl 1998) og 1. 95/1999 (tóku gildi 1. jan. 2000).

[1. gr.]¹⁾

Sýslumenn fara, hver í sínu umdæmi, með stjórnslu ríkisins eftir því sem lög og reglugerðir mæla fyrir um. Þar á meðal fara þeir með lögreglustjórn, tollstjórn og innheimtu opinberra gjalda, að því leyti sem hún er ekki falin öðrum, sbr. þó [3. gr.]¹⁾

1)L. 15/1998, 36. gr.

[2. gr.]¹⁾

Landið skiptist í [25]²⁾ stjórnsluumdæmi auk Reykjavíkumdæmis, sem nær yfir Reykjavíkurborg, Seltjarnarneskaupstað, Mosfellsbæ [...] og Kjósarhrepp. Aðsetur sýslumanna eru sem hér segir: 1. Reykjavík, 2. Akranes, 3. Borgarnes, 4. Stykkishólmur, 5. Búðardalur, 6. Patreksfjörður, 7. Bolungarvík, 8. Ísafjörður, 9. Hólmavík, 10. Blönduós, 11. Sauðárkrúkur, 12. Siglufjörður, 13. Ólafsfjörður, 14. Akureyri, 15. Húsavík, 16. Seyðisfjörður, 17. [...] 18. Eskifjörður, 19. Höfn í Hornafirði, 20. Vík í Mýrdal, 21. Hvolsvöllur, 22. Vestmannaeyjar, 23. Selfoss, 24. Keflavík, 25. Keflavíkurlflugvöllur, 26.

Hafnarfjörður, 27. Kópavogur. Umdæmi sýslumanna skv. 2.–27. tölul. skulu ákveðin með reglugerð³⁾ að fenginni umsögn viðkomandi sýslumanna og sveitarstjórna.

Eigi má fækka stjórnarsýsluumdæmum eða taka upp ný nema með lögum.

1)L. 15/1998, 36. gr. 2)L. 95/1999, 1. gr. 3)Rg. 57/1992, sbr. 500/1996, 74/1998, 102/2001, 802/2003 og 562/2004.

[3. gr.]¹⁾

Með þau verkefni, sem sýslumönnum eru falin í öðrum umdæmum, fara lögreglustjórinn í Reykjavík, tollstjórinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Reykjavík sem hér segir:

1. Lögreglustjórinn í Reykjavík fer með lögreglustjórn, þar á meðal útlendingaeftirlit, ásamt þeim störfum sem honum eða lögreglustjórum eru almennt falin með fyrirmælum einstakra laga.
2. Tollstjórinn í Reykjavík fer með tollstjórn, innheimtu tekna ríkissjóðs, að því leyti sem hún er ekki sérstaklega falin öðrum, og lögskráningu skipshafna, auk starfa samkvæmt fyrirmælum einstakra laga.
3. Með önnur störf en þau, sem falla innan marka 1. og 2. tölul., fer sýslumaðurinn í Reykjavík.

Dómsmálaráðherra sker að öðru leyti úr um hvaða verkefni heyri undir einstök embætti skv. 1. mgr.

1)L. 15/1998, 36. gr.

[4. gr.]¹⁾

Sýslumaður skal hafa skrifstofur í umdæmi sínu eftir því sem dómsmálaráðherra kveður á um hverju sinni og fé er veitt til á fjárlögum.2)

1)L. 15/1998, 36. gr. 2)Rg. 57/1992.

[5. gr.]¹⁾

[Ráðherra skipar sýslumenn til fimm ára í senn.]²⁾ Málefni sýslumanna eiga undir dómsmálaráðherra.

Engan má skipa sýslumann, nema hann fullnægi [almennum skilyrðum til að hljóta skipun í embætti héraðsdómara, öðrum en um lágmarksaldur].1)

1)L. 15/1998, 36. gr. 2)L. 83/1997, 27. gr.

[6. gr.]¹⁾

Sýslumenn hafa yfirumsjón og ábyrgð á rekstri embætta sinna.

Dómsmálaráðherra getur að tillögu sýslumanns kveðið á um skiptingu sýslumannsembættis í starfsdeildir eftir verkefnum. Heimilt er að [ráða]2) sérstaka deildarstjóra sem veita viðkomandi starfsdeildum forstöðu á ábyrgð sýslumanns. Ef starfsdeildir við sýslumannsembætti eru fleiri en ein skal einn deildarstjóra teljast staðgengill sýslumanns, enda fullnægi hann hæfisskilyrðum til skipunar í sýslumannsembætti.

Við sýslumannsembætti skal auk sýslumanns vera það starfslið sem [sýslumaður]2) telur þörf á. Um hæfisskilyrði löglærðra fulltrúa sýslumanns gilda [sömu reglur og um sýslumenn að öðru leyti en um starfsreynslu].1)

1)L. 15/1998, 36. gr. 2)L. 83/1997, 28. gr.

Lög

nr. 54/1990, um innflutning dýra.

Tóku gildi 31. maí 1990. Breytt með [1. 40/1996](#) (tóku gildi 21. maí 1996), [1. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998), [1. 44/1999](#) (tóku gildi 1. júlí 1999), [1. 175/2000](#) (tóku gildi 29. des. 2000), [1. 142/2001](#) (tóku gildi 31. des. 2001), [1. 153/2002](#) (tóku gildi 30. des. 2002), [1. 164/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003), [bbl. 103/2003](#) (tóku gildi 1. júlí 2003), [1. 116/2003](#) (tóku gildi 12. nóv. 2003) og [1. 76/2005](#) (taka gildi 1. jan. 2006).

1. gr.

Merking orða er í lögum þessum sem hér segir:

Búfé: Hvers konar dýr sem haldin eru og alin í þeim tilgangi að hafa af þeim gagn og nytjar. [...]¹⁾

Dýr: Öll lifandi landdýr, bæði hryggdýr, hryggleysingjar og lagardýr sem lifa að hluta eða öllu leyti í fersku vatni.

Einangrunarstöð: [Sóttvarnaraðstaða fyrir loðdýr, gæludýr, fugla og fiska.]¹⁾

[*Eldisdýr:* Lifandi fiskur, krabbadýr eða lindýr frá eldisstöð, óháð þroskastigi, að meðtöldum dýrum sem lifa upprunalega villt en eru ætluð fyrir eldisstöð.]²⁾

Erfðaeefni: Hvers kyns efni sem geymir erfðaeiginleika dýra, svo sem fósturvísir (frjóvgað egg eða fóstur á frumstigi), egg eða sæði.

[*Fagráð:* Nefnd sem mótar stefnu í kynbótum, rannsóknum, fræðslumálum og þróunarstarfi búgreinar samkvæmt ákvæðum [búnaðarlaga, nr. 70/1998.](#)]¹⁾

Sóttvarnardýralæknir: [Faglegur opinber eftirlitsaðili sóttvarnastöðvar þar sem dýr hafa verið flutt inn samkvæmt lögum þessum.]¹⁾

Sóttvarnastöð: Staður þar sem dýr og erfðaeefni eru geymd meðan rannsakað er hvort þau eru haldin smitsjúkdómi.

Umsjónardýralæknir: Hver sá dýralæknir sem hefur verið skipaður til eftirlits vegna innflutnings samkvæmt lögum þessum.

2. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins hvers konar dýr, tamin eða villt, svo og erfðaeefni þeirra. [Um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu gilda lög um framkvæmd samnings um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu.]¹⁾

[Þrátt fyrir innflutningsbann skv. 1. mgr. er heimilt að flytja til landsins lifandi fisk, krabbadýr eða lindýr frá eldisstöð, óháð þroskastigi, þ.m.t. hrogn og svil, að meðtöldum dýrum sem lifa upprunalega villt en eru ætluð til eldis í eldisstöð, enda skal innflutningurinn háður skilyrðum reglugerða²⁾ sem landbúnaðarráðherra setur að fengnum umsögnum embættis yfirdýralæknis, fisksjúkdómanefndar, Veiðimálastofnunar og erfðanefndar landbúnaðarins. Við innflutning skal framvísa skriflegri staðfestingu yfirdýralæknis á að uppfyllt séu skilyrði samkvæmt þessu ákvæði.

Landbúnaðarráðherra er heimilt, að fengnu vísindalegu álitu Veiðimálastofnunar, að takmarka eða banna innflutning á lifandi laxfiskum, óháð þroskastigi, þ.m.t. hrognum og sviljum, ef ljóst má vera að aðrar verndar- og friðunaraðgerðir sem kveðið er á um í lögum og stjórnvaldsfyrirmælum duga ekki til að koma í veg fyrir erfðablöndun slíkra laxfiska við

staðbundna náttúrulega stofna sem ógnað gæti líffræðilegri fjölbreytni og stefnt náttúrulegu stofnunum í hættu.]³⁾

Landbúnaðarráðherra getur, að fengnum meðmælum yfirdýralæknis, vikið frá banni því sem um getur í 1. mgr. og leyft innflutning dýra og erfðæfnis, enda sé stranglega fylgt þeim fyrir mælum, sem felast í lögum þessum, og reglugerðum er settar verða samkvæmt þeim.

Dýrum, sem flutt eru inn án heimildar, skal tafarlaust lógað og skrokkum eytt svo að eigi stafi hætta af. Eggjum, sæði eða fösturvisum skal á sama hátt eytt, svo og dýrum, sem sædd kunna að hafa verið eða notuð sem fösturmæður, og afkvæmum sem kunna að hafa fæðst eftir slíkan ólöglegan innflutning.

1)L. 164/2002, 16. gr. 2)Rg. 525/2003, rg. 526/2003. 3)L. 116/2003, 6. gr.

3. gr.

Þegar yfirdýralæknir mælir með innflutningi dýra eða erfðæfnis skal hann skila rökstuddu álitu um heilbrigðisástand í viðkomandi landi eða landsvæði og meðmælum skulu fylgja vottorð frá viðkomandi heilbrigðisyfirvöldum um að þar hafi ekki orðið vart sjúkdóma í dýrum sem sérstaklega þarf að óttast hér á landi.

[...]¹⁾

1)L. 175/2000, 2. gr.

4. gr.

Áður en leyfi til innflutnings á búfé eða erfðæfni þess er veitt skal ráðherra leita álits [fagráðs]¹⁾ í viðkomandi búgrein og skal [það]¹⁾ meta þörf eða hugsanlegan ábata fyrir íslenska búfjárrækt af slíkum innflutningi. Skal [fagráð]¹⁾ gera tillögur um hvaða kyn og tegund skuli flytja inn, með hvaða hætti og frá hvaða landi.

Nefndin²⁾ getur lagt til annað form á innflutningi en umsækjandi gerir ráð fyrir telji hún það tryggara og forsendur fyrir meðmælum með umsókninni.

1)L. 175/2000, 3. gr. 2)Á vantanlega að vera fagráð.

5. gr.

Áður en leyfi er veitt til innflutnings á nýjum dýrategundum eða erlendum stofnum tegunda sem hér eru fyrir skal landbúnaðarráðherra afla umsagnar [[Umhverfisstofnunar, Náttúrufræðistofnunar Íslands],¹⁾ [erfðanefndar landbúnaðarins]²⁾ og sérfræðinganefndar samkvæmt lögum um náttúruvernd].³⁾

1)L. 164/2002, 17. gr. 2)L. 116/2003, 7. gr. 3)L. 44/1999, 79. gr.

6. gr.

Landbúnaðarráðuneytið [hefur eftirlit með og ber ábyrgð á]¹⁾ innflutningi búfjár sem heimilaður kann að verða samkvæmt lögum þessum. [Á sama hátt hefur það eftirlit með]¹⁾ framræktun kynja sem inn verða flutt, en landbúnaðarráðherra er þó heimilt að fela hana einstökum [búgreinasamböndum]¹⁾ eða ræktunarfélögum, enda mæli yfirdýralæknir og viðkomandi [fagráð]¹⁾ með því. Viðkomandi aðili skal þá sýna fram á að hann geti fullnægt öllum skilyrðum um sóttvarnir og aðbúnað og kostað framræktunina að öllu leyti. Slíkt framsal skal ávallt bundið við eitt innflutningsleyfi með ákveðnum tímamörkum.

1)L. 175/2000, 4. gr.

7. gr.

[Vegna innflutnings á dýrum og erfðæfni samkvæmt lögum þessum skal starfrækja sóttvarna- og einangrunarstöðvar. Landbúnaðarráðherra ákveður með reglugerð, að fengnum tillögum yfirdýralæknis, hvaða kröfur eru gerðar um útbúnað sóttvarna- og einangrunarstöðva. Ráðherra getur falið einstaklingum, fyrirtækjum og félagasamtökum rekstur stöðvanna.]¹⁾
[...]²⁾

1)L. 175/2000, 5. gr., 2)l. 128/2005, 1. gr.

8. gr.

Þegar dýr eða erfðæfni er valið til innflutnings skal hvert einstakt dýr, sem flytja skal inn, karldýr, sem eru fyrirhugaðir sæðisgjafar, og foreldrar, sem gefið hafa frjóvguð egg, heilbrigðissskoðuð af embættisdýralækni og skulu vottorð og aðrar nauðsynlegar upplýsingar liggja fyrir áður en innflutningur fer fram. Fósturvísar, egg eða sæði má aðeins flytja frá viðurkenndum kynbótastöðvum þar sem fylgst hefur verið með heilbrigði foreldra eða foreldris nægilega lengi að mati yfirdýralæknis. Landbúnaðarráðherra skal setja reglur samkvæmt tillögum yfirdýralæknis um kröfur til hvers kyns upplýsinga og vottorða sem þurfa að liggja fyrir áður en slíkur innflutningur er leyfður.

9. gr.

[Einangra skal öll innflutt dýr og erfðæfni, að undanskildum eldisdýrum skv. 2. mgr. 2. gr., á sóttvarnastöð svo lengi sem yfirdýralæknir telur þörf á undir stöðugu eftirliti sóttvarnardýralæknis stöðvarinnar.]¹⁾

[Sóttvarnardýralæknir sóttvarnastöðvar getur verið viðkomandi héraðsdýralæknir eða dýralæknir sem yfirdýralæknir ræður sérstaklega til þeirra verka. Yfirdýralæknir setur sóttvarnardýralækni erindisbréf með ákvæðum um skyldur hans varðandi smitgát vegna starfa við sóttvarnastöðina.]²⁾

Landbúnaðarráðherra setur, að fengnum tillögum yfirdýralæknis, reglugerð³⁾ um allt er veit að rekstri sóttvarna- og einangrunarstöðva og öryggi gagnvart hugsanlegri sýkingarhættu frá þeim, þar á meðal ströng ákvæði um mannaferðir, meðferð áburðar, hvers konar úrgangs og afurða frá stöðvunum. Starfsmenn við slíkar stöðvar skulu fá sérstök erindisbréf og skal sóttvarnardýralæknir ábyrgur fyrir því að öryggisreglum sé fylgt.

1)L. 116/2003, 8. gr. 2)L. 175/2000, 6. gr. 3)Rg. 432/2003.

10. gr.

Innflutt dýr eða dýr, sem hafa vaxið af innfluttu erfðæfni, má aldrei flytja út af sóttvarnastöð.

Þegar tryggt þykir að við innflutning hafi ekki borist neinir erfðagallar eða smitsjúkdómar hættulegir íslenskum dýrum og liðinn er ákveðinn tími, sem nánar skal kveðið á um í reglugerð, frá síðasta innflutningi dýra eða erfðæfnis getur yfirdýralæknir heimilað að dýr eða erfðæfni, annað en getið er í 1. mgr., séu flutt úr sóttvarnastöð.

11. gr.

Hreinræktun innfluttra kynja og blöndun þeirra við innlent búfé skal vera undir stjórn viðkomandi [fagraðs sem starfar samkvæmt [búnaðarlögum, nr. 70/1998](#)].¹⁾

1)L. 175/2000, 7. gr.

12. gr.

Íslensk dýr, sem tekin eru til blöndunar við innflutt búfjárkyn eða til að vera föstur mæður við innflutning á fösturvisum, skulu valin af ráðunautum [Bændasamtaka Íslands]¹⁾ í viðkomandi búgrein og skal yfirdýralæknir eða fulltrúi hans ganga úr skugga um að þau séu eigi grunuð um eða haldin smitsjúkdómum. Ekki má hefja ræktun á íslensku búfjárkyni með innfluttu kyni fyrr en gengið hefur verið úr skugga um hvernig kynin blandast og að einblendingsrækt með íslenska kyninu fylgi ekki alvarlegir burðarerfiðleikar eða skapgerðargallar.

Gæta skal þess að verðmætir eiginleikar í íslenskum búfjárkynjum tapist ekki við blöndun við innflutt kyn. Heimilt er að setja í reglugerð ákvæði sem kveða svo á um að aðeins megi nota hið innflutta kyn til einblendingsræktar telji ráðunautur [Bændasamtaka Íslands]¹⁾ og/eða viðkomandi [fagráðs]²⁾ ástæðu til.

1)L. 40/1996, 2. gr. 2)L. 175/2000, 8. gr.

13. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 9. gr. þessara laga er landbúnaðarráðherra heimilt að leyfa innflutning loðdýra, sem haldin eru í búrum, frjóvgaðra alifuglaeggja frá viðurkenndum kynbótabúum, [fiska og erfðaeftnis þeirra, svo og svína og erfðaeftnis þeirra frá viðurkenndum kynbótabúum eða sæðingarstöðvum]¹⁾ á einangrunarstöð undir eftirliti umsjónardýralæknis. Slíkt leyfi skal þó aðeins veita ef fyrir liggja meðmæli yfirdýralæknis. Aðeins skal leyft að flytja dýr úr einangrunarstöð á bú sem fullnægja þeim ákvæðum sem yfirdýralæknir setur til að hindra smithættu frá þeim og fá viðurkenningu [fagráðs]²⁾ í greininni. Dýr má ekki flytja úr einangrunarstöð fyrr en þau hafa dvalið svo lengi í einangrun að tryggt þyki að mati yfirdýralæknis að þau séu ekki haldin neinum smitsjúkdómi.

1)L. 153/2002, 1. gr. 2)L. 175/2000, 9. gr.

14. gr.

Landbúnaðarráðherra er heimilt, ef fyrir liggja meðmæli yfirdýralæknis, að víkja frá ákvæðum 10. gr. þessara laga og veita leyfi til þess að heimilisdýr, sem ekki eru af ætt hóf- og klaufdýra, séu flutt úr sóttvarnastöð. Slíkur flutningur skal ekki fara fram fyrr en dýrin hafa verið svo lengi í einangrun að tryggt þyki að mati yfirdýralæknis að dýrin séu ekki haldin neinum smitsjúkdómum. Slíku leyfi mega fylgja ákvæði um að dýralæknir fylgist reglulega með heilsufari dýranna á kostnað eigenda svo lengi sem yfirdýralæknir telur slíkt nauðsynlegt.

15. gr.

Komi upp alvarlegur smitsjúkdómur í sóttvarna- eða einangrunarstöð skal gera hverjar þær ráðstafanir sem þurfa þykir til að hefta útbreiðslu hans, m.a. fella dýr, ef nauðsyn krefur, og stöðva dreifingu erfðaeftnis þaðan. Rekstraraðili ber allan kostnað af slíkum aðgerðum og er skyldur að hlíta fyrirmælum yfirdýralæknis í einu og öllu.

Eigendum er skylt að hlíta fyrirmælum yfirdýralæknis um eyðingu dýra í stöðvunum og eiga þeir ekki rétt á bótum fyrir dýr sem eyða þarf vegna slíkra aðgerða.

16. gr.

Heimilt er að geyma djúpfryst sæði eða fósturvísa utan sóttvarnastöðvar að fengnu leyfi og eftir fyrirsögn yfirdýralæknis. Sóttvarnardýralæknir skal halda nákvæma skrá um alla gripi sem koma í stöðina eða fæðast þar, svo og um sæði og fósturvísa sem þar eru tekin eða þaðan flutt og notkun þeirra. Við mælingar á gripum og skýrsluhald skal sóttvarnardýralæknir fara eftir fyrirmælum viðkomandi [fagráðs].¹⁾

1)L. 175/2000, 9. gr.

[17. gr.]¹⁾

Nú er ákveðið að leggja niður sóttvarnastöð sem starfrækt hefur verið og ekki þykir rétt að mati viðkomandi [fagráðs]²⁾ að nota frekar það erfðæfni sem þar er geymt og skal þá eyða því svo að ekki stafi hætta af eða gera aðrar ráðstafanir sem tryggja að frá því stafi ekki sýkingarhætta. Gripi slíkrar stöðvar skal fella hafi ekki verið heimilað samkvæmt lögum þessum að flytja þá úr einangrun.

1)L. 175/2000, 10. gr. 2)L. 175/2000, 9. gr.

[18. gr.]¹⁾

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, varða sektum til ríkissjóðs. Berist sjúkdómur í stöðina vegna vanrækslu varðar það þann sem vanrækslu hefur sýnt starfs- og stöðumissi eða [fangelsi allt að 2 árum]²⁾ ef miklar sakir eru.

Ef lifandi dýr, fósturvísar, egg eða annað erfðæfni dýra er flutt til landsins án heimildar, sbr. 2. gr., varðar það sektum fyrir eiganda, svo og fyrir skipstjóra eða flugstjóra á farartæki því sem dýrin eða erfðæfnið flutti ef ætla má að það sé flutt með hans vitund.

1)L. 175/2000, 10. gr. 2)L. 82/1998, 196. gr.

[19. gr.]¹⁾

Landbúnaðarráðherra setur reglugerð²⁾ um nánari framkvæmd laga þessara, að fengnum tillögum yfirdýralæknis og [Bændasamtaka Íslands].³⁾

Um starfsemi sóttvarnastöðvar ríkisins í Hrísey fer samkvæmt lögum þessum.

1)L. 175/2000, 10. gr. 2)Rg. 27/1970 (um sóttkví og einangrun á innfluttum minkum). Rg. 290/1980 (um varnir gegn hundaæði). Rg. 444/1982 (um loðdýrarækt og innflutning loðdýra), sbr. 393/1984, 340/1986 og 859/2002. Rg. 859/2002 (um innflutning loðdýra). Rg. 432/2003 (um einangrunarstöðvar og sóttkvíar fyrir gæludýr). Rg. 525/2003 (um dýraheilbrigðiseftirlit með innflutningi eldisdýra). Rg. 526/2003 (um skilyrði á sviði dýraheilbrigðis sem áhrif hafa á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra). Rg. 527/2003 (um sýnatökuáætlanir o.fl. (fisksjúkdómar)). Rg. 787/2003 (um búfjáræðingar og flutning fósturvísa). Rg. 935/2004 (um innflutning gæludýra og hundasæðis). 3)L. 40/1996, 2. gr.

[20. gr.]¹⁾

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi felld lög um innflutning búfjár, nr. 74 28. apríl 1962, lög nr. 49 11. maí 1989, um breytingu á þeim lögum, 48.-52. gr. búfjárræktarlaga, nr. 31 24. apríl 1973, svo og 3. gr. laga um loðdýrarækt, nr. 53 29. maí 1981.

1)L. 175/2000, 10. gr.

Úr lögum

nr. 87/1992, um gjaldeyrismál.

Tóku gildi 23. nóvember 1992. EES-samningurinn: XII. viðauki tilskipun 88/361/EBE. Breytt með [l. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998) og [l. 128/1999](#) (tóku gildi 1. febr. 2000; EES-samningurinn: IX. viðauki tilskipun 97/5/EB).

...

2. gr.

Gjaldeyrisviðskipti vegna inn- og útflutnings vöru og þjónustu skulu vera óheft, svo og fjármagnshreyfingar og gjaldeyrisviðskipti vegna þeirra, nema annað sé ákveðið í lögum.

...

8. gr.

Seðlabankinn hefur heimild til að hafa milligöngu um gjaldeyrisviðskipti og versla með erlendan gjaldeyri. Öðrum aðilum er óheimilt að hafa milligöngu um gjaldeyrisviðskipti hér á landi nema hafa til þess heimild í lögum eða samkvæmt ákvæðum í alþjóðlegum samningum sem Ísland er aðili að eða fengið til þess leyfi frá Seðlabankanum.

Seðlabankinn setur nánari reglur¹⁾ um skilyrði til gjaldeyrisviðskipta sem gilda fyrir þá aðila sem nefndir eru í 2. másl. 1. mgr. Í þeim skal m.a. kveðið á um umfang og mörk gjaldeyrisviðskipta hvernar stofnunar, reglulega upplýsingagjöf til Seðlabankans, fullnægjandi innra eftirlits- og upplýsingakerfi og hæfisskilyrði starfsfólks. Í þeim skal enn fremur kveðið á um afturköllun heimilda til gjaldeyrisviðskipta að því er varðar þá aðila sem ekki hafa heimild til slíkra viðskipta í lögum eða samkvæmt ákvæðum í alþjóðlegum samningum sem Ísland er aðili að.

1)Rgl. 387/2002, rgl. 913/2002, sbr. rgl. 68/2004.

9. gr.

Ákveða má í reglugerð að viðskipti innlendra aðila við erlenda aðila með verðbréf skuli fara fram fyrir milligöngu þeirra aðila sem hafa heimild til verðbréfamiðlunar hér á landi samkvæmt lögum eða ákvæðum í alþjóðlegum samningum sem Ísland er aðili að. Þar má jafnframt kveða á um að einstakir flokkar lögaðila séu undanþegnir kröfu þessari og að Seðlabankinn geti veitt einstökum aðilum leyfi til að eiga milliliðalaus verðbréfaviðskipti við erlenda aðila.

10. gr.

[Aðilar sem annast gjaldeyrisviðskipti og fjármagnshreyfingar fyrir viðskiptamenn sína skulu hafa til reiðu skriflegar upplýsingar um slíka þjónustu ásamt upplýsingum um kostnað tengdan viðskiptunum og skilyrði fyrir yfirfærslu fjármuna, tímamörk sem áskilin eru til þess að ljúka yfirfærslum, kostnað við yfirfærslur, gengisskráningu sem miðað er við og um úrræði sem viðskiptamaður hefur telji hann ástæðu til þess að kvarta yfir viðskiptunum. Aðilar sem annast yfirfærslu á milli viðskiptareikninga á milli landa fyrir viðskiptamenn sína, eða móttöku yfirfærslu, skulu veita þeim skriflegar upplýsingar þar sem fram kemur staðfesting á að yfirfærsla hafi átt sér stað, fjárhæð yfirfærslunnar, kostnaður við hana og hver eigi að bera hann, svo og yfirfærslugengi, eigi slíkt við.

Með viðskiptamönnum er bæði átt við einstaklinga eða lögaðila sem leggja fram beiðni um yfirfærslu og einstaklinga eða lögaðila sem lokamóttakendur yfirfærslunnar. Með viðskiptamönnum er hins vegar ekki átt við aðila sem annast gjaldeyrisviðskipti og fjármagnshreyfingar fyrir viðskiptamenn sína, lánastofnun, váttryggingafélag, fyrirtæki í verðbréfaþjónustu eða verðbréfasjóð.

Heimilt er að veita upplýsingar þær sem tilgreindar eru í 1. mgr. með rafrænum hætti.¹⁾

1)L. 128/1999, 1. gr.

Lög

nr. 88/1992, um innflutning.

Tóku gildi 23. nóvember 1992. Breytt með [L. 87/1995](#) (tóku gildi 1. júlí 1995).

1. gr.

Innflutningur á vöru og þjónustu til landsins skal vera óheftur nema annað sé sérstaklega tekið fram í lögum eða milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að.

Séu í gildi innflutningstakmarkanir á einstöku sviði skal þó heimilt að flytja til landsins vörur sem ætlaðar eru fyrir sendiráð erlendra ríkja og aðra sem samkvæmt lögum, milliríkjasamningum eða venju njóta hér tollfrelsis. Ákvæði þetta á þó ekki við um vörur sem hætta telst á að smitefni geti borist með til landsins.

[...]¹⁾

1)L. 87/1995, 29. gr.

3. gr.

Óheimilt er að tollafgreiða vöru eða hafa milligöngu um greiðslu til útlanda fyrir vöru eða þjónustu sem háð er innflutningstakmörkunum nema undanþága hafi fengist fyrir innflutningnum.

4. gr.

Brot á lögum þessum varða sektum. Sé brot framið í þágu lögaðila er heimilt að beita stjórnendur lögaðilans framangreindum viðurlögum og einnig er heimilt að gera lögaðilanum sekt eða sviptingu starfsréttinda.

Tilraun og hlutdeild í brotum á lögum þessum eru refsiverðar eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.

Með brot á lögum þessum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara. Hann getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd þeirra.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

[....]¹⁾

1)L. 87/1995, 29. gr.

Lög

nr. 98/1992, um friðhelgi og forréttindi alþjóðastofnana.

Tóku gildi 11. desember 1992.

1. gr.

Alþjóðastofnanir skulu njóta þeirrar friðhelgi og þeirra forréttinda hér á landi sem kveðið er á um í alþjóðasamningum sem öðlast hafa stjórnskipulegt gildi að því er Ísland varðar.

Eftirtaldir skulu einnig njóta friðhelgi og forréttinda samkvæmt samningum þessum hér á landi:

1. starfslið alþjóðastofnana.
2. þeir sem koma fram eða starfa á vegum alþjóðastofnana.
3. fulltrúar, sendimenn og erindrekar aðila að alþjóðastofnunum.
4. þeir sem taka þátt í rekstri mála fyrir alþjóðastofnunum og
5. fjölskyldur þeirra sem getið er í 1.-4. tölul.

2. gr.

Utánríkisráðherra setur nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Lög

nr. 2/1993 um Evrópska efnahagssvæðið

Tóku gildi 1. janúar 1994, að undanskilinni 1. gr. sem tók gildi 13. janúar 1993 (sjá vefútgáfu Alþingis (1993 nr. 2 13. janúar). Breytt með 1. 66/1993 (tóku gildi 27. maí 1993 nema 2. gr. sem tók gildi 1. jan. 1994), 1. 91/1994 (tóku gildi 3. júní 1994 nema 2. gr. sem tók gildi 1. júlí 1994, sjá þó 3. gr.), 1. 63/2001 (tóku gildi 13. júní 2001) og 1. 8/2004 (tóku gildi 24. mars 2004).

1. gr.

Heimilt er að fullgilda fyrir Íslands hönd:

1. Samning um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samninginn), þ.e. meginmál samningsins, bókanir við hann og viðauka, ásamt gerðum, sem í viðaukunum er getið, milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þessara

- bandalaga annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sem undirritaður var í Óportó hinn 2. maí 1992;
2. samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls sem undirritaður var í Óportó hinn 2. maí 1992;
 3. samning um fastanefnd EFTA-ríkjanna sem undirritaður var í Óportó hinn 2. maí 1992;
 - [4. bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þessara bandalaga annars vegar og Austurríkis, Finnlands, Íslands, Liechtensteins, Noregs og Svíþjóðar hins vegar, sem undirrituð var í Brussel hinn 17. mars 1993;
 5. bókun um breytingu á samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, milli Austurríkis, Finnlands, Íslands, Liechtensteins, Noregs og Svíþjóðar, sem undirrituð var í Brussel hinn 17. mars 1993;
 6. bókun um breytingu á samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna, milli Austurríkis, Finnlands, Íslands, Liechtensteins, Noregs og Svíþjóðar, sem undirrituð var í Brussel hinn 17. mars 1993.]¹⁾
 - [7. samning um þátttöku Lýðveldisins Tékklands, Lýðveldisins Eistlands, Lýðveldisins Kýpur, Lýðveldisins Lettlands, Lýðveldisins Litháens, Lýðveldisins Ungverjalands, Lýðveldisins Möltu, Lýðveldisins Póllands, Lýðveldisins Slóveníu og Lýðveldisins Slóvakíu á Evrópska efnahagssvæðinu, þ.e. meginmál samningsins og viðauka, sem gerður var í Lúxemborg 14. október 2003.]²⁾

1) L. 66/1993, 1. gr. 2) L. 8/2004, 1. gr.

2. gr.

Meginmál EES-samningsins skal hafa lagagildi hér á landi. Sama gildir um ákvæði bókunar 1 við samninginn og ákvæði 9. tölul. VIII. viðauka og g-liðar 1. tölul. XII. viðauka við samninginn.

Ákvæði EES-samningsins, bókunarinnar og viðaukanna, sem vísað er til í 1. mgr., eru prentuð sem fylgiskjöl I–IV með lögum þessum.

[Inngangsorð og 1.–7. gr. bókunarinnar, sem vísað er til í 4. tölul. 1. gr., um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, skulu hafa lagagildi hér á landi. Sama gildir um ákvæði 15. gr. bókunarinnar er varða 81. og 82. gr. EES-samningsins, 21. gr. bókunarinnar, að svo miklu leyti sem greinin á við meginmál samningsins, og 22. gr. hennar.

Þau ákvæði bókunarinnar, sem vísað er til í 3. mgr., eru prentuð sem fskj. V með lögum þessum.]¹⁾

[1. mgr. 2. gr. samningsins, sem vísað er til í 7. tölul. 1. gr., um aðild nýrra samningsaðila að Evrópska efnahagssvæðinu, skal hafa lagagildi hér á landi.

Þau ákvæði samningsins, sem vísað er til í 5. mgr., eru prentuð sem fylgiskjal VI með lögum þessum.]²⁾

1) L. 66/1993, 2. gr. 2) L. 8/2004, 2. gr.

3. gr.

Skýra skal lög og reglur, að svo miklu leyti sem við á, til samræmis við EES-samninginn og þær reglur sem á honum byggja.

[4. gr. [...]¹⁾]²⁾

1) L. 63/2001, 2. gr. 2) L. 91/1994, 1. gr.

[5. gr.]¹⁾

Ákvæði 1. gr. laga þessara öðlast þegar gildi.

Önnur ákvæði laganna öðlast gildi um leið og EES-samningurinn öðlast gildi að því er Ísland varðar.

1) L. 91/1994, 1. gr.

Fylgiskjal I.
SAMNINGUR UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ
(Um fylgiskjöl sjá vefútgáfu Alþingis : 1993 nr. 2 13. janúar)

Fylgiskjal II.
Bókun 1. Um altæka aðlögun.

Fylgiskjal III.
9. tölul. VIII. viðauka.

Fylgiskjal IV.
G-liður 1. tölul. XII. viðauka.

Fylgiskjal V.¹⁾
Bókun um breytingu á samningnum um evrópska efnahagssvæðið.

Fylgiskjal VI.
MGR. 2. GR. AÐILDARSAMNINGS EES

Úr lögum

nr. 25/1993, um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim.

Tóku gildi 7. apríl 1993 (sjá vefútgáfu Alþingis (1993 nr. 2 13. janúar). Breytt með l. 87/1995 (tóku gildi 1. júlí 1995), l. 73/1996 (tóku gildi 19. júní 1996), l. 82/1998 (tóku gildi 1. okt. 1998), l. 31/2001 (tóku gildi 16. maí 2001), l. 63/2003 (tóku gildi 7. apríl 2003), bbl. 103/2003 (tóku gildi 1. júlí 2003) og l. 116/2003 (tóku gildi 12. nóv. 2003).

I. KAFLI
Tilgangur, gildissvið og yfirstjórn.

1. gr.

Tilgangur laganna er:

- a. að stuðla að góðu heilsufari dýra í landinu og koma í veg fyrir að nýir smitsjúkdómar berist til landsins,
- b. að fylgjast með og hindra útbreiðslu dýrasjúkdóma og vinna að útrýmingu þeirra,
- c. að tryggja að búfjárafurðir, framleiddar í landinu, verði sem heilnæmastar.

2. gr.

Lög þessi taka til allra sjúkdóma í dýrum, jafnt húsdýrum, gæludýrum og villtum dýrum.

3. gr.

Landbúnaðarráðherra hefur yfirstjórn þeirra mála sem lög þessi taka til.

Yfirdýralæknir skal vera ráðherra til aðstoðar og ráðuneytis um allt er lýtur að dýrasjúkdómum og framkvæmd laganna.

Héraðsdýralæknar skulu hver í sínu umdæmi hafa eftirlit með og vinna að bættu heilsufari dýra og fylgjast með heilbrigðisástandi þeirra og vera á verði gegn nýjum dýrasjúkdómum er kunna að berast til landsins eða milli sóttvarnarsvæða.

II. KAFLI

Orðskýringar.

4. gr.

Búfé: Hross, nautgripir, sauðfé, geitur, svín, loðdýr, kanínur og alifuglar, auk þess eldisfiskar og önnur dýr sem haldin eru til nytja. Rísi ágreiningur um hvað falla skuli undir hugtakið búfé sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi.

Dýr: Öll dýr, bæði hryggdýr og hryggleysingar.

Dýrasjúkdómur: Smitsjúkdómur sem orsakast af völdum örvera eða sníkjudýra, efnaskiptasjúkdómur, erfðasjúkdómur, eitranir og aðrir sjúkdómar sem lög þessi ná til.

Gæludýr: Öll dýr sem haldin eru til afþreyingar.

Smitsjúkdómur: Sjúkdómur eða smit sem beint eða óbeint getur borist frá einu dýri til annars eða milli manna og dýra.

Sóttvarnarsvæði: Landsvæði sem afmarkast af varnarlínum, ám, vötnum, sjó eða öræfum sem ásamt fyrirskipaðri vörslu og öðrum varúðarráðstöfunum mynda farartálma eða fullkomna hindrun á samgangi dýra.

Varnarlínur: Mörk sóttvarnarsvæða, þar með taldar girðingarlínur sem skiptast í aðalvarnarlínur og aukavarnarlínur.

....

10. gr.

[Til að hindra að dýrasjúkdómar berist til landsins er óheimilt að flytja til landsins eftirtaldar vörutegundir:

- Hey, hálm, alidýraáburð, gróðurmold og rotmassa blandað alidýraáburði, hráar og lítt saltaðar sláturafurðir, unnar og óunnar, ósóthreinsuð hrá skinn og húðir, kjötmjöl, beinamjöl, fôðurvörur unnar úr afurðum eða úrgangi spendýra og fugla sem ekki hafa hlotið viðeigandi hitameðferð, blóð og blóðvatn, ógerilsneydda mjólk eða vörur unnar úr henni og hrá egg.
- Ull, notaða poka eða aðrar umbúðir, óhreinan fatnað og tuskur, fiður, fjaðrir, dún, stráteppi, strákörfur og óunnið dýrahár, enn fremur notaðan reiðfatnað, reiðtygi og annað sem notað hefur verið við geymslu og flutninga á dýrum og dýraafurðum.
- Hvers konar notaðan búnað til stangveiði.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er landbúnaðarráðherra heimilt að leyfa innflutning á vörum þeim sem taldar eru upp í a-c-liðum að fengnum meðmælum yfirdýralæknis, enda þyki sannað að ekki berist smitefni með þeim er valda dýrasjúkdómum. Um framkvæmd þessarar greinar fer eftir ákvæðum samningsins um beitingu ráðstafana um hollustuhætti og heilbrigði dýra og plantna í 1. viðauka A við samninginn um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar.

Heimilt er landbúnaðarráðherra, að fengnum meðmælum yfirdýralæknis, að leyfa í rannsóknarskyni innflutning á vörutegundum sem upp eru taldar í a-lið 1. mgr. Ef hey eða hálmur er notað sem pökkunarefni fyrir aðra vöru sem flutt er inn og ekki er háð sérstöku leyfi

má flytja heyð eða hálminn inn án leyfis ef telja má að slíkt þökkunarefni hafi ekki smithættu í för með sér. Þá getur ráðherra ákveðið með reglugerð að ákvæði 1. mgr. skuli ekki gilda fyrir einstakar vörutegundir sem þar eru taldar upp ef varan sóttþreinsast við tilbúning eða sérstök sóttþreinsun er framkvæmd fyrir innflutning og vörunni fylgir vottorð um uppruna, vinnslu og sóttþreinsun.

Landbúnaðarráðherra er heimilt að banna með auglýsingu innflutning á öðrum vörum sem hætta telst á að smitefni geti borist með.]¹⁾

1)L. 87/1995, 26. gr.

Lög

nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.

Tóku gildi 1. júlí 1993 (sjá vefútgáfu Alþingis 1993 nr. 29 13. apríl). Breytt með 1. 122/1993 (tóku gildi 1. jan. 1994), 1. 41/1995 (tóku gildi 9. mars 1995), 1. 48/1996 (tóku gildi 1. júní 1996), 1. 47/1997 (tóku gildi 29. maí 1997), 1. 140/1997 (tóku gildi 30. des. 1997), 1. 83/1998 (tóku gildi 1. júlí 1998 nema III. kafli sem tók gildi 24. júní 1998 og II. kafli sem tók gildi 11. okt. 1998), 1. 151/1998 (tóku gildi 1. jan. 1999 nema 3. og 5. gr. sem tóku gildi 11. febr. 1999; komu til framkvæmda skv. fyrir mælum í 13. gr.), 1. 159/1998 (tóku gildi 1. jan. 1999 nema 2. gr. sem tók gildi 30. des. 1998), 1. 86/1999 (tóku gildi 22. okt. 1999), 1. 8/2000 (tóku gildi 7. apríl 2000 nema d-liður 3. gr. sem tók gildi 15. maí 2000), 1. 38/2000 (tóku gildi 26. maí 2000), 1. 104/2000 (tóku gildi 1. júlí 2000), 1. 56/2001 (tóku gildi 1. júlí 2001), 1. 22/2002 (tóku gildi 4. apríl 2002), 1. 19/2003 (tóku gildi 28. mars 2003), 1. 119/2003 (tóku gildi 28. nóv. 2003), 1. 29/2004 (tóku gildi 26. maí 2004) og 1. 87/2004 (taka gildi 1. júlí 2005).

I. KAFLI

Almenn ákvæði og gjaldskylda.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af ökutækjum sem skráningarskyld eru samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, o.fl., svo sem nánar greinir í lögum þessum, sbr. 87. kafla viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, og eldsneyti, sbr. 27. kafla viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, eftir því sem segir í lögum þessum.

Gjaldskylda.

2. gr.

Gjaldskyldan nær til allra vara, sbr. 1. gr., nýrra sem notaðra, sem fluttar eru til landsins eða eru framleiddar, unnið er að eða settar eru saman hér á landi. Vara, sem seld er úr landi, er þó ekki gjaldskyld.

Við flokkun til gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum skal fylgt flokkunarreglum tollalaga, nr. 55/1987, og gilda ákvæði þeirra um úrskurðarvald í ágreiningsmálum um flokkun vara jafnframt um vörugjald.

II. KAFLI

Vörugjald af ökutækjum o.fl.

Gjaldflokkar ökutækja.

3. gr.

[Á fólksbifreiðar og önnur vélknúin ökutæki, sem ekki eru sérstaklega tilgreind í 4. gr., skal lagt vörugjald í eftirfarandi þremur gjaldflokkum miðað við sprengirými aflvélar, mælt í rúmsentimetrum:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I	0–2.000	30
II	Yfir 2.000	45] ¹⁾

1)L. 8/2000, 1. gr.

4. gr.

[Vörugjald af eftirtöldum vörum skal vera sem hér segir:

- Eftirtalin ökutæki skulu undanþegin vörugjaldi:
 - Hópfæðabifreiðar, þ.e. ökutæki sem aðallega eru ætluð til fólksflutninga, sem skráðar eru fyrir 18 manns eða fleiri að meðtöldum ökumanni.
 - Dráttarbifreiðar fyrir festivagna og sem aðallega eru gerðar til að draga annað ökutæki, sem eru yfir 5 tonn að heildarþyngd.
 - Ökutæki sem aðallega eru ætluð til vöruflutninga og eru yfir 5 tonn að heildarþyngd.
 - Vélknúin ökutæki til sérstakra nota, gálgabifreiðar, kranabifreiðar o.fl., sem ekki eru aðallega hönnuð til flutnings á mönnum eða vörum og ekki eru tilgreind annars staðar í þessari grein, að heildarþyngd yfir 5 tonn.
 - Tengivagnar og festivagnar til vöruflutninga sem eru yfir 5 tonn að leyfðri heildarþyngd.
- 10% vörugjald: Dráttarvélar.
- 13% vörugjald:
 - Kranabifreiðar og borkranabifreiðar sem eru 5 tonn eða minna að leyfðri heildarþyngd.
 - Grindur með hreyfli fyrir vélknúin ökutæki.
 - Yfirbyggingar, þar með talin ökumannshús fyrir vélknúin ökutæki.
 - Tengivagnar og festivagnar til vöruflutninga sem eru 5 tonn eða minna að leyfðri heildarþyngd, aðrir tengi- og festivagnar.
 - Dráttarbifreiðar fyrir festivagna sem aðallega eru gerðar til að draga annað ökutæki, að heildarþyngd 5 tonn eða minna.
 - Ökutæki, sem aðallega eru ætluð til vöruflutninga, að heildarþyngd 5 tonn eða minna.
 - Vélknúin ökutæki til sérstakra nota, gálgabifreiðar o.fl., sem ekki eru aðallega hönnuð til flutnings á mönnum eða vörum og ekki eru tilgreind annars staðar í þessari grein, að heildarþyngd 5 tonn eða minna,
 - Fólksbifreiðar og önnur vélknúin ökutæki 40 ára og eldri.]¹⁾
- [...] ¹⁾
- 30% vörugjald: Hópfæðabifreiðar sem skráðar eru fyrir 10–17 manns að meðtöldum ökumanni.
- [30%]²⁾ vörugjald:
 - Bifhjól (þar með talin stigin bifhjól) og reiðhjól með hjálparvél.
 - Beltabifhjól (vélsleðar).
 - Fjórhjól.
 - Önnur vélknúin ökutæki sem ekki eru sérstaklega talin upp í þessum kafla.]³⁾
- [...] ⁴⁾

5. gr.

Ökutæki í eigu erlendra sendiráða, sendiráðisskrifstofa og sendiráðismanna eru undanþegin gjaldskyldu samkvæmt kafla þessum sé slíkt skylt samkvæmt milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að. Sama gildir um alþjóðasamtök og -stofnanir sem hér eru. [Þá eru ökutæki sem hafa í för með sér hverfandi mengun og eru knúin óhefðbundnum orkugjafa, svo sem rafhreyfli eða vetni, undanþegin gjaldskyldu.]¹⁾

[Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. skal vörugjald af eftirfarandi ökutækjum vera sem hér greinir:

1. Eftirtalin ökutæki skulu undanþegin vörugjaldi:
 - a. Dráttarbifreiðar að heildarþyngd 4 tonn eða meira sem gerðar eru til nota utan þjóðvega.
 - b. Snjóplógar.
 - c. Slökkvibifreiðar í eigu ríkis, sveitarfélaga eða stofnana á þeirra vegum.
 - d. Sjúkrabifreiðar í eigu ríkis, sveitarfélaga eða stofnana á þeirra vegum.
 - e. Sjálfhlaðandi eða sjálflosandi tengivagnar og festivagnar til landbúnaðarnota.
 - f. Bifreiðar í eigu ríkis, sveitarfélaga eða stofnana á þeirra vegum, sérstaklega búnar til flutnings á fötludum, þ.m.t. búnar hjólastólalýftu og samþykktar af Tryggingastofnun ríkisins.
 - g. Dráttarvélar til nota á lögbýlum.
 - h. Beltabifreiðar (snjóbílar), yfir 700 kg að eigin þyngd, sérstaklega ætlaðar til aksturs í snjó.
 - i. Haffær ökutæki á hjólum fyrir láð og lög.
 - j. Ökutæki sem knúin eru rafhreyfli og flutt eru inn eða smíðuð í tilraunaskyni.
 - k. Sérsmíðaðar keppnisbifreiðar sem eru skráðar sem slíkar og einungis notaðar í skipulögðum keppnum og æfingum á vegum samtaka akstursíþróttamanna, svo og til aksturs til og frá slíkum atburðum. Skráningarmerki bifreiðanna skulu auðkennd sérstaklega. Ráðherra setur nánari reglur um gerð og útbúnað þeirra, svo og til hvaða atburða akstursheimildin taki. Sé brotið í bága við þær reglur skal vörugjald innheimt að fullu.
- [l. Bifreiðar fatlaðra sem eru sérstaklega búnar til flutnings á þeim, þ.m.t. búnar hjólastólalýftu, og samþykktar af Tryggingastofnun ríkisins.]²⁾
- [m. Ökutæki sem ætluð eru fyrir starfsemi björgunarsveita enda liggi fyrir staðfesting landssamtaka björgunarsveita á að viðkomandi ökutæki verði einungis notuð í þágu björgunarsveita.]³⁾
2. Greiða skal 10% vörugjald af hópferðabifreiðum sem eru skráðar fyrir 10–17 manns að meðtöldum ökumanni og eru í eigu hópferða- eða sérleyfishafa eða í fjármögnunarleigu vegna fjármögnunarleigusamnings við hópferða- eða sérleyfishafa.4) Gjaldið skal lækka í 5% frá 1. janúar 2000.
3. [...] ²⁾
4. [Vörugjald af leigubifreiðum til fólksflutninga skal lagt á samkvæmt eftirfarandi töflu miðað við sprengirými aflvélar, mælt í rúmsentimetrum:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I	0–2.000	10
II	Yfir 2.000	13

Skilyrði lækkunar vörugjalds af leigubifreið eru að kaupandi hennar hafi atvinnuleyfi til leiguaksturs fólksbifreiða og hafi akstur hennar að aðalatvinnu.]²⁾

5. Vörugjald af bifreiðum sem ætlaðar eru til útleigu hjá bílaleigum skal vera:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
---------	----------------------	-----------

I	0–2.000	10
II	Yfir 2.000	13

Bifreið sem ber lægra vörugjald samkvæmt þessum tölulið skal skráð á bílaleigu sem hefur leyfi samgönguráðuneytisins til að leigja bifreiðar eða á fjármögnunarleigu vegna fjármögnunarleigusamnings við bílaleigu. Einungis er heimilt að nýta bifreið samkvæmt þessum tölulið til útleigu hjá þeirri bílaleigu sem skráð er fyrir bifreiðinni. Bílaleiga skal haga bókhaldi sínu þannig að hún geti á hverjum tíma gert grein fyrir akstri þeirra bifreiða sem bera lægra vörugjald samkvæmt þessum tölulið. Tollstjóri getur án fyrirvara óskað eftir gögnum þar um. Sé bifreið notuð til annars er tollstjóra heimilt að innheimta fullt vörugjald skv. 3. gr. laganna, með 50% álagi. Við mat á því hvort bifreið hafi einungis verið notuð til útleigu skal miðað við að unnt sé að gera grein fyrir a.m.k. 90% af akstri hennar með framlagningu leigusamninga eða öðrum hætti sem tollstjóri metur fullnægjandi. Ráðherra getur í reglugerð sett nánari reglur um þær bifreiðar sem njóta undanþágu samkvæmt þessum tölulið. Brot á ákvæðum hans varðar því að hin brotlega bílaleiga missir rétt til lækkunar í þrjú ár frá síðasta broti.]2)

- [6. Vörugjald af bifreiðum til ökukennslu skal lagt á samkvæmt eftirfarandi töflu miðað við sprengirými aflvélar, mælt í rúmsentímetrum:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I	0–2.000	10
II	Yfir 2.000	13

Skilyrði fyrir því að bifreið til ökukennslu beri vörugjald samkvæmt þessum tölulið eru að kaupandi hennar hafi hlotið löggildingu sem ökukennari og hafi akstur hennar að aðalatvinnu.

Ökuskólar geta jafnframt notið lækkunar samkvæmt þessum tölulið. Skilyrði þess eru að ökuskóli hagi skráningu á akstri bifreiðar sem nýtur lægra vörugjalds þannig að á hverjum tíma sé unnt að gera grein fyrir akstri bifreiðarinnar í þágu ökukennslu. Tollstjóri getur án fyrirvara óskað eftir gögnum þar um. Sé bifreið notuð til annars er tollstjóra heimilt að innheimta fullt vörugjald skv. 3. gr. laganna með 50% álagi. Við mat á því hvort bifreið hafi einungis verið notuð til ökukennslu skal miðað við að unnt sé að gera grein fyrir a.m.k. 80% af akstri hennar í þágu ökukennslu með framvísun þar til gerðrar akstursbókar eða öðrum hætti sem tollstjóri metur fullnægjandi. Ráðherra getur í reglugerð sett nánari reglur um þær bifreiðar sem njóta undanþágu samkvæmt þessum tölulið.

Brot á þeim skilyrðum sem sett eru í þessum tölulið varðar því að hinn brotlegi, hvort sem er einstaklingur eða lögaðili, missir rétt til lækkunar í þrjú ár frá síðasta broti.

7. Vörugjald af bifreiðum sem notaðar eru til ökukennslu og leigubifreiðaaksturs skal lagt á samkvæmt eftirfarandi töflu miðað við sprengirými aflvélar, mælt í rúmsentímetrum:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I	0–2.000	10
II	Yfir 2.000	13

Skilyrði fyrir því að bifreið sem nýtt er til ökukennslu og leigubifreiðaaksturs beri vörugjald samkvæmt þessum tölulið eru að kaupandi hennar hafi atvinnuleyfi til leiguaksturs fólksbifreiða og hafi hlotið löggildingu sem ökukennari og hafi þessi störf samanlagt að aðalatvinnu.]5)

- [8. örugjald af bifreiðum sem eru sérstaklega útbúnar og notaðar til líkflutninga skal vera:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I 0–	2.000	10
II Yfir	2.000	13] ⁶⁾

[Ráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari skilyrði um þau ökutæki sem falla undir 2. mgr., svo sem um notkun ökutækis, búnað þess og hvað teljist vera aðalatvinna skv. 4. tölul. 2. mgr., svo og ákvæði um endurgreiðslu á mismun vörugjalds skv. 3. gr. annars vegar og 2. mgr. hins vegar ef skilyrðunum er ekki fylgt.]²⁾⁷⁾

1)L. 140/1997, 2. gr. 2)L. 8/2000, 3. gr. 3)L. 104/2000, 19. gr. 4)Rg. 254/1993, sbr. 360/1998 og 705/1999. 5)L. 56/2001, 1. gr. 6)L. 19/2003, 2. gr. 7)L. 151/1998, 11. gr.

Innflutt ökutæki.

6. gr.

Þegar ökutæki er innflutt skal innflytjandi þess afhenda viðkomandi tollfyrvaldi með aðflutningsskýrslu staðfestingu um forskráningu ökutækis þar sem m.a. skal gerð grein fyrir stærð aflvélar þess.

Þegar ekki er unnt að leggja fram gögn um forskráningu við tollafgreiðslu er heimilt að leggja fram önnur þau gögn um vélarstærð ökutækis er tollfyrvöld meta fullnægjandi.

7. gr.

[Ákvæði 3. gr., 6. tölul. 1. mgr. 5. gr. og 1.–6. og 11. tölul. 1. mgr. **6. gr. tollalaga, nr. 55/1987**, skulu ná til vörugjalds af ökutækjum samkvæmt lögum þessum eftir því sem við getur átt.]¹⁾

1)L. 104/2000, 20. gr.

Innlend framleiðsla og aðvinnsla.

8. gr.

Sá aðili, er framleiðir eða vinnur að breytingum á ökutæki áður en það er skráð samkvæmt **umferðarlögum, nr. 50/1987**, skal skila gjaldi af ökutækinu í samræmi við verðmæti þess við skráningu og samkvæmt þeim gjaldflokki sem það þá fellur undir samkvæmt lögum þessum.

Heimilt er að draga frá greiðslu skv. 1. mgr. það vörugjald sem þegar hefur verið greitt af ökutækinu eða efnivörum til þess.

9. gr.

Sé ökutæki, sem skráð hefur verið samkvæmt **umferðarlögum, nr. 50/1987**, breytt þannig að það flokkist í hærri gjaldflokk en við upphaflega skráningu skal skráður eigandi þess greiða viðbótarvörugjald eigi breytingin sér stað innan fimm ára frá upphaflegum skráningardegi.

Viðbótargjald skv. 1. mgr. skal ákveðið með eftirfarandi hætti:

- a. Á framreiknaðan og afskrifaðan upphaflegan gjaldstofn skal reikna viðbótarvörugjald sem nemur mismun á nýjum gjaldflokki skv. 1. mgr. og þeim gjaldflokki er upphaflega var greitt samkvæmt.
- b. Af verðmætaaukningu vegna aðvinnslu eða breytinga á ökutækinu skal greiða vörugjald samkvæmt nýjum gjaldflokki, sbr. 1. mgr.
- c. Frá álögðu vörugjaldi skv. a- og b-liðum er heimilt að draga vörugjald sem greitt hefur verið vegna aðfanga til aðvinnsunnar eða breytingarinnar.

Ýmis ákvæði.

10. gr.

Tollstjóri getur krafist þess að gjaldskyldir aðilar leggi fram upplýsingar frá framleiðanda ökutækis um sprengirými aflvélar þess eða samsvarandi upplýsingar innlands aðila sem annast hefur aðvinnslu eða breytingar á ökutækinu.

11. gr.

Óheimilt er að skrásetja gjaldskýlt ökutæki fyrir en gjald samkvæmt lögum þessum hefur verið greitt.

Þeir aðilar, sem skrá og skoða ökutæki, skulu ganga úr skugga um það við skráningu ökutækis að gjald skv. II. kafla hafi verið greitt af viðkomandi ökutæki. Komi í ljós að gjald sé vangreitt skal synjað um skráningu og/eða skoðun og viðkomandi tollstjóra þegar tilkynnt um það.

12. gr.

Ákveða má í reglugerð að ökutæki, sem falla undir lög þessi og ekki eru ætluð til einkanota eða undanþegin eru gjaldi samkvæmt lögum þessum, verði auðkennd sérstaklega.

13. gr.

Ráðherra getur með reglugerð heimilað endurgreiðslu vörugjalds af ökutækjum sem seld eða leigð eru úr landi. Fjárhæð endurgreiðslu skal miða við fyrningargrunn og fyrningarhlutföll samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð.

III. KAFLI

Vörugjöld af eldsneyti.

Almennt vörugjald af eldsneyti.

14. gr.

[Greiða skal [11,34 kr.]¹⁾ vörugjald af hverjum lítra af bensíni.]²⁾

1)L. 119/2003, 4. gr. Fjárhæðinni var breytt með 25. gr. l. 87/2004 og tekur breytingin gildi 1. júlí 2005, sbr. 24. gr. s.l. 2)L. 86/1999, 1. gr.

Sérstakt vörugjald af eldsneyti.

15. gr.

[Auk vörugjalds skv. 14. gr. skal greiða sérstakt vörugjald, bensíngjald, af bensíni. Af blýlausu bensíni skal greiða [30,89 kr.]¹⁾ af hverjum lítra og af öðru bensíni skal greiða [32,86 kr.]¹⁾ af hverjum lítra.]²⁾

[Tekjum af bensíngjaldi skal einungis varið til vegagerðar samkvæmt vegáætlun, að frádregnum 0,5% sem renna í ríkissjóð til að standa straum af kostnaði við álagningu og innheimtu gjaldsins.]³⁾

1)L. 119/2003, 5. gr. Fjárhæðunum var breytt með 25. gr. l. 87/2004 og tekur breytingin gildi 1. júlí 2005, sbr. 24. gr. s.l. 2)L. 86/1999, 2. gr. 3)L. 159/1998, 6. gr.

[...]¹⁾

1)L. 86/1999, 3. gr.

17. gr.

[Bensín sem verður notað eða hefur sannanlega verið notað á flugvélar skal undanþegið vörugjaldi.]¹⁾

IV. KAFLI

Gjaldskyldir aðilar, gjaldstofn og gjalddagar.

18. gr.

Gjaldskyldir samkvæmt lögum þessum eru:

1. Allir þeir sem flytja til landsins vörur sem eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum hvort sem er til endursölu eða eigin nota.
2. Allir þeir sem framleiða hér á landi vörur sem eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum, vinna að þeim eða setja þær saman hvort sem er til endursölu eða eigin nota.

Þeir sem gjaldskyldir eru skv. 2. tölul. 1. mgr. skulu ótilkvaddir skila vörugjaldsskýrslu vegna ökutækis o.fl. til innheimtumanns ríkissjóðs í því umdæmi þar sem þeir eru heimilisfastir og greiða gjald það sem þeim ber að standa skil á.

Gjaldstofn.

19. gr.

Gjaldstofn vörugjalds samkvæmt lögum þessum af innfluttum vörum er tollverð þeirra eins og það er ákveðið skv. 8.–12. gr. tollalaga, nr. 55/1987, að viðbættum gjöldum eins og þau eru ákveðin samkvæmt þeim lögum.

20. gr.

Gjaldstofn vörugjalds samkvæmt lögum þessum af gjaldskyldum vörum, sem framleiddar eru, unnið er að eða settar eru saman hér á landi, er verksmiðjuverð þeirra, þ.e. söluverð framleiðanda þeirra án vörugjalds til óháðs aðila, sbr. 8. gr. tollalaga. Sé erfiðleikum bundið að ákvarða framleiðsluverð skal tollstjóri meta það. Skal við matið höfð hliðsjón af tollverði hliðstæðrar innfluttrar vöru eða framleiðsluverði hliðstæðrar vöru sem framleidd er hérlendis.

21. gr.

Gjaldstofn ökutækis, sem breytt hefur verið eða unnið hefur verið að, sbr. 8. og 9. gr., skal vera verðmæti ökutækis eftir breytingu eða aðvinnslu.

Sé erfiðleikum bundið að finna verðmæti ökutækis skv. 1. mgr. skal tollstjóri áætla það, sbr. 20. gr.

Gjalddagar.

22. gr.

Vörugjald af innfluttum gjaldskyldum vörum skal innheimt við tollafgreiðslu. Vörugjald af innlendum framleiðsluvörum eða vörum, sem hlotið hafa aðvinnslu hér á landi, reiknast við sölu eða afhendingu gjaldskyldrar vöru frá framleiðanda eða heildsala og skiptir ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla kaupanda fer fram.

23. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 22. gr. skal vörugjald af [...] ¹⁾ skráningarskyldum ökutækjum greitt áður en skráning þeirra fer fram, en þó ekki síðar en [tölf] ¹⁾ mánuðum eftir tollafgreiðslu.

24. gr.

Heimilt er að ákveða með reglugerð að innflytjendur fái gjaldfrest á greiðslu vörugjalds af eldsneyti er miðast við sölu birgða.

V. KAFLI

Álagning, innheimta, eftirlit o.fl.

25. gr.

Gjöld, sem lögð eru á samkvæmt lögum þessum, mynda gjaldstofn til virðisaukaskatts.

Tollstjórar annast álagningu og innheimtu vörugjalds samkvæmt lögum þessum og hafa með höndum eftirlit.

26. gr.

Heimilt er að stöðva ökutæki og færa það til skoðunar ef ástæða er til að ætla að brot hafi verið framið samkvæmt lögum þessum. Reynist vera um brot að ræða er heimilt að taka skráningarmerki af ökutækinu til varðveislu.

27. gr.

Að því leyti sem eigi er kveðið á um gjaldskyldu, álagningu, úrskurð um flokkun til gjaldskyldu, samræmingu gjalda, eftirlit, innheimtu, vörslusviptingu, veð, uppboð, sektir, viðurlög, refsingar og aðrar framkvæmdir varðandi gjald skv. [1. gr. skulu gilda ákvæði tollalaga, nr. 55/1987](#), og [laga nr. 97/1987](#), um vörugjald, eftir því sem við getur átt, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

Breyting á skráningarskyldu frá því sem nú er ákveðið samkvæmt [umferðarlögum, nr. 50/1987](#), hefur ekki áhrif á gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum.

28. gr.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari fyrirmæli varðandi framkvæmd laga þessara.

1)Rg. 255/1993, sbr. 511/1993, 55/1996, 257/1996, 355/1996, 474/1997, 725/1997, 339/1998, 360/1998, 43/1999, 356/1999 og 682/2000. Rg. 331/2000, sbr. 792/2000, 555/2001, 160/2002, 805/2002, 922/2002, 334/2004 og 658/2004. Rg. 327/2003, sbr. 252/2004.

VI. KAFLI

Gildistaka, brottfallin lagaákvæði o.fl.

29. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993.

30. gr.

Við gildistöku laga þessara falla niður lög nr. 4/1960, um efnahagsmál, og eftirtalin ákvæði laga nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar, breytast sem hér segir:

1. gr., 1. másl. 1. mgr. 2. gr. og 3. gr. laganna falla brott.
- Orðin „að frátöldum tekjum skv. 2. mgr. 1. gr. sem renna í ríkissjóð“ í 2. másl. 2. gr. laganna falla brott.
- Í stað orðanna „Bensíngjald samkvæmt 1. gr., þungaskattur“ í 1. másl. 1. mgr. 6. gr. kemur orðið: Þungaskattur.
- Orðið „bensíngjalds“ í 3. másl. 1. mgr. 6. gr. fellur brott.
- Orðin „bensíngjalds og sérstaks bensíngjalds“ í 3. másl. 1. mgr. 6. gr. laganna falla brott.
2. og 3. mgr. 6. gr. falla brott.
- Orðin „bensíngjalds og“ í 1. másl. 8. gr. falla brott.

8. 2. málsl. 8. gr. fellur brott.

Ákvæði til bráðabirgða VII

[Vörugjald af bifreiðum sem eru gjaldskyldar skv. 3. gr. laganna og búnar eru vélum sem nýta metangas eða rafmagn að verulegu leyti í stað bensíns eða dísilolíu skal vera 120.000 kr. lægra en ella væri samkvæmt greininni.

Heimild til lækkunar skv. 1. mgr. gildir til 31. desember 2006.

Ráðherra getur sett nánari reglur um lækkun vörugjalds samkvæmt þessu ákvæði, svo sem um tæknilegan búnað bifreiðar, hvað teljist vera „að verulegu leyti“ skv. 1. mgr. og þau gögn sem leggja þarf fram með umsókn um lækkun vörugjalds á grundvelli þessa ákvæðis.]¹⁾

1)L. 29/2004, 1. gr. Breytingin tók gildi 26. maí 2004. Samkvæmt 2. gr. laganna skal endurgreiða vörugjald af þeim bifreiðum sem uppfylla skilyrði 1. gr. þeirra og tollafgreiddar eru milli 1. janúar 2004 og gildistöku laganna sé þess óskað.

Úr lögum

nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.

¹⁾Breytingar voru gerðar á lögnum með l. 76/2005, um breytingu á ýmsum lögum við stofnun Landbúnaðarstofnunar, og taka þær gildi 1. jan. 2006. Upphaflega l. 46/1985. Tóku gildi 1. júlí 1985. Endurútgefin, sbr. 22. gr. l. 112/1992, sem l. 99/1993. Breytt með l. 126/1993 (tóku gildi 30. des. 1993), l. 129/1993 (tóku gildi 30. des. 1993), l. 34/1994 (tóku gildi 2. maí 1994), l. 85/1994 (tóku gildi 3. júní 1994), l. 141/1994 (tóku gildi 31. des. 1994), l. 87/1995 (tóku gildi 1. júlí 1995), l. 99/1995 (tóku gildi 5. júlí 1995), l. 121/1995 (tóku gildi 30. nóv. 1995), l. 124/1995 (tóku gildi 6. des. 1995, sjá þó 21. gr.), l. 147/1995 (tóku gildi 1. jan. 1996), l. 77/1997 (tóku gildi 6. júní 1997), l. 84/1997 (tóku gildi 1. jan. 1998; komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 7. gr.), l. 69/1998 (tóku gildi 24. júní 1998, sjá þó ákvæði til bráðabirgða), l. 130/1998 (tóku gildi 3. des. 1998, sjá þó ákvæði til bráðabirgða), l. 112/1999 (tóku gildi 1. jan. 2000), l. 88/2000 (tóku gildi 1. jan. 2001 nema 4. mgr. 7. gr. sem tók gildi 2. júní 2000), l. 84/2002 (tóku gildi 21. maí 2002), l. 101/2002 (tóku gildi 6. júní 2002 og gilda til 31. des. 2007), l. 82/2003 (tóku gildi 10. apríl 2003), l. 131/2003 (tóku gildi 1. jan. 2004), l. 61/2004 (tóku gildi 14. júní 2004 nema 3.–6. gr. sem tóku gildi 1. sept. 2005), l. 85/2004 (tóku gildi 18. júní 2004) og l. 76/2005 (taka gildi 1. jan. 2006).

...

II. KAFLI

Yfirstjórn og samtök framleiðenda.

3. gr.

[Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn þeirra mála sem lög þessi taka til, þar með talinn útflutning landbúnaðarvara.]¹⁾

1)L. 85/1994, 1. gr.

...

VII. KAFLI
Um stjórn búvöruframleiðslunnar.

31. gr.

[Andvirði tolla af innfluttu fódri og hráefnum í það í 10., 11., 12., 17. og 23. kafla tollskrár í viðauka I við [tollalög, nr. 55/1987](#), skal renna í sérstakan sjóð, fódursjóð, sem skal vera í vörslu landbúnaðarráðherra.

Landbúnaðarráðherra er heimilt að greiða innflytjendum eða kaupendum fódurs fé úr fódursjóði sem samsvarar tollum þeim sem þeir hafa greitt við innflutning vörunnar eða fódurkaup. Þá er enn fremur heimilt að greiða framleiðendum búvara fé úr fódursjóði eftir afurðamagni. Ráðherra getur falið [Bændasamtökum Íslands]¹⁾ að annast greiðslur samkvæmt þessari grein og skal þá Ríkisendurskoðun endurskoða reikninga sjóðsins.

Ráðherra setur reglugerð²⁾ um starfsemi fódursjóðs og tilhögun greiðslna.]³⁾

1)L. 112/1999, 4. gr. 2)Rg. 589/1995. Rg. 430/1996. Rg. 431/1996. 3)L. 87/1995, 15. gr.

...

[XI. KAFLI]¹⁾
Um vinnslu og sölu búvara.

1)L. 84/2002, 2. gr.

[64. gr.]¹⁾

[Innflutningur landbúnaðarvara frá ríkjum, sem staðfest hafa aðild sína að samningnum um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, skal vera óheftur nema önnur lög takmarki. Með þeim takmörkunum sem leiðir af ákvæðum fríverslunar- og annarra milliríkjasamninga sem Ísland er aðili að er landbúnaðarráðherra heimilt að takmarka innflutning landbúnaðarvara frá ríkjum utan Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar á vörum þeim er greinir í viðaukum I og II með lögum þessum.

Landbúnaðarráðherra er einnig heimilt að banna innflutning á afurðum dýra og plantna sem gefin hafa verið vaxtaraukandi efni á framleiðsluskeiðinu eða kunna að fela í sér leifar lyfja og annarra aðskotaefna umfram það sem leyft er við framleiðslu hér á landi og geta verið hættuleg heilsu manna. Landbúnaðarráðherra ákveður með reglugerð²⁾ á hvern hátt hagað skuli eftirliti með innflutningi afurðanna, sýnatöku og rannsóknum.]³⁾

1)L. 101/2002, 4. gr. 2)Rg. 509/2004. 3)L. 87/1995, 18. gr.

[65. gr.]¹⁾

[Landbúnaðarráðherra úthlutar tollkvótum fyrir landbúnaðarvörur samkvæmt viðaukum IIIA og B við [tollalög, nr. 55/1987](#), á þeim tollum sem tilgreindir eru í 6. gr. A í tollalögum.

Úthlutun tollkvóta skal, eftir því sem við getur átt, vera í samræmi við samninginn um málsmeðferð við veitingu innflutningsleyfa sem birtur er í 1. viðauka A við samninginn um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar.

Umsókn um tollkvóta má aðeins taka til greina að umsækjandi hafi heildsöluleyfi. Heimilt er að skipta tollkvótum upp í einingar. Tollkvótum skal úthlutað til ákveðins tíma, allt að einu ári í senn. Berist umsóknir um meiri innflutning en sem nemur tollkvóta vörunnar skal heimilt að láta hlutkesti ráða úthlutun eða leita tilboða í heimildir til innflutnings samkvæmt tollkvótum og skal andvirðið þá renna í ríkissjóð. Endurúthluta má tollkvótum sem ekki eru nýttir innan þess frests sem tilgreindur er við úthlutun kvótans. Heimilt er í stað úthlutunar á tollkvóta að veita almenna heimild til innflutnings á þeim tollum sem um tollkvótana gilda.

Um viðurlög við misnotkun tollkvóta í því skyni að fá ívilnun í tolli eða sköttum við innflutning á vörum sem ekki falla undir tollkvótann skal fara skv. XIV. kafla tollalaga, nr. 55/1987. Heimilt er að synja þeim um úthlutun tollkvóta sem gerst hefur sekur um misnotkun.

Landbúnaðarráðherra birtir í reglugerð þær reglur sem gilda um úthlutun tollkvóta samkvæmt þessari grein þar sem m.a. komi fram úthlutunarkvóti, innflutningstímabil, tollataxtar, viðurlög við misnotkun og aðrir skilmálar sem um innflutninginn skulu gilda.]²⁾

1)L. 101/2002, 4. gr. 2)L. 87/1995, 19. gr.

[[65. gr. A.]¹⁾

Landbúnaðarráðherra er heimilt að úthluta tollkvótum fyrir landbúnaðarvörur samkvæmt viðaukum IVA og B við *tollalög, nr. 55/1987*, á þeim tollum sem tilgreindir eru í 6. gr. A í tollalögum. Getur hann ákveðið hverju sinni hvaða tolltöxtum 3. og 4. mgr. tilvitnaðs ákvæðis er beitt. Úthlutun tollkvóta skal eftir því sem við getur átt fara eftir ákvæðum [65. gr.]¹⁾

Ráðherra getur ákveðið að tollkvóti í viðauka IVB, sem við úthlutun ber lægri toll en kveðið er á um í 2. mgr. 6. gr. A tollalaga, komi til frádráttar tollkvóta í viðauka IIIB. Skerðir þá kvótinn ekki úthlutunarheimildir samkvæmt þessari grein.

Við úthlutun tollkvóta hefur ráðherra hliðsjón af því hvort nægilegt framboð af viðkomandi vörum á hæfilegu verði er til staðar og hvort innflutningsmagn í tollkvótum IIIA og IIIB hafi náð þeim mörkum sem þar eru sett.

Landbúnaðarráðherra birtir í reglugerð þær reglur sem gilda um úthlutun tollkvóta samkvæmt þessari grein þar sem m.a. komi fram úthlutunarkvóti, innflutningstímabil, tollataxtar, viðurlög við misnotkun, sbr. 4. mgr. [65. gr.],¹⁾ og aðrir skilmálar sem um innflutninginn skulu gilda.]²⁾

1)L. 101/2002, 4. gr. 2)L. 87/1995, 19. gr.

...

[84. gr.]¹⁾

[[Landbúnaðarráðherra er heimilt, til þess að jafna samkeppnisstöðu innlendra og innfluttra vara, að leggja verðjöfnunargjöld á innfluttar vörur úr viðaukum I og II2) með lögum þessum, sem unnar eru úr landbúnaðarhráefnum, sem jafnframt eru framleiddar hér á landi og sem heimilt er að leggja verðjöfnunargjöld á samkvæmt ákvæðum í fríverslunar- og öðrum milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að.]³⁾

Verðjöfnunargjöld samkvæmt þessari grein skulu innheimt við tollafgreiðslu og renna í ríkissjóð.

Fjárhæð verðjöfnunargjalds má að hámarki vera mismunur annars vegar á innlendu verði hráefnis sem ákveðið er skv. 1. tölul. og hins vegar erlendu viðmiðunarverði sem ákveðið er skv. 2. tölul.:

1. Innlent verð skal ákveðið í eftirfarandi röð:
 - 1.1. Umsamið innlent viðmiðunarverð í fríverslunar- og milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að og bókunum við þá og tekur til hlutaðeigandi innflutnings.
 - 1.2. Samkvæmt IV. kafla laga þessara ef verð er ákveðið og birt í samræmi við þær reglur.
 - 1.3. Í samræmi við reglur 6. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald.
2. Erlent viðmiðunarverð skal ákveðið þannig eftir því sem við á um hlutaðeigandi innflutning:

- 2.1. Viðmiðunarverð sem lagt er til grundvallar samkvæmt verðjöfnunarákvæðum í bókun 3 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið.
- 2.2. Viðmiðunarverð sem lagt er til grundvallar samkvæmt bókun 2 við samning milli Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu.
- 2.3. Viðmiðunarverð sem lagt er til grundvallar í verðjöfnunarákvæðum í öðrum fríverslunarsamningum en skv. 2.1 og 2.2 sem Ísland er aðili að á hverjum tíma.
- 2.4. Viðmiðunarverð sem birt er sem heimsmarkaðsverð einstakra landbúnaðarhráefna af hálfu Evrópusambandsins eða fríverslunarsamtaka, og skal ráðherra ákveða nánar í reglugerð við hvaða verð miðað er á hverri hráefnistegund. Komi í ljós að framleiðendur vöru eigi kost á að kaupa hráefni á lægra verði en birtu viðmiðunarverði samkvæmt framangreindu í að minnsta kosti þrjá mánuði er ráðherra heimilt að ákveða tímabundið að miða við það verð sem sérstaklega ákvarðað viðmiðunarverð. Sé viðmiðunarverð ekki birt með framangreindum hætti skal viðmiðunarverð ákvarðað í samræmi við það verð sem framleiðendur eiga kost á að kaupa hráefni á.

Landbúnaðarráðherra skal jafnan við ákvörðun verðjöfnunargjalds birta í reglugerð það innlenda og erlenda viðmiðunarverð sem notað er við ákvörðun gjaldsins.

Jafnan skal miða við verð á sama sölustigi nema annað leiði af ákvæðum fríverslunar- og milliríkjasamninga. Verðjöfnunargjöld má leggja á sem krónutölu á magneiningu eða sem hlutfallslegt gjald.

Ráðherra ákveður álagningu gjalda samkvæmt þessari grein í reglugerð. Álagning verðjöfnunargjalds skal vera í samræmi við þá skilmála sem kveðið er á um í fríverslunar- og milliríkjasamningum og takmarkast hverju sinni af því að verðjöfnunargjald að viðbættum innflutningsgjöldum sé innan þeirra marka sem skilgreind eru í fríverslunar- og milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að.

[...] ³⁾

Að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum eða reglugerð eða öðrum fyrirætlum settum samkvæmt lögum þessum um vörflokkun, gjalddaga, innheimtu, lögvernd verðjöfnunargjalda, refsingar og aðra framkvæmd varðandi verðjöfnunargjöld skulu gilda eftir því sem við geta átt ákvæði tollalaga, nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Heimild landbúnaðarráðherra samkvæmt þessari grein skal koma í stað heimildar fjármálaráðherra skv. 120. gr. A í tollalögum, nr. 55/1987, með síðari breytingum, að því er varðar þær vörur sem grein þessi tekur til.] ⁴⁾

1)L. 101/2002, 4. gr. 2) Um viðauka þessa vísast til Stjtið. A 1994, bls. 74–83. 3)L. 87/1995, 21. gr. 4)L. 34/1994, 3. gr.

[[85. gr.]1)

Heimilt er að endurgreiða verðjöfnunargjöld við útflutning á vörum sem innihalda landbúnaðarhráefni. Ráðherra ákveður með reglugerð þær vörur sem verðjöfnun tekur til og hver endurgreiðslan skuli vera.

... ²⁾ ³⁾

1)L. 101/2002, 4. gr. 2)L. 87/1995, 22. gr. 3)L. 126/1993, 2. gr.

[85. gr. A.

Til þess að jafna samkeppnisstöðu innlendra vara við útflutning er landbúnaðarráðherra heimilt að greiða verðjöfnun við útflutning fullunninna vara sem innihalda innlend landbúnaðarhráefni. Verðjöfnun skal vera jöfn mismun á innlendu viðmiðunarverði og erlendu viðmiðunarverði hverrar tegundar hráefnis sem notað er við framleiðslu vörunnar. Greiðslur miðast við heimildir fjárlaga hverju sinni.

Landbúnaðarráðherra gefur út reglugerð¹⁾ þar sem tilgreind skulu þau tollskrárnúmer sem heimilt er að greiða verðjöfnun fyrir, þær hráefnistegundir sem heimilt er að verðjafna, viðmiðunarverð innlendra landbúnaðarhráefna, erlend viðmiðunarverð sömu hráefna og nánari skilyrði verðjöfnunar. Í henni skal jafnframt kveðið á um tilhögun greiðslu og heimild ráðherra til að fresta greiðslum sem kunna að vera umfram fjárveitingar Alþingis hverju sinni.

Sækja skal um verðjöfnun til landbúnaðarráðuneytis. Tollstjórinn í Reykjavík annast greiðslu verðjöfnunar að uppfylltum skilyrðum reglugerðar skv. 2. mgr.]²⁾

1)Rg. 535/2003. 2)L. 82/2003, 1. gr.

[[86. gr.]¹⁾

Landbúnaðarráðherra getur ákveðið að lagður verði á tollur samkvæmt ákvæðum 120. gr. tollalaga við innflutning á þeim vörum sem vísað er til í 1. mgr. 5. gr. samningsins um landbúnað í 1. viðauka A við samninginn um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunar og merktar eru SSG í viðauka IIA í tollalögum. Ráðherra setur reglugerð þar sem m.a. skal kveðið á um þær vörur sem álagningin tekur til, viðmiðanir um verð og magn skv. a- og b-liðum 1. mgr. 5. gr. samningsins um landbúnað.]²⁾

1)L. 101/2002, 4. gr. 2)L. 87/1995, 23. gr.

[[87. gr.]¹⁾

Landbúnaðarráðherra skipar þriggja manna nefnd sem skal vera til ráðuneytis um ákvæði laga þessara um inn- og útflutning landbúnaðarvara. Einn skal skipaður án tilnefningar og skal hann vera formaður nefndarinnar, annar skal tilnefndur af fjármálaráðherra og sá þriðji skal tilnefndur af viðskiptaráðherra. Varamenn skal skipa með sama hætti.

Nefndin skal vera landbúnaðarráðherra til ráðuneytis um neðangreind atriði:

- a. Úthlutun tollkvóta skv. [65. gr. og 65. gr. A.]¹⁾
- b. Ákvörðun verðjöfnunargjalda við inn- og útflutning skv. [84. og 85. gr.]¹⁾
- c. Beitingu viðbótartolla skv. [86. gr.]¹⁾

Nefndin skal afla allra upplýsinga um verð á viðkomandi landbúnaðarvörum innan lands og utan, framleiðslumagn, innflutning og útflutning og annað sem nauðsynlegt er vegna starfa hennar og gera tillögur til landbúnaðarráðherra um þau verkefni sem henni eru falin með lögum þessum.]²⁾

1) L. 101/2002, 4. gr. 2)L. 87/1995, 24. gr.

[VIÐAUKI I

Vörur sem háðar eru innflutningsleyfi landbúnaðarráðherra*.

* Tollskrárnúmer í viðaukum hafa verið færð til samræmis við núgildandi tollskrá.

0201 Kjöt af dýrum af nautgripakyni, nýtt eða kælt:

0201.1000 – Skrokkar og hálfir skrokkar

- Sneitt á annan hátt, með beini:
- 0201.2001 -- Hryggir og hryggsneiðar
- 0201.2002 -- Læri og lærisneiðar
- 0201.2003 -- Bógar og bógbitar
- 0201.2009 -- Annað
- Beinlaust:
- 0201.3001 -- Hakkað
- 0201.3002 -- Lundir
- 0201.3003 -- Hryggvöðvar
- 0201.3004 -- Vöðvar af læri
- 0201.3009 -- Annað
- 0202 Kjöt af dýrum af nautgripakyni, fryst:**
- 0202.1000 – Skrokkar og hálfir skrokkar
- Sneitt á annan hátt, með beini:
- 0202.2001 -- Hryggir og hryggsneiðar
- 0202.2002 -- Læri og lærisneiðar
- 0202.2003 -- Bógar og bógbitar
- 0202.2009 -- Annað
- Beinlaust:
- 0202.3001 -- Hakkað
- 0202.3002 -- Lundir
- 0202.3003 -- Hryggvöðvar
- 0202.3004 -- Vöðvar af læri
- 0202.3009 -- Annað
- 0203 Svínakjöt, nýtt, kælt eða fryst:**
- Nýtt eða kælt:
- 0203.1100 -- Skrokkar og hálfir skrokkar
- Læri, bógur og sneiðar af því, með beini:
- 0203.1201 ---- Læri og lærisneiðar
- 0203.1209 ---- Bógar og bógbitar
- Annað:
- Með beini:
- 0203.1901 ----Hryggir og hryggsneiðar
- 0203.1902 ----Annað
- Beinlaust:
- 0203.1903 ----Hakkað
- 0203.1904 ----Lundir
- 0203.1905 ----Hryggvöðvar
- 0203.1906 ----Vöðvar af læri
- 0203.1909 ----Annað
- Fryst:
- 0203.2100 -- Skrokkar og hálfir skrokkar
- Læri, bógur og sneiðar af því, með beini:
- 0203.2201 ---- Læri og lærisneiðar
- 0203.2209 ---- Bógar og bógbitar
- Annað:
- Með beini:

- 0203.2901 ----Hryggir og hryggsneiðar
- 0203.2902 ----Annað
 - Beinlaust:
- 0203.2903 ----Hakkað
- 0203.2904 ----Lundir
- 0203.2905 ----Hryggvöðvar
- 0203.2906 ----Vöðvar af læri
- 0203.2909 ----Annað

- 0204 Kinda- eða geitakjöt, nýtt, kælt eða fryst:**
- 0204.1000 – Lambaskrokkar, heilir og hálfir, nýir eða kældir
 - Annað kindakjöt, nýtt eða kælt:
- 0204.2100 -- Skrokkar og hálfir skrokkar
 - Sneitt á annan hátt, með beini:
- 0204.2201 ---- Hryggir og hryggsneiðar
- 0204.2202 ---- Læri og lærisneiðar
- 0204.2203 ---- Bógar og bógsneiðar
- 0204.2209 ---- Annað
 - Beinlaust:
- 0204.2301 ---- Hakkað
- 0204.2302 ---- Lundir
- 0204.2303 ---- Hryggvöðvar
- 0204.2304 ---- Vöðvar af læri
- 0204.2309 ---- Annað
- 0204.3000 – Lambaskrokkar, heilir og hálfir, frystir
 - Annað kindakjöt, fryst:
- 0204.4100 -- Skrokkar og hálfir skrokkar
 - Sneitt á annan hátt, með beini:
- 0204.4201 ---- Hryggir og hryggsneiðar
- 0204.4202 ---- Læri og lærisneiðar
- 0204.4203 ---- Bógar og bógsneiðar
- 0204.4209 ---- Annað
 - Beinlaust:
- 0204.4301 ---- Hakkað
- 0204.4302 ---- Lundir
- 0204.4303 ---- Hryggvöðvar
- 0204.4304 ---- Vöðvar af læri
- 0204.4309 ---- Annað
- 0204.5000 – Geitakjöt

- 0205 0205.0000 Kjöt af hrossum, ösnum, múlösnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst**

- 0206 Ætir hlutar af dýrum af nautgripakyni, svínun, kindum, geitum, hestum, ösnum, múlösnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst:**
- 0206.1000 – Af dýrum af nautgripakyni, nýtt eða kælt
 - Af dýrum af nautgripakyni, fryst:
- 0206.2100 -- Tunga
- 0206.2200 -- Lifur

- 0206.2900 -- Annað
- 0206.3000 – Af svínum, nýtt eða kælt
– Af svínum, fryst:
- 0206.4100 -- Lifur
- 0206.4900 -- Annað
– Annað, nýtt eða kælt:
- 0206.8001 -- Svið (sviðahaugar)
- 0206.8009 -- Annað
– Annað, fryst:
- 0206.9001 -- Svið (sviðahaugar)
- 0206.9009 -- Annað

0207 Kjöt og ætir hlutar af alifuglum í nr. 0105, nýtt, kælt eða fryst:

- Af hænsnum af tegundinni Gallus domesticus:
- 0207.1100 -- Ekki skorið í hluta, nýtt eða kælt
- 0207.1200 -- Ekki skorið í hluta, fryst
- 0207.1300 -- Sneiðar og hlutar, nýtt eða kælt
-- Sneiðar og hlutar, fryst:
- 0207.1401 ---- Beinlaust
- 0207.1402 ---- Lifur
- 0207.1409 ---- Annað
– Af kalkúnnum:
- 0207.2400 -- Ekki skorið í hluta, nýtt eða kælt
- 0207.2500 -- Ekki skorið í hluta, fryst
- 0207.2600 -- Sneiðar og hlutar, nýtt eða kælt
-- Sneiðar og hlutar, fryst:
- 0207.2701 ---- Beinlaust
- 0207.2702 ---- Lifur
- 0207.2709 ---- Annað
– Af öndum, gæsnum eða perluhænsnum:
- 0207.3200 -- Ekki skorið í hluta, nýtt eða kælt
- 0207.3300 -- Ekki skorið í hluta, fryst
- 0207.3400 -- Fitulifur, ný eða kæld
- 0207.3500 -- Annað, nýtt eða kælt
-- Annað:
- 0207.3601 ---- Beinlaust
- 0207.3602 ---- Lifur
- 0207.3609 ---- Annað

0208 Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst:

- 0208.1000 – Af kanínum eða hérnum
– Annað:
- 0208.9003 -- Rjúpur, frystar
- 0208.9005 -- Selkjöt, fryst
- 0208.9006 -- Hreindýrakjöt, fryst
- Úr 0208.9009 -- Annars, þó ekki hvalkjöt og hvalafurðir

- 0209** 0209.0000 **Svínafitu, án magurs kjöts, og alifuglafitu, ekki brædd eða úrdregin á annan hátt, ný, kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reykt**
- 0210** **Kjöt og ætir hlutar af dýrum, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt; ætt mjöl, einnig finmalað, úr kjöti eða hlutum af dýrum:**
- Svínakjöt:
 - 0210.1100 -- Læri, bógur og sneiðar úr því, með beini
 - 0210.1200 -- Slög og sneiðar af þeim
 - Annað:
 - Reykt:
 - 0210.1901 ----Beinlaust
 - 0210.1902 ----Annað
 - 0210.1909 ---- Annars
 - Kjöt af dýrum af nautgripakyni:
 - 0210.2001 -- Beinlaust
 - 0210.2009 -- Annars
 - Annað, þar með talið ætt mjöl, einnig finmalað, úr kjöti eða hlutum af dýrum:
 - 0210.9010 -- Alifuglalifur, þurrkuð eða reykt
 - Kindakjöt, saltað:
 - 0210.9021 ---- Beinlaust
 - 0210.9029 ---- Annars
 - Kindakjöt, reykt (hangikjöt):
 - 0210.9031 ---- Beinlaust
 - 0210.9039 ---- Annars
 - Úr 0210.9090 -- Annars, þó ekki hvalkjöt og hvalaafurðir
- 0401** **Mjólk og rjómi, þó ekki kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni:**
- 0401.1000 – Með fituinnihaldi sem er ekki meira en 1% miðað við þyngd
 - 0401.2000 – Með fituinnihaldi sem er meira en 1% en ekki meira en 6% miðað við þyngd
 - 0401.3000 – Með fituinnihaldi sem er meira en 6% miðað við þyngd
- 0402** **Mjólk og rjómi, kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni:**
- 0402.1000 – Í formi dufts, korns eða í öðru föstu formi, með fituinnihaldi sem er ekki meira en 1,5% miðað við þyngd
 - Í formi dufts, korns eða í öðru föstu formi, með fituinnihaldi sem er meira en 1,5% miðað við þyngd:
 - 0402.2100 -- Án viðbætts sykurs eða annars sætiefnis
 - 0402.2900 -- Annað
 - Annað:
 - 0402.9100 -- Án viðbætts sykurs eða annars sætiefnis
 - 0402.9900 -- Annars

- 0403** **Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói:**
 – Jógúrt:
 0403.1011 -- Kakaóblönduð
 0403.1012 -- Blönduð með ávöxtum eða hnetum
 0403.1013 -- Bragðbætt, ót.a.
 0403.1019 -- Önnur
 -- Drykkjarjógúrt:
 0403.1021 ---- Kakaóblönduð
 0403.1022 ---- Blönduð með ávöxtum eða hnetum
 0403.1029 ---- Önnur
 – Annað:
 0403.9011 -- Kakaóblandað
 0403.9012 -- Blandað með ávöxtum eða hnetum
 0403.9013 -- Bragðbætt, ót.a.
 0403.9014 -- Með fituinnihaldi meira en 6% miðað við þyngd
 0403.9019 -- Annars
 -- Drykkjarvara:
 0403.9021 ---- Kakaóblönduð
 0403.9022 ---- Blönduð með ávöxtum eða hnetum
 0403.9029 ---- Önnur
- 0404** **Mysa, einnig kjörnuð eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni; vörur úr náttúrlegum efnispáttum mjólkur, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, ót.a.:**
 0404.1000 – Mysa og umbreytt mysa, einnig kjörnuð eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
 0404.9000 – Annað
- 0405** **Smjör og önnur fita og olía fengið úr mjólk; mjólkurviðbit:**
 0405.1000 – Smjör
 0405.2000 – Mjólkurviðbit
 0405.9000 – Annað
- 0406** **Ostur og ystingur:**
 0406.1000 – Nýr ostur (óþroskaður eða ógerjaður), einnig mysuostur og ystingur
 0406.2000 – Hvers konar rifinn eða mulinn ostur
 0406.3000 – Fullunninn ostur, órifinn eða ómulinn
 0406.4000 – Gráðostur
 0406.9000 – Annar ostur
- 0407** 0407.0000 **Fuglsegg, í skurn, ný, varin skemmdum eða soðin.**
- 0408** **Fuglsegg, skurnlaus, og eggjarauða, nýtt, þurrkað, soðið í gufu eða vatni, mótað, fryst eða varið**

- skemmdum með öðrum hætti, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni:**
- Eggjarauða:
 - 0408.1100 -- Þurrkuð
 - 0408.1900 -- Önnur
 - Annað:
 - 0408.9100 -- Þurrkað
 - 0408.9900 -- Annars
- 0410 0410.0000 Ætar vörur úr dýraríkinu, ót.a.**
- 0602 Aðrar lifandi plöntur (þ.m.t. rætur), græðlingar og gróðurkvistir; sveppagró:**
- Annað:
 - Annað:
 - Útiplöntur:
 - Tré, runnar og búskar:
 - 0602.9041 ----- Skógartré
 - Annað:
 - 0602.9045 ----- Græðlingar með rót og unglöntur
 - 0602.9049 ----- Annars
 - Úr 0602.9099 ----- Tré og runnar ót.a.
- 0604 Lauf, greinar og aðrir plöntuhlutar, án blóma eða blómknappa og grös, mosi og skófir, sem notað er í vendi eða til skrauts, nýtt, þurrkað, litað, bleikt, gegndreypt eða unnið á annan hátt:**
- 0604.9101 ---- Jólatré, án rótar
 - 0604.9102 ---- Jólatrésgreinar
- 1601 Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti, hlutum af dýrum eða blóði; matvæli gerð aðallega úr þessum vörum:**
- 1601.0010 – Blóðmör og lifrarpylsa
 - Annað:
 - 1601.0021 -- Þurrpylsur
 - 1601.0022 -- Pylsur sem innihalda meira en 60% af kjöti eða öðrum sláturafurðum, auk annarra efnispátta, ót. a.
 - 1601.0023 -- Pylsur sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af kjöti eða öðrum sláturafurðum, auk annarra efnispátta, ót. a.
 - 1601.0029 -- Annað
- 1602 Annað kjöt, hlutar af dýrum eða blóð, unnið eða varið skemmdum:**
- Jafnblönduð matvæli:
 - 1602.1001 -- Sem innihalda meira en 60% af kjöti, hlutum af dýrum eða blóði
 - 1602.1009 -- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af kjöti, hlutum af dýrum eða blóði
 - Úr dýralifur:

- Lifrarkæfa:
- 1602.2011 ---- Sem innihalda meira en 60% af dýralifur
- 1602.2012 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af dýralifur
- 1602.2019 ---- Annað
- Annað:
- 1602.2021 ---- Sem innihalda meira en 60% af dýralifur
- 1602.2022 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af dýralifur
- 1602.2029 ---- Annað
- Úr alifuglum í nr. 0105:
- Úr kalkún:
- 1602.3101 ---- Sem innihalda meira en 60% úr afurðum af kalkún
- 1602.3102 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, úr afurðum af kalkún
- 1602.3109 ---- Annað:
- Úr hænsnum af tegundinni Gallus domesticus:
- 1602.3201 ---- Sem innihalda meira en 60% úr afurðum af tegundinni Gallus domesticus
- 1602.3202 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af tegundinni Gallus domesticus
- 1602.3209 ---- Annað
- Annað:
- 1602.3901 ---- Sem innihalda meira en 60% úr afurðum af alifuglum ót. a.
- 1602.3902 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, úr afurðum af alifuglum ót. a.
- 1602.3909 ---- Annað
- Úr svínnum:
- Læri og lærissneiðar:
- 1602.4101 ---- Sem innihalda meira en 60% af kjöti
- 1602.4102 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af kjöti
- 1602.4109 ---- Annað
- Bógur og bógsneiðar.
- 1602.4201 ---- Sem innihalda meira en 60% af kjöti
- 1602.4202 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af kjöti
- 1602.4209 ---- Annað
- Annað, þar með taldar blöndur:
- 1602.4901 ---- Sem innihalda meira en 60% af kjöti
- 1602.4902 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af kjöti
- 1602.4909 ---- Annað
- Úr nautgripum:
- 1602.5001 -- Sem innihalda meira en 60% úr kjöti eða öðrum hlutum af nautgripum

- 1602.5002 -- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, úr kjöti eða öðrum hlutum af nautgripum
- 1602.5009 -- Annað
-- Annars, þar með talin framleiðsla úr hvers konar dýrablóði:
-- Úr dilkakjöti:
- 1602.9011 ---- Sem innihalda meira en 60% af kjöti
- 1602.9012 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af kjöti
- 1602.9019 ---- Annað
-- Annað:
- 1602.9021 ---- Sem innihalda meira en 60% af kjöti, hlutum af dýrum eða blóði, ót. a.
- 1602.9022 ---- Sem innihalda meira en 20%, til og með 60%, af kjöti, hlutum af dýrum eða blóði, ót. a.
- 1602.9029 ---- Annað
- 1902** **Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efname) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghetí, makkarónur, núðlur, lasagne, gnocchi, raviólí, kannellóní; couscous, einnig unnið:**
-- Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt:
-- Með pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því:
- 1902.2021 ---- Sem að magni til er meira en 20% miðað við þyngd af pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því
-- Fyllt með kjöti og osti:
- 1902.2041 ---- Sem að magni til er meira en 20% miðað við þyngd af kjöti og osti
- 2103** **Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbættiefni; mustarösmjöl, fin- eða grófmalað, og unninn mustarður:**
-- Annað:
-- Með kjötinnihaldi:
- 2103.9051 ---- Að magni til meira en 20% miðað við þyngd
- 2104** **Súpur og seyði og framleiðsla í það; jafnblönduð samsett matvæli:**
-- Súpur og seyði og framleiðsla í það:
-- Aðrar súpur:
- 2104.1011 ---- Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd
-- Annað:
- 2104.1021 ---- Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd
-- Jafnblönduð samsett matvæli:
- 2104.2001 -- Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd

- 2105 Rjómafs og annar ís til manneldis, einnig með kakaóinnihaldi:**
 – Sem inniheldur 3% eða meira af mjólkurfítu miðað við þyngd:
 2105.0011 -- Með kakaóinnihaldi
 2105.0019 -- Annars
- 2106 Matvæli, ót.a.:**
 2106.9059 -- Framleiðsla að meginstofni úr feiti og vatni sem inniheldur meira en 15% af smjöri eða annarri mjólkurfítu miðað við þyngd¹⁾

1) Sbr. viðauki I. við lög nr. 34/1994.

[VIDAUKI II

- 0601 Blómlaukar, rótarhnýði, jarðstönglar, krónur og forðastönglar, í dvala, vexti eða blóma; síkoriúplöntur og síkoriurætur, þó ekki síkoriurætur í nr. 1212:**
 – Blómlaukar, rótarhnýði, jarðstönglar, krónur og forðastönglar, í vexti eða blóma; síkoriúplöntur og síkoriurætur:
 0601.2002 -- Blómstrandi pottaplöntur
 0601.2003 -- Grænar pottaplöntur
 0601.2009 -- Annað
- 0602 Aðrar lifandi plöntur (þ.m.t. rætur), græðlingar og gróðurkvistir; sveppagró:**
 0602.1000 – Græðlingar og gróðurkvistir, án róta
 0602.2000 – Tré, runnar og búskar, einnig ágrætt, sem bera æta ávexti eða hnetur
 0602.3000 – Alparósir og glóðarrósir, einnig ágræddar
 0602.4000 – Rósir, einnig ágræddar
 – Annað:
 0602.9010 -- Sveppapræðir (Mycelium)
 0602.9020 -- Ananasplöntur
 0602.9030 -- Matjurta- og jarðaberjaplöntur
 -- Annað:
 ---- Útiplöntur:
 ----- Tré, runnar og búskar:
 0602.9041 ----- Skógartré
 ----- Annað:
 0602.9045 ----- Græðlingar með rót og unglöntur
 0602.9049 ----- Annars
 ----- Aðrar útiplöntur:
 0602.9051 ----- Fjölærar jurtkenndar plöntur
 0602.9059 ----- Annars
 ---- Inniplöntur:
 0602.9070 ---- Græðlingar með rót og unglöntur, þó ekki kaktusar og þykkblöðungar
 ----- Annað:

- 0602.9091 ----- Kaktusar og þykkblöðungar
0602.9092 ----- Pottaplöntur af ættkvíslinni Bromilea
0602.9093 ----- Aðrar pottaplöntur til og með 1 metri á hæð
0602.9099 ----- Annars
- 0603 Afskorin blóm og blómknappar sem notað er í vendi eða til skrauts, lifandi, þurrkað, litað, bleikt, gegndreypt eða unnið á annan hátt:**
– Nýtt:
-- Nellikur, lokaskegg, flamingóblóm, fuglamjólk, og paradísarfuglablóm:
0603.1001 --- Innflutningur á tímabilinu 1. desember til 30. apríl
0603.1002 --- Innflutningur á öðrum tíma
0603.1003 -- Ættkvíslirnar Protea, Banksia, Leucadendron og Brunia
0603.1004 -- Afskornar greinar með berjum og ávöxtum, óætum af ættkvíslunum: Ligustrum, Callicarpa, Gossypium, Hypericum, Ilex og Symphoricarpos
0603.1009 -- Annars
0603.9000 – Annað
- 0604 Lauf, greinar og aðrir plöntuhlutar, án blóma eða blómknappa og grös, mosi og skófir, sem notað er í vendi eða til skrauts, nýtt, þurrkað, litað, bleikt, gegndreypt eða unnið á annan hátt:**
– Annað:
-- Nýtt:
0604.9109 --- Annað
0604.9900 -- Annars
- 0701 Kartöflur, nýjar eða kældar:**
0701.1000 – Útsæði
0701.9000 – Aðrar
- 0702 Tómatar, nýir eða kældir:**
0702.0001 – Innflutningur á tímabilinu 1. nóvember til 15. mars
0702.0002 – Innflutningur á öðrum tíma
- 0703 Laukur, skalottlaukur, hvítlaukur, blaðlaukur og aðrar skyldar matjurtir, nýjar eða kældar:**
– Blaðlaukur og aðrar skyldar matjurtir:
0703.9001 -- Blaðlaukur
0703.9009 -- Annað
- 0704 Hvítkál, blómkál, hnúðkál, fóðurmergkál og áþekkt ætt kál, nýtt eða kært:**
0704.1000 – Blómkál og hnappað spergilkál
0704.2000 – Rósakál
– Annað:
0704.9001 -- Hvítkál
0704.9002 -- Rauðkál

- 0704.9003 -- Kínakál
 0704.9004 -- Spergilkál (*Brassica oleracea* var. *italica*)
 0704.9005 -- Fóðurmergskál (*Brassica oleracea*acepjala)
 0704.9009 -- Annað
- 0705 Salat (*Lactuca sativa*) og síkoria (*Cichorium* spp.),
 nýtt eða kælt:**
 – Salat:
 -- Salat, kálhausar (head lettuce):
 ---- Jöklasalat:
 0705.1111 ---- Innflutningur á tímabilinu 1. nóvember til 15.
 mars
 0705.1112 ---- Innflutningur á öðrum tíma
 ---- Annað:
 0705.1191 ---- Innflutningur á tímabilinu 1. nóvember til 15.
 mars
 0705.1199 ---- Innflutningur á öðrum tíma
 0705.1900 -- Annað
- 0706 Gulrætur, næpur, rauðrófur, hafursrót, seljurót,
 radísur og áþekkar ætar rætur, nýjar eða kældar:**
 0706.1000 – Gulrætur og næpur
 – Salat:
 0706.9001 -- Hvítkál
 0706.9009 -- Rauðkál
- 0707 Gúrkur og reitagúrkur, nýjar eða kældar:**
 – Innfluttar á tímabilinu 1. nóvember til 15. mars:
 0707.0011 -- Gúrkur
 0707.0012 -- Reitagúrkur
 – Innfluttar á öðrum tíma:
 0707.0021 -- Gúrkur
 0707.0022 -- Reitagúrkur
- 0709 Aðrar matjurtir, nýjar eða kældar:**
 0709.4000 – Selja, önnur en seljurót
 – Sveppir og tröfflur:
 0709.5100 -- Sveppir
 0709.5200 -- Tröfflur
 – Aldin *Capsicum*ættarinnar eða *Pimenta*ættarinnar:
 0709.6001 -- Allrahanda (pimento)
 -- Paprika:
 0709.6002 ---- Innflutningur á tímabilinu 1. nóvember til 15. mars
 0709.6003 ---- Innflutningur á öðrum tíma
 0709.6009 -- Önnur
 0709.9004 -- Steinseldja
 0709.9009 -- Annars
- 0710 Matjurtir (ósoðnar eða soðnar með gufu eða í vatni),
 frystar:**

- 0710.1000 – Kartöflur
 - Aðrar matjurtir:
 - Paprika:
- 0710.8001 ---- Innflutningur á tímabilinu 1. nóvember til 15. mars
- 0710.8002 ---- Innflutningur á öðrum tíma
- 0710.8009 -- Annars
- 0710.9000 – Matjurtablöndur
- 0711 Matjurtir, varðar skemmdum til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvíldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrlingi eða öðrum verndandi upplausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis:**
 - 0711.4000 – Gúrkur og reitagúrkur
 - Aðrar matjurtir; matjurtablöndur:
 - 0711.9001 -- Kartöflur
 - 0711.9009 -- Annað
- 0712 Þurrkaðar matjurtir, heilar, skornar, sneiddar, muldar eða steyttar í duft, en ekki frekar unnar:**
 - 0712.3000 – Sveppir og tröfflur
 - Aðrar matjurtir; matjurtablöndur:
 - 0712.9002 -- Kartöflur, einnig skornar eða sneiddar en ekki frekar unnar
 - 0712.9009 -- Annars
- 1501 Svínafeiti (þar með talin hreinsuð svínafeiti (Lard)) og alifuglafeiti, þó ekki vörur í nr. 0209 eða 1503:**
 - Beinafeiti og úrgangsefnafeiti :
 - 1501.0011 -- Til matvælaframleiðslu
 - 1501.0019 -- Annars
 - Önnur:
 - 1501.0021 -- Til matvælaframleiðslu
 - 1501.0029 -- Annars
- 1502 Fita af dýrum af nautgripaætt, kindum eða geitum, þó ekki vörur í nr. 1503:**
 - Beinafeiti og úrgangsefnafeiti :
 - 1502.0011 -- Til matvælaframleiðslu
 - 1502.0019 -- Annars
 - Annað:
 - 1502.0021 -- Til matvælaframleiðslu
 - 1502.0029 -- Annars
- 1503 Svínafeitisterín, svínaolía, tólgarsterín, oleólía og tólgarolía, ekki gert að fleyti, eða unnið á annan hátt:**
 - 1503.0001 – Til matvælaframleiðslu
 - 1503.0009 – Annars
- 1506 Önnur dýrafeiti og -olíur og þættir þeirra, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:**

- 1506.0001 – Dýraolíur og efnisþættir þeirra
 1506.0009 – Annað
- 1517** **Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í nr. 1516:**
 – Smjörlíki, þó ekki fljótandi smjörlíki:
- 1517.1001 --- Sem inniheldur meira en 10% en ekki meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þyngd
 – Annað:
- 1517.9002 --- Sem inniheldur meira en 10% en ekki meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þyngd
- 1901** **Maltkjarni; framleiðsla úr mjöli, fín- eða grófmöluðu, sterkju eða maltkjarna, sem ekki inniheldur kakaóduft eða inniheldur kakaó sem að magni til er innan við 50% miðað við þunga, ót.a.; matvæli úr vörum í nr. 0401-0404 sem ekki innihalda kakaóduft eða innihalda kakaóduft sem að magni til er innan við 10% miðað við þunga, ót.a.:**
 --- Sem innihalda samanlagt 3% eða meira af nýmjólkurdufti, undanrennufti, eggjum, mjólkurfitu (svo sem smjöri), osti eða kjöti:
- 1901.2023 ---- Blöndur og deig, með kjötinnihaldi til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pítsur (pizza), í nr. 1905.9051
- 1901.2024 ---- Blöndur og deig, með öðru innihaldi en kjöti, til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pítsur (pizza) í nr. 1905.9059
- 1902** **Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efname) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghettí, makkarónur, núðlur, lasagne, gnocchi, raviólí, kannellóní; couscous, einnig unnið:**
 – Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt:
 --- Með pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því:
- 1902.2022 ---- Sem inniheldur 3%, til og með 20%, miðað við þyngd af pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því
- 1902.2029 ---- Annars
 --- Fyllt með kjöti og osti:
- 1902.2042 ---- Sem inniheldur samanlagt 3%, til og með 20%, af kjöti og osti
- 1902.2049 ---- Annars
- Úr 1902.2050 --- Annað sem inniheldur kjöt
 --- Með pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því:
- 1902.3021 ---- Sem að magni til er 3%, til og með 20% miðað við þyngd

- 1902.3029 ---- Annars
 -- Með kjöti og osti:
- 1902.3041 ---- Sem að magni til er samanlagt 3%, til og með 20%
 miðað við þyngd
- 1902.3049 ---- Annað
- Úr 1902.3050 -- Annars sem inniheldur kjöt
 – Couscous:
 -- Með pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða
 blöndum af því:
- 1902.4021 ---- Sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað
 við þyngd
- 1902.4029 ---- Annars
- Úr 1902.4030 -- Annað sem inniheldur kjöt
- 1904 Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum
 (t.d. kornflögur); korn (annað en maís), sem grjón eða
 sem flögur eða önnur unnin grjón (þó ekki mjöl, fín-
 eða grófmalað), forsoðið eða unnið á annan hátt, ót. a.:**
 – Annars:
- 1904.9001 -- Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með
 20%, miðað við þyngd
- Úr 1904.9009 -- Annað, sem inniheldur kjöt
- 1905 Brauð, sætabrauð, kökur, kex og aðrar brauðvörur,
 einnig með kakaóí; altarisbrauð, lyfjahylki,
 innsiglunaroblátur, rísþynnur og áþekkar vörur:**
 -- Bökur, þ m.t. pítsur (pizza):
- 1905.9051 ---- Sem innihalda kjöt
- 1905.9059 ---- Aðrar
- 2001 Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir plöntuhlutar til
 manneldis, unnið eða varið skemmdum með ediki eða
 ediksýru:**
 -- Kartöflur og vörur úr þeim, ót.a.:
- 2001.9003 ---- Að meginstofni úr kartöflumjöli
- 2001.9004 ---- Annað
- 2004 Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á
 annan hátt en með ediki eða ediksýru, frystar, þó ekki
 vörur í nr. 2006:**
 – Kartöflur:
- 2004.1001 -- Fín- eða grófmalaðar eða flögur
- 2004.1002 -- Sneiddar eða skornar
- 2004.1003 -- Framleiðsla úr kartöflumjöli
- 2004.1009 -- Aðrar
 – Aðrar matjurtir og matjurtablöndur:
- 2004.9002 -- Jarðartískokka
- 2004.9003 -- Grænar eða svartar ólífur
- 2004.9004 -- Grænar baunir og belgaldin
- 2004.9005 -- Framleiðsla að meginstofni úr belgjurtamjöli

- 2004.9006 -- Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd
- 2004.9009 -- Annað
- 2005** **Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ófrystar:**
 -- Kartöflur:
- 2005.2001 -- Fin–eða grófmalaðar eða flögur
- 2005.2002 -- Sneiddar eða skornar
- 2005.2003 -- Nasl svo sem skífur, skrúfur, hringir, keilur, stangir o.þ.h., þó ekki úr kartöflumjöli
- 2005.2004 -- Framleiðsla úr kartöflumjöli
- 2005.2009 -- Aðrar
- 2006** 2006.2012 -- Spergill
- 2006.2019 -- Aðrar
- 2103** **Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbættiefni; mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður:**
 -- Annað:
 -- Með kjötinnihaldi:
- 2103.9051 ---- Að magni til meira en 20% miðað við þyngd
- 2103.9052 ---- Að magni til 3%, til og með 20%, miðað við þyngd
- 2103.9059 ---- Annars
- 2103.9090 -- Annað
- 2104** **Súpur og seyði og framleiðsla í það; jafnblönduð samsett matvæli:**
 -- Súpur og seyði og framleiðsla í það:
 -- Aðrar súpur:
- 2104.1011 ---- Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd
- 2104.1012 ---- Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%
- 2104.1019 ---- Annars
- Annað:
- 2104.1021 ---- Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd
- 2104.1022 ---- Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%
- 2104.1029 ---- Annars
- Jafnblönduð samsett matvæli:
- 2104.2001 -- Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd
- 2104.2002 -- Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%
- Úr 2104.2009 -- Önnur, sem innihalda kjöt eða kjötúrgang
- 2106** **Matvæli, ót.a.:**

- Úr 2106.9039 --- Efni til framleiðslu á drykkjarvörum¹⁾:
 --- Önnur sem innihalda að einhverju leyti smjör, aðra fitu, olíu eða eggjahvítu úr mjólk
- Úr 2106.9069 --- Annað sem inniheldur að einhverju leyti smjör, aðra fitu, olíu eða eggjahvítu úr mjólk
- 2202 Vatn, þar með talið ölkelduvatn og loftblandað vatn, með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða bragðbætt, og aðrar óáfengar drykkjarvörur, þó ekki ávaxtasafar eða matjurtasafar í nr. 2009:**
- Annað*:
- 2202.9001 --- Úr mjólkurafurðum og öðrum efnisþáttum, enda séu mjólkurafurðir 75% eða meira af þyngd vörunnar án umbúða
- 2202.9009 --- Annars]²⁾

1) Einnig vörur í tnr. 2106.9025.

2) Sbr. viðauki II við lög nr. 34/1994.

* Nú tollskrárnúmer 2202.9011-2202.9019 og 2202.9091-2202.9099.

Úr lögum

nr. 22/1994 um eftirlit með fóðri, áburði og sáðvöru.

Tóku gildi 11. apríl 1994. (sjá vefútgáfu Alþingis [1994 nr. 22 29. mars](#)). EES-samningurinn: I. viðauki tilskipun 70/524/EBE og 73/103/EBE, II. viðauki tilskipun 76/116/EBE og 77/535/EBE og I. viðauki tilskipun 87/153/EBE. *Breytt með l. 73/1996* (tóku gildi 19. júní 1996) og *l. 83/1997* (tóku gildi 6. júní 1997).

...

III. Kafli.

Eftirlitssjóður

8. gr.

Til að standa straum af kostnaði við framkvæmd aðfangaeftirlitsins skal innheimta eftirlitsgjald sem miða skal við raunkostnað við eftirlit með vörum þeim sem lög þessi ná til. Sértækt eftirlitsgjald skal greiða eftir reikningi.

Eftirlitsgjald af innfluttum vörum skal innheimt við tollafgreiðslu vörunnar. Af innlendri framleiðslu skal greiða gjaldið samkvæmt söluskýrslum sem skila ber tvisvar á ári. Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð¹⁾ nánari ákvæði um innheimtu á eftirlitsgjöldum, upphæð þeirra, álagningu, gjalddaga og annað er lýtur að framkvæmd á innheimtu gjaldanna. Eftirlitsgjöld má taka fjárnámi.

1)Rg. 340/2001, sbr. 381/2001, 497/2001, 755/2001, 871/2001, 281/2002, 594/2002, 202/2003, 264/2003, 647/2003, 735/2003, 740/2003, 888/2003, 302/2004, 387/2004 og 887/2004

Úr lyfjalögum

nr. 93/1994

Tóku gildi 1. júlí 1994. Breytt með [1. 122/1994](#) (tóku gildi 1. júlí 1994), [1. 131/1994](#) (tóku gildi 23. des. 1994), [1. 55/1995](#) (tóku gildi 9. mars 1995; EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 92/109/EBE), [1. 118/1995](#) (tóku gildi 31. okt. 1995), [1. 153/1996](#) (tóku gildi 1. jan. 1997), [1. 10/1997](#) (tóku gildi 26. mars 1997), [1. 82/1998](#) (tóku gildi 1. okt. 1998), [1. 77/2000](#) (tóku gildi 1. jan. 2001), [1. 108/2000](#) (tóku gildi 6. júní 2000; áskilnaður skv. fyrirmælum í 22. gr. kom þó til framkvæmda skv. fyrirmælum í 33. gr.; EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 65/65/EBE, 75/319/EBE og 89/105/EBE, I og II. viðauki tilskipun 92/25/EBE, II. viðauki tilskipun 92/28/EBE og I. viðauki tilskipun 93/41/EBE), [1. 173/2000](#) (tóku gildi 1. jan. 2001), [1. 16/2001](#) (tóku gildi 16. maí 2001), [1. 63/2002](#) (tóku gildi 17. maí 2002), [1. 76/2002](#) (tóku gildi 17. maí 2002), [1. 93/2002](#) (tóku gildi 31. maí 2002), [1. 164/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003), [1. 89/2003](#) (tóku gildi 10. apríl 2003), [1. 83/2004](#) (tóku gildi 18. júní 2004), [1. 58/2005](#) (tóku gildi 30. maí 2005; komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 12. gr.; EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 2002/98/EB, 2004/27/EB, 2004/28/EB og 2004/33/EB) og [1. 76/2005](#) (taka gildi 1. jan. 2006).

I. kafli.

Markmið og yfirstjórn.

1. gr.

Markmið laga þessara er að tryggja landsmönnum nægilegt framboð af nauðsynlegum lyfjum með sem hagkvæmasti dreifingu þeirra á grundvelli eðlilegrar samkeppni og í samræmi við þær reglur sem gilda á hinu Evrópska efnahagssvæði [eða samkvæmt stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu].¹⁾ Við verslun með lyf skal það ætíð haft til hliðsjónar að lyfjadreifing er hluti heilbrigðisþjónustu og starfsmenn við dreifinguna skulu vinna með öðrum aðilum í heilbrigðisþjónustu að opinberum heilbrigðismarkmiðum hverju sinni. Það er jafnframt markmið með lögum þessum að tryggja eftir föngum gæði og öryggi lyfja og lyfjaþjónustu, auka fræðslu um lyfjanotkun, sporna við óhóflegri notkun og halda lyfjakostnaði í lágmarki.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra hefur umsjón með framkvæmd laga þessara. Í heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu starfar lyfjamálastjóri sem annast framkvæmd lyfjamála innan ráðuneytisins fyrir hönd ráðherra. Hann skal vera lyfjafræðingur að mennt og má ekki eiga persónulegra hagsmuna að gæta í framleiðslu, innflutningi eða dreifingu lyfja. Lyfjamálastjóri, [Umhverfisstofnun],²⁾ landlæknir, [Lyfjastofnun],³⁾ [lyfjagreiðslunefnd]⁴⁾ og yfirdýralæknir eru ráðherra til ráðuneytis við framkvæmd laganna.

1) L. 76/2002, 24. gr. 2) L. 164/2002, 18. gr. 3) L. 108/2000, 1. gr. 4) L. 83/2004, 1. gr.

2. gr.

[Lyfjastofnun er undir yfirstjórn heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.

Ráðherra skipar forstjóra Lyfjastofnunar til fimm ára í senn. Forstjóri skal hafa háskólapróf og þekkingu á starfssviði stofnunarinnar. Forstjóri fer með stjórn stofnunarinnar, gætir þess að hún starfi í samræmi við gildandi lög og reglugerðir á hverjum tíma og ber ábyrgð á daglegum rekstri.

Hvorki forstjóri né aðrir starfsmenn stofnunarinnar mega eiga persónulegra hagsmuna að gæta í framleiðslu, innflutningi eða dreifingu lyfja.

Heimilt er að fela óháðum rannsóknastofum hér á landi eða erlendis að annast rannsóknir á vegum stofnunarinnar.]¹⁾

1/L. 108/2000, 2. gr.

2. gr.

[Hlutverk Lyfjastofnunar er sem hér segir:

1. Að meta lyf og aðrar vörur sem undir þessi lög heyra í samræmi við þær reglur sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu [og samkvæmt stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu].¹⁾
2. Að annast útgáfu, breytingu, niðurfellingu og afturköllun markaðsleyfa lyfja (marketing authorization) í samræmi við þær reglur sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu.
3. Að afgreiða umsóknir um leyfi til að flytja inn og selja gegn lyfseðli lyf sem ekki hafa markaðsleyfi hér á landi.
4. Að annast útgáfu leyfa til rannsókna með lyf (klínískar lyfjaprófanir og rannsóknir á aðgengi lyfja) [og hafa eftirlit með framkvæmd slíkra rannsókna].²⁾
5. Að annast skráningu aukaverkana lyfja og upplýsingagjöf um lyf í samvinnu við landlækni.
6. Að annast faglegt eftirlit með innflutningi lyfja, lyfjaefna og hráefna til lyfjagerðar eða annarrar vöru sem undir stofnunina heyrir.
7. Að annast faglegt eftirlit með starfsemi lyfjabúða, lyfjaheildverslana og lyfjagerða og eftirlit með handhöfum markaðsleyfa lyfja og umboðsmönnum þeirra og annarra fyrirtækja, stofnana og einstaklinga er selja, framleiða, flytja inn eða búa um lyf og skyldar vörur. Ráðherra getur með reglugerð falið Lyfjastofnun eftirlit með öðrum fyrirtækjum eða öðrum vörum en lyfjum og skyldum vörum ef sérstakar ástæður mæla með því og slíkt tengist hlutverki hennar samkvæmt lögum þessum.
8. Að hafa eftirlit með lyfjauglýsingum og sjá til þess að kynning og dreifing lyfja sé í samræmi við gildandi lög og reglur.
- [9. Að hafa sértækt eftirlit með ávana- og fíknilyfjum er lýtur að afgreiðslu, gerð og áritun lyfseðla og afhendingu ávana- og fíknilyfja úr lyfjabúð. Í reglugerð um ávana- og fíkniefni og önnur eftirlitsskyld efni skal kveðið nánar á um framkvæmd eftirlitsins.]³⁾
- [10. Að hafa eftirlit með starfsemi blóðbanka hvað varðar m.a. meðferð, geymslu og meðhöndlun blóðs og blóðafurða. Um eftirlit landlæknis með starfsemi blóðbanka fer skv. 3. gr. laga um heilbrigðisþjónustu. Ráðherra er heimilt að kveða nánar á um starfsemi blóðbanka, skráningu aukaverkana, framkvæmd eftirlits o.fl. í reglugerð.]²⁾
- [11.]²⁾ Önnur atriði er lúta að framkvæmd laga þessara, þ.m.t. samvinna við erlendar stofnanir á sviði lyfjamála, [svo sem Lyfjamálastofnun Evrópu (EMA)]²⁾

Í samræmi við reglur Evrópska efnahagssvæðisins [og samkvæmt stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu]¹⁾ skulu framleiðendur lyfja eða umboðsmenn þeirra veita Lyfjastofnun jafnóðum allar nýjar upplýsingar er varða lyf sem eru til umfjöllunar hjá stofnuninni. Hið sama á við um lyf sem veitt hefur verið markaðsleyfi fyrir.

Umsækjandi um markaðsleyfi skal greiða Lyfjastofnun gjald vegna markaðsleyfis sem skal standa undir kostnaði við mat skv. 1. tölul. 1. mgr. og kostnaði skv. 2. tölul. 1. mgr. ef um er að ræða breytingar á markaðsleyfi. Einnig skal gjaldið standa undir kostnaði við útgáfu markaðsleyfis.

Handhafi markaðsleyfis skal árlega greiða Lyfjastofnun gjald sem standa skal undir kostnaði við viðhald lyfjaskráa, skráningu aukaverkana lyfja og upplýsingagjöf um lyf sem

hafa markaðsleyfi hér á landi, svo og kostnaði sem hlýst af nauðsynlegri samvinnu við erlendar stofnanir vegna lyfja sem veitt hefur verið markaðsleyfi fyrir hér á landi.

[Umsækjandi um faglegt mat á skaðlegum eiginleikum (skaðleysi) fæðubótarefna og náttúruvöru skv. 1. mgr. vegna fyrirhugaðrar dreifingar hennar og endursölu skal greiða Lyfjastofnun gjald er standa skal undir kostnaði við matið.]³⁾

[Lyfjafyrirtæki skulu greiða Lyfjastofnun gjald fyrir útgáfu vottorða um markaðsleyfi lyfs vegna lyfja sem þau hyggjast sækja um markaðsleyfi fyrir í öðrum löndum (Certificate of a Pharmaceutical Product), auk vottorða um góða framleiðsluhætti í lyfjagerð (Certificate of Authorisation for Manufacturers of Medicinal Product) og vottorða um að lyf sé hér á markaði (Statement of Licensing Status of Pharmaceutical Products). Gjöldin skulu taka mið af vinnu sérfræðings við útgáfu þeirra.

Lyfjastofnun er heimilt að innheimta sérstök gjöld vegna sérfræðiráðgjafar um markaðsleyfi lyfs (Scientific Advice) sem lyfjafyrirtæki æskja.]²⁾

[Greiða skal Lyfjastofnun gjald fyrir veitingu undanþágu skv. 7. mgr. 7. gr. vegna lyfja sem ekki hafa markaðsleyfi hér á landi, fyrir veitingu leyfa til að framkvæma klínískar lyfjaprófanir skv. 9. gr. og fyrir mat á stöðluðum forskriftum skv. 5. gr.]⁴⁾

Ráðherra setur að fengnum tillögum Lyfjastofnunar gjaldskrá⁵⁾ vegna starfsemi þeirrar sem kveðið er á um í [3.–8. mgr.]²⁾ Skal hún taka mið af kostnaði við þjónustu og framkvæmd einstakra verkefna. Gjaldskráin skal byggð á rekstraráætlun stofnunarinnar þar sem þau atriði eru rökstudd er ákvörðun gjalds byggist á.

Lyfjastofnun leggur árlegt eftirlitsgjald á eftirlitsskylda aðila er stofnunin hefur reglubundið eftirlit með og skal það standa undir kostnaði við eftirlit stofnunarinnar. Eftirlitsskyldir aðilar eru eftirtaldir:

1. lyfsöluleyfifishafar,
2. lyfjasölur lækna,
3. lyfjasölur sveitarfélaga,
4. lyfjagerðir, [þ.m.t. starfsemi blóðbanka],²⁾
5. lyfjaheildsalar,
6. lyfjaumboðsfyrirtæki,
7. dýralæknar,
8. heilbrigðisstofnanir, sjúkrahús og heilsugæslustöðvar,
9. læknastöðvar.

Eftirlitsgjald skal ákvarðað á eftirfarandi hátt:

1. Vegna starfsemi lyfsöluleyfifishafa, lyfjasölu lækna og lyfjasölu sveitarfélaga 0,3% af heildarfjárhæð greiðslu Tryggingastofnunar ríkisins til þessara aðila vegna lyfjasölu árið á undan álagningarári en af heildarfjárhæð lyfjainnkaupa (heildsöluverð án virðisaukaskatts) þessara aðila ef sú fjárhæð er hærri en sem nemur greiðslu Tryggingastofnunar ríkisins. Fjárhæð eftirlitsgjaldsins skal þó aldrei vera lægri en 75.000 kr. á ári.
2. Vegna starfsemi lyfjagerða, [þ.m.t. starfsemi blóðbanka],²⁾ lyfjaheildsala og lyfjaumboðsfyrirtækja 0,3% af heildarsölu lyfja [hér á landi]²⁾ (heildsöluverð án virðisaukaskatts) árið á undan álagningarári. Fjárhæð eftirlitsgjaldsins skal þó aldrei vera lægri en 35.000 kr. á ári.
3. Vegna starfsemi dýralækna, heilbrigðisstofnana, sjúkrahúsa, heilsugæslustöðva og læknastöðva 0,3% af heildarfjárhæð lyfjainnkaupa (heildsöluverð án virðisaukaskatts) árið á undan álagningarári. Fjárhæð eftirlitsgjaldsins skal þó aldrei vera lægri en 7.500 kr. á ári.

Fjárhæðir skv. [1.–3. tölul. [11. mgr.]²⁾]³⁾ eru á janúarverðlagi 1999. Fjárhæð lágmarkslyfjaeftirlitsgjalds skal taka breytingum einu sinni á ári, 15. janúar ár hvert, og miðast við að 70% fylgi launavísitölu og 30% fylgi vísitölu neysluverðs.

Tryggingastofnun ríkisins og eftirlitsskyldum aðilum er skylt að veita Lyfjastofnun nauðsynlegar upplýsingar til álagningar lyfjaeftirlitsgjalda.

Veiti eftirlitsskyldir aðilar ekki nauðsynlegar upplýsingar er Lyfjastofnun heimilt að áætla lyfjaeftirlitsgjald. Skal áætla gjaldstofn svo ríflega að eigi sé hætt við að fjárhæðir séu áætlaðar lægri en þær eru í raun og veru og ákvarða lyfjaeftirlitsgjald í samræmi við þá áætlun. Heimilt er að endurákvarða álagningu ef álagningarstofn breytist.

Ráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari fyriræmi um framkvæmd innheimtu eftirlitsgjalds.

Lyfjaeftirlitsgjald skal lagt á árlega eftir á. Gjaldalagi skal vera 30 dögum eftir dagsetningu reiknings og skulu dráttarvextir reiknast frá gjalddaga.

Lyfjastofnun innheimtir gjöld samkvæmt þessari grein. Gjöldin eru aðfararhæf.]⁶⁾

1)L. 76/2002, 25. gr. 2)L. 58/2005, 1. gr. 3)L. 89/2003, 1. gr. 4)L. 83/2004, 2. gr. 5)Gjaldskrá 203/2004. 6)L. 108/2000, 3. gr.

4. gr.

[Lyfjanefnd Lyfjastofnunar er ráðgjafarnefnd stofnunarinnar um lyfjamál.

Nefndin skal skipuð fimm mönnum með sérfræðikunnáttu á sem víðustu sviði læknis- og lyfjafræði. Ráðherra skipar formann. Aðra nefndarmenn, auk fimm varamanna, skipar ráðherra í samráði við formann. Þegar fjallað er um dýralyf skulu taka sæti í nefndinni yfirdýralæknir og dýralæknir, skipaður af ráðherra í samráði við formann nefndarinnar. Varamenn þeirra skulu skipaðir á sama hátt. Skipunartími nefndarinnar er fjögur ár.

Forstjóri Lyfjastofnunar getur kallað til sérfræðinga og fulltrúa fagfélaga til að vera stofnuninni til ráðgjafar þegar þurfa þykir.]¹⁾

1)L. 108/2000, 4. gr.

II. kafli.

II. kafli. [Skilgreiningar.]¹⁾

1)L. 58/2005, 3. gr.

5. gr.

[Í lögum þessum merkir:

1. Sérlyf: Öll lyf, tilbúin, eða sem næst tilbúin, sem veitt hefur verið markaðsleyfi fyrir, undir sérstöku heiti og í sérstökum umbúðum framleiðanda (markaðsleyfishafa).
2. [Lyf: Hvers konar efni eða efnasamsetningar sem sögð eru búa yfir eiginleikum sem koma að gagni við meðferð sjúkdóma hjá mönnum eða dýrum eða við forvarnir gegn sjúkdómum eða hvers konar efni eða efnasamsetningar sem nota má fyrir menn eða dýr eða gefa þeim, annaðhvort í því skyni að endurheimta, lagfæra eða breyta lífeðlisfræðilegri starfsemi fyrir tilstilli líflyfjafræðilegrar eða ónæmisfræðilegrar verkunar eða verkunar á efnaskipti eða til þess að staðfesta sjúkdómsgreiningu.]¹⁾
3. Efni: Hvers konar efni, óháð uppruna, úr:
 - mönnum, t.d. blóð og efni unnin úr blóði,
 - dýrum, t.d. örverur, dýr, líffærahlutar, seyti, eitrefni, seyði, efni unnin úr blóði o.fl.,
 - jurtum, t.d. örverur, plöntur, plöntuhlutar, seyti, seyði, o.fl.,

— öðrum efnum, t.d. frumefni, efni úr náttúrunni og efni sem mynduð eru með efnabreytingum eða samtengingu.

4. Forskriftarlyf lækna (magistral formula): Öll lyf sem framleidd eru í lyfjabúð samkvæmt forskrift læknis á lyfseðli fyrir einstaka sjúklinga.
5. [Stöðluð forskriftarlyf (officinal formula): Öll lyf sem framleidd eru í lyfjabúð eða lyfjagerð, samkvæmt forskrift er Lyfjastofnun staðfestir, og afgreidd eru í lyfjabúðum. Lyfjagerð er framleiðslustaður lyfja þar sem lyf eru framleidd í samræmi við góða framleiðsluhætti í lyfjagerð (Good Manufacturing Practice) og sem hefur fengið framleiðsluleyfi samkvæmt ákvæðum XIII. kafla laga þessara.]²⁾

Leiki vafi á því hvort einstök efni eða efnasambönd teljist lyf sker Lyfjastofnun úr. [Ef vafi leikur á því hvort vara geti, að teknu tilliti til allra eiginleika hennar, fallið undir skilgreiningu á lyfi og skilgreiningu á vöru sem heyrir undir aðra löggjöf gilda ákvæði þessara laga.]¹⁾

Ráðherra setur reglugerð um nánari skilgreiningu á lyfjum og lyfjahugtakinu í samræmi við reglur Evrópska efnahagssvæðisins [og stofnsamning Fríverslunarsamtaka Evrópu].³⁾

[Ráðherra setur reglugerð þar sem kveðið skal á um hvenær efni, sem geta verið upprunnin úr náttúrunni, teljast lyf. Í henni skal m.a. kveðið á um í hvaða dagskömmtum vítamín og/eða steinefni, blönduð efnum upprunnum úr náttúrunni og ætluð mönnum eða dýrum, teljist lyf.]²⁾

...⁴⁾⁵⁾

1)L. 58/2005, 2. gr. 2)L. 83/2004, 3. gr. 3)L. 76/2002, 26. gr. 4)L. 16/2001, 15. gr. 5)L. 108/2000, 5. gr.

Skilgreining lyfja. Lyfjahugtakið.

5. gr.

[Í lögum þessum merkir:

1. Sérlyf: Öll lyf, tilbúin, eða sem næst tilbúin, sem veitt hefur verið markaðsleyfi fyrir, undir sérstöku heiti og í sérstökum umbúðum framleiðanda (markaðsleyfishafa).
 2. Lyf: Hvers konar efni eða efnasamsetningar sem ætlaðar eru til lækningar, fróunar eða varnar gegn sjúkdómum eða sjúkdómseinkennum í mönnum eða dýrum. Enn fremur teljast hvers konar efni eða efnasamsetningar lyf ef þau koma í eða á líkama manna eða dýra og eru notuð til að greina sjúkdóma, laga eða breyta líffærastarfsemi manna eða dýra eða færa hana í rétt horf.
 3. Efni: Hvers konar efni, óháð uppruna, úr:
 - mönnum, t.d. blóð og efni unnin úr blóði,
 - dýrum, t.d. örverur, dýr, líffærahlutur, seyti, eiturefni, seyði, efni unnin úr blóði o.fl.,
 - jurtum, t.d. örverur, plöntur, plöntuhlutur, seyti, seyði, o.fl.,
 - öðrum efnum, t.d. frumefni, efni úr náttúrunni og efni sem mynduð eru með efnabreytingum eða samtengingu.
 4. Forskriftarlyf lækna (magistral formula): Öll lyf sem framleidd eru í lyfjabúð samkvæmt forskrift læknis á lyfseðli fyrir einstaka sjúklinga.
 5. [Stöðluð forskriftarlyf (officinal formula): Öll lyf sem framleidd eru í lyfjabúð eða lyfjagerð, samkvæmt forskrift er Lyfjastofnun staðfestir, og afgreidd eru í lyfjabúðum. Lyfjagerð er framleiðslustaður lyfja þar sem lyf eru framleidd í samræmi við góða framleiðsluhætti í lyfjagerð (Good Manufacturing Practice) og sem hefur fengið framleiðsluleyfi samkvæmt ákvæðum XIII. kafla laga þessara.]¹⁾
- Leiki vafi á því hvort einstök efni eða efnasambönd teljist lyf sker Lyfjastofnun úr.

Ráðherra setur reglugerð um nánari skilgreiningu á lyfjum og lyfjahugtakinu í samræmi við reglur Evrópska efnahagssvæðisins [og stofnsamning Fríverslunarsamtaka Evrópu].²⁾

[Ráðherra setur reglugerð þar sem kveðið skal á um hvenær efni, sem geta verið upprunnin úr náttúrunni, teljast lyf. Í henni skal m.a. kveðið á um í hvaða dagskömmtum vítamín og/eða steinefni, blönduð efnum upprunnum úr náttúrunni og ætluð mönnum eða dýrum, teljist lyf.]^{1) ...³⁾4)}

1)L. 83/2004, 3. gr. 2)L. 76/2002, 26. gr. 3)L. 16/2001, 15. gr. 4)L. 108/2000, 5. gr.

III. kafli.

Lyfjaskrár.

6. gr.

Ísland er aðili að evrópsku lyfjaskránni (European Pharmacopoeia; Ph.Eur.) ásamt viðaukum. Ensk útgáfa lyfjaskrárinnar gildir hér á landi.

Um aðrar kröfur til lyfjaforma, gæða og hreinleika lyfjaefna og hjálparefna við lyfjagerð, svo og fyrir aðferðir til greiningar og ákvörðunar á þessum efnum, fer samkvæmt auglýsingum um gildi norrænna og annarra evrópskra staðallýsinga hér á landi.

Ísland er aðili að Pharmaceutical Inspection Convention (PIC). Leiðbeiningar um góða framleiðsluhætti í lyfjagerð, GMP-reglur, sbr. tilskipanir framkvæmdastjórnar EB [og stofnsamning Fríverslunarsamtaka Evrópu],¹⁾ svo og aðrar leiðbeiningar sem settar eru af þessum aðilum, skulu gilda hér á landi.

1)L. 76/2002, 27. gr.

IV. kafli.

[Markaðsleyfi lyfja. Mat á lyfjum. Klínískar lyfjaprófanir.]¹⁾

1)L. 108/2000, 10. gr.

7. gr.

[Fullgerð lyf (lyf, tilbúin eða sem næst tilbúin til notkunar) er einungis heimilt að flytja til landsins, selja eða afhenda að fengnu markaðsleyfi Lyfjastofnunar.

Umsókn um markaðsleyfi ásamt nauðsynlegum fylgigögnum skal senda Lyfjastofnun. [Gildistími markaðsleyfa er fimm ár með þeim undantekningum sem fram koma í þessari málsgrein. Heimilt er að endurnýja markaðsleyfi lyfs að þeim tíma liðnum á grundvelli endurmats Lyfjastofnunar á sambandi áhættu og ávinnings (risk-benefit balance). Áður en að endurmati kemur skal markaðsleyfishafi, í það minnsta sex mánuðum áður en markaðsleyfi fellur úr gildi, hafa lagt fyrir Lyfjastofnun fullnægjandi og uppfærð gögn um gæði, öryggi og verkun lyfja. Þegar markaðsleyfi lyfs hefur verið endurnýjað í eitt skipti skal það gilda ótímabundið nema Lyfjastofnun ákveði með gildum rökum vegna lyfjagátar að það skuli einungis endurnýjað til fimm ára. Markaðsleyfi fellur úr gildi ef lyf sem markaðsleyfi hefur verið veitt fyrir hefur í reynd ekki verið sett á markað innan þriggja ára frá veitingu leyfisins eða lyf sem leyfi hefur verið veitt fyrir og sett á markað hefur í reynd ekki verið á markaði samfleytt í þrjú ár. Lyfjastofnun er heimilt að veita undanþágur frá þessu ákvæði við sérstakar aðstæður og af ástæðum er varða lýðheilsu. Slíkar undanþágur skulu studdar viðeigandi rökum.]¹⁾

Lyfjastofnun er heimilt að nota markaðsleyfi útgefið af öðru aðildarríki EES-samningsins sem grundvöll viðurkenningar lyfs sem sótt er um markaðsleyfi fyrir.

Lyfjastofnun er heimilt að viðurkenna umsókn markaðsleyfishafa um meiri háttar eða minni háttar breytingu á skilmálum markaðsleyfis.

Lyfjastofnun er heimilt að afturkalla [ógilda, fella niður tímabundið eða breyta]¹⁾ markaðsleyfi ef:

- a. í ljós kemur að lyf sem er á markaði hér á landi uppfyllir ekki gildandi lög og reglur um lyf eða kröfur til þess að hljóta markaðsleyfi,
- b. lyfið telst ekki lengur uppfylla kröfur um gæði, öryggi og verkun,
- c. upplýsingar er veittar hafa verið í tengslum við umsókn eru rangar,
- d. ekki er framkvæmt gæðaeftirlit í samræmi við kröfur gildandi gæðalýsingar eins og reglur segja til um,
- e. skyldum til að gera nauðsynlegar breytingar í framleiðslu eða eftirliti eða á samantekt á eiginleikum lyfs er ekki fullnægt,
- f. tími þar til afurðanýting dýra má hefjast að nýju eftir lyfjagjöf er ekki lengur talinn nægilega langur svo að tryggja megi að í afurðum dýra séu ekki lyfjaleifar skaðlegar neytendum,
- g. nýtt umboð er ekki tilkynnt innan tilsettra tímamarka, enda hafi aðilar fengið aðvörun um að slíkt rof á tímamörkum hafi í för með sér afturköllun markaðsleyfis.

Reglur um afturköllun markaðsleyfa eiga einnig við um sérstök markaðsleyfi eftir því sem við á.

Handhafi markaðsleyfis getur óskað eftir því við Lyfjastofnun að hún felli niður markaðsleyfi hans.

Lyfjastofnun getur veitt lækni á hans ábyrgð undanþágu frá 1. mgr. vegna lyfja er ekki hafa markaðsleyfi á Íslandi ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Við slíkar undanþágur skal þess gætt að magn lyfjanna sé takmarkað við þarfir þeirra sem eiga að nota þau.

Lyfjastofnun er heimilt að synja umsókn um markaðsleyfi [eða markaðssetningu]¹⁾ bóludefnis, sermis eða ónæmisvaka sem ætlað er dýrum (immunological veterinary medical product) ef skráning þess fer í bága við lög eða nota á það til varnar gegn sjúkdómi sem óþekktur er í dýrum hér á landi.

Ráðherra skal í reglugerð¹⁾ setja ákvæði um veitingu markaðsleyfa fyrir sérlyf, [samhliða innflutt lyf],²⁾ smáskammtalyf og náttúrulyf, vítamín og steinefni. Einnig skal kveða á um meðferð umsókna, [viðurkenningu miðlægra markaðsleyfa Lyfjamálastofnunar Evrópu (EMA), viðurkenningu á grundvelli markaðsleyfis frá öðru aðildarríki EES-samningsins, breytingu á skilmálum markaðsleyfis, afturköllun og niðurfellingu markaðsleyfis og undanþágur vegna lyfja sem ekki hafa markaðsleyfi hér á landi.]³⁾

1)L. 58/2005, 4. gr. 2)Rg. 462/2000, sbr. 766/2001 og 443/2005. 3)L. 83/2004, 4. gr. 4)L. 108/2000, 6. gr.

8. gr.

Heimilt er að binda [veitingu markaðsleyfis lyfs]¹⁾ við notkun eingöngu á sjúkrahúsum, sérstökum sjúkradeildum og/eða við ávísun sérfræðinga í einstökum greinum læknisfræði.

[Lyfjastofnun er heimilt, á grundvelli markaðsleyfis í öðru aðildarríki EES-samningsins og að uppfylltum skilyrðum þessara laga um veitingu markaðsleyfis, að gefa út markaðsleyfi fyrir lyf sem er afskráð eða ekki sótt um markaðsleyfi fyrir telji Lyfjastofnun réttlæt看legt á grundvelli sjónarmiða um almannaheilbrigði eða almannahagsmuni að hafa viðkomandi lyf á markaði. [Hyggist Lyfjastofnun beita þessari heimild skal hún tilkynna markaðsleyfishafa í því landi þar sem lyfið er skráð um fyrirætlan sína og jafnframt óska eftir afriti af matsskýrslu og gildu markaðsleyfi lyfsins frá yfirvöldum í því landi. Ráðherra skal kveða nánar á um framkvæmd þessa ákvæðis með reglugerð.]²⁾³⁾

[Lyfjastofnun getur heimilað tímabundna dreifingu lyfs, sem ekki hefur hlotið markaðsleyfi, enda sé það ætlað til varna vegna sýkla, eiturefna, efnafræðilegra áhrifavalda eða kjarnageislunar sem grunur leikur á eða staðfest hefur verið að hafi eða gæti breiðst út.

Lyfjastofnun getur veitt dýralækni, að fenginni rökstuddri umsókn og á hans ábyrgð, heimild til notkunar lyfs, með eða án markaðsleyfis hér á landi, utan skráðra ábendinga eða fyrir aðra dýrategund en lyfið er ætlað. Nánar skal kveðið á um slík tilvik í reglugerð um heimildir dýralækna til að ávísa lyfjum.]²⁾

1)L. 108/2000, 7. gr. 2)L. 58/2005, 5. gr. 3)L. 83/2004, 5. gr.

9. gr.

[Klínísk lyfjaprófun er kerfisbundin prófun á lyfi í þeim tilgangi að finna eða staðfesta áhrif þess og/eða finna aukaverkanir lyfsins og/eða rannsaka frásög, dreifingu, umbrot og útskilnað lyfsins í þeim tilgangi að kanna öryggi og virkni þess.

Ráðherra skal setja reglugerð¹⁾ með nánari ákvæðum um skilgreiningu klínískra lyfjaprófana, veitingu leyfa til þeirra og eftirlit með þeim og framkvæmd þeirra í samræmi við reglur um góða starfshætti í klínískum prófunum (GCP; Good Clinical Practice), Helsinkisáttmálann, siðareglur og lög um réttindi sjúklinga.]²⁾

1)Rg. 443/2004, sbr. 907/2004. 2)L. 108/2000, 8. gr.

10. gr.

[Lyfjastofnun hefur umsjón með útgáfu sérlyfjaskrár er greinir sérlyf sem hafa markaðsleyfi á Íslandi eftir lyfjaflokkum eða á annan hliðstæðan hátt. Í skránni skal m.a. greina frá ábendingum, frábendingum, skammtastærðum, helstu aukaverkunum og hámarksverði lyfja, sbr. [43. gr.]¹⁾²⁾

1)L. 89/2003, 4. gr. 2)L. 108/2000, 9. gr.

...

[XII. kafli.]1)

[Innflutningur og heildsala lyfja. Samhliða innflutt lyf.]²⁾

1)L. 89/2003, 3. gr. 2)L. 83/2004, 8. gr.

[32. gr.]¹⁾

Leyfi til innflutnings fullgerðra lyfja og lyfjaefna til dreifingar í heildsölu hafa þeir einir sem til þess hafa hlotið leyfi ráðherra.

Fyrir lyfjaheildsöluleyfi skal greitt gjald sem ákveðið er af fjármálaráðherra.

1)L. 89/2003, 3. gr.

[33. gr.]¹⁾

[Til að fá lyfjaheildsöluleyfi hér á landi verður lyfjaheildsala að fullnægja eftirtöldum skilyrðum:

1. Henni veiti faglega forstöðu lyfjafræðingur sem hefur starfsleyfi hér á landi og ekki er handhafi lyfsöluleyfis eða annar sá sem að mati Lyfjastofnunar uppfyllir eigi minni menntunarkröfur. Hann skal bera faglega ábyrgð á lyfjaheildsölunni.

2. Hún sé þannig búin húsnæði, tækjum og starfsliði, að mati Lyfjastofnunar, að hún fullnægi kröfum um geymslu og meðferð lyfja.

Uppfylli leyfishafi ekki kröfur sem gerðar eru til búnaðar, starfsfólks eða annars sem að meðferð lyfja lýtur eða brjóti hann gegn ákvæðum laga þessara skal veita honum skriflega aðvörðun og hæfilegan frest til úrbóta. Sinni leyfishafi ekki slíkri aðvörðun getur ráðherra svipt hann leyfinu. Sé um alvarlegt brot að ræða getur ráðherra svipt hann leyfi án undanfarandi aðvörðunar og frests til úrbóta.

Skylt er lyfjaheildsölu að eiga nægar birgðir, að mati heilbrigðisyfirvalda, af tilteknum nauðsynlegum lyfjum (Essential Drug List) sem veitt hefur verið markaðsleyfi fyrir hér á landi og lyfjaheildsalan annast dreifingu á.

Lyfjaheildsölum er óheimilt að rjúfa lyfjaumbúðir eða breyta útliti þeirra nema þær hafi einnig leyfi til framleiðslu lyfja. Breytingar sem gerðar eru á umbúðum lyfs verða að vera í samræmi við skilyrði markaðsleyfis þess. Lyfjastofnun getur með samþykki markaðsleyfishafa veitt heimild til annarra breytinga á umbúðum lyfs ef sérstakar ástæður mæla með því.

Lyfjaheildsölum er heimilt að selja lyf lyfsöluleyfishöfum, [öðrum lyfjaheildsölum],²⁾ [þeim sem hafa fengið leyfi til vélskömmunar lyfja],³⁾ stofnunum sem hafa lyfjafræðing í þjónustu sinni og reknar eru samkvæmt lögum um heilbrigðisþjónustu eða öðrum sérlögum, læknum og tannlæknum til notkunar á eigin stofum eða í sjúkrahúsum og þeim tilraunastofum sem vinna að rannsóknum lyfja. Kostnaður lækna og tannlækna vegna slíkra lyfjakaupa fellur undir reksturskostnað.

Lyfjaheildsölum er jafnframt heimilt að selja dýralæknum dýralyf til notkunar á eigin stofum eða í vitjunum og til sölu frá starfsstofu sinni. Ráðherra skal, í samræði við yfirdýralækni, setja reglugerð þar sem kveðið er á um leyfi til dýralyfjasölu, hvaða lyf dýralæknar mega selja og hvaða lyf þeir mega eingöngu sjálfir gefa dýrum. Jafnframt skal þar kveðið á um hvaða upplýsingar skuli fylgja lyfjum sem gefin eru dýrum séu afurðir þeirra ætlaðar til manndis og hvaða skýrslur ber að halda um sölu dýralyfja, sbr. 24. gr.

[[Lyfjaheildsölum er heimill samhliða innflutningur lyfs að fengnu leyfi Lyfjastofnunar.]⁴⁾ [Allan fyrirhugaðan samhliða innflutning lyfs skal tilkynna markaðsleyfishafa lyfsins og Lyfjastofnun. Nánar skal kveðið á um skilyrði samhliða innflutnings og málsmeðferð Lyfjastofnunar í reglugerð um samhliða innflutt lyf, sbr. 9. mgr. 7. gr.]⁴⁾ Með samhliða innfluttu lyfi er átt við sérlyf sem hefur markaðsleyfi í öðru landi, sem er aðili að EES-samningnum, og er flutt þaðan til Íslands, en viðkomandi lyf er þegar skráð og hefur markaðsleyfi hér á landi.]²⁾

Lyfjaheildsölum er skylt að tölvuskra söluupplýsingar á formi sem samþykkt er af Lyfjastofnun og jafnframt veita stofnuninni upplýsingar um starfsemi sína og halda bækur þar að lútandi.]⁴⁾

1)L. 89/2003, 3. gr. 2)L. 83/2004, 7. gr. 3)L. 63/2002, 4. gr. 4)L. 58/2005, 6. gr. 5)L. 108/2000, 24. gr.

[XIII. kafli.]¹⁾

Framleiðsla lyfja.

1)L. 89/2003, 3. gr.

[34. gr.]¹⁾

Leyfi til framleiðslu lyfja hafa þeir aðilar einir sem til þess hafa hlotið leyfi ráðherra. [Með framleiðslu er átt við allar aðgerðir við innkaup á efnum og vöru, svo og vinnsluferli, svo sem vigtun, blöndun, áfyllingu, pökkun, merkingu, gæðaeftirlit, samþykki og geymslu, ásamt viðeigandi eftirliti. Ráðherra er heimilt að gefa út tímabundið framleiðsluleyfi og

takmarkað framleiðsluleyfi til tiltekinnar tegundar framleiðslu, t.d. vélskömmunar lyfja. Nánar skal kveðið á um skilyrði slíks leyfis í reglugerð um framleiðslu lyfja.]²⁾

Fyrir lyfjaframleiðsluleyfi skal greitt gjald sem ákveðið er af fjármálaráðherra.

1)L. 89/2003, 3. gr. 2)L. 58/2005, 7. gr.

[35. gr.]¹⁾

Til að fá lyfjaframleiðsluleyfi verður fyrirtæki að fullnægja eftirtöldum skilyrðum:

1. að því veiti faglega forstöðu lyfjafræðingur sem hefur starfsleyfi hér á landi [og ekki er handhafi lyfsöluleyfis]²⁾ eða annar sá sem uppfyllir eigi minni menntunarkröfur; [hann skal bera faglega ábyrgð á framleiðslunni],²⁾
2. að vera þannig búð húsnæði, tækjum og starfslíði að dómi [Lyfjastofnunar]²⁾ að það fullnægi kröfum um framleiðslu, geymslu og meðferð lyfja.

Uppfylli leyfishafi ekki kröfur sem gerðar eru til búnaðar, starfsfólks eða annars sem lýtur að meðferð lyfja eða brjóti á einn eða annan máta ákvæði þessara eða annarra laga má svipta hann leyfinu. Lyfjaframleiðendum er skylt að veita [Lyfjastofnun]²⁾ upplýsingar um starfsemi sína og halda bækur þar að lútandi.

1)L. 89/2003, 3. gr. 2) L. 108/2000, 25. gr.

[36. gr.]¹⁾

Lyfjabúðir skulu framleiða forskriftarlyf lækna eða útvega þau svo fljótt sem unnt er. Heimilt er að framleiða stöðluð forskriftarlyf í lyfjabúðum [og lyfjagerðum]²⁾ ef settum skilyrðum er fullnægt. Heimilt er að takmarka framleiðsluleyfi þeirra við tiltekin lyfjaform.

1)L. 89/2003, 3. gr. 2) L. 83/2004, 9. gr.

...

[XVI. kafli.]¹⁾

Eftirlit, málarekstur og refsing.

1)L. 89/2003, 3. gr.

[47. gr.]¹⁾

[Eftirlit samkvæmt lögum þessum, reglugerðum eða öðrum fyrirætlum er í höndum Lyfjastofnunar. [Til að knýja á um úrbætur og framkvæmd ráðstöfunar eða vegna brota á lögum þessum getur Lyfjastofnun beitt eftirfarandi aðgerðum]:²⁾

1. veitt áminningu,
2. veitt áminningu og tilhlýðilegan frest til úrbóta,
- [3. ákveðið dagsektir],²⁾
- [4.]²⁾ stöðvað eða takmarkað viðkomandi starfsemi eða notkun, m.a. lagt hald á vörur og fyrirskipað förgun þeirra.

Stöðvun starfsemi og förgun á vörum skal því aðeins beitt að Lyfjastofnun telji svo alvarlega hættu stafa af tiltekinni starfrækslu eða notkun að aðgerð þoli enga bið eða brot eru ítrekuð og aðilar sinna ekki úrbótum innan tiltekins frests. Sé um slík brot að ræða getur Lyfjastofnun lagt til við ráðherra að leyfi viðkomandi reksturs verði afturkallað.

Þar sem innsigli er notað við stöðvun starfsemi skal nota sérstök innsigli með auðkenni Lyfjastofnunar.]³⁾

[Ef fyrirmælum Lyfjastofnunar er ekki sinnt innan tiltekins frests getur stofnunin ákveðið dagsektir sem lagðar skulu á eftirlitsskylda aðila samkvæmt lögum þessum. Slíkar dagsektir mega nema allt að 50.000 kr. á sólarhring. Skal upphæð þeirra fara eftir eðli brots og fjárhagslegum styrkleika hins eftirlitsskylda aðila. Heilbrigðisráðherra setur nánari reglur um ákvörðun dagsekta í reglugerð.

Ef ákvörðun um dagsektir er skotið til dómstóla byrja dagsektir ekki að falla á fyrr en dómur er endanlegur. Dagsektir renna í ríkissjóð og má án undangengins dóms gera aðför til fullnustu þeirra.]²⁾

1)L. 83/2004, 13. gr. 2)L. 58/2005, 8. gr. 3)L. 63/2002, 5. gr. 4)L. 108/2000, 30. gr.

[48. gr.]¹⁾

[Um mál sem rísa kunna út af brotum á lögum þessum fer að hætti opinberra mála nema öðruvísi sé mælt fyrir í lögum.

Fyrir brot gegn lögum þessum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim skal refsa með sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Nú er brot ítrekað eða stórfellt og getur refsing þá orðið [...] fangelsi allt að tveimur árum. [Meðferð ávinninga af brotum á lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í 264. gr. almennra hegningarlaga.]³⁾

Tilraun eða hlutdeild í brotum á lögum þessum eru refsiverðar eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.

Lyf og lyfjaefni, sem eru framleidd, flutt inn eða seld ólöglega hér á landi skulu gerð upptæk með dómi og enn fremur ágóði af ólöglegri lyfjasölu. Andvirði hins upptæka rennur í ríkissjóð.]⁴⁾

1)L. 83/2004, 13. gr. 2)L. 82/1998, 215. gr. 3)L. 10/1997, 13. gr. 4)L. 55/1995, 2. gr.

[49. gr.]¹⁾

[Ráðherra er heimilt að setja reglugerðir²⁾ um framkvæmd laga þessara, t.d. um skömmtun í lyfjaöskjur og um takmörkun og eftirlit með framleiðslu og markaðssetningu tiltekinnna efna sem hægt er að nota við ólöglega framleiðslu á ávana- og fíkniefnum.

Heimilt er að birta sem reglugerðir³⁾ reglur Evrópusambandsins um Lyfjamálastofnun Evrópu.

[Heimilt er að birta sem reglugerðir⁴⁾ reglur Evrópusambandsins um lyfjamál með aðlögun vegna EES-samningsins og stofnsamnings Fríverslunarsamtaka Evrópu.]⁵⁾

Ákvarðanir Lyfjastofnunar má kæra til ráðherra samkvæmt ákvæðum stjórnisýslulaga.]⁶⁾

1)L. 83/2004, 13. gr. 2)Rg. 421/1988, með síðari breytingum, sbr. 539/2000, 91/2001, 105/2001, 111/2001 og 233/2001 (um gerð lyfseðla og ávísun lyfja o.fl.). Rg. 633/1994 (um gildistöku EES-gerða um lyf). Rg. 328/1995, sbr. 95/2001 (um lyfjaauglýsingar). Rg. 582/1995, sbr. 584/1995 og 622/1995 (um markaðsleyfi samhliða lyfja). Rg. 594/1995 (um litarefni í lyfjum). Rg. 501/1996 (um ákvörðun lyfjaverðs). Rg. 650/1996 (um leyfisgjöld vegna lyfja). Rg. 699/1996 (um innflutning og heildsöluþreifingu lyfja), sbr. 484/2001 og 846/2002. Rg. 426/1997 (um lyfsöluleyfi og lyfjabúðir). Rg. 684/1997 (um markaðsleyfi náttúrulegra lyfja). Rg. 212/1998 (um innflutning einstaklinga á lyfjum til eigin nota), sbr. 230/2001. Rg. 421/1998 (um vistun lyfjafræði- og lyfjatæknistudenta til verklegs náms). Rg. 462/2000 (um markaðsleyfi fyrir sérlyf, merkingar þeirra og fylgiseðla), sbr. 766/2001. Rg. 539/2000 (um heimildir dýralækna til að ávísa lyfjum), sbr. 912/2000. Rg. 967/2000 (um innflutning, sölu og dreifingu smáskammtalyfja). Rg. 850/2002 (um skömmtun lyfja). Rg. 241/2004 (um val, geymslu og meðferð lyfja á sjúkrahúsum og öðrum heilbrigðisstofnunum). Rg. 443/2004 (um klínískar lyfjarannsóknir á mönnum), sbr. 907/2004. Rg. 893/2004 (um framleiðslu lyfja). Augl. 902/2004 (um gildistöku alþjóðasamþykktá á sviði lyfjamála). 3)Rg. 181/2001. 4)Rg. 652/2001, rg. 402/2002, rg. 834/2004. 5)L. 76/2002, 28. gr. 6)L. 108/2000, 31. gr.

Úr lögum

nr. 103/1994, um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara.

Tóku gildi 1. september 1994 (sjá vefútgáfu Alþingis *1994 nr. 103 20. maí*).

1. gr.

Flutningskostnaður á olíuvörum innan lands skal jafnaður eins og nánar greinir í lögum þessum.

Jöfnun á flutningskostnaði nær til flutninga á bifreiðabensíni, gasolíu, öðrum olíum og blöndum til brennslu, flugvélabensíni og flugsteinolíu (þotueldsneyti) til innanlandsflugs, þó ekki á olíum ætluðum til útflutnings, svo sem til millilandasiglinga, millilandaflugs, erlendra skipa og erlendra flugvéla.

Jöfnun flutningskostnaðar sakvæmt lögum þessum nær til flutnings á bensíni og öðrum olíum sjóleiðis frá innflutningshöfnum til annarra hafna á landinu sem geta tekið við bensíni og olíuvörum með leiðslu úr tankskipi. Jafnframt nær jöfnun flutningskostnaðar til landflutninga á besíni og dísilolíu með tankbifreið til allra útsölastaða í byggð, þ.e. utan hálendis, frá næstu innflutningshöfn eða næstu höfn sem getur tekið við bensíni og dísilolíu frá tankskipi úr olíuleiðslu.

2. gr.

Leggja skal flutningsjöfnunargjald á allar olíuvörur, sem fluttar eru til landsins og ætlaðar eru til nota innan lands, sbr. 1. gr., og rennur gjaldið í sérstakan sjóð - flutningsjöfnunarsjóð olíuvara.

Samkeppnisstofnun, að fenginni tillögu stjórnar flutningsjöfnunarsjóðs olíuvara, ákveður gjald á olíuvörum skv. 1. mgr. fyrir minnst þrjá mánuði í senn og skal fjárhæð flutningsjöfnunargjalds hvers flokks, sbr. 4. gr. við það miðuð að tekjur af gjaldinu nægi til að greiða flutningskosnað á því magni af framangreindum olíuvörum sem flytja þarf frá næstu innflutningshöfn eða olíuhöfn til þeirrar olíuhafnar eða útsölastaða sem jöfnun flutningskostnaðar nær til svo að fullnægt verði eftirspurn eftir þeim olíuvörum sem dreif er þaðan.

3. gr.

Innflytjendur, sem annast innanlandssölu á olíu í öllum landshlutum, sbr. 1. gr., skulu reikna og greiða flutningsjöfnunargjaldið til flutningsjöfnunarsjóðs olíuvara af sölu í hverjum mánuði eigi síðar en á síðasta virkum degi að þremur mánuðum liðnum frá lokum solumánaðar.

Aðrir innflytjendur bensíns og olíu, sbr. 1. gr. skulu greiða flutningsjöfnunargjaldið við innheimtu aðflutningsgjalda miðuð við innflutt móttekið magn.

Tollstjórinn í Reykjavík og sýslumenn utan Reykjavíkur annast innheimtu gjaldsins og skulu þeir skila því til flutningsjöfnunarsjóðs.

4. gr.

Greiða skal úr flutningsjöfnunarsjóði olíuvara kostnað við flutning olíu frá innflutningshöfn eða olíuhöfn til þeirra olíuhafna og útsölastaða sem jöfnun flutningskostnaðar nær til samkvæmt lögum þessum.

Mynda skal innan flutningsjöfnunarsjóðs olíuvara sérstaka reikninga fyrir eftirfarandi flokka: 1) bifreiðabensín, 2) gasolíu, 3) aðrar olíur og blöndur til brennslu og 4) flugsteinolíu (þotueldsneyti). Færa skal tejkur af flutningsjöfnunargjaldi hvers flokks á sérstakan reikning og sömuleiðis útgjöld vegna jöfnunar flutningskostnaðar. Stefnt skal að því að ná jafnvægi milli álagðra flutningsjöfnunargjalda og útgjalda vegna flutningsjöfnunar hvers flokks innan almanaksársins.

Lög

nr. 145/1994, um bókhald

Tóku gildi 1. janúar 1995, komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 38. gr. varðandi þá sem hafa annað reikningsár en almanaksárið (sjá vefútgáfu Alþingis 1994 nr. 145 29. desember). Breytt með l. 37/1995 (tóku gildi 9. mars 1995), l. 29/1997 (tóku gildi 16. maí 1997), l. 82/1998 (tóku gildi 1. okt. 1998), l. 133/2001 (tóku gildi 1. jan. 2002 nema 1. gr., a-, b- og c-liður 3. gr., b- og c-liður 17. gr., c-liður 19. gr., 34. gr., a-liður 35. gr., b-liður 36. gr., 37. gr., 38. gr., 39. gr., 40. gr., a-liður 41. gr., 42. gr. og 52. gr. sem tóku gildi 31. des. 2001 og 44. gr. sem tók gildi 1. jan. 2003; komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 56. gr.) og l. 25/2002 (tóku gildi 8. apríl 2002; komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 10. gr.).

1. gr.

Eftirtaldir aðilar eru bókhaldsskyldir:

1. hlutafélög, [einkahlutafélög]¹⁾ og önnur félög með takmarkaðri ábyrgð félagsaðila;
2. samvinnufélög og samvinnusambönd, gagnkvæm váttrygginga- og ábyrgðarfélög og önnur félög með breytilegan höfuðstól og breytilega félagatölu;
3. sameignarfélög og önnur félög með ótakmarkaðri ábyrgð félagsmanna;
4. [sparisjóðir]¹⁾,
5. hvers konar fyrirtæki og stofnanir í eigu ríkis eða sveitarfélaga sem stunda atvinnurekstur;
6. þrotabú og önnur bú sem eru undir skiptum ef þau stunda atvinnurekstur;
7. hvers konar önnur félög, sjóðir og stofnanir sem stunda atvinnurekstur eða hafa á hendi fjáröflun eða fjárvörslu;
8. hver sá einstaklingur sem stundar atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi.

Þegar tveir eða fleiri aðilar standa saman að afmörkuðum rekstri í tengslum við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi er heimilt að færa sameiginlegt bókhald um samreksturinn. Niðurstöður sameiginlega bókhaldsins skulu færðar sundurliðaðar á viðeigandi reikninga í bókhaldi hvers samrekstraraðila að réttu tiltölu svo oft sem þurfa þykir.

1)Sbr. 1. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

2. gr.

Peir sem skyldir eru að færa bókhald skv. 1. gr. skulu halda tvíhliða bókhald, sbr. þó 3. gr.

3. gr.

Undanþegnir skyldu til að færa tvíhliða bókhald eru þeir einstaklingar sem nota ekki meira aðkeypt vinnuafli við starfsemi sína en sem svarar einum starfsmanni að jafnaði og stunda eftirtalda starfsemi:

1. útgerð á bátum undir 10 rúmlestum;
2. verkun sjávarafla ef meiri hluti sölu hans fer fram fyrir milligöngu afurðasölufyrirtækis;
3. búrekstur ef meiri hluti sölu afurða fer fram fyrir milligöngu afurðasölufyrirtækis;
4. akstur leigu-, sendi-, vöru- og fólksflutningabifreiða, svo og rekstur vinnuvéla;
5. iðnað, þar með talda viðgerðarstarfsemi;
6. þjónustu þar sem fyrst og fremst er seld vinna eða fagleg þekking og ekki er um fjárvörslu að ræða í tengslum við selda þjónustu.

Undanþegin skyldu til að færa tvíhliða bókhald eru enn fremur félög, sjóðir og stofnanir, sbr. 7. tölul. 1. gr., sem stunda ekki atvinnurekstur ef tekjur þeirra eru eingöngu framlög sem innheimt eru hjá félagsaðilum og ganga til greiðslu á sameiginlegum útgjöldum, þar með tölðu aðkeyptu vinnuafli sem svarar til allt að einum starfsmanni að jafnaði.

Ef aðili er skyldur til að halda tvíhliða bókhald vegna einhvers þáttar starfsemi sinnar skal það eiga við um allan atvinnurekstur hans.

Þeir bókhaldsskyldir aðilar, sem undanþegnir eru skyldu til að halda tvíhliða bókhald samkvæmt þessari grein, skulu færa þær bækur sem greinir í 5. mgr. 10. gr.

4. gr.

Bókhaldsskyldir aðilar skulu haga bókhaldi sínu á skýran og aðgengilegan hátt og semja ársreikninga í samræmi við lög, reglugerðir og [reikningsskilareglur]¹⁾.

1) Sbr. 2. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

5. gr.

Stjórnendur þeirra félaga, sjóða og stofnana, sem um ræðir í 1.–7. tölul. 1. gr., og þeir sem ábyrgð bera á starfsemi skv. 8. tölul. 1. mgr. 1. gr., sbr. og 2. mgr. 1. gr., skulu sjá um og bera ábyrgð á að ákvæðum laga þessara og reglugerða samkvæmt þeim verði fullnægt.

II. kafli.

Bókhald

Almenn ákvæði um bókhald.

6. gr.

Bókhaldi skal haga þannig að á skýran og aðgengilegan hátt megi rekja viðskipti og notkun fjármuna. Það skal veita svo sundurliðaðar upplýsingar um rekstur og efnahag sem þarfir eigenda, lánardrottna og hins opinbera krefjast og nauðsynlegar eru til að meta megi tekjur og gjöld, eignir og skuldir.

Bókhaldið skal með tilliti til umfangs rekstrar og eðlis starfseminnar vera í samræmi við góða [bókhaldvenju og settar reikningsskilareglur]¹⁾ eins og hún er á hverjum tíma, svo og ákvæði laga og reglugerða.

1) Sbr. 3. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

7. gr.

Tvíhliða bókhald skal skipuleggja með tilliti til umfangs rekstrar og eðlis starfsemi.

Skrifleg lýsing á skipulagi og uppbyggingu bókhaldskerfis skal liggja fyrir og m.a. veita upplýsingar um tölvukerfi og tölvubúnað, tengsl við aðrar tölvur og hlutverk þeirra. Ef

sjálfvirkri tölvuúrvinnslu er beitt í bókhaldi skal á sama hátt liggja fyrir lýsing á henni á þann hátt að unnt sé án erfiðleika að fylgja eftir og hafa eftirlit með meðferð hvers liðar. Reikningar bókhaldsins skulu sérstaklega tilgreindir og notkun þeirra greinilega afmörkuð, svo og lýsing á tekjuskráningu.

Bókhaldið skal þannig skipulagt að auðvelt sé að rekja sig frá frumgögnum til færslna í bókhaldi, svo og frá færslum í bókhaldi til frumgagna, og milli niðurstöðu úr bókhaldi og ársreiknings. Jafnframt skal skipulag og stjórnun bókhaldsins við það miðuð að tryggja vörslu bókhaldsgagna og eðlilegt innra eftirlit. Með innra eftirliti er m.a. átt við verklagsreglur þar sem kveðið er á um meðferð skjala og ábyrgðar- og verkaskiptingu og haft er að markmiði að tryggja áreiðanlegt bókhald, örugga meðferð og vörslu fjármuna og að ekki hljóttist tjón af villum, mistökum eða misnotkun.

[Ráðherra getur sett reglur um færslu rafræns bókhalds, þar á meðal um hugbúnað vegna gagnaflutninga milli gagnaflutningskerfa, og um þau skilyrði sem þarf að uppfylla til að rafrænt bókhald sé fært í samræmi við lög og reglugerðir.]¹⁾

1) *Sbr. 4. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.*

8. gr.

Sérhver færsla í bókhaldi skal byggð á áreiðanlegum og fullnægjandi gögnum sem rekja má til viðskiptanna. Ytri sem innri gögn skulu fela í sér upplýsingar sem nægja til réttmætrar skráningar í bókhaldið.

Með ytri frumgögnum er átt við gögn frá þeim sem viðskipti eru gerð við, svo sem reikning, afreikning, greiðsluseðil, gíróseðil, greiðslukvittun, samning, myndrit, skeyti eða önnur jafngild frumgögn. Þessi gögn skulu bera með sér, eftir því sem við á, auðkenni útgefanda og viðtakanda og aðrar þær upplýsingar sem nauðsynlegar kunna að vera til þess að sannreyna megi viðskiptin.

Með innri frumgögnum er átt við gögn sem verða til hjá hinum bókhaldsskylda sjálfum, svo sem samrit reikninga, afreikninga, greiðsluseðla, gíróseðla, greiðslukvittana, samninga eða skeyta, svo og öll önnur gögn sem gerð eru til að skrá hreyfingar eða millifærslur innan bókhaldsins sjálfs.

Ávallt skal vera unnt að kalla fram og prenta þau skjöl sem liggja til grundvallar færslum í bókhaldi þegar um er að ræða sendingar milli tölva.

9. gr.

Í bókhaldi skal skrá viðskipti jafnskjótt og þau fara fram enda sé það í samræmi við góða bókhaldsvenju. Önnur atvik skulu skráð svo fljótt sem unnt er eftir að þau eiga sér stað.

Færslur, sem eingöngu byggjast á [rafrænum skjölum]¹⁾, skulu skráðar í bókhaldið jafntryggilega og aðrar færslur.

Færslur í bókhaldi skulu vera í skipulegri númeraröð, endurspeglar að jafnaði rétta tímaröð viðskipta og annarra færslutilefna og gefa skýra mynd af því sem þeim er ætlað að lýsa.

Færslurnar skulu vísa til viðeigandi frumgagna og geyma skýrar upplýsingar um efni viðskipta eða annarra atvika, reikningsheiti og dagsetningu.

1) *Sbr. 5. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.*

Bókhaldsbækur og reikningaskipan.

10. gr.

Bókhaldsbækur skulu færðar á varanlegan hátt í skipulögðu og öruggu bóka-, korta-, lausblaða- eða tölvukerfi.

Bókhald þeirra aðila, sem skyldir eru til að halda tvíhliða bókhald, skal samanstanda af:

1. dagbók þar sem allar færslur koma fram í færsluröð;
2. hreyfingalista þar sem allar færslur dagbókar hafa verið flokkaðar á viðeigandi bókhaldsreikninga, sbr. þó 6. mgr.;
3. aðalbók þar sem fram kemur staða hvers einstaks bókhaldsreiknings, sbr. 12. gr.;
4. ársreikningi, sbr. 22. gr.

Bækur skv. 1.–3. tölul. 2. mgr. nefnast einu nafni fjárhagsbókhald.

Í bókhaldi aðila skv. 2. mgr. skulu vera eftir því sem við á:

1. sjóðbók fyrir innborganir í sjóð og útborganir úr honum, sbr. 13. gr.;
2. viðskiptamannabókhald, sbr. 15. gr.

Í bókhaldi þeirra aðila, sem undanþegnir eru skyldu til að halda tvíhliða bókhald skv. 3. gr., skulu vera:

1. sjóðbók fyrir innborganir í sjóð og útborganir úr honum, sbr. 13. gr.;
2. sundurliðunarbók, sbr. 14. gr.;
3. ársreikningur, sbr. 22. gr.

Í handfærðu bókhaldi eru kröfur skv. 2. tölul. 2. mgr. uppfylltar með færslu á viðeigandi bókhaldsreikninga í dagbók, sbr. 1. tölul. 2. mgr. Heimilt er að sameina sjóðbók og dagbók sem nefnist þá sjóðsdagbók. Sjóðbók og sjóðsdagbók skulu vera fyrir fram innbundnar og blaðsíðurnar tölusettar en færi aðili bæði sjóðbók og sjóðsdagbók má hin síðarnefnda vera lausblaðabók. Í handfærðu bókhaldi skal aðalbók vera fyrir fram innbundin og blaðsíðurnar tölusettar og færa má ársreikninginn í aðalbókina.

[...]¹⁾

1) L. 25/2002, 1. gr.

[10. gr. A

Bókhaldsbækur skulu vera til staðar hér á landi. Skal texti þeirra vera á íslensku og fjárhæðir í íslenskum krónum.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta félög, skv. 1. mgr. 1. gr. laga um ársreikninga, fengið heimild til að færa fjárhæðir í bókhaldsbækur í erlendum gjaldmiðli og semja ársreikning í þeim gjaldmiðli, sbr. 2. mgr. 11. gr. laga um ársreikninga. Texti í bókhaldsbókunum skal vera á íslensku, dönsku eða ensku.]¹⁾

1) L. 25/2002, 2. gr.

11. gr.

Að jafnaði skal haga reikningaskipan í bókhaldinu þannig að færðir séu hreinir eigna- og skulda-, gjalda- og teknareikningar. Færa skal þá reikninga í bókhaldinu sem nauðsynlegt er til að eðlileg sundurliðun náist með tilliti til tegundar og stærðar starfseminnar.

Í stað sundurliðunar á skylda reikninga er heimilt að halda einn eða fáa reikninga í fjárhagsbókhaldinu en sundurliða þá í sérstöku undirkerfi. Slík undirkerfi skulu tengjast fjárhagsbókhaldinu á skýran og öruggan hátt um tiltekna reikninga sem eru ekki nýttir í öðrum tilgangi. Færslur, sem eiga uppruna sinn í slíkum undirkerfum, skulu færast í sérstaka dagbók og berast til fjárhagsbókhalds með reglubundnum og öruggum hætti. Við færslu í undirkerfi skal ætíð vísað til grunngagna.

Eftir því sem aðstæður leyfa skal haga reikningaskipan þannig að nægilegt innra eftirlit skapist.

12. gr.

Í aðalbók skal koma fram staða hvers einstaks bókhaldsreiknings í lok hvers bókhaldstímabils í samræmi við hreyfingalista eða dagbók í handfærðu bókhaldi. Samtölur aðalbókar skulu hverju sinni innifela allar færslur sem fram að því hafa verið gerðar á reikningsárinu.

13. gr.

Í sjóðbók skal færa allar innborganir í sjóð og útborganir úr honum á þann hátt að auðvelt sé að bera saman sjóðseign og niðurstöðu sjóðbókar í lok starfsdags eða vinnulotu, allt eftir tegund starfsemi.

Hver greiðsla færist sérstaklega. Þó er leyfilegt að færa í einu lagi fjárhæðir þær er inn koma daglega vegna sölu gegn staðgreiðslu. Enn fremur er leyfilegt að færa undirbækur yfir sjóðgreiðslur enda sé færslu þeirra hagað á sama hátt og færslu sjálftrar sjóðbókarinnar. Skylt er að færa niðurstöðutölur undirbókanna daglega í sjálfa sjóðbókina og skal í henni vísað til undirbókanna til sönnunar færslum. Undirbækur sjóðbókar mega vera lausblaðabækur.

Falla má frá færslu í sjóðbók þegar fyrir liggur annað jafnöruggt skráningarkerfi innborgana og útborgana.

14. gr.

Þeir sem eru undanþegnir skyldu til að halda tvíhliða bókhald skulu sundurliða viðskipti sín í sérstaka bók, sundurliðunarbók, þar sem hreyfingar ársins á eignum og skuldum, tekjum og gjöldum eru flokkaðar eftir tegundum. Heimilt er að færa í einu lagi niðurstöðutölur undirbóka bókhaldsins, þar með taldar samanlagðar niðurstöður af útgefnum reikningum á bókhaldstímabilinu. Í lok hvers bókhaldstímabils skal stemma hreyfingar á handbæru fé á tímabilinu af við færslur í sundurliðunarbókina með því að taka tillit til útistandandi krafna og ógreiddra reikninga við upphaf og lok bókhaldstímabilsins.

Niðurstöður sundurliðunarbókar skal vera unnt að rekja til ársreiknings.

15. gr.

Í fjárhagsbókhaldi eða sérstöku viðskiptamannabókhaldi, sem tengist fjárhagsbókhaldinu, skal hafa reikninga yfir viðskipti við hvern viðskiptamann, önnur en þau sem hönd selur hendi. Þó er heimilt að sameina óveruleg viðskipti á einn eða fáa reikninga.

Ef notað er sérstakt viðskiptamannabókhald sem undirkerfi fjárhagsbókhalds skal það uppfylla eftirtalin skilyrði:

1. Viðskiptamannabókhald skal tengjast fjárhagsbókhaldinu á skýran hátt um sérstaka tiltekna reikninga sem eru ekki nýttir í öðrum tilgangi.
2. Í viðskiptamannabókhaldi skal á hverjum tíma vera unnt að kalla fram stöðu viðskiptamannareikninga hvers um sig og í heild. Samtöluna skal vera unnt að rekja til tiltekinnna reikninga í fjárhagsbókhaldi, sbr. 1. tölul.
3. Færslur á viðskiptamannareikninga skulu berast milli fjárhagsbókhalds og viðskiptamannabókhalds með reglulegum og öruggum hætti.
4. Þegar færslur eiga uppruna sinn í viðskiptamannabókhaldi skal færð dagbók um þær færslur með sama hætti og í fjárhagsbókhaldi.
5. Við færslur í viðskiptamannabókhald skal ætíð vísað til grunngagna.

16. gr.

Í lok hvers reikningsárs skal telja vörubirgðir og reikna út verðmæti þeirra. Á vörutalningarlistum eða í vörutalningarbókum skal koma fram heiti, magn, einingarverð og

útreiknað verðmæti hvernar einstakrar vörutegundar ásamt samtölu. Vörutalningarlista og vörutalningarbækur skulu talningarmenn undirrita.

Þeir sem nota stöðugt birgðabókhald eru ekki bundnir af ákvæðum 1. mgr. enda er þá gert ráð fyrir skipulegum talningum og að birgðaskrár séu leiðréttar með reglubundnum hætti.

Ef birgðir eru verðlagðar á söluverði skal á skýran og aðgengilegan hátt koma fram hvernig kostnaðarverð er reiknað.

17. gr.

Tekjuskráning bókhaldsskyldra aðila skal byggjast á skýru og öruggu kerfi sem tryggir að unnt sé að sannreyna að allar tekjur komi fram. Öruggt kerfi í þessu sambandi teljast m.a. reikningar, afreikningar og giróseðlar, enda séu þessi gögn í öruggu skipulegu númerakerfi, og sjóðvélar sem notaðar eru við sölu á vörum og þjónustu í smásölu, svo og önnur sambærileg og örugg kerfi til tekjuskráningar, enda sé ekki öðruvísi fyrir mælt í öðrum lögum.

18. gr.

Sjóðbók, sjóðsdagbók og dagbók í handfærðu bókhaldi skal lokað reglulega og eigi sjaldnar en á tveggja mánaða fresti. Niðurstöður einstakra reikninga skulu þá færðar í aðalbók. Færslu í aðalbók skal að jafnaði vera lokið eigi síðar en einum mánuði eftir lok hvers bókhaldstímabils.

Þeir sem undanþegnir eru skyldu til að halda tvíhliða bókhald skulu sundurliða færslur sínar í sundurliðunarbók eftir því sem þörf er á og eigi sjaldnar en í lok reikningsárs.

Við gerð ársreikninga skal fara fram nákvæm og fullkomin lokun á öllum bókhaldsbókum.

Samræmi skal vera milli fjárhæðanna í ársreikningi og í aðalbókinni.

Fylgiskjöl og geymsla bókhaldsgagna.

19. gr.

Fylgiskjöl með bókhaldinu skal tölusetja á reglubundinn hátt og til þeirra vísa við innfærslur í bækurnar. Þau skulu geymd í samfelldri töluröð.

Hverjum bókhaldsskyldum aðila er skylt að geyma með skipulögðum hætti öll bréf, myndrit og skeyti er honum berast og hafa þýðingu í rekstri hans. Enn fremur skal halda eftir samritum af öllum þeim bréfum, myndritum og skeytum er hann sendir öðrum og hafa þýðingu í rekstri hans.

20. gr.

Allar bækur, sem fyrirskipaðar eru í lögum þessum, ásamt bókhaldsgögnum og fylgiskjölum, svo og bréf, myndrit og skeyti eða samrit þeirra, þar með talin gögn sem varðveitt eru í [rafrænu]²⁾ formi, á örfilmu eða annan sambærilegan hátt, skulu varðveittar hér á landi á tryggan og öruggan hátt í sjö ár frá lokum viðkomandi reikningsárs. Þeim sem nota sjóðvélar er þó ekki skylt að varðveita innri strimla lengur en þrjú ár frá lokum viðkomandi reikningsárs enda liggi fyrir fullfrágengið bókhald og undirritaður ársreikningur.

[Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er félögum, sem fengið hafa heimild til að færa bókhald og semja ársreikning í erlendum gjaldmiðli skv. 1. mgr. 11. gr. A laga um ársreikninga, heimilt að varðveita gögn skv. 1. mgr. erlendis í allt að sex mánuði. Yfirvöld geta þó krafist aðgangs að þeim hér á landi og skal þeim þá skilað innan hæfilegs tíma. Bókhaldsgögn, sem eru á rafrænu formi, skulu ætíð vera aðgengileg yfirvöldum.]¹⁾

[Ef tölvubúnaði, sem nauðsynlegur er til að kalla fram bókhaldsgögn, er breytt eða fargað ber að yfirfæra bókhaldsgögnin á nýjan tölvutækan miðil þannig að áfram verði unnt að kalla þau fram.]¹⁾

Ársreikning skal ætíð varðveita í 25 ár.

1) L. 25/2002, 3. gr. 2)L. 48/2005, 5. gr.

2) Sbr. 6. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

21. gr.

Allt, sem fært er í bækur eða á reikninga, skal vera skýrt og læsilegt með varanlegu lettri. Eigi má eyða eða gera á annan hátt ólæsilegt það sem eitt sinn hefur verið í þær fært þótt fyrst hafi verið misfært af vangá. Þurfir að gera breytingu á færslu skal það gert með annarri færslu eða þannig að hin ranga færsla verði læsileg að leiðréttingu lokinni.

Leiðrétting á rangri færslu skal gerð með sérstöku fylgiskjali þar sem fram komi hvaða færslu er verið að leiðrétta og hvers vegna.

III. kafli.

Ársreikningur.

Reikningsár og undirritun.

22. gr.

Peir sem bókhaldsskyldir eru skulu semja ársreikning fyrir hvert reikningsár samkvæmt lögum þessum enda séu ekki gerðar strangari kröfur í öðrum lögum. Ársreikningurinn skal a.m.k. hafa að geyma rekstrarreikning og efnahagsreikning, svo og skýringar eftir því sem við á. Ársreikningurinn skal mynda eina heild.

[Reikningsárið skal vera tólf mánuðir og miðast við mánaðamót. Nýtt reikningsár hefst daginn eftir að fyrra reikningsári lýkur. Við upphaf eða lok rekstrar eða breytingu á reikningsári getur tímabilið verið skemmra eða lengra, þó aldrei lengra en fimmtán mánuðir. Reikningsári verður því aðeins breytt síðar að sérstakar aðstæður gefi tilefni til. Breytingin skal tilgreind og rökstudd í skýringum.]¹⁾

Ársreikningurinn skal fullgerður og undirritaður eigi síðar en sex mánuðum eftir lok reikningsársins. Hann skal undirritaður af þeim sem ábyrgð bera á bókhaldinu, sbr. 5. gr.

Hafi einhver, sem skyldur er til að undirrita ársreikninginn, mótbárur fram að færa gegn honum skal hann undirrita reikninginn með árituðum fyrirvara. Koma skal fram hvers eðlis fyrirvarinn er.

1) Sbr. 7. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

Efnahagsreikningar og rekstrarreikningar.

23. gr.

[Á efnahagsreikning eru færðar á kerfisbundinn hátt eignir, skuldir, þ.m.t. skuldbindingar, og eigið fé sem er mismunur eigna og skulda.

Eign skal færð á efnahagsreikning þegar líklegt er að félagið hafi af henni fjárhagslegan ávinning í framtíðinni og virði hennar má meta með áreiðanlegum hætti.

Skuld skal færð á efnahagsreikning þegar líklegt þykir að til greiðslu hennar komi og virði hennar má meta með áreiðanlegum hætti.

Efnahagsreikningurinn skal þannig sundurliðaður að hann gefi skýra mynd af eignum, skuldum og eigin fé í árslok í samræmi við lög þessi og settar reikningsskilareglur eftir því sem við á.]¹⁾

1) *Sbr. 8. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.*

24. gr.

[Allar tekjur og öll gjöld reikningsársins skulu koma fram á rekstrarreikningi nema lög þessi eða settar reikningsskilareglur kveði á um annað.

Í rekstrarreikningi skal á kerfisbundinn hátt sýna heildartekjur og heildargjöld þannig sundurlíðað að reikningurinn gefi skýra mynd af rekstrarafkomunni á reikningsárinu í samræmi við lög þessi og settar reikningsskilareglur eftir því sem við á.]¹⁾

1) *Sbr. 9. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.*

25. gr.

[Rekstrarreikningar og efnahagsreikningar skulu settir upp með hliðstæðum hætti frá ári til árs nema sérstakar aðstæður gefi tilefni til annars. Ef gerðar eru breytingar skulu þær tilgreindar í skýringum.

Óheimilt er að fella saman eignir og skuldir eða tekjur og gjöld innan einstakra liða.

Texti ársreiknings skal vera á íslensku og fjárhæðir tilgreindar í íslenskum krónum.]¹⁾

1) *Sbr. 10. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.*

26. gr.

Óefnisleg réttindi skal aðeins telja til eignar ef þeirra er aflað gegn greiðslu. Sama á við um rannsóknar- og þróunarkostnað.

27. gr.

Gerð skal grein fyrir ráðstöfun hagnaðar eða jöfnun taps á reikningsárinu í ársreikningnum eða skýringum.

Mat eigna.

28. gr.

Í efnahagsreikningi ber að tilgreina peningalegar eignir og skuldir með þeirri fjárhæð er raunverulega svarar til verðmætis þeirra. Varanlegir rekstrarfjármunir skulu að jafnaði tilgreindir á kostnaðarverði að frádregnum hæfilegum árlegum afskriftum. Sé frá þessu vikið skal ársreikningurinn bera það greinilega með sér.

Kostnaðarverð varanlegra rekstrarfjármuna samanstendur af kaupverði þeirra og þeim kostnaði, sem hlýst af öflun og endurbótum á þeim, fram til þess tíma að þeir eru teknir í notkun.

[Birgðir skal meta á kostnaðarverði eða dagverði, hvort sem lægra reynist. Ef birgðir eru metnar við dagverði og það er verulega lægra en kostnaðarverð skal gera grein fyrir því í skýringum. Kostnaðarverð birgða tekur til alls kostnaðar við kaup á birgðum eða áfallins kostnaðar við framleiðslu þeirra. Auk þess telst til kostnaðarverðs birgða allur kostnaður við að koma þeim á núverandi stað og í það ástand sem þær eru. Dreifingarkostnað má ekki telja til kostnaðarverðs birgða.]¹⁾

Ef gerðar eru verulegar breytingar á mati eigna eða skulda frá síðasta efnahagsreikningi skal ársreikningurinn bera það greinilega með sér.

1) *Sbr. 11. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.*

29. gr.

[Ef markaðsverð fastafjármuna er lægra en bókfært verð þeirra og ástæður þess verða ekki taldar skammvinnar ber að færa verð þeirra niður að því marki sem telja verður nauðsynlegt.]¹⁾

Heimilt er að meta áhættufjármuni og langtímakröfur til markaðsverðs á reikningsskiladegi ef það er lægra en bókfært verð. Slíkar eignir skulu sæta niðurfærslu ef þess gerist sérstök þörf, svo sem vegna hættu á að kröfur muni ekki innheimtast eða af öðrum ástæðum.

Matsbreytingar samkvæmt þessari grein skal færa í rekstrarreikning.

1)Sbr. 12. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

[30. gr.]¹⁾

1)L. 133/2001, 54. gr. Breytingin kemur til framkvæmda við álagningu á árinu 2003, sbr. 56. gr. s.l.

Skýringar.

31. gr.

Í skýringum í ársreikningi skal gefa upplýsingar um eftirfarandi atriði með vísan til viðeigandi liða í efnahagsreikningi og rekstrarreikningi komi þau ekki greinilega fram þar:

1. breytingar á varanlegum rekstrarfjármunum á árinu;
2. opinbert mat á eignunum ef það liggur fyrir;
3. nafnverð eignarhluta í félögum;
4. hreyfingar á eiginfjárreikningum;
5. veðsetningu eigna og ábyrgðir;
6. önnur þau atriði sem máli skipta við mat á rekstri og efnahag og ekki koma annars staðar fram.

Skoðun reikninga.

32. gr.

[Félagsmenn í félögum skv. 7. tölul. 1. gr., sem fara með minnst einn fimmta hluta atkvæða í félagi, geta á fundi krafist þess að kosinn verði a.m.k. einn endurskoðandi, endurskoðunarfélag eða skoðunarmaður.

Skoðunarmenn skv. 1. mgr. skulu vera lögráða og fjár síns ráðandi. Þeir skulu hafa þá reynslu í bókhaldi og viðskiptaháttum sem með hliðsjón af starfsemi og stærð félagsins er nauðsynleg til rækslu starfans. Hæfisskilyrði 11. gr. laga nr. 67/1976,¹⁾ um endurskoðendur, eiga einnig við um skoðunarmenn.

Uppfylli endurskoðandi eða skoðunarmaður ekki lengur skilyrði til starfans og enginn varamaður er til að koma í hans stað skal stjórn félagsins annast um að valinn verði nýr endurskoðandi eða skoðunarmaður eins fljótt og unnt er og skal hann gegna því starfi þar til kosning getur farið fram.

Ákvæði laga um endurskoðendur gilda um starf endurskoðanda sem kosinn er skv. 1. mgr.]²⁾

1)Nú l. 18/1997.

2)Sbr. 14. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

33. gr.

[Endurskoðendur og skoðunarmenn]¹⁾ skulu hvenær sem er hafa aðgang að bókhaldi til að gera þær athuganir og kannanir sem þeir telja nauðsynlegar. Þá skal stjórn sjá til þess að skoðunarmenn fái þau gögn, upplýsingar og aðstoð sem þeir álíta nauðsynleg.

1)Sbr. 15. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

34. gr.

[Ef kosinn er skoðunarmaður, eða skoðunarmenn, úr hópi félagsmanna jafnframt endurskoðanda eða skoðunarmanni skv. 1. mgr. 32. gr. í samræmi við samþykktir félagsins, skulu þeir árita ársreikninginn.]¹⁾ Þar skal koma fram að eignir þær og skuldir, sem tilgreindar eru í efnahagsreikningi, séu fyrir hendi og að breytingar á eigin fé séu í samræmi við bókhaldið. Þá skulu skoðunarmenn ganga úr skugga um að á reikningsárinu hafi verið farið eftir ákvörðunum félagsfunda og stjórnar um öflun, ráðstöfun og ávöxtun fjármuna og önnur atriði í rekstrinum. Telji skoðunarmaður að svo hafi ekki verið skal hann árita ársreikninginn með viðeigandi athugasemdum.

Ef skoðunarmaður telur að nauðsynlegar upplýsingar vanti í ársreikninginn eða skýrslu stjórnar eða upplýsingar séu villandi og enn fremur ef hann telur að fyrir liggi atvik sem varðað geti stjórnendur ábyrgð skal hann vekja athygli á því í áritun sinni. Áritun skoðunarmanns telst hluti ársreiknings og skal varðveitt ásamt honum.

[Skoðunarmenn skv. 1. mgr. mega ekki sitja í stjórn félagsins eða gegna stjórnunarstörfum fyrir það.]

1)Sbr. 16. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

35. gr.

[Endurskoðendur og skoðunarmenn]¹⁾ eiga rétt á að sitja fundi þar sem fjallað er um ársreikninga.

[Endurskoðendum og skoðunarmönnum]¹⁾ er óheimilt að gefa einstökum félagsaðilum eða öðrum upplýsingar um hag félags.

1)Sbr. 17. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

[IV. kafli.

Viðurlög og málsmeðferð.]¹⁾

1)L. 37/1995, 1. gr.

[36. gr.

Hver sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi brýtur gegn ákvæðum laga þessara á þann hátt sem lýst er í 38.–40. gr. skal sæta fésektum, en brot gegn 37. gr. og önnur meiri háttar brot gegn 38. gr. varða [...] ¹⁾ fangelsi allt að sex árum skv. 2. mgr. 262. gr. almennra hegningarlaga eða fésektum ef málsbætur eru miklar.]²⁾

1)L. 82/1998, 218. gr. 2)L. 37/1995, 1. gr.

[37. gr.

Svofelld háttsemi bókhaldsskylds manns eða fyrirsvarsmanns lögaðila telst ætíð meiri háttar brot gegn lögum:

1. Ef hann færir ekki tilskilið bókhald fyrir sjálfan sig eða lögaðila þannig að hann uppfylli ekki kröfur laga í meginatriðum.
 2. Ef hann varðveitir ekki fylgiskjöl eða önnur bókhaldsgögn eða gerir það á svo ófullnægjandi hátt að ógerningur sé að rekja bókhaldsfærslur til viðskipta og byggja bókhaldsbækur og ársreikning á þeim.
 3. Ef hann rangfærir bókhald eða bókhaldsgögn, býr til gögn sem ekki eiga sér stoð í viðskiptum við aðra aðila, vantelur tekjur kerfisbundið eða hagar bókhaldi með öðrum hætti þannig að gefi ranga mynd af viðskiptum og notkun fjármuna, enda varði brotið ekki við 158. gr. almennra hegningarlaga.
 4. Ef hann eyðileggur bókhald sitt eða lögaðila, í heild eða einstakar bókhaldsbækur, skýtur þeim undan eða torveldar aðgang að þeim með öðrum hætti. Sama á við um hvers konar bókhaldsgögn sem færslur í bókhaldi verða raktar til.
 5. Ef hann lætur undir höfuð leggjast að semja ársreikning í samræmi við niðurstöður bókhalds, eða ársreikningur hefur ekki að geyma nauðsynlega reikninga og skýringar eða er rangfærður að öllu leyti eða hluta, enda varði brotið ekki við 158. gr. almennra hegningarlaga.
- Sama á við ef maður aðstoðar bókhaldsskyldan mann eða fyrirvarsmann lögaðila við þau brot sem lýst er í 1.–5. tölul. eða stuðlar að þeim á annan hátt.]¹⁾

1) L. 37/1995, 1. gr.

[38. gr.

Bókhaldsskyldur maður eða fyrirvarsmann lögaðila gerist sekur um refsivert brot gegn lögum þessum með athöfnunum þeim eða athafnaleysi sem hér segir:

1. Ef hann vanrækir að færa einstakar bókhaldsbækur eða hagar bókhaldi sínu, bókhaldsfærslum, meðferð bókhaldsgagna eða gerð ársreikninga andstætt ákvæðum laga og reglugerða, enda liggja ekki þyngri refsing við broti samkvæmt þeim lögum eða öðrum.
2. Ef hann hagar ekki bókhaldi sínu á nægilega skýran, öruggan og aðgengilegan hátt, á grundvelli fullnægjandi gagna og í samræmi við góða bókhaldsvenju eða tekjuskráning er ekki byggð á skýru og öruggu kerfi þannig að rekja megi tekjur og önnur viðskipti og notkun fjármuna.
3. Ef hann vanrækir að tryggja vörslur bókhalds, bókhaldsgagna eða ársreiknings eða hefur skipulag og uppbyggingu bókhaldsins og fylgiskjala þess ekki með öruggum hætti.
4. Ef hann skráir ekki viðskipti samkvæmt góðri bókhaldsvenju, framkvæmir ekki færslur í númera- og tímaröð og með tilskildum reikningseinkennum.
5. Ef hann hagar ekki gerð ársreiknings eða einstakra þátta hans þannig að hann gefi skýra mynd af rekstrarafkomu á reikningsárinu og efnahag í lok þess í samræmi við [lög þessi og [settar reikningsskilareglur.]²⁾
6. Ef hann vanrækir að framkvæma vörutalningu, ekki koma fram í birgðaskrá tilskildar upplýsingar um magn, einingaverð og útreiknað verðmæti hverrar vörutegundar eða mat vörubirgða er verulega rangt.

Sama á við ef maður aðstoðar bókhaldsskyldan mann eða fyrirvarsmann lögaðila við brot þau sem lýst er í 1.–6. tölul. eða stuðlar að þeim á annan hátt.]¹⁾

1) L. 37/1995, 1. gr.

2) Sbr. 18. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

[39. gr.

Tilraun til brota og hlutdeild í brotum á lögum þessum, önnur en sú sem lýst er í 37. og 38. gr. laga þessara, er refsiverð eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.]¹⁾

1)L. 37/1995, 1. gr.

[40. gr.

Gera má lögaðila fésekt fyrir brot gegn lögum þessum óháð því hvort brotið megi rekja til saknæms verknaðar fyrirsvarsmanns eða starfsmanns lögaðilans. Hafi fyrirsvarsmáður hans eða starfsmaður gerst sekur um brot á lögum þessum má auk þeirrar refsingar, sem hann sætir, gera lögaðilanum sekt og sviptingu starfsréttinda, enda sé brotið drýgt til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann hafi notið hagnaðar af brotinu.]¹⁾

1)L. 37/1995, 1. gr.

[41. gr.

[Ríkislögreglustjóri]²⁾ fer með frumrannsókn opinberra mála vegna brota á lögum þessum. Skattrannsóknarstjóri ríkisins getur á hvaða stigi rannsóknar sem er vísað máli til opinberrar rannsóknar af sjálfsdáðum, svo og eftir ósk sökunauts, ef hann vill eigi hlíta því að málið verði fengið yfirs kattanevnd til úrlausnar.

Yfirs kattanevnd úrskurðar sektir vegna brota á lögum þessum, nema máli sé vísað til opinberrar rannsóknar og dómsmeðferðar skv. 1. mgr. Skattrannsóknarstjóri ríkisins leggur mál fyrir yfirs kattanevnd og kemur fram af hálfu hins opinbera fyrir nefndinni þegar hún úrskurðar sektir. Úrskurðir yfirs kattanevndar eru fullnaðarúrskurðir. Vararefsing fylgir ekki sektarúrskurðum hennar.

Sektir fyrir brot gegn lögum þessum renna í ríkissjóð.

Sakir samkvæmt lögum þessum fyrnast á sex árum miðað við upphaf rannsóknar á vegum skattrannsóknarstjóra ríkisins eða rannsóknarlögreglustjóra ríkisins eða hjá löglærðum fulltrúum þeirra, gegn manni sem sökunaut, enda verði ekki óeðlilegar tafir á rannsókn máls eða ákvörðun refsingar.]¹⁾

1)L. 37/1995, 1. gr.

2)Sbr. 11. gr. laga nr. 48/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

[V. kafli.]¹⁾

Ýmis ákvæði.

1)L. 37/1995, 1. gr.

[42. gr.]¹⁾

Fjármálaráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara, svo sem um bókhaldsskyldu, undanþágu frá færslu tvíhliða bókhalds, skipulag bókhalds, bókhaldsgögn og notkun tölva við færslu bókhalds og geymslu gagna.

1)L. 37/1995, 1. gr. 2)Rg. 598/1999, sbr. 15/2001; rg. 600/1999.

[43. gr.]¹⁾

[...] ²⁾

[Í fjármálaráðuneytinu skal haldin skrá yfir viðurkennda bókara. Öðrum en þeim sem teknir hafa verið á skrá er óheimilt að kalla sig viðurkenndan bókara eða með öðrum hætti gefa til kynna að þeir hafi hlotið viðurkenningu ráðherra samkvæmt þessari grein.

Sá sem óskar að fá viðurkenningu sem bókarari og verður tekinn á skrá skv. 1. mgr. skal fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

1. Vera heimilisfastur hér á landi.
2. Vera lögráða og hafa forræði á búi sínu.
3. Hafa staðist próf skv. 3. mgr.

Fjármálaráðherra skal hlutast til um að reglulega séu haldin námskeið og próf fyrir þá sem vilja fá viðurkenningu sem bókarar. Í viðurkenningu ráðherra felst að viðkomandi aðili hefur staðist próf í bókfærslu, helstu atriðum reikningsskila og lögum og reglugerðum um skattskil.

Til að annast námskeið og próf skipar ráðherra þriggja manna prófnefnd. Ráðherra getur, að fenginni umsögn prófnefndar, falið öðrum að annast námskeið og próf samkvæmt lögum þessum. Ákvæði um tilhögun námskeiða, námsgreinar og kennslu, svo og námskeiða- og prófagjöld skulu sett í reglugerð.³⁾ Við ákvörðun á fjárhæð þeirra skal við það miðað að þau séu eigi hærri en kostnaður við námskeið og próf.]⁴⁾

1)L. 37/1995, 1. gr. 2)l. 37/1995, 2. gr. 3)Rg. 473/2001, sbr. 296/2003 og 447/2004. 4)L. 29/1997, 1. gr.

[44. gr.]¹⁾

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1995. ... Hjá þeim sem hafa annað reikningsár en almanaksárið koma lög þessi þó ekki til framkvæmda fyrr en við upphaf fyrsta reikningsárs sem hefst eftir 1. janúar 1995.

1)L. 37/1995, 1. gr.

Lög

nr. 29/1995, um endurgreiðslu oftekinna skatta og gjalda(

Tóku gildi 1. janúar 1996 (sjá vefútgáfu Alþingis 1995 nr. 29 6. mars). Breytt með l. 131/2002 (tóku gildi 1. janúar 2003).

Endurgreiðsla oftekens fjár.

1. gr.

Stjórnvöld, sem innheimta skatta eða gjöld, skulu endurgreiða það fé sem ofgreitt reynist lögum samkvæmt ásamt vöxtum skv. 2. gr.

Stjórnvöld skulu hafa frumkvæði að slíkum endurgreiðslum þegar þeim verður ljóst að ofgreitt hefur verið.

Ákvæði þessarar greinar gilda ekki þar sem lög mæla fyrir á annan veg.

Vextir.

2. gr.

[Við endurgreiðslu oftekinna skatta og gjalda skv. 1. gr. skal greiða gjaldanda vexti, sem skulu vera þeir sömu og Seðlabanki Íslands ákveður og birtir skv. 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001, um vexti og verðtryggingu, af því fé sem oftekið var frá þeim tíma sem greiðslan átti sér stað og þar til endurgreiðsla fer fram.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal greiða dráttarvexti skv. 1. mgr. **6. gr. laga nr. 38/2001** frá þeim tíma er gjaldandi sannanlega lagði fram kröfu um endurgreiðslu ofgreiddra skatta eða gjalda.]¹⁾

Vextir skv. 1. mgr. skulu þó ekki greiddir ef endurgreiðsla fer fram innan 30 daga frá því að fé var oftekið. Það sama gildir um greiðslu dráttarvaxta skv. 2. mgr. ef endurgreiðsla fer fram innan 30 daga frá því að krafa um endurgreiðslu var gerð.

Ákvæði þessarar greinar gilda ekki þar sem lög mæla fyrir á annan veg.

1)L. 131/2002, 1. gr.

Gjöld sem greidd eru fyrir fram eða samkvæmt áætlun.

3. gr.

Þegar gjöld fyrir opinbera þjónustu, sem látn er í té samfelld eða reglubundið, eru greidd fyrir fram eða samkvæmt áætlun og í ljós kemur eftir uppgjör að ofgreitt hefur verið fyrir ákveðið gjaldatímabil er ekki skylt að endurgreiða það sem oftekið var þrátt fyrir ákvæði 1. gr. Þetta gildir þó ekki ef fjárhæð sú sem oftekin var er óvenjuhá miðað við fjárhæð gjaldanna.

Greiða skal gjaldanda vexti á þá fjárhæð sem oftekin hefur verið við innheimtu slíkra gjalda. Skulu vextirnir vera jafnháir hæstu vöxtum óbundinna sparireikninga á hverjum tíma nema lög mæli fyrir á annan veg.

Fjárhæðin ásamt vöxtum skal koma til frádráttar skuld fyrir næsta gjaldatímabil.

Fyrning.

4. gr.

Krafa um endurgreiðslu samkvæmt lögum þessum fellur úr gildi fyrir fyrningu þegar fjögur ár eru liðin frá því að greiðsla átti sér stað. Þegar krafa um endurgreiðslu fyrnist fyrnast jafnframt allir áfallnir vextir.

Gildistaka.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1996 og taka til ofgreiðslu á sköttum og gjöldum sem á sér stað eftir það tímamark.

Úr lögum

nr. 47/1995, um skoðun kvikmynda og bann við ofbeldiskvikmyndum.

Tóku gildi 9. mars 1995. (sjá vefútgáfu Alþingis **1995 nr. 47 7. mars**). EES-samningurinn: X. viðauki tilskipun 89/552/EBE. Breytt með **l. 82/1998** (tóku gildi 1. okt. 1998).

1. gr.

Bannað er að framleiða hér á landi eða flytja til landsins ofbeldiskvikmyndir. Enn fremur er bönnuð sýning, dreifing og sala slíkra mynda.

Kvikmynd merkir í lögum þessum hvers kyns hreyfimyndaefni sem gert er með hvers konar tækni, þar með taldar leiknar kvikmyndir og teiknimyndir, hvort sem ætlað er til sýningar í kvikmyndahúsum, sjónvarpi eða öðrum myndflutningstækjum.

Ofbeldiskvikmynd í skilningi laga þessara er kvikmynd þar sem sérstaklega er sóst eftir að sýna hvers kyns misþyrmingar eða hrottalegar drápsaðferðir á mönnum og dýrum.

Ákvæði laga þessara taka ekki til fréttá- og fræðsluefnis.

...

4. gr.

Þeim aðilum, sem framleiða kvikmyndir hér á landi, flytja þær til landsins eða ætla að sýna, dreifa og eða selja kvikmyndir hérlendis, er skylt að sjá til þess að Kvikmyndaskoðun fái þær umsvifalaust til skoðunar, sbr. þó 5. gr.

Þeim aðilum, sem getið er í 1. mgr., ber að greiða skoðunargjöld sem renna í ríkissjóð. Skoðunargjöldin ákvarðast í reglugerð og skal fjárhæð þeirra taka mið af kostnaði vegna skoðunar kvikmynda.

5. gr.

Sjónvarpsstöðvar, sem leyfi hafa til útvarps, annast skoðun kvikmynda sem sýna á í dagskrá, að höfðu samráði við Kvikmyndaskoðun. Menntamálaráðherra getur þó ákveðið að tiltekin kvikmynd skuli skoðuð af Kvikmyndaskoðun sem hefur þá úrskurðarvald um það hvort sýning kvikmyndarinnar brjóti gegn ákvæðum laga þessara.

...

7. gr.

Aðilum skv. 1. mgr. 4. gr. er skylt að sjá til þess að öll eintök hinnar skoðuðu kvikmyndar séu merkt af Kvikmyndaskoðun. Dreifingaraðilar og sýnendur kvikmynda skulu láta niðurstöður Kvikmyndaskoðunar fylgja öllum auglýsingum og kynningu á kvikmyndum með þeim hætti sem nánar er kveðið á um í reglugerð.

Kvikmyndaskoðun skal a.m.k. tvisvar á ári gefa út heildaryfirlit yfir skoðaðar kvikmyndir þar sem fram kemur mat á sýningarhæfni þeirra.

9. gr.

Barnaverndarnefndir og löggæslumenn skulu hafa reglubundið eftirlit með því að úrskurðum Kvikmyndaskoðunar sé framfylgt og að aðeins séu sýndar kvikmyndir eða þeim dreift sem merktar eru af Kvikmyndaskoðun.

Tollyfirvöld og Kvikmyndaskoðun skulu koma sér saman um verklagsreglur í þeim tilgangi að hamla gegn innflutningi ofbeldiskvikmynda samkvæmt lögum þessum.

Úr lögum

nr. 93/1995, um matvæli.

Tóku gildi 30. júní 1995 (sjá vefútgáfu Alþingis [1995 nr. 93 28. júní](#)). Breytt með [l. 169/2000](#) (tóku gildi 29. des. 2000), [l. 164/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003) og [l. 17/2003](#) (tóku gildi 1. júlí 2003).

I. KAFLI.
Tilgangur og gildissvið.

1. gr.

Tilgangur laganna er að tryggja, svo sem kostur er, gæði öryggi og hollustu matvæla og að merkingar og aðrar upplýsingar um þau séu réttar og fullnægjandi. Þessu skal ná með fræðslu og upplýsingamiðlun, rannsóknum og eftirliti.

2. gr.

Lög þessi taka til framleiðslu og dreifingar matvæla. Lögin taka ekki til meðferðar matvæla á einkaheimilum nema þar fari fram framleiðsla matvæla til dreifingar utan heimilisins. Lögin ná þó til allra efna og hluta sem ætlað er að koma í snertingu við matvæli á einkaheimilum.

3. gr.

Þannig skal staðið að framleiðslu og dreifingu matvæla að þau valdi ekki heilsutjóni og að ekki sé beitt blekkingum í viðskiptum með þau.

II. KAFLI.
Skilgreiningar.

4. gr.

Í lögum þessum hafa eftirtalin hugtök svofellda merkingu:

Matvæli eru hvers konar vörur sem ætlaðar eru mönnum til neyslu, þar með talið neysluvatn, sbr. þó einnig 2. mgr. 2. gr.

Framleiðsla er meðferð hráefnis, vinnsla, þökkun og matreiðsla. Hér er einnig átt við húsnæði, störf, hreinlæti og heilbrigði starfsfólks og annað sem tengist framleiðslu, svo og efni og hluti sem geta komist í snertingu við matvæli, sbr. ákvæði IV. kafla þessara laga.

Dreifing er hvers konar flutningur, framboð og afhending, þar með talið innflutningur, útflutningur og sala. Hér er einnig átt við geymslu og annað sem tengist dreifingu, sbr. ákvæði IV. kafla þessara laga.

Efni og hlutir er allar umbúðir, ílát, áhöld, tækjabúnaður, borðbúnaður og öll efni sem slíkir hlutir eru samsettir úr og geta komist í snertingu við matvæli.

Umbúðir eru allar umbúðir sem umlykja eða hafa að geyma matvæli eða efni sem notuð eru við framleiðslu matvæla.

Örverur eru lífverur sem geta valdið skemmdum í matvælum eða verið heilsuspillandi vegna neyslu þeirra, en einnig eru tilteknar örverur notaðar við framleiðslu matvæla.

Hráefni eru öll efni, önnur en bætiefni, aukefni, bragðefni og varnarefni, sem notuð eru við framleiðslu matvæla.

Aukefni eru efni sem notuð eru við tilbúning matvæla til að hafa áhrif á geymsluþol, lit, lykt, bragð eða aðra eiginleika þeirra.

Bragðefni eru efni sem notuð eru til að hafa áhrif á bragðeiginleika matvæla og teljast ekki til aukefna.

Bætiefni eru vítamín, steinefni, þar með talin snefilefni, og lífsnauðsynlegar fitu- og aminosýrur.

Aðskotaefni eru efni sem sett eru í matvæli, berast í þau eða myndast í þeim og breyta eiginleikum, samsetningu, gæðum eða hollustu þeirra. Hér er m.a. átt við vaxtaraukandi efni og lyfjaleifar.

Varnarefni eru efni sem notuð eru m.a. gegn illgresi, sveppum og meindýrum við framleiðslu og við geymslu matvæla.

Opinbert eftirlit er eftirlit á vegum stjórnvalda í þeim tilgangi að tryggja að framfylgt sé ákvæðum laga og reglna um matvæli og stuðla að fræðslu og upplýsingamiðlun.

Innra eftirlit er eftirlit á vegum framleiðanda eða dreifanda í þeim tilgangi að tryggja gæði, öryggi og hollustu vörunnar.

Faggilding er formleg staðfesting á því að starfsemi rannsóknastofa (prófunarstofa), vottunarstofa og eftirlitsaðila fari fram samkvæmt settum reglum. Markmiðið er að sannreyna hæfni, kunnáttu og áreiðanleika viðkomandi.

III. KAFLI.

Stjórn og skipan.

5. gr.

Umhverfisráðherra, í lögum þessum nefndur ráðherra, fer með yfirstjórn mála samkvæmt lögum þessum, að svo miklu leyti sem hún er ekki falin öðrum ráðherrum. [Umhverfisstofnun]¹⁾ er ráðherra til ráðgjafar.

1)L. 164/2002, 19. gr.

6. gr.

Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn mála er varða eftirlitsstörf dýralækna. Eftirfarandi svið falla undir yfirstjórn landbúnaðarráðherra:

- a. innflutningur og útflutningur búfjárafurða,
- b. smitsjúkdómar búfjár,
- c. meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum,
- d. heilbrigðisskoðun eldisfisks.

Yfirdýralæknir er ráðgjafi landbúnaðarráðherra um þessi mál.

7. gr.

Sjávarútvegsráðherra fer með yfirstjórn mála er varða meðferð, flutning, geymslu og vinnslu sjávarafurða vegna útflutnings. Fiskistofa er sjávarútvegsráðherra til ráðgjafar um þessi mál.

...

V. KAFLI.

Umbúðir og merking þeirra.

14. gr.

Þeim sem framleiða eða flytja inn umbúðir fyrir matvæli, eða fyrir vörur sem notaðar eru við framleiðslu matvæla, er skylt að gæta þess að umbúðir geti ekki spillt þeirri vöru sem þær eru ætlaðar fyrir, þannig að hún verði hættuleg eða varasöm heilsu manna, gæði hennar rýrni eða varan teljist óneysluhæf. Matvælaframleiðendur og dreifendur bera sömu skyldur.

...

IX. KAFLI.

Matvælaeftirlit.

22. gr.

Heilbrigðisnefnd hefur undir yfirumsjón [Umhverfisstofnunar]¹⁾ opinbert eftirlit með framleiðslu og dreifingu matvæla, að svo miklu leyti sem það er ekki falið öðrum aðilum. [Umhverfisstofnun]¹⁾ skráir nauðsynlegar upplýsingar um framleiðslu og dreifingu matvæla vegna matvælaeftirlits. Þá er ráðherra, að höfðu samráði við svæðisnefndir á heilbrigðiseftirlitssvæðum, heimilt að fela stofnuninni eftirlit með afmörkuðum þáttum.

Yfirdýralæknir hefur yfirumsjón opinbers eftirlits með matvælum sem falla undir ákvæði 6. gr. laga þessara.

Fiskistofa hefur með höndum opinbert eftirlit með framleiðslu og dreifingu matvæla sem falla undir ákvæði 7. gr. laganna.

1)L. 164/2002, 19. gr.

XI. KAFLI.

Valdsvið.

29. gr.

Eftirlitsaðila er heimilt að stöðva eða takmarka framleiðslu og dreifingu matvæla og leggja hald á þau þegar rökstuddur grunur er um að matvæli uppfylli ekki ákvæði laga þessara eða reglugerða settra samkvæmt þeim.

Þegar eftirlitsaðilar leggja hald á matvæli er þeim heimil förgun þeirra sé það talið nauðsynlegt, sbr. og 9. mgr. 27. gr. laga nr. 81/1988,¹⁾ um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit.

Þegar eftirlitsaðili stöðvar dreifingu vöru, svo sem inn- eða útflutning, og hættu er talin á að vörunni verði þrátt fyrir það dreift á markað þar sem eftirlit er í höndum annars aðila er eftirlitsaðilum skylt að hafa samráð sín á milli og gera viðeigandi ráðstafanir.

1)Nú l. 7/1998.

30. gr.

Um valdsvið og þvingunarúrræði eftirlitsaðila gilda að öðru leyti ákvæði laga um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit.

Lög

nr. 96/1995, um gjald af áfengi [og tóbaki]¹⁾.

.

Tóku gildi 1. september 1995 (sjá vefútgáfu Alþingis 1995 nr. 96 28. júní). Breytt með l. 85/1996 (tóku gildi 19. júní 1996), l. 93/1998 (tóku gildi 1. júlí 1998), l. 104/2000 (tóku gildi 1. júlí 2000), l. 155/2000 (tóku gildi 1. jan. 2001), l. 149/2001 (tóku gildi 1. jan. 2002), l. 122/2002 (tóku gildi 29. nóv. 2002), l. 25/2004 (tóku gildi 1. júlí 2004) og l. 118/2004 (tóku gildi 29. nóv. 2004).

1)L. 149/2001, 1. gr.

[I. KAFLI

Áfengisgjald]¹⁾

1. gr.

Greiða skal til ríkissjóðs sérstakt gjald, áfengisgjald, af áfengi samkvæmt lögum þessum.

Áfengi samkvæmt lögum þessum telst hver sá vökvi sem í er meira en 2,25% af vínanda að rúmmáli. Áfengismagn og áfengisinnihald skal ákveða við 20°C.

[Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. skulu vörur sem innihalda meira en 2,25% af vínanda, en eru óhæfar til neyslu og ekki er hægt að gera neysluhæfar, undanþegnar áfengisgjaldi. Ráðherra getur með reglugerð ákveðið nánar hvaða vörur falla hér undir.]²⁾

1)L. 93/1998, 1. gr. 2)L. 149/2001, 1. gr.

2. gr.

Gjaldskyldir samkvæmt lögum þessum eru allir þeir sem flytja inn eða framleiða áfengi hér á landi til sölu eða vinnslu.

Gjaldskyldir eru enn fremur þeir sem flytja með sér til landsins áfengi til eigin nota, svo og þeir sem fá sent áfengi erlendis frá án þess að það sé til sölu eða vinnslu. Heimilt er með reglugerð að takmarka innflutning samkvæmt þessari málsgrein við ákveðnar vörutegundir, hámarks magn eða hámarksverðmæti og að setja skilyrði fyrir því hverjir megi flytja inn samkvæmt henni.

3. gr.

[Áfengisgjald skal vera sem hér segir á hvern sentilíttra af vínanda í hverjum lítra hins áfenga drykkjar samkvæmt flokkun hans í tollskrá:

1. Af öli sem flokkast í vörulið 2203, svo og af vörum sem innihalda blöndur af öli og óáfengum drykk og flokkast í vörulið 2206: 58,70 kr. á hvern sentilíttra umfram 2,25 sentilíttra.
2. Af víni sem flokkast undir vöruliði 2204 og 2205, svo og af gerjuðum drykkjarvörum í vörulið 2206 sem ekki hafa verið blandaðar annarri gerjaðri drykkjarvöru eða óáfengri drykkjarvöru, enda sé varan að hámarki 15% að styrkleika og innihaldi eingöngu vínanda sem myndast við gerjun, án hvers kyns eimingar: 52,80 kr. á hvern sentilíttra umfram 2,25 sentilíttra.
3. Af öðru áfengi: [66,15 kr.]²⁾

Gjald skv. 1. mgr. skal reiknast hlutfallslega á brot af sentilíttra af vínanda og brot af lítra hins áfenga drykkjar.

Ef umbúðir vöru greina ekki magn eða styrkleika áfengis sem aðilar sem tilgreindir eru í 2. mgr. 2. gr. flytja til landsins eða fá sent erlendis frá er töllyfirvöldum heimilt að meta magn eða styrkleika áfengis og ákvarða gjald samkvæmt því.]¹⁾

1)L. 118/2004, 1. gr. 2)L. 93/1998, 2. gr.

[4. gr.]¹⁾

Þeir sem eru gjaldskyldir skv. 1. mgr. 2. gr. skulu ótilkvaddir senda tilkynningu um starfsemi sína til [ríkisskattstjóra.]²⁾ Þeir sem hefja gjaldskylda starfsemi skulu senda tilkynningu áður en starfsemin hefst.

Í tilkynningu skal tilgreina nafn, firmanafn, heimili og kennitölu rekstraraðila og hvers konar framleiðslu eða innflutning sé um að ræða.

[Ríkisskattstjóri skal]²⁾ halda skrár yfir alla þá sem eru gjaldskyldir skv. 1. mgr. 2. gr. laga þessara.

Fjármálaráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um upplýsingaskyldu þeirra sem eru gjaldskyldir skv. 1. mgr. 2. gr., svo og skyldu þeirra til að halda framleiðslu- og birgðabókhald.

1)L. 93/1998, 3. gr. 2)L. 93/1998, 4. gr.

[5. gr.]¹⁾

[Gjald af innfluttu áfengi skal greitt við tollafgreiðslu þess.

Af áfengi, sem framleitt er innan lands til sölu þar, reiknast gjald við sölu eða afhendingu vörunnar frá verksmiðju eða framleiðanda til kaupanda og skiptir ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla fer fram.

Þeir sem skyldir eru til að innheimta gjald skv. 2.mgr. skulu ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs í umdæmi því þar sem þeir eru heimilisfastir áfengisgjald sem þeim ber að standa skil á. Greiðslu skal fylgja skýrsla á þar til gerðu eyðublaði um hina gjaldskyldu sölu.

Fjármálaráðherra er heimilt að setja í reglugerð³⁾ nánari ákvæði um innheimtu gjalds, þar á meðal að veita allt að tveggja vikna greiðslufrest og er þá hvert uppgjörstímabil tvær vikur, frá 1. til 15. hvers mánaðar og frá 16. til loka hvers mánaðar. Gjaldddagi er annar virkur dagur eftir lok uppgjörstímabils.]³⁾

1)L. 93/1998, 3. gr. 2/Rg. 390/1999, sbr.. 898/1999. 3)L. 25/2004, 1. gr.

[5. gr. a

Sé áfengisgjald ekki greitt á gjalddaga, sbr. 5. gr., skal aðili sæta álagi til viðbótar því gjaldi sem honum ber að standa skil á. Sama gildir ef framleiðandi áfengis hefur ekki skilað áfengisgjaldsskýrslu eða henni verið ábótavant og áfengisgjald því áætlað, nema hann hafi greitt fyrir gjalddaga upphæð er til áætlunar svarar eða gefið fyrir lok kærufrests fullnægjandi skýringu á vafaatriðum.

Álag skv. 1. mgr. skal vera 1% af þeirri upphæð sem vangreidd er fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærra en 10%.

Sé áfengisgjald ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem gjaldfallið er. Dráttarvextir skulu reiknaðir frá og með gjalddaga.

Verði vanskil á greiðslu áfengisgjalds skal tollstjóri synja innflytjanda eða framleiðanda áfengis um frekari greiðslufrest meðan vanskil vara.

Ef um er að ræða ítrekuð eða stórfelld vanskil á greiðslu áfengisgjalds, álags skv. 2. mgr. eða dráttarvaxta skv. 3. mgr. getur tollstjóri án fyrirvara stöðvað tollafgreiðslu á öðrum vörum til skuldara eða látið lögreglu stöðva atvinnurekstur skuldarans, m.a. með því að setja starfsstöðvar, skrifstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli þar til full skil eru gerð, enda telji tollstjóri hagsmunum ríkissjóðs ekki verða tryggðá með öðrum hætti.]¹⁾

1)L. 25/2004, 2. gr.

[6. gr.]¹⁾

[Áfengisgjald skal felld niður eða endurgreitt í eftirtöldum tilvikum:]²⁾

1. Við sölu áfengis úr landi.
2. [Við innflutning og sölu á áfengi til tollfrjálsra verslana og tollfrjálsra forðageymslna. Jafnframt af áfengi sem áfengisgjald hefur verið reiknað eða greitt af en er síðan sent til útlanda, í tollfrjálsa verslun, í tollvörugæmslu, í tollfrjálsa forðageymslu eða á frísvæði eða er fargað undir eftirliti tollyfirvalda]³⁾
3. Við innflutning og sölu á áfengi til aðila sem njóta skattfrelsis hér á landi samkvæmt alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að og aðila sem ríkisstjórn ákveður.
4. Við innflutning og sölu á áfengi til framleiðslu á vörum sem eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum til framleiðenda sem hafa leyfi til að selja áfengi skv. 3. tölul. 1. mgr. 11. gr. áfengislaga.
- [5. Af áfengi að tilteknu hámarki sem ferðamenn og farmenn hafa með sér inn í landið til eigin nota, að tilteknu hámarki sem fjármálaráðherra kveður á um í reglugerð.]²⁾
- [6. Af áfengi, sem talið er upp í lyfjaskrá , til lækna og lyfsala til sölu sem lyf.

7. Af áfengi til iðnþarfa samkvæmt nánari skilgreiningu fjármálaráðherra]²⁾

[...]³⁾

[Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar, m.a. um skilyrði niðurfellingar eða endurgreiðslu.]²⁾

1)L. 93/1998, 3. gr. 2)L. 93/1998, 5. gr. 3)L. 104/2000, 15. gr.

[7. gr.]¹⁾

[Af innheimtu áfengisgjaldi þeirra sem eru gjaldskyldir skv. 1. mgr. 2. gr. skal 1% renna í Forvarnasjóð²⁾. Tilgangur sjóðsins skal vera að stuðla að forvörnum gegn áfengis- og fíkniefnaneyslu. Styrki skal veita úr sjóðnum til forvarnastarfa á verkefnagrundvelli. Áfengis- og vímuvarnaráð gerir tillögur til heilbrigðisráðherra um veitingu styrkja úr forvarnasjóði.

Af innheimtu áfengisgjaldi þeirra sem eru gjaldskyldir skv. 1. mgr. 2. gr. skulu 0,3% renna til áfengiseftirlits lögregluþingvalda.]³⁾

1)L. 93/1998, 3. gr. 2)Rg. 537/1995. 3)L. 93/1998, 6. gr.

[II. KAFLI.

Tóbaksgjald]¹⁾

8. gr.

[Greiða skal til ríkissjóðs sérstakt gjald, tóbaksgjald, af tóbaki sem flutt er hingað til lands eða er framleitt hér á landi.

Tóbak telst samkvæmt lögum þessum vera sérhver vara sem flokkast í 24. kafla í viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, með síðari breytingum.]¹⁾

1)L. 149/2001, 2. gr.

[9. gr.

[Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins leggur á og innheimtir tóbaksgjald af tóbaksvörum sem hafa verið fluttar hingað til lands eða framleiddar hér á landi.]¹⁾

Fjárhæð tóbaksgjalds skv. 1. mgr. skal vera sem hér segir:

1. Vindlingar: [213,51 kr.]²⁾ á hvern pakka (20 stk.).
2. Neftóbak: [2,52 kr.]²⁾ á hvert gramm eða hluta úr grammi vöru.
3. Annað tóbak: [7,64 kr.]²⁾ á hvert gramm eða hluta úr grammi vöru.

Uppgjörstímabil tóbaksgjalds samkvæmt þessari grein er einn mánuður. Gjaldldagi hvers uppgjörstímabils er fimmti dagur næsta mánaðar eftir lok þess. Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal greiða tollstjóranum í Reykjavík innheimt gjald eigi síðar en á gjaldldaga hvers uppgjörstímabils.]³⁾

1)L. 25/2004, 3. gr. 2)L. 118/2004, 2. gr. 3)L. 149/2001, 2. gr.

[10. gr.

Af tóbaki sem ferðamenn, farmenn og aðrir hafa með sér til landsins til einkanota eða er sent hingað til lands án þess að um innflutning í atvinnuskyni sé að ræða skal við tollafgreiðslu greiða tóbaksgjald sem hér segir:

1. Vindlingar: [268,20 kr.]¹⁾ á hvern pakka (20 stk.).
2. Annað tóbak: [13,40 kr.]¹⁾ á hvert gramm eða hluta úr grammi vöru.

Tóbak sem ferðamenn, farmenn og aðrir flytja með sér til landsins til einkanota og er undanþegið tolli samkvæmt ákvæðum tollalaga skal jafnframt undanþegið gjaldi skv. 1. mgr.]²⁾

1)L. 118/2004, 3. gr. 2)L. 149/2001, 2. gr.

[III. KAFLI
Almenn ákvæði]¹⁾

1)L. 149/2001, 1. gr.

11. gr.

[Úrskurður tollstjóra um niðurfellingu eða endurgreiðslu áfengis- og tóbaksgjalds skv. 6. gr. og 2. mgr. 10. gr. sætir kæru til fjármálaráðherra í samræmi við 102. gr. tollalaga, nr. 55/1987. Þá skulu ákvæði tollalaga gilda að því leyti sem lög þessi kveða ekki á um gjaldskyldu, gjaldfrelsi, úrskurð um flokkun til gjaldskyldu, álagningu, innheimtu, lögvernd, viðurlög, refsingar og aðra framkvæmd varðandi gjald af innfluttu áfengi og tóbaki.

Að því leyti sem ekki eru ákvæði í lögum þessum um álagningu, innheimtu, tilhögun bókhalds, framtöl, eftirlit, stöðvun atvinnurekstrar, viðurlög, sektir, refsingar og aðra framkvæmd varðandi gjald samkvæmt lögum þessum af áfengi og tóbaki, sem er framleitt eða unnið að einhverju leyti hér á landi, skulu gilda eftir því sem við getur átt ákvæði laga um virðisaukaskatt og ákvæði reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim lögum, svo og ákvæði laga um vörugjald.]¹⁾

1)L. 149/2001, 2. gr.

[12. gr.

Ráðherra er heimilt að setja með reglugerð¹⁾ nánari fyrirmæli um framkvæmd ákvæða laga þessara um áfengisgjald og tóbaksgjald.]²⁾

1)Rg. 505/1998, sbr. 527/2000; rg. 526/2000, sbr. 791/2000, 949/2001 og 13/2002. 2)L. 149/2001, 2. gr.

Úr lögregluögum nr. 90/1996.

Tóku gildi 1. júlí 1997 (sjá vefútgáfu Alþingis 1996 nr. 90 13. júní). Breytt með 1. 83/1997 (tóku gildi 6. júní 1997), 1. 29/1998 (tóku gildi 29. apríl 1998), 1. 78/1998 (tóku gildi 1. júlí 1998), 1. 121/1999 (tóku gildi 30. des. 1999), 1. 15/2000 (tóku gildi 28. apríl 2000), 1. 49/2000 (tóku gildi 26. maí 2000), 1. 155/2000 (tóku gildi 1. jan. 2001), 1. 56/2002 (tóku gildi 14. maí 2002), 1. 44/2003 (tóku gildi 3. apríl 2003) og 1. 56/2004 (tóku gildi 14. júní 2004).

...

9. gr.

Handhafar lögregluvalds.

1. Ríkislögreglustjóri, vararíkislögreglustjóri, lögreglustjórar, varalögreglustjórinn í Reykjavík, skólastjóri Lögregluskóla ríkisins, löglærðir fulltrúar lögreglustjóra og lögreglumenn fara með lögregluvald.
2. Dómsmálaráðherra er heimilt í undantekningartilvikum að fela öðrum starfsmönnum lögreglu lögregluvald tímabundið til að sinna sérstökum verkefnum.
3. [Áhafnir varðskipa og gæsluflugvéla]¹⁾ fara með lögregluvald þegar þær annast eða aðstoða við löggæslu.
4. [Tollstjórar, löglærðir fulltrúar þeirra og tollverðir fara með lögregluvald á sínu starfssviði og þegar þeir annast eða aðstoða við löggæslu.]²⁾
5. Hreppstjórar fara með lögregluvald samkvæmt lögum um hreppstjóra.
6. Héraðslögreglumenn fara með lögregluvald þegar þeir gegna starfinu.
7. Þeir sem kvaddir eru lögreglu til aðstoðar lögum samkvæmt fara með lögregluvald á meðan þeir gegna starfanum.
8. Nemar í Lögregluskóla ríkisins fara með lögregluvald þegar þeir gegna lögreglustarfi.

1) L. 29/1998, 3. gr. 2) L. 155/2000, 24. gr.

...

14. gr.

Valdbeiting.

Handhöfum lögregluvalds er heimilt að beita valdi við framkvæmd skyldustarfa sinna. Aldrei mega þeir þó ganga lengra í beitingu valds en þörf er á hverju sinni.

...

26. gr.

Heimild til að fela lögreglu tollgæslustörf.

Dómsmálaráðherra er heimilt að ákveða með samkomulagi við fjármálaráðherra að lögreglumenn skuli gegna tollgæslustörfum jafnframt öðrum löggæslustörfum eftir nánari fyrirmælum lögreglustjóra og eftir reglum sem settar eru í samráði við tollgæslustjóra¹⁾. Þar sem slík starfstilhögun er ákveðin skal þess getið í auglýsingu um starf lögreglumanns.

1) Nú ríkistollstjóra, sbr. 46. gr. laga nr. 69/1996.

Úr lög

nr. 146/1996, um öryggi raforkuvirkja, neysluveitna og raffanga

Tóku gildi 30. desember 1996. Breytt með 1. 62/2005 (tóku gildi 1. júlí 2005).

...

IV. kafli. Gjaldtaka.

14. gr.

Til reksturs rafmagnsöryggismála sem [Neytendastofu]¹⁾ eru falin samkvæmt lögum þessum skal aflað fjár á eftirfarandi hátt:

...

5. Vegna yfireftirlits [Neytendastofu]¹⁾ og eftirlits með rafföngum á markaði sem stofnunin lætur framkvæma skulu innflytjendur og innlendir framleiðendur greiða til stofnunarinnar eftirlitssgjald af eftirlitsskyldum rafföngum sem má vera allt að 0,15% af tollverði innfluttrar vöru eða af sambærilegum gjaldstofni innlestrar vöru.

Undanþegin þessari gjaldtöku eru rafföng sem seld eru úr landi.

¹⁾ L. 62/2005, 13. gr. ²⁾Rg. 264/1971, sbr. 94/1997, 458/1997 og 285/1998.

Sóttvarnalög

nr. 19/1997, sbr. lög nr. 90/2000 um breytingu á þeim.

Tóku gildi 1. janúar 1998 (sjá vefútgáfu Alþingis 1997 nr. 19 17. apríl). Breytt með l. 90/2000 (tóku gildi 1. sept. 2000), l. 74/2002 (tóku gildi 17. maí 2002; komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 36. gr.), l. 93/2002 (tóku gildi 31. maí 2002), l. 164/2002 (tóku gildi 1. jan. 2003) og l. 55/2004 (tóku gildi 14. júní 2004).

I. kafli.

Skilgreiningar.

1. gr.

Almennar sóttvarnir eru þær ráðstafanir sem lög þessi kveða á um að ávallt skuli beita vegna smitsjúkdóma.

Opinberar sóttvarnir eru þær ráðstafanir sem skal beita vegna hættulegra smitsjúkdóma:

1. þegar hætta er á að farsóttir berist til eða frá Íslandi,
2. þegar hætta er á útbreiðslu farsóttá innan lands,
3. þegar smitaður einstaklingur skapar hættu á útbreiðslu smits með framferði sínu.

2. gr.

Lög þessi fjalla um smitsjúkdóma sem valdið geta farsóttum og ógnað almannaheill, svo og aðrar alvarlegar næmar sóttir. Með smitsjúkdómum er átt við sjúkdóma eða smitun sem smitefni, örverur og eiturefni (toxín) þeirra eða sníkjudýr valda.

3. gr.

Ráðherra ákveður með reglugerð, að fengnum tillögum sóttvarnaráðs, hvaða smitsjúkdómar eru skráningarskyldir og hvaða sjúkdómar eru tilkynningarskyldir, sbr. 1. og 2. mgr. 9. gr. Af skráningarskyldum smitsjúkdómum eru þeir sjúkdómar tilkynningarskyldir sem ógnað geta almannaheill.

Með skráningarskyldu er átt við skyldu til að senda sóttvarnalækni ópersónugreindar upplýsingar, en með tilkynningarskyldu er átt við skyldu til að senda honum persónugreindar upplýsingar um sjúkdómstilvik.

Sóttvarnalæknir er ábyrgur fyrir því að haldin sé smitsjúkdómaskrá. [Skráin tekur til smitsjúkdóma, ónæmisaðgerða, sbr. 2. tölul. 5. gr., og sýklalyfjanotkunar, sbr. 3. tölul. 5. gr., og er til stuðnings sóttvarnastarfi og faraldsfræðirannsóknum.]¹⁾ Gæta skal fyllsta trúnaðar um allar einkaupplýsingar sem fram koma í smitsjúkdómaskrá og gilda um skrána sömu reglur og um aðrar sjúkraskrár.

[Sóttvarnalæknir skal fá afhentar upplýsingar úr lyfjagagnagrunni landlæknis skv. 27. gr. lyfjalaga og frá heilbrigðisstofnunum til að halda skrá um sýklalyfjanotkun. Upplýsingarnar skulu vera ópersónugreinanlegar.]¹⁾

1)L. 55/2004, 1. gr.

II. kafli.

Yfirstjórn sóttvarna.

4. gr.

Embætti landlæknis ber ábyrgð á framkvæmd sóttvarna undir yfirstjórn heilbrigðisráðherra.

[Við embætti landlæknis skal starfa sóttvarnalæknir sem ber ábyrgð á sóttvörnum. Sóttvarnalæknir skal hafa þekkingu á smitsjúkdómum og faraldsfræði þeirra.]¹⁾

Sóttvarnalæknir skal í starfi sínu hafa samvinnu við [yfirlækna heilsugæslu],²⁾ aðra starfsmenn og stofnanir heilbrigðisþjónustunnar, heilbrigðisnefndir og yfirdýralækni eftir því sem við á.

[Ráðherra ákveður með reglugerð³⁾ hvaða yfirlækna heilsugæslu skulu vera ábyrgir fyrir sóttvörnum undir stjórn sóttvarnalæknis.]²⁾

[Yfirlækna heilsugæslu, sbr. 4. mgr.],²⁾ og sóttvarnalæknir skulu hafa samstarf um framkvæmd nauðsynlegra sóttvarna og njóta aðstoðar lögregluvalda ef með þarf.

1)L. 90/2000, 1. gr. 2)L. 93/2002, 15. gr. 3)Rg. 162/2003.

5. gr.

Verksvið sóttvarnalæknis er aðallega eftirfarandi:

1. Að skipuleggja og samræma sóttvarnir og ónæmisaðgerðir um land allt, m.a. með útgáfu leiðbeininga um viðbrögð við farsóttum.
2. Að halda smitsjúkdómaskrá til að fylgjast með útbreiðslu smitsjúkdóma með öflun nákvæmra upplýsinga um greiningu þeirra frá rannsóknastofum, sjúkrahúsum og læknum.
- [3. Að halda skrá um notkun manna á sýklalyfjum sem valdið geta ónæmi sýkla gegn sýklalyfjum.]¹⁾
- [4.]¹⁾ Að koma upplýsingum um útbreiðslu smitsjúkdóma, innan lands sem utan, með reglubundnum hætti og eftir þörfum til lækna og annarra heilbrigðisstarfsmanna.
- [5.]¹⁾ Að vera læknum og öðrum, sem við sóttvarnir fást, til ráðgjafar.
- [6.]¹⁾ Að hafa umsjón með forvörnum gegn smitsjúkdómum, m.a. upplýsingum og fræðslu til almennings um þessi efni.

1)L. 55/2004, 2. gr.

6. gr.

Ráðherra skal skipa sjö manna ráð, sóttvarnaráð, til fjögurra ára í senn. Þar skulu eiga sæti sérfræðingar á sviði smitsjúkdómalækninga, bakteríufræði, veirufræði, kynsjúkdóma og faraldsfræði/heilbrigðisfræði, heilsugæslulæknir og hjúkrunarfræðingur með sérþekkingu á sviði sóttvarna. Ráðherra skipar formann úr hópi ráðsmanna. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti.

Þegar fjallað er um mál í sóttvarnaráði, sem tengjast starfssviði [Umhverfisstofnunar]¹⁾ eða embættis yfirdýralæknis, skulu fulltrúar þeirra stofnana sitja fundi ráðsins, eftir því sem við á, með málfrelsi og tillögurétti.

Sóttvarnaráð mótar stefnu í sóttvörnum og skal vera heilbrigðisyfirvöldum til ráðgjafar um aðgerðir til varnar útbreiðslu smitsjúkdóma.

Ráðið skal hafa aðsetur hjá embætti landlæknis og skal sóttvarnalæknir vera ritari þess.

1)L. 164/2002, 26. gr.

III. kafli.

Almennar sóttvarnaráðstafanir.

1. Skyldur einstaklinga.

7. gr.

Það er almenn skylda að gjalda sem mesta varúð við smitsjúkdómum og gera sér allt far um að sýkja hvorki sjálfan sig né aðra, að svo miklu leyti sem framkvæmanlegt er.

Hver sá sem hefur ástæðu til að halda að hann hafi smitast af smitsjúkdómi sem ógnað geti öðrum mönnum er skyldur að leita læknis án tafar. Leiði læknisrannsókn í ljós að um slíkan sjúkdóm sé að ræða er viðkomandi skyldur að fylgja fyrirmælum læknis um meðferð og ráðstafanir til að fyrirbyggja smitun.

Ef læknir telur mikilvægt að rekja smit til að hefta frekari útbreiðslu þess ber sjúklingi skylda til að veita nauðsynlegar upplýsingar um það af hverjum hann gæti hafa smitast, svo og hverja hann kann að hafa smitað. Komi læknirinn því ekki við ber honum að vísa sjúklingi til stofnunar sem aðstoðu hefur til að rekja smit. Skylt er hlutaðeigendum að hlýða fyrirmælum læknis um nauðsynlegar rannsóknir til varnar útbreiðslu smits frá sjúklingi.

2. Skyldur lækna og annarra heilbrigðisstarfsmanna.

8. gr.

Læknar og aðrir heilbrigðisstarfsmenn skulu í starfi sínu hafa vakandi auga með smitsjúkdómum og útbreiðslu þeirra.

9. gr.

Læknir, sem kemst að því í starfi sínu að einstaklingur hefur smitast af smitsjúkdómi sem samkvæmt lögum þessum er tilkynningarskyldur eða hefur rökstuddan grun um að svo sé, skal þegar í stað tilkynna það [...] ¹⁾ sóttvarnalækni.

Hliðstæð skylda hvílir á forstöðumönnum rannsóknastofa, sjúkradeilda og annarra heilbrigðisstofnana. Rannsóknastofur, sem fást við rannsóknir á sýnum frá sjúklingum með smitsjúkdóma sem lög þessi taka til, skulu hafa starfsleyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.

Hlutaðeigandi aðilum er skylt að aðstoða [sóttvarnalækni og yfirlækni heilsugæslu, sbr. 4. mgr. 4. gr.] ¹⁾ m.a. með því að veita upplýsingar sem þeir telja nauðsynlegar vegna sóttvarna.

[Forstöðumönnum heilbrigðisstofnana er skylt að senda sóttvarnalækni upplýsingar um magn sýklalyfja sem notað er á viðkomandi stofnun, skipt eftir deildum þar sem það á við.] ²⁾

1)L. 93/2002, 16. gr. 2)L. 55/2004, 3. gr.

10. gr.

Hafi læknir, sem hefur sjúkling til meðferðar sem haldinn er smitsjúkdómi, rökstuddan grun eða vitneskju um að sjúklingurinn fylgi ekki fyrirmælum sem honum voru sett um umgengni og meðferð skal hann tilkynna það þegar í stað til viðkomandi [yfirlæknis heilsugæslu, sbr. 4. mgr. 4. gr.] ¹⁾ eða sóttvarnalæknis.

1)L. 93/2002, 17. gr.

3. Skyldur heilbrigðisfulltrúa og heilbrigðisnefnda og dýralækna.

11. gr.

Heilbrigðisfulltrúar og formenn heilbrigðisnefnda, samkvæmt lögum um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, og dýralæknar skulu tilkynna viðkomandi [yfirlækni heilsugæslu, sbr. 4. mgr. 4. gr.],¹⁾ eða sóttvarnalækni jafnskjótt og þeir hafa orðið varir við hugsanlega smithættu. [Yfirlæknir heilsugæslu, sbr. 4. mgr. 4. gr.],¹⁾ eða sóttvarnalæknir skal á sama hátt tilkynna viðkomandi heilbrigðisnefnd eða dýralækni, eftir því sem við á, strax og þeim verður kunnugt um smithættu. Sóttvarnalæknir skal gefa heilbrigðisnefndum nauðsynlegar upplýsingar og ráð og hafa eftirlit með því að til viðeigandi ráðstafana sé gripið.

[Telji sóttvarnalæknir hættu á að dýr, matvæli, starfsemi, vatn, skolplagnir, loftræsting eða annað í umhverfinu dreifi eða geti dreift smitnæmum sjúkdómsvöldum sem ógna heilsu manna skal ráðherra skipa sérstaka samstarfsnefnd til að afla nauðsynlegra gagna og hafa yfirumsjón með nauðsynlegum aðgerðum til að meta og uppræta smithættu. Samstarfsnefndin skal skipuð þremur mönnum, sóttvarnalækni, sem jafnframt er formaður, einum tilnefndum af [Umhverfisstofnun]²⁾ og öðrum tilnefndum af yfirdýralækni. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt. Nefndinni er heimill aðgangur að nauðsynlegum gögnum og öllum stöðum sem hún telur nauðsynlegt að skoða og getur fengið til þess aðstoð lögreglu ef með þarf. Nefndin skal gefa öllum þeim sem hafa eftirlit með dýrum, matvælum og umhverfi fyrirmæli um að grípa án tafar til allra nauðsynlegra aðgerða til að uppræta smithættu. Að öðru leyti skal framkvæmd vera í samræmi við lög þessi og, eftir því sem við á, sérlög um einstaka eftirlitsaðila.]³⁾

1)L. 93/2002, 18. gr. 2)L. 164/2002, 26. gr. 3)L. 90/2000, 2. gr.

IV. kafli.

Opinberar sóttvarnaráðstafanir.

1. Sóttvarnaráðstafanir vegna hættu á farsóttum innan lands.

12. gr.

Ef tilkynningar til sóttvarnalæknis um smitsjúkdóma benda til að farsótt sé yfirvofandi skal hann þegar í stað gera heilbrigðisráðherra viðvart.

Ráðherra ákveður að tillögu sóttvarnaráðs hvort grípa skuli til opinberra sóttvarnaráðstafana, svo sem ónæmisaðgerða, einangrunar smitaðra, sótthreinsunar, afkvíunar byggðarlaga eða landsins alls, lokunar skóla eða samkomubanns. [Sóttvarnalæknir getur beitt slíkum vörnum til bráðabirgða án þess að leita heimildar fyrir fram ef hann telur að hvers konar töf sé hættuleg, en gera skal hann ráðherra jafnskjótt kunnar ráðstafanir sínar.]¹⁾

[Brjótist út hópsýking eða farsótt sem ógnar heilsu manna skal sóttvarnalæknir gera faraldsfræðilega rannsókn á uppruna smits og hefur í slíkum tilvikum sama rétt til aðgangs að gögnum og til skoðunar og kveðið er á um í 2. mgr. 11. gr.]²⁾

1)L. 93/2002, 19. gr. 2)L. 90/2000, 3. gr.

2. Sóttvarnaráðstafanir vegna hættu á farsóttum til eða frá Íslandi.

13. gr.

Um sóttvarnaráðstafanir, sem grípa má til vegna hættu á farsóttum frá útlöndum eða frá Íslandi til útlanda, skal setja reglugerð í samræmi við efni þeirra alþjóðasamninga Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar sem Ísland er aðili að.

3. Aðgerðir vegna hættu á útbreiðslu smits frá einstaklingum.

14. gr.

Nú telur sóttvarnalæknir er honum berst tilkynning um smitsjúkdóm að grípa þurfi til frekari ráðstafana en læknir hefur þegar gert til þess að fyrirbyggja eða hefta útbreiðslu smitunar sem ógnað getur almannaheill. Skal hann þá í samráði við [yfirlækni heilsugæslu, sbr. 4. mgr. 4. gr.],¹⁾ sjá til þess að til slíkra aðgerða sé gripið. Takist ekki samstarf við viðkomandi aðila getur hann, ef þurfa þykir, leitað aðstoðar lögregluþingvalda vegna aðgerða til varnar smiti. [Yfirlæknir heilsugæslu, sbr. 4. mgr. 4. gr.],¹⁾ getur einnig gripið til slíkra aðgerða í forföllum sóttvarnalæknis.

Með aðgerðum er átt við læknisrannsókn, einangrun hins smitaða á sjúkrahúsi og aðrar nauðsynlegar ráðstafanir. Áður en gripið er til þvingunaraðgerða skal ætíð reynt að leysa mál með öðrum hætti.

Ákvörðun sóttvarnalæknis eða [yfirlæknis heilsugæslu, sbr. 4. mgr. 4. gr.],¹⁾ um aðgerðir af þessu tagi má kæra til heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytis. Kæra frestar ekki framkvæmd.

[Telji sóttvarnalæknir hættu á að næmar sóttir sem ógnað geta almannaheill berist til landsins getur hann beint tilmælum til ráðherra um að setja reglugerð um að þeir sem koma til landsins og talin er hættu á að beri með sér slíkar sóttir skuli sæta læknisrannsókn.]²⁾

1)L. 93/2002, 20. gr. 2)L. 90/2000, 4. gr.

15. gr.

Ef maður, haldinn smitsjúkdómi, fellst ekki á að fylgja reglum um umgengni við aðra eða rökstuddur grunur er um að hann hafi ekki fylgt slíkum reglum getur sóttvarnalæknir ákveðið að hann skuli lagður inn á sjúkrahús í einangrun eða að hann skuli einangraður með öðrum hætti.

Telji sóttvarnalæknir nauðsynlegt að einstaklingur sé settur í einangrun skv. 14. gr. eða 1. mgr. þessarar greinar og framkvæmdin er í andstöðu við hinn smitaða skal sóttvarnalæknir svo fljótt sem verða má bera ákvörðunina skriflega undir héraðsdóm í því umdæmi þar sem hinn smitaði dvelst þegar einangrunar er krafist. Í kröfu sóttvarnalæknis skal koma fram ítarleg lýsing á málavöxtum og nauðsyn einangrunar og tiltekinn sá tími sem einangrun er ætlað að vara, auk annarra gagna sem málið kunna að varða. Dómari skal taka málið fyrir án tafar og skipa þeim er sætir einangrun talsmann, ef hann óskar þess, samkvæmt ákvæðum laga um meðferð opinberra mála um verjendur og skal gefa honum kost á að bera fram ósk um hver verði skipaður. Dómari getur aflað gagna af sjálfsdáðum. Dómari kveður síðan upp úrskurð um hvort einangrun skuli haldast eða falla niður. Einangrun má ekki vara lengur en 15 sólarhringa í senn, en ef sóttvarnalæknir telur nauðsynlegt að hún vari lengur skal hann að nýju bera kröfu um slíkt undir héraðsdóm. Málsmeðferð fyrir dómi frestar ekki framkvæmd einangrunar.

Dómsathöfnum þeim, sem um ræðir í 2. mgr., má skjóta til Hæstaréttar með kæru og fer um hana eftir almennum reglum um kæru í einkamálum eftir því sem við á. Kæra frestar ekki framkvæmd einangrunar.

V. kafli.

Ýmis ákvæði.

16. gr.

Starfrækja skal göngudeildir vegna tilkynningarskyldra smitsjúkdóma sem veita meðferð og rekja smitleiðir.

Á sjúkrahúsum, sem heilbrigðisráðherra ákveður, skal vera aðstaða til einangrunar þeirra sem eru til rannsóknar eða meðferðar vegna smitsjúkdóma eða gruns um smitsjúkdóm.

Heilbrigðisráðherra getur falið ákveðnum rannsóknastofum að ábyrgjast greiningu örvera eða sníkjudýra úr sýnum frá sjúklingum með smitsjúkdóma og fylgjast með ónæmisástandi einstaklinga gegn þýðingarmiklum smitnæmum sjúkdómum.

17. gr.

[Kostnaður sem hlýst af framkvæmd laga þessara greiðist úr ríkissjóði. Greiðsluhlutdeild sjúklinga skal fylgja lögum um almannatryggingar [og lögum um heilbrigðisþjónustu].¹⁾ Heimilt er þó með reglugerð að veita undanþágur frá greiðsluhlutdeild sjúklinga, svo sem þegar sjúklingar leita til göngudeilda smitsjúkdóma vegna greiningar og meðferðar tilkynningarskyldra smitsjúkdóma, sjúklingar eru kvaddir til rannsókna til að leita að smiti og þegar fólki er gert að sæta læknisrannsókn.]²⁾

1)L. 74/2002, 35. gr. 2)L. 90/2000, 5. gr.

18. gr.

Ráðherra skal með reglugerð¹⁾ setja nánari ákvæði um fyrirkomulag skráninga og tilkynninga skv. 3. gr., starfsemi rannsóknastofa sem fást við rannsóknir á sýnum frá sjúklingum með smitsjúkdóma sem lögini taka til skv. 9. gr., opinberar sóttvarnaráðstafanir skv. 12. gr., [heimild til að kveða á um læknisrannsókn eftir tilmælum sóttvarnalæknis skv. 14. gr.],²⁾ starfsemi göngudeilda skv. 16. gr. og hvaða deildir geti veitt þjónustu, sjúklingum að kostnaðarlausu, skv. 17. gr. Þá er ráðherra heimilt að setja reglur ef grípa þarf til sérstakra ráðstafana vegna sóttvarna við náttúruhamfarir [og aðra vá]³⁾ og að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

1)Rg. 129/1999, sbr. 222/2001, 447/2001, 241/2003 og 558/2004; rg. 131/1999, rg. 221/2001, rg. 415/2004. 2)L. 90/2000, 6. gr. 3)L. 93/2002, 21. gr.

19. gr.

Með mál sem rísa kunna út af brotum á lögum þessum skal farið að hætti opinberra mála. Brot gegn lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim varða sektum eða fangelsi allt að þremur mánuðum.

20. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1998.

Úr lögum

nr. 49/1997, um varnir gegn snjóflóðum og skriðuföllum.

Tóku gildi 29. maí 1997 (sjá vefútgáfu Alþingis 1997 nr. 49 23. maí). Breytt með l. 71/2000 (tóku gildi 2. júní 2000) og l. 44/2003 (tóku gildi 3. apríl 2003).

1. gr.

Vinna skal að vörnum gegn tjóni og slysum af völdum snjóflóða og skriðufalla svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Samheitið ofanflóð er hér eftir notað um snjóflóð og skriðuföll.

15. gr.

Fella skal niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og virðisaukaskatt af efni og tækjum sem flutt eru hingað til lands eða framleidd eru hér á landi til varna gegn ofanflóðum.

Úr lögum

nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir..

Tóku gildi 24. mars 1998 (sjá vefútgáfu Alþingis 1998 nr. 7 12. mars). Breytt með l. 59/1999 (tóku gildi 30. mars 1999), l. 87/2001 (tóku gildi 15. júní 2001), l. 90/2002 (tóku gildi 1. jan. 2003), l. 98/2002 (tóku gildi 31. maí 2002), l. 164/2002 (tóku gildi 1. jan. 2003) og l. 150/2004 (tóku gildi 30. des. 2004).

I. KAFLI

Markmið, skilgreiningar og framkvæmd.

1. gr.

Markmið þessara laga er að búa landsmönnum heilnæm lífsskilyrði og vernda þau gildi sem felast í heilnæmu og ómengduðum umhverfi.

2. gr.

Lögin taka til hvers konar starfsemi og framkvæmda hér á landi, í lofthelgi, efnahagslögsögu og farkostum sem ferðast undir íslenskum fána, sem hafa eða geta haft áhrif á þá þætti sem tilgreindir eru í 1. gr., að svo miklu leyti sem önnur lög taka ekki til þeirra.

3. gr.

Hollustuhættir og mengunarvarnir taka í lögum þessum til hollustuverndar, mengunarvarnaeftirlits, vöktunar, tengdra rannsókna og fræðslu um þessi mál.

[*Hollustuvernd* tekur til eftirlits með matvælum, fegrunar- og snyrtiefnum, eiturefnum og hættulegum efnum, húsnæði, öðrum vistarverum og umhverfi þeirra og öryggisþáttum þeim tengdum. Einnig tekur hún til sóttvarna og fræðslu í þessum efnum, m.a. með tilliti til mannelðismála.]¹⁾

Mengunarvarnaeftirlit tekur til eftirlits með þeim þáttum sem eiga að fyrirbyggja eða draga úr mengun lofta, láða eða lagar, eftirlits með eiturefnum og hættulegum efnum og fræðslu um þessi mál. Vöktun umhverfisins telst til mengunarvarnaeftirlits.

Heilbrigðiseftirlit tekur til hollustuhátta og mengunarvarna.

Með *menkun* er átt við það þegar örverur, efni og efnasambönd og eðlisfræðilegir þættir valda óæskilegum og skaðlegum áhrifum á heilsufar almennings, röskun lífríkis eða óhreinun lofta, láða eða lagar. Mengun tekur einnig til ólyktar, hávaða, titrings, geislunar og varmaflæðis og ýmissa óæskilegra eðlisfræðilegra þátta.

Með *bestu fánlegri tækni* er átt við framleiðsluáðferð og tækjakost sem beitt er til að lágmarka mengun og myndun úrgangs. Tækni nær til framleiðsluáðferðar, tækjakosts, hönnunar mannvirkja, eftirlits og viðhalds búnaðarins, svo og starfrækslu hans. Með fánlegri tækni er átt við aðgengilega framleiðsluáðferð og tækjakost (tækni) sem þróaður hefur verið til að beita í viðkomandi atvinnurekstri og skal tekið mið af tæknilegum og efnahagslegum aðstæðum. Með bestu er átt við virkustu áðferðina til að vernda alla þætti umhverfisins.

Eftirlit merkir athugun á vöru, þjónustu, ferli eða starfsemi til að ákvarða samræmi þeirra við tilteknar kröfur.

Faggilding merkir aðferð sem þar til bær aðili beitir til að veita formlega viðurkenningu á því að aðili sé hæfur til að vinna tiltekin verkefni. Um faggildingu fer samkvæmt lögum nr. 100/1992, um vog, mál og faggildingu.

Rannsóknir (prófanir) felast í greiningu sýna vegna eftirlits, eftirlitsverkefna, vöktunar og annarra þjónusturannsókna eða fyrirbyggjandi aðgerða á sviði hollustuhátta og mengunarvarna.

Vöktun merkir kerfisbundna og síendurtekna skráningu einstakra breytilegra þátta í umhverfinu.

[*Grænt bókhald* er efnisbókhald þar sem fram koma upplýsingar um hvernig umhverfismálum er háttað í viðkomandi starfsemi, aðallega í forni tölulegra upplýsinga.

Skýrsla um grænt bókhald merkir niðurstöður græns bókhalds fyrir hvert bókhaldstímabil þess.]²⁾

1)L. 98/2002, 1. gr. 2)L. 87/2001, 1. gr.

6. gr.

[Umhverfisstofnun]¹⁾ gefur út starfsleyfi fyrir atvinnurekstur sem haft getur í för með sér mengun og talinn er upp í fylgiskjali með lögum þessum.

Heilbrigðisnefndir gefa út starfsleyfi fyrir atvinnurekstur sem haft getur í för með sér mengun og ekki er talinn upp í fylgiskjali, sbr. 1. mgr., eftir því sem mælt er fyrir um í reglugerð.

[Umhverfisstofnun]¹⁾ skal vinna tillögur að starfsleyfi skv. 1. mgr. og auglýsa opinberlega hvers efnis þær eru og hvar megi nálgast þær. Heimilt er að gera skriflegar athugasemdir við tillögur [Umhverfisstofnunar]¹⁾ innan átta vikna frá auglýsingu.

[Umhverfisstofnun]¹⁾ skal innan fjögurra vikna frá því að frestur til að gera athugasemdir við tillögur að starfsleyfi rann út taka ákvörðun um útgáfu starfsleyfis. Skal umsækjanda um starfsleyfi og þeim sem athugasemdir hafa gert tilkynnt um afgreiðsluna.

Auglýsa skal í B-deild Stjórnartíðinda útgáfu og gildistöku starfsleyfa sem [Umhverfisstofnun]¹⁾ gefur út.

1)L. 164/2002, 14. gr.

....

II. KAFLI

Stjórn, skipan og starfsmenn.

9. gr.

Umhverfisaráðherra fer með yfirstjórn mála samkvæmt lögum þessum. Á varnarsvæðum fer utanríkisráðherra með lögsögu samkvæmt lögum nr. 106/1954 og skal hann semja við þar til bæra aðila samkvæmt mati [Umhverfisstofnunar]¹⁾ um framkvæmd eftirlits á varnarsvæðum. Utanríkisráðherra skal hafa samráð við umhverfisaráðherra um alla framkvæmd eftirlits á varnarsvæðum og gilda lög þessi eftir því sem við á.

Landlæknir er ráðgjafi ráðherra um það er að lögum þessum lýtur og undir embætti hans fellur.

Við setningu reglugerða samkvæmt lögum þessum skal haft samráð við Samband íslenskra sveitarfélaga um atriði er varða skyldur sveitarfélaga.

1)L. 164/2002, 14. gr.

....

16. gr.

Þeir sem starfa samkvæmt lögum þessum eru bundnir þagnarskyldu um atriði er varða framleiðslu- og verslunarleynd. Sama gildir um atriði sem þeir fá vitneskju um og leynt skulu fara samkvæmt lögum eða eðli máls.

Upplýsingar og tilkynningar heilbrigðiseftirlits sveitarfélaga til fjölmiðla skulu vera efnislega rökstuddar og þess gætt að einstakar atvinnugreinar, stofnanir eða fyrirtæki bíði ekki tjón og álitshnekki að óþörfu. Sama gildir um aðra sem starfa samkvæmt lögum þessum.

....

III. KAFLI [Umhverfisstofnun.]¹⁾.

1)L. 164/2002, 14. gr.

18. gr.

[Umhverfisstofnun annast eftirlit með framkvæmd laga þessara og er stjórnvöldum til ráðuneytis um málefni er undir lögin falla.]¹⁾

Stofnunin hefur yfirumsjón með heilbrigðiseftirliti og skal sjá um vöktun og að rannsóknir þessu tengdar séu framkvæmdar. Í yfirumsjón felst samræming heilbrigðiseftirlits þannig að framkvæmdin sé með sama hætti á landinu öllu.

Stofnunin fer því aðeins með beint eftirlit að lög mæli svo fyrir eða ráðherra ákveði það með reglugerð að höfðu samráði við stofnunina þegar um landið allt er að ræða og við heilbrigðisnefndir þegar um einstök svæði er að ræða. Öll starfsemi stofnunarinnar, sem er í samkeppnisrekstri, skal vera fjárhagslega aðgreind frá annarri starfsemi hennar. Undir þetta fellur m.a. sala á þjónustu, ráðgjöf, rannsóknnum og prófunum og hvers konar eftirlitsstarfsemi sem þar kann að vera stunduð.

Stofnunin skal sjá um gerð fræðsluefnis og upplýsa og fræða þá er starfa að heilbrigðiseftirliti.

1)L. 164/2002, 15. gr.

19. gr.

[Umhverfisstofnun]¹⁾ skal vinna að samræmingu heilbrigðiseftirlits í landinu og koma á samvinnu þeirra er að málum þessum starfa og skal í slíkum tilvikum sérstaklega gæta að hagkvæmni í eftirliti og fyrirbyggja tvíverknað og skörun eftir því sem frekast er unnt. Stofnunin skal hafa nána samvinnu við heilbrigðisnefndir og heilbrigðisfulltrúa og veita þá ráðgjöf og þjónustu varðandi heilbrigðiseftirlit sem hún getur og aðstæður krefjast. Þá skal stofnunin vinna að samræmingu krafna sem gerðar eru til starfsemi á sviði heilbrigðiseftirlits og að því að slíkum kröfum sé framfylgt. Til þess að stuðla sem best að þessu markmiði gefur stofnunin út leiðbeiningar og viðmiðunarreglur um framkvæmdina [sem heilbrigðisnefndum ber að fylgja].²⁾

1)L. 164/2002, 14. gr. 2)L. 98/2002, 6. gr.

Úr vopnalögum

nr. 16/1998.

Tóku gildi 1. september 1998 (sjá vefútgáfu Alþingis 1998 nr. 16 25. mars). Breytt með l. 82/1998 (tóku gildi 1. okt. 1998) og l. 19/1999 (tóku gildi 24. mars 1999).

I. KAFLI

Gildissvið laganna.

1. gr.

Með vopni er í lögum þessum átt við hvert það tæki eða efni sem unnt er að beita til að deyða eða skaða heilsu manna eða dýra tímabundið eða varanlega, enda sé með tilliti til aðstæðna ástæða til að ætla að fyrirhugað sé að nota tækið eða efnið í slíkum tilgangi.

Með skotvopni er í lögum þessum átt við vopn eða tæki sem hægt er með sprengikrafti, samanþjöppuðu lofti eða á annan sambærilegan hátt að skjóta úr kúlum, höglum eða öðrum skeytum.

Með skotfærum er í lögum þessum átt við hvers konar skot eða skeyti sem gerð eru til að skjóta úr skotvopnum.

Með sprengiefni er í lögum þessum átt við fast eða fljótandi efni eða efnablöndu sem hefur þann eiginleika að geta sprungið við högg, þrýsting eða hita, svo og kveikiefni, svo sem hvellhettur og kveikiþræði.

Með skoteldum er í lögum þessum átt við flugelda, reyk- og hvellsprengjur og ýmiss konar skrautelda.

Ráðherra er heimilt með reglugerð að ákveða nánar en um getur í 2.–5. mgr. hvaða efni og tæki skuli teljast skotvopn, skotfæri, sprengiefni eða skoteldar og kveða nánar á um flokkun þeirra.

2. gr.

Ákvæði laga þessara gilda um:

- a. skotvopn,
- b. skotfæri,
- c. sprengiefni,
- d. skotelda,
- e. önnur vopn, svo sem hnúajárn, örvaboga, högg-, stungu- eða eggvopn, rafmagnsvopn, gasvopn og táragesefni,
- f. efni og tæki sem samkvæmt skilgreiningu 1. gr. teljast ekki til skotvopna, skotfæra, sprengiefna eða skotelda en hafa svipaða eiginleika og verkanir og
- g. eftirlíkingar þeirra vopna sem getur í a–f-liðum.

Ákvæði laganna gilda einnig um einstaka hluta þeirra efna og tækja sem tilgreind eru í 1. mgr., svo sem láshús, hlaup, hvellhettur og púður.

Ráðherra skal setja í reglugerð nánari ákvæði um meðferð og notkun vopna sem greinir í 1. og 2. mgr. Þar er m.a. heimilt að kveða á um bann við einstökum vopnum.

3. gr.

Lög þessi gilda ekki um vopn, tæki og efni skv. 1. og 2. gr. sem eru í eigu Landhelgisgæslu, lögreglu, fangelsa eða erlendra lögreglumanna eða öryggisvarða sem starfa undir stjórn lögreglu. Ráðherra setur um þau sérstakar reglur.

Ákvæði laganna gilda ekki um eftirgreind tæki og efni, en ráðherra getur sett um þau sérstakar reglur:

- a. naglabyssur og skothamra sem ætluð eru til að nota í byggingariðnaði,

- b. línubýssur og tilheyrandi skotfæri, merkjabyssur eða önnur slík skotvopn og skotelda sem eingöngu eru notaðir við björgunarstörf,
- c. vopn og tæki sem eingöngu eru notuð við aflifun dýra í löggiltum sláturhúsum,
- d. önnur tæki og efni sem valda óverulegri hættu samkvæmt ákvörðun ráðherra.

II. KAFLI

Framleiðsla, innflutningur, útflutningur og verslun.

4. gr.

Enginn má framleiða skotvopn, skotfæri, sprengiefni eða skotelda í atvinnuskyni nema með leyfi ríkislögreglustjóra. Áður en leyfi er veitt skal leita umsagnar lögreglustjóra, Vinnueftirlits ríkisins og slökkviliðsstjóra eða annarra yfirvalda er með brunamál fara.

Leyfi skv. 1. mgr. má aðeins veita þeim einstaklingi sem hefur skotvopnaleyfi og sýnir að öðru leyti fram á hæfni sína til framleiðslunnar.

Heimilt er að veita skráðu félagi eða firma leyfi skv. 1. mgr., enda tilnefni það einn starfsmann sinn eða fleiri sem fullnægja skilyrðum 2. mgr. til þess að annast framleiðsluna.

Handhafa skotvopnaleyfis er heimilt að fengnu leyfi lögreglustjóra að hlaða skothylki til eigin nota í þau skotvopn sem hann hefur leyfi fyrir, enda sé heimilt að nota slík skotfæri hér á landi. Skilyrði slíks leyfis eru að lögreglustjóri telji viðkomandi hafa nægilega þekkingu til þess að hlaða skothylki og fara með hleðslubúnað, að hann hafi haft skotvopnaleyfi í a.m.k. eitt ár og gengist undir námskeið í hleðslu skotfæra, en ríkislögreglustjóri þarf að samþykkja námsefni og fyrirkomulag slíkra námskeiða. Í leyfi skal koma fram hversu mikið magn af púðri, hvellhettum og skothylkjum leyfishafa er heimilt að kaupa.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um réttindi og skyldur framleiðanda samkvæmt þessari grein, þar með talið um framleiðslu, búnað framleiðsluhúsnæðis og nauðsynlegar öryggisreglur. Áður en slík reglugerð er sett skal haft samráð við Vinnueftirlit ríkisins og Brunamálastofnun ríkisins.

5. gr.

Enginn má flytja til landsins skotvopn, skotfæri, sprengiefni eða skotelda nema með leyfi ríkislögreglustjóra. Leyfi til verslunar með skotvopn, skotfæri, sprengiefni eða skotelda skv. 7. gr. felur jafnframt í sér leyfi til innflutnings á þeim vörum. Ríkislögreglustjóra er heimilt að fela lögreglustjórum að veita slík leyfi. Áður en leyfi er veitt til innflutnings skotvopna skal leita umsagnar lögreglustjóra, slökkviliðsstjóra eða annarra yfirvalda er með brunamál fara. Sé sótt um leyfi til innflutnings á sprengiefni skal og leita umsagnar Vinnueftirlits ríkisins.

Ríkislögreglustjóra er heimilt að veita þeim sem hafa skotvopnaleyfi leyfi til innflutnings skotvopna og skotfæra til eigin nota samkvæmt nánari ákvæðum sem ráðherra setur í reglugerð.

Óheimilt er að flytja til landsins eða framleiða skotvopn sem ekki eru númeruð eintaksnúmeri framleiðanda. Ríkislögreglustjóra er heimilt að víkja frá þessu skilyrði þegar skotvopn hefur ótvírætt söfnunargildi.

Óheimilt er að flytja inn eða framleiða:

- a. sjálfvirka eða hálf sjálfvirka skammbýssu,
- b. sjálfvirkan eða hálf sjálfvirkan riffil,
- c. sjálfvirka haglabýssu,
- d. hálf sjálfvirka eða handhlaðna fjölskota haglabýssu með skothylkjahólfum sem tekur fleiri en tvö skothylki nema henni hafi verið breytt til samræmis við þennan áskilnað.

Innflutningur og framleiðsla á eftirlíkingum vopna er bannaður, enda sé ástæða til að ætla að erfitt sé að greina þær frá fyrirmyndinni.

Óheimilt er að flytja til landsins, framleiða eða eiga sérstaklega hættulegar tegundir vopna, eða hluta þeirra, sem eingöngu eru ætluð til nota í hernaði, svo og slík skotfæri, skotelda og sprengiefni.

Þrátt fyrir ákvæði 1.–6. mgr. er heimilt með leyfi ríkislögreglustjóra að framleiða vopn til útflutnings. Ríkislögreglustjóri getur og heimilað innflutning slíkra vopna ef þau hafa ótvírætt söfnunargildi vegna aldurs þeirra eða tengsla við sögu landsins. [Sama gildir ef slík vopn eru sérhönnuð og sannanlega ætluð til íþróttaiðkunar skv. 17. gr.]¹⁾

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd innflutnings samkvæmt þessari grein, m.a. um staðfestingu lögreglustjóra á vörureikningum áður en tollafgreiðsla fer fram, um innflutning þeirra efna og tækja sem greind eru í 3.–6. mgr. og eftirlíkinga þeirra. Í reglugerðinni er einnig heimilt að ákveða nánar hvaða efni og tæki megi flytja til landsins og um prófun þeirra, merkingar og gæðaeftirlit.

1) L. 19/1999, 1. gr.

...

6. gr.

Enginn má flytja úr landi skotvopn, skotfæri, sprengiefni eða skotelda nema með leyfi ríkislögreglustjóra. Ríkislögreglustjóri má fela lögreglustjórum að gefa út slík leyfi þar sem um er að ræða tímabundinn flutning á milli landa.

Ekki þarf leyfi fyrir greindum tækjum og efnum sem flutt eru úr landi með skipum eða flugförum ef þessar vörur teljast vera nauðsynlegur búnaður skips eða flugfars.

7. gr.

Enginn má versla með skotvopn, skotfæri, sprengiefni eða skotelda nema að fengnu leyfi ríkislögreglustjóra.

Leyfi skv. 1. mgr. má aðeins veita þeim einstaklingi sem hefur verslunarleyfi og skotvopnaleyfi eða sérþekkingu á þeim vörum sem þar um ræðir eftir nánari reglum sem ráðherra setur.

Leyfi skv. 1. mgr. má veita skrásettu firma eða félagi sem hefur verslunarleyfi, enda tilnefni firmað eða félagið mann sem fullnægi skilyrðum 2. mgr. og hafi umsjón með daglegri verslun og ábyrgist vörslu varanna ásamt stjórnendum firmans eða félagsins.

Í sérstöku tilvikum er heimilt að veita félagasamtökum leyfi til þess að selja skotelda í smásölu, enda þótt þau hafi ekki verslunarleyfi. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur ríkislögreglustjóri heimilað lögreglustjórum að veita leyfi til að selja skotelda í smásölu.

Aðeins skal veita þeim leyfi skv. 1. mgr. sem hafa til umráða fullnægjandi húsnæði til þess að geyma í þargreindar vörur. Ráðherra setur í reglugerð ákvæði um slíkt húsnæði og um vörslu varanna.

Áður en leyfi skv. 1. mgr. er veitt skal leita umsagnar viðkomandi lögreglustjóra og slökkviliðsstjóra eða annarra yfirvalda sem með brunamál fara.

Leyfi skv. 1. mgr. skal ekki veita til lengri tíma en fimm ára eða til skemmri tíma ef ástæða þykir til að mati ríkislögreglustjóra.

8. gr.

Ríkislögreglustjóra er heimilt að veita leyfi til reksturs skotvopnaleigu, enda sé fullnægt ákvæðum 2., 3., 5., 6. og 7. mgr. 7. gr.

Ráðherra skal setja reglugerð um rekstur skotvopnaleigu og þar skal m.a. kveða nánar á um skilyrði sem leigutaki og leigusali skulu fullnægja, svo og um starfsemina að öðru leyti.

9. gr.

Verslunareigandi, innflytjandi eða framleiðandi skotvopna, skotfæra, sprengiefna og skotelda skal halda færslubók yfir keypt og seld skotvopn og skotfæri. Skal hann gefa viðkomandi lögreglustjóra, hvenær sem hann óskar þess, nákvæmar upplýsingar um seldar vörur og óseldar vörubirgðir.

Lögreglustjóri getur, hvenær sem er og án sérstakrar heimildar, krafist þess að fá aðgang að húsnæði þar sem skotvopn, skotfæri, skoteldar eða sprengiefni er framleitt eða þar sem birgðir af þessum vörum eru geymdar.

...

V. KAFLI

Meðferð annarra vopna.

30. gr.

Vopnaburður á almannafæri er bannaður. Heimilt er að bera á sér bitvopn þar sem eðlilegt og sjálfsagt getur talist, svo sem við vinnu eða veiðar eða í öðrum tilvikum þegar engin hættu er því samfara.

Bannað er að flytja til landsins, framleiða, eignast eða hafa í vörslum sínum:

- a. bitvopn ef blaðið er lengra en 12 sm, enda sé það ekki ætlað til notkunar við heimilis hald eða atvinnu,
- b. fjaðrahníf, fjaðrarýting, fallhníf, fallrýting, stunguvopn eða önnur slík vopn,
- c. höggvopn, svo sem hnúajárn, gaddakylfu, felukylfu, kylfu sem ekki er ætluð til íþróttatækis eða önnur slík vopn, svo og rafmagnsvopn,
- d. sverð, sem eru sambland högg- og bitvopna,
- e. kaststjörnu, kasthníf eða önnur slík vopn,

- f. lásboga, langboga, slöngubyssu eða önnur slík vopn, svo og örvarodda. Þetta tekur þó ekki til boga sem ætlaðir eru til æfinga eða keppni í bogfimi.

Heimilt er að víkja frá banni 2. mgr. með leyfi ríkislögreglustjóra ef vopn hefur söfnunargildi eða sérstakar ástæður mæla með.

Öðrum en lögreglu er óheimilt að flytja til landsins, framleiða eða eignast handjárn og fótajárn úr málmum eða öðru efni. Sama gildir um gasvopn og táragasvopn.

31. gr.

Barni yngra en 16 ára má ekki selja eða afhenda örvaboga með meiri togkrafti en 7 kg eða oddhvassar örvar.

...

36. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglum sem settar verða samkvæmt þeim varða sektum [...]¹) eða fangelsi allt að 4 árum, nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum lögum.

Tilraun og hlutdeild í brotum á lögum þessum og reglum settum samkvæmt þeim eru refsiverð skv. III. kafla almennra hegningarlaga.

1) L. 82/1998, 242. gr.

37. gr.

Skotvopn, skotfæri, sprengiefni og skotelda, sem flutt hafa verið til landsins eða framleidd eru í landinu án heimildar eða finnast vörslulaus eða í vörslu manns án heimildar,

skal gera upptæk til ríkissjóðs. Jafnframt skal gera upptæk með sama hætti önnur vopn sem ólögmæt teljast samkvæmt lögum þessum og reglum settum samkvæmt þeim.

Nú fremur maður brot með nefndum tækjum eða efnum og skilyrði til upptöku þeirra er fyrir hendi, og er þá heimilt, ef brot er stórfellt, að gera einnig upptæk önnur slík tæki og efni sem sökunautur hefur leyfi fyrir.

Að öðru leyti skal fara um eignaupptöku samkvæmt ákvæðum 69. gr. almennra hegningarlaga.

Ríkislögreglustjóri ákvarðar hvernig geymslu og ráðstöfun þeirra vopna er háttað sem haldlögð eru vegna afturköllunar leyfis eða gerð eru upptæk samkvæmt kafla þessum.

...

40. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. september 1998. Við gildistöku laga þessara falla úr gildi lög um skotvopn, sprengiefni og skotelda, nr. 46 13. maí 1977.

Úr lögum

nr. 55/1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða.

Tóku gildi 18. júní 1998, sjá þó 34. gr. (sjá vefútgáfu Alþingis 1998 nr. 55 10. júní). EES-samningurinn: I. viðauki tilskipun 91/492/EBE, 91/493/EBE og 92/48/EBE. Breytt með 1. 121/1998 (tóku gildi 30. okt. 1998; EES-samningurinn), 1. 134/1998 (tóku gildi 30. des. 1998 nema a-liður 2. gr. sem tók gildi 1. apríl 1999; EES-samningurinn: I. viðauki tilskipun 90/425/EBE og 91/496/EBE), 1. 115/1999 (tóku gildi 30. des. 1999; EES-samningurinn: I. viðauki tilskipun 85/73/EBE, 90/425/EBE og 91/493/EBE), 1. 91/2000 (tóku gildi 6. júní 2000; EES-samningurinn: I. viðauki tilskipun 91/493/EBE og 92/48/EBE), 1. 79/2001 (tóku gildi 15. júní 2001; EES-samningurinn: I. viðauki tilskipun 90/425/EBE og 91/496/EBE) og 1. 40/2004 (tóku gildi 26. maí 2004).

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Tilgangur laga þessara er að tryggja neytendum að íslenskar sjávarafurðir séu heilnæmar, standist settar kröfur um gæði, séu unnar við fullnægjandi hreinlætisaðstæður og að merkingar og upplýsingar um þær séu fullnægjandi.

2. gr.

Samkvæmt lögum þessum telst:

Sjávarafli: Öll sjávardýr önnur en spendýr, þar með talin skrápdýr, liðdýr og lindýr.

Fiskafurðir: Matvæli sem unnin eru að öllu leyti eða að hluta úr sjávarafli.

Sjávarafurðir: Sjávarafli og fiskafurðir eins og skilgreint er hér að framan, svo og fôðurvörur unnar úr fiski eða fiskúrgangi.

Í lögum þessum er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

Dreifing: Hvers konar flutningur, framboð og afhending, þar með talinn innflutningur, útflutningur, sala og geymsla.

Eldisfiskur: Öll lagardýr sem klakist hafa út eða verið alin við stýrðar aðstæður eða afurðir unnar úr þeim. Sjávar- eða ferskvatnsfiskar, skrápdýr, liðdýr, lindýr og aðrir hryggleysingjar, sem teknir eru úr náttúrulegu umhverfi sínu og aldir þangað til þeir hafa náð æskilegri sölustærð til manneldis, teljast einnig til eldisfiska. Fiskar, skrápdýr, liðdýr, lindýr og aðrir hryggleysingjar, sem náð hafa sölustærð, teknir hafa verið úr náttúrulegu umhverfi sínu og haldið lifandi til sölu síðar, teljast ekki til eldisfiska ef þeim er aðeins haldið lifandi án þess að reynt sé að auka við stærð þeirra eða þyngd.

Eldisafurðir: Heill eldisfiskur eins og honum er dreift til neyslu eða afurðir unnar úr honum.

Fiskmarkaður: Uppboðs- eða heilðsölumarkaður fyrir sjávarafla.

Flutningatæki: Þeir hlutar vélknúinna ökutækja, járnbrautarvagna eða loftfara sem ætlaðir eru fyrir vörur, svo sem lestir skipa og gámar til vöruflutninga á landi, sjó eða í lofti.

Hollustuhættir: Allar ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja öryggi og hollustu sjávarafurða.

Hreinn sjór: Sjór eða sjóblandað vatn sem ekki er mengað örverugróðri, hættulegum efnum og/eða eitruðu sjávarsvifi að því marki að það geti spillt heilnæmi fiskafurða og sem notað er við þau skilyrði sem kveðið er á um í lögum þessum.

Neysluvatn: Vatn sem fullnægir kröfum íslenskra yfirvalda um gæði drykkjarvatns.

Pökkun: Sú aðgerð að vernda fiskafurðir með umbúðum, ílátum eða öðrum viðeigandi umbúnaði.

Vinnsluskip: Skip þar sem sjávarafli er unninn um borð, honum pakkað og hann hefur verið flakaður, flattur, sneiddur, roðreginn, hakkaður, frystur eða verkaður á annan hátt. [Fiskiskip þar sem aðeins fer fram frysting um borð á heilum eða hausskornum fiski, heilfrysting rækju eða suða á rækju og skelfiski teljast ekki vinnsluskip í skilningi laga þessara.]¹⁾

Vinnslustöð: Hver sú aðstaða þar sem sjávarafurðir eru tilreiddar, verkaðar, unnar, kældar, frystar, pakkaðar eða geymdar. Fiskmarkaðir sem aðeins selja sjávarafla í heilðsölu teljast ekki vinnslustöð.

¹⁾L. 134/1998, 1. gr.

3. gr.

[Lög þessi gilda um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða og einnig um eftirlit með slátrun, vinnslu, pökkun og dreifingu hafbeitar-, vatna- og eldisfisks.]¹⁾

Lögin taka ekki til smásöluverslunar innan lands.

¹⁾L. 40/2004, 1. gr.

4. gr.

Fiskistofa annast framkvæmd laga þessara og reglna settra með stoð í þeim.

....

11. gr.

Sjávarafurðir skulu vera rétt og greinilega merktar þannig að þær upplýsingar, sem fram koma, séu ekki villandi. Á umbúðum skal koma fram nafn Íslands, óstytt eða skammstafað IS, og leyfisnúmer viðkomandi starfs- eða vinnsluleyfishafa þannig að unnt sé að rekja uppruna afurðanna til framleiðandans. Sé afurðin send ópökkuð skulu sömu upplýsingar koma fram í

fylgiskjöllum. Merkingar skulu að öðru leyti vera í samræmi við kröfur sem gerðar eru í viðkomandi markaðslandi.

III. KAFLI

Leyfisveitingar og eftirlit.

14. gr.

[Allar vinnslustöðvar, þar með talin vinnsluskip sem leyfi hafa til veiða í atvinnuskyni, sbr. lög nr. 38/1990, um stjórn fiskveiða, skulu hafa tölusett vinnsluleyfi til staðfestingar því að fullnægt sé settum skilyrðum. Sama gildir um fiskmjölsverksmiðjur, framleiðslustöðvar dýraföðurs úr sjávarafurðum og stöðvar þar sem slátrun, vinnsla eða þökkun hafbeitar-, vatna- og eldisfisks fer fram. Ráðherra getur í reglugerð¹⁾ sett nánari reglur um búnað vinnslustöðva þar sem slátrun á eldisfiski fer fram og um eftirlit með slátrun á eldisfiski.]²⁾

Fiskiskip sem leyfi hafa til veiða í atvinnuskyni, sbr. lög nr. 38/1990, önnur en vinnsluskip, svo og fiskmarkaðir sem aðeins selja sjávaraflla í heildsölu, skulu hafa starfsleyfi.

Fiskistofa veitir vinnsluleyfi og starfsleyfi samkvæmt þessari grein að uppfylltum kröfum um hreinlæti, hönnun og búnað, sbr. 15. gr. ef við á, og samning við faggilta skoðunarstofu, sbr. 16. gr. Vinnsluleyfi skal binda vinnslu tilgreindra afurða.

Óheimilt er að veiða, vinna eða geyma sjávarafurðir án vinnslu- eða starfsleyfis.

Fiskistofa heldur skrá yfir vinnslu- og starfsleyfishafa sem skal senda til sjávarútvegsráðuneytis, Eftirlitsstofnunar EFTA og annarra erlendra eftirlitsaðila sem þess óska.

Ráðherra getur sett nánari reglur um veitingu leyfa og skráningu þeirra.

1)Rg. 238/2003, sbr. 485/2003 og 515/2004. 2)L. 40/2004, 2. gr.

15. gr.

Forsvarsmenn vinnslustöðva bera ábyrgð á því að sett sé á fót og starfrækt innra eftirlit¹⁾ með vinnslunni og starfsemi til þess að tryggja að hvort tveggja sé í samræmi við ákvæði laga þessara og reglugerða settra samkvæmt þeim. Innra eftirlit fyrirtækisins skal miðast við eðli og umfang vinnslunnar og starfseminnar og byggt á eftirfarandi meginatriðum:

1. Að skráð séu með tilliti til eðlis starfseminnar þau atriði sem farið geta úrskeiðis eða valdið skaða á afurðum, svo sem við veiðar, vinnslu, flutning eða geymslu.
2. Að á staðnum sé starfsmaður með sérþekkingu á viðkomandi vinnslu og fyrir hendi séu skráðar vinnureglur, lýsing á skiptingu ábyrgðar í viðkomandi fyrirtæki og til hvaða aðgerða grípa skuli sé aðstæðum ábótavant eða ef sjávarafurðir uppfylla ekki settar kröfur.
3. Að tekin séu reglulega sýni í framleiðslunni til greiningar á viðurkenndri rannsóknastofu til að sannprófa að aðferðir við þrif og gerileyðingu séu fullnægjandi.
4. Að haldin sé aðgengileg skrá um afla, vinnslu og birgðir.
5. Að teknar séu upp skráðar vinnureglur til að fylgjast með og hafa stjórn á þeim atriðum sem getið er í 1.– 4. tölul.

Niðurstöður eftirlits, rannsókna og prófana skal varðveita a.m.k. einu ári lengur en geymsluþol vörunnar segir til um, þó aldrei skemur en í tvö ár.

1)Rg. 588/1997.

...

18. gr.

Fiskistofa gefur út opinber útflutningsvottorð fyrir sjávarafurðir sé þess krafist.

IV. KAFLI

Innflutningur sjávarafurða.

Innflutningur frá ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

21. gr.

Innflytjandi sjávarafurða sem fluttar eru til Íslands frá ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins skal tilkynna Fiskistofu um komu sendinga með hæfilegum fyrirvara.

Vinnsluleyfishafi, sbr. 14. gr., eða annar viðtakandi þessara sjávarafurða skal halda dagbók yfir móttæknar sendingar og ganga úr skugga um að samræmi sé milli þeirra og meðfylgjandi skjala. Varðveita skal vottorð og önnur skilríki þeim viðkomandi í eitt ár svo að unnt sé að framvísa þeim að kröfu eftirlitsaðila.

Fiskistofu er heimil skyndiskoðun á þessum sjávarafurðum og sýnataka til rannsókna.

Fiskistofa skal tilkynna viðkomandi ef hún óskar eftir að skoða vöruna eða taka sýni af henni til rannsókna. Berist viðtakanda ekki slík tilkynning áður en losun hefst er honum heimilt að ráðstafa sendingunni til vinnslu eða umpökkunar hjá viðurkenndum vinnsluleyfishafa. Afla fiskiskipa frá ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins, sem landað er hér á landi, skal skoða á sama hátt og afla íslenskra skipa.

Fiskistofa skal leggja áætlun um fjölda skyndiskoðana og nánari tilhögun þeirra fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

Innflutningur frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.

22. gr.

Allur innflutningur lifandi fisks og fiskafurða, að meðtöldu fiskimjöli, frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins skal fara um landamærastöðvar eða hafnir sem heimild hafa fyrir innflutningi, sbr. V. kafla þessara laga. Heimilt er að landa [ferskum]¹⁾ afla fiskiskipa utan landamærastöðva og skal skoða hann á sama hátt og afla íslenskra skipa.

Sjávarútvegsráðuneytið getur veitt undanþágu frá 1. mgr. ef sérstakar ástæður réttlæta slíkt eða ef fram kemur rökstudd beiðni þar að lútandi frá yfirvöldum í ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

Innflutningur á sjávarafurðum frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins er aðeins heimill frá þeim framleiðendum [og vinnsluskipum]¹⁾ sem hlotið hafa viðurkenningu þess efnis að framleiðsla og eftirlit með sjávarafurðum uppfylli kröfur Evrópska efnahagssvæðisins. [Ráðherra getur í reglugerð kveðið á um að 1. másl. skuli einnig eiga við um fiskiskip þar sem aðeins fer fram frysting um borð á heilum eða hausskornum fiski eða heilfrysting rækju.]²⁾

[Um innflutning á sjávarafurðum frá Liechtenstein fer eins og um innflutning slíkra afurða frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.]³⁾

1)L. 134/1998, 2. gr. 2)L. 91/2000, 1. gr. 3)L. 115/1999, 1. gr.

23. gr.

Sjávarútvegsráðuneytið heldur skrá yfir þá aðila sem hlotið hafa viðurkenningu, sbr. 3. mgr. 22. gr. Birta skal þessa skrá í Stjórnartíðindum.

Einnig skal birta mánaðarlega þær breytingar sem verða á henni.

Öryggisákvæði.

24. gr.

Í þeim tilfellum þegar sjúkdómur eða annað, sem kann að stofna heilbrigði almennings eða heilbrigði dýra í alvarlega hættu, kemur upp eða breiðist út á yfirráðasvæði annars ríkis eða ef einhver önnur alvarleg ástæða er varðar heilbrigði manna og dýra réttlætir slíkt getur ráðuneytið án fyrirvara stöðvað innflutning frá viðkomandi ríki eða sett sérstök skilyrði fyrir innflutningi.

V. KAFLI Landamærastöðvar.

25. gr.

Eftirlitsmenn Fiskistofu eða aðrir þar til bærir eftirlitsaðilar annast eftirlit með innflutningi sjávarafurða frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins. Í því skyni skal setja á fót landamærastöðvar þar sem starfi eftirlitsmenn sem eru sérþjálfaðir til þessara starfa og séu ábyrgir fyrir nauðsynlegum skoðunum á sjávarafurðum sem um stöðvarnar fara.

Tilkynna skal Fiskistofu fyrir fram um slíkan innflutning þar sem getið er um magn, tegund, áfangastað og hvenær áætlað er að sending berist.

26. gr.

Á landamærastöðvum eða í þeim höfnum sem heimild hafa fengið fyrir innflutningi skal fara fram athugun á skjölum og samanburður á þeim og sendingu til að sannreyna uppruna hennar og ákvörðunarstað og að sendingin sé frá vinnslustöð, [vinnsluskipi eða frystiskipi, sbr. 2. másl. 3. mgr. 22. gr.],¹⁾ sem er á skrá [Fiskistofu]²⁾ yfir viðurkennda aðila, sbr. 23. gr. þessara laga.

Eftirlitsmaður skal kanna ástand afurðanna og taka sýni til rannsókna á rannsóknastofu. Skal hann í þeim efnum fylgja gildandi reglum um tíðni skoðana og um sýnatökur. Komi í ljós við skynmat eða rannsókn að þær séu óhæfar til manneldis skal eyða þeim. Heimilt er þó að endursenda afurðina að fengnu leyfi yfirvalda í framleiðslulandi eða að nýta hana í fiskimjöl, enda sé hún laus við eiturefni.

Innflytjandi er ábyrgur fyrir þeim kostnaði sem getur fallið til við að endursenda vöru, geyma hana, taka til annarra nota eða eyða henni.

Í tollvörugeymslu skal fara fram athugun á skjölum og samanburður á þeim og sendingu.

1)L. 91/2000, 2. gr. 2)L. 115/1999, 3. gr.

27. gr.

Innflytjandi eða annar viðtakandi sjávarafurða sem koma frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins skal tilkynna Fiskistofu með hæfilegum fyrirvara hvert afurðirnar verða sendar og tilgreina magn, tegund og hvenær áætlað er að þær berist.

Um gjaldtöku fyrir landamæraeftirlit.

28. gr.

Fiskistofa skal innheimta gjald til að bera uppi kostnað af eftirliti með sjávarafurðum frá viðurkenndum framleiðendum, [frystiskipum]¹⁾ [og vinnsluskipum]²⁾ utan Evrópska efnahagssvæðisins.

Fyrir hvert tonn af fyrstu 100 tonnum af innfluttum sjávarafurðum úr sömu sendingu skal greiða 405 kr. Fyrir hvert tonn þar umfram skal lækka gjaldið í 202 kr. Þó skal gjald af heilfrystum fiski sem aðeins hefur verið slægður lækka í 121 kr. fyrir hvert tonn. Fyrir hverja sendingu skal þó aldrei greiða minna en 2.460 kr.

Heimilt er að breyta framangreindum gjöldum með tilliti til breytinga á meðalgengi Evrópumyntar (ECU). Grunn gjaldið er miðað við gengi Evrópumyntar í mars 1997 eða 81 kr.

Gjaldið greiðist af innflytjanda afurðanna og greiðist þar sem eftirlitið fer fram eða á landamærastöð.

Innflytjanda sjávarafurða eða öðrum aðila sem óskar eftir aðgangi að tollvörugeymslu ber að greiða fyrir eftirlit þar. Heimilt er að innheimta gjaldið áður en afurðir eru fluttar í tollvörugeymslu.

1)L. 115/1999, 4. gr. 2)L. 134/1998, 2. gr.

29. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um fjölda landamærastöðva, staðsetningu þeirra, rekstur, búnað, útgáfu vottorða, tíðni skoðana, sýnatökur og rannsóknir. Með reglugerð skal einnig kveðið á um hvaða sendingar séu undanþegnar skoðunum og um nánara fyrirkomulag við gjaldtöku, þar á meðal um lækkuarheimildir og innheimtu.

...

34. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og um leið falla niður lög nr. 93/1992, um meðferð sjávarafurða og eftirlit með framleiðslu þeirra. Einnig falla þá úr gildi eftirfarandi lög um breytingu á þeim lögum: nr. 58/1994, 85/1995, 89/1997 og 114/1997.

Þrátt fyrir 1. mgr. taka IV. og V. kafli þessara laga um innflutning sjávarafurða og landamærastöðvar gildi [1. janúar 1999.]¹⁾

1)L. 121/1998, 1. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

[Til og með 31. desember 2002]¹⁾ skal sjávarútvegsráðherra veita leyfi fyrir innflutningi lifandi fiska, skrápýra, liðdýra eða lindýra, sem lifa í söltu vatni, að uppfylltum settum skilyrðum. Ráðuneytið skal leita umsagnar yfirdýralæknis um leyfisveitingarnar og hafa hlíðsjón af lögum um innflutning dýra eftir því sem við getur átt.

1)L. 79/2001, 1. gr.

Lög

nr. 60/1998 um loftferðir

Tóku gildi 18. júní 1998(sjá vefútgáfu Alþingis 1998 nr. 60 10. júní). EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 80/51/EBE, 80/1266/EBE og 89/629/EBE og XIII. viðauki reglugerð 2407/92 (EBE), 2408/92 (EBE) og 2027/97 (EB), tilskipun 91/670/EBE. Breytt með 1. 74/2000 (tóku gildi 2. júní 2000), 1. 148/2001 (tóku gildi 1. jan. 2002), 1. 21/2002 (tóku gildi 3. apríl 2002), 1. 73/2002 (tóku gildi 4. nóv. 2002, sbr. 1. 111/2002), 1. 72/2003 (tóku gildi 10. apríl 2003) og 1. 88/2004 (tóku gildi 2. júlí 2004; EES-samningurinn: XIII. viðauki reglugerð 295/91 (EBE) og 1592/2002 (EB)).

I. kafli. Almenn ákvæði.

1. gr.

Lög þessi gilda á íslensku yfirráðasvæði og um borð í íslenskum loftförum hvar sem þau eru stödd, nema samningar við önnur ríki eða lög þess ríkis er loftfarið fer um leiði til annars.

Samgönguráðherra ákveður¹⁾ að hve miklu leyti reglur settar samkvæmt heimild í lögum þessum gildi utan íslensks yfirráðasvæðis.

Augl. 55/1992, sbr. 206/1996, 500/2000 og 578/2001.

2. gr.

Loftfar samkvæmt lögum þessum telst sérhvert tæki sem haldist getur á flugi vegna verkana loftsins, annarra en loftpúðaáhrifa við yfirborð jarðar.

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglur um tæki sem ætluð eru til að hreyfast um loftið en eru eigi loftför.

Ráðherra getur undanþegið ákvæðum laga þessara eða sett sérreglur um loftför sem ekki hafa stjórnanda innan borðs, eru ekki knúin hreyfli eða eru annars sérstakrar tegundar.

3. gr.

Loftfari er aðeins heimil ferð um íslenskt yfirráðasvæði að uppfylltu einhverju af eftirfarandi skilyrðum:

- a. Það hafi íslenskt þjóðerni.
- b. Það hafi þjóðerni ríkis sem hefur með sáttmála verið veittur réttur til loftferða um íslenskt yfirráðasvæði.
- c. Það hafi sérstaka heimild samgönguráðherra til ferðar um íslenskt yfirráðasvæði. Slík leyfi má binda þeim skilyrðum sem nauðsynleg teljast og eru þau afturkallanleg án fyrirvara.

4. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til, svo sem vegna almannaöryggis eða allsherjarreglu, getur samgönguráðherra takmarkað eða bannað loftferðir almennt eða um hluta af íslensku yfirráðasvæði.

Flugmálastjórn er heimilt að banna flug yfir hljóðhraða innan íslensks yfirráðasvæðis.

II. kafli. Stjórn flugmála.

5. gr.

Samgönguráðherra fer með yfirstjórn flugmála.

6. gr.

Flugmálastjórn Íslands er sérstök stofnun undir stjórn flugmálastjóra sem fer með framkvæmdarvald samkvæmt lögum þessum og öðrum lögum og stjórnvaldsreglum sem settar eru á sviði loftferða.

Samgönguráðherra skipar flugmálastjóra til fimm ára í senn. Ráðherra ræður framkvæmdastjóra einstakra sviða stofnunarinnar að fenginni umsögn flugmálastjóra. Flugmálastjóri ræður annað starfsfólk stofnunarinnar.

Nánar skal kveðið á um hlutverk Flugmálastjórnar Íslands með reglugerð.

7. gr.

Flugmálastjórn skal heimilt með samþykki samgönguráðherra að stofna og eiga aðild að fyrirtækjum sem eru hlutafélög, önnur félög með takmarkaðri ábyrgð eða sjálfseignarstofnanir með það að markmiði að vinna að rannsókn og þróun á starfssviði stofnunarinnar og hagnýta niðurstöður þess starfs.

Enn fremur er Flugmálastjórn heimilt með samþykki samgönguráðherra að stofna hlutafélag til að markaðsfæra og selja þjónustu stofnunarinnar.

Þá skal Flugmálastjórn heimilt, að fengnu samþykki samgönguráðherra, að eiga aðild að fyrirtækjum sem eru hlutafélög, önnur félög með takmarkaðri ábyrgð eða sjálfseignarstofnanir og fela þeim að annast framkvæmd og rekstur á einstökum þjónustupáttum á starfssviði stofnunarinnar, enda sé slíku félagi eða fyrirtæki gagngert komið á fót í þessu skyni.

Fjárveitingar samkvæmt þessari grein skulu vera samkvæmt heimild í fjárlögum og [samgönguáætlun].¹⁾

1)L. 73/2002, 1. gr.

...

III. kafli. Skrá um íslensk loftför.

9. gr.

Flugmálastjórn skal halda skrá um íslensk loftför, loftfaraskrá.

Hafi loftfar verið skráð samkvæmt ákvæðum laga þessara hlýtur það íslenskt þjóðerni og Flugmálastjórn gefur út númerað þjóðernis- og skrásetningarskírteini handa loftfarinu. Loftfarið hefur íslenskt þjóðerni meðan skírteinið heldur gildi sínu.

Þegar loftfar er skráð skal merkja það íslensku þjóðernismerki og skrásetningamerki og gefa því skrásetningarnúmer. Þjóðernis- og skráningamerki skal loftfarið bera meðan skrásetning þess er í gildi. Skrásetningarnúmeri má ekki breyta.

Um skrásetningu réttinda í loftförum gilda sérstök lög. Sýslumaðurinn í Reykjavík annast framkvæmd þeirrar réttindaskrár.

Flugmálastjórn skal tilkynna skrásetjara réttinda í loftförum svo fljótt sem verða má allar breytingar er verða á loftfaraskrá.

...

19. gr.

Í íslensku loftfari, sem er í flugferðum samkvæmt lögum þessum, skal vera:

- a. taðfesting á þjóðernisskráningu,
- b. ilt lofthæfisskírteini,
- c. ilt leyfisbréf fyrir hvern flugliða sem skylt er að beri skírteini við starf sitt,
- d. oftferðadagbók,
- e. alstöðvarskírteini,
- f. farþegalisti, ef loftfarið flytur farþega í flugi milli landa, og skulu þar greind nöfn þeirra, flugvöllur þar sem þeir eru teknir og flugvöllur sá er þeir ætla til; farþegalisti skal jafnframt liggja frammi í brottfararflughöfn, og gildir það einnig um innanlandsflug,
- g. farmskírteini og sundurliðuð skýrsla um farm, ef það flytur farm í flugi milli landa.

Í erlendu loftfari á íslensku yfirráðasvæði skulu vera samsvarandi skilríki frá viðkomandi erlendu ríki eða ríkjum sem rétt hafa til flugferða um íslenskt yfirráðasvæði.

Sá sem hagsmuna hefur að gæta að lögum hefur rétt til að kynna sér efni dagbóka og annarra loftfarsskjala.

Ef ekki er öðruvísi mælt í sérstökum lögum setur Flugmálastjórn reglur um dagbækur og önnur loftfarsskjöl, vist þeirra í loftfari og, ef þurfa þykir, gerð þeirra, ritun og geymslu.

...

V. kafli. Flugverjar.

29. gr.

Hvert það loftfar sem notað er til loftferða samkvæmt lögum þessum skal skipað áhöfn í samræmi við fyrirmæli stjórnvalda. Í áhöfn eru starfsmenn sem gegna starfi um borð í loftfari meðan á fartíma stendur, enda telst starf þeirra nauðsynlegt fyrir örugga starfrækslu loftfarsins eða fyrir öryggi farþeganna.

Skráður umráðandi samkvæmt loftfaraskrá og flugstjóri loftfars ábyrgjast að það sé réttilega skipað áhöfn.

...

32. gr.

Flugmálastjórn gefur út skírteini flugliða, enda sanni sá er í hlut á að hann fullnægi skilyrðum til að rækja starfann.

Skírteini má binda við loftferðir loftfara tiltekinnar tegundar eða loftferðir á tilteknu svæði.

Skírteini skal gefa út í samræmi við reglugerð sem samgönguráðherra setur, enda fullnægi handhafi þess lögmaeltum skilyrðum til starfans. Um staðfestingu erlendra skírteina skal fara samkvæmt sömu reglugerð.

Heimilt er Flugmálastjórn að synja þeim manni skírteinis sem dæmdur hefur verið fyrir refsiverða hegðun sem veitir ástæðu til að ætla að hann misfari með skírteinið, enda hafi brot varðað fangelsi.

36. gr.

Flugverji skal hlýða skipunum yfirmanna sinna í starfa sínum, vera umhyggjusamur um loftfar, menn og varning sem í því eru og rækja starfsskyldur sínar af samviskusemi.

...

40. gr.

Flugstjóri skal vera í hverju því íslensku loftfari sem notað er til loftferða samkvæmt lögum þessum.

Flugstjóri hefur æðsta vald í loftfari.

41 gr.

Flugstjóri sér um að loftfar hafi ferðbundið lofthæfi og sé tilhlýðilega búið, skipað áhöfn og fermt, og að flug sé að öðru leyti undirbúið og framkvæmt samkvæmt gildandi reglum.

Flugstjóri skal tilkynna¹⁾ Flugmálastjórn um atriði sem máli skipta um lofthæfi og láta henni í té skýrslur sem nauðsynlegar eru við framkvæmd eftirlits með lofthæfinu. Honum er skylt samkvæmt reglum er Flugmálastjórn setur að gefa Flugmálastjórn skýrslur um atriði sem máli skipta þegar meta skal starfshæfni flugverja.

¹⁾Rg. 126/1998.

42. gr.

Flugstjóri hefur undir sinni forsjá loftfar, áhöfn, farþega og farm.

Honum er heimilt, þegar hann telur nauðsyn til, að setja flugverja um stundarsakir til annarrar þjónustu en þeirrar sem þeir eru ráðnir til.

[Farþegum er skylt að fara eftir fyrirmælum flugstjóra eða annarra flugverja um góða hegðun og reglu í loftfari.]¹⁾

Flugstjóra er heimilt, þegar nauðsyn ber til, að synja viðtöku í loftfar eða vísa úr því flugverjum, farþegum eða varningi og farangri.

1)L. 21/2002, 5. gr.

[42. gr. a

Flugmálastjórn Íslands setur reglur um takmarkanir á veitingu áfengis til farþega og um meðferð öryggisbúnaðar og raftækja um borð í íslenskum loftförum, eftir því sem stofnunin telur nauðsynlegt í þágu flugöryggis.]¹⁾

1)L. 21/2002, 6. gr.

43. gr.

Flugstjóra er heimilt að þröngva mönnum með valdi til hlýðni við sig, enda sé það nauðsynlegt til að halda uppi góðri hegðun og reglu í loftfari.

Ef loftfar er í hættu statt eða annars konar neyðarástand er fyrir hendi er flugstjóra heimilt að beita hverri þeirri aðferð sem nauðsynleg er til að koma á reglu og hlýðni. Hverjum flugverja er skylt, án þess að á hann sé skorað, að veita flugstjóra aðstoð.

Ef manni, sem neitar að hlýða, er veittur áverkni getur hann einungis komið fram ábyrgð af þeim sökum að harðari aðferðum hafi verið beitt en ástæða var til.

44. gr.

Ef stórfellt lögbrot er framið í loftfari ber flugstjóra að gera þær ráðstafanir sem hann getur og nauðsynlegar eru til að afla rétttrar vitneskju um málið og sem eigi má að meinalausu fresta.

Flugstjóri skal, svo sem kostur er, sjá um að hinn grunaði komist eigi undan og er flugstjóra heimilt, ef nauðsyn ber til, að setja hann í gæslu uns hann verður afhentur lögreglu á Íslandi eða yfirvöldum er í hlut eiga erlendis.

Flugstjóra er heimilt að taka í sína umsjá hluti sem ætla má að séu sönnunargögn uns þeir verða afhentir lögreglu eða yfirvöldum.

45. gr.

Flugstjóri ber ábyrgð á að lögmæltar dagbækur og önnur flugskjöl séu í loftfari og að skráð sé í bækur þessar og skjöl svo sem lög og stjórnvaldsfyrirmæli segja til um.

...

VII. kafli. Flugvellir og flugleiðsaga.

56. gr.

[Flugvöllur telst afmarkað landsvæði, að meðtöldum byggingum og búnaði sem ætlað er til afnota við komur, brottfarir og hreyfingar loftfara á jörðu niðri. Flugvellir og búnaður þeirra skulu fullnægja þeim kröfum sem samgönguráðherra setur í reglugerð¹⁾ eða gilda samkvæmt alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að, eftir því sem landfræðilegar aðstæður leyfa. Í reglugerð um flugvelli skulu þeir flokkaðir eftir þjónustustigi og lágmarksflugvallarþjónusta skilgreind. Flugmálastjórn Íslands skal hafa eftirlit með því að flugvellir uppfylli gerðar kröfur.

Nú vill aðili hefja starfrækslu flugvallar í þágu almenningsflugs og skal þá umráðamaður og/eða eigandi hans sækja um starfsleyfi til Flugmálastjórnar Íslands minnst þremur mánuðum fyrir fyrirhugaða opnun hans. Umsókn fylgi umsögn þeirrar sveitarstjórnar sem í hlut á.

Að fullnægðum þeim kröfum sem settar eru skal Flugmálastjórn Íslands gefa út starfsleyfi. Í leyfi skal koma fram nafn leyfishafa, gildistími ásamt leyfilegu umfangi starfsemi og þeim takmörkunum og skilyrðum sem leyfishafi skal hlíta.

Flugmálastjórn Íslands getur svipt aðila starfsleyfi ef flugvöllur fullnægir eigi þeim kröfum og skilyrðum sem fyrir starfsemi hans eru sett eða ef leyfishafi brýtur í rekstri sínum í mikilvægum atriðum ákvæði laga og reglna. Ákvæðum 84. gr. skal beitt gagnvart leyfishöfum flugvallarreksturs.

Nú verða verulegar breytingar á aðstöðu flugvallar eða umfangi starfsemi eða notkun og skal eigandi eða umráðamaður þá á ný sækja um starfsleyfi.

Flugmálastjórn Íslands skal heimilt að loka flugvelli tímabundið eða takmarka umferð um hann sé ástand eða rekstur með þeim hætti að telja má að flugöryggi kunni að verða stefnt í hættu.

Gjaldtaka Flugmálastjórnar Íslands fyrir starf stofnunarinnar samkvæmt þessari grein skal miðast við að eftirlitsskyldir aðilar standi undir kostnaði við starfið.]²⁾

1)Rg. 297/1964, rg. 347/2004. 2)L. 21/2002, 8. gr.

57. gr.

[Leyfi Flugmálastjórnar Íslands þarf til reksturs flugstöðva vegna flutnings á farþegum og farmi í atvinnuskyni. Nánar skal kveðið á um kröfur sem gerðar eru til rekstraraðila, aðstöðu og búnaðar flugstöðva í reglugerð sem ráðherra setur.

Nú vill aðili hefja starfrækslu flugstöðvar og skal þá umráðamaður og/eða eigandi sækja um starfsleyfi til Flugmálastjórnar Íslands minnst þremur mánuðum fyrir opnun. Umsókn fylgi umsögn þeirrar sveitarstjórnar sem í hlut á.

Að fullnægðum þeim kröfum sem settar eru skal Flugmálastjórn Íslands gefa út starfsleyfi. Í starfsleyfi skal koma fram nafn leyfishafa, gildistími ásamt leyfilegu umfangi starfsemi og þeim takmörkunum og skilyrðum sem leyfishafi skal hlíta.

Starfsleyfi má taka aftur ef flugstöð fullnægir eigi þeim kröfum og skilyrðum sem fyrir starfsemi hennar eru sett eða ef leyfishafi brýtur í rekstri sínum í mikilvægum atriðum ákvæði laga og reglna. Ákvæðum 84. gr. skal beitt gagnvart leyfishöfum flugstöðvarreksturs.

Nú verða verulegar breytingar á aðstöðu flugstöðvar eða umfangi starfsemi eða notkun og skal eigandi eða umráðamaður þá á ný sækja um starfsleyfi.

Flugmálastjórn Íslands skal heimilt að loka flugstöð tímabundið eða takmarka umferð um hana sé ástand eða rekstur með þeim hætti að telja má að flugöryggi kunni að verða stefnt í hættu.

Gjaldtaka Flugmálastjórnar Íslands fyrir starf stofnunarinnar samkvæmt þessari grein skal miðast við að eftirlitsskyldir aðilar standi undir kostnaði við starfið.]¹⁾

1)L. 21/2002, 9. gr.

...

59. gr.

Samgönguráðherra er heimilt að setja skipulagsreglur fyrir flugvelli sem ætlaðir eru til almennrar notkunar.

Skipulagsreglur skulu m.a. geyma fyrirmæli um það svæði utan sjálfs flugvallarins þar sem rétt er að setja takmörkun á hæð mannvirkja og annarra hluta, t.d. húsa, stanga og trjáa, eða takmörkun á meðferð fasteigna eða hluta, t.d. að því er varðar leiðslur eða atvinnurekstur, enda séu slíkar kvaðir nauðsynlegar í þágu almenns öryggis. Kveða skal glögg á um mörk þess svæðis sem skipulagið tekur yfir.

72. gr.

Flugvelli og önnur mannvirki í þágu loftferða sem eru til almennra nota mega erlend loftför einnig nota með sömu skilyrðum og íslensk loftför í sams konar milliríkjaferðum, enda sé fyrir hendi samningur um þetta við það erlenda ríki sem í hlut á. Við komu til eða brottför frá landinu er þó skylt að nota tollhafnir.

...

VIII. kafli. Umferð í lofti og stjórn hennar.

75. gr.

Flugumferðarþjónustu skal veita loftförum til að tryggja flugöryggi.

[Flugmálastjórn skal heimilt að taka upp hvers konar fjarskipti vegna flugumferðar og skrá tilkynningar sem berast vegna þeirrar umferðar.

Um framkvæmd upptöku, varðveislu, afspilun og skráningar á notkun skal nánar kveðið á í reglugerð sem ráðherra setur að höfðu samráði við Persónuvernd.

Óviðkomandi aðilum skal ekki veittur aðgangur að gögnum þessum nema samkvæmt sérstakri lagaheimild eða dómsúrskurði.]¹⁾

Samgönguráðherra setur reglur²⁾ um flugumferðarþjónustuna og framkvæmd hennar.

1) L. 21/2002, 14. gr. 2) Augl. 55/1992, sbr. 206/1996, 500/2000 og 578/2001.

76. gr.

Samgönguráðherra er heimilt að kveða á um að loftferðir á tilteknum leiðum eða yfir tilteknum svæðum skuli háðar sérstöku skipulagi.

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglur um flugleiðir loftfara inn á íslenskt yfirráðasvæði og yfir því og hverja flugvelli megi nota í millilandaflugi.

Samgönguráðherra setur reglur¹⁾ um verndarráðstafanir sem gerðar skulu til að afstýra árekstri loftfara, öðrum flugslysum, hættum og óhagræði af loftferðum.

1) Augl. 55/1992, sbr. 206/1996, 500/2000 og 578/2001.

77. gr.

Flugmálastjórn er heimilt að skipa loftfari að lenda, enda miði sú aðgerð að því að halda uppi allsherjarreglu og öryggi. Lenda skal þá svo skjótt sem kostur er. Ef skipun er ekki annars efnis skal loftfar lenda á næsta flugvelli hér á landi sem er til almennra flugnota og lenda má á.

Ef loftfar flýgur inn á svæði þar sem loftferðir eru bannaðar skal loftfarið tafarlaust fljúga út fyrir svæðið og tilkynna þetta þeim handhafa stjórnvalds sem í hlut á.

Fari stjórnandi loftfars eigi eftir fyrirmælum þessarar greinar er handhafa stjórnvaldsins heimilt með viðeigandi ráðum að hindra áframhaldandi flug loftfarsins.

78. gr.

[Hergögn og vopnaðir verðir.

Hergögn má eigi flytja í loftförum án leyfis samgönguráðherra eða þess sem hann felur leyfisveitinguna samkvæmt reglum þar um. Bann þetta á ekki við um loftför Landhelgisgæslu Íslands eða íslenskra lögregluþyrvalda. Samgönguráðherra setur fyrirmæli um hvað telst hergögn og veitir almenna undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar í samráði við dómsmálaráðherra.

Skotvopn og skotfæri eru hergögn samkvæmt þessari grein. Ríkislögreglustjóri setur í samráði við samgöngu- og dómsmálaráðherra reglur um meðferð þeirra um borð í íslenskum

loftförum og loftförum innan íslenskrar lofthelgi, m.a. um hverjir megi bera þau og í hvaða tilvikum og hvernig að því skuli staðið.

Samgönguráðherra getur ákveðið að vopnaðir verðir séu um borð í íslensku loftfari í almenningsflugi enda séu til þess brýnar ástæður, beiðni hafi borist frá flugrekanda að kröfu erlends ríkis þess efnis og dómsmála- og utanríkisráðherra mæli með því.

Samgönguráðherra er heimilt að banna eða setja reglur¹⁾ um flutning annars varnings en hERGagna til að halda uppi allsherjarreglu og öryggi.]²⁾

¹⁾Rg. 361/2005. ²⁾L. 75/2005, 9. gr.

79. gr.

Flugmálastjórn, lögreglu og tollyfirvöldum er heimilt að rannsaka loftfar og sannreyna þau skjöl sem loftfar og flugverjar skulu hafa meðferðis.

IX. kafli. Flugrekstrarleyfi.

80. gr.

Leyfi Flugmálastjórnar þarf til loftferða í atvinnuskyni yfir íslensku yfirráðasvæði.

...

84. gr.

[Flugmálastjórn Íslands getur gefið út rekstrarfyrirmæli varðandi einstaka rekstrarþætti hjá flugrekendum og öðrum þeim aðilum sem ber að starfa samkvæmt leyfi útgefnu af stofnuninni. Slík fyrirmæli geta þó einnig varðað reksturinn í heild. Rekstrarfyrirmæli geta lotið að því að banna tiltekna starfrækslu, binda hana takmörkunum eða gera hana háða því að tiltekin skilyrði sem stofnunin setur séu uppfyllt í þágu aukins flugöryggis. Rekstrarfyrirmæli skulu greina ástæðu fyrir útgáfu þeirra, gildissvið og gildistíma og þær ráðstafanir sem hlutaðeigandi rekstraraðila ber að viðhafa.

Brjóti leyfishafi lagaboð, önnur fyrirmæli um starfsemina eða skilyrði leyfis eða reynist hann ófær um að reka starfsemina samkvæmt þeim fyrirmælum sem um hana gilda getur Flugmálastjórn Íslands svipt hann leyfi að nokkru leyti eða öllu, eftir mati stofnunarinnar á aðstæðum. Leyfissvipting að hluta skal þá varða nánar afmarkaða þætti í starfi hlutaðeigandi leyfishafa, til að mynda tiltekið loftfar eða tiltekna viðhaldsstöð. Sviptingin skal í fyrstu vera til bráðabirgða meðan mál er rannsakað með tilliti til þess hvort efni séu til endanlegrar leyfissviptingar. Bráðabirgðasviptingunni skal markaður tími.]¹⁾

¹⁾L. 21/2002, 16. gr.

85. gr.

Flugmálastjórn getur ákveðið að erlend loftför, sem íslenskur aðili notar eða ræður yfir í atvinnuskyni, skuli lúta lögum þessum og reglum settum samkvæmt þeim er varða íslensk loftför.

Sé skilyrðum 1. mgr. fullnægt telst loftfarið íslenskt í skilningi 2. tölul. **4. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.**

[85. gr. a.

Samgönguráðherra er heimilt að setja frekari reglur til fyllingar ákvæðum þessa kafla þar sem fram komi skilyrði flugrekstrar, þ.m.t. þær fjárhagskröfur sem gerðar eru til flugrekenda.

Þá er ráðherra heimilt að ákveða að hvaða marki kröfum til flugrekenda í flutningaflugi skuli beitt um aðra þætti flugstarfsemi í atvinnuskyni.¹⁾

¹⁾L. 75/2005, 11. gr.

X. kafli. Loftflutningar.¹⁾

¹⁾Rg. 116/1965, um váttryggingu vegna lofiferða.

86

[*Gildissvið.*

Ákvæði þessa kafla gilda um allan flutning í loftfari á farþegum, farangri og farmi gegn greiðslu. Hann gildir einnig um ókeypis flutning enda annist flytjandi flutning. Ákvæði kaflans gilda um innanlandsflug á Íslandi skv. 1. mgr. hver sem flytjandinn er og annað flug skv. 1. mgr. af hálfu flytjenda sem hafa íslenskt flugrekstrarleyfi, hvar sem það er innt af hendi.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

87. gr.

[*Nánar um gildissvið.*

Ákvæðin um flutningsskjöl í 89.–93. gr. taka eigi til flutninga sem inntir eru af hendi við óvenjulegar aðstæður og falla utan venjulegrar loftferðastarfsemi.

Ekkert í lögum þessum skal koma í veg fyrir að flytjandi geti neitað gerð flutningssamnings. Hafi flytjandi lofað rýmri rétti en leiðir af ákvæðum þessa kafla skulu þau ekki talin skerða slíkan rétt. Ákvæði kaflans kveða á um lágmarksréttindi.

Gildissvið 125. og 126. gr. er markað sérstaklega í ákvæðunum sjálfum.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

88. gr.

[*Póstflutningar.*

Ákvæði kafla þessa gilda eigi um póstflutninga. Við flutning bréfa og böggla er flytjandi einungis ábyrgur gagnvart hlutadeigandi póstpjónustu í samræmi við þær reglur sem gilda um samband flytjanda og póstpjónustu.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

89. gr.

[*Farseðill og farangursmiði.*

Þegar farþegar eru fluttir skal flytjandi afhenda farseðil eða sameiginlegan farseðil fyrir fleiri en einn farþega þar sem greina skal:

- a. brottfarar- og ákvörðunarstað,
- b. að minnsta kosti einn umsaminn viðkomustað á leiðinni, svo fremi sem brottfararstaður og ákvörðunarstaður séu í sama ríki og samið sé um einn eða fleiri viðkomustaði í öðru ríki.

Í stað þess að afhenda farseðil svo sem greinir í 1. mgr. má flytjandi varðveita upplýsingar þær sem tilgreindar eru í 1. mgr. með öðrum hætti. Sé þeirrar heimildar neytt skal flytjandi bjóða farþega skriflega yfirlýsingu um þær upplýsingar sem varðveittar eru.

Þegar innrituðum farangri er veitt viðtaka til flutnings skal flytjandi gefa út farangursmiða fyrir sérhvern innritaðan hluta farangurs.

Nú eru ekki færðar sönnur á annað og telst þá farseðill eða yfirlýsing, sé heimildar skv. 2. mgr. neytt, sönnun um gerð farsamnings og flutningsskilmála.

Farþega skal afhent skrifleg tilkynning um að flutningurinn hlíti ákvæðum Montrealsamningsins eða lögum sem með samsvarandi hætti og samningurinn kunni að takmarka ábyrgð flytjanda á lífs- og líkamstjóni, glötun eða tjóni á farangri og farmi og vegna tafa, með þeim takmörkunum þó sem greinir í lögum þessum.

Þrátt fyrir að fyrirmælum þessarar greinar sé ekki fylgt er farsamningur eigi að síður gildur, þ.m.t. ákvæði um takmörkun á ábyrgð.

Ráðherra er heimilt að kveða frekar á um rafræna bókun, útgáfu farseðils og tilkynningu flytjanda skv. 5. mgr. með reglugerð.^{1) 2)}

1)Rg. 317/2000, sbr. 640/2004. 2)L. 88/2004, 3. gr.

90. gr.

[Fylgibréf.

Þegar farmur er fluttur skal afhenda fylgibréf.

Í stað þess að afhenda fylgibréf má flytjandi varðveita skráningu upplýsinga um flutning með öðrum hætti. Ef heimildarinnar er neytt skal flytjandi, ef þess er krafist af sendanda, afhenda sendanda kvittun sem gerir kleift að bera kennsl á farm og greinir þær upplýsingar sem varðveittar eru um flutninginn.

Nú er fylgibréf eigi gefið út eða efni fylgibréfs er eigi það sem mælt er fyrir um, eða fylgibréf hefur glatast, og er þá farmsamningur eigi að síður gildur og háður ákvæðum þessa kafla, þ.m.t. ákvæðum um takmörkun á ábyrgð.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

91. gr.

[Efni fylgibréfs.

Fylgibréf farms eða kvittun fyrir farmi skal tilgreina:

- a. brottfarar- og ákvörðunarstað,
- b. að minnsta kosti einn umsaminn viðkomustað á leiðinni, svo fremi sem brottfararstaður og ákvörðunarstaður séu í sama ríki og samið sé um einn eða fleiri viðkomustaði í öðru ríki,
- c. þyngd farms.

Ef um fleiri en eitt stykki farms er að ræða:

- a. getur flytjandi farms krafist þess að sendandi gefi út sérstök fylgibréf fyrir hvert og eitt stykki,
- b. getur sendandi krafist þess að flytjandi farms gefi úr sérstakar kvittanir þegar sá háttur er hafður á sem um getur í 2. mgr. 90. gr.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

92. gr.

[Skjal er lýsir eðli farms.

Sendandi kann að verða skyldaður, að kröfu lögreglu, tollyfirvalda eða annarra yfirvalda, til að afhenda skjal sem tilgreinir eðli farms. Ákvæði þessarar greinar leggja engar skyldur eða ábyrgð á flytjanda.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

93. gr.

[Útgáfa fylgibréfs.

Sendandi skal gefa út fylgibréf í þremur frumritum. Á fyrsta eintakið skal rita „handa flytjanda“ og skal það undirritað af sendanda. Á annað eintakið skal rita „handa viðtakanda“ og skal það undirritað af sendanda og flytjanda. Þriðja eintakið skal undirritað af flytjanda sem skal afhenda það sendanda eftir viðtöku farms.

Undirritanir flytjanda og sendanda mega vera prentaðar eða stimplaðar.

Nú hefur flytjandi gefið út fylgibréfið að beiðni sendanda og skal þá talið að hann hafi gefið það út í umboði sendanda, nema annað sannist.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

94. gr.

[Ábyrgð á efni fylgibréfs.

Sendandi ber ábyrgð á því að upplýsingar um farm séu réttar, og að rétt sé yfirlýsing um farm sem hann eða aðrir fyrir hans hönd hafa sett í fylgibréf, eða byggist á gögnum sem sendandi kemur til flytjanda og ætlast er til að flytjandi setji í farmkvittun eða skrái þegar heimildar skv. 2. mgr. 90. gr. er neytt. Sama ábyrgðarregla gildir þegar sá aðili sem kemur fram fyrir hönd sendanda er einnig umboðsmaður flytjanda.

Sendandi skal bera ábyrgð á hvers konar tjóni, sem flytjandi kann að verða fyrir eða aðrir þeir sem flytjandi ber ábyrgð gagnvart, sakir þess að upplýsingar er sendandi hefur gefið eru ónákvæmar, ófullkomnar eða rangar.

Að öðru leyti en greinir í 1. og 2. mgr. skal flytjandi bera ábyrgð á hvers konar tjóni sem sendandi kann að verða fyrir eða aðrir þeir sem sendandi er ábyrgur gagnvart sakir þess að upplýsingar, sem flytjandi eða aðili fyrir hans hönd setti í farmkvittun eða skráði skv. 2. mgr. 90. gr., reyndust ónákvæmar, ófullkomnar eða rangar.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

95. gr.

[Sönnunargildi skjala.

Fylgibréf er gild sönnun fyrir gerð farmsamnings, viðtöku vöru og skilmálum flutnings, uns annað sannast.

Upplýsingar í fylgibréfi eða farmkvittun um þyngd, ummál og umbúðir farms, sem og fjölda stykkja, skulu taldar réttar þar til annað sannast. Aðrar upplýsingar um magn, rúmtak og ástand gilda hins vegar ekki sem sönnun gegn flytjanda, nema að því leyti sem fram kemur í fylgibréfi eða farmkvittun að hann hafi í viðurvist sendanda gengið úr skugga um sannleiksgildi þeirra, eða eiga við um sýnilegt ástand farmsins.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

96. gr.

[Réttur til ráðstöfunar farms.

Sendandi hefur, með fyrirvara um þá skyldu að standa við allar skuldbindingar sínar samkvæmt farmsamningi, þann ráðstöfunarrétt yfir farmi að hann getur endurheimt hann á brottfarar- eða ákvörðunarstað, að hann getur stöðvað flutninginn ef lent er á leiðinni, að hann

getur látið afhenda farm á ákvörðunarstað eða á leiðinni öðrum en þeim sem tilgreindur er í fylgibréfi sem viðtakandi, eða hann getur krafist þess að farmur verði fluttur aftur til brottfararstaðar. Ráðstafanir þessar getur sendandi þó því aðeins gert að þær hafi eigi í för með sér tjón fyrir flytjanda eða aðra sendendur og að greiddur sé kostnaður sem af því leiðir að hann neyti þessa réttar.

Sé eigi hægt að framkvæma fyrirmæli sendanda skal flytjandi tilkynna honum það þegar í stað.

Nú fylgir flytjandi fyrirmælum sendanda um ráðstöfun farms, án þess að krefjast eintaks sendanda af fylgibréfi eða farmkvittun, og er flytjandi þá ábyrgur. Þó skal flytjandi halda rétti sínum til að krefjast bóta af sendanda vegna tjóns sem sá aðili kann að verða fyrir sem hefur eintak sendanda af fylgibréfi eða farmkvittun undir höndum.

Réttur sendanda fellur niður um leið og réttur viðtakanda skv. 97. gr. hefst. Nú neitar viðtakandi að taka við vöru eða ekki er hægt að ná sambandi við hann og getur þá sendandi haldið ráðstöfunarrétti sínum.¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

97. gr

[Afhending farms.

Með þeirri undantekningu sem um ræðir í 96. gr. getur viðtakandi þegar farmur er kominn á ákvörðunarstað krafist þess að flytjandi láti af hendi við hann fylgibréfið og farm gegn greiðslu þeirra gjalda er hvíla á farminum, enda uppfylli hann öll þau flutningsskilyrði sem greinir í farmsamningi.

Ef ekki er um annað samið er það skylda flytjanda að tilkynna viðtakanda um komu farms án tafar.

Nú viðurkennir flytjandi að farmur hafi glatast eða hann ekki komið fram innan sjö daga frá þeim degi er koma hans var áætluð og getur viðtakandi þá neytt þess réttar sem farmsamningur kveður á um gagnvart flytjanda.¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

98. gr

[Réttur sendanda og viðtakanda

Sendandi og viðtakandi geta hvor um sig nýtt sér þann rétt sem þeir hafa skv. 96. og 97. gr. gegn því að uppfylla þær skuldbindingar sem farmsamningurinn leggur þeim á herðar. Gildir það hvort sem þeir koma fram fyrir eigin hönd eða annarra.¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

99. gr.

[Tengsl sendanda og viðtakanda eða sameiginleg tengsl við þriðja aðila.

Ákvæði 96., 97. og 98. gr. varða hvorki tengsl milli sendanda og viðtakanda né sameiginleg tengsl við þriðja aðila sem leiðir rétt sinn frá öðrum hvorum.

Aðeins má víkja frá ákvæðum 96., 97. og 98. gr. að það sé gert með sérstöku ákvæði í fylgibréfi eða farmkvittun.¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

100. gr.

[*Upplýsingaskylda sendanda.*

Sendanda er skylt að gefa þær upplýsingar og framvísa þeim skjölum sem nauðsynleg teljast til að afgreiðsla toll- og lögregluþyrvalda eða annarra yfirvalda geti farið fram áður en farmur er afhentur viðtakanda. Sendandi ber gagnvart flytjanda ábyrgð á tjóni sem af kann að hljótast skorti slíkar upplýsingar eða skjöl, eða þau reynast ófullkomin eða röng, nema tjónið sé sök flytjanda eða starfsmanna hans.

Á flytjanda hvílir ekki skylda til að rannsaka hvort upplýsingar eða skjöl séu rétt eða fullnægjandi.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

...

104. gr.

[*Ábyrgð flytjanda á farangri.*

Flytjandi er ábyrgur fyrir tjóni sem verður ef innritaður farangur glatast, skemmist eða eyðileggst ef tjónsatburðurinn á sér stað í loftfari, eða meðan innritaður farangur er í vörslum flytjanda, starfsmanna hans eða umboðsmanna. Flytjandi er ekki ábyrgur ef og að því leyti sem tjón á farangri má rekja til eðlislægra galla eða ástands farangurs.

Flytjandi er ábyrgur fyrir tjóni á óinnrituðum farangri, þar með töldum persónulegum eignum, ef tjón má rekja til sakar hans, starfsmanna hans eða umboðsmanna.

Ef flytjandi viðurkennir að hafa glatað innrituðum farangri, eða innritaður farangur kemur ekki fram innan 21 dags eftir að áætlað var að hann kæmi á áfangastað, er farþega heimilt að neyta þeirra réttinda sem í farsamningi felast.

Sé það ekki sérstaklega tekið fram í lögum þessum merkir „farangur“ bæði innritaður og óskráður farangur.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

105. gr.

[*Ábyrgð flytjanda á farmi.*

Flytjandi er ábyrgur fyrir tjóni sem hlýst af því ef farmur eyðileggst, glatast eða skemmist meðan á loftflutningi stendur.

Flytjandi skal laus úr ábyrgð að hluta eða öllu leyti ef hann sannar að tjón á farmi skv. 1. mgr. hafi orsakast af eftirfarandi ástæðum, einni eða fleiri:

- a. eðlislægum ágöllum farms,
- b. gölluðum umbúðum farms sem aðrir en flytjandi og starfsmenn hans eða umboðsmenn hafa gengið frá,
- c. stríði eða vopnuðum átökum,
- d. aðgerðum opinberra yfirvalda varðandi farm við brottför, komu eða viðkomu.

Ábyrgðarregla tekur skv. 1. mgr. ekki til neins konar flutnings á landi, á sjó eða eftir skipgengum vatnaleiðum sem eru utan flugvallar. Ef hins vegar slíkur flutningur á sér stað samkvæmt flutningssamningi, í þeim tilgangi að hlaða, afhenda eða áframsenda farm, er tjónsatburður talinn hafa átt sér stað í loftflutningi, nema annað sannist. Ef flytjandi, vegna forfalla, en án samþykkis sendanda, flytur farm með öðrum flutningstækjum en loftförum hluta eða alla leið samkvæmt samningi um loftflutning skal slíkur flutningur vera talinn loftflutningur allt að einu.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

106. gr.

[Ábyrgð flytjanda vegna tafa.

Flytjandi ber ábyrgð á tjóni sem verður af völdum tafa í flutningi á farþegum, farangri og farmi. Þó verður flytjandi ekki talinn bera ábyrgð á tjóni sem orsakast af töfum í flutningi geti hann sannað að hann og starfsmenn hans og umboðsmenn hafi viðhaft þær aðgerðir sem sanngjarnt getur talist að viðhafðar séu eða að ógerlegt hafi verið að framkvæma slíkar aðgerðir.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

107. gr.

[Eigin sök tjónþola.

Nú sannar flytjandi að sá sem fyrir tjóninu varð hafi sjálfur verið valdur eða samvaldur að því og má þá lækka skaðabætur eða fella þær niður.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

108. gr.

[Takmarkanir á ábyrgð flytjanda.

Ábyrgð flytjanda á tjóni sem orsakast af töfum í flutningi á farþegum skv. 106. gr. skal takmörkuð við 4.150 SDR vegna hvers farþega.

Ábyrgð flytjanda vegna þess að farangur glatast, eyðileggst, skemmist eða tefst skal takmörkuð við 1.000 SDR vegna hvers farþega, nema farþegi hafi við innritun farangurs sérstaklega tilgreint þá hagsmuni sem tengdir eru við afhendingu farangurs á ákvörðunarstað og greitt umkrafíð aukagjald, og gildir þá hið tilgreinda verðmæti sem hámark á ábyrgð flytjanda, nema hann sanni að raunverulegir hagsmunir farþega hafi verið minni.

Ábyrgð flytjanda vegna þess að farmur glatast, eyðileggst, skemmist eða tefst skal takmörkuð við 17 SDR á hvert kíló, nema sendandi hafi sérstaklega tilgreint þá hagsmuni sem tengdir eru við afhendingu farms á áfangastað og greitt umkrafíð aukafarmgjald. Gildir þá hið tilgreinda verðmæti sem hámark á ábyrgð flytjanda, nema hann sanni að raunverulegir hagsmunir sendanda hafi verið minni.

Nú eyðileggst, glatast, skemmist eða tefst farmur eða hluti farms og skal þá aðeins leggja þunga þess farms sem eyðileggst, glatast, skemmist eða tefst til grundvallar við ákvörðun á hámarksábyrgð flytjanda. Nú er um að tefla glötun, spjöll eða seinkun á hluta varnings sem lækkar verðmæti annarra hluta farms sem sami farangursmiði eða sama fylgibréf eða kvittun tekur til, eða ef slík skjöl voru ekki gefin út, heldur neytt heimildar skv. 2. mgr. 90. gr., og skal þá við ákvörðun hámarksábyrgðar einnig telja til heildarþunga þann hluta farmsins sem rýrnar í verði.

Ef sannast að flytjandi, starfsmenn eða umboðsmenn hans hafa við framkvæmd starfa síns valdið tjóninu af ásetningi eða stórfelldu gáleysi vitandi að tjón mundi sennilega hljótast af skal eigi beita ákvæðum 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

Heimilt er dómara að dæma sækjanda málskostnað án tillits til hámarksábyrgðar. Þetta gildir þó eigi ef flytjandi hefur áður en sex mánuðir eru liðnir frá því er atburður sá gerðist er tjónið hlaust af eða áður en mál er höfðað boðið sækjanda skriflega skaðabætur sem eigi eru lægri en dæmd fjárhæð að undanskildum málskostnaði.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

109. gr.

[*Frestir og fyrning.*

Þegar tekið er við innrituðum farangri eða farmi án fyrirvara af hálfu viðtakanda skal talið að farangurinn eða farmurinn hafi verið óskemmdur og í samræmi við fylgibréf eða kvittun þegar heimildar skv. 2. mgr. 89. gr. og 2. mgr. 90. gr. er neytt, uns annað sannast.

Verði tjón ber viðtakanda að tilkynna flytjanda það jafnskjótt og þess verður vart, í síðasta lagi sjö dögum eftir viðtöku ef um innritaðan farangur er að ræða og fjórtán dögum ef um farm er að ræða. Ef um töf er að ræða skal tilkynning hafa borist í síðasta lagi tuttugu og einum degi frá því að farangur eða farmur hefði átt að vera afhentur. Dagur merkir almanaksdagur.

Sérhver tilkynning skal gerð skriflega og með sannanlegum hætti innan áðurnefndra tímafresta.

Nú er tjón eigi tilkynnt áður en liðnir eru tímafrestir þeir sem um getur í 2. mgr. og fellur þá niður sérhver krafa á flytjanda, nema hann hafi farið sviksamlega að ráði sínu.

Réttur til skaðabóta samkvæmt þessum kafla fyrnist ef mál er eigi höfðað áður en tvö ár eru liðin frá því er loftfar kom á ákvörðunarstað eða tvö ár eru liðin frá þeim degi er loftfar skyldi koma þangað eða frá því að flutningur stöðvaðist.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

110. gr.

[*Umreikningur sérstakra dráttarréttinda (SDR).*

Með SDR er vísað til sérstakra dráttarréttinda, eins og þau eru skilgreind af Alþjóðagjaldeyrissjóðnum, og gengisskráningar Seðlabanka Íslands á þeim við sölu. Umreikningur í íslenskar krónur skal miðast við dómsuppsögudag, en uppgjörsdag ljúki máli án dóms.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

...

116. gr.

[*Gagnfær flutningur.*

Ef fleiri flytjendur en einn eiga hver á eftir öðrum að annast flutning sem fellur undir ákvæði þessa kafla skal hver flytjandi fylgja ákvæðum hans um flutninginn er hann tekur við farþegum, farangri eða farmi. Skal hver hlutaðeigandi flytjandi talinn aðili að flutningssamningi að því marki sem samningur varðar þann hluta flutnings sem flytjanda ber að annast.

Við þær aðstæður sem lýst er í 1. mgr. getur farþegi, eða þeir er taka við réttindum hans, beint kröfum sínum að þeim flytjanda sem annaðist þann hluta flutningsins þar sem tjón eða töf varð, enda hafi sá flytjandi sem annaðist upphafsáfangu flutningsins eigi með beinum samningi tekið á sig viðtækari ábyrgð en hvað varðar eigin flutningsþátt.

Hvað varðar tjón við flutning á farangri eða farmi getur farþegi eða sendandi þó jafnan beint kröfum sínum að þeim flytjanda sem annaðist upphafsáfangu flutningsins og sá sem rétt á til afhendingar farangurs eða farms getur jafnan beint kröfum sínum að þeim flytjanda sem tók að sér lokaáfangu flutnings. Aðilar geta að auki beint kröfum sínum að þeim flytjanda sem annaðist flutninginn er tjón varð. Ábyrgir flytjendur bera óskipta ábyrgð gagnvart farþega, sendanda eða viðtakanda.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

117. gr.

[Fjölbátta flutningur.

Nú fer flutningur að nokkru fram með loftfari og að nokkru með öðru flutningstæki og taka ákvæði þessa kafla einungis til þess hluta flutnings sem fram fer í lofti.

Taka má upp í ákvæði samnings um flutning í lofti skilmála er varða aðrar tegundir flutnings.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

118. gr.

[Flutningur sem framkvæmdur er af öðrum en samningsbundnum flytjanda.

Bæði flytjandi sem gert hefur flutningssamninginn (samningsbundinn flytjandi) og flytjandi sem að hluta eða öllu leyti annast flutninginn (flytjandi í raun) skulu teljast flytjendur samkvæmt ákvæðum þessa kafla, enda framkvæmi flytjandi í raun flutninginn samkvæmt heimild frá samningsbundna flytjandanum. Álitid skal að slík heimild sé fyrir hendi, nema annað sannist.

Ef flytjandi í raun framkvæmir allan eða hluta flutningsins samkvæmt flutningssamningi milli samningsbundins flytjanda og aðila skulu báðir flytjendur, sá raunverulegi og sá samningsbundni, teljast flytjendur samkvæmt ákvæðum þessa kafla. Sá flytjandi er gert hefur flutningssamninginn skal talinn flytjandi allan loftflutninginn en sá sem framkvæmir flutninginn í raun skal talinn flytjandi á þeim hluta loftflutningsins er hann annast.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

119. gr.

[Sameiginleg ábyrgð.

Athafnir og athafnaleysi raunverulegs flytjanda og starfsmanna hans og umboðsmanna sem eru innan verksviðs þeirra hvað varðar flutning flytjanda í raun skal fara með sem aðgerðir og aðgerðaleysi samningsbundins flytjanda.

Athafnir og athafnaleysi samningsbundins flytjanda og starfsmanna hans og umboðsmanna sem eru innan verksviðs þeirra, og varða flutning flytjanda í raun, skal farið með sem aðgerðir og aðgerðaleysi flytjanda í raun. Allt að einu skal raunverulegur flytjandi ekki ábyrgur umfram þær reglur vegna slíkra athafna og athafnaleysis sem greinir í 102., 108. og 110. gr. Hvers konar samkomulag þar sem samningsbundinn flytjandi tekst á hendur ríkari ábyrgð en lög þessi leggja honum á herðar, eða samningsbundinn flytjandi fellur frá réttindum eða vörnum sem lög þessi heimila, eða samningsbundinn flytjandi samþykkir sérstaka yfirlýsingu um hagsmuni, sbr. 2. og 3. mgr. 108. gr., skal ekki binda flytjanda í raun, nema hann hafi samþykkt það sérstaklega.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

...

123. gr.

[Áskilnaður eða fyrirvari um ábyrgð.

Ógildur er áskilnaður eða fyrirvari sem miðar að því að leysa samningsbundinn flytjanda eða flytjanda í raun undan ábyrgð eða kveður á um frekari ábyrgðartakmarkanir en greinir í Montreal-samningnum og lögum þessum.

Ekkert í 118.–122. gr. skal hafa áhrif á réttindi og skyldur flytjenda sín á milli, þ.m.t. réttinn til endurkröfu eða skaðabóta.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

124. gr.

[*Aukagjald.*

Viðbótarfjárhæðin sem flytjandi getur krafist í samræmi við 2. og 3. mgr. 108. gr., þegar farþegi eða sendandi gefur sérstaka yfirlýsingu um mikilvægi þess að fá farangur eða farm sinn afhentan á áfangastað, skal ákvörðuð samkvæmt gjaldskrá. Hún skal miðuð við þann aukakostnað sem hlýst af því að flytja og tryggja viðkomandi farangur eða farm umfram takmarkanir á bótafjárhæðum í tilvitnuðum ákvæðum. Gjaldskráin skal vera aðgengileg farþegum og sendendum farms.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

125. gr.

[*Upplýsingaskylda.*

Allir flytjendur sem selja eða annast loftflutninga á Íslandi eða til og frá landinu skulu láta farþegum í té skriflega á öllum sölustöðum, þ.m.t. við símsölu og við sölu á netinu, upplýsingar um:

- a. helstu ákvæði sem gilda um bótaábyrgð á farþegum og farangri þeirra, þ.m.t. mörk bótaábyrgðar á lífs- og líkamstjóni og eyðileggingu, tapi eða skemmdum á farangri, auk tafa,
- b. frest til að gera kröfu um bætur og
- c. möguleika á því að setja fram sérstaka yfirlýsingu varðandi farangur á öllum sölustöðum.

Hvað varðar flytjendur með útgefin flugrekstrarleyfi utan EES og aðildarríkja EFTA tekur ákvæði þetta eingöngu til loftflutnings til, frá og innan Íslands.

Nú býður flytjandi farþegum rýmri bótarétt en lög þessi kveða á um og skal þá þeim aukna rétti lýst.

Ferða- og samningsskilmálar skulu ávallt vera farþegum til reiðu á einfaldan og skýran hátt á vefsíðu og söluskrifstofum flytjanda, hjá umboðsaðilum hans, ferðaskrifstofum og við innritunarborð til brottfarar.

Ráðherra skal heimilt að kveða nánar á um upplýsingaskyldu flytjanda með reglugerð.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

127. gr.

[*Lagaskil.*

Í kafla þessum skal flutningur talinn vera milli landa samkvæmt flutningssamningi þegar brottfararstaður og ákvörðunarstaður eru innan tveggja samningsríkja Montreal-samningsins og gildir það einnig þótt hlé verði á flutningnum eða skipt sé um loftfar. Sé brottfararstaður og ákvörðunarstaður innan landsvæða sama samningsríkis skal flutningurinn talinn vera milli landa ef lenda þarf innan annars ríkis á leiðinni, enda þótt það ríki sé eigi aðili að Montreal-samningnum. Ekki skal flutningur án slíkrar viðkomu teljast millilandaflutningur.

Flutningur, sem framkvæmdur er af mörgum flytjendum hverjum á eftir öðrum, skal talinn óslitinn samkvæmt lögum þessum ef aðilar flutningssamnings hafa litið svo á að um einn og sama flutninginn sé að ræða, hvort sem einn eða fleiri samningar hafa verið um það gerðir, og það breytir ekki stöðu flutningssamningsins þótt einn þáttur flutnings eða fleiri hafi alfarið verið innan landsvæðis sama ríkisins.

Með Montreal-samningnum í lögum þessum er átt við samning um alþjóðalofthlutninga sem gerður var í Montreal 28. maí 1999. Skulu ákvæði Montreal-samningsins og lög þessi að öllu leyti ganga framur eftirgreindum reglum sem gilda um loftflutninga milli landa sem aðildarríki Montreal-samningsins eru aðilar að:

- a. Varsjár-samningnum sem gerður var um samræmingu nokkurra reglna varðandi loftflutninga milli landa í Varsjá 12. október 1929, b. bókun sem undirrituð var í Haag 28. september 1955,
- c. viðbótarsamningi um samræmingu tiltekinna reglna um loftflutninga milli landa sem annar aðili en hinn samningsbundni flytjandi annast, sem undirritaður var í Gvadalaajara 18. september 1961,
- d. bókuninni um breytingar á Varsjár-samningnum frá 1929 og Haag-bókuninni frá 1955 sem undirrituð var í Gvatemala 8. mars 1971,
- e. viðbótarbókunum nr. 1–3 og 4 sem undirritaðar voru í Montreal 25. september 1975, eða innan yfirráðasvæðis aðildarríkis Montreal-samningsins sem er aðili að einum eða fleiri gerningum sem um getur í a–e-lið hér að framan.

Nú er brottfarar- eða ákvörðunarstaður í ríki sem ekki er aðili að Varsjár-samningnum frá 1929 og skal þá ákvæðum kaflans beitt gagnvart slíku flugi.]¹⁾

¹⁾L. 88/2004, 3. gr.

...

XII. kafli. Aðstoð og björgun.

132. gr.

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglur um leit og björgun er viðhafa skal þegar loftfars er saknað eða því hefur hlekkst á eða það hefur farist, þar á meðal um aðstoð þá sem einstaklingum og fyrirtækjum er skylt að veita við leit og björgunarstörf og um þóknun fyrir slíka aðstoð.

Flugmálastjórn stjórnar leitarstarfi fram til þess að slysstaður finnst, en þá tekur lögreglustjóri í viðkomandi umdæmi við ábyrgð á vettvangsstjórn. Rannsóknarnefnd flugslysa fer með yfirstjórn vettvangsrannsóknar og skal lögreglustjóri aðstoða hana í hvívetna.

Kostnað, sem ríkissjóður hefur af leit að loftfari sem er saknað, skal Flugmálastjórn heimilt að leggja að nokkru eða öllu leyti á skráðan umráðanda loftfarsins í loftfaraskrá eða eiganda ef hann er erlendur, enda hnígi rök til þess og það brjóti eigi í bága við milliríkjasamninga. Sama gildir um kostnað af björgunarstarfi að því leyti sem ekki greiðist með björgunarlaunum.

Heimilt er að skylda skráðan eiganda loftfars til að hlutast til um brottflutning flaks og hreinsun á slysstað.

133. gr.

Ef maður bjargar eða stuðlar að björgun á loftfari, sem hlekkst hefur á eða er stött í háska, farangri eða vöru sem í því er eða nokkru því sem telst til slíks loftfars, farangurs eða vöru á hann, hvort heldur bjargað er í lofti, á láði eða legi, rétt til björgunarlauna samkvæmt gildandi reglum um björgun skipa og varnings sem til þeirra telst. Ef maður bjargar eða stuðlar að björgun á mannlífum úr þeim háska sem varð tilefni til björgunar á hann kröfu til hlutdeildar í björgunarlaunum.

Hafi maður stofnað til óvenjulegra útgjalda sem nauðsynleg voru til varðveislu á loftfari eða varningi úr því á hann rétt til að honum sé endurgreitt, enda hafi hann eigi breytt gegn beinu og réttmætu banni flugstjóra þess sem í hlut á.

Krafa um björgunarlaun eða endurgjald fyrir óvenjuleg útgjöld má eigi fara fram úr verðmæti því sem bjargað var, svo sem loftfari, ásamt flutningsgjaldi fyrir farangur, varning og farþega.

134. gr.

Eigandi bjargaðs varnings ábyrgist einungis björgunarlaun með verðmæti þess sem bjargað var. Krafa um björgunarlaun er tryggð með veði í loftfari, farangri og varningi og gengur það fyrir öllum öðrum veðböndum. Veðkrafa sem stafar af síðari atburði gengur fyrir veðkröfu sem stafar af fyrri atburði.

Ef farangur eða varningur er látinn af hendi fellur veðrétturinn niður. Veðréttur í loftfari fellur niður eftir þrjá mánuði ef hann er eigi þinglesinn og fjárhæð hans samþykkt eða mál höfðað til staðfestu veðrétti. Mál má höfða þar sem björgunarstarfi lauk eða þar sem loftfar og varningur er.

...

XIII. kafli. Ýmis ákvæði.

140. gr.

Flugmálastjórn skal gefa út upplýsingabréf um flugmál og flugmálahandbók. Skulu allir handhafar flugrekstrarleyfa og flugkennsluleyfa, útgefina af Flugmálastjórn, vera áskrifendur að útgáfum þessum. Í flugmálahandbók skulu birtar þær ákvarðanir Flugmálastjórnar sem teknar eru á grundvelli laga þessara og reglna settra samkvæmt þeim og hafa almennt gildi en birtast ekki í Stjórnartíðindum. Skulu þær vera á íslensku eða ensku eftir því sem við á. Samgönguráðherra er heimilt að höfða samráði við Íslenska málnefnd að kveða nánar á um útgáfu þeirra með reglugerð.¹⁾

¹⁾Rg. 326/2000, sjá og augl. 753/2000, 815/2000, 987/2000, 93/2003, 827/2003, 685/2004 og 686/2004.

145. gr.

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir¹⁾ til framkvæmda og skýringar á lögum þessum.

Úr áfengislögum

nr. 75/1998.

Tóku gildi 1. júlí 1998, sjá þó 32. gr. (sjá vefútgáfu Alþingis 1998 nr. 75 15. júní). Breytt með l. 8/1999 (tóku gildi 17. mars 1999), l. 17/2003 (tóku gildi 1. júlí 2003) og l. 129/2004 (taka gildi 31. des. 2005).

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Tilgangur laga þessara er að vinna gegn misnotkun áfengis.

2. gr.

Samkvæmt lögum þessum telst áfengi hver sá neysluhæfur vökvi sem í er að rúmmáli meira en 2,25% af hreinum vínanda. Efni þau sem sundur má leysa í vökva og hafa nefndan áfengisstyrkleika skal fara með sem áfengan drykk.

Vínandastyrkur sem hlutfall af rúmmáli áfengis skal mældur við 20°C.

3. gr.

Til að stunda í atvinnuskyni innflutning, heilðsölu, smásölu, veitingar eða framleiðslu áfengis þarf leyfi samkvæmt lögum þessum. Einnig þarf leyfi til að veita áfengi í samkvæmum öðrum en einkasamkvæmum.

Veita má einstaklingi eða lögaðila leyfi til að stunda í atvinnuskyni innflutning, heilðsölu eða framleiðslu áfengis, enda uppfylli hann þau almennu skilyrði fyrir leyfisveitingu sem löggin áskilja. Leyfisveitanda er heimilt að binda leyfi skv. 1. mgr. sérstökum skilyrðum sem talin eru nauðsynleg til að tryggja öryggi og eftirlit með atvinnustarfseminni.

Leyfi sem gefin eru út samkvæmt lögum þessum eru bundin við nafn og kennitölu leyfishafa. Taki nýr aðili við rekstri skal hann sækja um nýtt leyfi. Öll leyfi skulu gefin út með fyrirvara um að það varði ríkissjóð ekki skaðabótaskyldu þótt gildistími leyfis verði stytur eða skilyrðum leyfis á annan hátt breytt meðan það er í gildi.

5. gr.

Leyfi til innflutnings, heilðsölu, smásölu eða framleiðslu skal einungis veitt þeim sem tilkynnt hefur [ríkisskattstjóra]¹⁾ um atvinnustarfsemi sína og verið færður á fyrirtækjaskrá samkvæmt lögum um fyrirtækjaskrá og sem tilkynnt hefur skattstjóra um starfsemi sína samkvæmt lögum um virðisaukaskatt.

Til að fá útgefið leyfi skv. 1. mgr. 3. gr., annað en leyfi til smásölu, skal umsækjandi vera orðinn 20 ára. Ef umsækjandi er félag með ótakmarkaðri ábyrgð skulu eigendur og framkvæmdastjóri þess vera orðnir 20 ára. Ef um er að ræða félag með takmarkaðri ábyrgð skulu allir stjórnarmenn og framkvæmdastjóri fullnægja aldurskilyrðinu.

Fyrir útgáfu leyfa samkvæmt lögum þessum skal greiða gjald samkvæmt lögum um aukatekjur ríkissjóðs [nema annað sé tekið fram].²⁾

Framleiðslu-, innflutnings-, heilðsölu- eða smásöluleyfishafa er skylt að halda, eftir því sem við á, framleiðslu-, birgða- og sölubókhald. Ráðherra setur nánari reglur um færslu bókhalds samkvæmt þessari málsgrein.

1)L. 17/2003, 12. gr. 2)L. 8/1999, 1. gr.

4. gr.

Innflutningur, heilðsala, smásala, veitingar og framleiðsla áfengis sem fram fer í atvinnuskyni án leyfis samkvæmt lögum þessum varðar refsingu skv. 27. gr.

Það varðar einnig refsingu skv. 27. gr., þótt ekki sé í atvinnuskyni:

- a. að framleiða áfengi til einkaneyslu eða sölu,
- b. að selja áfengi,
- c. að veita áfengi með öðrum hætti en heimilt er samkvæmt lögum þessum.

Ólöglegur innflutningur áfengis varðar refsingu samkvæmt ákvæðum tollalaga.

Lögregla, tollgæsla og skattyfirvöld annast eftirlit með þeim sem hafa leyfi til atvinnustarfsemi samkvæmt lögum þessum. Um greiðslu löggæslukostnaðar vegna skemmtana sem fram fara á veitingastöðum sem leyfi hafa til áfengisveitinga fer samkvæmt lögreglulögum.

5. gr.

Leyfi til innflutnings, heildsölu, smásölu eða framleiðslu skal einungis veitt þeim sem tilkynnt hefur [ríkisskattstjóra]¹⁾ um atvinnustarfsemi sína og verið færður á fyrirtækjaskrá samkvæmt lögum um fyrirtækjaskrá og sem tilkynnt hefur skattstjóra um starfsemi sína samkvæmt lögum um virðisaukaskatt.

Til að fá útgefið leyfi skv. 1. mgr. 3. gr., annað en leyfi til smásölu, skal umsækjandi vera orðinn 20 ára. Ef umsækjandi er félag með ótakmarkaðri ábyrgð skulu eigendur og framkvæmdastjóri þess vera orðnir 20 ára. Ef um er að ræða félag með takmarkaðri ábyrgð skulu allir stjórnarmenn og framkvæmdastjóri fullnægja aldursskilyrðinu.

Fyrir útgáfu leyfa samkvæmt lögum þessum skal greiða gjald samkvæmt lögum um aukatekjur ríkissjóðs [nema annað sé tekið fram].²⁾

Framleiðslu-, innflutnings-, heildsölu- eða smásöluleyfshafa er skylt að halda, eftir því sem við á, framleiðslu-, birgða- og sölubókhald. Ráðherra setur nánari reglur um færslu bókhalds samkvæmt þessari málsgrein.

1)L. 17/2003, 12. gr. 2)L. 8/1999, 1. gr.

II. KAFLI Framleiðsla áfengis.¹⁾

1)Rg. 176/1999.

7. gr.

Bannað er að eiga, flytja inn, útbúa eða smiða sérhæfð áhöld til að eima áfengi eða til að gera drykkjarhæft áfengi sem var ódrykkjarhæft, nema hafa til þess sérstakt leyfi. [...]¹⁾

1)Sbr. 2. gr. laga nr. 40/2005.

III. KAFLI Innflutningur áfengis.¹⁾

1)Rg. 177/1999.

8. gr.

Sækja skal um leyfi til innflutnings áfengis í atvinnuskyni til ríkislögreglustjóra.

Innflutningsleyfi veitir leyfshafa jafnframt heimild til að selja eða afhenda innflutt áfengi til þeirra sem hafa leyfi til að framleiða, selja eða veita áfengi í atvinnuskyni. [Handhafa innflutningsleyfis er jafnframt heimilt að selja eða afhenda fyrirtækjum áfengi til iðnaðarnota.]¹⁾ Handhafa innflutningsleyfis er jafnframt heimilt að selja eða afhenda innflutt áfengi úr landi til þeirra sem njóta úrlendisréttar eða í tollfrjálsar forðageymslur eða verslanir. Innflutningsleyfi veitir leyfshafa ekki heimild til að selja áfengi í smásölu.

Innflutningsleyfi sem í fyrsta sinn er gefið út til umsækjanda gildir í eitt ár. Ef leyfi er endurnýjað er gildistími þess ótímabundinn, sbr. þó afturköllun leyfis skv. 24. gr.

1)Sbr. 3. gr. laga nr. 40/2005.

IV. KAFLI Sala áfengis.

9. gr.

Sækja skal um leyfi til að selja áfengi í heildsölu til ríkislögreglustjóra.

Handhafa heildsöluleyfis er heimilt að selja eða afhenda áfengi til þeirra sem hafa leyfi til að framleiða, selja eða veita áfengi í atvinnuskyni. [Handhafa heildsöluleyfis er jafnframt heimilt að selja eða afhenda fyrirtækjum áfengi til iðnaðarnota.]¹ Handhafa heildsöluleyfis er jafnframt heimilt að selja eða afhenda innflutt áfengi úr landi til þeirra sem njóta úrlendisréttar og í tollfrjálsar forðageymslur eða verslanir. Heildsöluleyfi veitir leyfishafa ekki heimild til að selja áfengi í smásölu.

Heildsöluleyfi sem í fyrsta sinn er gefið út til umsækjanda gildir í eitt ár. Ef leyfi er endurnýjað er gildistími þess ótímabundinn, sbr. þó afturköllun leyfis skv. 24. gr.

1)Sbr. 4. gr. laga nr. 40/2005.

...

V. KAFLI Veitingar áfengis.

13. gr.

Sækja skal um leyfi til áfengisveitinga á veitingastað til sveitarstjórnar í viðkomandi sveitarfélagi.

Leyfi til áfengisveitinga verður einungis veitt þeim sem hefur gilt veitingaleyfi samkvæmt lögum um veitinga- og gististaði.

Áfengisveitingaleyfi sem gefið er út í fyrsta sinn gildir í eitt ár. Sé leyfi endurnýjað má haga gildistíma þess með hliðsjón af þeirri reynslu sem fengist hefur af veitingarekstrinum, þó ekki lengur en til fjögurra ára í senn.

Taki nýr aðili við rekstri veitingastaðarins eða ef breytt er um heiti eða kennitölu leyfishafa skal sótt um nýtt leyfi. Meðan sú umsókn er til meðferðar má sveitarstjórn gefa út leyfi til bráðabirgða með sömu skilmálum og fyrra leyfi.

Leyfishafi skal tilnefna stjórnanda sem annast daglegan rekstur og ber ábyrgð á honum ásamt leyfishafa. Ef leyfishafi rekur fleiri en einn áfengisveitingastað skal slíkur stjórnandi tilnefndur fyrir hvern þeirra. Stjórnandi skal uppfylla skilyrði laga til að fá útgefið veitingaleyfi og vera orðinn 20 ára að aldri. Taki nýr stjórnandi við rekstri staðarins skal það tilkynnt lögreglustjóra og sveitarstjórn.

...

VI. KAFLI Meðferð og neysla áfengis.

18. gr.

Óheimilt er að selja, veita eða afhenda áfengi þeim sem er yngri en 20 ára. Ávallt þegar ástæða er til að ætla að kaupandi eða viðtakandi áfengis hafi ekki náð þessum aldri skal sá sem selur, veitir eða afhendir það láta hlutaðeiganda sanna aldur sinn með því að sýna skilríki með mynd eða á annan fullnægjandi hátt.

Á veitingastað sem leyfi hefur til áfengisveitinga er ungmennum yngri en 18 ára óheimil dvöl eftir kl. 20 á kvöldin og fram til lokunar staðarins, nema í fylgd með foreldrum sínum eða maka. Dyraverðir, eftirlitsmenn og framreiðslumenn skulu láta ungmenni er koma á slíka staði eða dveljast þar eftir kl. 20 að kvöldi án samfylgdar foreldra sinna eða maka sanna aldur sinn með því að sýna skilríki með mynd eða á annan fullnægjandi hátt, enda sé ástæða til að ætla að hlutaðeigandi hafi ekki náð 18 ára aldri.

19. gr.

Heimilt er að neita að veita eða afhenda manni áfengi ef viðkomandi er áberandi ölvaður.

Bannað er að neyta áfengis í veitingastofum, veitingatjöldum, húsnæði félagasamtaka eða öðrum þeim stöðum þar sem veitingar fara fram, sbr. þó 13., 15. og 17. gr.

Bannað er að bera með sér áfengi inn á veitingastaði, annað en það sem þangað er flutt til heimilla veitinga. Á sama hátt er bannað að bera með sér áfengi út af veitingastað.

Öðrum en þeim sem hafa til þess leyfi skv. 3. gr. er óheimilt að veita, selja eða láta af hendi áfengi til annarra gegn gjaldi eða öðru verðmæti.

Það varðar mann refsingu samkvæmt lögum þessum láti hann viðgangast ólöglegan tilbúning áfengis, ólöglega sölu eða geymslu þess í húsum sínum eða á landi sínu. Sama gildir ef skip hans, bátur eða annað flutningstæki er með vitund og vilja hans notað til geymslu, flutnings eða sölu ólöglegs áfengis. Með sama hætti skal refsa þeim sem hefur áfengi í vörslu sinni sem látið hefur verið af hendi andstætt ákvæðum laga þessara.

20. gr.

Hvers konar auglýsingar á áfengi og einstökum áfengistegundum eru bannaðar. Enn fremur er bannað að sýna neyslu eða hvers konar aðra meðferð áfengis í auglýsingum eða upplýsingum um annars konar vöru eða þjónustu.

Með auglýsingu er átt við hvers konar tilkynningar til almennings vegna markaðssetningar þar sem sýndar eru í máli eða myndum áfengistegundir eða atriði tengd áfengisneyslu, svo sem áfengisvöruheiti eða auðkenni, eftirlíkingar af áfengisvarningi, spjöld eða annar svipaður búnaður, útstillingar, dreifing prentaðs máls og vörusýnishorna og þess háttar.

Bannið tekur með sama hætti til auglýsinga sem eingöngu fela í sér firmanafn og/eða firmamerki áfengisframleiðanda. Þó er framleiðanda sem auk áfengis framleiðir aðrar drykkjarvörur heimilt að nota firmanafn eða merki í tengslum við auglýsingu þeirra drykkja, enda megi augljóst vera að um óáfenga drykki sé að ræða í skilningi laganna og ekki vísað til hinnar áfengu framleiðslu.

Undanþegið banni við áfengisauglýsingum er:

1. Auglýsingar á erlendum tungumálum í erlendum prentitum sem flutt eru til landsins, nema megintilgangur ritsins eða innflutningsins sé að auglýsa áfengi.
2. Auðkenni með firmanafni og/eða firmamerki á venjulegum búnaði til áfengisveitinga á veitingastað þar sem áfengisveitingar eru heimilaðar.
3. Auðkenni með firmanafni og/eða firmamerki á flutningatækjum áfengisframleiðanda, vöruumbúðum, bréfsfni eða öðru sem beinlínis tengist starfsemi hans.

...

VII. KAFLI

Leyfissviptingar, refsingar o.fl.

27. gr.

Brot gegn lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim varða sektum eða fangelsi allt að sex árum. Meðferð ávinnings af brotum á lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í 264. gr. almennra hegningarlaga. Tilraun og hlutdeild í brotum á lögum þessum eru refsiverðar eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.

Við ákvörðun sektar skal hafa hliðsjón af lögbundnu áfengisgjaldi.

Innflutningur eða framleiðsla áfengis án leyfis varðar fangelsi auk sektar ef áfengið hefur verið ætlað til sölu eða veitinga fyrir borgun og brot er margítrekað eða að öðru leyti stórfellt.

Sama gildir ef maður gerir sér að atvinnu ólöglega áfengissölu eða veitingar eða slíkt brot er margítrekað eða að öðru leyti stórfellt.

28. gr.

Gera skal upptæk til ríkissjóðs öll áhöld sem með ólögumætum hætti á að nota eða hafa verið notuð við bruggun eða tilbúning áfengra drykkja eða til þess að gera drykkjarhæft það áfengi sem ódrykkjarhæft var. Áfengi sem búið hefur verið til eða aftur gert drykkjarhæft með ólögumætum hætti skal og gert upptækt ásamt ílátum.

Tæki sem talin eru í 7. gr., sem finnast hjá öðrum en þeim sem hafa til þess leyfi, skulu gerð upptæk án tillits til þess hvort þau hafi verið notuð til áfengisgerðar eða ekki.

Einnig skal gera upptækt:

- a. áfengi sem ólöglega er flutt til landsins,
- b. áfengi sem borið er ólöglega inn á veitingastað eða út af honum,
- c. áfengi sem ungmenni yngri en 20 ára hafa undir höndum,
- d. áfengi í vörslu þeirra sem brotlegir gerast skv. 21. gr.

...

IX. KAFLI

Gildistaka.

32. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1998 að undanskildu ákvæði til bráðabirgða III er öðlast þegar gildi. Frá sama tíma falla úr gildi lög nr. 82/1969, áfengislög, auk 3.–5. mgr. 2. gr. laga nr. 63/1969, um verslun með áfengi og tóbak.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Leyfi til að stunda í atvinnuskyni innflutning, heilðsölu, framleiðslu eða veitingar áfengis sem veitt voru í gildistíð eldri laga halda gildi sínu. Um eftirlit, áminningar og leyfissviptingar fer eftir þessum lögum.

Sækja skal um smásöluleyfi fyrir þær áfengisútsölur sem starfræktar eru við gildistöku laganna til viðkomandi sveitarfélags innan þriggja mánaða frá gildistöku laganna.

...

Úr lögum

nr. 44/1999, um náttúruvernd.

Tóku gildi 1. júlí 1999 (sjá vefútgáfu Alþingis [1999 nr. 44 22. mars](#)). Breytt með [l. 140/2001](#) (tóku gildi 31. des. 2001), [l. 90/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003) og [l. 164/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003).

..

40. gr.

Steindir.

Umhverfisráðherra getur, að fenginni tillögu [Umhverfisstofnunar]1) og Náttúrufræðistofnunar Íslands og umsögn iðnaðarráðuneytis, mælt fyrir í reglugerð um vernd steinda, m.a. um að leyfi [Umhverfisstofnunar]1) þurfí til töku ákveðinna tegunda þeirra úr föstum jarðlögum.

1)L. 164/2002, 22. gr.

41. gr.

Innflutningur, ræktun og dreifing lifandi lífvera.

Að því leyti sem ekki er kveðið á um í öðrum lögum, svo sem [lögum nr. 54/1990](#), um innflutning dýra, getur ráðherra veitt leyfi fyrir innflutningi, ræktun og dreifingu lifandi framandi lífvera.

Ráðherra skal í reglugerð¹⁾ kveða á um skráningu, innflutning, ræktun og dreifingu lifandi framandi lífvera hér á landi, sbr. þó 1. mgr. Þar má m.a. birta skrá yfir tegundir sem óheimilt er að flytja til landsins, svo og yfir tegundir sem heimilt er að rækta hérlandis og sleppa í villtri náttúru, þar með talið á skógræktarsvæðum.

Ráðherra skipar til fjögurra ára nefnd sérfræðinga stjórnvöldum til ráðgjafar um innflutning, ræktun og dreifingu framandi lífvera. Skulu stjórnvöld leita umsagnar nefndarinnar og [Umhverfisstofnunar]²⁾ áður en tekin er ákvörðun um innflutning, ræktun eða dreifingu nýrra tegunda lifandi lífvera. Í nefndinni skulu eiga sæti einn fulltrúi tilnefndur af Náttúrufræðistofnun Íslands, einn samkvæmt tilnefningu Rannsóknastofnunar landbúnaðarins, einn samkvæmt tilnefningu Líffræðistofnunar Háskóla Íslands og einn fulltrúi tilnefndur sameiginlega af Landgræðslu ríkisins og Skógrækt ríkisins. Ráðherra skipar formann nefndarinnar án tilnefningar.

Ákvæði greinar þessarar taka ekki til lifandi smitefna, sbr. [lög um ónæmisaðgerðir, nr. 38/1978](#), erfðabreyttar lífvera, sbr. [lög um erfðabreyttar lífverur, nr. 18/1996](#), sjávarafla, sbr. [lög um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, nr. 55/1998](#), og þeirra tegunda sjávarspendýra sem lifa hér við land.

1)Rg. 583/2000. 2)L. 164/2002, 22. gr.

53. gr.

Friðlýsing annarra náttúruminja á landi.

Umhverfisráðherra getur, að fengnum tillögum eða álitum [[Umhverfisstofnunar]¹⁾ og Náttúrufræðistofnunar Íslands],²⁾ friðlýst:

1. Landsvæði sem mikilvægt er að varðveita sakir sérstaks landslags eða lífríkis. Friðlýst landsvæði nefnast friðlönd.³⁾
2. Náttúrumyndanir, svo sem fossa, eldstöðvar, hella og dranga, svo og fundarstaði steingervinga, sjaldgæfra steintegunda og steinda, sem mikilvægt er að varðveita sakir fræðilegs gildis þeirra, fegurðar eða sérkenna. Friðlýsa skal svæði í kringum náttúrumyndanir svo sem nauðsynlegt er til þess að þær fái notið sín og skal þess greinilega getið í friðlýsingu. Friðlýstar náttúrumyndanir nefnast náttúruvætti.⁴⁾
3. [Lífverur, búsvæði þeirra, vistgerðir og vistkerfi]⁵⁾ sem miklu skiptir frá vísindalegu, náttúrufræðilegu eða öðru menningarlegu sjónarmiði að ekki sé raskað, fækkað eða útrýmt.⁶⁾

Friðlýsing skv. 2. og 3. tölul. 1. mgr. getur ýmist verið staðbundin eða tekið til landsins alls.

1)L. 164/2002, 22. gr. 2)L. 140/2001, 10. gr. 3)Augl. 457/1996, augl. 606/2001, augl. 663/2002. 4)Augl. 120/1994, augl. 326/1999, augl. 249/2001, augl. 591/2002. 5)L. 140/2001, 11. gr. 6)Augl. 364/2002.

Lög

nr. 16/2000, um Schengen-upplýsingakerfið á Íslandi.

Tóku gildi 28. apríl 2000 (sjá vefútgáfu Alþingis 2000 nr. 16 14. apríl). Breytt með l. 77/2000 (tóku gildi 1. jan. 2001), l. 96/2002 (tóku gildi 1. jan. 2003) og l. 129/2005 (tóku gildi 29. desember 2005).

1. gr.

Lög þessi gilda um íslenska hluta Schengen-upplýsingakerfisins og persónuvernd við skráningu og meðferð upplýsinga í því kerfi. Með íslenska hluta Schengen-upplýsingakerfisins er átt við rafrænt gagnasafn sem starfrækt er hér á landi og tengt sameiginlegu upplýsingakerfi á Schengen-svæðinu.

2. gr.

Ríkislögreglustjóri rekur og ber ábyrgð á upplýsingakerfinu. Hann annast skráningu í það og sendingu annarra gagna samkvæmt lögnum. Við skráningu í kerfið skal þess gætt að upplýsingar séu réttar og áreiðanlegar og að fullnægt sé skilyrðum laganna fyrir skráningu.

3. gr.

Ríkislögreglustjóri og sá sem á hans vegum annast tölvuþjónustu skulu með skipulögðum og kerfisbundnum hætti tryggja öryggi upplýsingakerfisins þannig að óviðkomandi fái ekki aðgang að því eða geti haft áhrif á skráningu í það. Með sama hætti skal tryggt að kerfið starfi greiðlega og sé aðgengilegt þeim sem við það starfa.

4. gr.

Skráning í Schengen-upplýsingakerfið skal miða að því að tryggja almannaöryggi og allsherjarreglu, þar með talið öryggi ríkisins. Í upplýsingakerfið skal aðeins skrá upplýsingar sem getur í 5. gr., enda sé skráning þeirra nauðsynleg með hliðsjón af tilgangi skráningar skv. 6.–8. gr. og nægjanlega brýnt tilefni til skráningar.

Við skráningu á eftirlýstum einstaklingum með beiðni um handtöku og framsal skv. a-lið 1. mgr. 6. gr. skal þess gætt að lög þess ríkis sem beiðni er beint til heimili slíkar aðgerðir.

[5. gr.

Í upplýsingakerfið má skrá eftirfarandi upplýsingar um einstaklinga:

- a. kenninafn, eiginnafn með vísun til hugsanlegrar sérskráningar falskra nafna,
- b. sérstök varanleg líkamleg einkenni,
- c. fæðingarstað, fæðingardag og -ár,
- d. kynferði,
- e. ríkisfang,
- f. hvort viðkomandi er vopnaður, er ofbeldishneigður eða á flótta,
- g. ástæðu fyrir skráningu,
- h. aðgerðir sem farið er fram á,
- i. tegund brots þegar upplýsingar eru skráðar skv. a-lið 1. mgr. 6. gr.

Í upplýsingakerfið má skrá upplýsingar um eftirtalda hluti:

- a. vélknúin ökutæki með slagrymi yfir 50 rúmsentimetrum, skip, báta og loftför sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega eða hafa horfið,

- b. eftirvagna eða hjólhýsi með eigin þunga yfir 750 kg, hjólhýsi, atvinnutæki, utanborðsvélar og gámas sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega eða hafa horfið,
- c. skotvopn sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega eða hafa horfið,
- d. óutfyllt skilríki sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega eða hafa horfið,
- e. útgefin persónuskilríki, svo sem vegabréf, nafnskírteini, ökuskírteini, dvalarleyfi og ferðaskilríki, sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega eða hafa horfið eða verið ógilt,
- f. skráningarskírteini og skráningarmerki ökutækja sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega, hafa horfið eða verið ógilt,
- g. peningaseðla með skráðum númerum
- h. verðbréf og aðrar tegundir greiðslu, svo sem ávísanir, greiðslukort, skuldabréf eða hlutabréf, sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega eða hafa horfið.]¹⁾

1) L. 129/2005, 1. gr.

6. gr.

Heimilt er að skrá upplýsingar um einstaklinga í upplýsingakerfið í eftirfarandi tilvikum:

- a. vegna beiðni um að eftirlýstur maður verði handtekinn og framseldur,
- b. þegar meina á útlendingi landgöngu vegna þess að:
 1. hann hefur verið dæmdur hér á landi eða erlendis í fangelsi í a.m.k. eitt ár eða ætla má af öðrum ástæðum að hann muni fremja refsiverðan verknað á Schengen-svæðinu eða
 2. ætla má af fyrri hegðun hans eða öðrum ástæðum að tilgangur hans með komu hingað til lands eða á Schengen-svæðið sé að fremja skemmdarverk, stunda njósnir eða ólöglega upplýsingastarfsemi eða
 3. honum hefur verið vísað héðan úr landi og í gildi er bann gegn endurkomu hans til landsins,
- c. vegna leitar að horfnum manni eða þegar taka á mann í gæslu tímabundið vegna eigin öryggis eða annarra,
- d. vegna eftirgrennslnar um búsetu eða dvalarstað vitnis, sakbornings sem hefur verið ákærður og koma þarf fyrir dóm eða manns sem birta á dóm í opinberu máli eða boða til afplánunar fangelsisrefsingar.

Þegar upplýsingar skv. a-lið 1. mgr. hafa verið skráðar skulu eftirfarandi upplýsingar sendar því ríki sem beiðni er beint til svo fljótt sem verða má

- a. hvaða yfirvald leggur fram beiðni um handtöku,
- b. [þegar synja á útlendingi um komu til landsins vegna endurkomubanns sem enn er í gildi á grundvelli brottvísunar:
 1. skv. a-lið 1. mgr. 20. gr. laga um útlendinga,
 2. skv. b-, c- eða d-lið 1. mgr. 20. gr. laga um útlendinga og ákvörðunin er reist á því að dvöl hlutaðeigandi í landinu geti stofnað allsherjarreglu, almannaoöryggi eða öryggi ríkisins í hættu],¹⁾
- c. hvers konar brot um er að ræða og vísun til viðeigandi refsiakvæða
- d. málsatvik, þar með talið hvar og hvenær brot var framið og þáttur hins eftirlýsta í því
- e. eftir því sem mögulegt er, hverjar eru afleiðingar brots.

1) L. 96/2002, 59. gr.

7. gr.

[Heimilt er að skrá upplýsingar um einstaklinga, ökutæki, báta, skip, loftför og gáma í upplýsingakerfið til að fram fari eftirlit með leynd, leit, líkamsleit eða líkamsrannsókn í eftirfarandi tilvikum]¹⁾

- a. vegna rannsókna og meðferðar opinbers máls og til að tryggja almannaoýggi þegar:
 1. rökstuddur grunur leikur á að maður fremji eða muni fremja fjölda mjög alvarlegra brota
 2. heildarmat á viðkomandi manni, þar með talið á þeim brotum sem hann hefur framið, bendir til að hann muni fremja mjög alvarleg afbrot,
- b. þegar ótvíræð gögn benda til að upplýsingar um dvalarstað, ferðaleið, ákvörðunarstað, fylgdarmenn eða farþega, hluti meðferðis eða við hvaða aðstæður maður eða ökutæki finnst séu nauðsynlegar til að koma í veg fyrir að alvarleg hætta stafi af viðkomandi manni eða alvarlegar ógnanir fyrir öryggi ríkisins.

1) L. 129/2005, 2. gr.

8. gr.

Heimilt er að skrá í upplýsingakerfið upplýsingar um hluti sem leitað er í þeim tilgangi að leggja á þá hald eða nota sem sönnunargagn í opinberu máli.

9. gr.

Upplýsingar sem skráðar eru í upplýsingakerfið verða ekki nýttar á annan veg en leiðir af tilgangi skráningar skv. 6.–8. gr.

Með samþykki ríkis sem skráð hefur upplýsingar verður vikið frá 1. mgr. og þær nýttar í öðrum tilgangi skv. 6.–8. gr. þegar þannig stendur á:

- a. til að koma í veg fyrir alvarlega og bráða ógnun við almannaoýggi og allsherjarreglu,
- b. mikilvægir öryggishagsmunir ríkisins mæla með því,
- c. til að koma í veg fyrir alvarleg afbrot.

[Ríkislögreglustjóra er heimilt að veita þar til bærum yfirvöldum í öðru Schengen-ríki nauðsynlegar viðbótarupplýsingar í tengslum við skráningu í upplýsingakerfið, sem og þegar hlutir eða einstaklingar, sem skráðir hafa verið í kerfið, finnast. Ekki má nota slíkar upplýsingar á annan veg en leiðir af tilgangi skráningar eða beiðni.]¹⁾

1) L. 129/2005, 3. gr.

10. gr.

Eftirtalin stjórnvöld skulu vera beinlínutengd við upplýsingakerfið til að sinna þessum verkefnum:

- a. [ríkissaksóknari og]²⁾ lögreglan við landamæraeftirlit og aðra löggæslu,
- b. [Útlendingastofnun]¹⁾ við afgreiðslu umsókna um vegabréfsáritun, landgöngu- eða dvalar leyfi og til að sinna öðrum skyldum samkvæmt lögum um eftirlit með útlendingum að því marki sem nauðsynlegt er til að bregðast við upplýsingum sem skráðar eru á grundvelli [d- og e-liðar 2. mgr. 5.gr. og]²⁾ b-liðar 1. mgr. 6. gr.
- [c. Umferðarstofa við skráningu ökutækja í þeim tilgangi að kanna hvort ökutæki sem óskað er skráningar á hafi verið stolið, selt ólöglega eða horfið ; aðgangurinn takmarkast þó við upplýsingar um ökutæki á grundvelli a-liðar 2. mgr. 5. gr., um eftirvagna og hjólhýsi á grundvelli b-liðar 2. mgr. 5. gr. og um skráningarskírteini og skráningarmerki á grundvelli f-liðar 2. mgr. 5. gr.]²⁾

Til að starfa við upplýsingakerfið verður viðkomandi starfsmaður að fá sérstaka heimild ríkislögreglustjóra, enda fullnægi hann settum hæfis- og öryggiskröfum. Viðkomandi starfsmaður skal einungis hafa þann aðgang að kerfinu sem honum er nauðsynlegur til að gegna starfi sínu.

1)L. 96/2002, 59. gr., L. 2) L. 129/2005, 4. gr.

11. gr.

Eftirtalin stjórnvöld skulu eftir beiðni hafa aðgang að upplýsingum úr upplýsingakerfinu að því marki sem þeim er nauðsynlegt til að sinna þessum verkefnum:

- a. tollgæslan við eftirlit á landamærum og þegar hún annast eða aðstoðar við löggæslu,
- b. Landhelgisgæslan þegar hún annast eða aðstoðar við löggæslu,
- c. dómsmálaráðuneytið við beitingu heimilda sem æðra stjórnvald.

12. gr.

Hverjum sem í starfi sínu fær vitneskju um atriði sem skráð eru í upplýsingakerfið er skylt að gæta þess að skráðar upplýsingar berist ekki til óviðkomandi. Þagnarskylda helst þótt látið sé af starfi.

13. gr.

Hver sem skráður er í upplýsingakerfið á rétt á að fá vitneskju um skráðar upplýsingar um sig í kerfinu.

Réttur hins skráða til að fá vitneskju skv. 1. mgr. er ekki fyrir hendi ef nauðsynlegt er að halda upplýsingunum leyndum til að ná því markmiði sem stefnt er að með skráningu eða vegna hagsmuna annarra. Þegar eftirlit með leynd skv. 7. gr. stendur yfir á hinn skráði ekki rétt á að fá vitneskju um skráðar upplýsingar.

Nú er óskað eftir vitneskju um upplýsingar sem skráðar eru af öðru ríki og skal þá gefa því kost á að gera athugasemdir áður en fallist er á þá beiðni.

14. gr.

Þegar skráðar hafa verið í upplýsingakerfið rangar, villandi eða ófullkomnar upplýsingar eða ef skráðar hafa verið upplýsingar án tilskilinnar heimildar skal ríkislögreglustjóri eftir beiðni eða að eigin frumkvæði sjá til þess að þær verði leiðréttar, þær afmáðar eða við þær aukið. Hafi slíkum upplýsingum verið miðlað eða þær notaðar ber ríkislögreglustjóra eftir því sem honum er frekast unnt að hindra að það hafi áhrif á hagsmuni hins skráða.

Nú hafa upplýsingar sem um ræðir í 1. mgr. verið skráðar í upplýsingakerfið af öðru ríki og skal þá ríkislögreglustjóri án ástæðulauss dráttar tilkynna því um annmarka á skráningu með ósk um viðeigandi breytingar.

15. gr.

Þegar ríkislögreglustjóra berst beiðni skv. 13. eða 14. gr. skal hann án ástæðulauss dráttar taka afstöðu til hennar. Ákvörðun ríkislögreglustjóra skal vera rökstudd að því marki sem það er unnt án þess að greint verði frá nokkru sem leynt á að fara.

16. gr.

Nú verður maður fyrir tjóni og það verður rakið til skráningar eða notkunar á upplýsingum úr upplýsingakerfinu sem andstæð er reglum um kerfið og á hann þá rétt á skaðabótum úr ríkissjóði. Bæta skal bæði fjártjón og miska.

Greiða á bætur þótt upplýsingar hafi verið skráðar í öðru ríki ef þær hafa verið notaðar hér á landi. Bætur skal greiða án tillits til sakar, en þær má þó fella niður eða lækka ef tjónþoli hefur sjálfur stuðlað að því að upplýsingar væru skráðar eða notaðar.

Bótakrafa fyrnist á tveimur árum frá því að tjónþoli fékk vitneskju um skráningu í upplýsingakerfið.

17. gr.

Upplýsingar um einstaklinga og hluti sem skráðar eru í upplýsingakerfið skulu ekki standa lengur en þörf krefur með hliðsjón af tilgangi skráningar.

Endurmeta skal nauðsyn skráningar í upplýsingakerfið sem hér segir:

- a. upplýsingar um einstaklinga skv. 6. gr. innan þriggja ára frá skráningu,
- b. upplýsingar um einstaklinga og [hluti]¹⁾ skv. 7. gr. innan eins árs frá skráningu.

Þegar tekin er ákvörðun um að skráning upplýsinga skuli standa í upplýsingakerfinu gildir 2. mgr. um endurmat skráningar á ný.

[Upplýsingar sem skráðar eru um hluti skv. 7. gr. skulu ekki standa lengur í upplýsingakerfinu en fimm ár frá skráningu.

Aðrar upplýsingar en þær sem skráðar eru í kerfið á grundvelli 6. og 7. gr. skulu ekki standa lengur en tíu ár frá skráningu.]¹⁾

1) L. 129/2005, 5. gr.

[17. gr. a

Viðbótarupplýsingar um einstaklinga og hluti sem verða til við upplýsingaskipti á grundvelli 9. gr. a má einungis geyma í þann tíma sem er nauðsynlegur í samræmi við tilgang skráningarinnar og aldrei lengur en í eitt ár eftir að samsvarandi skráningu, sem varðar sömu einstaklinga eða hluti, í Schengen-upplýsingakerfinu hefur verið eytt.]

1) L. 129/2005, 6. gr.

18. gr.

[Persónuvernd]¹⁾ skal hafa eftirlit með því að skráning og meðferð persónuupplýsinga í upplýsingakerfinu sé í samræmi við lög þessi og reglur sem gilda um persónuvernd og friðhelgi einkalífs. [Persónuvernd]¹⁾ skal einnig hafa eftirlit með því að öryggi upplýsingakerfisins sé tryggt þannig að óviðkomandi fái ekki aðgang að því eða geti haft áhrif á skráningu í það.

[Persónuvernd]¹⁾ hefur aðgang að skráðum upplýsingum og öðrum nauðsynlegum gögnum til að sinna eftirliti með upplýsingakerfinu skv. 1. mgr.

Nú gerir [Persónuvernd]¹⁾ athugasemdir við starfrækslu upplýsingakerfisins og skal hún þá koma þeim og tillögum um úrbætur á framfæri við ríkislögreglustjóra og dómsmálaráðuneytið.

1) L. 77/2000, 46. gr.

19. gr.

Ráðherra setur nánari ákvæði í reglugerð¹⁾ um framkvæmd laganna, þar með talið um:

- a. öryggisþætti upplýsingakerfisins og innra eftirlit með því, sbr. 3. gr.,
- b. hæfis- og öryggiskröfur sem starfsmenn lögreglu eða [Útlendingastofnunar]²⁾ verða að fullnægja til að starfa við upplýsingakerfið, sbr. 2. mgr. 10. gr.,
- c. eftirlit [Persónuverndar]³⁾ með upplýsingakerfinu, sbr. 18. gr.

20. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Lög

nr. 105/2001, um flutning menningarverðmæta úr landi og um skil menningarverðmæta til annarra landa.

Tóku gildi 17. júlí 2001 (sjá vefútgáfu Alþingis 2001 nr. 105 31. maí). EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 93/7/EBE.

1. gr.

Tilgangur laga þessara er að varðveita menningarsögu íslensku þjóðarinnar, standa vörð um menningarsögulegar minjar hennar og tryggja skil á menningarverðmætum til annarra landa.

2. gr.

Eigi má flytja úr landi muni og gripi sem hér eru taldir, sbr. þó 3. gr., nema formlegt leyfi skv. 3. mgr. komi til:

1. Forngripi, eldri en 100 ára, hvort sem eru í eigu opinberra stofnana, fyrirtækja, félagasamtaka eða einstaklinga.
2. Hluta úr listrænum, sögulegum eða trúarlegum minjum er losaðir hafa verið frá þeim og eldri eru en 100 ára.
3. a. Málverk og handgerðar myndir, aðrar en þær sem getið er um í b-lið 3. tölul. og 4. tölul., úr hvaða efni sem er ef þær eru eldri en 50 ára og ekki í eigu höfunda þeirra.
b. Vatnslitamyndir, gvassmyndir og pastelmyndir gerðar í höndum að öllu leyti á hvaða efni sem er ef þær eru eldri en 50 ára og ekki í eigu höfunda þeirra.
4. Mósaikverk úr hvaða efni sem er og að öllu leyti handunnin, sem ekki falla undir 1. eða 2. tölul., og teikningar úr hvaða efni sem er séu myndverkin að öllu leyti handunnin, eldri en 50 ára og ekki í eigu höfunda þeirra.
5. Frumeintök af stungum, þrykki, silkiprenti og steinprenti, ásamt tilheyrandi plötum og frumgerð veggspjalda, séu verkin eldri en 50 ára og ekki í eigu höfunda þeirra.
6. Frumeintök höggmynda eða myndastyttna og eftirmyndir þeirra sem eru gerðar með sömu aðferð og frumeintökin séu verkin eldri en 50 ára og ekki í eigu höfunda þeirra, enda falli þau ekki undir 1. tölul.
7. Ljósmyndir og kvikmyndir og filmur eða glerplötur af þeim, enda séu þær eldri en 50 ára og ekki í eigu höfunda myndanna.
8. Bækur, prentaðar fyrir 1500 (vögguprent), svo og handrit, þar með talin landabréf og raddskrár, stakar eða sem safn, sem eldri eru en 50 ára og ekki í eigu höfunda þeirra.
9. Aðrar bækur, eldri en 100 ára, stakar eða sem safn.
10. Prentuð landabréf, eldri en 200 ára.
11. Skjalaasöfn hvers konar og hluta þeirra, úr hvaða efni sem er, eldri en 50 ára.

12. Dýrafræðileg, grasafræðileg, bergfræðileg eða líffræðileg söfn og safneintök sömuleiðis söfn sem gildi hafa fyrir sagnfræði, steingervingafræði, þjóðflokkafraði eða myntfræði.
13. Samgöngutæki, eldri en 75 ára.
14. Aðrar menningarminjar, eldri en 50 ára.

Leiki vafi á um aldur minja sem taldar eru upp í 1.–11. og 13.–14. tölul. 1. mgr. sker safnaráð úr, en Náttúrufræðistofnun Íslands ef 12. tölul. á við.

Safnaráð samkvæmt safnalögum veitir formlegt leyfi til útflutnings muna eða gripa sem taldir eru upp í 1.–14. tölul. 1. mgr., þó þannig að Náttúrufræðistofnun Íslands veitir slíkt leyfi ef um er að ræða útflutning náttúrugripa skv. 4. mgr. 15. gr. laga nr. 60/1992. Ef um er að ræða muni eða gripi sem taldir eru upp í 8.–11. tölul. 1. mgr. skal safnaráð hafa samráð við Þjóðskjalasafn Íslands og Stofnun Árna Magnússonar á Íslandi eftir því sem við á.

3. gr.

Ákvæði 2. gr. taka til menningarminja er falla undir 1., 2., 8. og 11. tölul. þeirrar greinar án tillits til verðgildis þeirra.

Ákvæði 2. gr. taka til menningarminja er falla undir 4., 5., 7. og 10. tölul. þeirrar greinar sé verðgildi þeirra 1.100.000 kr. eða meira.

Ákvæði 2. gr. taka til menningarminja er falla undir 6., 9., 12., 13. og 14. tölul. þeirrar greinar sé verðgildi þeirra 3.800.000 kr. eða meira.

Ákvæði 2. gr. taka til menningarminja er falla undir a-lið 3. tölul. þeirrar greinar sé verðgildi þeirra 11.500.000 kr. eða meira og b-lið 3. tölul. þeirrar greinar sé verðgildi þeirra 2.300.000 kr. eða meira.

Við verðgildismat skal miðað við ætlað markaðsverð hlutaðeigandi menningarminja hér á landi á þeim degi er umsókn um útflutningsleyfi berst safnaráði.

4. gr.

Safnaráði er heimilt, að fengnu samþykki menntamálaráðuneytis, að koma í veg fyrir útflutning menningarminja, jafnt þeirra sem taldar eru í 2. gr. sem annarra, án tillits til aldurs þeirra og verðgildis, ef minjarnar teljast til þjóðardýrgripa eða þær hafa að öðru leyti sérstakt gildi fyrir íslenska þjóðmenningu. Getur þá safnaráð stöðvað útflutning þeirra um stundarsakir meðan leitað er umsagna sérfróðra manna og þar til formleg afstaða ráðuneytisins er fengin. Fallist ráðuneytið eigi á beiðni um útflutningsleyfi er sú niðurstaða bindandi fyrir alla aðila og hið sama gildir um samþykki ráðuneytisins við útflutningi.

5. gr.

Óheimilt er að flytja til Íslands menningarminjar ef flutningurinn brýtur gegn:

- a. reglum sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu um skil á menningarminjum sem fluttar hafa verið ólöglega frá ríki á svæðinu eða
- b. löggjöf þess ríkis sem menningarminjar eru fluttar frá.

Ákvæði þessarar greinar taka einnig til þess ef menningarminjar eru fluttar löglega til landsins en er ekki skilað á umsömdum tíma.

Menningarminjum sem hafa verið fluttar ólöglega frá yfirráðasvæði aðildarríkis Evrópska efnahagssvæðisins skal skilað í samræmi við reglur sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu um skil á menningarminjum sem fluttar hafa verið ólöglega frá yfirráðasvæði aðildarríkis. Finnist menningarminjar hér á landi sem safnaráð telur að rökstuddur grunur leiki á að fluttar hafi verið til landsins með ólögmetum hætti skal ráðið með sannanlegum hætti tilkynna hlutaðeigandi ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins um

fundinn. Telji valdbær stjórnvöld einhvers ríkjanna að minjarnar hafi verið fluttar frá yfirráðasvæði þess með ólög- mætum hætti skal krafa þeirra um skil hafa borist safnaráði innan tveggja mánaða frá því að ráðið tilkynnti um fundinn. Berist krafa um skil ekki innan þess frests falla skyldur safnaráðs til varðveislu minjanna niður.

Ákvæði 5. og 6. mgr. þessarar greinar og ákvæði 6. gr., svo og ákvæði 7. gr. að því er varðar skil menningarverðmæta til annarra ríkja, gilda einvörðungu um kröfur um skil frá hlutaðeigandi stjórnvöldum í aðildarríkjum samnings um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. lög nr. 2/1993. Íslensk stjórnvöld skulu þó jafnframt leitast við eftir föngum að aðstoða við réttmæt skil menningarminja til ríkja er ekki eiga aðild að nefndum samningi hafi minjarnar verið fluttar þaðan í andstöðu við þarlend lög. Skil á menningarminjum samkvæmt ákvæði þessu hafa farið fram þegar menningarminjar hafa verið afhentar stjórnvöldum þess ríkis sem leggur fram beiðni um skil.

Íslenskum stjórnvöldum er skylt að sjá til þess að menningarminjum, sem fluttar hafa verið til Íslands með ólögumætum hætti, án tillits til núverandi eignaraðildar eða vörslu á þeim, verði skilað til rétttra eigenda eða umsjármanna þeirra erlendis, enda sé skilyrðum 3. gr. um verðmæti þeirra fullnægt. Umsókn þar að lútandi skal borin upp formlega af valdbæru stjórnvaldi í hlutaðeigandi ríki og skal henni beint til safnaráðs sem gerir síðan viðeigandi ráðstafanir, eftir atvikum í samvinnu við hlutaðeigandi stjórnvöld hér á landi, sbr. nánar 6. gr.

Við verðgildismat menningarminja skv. 5. mgr., sbr. og 3. gr., skal miða við þann dag er íslenskum stjórnvöldum berst krafa um skil á minjum frá valdbærum stjórnvöldum í öðru ríki. Við ákvörðun verðgildis skal haft mið af ætluðu markaðsverði hér á landi.

6. gr.

Séu menningarminjar sem fjallað er um í 5. og 6. mgr. 5. gr. í eigu eða vörslu manna hérlendis er eigi vilja láta þær af hendi þegar safnaráð krefst þess, sbr. 5. og 7. gr., geta hlutaðeigandi stjórnvöld í öðru ríki, sem bera fram lögformlega kröfu um skil menningarminja, krafist þess fyrir dómi hér á landi, hvort heldur sem er í einkamáli eða opinberu dómsmáli, að eigendum eða vörslumönnum minjanna verði gert að láta þær af hendi og að mælt verði fyrir um að þeim skuli skilað með lögumætum hætti til þess ríkis er skila krefst. Sé um einkamál að ræða skal það höfðað gegn eiganda minjanna, hvernig sem hann er að minjunum kominn, og jafnframt gegn vörslumanni þeirra sé hann annar en eigandinn. Dómur um skil menningarverðmæta er grundvöllur innsetningargerðar, ef á reynir, en dómi má síðan jafnframt framfylgja með aðstoð sýslumanna, lögreglu og annarra þar til bærra yfirvalda, eftir því sem þörf krefur, fyrir atbeina safnaráðs.

Í kröfu um skil menningarminja, sem hér um ræðir og borin er upp fyrir íslenskum stjórnvöldum og dómstóli, ef á reynir, skal minjunum m.a. lýst svo nákvæmlega sem frekast er kostur, svo og menningarlegu gildi þeirra og verðmæti. Þá skal fylgja kröfu skýr yfirlýsing frá hlutaðeigandi stjórnvöldum í því ríki er skila krefst um að munirnir hafi verið fluttir úr því ríki með ólögumætum hætti.

Krafa um skil menningarminja skv. 1. mgr. þessarar greinar verður eigi höfð uppi fyrir dómi eftir að eitt ár er liðið frá því að hlutaðeigandi stjórnvöld í því ríki er skila krefst fengu vitneskju um hvar menningarminjarnar eru niðurkomnar og hver sé núverandi eigandi eða vörslumaður þeirra hér á landi. Kröfu um skil verður heldur ekki komið að fyrir dómi þegar liðin eru meira en 30 ár frá því að minjarnar voru fluttar ólöglega frá því ríki er skila krefst. Sé um að ræða minjar sem eru hluti af opinberum söfnum í því ríki er skila krefst eða þær heyra til kirkjulegra minja þar er lúta sérstökum verndarráðstöfunum samkvæmt lögum þess ríkis skal þó kröfufresturinn miðast við 75 ár, nema íslenska ríkið hafi skuldbundið sig til þess, gagnvart hlutaðeigandi ríki, að virða lengri frest.

Það ríki, er krafist hefur skila á menningarverðmætum samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, skal bera kostnað af þeim skilum, þar með talið kostnað af málsmeðferð.

Þeir er komist hafa yfir menningarminjar sem þessi grein tekur til án þess að flutningur minjanna til Íslands hafi verið þeim saknæmur eða þeir hafi að öðru leyti öðlast þær með ólögætum hætti geta krafist hæfilegra bóta frá því ríki er skila krefst vegna þess að þeim er gert að skila minjunum. Verður kröfu um bætur af þessum sökum m.a. komið að í dómsmáli sem höfðað er til skila minjanna eða þar sem krafa um skil er borin upp með öðrum hætti, en jafnframt getur grandlaus eigandi minja, sem skilakrafa beinist að, samið við hlutaðeigandi stjórnvöld í því ríki, er skila krefst, um bætur af þessum sökum. Hefur safnaráð milligöngu um þá samningsgerð eftir því sem þörf gerist. Hafi bótakrafa, sem hér um ræðir, verið viðurkennd með dómi eða liggja fyrir formlegur samningur um bætur, þar á meðal dómsátt, getur safnaráð gert það að skilyrði fyrir afhendingu minjanna til hlutaðeigandi erlendra stjórnvalda að bætur verði greiddar.

7. gr.

Safnaráð annast framkvæmd ákvæða þessara laga fyrir hönd íslenska ríkisins. Það veitir formleg leyfi til útflutnings menningarminja skv. 2. gr. og jafnframt skv. 4. gr. að fengnu samþykki menntamálaráðuneytis. Um framkvæmd leyfi-s veitinga, m.a. um form leyfisskjala, skal farið að nánari reglum er menntamála-ráðherra setur. Safnaráð leggur mat á verðgildi menningarminja skv. 3. gr., sbr. og 5. gr., og annast um framkvæmd skila á menningarminjum til annarra ríkja skv. 5. gr.

Ágreiningi um leyfisveitingar eða synjanir útflutnings á þessu sviði má skjóta til menntamálaráðuneytis, sbr. nánar ákvæði stjórn-sýslulaga, nr. 37/1993. Verður þá ekki af útflutningi fyrr en ráðuneytið hefur heimilað hann og lagt fyrir safnaráð að gefa út leyfisbréf þar að lútandi. Til menntamálaráðuneytis má og skjóta ágreiningi um önnur atriði er lúta að framkvæmd ákvæða laga þessara.

Við mat á gildi menningarverðmæta, er hér um ræðir, svo og um meiri háttar álitaefni, skal safnaráð hafa samráð við forstöðumenn þeirra stofnana hér á landi er einkum varðveita þess konar muni sem mál snýst um hverju sinni. Ef þörf gerist skal og leitað álits sérfróðra manna er eigi starfa við stofnanir þær er hér um ræðir.

Safnaráð tekur við kröfum um skil menningarminja frá hlutaðeigandi stjórnvöldum í öðrum ríkjum og sömuleiðis ber ráðið fram kröfur til hlutaðeigandi stjórnvalda erlendis um skil menningarminja frá þeim ríkjum hafi þær verið fluttar frá Íslandi með ólögætum hætti, sbr. 2., 3. og 4. gr., og veitir þeim viðtöku fyrir hönd réttra eigenda eða vörslumanna hérlendis.

Safnaráð skal hafa náð samstarf og samráð við þau stjórnvöld í öðrum ríkjum er fjalla þar um leyfi til útflutnings menningarminja og um skil þeirra, svo og við fjölþjóðlegar stofnanir er láta sig þau mál varða. Þá skal safnaráð leitast við að upplýsa um vörslustaði menningarminja sem fluttar hafa verið til landsins með óheimilum hætti. Skulu lögregluyfirvöld aðstoða við þá leit ef þörf gerist.

Tollayfirvöld skulu tafarlaust tilkynna safnaráði um menningarminjar sem reynt hefur verið að flytja ólöglega til landsins og hið sama gildir um ólögæt看an útflutning.

Safnaráði til ráðuneytis um allt það er snertir framkvæmd ákvæða þessara laga starfar þriggja manna nefnd kunnáttumanna er menntamálaráðherra skipar til þriggja ára í senn. Skal ráðherra skipa formann nefndarinnar sérstaklega en nefndin skiptir að öðru leyti með sér störfum. Þrír varamenn skulu skipaðir með sama hætti. Við val aðalmanna og varamanna, annarra en formanns og varaformanns, skal þess gætt að einn þeirra hafi sérkunnáttu á sviði listfræði, annar á sviði menningarsögu eða fornminjafraði, þriðji á sviði bókfræði og hinn fjórði á sviði skjalfræði. Varði mál, sem undir nefndina er borið, sérsvið varamanns skal hann

fjalla um það mál jafnhliða aðalmönnum. Menntamála- ráðherra ákveður þóknun nefndarinnar.

8. gr.

Hvað varðar kröfur um skil menningarminja frá hlutaðeigandi stjórnvöldum í aðildarríkjum að samningi um Evrópska efnahagssvæðið gilda ákvæði laga þessara um skil á minjum sem hafa verið fluttar ólöglega frá þeim ríkjum hingað til lands 1. janúar 1995 og síðar. Hið sama tímamark gildir um kröfur íslenskra stjórnvalda um skil menningarminja frá öðrum aðildarríkjum að nefndum samningi.

9. gr.

Hver sá sem fyrir fjártjóni verður vegna framkvæmda á ákvæðum laga þessara á rétt til skaðabóta úr ríkissjóði. Ef samkomulag næst ekki um bætur skulu þær ákveðnar eftir reglum laga um eignarnám.

10. gr.

Ekki ber að greiða stimpilgjöld eða þinglýsingargjöld af skjölum sem út eru gefin vegna framkvæmda á lögum þessum.

11. gr.

Brot gegn ákvæðum 2.–5. gr. laga þessara varða sektum til ríkissjóðs nema þyngri refsing liggji við broti skv. 177. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19 12. febrúar 1940.

12. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laganna.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Um leið falla úr gildi ákvæði VI. kafla þjóðminjalaga, nr. 88/1989, sbr. lög nr. 60/1996.

Úr lögum

nr. 6/2002, um tóbaksvarnir.

Upphaflega l. 74/1984. Tóku gildi 1. janúar 1985 (sjá vefútgáfu Alþingis 2002 nr. 6 31. janúar). Breytt með l. 7/1996 (tóku gildi 1. okt. 1996), l. 101/1996 (tóku gildi skv. fyrirmælum í 10. gr.), l. 82/1998 (tóku gildi 1. okt. 1998) og l. 95/2001 (tóku gildi 1. ágúst 2001). Endurútgefin, sbr. 17. gr. l. 95/2001, sem l. 6/2002. Breytt með l. 164/2002 (tóku gildi 1. jan. 2003), l. 18/2003 (tóku gildi 1. júlí 2003) og l. 24/2003 (tóku gildi 3. apríl 2003, komu til framkvæmda skv. fyrirmælum í 4. gr.; EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 2001/37/EB).

I. kafli.

Markmið, gildissvið og stjórn.

1. gr.

Markmið laga þessara er að draga úr heilsutjóni og dauðsföllum af völdum tóbaks með því að minnka tóbaksneyslu og vernda fólk fyrir áhrifum tóbaksreyks.

Virða skal rétt hvers manns til að þurfa ekki að anda að sér lofti sem er mengað tóbaksreyk af völdum annarra.

Þeir sem bera ábyrgð á barni skulu stuðla að því að það njóti réttar skv. 2. mgr., einnig þar sem reykingar eru ekki bannaðar skv. III. kafla þessara laga.

2. gr.

Með tóbaki er í lögum þessum átt við tóbaksjurtir (nicotiana) og allan varning unninn að öllu eða einhverju leyti úr þeim til neyslu, svo sem sígarettur, vindla, reyktóbak, neftóbak og munntóbak.

Með reykfærum er í lögum þessum átt við áhöld og búnað tengdan tóbaksreykingum, svo sem sígarettupappír, reykjarpípur og tæki til að vefja sígarettur, svo og annan slíkan varning.

Með munntóbaki er í lögum þessum átt við allar vörur, unnar að öllu eða einhverju leyti úr tóbaki til töku í munn, að undanskildum þeim sem eru ætlaðar til reykinga.

Með skrotóbaki er í lögum þessum átt við munntóbak í bitum eða ræmum, einkum ætlað til að tyggja.

Með neftóbaki er í lögum þessum átt við duft eða mylsnu, gerða að öllu eða einhverju leyti úr tóbaki til töku í nef.

[Með tjöru er í lögum þessum átt við hráa þéttingu tóbaksreyks, vatnsfirrta og nikótínlausa.

Með nikótíni er í lögum þessum átt við nikótínbeiskjuefni.

Með kolsýringi er í lögum þessum átt við kolmónoxíð (CO).

Með innihaldsefnum er í lögum þessum átt við öll efni eða efnispætti, nema tóbakslauf og aðra náttúrulega eða óunna hluta tóbakspöntunnar, sem eru notaðir við framleiðslu eða tilreiðslu á tóbaki og er enn að finna í fullunnu vörinni, jafnvel þótt í breyttu formi sé, þ.m.t. pappír, síur, blek og lím.]¹⁾

1)L. 24/2003, 1. gr.

3. gr.

Lög þessi gilda ekki um tóbak sem notað er sem lyf samkvæmt lyfjalögum eða sem eiturefni samkvæmt lögum um eiturefni og hættuleg efni.

4. gr.

Yfirstjórn mála samkvæmt lögum þessum er í höndum heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.

[5. gr.]¹⁾

1)L. 18/2003, 10. gr.

II. kafli.

Sala og auglýsingar.

6. gr.

Tóbak má því aðeins hafa til sölu eða dreifingar að skráðar séu viðvaranir um skaðsemi vörunnar á umbúðir hennar.

Sígarettupakka skal merkja sérstaklega með upplýsingum um [tjöru-, nikótín- og kolsýringsinnihald].¹⁾

[Ráðherra setur í reglugerð²⁾ nánari ákvæði um merkingar skv. 1. og 2. mgr., þar á meðal viðvöruntexta, stærð þeirra, letur, og annað sem máli kann að skipta, í samræmi við gildandi tilskipun Evrópuþingsins og ráðs Evrópusambandsins um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi framleiðslu, kynningu og sölu á tóbaki.]¹⁾

Sá sem framleiðir, flytur inn eða selur tóbak má ekki án samþykkis heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra gefa með orðum eða táknum sínar eigin upplýsingar á umbúðum vörunnar um heilsufarsleg áhrif af neyslu hennar. [Óheimilt er með öllu að hafa á umbúðum tóbaks texta, heiti, vörumerki, myndir og myndræn eða annars konar tákn sem gefa í skyn að varan sé ekki eins skaðleg og annað tóbak.]¹⁾

Tóbaksframleiðendur standa straum af kostnaði við merkingar samkvæmt þessari grein.

1) L. 24/2003, 2. gr. 2) Rg. 236/2003.

7. gr.

Hvers konar auglýsingar á tóbaki og reykfærum eru bannaðar hér á landi. Þetta nær þó ekki til auglýsinga í ritum sem út eru gefin utan lands af erlendum aðilum á erlendum tungumálum, enda sé megintilgangur þeirra ekki að auglýsa slíkar vörur. Þrátt fyrir það er Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins heimilt að gefa út verðskrá fyrir tóbak og birta skrá yfir skaðleg efni í tóbaksvörum.

Bannað er enn fremur að sýna neyslu eða hvers konar meðferð tóbaks eða reykfæra í auglýsingum eða upplýsingum um annars konar vöru eða þjónustu og í myndskreytingu á varningi.

Með auglýsingum er í lögum þessum m.a. átt við:

1. hvers konar tilkynningar til almennings eða sérstakra markhópa, þar á meðal vörukynningar, útstillingar í gluggum verslana, hvers konar skilti og svipaðan búnað,
2. alla notkun hefðbundinna tóbaksvörumerkja (heita og auðkenna) eða hluta þeirra; undanskildar eru þó vörur sem framleiddar eru undir slíkum merkjum, enda gilda auglýsingatakmarkanir laganna um þær að öðru leyti,
3. hvers konar umfjöllun í fjölmiðlum um einstakar vörutegundir til annars en að vara sérstaklega við skaðsemi þeirra,
4. dreifingu vörusýna til neytenda.

Óheimilt er að setja á markað hér á landi tóbak undir vörumerkjum sem eru þekkt sem eða notuð sem merki fyrir aðra vöru eða þjónustu.

Hvers kyns framlög til viðburða eða starfsemi sem miða að því eða hafa þau beinu eða óbeinu áhrif að kynna tóbak eru bönnuð.

Tóbaki og vörumerkjum tóbaks skal komið þannig fyrir á útsölustöðum að það sé ekki sýnilegt viðskiptavinum.

8. gr.

Tóbak má hvorki selja né afhenda einstaklingum yngri en 18 ára. Bann þetta skal auglýst með áberandi hætti þar sem tóbak er selt. Leiki vafi á um aldur kaupandans getur sala því aðeins farið fram að hann sýni með skilríkjum fram á að hann sé orðinn 18 ára.

Bannað er að flytja inn, framleiða og selja leikföng eða sælgæti sem er eftirlíking af sígarettum, vindlum eða reykjarpípum eða er ætlað að minna á tóbak með öðrum hætti, svo sem myndskreytingu.

Bannað er að selja tóbak úr sjálfsölum.

Ekki er heimilt að selja sígarettur í minna magni en heilum 20 stykkja pökkum.

Bannað er að flytja inn, framleiða og selja fínkornótt neftóbak og allt munntóbak, að undanskildu skrotóbaki.

Ekki má selja tóbak í skólum, stofnunum fyrir börn og unglunga eða á heilbrigðisstofnunum.

Þeir einir sem orðnir eru 18 ára mega selja tóbak. Heilbrigðisnefnd á viðkomandi eftirlitssvæði getur veitt tímabundna undanþágu frá þessu ákvæði um aldurstakmark. Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra setur í reglugerð að fenginni umsögn Vinnueftirlits ríkisins nánari ákvæði um undanþágur um aldurstakmark.

[Heilbrigðisyfirvöld geta krafist þess að framleiðendur eða innflytjendur tóbaks gefi upplýsingar um innihald vörunnar. Ráðherra setur í reglugerð¹⁾ nánari ákvæði um framkvæmdina.

Heilbrigðisyfirvöld geta krafist þess að framleiðendur eða innflytjendur tóbaks leggi fram sýnishorn af vörunni eða geri prófanir sem eru nauðsynlegar til þess að meta eiginleika og áhrif hennar. Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmdina.]²⁾

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra ákveður í reglugerð, að höfðu samráði við tóbaksvarnanefnd og í samræmi við gildandi tilskipanir Evrópusambandsins, hver skuli vera hæstu leyfileg mörk skaðlegra efna í tóbaki og tóbaksreyk og hvernig háttáð skuli mælingum og eftirliti með því að þessi mörk séu virt. [Tóbaksframleiðendur standa straum af kostnaði við mælingar og prófanir samkvæmt þessari málsgrein, svo og við upplýsingar og prófanir skv. 8. og 9. mgr.]²⁾

Til þess að selja tóbak í smásölu þarf sérstakt leyfi heilbrigðisnefndar á viðkomandi eftirlitssvæði. Skal leyfi veitt til fjögurra ára í senn og verður einungis veitt einstaklingum eða lögaðilum sem fullnægja almennum skilyrðum laga um verslunaratvinnu. Heimilt er sveitarfélögum að innheimta gjald fyrir leyfi og eftirlit með starfsemi leyfishafa að fenginni umsögn heilbrigðisnefnda. Um gjaldtöku fer skv. 3. mgr. [12. gr. laga um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998](#), með síðari breytingum. Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra er heimilt í samráði við umhverfisráðherra að setja í reglugerð nánari ákvæði um leyfisveitingu samkvæmt grein þessari.

Þeim sem selur tóbak í heildsölu er óheimilt að selja eða afhenda tóbak öðrum en þeim sem hafa leyfi til að selja tóbak í smásölu samkvæmt lögum þessum.

1)Rg. 236/2003. 2)L. 24/2003, 3. gr.

Úr lög

nr. 19/2002 um pósthjónustu

Tóku gildi 3. apríl 2002 (sjá vefútgáfu Alþingis [2002 nr. 19 18. mars](#)). EES-samningurinn: XI. viðauki tilskipun 97/67/EB. Breytt með [l. 136/2002](#) (tóku gildi 1. jan. 2003; EES-samningurinn: XI. viðauki tilskipun 97/39/EB) og [l. 129/2004](#) (taka gildi 31. des. 2005).

I. kafli.

Gildissvið laganna og markmið.

1. gr.

Gildissvið.

Lög þessi gilda um pósthjónustu sem felst í móttöku eða söfnun, flokkun, flutningi og skilum á póstsendingum gegn greiðslu og um starfsemi sem þessu tengist.

2. gr.

Markmið.

Markmið laga um pósthjónustu er að tryggja hagkvæma og virka pósthjónustu um land allt og að allir landsmenn hafi aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu.

II. kafli.

Orðaskýringar.

4. gr.

Afgreiðslustaðir: Aðstaða, þ.m.t. póstkassar fyrir almenning á opinberum stöðum eða í húsnæði rekstrarleyfishafa, þar sem viðskiptavinir geta lagt inn póstsendingar.

Almenn heimild: Heimild til að veita pósthjónustu aðra en alþjónustu.

Alþjónusta: Pósthjónusta sem landsmenn skulu eiga aðgang að á jafnræðisgrundvelli.

Ábyrgðarsending: Sending sem rekstrarleyfishafi ábyrgist með fyrir fram ákveðnum skaðabótum gegn hættu á tapi, þjófnaði eða skemmdum og afhendir sendanda samkvæmt beiðni hans sönnun um viðtöku póstsendingar og afhendingu hennar árituðum viðtakanda eða þeim sem heimild hefur til að taka við slíkri sendingu fyrir hans hönd. Afbrigði af þessari þjónustu er til í sendingum innan lands þar sem það nægir að afhenda sendinguna á tilgreindum ákvörðunarstað gegn áritun aðila á staðnum um viðtöku.

Blindrasending: Sending með utanáritun sem inniheldur einvörðungu upplýsingaefni fyrir blinda.

Bréf: Skrifleg boðskipti rituð á hvers konar miðil sem senda á og afhenda á heimilisfang sem sendandi hefur gefið til kynna á bréfinu eða umbúðum þess. Ekki er litið á bækur, verðlista, dagblöð og tímarit sem bréfasendingu.

Einkaréttarþjónusta: Pósthjónusta sem enginn má veita nema ríkið eða póstrekkandi í umboði þess.

Endastöðvagjöld: Þóknun rekstrarleyfishafa fyrir dreifingu póstsendinga erlendis frá.

Fjármunasending: Greiðsluviðskipti með millifærslum, póstávisanir, póströfur og önnur fjármunaþjónusta.

Frímerki: Tegund gjaldmerkis fyrir pósthjónustu sem er ávísun á ákveðna þjónustu. Öll frímerki skulu bera áletrunina „ÍSLAND“.

Gjaldmerki: Merki sem er límt eða stimplað á póstsendingar eða fylgibréf þeirra sem tákn um að greitt hafi verið fyrir viðkomandi pósthjónustu.

Grunnkröfur: Almennar ástæður, aðrar en fjárhagslegar, sem geta valdið því að yfirvöld setji skilyrði um pósthjónustu. Ástæður geta verið trúnaðareðli bréfaskipta, öryggi pósthlutninga að því er varðar flutning hættulegrar vöru og, þar sem réttlætlanlegt er, verndun gagna, verndun umhverfis og svæðisskipulag. Verndun gagna getur átt við verndun persónulegra upplýsinga, trúnaðarupplýsingar sem sendar eru og verndun einkalífs.

Markpóstur: Fjöldasending sem samanstendur einungis af auglýsingum, markaðskynningu eða almennu kynningarefni, hver sending eins að undanteknu nafni, heimilisfangi og kennitölu móttakanda sem og öðrum breytilegum upplýsingum sem ekki breyta innihaldi skilaboðanna sem send eru umtalsverðum fjölda móttakanda á þeim stað sem sendandi hefur áritað á póstsendinguna eða umbúðir hennar. Reikningar og reikningsyfirlit og aðrar sendingar sem hver fyrir sig er mismunandi skulu ekki teljast vera markpóstur.

Móttaka: Móttaka og söfnun póstsendinga sem lagðar eru inn á afgreiðslustöðum.

Póstkassi: Kassi eða rifa á byggingu sem ætlaður er fyrir söfnun póstsendinga í pósthjónustu.

Póstrekandi: Aðili sem veitir hvers kyns pósthjónustu.

Póstsending: Sending með eða án áritunar á umbúðir sem póstrekkandi flytur hana í. Auk bréfa teljast til póstsendinga bækur, verðskrár, dagblöð, tímarit og bögglar sem innihalda varning hvort sem hann er einhvers virði eða ekki.

Pósthjónusta: Hjónusta sem nær til móttöku og söfnunar, flokkunar, flutnings og skila á póstsendingum gegn greiðslu.

Rekstrarleyfishafi: Aðili sem hefur leyfi til að veita alþjónustu.

Tryggð sending: Hjónusta sem tryggir póstsendingu gegn tapi, þjófnaði eða skemmdum samkvæmt því verðgildi sem sendandi tilgreinir.

Útburður: Starfsemi sem byrjar með sundurgreiningu pósts í póstmíðstöð og lýkur með afhendingu hans á ákvörðunarstað.

...

V. kafli.

Einkaréttur ríkisins.

7. gr.

Einkaréttur á pósthjónustu.

[Íslenska ríkið hefur frá 1. janúar 2003 til 1. janúar 2006 einkarétt á pósthjónustu vegna póstsendinga bréfa allt að 100 g að þyngd svo framarlega sem burðargjaldið fyrir bréfið er minna en þrisvar sinnum lægsta burðargjald sem gildir fyrir venjuleg bréf innan lands. Hið sama gildir um dreifingu innan lands á bréfum frá útlöndum innan sömu takmarkana.]¹⁾

1) L. 136/2002, 1. gr. Frá 1. janúar 2006 skulu þyngdarmörk skv. greininni breytast í 50 g og verðmörk í 2,5 sinnum lægsta burðargjald, sbr. 7. gr. s.l.

...

XII. kafli.

Reglur um póstméðferð.

31. gr.

Móttaka og afhending póstsendinga.

Póstrekendum er heimilt að setja í skilmála ákvæði um frágang póstsendinga sem þeir taka á móti. Skilmálarnir skulu vera skýrir og gætt skal jafnræðis. Póstrekendur skulu við móttöku ganga úr skugga um að frágangur sendingar sé með þeim hætti að hægt verði að koma sendingunni til skila til viðtakanda.

Á póstsendingar sem falla undir alþjónustu skal setja gjaldmerki sem ber með sér hvert sé gjald fyrir póstsendinguna. Gjaldmerki getur verið í formi frímerkis sem gildir sem ávísun á pósthjónustu og skal sýna verðmæti frímerkisins. Póst- og fjarskiptastofnun getur þegar sérstaklega stendur á heimilað að notuð verði, tímabundið, frímerki með áletrun um þyngdarflokk bréfa í stað verðgildis. Frímerki sem hefur verið dagstimplað hættir að vera ávísun á nýja hjónustu. Gjaldmerki getur einnig verið í formi ástimplunar á póstsendingu eða fylgibréf hennar með frímerkingavél notanda eða annarri ástimplun af hálfu rekstrarleyfishafa. Í stað ástimplunar á póstsendingu má nota ástimplað gjaldmerki. Gjaldmerki önnur en frímerki skulu bera heiti viðkomandi rekstrarleyfishafa eða númer sem Póst- og fjarskiptastofnun úthlutar honum. Póstrekendum er heimilt að taka við fjöldasendingum án þess að gjaldmerki fylgi hverri sendingu svo framarlega sem póstsendingarnar verða merktar sérstaklega og dagstimplaðar.

Allar póstsendingar í alþjónustu skulu dagstimplaðar eins fljótt og hagkvæmlega verður við komið eftir móttöku þeirra. Ef notaðar eru frímerkingavélar til ástimplunar burðargjalds má nota þær til að dagstimpla samtímis póstsendingar enda fari dagsetningin saman við

afhendingardag póstsendingarinnar til rekstrarleyfishafa. Dagstimpill getur einnig verið hluti gjaldmerkis sem rekstrarleyfishafi setur samkvæmt ósk sendanda á póstsendingu eftir móttöku.

Póstsendingu skal dreift til eða afhent þeim aðila sem hún er stíluð á eða hefur umboð til viðtöku hennar, í bréfastassa eða pósthólf viðtakanda eða þangað sem utanáskrift segir að öðru leyti til um. Póstrekendum er heimilt að endursenda póstsendingar ef bréfarifur og bréfastassar viðtakanda eru ekki í samræmi við ákvæði byggingarreglugerðar.

Póstsending telst vera í vörslu póstrekkanda og á ábyrgð hans frá móttöku og þar til að hún hefur verið afhent á tilgreindum ákvörðunarstað.

Sendandi telst eigandi póstsendingar sem hann hefur afhent póstrekkanda þar til hún hefur verið afhent viðtakanda. Sendandi hefur jafnframt ráðstöfunarrétt yfir sendingunni og er heimilt að gefa póstrekkanda ný fyrirmæli um póstmeðferð þar til hún hefur verið afhent tilgreindum viðtakanda. Póstrekkanda er heimilt að innheimta aukagjald vegna kostnaðar sem hlýst af nýjum fyrirmælum.

32. gr.

Óskilasendingar.

Póstrekkendur skulu gera allar eðlilegar ráðstafanir til að koma póstsendingum til skráðra viðtakanda. Póstsendingar sem ekki tekst að koma til skila vegna rangs eða ónógs heimilisfangs eða vegna þess að skráður viðtakandi hefur flust búferlum til annars lands skal póstrekkandi endursenda til sendanda.

Póstrekkendum er heimilt að endursenda til sendanda póstsendingar sem póstlagðar eru án þess að burðargjald hafi verið innt af hendi eða ef um vangreiðslu er að ræða.

Þegar póstsending í óskilum er ekki merkt sendanda og ekki er hægt að endursenda hana er póstrekkanda heimilt að opna póstsendinguna í samræmi við reglur sem ráðherra setur, sbr. 35. gr., að fenginni umsögn Persónuverndar. Við gerð og beitingu þessara reglna skal þess gætt að óskilasendingar geta innihaldið viðkvæmar persónuupplýsingar.

Póstsendingar sem fyrir mistök komast í hendur annars póstrekkanda en ætlað var að flytja sendinguna skulu tafarlaust sendar réttum póstrekkanda.

33. gr.

Óheimilar póstsendingar.

Óheimilt er að afhenda póstrekkanda sendingar með innihaldi sem er ólöglegt, ósæmilegt eða móðgandi fyrir móttakanda.

Í reglugerð sem samgönguráðherra setur um framkvæmd póstþjónustu, sbr. 35. gr., skulu vera reglur um hvað telst vera ólöglegt innihald póstsendinga. Póst- og fjarskiptastofnun skal með hliðsjón af reglugerðinni semja lista yfir ólöglegt innihald póstsendinga og skulu póstrekkendur kynna starfsfólki sínu listann og hafa hann til reiðu á afgreiðslustöðum.

Póst- og fjarskiptastofnun skal tilkynna Alþjóðapóstsambandinu listann yfir ólöglegt innihald. Sömu leiðis skal Póst- og fjarskiptastofnun tryggja að listar yfir innihald sem telst vera ólöglegt í öðrum löndum séu aðgengilegir hjá rekstrarleyfishöfum.

Póstsendingar, aðrar en ábyrgðarsendingar og tryggðar sendingar, mega ekki innihalda peningaseðla, mynt eða neins konar verðskjöl á handhafa, dýra málma, skartgripa eða hliðstæð verðmæti.

34. gr.

Umbúðir póstsendinga.

Ganga skal tryggilega frá póstsendingum sem afhentar eru póstrekkendum í umbúðum. Póstrekkendur geta hafnað því að veita póstsendingum móttöku ef hætta er talin á því að

umbúðir muni skemmast í höndum póstrekkandans. Móttaka póstsendinga í alþjónustu með innihaldi sem getur valdið skaða, smiti eða veikindum er skilyrt því að rétt sé búið um sendinguna og hún merkt í samræmi við innihald. Dæmi um slíkt innihald eru lífræn, auðskemmd efni, smitefni og geislavirk efni. Í reglugerð sem samgönguráðherra setur um framkvæmd póstpjónustu, sbr. 35. gr., skulu vera reglur um frágang, umbúðir og merkingu slíkra sendinga. Rekstrarleyfishafar skulu framvísa reglunum á afgreiðslustöðum að ósk notenda og kynna starfsmönnum sínum þær. Póst- og fjarskiptastofnun skal upplýsa erlendar eftirlitsstofnanir um reglurnar og skal safna upplýsingum um reglur sem gilda í nágrannalöndunum um samsvarandi hluti.

35. gr.

Nánari reglur um framkvæmd póstpjónustu.

Nánari reglur um framkvæmd póstpjónustu, svo sem um minnstu og stærstu mál póstsendinga, skal samgönguráðherra setja í reglugerð¹⁾ um alþjónustu

¹⁾Rg. 364/2003.

XV. kafli.

Póstleynd og undanþágur.

[47. gr.]¹⁾

Póstleynd og íhlutun starfsmanna.

Einungis má veita upplýsingar um póstsendingar og notkun póstpjónustu að undangengnum dómsúrskurði eða samkvæmt heimild í öðrum lögum.

Öllum sem starfa við póstpjónustu er óheimilt að gefa óviðkomandi aðilum upplýsingar um póstsendingar eða gefa öðrum tækifæri til þess að verða sér úti um slíka vitneskju. Enn fremur er þeim óheimilt að opna eða lesa það sem afhent er til póstsendingar. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

¹⁾L. 136/2002, 3. gr.

[48. gr.]¹⁾

Undanþágur.

Þrátt fyrir ákvæði [47. gr.]²⁾ er heimilt að opna án dómsúrskurðar þær póstsendingar sem ekki er unnt að koma til skila til þess að freista þess að komast að því hverjir sendendur eru svo að unnt sé að endursenda þær, enda sé það gert í samræmi við reglur sem ráðherra setur, sbr. 32. gr. Enn fremur er heimilt að leyfa að sendingar séu opnaðar þegar það er óhjákvæmilegt vegna flutnings þeirra eða til að kanna hugsanlegar skemmdir á innihaldi. Hið sama á við þegar rökstuddur grunur leikur á um að ekki hafi verið forsvaranlega búið um sendinguna vegna innihalds hennar eða að sending innihaldi hluti sem hættulegt getur verið að senda. Póstrekandi skal halda skrá yfir póstsendingar sem eru opnaðar án dómsúrskurðar í samræmi við reglur sem ráðherra setur, sbr. 32. gr.

Böggla sem fluttir eru til landsins frá útlöndum má opna ef nauðsynlegt er vegna ákvörðunar aðflutningsgjalda. Aðrar lokaðar póstsendingar má ekki opna vegna ákvörðunar aðflutningsgjalda nema í viðurvist viðtakanda.

Póstsendingar til einstaklinga sem úrskurðaðir hafa verið gjaldþrota má afhenda skiptastjórum eftir beiðni þeirra, enda beri þær með sér að varða fjárhagsmálefni þrotamanns. Sendingar til látinna manna skal á sama hátt afhenda skiptastjóra þegar um opinber skipti er að ræða. Þegar um einkaskipti er að ræða skulu allar póstsendingar afhentar forráðamanni

dánarbús nema þær beri með sér að vera einkabréf. Skal sending þá endursend með viðeigandi skýringu áritaðri á sendinguna sjálfa.

1)L. 136/2002, 3. gr. 2)L. 136/2002, 6. gr.

[49. gr.]¹⁾

Ólögmaet háttsemi.

Starfsmönnum við pósthjónustu er óheimilt að rífa upp, ónýta eða skjóta undan póstsendingum, eða ónýta, aflaga eða skjóta undan skeytum sem veitt hefur verið móttaka til útburðar.

1)L. 136/2002, 3. gr.

Úr lögum

nr. 44/2002 um geislavarnir

Tóku gildi 7. maí 2002, sjá þó 23. gr. (sjá vefútgáfu Alþingis 2002 nr. 44 18. apríl). EES-samningurinn: tilskipun 96/29 og 97/43.

I. kafli.

Markmið og gildissvið.

1. gr.

Lögum þessum er ætlað að tryggja nauðsynlegar öryggisráðstafanir gegn geislun frá geislavirkum efnum og geislatakjum í því skyni að takmarka skaðleg áhrif hennar. Þess skal gætt að geislun á fólk vegna allrar starfsemi sem lög þessi taka til sé eins lítil og unnt er að teknu skynsamlegu tilliti til efnahags- og þjóðfélagslegra aðstæðna.

Markmiði laganna skal náð með markvissum aðgerðum, m.a. eftirliti með allri meðferð geislavirkra efna og geislatakja, athugunum og rannsóknum, vöktun á geislavirkum efnum í umhverfi, viðbúnaði við geislavá og fræðslu og leiðbeiningum um geislavarnir.

2. gr.

Lögin gilda um:

1. Öryggisráðstafanir gegn geislun við alla starfsemi sem hefur í för með sér hættu á geislun á fólk, svo sem við framleiðslu, innflutning, útflutning, afhendingu, eign, uppsetningu, notkun, meðhöndlun og förgun geislavirkra efna og geislatakja, sbr. 4. mgr. 13. gr.
2. Öryggisráðstafanir við starfsemi sem leiðir af sér aukna náttúrulega geislun frá umhverfinu.
3. Öryggisráðstafanir gegn geislun frá geislavirkum efnum og geislatakjum að svo miklu leyti sem það er ekki falið öðrum samkvæmt alþjóðasamningum.
4. Vöktun og rannsóknir vegna geislavirkra efna í umhverfi og matvælum.
5. Geislunarlegan þátt viðbúnaðar við geisla- og kjarnorkuvá.

3. gr.

Í lögum þessum er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. *Geislun*: Jónandi og ójónandi geislun.

2. *Jónandi geislun:* Geislun frá geislavirkum efnum, röntgengeislun eða önnur geislun sem hefur hliðstæð líffræðileg áhrif.
3. *Ójónandi geislun:* Útfjólublá geislun og allar aðrar rafsegulbylgjur með lengri bylgjulengd, svo sem örbylgjur eða aðrar rafsegulbylgjur sem hafa hliðstæð líffræðileg áhrif, svo og rafsegulsvið.
4. *Geislataeki:* Rafmagnstæki sem mynda geislun, t.d. röntgentæki og sólarlampar.
5. *Læknisfræðileg geislun:* Sérhver geislun einstaklinga til greiningar eða meðferðar sjúkdóms, til vísindarannsókna eða í réttarfarslegum tilgangi.
6. *Starfsemi:* Starfsemi sem getur valdið geislun einstaklinga.
7. *Geislaálag:* Mat á magni geislunar þar sem heilsufarsleg áhætta einstaklings er lögð til grundvallar.
8. *Ábyrgðarmaður:* Starfsmaður með viðeigandi menntun og reynslu, tilnefndur af eiganda til þess að bera í umboði hans ábyrgð á starfseminni hvað varðar geislavarnir.
9. *Gæðatrygging:* Sérhver skipulögð og skipuleg aðgerð sem nauðsynleg er til að skapa nægilegt traust á því að aðstaða, kerfi, kerfishlutar eða aðgerðir virki á fullnægjandi hátt og í samræmi við samþykka staðla.
10. *Gæðaeftirlit:* Sá hluti gæðatryggingar sem tekur til aðgerða (skipulagningar, samhæfingar, framkvæmdar) sem ætlað er að viðhalda gæðum eða bæta þau. Gæðaeftirlit felur í sér að vakta, meta og halda innan settra marka öllum einkennandi þáttum fyrir virkni búnaðar sem hægt er að skilgreina, mæla og hafa eftirlit með.

II. kafli.

Geislavarnir ríkisins.

4. gr.

Geislavarnir ríkisins er stofnun undir yfirstjórn heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra. Stofnunin hefur það hlutverk að annast öryggisráðstafanir gegn geislun frá geislavirkum efnum og geislataekjum.

Ráðherra skipar forstjóra Geislavarna ríkisins til fimm ára í senn. Skal hann hafa háskólapróf á starfssviði stofnunarinnar. Forstjóri fer með stjórn stofnunarinnar, gætir þess að stofnunin starfi í samræmi við gildandi lög og reglugerðir á hverjum tíma og ber ábyrgð á daglegum rekstri.

5. gr.

Geislavarnir ríkisins skulu annast:

1. Eftirlit og umsjón með að lögum þessum og reglugerðum og reglum settum samkvæmt þeim sé fylgt.
2. Hvers konar eftirlit og athuganir sem nauðsynlegar eru samkvæmt lögum þessum og reglugerðum eða reglum settum samkvæmt þeim.
3. Eftirlit með geislaálagi starfsmanna vegna jónandi geislunar og halda skrá yfir niðurstöður einstaklingsbundins eftirlits fyrir hvern einstakan starfsmann.
4. Reglubundið mat á heildargeislaálagi almennings af starfsemi sem lög þessi taka til.
5. Reglubundið mat á geislaálagi sjúklinga af læknisfræðilegri geislun hérlendis.
6. Vöktun og rannsóknir á geislavirkum efnum í matvælum og umhverfi.
7. Fræðslu um geislavarnir fyrir starfsfólk er vinnur við geislun jafnframt því að miðla upplýsingum til almennings og fjölmiðla.
8. Rannsóknir á sviði geislavarna.
9. Geislunarlegan þátt viðbúnaðar við geisla- og kjarnorkuvá, m.a. rekstur viðbúnaðar- og geislaæmlikerfa og annað því tengt.
10. Samvinnu við erlendar stofnanir á sviði geislavarna og kjarnorkumála.

11. Önnur atriði er lúta að framkvæmd laga þessara og önnur verkefni á sviði geislavarna eftir nánari ákvörðun ráðherra.

Ráðherra getur falið stofnuninni að fjalla um tiltekin mál eða verkefni skyld þeim verkefnum sem lög þessi fjalla um.

Stofnunin skal undirbúa, sækja um og viðhalda faggildingu vegna tiltekinna þátta rannsókna og eftirlits sem stofnunin annast.

Stofnuninni er heimilt að semja um ákveðna þætti framkvæmdarinnar við aðila sem uppfylla faglegar kröfur er stofnunin gerir.

Þeir sem hafa með höndum starfsemi sem lög þessi taka til skulu láta stofnuninni í té nauðsynlegar upplýsingar til þess að mat skv. 4. og 5. tölul. verði eins raunhæft og kostur er.

6. gr.

Ráðherra skipar geislavarnaráð til fjögurra ára í senn, en það er fagleg ráðgjafarnefnd Geislavarna ríkisins um geislavarnir. Skal geislavarnaráð skipað þremur mönnum með sérþekkingu á starfssviði stofnunarinnar.

III. kafli.

Leyfi til innflutnings, framleiðslu, eignar, sölu og afhendingar geislavirkra efna.

7. gr.

Framleiðsla, innflutningur, eign, geymsla, afhending og förgun geislavirkra efna, hvort sem efnin eru hrein, blönduð öðrum efnum eða byggð í tæki, er háð leyfi Geislavarna ríkisins. Leyfisveiting er háð skilyrðum er stofnunin setur, m.a. um meðferð geislavirkra efna þegar notkun þeirra lýkur. Umsókn um leyfi þessi skal skilað á eyðublöðum stofnunarinnar eða í öðru formi sem stofnunin samþykkir.

Ekki þarf leyfi vegna geislavirkra efna sé heildarmagn þeirra eða magn á massaeiningu undir mörkum er Geislavarnir ríkisins ákveða, né heldur vegna sjálflýsandi úra, vasaáttavita, mæla og annarra slíkra tækja er innihalda mjög lítið af geislavirkum efnum eftir nánari ákvörðun Geislavarna ríkisins.

Innflutningur geislataekja sem gefa frá sér jónandi geislun er tilkynningarskyldur. Innflytjendur skulu senda Geislavörnum ríkisins tilkynningu um hvert slíkt tæki sem flutt er inn. Tilkynningum skal skilað á eyðublöðum stofnunarinnar eða í öðru formi sem stofnunin samþykkir.

Ráðherra getur ákveðið með reglugerð að innflutningur ákveðinna flokka geislataekja, sem gefa frá sér ójónandi geislun, skuli tilkynningarskyldur.

Úr lögum

nr. 47/2002, um eftirlit með skipum.

Tóku gildi 1. janúar 2004. EES-samningurinn: VIII. viðauki tilskipun 97/70/EB, 98/18/EB og 1999/35/EB.

I. KAFLI

Gildissvið og orðskýringar.

1. gr.

Gildissvið o.fl.

Lög þessi gilda um öll íslensk skip.

Ráðherra getur ákveðið í reglugerð að lög þessi gildi að hluta eða öllu leyti um erlend skip þegar þau eru í íslenskum höfnum eða innan íslenskrar lögsögu.

Ráðherra getur ákveðið í reglugerð að eftirlit skuli haft með öryggi annarra skipa á sjó, ám og vötnum og hvernig því eftirliti skuli haga.

Ráðherra er enn fremur heimilt að setja reglugerðir¹⁾ um eftirlit með skipum að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga samkvæmt samningi um Evrópskt efnahagssvæði, nr. 2/1993, með síðari breytingum.

Farþegaflutningar í atvinnuskyni, þ.m.t. skoðunar- og veiðiferðir ferðamanna, með skipum sem lög þessi gilda um eru háðir leyfi Siglingastofnunar Íslands. Skal slíkt leyfi gefið út þegar leitt er í ljós að fullnægt er ákvæðum laga þessara og reglugerða settra samkvæmt þeim, svo og ákvæðum annarra laga og reglugerða sem gilda um skip í farþegaflutningum. Ráðherra er heimilt að setja reglugerð um útgáfu og skilyrði leyfis samkvæmt þessari málsgrein, svo og um gjald fyrir útgáfu leyfisins.

Markmið þessara laga er að tryggja öryggi íslenskra skipa, áhafna þeirra og farþega og efla varnir gegn mengun frá skipum. Þessu markmiði skal náð með því að gera tilteknar kröfur um gerð og búnað skipa, skoðun skipa og eftirlit með þeim.

Tilgangur laga þessara og reglugerða settra samkvæmt þeim er að laga íslenskan rétt að þjóðréttarlegum skuldbindingum íslenska ríkisins samkvæmt ákvæðum alþjóðasamninga og samnings um Evrópska efnahagssvæðið.

1) [Rg. 786/1998](#), [sbr. 656/2001](#) og [266/2004](#); [rg. 659/2000](#), [sbr. 597/2004](#); [rg. 666/2001](#), [sbr. 983/2004](#); [rg. 743/2001](#), [sbr. 595/2004](#); [rg. 122/2004](#), [rg. 204/2004](#), [rg. 589/2004](#), [rg. 594/2004](#), [rg. 775/2004](#).

...

2. gr.

Orðskýringar.

Í lögum þessum hafa eftirfarandi orð og orðasambönd þá merkingu sem hér greinir:

1. Skip er sérhvert fljótandi far nema annars sé getið.
2. Íslenskt skip er hvert það skip sem skráð er hér á landi og rétt hefur til að sigla undir íslenskum fána.
3. Flokkað skip er hvert það skip sem er flokkað af flokkunarfélagi sem viðurkennt er af Siglingastofnun Íslands.
4. Hafnarrikiseftirlit er eftirlit og skoðun sem Siglingastofnun Íslands framkvæmir á skipum undir erlendum fána í íslenskum höfnum.
5. Viðurkenndur skoðunaraðili er flokkunarfélag eða skoðunarstofa sem hefur starfsleyfi Siglingastofnunar Íslands til að annast skoðun og eftirlit með skipum og búnaði þeirra skv. 10. gr.

II. kafli.

Eftirlit með skipum.

3. gr.

Smíði, búnaður, mengunarvarnir skipa o.fl.

Hvert skip skal smíðað og búið út á þann hátt að öryggi mannlífa sé tryggt eins og kostur er og með tilliti til þeirra verkefna sem því er ætlað á hverjum tíma.

Skip skal fullnægja skilyrðum reglna á hverjum tíma um smíði, búnað og örugga starfsemi skips, þ.m.t. um burðarvirki þess, vatnsþétta niðurrhólfun, lagnakerfi, bol, björgunar- og öryggisbúnað, vélbúnað, fjarskiptabúnað, rafbúnað, eldvarnabúnað, mengunarvarnabúnað, siglingatæki, merkingar, lyf og læknisáhöld og annan búnað og mönnun sem varðar öryggi skipsins til að tryggja öryggi skipverja, farþega, skips og farms og varnir gegn mengun frá skipum.

Vinnusvæði og vistarverur skipverja skal hanna og búa með hliðsjón af öryggi og velferð skipverja.

Ráðherra ákveður nánar í reglugerð 1) um smíði, stöðugleika, hleðslumerki og búnað skipa.

Ráðherra ákveður í reglum hvaða lög, stjórnvaldsfyrirmæli, skirteini og skipsbækur skuli vera um borð í skipum.

Skip skulu smíðuð og búin í samræmi við lög og reglur um varnir gegn mengun sjávar og stranda.

...

8. gr.

Innflutningur skipa.

Skip sem er keypt eða leigt frá útlöndum til skráningar hér á landi skal hafa verið smíðað í samræmi við reglur viðurkennds flokkunarfélags um flokkuð skip eða sambærilegar reglur. Einnig skal slíkt skip fullnægja íslenskum lögum og reglum um styrkleika, búnað og haffæri. Skal skoðun fara fram áður en það er flutt inn. Innflutningur skipa er háður samþykki Siglingastofnunar Íslands að öðrum skilyrðum uppfylltum.

...

II. kafli.

Eftirlit með skipum.

17. gr.

Haffæri skips.

Skip skal telja óhaffært:

1. Hafi það ekki gilt viðeigandi skirteini eða haffærissskirteini samkvæmt reglum settum samkvæmt ákvæðum alþjóðasamþykktu og/eða sammings um Evrópska efnahagssvæðið.
2. Liggi það dýpra en hleðslumerki þess leyfa samkvæmt alþjóðasamþykktum eða reglum.
3. Sé bol þess, búnaði, þar á meðal mengunarvarnabúnaði, vélum, tækjum eða skipshöfn svo áfátt eða skipið er af öðrum ástæðum svo á sig komið með tilliti til öryggis skipsins og þeirra manna sem skipinu fylgja að telja verður vegna sjóferðar þeirrar er skipið skal fara að hættulegra sé að vera í förum með það en venjulegt er.

...

19. gr.

Upplýsingaskylda.

Löggæslumenn, hafnaryfirvöld, leiðsögu- og hafnsögumenn, tollgæslumenn, trúnaðarmenn skipverja, starfsmenn tryggingafélaga eða lögskráningarstjórar, sem fá vitneskju um að lög þessi eða reglur settar samkvæmt þeim eru brotin eða telja sig hafa ástæðu til að ætla að skip sé ekki haffært, skulu tafarlaust gera næsta umdæmisstjóra Siglingastofnunar Íslands viðvart. Sama gildir um starfsmenn skipasmíðastöðva og verkstæða

er þeir eru að starfi sínu, þó þannig að þeir skulu gera yfirmanni sínum viðvart sem tilkynnir það tafarlaust til næsta umdæmisstjóra.

...

22. gr.

Tilkynning um farbann.

Ákvörðun um farbann skal þegar í stað tilkynna skipstjóra og útgerðarmanni skriflega. Ástæður fyrir farbanni skulu tilgreindar, svo og skilyrði fyrir því að banni verði aflétt. Starfsmenn Siglingastofnunar Íslands geta óskað eftir því ef nauðsyn krefur að lögreglustjórar og hafnar- og tollyfirvöld á hverjum stað, svo og starfsmenn Landhelgisgæslu Íslands, veiti þeim fulltingi við framkvæmd farbanns og ber þeim að verða við þeirri ósk.

...

VI. kafli.

Gjöld.

28. gr.

Gjöld.

Eigandi skips skal greiða árlega í ríkissjóð sérstakt gjald, skipagjald, af hverju skipi sem skráð er á aðalskipaskrá eins og hér segir: Skráningarlengd skips [hfill] Árlegt gjald (í kr.)

[lt] 8 metrar 6.250

8–15 metrar 11.200

15–24 metrar 25.000

24–45 metrar 49.600

45–60 metrar 81.900

[geq] 60 metrar 108.400

Gjöldin skulu miðuð við skráningu 1. janúar ár hvert og er gjalddagi og eindagi þeirra sá sami, 1. apríl ár hvert. Við eigendaskipti ber hinn fyrri eigandi ábyrgð á gjaldinu þar til umskráning hefur farið fram.

Utan Reykjavíkur skulu gjöld skv. 1. mgr. innheimt af sýslumönnum en í Reykjavík skulu þau innheimt af tollstjóra. Innheimtumenn skulu skila gjöldum sem þeir innheimta skv. 1. mgr. í ríkissjóð. Ef skipagjald er ekki greitt á gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti, sbr. [III. kafla laga nr. 38/2001](#), um vexti og verðtryggingu, frá næsta degi eftir gjalddaga, af þeirri fjárhæð sem þá er ógreidd fram að greiðsludegi.

Fyrir skoðun á skipum og búnaði þeirra, útgáfu skírteina, samþykkt smíðalýsinga og teikninga og aðra lögboðna þjónustu sem Siglingastofnun Íslands veitir skal eigandi greiða samkvæmt gjaldskrá sem samgönguráðherra setur að tillögu Siglingastofnunar Íslands og miðast hún við kostnað stofnunarinnar.

Gjöldum samkvæmt grein þessari fylgir lögveð í skipi í eitt ár frá því er gjald var kræft.

Siglingastofnun Íslands er heimilt að halda eftir haffærisskírteini eða öðrum jafngildum skírteinum samkvæmt samningum og alþjóðasamningum sem Ísland hefur fullgilt, að skoðun lokinni, ef gjöld skv. 3. mgr. eru ekki greidd.

Ráðherra er heimilt að setja nánari ákvæði um framkvæmd þessa ákvæðis í reglugerð.¹⁾

Lög

nr. 55/2002 um útflutning hrossa, lög nr. 40/2005 um breytingu á þeim.

Tóku gildi 10. maí 2002, sjá þó 9. gr. (sjá vefútgáfu Alþingis 2002 nr. 55 2. maí).

1. gr.

[Útflutningur á hrossum er heimill án sérstakra leyfa að uppfylltum skilyrðum laga þessara og stjórnvaldsfyrirmælum settum samkvæmt þeim]¹⁾. Útflutningshross skulu vera á aldrinum fjögurra mánaða til fimmtán vetra. Þó má flytja úr landi eldri kynbótahross en þá einungis með flugvélum. Óheimilt er að flytja úr landi fylfullar hryssur sem gengnar eru með sjö mánuði eða lengur.

1)Sbr. 11. gr. laga nr. 55/2005 sem gefin voru út og tóku gildi 30. maí 2005.

2. gr.

Óheimilt er að flytja úr landi hross nema embættisdýralæknir hafi skoðað það í útflutningshöfn, metið það hæft til útflutnings með tilliti til dýraverndar, [aldurs] ¹ og smitsjúkóma og staðfest að það sé rétt merkt og uppfylli kröfur sem gerðar eru af hlutaðeigandi yfirvöldum í innflutningslandi. Öll útflutningshross skulu örmerkt eða frostmerkt. Útflytjendur hrossa greiða kostnað við skoðun útflutningshrossa í útflutningshöfn samkvæmt gjaldskrá sem landbúnaðarráðherra staðfestir að fenginni tillögu yfirdýralæknis.

1)Sbr. 2. gr. laga nr. 55/2005.

3. gr.

Flutningsfar fyrir hross og öll aðstaða, svo sem rými, loftræsting, brynningartæki, fóður og aðstaða til fôðrunar, skal vera með þeim hætti að sem best sé að hrossunum búið. Embættisdýralæknir skal ávallt líta eftir að reglum um aðbúnað sé fylgt. Á tímabilinu 1. nóvember til 15. apríl er einungis heimilt að flytja hross til útlanda með flugvélum.

4. gr.

Hrossum sem flutt eru úr landi skal fylgja vottorð, hestavegabréf, frá Bændasamtökum Íslands er staðfesti uppruna, ætterni og hver eigandi þess sé. Útflytjendur hrossa greiða gjald vegna kostnaðar við útgáfu hestavegabréfa samkvæmt gjaldskrá sem landbúnaðarráðherra staðfestir að fenginni tillögu Bændasamtaka Íslands.

Fagråd í hrossarækt, sem starfar skv. 4. gr. [búnaðarlaga, nr. 70/1998](#), skal árlega ákveða mörk kynbótamats sem hross þarf að hafa til að teljast úrvalskynbótagripur. Sé áformað að selja úr landi hross sem hefur kynbótamat yfir þeim mörkum skal það tilkynnt Bændasamtökum Íslands án tafar.

5. gr.

Af hverju útfluttu hrossi skal greiða 500 kr. gjald í stofnverndarsjóð skv. 15. gr. búnaðarlaga, nr. 70/1998. Bændasamtök Íslands annast innheimtu gjaldsins.

6. gr.

Skipa skal fimm manna ráðgjafarnefnd um málefni er snerta útflutning hrossa og skal hún jafnframt vera samráðsvettvangur stjórnvalda og þeirra sem að þeim málum vinna. Bændasamtök Íslands, Félag hrossabænda, yfirdýralæknir og Félag hrossaútflytjenda tilnefna

menn í nefndina en ráðherra skipar formann án tilnefningar. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra fer með framkvæmd laga þessara og setur með reglugerðum¹⁾ nánari ákvæði um framkvæmd þeirra, þar með talið skoðun og merkingu útflutningshrossa, aðstöðu í útflutningshöfn og upplýsingar sem útflytjanda er skylt að leggja fram og sem upprunavottorð byggist á.

1)Rg. 449/2002, sbr. 677/2002.

8. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Við gildistöku þessara laga falla úr gildi lög nr. 161/1994, um útflutning hrossa, með síðari breytingum. Ákvæði 2. gr. um að öll útflutningshross skuli vera örmerkt eða frostmerkt tekur þó fyrst gildi 1. janúar 2003.

Lög **nr. 96/2002 um útlendinga**

Tóku gildi 1. janúar 2003 (sjá vefútgáfu Alþingis [2002 nr. 96 15. maí](#)). EES-samningurinn: VIII. viðauki tilskipun 93/96/EBE og V. viðauki tilskipun 64/221/EBE. Breytt með [l. 27/2003](#) (tóku gildi 3. apríl 2003) og [l. 20/2004](#) (tóku gildi 1. maí 2004).

I. kafli.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið.

Ákvæði laga þessara gilda um heimild útlendinga til að koma til landsins og dvöl þeirra hér á landi.

[Um útlendinga sem falla undir EES-samninginn eða stofnsamning EFTA gilda sérreglur, sbr. ákvæði VI. kafla.]1)

Íslenskir ríkisborgarar geta einnig borið skyldur samkvæmt lögunum.

Íslensk skip í siglingum erlendis falla ekki undir gildissvið laganna.

1)L. 27/2003, 1. gr.

2. gr.

Tilgangur.

Lögin veita heimild til að hafa eftirlit með komu til landsins og för úr landi og með dvöl útlendinga hér á landi í samræmi við stefnu stjórnvalda hverju sinni.

Með lögunum er kveðið á um réttarstöðu útlendinga sem koma til landsins eða fara frá því, dveljast hér eða sækja um leyfi samkvæmt lögunum.

3. gr.

Framkvæmd laganna.

Dómsmálaráðherra fer með yfirstjórn mála samkvæmt lögnum og setur nánari reglur um heimild útlendinga til að koma til landsins og dveljast hér á landi.

Framkvæmd laganna að öðru leyti annast Útlendingastofnun, lögregla og önnur stjórnvöld.

Dómsmálaráðherra skipar forstjóra Útlendingastofnunar til fimm ára í senn. Forstjórinn skal hafa embættispróf í lögfræði.

Dómsmálaráðherra kveður á um starfssvið þeirra sem annast framkvæmd laganna að því leyti sem löggin kveða ekki á um það.

II. kafli.

Koma og brottför.

4. gr.

Vegabréfaeftirlit.

Hver sá sem kemur til landsins skal þegar í stað gefa sig fram við vegabréfaeftirlitið eða næsta lögregluþingvald. Hver sá sem fer af landi brott skal sæta brottfarareftirliti og skal við brottför gefa sig fram við vegabréfaeftirlitið eða næsta lögregluþingvald. Undanskilin er för yfir innri landamæri Schengen-svæðisins, svo og aðrar ferðir sem eru í samræmi við reglur sem dómsmálaráðherra setur.

Koma til landsins og för úr landi skal fara fram á stöðum og afgreiðslutímum sem dómsmálaráðherra ákveður. Lögreglustjóri getur veitt undanþágu frá þessu. För yfir innri landamæri Schengen-svæðisins er heimil utan viðurkenndra landamærastöðva. Ákvæði tollalaga gilda um för yfir innri landamæri.

Dómsmálaráðherra setur nánari reglur um komu- og brottfarareftirlit og um undantekningar frá ákvæðum 1. og 2. mgr. um för yfir innri landamæri Schengen-svæðisins. Hann setur einnig reglur um skyldu stjórnanda skips eða loftfars til að ganga úr skugga um að farþegar hafi gild ferðaskilríki.

5. gr.

Vegabréf.

Útlendingur, sem kemur til landsins, skal, nema annað sé ákveðið í reglum sem dómsmálaráðherra setur, hafa vegabréf eða annað kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki.

Dómsmálaráðherra setur reglur um hvaða skilyrðum vegabréf eða annað kennivottorð þarf að fullnægja til að teljast gilt til komu til landsins og dvalar.

Útlendingastofnun getur, ef sérstaklega stendur á, undanþegið útlending þeirri skyldu að hafa vegabréf eða viðurkennt önnur skilríki en leiðir af almennum reglum.

6. gr.

Vegabréfsáritanir.

Útlendingur þarf að hafa vegabréfsáritun til að mega koma til landsins nema annað sé ákveðið í reglum sem dómsmálaráðherra setur. Útlendingur, sem hefur dvalarleyfi gefið út af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu, er undanþeginn áritunarskyldu. Sama gildir um útlending sem hefur bráðabirgðadvalarleyfi gefið út af þátttökuríki í samstarfinu, enda hafi hann auk þess ferðaskilríki gefin út af sama ríki.

Vegabréfsáritun gefin út af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu gildir til komu og dvalar hér á landi þann tíma sem tilgreindur er ef það kemur fram í árituninni.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um skyldu til að hafa vegabréfsáritun til að fara um flugvöll.

Vegabréfsáritun skal gilda fyrir eina eða fleiri komur til landsins og til allt að þriggja mánaða dvalar á nánar tilgreindu tímabili.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um umsókn um útgáfu vegabréfsáritunar. Fela má utanríkisþjónustunni að taka ákvörðun um slíkar umsóknir. Enn fremur er heimilt að fela utanríkisþjónustu annars ríkis sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu að verða við umsókn um vegabréfsáritun.

7. gr.

Áhafnir skipa og loftfara.

Útlendingur, sem lætur af starfi um borð í skipi eða loftfari, eða er laumufarþegi, má ekki ganga hér á land án leyfis lögreglunnar. Ákvæði um stjórnvald í málum vegna frávisunar og um málskot gilda eftir því sem við á.

Dómsmálaráðherra setur reglur um landgönguleyfi útlendra sjómanna við dvöl skips í höfn og um heimild til að meina þeim landgöngu.

III. kafli.

Dvöl og búseta.

8. gr.

Dvöl án dvalarleyfis.

Útlendingur, sem þarf vegabréfsáritun til landgöngu, má ekki dveljast hér á landi lengur en áritunin segir til um nema sérstakt leyfi komi til. Öðrum útlendingum er óheimilt án sérstaks leyfis að dveljast hér lengur en þrjá mánuði frá komu til landsins. Dvöl í öðru ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu telst jafngilda dvöl hér á landi. Dómsmálaráðherra getur sett reglur um dvöl umfram þrjá mánuði ef það leiðir af þjóðréttarsamningi, svo og nánari reglur um hvernig reikna skuli dvalartíma.

Dönskum, finnskum, norskum og sænskum ríkisborgurum er heimilt að dveljast hér án dvalarleyfis. Dómsmálaráðherra getur sett reglur um frekari undanþágur frá kröfu um dvalarleyfi.

9. gr.

Hverjir þurfa dvalarleyfi.

Útlendingur, sem hyggst ráða sig í vinnu, fyrir endurgjald eða án þess, eða stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi hér á landi, þarf, auk atvinnuleyfis þar sem það er áskilið í lögum, að hafa dvalarleyfi, nema dvöl sé heimil án dvalarleyfis skv. 2. mgr. 8. gr.

Útlendingur, sem hyggst dveljast hér lengur en honum er heimilt skv. 1. mgr. 8. gr., þarf að hafa dvalarleyfi.

10. gr.

Útgáfa dvalarleyfis.

[Dvalarleyfi, sem veitt er í fyrsta sinn, skal að jafnaði gefið út til eins árs. Heimilt er að víkja frá þessu ef rétt þykir vegna tilgangs dvalarinnar eða af öðrum ástæðum. Um gildistíma dvalarleyfis sem gefið er út vegna komu flóttamannahópa gilda sérreglur, sbr. 51. gr.

Umsókn um dvalarleyfi skv. 1. mgr. skal hafa verið samþykkt áður en útlendingur kemur til landsins. Frá þessu má þó víkja ef ríkar sanngirnisástæður mæla með.]1)

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um dvalarleyfi.

1) L. 20/2004, 1. gr.

11. gr.

Skilyrði dvalarleyfis.

Veita má útlendingi dvalarleyfi, að fenginni umsókn, ef:

- a. framfærsla hans, sjúkratrygging og húsnæði er tryggt, samkvæmt nánari reglum sem dómsmálaráðherra setur,
- b. skilyrðum fyrir dvalarleyfi, sem sett eru í reglum skv. 1. mgr. 3. gr., er fullnægt og
- c. ekki liggja fyrir atvik sem valdið geta því að honum verði meinuð landganga hér á landi eða dvöl samkvæmt öðrum ákvæðum laganna.

Veita má útlendingi dvalarleyfi, þótt skilyrðum sé annars ekki fullnægt, ef rík mannúðarsjónarmið standa til þess eða vegna sérstakra tengsla útlendingsins við landið.

Útlendingastofnun getur, að beiðni útlendings sem sótt hefur um hæli, veitt honum bráðabirgðadvalarleyfi þar til ákvörðun hefur verið tekin um hælisumsóknina. Hún getur einnig, að beiðni útlendings sem hefur fengið endanlega synjun um hæli eða dvalarleyfi sem kemur ekki til framkvæmda að svo stöddu, veitt honum bráðabirgðadvalarleyfi þar til synjunin kemur til framkvæmda. Ákvæði IV., V. og VII. kafla stjórnsýslulaga um andmælarétt, um birtingu ákvörðunar, rökstuðning o.fl. og um stjórnsýslukæru, og viðeigandi ákvæði V. kafla laga þessara, gilda ekki um ákvörðun um bráðabirgðadvalarleyfi. Bráðabirgðadvalarleyfi hefur ekki önnur réttaráhrif en þau sem sérstaklega er getið í lögum.

12. gr.

Sameiginleg vernd vegna fjöldaflotta.

Þegar um er að ræða fjöldaflotta getur dómsmálaráðherra ákveðið að beita skuli ákvæðum greinar þessarar. Ráðherra ákveður einnig hvenær heimild til að veita sameiginlega vernd skv. 2. og 3. mgr. skuli falla niður.

Útlendingi, sem fellur undir fjöldaflotta og kemur til landsins eða er hér þegar ákvæðum greinarinnar er beitt, má, að fenginni umsókn, veita vernd á grundvelli hóp mats (sameiginlega vernd). Felur það í sér að útlendingnum verður veitt dvalarleyfi skv. 2. mgr. 11. gr. Leyfið myndar ekki heimild til útgáfu búsetuleyfis.

Leyfið má endurnýja eða framlengja í allt að þrjú ár frá þeim tíma þegar umsækjandi fékk fyrst leyfi. Síðan má veita leyfi sem getur myndað heimild til útgáfu búsetuleyfis. Að liðnu einu ári með slíkt leyfi er heimilt að gefa út búsetuleyfi, enda séu skilyrðin fyrir því að halda leyfinu enn fyrir hendi og skilyrðum að öðru leyti fullnægt, sbr. 15. gr.

Umsókn útlendings, sem fellur undir 2. mgr., um hæli má leggja til hliðar í allt að þrjú ár frá því að umsækjandinn fékk fyrst leyfi. Þegar heimildin til að veita sameiginlega vernd er niður fallin, sbr. 1. mgr., eða þegar liðin eru þrjú ár frá því að umsækjandinn fékk fyrst leyfi skal tilkynna umsækjandanum að hælisumsóknin verði því aðeins tekin til meðferðar að hann láti í ljós ótvíræða ósk um það innan tiltekins frests.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um leyfi og um að leggja umsókn til hliðar.

Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur.

13. gr.

Dvalarleyfi fyrir aðstandendur.

Nánustu aðstandendur íslensks ríkisborgara eða annars norræns ríkisborgara sem búsettur er hér á landi eða útlendings sem dvelst eða fær að dveljast löglega í landinu samkvæmt dvalarleyfi sem ekki er háð takmörkunum eða búsetuleyfi geta samkvæmt umsókn fengið dvalarleyfi, enda liggi ekki fyrir atvik sem greinir í c-lið 1. mgr. 11. gr. auk þess sem framfærsla, sjúkratrygging og húsnæði skal vera tryggt, sbr. a-lið 1. mgr. 11. gr.

[Nánustu aðstandendur í skilningi 1. mgr. eru maki, sambúðarmaki og samvistarmaki eldri en 24 ára, niðjar yngri en 18 ára og á framfæri viðkomandi og ættmenni hans eða maka að feðgatali eldri en 66 ára og á þeirra framfæri.]1)

[Nú er rökstuddur grunur um að til hjúskapar hafi verið stofnað í þeim tilgangi einum að afla dvalarleyfis, og ekki er sýnt fram á annað með óyggjandi hætti, og veitir hann þá ekki rétt til dvalarleyfis. Sama gildir ef rökstuddur grunur er um að ekki hafi verið stofnað til hjúskapar með vilja beggja hjóna.]1)

Dvalarleyfi aðstandanda útlendinga skal að jafnaði gefið út til sama tíma og leyfi þess síðarnefnda, þó þannig að það gildi ekki lengur en leyfi hans.

1)L. 20/2004, 2. gr.

14. gr.

Endurnýjun.

Endurnýja má dvalarleyfi útlendinga, að fenginni umsókn, ef fullnægt er skilyrðum 11. gr.

Endurnýjað dvalarleyfi skal að jafnaði gefið út til eins árs en heimilt er að gefa leyfið út fyrir annað tímabil ef rétt þykir vegna tilgangs dvalarinnar eða af öðrum ástæðum. Endurnýjað dvalarleyfi skal þó ekki gefið út til lengri tíma en tveggja ára.

Heimila má útlendingi, sem sækir um endurnýjun dvalarleyfis, áframhaldandi dvöl með sömu skilyrðum þar til ákvörðun hefur verið tekin um umsóknina og hann á rétt á því ef hann leggur umsókn fram a.m.k. mánuði áður en leyfið fellur úr gildi.

15. gr.

Búsetuleyfi.

Veita má útlendingi, sem dvalist hefur hér á landi samfelld síðustu þrjú ár samkvæmt dvalarleyfi sem ekki er háð takmörkunum og sótt hefur námskeið í íslensku fyrir útlendinga, búsetuleyfi samkvæmt umsókn ef ekki liggja fyrir ástæður sem valdið geta því að honum verði vísað úr landi, sbr. 1. mgr. 20. gr.

Búsetuleyfi felur í sér rétt til ótímabundinnar dvalar.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um búsetuleyfi. Ákvæði 3. mgr. 14. gr. gilda um umsóknir um búsetuleyfi eftir því sem við á.

Búsetuleyfi fellur niður þegar leyfishafi hefur verið búsettur eða dvalist í raun erlendis samfelld lengur en 18 mánuði. Útlendingastofnun tekur ákvörðun um að fella leyfi úr gildi. Að fenginni umsókn má heimila útlendingi lengri dvöl erlendis án þess að búsetuleyfið falli úr gildi.

Dómsmálaráðherra setur reglur um námskeið í íslensku fyrir útlendinga skv. 1. mgr. Þar skal kveðið á um lengd námskeiðs, lágmarkstímasókn og vottorð til staðfestingar á þátttöku. Einnig er heimilt að kveða þar á um undanþágu frá þátttöku í námskeiði fyrir útlendinga sem náð hafa viðhlítandi þekkingu í íslensku og um próf því til staðfestingar. Þá er í reglugerðinni heimilt að kveða á um gjald vegna þátttöku í námskeiði eða prófi.

16. gr.

Afturköllun.

Útlendingastofnun er heimilt að afturkalla dvalarleyfi og búsetuleyfi ef útlendingur hefur við umsókn, gegn betri vitund, veitt rangar upplýsingar eða leynt atvikum sem hefðu getað haft verulega þýðingu við leyfisveitinguna eða ekki er lengur fullnægt skilyrðum fyrir veitingu dvalarleyfis eða búsetuleyfis eða það leiðir að öðru leyti af almennum stjórnsýslureglum.

17. gr.

Tilkynningarskylda.

Útlendingur, sem fengið hefur dvalarleyfi áður en hann kom til landsins, skal innan viku frá komu gefa sig fram við Útlendingastofnun eða embætti sýslumanns utan Reykjavíkur. Sama á við um útlending sem hyggst sækja um eða að öðru leyti þarfnast slíks leyfis.

Útlendingur, sem flytur heimili sitt meðan mál samkvæmt lögnum er til meðferðar, skal tilkynna lögreglunni um flutninginn.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um að útlendingur sem ekki þarf dvalarleyfi skuli tilkynna lögreglunni um heimili sitt hér á landi og um vinnu sína eða starf.

IV. kafli.

Frávísun og brottvísun.

18. gr.

Frávísun við komu til landsins.

Heimilt er að vísa útlendingi frá landi við komu til landsins eða allt að sjö sólarhringum frá komu ef:

- a. hann fullnægir ekki reglum sem settar eru um vegabréf, vegabréfsáritun eða komu til landsins,
- b. honum hefur verið vísað úr landi hér á landi eða í öðru norrænu ríki og endurkomubann er enn í gildi og honum hefur ekki verið veitt heimild til að koma til landsins,
- c. hann hefur ekki tilskilið leyfi til dvalar eða vinnu eða getur ekki leitt líkur að þeim tilgangi sem gefinn er upp fyrir dvölinni,
- d. hann getur ekki sýnt fram á að hann hafi eða eigi tryggð nægileg fjárráð til dvalar hér á landi og til heimferðar,
- e. hann hefur hlotið refsingu eins og greinir í b- eða c-lið 1. mgr. 20. gr. eða sérstök ástæða er til af öðrum ástæðum að óttast að hann muni fremja hér á landi eða í öðru norrænu landi refsiverðan verknað sem varðað getur fangelsi lengur en þrjá mánuði,
- f. reglur 6. gr. norræna vegabréfaeftirlitssamningsins eiga við og ætla má að útlendingurinn muni fara til annars norræns ríkis og að honum muni að öllum líkindum verða vísað þar frá vegna þess að ekki er fullnægt reglum um vegabréf eða vegabréfsáritun, eða frávísun er heimil af öðrum ástæðum í viðkomandi ríki,
- g. hann samkvæmt mati læknis getur ekki ráðið persónulegum högum sínum sjálfur meðan á dvöl hans hér stendur eða hætta er á að hann muni með framkomu sinni valda sér eða öðrum tjóni eða hann er haldinn alvarlegum smitsjúkdómi,
- h. hann hefur ekki greitt kostnað hins opinbera við fyrri færslu hans úr landi, sbr. 1. mgr. 56. gr.,
- i. hann er skráður í Schengen-upplýsingakerfið í því skyni að honum verði synjað um komu,
- j. það er nauðsynlegt vegna allsherjarreglu, þjóðaröryggis eða alþjóðasamskipta ríkisins eða annars ríkis sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu.

Nægjanlegt er að meðferð máls hefjist innan sjö sólarhringa frestsins. [Heimilt er að synja til bráðabirgða útlendingi inngöngu í landið innan þess frests. Sú ákvörðun sætir ekki kæru.]1)

Nú ber útlendingur að hann sé flóttamaður eða veitir að öðru leyti upplýsingar sem benda til að ákvæði 1. mgr. 45. gr. eigi við, og skal þá leggja málið fyrir Útlendingastofnun til meðferðar og ákvörðunar.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. að því er varðar þann sem hefur vegabréfsáritun eða dvalarleyfi gefið út af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu.

1)L. 20/2004, 3. gr.

19. gr.

Frávísun eftir komu til landsins.

Heimilt er að vísa útlendingi frá landi eftir reglum 1. mgr. 18. gr. þótt sjö sólarhringa fresturinn sé liðinn. Þó verður meðferð máls að hefjast innan [níu]1) mánaða frá komu hans til landsins.

Ekki má vísa útlendingi sem hefur dvalarleyfi eða búsetuleyfi frá landi samkvæmt ákvæði þessu.

1)L. 20/2004, 4. gr.

20. gr.

Brottvísun.

Heimilt er að vísa útlendingi úr landi ef:

- a. [hann dvelur ólöglega í landinu, hefur brotið]1) alvarlega eða margsinnis gegn einu eða fleiri ákvæðum laganna eða kemur sér hjá að hlíta ákvörðun sem felur í sér að hann skuli yfirgefa landið,
- b. hann hefur á síðustu fimm árum afplánað refsingu erlendis eða verið dæmdur þar til refsingar fyrir háttsemi sem að íslenskum lögum getur varðað fangelsi lengur en þrjá mánuði; samsvarandi gildir um sérstakar ráðstafanir sem ákvarðaðar eru vegna slíkrar refsiverðrar háttsemi,
- c. hann hefur verið dæmdur hér á landi til refsingar eða til að sæta öryggisráðstöfunum fyrir háttsemi sem getur varðað fangelsi lengur en þrjá mánuði eða oftár en einu sinni verið dæmdur á síðustu þremur árum til fangelsisrefsingar,
- d. það er nauðsynlegt vegna öryggis ríkisins eða almannahagsmuna.

Brottvísun skv. a-, b- og c-lið 1. mgr. skal ekki ákveða ef það með hliðsjón af málsatvikum og tengslum útlendingins við landið mundi fela í sér ósanngjarna ráðstöfun gagnvart honum eða nánustu ættingjum hans. Útlendingi sem hefur dvalarleyfi eða norrænum ríkisborgara sem átt hefur heimili hér á landi lengur en þrjá mánuði má því aðeins vísa úr landi að hin refsiverða háttsemi geti varðað eins árs fangelsi eða meira.

Brottvísun felur í sér bann við komu til landsins síðar. Endurkomubannið getur gilt fyrir fullt og allt eða um tiltekinn tíma, en að jafnaði ekki skemur en þrjú ár. Samkvæmt umsókn má heimila þeim sem vísað hefur verið úr landi endurkomu en að jafnaði ekki fyrr en tvö ár eru liðin frá brottför.

1)L. 20/2004, 5. gr.

21. gr.

Frávísun og brottvísun útlendinga sem hefur búsetuleyfi o.fl.

Óheimilt er að vísa frá landi eða úr landi útlendingi sem fæddur er hér á landi og hefur átt hér fast heimili óslitið síðan.

Útlendingi sem hefur búsetuleyfi má því aðeins vísa frá landi eða úr landi að:

- a. það sé nauðsynlegt vegna öryggis ríkisins, sbr. d-lið 1. mgr. 20. gr.,

- b. hann hafi afplánað refsingu eða verið dæmdur til refsingar fyrir háttsemi sem að íslenskum lögum getur varðað þriggja ára fangelsi eða meira og það hafi átt sér stað á síðustu fimm árum erlendis eða á síðasta ári hér á landi; samsvarandi gildir um sérstakar ráðstafanir sem ákvarðaðar eru vegna slíkrar refsiverðrar háttsemi.

Brottvísun skv. b-lið 2. mgr. skal ekki ákveða ef það með hliðsjón af málsatvikum og tengslum útlendingans við landið mundi fela í sér ósanngjarna ráðstöfun gagnvart honum eða nánustu ættingjum hans.

22. gr.

Stjórnvald og undirbúningur máls.

Lögreglustjóri tekur ákvörðun um frávísun skv. a–i-lið 1. mgr. 18. gr. Útlendingastofnun tekur aðrar ákvarðanir samkvæmt kafla þessum.

Lögregla undirbýr mál sem Útlendingastofnun tekur ákvörðun um. Nú telur lögregla skilyrði vera til að vísa útlendingi frá landi eða úr landi og sendir hún þá Útlendingastofnun gögn málsins til ákvörðunar.

V. kafli.

Málsmeðferð.

23. gr.

Almennar reglur um málsmeðferð.

Stjórnsýslulögin gilda um meðferð mála nema annað leiði af lögum þessum.

24. gr.

Andmælaréttur.

Áður en ákvörðun er tekin í máli útlendinga skal hann eiga þess kost að tjá sig um efni máls skriflega eða munnlega, enda komi ekki fram í gögnum málsins afstaða hans og rök fyrir henni eða slíkt sé augljóslega óþarft. Réttur til að tjá sig skriflega er þó ekki fyrir hendi þegar útlendingi ber að tjá sig munnlega við vegabréfaeftirlit eða lögreglu.

Í máli vegna umsóknar um hæli eða máli þar sem ákvæði 45. gr. eiga við, svo og í máli er varðar frávísun eða brottvísun, skal stjórnvald, eftir fremsta megni, sjá um að útlendingurinn eigi kost á að koma sjónarmiðum sínum á framfæri á tungumáli sem hann getur tjáð sig á svo að viðunandi sé.

25. gr.

Leiðbeiningarskylda.

Í máli er varðar frávísun, brottvísun eða afturköllun leyfis, svo og í máli vegna umsóknar um hæli, skal stjórnvald leiðbeina útlendingnum um að honum sé heimilt, á eigin kostnað, að leita aðstoðar lögmanns eða annars fulltrúa, um rétt hans á að fá sér skipaðan talsmann, sbr. 2. mgr. 34. gr., og um rétt hans til að hafa samband við fulltrúa heimalands síns, fulltrúa Flóttamannastofnunar Sameinuðu þjóðanna og mannúðar- eða mannréttindasamtök hér á landi.

Að öðru leyti gildir almenn leiðbeiningarskylda skv. 7. gr. stjórnsýslulaga.

26. gr.

Miðlun upplýsinga úr landi.

Stjórnvöldum sem fara með málefni útlendinga er heimilt að láta erlendum stjórnvöldum í té upplýsingar um útlending vegna meðferðar á máli er varðar vegabréfsáritun, dvalarleyfi eða hæli að því marki sem nauðsynlegt er vegna skuldbindinga Íslands sem þátttakanda í Schengen-samstarfinu og samstarfi [á grundvelli samnings milli Íslands, Noregs og ráðs

Evrópusambandsins frá 19. janúar 2001 um viðmiðanir og fyrirkomulag við að ákvarða hvaða ríki skuli fara með beiðni um hæli sem lögð er fram á Íslandi, Noregi eða í aðildarríki Evrópusambandsins].1)

Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur um hvaða upplýsingar megi veita og um skilyrði sem þarf að fullnægja til að upplýsingar verði veittar.

1)L. 20/2004, 6. gr.

27. gr.

Vanhæfi.

Opinber starfsmaður, sem tekið hefur þátt í meðferð opinbers máls á hendur viðkomandi útlendingi, má ekki taka þátt í undirbúningi að ákvörðun eða taka sjálfur ákvörðun í máli um frávisun, dvalarleyfi, búsetuleyfi eða brottvísun. Ákvæði þetta tekur ekki til mála vegna brota á ákvæðum laga þessara eða reglna sem settar eru samkvæmt þeim.

28. gr.

Öflun gagna fyrir dómi.

Útlendingi, svo og stjórnvaldi sem fer með mál útlendinga, er heimilt að krefjast þess að upplýsinga, sem ekki verður aflað á annan hátt svo að fullnægjandi sé í máli samkvæmt lögnum, verði aflað fyrir dómi eftir reglum XII. kafla laga um meðferð einkamála um öflun sönnunargagna án þess að mál hafi verið höfðað. Dómari ákveður hvort skilyrði eru til að fallast á beiðni.

Heimild skv. 1. mgr. gildir ekki þegar til meðferðar er mál gegn útlendingi um frávisun eða þegar sá sem óskað er að gefi skýrslu fyrir dómi er erlendis.

29. gr.

Rannsóknarúrræði.

Útlendingi er skylt að veita atbeina sinn til að upplýsa hver hann er, að því marki sem stjórnvald skv. 2. mgr. 3. gr. krefst þess. Dómsmálaráðherra setur nánari reglur um hvað skylda má útlending til að gera til að fullnægja þessari skyldu.

Ef vafi leikur á hver útlendingur er við komu til landsins eða síðar getur lögregla lagt hald á ferðaskilríki, farseðla og annað sem getur verið til upplýsinga um hver hann er. Sama gildir þegar vafi er um fyrri dvalarstað og það skiptir máli um rétt til dvalar hér á landi. Lögregla skal benda útlendingi á að hann geti borið réttmæti haldlagningar undir dómara samkvæmt reglum laga um meðferð opinberra mála.

Ef rökstuddur grunur leikur á að útlendingur, í bága við fyrirmæli sem greinir í 1. mgr., haldi eftir eða leyni upplýsingum um hver hann er eða, í bága við fyrirmæli sem greinir í 53. gr., haldi eftir eða leyni upplýsingum um fyrri dvalarstað má lögregla leita á útlendingnum, á heimili hans, herbergi eða hirslum samkvæmt reglum laga um meðferð opinberra mála ...1) [Sama gildir ef rökstuddur grunur leikur á að til hjúskapar hafi verið stofnað í þeim tilgangi einum að afla dvalarleyfis eða ekki með vilja beggja, sbr. 3. mgr. 13. gr.]1)

[Leit skal ákveðin með úrskurði dómara nema sá sem í hlut á samþykki hana eða brýn hætta sé á að bið eftir úrskurði dómara valdi sakarspjöllum.]1)

Í þágu máls má taka ljósmyndir og fingraför af útlendingi sem:

- a. ekki getur fært sönnur á hver hann er eða ef ástæða er til að ætla að útlendingurinn gefi rangt upp hver hann er,
- b. leitar hælís eða sækir um leyfi samkvæmt lögnum,
- c. hefur verið synjað um hæli eða leyfi samkvæmt lögnum eða
- d. hefur verið vísað frá landi eða úr landi eða ætla má að dveljist hér ólöglega.

Fingraför, sem tekin eru skv. 4. mgr., má færa í tölvufærða fingrafaraskrá. Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur um færslu og notkun skrárinnar.

Ef útlendingur neitar að gefa upp hver hann er eða rökstuddur grunur er um að útlendingur gefi rangar upplýsingar um hver hann er getur lögregla lagt fyrir hann að tilkynna sig eða halda sig á ákveðnu svæði. Ef slíkum fyrirmælum er ekki sinnt eða þau teljast ófullnægjandi er heimilt að handtaka útlendinginn og úrskurða í gæsluvarðhald samkvæmt reglum laga um meðferð opinberra mála, eftir því sem við á. Gæsla má ekki standa lengur en í 12 vikur samanlagt nema sérstaklega standi á.

[Við ákvörðun um veitingu dvalarleyfis hefur Útlendingastofnun heimild til að fara fram á að umsækjandi um dvalarleyfi skv. 1. mgr. 13. gr. eða ættmenni hans gangist undir rannsókn á erfðaeftni og töku lífsýnis í því skyni, til að staðfesta að um skyldleika sé að ræða skv. 2. mgr. 13. gr., ef fyrirliggjandi gögn í því efni eru ekki talin veita fullnægjandi sönnun um skyldleikann.]1)

1)L. 20/2004, 7. gr.

30. gr.

Kæruheimild.

Ákvörðun lögreglunnar, svo og ákvörðun sendiráðs, fastanefndar eða ræðismanns skv. 5. mgr. 6. gr., má kæra til Útlendingastofnunar. Ákvörðun Útlendingastofnunar sem æðra stjórnvalds verður ekki kærð. Að öðru leyti má kæra ákvörðun til dómsmálaráðuneytisins.

Nú vill útlendingur nýta heimild til kæru og skal hann þá lýsa kæru innan 15 daga frá því að honum var kynnt ákvörðunin fyrir þeim sem það gerir. Að öðru leyti fer um kæru skv. VII. kafla stjórnsýslulaga um stjórnsýslukæru.

31. gr.

Hvenær ákvörðun getur komið til framkvæmda.

Ákvörðun um frávisun skv. 18. gr. má framkvæma þegar í stað. Synjun á umsókn um endurnýjun dvalarleyfis eða um búsetuleyfi, sem sótt er um innan frests skv. 3. mgr. 14. gr., má ekki framkvæma fyrr en ákvörðunin er endanleg. Sama gildir um ákvörðun um afturköllun skv. 16. gr. og um ákvörðun um brottvisun útlendinga sem hefur dvalarleyfi eða búsetuleyfi eða norræns ríkisborgara sem hefur dvalið hér á landi lengur en þrjú mánuði. Að öðru leyti gilda ákvæði 29. gr. stjórnsýslulaga um frestun réttaráhrifa.

Synjun á umsókn um dvalarleyfi sem sótt er um í fyrsta sinn og á umsókn um endurnýjun sem greinir í 1. mgr. og sótt er um að liðnum fresti skv. 3. mgr. 14. gr. má ekki framfylgja fyrr en útlendingurinn hefur fengið færi á að leggja fram kæru og aldrei fyrr en liðnir eru tveir sólarhringar frá því að útlendingnum var tilkynnt um ákvörðunina.

32. gr.

Hvenær ákvörðun í málum um hæli eða vernd gegn ofsóknum getur komið til framkvæmda.

Nú ber útlendingur að aðstæður séu þannig að ákvæði 1. mgr. 45. gr. eigi við og má þá ekki framkvæma ákvörðun um að hann skuli yfirgefa landið fyrr en ákvörðunin er endanleg. Þetta gildir þó ekki í málum þar sem Útlendingastofnun telur augljóst að aðstæður séu ekki þannig og í málum þar sem útlendingurinn á umsókn um hæli til meðferðar í öðru landi eða slíkri umsókn hefur verið hafnað þar.

Lögregla skal leggja ákvörðun um frestun á framkvæmd fyrir Útlendingastofnun ef útlendingur ber fyrir sig aðstæður sem greinir í 1. mgr. 45. gr. þegar framkvæma á ákvörðunina og ekki kemur fram að afstaða hafi þegar verið tekin til þeirra aðstæðna sem

borið er við. Nú telur Útlendingastofnun augljóst að aðstæður séu ekki þannig og má hún þá ákveða að ákvörðunin komi til framkvæmda.

Ákvæði IV., V. og VII. kafla stjórnsýslulaga um andmælarétt, um birtingu ákvörðunar, rökstuðning o.fl. og um stjórnsýslukæru gilda ekki um ákvarðanir skv. 1. og 2. mgr.

33. gr.

Framkvæmd ákvörðunar.

Ákvörðun, sem felur í sér að útlendingur skuli yfirgefa landið, skal framkvæma þannig að lagt er fyrir útlendinginn að hverfa þegar á brott eða innan tiltekins frests. Ef útlendingurinn fer ekki úr landi svo sem fyrir er lagt eða líkur eru á að hann muni ekki gera það má lögregla færa hann úr landi. Ef sérstaklega stendur á má færa útlendinginn til annars lands en þess sem hann kom frá. Ákvarðanir sem varða framkvæmd verða ekki kærðar sérstaklega. Málshöfðun fyrir dómstólum til ógildingar á endanlegri ákvörðun um að útlendingur skuli yfirgefa landið frestar ekki framkvæmd hennar. Þó getur dómsmálaráðherra tekið ákvörðun um að fresta framkvæmd hennar ef sýnt er fram á að verulega breyttar aðstæður hafi skapast frá því ákvörðun var tekin.

Útlendingi, sem fellur undir ákvæði 1. mgr. og ekki hefur gild ferðaskilríki, er skylt að afla sér þeirra.

Til að tryggja að ákvörðun skv. 1. mgr. verði framkvæmd getur lögregla lagt fyrir útlendinginn að:

- a. tilkynna sig,
- b. afhenda vegabréf eða annað kennivottorð, sbr. 5. gr., og
- c. halda sig á ákveðnu svæði.

Fyrirmæli sem greinir í 3. mgr. má því aðeins gefa að sérstök ástæða sé til að ætla að útlendingurinn muni koma sér undan framkvæmd. Við mat á þessu má taka tillit til almennrar reynslu af undankomu. Fyrirmælin gilda ekki lengur en í tvær vikur nema útlendingurinn samþykki eða dómari ákveði samkvæmt reglum laga um meðferð opinberra mála.

Ef nauðsyn ber til, til að tryggja framkvæmd, er heimilt að handtaka útlendinginn og úrskurða í gæsluvarðhald samkvæmt reglum laga um meðferð opinberra mála, eftir því sem við á. Samsvarandi gildir ef útlendingur gerir ekki það sem nauðsynlegt er til að afla sér ferðaskilríkja, sbr. 2. mgr., og tilgangurinn er að færa útlendinginn fyrir fulltrúa lands sem við á í því skyni að fá útgefin ferðaskilríki.

Gæsla skal ekki ákveðin lengur en í tvær vikur. Gæslutíma má því aðeins framlengja að útlendingurinn fari ekki sjálfviljugur úr landi og líkur séu á að hann muni annars koma sér undan framkvæmd ákvörðunar sem greinir í 1. mgr. Má þá framlengja frestinn í allt að tvær vikur, en þó ekki oftari en tvisvar.

Útlending má hvorki handtaka né úrskurða í gæsluvarðhald ef það með hliðsjón af eðli máls og atvikum að öðru leyti mundi fela í sér ósanngjarna ráðstöfun, eða dómariinn telur fullnægjandi að útlendingurinn sæti þess í stað úrræðum skv. 3. mgr.

Þvingunarræðum skv. 3. og 5. mgr. má beita þegar ákvörðun um að útlendingur skuli yfirgefa landið er tekin og þegar mál sem getur leitt til slíkrar ákvörðunar er til meðferðar.

34. gr.

Réttaraðstoð.

Dómari skal skipa útlendingi talsmann úr hópi lögmanna þegar krafist er gæslu skv. 6. mgr. 29. gr. eða 5. mgr. 33. gr. Sama gildir þegar fyrir dómi er krafist úrræða skv. 3. og 4. mgr. 33. gr. nema það hafi í för með sér sérstakt óhagræði eða töf eða dómariinn telur ekki varhugavert að láta hjá líða að skipa talsmann.

Þegar kærð er ákvörðun sem varðar frávísun, brottvísun eða afturköllun leyfis og í máli vegna umsóknar um hæli skal útlendingur eiga rétt á að stjórnvald skipi honum talsmann. Þetta gildir þó ekki í málum vegna brottvísunar skv. b- og c-lið 1. mgr. 20. gr., b-lið 2. mgr. 21. gr. og 2. mgr. 43. gr. þegar um er að ræða háttsemi sem greinir í 2. málsli., [þegar kærð er synjun, sem byggð er á d- og e-lið 1. mgr. 46. gr., á meðferð umsóknar um hæli]1) eða þegar útlendingur sem sótt hefur um hæli kærir að hann hafi einungis fengið dvalarleyfi skv. 2. mgr. 11. gr. Ef dómari tekur til greina beiðni um að afla upplýsinga fyrir dómi skv. 28. gr. skal kostnaður útlendingans við lögfræðiaðstoð meðan öflun upplýsinganna fer fram greiddast úr ríkissjóði.

Ákvæði VI. kafla laga um meðferð opinberra mála gilda, eftir því sem við á, um réttarástoð skv. 1. og 2. mgr. Krefja skal útlending um endurgreiðslu kostnaðar af réttarástoð að hluta til eða að öllu leyti ef hann hefur ráð á því.

1)L. 20/2004, 8. gr.

VI. kafli.

[Sérreglur um útlendinga sem falla undir samninginn um Evrópska efnahagssvæðið (EES) og stofnsamning Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA).]1)

1)L. 27/2003, 5. gr.

35. gr.

[Dvalarleyfi og búsetuleyfi.]¹⁾

[Útlendingur, sem fellur undir reglur EES-samningsins (EES-útlendingur) eða stofnsamnings EFTA (EFTA-útlendingur), má koma til landsins án sérstaks leyfis og dveljast eða starfa hér á landi í allt að þrjú mánuði frá komu hans til landsins, eða allt að sex mánuðum ef hann er í atvinnuleit. Dvöl í öðru norrænu landi skal ekki draga frá dvalartímanum.]²⁾

[Útlendingur, sem hvorki er ríkisborgari EES- eða EFTA-ríkis né aðstandandi slíks borgara, má koma til landsins án sérstaks leyfis til að veita þjónustu í allt að 90 starfsdaga á almanaksári hafi hann leyfi sem jafngildir óbundnu atvinnuleyfi í EES- eða EFTA-ríki og er ráðinn hjá aðila sem veitir þjónustu og hefur staðfestu eða starfsemi þar.]²⁾

[EES- eða EFTA-útlendingur],²⁾ sem dvelst eða starfar hér á landi lengur en greinir í 1. mgr., skal hafa dvalarleyfi [eða búsetuleyfi hér á landi].¹⁾ Dómsmálaráðherra getur sett reglur um undanþágur frá reglum um dvalarleyfi og reglur um tilkynningarskyldu.

Dvalarleyfi, sem sótt er um í fyrsta sinn, má sækja um eftir komu til landsins.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um dvalarleyfi.

1)L. 20/2004, 9. gr. 2)L. 27/2003, 2. gr.

36. gr.

[Skilyrði dvalarleyfis og búsetuleyfis.]¹⁾

[EES- eða EFTA-útlendingur, þó ekki útlendingur sem greinir í 2. mgr. 35. gr.],²⁾ á rétt á dvalarleyfi samkvæmt umsókn þess efnis ef hann framvísar þeim ferðaskilríkjum sem hann komst inn í landið með og gögnum sem sýna að hann:

- a. er launþegi sem fellur undir lög um frjálsan atvinnu- og búseturétt launafólks innan Evrópska efnahagssvæðisins, sbr. 2. tölul. V. viðauka við EES-samninginn,
- b. ætlar að stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi hér á landi eða veita eða njóta hér þjónustu,

- c. þiggur nægilegar fastar reglubundnar greiðslur eða á nægilegt eigið fé og fellur undir sjúkratryggingu sem ábyrgist alla áhættu meðan dvöl hans hér á landi varir eða
- d. er innritaður hjá viðurkenndri námsstofnun með það að meginmarkmiði að öðlast þar menntun eða starfsþjálfun.

Dómsmálaráðherra setur nánari reglur um framkvæmd þessa.

Heimilt er að synja um dvalarleyfi skv. 1. mgr. ef þær aðstæður eru fyrir hendi sem geta veitt tilefni til að meina útlendingnum komu til landsins, dvöl eða vinnu samkvæmt öðrum lagaákvæðum.

[Um skilyrði fyrir útgáfu búsetuleyfis EES-útlendings gilda ákvæði 15. gr.]1)

1)L. 20/2004, 10. gr. 2)L. 27/2003, 3. gr.

37. gr.

Dvalarleyfi fyrir aðstandendur.

Aðstandandi útlendings sem hefur eða öðlast dvalarleyfi skv. 1. mgr. 36. gr. á rétt á dvalarleyfi samkvæmt umsókn þess efnis að uppfylltum skilyrðum í reglum sem dómsmálaráðherra setur.

38. gr.

Áframhaldandi dvöl að loknu starfi.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um rétt útlendings sem fellur undir a- og b-lið 1. mgr. 36. gr. til áframhaldandi dvalar að loknu starfi, svo og aðstandenda hans skv. 37. gr.

39. gr.

Gildistími og efni dvalarleyfis.

Dvalarleyfi, sem gefið er út í fyrsta sinn skv. 36., 37. og 38. gr., skal að jafnaði gefið út til fimm ára.

Ef starfi er ætlað að standa lengur en þrjú mánuði en skemur en eitt ár skal leyfi til útlendings skv. a-lið 1. mgr. 36. gr. gefið út til samsvarandi tíma.

Leyfi til útlendings sem ætlar að veita þjónustu eða njóta þjónustu, sbr. b-lið 1. mgr. 36. gr., skal hafa sama gildistíma og þjónustan verður veitt eða hennar notið.

Leyfi, sem gefið er út í fyrsta sinn til útlendings skv. c-lið 1. mgr. 36. gr., má takmarka við tvö ár ef umsækjandinn getur ekki sýnt fram á að skilyrði fyrir leyfinu verði uppfyllt í fimm ár.

Leyfi til útlendings skv. d-lið 1. mgr. 36. gr. skal gefið út til tíma sem svarar til lengdar námsins, þó ekki lengur en í eitt ár.

Dvalarleyfi veitir rétt til að dveljast og til að ráða sig í vinnu eða starfa sjálfstætt hvar sem er á landinu nema annað sé tekið fram í leyfinu eða leiði af reglum sem settar eru samkvæmt lögnum.

40. gr.

Endurnýjun dvalarleyfis.

Dvalarleyfi skv. 36., 37. og 38. gr. skal endurnýja samkvæmt umsókn ef skilyrðum er enn fullnægt. Dvalarleyfi skal að jafnaði endurnýjað til fimm ára nema tilgangur vinnu eða dvalar eða aðrar ástæður gefi tilefni til styttri gildistíma.

Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur um endurnýjun dvalarleyfis.

41. gr.

Afturköllun dvalarleyfis.

Heimilt er að afturkalla dvalarleyfi ef svo stendur á sem greinir í 16. gr. Afturköllun er þó ekki heimil eingöngu af því að útlendingurinn er ekki lengur í starfi, hvort heldur er vegna veikinda eða slyss eða vegna þess að hann er atvinnulaus gegn vilja sínum.

Enn fremur er heimilt að afturkalla dvalarleyfi sem gefið var út í fyrsta sinn til útlendinga sem fellur undir a–c-lið 1. mgr. 36. gr. ef um er að ræða búsetuorof sem varað hefur lengur en sex samfellda mánuði og er ekki tilkomið vegna herþjónustu.

42. gr.

Frávísun.

Heimilt er að vísa [EES- eða EFTA-útlendingi]¹⁾ frá landi við komu til landsins eða allt að sjö sólarhringum eftir komu ef:

- a. hann fullnægir ekki reglum sem settar eru um vegabréf, vegabréfsáritun eða komu til landsins,
- b. honum hefur verið vísað úr landi hér á landi eða í öðru norrænu landi og endurkomubann er enn í gildi og honum hefur ekki verið veitt heimild til að koma til landsins,
- c. um er að ræða háttsemi sem greinir í 1. mgr. 43. gr. eða
- d. það er nauðsynlegt vegna öryggis ríkisins eða krefjandi þjóðarhagsmuna.

Lögreglustjóri tekur ákvörðun um frávísun skv. a- og b-lið 1. mgr., en Útlendingastofnun skv. c- og d-lið. Nægilegt er að meðferð máls hefjist innan sjö sólarhringa frestsins.

Ef meðferð máls skv. 1. mgr. hefur ekki hafist innan sjö sólarhringa má vísa [EES- eða EFTA-útlendingi],¹⁾ sem ekki hefur dvalarleyfi, frá landi með ákvörðun Útlendingastofnunar samkvæmt ákvæðum b-, c- og d-liðar.

¹⁾L. 27/2003, 4. gr.

43. gr.

Brottvísun.

Heimilt er að vísa [EES- eða EFTA-útlendingi]¹⁾ úr landi ef það er nauðsynlegt með skírskotun til allsherjarreglu og almannaöryggis.

Brottvísun skv. 1. mgr. má framkvæma ef útlendingurinn sýnir af sér eða ætla má að um sé að ræða persónubundna háttsemi sem felur í sér raunverulega og nægilega alvarlega ógn gagnvart grundvallarþjóðfélagssjónarmiðum. Ef útlendingurinn hefur verið dæmdur til refsingar eða sérstakar ráðstafanir ákvarðaðar má brottvísun af þessari ástæðu [...] ²⁾ því aðeins fara fram að um sé að ræða háttsemi sem getur gefið til kynna að útlendingurinn muni fremja refsivert brot á ný.

Einnig er heimilt að vísa [EES- eða EFTA-útlendingi]¹⁾ úr landi ef hann fullnægir ekki skilyrðum um dvöl skv. 36.–38. gr.

Brottvísun skal ekki ákveða ef það með hliðsjón af málsatvikum og tengslum útlendinga við landið mundi fela í sér ósanngjarna ráðstöfun gagnvart honum eða nánustu ættingjum hans.

Brottvísun felur í sér bann við komu til landsins síðar. Endurkomubannið getur gilt fyrir fullt og allt eða um tiltekinn tíma en að jafnaði ekki skemur en tvö ár. Samkvæmt umsókn má fella endurkomubannið úr gildi ef nýjar aðstæður mæla með því.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um brottvísun, svo og um heimild útlendinga sem vísað hefur verið úr landi til endurkomu.

¹⁾L. 27/2003, 4. gr. ²⁾L. 20/2004, 11. gr.

VII. kafli.

Vernd gegn ofsóknum og flóttamenn.

44. gr.

Flóttamannahugtakið.

Flóttamaður samkvæmt lögnum telst vera útlendingur sem fellur undir ákvæði A-liðar 1. gr. alþjóðasamnings um stöðu flóttamanna frá 28. júlí 1951 (flóttamannasamningsins), sbr. viðauka við samninginn frá 31. janúar 1967.

Ákveða má að flóttamaður sem fellur undir C–F-lið 1. gr. flóttamannasamningsins skuli ekki, að öllu leyti eða að hluta til, njóta réttinda og verndar samkvæmt ákvæðum þessa kafla, annarra en málsmeðferðarreglna. Flóttamaður sem fellur undir C–E-lið 1. gr. flóttamannasamningsins skal þó njóta verndar skv. 45. gr.

45. gr.

Vernd gegn ofsóknum.

Ekki má samkvæmt lögnum senda útlending til svæðis þar sem hann hefur ástæðu til að óttast ofsóknir sem geta leitt til þess að hann skuli teljast flóttamaður eða ef ekki er tryggt að hann verði ekki sendur áfram til slíks svæðis. Samsvarandi verndar skal útlendingur njóta sem vegna svipaðra aðstæðna og greinir í flóttamannahugtakinu er í yfirvofandi hættu á að láta lífið eða verða fyrir ómannúðlegri eða vanvirðandi meðferð.

Ef stjórnvald í máli samkvæmt lögnum kemst að því að ákvæði 1. mgr. eigi ekki við um útlendinginn skal það að eigin frumkvæði taka til skoðunar hvort beita skuli ákvæðum 2. mgr. 11. gr.

Útlendingur nýtur ekki verndar skv. 1. mgr. ef skynsamlegar ástæður eru til að álíta hann hættulegan öryggi ríkisins eða hann hefur hlotið endanlegan dóm fyrir mjög alvarlegt afbrot og er af þeim sökum hættulegur samfélaginu. Útlendingur nýtur ekki heldur verndarinnar þegar svo háttar sem um ræðir í F-lið 1. gr. flóttamannasamningsins.

Vernd skv. 1. mgr. á við um hvers konar ákvarðanir samkvæmt lögum þessum.

46. gr.

Réttur til hælis.

Flóttamaður, sem er hér á landi eða kemur hér að landi, á samkvæmt umsókn rétt á að fá hér hæli. Þetta gildir þó ekki um flóttamann sem:

- a. fellur undir undanþágur frá reglum um vernd í 2. mgr. 44. gr. og 3. mgr. 45. gr.,
- b. veitt hefur verið hæli í öðru ríki,
- c. komið hefur til landsins að eigin frumkvæði eftir að hafa hlotið vernd í öðru ríki eða eftir að hafa dvalist í ríki eða á svæði þar sem hann þurfti ekki að sæta ofsóknum og hafði ekki ástæðu til að óttast að verða sendur aftur til heimalands síns,
- d. krefja má annað norrænt ríki um að taka við samkvæmt reglum norræna vegabréfaeftirlitssamningsins,
- e. [krefja má annað ríki, sem tekur þátt í samstarfi á grundvelli samnings Íslands, Noregs og ráðs Evrópusambandsins frá 19. janúar 2001 um viðmiðanir og fyrirkomulag við að ákvarða hvaða ríki skuli fara með beiðni um hæli sem lögð er fram á Íslandi, Noregi eða í aðildarríki Evrópusambandsins, um að taka við],¹⁾
- f. synja má um hæli vegna krefjandi þjóðarhagsmuna.

Ekki skal endursenda flóttamann til annars ríkis skv. c-, d- og e-lið 1. mgr. ef hann hefur slík sérstök tengsl við landið að nærtækast sé að hann fái hér vernd.

Maki flóttamanns, sambúðarmaki eða samvistarmaki og börn undir 18 ára aldri án maka, sambúðarmaka eða samvistarmaka eiga rétt á hæli nema sérstakar ástæður mæli því í mót.

Með umsókn um hæli skal afhenda vegabréf eða önnur ferðaskilríki sem umsækjandi hefur í förum sínum.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um að útlendingur sem sækir um hæli skuli dveljast í tilteknu sveitarfélagi og í húsnæði sem lagt er til þar til endanleg ákvörðun liggur fyrir um umsóknina.

1)L. 20/2004, 12. gr.

47. gr.

Réttaráhrif hælís.

Hælisveiting hefur í för með sér að útlendingurinn hefur réttarstöðu flóttamanns og fær dvalarleyfi. Hann hefur þá réttarstöðu sem leiðir af íslenskum lögum og flóttamannasamningnum eða öðrum þjóðréttarsamningum um flóttamenn. [Sama gildir um barn flóttamanns sem er fætt eftir komu hans til landsins.]¹⁾

Hælisveitingu má afturkalla ef flóttamaður fellur ekki lengur undir flóttamannahugtakið skv. 44. gr. eða það að öðru leyti leiðir af almennum stjórnsýslureglum. Útlendingastofnun tekur ákvörðun um afturköllun.

1)L. 20/2004, 13. gr.

48. gr.

Ferðaskírteini fyrir flóttamenn og vegabréf fyrir útlendinga.

Flóttamanni, sem dvelst eða fær að dveljast löglega í landinu, skal að fenginni umsókn veita ferðaskírteini fyrir flóttamenn til ferða erlendis, enda mæli sérstakar ástæður því ekki í mót. Nú hefur flóttamaður ferðaskilríki gefin út af öðru ríki og skal hann þá því aðeins fá skírteini gefið út að honum hafi verið veitt hér hæli eða búsetuleyfi eða skylt sé að gefa hér út ferðaskírteini fyrir flóttamenn í samræmi við þjóðréttarsamning.

Útlendingur, sem hefur eða fær dvalarleyfi hér á grundvelli umsóknar um hæli, en án þess að vera veitt hæli, skal fá vegabréf fyrir útlendinga til ferða erlendis samkvæmt nánari reglum sem dómsmálaráðherra setur. Þar má og heimila útgáfu vegabréfs fyrir útlendinga í öðrum tilvikum.

Með umsókn um ferðaskírteini fyrir flóttamenn eða vegabréf fyrir útlendinga skal afhenda vegabréf eða önnur ferðaskilríki sem umsækjandi hefur í förum sínum.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um útgáfu, gildissvið, endurnýjun og afturköllun ferðaskírteinis fyrir flóttamenn og vegabréfs fyrir útlendinga og nánari skilyrði í þessu sambandi.

49. gr.

Gildi erlendra ákvarðana um stöðu flóttamanns.

Útlendingur, sem veitt hefur verið hæli eða ferðaskírteini fyrir flóttamenn í öðru ríki, skal talinn flóttamaður með fasta búsetu í því ríki. Sæki slíkur flóttamaður um hæli eða ferðaskírteini fyrir flóttamenn hér á landi skal fyrri ákvörðun um stöðu hans sem flóttamanns ekki vefengd nema sú ákvörðun sé röng eða aðrar ástæður liggi til þess.

50. gr.

Stjórnvald og málsmeðferð.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun í málum um vernd gegn sendingu úr landi, réttarstöðu flóttamanns og hæli, svo og um ferðaskírteini fyrir flóttamenn og vegabréf fyrir útlendinga.

Útlendingastofnun tekur einnig ákvörðun um hvort útlendingi, sem kemur til landsins á grundvelli 51. gr., skuli veitt réttarstaða flóttamanns.

Við meðferð máls skv. 1. og 2. mgr. skal Útlendingastofnun af sjálfsdáðum afla nauðsynlegra og aðgengilegra upplýsinga. Þrátt fyrir lagaákvæði um þagnarskyldu má kynna Flóttamannastofnun Sameinuðu þjóðanna efni málsskjala. Einnig má kynna mannúðar- eða mannréttindasamtökum efni málsskjala að því leyti sem það er nauðsynlegt í tengslum við öflun upplýsinga.

51. gr.

Flóttamannahópar.

Útlendingastofnun heimilar hópum flóttamanna komu til landsins í samræmi við ákvörðun stjórnvalda að fenginni tillögu Flóttamannaráðs Íslands. Sama gildir um hópa útlendinga sem ekki teljast flóttamenn.

Ákvæði IV. og V. kafla stjórnáskýlulaga um andmælarétt og um birtingu ákvörðunar, rökstuðning o.fl., og viðeigandi ákvæði V. kafla laga þessara, gilda ekki um ákvarðanir skv. 1. mgr. Ákvörðun verður einungis kærð af þeim sem bein afstaða er tekin til í máli.

Útlendingur, sem heimiluð er koma skv. 1. mgr., skal fá dvalarleyfi [til þriggja ára sem ekki er háð takmörkunum].1) Þegar endanleg ákvörðun hefur verið tekin um að útlendingur skuli hafa réttarstöðu flóttamanns, sbr. 2. mgr. 50. gr., á hann rétt til hælis og ferðaskírteinis fyrir flóttamenn, sbr. 46.–48. gr.

[1\) L. 20/2004, 14. gr.](#)

VIII. kafli.

Ýmis ákvæði.

52. gr.

Sérákvæði vegna öryggis ríkisins o.fl.

Meina má útlendingi landgöngu og synja um útgáfu dvalarleyfis og búsetuleyfis eða setja takmarkanir eða skilyrði ef nauðsynlegt þykir vegna utanríkisstefnu ríkisins, öryggis ríkisins eða mikilvægra þjóðarhagsmuna. Af sömu ástæðum má framkvæma ákvörðun fyrr en greinir í 31. og 32. gr. Útlendingastofnun tekur ákvörðun samkvæmt þessari málsgrein.

Dómsmálaráðherra getur, ef nauðsynlegt þykir vegna öryggis ríkisins, sett nánari reglur um tilkynningarskyldu en segir í 17. gr. eða reglum skv. 54. gr.

53. gr.

Upplýsinga- og tilkynningarskylda útlendinga.

Útlendingi er skylt að kröfu lögreglunnar að sýna skilríki og, ef þörf er á, veita upplýsingar svo að ljóst sé hver hann er og að dvöl hans í landinu sé lögmæt.

Dómsmálaráðherra getur ákveðið að útlendingar, aðrir en danskir, finnskir, norskir og sænskir ríkisborgarar, skuli ávallt bera vegabréf eða annað kennivottorð við dvöl hér á landi. Ráðherra getur undanþegið aðra útlendinga skyldu þessari.

Við undirbúning máls samkvæmt lögnum má leggja fyrir útlending sem málið varðar að mæta sjálfur og veita upplýsingar sem geta haft þýðingu við úrlausn þess.

54. gr.

Tilkynningarskylda annarra.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um:

- a. að sá sem rekur gististað, af hvers kyns tagi, eða heldur tjaldsvæði og þess háttar skuli halda skrá yfir þá sem þar gista og tilkynna lögreglunni um þá, svo og að aðrir

skuli einnig veita Útlendingastofnun upplýsingar um útlendinga sem hjá þeim gista ef ástæða þykir til vegna öryggissjónarmiða eða sérstaks viðbúnaðar,

- b. að stjórnandi loftfars sem kemur frá útlöndum eða fer til útlanda skuli láta lögreglunni í té skrá um farþega og áhöfn,
- c. að stjórnandi skips sem siglir yfir mörk landhelginnar á leið til eða frá íslenskri höfn skuli láta lögreglunni í té skrá um farþega og áhöfn,¹⁾
- d. að sá sem fær útlending í þjónustu sína eða ræður útlending í launaða atvinnu skuli tilkynna það Útlendingastofnun áður en vinnan hefst,
- e. að atvinnumiðlanir skuli tilkynna Útlendingastofnun um útlendinga sem leita eða fá atvinnu,
- f. að þjóðskráin skuli tilkynna Útlendingastofnun um útlendinga sem eru þar skráðir eða teknir af skrá,
- g. að menntastofnanir skuli samkvæmt beiðni láta Útlendingastofnun í té skrá um erlenda námsmenn,
- h. að stjórnvöld skuli samkvæmt beiðni láta Útlendingastofnun eða lögreglunni í té upplýsingar um nafn útlending og heimili til nota í máli samkvæmt lögumum þrátt fyrir reglur um þagnarskyldu í lögum um félagsþjónustu sveitarfélaga og barnaverndarlögum.

Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur um hvaða upplýsingar skrár skv. 1. mgr. skuli hafa að geyma.

Þeim sem tilkynna á um er skylt að láta í té þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að tilkynningarskyldunni verði fullnægt.

¹⁾Rg. 869/2004.

55. gr.

Vinnsla persónuupplýsinga.

Útlendingastofnun og lögreglu er heimil vinnsla persónuupplýsinga, þar á meðal þeirra sem viðkvæmar geta talist, að því marki sem slík vinnsla telst nauðsynleg við framkvæmd laganna. Eftir þörfum er heimilt við vinnslu persónuupplýsinga að samkeyra upplýsingar Útlendingastofnunar og lögreglu. Að öðru leyti fer um meðferð persónuupplýsinga samkvæmt lögum um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga.

Dómsmálaráðherra skal, að fenginni umsögn Persónuverndar, setja reglur um hvaða skrár skulu haldnar af Útlendingastofnun og lögreglu.

56. gr.

Ábyrgð á kostnaði.

Útlendingur, sem færður er úr landi samkvæmt lögum, skal greiða kostnað af brottför sinni. Útlendingurinn skal einnig greiða kostnað af gæslu þegar hennar er þörf vegna þess að útlendingurinn fer ekki úr landi af sjálfsdáðum. Krafan er aðfararhæf og hún getur auk þess verið grundvöllur frávísunar við síðari komu til landsins, sbr. h-lið 1. mgr. 18. gr. Lögreglunni er heimilt að leggja hald á farseðla sem finnast í fórum útlendingins til notkunar við brottför. [Sama gildir um fjármuni til greiðslu á kröfu vegna kostnaðar við brottför og gæslu samkvæmt ákvæði þessu.]¹⁾

Nú er útlendingi, sem komið hefur með skipi eða loftfari, vísað frá landi skv. 18. eða 42. gr. og skal þá eigandi farsins eða leigutaki, og á þeirra vegum stjórnandi þess eða umboðsmaður hér á landi, annaðhvort taka útlendinginn um borð á ný eða flytja hann úr landi á annan hátt eða greiða kostnað sem hið opinbera hefur af því að færa útlendinginn úr landi. Á

sama hátt er þeim skylt að taka fylgdarmenn um borð og greiða kostnað af fylgd með útlendingnum úr landi ef lögregla telur þess þörf.

Kostnaður við að færa útlending úr landi, sem ekki fæst greiddur skv. 1. eða 2. mgr., greiðist úr ríkissjóði.

Nú gengur útlendingur, sem þarf leyfi lögreglunnar skv. 7. gr., á land án þess að hafa fengið slíkt leyfi og fer þá eftir reglum 2. mgr. um ábyrgð á kostnaði. Sama gildir þá að jafnaði einnig um kostnað sem hið opinbera kann að hafa af dvöl útlendingins hér í allt að þrjá mánuði.

Ábyrgð skv. 2. og 4. mgr. gildir ekki við komu yfir innri landamæri Schengen-svæðisins.

1)L. 20/2004, 15. gr.

57. gr.

Refsiákvæði.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að sex mánuðum ef maður:

- a. af ásetningi eða gáleysi brýtur gegn lögnum eða reglum, banni, boði eða skilyrðum sem sett eru samkvæmt lögnum eða
- b. af ásetningi eða stórfelldu gáleysi veitir í máli samkvæmt lögnum upplýsingar sem eru í verulegum atriðum rangar eða augljóslega villandi.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum ef maður:

- a. af ásetningi eða stórfelldu gáleysi nýtir starfskrafta útlending sem ekki hefur tilskilið leyfi lögum samkvæmt eða
- b. af ásetningi eða stórfelldu gáleysi hefur milligöngu um vinnu eða húsnæði fyrir útlending eða gefur út eða miðlar yfirlýsingum, umsögnum eða skjölum til notkunar í máli samkvæmt lögnum ef hann með því notfærir sér ótilhlýðilega aðstæður útlendingins eða
- c. af ásetningi með því að vekja, styrkja eða hagnýta sér ranga eða óljósa hugmynd, eða á annan ótilhlýðilegan hátt, tælir útlending til að koma til landsins í því skyni að setjast þar að eða
- d. lætur öðrum í té vegabréf, ferðaskírteini fyrir flóttamenn, önnur ferðaskilríki eða svipuð skilríki sem nota má sem ferðaskilríki og hlutaðeigandi veit eða má vita að útlendingur getur notað þau til að koma til landsins eða til annars ríkis eða
- e. [af ásetningi eða stórfelldu gáleysi aðstoðar útlending við að dveljast ólöglega hér á landi eða í öðru ríki eða]¹⁾
- f. [af ásetningi eða stórfelldu gáleysi aðstoðar útlending við að koma ólöglega hingað til lands eða annars ríkis eða]¹⁾
- [g. af ásetningi eða stórfelldu gáleysi aflar eða reynir að afla dvalarleyfis á grundvelli hjúskapar skv. 3. mgr. 13. gr. eða
- h. hefur í vörslum sínum falsað vegabréf, fölsuð skilríki eða falsaða vegabréfsáritun.]¹⁾

[Það varðar sektum eða fangelsi allt að sex árum að standa að skipulagðri starfsemi til að aðstoða útlendinga við að koma ólöglega til landsins eða til annars ríkis, hvort sem starfsemin er rekin í hagnaðarskyni eða ekki.]¹⁾

Nú er útlendingur fluttur til landsins með skipi eða loftfari án þess að hafa fullnægjandi ferðaskilríki og stjórnandi skips eða loftfars hefur ekki gengið úr skugga um að hann beri gild ferðaskilríki, sbr. 3. mgr. 4. gr., og er þá heimilt að gera stjórnanda farartækis sekt.

Þegar brot er framið í starfsemi lögaðila má gera lögaðilanum sekt skv. II. kafla A almennra hegningarlaga.

Tilraun eða hlutdeild í brotum á lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.

IX. kafli.

Reglugerð og gildistaka.

58. gr.

Reglugerð.

Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur¹⁾ um framkvæmd laganna.

1)Rg. 53/2003, sbr. 546/2003 og 769/2004.

59. gr.

Gildistaka.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 2003.

Jafnframt falla úr gildi lög um eftirlit með útlendingum, nr. 45 12. maí 1965, með síðari breytingum, sbr. lög nr. 19 26. mars 1991, nr. 133 31. desember 1993, nr. 90 13. júní 1996, nr. 82 16. júní 1998, nr. 23 16. mars 1999, nr. 25 9. maí 2000 og nr. 7 13. mars 2001.

Frá sama tíma breytast eftirfarandi lagaákvæði:

1. Í stað orðsins „Útlendingaeftirlitið“ í 2.mgr. 14. gr. laga um tilkynningar aðsetursskipta, nr. 73 25. nóvember 1952, kemur: Útlendingastofnun.
2. Lög um íslenskan ríkisborgararétt, nr. 100 23. desember 1952, sbr. lög nr. 62 12. júní 1998, breytast þannig:
 - a. Í stað orðsins „útlendingaeftirlits“ í 1. mgr. 5. gr. a laganna kemur: Útlendingastofnunar.
 - b. Í stað orðsins „útlendingaeftirlits“ í 2.mgr. 6. gr. laganna kemur:Útlendingastofnunar.
3. Í stað orðsins „útlendingaeftirlits“ í 6. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um þjóðskrá og almannaskráningu, nr. 54 27. apríl 1962, kemur: Útlendingastofnunar.
4. Í stað orðanna „forstjóri Útlendingaeftirlitsins“ í 7. tölul. 1. mgr. 22. gr. laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, nr. 70 11. júní 1996, sbr. lög nr. 150 27. desember 1996 og nr. 23 16. mars 1999, kemur: forstjóri Útlendingastofnunar.
5. Lög um vegabréf, nr. 136 22. desember 1998, sbr. lög nr. 23 16. mars 1999, breytast þannig:
 - a. Í stað orðsins „Útlendingaeftirlitinu“ í 1. mgr. 2. gr., 1. mgr. 7. gr. og 9. gr. kemur: Útlendingastofnun.
 - b. Í stað orðsins „Útlendingaeftirlitið“ í 1. mgr. 8. gr. kemur: Útlendingastofnun.
6. Lög um Schengen-upplýsingakerfið á Íslandi, nr. 16 14. apríl 2000, breytast þannig:
 - a. B-liður 1.mgr. 6. gr. laganna orðast svo: þegar synja á útlendingi um komu til landsins vegna endurkomubanns sem enn er í gildi á grundvelli brottvísunar:
 1. skv. a-lið 1. mgr. 20. gr. laga um útlendinga,
 2. skv. b-, c- eða d-lið 1. mgr. 20. gr. laga um útlendinga og ákvörðunin er reist á því að dvöl hlutaðeigandi í landinu geti stofnað allsherjarreglu, almannaöryggi eða öryggi ríkisins í hættu.
 - b. Í stað orðsins „Útlendingaeftirlitið“ í b-lið 1. mgr. 10. gr. kemur: Útlendingastofnun.
 - c. Í stað orðsins „Útlendingaeftirlits“ í b-lið 19. gr. kemur: Útlendingastofnunar.

[Ákvæði til bráðabirgða. Ákvæði a-liðar 1. mgr. 36. gr. laganna tekur ekki gildi fyrir ríkisborgara Eistlands, Lettlands, Litháens, Póllands, Slóvakíu, Slóveníu, Tékklands og Ungverjalands fyrr en 1. maí 2006. Til sama tíma gilda ákvæði 1. mgr. 35. gr. laganna um heimild EES-útlendinga til dvalar án sérstaks leyfis í sex mánuði ef hann er í atvinnuleit og

ákvæði 4. mgr. 35. gr. laganna um heimild EES-útlendings til að sækja um dvalarleyfi eftir komu til landsins ekki um launþega frá þessum ríkjum.[1)

1)L. 20/2004, 17. gr.

Lög

nr. 162/2002 um úrvinnslugjald.

Tóku gildi 1. janúar 2003 (sjá vefútgáfu Alþingis 2002 nr. 162 20. desember). EES-samningurinn: II. viðauki tilskipun 94/62/EB, XX. viðauki tilskipun 1999/31/EBE og 2000/53/EB. Breytt með l. 8/2003 (tóku gildi 12. mars 2003), l. 144/2003 (tóku gildi 1. jan. 2004), l. 128/2004 (tóku gildi 1. jan. 2005) og l. 114/2005 (tóku gildi 1. jan. 2006).

I. KAFLI

Markmið og skilgreiningar.

1. gr.

Markmið.

Markmið laga þessara er að skapa hagræn skilyrði fyrir endurnotkun og endurnýtingu úrgangs í þeim tilgangi að draga úr magni úrgangs sem fer til endanlegrar förgunar og tryggja viðeigandi förgun spilliefna.

2. gr.

Skilgreiningar.

Í lögum þessum er merking orða og orðasambanda sem hér segir:

1. *Endurnotkun*: endurtekin notkun úrgangs í óbreyttri mynd.
2. *Endurnýting*: hvers konar nýting úrgangs, önnur en endurnotkun, þ.m.t. endurvinnsla og orkuvinnsla.
3. *Endurnýtingarstöð*: staður og aðstaða þar sem endurnýting úrgangs fer fram.
4. *Förgun úrgangs*: aðgerð eða ferli þegar úrgangi er umbreytt og/eða komið fyrir varanlega, svo sem urðun og sorpbrennsla.
5. *Móttökustöð*: staður og aðstaða þar sem tekið er við úrgangi til geymslu til lengri eða skemmri tíma, til umhleðslu, flokkunar eða annarrar meðhöndlunar. Þaðan fer úrgangurinn til förgunar, endurnýtingar, endurnotkunar eða honum er fargað á staðnum. Undir móttökustöð falla flokkunarmiðstöðvar og förgunarstaðir.
6. *Söfnunarstöð (gámastöð)*: staður og aðstaða þar sem tekið er við úrgangi frá almenningi og/eða smærri fyrirtækjum. Þaðan fer hann til endurnotkunar og endurnýtingar eða er fluttur til móttökustöðva.
- [7. *Umbúðir*: allar vörur, af hvaða tegund sem er og úr hvaða efni sem er, sem eru notaðar við þökkun, verndun, meðhöndlun og afhendingu framleiðsluvöru, hvort sem þar er um að ræða hráefni eða fullunna vöru, til notanda eða neytanda. Nánar tiltekið eru umbúðir:
 - a. *söluumbúðir* eða *grunnumbúðir*, þ.e. umbúðir sem eru þannig gerðar að á sölustað mynda þær sölueiningu fyrir notanda eða neytanda,
 - b. *safnumbúðir*, þ.e. umbúðir sem eru þannig gerðar að á sölustað mynda þær safn tiltekins fjölda sölueininga, hvort sem þær eru seldar sem slíkar til notanda eða neytanda eða

- aðeins notaðar til að fylla í hillur á sölustað; hægt er að taka þær utan af vörunni án þess að það hafi áhrif á eiginleika hennar,
- c. *flutningsumbúðir*, þ.e. umbúðir þannig gerðar að þær auðvelda meðhöndlun og flutning nokkurra sölueininga eða safnumbúða til að koma í veg fyrir tjón við meðhöndlun og flutning; gámar til vöruflutninga á landleiðum, með skipum og flugvélum eru ekki taldir til flutningsumbúða.]¹⁾
8. *Úrgangur*: hvers kyns efni eða hlutir sem einstaklingar eða lögaðilar ákveða að losa sig við eða er gert að losa sig við á tiltekinn hátt og falla undir lög þessi.
9. *Úrvinnsla úrgangs*: söfnun, geymsla, böggun, flokkun, flutningur, endurnotkun, endurnýting, þökkun og förgun úrgangs.

1)L. 128/2004, 1. gr.

II. KAFLI Úrvinnslugjald og ráðstöfun þess.

3. gr.

Almennt um gjaldtöku.

Til að stuðla að úrvinnslu úrgangs skal leggja úrvinnslugjald á vörur, eftir því sem nánar er kveðið á um í lögum þessum. Leggja skal úrvinnslugjald á vörur hvort sem þær eru fluttar inn til landsins eða framleiddar hér á landi.

Úrvinnslugjald skal standa undir kostnaði við meðferð flokkaðs úrgangs á söfnunarstöð, flutning hans frá söfnunarstöð til móttökustöðvar eða endurnýtingarstöðvar, enda hafi verið greitt úrvinnslugjald af vörunum. Þá skal gjaldið standa undir endurnýtingu úrgangsins og förgun hans eftir því sem við á. Jafnframt skal gjaldið standa undir kostnaði við förgun þess úrgangs sem blandast hefur vöru sem greitt hefur verið úrvinnslugjald af, enda sé blöndunin hluti af eðlilegri notkun vörunnar. Úrvinnslugjald skal standa undir kostnaði vegna greiðslu skilagjalda og vegna starfsemi Úrvinnslusjóðs.

4. gr.

Fjárhæð úrvinnslugjalds.

Fjárhæð úrvinnslugjalds skal taka mið af áætlun um kostnað við úrvinnslu úrgangs, sbr. 2. mgr. 3. gr. Vöruflokkum skal skipt í uppgjörsflokka með reglugerð sem ráðherra setur að fenginni tillögu stjórnar Úrvinnslusjóðs og skal tekjum hvers uppgjörsflokks eingöngu varið til að mæta gjöldum þess flokks. Hver uppgjörsflokkur er fjárhagslega sjálfstæður.

Umhverfisstjórnir leggja að fenginni tillögu stjórnar Úrvinnslusjóðs fram tillögu til fjármálaráðherra um breytingar á fjárhæðum úrvinnslugjalds, álagningu skilagjalds og nýjar gjaldskyldar vörur eftir því sem við á. Fjármálaráðherra flytur frumvarp á Alþingi um fjárhæðir úrvinnslugjalds og skilagjalds.

5. gr.

Úrvinnslugjald á ökutæki.

Skráður eigandi gjaldskylds ökutækis skal á hverju gjaldtímabili greiða úrvinnslugjald að fjárhæð [350 kr.]¹⁾ fyrir hvert gjaldskylt ökutæki sitt skv. 2. mgr. 1. gr. laga nr. 39/1988, um bifreiðagjald. Gjald dagar úrvinnslugjalds á ökutæki eru 1. janúar ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. janúar – 30. júní og 1. júlí ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. júlí – 31. desember. Gjaldið skal innheimt með bifreiðagjaldi og fer um greiðsluskyldu, gjalddaga, eindaga, álagningu, innheimtu gjaldsins og kæruehimild samkvæmt lögum um bifreiðagjald.

Bifreiðar sem eru undanþegnar bifreiðagjaldi skv. 4. gr. laga um bifreiðagjald eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum. [Gjaldtímabil vegna bifreiða samkvæmt málsgrein

Þessari er 1. janúar – 31. desember og skal skráður eigandi gjaldskylds ökutækis á gjaldtímabilinu greiða úrvinnslugjald að fjárhæð [700 kr.]¹⁾ fyrir hvert gjaldskyldt ökutæki sitt. Gjaldldagi úrvinnslugjalds á bifreiðar samkvæmt málsgrein þessari er 1. júlí ár hvert. Um innheimtu gjaldsins að öðru leyti gildir 1. mgr.]²⁾

[Gjaldskylda fellur niður frá og með upphafi fyrsta gjaldtímabils eftir að greitt hefur verið úrvinnslugjald af ökutækinu í full 15 ár og fyrir bifreiðar sem eru eldri en 25 ára í upphafi gjaldárs.]¹⁾

1)L. 128/2004, 2. gr. 2)L. 144/2003, 1. gr.

6. gr.

Skilagjald á ökutæki.

Greiða skal skilagjald, [10.000 kr.]¹⁾, hverjum þeim sem afhendir gjaldskyldt ökutæki til móttökustöðvar til endurnýtingar eða endanlegrar förgunar, enda hafi ökutækið verið afskráð og úrvinnslugjald greitt a.m.k. einu sinni af viðkomandi ökutæki.

Umhverfisráðherra setur í reglugerð ákvæði um fyrirkomulag greiðslu til móttökustöðvar.

1)L. 128/2004, 3. gr.

7. gr.

Skilagjald á drykkjarvöruumbúðir.

Endurgreiða skal neytendum skilagjaldshluta úrvinnslugjalds, 9 kr. með virðisaukaskatti á hverja umbúðaeiningu, sbr. viðauka III, við móttöku á notuðum úrvinnslugjaldsskyldum drykkjarvöruumbúðum.

[7. gr. a

Úrvinnslugjald á pappa-, pappírs- og plastumbúðir.

Úrvinnslugjald skal leggja á umbúðir gerðar úr pappa og pappír, 10 kr./kg, og umbúðir gerðar úr plasti, 10 kr./kg. Úrvinnslugjald skal leggja á hvort sem umbúðir eru einar sér eða utan um vörur sem fluttar eru til landsins. Úrvinnslugjald skal lagt á samkvæmt upplýsingum gjaldskylds aðila um þyngd, tegund og samsetningu umbúða, sbr. þó 2. mgr. Þetta á einnig við um samsettar umbúðir.

[Gjaldskyldur aðili skal við tollafgreiðslu gefa upp þyngd umbúða í vörusendingu til tollafgreiðslu samkvæmt staðfestum upplýsingum þar um. Ef staðfestar upplýsingar um þyngd umbúða vöru fást ekki er gjaldskyldum aðila heimilt að greiða úrvinnslugjald í samræmi við reiknireglur í viðauka XVIII.]²⁾

Um álagningu úrvinnslugjalds á heyrúlluplast og um skilagjald á einnota drykkjarvöruumbúðum með skilagjaldi úr áli, stáli, gleri og plastefnum fer skv. 8. gr.]¹⁾

[Pappa-, pappírs- og plastumbúðir í eftirtöldum tollskrárnúmerum eru undanþegnar úrvinnslugjaldi að því skilyrði uppfylltu að viðkomandi vara verði sannanlega flutt úr landi og komi ekki til úrvinnslu hér á landi:

3923.1001	3923.3000	4819.1001	4819.3001	4819.5009
3923.1009	3923.4000	4819.1009	4819.3009	4819.6000
3923.2101	3923.5000	4819.2011	4819.4001	4822.1000
3923.2109	3923.9001	4819.2019	4819.4009	4822.9000
3923.2901	3923.9002	4819.2091	4819.5001	4823.9004
3923.2909	3923.9009	4819.2099	4819.5002	4823.9006

Umhverfisstofnun setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd niðurfellingar úrvinnslugjalds.]³⁾

1)L. 128/2004, 4. gr., 2) l. 114/2005, a-liður 1. gr., 3) l. 114/2005, a-liður 1. gr.

8. gr.

[Úrvinnslugjald á aðrar vörur.

Úrvinnslugjald skal leggja á eftirtalda vöruflokka, eins og nánar er kveðið á um í viðaukum með lögum þessum:

1. Aðrar umbúðir: heyrúlluplast, sbr. viðauka I, einnota drykkjarvöruumbúðir með skilagjaldi úr áli, stáli, gleri og plastefnum, sbr. viðauka III.
2. Oliuvörur: sbr. viðauka IV.
3. Lífræn leysiefni og klórbundin efnasambönd: lífræn leysiefni, sbr. viðauka V, halógeneruð efnasambönd, sbr. viðauka VI, ísócyánöt og pólyúretön, sbr. viðauka VII.
4. Málning og litarefni: málning, sbr. viðauka VIII, prentlitir, sbr. viðauka IX.
5. Rafhlöður og rafgeymar: rafhlöður og rafgeymar aðrir en blýsýrurafgeymar, sbr. viðauka X, blýsýrurafgeymar, sbr. viðauka XI.
6. Vörur í ljósmyndaiðnaði: sbr. viðauka XII.
7. Kvikasílfursvörur: sbr. viðauka XIII.
8. Varnarefni: sbr. viðauka XIV.
9. Kælimiðlar: sbr. viðauka XV.
10. Hjólbarðar: sbr. viðauka XVI.
11. Veifarferi úr gerviefnum: sbr. viðauka XVII.

Við flokkun til gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum skal fylgt flokkunarreglum tollalaga.

Fyrirtækjum og atvinnugreinum er heimilt að semja sín á milli um ráðstafanir til að tryggja úrvinnslu úrgangs vegna svartolíu og veifarferi úr gerviefnum, enda þjóni það markmiðum laganna. Svartolía og veifarferi úr gerviefnum eru þá undanþegin gjaldtöku samkvæmt lögum þessum, enda hafi stjórn Úrvinnslusjóðs staðfest samninginn, sbr. 3. mgr. 17. gr., og tilkynnt það tollstjóra. Hvorum samningsaðila er heimilt að segja upp samningi samkvæmt þessari grein. Úrvinnslusjóði er þó einungis heimilt að segja upp samningi vegna brota á honum og að fenginni umsögn Umhverfisstofnunar. Úrvinnslusjóður skal tilkynna tollstjóra sé samningi sagt upp.

Í samningi skv. 3. mgr. skal koma fram verklýsing þar sem m.a. eru upplýsingar um söfnun, flutninga, meðhöndlun úrgangs, ráðstöfun hans, umsjón og stjórnun, upplýsingasöfnun og skýrslugjöf. Þá skulu, áður en gengið er frá samningi, liggja fyrir upplýsingar um magn úrgangs, hvernig kerfið mun vera fjármagnað, aðgang handhafa úrgangs að kerfinu og greiðslu umsýslugjalds til Úrvinnslusjóðs.]¹⁾

1)L. 128/2004, 5. gr.

III. KAFLI

Gjaldskyldir aðilar, álagning gjalds, uppgjörstímabil, gjalddagar, skýrslur, álag, dráttarvextir, kærheimild og kærufrestur.

9. gr.

Gjaldskyldir aðilar.

Skylda til að greiða úrvinnslugjald samkvæmt lögum þessum, sbr. þó 5. gr., hvílir á eftirtöldum aðilum:

1. Öllum sem flytja til landsins gjaldskyldar vörur samkvæmt lögum þessum til endursölu.

2. Öllum sem flytja til landsins gjaldskyldar vörur samkvæmt lögum þessum til eigin nota.

3. Öllum sem framleiða gjaldskyldar vörur samkvæmt lögum þessum innan lands.

Gjaldskyldan tekur til allra framleiðenda og innflytjenda, svo sem einstaklinga, félaga, sjóða og stofnana, sveitarfélaga og stofnana þeirra, ríkissjóðs, ríkisstofnana, erlendra verktaka og annarra aðila sem flytja inn eða framleiða umræddar vörur.

Aðilar sem eru gjaldskyldir skv. 1. mgr., aðrir en þeir sem flytja vörur til landsins til eigin nota, skulu ótilkvaddir og eigi síðar en 15 dögum áður en úrvinnslugjaldsskyld starfsemi hefst tilkynna atvinnurekstur sinn eða starfsemi til skráningar hjá skattstjóra þar sem aðili hefur lögheimili. Skráning hjá skattstjóra er forsenda fyrir greiðslufresti, sbr. 1. og 3. mgr. 11. gr. Breytingar sem verða á starfsemi eftir að skráning hefur farið fram skal tilkynna skattstjóra eigi síðar en 15 dögum eftir að breyting varð.

Að svo miklu leyti sem ekki er á annan veg kveðið á um í lögum þessum skulu ákvæði laga nr. 97/1987, um vörugjald, eiga við um álagningu, innheimtu, tilkynningarskyldu, kærur, eftirlit og aðra framkvæmd gjaldtöku samkvæmt lögum þessum.

10. gr.

Álagning gjalds.

Tollstjórar skulu annast álagningu og innheimtu gjalds af gjaldskyldum innfluttum vörum og skal það innheimt með aðflutningsgjöldum. Skattstjórar annast álagningu gjalds vegna innlendarar framleiðslu sem tollstjórar innheimta. Fjármálaráðherra getur ákveðið að fela einstökum skattstjórum að annast eftirlit, framkvæmd og álagningu gjalds í öðrum skattumdæmum. Ríkisskattstjóri annast álagningu úrvinnslugjalds af ökutækjum.

[10. gr.

Endurgreiðsla úrvinnslugjalds vegna útflutnings.

Sé gjaldskyld vara sannanlega flutt úr landi og komi ekki til úrvinnslu hér á landi skal endurgreiða gjaldskyldum aðila, eða þeim sem keypt hefur vöruna af gjaldskyldum aðila, úrvinnslugjald sem greitt hefur verið af viðkomandi vöru. Aðili sem óskar endurgreiðslu skv. 1. másl. skal tilgreina í sérstakri skýrslu til skattstjóra um magn vöru og fjárhæð þess úrvinnslugjalds sem sannanlega hefur verið greitt af viðkomandi vöru. Skýrslu skal skilað eigi síðar en 15 dögum fyrir gjalddaga úrvinnslugjalds. Endurgreiðsla skal fara fram á gjalddaga, enda hafi úrvinnslugjald vegna viðkomandi tímabils verið greitt. Fjárhæð sem sótt er um endurgreiðslu á hverju sinni skal vera að lágmarki 10.000 kr. Umhverfisiráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd endurgreiðslu.]¹⁾

1) l. 114/2005, a-liður 2. gr

11. gr.

Uppgjörstímabil, gjalddagar og greiðslufrestur.

Hvert uppgjörstímabil vegna innlendarar framleiðslu á gjaldskyldum vörum, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 9. gr., er tveir mánuðir, janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október, nóvember og desember. Gjalddagi hvers uppgjörstímabils er 28. dagur annars mánaðar eftir lok þess.

Innlendir framleiðendur skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs úrvinnslugjald af gjaldskyldum vörum sem voru seldar eða afhentar á tímabilinu. Innlendum framleiðendum sem keypt hafa aðföng til gjaldskyldrar framleiðslu sinnar og greitt af þeim úrvinnslugjald er heimilt að draga það frá við endanleg skil gjaldsins.

Hvert uppgjörstímabil vegna innfluttrar vöru, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 9. gr., er tveir mánuðir eins og tilgreint er í 1. mgr. Gjalddagi hvers tímabils er 28. dagur annars mánaðar eftir lok þess.

Innflytjendur sem flytja vörur til landsins til endursölu skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs úrvinnslugjald af gjaldskyldum vörum sem voru tollafgreiddar á uppgjörstímabilinu.

Innflytjendur sem flytja gjaldskylda vöru til landsins til eigin nota, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 9. gr., skulu greiða úrvinnslugjald við tollafgreiðslu.

Beri gjalddaga upp á helgidag eða almennan frídag færist gjalddagi á næsta virkan dag á eftir.

Um greiðslufrest úrvinnslugjalds vegna innfluttrar vöru fer að öðru leyti samkvæmt reglugerð nr. 390/1999, um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum, með síðari breytingum.

12. gr.

Skýrslur, álag og dráttarvextir.

Gjaldskyldir aðilar skv. 3. tölul. 1. mgr. 9. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils skila skýrslu í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður vegna vara sem greiða ber gjald af á uppgjörstímabilinu. Skattstjóri skal áætla gjald af viðskiptum þeirra aðila sem skila ekki skýrslu innan tilskilins tíma, senda enga skýrslu eða ef skýrslu eða fylgigögnum er ábótavant. Skattstjóri skal tilkynna innheimtumanni og gjaldskyldum aðila um áætlanir og leiðréttingar sem gerðar hafa verið. Um málsmeðferð fer eftir ákvæðum laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

Sé gjald ekki greitt á tilskildum tíma skal gjaldskyldur aðili, sbr. 1. mgr. 9. gr., sæta álagi til viðbótar því gjaldi sem honum ber að standa skil á. Sama gildir ef skýrslu hefur ekki verið skilað eða henni er ábótavant og gjald því áætlað nema aðili hafi greitt fyrir gjalddaga gjaldsins upphæð er til áætlunar svarar eða gefið fyrir lok kærufrests fullnægjandi skýringu á vafaatriðum. Álag skal vera 1% af þeirri upphæð sem vangreidd er fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærra en 10%.

Sé gjald ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal gjaldandi greiða dráttarvexti af því sem gjaldfallið er. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu, nr. 38/2001.

13. gr.

Kæruheimild og kærufrestur.

Heimilt er að kæra álagningu gjalds innan 30 daga frá gjalddaga gjaldsins. Kæru skal beint til þess tollstjóra eða þess skattstjóra sem annaðist álagningu gjaldsins. Kæru skal fylgja skriflegur rökstuðningur. Innsend fullnægjandi skýrsla skal tekin sem kæra þegar um er að ræða áætlanir skv. 12. gr. Tollstjóri, skattstjóri eða ríkisskattstjóri skal kveða upp skriflegan rökstuddan úrskurð um kærana og tilkynna hana í ábyrgðarbréfi innan 30 daga frá lokum kærufrests.

Gjaldskyldur aðili og tollstjórinn í Reykjavík geta skotið úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. til ríkistollanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Um kærufresti og málsmeðferð fer eftir ákvæðum 101. gr. tollalaga, nr. 55/1987.

Gjaldskyldur aðili og ríkisskattstjóri geta skotið úrskurði skattstjóra skv. 1. mgr. til yfirkattanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Um kærufresti og málsmeðferð fer eftir ákvæðum laga nr. 30/1992, um yfirkattanefnd.

IV. KAFLI Úrvinnslugjóður.

14. gr.

Framkvæmd.

Úrvinnslusjóður er stofnun í eigu ríkisins og heyrir undir umhverfisráðherra. Úrvinnslusjóður fer með framkvæmd laga þessara og er ráðherra til ráðgjafar um mál þau sem undir löginn falla.

15. gr.

Hlutverk Úrvinnslusjóðs.

Úrvinnslusjóður sér um umsýslu úrvinnslugjalds og ráðstöfun þess.

Úrvinnslusjóður skal með hagrænum hvötum koma upp skilvirku fyrirkomulagi á úrvinnslu úrgangs sem er tilkominn vegna vara sem falla undir lög þessi. Úrvinnslusjóður skal leitast við að skapa sem hagkvæmust skilyrði til úrvinnslu úrgangs. Úrvinnslusjóður semur við aðila um úrvinnslu úrgangs á grundvelli útboða eða verksamninga eftir því sem við á.

[Úrvinnslusjóði er heimilt að semja við rekstraraðila um endurgreiðslu úrvinnslugjalds vegna endurnýtingar á eigin úrgangi rekstraraðila samkvæmt nánari ákvörðun í reglugerð.]¹⁾

Úrvinnslusjóður skal ár hvert gera skýrslu um innheimtu og ráðstöfun úrvinnslugjalds eftir uppgjörflokkum, svo og um magn og skilahlutfall gjaldskyldrar vöru og úrvinnslu hennar. Auk þess geri Úrvinnslusjóður ár hvert fjárhagsáætlun fyrir næsta ár þar á eftir með hliðsjón af áætlun um magn gjaldskyldrar vöru á markaði, flokkaðs úrgangs sem safnast og kostnaði við úrvinnslu hans á grundvelli útreikninga, útboða og verksamninga.

Úrvinnslusjóður skal hafa samráð við hlutaðeigandi aðila um atriði er þá varða.

1) L. 114/2005, 3. gr.

16. gr.

Stjórn Úrvinnslusjóðs.

Umhverfisráðherra skipar fimm manna stjórn Úrvinnslusjóðs til fjögurra ára í senn. Umhverfisráðherra skipar formann stjórnar án tilnefningar, en fjórir meðstjórnendur skulu skipaðir að fenginni tilnefningu frá eftirtöldum aðilum: einn eftir sameiginlegri tilnefningu Samtaka fiskvinnslustöðva og Landssambands íslenskra útvegsmanna, einn frá Samtökum iðnaðarins, einn frá SVP – Samtökum verslunar og þjónustu og einn frá Sambandi íslenskra sveitarfélaga. Varaformaður sem skipaður er af ráðherra, eftir tilnefningu stjórnar, skal koma úr hópi stjórnarmanna.

Þóknun til stjórnarmanna greiðist úr Úrvinnslusjóði og skal ákveðin af umhverfisráðherra.

17. gr.

Hlutverk stjórnar Úrvinnslusjóðs.

Stjórn Úrvinnslusjóðs hefur yfirumsjón með starfsemi hans í samræmi við lög þessi og reglugerðir settar samkvæmt þeim og er umhverfisráðherra til ráðgjafar við framkvæmd laga þessara.

Stjórnin hefur það hlutverk að móta stefnu um starfsemi sjóðsins, svo sem um helstu áherslur, verkefni og starfshætti hans, og leggur fyrir ráðherra til staðfestingar.

Stjórnin staðfestir skýrslur og áætlanir skv. 15. gr. og hefur eftirlit með því að þær séu gerðar og leggur þær fyrir ráðherra fyrir 1. júní ár hvert. Þá staðfestir stjórnin einnig samninga skv. 3. mgr. 8. gr., að fenginni umsögn Umhverfisstofnunar.

Stjórnin skal eftir því sem við á leggja fram tillögu til umhverfisráðherra um breytingar á fjárhæð úrvinnslugjalds, nýjar gjaldskyldar vörur og fjárhæð úrvinnslugjalds á þær. Telji stjórnin þörf á að leggja skilagjald á vöru til að ná fram auknum skilum hennar skal hún

jafnframt leggja fram tillögu um það til ráðherra og fjárhæð þess. Við gerð tillögu að nýjum gjaldskyldum vörum og undanþágu frá gjaldskyldu skal stjórnin taka mið af skuldbindingum og stefnumörkun stjórnvalda í úrgangsmálum.

18. gr.

Umsjón með daglegum rekstri Úrvinnslusjóðs.

Stjórn Úrvinnslusjóðs ræður framkvæmdastjóra Úrvinnslusjóðs. Framkvæmdastjóri annast daglegan rekstur sjóðsins og ber ábyrgð á fjárreiðum hans og reikningshaldi gagnvart stjórn. Framkvæmdastjóri ræður annað starfsfólk Úrvinnslusjóðs.

19. gr.

Rekstur Úrvinnslusjóðs.

Tekjur af úrvinnslugjaldi samkvæmt lögum þessum[, þ.m.t. vaxtatekur,]¹⁾ skulu renna óskiptar til Úrvinnslusjóðs að undanþegnu umsýslugjaldi til ríkissjóðs sem nemur 0,5% af þeim tekjum.

Skorti Úrvinnslusjóð reiðufé til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt lögum þessum skal stjórn sjóðsins þegar tilkynna það ráðherra. Ríkissjóður skal gæta þess að sjóðurinn hafi nægilegt laust fé til ráðstöfunar til að standa við skuldbindingar sínar.

1)Sbr. 1. gr. laga nr. 37/2005.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Viðurlög.

Um viðurlög skulu gilda, eftir því sem við getur átt, ákvæði tollalaga, nr. 55/1987, um innfluttar vörur og laga um virðisaukaskatt, nr. 50/1988, um innlendar framleiðsluvörur.

21. gr.

Reglugerðarheimildir.

Umhverfisráðherra setur reglugerð um framkvæmd laga þessara.

Ráðherra skal að fengnum tillögum Úrvinnslusjóðs setja reglugerð um nauðsynlegan frágang úrgangs í hverjum uppgjörsflokki við móttöku í móttökustöð.

22. gr.

Gildistaka.

Lög þessi skulu öðlast gildi 1. janúar 2003. Frá sama tíma falla úr gildi lög nr. 56/1996, um spilliefnagjald, með síðari breytingum.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal móttaka á flokkuðum úrgangi, sem til er kominn vegna vara sem bera úrvinnslugjald, hefjast 1. apríl 2003 vegna vöru sem fellur undir viðauka II, X og XVI, 1. júlí 2003 vegna ökutækja, sbr. 5. gr., og eigi síðar en 1. júlí 2004 vegna vöru sem fellur undir viðauka I. Greiðsla skilagjalds á ökutæki, sbr. 6. gr., skal hefjast 1. júlí 2003.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

[Ákvæði 7. gr. og 1. tölul. 1. mgr. 8. gr., sbr. viðauka III vegna einnota drykkjarvöruumbúða með skilagjaldi úr áli, stáli, gleri og plastefnum, skulu koma til

framkvæmda 1. janúar 2008. Frá sama tíma falla úr gildi lög nr. 52/1989, um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur, með síðari breytingum.

Úrvinnslusjóði er þó heimilt að undirbúa samning við Endurvinnsluna hf. um að ákvæði 1. mgr. komi til framkvæmda fyrir 1. janúar 2008.

Ákvæði 11. tölul. 1. mgr. 8. gr., sbr. viðauka XVII um veiðarfæri úr gerviefnum, skal koma til framkvæmda 1. september 2005.]¹⁾

1)L. 128/2004, 6. gr..

II.

[Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. a skal greiðsla vegna móttöku á plastfilmu sem kemur frá fyrirtækjum og bylgjupappa koma til framkvæmda 1. apríl 2005 og vegna annarra umbúða frá og með 1. mars 2006. Álagning úrvinnslugjalds á þessa vöruflokka skal hefjast 1. september 2005.

Frá gildistöku laga þessara til 1. júní 2005 skal starfa nefnd umhverfisráðuneytis, Sambands íslenskra sveitarfélaga, Úrvinnslusjóðs og Umhverfisstofnunar. Umhverfisráðherra skal skipa nefndina með tilnefningu frá framangreindum aðilum. Nefndin skal undirbúa framkvæmd móttöku á pappa- og plastumbúðum sem berast með söfnunarkerfi sveitarfélaga í samræmi við ákvæði laga nr. 55/2003, um meðhöndlun úrgangs. Tilnefningaraðilar skulu bera kostnað vegna fulltrúa sinna í nefndinni.]¹⁾

1)L. 128/2004, 6. gr.

III.

[Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. a skal til 1. september 2005 leggja úrvinnslugjald á samsettar pappaumbúðir fyrir drykkjarvöru sem flokkast undir eftirfarandi tollskrárnúmer sem hér segir: ...]¹⁾²⁾

1)Um gjaldskrána vísast til Stjtið. A 2004, bls. 770–772. 2)L. 128/2004, 6. gr.

Viðaukar við lögina eru ekki birtir hér en vísað er til laga nr. 128/2004 og 114/2005.

Úr lögum um fjarskipti

nr. 81/2003

Tóku gildi 25. júlí 2003, sjá þó ákvæði 76. gr. laganna (sjá vefútgáfu Alþingis 2003 nr. 81 26. mars). EES-samningurinn: XI. viðauki tilskipun 1999/5/EB, reglugerð 2887/2000/EB, tilskipun 2002/19/EB, 2002/20/EB, 2002/21/EB, 2002/22/EB, 2002/58/EB og 2002/77/EB. Breytt með l. 129/2004 (taka gildi 31. des. 2005).

I. kafli.

Markmið og gildissvið. Stjórn fjarskiptamála.

1. gr.

Markmið og gildissvið.

Lög þessi gilda um fjarskipti, fjarskiptaþjónustu og fjarskiptanet.

Markmið laganna er að tryggja hagkvæm og örugg fjarskipti hér á landi og efla virka samkeppni á fjarskiptamarkaði.

Íslenska ríkið skal tryggja eftir því sem unnt er að öllum landsmönnum bjóðist aðgangur að fjarskiptaþjónustu, eftir því sem nánar er mælt fyrir um í lögum þessum.

Fjarskipti sem eingöngu eru boð eða sendingar með þræði innan húsakynna heimilis, fyrirtækis eða stofnunar, svo sem í sjúkrahúsum, gistihúsum, skólum og verksmiðjum, heyra ekki undir lög þessi.

Lög þessi gilda ekki um efni sem sent er á fjarskiptanetum.

2. gr.

Stjórn fjarskiptamála.

Samgönguráðherra fer með yfirstjórn fjarskipta.

Póst- og fjarskiptastofnun skal hafa umsjón með fjarskiptum innan lögsögu íslenska ríkisins og hafa eftirlit með framkvæmd laga þessara.

II. kafli.

Orðskýringar.

3. gr.

Merking orða í lögum þessum er sem hér segir:

1. *Aðgangur:* Að veita öðru fjarskiptafyrirtæki aðgang að fjarskiptaneti, aðstöðu eða fjarskiptaþjónustu samkvæmt fastsettum skilmálum í þeim tilgangi að veita fjarskiptaþjónustu.

2. *Almenn talsímaþjónusta:* Þjónusta opin almenningi sem miðlar innlendum og alþjóðlegum símtölum um notendabúnað sem er tengdur föstum nettengipunkti.

3. *Almenningssími:* Sími sem er opinn almenningi til notkunar gegn greiðslu.

4. *Almennt talsímanet:* Fjarskiptanet sem er notað til að bjóða almenna talsímaþjónustu. Netið gerir flutning milli nettengipunkta mögulegan, bæði á tali og öðrum tegundum boðskipta, svo sem faxi og gögnum.

5. *Almennt fjarskiptanet:* Fjarskiptanet sem er notað að öllu eða mestu leyti til að bjóða almenna fjarskiptaþjónustu.

6. *Alþjónusta:* Afmarkaðir þættir fjarskipta af tilteknum lágmarksgæðum sem boðnir eru öllum notendum á viðráðanlegu verði, óháð landfræðilegri staðsetningu þeirra.

7. *Áskrifandi:* Einstaklingur eða lögaðili sem er aðili að samningi við seljanda almennrar fjarskiptaþjónustu um afhendingu slíkrar þjónustu.

8. *Breiðskjársjónvarpsþjónusta:* Sjónvarpsþjónusta sem samanstendur að öllu leyti eða hluta til af dagskrárefni sem er framleitt til þess að sýna í breiðskjárformi með mynd í fullri hæð.

9. *Fast forval:* Möguleiki sem áskrifendum í talsímaþjónustu er boðinn og gefur þeim kost á að velja að ákveðnum flokkum símtala sé beint til ákveðins þjónustuveitanda, sem valinn er fyrir fram, án þess að nota þurfi forskeyti viðkomandi þjónustuveitanda.

10. *Fjarskiptafyrirtæki:* Einstaklingur eða lögaðili sem hefur tilkynnt Póst- og fjarskiptastofnun um fyrirhugaðan rekstur fjarskiptaþjónustu eða fjarskiptanets.

11. *Fjarskiptafyrirtæki með umtalsverða markaðshlutdeild:* Fjarskiptafyrirtæki sem Póst- og fjarskiptastofnun hefur skilgreint með umtalsverða markaðshlutdeild.

12. *Fjarskiptanet:* Sendikerfi og þar sem það á við skiptistöðvar, beinar og önnur úrræði sem gera mögulegt að miðla merkjum eftir þræði, þráðlaust, með ljósbylgjum, rafdreifikerfi, háspennulínunum eða með öðrum rafsegulaðferðum, þ.m.t. net fyrir hljóð- og sjónvarp og kapalsjónvarp.

13. *Fjarskiptavirki*: Hvers konar tæki, tækjahlutar, leiðslur, búnaður og því um líkt sem sérstaklega er ætlað að koma á fjarskiptum eða reka þau hvort heldur er til sendingar eða móttöku.

14. *Fjarskiptaþjónusta*: Þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að beina merkjum um fjarskiptanet.

15. *Fjarskipti*: Hvers konar sending og móttaka tákna, merkja, skriftar, mynda og hljóða eða hvers konar boðmiðlun eftir leiðslum, með þráðlausri útbreiðslu eða öðrum rafsegulkerfum.

16. *Forritatengsl*: Hugbúnaðartengsl milli forrita, sem eru gerð aðgengileg af útvarpsstöðvum eða þjónustuveitendum, og úrræða í þróuðum stafrænum sjónvarpsbúnaði fyrir stafræna sjón- og hljóðvarpsþjónustu.

17. *Forskeyti*: Númer sem notandi verður að velja á undan símanúmeri til að fá aðgang að þjónustuaðila.

18. *Heimtaug*: Koparlína sem tengir nettengipunkt í húsnæði áskrifanda við tengigrind eða samsvarandi aðstöðu í hinu almenna talsímaneti.

19. *Nettengipunktur*: Efnislegur tengipunktur þar sem áskrifanda er veittur aðgangur að almennu fjarskiptaneti.

20. *Notandi*: Einstaklingur eða lögaðili sem notar eða sækir um að nota almenna fjarskiptaþjónustu.

21. *Númer og vistföng*: Röð tákna sem eru notuð til að auðkenna einstaka áskrifendur í fjarskiptavirkjum.

22. *Samhýsing*: Aðgangur að rými og tækniþjónustu sem er nauðsynlegur til að koma viðeigandi búnaði rétthafa fyrir með góðu móti og tengja hann.

23. *Samruni*: Um skilgreiningu á samruna fer eftir samkeppnislögum.

24. *Samtenging*: Efnisleg og rökvis tenging fjarskiptaneta sem gerir notendum kleift að eiga samskipti við aðra notendur eða fá aðgang að þjónustu sem er veitt af öðru fjarskiptafyrirtæki. Ekki skiptir máli hvort þjónustan er veitt af eigendum netsins eða öðrum aðilum sem kunna að hafa aðgang að fjarskiptanetinu.

25. *Skaðleg truflun*: Truflun sem setur í hættu, rýrir alvarlega, hindrar eða truflar endurtekið þráðlausa fjarskiptaþjónustu.

26. *Skilyrt aðgangskerfi*: Sérhver tæknileg ráðstöfun eða fyrirkomulag sem veitir aðgang að lokaðri hljóð- eða sjónvarpsþjónustu.

27. *Virðisaukandi þjónusta*: Þjónusta þar sem virðisaukandi þáttum er bætt við fjarskiptaþjónustu.

28. *Yfirgjald*: Gjald fyrir virðisaukandi þjónustu sem er hærra en almennt símtalagjald.

29. *Þróaður stafrænn sjónvarpsbúnaður*: Aðgangskassi sem tengist sjónvarpstæki eða stafrænt sjónvarpstæki sem getur tekið á móti stafrænni gagnvirkri sjónvarpsþjónustu.

...

XII. kafli.

Fjarskiptabúnaður.

59. gr.

Búnaður fjarskiptaneta.

Tækjabúnaður almennra fjarskiptaneta skal að jafnaði vera í samræmi við tæknistaðla sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu. Póst- og fjarskiptastofnun getur í sérstökum tilvikum mælt fyrir um notkun annarra staðla, svo og tilmæla frá Alþjóðafjarskiptasambandinu. Tæknilegir eiginleikar í nettengipunktum skulu ávallt vera í samræmi við staðla. Fjarskiptafyrirtæki sem reka almenn fjarskiptanet skulu birta upplýsingar um tæknilega eiginleika í nettengipunktum. Samgönguráðherra getur sett reglugerð¹⁾ um nánari útfærslu

Þessara ákvæða. Þráðlaus fjarskiptanet má einungis setja upp og nota að fengnu leyfi Póst- og fjarskiptastofnunar. Stofnuninni er þó heimilt að gefa út almennt leyfi fyrir þráðlaus fjarskiptanet í ákveðnum tíðnisviðum þegar geislað afl senda er undir hámarki sem stofnunin setur.

1)Rg. 532/2001.

60. gr.

Innanhússfjarskiptalagnir.

Fjarskiptalagnir í húsnæði áskrifenda, þ.m.t. húskassar, eru á ábyrgð húseigenda. Staðsetning húskassa og allar lagnir í byggingu skulu vera í samræmi við teikningar af byggingunni sem byggingareftirlit hefur samþykkt. Í fjöleignarhúsum skulu húskassar vera innsiglaðir eða læstir og þannig gengið frá lögnum að óviðkomandi eigi ekki greiða leið að einstökum fjarskiptalínum. Þegar fjarskiptafyrirtæki berst umsókn um þjónustu frá áskrifanda skal fjarskiptafyrirtæki eiga rétt á aðgangi að húskassa í viðkomandi byggingu til að tengja sig inn á hann og að lögnum viðkomandi áskrifanda. Póst- og fjarskiptastofnun setur reglur um frágang húskassa og lagna í þeim tilgangi að tryggja vernd fjarskipta og skilgreina aðgangsheimild fjarskiptafyrirtækja.

61. gr.

Notendabúnaður og tæki fyrir þráðlaus fjarskipti.

Póst- og fjarskiptastofnun hefur eftirlit með sölu notendabúnaðar fyrir fjarskipti og tækja fyrir þráðlaus fjarskipti. Eftirfarandi grunnkröfur eiga við um öll slík tæki:

1. Um verndun heilsu og öryggis notanda jafnt og annarra manna.
2. Um að tæki í notkun hafi ekki truflandi áhrif á rafsegulumhverfið.

Að auki skal þráðlaus búnaður gerður með tilliti til þess að nýta á sem skilvirkastan hátt tíðnisvið sem ætlað er þráðlausum fjarskiptum á jörðu og í geimnum og stöðu sem þeim er úthlutað á baugum umhverfis jörðu án þess að valda skaðlegum truflunum.

Setja má skilyrði um að ákveðnir flokkar tækja eða einstök tæki séu þannig gerð að þau:

- a. megi starfrækja með öðrum tækjum með milligöngu neta og að hægt sé að tengja þau við rétta skilpunkta hvar sem er innan Evrópska efnahagssvæðisins,
- b. valdi ekki tjóni á netum, starfsemi þeirra eða virkni og orsaki þannig óviðunandi rýrnun þjónustu,
- c. hafi innbyggðar varnir til verndar persónuupplýsingum og friðhelgi einkalífs áskrifenda og notenda,
- d. hafi möguleika á útfærslu sem hindrar svik,
- e. hafi möguleika á útfærslu sem tryggir aðgang að neyðarþjónustu,
- f. hafi möguleika sem auðvelda fötluðum notkun þeirra.

Notendabúnaður fyrir stafrænt sjónvarp skal uppfylla kröfur um samvirkni í samræmi við reglur sem Póst- og fjarskiptastofnun setur um:

- a. sameiginlegt brenglunaralgrími og gjaldfrjálsa viðtöku,
- b. samvirkni hliðrænna og stafrænna sjónvarpstækja.

62. gr.

Þráðlaus sendibúnaður.

Sendibúnað fyrir þráðlaus fjarskipti má aðeins hafa undir höndum, setja upp eða nota að fengnu leyfi Póst- og fjarskiptastofnunar. Þó má starfrækja þráðlausan búnað án sérstaks leyfis þegar hann er eingöngu notaður við almenna fjarskiptaþjónustu í tilteknu tíðnisviði. Póst- og fjarskiptastofnun gefur út leyfisbréf fyrir notkun þráðlauss sendibúnaðar og skal

leyfisbréfið vera tímabundið. Binda má leyfið skilyrðum, svo sem um sendiafl, staðsetningu, bandbreidd, útbreiðslusvæði og tengingu við almenn fjarskiptanet. Leyfisbréf skulu gefin út á nafn eiganda búnaðarins og eru þau ekki framseljanleg. Leyfishafi sem selur þráðlausan búnað, sem hann hefur fengið leyfisbréf fyrir, eða afhendir hann öðrum varanlega ber ábyrgð á því að tilkynna Póst- og fjarskiptastofnun um nýjan eiganda. Póst- og fjarskiptastofnun skal þegar í stað gera ráðstafanir til að stöðva starfrækslu þráðlausra senda, þ.m.t. útvarpssenda, sem ekki er leyfisbréf fyrir og ekki eru undanþegnir leyfisskyldu. Óheimilt er að hindra eftirlitsmenn Póst- og fjarskiptastofnunar í slíkum aðgerðum, enda hafi þeir framvísað starfsskírteini sínu. Póst- og fjarskiptastofnun getur veitt undanþágur frá ákvæðum um leyfisbréf fyrir ákveðnar tegundir sendibúnaðar. Ekki þarf leyfisbréf fyrir sendibúnað með útgeislun sem er að hámarki 50 milliwött.

63. gr.

Fjarskiptabúnaður í farartækjum.

Íslensk skip, loftför og önnur farartæki skulu búin fjarskiptabúnaði í samræmi við alþjóðasamþykktir og reglugerðir¹⁾ sem samgönguráðherra setur.

Fjarskiptabúnað í erlendum skipum, flugvélum eða öðrum farartækjum sem eru innan íslenskrar land- eða lofthelgi má aðeins nota í samræmi við íslensk lög og reglugerðir.

Póst- og fjarskiptastofnun getur bannað notkun fjarskiptabúnaðar í erlendum farartækjum í íslenskri lögsögu ef notkunin telst andstæð íslenskum reglum.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. getur Póst- og fjarskiptastofnun heimilað notkun búnaðar sem viðurkenndur er til notkunar á alþjóðavettvangi.

1)Rg. 53/2000.

64. gr.

Takmörkun fjarskipta vegna truflana.

Póst- og fjarskiptastofnun getur látið innsigla fjarskiptavirki eða hluta þeirra eða bannað notkun þeirra og eftir atvikum fyrirskipað að fá þau afhent til geymslu undir innsigli ef fjarskiptavirkin trufla önnur fjarskipti eða hætta er á að öryggi fjarskipta sé raskað.

65. gr.

Viðurkenning búnaðar.

Óheimilt er að setja á markað annan notendabúnað en þann sem uppfyllir grunnkröfur skv. 61. gr. og ber CE-merkingu því til staðfestingar.

Framleiðandi eða umboðsmaður hans hér á landi skal tryggja að öllum búnaði sem settur er á markað hér á landi fylgi upplýsingar fyrir notendur á íslensku um tilætlaða notkun, helstu eiginleika búnaðarins og skyldu kaupenda til að sækja um leyfisbréf fyrir þráðlausan búnað.

Framleiðandi eða umboðsmaður hans sem hyggst setja á markað þráðlausan búnað í tíðnisviðum þar sem notkun hefur ekki verið samræmd á Evrópska efnahagssvæðinu skal tilkynna Póst- og fjarskiptastofnun um þessa fyrirætlun með minnst fjögurra vikna fyrirvara. Einnig skal senda stofnuninni upplýsingar um eiginleika búnaðarins, þ.m.t. tíðnisvið hans, bil milli rása, mótunaraðferð og hátíðniafl. Telji Póst- og fjarskiptastofnun hættu á því að búnaðurinn geti truflað aðra þjónustu í viðkomandi tíðnisviði getur stofnunin bannað sölu og notkun hans.

66. gr.

Markaðseftirlit.

Póst- og fjarskiptastofnun hefur markaðseftirlit með búnaði skv. 61. gr. Í því skyni skal stofnunin hafa ótakmarkaðan aðgang að sölustöðum slíks búnaðar. Ef búnaður sem uppfyllir ekki grunnkröfur samkvæmt lögum þessum er settur á markað getur stofnunin krafist að sala hans og notkun verði þegar í stað stöðvuð og búnaðurinn kyrrsettur.

Póst- og fjarskiptastofnun getur gert kröfu um að framleiðandi eða umboðsmaður hans afhendi stofnuninni sundurliðaðar upplýsingar og teikningar um búnað sem ráðgert er að setja á markað. Með slíkar upplýsingar skal farið sem trúnaðarmál.

Samgönguráðherra setur reglugerð um markaðseftirlit með notendabúnaði og þráðlausum búnaði.

Lög

nr. 50/2004 um siglingavernd.

Tóku gildi 14. júní 2004, komu til framkvæmda 1. júlí 2004 (sjá vefútgáfu Alþingis [2004 nr. 50](#) [25. maí](#)).

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Stjórn siglingaverndarmála.

Samgönguráðherra fer með yfirstjórn siglingaverndarmála en Siglingastofnun Íslands með framkvæmd þeirra svo sem nánar er kveðið á um í lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim.

2. gr.

Gildissvið og markmið.

Lög þessi gilda um eftirgreindar gerðir skipa ef þau eru notuð í millilandasiglingum:

- a. farþegaskip, þ.m.t. háhraðaför,
- b. flutningaskip 500 brúttótonn eða stærri og
- c. færánlega borpalla.

Lög þessi gilda um hafnaraðstöðu þar sem slíkum skipum, innlendum og erlendum, sem stunda millilandasiglingar er þjónað.

Markmið laga þessara er að tryggja vernd skipa, áhafna, farþega, farms og hafnaraðstöðu fyrir hvers kyns ógn af hryðjuverkum og öðrum ólögmætum aðgerðum.

3. gr.

Skilgreiningar.

Í lögum þessum er merking hugtaka sem hér segir:

1. *Siglingavernd*: Ráðstafanir samkvæmt ákvæðum alþjóðasamþykktar um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS 1974) auk alþjóðakóða (ISPS Code) um skipa- og hafnavernd:
 - a. skipavernd: forvarnir til að tryggja vernd skipa, áhafna, farþega og farms gegn hvers kyns ógn af hryðjuverkum eða öðrum ólögmætum aðgerðum;
 - b. hafnavernd: forvarnir til að tryggja vernd hafnaraðstöðu gegn hvers kyns ógn af hryðjuverkum eða öðrum ólögmætum aðgerðum;

- c. farmvernd: forvarnir til að vernda farm gegn hvers kyns ógn af hryðjuverkum eða öðrum ólögumætum aðgerðum.
2. *Tilnefnt stjórnvald*: Sú stofnun eða það stjórnvald aðildarríkis sem falin er ábyrgð á framkvæmd siglingaverndar í höfnum og skipum.
 3. *Hafnaraðstaða*: Staður skilgreindur af aðildarríki eða tilnefndu stjórnvaldi þar sem tengsl skips og hafnar eru, og sem uppfyllir skilyrði laga um siglingavernd.
 4. *Áhættumat*: Mat á áhættu gagnvart ógnunum og váatvikum.
 5. *Verndaráætlun*: Áætlun til að tryggja að gerðar séu ráðstafanir til að vernda hafnaraðstöðu, skip, einstaklinga og farm.
 6. *Verndarfulltrúi*: Sá einstaklingur sem falin er gerð, framkvæmd, endurskoðun og viðhald verndaráætlunar.
 7. *Vástig*: Segir til um hvert hættuástandið er þegar beita skal verndarráðstöfunum svo sem nánar er kveðið á um í alþjóðakóða (ISPS Code) um skipa- og hafnavernd.
 8. *Verndaryfirlýsing*: Samkomulag um siglingavernd milli skipa og hafnaraðstöðu. Í samkomulaginu skal m.a. tilgreina verndarráðstafanir og ábyrgð hvors aðila um sig.

4. gr.

Siglingastofnun Íslands, ásamt tolfyfirvöldum, ríkislögreglustjóra, Landhelgisgæslu, útgerðarfélögum og höfnum sem falla undir lög þessi, fer með framkvæmd siglingaverndar.

Siglingastofnun Íslands er heimilt að fela öðrum hæfum aðilum að annast einstaka þætti siglingaverndar.

Siglingastofnun Íslands ber m.a. ábyrgð á að:

- a. staðfesta áhættumat útgerðarfélaga fyrir íslensk skip og áhættumat hafnaraðstöðu fyrir hafnir,
- b. staðfesta verndaráætlunir útgerðarfélaga fyrir íslensk skip og verndaráætlun hafnaraðstöðu fyrir hafnir,
- c. staðfesta skipan verndarfulltrúa íslenskra skipa, útgerða og hafnaraðstöðu,
- d. staðfesta skipan eftirlitsaðila og gefa út skirteini til eftirlitsmanna,
- e. hafa eftirlit með virkni verndaráætlana íslenskra skipa og hafnaraðstöðu,
- f. gefa út ferilskrá íslenskra skipa,
- g. halda skrá um íslensk skip og hafnir sem hafa viðurkenndar verndaráætlunir.

Áður en Siglingastofnun Íslands staðfestir áhættumat og verndaráætlun skv. 3. mgr. skal hún leita umsagnar ríkislögreglustjóra. Siglingastofnun skal gæta þess að kröfum um leynd og varðveislu verndaráætlana og annarra trúnaðarupplýsinga sé fullnægt. Siglingastofnun annast öll samskipti við Alþjóðasiglingamálastofnunina um siglingavernd, þ.m.t. að senda lögboðnar tilkynningar o.s.frv.

Ríkislögreglustjóri ákveður vástig um borð í skipum og í höfnum. Þegar ógn steðjar að ákveður hann hækkun vástigs um borð í skipum eða í höfnum að höfðu samráði við Siglingastofnun og Landhelgisgæslu nema þegar um bráðatilvik er að ræða, þá tekur hann ákvörðun einn. Þegar vástig er hækkað í höfnum eða skipum ákveður ríkislögreglustjóri hvenær hann tekur við stjórn aðgerða samkvæmt viðeigandi verndaráætlun og almennum lögum um lög- reglu aðgerðir.

Siglingastofnun Íslands er heimilt, að fengnu skriflegu samþykki viðkomandi einstaklings, að leita til ríkislögreglustjóra um athugun á viðkomandi í skráum lögreglu og öflun upplýsinga um sakaferil til þess að grundvalla mat um hæfi til þess að vinna með trúnaðarupplýsingar um öryggismál í starfi í þágu siglingaverndar. Landhelgisgæslan hefur eftirlit með að lögum um siglingavernd sé framfylgt á hafinu umhverfis Ísland í samræmi við ákvæði alþjóðasamninga.

Tollstjórinn í Reykjavík setur reglur¹⁾ um farmvernd. Tollstjórar annast, í samráði við viðkomandi hafnaryfirvöld og Siglingastofnun Íslands, framkvæmd og eftirlit með farmvernd og setja reglur þar að lútandi.

Útgerðarfélag sem gera út skip undir íslenskum fána og falla undir lög þessi bera ábyrgð á að lögboðnum verndarráðstöfunum sé fullnægt og að í hverju skipi liggi fyrir verndaráætlun með nákvæmum leiðbeiningum um viðbrögð við yfirvofandi vá.

Höfn sem rekur hafnaraðstöðu sem fellur undir lög þessi ber ábyrgð á því að lögboðnum ráðstöfunum um hafnavernd sé fullnægt og að í verndaráætlun liggi fyrir nákvæmar leiðbeiningar um viðbrögð við yfirvofandi vá.

1)Rgl. 529/2004.

II. KAFLI Skipavernd.

5. gr.

Útgerðarfélag skulu útbúa áhættumat og verndaráætlun fyrir hvert íslenskt skip sem fellur undir lög þessi og tilnefna verndarfulltrúa fyrir skipið og útgerðarfélagið. Áhættumatið, verndaráætlunina og skipan verndarfulltrúans skal leggja fyrir Siglingastofnun Íslands til staðfestingar. Í verndaráætlun skal koma fram áætlun um viðbrögð þegar ógn steðjar að og hlutverk aðila sem koma að aðgerðum vegna þess, t.d. hlutverk lögreglu og Landhelgisgæslu.

Ef skip, sbr. 1. mgr. 2. gr., sem uppfyllir ekki kröfur um siglingavernd leggst að höfn sem starfar samkvæmt lögum þessum getur verndarfulltrúi hafnaraðstöðu krafist þess að skipstjóri eða verndarfulltrúi skips undirriti verndaryfirlýsingu.

III. KAFLI Hafnavernd.

6. gr.

Höfn sem kys að þjóna skipum sem falla undir lög þessi skal skilgreina þá hafnaraðstöðu sem nýta á undir slíka starfsemi. Útbúa skal áhættumat fyrir hafnaraðstöðuna og verndaráætlun og bera undir Siglingastofnun Íslands til staðfestingar. Tilnefna skal verndarfulltrúa fyrir hafnaraðstöðuna og skal Siglingastofnun Íslands staðfesta skipan hans. Verndarfulltrúi ákveður hvenær tilefni er til að grípa til ráðstafana samkvæmt þeirri verndaráætlun sem höfnin starfar eftir.

Ef skip, sbr. 1. mgr. 2. gr., leggst að höfn sem uppfyllir ekki kröfur um siglingavernd getur verndarfulltrúi skips óskað eftir verndaryfirlýsingu. Ef hafnaryfirvöld og verndarfulltrúi skips koma sér saman um gerð verndaryfirlýsingar skal Siglingastofnun Íslands eða annar aðili sem hún tilnefnir samþykka hana.

Í verndaráætlun skal koma fram áætlun um viðbrögð þegar ógn steðjar að og hlutverk aðila sem koma að aðgerðum vegna þess, t.d. hlutverk lögreglu og tollyfirvalda.

Að fengnu samþykki Siglingastofnunar Íslands getur höfn falið rekstraraðilum hafnaraðstöðu framkvæmd og eftirlit með að kröfum skv. 1. mgr. um siglingavernd sé framfylgt. Ef kröfum 1. mgr. er ekki fullnægt að mati Siglingastofnunar Íslands getur höfn rift samningum við rekstraraðila án frekari fyrirvara.

IV. KAFLI Farmvernd.

7. gr.

Tollstjórinn í Reykjavík setur reglur um farmvernd. Tollstjórar hafa eftirlit og umsjón með framkvæmd verndarráðstafana, þ.m.t. eftirlit með farmi sem flytja á úr landi, eftir því sem kveðið er á um í reglum tollstjórans í Reykjavík.

Tollstjórinn í Reykjavík skal upplýsa og leiðbeina hafnaryfirvöldum um kröfur farmverndar við gerð áhættumats og verndaráætlunar hafnar.

V. KAFLI Ýmis ákvæði.

8. gr.

Leit.

Siglingastofnun Íslands setur reglur¹⁾ um fyrirkomulag öryggisleitar hafnaryfirvalda á starfsfólki og farþegum skemmtiferðaskipa og í farangri þeirra og á áhöfnum og öðrum þeim sem vegna starfs síns þurfa að fara inn á hafnaraðstöðu eða um borð í skip sem falla undir lög þessi.

Tollstjórinn í Reykjavík setur reglur um leit í farmi sem tollstjórar annast. Hægt er að synja þeim mönnum sem neita öryggisleit samkvæmt þessari grein um aðgang að hafnaraðstöðu og skipi sem lög þessi ná yfir.

1)Rgl. 550/2004.

9. gr.

Gjöld.

Siglingastofnun Íslands er heimilt að innheimta gjöld til að standa straum af kostnaði sem til fellur samkvæmt lögum þessum, þ.m.t. gjöld fyrir staðfestingar, eftirlit og útgáfu skráa skv. 4. gr. og námskeið sem haldin eru í samræmi við ákvæði laga þessara. Gjöldin skulu ákveðin í gjaldskrá sem samgönguráðherra setur að tillögu Siglingastofnunar Íslands og skal gjaldtakan standa undir kostnaði við veitta þjónustu.

Hafnir skulu innheimta sérstakt gjald, siglingaverndargjald, af vörum sem umskipað er, lestaðar eru eða landað í höfn. Gjald þetta skal taka mið af magni og eðli vöru og standa undir stofnkostnaði, rekstrarkostnaði og hluta sameiginlegs kostnaðar af ráðstöfunum til verndar farmi á hafnaraðstöðu, svo sem girðingum, vöktun, leit og lokun svæða.

Hafnir skulu innheimta gjald fyrir hvert skip sem fellur undir lög þessi og getur gjaldið tekið mið af stærð skips, komufjölda og/eða dvalartíma við hafnaraðstöðu í rekstri þeirra. Gjald þetta skal standa undir stofnkostnaði, rekstrarkostnaði og hluta sameiginlegs kostnaðar af ráðstöfunum til verndar skipi, svo sem vöktun og lokun svæða.

Hafnir skulu innheimta sérstakt gjald fyrir hvern farþega sem kemur til eða fer frá landinu með skipi. Gjald þetta skal standa undir kostnaði þeirra af siglingavernd í farþegaflutningum, svo sem vegna móttökuaðstöðu, öryggisleitar, vöktunar og búnaðar.

Höfnum, sem annast tilfallandi framkvæmd siglingaverndar, er heimilt að innheimta þann kostnað sem þær verða fyrir samkvæmt reikningi hverju sinni. Með tilfallandi framkvæmd siglingaverndar er átt við ráðstafanir vegna einstakra koma og brottfara skipa sem falla undir lög þessi, svo sem vegna afgreiðslu farþega- og flutningaskipa. Gjaldið sem innheimt er hverju sinni skal standa undir þeim kostnaði sem hlýst af þeim ráðstöfunum sem gripið er til, svo sem uppsetningu móttökuaðstöðu, öryggisleit, tímabundinni lokun svæða o.s.frv.

Komi fram beiðni um aukna þjónustu við framkvæmd siglingaverndar, t.d. aukna löggæslu, aukna vakt í skipi o.s.frv., er þeim sem beiðnin beinist að heimilt að innheimta útlagðan kostnað samkvæmt reikningi hverju sinni.

Gjaldtaka samkvæmt grein þessari skal í öllum tilfellum miðuð við að hún standi undir kostnaði við þá þjónustu sem veitt er og birt í gjaldskrár viðkomandi hafnar.

Ráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um innheimtu gjalda þeirra sem kveðið er á um í grein þessari.

10. gr.

Málskotsréttur.

Ákvarðanir sem Siglingastofnun Íslands tekur samkvæmt lögum þessum eru kærnanlegar til samgönguráðherra. Kæra skal vera skrifleg og fer um meðferð hennar samkvæmt ákvæðum stjórnsýslulaga.

11. gr.

Reglugerð.

Samgönguráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara, þar á meðal um hlutverk Siglingastofnunar Íslands og annarra opinberra aðila.

Undir skipavernd fellur m.a. að setja reglur um skyldur útgerðarfélags, áhættumat fyrir skip, leit, verndaráætlun skips, skrár sem færa skal og varðveita um borð í skipi, verndarulltrúa útgerðarfélags, verndarfulltrúa skips, útgáfu skírteina fyrir skip og um kennslu, þjálfun og æfingar vegna skipaverndar.

Undir hafnavernd fellur m.a. að setja reglur um áhættumat fyrir hafnaraðstöðu, verndaráætlun fyrir hafnaraðstöðu, verndarfulltrúa hafnar, útgáfu skírteina fyrir hafnaraðstöðu, kennslu, þjálfun og æfingar vegna hafnaverndar.

12. gr.

Viðurlög.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim varða sektum nema þyngri refsing liggja við eftir öðrum lögum.

13. gr.

Innleiðing.

Með lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim eru innleiddar í íslenskan rétt þjóðréttarlegar skuldbindingar íslenska ríkisins samkvæmt ákvæðum þess hluta alþjóðáamnings um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS frá 1974) sem fjallar um siglingavernd.

14. gr.

Gildistaka.

Lög þessi taka þegar gildi en koma til framkvæmda 1. júlí 2004.¹⁾

Lög

nr. 63/2004 um afnám laga nr. 62 30. apríl 1973, um jöfnun flutningskostnaðar á sement.

Tóku gildi 14. júní 2004.

1. gr.

Frá og með gildistöku laga þessara¹⁾ skal jöfnun flutningskostnaðar á sementi afnumin og flutningsjöfnunarsjóður sements lagður niður. Þá skulu og falla úr gildi lög nr. 62 30. apríl 1973, um jöfnun flutningskostnaðar á sementi, með síðari breytingum.

2. gr.

Stjórn sjóðsins skal annast uppgjör, frágang vegna skuldbindinga hans og önnur atriði, svo sem gerð ársreiknings, og skal þessu lokið fyrir 1. október 2004. Ríkissjóður ábyrgist uppgjör en verði afgangur af rekstri sjóðsins skal hann renna í ríkissjóð.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.¹⁾

1) Lög in voru birt og tóku gildi 14. júní 2004.

LÖG

nr. 87/2004 um olúgjald og kílómetragjald o.fl.

Tóku gildi 1. júlí 2005 (sjá vefútgáfu Alþingis 2004 nr. 87 9. júní). Breytt með l. 70/2005 (tóku gildi 1. júlí 2005), l. 126/2005 (tóku gildi 29. desember 2005) og l. 136/2005 (tóku gildi 29. desember 2005).

I. KAFLI

Vörugjald af olíu, gjaldskylda og fjárhæð gjalds.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af gas- og dísilolíu sem flokkast í tollskrárnúmer 2710.1930 og nothæf er sem eldsneyti á ökutæki. Í lögum þessum er vörugjald á olíu nefnt olúgjald.

Gjaldskylda skv. 1. mgr. nær einnig til olíu í öðrum tollskrárnúmerum sem blönduð hefur verið gjaldskyldri olíu, enda séu blöndurnar nothæfar sem eldsneyti á ökutæki.

Fjárhæð olúgjalds skal vera 45 kr. á hvern lítra af olíu.

2. gr.

Tollstjóri annast álagningu og innheimtu olúgjalds af gjaldskyldri olíu sem aðrir en þeir sem skráðir hafa verið skv. 3. gr. flytja til landsins. Ríkisskattstjóri annast álagningu olúgjalds á þá sem skráningarskyldir eru skv. 3. gr. vegna sölu þeirra og eigin nota á gjaldskyldri olíu. Ríkisskattstjóra er heimilt að fela skattstjórum framkvæmd einstakra verkefna sem honum eru falin í lögnum.

Gjaldskyldir aðilar.

3. gr.

Gjaldskyldir aðilar samkvæmt lögum þessum eru:

1. þeir sem framleiða eða stunda aðvinnslu olíu sem gjaldskyld er skv. 1. gr.,
2. þeir sem flytja inn, til endursölu eða eigin nota, olíu sem gjaldskyld er skv. 1. gr.,
3. þeir sem kaupa olíu innan lands til endursölu.

Ríkisskattstjóri heldur skrá yfir gjaldskylda aðila skv. 1. mgr. Gjaldskyldir aðilar skv. 1. mgr., aðrir en þeir sem einvörðungu flytja inn olíu til eigin nota, skulu ótilkvaddir senda ríkisskattstjóra tilkynningu um starfsemi sína. Þeir sem hefja gjaldskylda starfsemi skulu senda tilkynningu til ríkisskattstjóra áður en starfsemin hefst.

Í tilkynningu skv. 2. mgr. skal tilgreina nafn, heimili og kennitölu rekstraraðila, firmanafn og tegund framleiðslu eða innflutnings. Enn fremur skulu þeir sem flytja inn olíu til endursölu greina frá birgðageymslum, þ.m.t. sölustöðum, staðsetningu þeirra og stærð. Verði breytingar á gjaldskyldri starfsemi, þ.m.t. varðandi birgðageymslur, ber að tilkynna þær án tafar.

Ríkisskattstjóri rannsakar tilkynningar og getur hafnað skráningu ef skilyrðum þessarar greinar eða annarra ákvæða laga þessara er ekki fullnægt.

Hafni ríkisskattstjóri skráningu, sbr. 4. mgr., ber viðkomandi að standa skil á oliugjaldi við tollafgreiðslu ef um innflutning er að ræða eða við afhendingu ef um innlenda framleiðslu eða aðvinnslu er að ræða.

Undanþágur og endurgreiðslur.

4. gr.

Sala eða afhending á olíu, sem bætt hefur verið í litar- og/eða merkiefnum, sbr. 5. gr., er undanþegin gjaldskyldu í eftirfarandi tilvikum:

1. til nota á skip og báta,
2. til húshitunar og hitunar almenningssundlauga,
3. til nota í iðnaði og á vinnuvélar,
4. til nota á dráttarvélar [...]²⁾,
5. til raforkuframleiðslu,
6. [til nota á ökutæki sem ætluð eru til sérstakra nota og eru með varanlegum áföstum búnaði til þeirra nota og brenna að meginhluta til dísilolíu í kyrrstöðu, t.d. kranabifreiðar, vörubifreiðar með krana yfir 25 tonnmetrum, borkranabifreiðar, steypuhræribifreiðar, götuhreinsibifreiðar, holræsabifreiðar, borholumælingabifreiðar og úðunarbifreiðar]²⁾,
7. [til nota á beltabifreiðar og námuökutæki sem eingöngu eru notuð utan vega eða á lokuðum vinnusvæðum.]²⁾

Litaða olíu má ekki nota sem eldsneyti í öðrum tilvikum en lýst er í 1. mgr. Litar- og/eða merkiefni má hvorki fjarlægja að öllu leyti né að hluta.

[Óheimilt er að nota litaða olíu á skráningarskyld ökutæki, sbr. 63. gr. umferðarlaga, nr. 50/1987, önnur en dráttarvélar skv. 4. tölul. 1. mgr. og ökutæki skv. 6. og 7. tölul. 1. mgr.]²⁾

[Eigendum ökutækja skv. 6. tölul. 1. mgr. er heimilt að skrá umrædd ökutæki hjá Umferðarstofu sem ökutæki til sérstakra nota og öðlast þar með rétt á gjaldfrjálsri litaðri olíu samhliða því að þeir greiði sérstakt kílómetragjald skv. 6. mgr. 13. gr. Ökutæki skv. 7. tölul. 1. mgr. og ökutæki sem skráð hafa verið til sérstakra nota skal auðkenna með sérstökum hætti í ökutækjaskrá.]²⁾

[Fjármálaráðherra er heimilt að kveða á um skilyrði fyrir undanþágu í reglugerð, þ.m.t. hvaða ökutæki falla undir 6. og 7. tölul. 1. mgr. og um fyrirkomulag skráningar ökutækja skv. 6. og 7. tölul. 1. mgr.]^{1,2)}

1)Rg. 602/2005, 2) L. 136/2005, 1. gr.

5. gr.

Þeir sem gjaldskyldir eru skv. 3. gr. og óska eftir að fá heimild til að bæta litar- og/eða merkiefnum í gas- og dísilolíu vegna sölu eða afhendingar án gjalds, sbr. 4. gr., skulu senda umsókn til ríkisskattstjóra. Einungis þeim sem fengið hafa leyfi hjá ríkisskattstjóra er heimilt

að bæta litar- og/eða merkiefnum í gas- og dísilolíu samkvæmt lögum þessum. [Fjármálaráðherra er heimilt að kveða á um í reglugerð hvernig staðið skuli að sölu eða afhendingu á gjaldfrjálsri olíu.]¹⁾

Aðeins má lita olíu í búnaði sem viðurkenndur hefur verið af Löggildingarstofu.

Ríkisskattstjóri getur afturkallað eða takmarkað leyfi til litunar á olíu ef í ljós kemur að búnaður uppfyllir ekki þau skilyrði sem sett hafa verið, lituð olía er seld til annarra nota en tilgreind eru í 1. mgr. 4. gr. eða viðunandi eftirliti verður ekki komið við.

Fjármálaráðherra skal í reglugerð kveða á um gerð og samsetningu litar- og/eða merkiefnis, litunarbúnað og framkvæmd litunar að öðru leyti.

1) L. 136/2005, 2. gr.

6. gr.

Þeim sem hafa einkaleyfi til fólksflutninga skv. 1. mgr. 7. gr. laga nr. 73/2001, um fólksflutninga, vöruflutninga og efnisflutninga á landi, skulu endurgreidd 80% olíugjalds af olíu vegna rekstrar almenningsvagna í áætlunarferðum. Reglur um endurgreiðslu samkvæmt þessari málsgrein skulu settar af fjármálaráðherra í samráði við samgönguráðherra.

Endurgreiða skal olíugjald af olíu sem erlend sendiráð eða sendimenn erlendra ríkja kaupa vegna bifreiða í sinni eigu.

Beiðnir um endurgreiðslu [skv. 1. mgr.]¹⁾ skulu afgreiddar af ríkisskattstjóra sem jafnframt tilkynningu til beiðanda skal tilkynna ákvörðun sína til innheimtumanns ríkissjóðs til útborgunar hjá honum. [Beiðnir um endurgreiðslu skv. 2. mgr. skulu afgreiddar af utanríkisráðuneytinu.]¹⁾

1) L. 136/2005, 3. gr.

Bókhald.

7. gr.

Gjaldskyldir aðilar sem stunda framleiðslu eða aðvinnslu, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 3. gr., skulu aðgreina í bókhaldi sínu kaup á olíu sem notuð er til framleiðslu eða aðvinnslu gjaldskyldrar olíu, olíu til annarrar framleiðslu og olíu sem afhent er öðrum. Jafnframt skulu þeir halda bókhald yfir aðfengna olíu, gjaldskylda sem gjaldfrjálsa, eigin notkun slíkrar olíu og afhendingu hennar. Að auki skulu þeir halda bókhald yfir aðfengið litar- og/eða merkiefni og notkun á því.

Aðrir gjaldskyldir aðilar, sem hlotið hafa skráningu skv. 3. gr., skulu halda bókhald yfir aðfengna olíu, gjaldskylda sem gjaldfrjálsa, eigin notkun hennar og sölu eða afhendingu. Að auki skulu þeir halda bókhald yfir aðfengið litar- og/eða merkiefni og notkun á því.

Við sölu eða afhendingu olíu skal gefa út sölureikning þar sem eftirfarandi upplýsingar koma fram:

1. útgáfudagur,
2. útgáfustaður,
3. afhendingarstaður ef annar en útgáfustaður,
4. nafn og kennitala seljanda (birgðasala),
5. nafn og kennitala kaupanda (móttakanda),
6. magn, einingarverð og heildarverð gjaldskyldrar olíu.

Auk upplýsinganna sem tilgreindar eru í 3. mgr. skal á sölureikningi koma fram hvort olíugjald er lagt á og hver fjárhæð olíugjalds er. Um varðveislu sölureikninga gilda ákvæði bókhaldslaga. Við afhendingu á litaðri olíu til nota sem greinir í 1. mgr. 4. gr. skal tilgreina á sölureikningi að um gjaldfrjálsa litaða olíu sé að ræða.

Við staðgreiðslusölu smásöluverslana og hliðstæðra aðila er ekki skylt að gefa út sölureikning, sbr. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

8. gr.

Þeir sem eiga rétt á endurgreiðslu olúgjalds skv. 1. mgr. 6. gr. skulu halda í bókhaldi sínu skrá yfir akstur ökutækja. Jafnframt skulu þeir halda í bókhaldi sínu reikninga og skrár yfir olúkaup og olúnotkun og annað sem máli skiptir fyrir sönnun á réttmæti endurgreiðslunnar.

Vanræki aðili að skrá akstur eða færa fullnægjandi bókhald skv. 1. mgr. fellur niður réttur til endurgreiðslu fyrir tímabilið þegar bókhald eða skráning var ekki fullnægjandi. Uppgjör og innheimta.

9. gr.

Gjaldskyldir aðilar, sem hlotið hafa skráningu skv. 3. gr., skulu greiða olúgjald af gjaldskyldri olíu fyrir hvert uppgjörstímabil miðað við sölu eða afhendingu og eigin notkun. Þeir sem flytja inn gjaldskylda olíu til eigin nota skulu greiða olúgjald við tollafgreiðslu.

Við uppgjör olúgjalds má draga frá fjárhæð sem nemur sannanlega töpuðum útistandandi kröfum til greiðslu olúgjalds sem áður hefur verið skilað í ríkissjóð.

10. gr.

Til gjaldskyldrar sölu eða afhendingar telst ekki:

1. olía sem afhent er öðrum gjaldskyldum aðila,
2. olía sem flutt er úr landi,
3. olía sem sannanlega hefur farið forgörðum vegna leka, eldsvoða eða rýrnunar af öðrum sambærilegum ástæðum.

11. gr.

Uppgjörstímabil olúgjalds er einn mánuður. Gjaldldagi er fimmtándi dagur annars mánaðar eftir lok uppgjörstímabils. Beri gjalddaga upp á helgidag eða almennan frídag færast hann yfir á næsta virka dag á eftir. Eigi síðar en á gjalddaga skulu gjaldskyldir aðilar, sem hlotið hafa skráningu skv. 3. gr., ótilkvaddir skila innheimtumanni ríkissjóðs skýrslu, olúgjaldsskýrslu, yfir magn gjaldskyldrar og gjaldfrjálsrar olíu á uppgjörstímabilinu og standa skil á greiðslu olúgjaldsins. Fjármálaráðherra kveður í reglugerð á um greiðslustaði, greiðslufyrirkomulag og efni skýrslu, þar á meðal hvernig rafrænum skilum á skýrslu og greiðslu skuli háttáð.

Ríkisskattstjóri skal ákvarða olúgjald gjaldskylds aðila á hverju uppgjörstímabili. Hann skal rannsaka olúgjaldsskýrslur og leiðréttu þær ef þær eða einstakir liðir þeirra eru í ósamræmi við lög þessi eða fyrirmæli sem sett eru samkvæmt þeim. Þá skal ríkisskattstjóri áætla gjald af viðskiptum þeirra sem ekki senda skýrslur innan tilskilins frests, senda enga skýrslu eða ef skýrslu eða fylgigögnum er ábótavant. Ríkisskattstjóri skal tilkynna innheimtumanni og gjaldanda um áætlanir og leiðréttingar sem gerðar hafa verið. Þó er ríkisskattstjóra heimilt að leiðréttu augljósar reiknings skekkjur án sérstakrar tilkynningar til gjaldanda.

Sé olúgjaldsskýrsla ekki afhent innan tilskilins frests eða olúgjald ekki greitt er ríkisskattstjóra enn fremur heimilt að afturkalla skráningu skv. 3. gr. þar til úr hefur verið bætt.

12. gr.

Komi í ljós annmarkar á oliugjaldsskýrslu, fyrir eða eftir ákvörðun skv. 11. gr., eða telji ríkisskattstjóri frekari skýringa þörf á einhverju atriði skal hann skriflega skora á gjaldskyldan aðila að bæta úr því innan ákveðins tíma og láta í té skriflegar skýringar og þau gögn sem ríkisskattstjóri telur þörf á. Fái ríkisskattstjóri fullnægjandi skýringar og gögn innan tilskilins frests ákvarðar hann eða endurákvæðar oliugjald samkvæmt oliugjaldsskýrslu og að fengnum skýringum og gögnum. Ef eigi er bætt úr annmörkum á oliugjaldsskýrslu, svar aðila berst ekki innan tilskilins frests, skýringar hans eru ófullnægjandi eða eigi eru send þau gögn sem óskað er eftir er ríkisskattstjóra heimilt að áætla oliugjald aðila.

Við ákvörðun eða endurákvörðun skv. 1. mgr. skal ríkisskattstjóri tilkynna aðila skriflega um fyrirhugaðar breytingar og af hvaða ástæðum þær eru gerðar til að aðili geti tjáð sig skriflega um efni máls og lagt fram viðbótargögn. Við endurákvörðun skal ríkisskattstjóri þó veita aðila a.m.k. 15 daga frest frá póstlagningu tilkynningar um fyrirhugaðar breytingar.

Ríkisskattstjóri skal að jafnaði innan tveggja mánaða frá lokum þess frests sem hann hefur veitt aðila til að tjá sig um fyrirhugaðar breytingar kveða upp rökstuddan úrskurð um endurákvörðunina og tilkynna hann í ábyrgðarbréfi.

II. KAFLI

Kílómetragjald[og sérstakt kílómetragjald]¹⁾.

13. gr.

Kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾.

Greiða skal kílómetragjald af eftirtöldum ökutækjum:

1. bifreiðum sem skráðar eru hér á landi sem eru 10.000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd, þó ekki af bifreiðum sem ætlaðar eru til fólksflutninga eða af ökutækjum skv. 7. tölul. 1. mgr. 4. gr.]¹⁾,
2. eftirvögnum sem skráðir eru hér á landi og eru 10.000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd,
3. bifreiðum og eftirvögnum, sbr. 1. og 2. tölul., sem skráð eru erlendis og flutt hingað til lands. Tollstjóri skal við komu og brottför ökutækis lesa af öikumæli þess og ákvarða kílómetragjald í samræmi við ekinn kílómetrafjölda.

[Greiða skal sérstakt kílómetragjald af eftirtöldum ökutækjum:

1. bifreiðum sem skráðar eru hér á landi, eru 5.000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd og skráðar eru í ökutækjaskrá sem ökutæki til sérstakra nota skv. 6. tölul. 1. mgr. 4. gr.,
2. eftirvögnum sem skráðir eru hér á landi, eru 5.000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd og dregnir eru af dráttarvélum. Skrá ber umrædda eftirvagna sem dregnir eru af dráttarvélum hjá Umferðarstofu. Undanþegnir gjaldskyldu eru eftirvagnar sem taldir eru upp í 3. málsl. 1. mgr. 63. gr. umferðarlaga, nr. 50/1987, með síðari breytingum.]¹⁾

Gjaldskylda samkvæmt þessu ákvæði hvílir á skráðum eiganda ökutækis á álestrardegi eða afskráningardegi hafi ökutæki verið afskráð. Hafi orðið eigendaskipti á ökutæki án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar hvílir gjaldskyldan jafnframt á nýjum eiganda. Ef annar aðili en skráður eigandi hefur umráðarétt yfir skráningarskyldu ökutæki ber hann óskipta ábyrgð með skráðum eiganda á greiðslu kílómetragjalds [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾. Skylda til greiðslu kílómetragjalds af ökutæki sem skráð er erlendis hvílir á innflytjanda þess.

Kílómetragjald af gjaldskyldum bifreiðum skv. 1. tölul. 1. mgr., sbr. 3. tölul., skal vera sem hér segir:

Leyfð heildarþyngd ökutækis, kg	Kílómetragjald, kr.	Leyfð heildarþyngd ökutækis, kg	Kílómetragjald, kr.
---------------------------------	---------------------	---------------------------------	---------------------

10.000–11.000	0,29	21.001–22.000	6,89
11.001–12.000	0,89	22.001–23.000	7,49
12.001–13.000	1,49	23.001–24.000	8,09
13.001–14.000	2,09	24.001–25.000	8,69
14.001–15.000	2,69	25.001–26.000	9,29
15.001–16.000	3,29	26.001–27.000	9,89
16.001–17.000	3,89	27.001–28.000	10,49
17.001–18.000	4,49	28.001–29.000	11,09
18.001–19.000	5,09	29.001–30.000	11,69
19.001–20.000	5,69	30.001–31.000	12,29
20.001–21.000	6,29	31.001 og yfir	12,89

Kílómetragjald af gjaldskyldum eftirvögnum skv. 2. tölul. 1. mgr., sbr. 3. tölul., skal vera sama fjárhæð kílómetragjaldsins og kveðið er á um í [4. mgr]¹⁾.

[Sérstakt kílómetragjald af gjaldskyldum bifreiðum skv. 2. mgr. skal vera sem hér segir:

Leyfð heildarþyngd ökutækis, kg	Kílómetragjald, kr.	Leyfð heildarþyngd ökutækis, kg	Kílómetragjald, kr.
5.000–6.000	9,27	18.001–19.000	23,99
6.001–7.000	10,04	19.001–20.000	25,04
7.001–8.000	10,80	20.001–21.000	26,09
8.001–9.000	11,57	21.001–22.000	27,14
9.001–10.000	12,33	22.001–23.000	28,19
10.001–11.000	13,39	23.001–24.000	29,24
11.001–12.000	14,75	24.001–25.000	30,29
12.001–13.000	16,12	25.001–26.000	31,34
13.001–14.000	17,48	26.001–27.000	32,39
14.001–15.000	18,85	27.001–28.000	33,44
15.001–16.000	20,21	28.001–29.000	34,49
16.001–17.000	21,58	29.001–30.000	35,54
17.001–18.000	22,94	30.001–31.000	36,59
		31.001 og yfir	37,64 ^{1)*)}

*) Sjá bráðabirgðaákvæði í lögum nr. 136/2005

Eigendur eða umráðamenn ökutækja til sérstakra nota, sbr. 6. tölul. 1. mgr. 4. gr., skulu greiða kílómetragjald skv. 3. mgr.

Upphæð kílómetragjalds [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ ræðst af gjaldþyngd ökutækis. Gjaldþyngd ökutækis skal vera leyfð heildarþyngd þess, sbr. ákvæði reglugerðar nr. 528/1998, um stærð og þyngd ökutækja. Samanlögð gjaldþyngd samtengdra ökutækja skal vera að hámarki 40.000 kg fyrir fimm ása samtengd ökutæki og 44.000 kg fyrir sex ása samtengd ökutæki.

Ökumælar skulu settir í bifreiðar og eftirvagna á kostnað eigenda. Í reglugerð skal kveðið á um tegundir og útbúnað mæla, ísetningu þeirra, álestur, viðgerðir og eftirlit. Ef skylt er að búa ökutæki ökurita til eftirlits með aksturs- og hvíldartíma ökumanna samkvæmt reglugerð nr. 136/1995 skal ökuritinn notaður sem ökumælir. Nú er ökuriti notaður sem ökumælir og er ökumanni þá skylt að hafa skráningarblað (skífu) í ökuritanum.

Ríkisskattstjóri getur, ef sérstaklega stendur á, veitt undanþágu frá því að ökumælisskyld bifreið eða eftirvagn sé útbúin ökumæli, enda fari ákvörðun kílómetragjalds [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ fram á annan jafntryggan hátt.

Kílómetragjald skv. 3. tölul. 1. mgr. [og sérstakt kílómetragjald skv. 6. mgr.]¹⁾ skal greiða við brottför bifreiðar eða vagns úr landi.

1) L. 136/2005, 4. gr.

14. gr.

Berist ríkisskattstjóra tilkynning eftirlitsmanna um að heildarþyngd ökutækis með farni hafi mælst vera meiri en sem nemur gjaldþyngd þess skal hann tilkynna eiganda eða umráðamanni ökutækisins skriflega um fyrirhugaða endurákvörðun vegna vanreiknaðrar gjaldþyngdar og skora á hann að láta í té skýringar og gögn innan a.m.k. fimmtán daga. Berist ríkisskattstjóra ekki fullnægjandi skýringar eða gögn eiganda eða umráðamanns innan tilskilins frests endurákvæðar ríkisskattstjóri skatt vegna vanreiknaðrar gjaldþyngdar.

Endurákvörðun vegna vanreiknaðrar gjaldþyngdar, sbr. 1. mgr., skal nema mismun á kílómetragjaldi gjaldþyngdar og þeirrar þyngdar er mælist við eftirlit. [Sama á við um sérstakt kílómetragjald.]¹⁾ Endurákvörðun skal ná til alls aksturs ökutækisins síðustu sextíu dagana áður en mæling fer fram.

Hafi gjaldþyngd ökutækis verið rangt skráð í álestrarskrá ökutækja er heimilt að endurákvæða [kílómetragjald og séstakt kílómetragjald]¹⁾ þungaskatt miðað við rétta gjaldþyngd vegna aksturs ökutækisins frá því er gjaldþyngd var skráð.

1) L. 136/2005, 5. gr.

15. gr.

Ákvörðun kílómetragjalds.

Álestrartímabil eru frá 1. desember til 15. desember og frá 1. júní til 15. júní ár hvert. Eigandi eða umráðamaður ökutækis sem kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ er greitt af skv. 13. gr. skal án sérstakrar tilkynningar koma með ökutæki til álestraraðila á álestrartímabili og láta lesa á og skrá stöðu ökumælis. Ríkisskattstjóri ákvarðar að loknu hverju álestrartímabili kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ ökutækja, sem færð hafa verið til álestrar, vegna aksturs þeirra frá síðasta álestrartímabili þar á undan til álestrardags. Ríkisskattstjóri skal jafnframt, sé lesið af ökumæli ökutækis utan álestrartímabils, ákvarða kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ vegna aksturs frá síðasta álestri til álestrardags.

Gjalddagi kílómetragjalds [og sérstaks kílómetragjalds]¹⁾ fyrir álestrartímabilið 1. desember til 15. desember er 1. janúar þar á eftir og gjalddagi kílómetragjalds [og sérstaks kílómetragjald]¹⁾ fyrir álestrartímabilið 1. júní til 15. júní er 1. júlí þar á eftir. Við eigendaskipti ökutækis er gjalddagi og álestrardagur sá sami, sbr. 21. gr. Eindagar skattsins eru 15. febrúar og 15. ágúst.

Ef eigandi eða umráðamaður ökutækis lætur ekki lesa af ökumæli þess á álestrartímabili skal ríkisskattstjóri áætla kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾. Áætlun skal miðast við að ökutækinu hafi verið ekið 8.000 km á mánuði nema fyrirbyggjandi gögn bendi til þess að akstur kunni að hafa verið meiri. Ríkisskattstjóri skal tilkynna innheimtumanni og gjaldanda um áætlanir sem gerðar hafa verið. Komi eigandi eða umráðamaður með ökutæki til álestrar utan álestrartímabils skal álestur tekinn sem kæra og sendur ríkisskattstjóra til ákvörðunar. Komi eigandi eða umráðamaður, sem sætt hefur áætlun á fyrri tímabilum, með ökutæki til álestrar á álestrartímabili tímabils sem ekki hefur verið áætlað fyrir skal álagning miðast við að allur aksturinn hafi átt sér stað á því.

16. gr.

Ökumaður ökutækis sem kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ er greitt af skv. 13. gr. skal við lok hvers dags, sem ökutæki er ekið, lesa kílómetrastöðu af öikumæli og skrá hana í sérstaka akstursbók sem ríkisskattstjóri gefur út. Ef annars konar öikumælir en ökuriti er notaður skal ökumaður skrá kílómetrastöðu hraðamælis daglega í akstursbókina. Hins vegar er honum einungis skylt að skrá kílómetrastöðu öikumælis einu sinni í viku. Ökumaður skal athuga hvort ökuriti eða öikumælir og hraðamælir hafa talið rétt og að kílómetrastöðu beri saman við akstur dagsins. Ef sérstakur öikumælir er í eftirvagni skal ökumaður einu sinni í hverri viku, sem eftirvagn hefur verið hreyfður, skrá kílómetrastöðu öikumælis eftirvagns og athuga hvort mælir hefur talið rétt. Ökumaður skal staðfesta skráningu með nafnritun sinni.

Eigandi og umráðamaður ökutækis bera ábyrgð á að öikumælir telji rétt og að akstur sé skráður í akstursbók við lok hvers dags sem ökutæki er ekið. Eiganda eða umráðamanni ökutækis ber að varðveita skráningarblöð ökurita og akstursbók í sjö ár frá lokum gjaldárs.

Nú kemur í ljós við skráningu á kílómetrastöðu ökurita eða öikumælis og hraðamælis, eða við skoðun á skráningarblöðum ökurita, að einhver fyrrgreindra mæla telur rangt eða telur ekki og skal ökumaður þá svo fljótt sem honum er unnt tilkynna um bilun mælis til Vegagerðarinnar. Jafnframt skal hann, innan tveggja virkra daga frá því er bilun í mæli kom fram, fara með hann á löggilt verkstæði til viðgerðar. Ef taka þarf öikumæli úr ökutæki til viðgerðar skal lesið af öikumælinum áður en hann er tekinn úr og annar settur í stað hins bilaða. Tilkynna skal þegar í stað til Vegagerðarinnar ef nýr öikumælir er settur í ökutæki. Jafnframt skal lesið af mælinum.

Nú verður því ekki við komið að setja annan öikumæli í ökutæki og er þá heimilt að aka án öikumælis gegn greiðslu daggjalds, enda sé það tilkynnt til Vegagerðarinnar á eyðublaði í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Heimild skal ekki veitt til lengri tíma en fimm virkra daga í senn. Greiða skal daggjald fyrir þann tíma sem ekið er án öikumælis og skal gjaldið miðast við a.m.k. 200 km akstur fyrir hvern dag sem ekið er án öikumælis. Heimilt skal við ákvörðun gjaldsins að miða við raunverulegan akstur verði því komið við samkvæmt fyrirliggjandi gögnum.

17. gr.

Komi í ljós eftir ákvörðun kílómetragjalds [og sérstaks kílómetragjalds]¹⁾ skv. 15. gr. að ökutæki hafi heimildarlaust verið í umferð án þess að vera búíð öikumæli, akstur hafi verið ranglega færður eða ekki færður í akstursbók, öikumælir verið óvirkur, innsigli rofið eða mælir talið of lítið eða telji ríkisskattstjóri að öðru leyti að kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ hafi ekki verið réttilega ákvarðað skal hann tilkynna eiganda eða umráðamanni ökutækisins skriflega um fyrirhugaða endurákvörðun og skora á hann að láta í té skýringar og gögn innan a.m.k. 15 daga. Berist ríkisskattstjóra fullnægjandi skýringar eða gögn innan frests endurákvæðar hann gjald á grundvelli fyrirliggjandi gagna en að öðrum kosti endurákvæðar hann gjald skv. 2. mgr.

Endurákvörðun vegna vantalins aksturs skal miðast við 2.000 km akstur fyrir hverja byrjaða viku sem talið verður að akstur hafi verið vantalinn nema fyrirliggjandi gögn bendi til þess að akstur kunni að hafa verið meiri. Verði talið að akstur á því tímabili sem endurákvörðun nær til hafi að einhverju leyti komið fram á kílómetrastöðu öikumælis skal sá akstur koma til frádráttar við endurákvörðun. Ríkisskattstjóri skal að jafnaði innan tveggja

mánaða frá lokum þess frests sem hann hefur veitt aðila til að tjá sig um fyrirhugaðar breytingar kveða upp rökstuddan úrskurð um endurákvörðunina og tilkynna hann í ábyrgðarbréfi.

1) L. 136/2005, 7. gr.

III. KAFLI

Kæruheimildir, eftirlit og refsíabyrgð.

18. gr.

Kæruheimildir.

Ákvörðun ríkisskattstjóra skv. 4. mgr. 3. gr., 6., 11. og 15. gr. er kæránleg til hans innan 30 daga frá því að hún var tilkynnt. Kærufrestur reiknast frá póstlagningu tilkynningar um gjaldákvörðun. Við ákvörðun olíugjalds án sérstakrar tilkynningar til kæranda reiknast kærufrestur þó frá gjalddaga uppgjörstímabils, sbr. 11. gr. Innsend fullnægjandi skýrsla skal tekin sem kæra þegar um er að ræða áætlanir skv. 12. gr. Ríkisskattstjóri skal að jafnaði innan tveggja mánaða frá lokum kærufrests kveða upp rökstuddan úrskurð um kærana og tilkynna hann í ábyrgðarbréfi.

Heimilt er að kæra úrskurð ríkisskattstjóra um kæru skv. 1. mgr. og endurákvörðun skv. [12., 14. og 17. gr.]¹⁾ til yfirsattanefndar samkvæmt ákvæðum laga um yfirsattanefnd.

Heimild til endurákvörðunar samkvæmt lögum þessum nær til síðustu sex ára sem næst eru á undan því ári sem endurákvörðun fer fram. Verði skattskyldum aðila eigi kennt um að áðurnefnd gjöld voru vanálögð, og/eða hafi hann látið í té við álagningu eða álestur fullnægjandi upplýsingar og/eða gögn sem byggja mátti rétta álagningu á, er þó eigi heimilt að ákvarða honum gjald nema vegna síðustu tveggja ára sem næst voru á undan því ári sem endurákvörðun fer fram á.

Yfirsattanefnd úrskurðar sektir skv. 20. gr. nema máli sé vísað til opinberrar rannsóknar og hugsanlegrar dómsmeðferðar skv. 5. mgr. Úrskurður yfirsattanefndar er fullnaðarúrskurður. Vararefsing fylgir ekki sektarúrskurðum nefndarinnar. Skattrannsóknarstjóri ríkisins getur eftir kröfu sökunauts eða af sjálfsdáðum vísað máli til opinberrar rannsóknar.

Sök skv. 20. gr. fynist á sex árum miðað við upphaf rannsóknar á vegum skattrannsóknarstjóra ríkisins eða ríkislöggreglustjóra gegn aðila sem sökunaut enda verði ekki óeðlilegar tafir á rannsókn máls eða ákvörðun refsingar.

[...]¹⁾

Við endurákvörðun oftekinna gjalda samkvæmt lögum þessum skal greiða gjaldanda vexti, sem skulu vera jafnháir tveimur þriðju hlutum vaxta sem Seðlabanki Íslands ákveður og birtir skv. 1. másl. 4. gr. laga nr. 38/2001, um vexti og verðtryggingu, frá þeim tíma sem greiðslan átti sér stað og þar til endurgreiðslan fer fram.

Ákvörðun tollstjóra skv. 3. tölul. 1. mgr. 13. gr. er kæránleg til hans innan 30 daga frá gjalddaga. Að öðru leyti skulu ákvæði þessarar greinar gilda um ákvarðanir skv. 3. tölul. 1. mgr. 13. gr. eftir því sem við á, þ.m.t. kærur til yfirsattanefndar.

1) L. 136/2005, 10. gr.

19. gr.

Eftirlit.

Ríkisskattstjóri annast eftirlit með því að ekki sé notuð lituð olía á skráningarskyld ökutæki og að skráning þeirra og búnaður sé í samræmi við fyrirmæli laga þessara. Jafnframt annast ríkisskattstjóri eftirlit með því að gjaldskyld ökutæki, skráning þeirra og búnaður, svo og skráning ökumanna á akstri, sé í samræmi við fyrirmæli laga þessara, reglur um ökumæla

og skráningu ökutækisins í ökutækjaskrá. Fjármálaráðherra er heimilt að fela Vegagerðinni framkvæmd eftirlitsins. Eftirlitsmönnum er heimilt að stöðva ökutæki til að gera þær athuganir sem taldar eru nauðsynlegar til að staðreyna hvort lituð olía hafi verið notuð á skráningarskylt ökutæki andstætt ákvæði 3. mgr. 4. gr., þar á meðal að skoða eldsneytisgeymi og vél ökutækis. Eftirlitsmönnum er heimilt að taka sýni af eldsneyti sem notað er á skráningarskylt ökutæki. Jafnframt er eftirlitsmönnum heimilt að stöðva ökutæki og gera þær athuganir á því sem taldar eru nauðsynlegar til að staðreyna að ökutæki, mælabúnaður þess og skráning ökumanns á akstri sé í samræmi við skráningu ökutækisins í álestrarskrá ökumæla. Þá er eftirlitsmönnum heimilt að leggja hald á skráningarblöð ökurita og akstursbók.

Ríkisskattstjóra er heimilt við eftirlit með gjaldskyldum aðilum, sem hlotið hafa skráningu skv. 3. gr., að krefjast þess að fá afhent bókhald og bókhaldsgögn, svo og önnur gögn er varða reksturinn. Enn fremur hefur ríkisskattstjóri aðgang að framangreindum gögnum, starfsstöðvum og birgðastöðvum. Að öðru leyti gilda ákvæði laga um virðisaukaskatt eftir því sem þau geta átt við.

20. gr.

Refsiábyrgð.

Skýri gjaldskyldur aðili skv. 3. gr. af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi rangt eða villandi frá einhverju því sem máli skiptir um skyldu sína til greiðslu olíugjalds skal hann auk ógreidds gjalds greiða sekt sem nemur allt að tífaldrí, og aldrei lægri en tvöfaldrí, þeirri fjárhæð sem dregin var undan eða vanrækt var að greiða.

Vanræki gjaldskyldur aðili skv. 3. gr. að halda tilskilið bókhald samkvæmt lögum þessum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim skal hann sæta sektum samkvæmt ákvæðum laga um bókhald.

Vanræki gjaldskyldur aðili að veita upplýsingar eða láta í té aðstoð, skýrslur eða gögn eins og ákveðið er í lögum þessum, eða skýri hann rangt eða villandi frá einhverju sem varðar skyldu til greiðslu eða rétt til endurgreiðslu oliugjalds, þótt upplýsingarnar hafi hvorki haft áhrif á greiðslu hans né viðskiptamanna hans á olíugjaldi, eða brjóti á annan hátt gegn lögum þessum, skal hann sæta sektum enda liggja ekki við brotinu þyngri refsing eftir þessum lögum eða öðrum lögum.

Brjóti eigandi eða umráðamaður ökutækis af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi gegn ákvæðum laga þessara, svo sem með því að nota litaða olíu á skráningarskylt ökutæki sitt, sbr. 3. mgr. 4. gr., hafa ökutæki heimildarlaust í umferð án þess að það sé búíð ökumæli, ef ökumælir telur ekki eða akstur er ekki færður í akstursbók, skal hann greiða sekt sem nemur allt að tífaldrí þeirri fjárhæð sem ætla má að hann hafi dregið undan eða hafi verið ofendurgreidd.

Séu brot stórfelld eða ítrekuð gegn lögum þessum má auk sektar beita fangelsi allt að tveimur árum. Tilraun og hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum eru refsiverðar skv. III. kafla almennra hegningarlaga.

Gera má lögðila sekt fyrir brot á lögum þessum óháð því hvort brotið megi rekja til saknæms verknaðar fyrirsvarsmanns eða starfsmanns lögaðilans.

Ef skattransóknarstjóri ríkisins telur að brot skv. 3. mgr. varði ekki þyngri refsingu en sekt er honum heimilt að ljúka máli með því að gefa eiganda eða umráðamanni ökutækis kost á að greiða sekt sem greiðist innan tveggja mánaða í stað sektarmedferðar skv. 4. mgr. 18. gr. Sé sekt greidd innan þess tíma telst máli vera lokið af hálfu skattyfirvalda. Greiðist sekt ekki fer um sektarmedferð skv. 4. mgr. 18. gr. Hafi eigandi eða umráðamaður ökutækis framið brot skv. 4. mgr. án þess að talið verði að akstur hafi verið vantallinn er ríkisskattstjóra heimilt að ákvarða honum sekt að lágmarki 5.000 kr. en að hámarki 100.000 kr. Sektarákvörðun

rikisskattstjóra er kæránleg til yfirskattanefndar innan 30 daga frá póstlagningu ákvörðunar. Sektarfjárhæð sem rikisskattstjóri ákvarðar dregst frá sektarfjárhæð skv. 4. mgr.

21. gr.

Við aðalskoðun bifreiðar ár hvert skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnur á að greitt hafi verið af henni kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ sem fallið er í eindaga á skoðunardegi. Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á henni og tilkynna lögreglu um það þegar í stað. Eiganda eða umráðamanni bifreiðar er þó ekki skylt að færa sönnur á að hafa greitt gjaldfallið kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ fyrr en eftir eindaga.

Óheimilt er að skrá eigendaskipti að ökutæki nema gjaldfallið kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ hafi verið greitt og lesið hafi verið af öikumæli og kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ vegna þess álestrar greitt.

Hafi gjöld samkvæmt lögum þessum ekki verið greidd á gjalddaga skal lögreglustjóri að kröfu innheimtumanns ríkissjóðs stöðva ökutækið hvar sem það fer og taka skráningarmerki þess til geymslu.

Skráning bifreiðar skal ekki fara fram nema gjaldfallið kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ hafi áður verið greitt af henni.

Óheimilt er að afhenda skráningarmerki sem afhent hafa verið skráningaraðila til varðveislu nema gjaldfallið kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ hafi áður verið greitt. Ef gjaldskylt ökutæki er flutt tímabundið úr landi skal ekki greiða kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾ vegna þess aksturs sem sannanlega hefur átt sér stað erlendis enda tilkynni eigandi eða umráðamaður rikisskattstjóra um akstur erlendis og framvísi innflutnings- og útflutningsskýrslu með staðfestingu tollyfirvalda á kílómetrastöðu ökurita eða öikumælis og hraðamælis við útflutning og innflutning.

Óheimilt er að skipa ökutæki úr landi nema greitt hafi verið álagt kílómetragjald [og sérstakt kílómetragjald]¹⁾.

Kílómetragjaldi [og sérstökur kílómetragjaldi]¹⁾ fylgir lögveðsréttur í viðkomandi ökutæki.

1) L. 136/2005, 11. gr.

22. gr.

Séu gjöld samkvæmt lögum þessum ekki greidd á gjalddaga, sbr. 11. gr., eða eftir atvikum á eindaga, sbr. 15. gr., skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem ógreitt er, talið frá og með gjalddaga. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu.

Ýmis ákvæði og gildistaka.

23. gr.

Að því leyti sem ekki er öðruvísi kveðið á um í lögum þessum gilda ákvæði laga um virðisaukaskatt. Varðandi álagningu og innheimtu olíugjalds við tollafgreiðslu skulu gilda ákvæði tollalaga.

Innheimtar tekjur af olíugjaldi og kílómetragjaldi samkvæmt lögum þessum renna til Vegagerðarinnar að frádregnum 0,5% sem renna í ríkissjóð til að standa straum af kostnaði við framkvæmd laga þessara.

Ráðherra er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd laga þessara með reglugerð.

24. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 2005. Frá og með sama tíma falla úr gildi lög nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar. Ákvæði þeirra laga skulu þó gilda um þungaskatt sem greiða á af notkun ökutækja til 1. júlí 2005.

25. gr.

Við gildistöku laga þessara breytast eftirtalin ákvæði laga nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.:

1. Í stað fjárhæðarinnar „11,34“ í 14. gr. laganna kemur: 9,28.
2. Í stað fjárhæðanna „30,89“ og „32,86“ í 2. másl. 1. mgr. 15. gr. laganna kemur: 32,95; og: 34,92.

[Ákvæði til bráðabirgða

Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. 1. gr. laga þessara skal fjárhæð oliugjalds vera 41 kr. á hvern lítra af olíu frá gildistöku laga þessara til 1. júlí 2006..]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. laga nr. 126/2005.

[Ákvæði til bráðabirgða

Leyfð heildarþyngd ökutækis, kg	Kílómetragjald, kr.	Leyfð heildarþyngd ökutækis, kg	Kílómetragjald, kr.
5.000–6.000	8,45	18.001–19.000	22,31
6.001–7.000	9,14	19.001–20.000	23,32
7.001–8.000	9,84	20.001–21.000	24,33
8.001–9.000	10,54	21.001–22.000	25,34
9.001–10.000	11,23	22.001–23.000	26,35
10.001–11.000	12,2	23.001–24.000	27,36
11.001–12.000	13,52	24.001–25.000	28,37
12.001–13.000	14,82	25.001–26.000	29,38
13.001–14.000	16,11	26.001–27.000	30,39
14.001–15.000	17,41	27.001–28.000	31,40
15.001–16.000	18,71	28.001–29.000	32,41
16.001–17.000	20,00	29.001–30.000	33,42
17.001–18.000	21,30	30.001–31.000	34,43
		31.001 og yfir	35,44] ¹⁾

1) L. 136/2005.

Lög

nr. 52/2005, um gæðamat á æðardúni.

Tóku gildi 30. maí 2005.

1. gr.

Lög þessi gilda um íslenskan æðardún og gæðamat á honum.

2. gr.

Allur æðardúnn, hvort sem er til dreifingar á innanlandsmarkaði eða til útflutnings, skal metinn og veginn af lögskipuðum dúnmatsmönnum eftir fullhreinsun. Áður en að dreifingu á innanlandsmarkaði eða til útflutnings kemur skal liggja fyrir að æðardúnn standist gæðamat dúnmatsmanna með vottorði þeirra þar að lútandi.

3. gr.

Landbúnaðarráðuneytið gefur út leyfi til handa dúnmatsmönnum til starfa á þeim stöðum sem það telur þörf á að fengnum tillögum Bændasamtaka Íslands og Félags íslenskra stórkaupmanna. Dúnmatsmenn skulu undirrita eiðstaf áður en þeir taka til starfa. Kostnaður af störfum þeirra greiðist af matsbeiðanda í samræmi við gjaldskrá sem ráðuneytið staðfestir.

Nánar er kveðið á um framkvæmd laganna, starfsskyldur og hæfniskröfur dúnmatsmanna í reglugerð.¹⁾²⁾

4. gr.

Brot á lögum þessum varða sektum og sæta meðferð opinberra mála.

5. gr.

Lög þessi taka gildi þegar í stað. Á sama tíma falla úr gildi lög nr. 39/1970, um gæðamat á æðardún, og frá og með 1. júlí 2005 er lögð niður skipun þeirra aðila sem starfa við dúnmat samkvæmt þeim lögum.

1) Erindisbréf nr. 64/1972.

2) Gjaldskrá nr. 753/2005 fyrir gæðamat á æðardúni.

Tollalög nr. 88/2005.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Orðskýringar.

Í lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim eru eftirfarandi orð og orðasambönd skilgreind svo:

1. *Aðflutningsgjöld og útflutningsgjöld*: Tollur og aðrir skattar og gjöld sem greiða ber við tollmeðferð vöru við inn- eða útflutning.
2. *Aðkomufar*: Far sem kemur frá útlöndum og hefur ekki fengið fyrstu tollafgreiðslu í þeirri ferð. Aðkomufar skoðast einnig far sem tekið hefur við vörum eða mönnum utan tollhafnar úr öðru fari sem er í utanlandsferðum.
3. *Ábyrgðaraðili fars*: Útgerðarmaður eða flugrekandi.
4. *Far*: Skip eða flugfar.
5. *Far í utanlandsferðum*: Far sem kemur frá útlöndum eða ferð þess er gerð til útlanda.
6. *Farartæki*: Sérhvert tæki sem nota má til flutnings á vörum.
7. *Farmenn*: Skipverjar og flugverjar sem eru í áhöfn skipa eða flugfara.

8. Ferðamenn: Farþegar sem koma til landsins frá útlöndum eða fara til útlanda með skipum eða flugförum.
9. Flugfar: Sérhvert fljúgandi farartæki.
10. Rafræn tollafgreiðsla: SMT- og VEF-tollafgreiðsla.
11. Ráðherra: Fjármálaráðherra, nema annað sé tekið fram.
12. Skip: Sérhvert fljótandi farartæki.
13. Skjalasending milli tölva (SMT): Sendingar á gögnum milli gagnavinnslukerfa sem fylgja ákveðnum stöðlum.
14. SMT-tollafgreiðsla: Rafræn tollafgreiðsla með skjalasendingum milli gagnavinnslukerfa tölva sem fylgja ákveðnum stöðlum.
15. Tollabinding: Hámark tolla samkvæmt hinum almenna samningi um tolla og viðskipti 1994 í 1. viðauka A við samninginn um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunar er undirritaður var af Íslands hálfu 15. apríl 1994, sbr. viðauka IIA og IIB við lög þessi. Einnig hámark tolla samkvæmt ráðherrayfirlýsingu um viðskipti með vörur á sviði upplýsingatækni sem undirrituð var í Singapore 13. desember 1996, sbr. viðauka IIC við lög þessi.
16. Tollafgreiðsla vöru: Þegar tollstjóri hefur heimilað afhendingu vöru til nota innan lands eða til útflutnings.
17. Tollgæsla: Handhafar tollgæsluvalds, sbr. 147. gr.
18. Tollkvóti: Tiltekið magn vöru sem flutt er inn á lægri tollum en getið er um í 5. gr.
19. Tollmiðlari: Lögaðili sem hefur leyfi tollstjórans í Reykjavík til að koma fram gagnvart tollyfirvöldum fyrir hönd inn- og útflytjenda.
20. Tollskjöl: Tollskýrsla og önnur skjöl sem láta ber í té við tollafgreiðslu eftir því sem mælt er fyrir um í lögum og stjórnvaldsfyrirmælum.
21. Tollur: Gjald sem innheimt er af vöru samkvæmt tollskrá.
22. Tollverð: Verðmæti vöru til nota við álagningu tolls á innflutta vöru.
23. Tölvukerfi tollyfirvalda: Vél- og hugbúnaður sem notaður er af tollyfirvöldum við tollafgreiðslu, m.a. álagningu aðflutningsgjalda og innheimtu þeirra.
24. Umflutningur: Flutningur vöru innan lands undir tolleftirliti frá aðkomufari um borð í útflutningsfar, enda sé upphaflegur ákvörðunarstaður vörunnar annar en Ísland.
25. Vara eða sending: Hver sá hlutur sem tollmeðferð getur hlotið samkvæmt tollskrá.
26. VEF-tollafgreiðsla: Rafræn tollafgreiðsla í gegnum vefteyngingu við vefsetur tollyfirvalda.
27. Vörsluábyrgð: Ábyrgð á vörslu ótollafgreiddrar vöru samkvæmt ákvæðum laga þessara.
28. Vörsluhafi: Einstaklingur eða lögaðili sem fer með vörslu ótollafgreiddrar vöru samkvæmt ákvæðum laga þessara.

II. KAFLI

Tollsvæði ríkisins.

2. gr.

Tollsvæði ríkisins er landið ásamt eyjum og útskerjum sem því tilheyra, svo og tólf mílna landhelgi umhverfis það eins og hún er afmörkuð skv. 1. gr. laga nr. 41/1979, um landhelgi, efnahagslögsögu og landgrunn.

Til tollsvæðis ríkisins telst enn fremur loftrými yfir fyrrgreindu land- og hafsvæði.

III. KAFLI

Tollskyldir aðilar.

3. gr.

Almenn tollskylda.

Hver sá sem flytur vöru til landsins til endursölu, afhendingar án endurgjalds eða eigin nota eða verður ábyrgur fyrir greiðslu tolla samkvæmt ákvæðum þessara laga er tollskyldur, sbr. þó 4. gr., og skal greiða toll af hinni innfluttu vöru, nema annað sé tekið fram í tollskrá.

4. gr.

Takmörkuð tollskylda.

Eftirtaldir aðilar skulu ekki greiða toll af innfluttum vörum með þeim takmörkunum þó sem að neðan greinir:

1. Sendiráð, sendiráðismannsskrifstofur, sendierindrekar og sendiráðismenn erlendra ríkja.
2. Kjöræðismenn erlendra ríkja að því er varðar tiltekna skrifstofuvörur, sbr. 2. mgr.
3. Aðilar sem undanþegnir eru tollskyldu með sérstökum lögum.

Ráðherra setur nánari reglur um tollfrelsi samkvæmt þessari grein og má binda tollfrelsi þeirra aðila sem um ræðir í 1. og 2. tölul. 1. mgr. því skilyrði að viðkomandi ríki sé aðili að Vínarsamningnum um stjórn málasamband, sbr. lög nr. 16/1971, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórn málasamband, Vínarsamningi um ræðissamband, sbr. lög nr. 4/1978, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um ræðissamband, eða íslenskir sendimenn og sendisveitir njóti sams konar tollfrelsis hjá viðkomandi ríki.

IV. KAFLI

Tollskyldar vörur, undanþágur o.fl.

5. gr.

Tollskyldar vörur og tollskrá.

Af vörum, sem fluttar eru inn á tollsvæði ríkisins, skal greiða toll eins og mælt er fyrir í tollskrá í viðauka I með lögum þessum. Tollur skal lagður sem verðtollur á tollverð vöru eða sendingar eins og það er ákveðið samkvæmt ákvæðum 14.–16. gr. og sem magntollur á vörumagn eftir því sem í tollskrá samkvæmt viðauka I greinir. Aðra tolla og gjöld, sem mismuna innlendum og innfluttum framleiðsluvörum, má eigi leggja á vöruna við innflutning.

Ákvæði 1. mgr. skulu eigi koma í veg fyrir álagningu verðjöfnunargjalda samkvæmt ákvæðum fríverslunar- og milliríkjasamninga, sbr. 139. gr. laga þessara eða 84. gr. laga nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, enda rúmist slík gjaldtaka innan tollabindinga, sbr. 3. mgr.

Tollur á vörur frá aðildarríkjum Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar má eigi vera hærri en þær tollabindingar sem tilgreindar eru í viðaukum IIA, IIB og IIC með lögum þessum. Miðist tollabinding bæði við verð og magn skal hámarkstollur miðast við þá bindingu sem hærri álagningu leyfir. Þó er heimilt að víkja frá ákvæðum um tollabindingar þegar ákvörðun er tekin um álagningu undirboðs- og jöfnunartolla skv. 133.–137. gr. og viðbótartolla skv. 138. gr. laga þessara, sbr. 86. gr. laga nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.

6. gr.

Tollfrjálsar vörur.

Auk þeirra vara sem tollfrjálsar eru samkvæmt beinum fyrirmælum í tollskrá skulu eftirfarandi vörur vera tollfrjálsar:

1. Eftirtaldir vörur um borð í förum sem koma hingað til lands frá útlöndum:
 - a. Fylgífé fars sem er að mati tolyfirvalda ekki umfram það sem hæfilegt má teljast með tilliti til stærðar fars og ferða þess, enda verði fylgíféð ekki flutt úr viðkomandi fari.
 - b. Hæfilegar vistir og aðrar nauðsynjar í fari sem er í utanlandsferðum, enda verði þær áfram í farinu til neyslu og notkunar áhafnar og farþega.

- c. Vörur sem ekki á að flytja hér úr fari en eiga að fylgja því aftur til útlanda. Sama gildir um vöru sem send er hingað til umflutnings.
- 2. Varningur sem farmenn og ferðamenn hafa meðferðis frá útlöndum sem hér segir:
 - a. Venjulegur farangur áhafnar fars sem kemur hingað til lands frá útlöndum, enda sé að mati tollýfirvalda um ferðanauðsynjar til eigin notkunar áhafnar í fari að ræða. Jafnframt venjulegur farangur ferðamanna sem koma hingað til lands frá útlöndum, enda sé að mati tollýfirvalda um ferðanauðsynjar til eigin nota þeirra á ferðalaginu að ræða.
 - b. Varningur, þ.m.t. áfengi og tóbak, sem ferðamenn og farmenn hafa með sér hingað til lands eða kaupa í tollfrjálsri verslun hér á landi umfram það sem greinir í a-lið, að tilteknu hámarki sem ráðherra ákveður í reglugerð.
- 3. Fatnaður og aðrar ferðanauðsynjar hér búsettra manna sem látist hafa erlendis.
- 4. Búslóð manna sem flytjast búferlum hingað til lands, enda hafi viðkomandi haft fasta búsetu erlendis í a.m.k. eitt ár áður en hann fluttist til landsins. Tollfrelsi samkvæmt þessum lið tekur ekki til ökutækja eða annarra vélknúinna farartækja. Ráðherra getur með reglugerð takmarkað niðurfellingu samkvæmt þessum lið við notkun, vöruflokka eða hámarksverð að teknu tilliti til dvalartíma erlendis, fjölskyldustærðar og annarra aðstæðna.
- 5. Heiðursmerki veitt af erlendum ríkjum, svo og verðlaun fyrir íþróttafrek og önnur afrek sem unnin eru erlendis.
- 6. Vörur sem endursendar eru hingað frá útlöndum vegna þess að þær seldust ekki þar eða endursendar eru hingað frá útlöndum af öðrum orsökum og færðar séu að mati tollýfirvalds fullnægjandi sönnur fyrir því að um sé að ræða vörur útfluttar héðan.
- 7. Endursendar tómar umbúðir, enda séu að mati tollýfirvalds færðar fullnægjandi sönnur fyrir því að um sé að ræða umbúðir utan af vörum útfluttum héðan.
- 8. Gjafir sem sendar eru hingað til lands í eftirfarandi tilvikum:
 - a. Gjafir sem aðilar búsettir erlendis senda hingað til lands eða hafa með sér frá útlöndum af sérstöku tilefni, þó ekki í atvinnuskyni, enda sé verðmæti gjafarinnar ekki meira en 10.000 kr. Sé verðmæti gjafar meira en 10.000 kr. skal gjöf þó einungis tollskyld að því marki sem hún er umfram þá fjárhæð að verðmæti. Brúðkaupsgjafir skulu vera tollfrjálsar þótt þær séu meira en 10.000 kr. að verðmæti, enda sé að mati tollstjóra um eðlilega og hæfilega gjöf að ræða.
 - b. Gjafir til mannúðar- og líknarstarfsemi, enda sé um að ræða vöru sem nýtt er beint til viðkomandi starfsemi, svo og gjafir sem sendar eru hingað frá útlöndum og góðgerðarstofnanir eða aðrir slíkir aðilar eiga að annast dreifingu á til bágstaddra.
 - c. Gjafir sem ríki, sveitarfélögum eða stofnunum á vegum hins opinbera eru gefnar erlendis frá í vináttuskyni eða á grundvelli menningartengsla við erlend ríki.
- 9. Vísindatæki og vísindabúnaður sem íslenskar vísindastofnanir eða vísindastofnanir sem Ísland er aðili að kaupa fyrir styrki eða eiga kost á endurgjaldslaust frá erlendum aðilum.
- 10. Notaðir munir sem hafa fallið í arf erlendis, þó ekki ökutæki eða önnur vélknúin farartæki.
- 11. Sendingar vegna markaðssetningar og vöruþróunar sem hér segir:
 - a. Sýnishorn verslunarvara og auglýsingaefnis, enda sé verðmæti sendingar óverulegt. Jafnframt sýnishorn verslunarvara sem gerð hafa verið ónothæf sem almenn verslunarvara.
 - b. Hugbúnaðargögn sem send eru án endurgjalds og ætluð eru til þróunar eða hönnunar hugbúnaðar, prófunar, leiðréttingar eða uppfærslu eða eru eingöngu nothæf til kynningar.

- c. Verðlaus bréf, bæklingar og prentuð gögn sem ekki hafa neitt viðskiptalegt gildi og ekki eru fallin til endurdreifingar.

Ráðherra skal með reglugerð kveða nánar á um skilyrði tollfrelsis samkvæmt þessari grein.

7. gr.

Niðurfelling, lækkun eða endurgreiðsla tolls

Tollur skal lækka, falla niður eða endurgreiðast í eftirfarandi tilvikum, að uppfylltum þeim skilyrðum sem tilgreind eru:

1. Í samræmi við ákvæði í fríverslunar- og milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að, frá þeim tíma er viðkomandi samningur hefur öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Tollar á vörur sem upprunnar eru í fátækustu þróunarríkjum heims, samkvæmt skilgreiningu nefndar Sameinuðu þjóðanna um framtak, auðveldun viðskipta og þróunarmál (UNCTAD/Committee on Enterprise, Business Facilitation and Development), skulu falla niður til samræmis við niðurfellingu tolla á vörum sem upprunnar eru á Evrópska efnahagssvæðinu samkvæmt ákvæðum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið.

2. Vegna tímabundins innflutnings í eftirfarandi tilvikum:

- a. Af vörum sem sendar eru til landsins til sýningar eða flutnings um stundarsakir, enda verði þær ekki nýttar til annars. Jafnframt af vélum, tækjum og öðrum áhöldum sem eru send til landsins til reynslu um stuttan tíma.
- b. Af tækjum, verkfærum og öðrum búnaði sem vísindamenn, vísindaleiðangrar, listamenn, verktakar, björgunarleiðangrar og aðrir slíkir hafa meðferðis frá útlöndum til afnota hér við athuganir sínar, rannsóknir og starfsemi.
- c. Af vörum sem eru sendar tímabundið hingað til lands til viðgerðar eða annarrar aðvinnslu.
- d. Af vörum sem fluttar eru tímabundið hingað til lands til að fram geti farið á þeim nægileg aðvinnsla til að forða þeim frá rýrnun eða öðrum skemmdum.
- e. Af tækjum og öðrum búnaði sem fluttur er tímabundið hingað til lands vegna fundahalda, ráðstefna eða hátíðahalda.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið á um þann hámarkstíma sem tollfrjáls innflutningur samkvæmt þessum tölulið tekur til, þó aldrei lengur en í tólf mánuði. Ráðherra getur jafnframt í reglugerð afmarkað nánar þær vörur sem ákvæðið tekur til.

3. Af landbúnaðarvörum sem bera magntoll (A1-tollur) samkvæmt viðauka I við lög þessi og sendar eru tímabundið hingað til lands til aðvinnslu samkvæmt nánari skilyrðum þessa töluliðar. Vörurnar skulu endursendar úr landi að lokinni aðvinnslu eigi síðar en sex mánuðum eftir komudag flutningsfars til landsins.

Landbúnaðarráðherra getur veitt lögaðilum, sem stunda umfangsmikla fullvinnslu í atvinnuskyni á innfluttum landbúnaðarvörum til endurútflutnings, heimild til tímabundins innflutnings landbúnaðarvara samkvæmt þessum tölulið.

Verði vara ekki flutt úr landi innan tímafrests skv. 1. mgr. þessa töluliðar skal innflytjandi greiða toll af vörunni eins og mælt er fyrir um í viðauka I við lög þessi.

Leyfishafi skal greiða kostnað við tollefirlit með vörum sem fluttar eru tímabundið til landsins samkvæmt þessum tölulið.

Landbúnaðarráðherra skal afturkalla heimild skv. 2. mgr. þessa töluliðar fari leyfishafi ekki að fyrirmælum um framkvæmdina.

Landbúnaðarráðherra skal með reglugerð kveða nánar á um skilyrði tímabundins innflutnings til aðvinnslu samkvæmt þessum tölulið, m.a. um það hverjir geti sótt um undanþágu, aðgreiningu innflutts hráefnis til vinnslu fullunninna vara fyrir

innanlandsmarkað og til útflutnings, nýtingarhlutfall hráefnis við vinnslu, lágmarkskröfur um bókhald leyfishafa og upplýsingagjöf leyfishafa til landbúnaðarráðherra og tollyfirvalda. Hann getur gert það að skilyrði lækkunar eða niðurfellingar að lögð sé fram fullnægjandi trygging fyrir greiðslu aðflutningsgjalda.

4. Af bifreiðum, bifhjólum og tengivögnum sem skráðir eru erlendis og fluttir til landsins af mönnum sem hafa haft búsetu erlendis. Undanþága þessi gildir í einn mánuð frá komu ökutækis til landsins.

Tollstjóri getur framlengt tímabundinn innflutning skv. 1. mgr. þessa töluliðar um allt að þrjú mánuði í senn, í allt að tólf mánuði alls, enda sýni viðkomandi fram á að hann hafi hvorki launaða atvinnu hér á landi né reki hér atvinnufyrirtæki, að hann hafi ekki búsetu hér á landi og hafi ekki flutt búslóð sína hingað til lands.

Uppfylli innflytjandi ekki skilyrði 2. mgr. þessa töluliðar, þess efnis að hann hafi ekki launaða atvinnu og reki ekki fyrirtæki hér á landi, getur tollstjóri þó eigi að síður framlengt tímabilið í samræmi við ákvæði 2. mgr. gegn greiðslu tolls af sem nemur^{1/60} hluta af tollverði viðkomandi ökutækis fyrir hvern byrjaðan mánuð sem leyfi er framlengt. Tollstjóri getur heimilað greiðslu gjalda með skuldaviðurkenningu og fullnægjandi ábyrgð.

Ákvæði þessa töluliðar skulu gilda eftir því sem við getur átt um bifreiðar sem erlendir ferðamannahópar, ferðaskrifstofur eða aðrir sem atvinnu hafa af slíkum fólksflutningum flytja til landsins vegna hópferðalaga um landið, enda verði þær fluttar úr landi með þeim ferðamannahópi sem bifreiðin var ætluð í upphafi.

Ákvæði töluliðar þessa gilda með sama hætti um nýjar óskráðar bifreiðar og bifhjól sem keypt eru hér á landi. Ökutæki þessi skulu skráð sérstaklega og uppfylla frekari skilyrði sem dómsmálaráðuneytið kann að setja. Undanþága frá greiðslu tolls samkvæmt þessari málsgrein miðast við skráningardag ökutækis.

Ákvæði þessa töluliðar gilda með sama hætti um tengivagna, skrásetta erlendis, sem eru ætlaðir til flutnings á vörum til og frá landinu.

Þegar leyfi er veitt til tímabundins tollfrjáls innflutnings ökutækis samkvæmt þessum tölulið skal heimilt að flytja eldsneyti með ökutæki í innbyggðum eldsneytisgeymum þess án greiðslu aðflutningsgjalda. Jafnframt skal eiganda eða umráðamanni heimilt, ef ökutæki bílar eða verður fyrir tjóni, að flytja inn varahluti í ökutækid tollfrjálst.

5. Af bifreiðum, bifhjólum og tengivögnum sem skráð eru erlendis og eru í eigu, eða leigu, erlends fyrirtækis með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu og flutt eru til landsins af starfsmanni þess fyrirtækis. Undanþága þessi gildir í einn mánuð frá komu ökutækis til landsins.

Tollstjóri getur framlengt tímabundinn innflutning skv. 1. mgr. þessa töluliðar um allt að þrjú mánuði í senn, í allt að tólf mánuði alls, að uppfylltum skilyrðum 3. mgr. 4. tölul. þessarar málsgreinar.

6. Af stærri tækjum, þ.m.t. ökutækjum sem send eru hingað til lands til notkunar um stuttan tíma, þó ekki lengur en í tólf mánuði, og endursend eru þegar að notkun lokinni. Tollur skal í slíkum tilvikum reiknaður af leiguverði fyrir tækin í stað tollverðs. Liggi leiguverð tækis ekki fyrir má reikna toll af áætlaðri leigu sem ákvörðuð skal sem^{1/60} hluti tollverðs eins og það er ákveðið skv. V. kafla laga þessara fyrir hvern byrjaðan mánuð sem tækið er hér á landi.
7. Af vörum sem tollafgreiddar hafa verið hingað til lands en eru síðar seldar ónotaðar til útlanda eða í tollfrjálsa verslun, tollfrjálsa forðageymslu eða á frísvæði.
8. Af vörum sem reynast gallaðar eða hafa eyðilagst, rýrnað eða orðið fyrir skemmdum á leið hingað til lands, við affermingu, í vörslu tollyfirvalda, í viðurkenndum geymslum

fyrir ótollafgreiddar vörur eða í flutningi milli tollhafna innan lands áður en þær eru afhentar viðtakanda.

9. Af vélum, tækjum, rafmagnsvörum og öðrum fylgihlutum sem ætlaðir eru til nota í flugvélum og skipum. Sama gildir um hluti sem ætlaðir eru til viðgerða eða annarrar aðvinnslu flugvéla og skipa.
10. Af hráefni, efnivörum og hlutum í innlendar framleiðsluvörur, svo og af umbúðum fyrir slíkar vörur. Ef aðvinnsla sem á sér stað hér á landi er óveruleg, svo sem pökkun, um pökkun, átöppun eða blöndun, telst framleiðsluvara ekki vera innlend í skilningi þessa töluliðar. Niðurfelling tolls af hráefni eða efnivöru samkvæmt þessum tölulið tekur ekki til vara sem magntollur (A1-tollur) er lagður á samkvæmt viðauka I við lög þessi.
11. Af hráefni, efnivörum og hlutum, sem bera magntoll (A1-tollur) samkvæmt viðauka I við lög þessi og ætluð eru í innlendar framleiðsluvörur, svo og af umbúðum fyrir slíkar vörur. Ef aðvinnsla sem á sér stað hér á landi er óveruleg, svo sem pökkun, umpökkun, átöppun eða blöndun, telst framleiðsluvara ekki vera innlend í skilningi þessa töluliðar.
12. Af björgunarbúnaði, og björgunartækjum, enda liggja fyrir staðfesting landsamtaka björgunarsveita á að búnaðurinn verði einungis nýttur í starfsemi björgunarsveita.
13. Af vélum, vélarhlutum og varahlutum sem notaðir eru til vinnslu á innlendum framleiðsluvörum.
14. Af tækjabúnaði og miðlum sem kvikmynda- og myndbandavinnustofur og hljóðver nýta til starfsemi sinnar.
15. Af kartöfluútsæði, græðlingum og öðrum efnivörum, hráefni og hlutum til framleiðslu garðyrkjuafurða.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um skilyrði niðurfellingar, lækkunar eða endurgreiðslu tolls samkvæmt þessari grein. Hann getur gert það að skilyrði lækkunar eða niðurfellingar að lögð sé fram fullnægjandi trygging fyrir greiðslu aðflutningsgjalda.

8. gr.

Vara send til útlanda til aðvinnslu.

Nú er vara send til útlanda til aðvinnslu og hún breytir ekki svo eðli sínu við aðvinnsluna að úr verði nýir hlutir og skal þá aðeins greiða af aðvinnslukostnaði að viðbættum flutningskostnaði til landsins þann toll sem sams konar vara ber eftir tollskrá.

Breyti vara sem send er utan til aðvinnslu svo eðli sínu við aðvinnsluna að úr verði nýr hlutur skal greiða af henni toll eftir tollskrá eins og um væri að ræða erlenda aðflutta vöru.

9. gr.

Vara send til útlanda til viðgerðar.

Nú er vara send til útlanda til viðgerðar og hún breytir ekki svo eðli sínu við viðgerðina að úr verði nýir hlutir og skal þá aðeins greiða af viðgerðarkostnaði að viðbættum flutningskostnaði til landsins þann toll sem sams konar vara ber eftir tollskrá.

Komi ný vara í stað vöru sem send er utan til viðgerðar skal greiða af henni toll eftir tollskrá.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skulu notaðir hlutar í vöru, sem koma í stað sams konar hluta, sem sendir hafa verið til viðgerðar í þjónustumiðstöðvar erlendis, tollafgreiddir með þeim hætti að tollur sé reiknaður af þjónustugjaldi samkvæmt reikningi hinnar erlendu þjónustumiðstöðvar, enda komi þar fram heiti og tegundarnúmer hlutar, hann flokkist í sama tollskrárnúmer, hafi sams konar viðskiptalegt gildi og búi yfir sömu tæknilegum eiginleikum og sá hlutur sem sendur var til viðgerðar, auk þess sem gætt skal að öðru leyti ákvæða 1. mgr.

10. gr.

Vara send til útlanda til viðgerðar á ábyrgðartíma.

Vara sem á ábyrgðartíma er send utan til viðgerðar vegna galla skal við innflutning undanþegin tolli, enda séu að mati tollstjóra færðar fullnægjandi sönnur fyrir að viðgerðin sé viðkomandi að kostnaðarlausu og ábyrgð innifalin í upphaflegu tollverði vörunnar.

Ákveði erlendur seljandi gallaðrar vöru að afhenda nýja vöru í stað þess að framkvæma viðgerð á gallaðri vöru skal tollur falla niður af hinni nýju vöru að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Hin gallaða vara skal vera í ábyrgð samkvæmt lögbundinni eða samningsbundinni skyldu seljanda á þeim tíma sem hún er send utan eða henni fargað undir tollefirliti. Ekki skal farga gallaðri vöru fyrir en að fenginni skriflegri staðfestingu seljanda um að hann muni afhenda nýja vöru í stað þeirrar gölluðu og óski ekki eftir að fá hina gölluðu vöru í hendur.
2. Seljandi staðfesti að vöruskipti fari fram vegna lögbundinnar eða samningsbundinnar ábyrgðar sinnar á galla og hann kjósi að senda nýja vöru í stað þeirrar gölluðu, kaupanda að kostnaðarlausu, á ábyrgðartíma.
3. Ný vara flokkist í sama tollskránum og hin gallaða vara sem hún kemur í staðinn fyrir, hafi sama viðskiptalegt gildi og búi yfir sömu tæknilegu eiginleikum og hin gallaða vara hafði við innflutning.

Tollstjóri getur heimilað innflutning vöru skv. 2. mgr., án greiðslu aðflutningsgjalda, áður en hin gallaða vara hefur verið flutt úr landi eða henni fargað undir tollefirliti, sbr. 1. tölul. 2. mgr., að því tilskildu að innflytjandi leggi fram fjártryggingu til greiðslu aðflutningsgjalda og kostnaðar, sbr. 36. gr. laganna. Hin gallaða vara skal flutt úr landi eða henni fargað undir tollefirliti innan 60 daga frá tollafgreiðslu vöru sem kemur í stað gallaðrar vöru. Að öðrum kosti skal gengið að fjártryggingu.

11. gr.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um skilyrði niðurfellingar eða endurgreiðslu tolls skv. 9. og 10. gr. laga þessara.

12. gr.

Tollkvótar sem landbúnaðarráðherra úthlutar.

Í viðaukum IIIA og B eru tilgreindir tollkvótar samkvæmt skuldbindingum Íslands í samningnum um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar vegna innflutnings á því magni sem tilgreint er fyrir hvert árána 1995 til og með 2000. Um úthlutun þeirra fer skv. 65. gr. laga um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Tollur á þær vörur, sem fluttar eru inn samkvæmt tollkvótum í viðauka IIIA, skal vera 32% af grunntaxta viðkomandi vöruliðar eins og hann er tilgreindur í viðauka IIA með lögum þessum.

Tollur á þær vörur, sem fluttar eru inn samkvæmt tollkvótum í viðauka IIIB, skal vera 30% en þó eigi hærra en í viðaukanum greinir. Við innflutning á fódurvörum og hráefnum í þær í 10., 11., 12., 17. og 23. kafla tollskrár skulu þó gilda þeir tolltaxtar sem tilgreindir eru í tollskrá í viðauka I.

Í viðaukum IVA og B eru tilgreindir tollkvótar sem landbúnaðarráðherra úthlutar skv. 65. gr. A laga um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Landbúnaðarráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að tollur á þær vörur sem fluttar eru inn samkvæmt tollkvótum sem tilgreindir eru í viðaukum IVA og B skuli vera 0, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 eða 90 hundraðshlutar af þeim verð- og/eða magntolli sem lagður er á viðkomandi vörulið eins og hann er tilgreindur í tollskrá eða 32% af grunntaxta viðkomandi vöruliðar eins og hann er tilgreindur í viðauka IIA með lögum þessum. Ákvörðun landbúnaðarráðherra um lækkun tolls í samræmi við framangreinda hundraðshluta verð- og/eða magntolls skal ráðast

af því hvort nægilegt framboð af viðkomandi vöru á hæfilegu verði er til staðar á innanlandsmarkaði. Hundraðshlutar tolls hvernar vöru skulu vera hærri eftir því sem framboð á innlendri framleiðslu er meira en lækka að sama marki eftir því sem framboð á innlendri framleiðslu minnkar. Landbúnaðarráðherra skal við ákvörðun um hundraðshluta tolls leitast við að jafnræði ríki milli innlestrar og innfluttrar framleiðslu í samkeppnislegu tilliti.

13. gr.

Tollkvótar sem fjármálaráðherra úthlutar

Fjármálaráðherra úthlutar tollkvótum vegna innflutnings samkvæmt milliríkja- og alþjóðasamningum að því leyti sem vörur falla ekki undir viðauka IIIA, IIIB, IVA eða IVB við lög þessi.

Fjármálaráðherra er heimilt að fela nefnd skv. 87. gr. laga um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum að gera tillögu um úthlutun tollkvóta skv. 1. mgr.

Úthlutun tollkvóta skal, eftir því sem við getur átt, vera í samræmi við samninginn um málsmeðferð við veitingu innflutningsleyfa sem birtur er í 1. viðauka A við samninginn um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar.

Heimilt er að skipta tollkvótum upp í einingar. Tollkvótum skal úthlutað til ákveðins tíma, allt að einu ári í senn. Berist umsóknir um meiri innflutning en nemur tollkvóta vörunnar skal heimilt að:

1. láta hlutkesti ráða úthlutun eða
2. miða úthlutun tollkvóta við hlutfall innflutnings viðkomandi umsækjanda miðað við heildarinnflutning allra umsækjenda af viðkomandi vörutegund á næstliðnu ári.

Endurúthluta má tollkvótum sem ekki eru nýttir innan þess frests sem tilgreindur er við úthlutun kvótans. Heimilt er í stað úthlutunar tollkvóta að veita almenna heimild til innflutnings á þeim tollum sem um tollkvótana gilda.

Um viðurlög við misnotkun á tollkvóta í því skyni að fá ívilnun í tolli eða sköttum við innflutning á vörum sem ekki falla undir tollkvótann skal fara skv. XXII. kafla. Heimilt er að synja þeim um úthlutun tollkvóta sem gerst hefur sekur um misnotkun.

Fjármálaráðherra skal í reglugerð kveða nánar á um úthlutun tollkvóta samkvæmt þessari grein þar sem m.a. komi fram úthlutunarkvóti, innflutningstímabil, tollataxtar og aðrir skilmálar sem um innflutninginn skulu gilda.

V. KAFLI

Tollverð og tollverðsákvörðun.

14. gr.

Tollverð.

Tollverð innfluttra vara er viðskiptaverðið, þ.e. það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir vörurnar við sölu þeirra til útflutnings til landsins með þeim leiðréttingum sem leiðir af ákvæðum 15. gr., að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Kaupanda séu engar takmarkanir settar um ráðstöfun eða notkun varanna, aðrar en takmarkanir sem
 - a. settar eru eða krafist verður með lögum eða af opinberum stjórnvöldum hér á landi,
 - b. takmarka þau landfræðilegu mörk þar sem endurselja má vörurnar eða
 - c. hafa ekki veruleg áhrif á verðmæti varanna.
2. Salan eða verðið sé ekki háð einhverjum skilyrðum eða skilmálum sem ekki er hægt að ákvarða verð fyrir með tilliti til þeirra vara sem verið er að virða.

3. Enginn hluti ágóða af síðari sölu, ráðstöfun eða notkun varanna af hálfu kaupanda renni beint eða óbeint til seljanda, nema unnt sé að gera viðeigandi leiðréttingar í samræmi við ákvæði 15. gr.
4. Kaupandi og seljandi séu óháðir hvor öðrum eða séu þeir hvor öðrum háðir þá sé viðskiptaverðið nothæft í tollalegu tilliti samkvæmt nánari reglum settum skv. 16. gr.
Samkvæmt lögum þessum skal því aðeins telja aðila, persónur eða lögaðila, háða hvor öðrum að eftirtalin skilyrði séu uppfyllt:

1. Þeir séu yfirmenn eða stjórnendur fyrirtækja hvor annars.
2. Þeir séu í lagalegum skilningi sameigendur fyrirtækis.
3. Þeir séu vinnuveitandi og starfsmaður hans.
4. Einhver aðili beint eða óbeint eigi, stjórn eða hafi umráð yfir fimm hundraðshlutum eða meira af atkvæðisrétti eða hlutabréfum hjá þeim báðum.
5. Annar þeirra stjórn beint eða óbeint hinum.
6. Þriðji aðili stjórn beint eða óbeint báðum.
7. Báðir saman stjórn beint eða óbeint þriðja aðila.
8. Þeir séu í sömu fjölskyldu.

Aðilar, persónur eða lögaðilar, sem eru í viðskiptasambandi hvor við annan þannig að annar er einkaumboðsmaður, einkadreifingaraðili eða sérleyfishafi hins aðilans í hvaða mynd sem er, skulu taldir vera háðir hvor öðrum.

15. gr.

Tollverðsákvörðun.

Við ákvörðun tollverðs samkvæmt ákvæðum 14. gr. skal bæta eftirtöldu við það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir hinar innfluttu vörur:

1. Eftirtöldu, að svo miklu leyti sem það er borið af kaupanda en er ekki innifalið í því verði sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir vörurnar:
 - a. Umboðslaunum og miðlaraþóknun, þó ekki kaupumboðslaunum.
 - b. Gámakostnaði sem í tollalegu tilliti tilheyrir vörunum.
 - c. Þökkunarkostnaði, bæði fyrir vinnu og efni.
2. Viðeigandi hluta af verðmæti eftirtalinnna vara og þjónustu, sem látin er beint eða óbeint í té af kaupanda án greiðslu eða á lækkuðu verði, til notkunar í sambandi við framleiðslu og sölu hinna innfluttu vara til útflutnings að svo miklu leyti sem slíkt verðmæti er ekki innifalið í því verði sem raunverulega er greitt eða greiða ber:
 - a. Efnivara, hluta, parta og þess háttar sem notað hefur verið í hinar innfluttu vörur.
 - b. Verkfæra, forma, móta og þess háttar sem notað hefur verið við framleiðslu hinna innfluttu vara.
 - c. Efnivara sem eyðst hafa við framleiðslu hinna innfluttu vara.
 - d. Verkfræðivinnu, þróunar, iðnlistar, hönnunar, áætlana og uppdrátta sem unnið hefur verið annars staðar en hér á landi og nauðsynlegt er til framleiðslu hinna innfluttu vara.
3. Einkaréttar- og leyfisgjöldum, sem tengd eru vörum þeim sem verið er að virða og kaupandi verður beint eða óbeint að greiða, sem skilyrði fyrir sölu þeirra, að svo miklu leyti sem þessi einkaréttar- og leyfisgjöld eru ekki innifalin í því verði sem raunverulega er greitt eða greiða ber. Þetta tekur þó ekki til þess konar gjalda sem greidd eru fyrir framleiðslurétt á vörunni hér á landi.
4. Verðmæti sérhvers ágóðahlutar af síðari endursölu, ráðstöfun eða notum hinna innfluttu vara sem rennur beint eða óbeint til seljanda.
Eftirtalið skal innifalið í tollverði:
 1. Flutningskostnaður hinna innfluttu vara til innflutningshafnar eða innflutningsstaðar.

2. Gjöld fyrir fermingu, affermingu eða meðferð hinna innfluttu vara vegna flutnings þeirra til innflutningshafnar eða innflutningsstaðar.
3. Vátryggingarkostnaður.

Viðbætur við það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber skal einungis ákvarða samkvæmt þessari grein á grundvelli hlutlægra og mælanlegra atriða.

Við ákvörðun tollverðs skal engu bætt við það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber nema það sé unnt samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

16. gr.

Reglugerðarheimild.

Ráðherra getur með reglugerð eða öðrum fyrirætlum sett nánari reglur um ákvörðun tollverðs er taki mið af samningnum um framkvæmd VII. gr. hins almenna samnings um tolla og viðskipti 1994. Reglurnar skulu m.a. tilgreina hvernig tollverð skal ákvarðað í þeim tilvikum sem ekki er hægt að ákvarða tollverð innflutningsvöru skv. 14. gr. og það sem bæta skal við tollverð samkvæmt ákvæðum 15. gr.

Ráðherra er með sama hætti heimilt að setja reglur um mat á vörum til tollverðs og málsmeðferðarreglur þegar ástæða þykir til að draga í efa sannleiksgildi vörureiknings og annarra þeirra atriða sem um ræðir í 14. gr. og þess sem bæta skal við tollverð samkvæmt ákvæðum 15. gr.

17. gr.

Skipting kostnaðar.

Kostnaði, gjöldum og öðrum útgjöldum, sbr. 15. gr., sem til verða þegar vörur eru sendar í einu farmskrárnúmeri sem flokkast í mismunandi tollskrárnúmer, skal jafnað hlutfallslega niður á einstakar vörur í sendingu miðað við verð þeirra á innkaupsstað.

Ef vara er send lengra en til fyrstu tollhafnar, sem unnt hefði verið að afferma hana á, má draga frá flutningsgjaldsauka þann og sendingarkostnað sem sá framhaldsflutningur hefur haft í för með sér, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir kostnaðaraukanum. Þá skal og heimilt að draga frá þann hluta flutningsgjalds sem greiddur er vegna slæmrar aðstöðu við affermingu eða vegna þess að far affermir á fleiri stöðum en einum, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir þeim kostnaðarauka.

18. gr.

Sé verð vara, sem flokka ber í mismunandi tollskrárnúmer og greiða ber af mismunandi háan toll, tilgreint í einni fjárhæð skal greiða af öllum vörunum þann tollhundraðshluta sem hvílir á þeirri vöru sem ber hæstan toll nema innflytjandi láti tollyfirvöldum í té upplýsingar sem þau meta fullnægjandi og byggja má ákvörðun á um tollverð einstakra vara í sendingu.

19. gr.

Tollafgreiðslugengi.

Tollafgreiðslugengi skal miða við opinbert viðmiðunargengi sem skráð er af Seðlabanka Íslands 28. hvers mánaðar. Tollafgreiðslugengi þeirra gjaldmiðla sem Seðlabanki Íslands tekur ekki til opinberrar skráningar skal ákvarðað af tollstjóranum í Reykjavík á sama degi að höfðu samráði við Seðlabanka Íslands.

Við tollafgreiðslu sendinga í sérhverjum almanaksmánuði skal ákvörðun tollverðs byggð á tollafgreiðslugengi eins og það er ákveðið skv. 1. mgr. á 28. degi undanfarandi mánaðar.

Ráðherra skal kveða nánar á um ákvörðun tollafgreiðslugengis sem nota skal við umreikning tollverðs vöru eða hluta þess yfir í íslenskar krónur. Jafnframt skal kveðið nánar á um gildistíma, fresti, bráðabirgðatollafgreiðslu, tollafgreiðslu þegar engrar skráningar gengis nýtur við og annað er lýtur að gengisviðmiðun við tollafgreiðslu.

VI. KAFLI

Tollflokkun.

20. gr.

Tollflokkun vöru.

Inn- og útflytjendur skulu færa vöru til tollflokks í viðeigandi tollskjölum samkvæmt almennum reglum um túlkun tollskrárinnar í viðauka I við lög þessi.

Leiki vafi á um tollflokkun vöru eða óski inn- eða útflytjandi eftir staðfestingu tollstjóra á tollflokkun vöru getur hann leitað eftir bindandi álit tollstjóra á tollflokkun vörunnar, sbr. 21. gr.

21. gr.

Bindandi álit um tollflokkun.

Ef óskað er bindandi álits um tollflokkun vöru skal senda skriflega beiðni þar að lútandi til tollstjórans í Reykjavík. Ákvörðun tollstjórans um bindandi tollflokkun vöru er bindandi gagnvart fyrirspyrjanda og tollyfirvöldum, nema hún sé afturkölluð af tollstjóranum eða henni breytt eftir kæru til ríkistollanefndar, sbr. 118. gr. Komi til afturköllunar ákvörðunar um bindandi tollflokkun vöru gildir ákvörðunin uns afturköllunin hefur verið tilkynnt álitsbeiðanda.

Tollstjóranum er ekki skylt að verða við beiðni skv. 1. mgr. ef hún reynist augljóslega vera tilefnislaus.

Með beiðni um bindandi álit skulu fylgja þau gögn sem eru nauðsynleg til þess að unnt sé að ákveða tollflokkun vöru, svo sem teikning, mynd, vörulýsing eða bæklingur. Ef nauðsyn ber til að mati tollstjórans getur hann sett skilyrði um að sýnishorn af vöru sé lagt fram áður en tekin er ákvörðun um tollflokkun.

Tollstjórinn skal svara beiðni skriflega innan 30 daga frá því að hún berst. Í svari tollstjórans skal í meginatriðum koma fram á hvaða rökum niðurstaða er byggð. Telji tollstjórinn að beiðni hafi ekki að geyma fullnægjandi upplýsingar eða henni fylgi ekki nauðsynleg gögn til þess að unnt sé að ákveða tollflokkun skal hann tilkynna viðkomandi hvaða upplýsingar eða gögn vanti. Þegar úr því hefur verið bætt skal tollstjórinn svara beiðni innan 30 daga.

VII. KAFLI

Skýrslugjafir.

Aðflutningsskýrsla og önnur tollskjöl.

22. gr.

Skilafrestur aðflutningsskjala..

Innflytjandi skal láta tollstjóra í té aðflutningsskýrslu og önnur tollskjöl vegna innfluttrar vöru, sbr. 23. og 25. gr., áður en vara er afhent til notkunar innan lands eða sett í tollfrjálsa verslun eða tollfrjálsa forðageymslu. Tollskjöl skulu þó látin tollstjóra í té ekki síðar en sex mánuðum frá komudegi flutningsfars vöru til landsins nema vöru hafi verið ráðstafað í tollvöruhegmslu eða á frísvæði.

23. gr.

Rafrænar aðflutningsskýrslur.

Tollmiðlarar skulu senda viðkomandi tollstjóra með skjalasendingum á milli tölva þær upplýsingar sem láta ber í té við tollafgreiðslu vara (SMT-tollafgreiðsla).

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur tollstjórinn í Reykjavík gefið fyrirmæli um að skriflegar aðflutningsskýrslur skuli látnar tollstjórum í té vegna vara sem þarfnast sérstaks eftirlits.

Innflytjendur, sem stunda innflutning á vörum í atvinnuskyni, skulu senda viðkomandi tollstjóra þær upplýsingar sem láta ber í té við tollafgreiðslu vara með skjalasendingum á milli tölva (SMT-tollafgreiðsla) eða í gegnum veftingu við vefsetur tollyfirvalda (VEF-tollafgreiðsla).

Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. skal ráðherra ákveða með reglugerð að þeir sem ná ekki tilteknum lágmarksfjölda innfluttra sendinga á ári geti látið tollyfirvöldum í té skriflegar aðflutningsskýrslur skv. 25. gr.

Innflytjendum samkvæmt þessari grein er heimilt að veita tollmiðlara umboð til þess að koma fram fyrir þeirra hönd gagnvart tollyfirvöldum með skjalasendingum á milli tölva (SMT-tollafgreiðslu).

Tollstjórinn í Reykjavík ákveður form rammaskýrslu fyrir aðflutningsskýrslu.

Ráðherra skal ákveða með reglugerð hvernig tæknilegri útfærslu SMT- og VEF-tollafgreiðslu skuli háttáð.

24. gr.

Leyfi til SMT- og VEF-tollafgreiðslu.

SMT- og VEF-tollafgreiðsla er háð leyfi frá tollstjóra í því umdæmi þar sem umsækjandi á lögheimili.

Leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu er veitt þeim aðilum sem um getur í 1. og 3. mgr. 23. gr., enda uppfylli þeir eftirtalin skilyrði:

1. Þeir hafi tilskilin leyfi eða skráningu til viðkomandi atvinnustarfsemi, svo sem leyfi til þess að vera tollmiðlari skv. XI. kafla laga þessara, skráða verslun, sbr. lög nr. 28/1998, um verslunaratvinnu, iðnaðarleyfi, sbr. iðnaðarlög, nr. 42/1978, vinnsluleyfi, sbr. lög nr. 55/1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, eða önnur leyfi sem krafist er.
2. Þeir hafi tilkynnt ríkisskattstjóra um atvinnustarfsemi sína og séu á fyrirtækjaskrá, sbr. lög nr. 17/2003, um fyrirtækjaskrá. Ef um einstaklinga er að ræða sem stunda atvinnurekstur skulu þeir að minnsta kosti hafa framkvæmt þann lágmarksfjölda tollafgreiðslna sem tilgreindur er í reglugerð, sbr. 4. mgr. 23. gr.
3. Þeir hafi tilkynnt skattstjóra um starfsemi sína og verið skráðir skv. 5. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, og fyrirmælum settum samkvæmt þeim.
4. Þeir séu ekki í vanskilum við ríkissjóð með greiðslu opinberra gjalda eða skatta.
5. Tollstjórinn í Reykjavík hafi samþykkt þann hugbúnað sem umsækjandi hyggst nota til samskipta við tollyfirvöld, nema þegar sótt er um VEF-tollafgreiðslu.
6. Þeir hafi á að skipa starfsliði með fullnægjandi þekkingu á lögum og reglum um tollmeðferð vara.

25. gr.

Skriflegar aðflutningsskýrslur.

Aðrir en þeir sem um getur í 1. og 3. mgr. 23. gr., sbr. 4. mgr. sömu greinar, skulu afhenda viðkomandi tollstjóra skriflegar aðflutningsskýrslur.

Innflytjendum skv. 1. mgr. er heimilt að veita tollmiðlara umboð til þess að koma fram fyrir þeirra hönd gagnvart tollyfirvöldum með rafrænum skjalasendingum á milli tölva.

Tollstjórinn í Reykjavík ákveður form skriflegra aðflutningsskýrslna.

Innflytjendur geta sjálfir lagt til eyðublöð fyrir aðflutningsskýrslur, enda uppfylli þau skilyrði sem sett eru skv. 3. mgr. um form þeirra.

26. gr.

Einfaldaðar aðflutningsskýrslur.

Ráðherra getur í reglugerð heimilað einfaldaðar skýrslugjafir vegna póstsendinga, smásendinga og vara sem ekki eru á farmskrá. Ráðherra getur jafnframt heimilað einfaldari skýrslugjafir vegna vara sem njóta tollfríðinda við innflutning skv. 4., 6. og 7. gr.

Tollstjórinn í Reykjavík ákveður form aðflutningsskýrslna skv. 1. mgr.

27. gr.

Skýrslugjafir ferðamanna og farmanna.

Ferðamenn og farmenn, sem koma til landsins frá útlöndum, skulu ótilkvaddir gera tollstjóra grein fyrir tollskyldum varningi sem þeir hafa meðferðis. Sama gildir um varning sem er háður sérstökum innflutningsskilyrðum eða óheimilt er að flytja til landsins.

Ferðamenn og farmenn, sem koma til landsins frá útlöndum eða fara frá landinu til útlanda, skulu ótilkvaddir gera grein fyrir hærri fjárhæð en sem nemur 15.000 evrum, miðað við opinbert viðmiðunargengi eins og það er skráð hverju sinni, sem þeir hafa meðferðis í reiðufé.

Þar sem tollafgreiðsla ferðamanna fer fram er tollstjóra heimilt að hafa aðskilin tollafgreiðsluhlið, annars vegar fyrir þá sem hafa meðferðis tollskyldan varning eða varning sem háður er sérstökum innflutningsskilyrðum eða óheimilt er að flytja til landsins og hins vegar fyrir þá sem hafa engan slíkan varning meðferðis. Farþegar skulu þá sjálfir velja sér tollafgreiðsluhlið og teljast þeir með vali sínu gefa til kynna hvort þeir hafi meðferðis varning sem þeim ber að gera tollgæslu grein fyrir.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari reglur um tollafgreiðslu samkvæmt þessari grein.

28. gr.

Fylgiskjöl með aðflutningsskýrslum.

Eftirtalin skjöl skulu liggja til grundvallar aðflutningsskýrslu skv. 23. og 25. gr. eftir því sem við á. Þegar um SMT- eða VEF-tollafgreiðslu er að ræða skulu fylgigögn varðveitt með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 29. gr. Viðeigandi fylgiskjöl skulu afhent tollstjóra í þeim tilvikum þegar aðflutningsskýrsla er skrifleg:

1. *Vörureikningur*: Frumrit eða samrit af vörureikningi yfir hina innfluttu vöru eða sendingu. Þrátt fyrir ákvæði 1. másl. er tollstjóra heimilt að taka gildan pro forma reikning eða viðskiptareikning í stað frumrits eða samrits þegar verðmæti vöru er óverulegt eða hún er augljóslega ekki ætluð til sölu hér á landi, t.d. þegar um persónulega muni er að ræða.
2. *Farmbréf og önnur staðfestingarskjöl*: Farmbréf eða undirfarmbréf, reikningur fyrir flutningskostnað, reikningur fyrir umbúðakostnað, þökkunarlisti, niðurstaða efnagreiningar og önnur skjöl og gögn sem geta verið til staðfestingar þeim atriðum sem tilgreind eru í aðflutningsskýrslu og vörureikningi eða fela í sér upplýsingar um tegund vöru, samsetningu, magn og verð hennar. Krefjast má þess að farmbréf eða undirfarmbréf sé afhent í fleiri en einu eintaki og tollstjóra er heimilt að halda eftir einu eintaki eða fleiri eftir þörfum. Tollstjóra er heimilt að taka afrit af staðfestingarskjölum ef ástæða þykir til.

3. *Tollverðsskýrsla*: XE "Tollskjöl: *Tollverðsskýrsla* XE "Fylgiskjöl: *Tollverðsskýrsla* Tollverðsskýrsla í þeim tilvikum þegar það verð sem tilgreint er í vöru- eða sölureikningi er ekki viðskiptaverð vöru, sbr. 14. gr. Ráðherra getur með reglugerð eða öðrum fyrirmælum ákveðið að tollverðsskýrsla sé látin í té með aðflutningsskýrslu í öðrum tilvikum. Tollverðsskýrslu skal innflytjandi gera skriflega á þar til gert eyðublað.
4. *Upprunasannir*: Frumrit viðeigandi upprunasönnunar í þeim tilvikum þegar sett er fram krafa um fríðindameðferð innfluttrar vöru með vísan til fríverslunarsamnings sem Ísland á aðild að.
5. *Önnur fylgiskjöl*: Önnur gögn sem eiga að liggja til grundvallar aðflutningsskýrslu samkvæmt lögum eða stjórnvaldsfyrirmælum. Ráðherra getur sett nánari reglur um efni aðflutningsskýrslu og fylgiskjala.

29. gr.

Varðveisla aðflutningsskýrslna og fylgiskjala vegna rafrænnar tollafgreiðslu.

Innflytjandi, sem er bókhaldsskyldur samkvæmt ákvæðum laga um bókhald, skal varðveita öll tollskjöl í samræmi við ákvæði laga um bókhald og fyrirmæli sett samkvæmt þeim. Þá skal innflytjandi, sem hefur leyfi til SMT-tollafgreiðslu, varðveita öll tölvutæk gögn er varða tollafgreiðslu í sex ár frá tollafgreiðsludegi. Hann skal halda fullkomna skrá eða gagnadagbók í réttí títimaröð og geyma óbreytt öll rammaskýti sem hann sendir tollstjóra eða tekur á móti frá tollstjóra. Þegar gagnadagbók er haldin á tölvutæku formi skal á auðveldan hátt vera unnt að nálgast rammaskýti og endurmynda þau og prenta á læsilegan hátt ef þess er óskað. Innflytjandi, sem hefur leyfi til VEF-tollafgreiðslu, skal varðveita útprentun af tollskýrslu og rafrænni tilkynningu tollstjóra um tollafgreiðslu og skuldfærslu aðflutningsgjalda.

Tollmiðlari skal varðveita öll tölvutæk gögn er varða tollafgreiðslu með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 1. mgr. Tollmiðlari skal að auki varðveita afrit af viðeigandi skriflegum gögnum, sbr. 28. gr., sem liggja til grundvallar rafrænni aðflutningsskýrslu í sex ár frá tollafgreiðsludegi.

Tollstjóri varðveitir öll tollskjöl vegna tollafgreiðslu sendinga sem aðilar, sem ekki eru bókhaldsskyldir, flytja til landsins.

30. gr.

Upplýsingaskylda.

Innflytjandi skal samkvæmt ákvörðun tollstjóra leggja fram eða veita aðgang að bókhaldi sínu og bókhaldsgögnum, bréfum, samningum og öðrum gögnum er varða innflutning vöru eða sendingar ef nauðsynlegt þykir til þess að unnt sé að ganga úr skugga um hvort verð eða önnur atriði í aðflutningsskýrslu, vörureikningum eða staðfestingargögnum séu eða hafi verið rétt tilgreind. Tollstjóri hefur aðgang að framangreindum gögnum og aðgang að starfsstöðvum tollskyldra aðila og birgðageymslum og heimild til að taka skýrslur af hverjum þeim sem ætla má að geti gefið upplýsingar er máli skipta.

Viðskiptabönkum, sparisjóðum, greiðslukortafyrirtækjum og öðrum sem annast gjaldeyrisviðskipti er skylt að láta tolyfirvöldum í té allar nauðsynlegar upplýsingar og skýrslur sem þau óska eftir og unnt er að láta þeim í té.

Öllum öðrum aðilum, bæði tollskyldum og öðrum, er skylt að láta tollstjóra í té ókeypiss og í því formi sem óskað er allar nauðsynlegar upplýsingar og gögn, til nota við almennt tolfertílit og áhættugreiningu, er hann fer fram á og snerta innflutning vöru eða sendingar sem og flutning farþega til og frá landinu. Í því sambandi skiptir ekki máli hvort upplýsingarnar varða þann aðila sem beiðninni er beint til eða aðra aðila sem hann getur veitt upplýsingar um.

31. gr.

Reglugerðarheimild.

Ráðherra getur með reglugerð sett almenn skilyrði sem innflytjendur og aðrir þurfa að uppfylla vegna skýrslugjafar samkvæmt þessum kafla. Þar skal m.a. kveðið á um skilyrði fyrir leyfum til SMT- og VEF-tollafgreiðslu, tryggingar fyrir aðflutningsgjöldum á greiðslufresti, uppgjörstímabil, gjalddaga og skil aðflutningsgjalda, varðveislu gagna sem snerta tollmeðferð og innflutning vara, endurskoðun aðflutningsgjalda, tolleftirlit og önnur atriði eftir því sem nauðsyn ber til.

VIII. KAFLI

Ábyrgð á upplýsingum sem gefnar eru með aðflutningsskýrslu og öðrum tollskjölum.

32. gr.

Ábyrgð innflytjanda.

Innflytjandi, sem sendir tollstjóra aðflutningsskýrslu um vöru með rammaskeyti um gagnaflutningsnet vegna SMT- eða VEF-tollafgreiðslu, ber ábyrgð á því að upplýsingar, sem þar eru veittar, séu réttar. Enn fremur ber hann ábyrgð á að fram komi allar þær upplýsingar sem eiga að koma fram vegna tollafgreiðslunnar og að þær séu byggðar á viðeigandi fylgiskjölum sem eiga að liggja til grundvallar aðflutningsskýrslu.

Sá sem undirritar og lætur tollstjóra í té skriflega aðflutningsskýrslu ásamt fylgiskjölum ber ábyrgð á því að þær upplýsingar sem þar koma fram séu réttar. Enn fremur ber hann ábyrgð á að fram komi allar þær upplýsingar sem eiga að koma fram vegna tollafgreiðslunnar.

33. gr.

Ábyrgð tollmiðlara.

Tollmiðlari, sem hefur sent aðflutningsskýrslu til tollstjóra fyrir hönd innflytjanda, ber ábyrgð á röngum eða ófullnægjandi upplýsingum hafi hann vitað eða mátt vita að upplýsingar innflytjanda væru rangar eða ófullnægjandi.

Tollmiðlari er skylt að fá í hendur öll viðeigandi fylgiskjöl skv. 28. gr. áður en hann sendir tollstjóra rammaskeyti vegna SMT-tollafgreiðslu fyrir hönd innflytjanda. Tollmiðlari skal að lokinni tollafgreiðslu vöru afhenda bókhaldsskyldum innflytjanda, sbr. 1. mgr. 29. gr., eða tollstjóra í þeim tilvikum þegar innflytjandi er ekki bókhaldsskyldur, sbr. 3. mgr. 29. gr., öll skrifleg gögn skv. 28. gr.

Tollmiðlari ber skylda til þess að leggja sjálfstætt mat á hvort þau fylgiskjöl sem umbjóðandi hans leggur fram til grundvallar aðflutningsskýrslu fullnægja ákvæðum laga þessara og stjórnvaldsfyrirmæla. Telji hann svo ekki vera skal hann kalla eftir þeim gögnum sem á vantar eða nýjum gögnum í stað þeirra sem kunna að vera ófullnægjandi. Hann skal því aðeins senda aðflutningsskýrslu til tollstjóra með rammaskeyti í þeim tilvikum þegar fylgiskjöl, sem liggja til grundvallar aðflutningsskýrslu, uppfylla skilyrði laga þessara með ótvíræðum hætti.

IX. KAFLI

Tollmeðferð vöru.

34. gr.

Upphaf tollmeðferðar.

Vara telst tekin til tollmeðferðar þegar eitthvert eftirtalinna tilvika á við:

1. Tollstjóri hefur tekið við aðflutningsskýrslu og öðrum tollskjölum, sem skulu látni í té vegna tollmeðferðar vöru, enda fullnægi þau að öllu leyti skilyrðum laga þessara til þess að unnt sé að heimila afhendingu vöru þegar í stað. Rafræn aðflutningsskýrsla, sem send

er við SMT- eða VEF-tollafgreiðslu, telst móttækin hjá tollstjóra við skráningu skýrslunnar í tölvukerfi tollyfirvalda.

2. Tollstjóri hefur heimilað afhendingu vöru eða sendingar án eða gegn tryggingu.
3. Tollstjóri hefur tilkynnt innflytjanda að vara eða sending verði seld nauðungarsölu eða gert ráðstafanir til þess að selja vöru nauðungarsölu ef ekki næst til innflytjanda til lúknings aðflutningsgjöldum, sbr. 128. og 129. gr.

35. gr.

Frestun ákvörðunar um tollverð.

Reynist við tollafgreiðslu nauðsynlegt að fresta lokaákvörðun um tollverð vöru samkvæmt ákvæðum 14.–17. gr. eða önnur atriði sem lög þessi taka til skal innflytjanda engu að síður heimilt að leysa til sín vöruna, að því tilskildu að hann setji fullnægjandi tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda sem kunna að verða lögð á vöruna, tollstjóri telji ekki ástæðu til að halda vörunni vegna endanlegrar ákvörðunar um þau atriði sem upplýsingar skortir um eða ágreiningur er um og ákvæði annarra laga séu því ekki til fyrirstöðu.

36. gr.

Bráðabirgðatollafgreiðsla.

Nú gerir innflytjandi vöru það sennilegt að hann hafi ekki fengið þau gögn sem 28. gr. tekur til, eða þau eru ekki fullnægjandi, og má þá tollstjóri veita heimild til afhendingar vöru gegn því að hann greiði allan kostnað af tollskoðun og setji fjártryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda og afhendi eða leiðrétti gögn, sem misfellur eru á, innan hæfilegs tíma sem tollstjóri tiltekur. Við ákvörðun tryggingar getur tollstjóri lagt allt að 25% álag á áætluð aðflutningsgjöld. Ef vanefndir verða á greiðslu aðflutningsgjalda má tollstjóri ákveða gjöldin og taka fjártryggingu upp í þau.

Ráðherra setur nánari reglur um bráðabirgðatollafgreiðslu samkvæmt þessari grein.

37. gr.

Neyðarleyfi.

Heimila má farmflytjendum eða öðrum aðilum, sem geyma ótollafgreiddar vörur, að afhenda á eigin ábyrgð vörusendingar, enda sé afhending þeirra brýn. Handhafi neyðarleyfis er ábyrgur fyrir greiðslu aðflutningsgjalda vegna vörusendingar ef innflytjandi stendur ekki sjálfur í skilum.

Ráðherra setur nánari reglur um útgáfu neyðarleyfa samkvæmt þessari grein.

X. KAFLI

Æðsta stjórn og skipulag tollyfirvalda.

38. gr.

Æðsta stjórn tollamála.

Fjármálaráðherra fer með æðstu stjórn tollamála í landinu. Tollstjórar fara með tollamálefni í umboði ráðherra með þeim hætti sem kveðið er á um í lögum þessum.

Ráðherra hefur eftirlit með því að tollstjórar ræki skyldur sínar. Hann hefur rétt til þess að fá til athugunar tollskjöl aðila og gögn varðandi þau og krefja tollstjóra skýringa á öllu því er varðar framkvæmd laga þessara.

Ráðherra skal enn fremur fylgjast með því að ríkistollanefnd ræki skyldur sínar og skal nefndin senda ráðherra árlega skýrslu um störf sín.

39. gr.

Tollumdæmi.

Landið skiptist í tollumdæmi með sama hætti og stjórnsýsluumdæmi sýslumanna eru mörkuð hverju sinni. Ráðherra getur þó með reglugerð breytt mörkum tollumdæma ef sérstaklega stendur á.

40. gr.

Tollstjórar.

Tollstjórar eru tollstjórinn í stjórnsýsluumdæmi Reykjavíkur og sýslumenn í öðrum stjórnsýsluumdæmum, sbr. lög um framkvæmdarvald ríkisins í héraði.

41. gr.

Tollhafnir.

Tollhöfn er staður, höfn eða flugvöllur, þar sem heimilt er að ferma og afferma för og geyma og tollafgreiða vörur úr þeim án sérstakrar heimildar tollyfirvalda.

Ráðherra ákveður með reglugerð hvar tollhafnir skuli vera. Við þá ákvörðun skal ráðherra taka mið af þörfum atvinnulífs á viðkomandi stöðum. Ráðherra skal um önnur atriði leita umsagnar tollstjóra í viðkomandi tollumdæmi, sbr. 3. mgr.

Í umsögn tollstjóra skal gerð úttekt á því hvort eftirtalin skilyrði séu uppfyllt:

1. Í tollhöfn skal vera fullnægjandi aðstaða til fermingar og affermingar fara.
2. Í tollhöfn skal vera fullnægjandi aðstaða til tollefirlits.
3. Í tollhöfn skulu vera fullnægjandi geymsluhús, geymslusvæði og önnur aðstaða til vörslu á ótollafgreiddum vörum.

Ráðherra getur með sama hætti afturkallað ákvörðun um að tiltekin höfn skuli vera tollhöfn ef ekki er talin þörf á tollhöfn á viðkomandi stað eða skilyrði 3. mgr. eru ekki lengur uppfyllt.

Við ráðstöfun á hafnarsvæðum, hafnarlóðum og öðrum svæðum sem ætluð eru til uppskipunar eða geymslu á ótollafgreiddum vörum skulu sveitarfélög og hafnarstjórnir hafa samráð við viðkomandi tollstjóra.

42. gr.

Hlutverk tollstjóra.

Hlutverk tollstjóra í sínu umdæmi er:

1. Álagning og innheimta tolla og annarra skatta og gjalda sem greiða ber við tollafgreiðslu samkvæmt lögum þessum eða öðrum lögum.
2. Eftirlit á landamærum með innflutningi, umflutningi og útflutningi á vörum til og frá landinu og ferðum og flutningi fara og fólks til og frá landinu.
3. Eftirlit með flutningi og geymslu á ótollafgreiddum varningi innan lands.
4. Uppljóstran brota gegn lögum þessum, stöðvun ólögþráttar háttsemi og eftirfylgni mála í samræmi við það sem mælt er fyrir um í lögum þessum, lögum um meðferð opinberra mála eða öðrum lögum.
5. Samstarf við önnur stjórnvöld og stofnanir sem hafa með höndum verkefni sem tengjast starfsemi tollyfirvalda.
6. Að veita almennar upplýsingar og leiðbeiningar um tollflokkun vöru, ákvörðun tollverðs, útfyllingu aðflutningsskýrslu, álagningu aðflutningsgjalda, kæruleiðir og hvaðeina sem lýtur að tollmeðferð vöru.
7. Önnur verkefni sem honum eru falin með lögum og stjórnvaldsfyrirmælum eða sem leiðir af venju.

43. gr.

Sérstakt hlutverk tollstjórans í Reykjavík.

Auk þeirra verkefna sem tollstjórum eru falin skv. 42. gr. skal tollstjórinn í Reykjavík annast eftirtalin verkefni sem lúta að samræmingu tollframkvæmdar:

1. Þróun og rekstur tölvu- og upplýsingakerfa sem notuð eru af hálfu tollyfirvalda við tollafgreiðslu og tolleftirlit samkvæmt lögum þessum.
2. Gerð samskiptareglna fyrir innflytjendur, útflytjendur, farmflytjendur, tollmiðlara og aðra sem senda tollyfirvöldum upplýsingar með rafrænum hætti vegna tollafgreiðslu vöru.
3. Gerð verklagsreglna fyrir tollstjóra varðandi tollframkvæmdina.
4. Ákvörðun um form tollskjala og eyðublaða sem notuð eru við tollframkvæmdina og um atriði sem skal tilgreina þar.
5. Bindandi ákvarðanir um tollflokkun vöru skv. 21. gr.
6. Miðlun upplýsinga til annarra tollstjóra um atriði sem snerta starfsemi tollyfirvalda með einum eða öðrum hætti, þar á meðal miðlun upplýsinga um úrskurði og bindandi álit um tollflokkun vöru, verklagsreglur, samskiptareglur og útgáfu eyðublaða.
7. Aðstoð og stuðningur við aðra tollstjóra í störfum á sviði tollamála, þar á meðal við túlkun lögjafar og stjórnvaldsfyrirmæla og skipulagningu einstakra verkefna.
8. Tollendurskoðun á landsvísu.
9. Alþjóðasamskipti á sviði tollamála að svo miklu leyti sem ráðherra ákveður.
10. Skipulag áhættugreiningar á sviði tollamála á landsvísu og gerð eftirlitsáætlunar á grundvelli hennar fyrir landið allt.
11. Stjórn einstakra verkefna tollstjóra sem krefjast viðamikils undirbúnings eða þátttöku starfsmanna tollstjóra úr fleiri en einu umdæmi að fengnu samþykki ráðherra. Tollstjóri skal tilkynna hlutaðeigandi tollstjóra eða tollstjórum ákvörðun sína varðandi stjórn verkefnis með hæfilegum fyrirvara.
12. Starfræksla Tollskóla ríkisins sem sér um menntun tollstarfsmanna og annarra eftir því sem nánar er kveðið á um í lögum eða reglugerðum.

44. gr.

Ríkistollanefnd.

Ríkistollanefnd skal vera óháður úrskurðaraðili í ágreiningsmálum sem til hennar er skotið um ákvörðun tolla og annarra skatta og gjalda sem greiða ber við tollafgreiðslu, tollverð, tollflokkun og annað sem lög þessi mæla fyrir um.

Ráðherra skipar ríkistollanefnd. Nefndin skal skipuð þremur mönnum og þremur til vara til fjögurra ára í senn. Skal einn þeirra vera formaður og skal hann fullnægja sömu hæfisskilyrðum og héraðsdómarar til skipunar í embætti. Aðrir nefndarmenn skulu hafa staðgóða þekkingu á tollmálum. Við skipun í nefndina skal þess gætt að nefndarmenn séu óháðir tollyfirvöldum og hagsmunaaðilum.

Um kærur til ríkistollanefndar fer eftir ákvæðum 118. gr.

45. gr.

Samvinna tollstjóra við önnur stjórnvöld og stofnanir.

Tollstjóri skal aðstoða lögreglu og ákærvald við störf þeirra vegna brota á lögum þessum.

Tollyfirvöld og önnur stjórnvöld og stofnanir skulu hafa gagnkvæmt samstarf varðandi verkefni sem tengjast tollheimtu og tolleftirliti, svo sem upplýsingagjöf og forvarnir.

46. gr.

Veiting starfa hjá tollyfirvöldum.

Ráðherra skipar tollstjórann í Reykjavík til fimm ára í senn og skal hann fullnægja sömu hæfisskilyrðum og héraðsdómarar til skipunar í embætti.

Tollstjóri skipar tollverði til fimm ára í senn. Tollstjóri ræður aðra starfsmenn við embætti sitt. Hver sá sem skipaður er til starfa sem tollvörður skal hafa lokið prófi frá Tollskóla ríkisins eða hlotið sambærilega menntun. Ráðherra setur í reglugerð nánari fyriræli um starfsheiti tollvarða.

Tollstjóra er heimilt að setja mann tímabundið til starfa sem tollvörð vegna orlofstöku, veikinda- eða slysaforfalla eða tímabundinna leyfa tollvarða. Jafnframt er tollstjóra heimilt að setja mann tímabundið til starfa sem tollvörð meðan tekin er ákvörðun um hvort rétt sé að skipta tollvörð að fullu skv. 2. mgr. eða meðan hann stundar nám við tollskólann.

XI. KAFLI

Tollmiðlarar.

47. gr.

Starfsemi tollmiðlara.

Tollmiðlara er heimilt að koma fram gagnvart tollyfirvöldum fyrir hönd inn- og útflytjenda og hafa með höndum eftirtalda þjónustu í tengslum við tollafgreiðslu vöru:

1. Ráðgjöf við gerð tollskjala, svo sem tollflokking og útreikning aðflutningsgjalda.
2. Tollskýrslugerð vegna inn- og útflutnings.
3. Beiðni um tollafgreiðslu vöru.
4. Greiðslu aðflutningsgjalda fyrir hönd innflytjanda.

48. gr.

Skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis.

Ráðherra veitir starfsleyfi til tollmiðlunar að uppfylltum skilyrðum 2. mgr. þessarar greinar.

Skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis eru sem hér segir:

1. Umsækjandi skal vera lögaðili.
2. Stjórnarmenn lögaðilans skulu vera a.m.k. tveir. Þeir skulu vera búsettir hér á landi, vera lögráða, hafa óflekkað mannorð, vera fjár síns ráðandi og mega ekki á síðustu fimm árum hafa í tengslum við atvinnurekstur hlotið dóm fyrir refsiverðan verknað samkvæmt almennum hegningarlögum eða öðrum lögum. Þá mega stjórnarmenn ekki hafa gengist undir sátt eða hlotið dóm vegna brota á tollalögum eða hlotið dóm fyrir fíkniefnabrot. Ríkisborgarar þeirra ríkja sem eru aðilar að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið eða stofnsamningi fríverslunarsamtaka Evrópu eru undanþegnir búsetuskilyrðinu, enda séu viðkomandi ríkisborgarar búsettir í ríki sem er aðili að öðrum hvorum áðurnefndra samninga. Ráðherra er heimilt að veita þeim sem eru búsettir í öðrum ríkjum sömu undanþágu.
3. Daglegur stjórnandi tollmiðlunar skal fullnægja skilyrðum 2. tölul.
4. Starfsmenn tollmiðlara, sem annast gerð tollskýrslna og samskipti við tollyfirvöld vegna þeirra, skulu hafa sótt sérstakt námskeið hjá Tollskóla ríkisins til þess að öðlast fullnægjandi þekkingu á lögum og reglum sem gilda um tollmeðferð vara, þar á meðal tollflokking, tollskýrslugerð, meðferð ótollafgreiddra vara, ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda og upplýsingum sem veittar eru tollyfirvöldum, og reglum um greiðslufrest aðflutningsgjalda.
5. Umsækjandi skal sýna fram á að stjórnun, innra eftirlit, bókhald og varsla gagna vegna starfseminnar verði með traustum hætti.
6. Umsókn um starfsleyfi skal vera skrifleg.

Ráðherra skal halda skrá yfir tollmiðlara. Öðrum fyrirtækjum en þeim sem tekin hafa verið á skrá er óheimilt að starfrækja tollmiðlun, kalla sig tollmiðlara eða með öðrum hætti gefa til kynna að þau hafi hlotið viðurkenningu ráðherra samkvæmt þessari grein.

Hefji leyfishafi ekki starfsemi innan tólf mánaða frá því að tilkynnt er um veitingu starfsleyfis fellur leyfið niður. Starfsleyfi fellur jafnframt niður hafi tollmiðlun ekki veitt þjónustu sem henni er heimilt samkvæmt lögum þessum samfelld í tólf mánuði.

49. gr.

Skyldur tollmiðlara.

Starfsmenn tollmiðlara skulu rækja störf sín af kostgæfni og samviskusemi í hvívetna og halda lög og reglur sem lúta að starfi þeirra.

Verði tollmiðlari þess var að umbjóðandi hans leggi vísitandi fyrir hann röng eða ófullnægjandi gögn skal hann þegar í stað tilkynna um það til tollstjóra.

50. gr.

Eftirlit með tollmiðlurum.

Tollmiðlarar lúta eftirliti tollstjórans í Reykjavík.

Tollstjóranum í Reykjavík ber að tilkynna ráðherra um ætluð brot tollmiðlara á lögum þessum eða öðrum lögum sem varða tollmeðferð vöru.

Ráðherra getur að fenginni tillögu tollstjórans í Reykjavík afturkallað starfsleyfi tollmiðlara uppfylli hann ekki lengur skilyrði fyrir starfsleyfinu eða vanræki gróflega skyldur sínar samkvæmt lögum þessum.

XII. KAFLI

För í utanlandsferðum, skýrslugjafir farmflytjenda, ferming, afferming o.fl.

51. gr.

Tilkynning um komu og brottför fara í utanlandsferðum.

Stjórnanda fars ber að tilkynna tollstjóra komu fars inn á tollsvæði ríkisins og brottför með hæfilegum fyrirvara.

Flugumferðarstjórn skal veita tollstjóra upplýsingar um komu og brottför flugfara í utanlandsferðum svo fljótt sem við verður komið.

Landhelgisgæslan skal veita tollstjóra upplýsingar um komu og brottför skipa í utanlandsferðum svo fljótt sem við verður komið.

Starfsmenn hafna og skipaðir leiðsögumenn svo og starfsmenn flugvalla skulu veita tollstjóra allar nauðsynlegar upplýsingar um ferðir skipa og flugfara.

Ráðherra getur sett nánari reglur um tilkynningar samkvæmt þessari grein.

52. gr.

Fyrsta og síðasta viðkoma í tollhöfn.

Fari er skylt að hafa fyrstu og síðustu viðkomu hér á landi í tollhöfn. Skal ferming eða afferming fars fara þar fram og mönnum hleypt þar frá borði eða teknir um borð.

53. gr.

Undantekningar.

Þegar sérstaklega stendur á getur tollstjóri veitt leyfi til þess að far hafi fyrstu eða síðustu viðkomu hér á landi utan tollhafnar. Þeim sem slíkt leyfi fær er skylt að hlíta þeim skilyrðum sem tollstjóri setur fyrir undanþágunni, m.a. varðandi fermingu og affermingu fars, og greiða allan kostnað sem af henni leiðir.

Fari, sem stött er í neyð eða þarf að leita hafnar vegna veikinda eða slyss áhafnar eða farþega, er ekki skylt að hafa fyrstu viðkomu í tollhöfn hér á landi en stjórnandi farsins skal tilkynna tollstjóra komu fars svo fljótt sem verða má og ástæður þess að leitað var hafnar í skyndi.

Fiskiskipi sem siglir með afla til útlanda beint af veiðum er ekki skylt að hafa viðkomu í tollhöfn við upphaf ferðar. Skipstjóra er skylt að gefa tollstjóra upplýsingar, með hæfilegum fyrirvara, um fyrirhugaða siglingu með afla til útlanda.

54. gr.

Afgreiðslustaður fars.

Óheimilt er að leggja aðkomuskipi að bryggju eða öðru hafnarmannvirki fyrir en að fengnu leyfi tollstjóra sem einnig getur ákveðið í samráði við hafnaryfirvöld og skipstjóra hvar í höfn skipið skuli leggjast. Flugvélar skulu afgreiddar þar á flugvelli sem tollstjóri ákveður í samráði við flugvallarstjóra.

55. gr.

Fyrirmæli um að skip megi eingöngu hafast við í tollhöfnum.

Tollstjóra er heimilt, ef ástæða þykir til, að mæla svo fyrir að skip megi ekki liggja eða hafast við innan tollsvæðis ríkisins nema í tollhöfnum.

56. gr.

Skylda stjórnanda fars til að aðstoða tollverði.

Stjórnanda fars ber að veita tollstjóra allar upplýsingar sem þörf er á um farið, farm þess og farþega. Hann skal vísa á alla innganga í farmrými svo og geymslur og aðra staði þar sem geyma má vörur og honum er eða ætti að vera kunnugt um.

Ef tollvörður óskar að komast um borð eða frá borði er stjórnanda fars skylt að veita til þess nauðsynlega aðstoð

57. gr.

Meðferð forða.

Aldrei má gefa eða selja í land af birgðum eða forða fars nema aðflutningsgjöld séu greidd og öðrum lagafyrirmælum fullnægt um innflutning.

Stjórnandi fars sem er í millilandaferðum skal við komu inn á tollsvæði ríkisins hafa í sinni vörslu og læsa inni forða og birgðir sem eru umfram hæfilegan forða sem heimilt er að hafa til frjálsra afnota í farinu. Á sama hátt skal farið með tollskyldan varning áhafnar sem ekki á að flytja í land og tollafgreiða. Stjórnandi fars ber ábyrgð á því að allt fari undir lás sem þar skal vera og ekkert hverfi undan lás.

Verði far á leið til útlanda að snúa við til landsins ber stjórnanda þess, ef innsigli skv. 164. gr. hafa verið rofin eða ótollafgreiddur forði tekinn í notkun, að gæta þess að hvorki farþegar né áhöfn hverfi brott frá farinu eða af afgreiðslustað fyrir en tollstjóri hefur gefið leyfi til þess.

Stjórnandi fars skal gera skrá yfir vörur skv. 1. mgr. við komu fars inn á tollsvæði ríkisins. Stjórnandi fars skal afhenda tollstjóra skrána við komu til landsins.

Tollstjóra er heimilt að undanþiggja skemmtiferðaskip, sem koma hingað til lands, ákvæðum 2. mgr. og 4. mgr.

58. gr.

Farmskrá.

Allar vörur, sem far flytur frá útlöndum eða til útlanda, skulu færðar á farmskrá. Þó er ekki áskilið að upplýsingar um vörur í forða fars og farangur farþega og áhafnar séu skráðar á farmskrá. Óheimilt er að flytja úr fari ótollafgreidda vöru sem ekki er á farmskrá, nema henni sé samtímis framvísað við tollgæslu og leyfi fengið fyrir flutningi hennar úr farinu.

Tilgreina skal í farmskrá tollhöfn sem er ákvörðunarstaður vöru.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari reglur um farmskrá samkvæmt þessari grein, m.a. þær vörur sem færðar skulu í skrána, breytingar og leiðréttingar skrárinnar og ábyrgð á þeim upplýsingum sem þar koma fram.

59. gr.

Hættuleg efni.

Ráðherra er heimilt að mæla svo fyrir í reglugerð að tiltekna hættulegar vörur, svo sem eitufefni og aðrar slíkar vörur, skuli tollafgreiddar á einum stað fyrir allt landið.

60. gr.

Geymsla bannvöru.

Ef vara er flutt til landsins andstætt fyrimælum laga eða stjórnvaldsfyrimæla, sem banna innflutning hennar, skal tollstjóri mæla fyrir um hvar og með hvaða hætti hún skuli geymd þar til ákvörðun hefur verið tekin um frekari meðhöndlun hennar af þar til bærum stjórnvöldum, svo sem um förgun eða flutning úr landi.

61. gr.

Aðkomuafgreiðsla fars.

Afferming fars er háð leyfi tollstjóra. Slíkt leyfi skal ekki veitt fyrr en aðkomuskýrsla, farmskrá og önnur þau skjöl sem lög og reglur áskilja hafa verið afhent tollstjóra.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er afferming fars heimil án leyfis tollstjóra ef neyð steðjar að og afferming er nauðsynleg til þess að takmarka tjón á farmi fars. Stjórnanda fars ber að tilkynna tollstjóra um affermingu strax og auðið er og tilgreina ástæður hennar.

62. gr.

Skrá yfir affermdar vörur.

Að lokinni affermingu í hverri höfn er stjórnanda fars skylt að láta tollstjóra í té nákvæma skrá yfir vörur sem affermdar hafa verið í höfninni. Sé talning ekki framkvæmd getur tollstjóri látið gera hana á kostnað farmflytjanda.

63. gr.

Skrá um vöntun og skemmdir á vörum.

Að lokinni affermingu í hverri höfn ber stjórnanda fars að afhenda tollstjóra skrá yfir vöntun og skemmdir á vörum sem komið hafa í ljós við afferminguna. Tollstjóri getur látið fara fram rannsókn á vöntun og skemmdum vegna eftirlits með vörunni eða ákvörðun gjalda af henni.

64. gr.

Brotfararafgreiðsla fars.

Fermining fars er háð leyfi tollstjóra að undanskildum afla sem tekinn er um borð í skip á veiðisvæðum.

Sé vara flutt í far án samþykkis tollstjóra ber stjórnanda fars að afferma það aftur ef tollstjóri telur það nauðsynlegt vegna eftirlits með vörunni.

65. gr.

Far frá innanlandshöfn.

Tollstjóri getur ákveðið að með far sem kemur frá innanlandshöfnum eða af veiðum skuli farið sem aðkomufar að því er tollefirlit varðar.

66. gr.

Aðstaða til tollefirlits í flugstöð eða höfn.

Eigendum eða umráðamönnum fara, sem annast reglubundnar ferðir milli landa, er skylt að leggja tollstjóra til án endurgjalds nægilegt húsrými eða aðra aðstöðu til tollefirlits með farþegum, áhöfnum og vörum, sé þess krafist.

67. gr.

Úrræði tollstjóra sinni stjórnandi fars ekki skyldum sínum.

Hafi farmskrá og önnur gögn samkvæmt ákvæðum þessa kafla ekki verið afhent tollstjóra er honum heimilt að taka í sína vörslu þjóðernisskírteini og mælibréf skips eða loftferðaskírteini flugfars svo og áhafnaskrá og önnur viðeigandi skjöl. Tollstjóra ber að skila stjórnanda fars skjölum þessum þegar viðeigandi gögn hafa verið afhent tollstjóra.

68. gr.

Herskip og herflugvélar.

Ákvæði þessa kafla taka ekki til erlendra herskipa og herflugvéla sem leita hér hafnar. Stjórnendum þeirra er þó skylt að gera tollstjóra fullnægjandi grein fyrir að um herfar sé að ræða og má krefjast þess að slík greinargerð sé gefin skriflega.

Með þeim undantekningum sem leiðir af varnarsamningi Íslands og Bandaríkja Norður-Ameríku eru för skv. 1. mgr. undanþegin innsigliun vista, birgða og annars varnings um borð.

Áður en tollskyldar vörur eru fluttar úr fari sem um ræðir í 1. mgr. ber stjórnanda fars að afhenda tollstjóra skrá yfir vörurnar. Tollstjóri hefur sömu heimildir til hvers konar eftirlits með þeim vörum og öðrum varningi sem fluttur er til landsins.

XIII. KAFLI

Meðferð og varsla ótollafgreiddar vöru.

69. gr.

Geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur.

Heimilt er að geyma ótollafgreiddar vörur á eftirtöldum geymslusvæðum:

1. Afgreiðslugeymslum farmflytjanda og viðurkenndra tollmiðlara, sbr. 88.–90. gr.
2. Tollvörugeymslum, sbr. 91.–95. gr.
3. Tollfrjálsum forðageymslum, sbr. 96.–100. gr.
3. Tollfrjálsum verslunum og tollfrjálsum birgðageymslum þeirra, sbr. 101.–104. gr.
4. Frísvæði, sbr. 105.–108. gr.

Óheimilt er að geyma ótollafgreiddar vörur utan þeirra geymslusvæða sem nefnd eru í 1. mgr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. er tollstjóra heimilt, þegar sérstakar ástæður mæla með því, að veita leyfi til geymslu ótollafgreiddar vöru utan geymslusvæða skv. 1. mgr. Leyfi skal veitt með skriflegum eða rafrænum hætti. Tollstjóri getur bundið leyfi þeim skilyrðum sem hann telur nauðsynleg. Leyfishafi skal greiða allan kostnað sem hlýst af nauðsynlegu eftirliti með vörunni.

Tollstjóra er heimilt að taka ótollafgreiddar vörur í sínar vörslur á kostnað farmflytjanda eða innflytjanda til geymslu eða tollafgreiðslu ef nauðsyn krefur.

70. gr.

Geymslutími.

Vörur, sem settar hafa verið í afgreiðslugeymslu skv. 1. tölul. 1. mgr. 69. gr., skal tollafgreiða innan sex mánaða frá komu flutningsfars vöru til landsins nema tollstjóri hafi veitt leyfi til flutnings þeirra í tollvörugeymslu, tollfrjálsa forðageymslu, tollfrjálsa verslun eða á frísvæði. Ef sérstaklega stendur á getur tollstjóri heimilað, að fengnu samþykki leyfishafa, að vörur skuli tollafgreiða innan 18 mánaða frá komu flutningsfars til landsins.

Heimilt er að geyma ótollafgreiddar vörur á geymslusvæðum skv. 2.–5. tölul. 1. mgr. 69. gr. án tímatakmarkana.

71. gr.

Reglugerðarheimild.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um meðferð og vörslu ótollafgreiddra vara samkvæmt þessum kafla.

72. gr.

Athafnasvæði og húsnæði til geymslu ótollafgreiddra vara.

Geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur skal vera afmarkað rými, hús eða afgirt svæði eftir eðli vörunnar og undir lás leyfishafa. Skal það vera að öllu leyti með þeim hætti að það henti til tryggrar vörslu þeirra vara sem þar eiga að vera.

Tollstjóri skal viðurkenna athafnasvæði og húsnæði sem ætlað er til geymslu ótollafgreiddra vara og eru breytingar á því óheimilar nema að fengnu leyfi hans.

Leyfishafi geymslusvæðis ábyrgist að geymslusvæðið uppfylli á hverjum tíma þau skilyrði sem sett eru um ásigkomulag þess.

Ef geymslusvæði er ekki í fullkomnu ásigkomulagi og leyfishafi bætir ekki úr því innan þess frests sem tollstjóri tiltekur getur tollstjóri látið bæta úr ágöllum á kostnað leyfishafa eða svipt hann rétti til þess að nota húsnæðið eða svæðið.

Meðferð vara á geymslusvæðum.

73. gr.

Einkaneysla, afnot eða sýning á vörum sem fluttar hafa verið á geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur er óheimil nema annað sé tekið fram í lögum þessum.

Iðnaður og aðvinnsla á vörum er óheimil á geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur nema annað sé tekið fram í lögum þessum.

74. gr.

Hættuleg efni.

Tollstjóri getur sett sérstök skilyrði fyrir geymslu hættulegra efna á geymslusvæðum, t.d. um eftirlit, geymslustað eða meðferð þeirra að öðru leyti, eða bannað geymslu þeirra á geymslusvæðum ef nauðsyn ber til.

Ábyrgð vörsluhafa.

75. gr.

Farmflytjendur og leyfishafar geymslusvæða skv. 69. gr. bera ábyrgð á að geymsla og flutningur ótollafgreiddrar vöru sé í samræmi við ákvæði þessa kafla.

76. gr.

Skráning vöru inn á geymslusvæði.

Við flutning vara á geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur skv. 2.–5. tölul. 1. mgr. 69. gr. skal leyfishafi skrá þær á nafn innflytjanda sendingar og tilgreina heiti og tegund vara í

sendingu ásamt magni, þyngd og verðmæti þeirra. Leyfishafi skal jafnframt skrá númer sendingar.

Aðflutningsgjöld af sendingu miðast við það vörumagn sem tilgreint er samkvæmt ákvæðum 1. mgr., sbr. þó ákvæði 87. gr. um umframmagn vöru.

77. gr.

Afhending vöru út af geymslusvæði til notkunar innan lands.

Þeim sem hafa ótollafgreiddar vörur í sinni vörslu til flutnings eða geymslu er óheimilt að láta þær af hendi án leyfis tollstjóra. Ákvæði þetta gildir hvorki um vörur í tollfrjálsum forðageymslum né um vörur sem seldar eru úr tollfrjálsum verslunum.

78. gr.

Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda.

Farmflytjendur, leyfishafar geymslusvæða skv. 69. gr. og eftir atvikum umboðsmenn erlendra aðila, sem flytja vörur hingað til lands, ábyrgjast greiðslu á aðflutningsgjöldum af vörum sem þeir hafa afhent eða tekið í notkun án þess að gætt hafi verið ákvæða laga þessara.

Um áætlun aðflutningsgjalda í þeim tilvikum sem um ræðir í 1. mgr. fer eftir ákvæðum 115. gr.

Gera má fjárnám í eignum þeirra sem bera ábyrgð á greiðslu gjalda skv. 1. mgr. fyrir aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum og kostnaði án undangengins dóms eða dómsáttar.

79. gr.

Afhending vöru úr fari eða afgreiðslugeymslu.

Áður en vara er flutt úr fari eða afgreiðslugeymslu í tollvörugueymslu, tollfrjálsa forðageymslu, tollfrjálsa verslun eða á frísvæði, sbr. 2.–5. tölul. 1. mgr. 69. gr., skal leyfishafi tilkynna tollstjóra í því tollumdæmi þar sem geymslusvæðið er um fyrirhugaðan flutning. Sama gildir þegar vara er afhent úr vörslu farmflytjanda í afgreiðslugeymslu tollmiðlara eða annars farmflytjanda. Tollstjóri skal lýsa því yfir hvort flutningur sé heimill eða hvort varan skuli kyrrsett til frekari skoðunar án tafar en þó eigi síðar en 24 klukkustundum eftir að tilkynning berst honum með sannanlegum hætti.

Ákvæði 1. mgr. gildir ekki um vörur sem fluttar eru í tollfrjálsa forðageymslu úr birgðaforða fars.

80. gr.

Flutningur ótollafgreiddrar vöru á milli geymslusvæða.

Heimilt er að flytja ótollafgreiddar vörur á milli geymslusvæða skv. 2.–5. tölul. 1. mgr. 69. gr. án sérstaks leyfis tollstjóra. Vörsluhafi skal tilkynna tollstjóra um flutning vöru áður en flutningur á sér stað.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er óheimilt að flytja vöru úr tollfrjálsri forðageymslu eða tollfrjálsri verslun á önnur geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur nema að fengnu sérstöku leyfi tollstjóra.

81. gr.

Yfirfærsla ábyrgðar vörsluhafa.

Flutningur ótollafgreiddrar vöru á milli geymslusvæða fyrir ótollafgreiddar vörur, sbr. 82. og 83. gr., hefur í för með sér yfirfærslu ábyrgðar frá einum vörsluhafa til annars þegar leyfishafi, sem tekur við vöru, staðfestir móttöku hennar.

Til sönnunar á yfirfærslu vörsluábyrgðar samkvæmt þessari grein skal farið eftir reglum 82. og 83. gr. eftir því sem við á.

82. gr.

Geymsluband.

Við flutning á ótollafgreiddum vörum á milli geymslusvæða, sem ekki eru á ábyrgð sama leyfishafa, skal farið eftir eftirfarandi formreglum um flutning er kallast geymsluband: Skal leyfishafi geymslusvæðis á sendingarstað gefa út fylgibréf með vörunni á eyðublaði sem tollstjórinn í Reykjavík lætur útbúa. Fylgibréfið skal vera í þríriti. Leyfishafi geymslusvæðis sem afhendir ótollafgreidda vöru til leyfishafa geymslusvæðis skv. 2. og 5. tölul. 1. mgr. 69. gr. skal halda eftir einu eintaki fylgibréfsins árituðu af viðkomandi leyfishafa geymslusvæðis á ákvörðunarstað um móttöku vöru til flutnings. Annað eintak tilheyrir leyfishafa þess geymslusvæðis sem tekur á móti ótollafgreiddri vöru til geymslu. Þriðja eintakið skal sent tollstjóra á sendingarstað með áritun um að flutningi sé lokið.

Áritað eintak leyfishafa geymslusvæðis sem afhendir ótollafgreidda vöru er sönnun þess að vörsluábyrgð hans sé lokið.

Vara á geymslubandi skal afhent á nýtt geymslusvæði eigi síðar en innan 24 tíma frá því að hún var flutt af fyrra geymslusvæði.

Ráðherra getur ákveðið með reglugerð að í stað fylgibréfs og áritunar á það skv. 1. og 2. mgr. komi rafrænar tilkynningar.

83. gr.

Tollband.

Við flutning á ótollafgreiddum vörum í tollfrjálsa verslun, tollfrjálsa forðageymslu eða á varnarsvæðið á Keflavíkurflugvelli skal farið eftir eftirfarandi formreglum um flutning er kallast tollband: Tollstjóri á sendingarstað skal gefa út fylgibréf (tollseðil) með vörunni til ákvörðunarstaðar. Fylgibréfið skal vera í tvíriti. Eitt eintak tilheyrir leyfishafa geymslusvæðis sem afhendir vöru til flutnings til áður nefndra staða. Annað eintak tilheyrir tollstjóra á ákvörðunarstað. Bæði eintökin skulu árituð af tollstjóra um að vara hafi verið afhent til flutnings. Þau skulu einnig árituð af tollstjóra þegar vara er afhent á ákvörðunarstað.

Eintak fylgibréfs, sem hefur verið áritað af tollstjóra, er sönnun leyfishafa geymslusvæðis um að vörsluábyrgð hans sé lokið.

Vara á tollbandi skal afhent á nýtt geymslusvæði eigi síðar en innan 24 tíma frá því að hún var flutt af fyrra geymslusvæði.

Ráðherra getur ákveðið með reglugerð að í stað fylgibréfs og áritunar á það skv. 1. og 2. mgr. komi rafrænar tilkynningar.

Vöntun og umframbirgðir.

84. gr.

Vörutalning.

Tollstjóri getur hvenær sem er gert vörutalningu á geymslusvæðum.

Leyfishafi geymslusvæðis skal gæta þess að meðferð og varsla vara á geymslusvæði sé jafnan með þeim hætti að aðgengilegt sé að framkvæma þar vörutalningu. Er hann skyldur til að gefa tollstjóra hverjar þær upplýsingar sem óskað er eftir um vörur á geymslusvæðinu og veita hvers konar aðstoð við eftirlitsstörf tollstjóra.

Leyfishafi skal hafa ábyrgðarmann viðstaddan vörutalningu.

85. gr.

Sýnileg vöntun.

Tollstjóri skal lækka, fella niður eða endurgreiða toll ef fram kemur sýnileg vöntun í vörusendingu, í heild eða að hluta, við affermingu fars. Vöruvöntun telst sýnileg komi

vörusending ekki fram við affermingu eða ef ljóst er af ytri umbúðum að um vöntun er að ræða.

Ráðherra skal með reglugerð kveða nánar á um skilyrði niðurfellingar, lækkunar eða endurgreiðslu tolls skv. 1. mgr. Hann getur m.a. kveðið á um með hvaða hætti skuli færa sönnur á vöntun í vörusendingu og fresti til þess að tilkynna tollstjóra um vöntun í vörusendingu.

86. gr.

Leynd vöntun.

Komi fram vöntun í vörusendingu, sem ekki var sýnileg við affermingu fars, í heild eða að hluta, sem sett er á geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur skv. 1. mgr. 69. gr. eða geymd er samkvæmt ákvæðum 3. mgr. 69. gr., er leyfishafa skylt að greiða toll og önnur aðflutningsgjöld af því vörumagni sem vantar miðað við skráningu skv. 76. gr., að viðbættu 20% álagi á toll og önnur aðflutningsgjöld, nema leyfishafi geti fært fullnægjandi sannanir fyrir því að vöntunin sé komin til áður en sendingin var flutt inn á tollsvæði ríkisins.

Ráðherra skal með reglugerð kveða nánar á um skilyrði niðurfellingar, lækkunar eða endurgreiðslu tolls skv. 1. mgr. Hann getur m.a. kveðið á um með hvaða hætti skal færa sönnur á vöntun í vörusendingu og fresti til þess að tilkynna tollstjóra um vöntun í vörusendingu.

87. gr.

Umframbrigðir.

Leyfishafi geymslusvæðis skal skrá allar umframbrigðir á geymslusvæði samkvæmt ákvæði 76. gr. um leið og hann verður þeirra var. Leyfishafi skal tilkynna tollstjóra um allar skráningar samkvæmt þessari grein.

Komi fram, við vörutalningu tollstjóra á geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur, vörumagn umfram það magn sem skráð er inn á hlutaðeigandi geymslusvæði skv. 76. gr. er leyfishafa geymslusvæðis skylt að greiða toll og önnur aðflutningsgjöld af því vörumagni þegar þess verður vart.

Afgreiðslugeymslur farmflytjenda og tollmiðlara.

88. gr.

Starfsleyfi.

Að uppfylltum skilyrðum 1.–3. og 5.–7. tölul. 1. mgr. 91. gr. getur tollstjórinn í Reykjavík heimilað farmflytjendum, sem flytja vörur til og frá útlöndum eða ótollafgreiddar vörur á milli tollumdæma innan lands, að reka afgreiðslugeymslur fyrir ótollafgreiddar vörur. Tollstjóranum í Reykjavík er heimilt að veita tollmiðlurum leyfi til reksturs afgreiðslugeymslu að uppfylltum sömu skilyrðum.

Þeir aðilar sem um getur í 1. mgr. og ekki reka afgreiðslugeymslur í eigin nafni skulu eiga nægan aðgang að geymslum sem reknar eru á grundvelli leyfis skv. 1. mgr.

Tollstjórinn í Reykjavík skal halda skrá yfir leyfishafa skv. 1. mgr. Öðrum fyrirtækjum en þeim sem tekin hafa verið á skrá er óheimilt að starfrækja afgreiðslugeymslu.

Hefji leyfishafi ekki starfsemi innan tólf mánaða frá því að tilkynnt er um veitingu starfs leyfis fellur leyfið niður. Starfsleyfi fellur jafnframt úr gildi hafi leyfishafi ekki veitt þjónustu sem honum er heimilt samkvæmt lögum þessum samfelld í tólf mánuði.

89. gr.

Afturköllun starfsleyfis.

Tollstjórinn í Reykjavík getur afturkallað starfsleyfi skv. 88. gr. uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði fyrir starfsleyfinu eða vanræki gróflega skyldur sínar samkvæmt lögum þessum.

90. gr.

Vörur sem heimilt er að flytja í afgreiðslugeymslu.

Heimilt er að flytja ótollafgreiddar vörur í afgreiðslugeymslu úr fari eða milli afgreiðslugeymslna. Vörur sem háðar eru innflutningsleyfum er heimilt að flytja í afgreiðslugeymslu, enda þótt leyfi liggi ekki fyrir. Tollafgreiðsla vöru er háð því að innflutningsleyfi vegna hennar liggi fyrir.

Tollvörugeymslur.

91. gr.

Skilyrði starfsleyfis.

Að fenginni skriflegri umsókn getur ráðherra veitt leyfi til reksturs tollvörugeymslu fyrir ótollafgreiddar vörur í tollhöfn. Leyfi skal veitt þeim einum sem starfa í þeim tilgangi að veita öðrum þá þjónustu sem felst í rekstri tollvörugeymslu, en leyfishöfum sjálfum er óheimilt að geyma þar vörur eða stunda þar aðvinnu á vörum, verslun, umboðssölu, heildsölu eða smásölu. Skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis eru að öðru leyti sem hér segir:

1. Umsækjandi skal vera lögaðili.
2. Stjórnarmenn lögaðilans skulu vera a.m.k. tveir. Þeir skulu vera búsettir hér á landi, vera lögráða, hafa óflekkað mannorð, vera fjár síns ráðandi og mega ekki á síðustu fimm árum hafa í tengslum við atvinnurekstur hlotið dóm fyrir refsiverðan verknað samkvæmt almennum hegningarlögum eða öðrum lögum. Þá mega stjórnarmenn ekki hafa hlotið dóm vegna brota á tollalögum fyrir fíkniefnabrot. Ríkisborgarar þeirra ríkja sem eru aðilar að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið eða stofnsamningi fríverslunarsamtaka Evrópu eru undanþegnir búsetuskilyrðinu, enda séu viðkomandi ríkisborgarar búsettir í ríki sem er aðili að öðrum hvorum áður nefndra samninga. Ráðherra er heimilt að veita þeim sem eru búsettir í öðrum ríkjum sömu undanþágu.
3. Daglegur stjórnandi geymslusvæðis skal fullnægja skilyrðum 2. tölul.
4. Leyfishafi skal setja tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda sem fyrirtækið kann að verða ábyrgt fyrir vegna starfseminnar. Við ákvörðun á fjárhæð tryggingarinnar skal m.a. höfð hliðsjón af umfangi starfseminnar og gjöldum af þeim vörum sem ætla má að geymdar verði í geymslunni. Nánari ákvæði um fjárhæð tryggingar og lágmarksskilmála að öðru leyti skulu sett í reglugerð.
5. Geymslusvæði skal hafa hlotið viðurkenningu tollstjóra skv. 2. mgr. 72. gr. og liggja vel við affermingu og eftirliti. Upplýsingar um staðsetningu geymslusvæðis og mannvirki tengd því skulu liggja fyrir. Gengið skal þannig frá geymslum að þær verði auðveldlega settar undir lás tollgæslunnar ef nauðsyn ber til vegna tolleftirlits.
6. Leyfishafa geymslusvæðis er skylt að láta tollstjóra í té án endurgjalds fullnægjandi aðstöðu á geymslusvæðinu til tolleftirlits og rannsóknar á vörum og enn fremur einföld áhöld og tæki sem nauðsynleg eru til slíks eftirlits að mati tollstjóra.
7. Vél- og hugbúnaður fyrir birgðabókhalð skal þannig úr garði gerður að unnt sé á hverjum tíma að staðreyna viðtökudag sendingar, magn í sendingu, staðsetningu hennar, meðferð og ráðstöfun. Jafnframt skal tryggt að tollstjóri eigi ætíð aðgang að birgðabókhalði geymslusvæðis. Vél- og hugbúnaður skal samþykktur af tollstjóranum í Reykjavík. Honum er heimilt að gera að skilyrði að tollyfirvöld hafi beinlínuaðgang að upplýsingum úr birgðabókhalði.

8. Leyfishafi skal hafa á að skipa starfsfólki sem hefur fullnægjandi þekkingu á lögum og reglum um meðferð ótollafgreiddra vara. Sýnt skal fram á að skjalagerð vegna tollmeðferðar, stjórnun, innra eftirlit, bókhald og varsla gagna starfseminnar verði með traustum hætti.

9. Hagkvæmniútreikningur vegna reksturs geymslunnar skal liggja fyrir.

Ráðherra skal halda skrá yfir leyfishafa samkvæmt þessari grein. Öðrum fyrirtækjum en þeim sem tekin hafa verið á skrá er óheimilt að starfrækja tollvöruheymislu.

Hefji leyfishafi ekki starfsemi innan tólf mánaða frá því að tilkynnt er um veitingu starfsleyfis fellur leyfið niður. Starfsleyfi fellur jafnframt niður hafi leyfishafi ekki veitt þjónustu sem honum er heimilt samkvæmt lögum þessum samfelld í tólf mánuði.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari fyrirmæli um skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis til reksturs geymslusvæða fyrir ótollafgreiddar vörur.

92. gr.

Afturköllun starfsleyfis.

Ráðherra getur að fenginni tillögu tollstjórans í Reykjavík afturkallað starfsleyfi skv. 91. gr. uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði fyrir starfsleyfinu eða vanræki gróflega skyldur sínar samkvæmt lögum þessum.

93. gr.

Vörur sem heimilt er að flytja í tollvöruheymislu.

Heimilt er að flytja ótollafgreiddar vörur í tollvöruheymislu úr fari eða afgreiðslugeymislu. Vörur sem háðar eru innflutningsleyfum er heimilt að flytja í tollvöruheymislu, enda þótt leyfi liggja ekki fyrir. Tollafgreiðsla vöru er háð því að innflutningsleyfi vegna hennar liggja fyrir.

Heimilt er að flytja innlendar vörur í tollvöruheymislu ef þær eru ætlaðar til nota við aðvinnslu sem heimil er í geymslunni samkvæmt ákvæðum 95. gr.

Heimilt er að flytja innlenda framleiðsluvöru til útflutnings í tollvöruheymislu þegar heimil er endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar við útflutning vöru skv. 85. gr. eða 85. gr. A laga nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Í þessum tilvikum skal endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar heimil þegar vara hefur verið flutt í tollvöruheymislu.

94. gr.

Tollafgreiddar vörur í tollvöruheymislu.

Ráðherra getur ákveðið, að fenginni umsókn leyfishafa tollvöruheymislu, að heimila geymslu tollafgreiddra og ótollafgreiddra vara í sama rými í tollvöruheymislu að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

1. Tollafgreiddar vörur skulu vera skýrt aðgreindar frá ótollafgreiddum vörum í birgðabókhaldi tollvöruheymislu. Tollstjórnin í Reykjavík skal samþykkja vél- og hugbúnað tollvöruheymislu til þess að tryggja að þessu skilyrði sé fullnægt.

2. Ráðherra getur bundið leyfi samkvæmt þessari grein þeim skilyrðum sem hann telur nauðsynleg til þess að tryggja fullnægjandi tollefirlit.

Ráðherra getur að fenginni tillögu tollstjórans í Reykjavík afturkallað leyfi samkvæmt þessari grein uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði 1. mgr.

Ráðherra getur kveðið nánar á um skilyrði heimildar skv. 1. mgr. með reglugerð.

95. gr.

Aðvinnsla í tollvöruheymislu.

Iðnaðarframleiðsla og önnur aðvinnsla vöru er óheimil í tollvörugæmslu. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er óveruleg aðvinnsla á vörum heimil í tollvörugæmslu, svo sem skipting sendinga, einföld umpökkun, merking, samsetning, prófun og þrif. Tollstjóri sker úr ef óljóst er hvort aðvinnsla falli undir 2. mgr. Tollstjóra er heimilt að takmarka aðvinnslu skv. 2. mgr. ef það telst nauðsynlegt vegna tollefirlits.

Tollfrjálsar forðageymslur.

96. gr.

Starfsleyfi.

Að uppfylltum skilyrðum 1.–8. tölul. 1. mgr. 91. gr. getur ráðherra heimilað lögaðilum að reka tollfrjálsar forðageymslur í tollhöfn þar sem geyma má vistir, útbúnað og annan forða fyrir för í utanlandsferðum auk varnings sem boðinn er til sölu um borð.

Ráðherra skal halda skrá yfir leyfishafa samkvæmt þessari grein. Öðrum fyrirtækjum en þeim sem tekin hafa verið á skrá er óheimilt að starfrækja tollfrjálsa forðageymslu.

Hefji leyfishafi ekki starfsemi innan tólf mánaða frá því að tilkynnt er um veitingu starfsleyfis fellur leyfið niður. Starfsleyfi fellur jafnframt niður hafi leyfishafi ekki veitt þjónustu sem honum er heimilt samkvæmt lögum þessum samfelld í tólf mánuði.

97. gr.

Afturköllun starfsleyfis.

Ráðherra getur að fenginni tillögu tollstjórans í Reykjavík afturkallað starfsleyfi skv. 96. gr. uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði fyrir starfsleyfinu eða vanræki gróflega skyldur sínar samkvæmt lögum þessum.

98. gr.

Vörur sem flytja má í tollfrjálsa forðageymslu.

Í tollfrjálsar forðageymslur má setja eftirtaldar vörur:

1. Ótollafgreiddar vörur.
2. Vörur úr birgðum skipa eða flugvéla.
3. Innlendir framleiðsluvörur. Þegar heimil er endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar við útflutning vöru skv. 85. gr. eða 85. gr. A laga nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, skal endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar heimil þegar vara hefur verið flutt í tollfrjálsa forðageymslu.

99. gr.

Flutningur vara úr tollfrjálsri forðageymslu.

Úr tollfrjálsri forðageymslu má aðeins selja og flytja vörur sem hæfilegan birgðaförða í far sem er í utanlandsferðum, enda verði vörurnar einungis til neyslu eða sölu í því fari. Ef sérstaklega stendur á, t.d. ef vörur liggja undir skemmdum, má tollstjóri heimila toll afgreiðslu á þeim til neyslu eða sölu innan lands, að fullnægðum lögboðnum innflutningsskilyrðum.

Við mat á því hvað telst hæfilegur forði skal tollstjóri taka mið af stærð fars og gerð þess, fjölda farþega og stærð áhafnar og lengd ferðar.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari reglur samkvæmt þessari grein.

100. gr.

Forði sendur í veg fyrir far.

Vörur úr tollfrjálsri forðageymslu má senda til annarra tollhafna í veg fyrir skip og önnur farartæki í utanlandsferðum ef fylgt er þeim skilyrðum sem tollstjóri setur um flutninginn. Tollstjóri getur undanskilið tiltekna vöruflokka slíkum flutningi.

Tollfrjálsar verslanir.

101. gr.

Starfsleyfi.

Að uppfylltum skilyrðum 1.–3. og 6.–9. tölul. 1. mgr. 91. gr. og að fenginni skriflegri umsókn getur ráðherra heimilað lögaðilum að reka tollfrjálsar verslanir í flugstöðvum eða höfnum.

Leyfi skv. 1. mgr. nær jafnframt til reksturs tollfrjálsrar birgðageymslu fyrir vörur til sölu í verslun leyfishafa.

Ráðherra skal halda skrá yfir leyfishafa samkvæmt þessari grein. Öðrum fyrirtækjum en þeim sem tekin hafa verið á skrá er óheimilt að starfrækja tollfrjálsa verslun.

Hefji leyfishafi ekki starfsemi innan tólf mánaða frá því að tilkynnt er um veitingu starfsleyfis fellur leyfið niður. Starfsleyfi fellur jafnframt niður hafi leyfishafi ekki veitt þjónustu sem honum er heimilt samkvæmt lögum þessum samfelld í tólf mánuði.

102. gr.

Afturköllun starfsleyfis.

Ráðherra getur að fenginni tillögu tollstjórans í Reykjavík afturkallað starfsleyfi skv. 101. gr. uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði fyrir starfsleyfinu eða vanræki gróflega skyldur sínar samkvæmt lögum þessum.

103. gr.

Vörur sem heimilt er að flytja í tollfrjálsa verslun.

Í tollfrjálsa verslun má setja eftirtaldar vörur:

1. Ótollafgreiddar vörur.
2. Tollafgreiddar vörur þegar endurgreiðsla tolls er heimil skv. 7. tölul. 1. mgr. 7. gr.
3. Innlendar framleiðsluvörur. Þegar heimil er endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar við útflutning vöru skv. 85. gr. eða 85. gr. A laga nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, skal endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar heimil þegar vara hefur verið flutt í tollfrjálsa verslun.

104. gr.

Sala úr tollfrjálsri verslun.

Eingöngu er heimilt að selja farþegum og áhöfnum millilandafara á leið úr landi vörur úr tollfrjálsri verslun. Sala skal eingöngu heimil gegn framvísun brottfararspjalds.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur ráðherra heimilað leyfishafa að selja farþegum og áhöfn um millilandafara við komu til landsins vörur úr tollfrjálsri verslun. Slík verslun skal sérstaklega afmörkuð og eingöngu aðgengileg fyrir farþega og áhafnir sem koma til landsins.

Ráðherra ákveður með reglugerð hvaða vörur er heimilt að selja í tollfrjálsri verslun skv. 2. mgr.

Frísvæði.

105. gr.

Frísvæði.

Að fenginni skriflegri umsókn og að uppfylltum skilyrðum 1. mgr. 91. gr. getur ráðherra heimilað lögaðilum að reka frísvæði þar sem ótollafgreiddar vörur og innlendar

framleiðsluvörur hljóta aðvinnslu umfram þá aðvinnslu sem heimil er í tollvörugeymslu, sbr. 95. gr..

Leyfi skal veitt þeim einum sem starfa í þeim tilgangi að veita öðrum þá þjónustu sem felst í rekstri frísvæðis. Leyfishöfum sjálfum skal óheimilt að stunda iðnaðarframleiðslu, verslun, umboðssölu, heildsölu eða smásölu á frísvæðinu.

Ráðherra skal halda skrá yfir leyfishafa samkvæmt þessari grein. Öðrum fyrirtækjum en þeim sem tekin hafa verið á skrá er óheimilt að starfrækja frísvæði.

Hefji leyfishafi ekki starfsemi innan tólf mánaða frá því að tilkynnt er um veitingu starfsleyfis fellur leyfið niður. Starfsleyfi fellur jafnframt niður hafi leyfishafi ekki veitt þjónustu sem honum er heimilt samkvæmt lögum þessum samfelld í tólf mánuði.

106. gr.

Afturköllun starfsleyfis.

Ráðherra getur að fenginni tillögu tollstjórans í Reykjavík afturkallað starfsleyfi skv. 105. gr. uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði fyrir starfsleyfinu eða vanræki gróflega skyldur sínar samkvæmt lögum þessum.

107. gr.

Vörur sem heimilt er að flytja á frísvæði.

Heimilt er að flytja ótollaafgreiddar vörur á frísvæði úr fari, afgreiðslugeymslu eða tollvörugeymslu. Vörur sem háðar eru innflutningsleyfum er heimilt að flytja á frísvæði enda þótt leyfi liggi ekki fyrir. Tollaafgreiðsla vöru er háð því að innflutningsleyfi vegna hennar liggi fyrir.

Heimilt er að flytja innlendar vörur á frísvæði ef þær eru ætlaðar til nota við iðnaðarframleiðslu sem heimil er á frísvæðinu.

Þegar heimil er endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar við útflutning vöru skv. 85. gr. eða 85. gr. A laga um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum skal endurgreiðsla verðjöfnunargjalda eða greiðsla verðjöfnunar heimil þegar vara hefur verið flutt á frísvæði.

108. gr.

Tollverðsákvörðun.

Aðflutningsgjöld af vöru á frísvæði, sem tekin er til tollmeðferðar vegna afhendingar hennar til notkunar innan lands, miðast við tollverð hennar eins og það er ákveðið samkvæmt reglum um tollverð og tollverðsákvörðun við upphaf tollmeðferðar hennar, sbr. 34. gr.

XIV. KAFLI

Álagning, kærur o.fl.

109. gr.

Álagning aðflutningsgjalda.

Tollstjórar annast álagningu aðflutningsgjalda. Álagning aðflutningsgjalda skal byggð á þeim upplýsingum sem koma fram í aðflutningsskýrslu skv. VII. kafla. Þó skal tollstjóri leiðrétta augljósar og smávægilegar villur í skriflegum aðflutningsskýrslum sem honum hafa verið látnar í té.

Ef aðflutningsskýrslu er ekki skilað innan tilskilins frests skv. 22. gr. skal tollstjóri áætla tollverð vöru skv. 115. gr.

110. gr.

Leiðréttingar á aðflutningsskýrslu fyrir tollaafgreiðslu.

Komi í ljós eftir að aðflutningsskýrsla ásamt fylgiskjölum hefur verið látin tollstjóra í té og áður en afhendingarheimild er veitt að hún eða einstakir liðir hennar eða fylgiskjöl eru ófullnægjandi, óglögg eða tortryggileg, eigi skráð á lögmæltan hátt, undirrituð á ófullnægjandi hátt eða tollstjóri telur frekari skýringa þörf á einhverju atriði skal hann skora á viðkomandi að bæta úr því innan ákveðins tíma og láta í té skýringar og þau gögn sem tollstjóri telur þörf á.

Áskorun skv. 1. mgr. getur hvort heldur sem er verið skrifleg eða rafræn, á því formi sem tollstjórinn í Reykjavík ákveður.

Fái tollstjóri fullnægjandi skýringar og gögn innan frests skv. 1. mgr. leggur hann toll og önnur gjöld á samkvæmt aðflutningsskjölum og fengnum skýringum og gögnum. Ef eigi er bætt úr annmörkum á aðflutningsskýrslu, svar frá viðkomandi berst ekki innan tiltekins tíma, skýringar hans eru ófullnægjandi, eigi eru send þau gögn sem óskað er eftir eða send gögn eru ófullnægjandi eða tortryggileg skal tollstjóri áætla aðflutningsgjöld með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 115. gr.

111. gr.

Endurákvörðun aðflutningsgjalda eftir rafræna tollafgreiðslu.

Tollstjóri skal endurákvörða innflytjanda aðflutningsgjöld, ef í ljós kemur að þau voru ekki rétt ákvörðuð við tollafgreiðslu, vegna sendinga sem innflytjandi hefur fengið tollafgreiddar með rafrænum hætti á síðustu sex árum talið frá þeim degi þegar honum berst tilkynning um fyrirhugaðan úrskurð um endurákvörðun skv. 1. mgr. 114. gr.

112. gr.

Endurákvörðun aðflutningsgjalda eftir skriflega tollafgreiðslu..

Hafi innflytjandi eða sá sem ráðstafaði vöru til tollmeðferðar látið tollstjóra í té rangar eða ófullnægjandi upplýsingar í aðflutningsskýrslu eða fylgiskjölum, sem lágu til grundvallar tollafgreiðslu, skal tollstjóri endurákvörða innflytjanda aðflutningsgjöld. Skiptir í því sambandi ekki máli hvort innflytjandi eða sá sem ráðstafaði vöru til tollmeðferðar vissi eða mátti vita um réttmæti upplýsinga í aðflutningsskýrslu eða fylgiskjölum.

Tollstjóra er heimilt að endurákvörða innflytjanda aðflutningsgjöld á grundvelli 1. mgr. vegna sendinga sem innflytjandi hefur fengið tollafgreiddar á síðustu sex árum talið frá þeim degi þegar honum berst tilkynning skv. 1. mgr. 114. gr. um fyrirhugaðan úrskurð um endurákvörðun.

Hafi innflytjandi eða sá sem ráðstafaði vöru til tollmeðferðar látið tollstjóra í té réttar og fullnægjandi upplýsingar í aðflutningsskýrslu og fylgiskjölum er þó eigi heimilt að endurákvörða honum aðflutningsgjöld nema vegna sendinga sem hann hefur fengið tollafgreiddar á síðustu 60 dögum talið frá þeim degi þegar honum berst tilkynning um fyrirhugaðan úrskurð um endurákvörðun. Hafi heimild verið veitt til tímabundins innflutnings vöru skal tollstjóra þó heimilt að endurákvörða innflytjanda aðflutningsgjöld í 60 daga talið frá því að aðflutningsgjöld voru ákvörðuð.

Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. er tollstjóra heimilt að endurákvörða innflytjanda aðflutningsgjöld vegna sendinga, sem innflytjandi hefur fengið tollafgreiddar á síðustu sex árum talið frá þeim degi þegar honum berst tilkynning skv. 1. mgr. 114. gr. um fyrirhugaða endurákvörðun, hafi innflytjandi vitað eða mátt vita um rétta tollmeðferð vöru.

113. gr.

Aðrar endurákvörðanir.

Komi í ljós eftir tollafgreiðslu vöru að tollstjóra hafi verið láttnar í té rangar eða ófullnægjandi upplýsingar en fjárhæð aðflutningsgjalda er engu að síður rétt ákvörðuð skal tollstjóri tilkynna innflytjanda um fyrirhugaðar breytingar á aðflutningsskjölum. Skiptir í því sambandi ekki máli hvort innflytjandi eða sá sem ráðstafaði vöru til tollmeðferðar vissi eða mátti vita um réttmæti upplýsinga í aðflutningsskýrslu eða fylgiskjölum.

Um endurákvörðanir skv. 1. mgr. gilda ákvæði 114. gr. eftir því sem við á.

114. gr.

Málsmeðferðarreglur við endurákvörðun aðflutningsgjalda.

Ef fyrirhuguð er endurákvörðun tollstjóra skv. 111.–113. gr. skal tollstjóri senda innflytjanda tilkynningu um fyrirhugaðan úrskurð um endurákvörðun með sannanlegum hætti.

Í tilkynningu skv. 1. mgr. skal tollstjóri lýsa í meginatriðum þeim atvikum sem hann telur að eigi að leiða til endurákvörðunar.

Tollstjóri skal veita innflytjanda a.m.k. 15 daga frest, frá póstlagningardegi tilkynningar um fyrirhugaða endurákvörðun, til þess að tjá sig skriflega um efni máls og, eftir atvikum, leggja fram gögn áður en úrskurður um endurákvörðun er kveðinn upp.

Úrskurður um endurákvörðun skal kveðinn upp innan 30 daga frá lokum þess frests sem innflytjanda var veittur til þess að tjá sig um fyrirhugaða endurákvörðun. Innflytjanda skal tilkynnt um úrskurð með ábyrgðarbréfi.

115. gr.

Heimildir tollstjóra til áætlunar aðflutningsgjalda.

Í þeim tilvikum þegar tollstjóra ber að áætla fjárhæð aðflutningsgjalda skal hann áætla tollverð vöru svo ríflega að eigi sé hætt við að fjárhæðir séu átlaðar lægri en raunverulegt verðmæti vörunnar og ákvarða aðflutningsskjöld í samræmi við þá áætlun. Við áætlunina skal tollstjóri hafa hliðsjón af þeim upplýsingum sem liggja fyrir um vöruna, þar á meðal farmskrá, framlögðum gögnum ef einhver eru og gögnum Hagstofu Íslands yfir innfluttar vörur.

116. gr.

Leiðréttingar á aðflutningsskýrslu eftir tollafgreiðslu.

Verði innflytjandi þess var innan sex ára talið frá tollafgreiðsludegi vöru að upplýsingar, sem lágu til grundvallar tollafgreiðslu vöru, voru rangar eða ófullnægjandi skal hann leggja fram beiðni hjá tollstjóra um viðeigandi leiðréttingar, sbr. 2. mgr.

Beiðni skv. 1. mgr. um leiðréttingu skal afhent tollstjóra á formi leiðréttrar skriflegrar aðflutningsskýrslu ásamt viðeigandi fylgiskjölum. Ákvæði VII. kafla um skriflegar skýrslugjafir gilda um leiðréttar aðflutningsskýrslur samkvæmt þessari málsgrein.

Innflytjandi ber sönnunarbyrði fyrir því að rangar og ófullnægjandi upplýsingar hafi verið lagðar til grundvallar tollafgreiðslu vöru ef breyttar forsendur geta leitt til lækkunar álagðra aðflutningsgjalda.

Tollstjóri kveður upp úrskurð vegna beiðni um leiðréttingu innan 30 daga frá því að gagnaöflun er lokið. Um málsmeðferð fer eftir ákvæðum 2. og 3. mgr. 117. gr.

117. gr.

Kærur til tollstjóra.

Telji tollskyldur aðili ákvörðun tollstjóra um gjaldskyldu, fjárhæð aðflutningsgjalda eða atriði sem liggja til grundvallar ákvörðun aðflutningsgjalda, svo sem tollverð og tollflokknun, eigi rétta getur hann sent skriflega rökstudda kæru, studda nauðsynlegum gögnum til tollstjóra. Ef ágreiningur er um tollmeðferð vöru sem hefur þegar verið tollafgreidd skal kæra send tollstjóra innan 60 daga frá tollafgreiðsludegi.

Telji tollstjóri óljóst á hvaða rökum kæra er reist eða að fylgiskjöl séu ófullnægjandi skal hann gefa kæranda kost á að bæta úr því innan hæfilegs tíma. Ef þess er eigi gætt varðar vanreifun frávisun kæru.

Úrskurða skal svo fjótt sem verða má og eigi síðar en innan 30 daga frá því að gagnaöflun er lokið. Úrskurður tollstjóra skal rökstuddur og tollskyldum aðila skal bent á heimild til þess að kæra úrskurðinn til ríkistollanefndar, sbr. 118. gr. Úrskurður skal sendur innflytjanda með sannanlegum hætti. Samrit úrskurðar skal þegar í stað sent tollstjóránunum í Reykjavík.

118. gr.

Kærur til ríkistollanefndar.

Tollskyldur aðili getur skotið úrskurði tollstjóra um endurákvörðun skv. 111.–113. gr., sbr. 114. gr., úrskurði tollstjóra um leiðréttingu skv. 116. gr., kæruúrskurði skv. 117. gr. og ákvörðun tollstjórans í Reykjavík skv. 21. gr. og 2. mgr. 145. gr. til ríkistollanefndar innan 60 daga frá póstlagningardegi úrskurðar eða ákvörðunar.

119. gr.

Tollendurskoðun.

Tollstjórinn í Reykjavík hefur á hendi tollendurskoðun á landinu öllu.

Tollendurskoðun tekur til hvers konar könnunar tollstjórans á réttmæti upplýsinga sem lagðar voru fram við lögboðna skýrslugjöf til tollstjóra og hvers konar könnunar á réttmæti skila á aðflutningsgjöldum eftir álagningu þeirra. Í tollendurskoðun felst m.a. samanburður á upplýsingum sem tollstjórum eru veittar með rafrænum hætti við bókhaldsgögn, þar á meðal viðeigandi fylgigögn sem eiga að ligga til grundvallar skýrslugjöf til tollstjóra samkvæmt ákvæðum laga þessara. Tollendurskoðun tekur einnig til öflunar frekari gagna frá tollskyldum aðilum eða öðrum.

Lögreglu er skylt að veita tollstjóránunum nauðsynlega aðstoð í þágu tollendurskoðunar ef aðili færir undan afhendingu bókhaldsgagna.

Þegar tollendurskoðun gefur tilefni til endurákvörðunar aðflutningsgjalda skv. 111.–112. gr. eða endurákvörðunar skv. 113. gr. skal tollstjóri, í því umdæmi þar sem vara var tollafgreidd, annast endurákvörðun. Leiði tollendurskoðun í ljós ætluð brot gegn refsíákvæðum XXII. kafla laga þessara skal tollstjórinn í Reykjavík annast rannsóknina sjálfur eða fela hana tollstjóra í því umdæmi þar sem vara var tollafgreidd eftir því sem hann telur hentara.

XV. KAFLI

Gjalddagi, greiðslufrestur og greiðslustaður aðflutningsgjalda.

120. gr.

Gjalddagi aðflutningsgjalda.

Aðflutningsgjöld, af öðrum vörum en þeim sem ráðstafað hefur verið á geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur skv. 2.–5. tölul. 1. mgr. 69. gr., falla í gjalddaga þegar leyfi hefur verið veitt til afhendingar þeirra til notkunar innan lands enda sé flutningsfar þegar komið til landsins. Aðflutningsgjöld skulu þó falla í gjalddaga eigi síðar en sex mánuðum eftir komudag flutningsfars til landsins nema tollstjóri hafi heimilað lengri geymslutíma í afgreiðslugeymslu, sbr. 1. mgr. 70. gr. Í þeim tilvikum skulu aðflutningsgjöld falla í gjalddaga við lok þess frests sem tollstjóri tiltekur. Um gjalddaga aðflutningsgjalda þegar greiðslufrestur er veittur fer eftir ákvæði 2. mgr. 122. gr.

Aðflutningsgjöld af vörum sem ráðstafað hefur verið í tollvörugeymslu eða á frísvæði falla í gjalddaga þegar leyfi hefur verið veitt til afhendingar þeirra til notkunar innan lands. Sama gildir um þær vörur sem óskast tollafgreiddar úr tollfrjálsum forðageymslum og tollfrjálsum verslunum til notkunar innan lands.

Ef neyðarleyfi eða leyfi til bráðabirgðatollafgreiðslu er veitt skal gjalddagi aðflutningsgjalda vera sá dagur þegar uppgjör aðflutningsgjalda skal eiga sér stað samkvæmt ákvörðun tollstjóra, sbr. 36. og 37. gr. Ef tímabundinn tollfrjáls innflutningur er heimilaður skal gjalddagi aðflutningsgjalda vera sá dagur þegar leyfi til tímabundins innflutnings fellur úr gildi. Aðflutningsgjöld skulu ákvörðuð samkvæmt lögum og tollafgreiðslugengi sem var í gildi á tollafgreiðsludegi.

Ef um hraðsendingu er að ræða skal gjalddagi aðflutningsgjalda vera sjö dögum eftir tollafgreiðslu sendingar.

Ef vara er afhent úr vörslu farmflytjanda eða af geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur án tilskilins leyfis tollstjóra skulu aðflutningsgjöld þegar gjaldfelld.

Þegar atvik eru eins og um ræðir í 5. mgr. og vara hefur verið í vörslu farmflytjanda, tollmiðlara eða innflytjanda samkvæmt sérstöku leyfi tollstjóra, sbr. 3. mgr. 69. gr., skal gjalddagi vera komudagur flutningsfars og skulu aðflutningsgjöld ákvörðuð samkvæmt lögum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var á þeim degi. Ef vara hefur verið flutt í tollvörugeymslu eða á frísvæði skal gjalddagi vera þegar tollstjóra barst tilkynning skv. 79. gr. og skulu aðflutningsgjöld ákvörðuð samkvæmt lögum og tollafgreiðslugengi sem var í gildi á þeim degi, nema sannað sé með fullnægjandi hætti að mati tollstjóra að óheimil afhending vöru til notkunar innan lands hafi átt sér stað síðar.

Ef aðflutningsgjöld innflytjanda eru endurákvörðuð skv. 111. eða 112. gr., sbr. 114. gr., fellur viðbótarfjárhæðin í gjalddaga á tollafgreiðsludegi vöru.

121. gr.

Réttur til greiðslufrests.

Aðilar sem skráðir eru á virðisaukaskattsskrá skulu njóta greiðslufrests á aðflutningsgjöldum enda séu þeir í skilum við ríkissjóð. Réttur til greiðslufrests tekur til aðflutningsgjalda af vörum sem fluttar eru inn í atvinnuskyni.

Óheimilt er að veita greiðslufrest á aðflutningsgjöldum þegar neyðarleyfi er veitt eða bráðabirgðatollafgreiðsla fer fram svo og við uppgjör aðflutningsgjalda í þessum tilvikum.

122. gr.

Uppgjörstímabil og gjalddagi við skuldfærslu.

Þegar greiðslufrestur er veittur er hvert uppgjörstímabil tolls og annarra aðflutningsgjalda tveir mánuðir, janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október og nóvember og desember, nema annað sé ákveðið í öðrum lögum.

Gjalddagi skuldfærðra aðflutningsgjalda er 15. dagur næsta mánaðar eftir lok uppgjörstímabils.

123. gr.

Synjun um heimild til skuldfærslu.

Tollstjóri skal synja þeim sem nýtur heimildar til skuldfærslu aðflutningsgjalda um frekari greiðslufrest á aðflutningsgjöldum ef hann gerir ekki skil á aðflutningsgjöldum á tilskildum tíma. Jafnframt er tollstjóra heimilt að synja um frekari greiðslufrest ef sá sem hans nýtur gerir ekki skil á öðrum ríkissjóðsgjöldum en aðflutningsgjöldum á tilskildum tíma.

Ef bú innflytjanda er tekið til gjaldþrotaskipta eða opinberra skipta eftir lát hans og erfingjar hans taka ekki á sig ábyrgð á skuldbindingum búsins skulu aðflutningsgjöld greidd

þegar heimild til afhendingar vöru er veitt. Sama gildir sé innflytjandi ekki fjár síns ráðandi eða komi í ljós við aðför eða með öðrum hætti að innflytjanda vöru er tímabundið ómögulegt að greiða skuldir sínar eða hefur óskað eftir heimild til greiðslustöðvunar eða til að leita nauðasamnings.

124. gr.

Reglugerðarheimild.

Ráðherra setur með reglugerð nánari reglur um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum.

125. gr.

Vextir.

Dráttarvextir skulu reiknast á vangreidd aðflutningsgjöld frá og með gjalddaga og innheimtir í ríkissjóð. Þó verða dráttarvextir einungis ákvarðaðir frá því að innflytjanda barst tilkynning um fyrirhugaðan úrskurð um endurákvörðun skv. 111. gr. Dráttarvextir skulu vera þeir sömu og Seðlabanki Íslands ákveður skv. 6. gr. laga nr. 38/2001, um vexti og verðtryggingu.

Nú verður ljóst þegar álagningu aðflutningsgjalda lýkur eða við endurákvörðun þeirra að meira hefur verið greitt en sem nemur endanlegum álögðum aðflutningsgjöldum og skal þá endurgreiða það sem ofgreitt var ásamt vöxtum fyrir það tímabil sem féð var í vörslum ríkissjóðs. Skulu vextir þessir vera jafnháir vöxtum sem Seðlabanki Íslands ákveður og birtir á hverjum tíma skv. 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001, um vexti og verðtryggingu.

Sé kæra til meðferðar hjá ríkistollanefnd og nefndin kveður ekki upp úrskurð innan lögboðins frests skv. 9. mgr. 118. gr. skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sem ríkistollanefnd úrskurðar að skuli endurgreiða, eða dæmd er síðar, frá þeim tíma þegar frestur nefndarinnar til þess að kveða upp úrskurð leið.

Ætíð má krefjast dráttarvaxta frá þeim tíma er dómsmál telst höfðað til endurgreiðslu aðflutningsgjalda.

126. gr.

Greiðslustaður.

Aðflutningsgjöld skal greiða tollstjóra í því tollumdæmi þar sem vara er flutt úr fari sem hana flytur til landsins samkvæmt farmskrá. Ef ótollafgreidd vara er framsend í annað tollumdæmi skal þó greiða aðflutningsgjöld í því tollumdæmi.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal sá sem nýtur heimildar til skuldfærslu aðflutningsgjalda greiða aðflutningsgjöld til tollstjóra í því umdæmi þar sem hann á lögheimili.

XVI. KAFLI

Innheimta og ábyrgð.

127. gr.

Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda.

Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda hvílir á innflytjanda vöru.

Nú kemur tollmiðlari fram gagnvart tollyfirvöldum fyrir hönd innflytjanda vegna tollmeðferðar vöru og ber hann þá ásamt innflytjanda óskipta ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda. Ábyrgð tollmiðlara fellur brott hafi aðflutningsgjöld verið skuldfærð á innflytjanda, enda hafi tollmiðlari haft heimild innflytjanda til þess, nema tollmiðlari hafi vitað eða mátt vita að upplýsingar í aðflutningsgjöldum væru rangar eða ófullnægjandi, sbr. 33. gr.

128. gr.

Fullnusta aðflutningsgjalda.

Aðflutningsgjöld, ásamt dráttarvöxtum og kostnaði, eru tryggð með lögveði í innfluttri vöru. Lögveðsréttur er óháður grandleysi eigenda og helst þrátt fyrir eigendaskipti.

Tollstjóri getur krafist nauðungarsölu á uppboði á ótollafgreiddri vöru án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms, sbr. 129. gr., til lúkningar á gjaldföllum aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum, sektum og kostnaði. Tollstjóri getur jafnframt boðið vöru til sölu á almennum markaði.

Telji tollstjóri ekki ástæðu til að selja vöru nauðungarsölu vegna ástands hennar skal honum heimilt að láta farga henni á kostnað innflytjanda.

Verði vara ekki seld nauðungarsölu má gera fjárnám til tryggingar greiðslu aðflutningsgjalda, dráttarvaxta, sekta og kostnaðar hjá tollskyldum aðila án undangengins dóms eða sáttar.

129. gr.

Nauðungarsala á uppboði og uppgjör söluandvirðis.

Tollstjóri skal fá birta auglýsingu um uppboð skv. 2. mgr. 128. gr. með mest fjögurra vikna og minnst viku fyrirvara í dagblaði eða á annan samsvarandi hátt. Jafnframt skal tollstjóri tilkynna innflytjanda vöru bréflega um hvar og hvenær uppboð fer fram. Verði tilkynningu ekki við komið vegna þess að innflytjandi er ekki þekktur eða finnst ekki stendur það ekki í vegi fyrir uppboði.

Um mótmæli gegn nauðungarsölu gilda ákvæði XI. og XIV. kafla laga nr. 90/1991, um nauðungarsölu.

Aðflutningsgjöld greiðast af söluandvirði með forgangsrétti næst á eftir sölukostnaði vörunnar og gjöldum vegna geymslu hennar hjá farmflytjanda í einn mánuð frá því að hún kom til landsins. Sé söluandvirði vörunnar hærra en nemur aðflutningsgjöldum ásamt dráttarvöxtum, sektum og áföllum kostnaði skal greiða þeim sem eignarréttur gekk úr hendi afganginn að frádregnum öðrum eignarhöftum sem á vörunni hvíldu auk alls áfallins kostnaðar. Vitji eigandi ekki þess sem afgangs er samkvæmt framangreindu innan árs frá söludegi rennur andvirðið í ríkissjóð.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari reglur um framkvæmd nauðungarsölu með uppboði.

XVII. KAFLI

Stöðvun tollafgreiðslu.

130. gr.

Tollstjóri skal stöðva tollafgreiðslu sendingar ef innflutningur vöru sem sending inniheldur er háður skilyrðum samkvæmt lögum eða stjórnvaldsfyrirmælum sem ekki er sýnt fram á að hafi verið fullnægt. Sama gildir ef innflutningur er háður leyfum sem ekki er sýnt fram á að hafi verið aflað.

131. gr.

Tollstjóra er heimilt að stöðva tollafgreiðslu á öllum vörum til innflytjanda:

1. sem er í vanskilum með aðflutningsgjöld, dráttarvexti eða annan kostnað,
2. sem hefur vanrækt að láta tollstjóra í té aðflutningsskýrslu og fylgigögn innan tilskilins frests,
3. sem sinnir ekki upplýsingaskyldu gagnvart tollstjóra, sbr. 30. gr., eða tregðast við að veita aðstoð sem honum ber að veita tollstjóra samkvæmt lögum eða stjórnvaldsfyrirmælum.

Stöðvun tollafgreiðslu skv. 1. mgr. skal koma til framkvæmda 15 dögum eftir að innflytjanda hefur verið tilkynnt um fyrirhugaða stöðvun tollafgreiðslu á öllum vörum til hans vegna þeirra atvika sem um getur í 1. mgr.

132. gr.

Ef grunur leikur á að innflutningur eigi sér stað á vöru sem brýtur gegn hugverkaréttindum er tollstjóra heimilt, að beiðni rétthafa, að fresta tollafgreiðslu vörunnar á meðan rétthafi leitar bráðabirgðaaðgerða hjá þar til bærum yfirvöldum og í framhaldi af þeim hefur málarekstur fyrir dómstólum. Eftirfarandi skilyrði eru fyrir heimild tollstjóra:

1. að rétthafi leggi fram skriflega beiðni til tollstjóra um að tollafgreiðslu verði frestað og skuldbindi sig til að greiða þann kostnað sem leiðir af aðgerðum tollyfirvalda,

2. að rétthafi leggi fram fullnægjandi gögn þess efnis að hugverkaréttindi njóti verndar hér á landi, að hann sé handhafi þess réttar og að innflutningur vörunnar muni brjóta á rétti hans; hann skal jafnframt leggja fram nógu nákvæma lýsingu á vörunni til að tollyfirvöld geti borið kennsl á hana,

3. að rétthafi leggi fram tryggingu í formi fjárgreiðslu, eða með öðrum þeim hætti er tollstjóri telur fullnægjandi, er nægi til að bæta rétthafa, eiganda eða innflytjanda vörunnar það tjón eða þann kostnað sem óréttmæt frestun tollafgreiðslu kann að hafa í för með sér.

Hafi fullnægjandi gögn verið lögð fram er tollstjóra heimilt að fresta tollafgreiðslu vörunnar í allt að tíu virka daga. Hann skal þegar í stað tilkynna bæði rétthafa og eiganda vörunnar eða innflytjanda um ákvörðun sína. Hafi rétthafi eigi innan framangreinds frests hafist handa við að leita réttar síns hjá þar til bærum yfirvöldum, og tilkynnt tollyfirvöldum slíkt skriflega, er heimilt að tollafgreiða sendinguna. Heimilt er að framlengja framangreindan frest um tíu virka daga ef sérstakar ástæður mæla með því.

Tollstjóri getur að eigin frumkvæði ákveðið frestun tollafgreiðslu þegar hann hefur í höndum fullnægjandi gögn þess efnis að varan brjóti gegn hugverkaréttindum. Skal hann tilkynna rétthafa um ákvörðun sína með skriflegum hætti þegar í stað og gefa honum frest í þrjú virka daga frá móttöku bréfs til að fara fram á frestun tollafgreiðslu skv. 1. mgr. Geri rétthafi ekki tímanlega kröfu um frestun er heimilt að tollafgreiða vöruna.

Ef beiðni um bráðabirgðaaðgerð er synjað eða dómstóll hafnar því að um brot á hugverkarétti sé að ræða skal tollstjóri afturkalla ákvörðun sína um frestun tollafgreiðslu. Nú er með dómi kveðið á um að um brot á hugverkarétti sé að ræða og í dómnum er eigi mælt fyrir um ráðstöfun vörunnar og er þá tollyfirvaldi heimilt að farga vörunni eða að ráðstafa henni á annan þann hátt sem ekki brýtur á rétti rétthafa. Hafi dómi verið áfrýjað skal fresta förgun eða ráðstöfun vöru þar til niðurstöður liggja fyrir.

Ákvæði þessarar greinar eiga ekki við um vörur í litlu magni í farangri ferðamanna eða litlar vörusendingar, enda sé ekki um innflutning í viðskiptaskyni að ræða. Einnig eru undanskildar vörur sem settar hafa verið á markað í öðru landi af rétthafa eða með hans samþykki og vörur í umflutningi.

Ráðherra skal með reglugerð kveða nánar á um frestun tollafgreiðslu. Hann getur jafnframt gert rétthafa að greiða geymslukostnað og þann kostnað sem tollyfirvöld hafa af framangreindum ráðstöfunum. Ráðherra getur ákveðið að framangreind ákvæði taki til útflutnings á vörum.

XVIII. KAFLI

Undirboðs- og jöfnunartollar o.fl.

133. gr.

Álagning undirboðs- og jöfnunartolla.

Nú má ætla að erlend vara sé flutt inn eða boðin fram með undirboðskjörum og slíkt geti stofnað innlendum atvinnurekstri í hættu eða torveldað hann að mun og er þá ráðherra heimilt að leggja á sérstakan undirboðstoll til að hamla gegn slíkum viðskiptum.

Þá er ráðherra heimilt í sama skyni og með sömu skilyrðum að leggja á sérstakan jöfnunartoll ef ætla má að útflutningsverðlaun, uppbætur, endurgreiðslur og þess háttar erlendis hafi sams konar áhrif hér á landi og getið er í 1. mgr.

Ráðherra er enn fremur heimilt að leggja undirboðs- og jöfnunartolla á erlend þjónustuviðskipti að uppfylltum sömu skilyrðum og gilda um vöruviðskipti samkvæmt ákvæðum þessa kafla.

Ákvarðanir ráðherra um þetta efni gilda frá og með þeim degi sem þær eru birtar í Stjórnartíðindum og skulu ekki gilda lengur en í fimm ár.

Ráðherra getur skipað nefnd til að rannsaka kærur um innflutning vara á undirboðskjörum eða með styrkjum og gera tillögur til ráðherra um álagningu undirboðs- eða jöfnunartolla. Um störf nefndarinnar, réttindi og skyldur, skulu gilda ákvæði laga þessara eftir því sem við á.

134. gr.

Með undirboði eða undirboðskjörum í lögum þessum er átt við að erlend vara sé flutt inn eða boðin fram:

1. á verði sem er lægra en sambærilegt verð í útflutningslandinu á tilsvarendi vöru við venjuleg viðskiptaskilyrði, eða
1. ef slíkt verð er ekki fyrir hendi í útflutningslandinu, þá annaðhvort
 - a. á verði sem er lægra en hæsta útflutningsverð á tilsvarendi vöru til einhvers annars lands, eða
 - b. á verði sem er lægra en framleiðslukostnaður vörunnar í upprunalandinu að viðbættu sanngjörnu álagi fyrir sölukostnaði og ágóða.

Við samanburð þann er um ræðir í 1. mgr. skal taka tillit til mismunandi sölu- og afgreiðsluhátta, flutningskostnaðar, skatta og annars slíks aðstöðumunar sem skipt getur máli.

135. gr.

Undirboðstollur má ekki vera hærri en nemur undirboðinu, þ.e. mismuninum á undirboðsverðinu og verðinu sem tekið er til samanburðar.

Jöfnunartollur má ekki vera hærri en nemur greiðslum eða uppbótum sem beint eða óbeint eru látnar í té í sambandi við framleiðslu, vinnslu, útflutning eða flutning varanna.

136. gr.

Leggja má undirboðs- eða jöfnunartolla eftir framangreindum ákvæðum á eina eða fleiri vörur eða vörutegundir, á vörur frá einum eða fleiri sendendum eða vörur frá einu eða fleiri löndum.

Undirboðs- og jöfnunartolla má leggja á til bráðabirgða, þar til nánari upplýsingar liggja fyrir, ef ætla má að dráttur kunni að valda tjóni. Slíka bráðabirgðatolla má þó ekki leggja á til lengri tíma en tólf mánaða.

Ráðherra getur sett nánari ákvæði um undirboðs- og jöfnunartolla og um skil á þeim. Um lögvernd tolla þessara fer eftir ákvæðum 128. gr.

137. gr.

Undirboðs- og jöfnunartolla skal ekki leggja á með afturvirkum hætti nema:

1. Þegar vara hefur verið flutt inn í miklu magni á skömmum tíma og boðin fram á undirboðskjörum sem valdið hefur tjóni innan lands. Í slíkum tilvikum má leggja

undirboðstolla afturvirkir á innflutning sé það til þess fallið að koma í veg fyrir frekari innflutning á undirboðskjörum.

2. Þegar vara, sem notið hefur útflutningsverðlauna, uppbóta, endurgreiðslna og þess háttar, hefur verið flutt inn í miklu magni á skömmum tíma og valdið tjóni sem erfitt er að bæta. Í slíkum tilvikum má leggja jöfnunartolla afturvirkir á innflutning sé það til þess fallið að koma í veg fyrir frekari innflutning á vörum sem njóta styrkja með þessum hætti.
3. Þegar loforð um að hætta innflutningi, sem fellur undir 1.–3. mgr. 133. gr., hefur verið vanefnt.

Undirboðs- eða jöfnunartollar, sem lagðir eru á með afturvirkum hætti, geta náð til vöru sem flutt hefur verið til landsins allt að 90 dögum áður en kæra barst fjármálaráðuneytinu um innflutning sem fellur undir 1.–3. mgr. 133. gr.

138. gr.

Þegar svo stendur á er greinir í 5. gr. samningsins um landbúnað í 1. viðauka A við samninginn um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar varðandi einhverjar af þeim vörum sem tilgreindar eru í viðauka IIA við lög þessi og þar eru merktar SSG að:

1. innflutt magn fer yfir mörk þau er tilgreind eru í 5. gr. tilvitnaðs samnings um landbúnað; eða, en þó ekki á sama tíma,
2. innflutningsverð vörunnar fellur niður fyrir tiltekin mörk, sbr. skilgreiningu í 5. gr. samningsins um landbúnað, skal, þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. mgr. 5. gr., tollur á viðkomandi vöru vera hámarkstollur samkvæmt tollabindingu í viðauka IIA að viðbættum viðbótartolli skv. 5. mgr. 5. gr. samningsins um landbúnað.

Viðbótartollar skulu að öðru leyti taka mið af skilyrðum 5. gr. samningsins um landbúnað. Tollur samkvæmt þessari grein kemur aðeins til framkvæmda að landbúnaðarráðherra hafi ákveðið að beita 5. gr. samningsins um landbúnað og gefið út reglugerð þar að lútandi.

139. gr.

Verðjöfnunargjöld á innfluttar vörur.

Heimilt skal að leggja verðjöfnunargjöld á innfluttar vörur sem unnar eru úr hráefnum úr landbúnaði samkvæmt þeim skilmálum sem kveðið er á um í bókun 3 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, svo og öðrum fríverslunar- og milliríkjasamningum og bókunum við þá.

Séu verðjöfnunargjöld lögð á skv. 1. mgr. er óheimilt að leggja jafnframt á gjaldskylda vöru frá samningsaðila tolla eða önnur sambærileg gjöld nema annað leiði af ákvæðum bókunar 3 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, svo og ákvæðum annarra fríverslunar- og milliríkjasamninga og bókana við þá.

Innheimta verðjöfnunargjalda samkvæmt þessari grein hefur eigi áhrif á innheimtu tolls samkvæmt tollskrá af vörum sem eigi geta notið tollmeðferðar samkvæmt ákvæðum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið eða ákvæðum annarra fríverslunar- og milliríkjasamninga nema þar sé kveðið á um annað.

Verðjöfnunargjald skal lagt á og innheimt við tollmeðferð vöru.

XIX. KAFLI Útflutningur.

140. gr.

Skylda til að skila útflutningsskýrslu.

Þeir sem stunda útflutning á vörum í atvinnuskyni skulu, áður en vara er flutt úr landi, senda viðkomandi tollstjóra með rafrænum hætti þær upplýsingar sem láta ber í té við tollafgreiðslu vara.

141. gr.

Einfaldaðar útflutningsskýrslur vegna póstverslunar.

Einstaklingar og lögaðilar sem stunda í atvinnuskyni útflutning smásendinga í póstverslun til einstaklinga geta sótt um leyfi tollstjórans í Reykjavík til að skila einfölduðum útflutningsskýrslum sem láta má tollstjóra í té eftir að útflutningur hefur átt sér stað.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið á um skilyrði fyrir heimild til einfaldaðrar skýrslugjafar við útflutning skv. 1. mgr.

142. gr.

Útflutningsskilyrðum skal fullnægt og útflutningsgjöld skulu greidd í því tollumdæmi þar sem útflutningsvara er flutt í far sem flytja á vöruna til útlanda. Ráðherra getur með reglugerð vikið frá þessu ákvæði.

143. gr.

Aflaskýrslur íslenskra veiðiskipa.

Skýrslu um afla íslenskra veiðiskipa, sem fluttur er út með þeim sjálfum til sölu á erlendum markaði, skal skipstjóri gefa í fyrstu höfn sem skipið tekur hér á landi á leið sinni frá útlöndum eða næst þegar það leitar hafnar hér á landi taki skipið ekki höfn áður en það flytur afla á erlandan markað. Taki veiðiskipið ekki fyrstu höfn á þeim stað þar sem það er gert út ber að senda skýrslu þessa til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem útgerðarstaður skipsins er.

144. gr.

Ákvæði laga þessara um innflutning gilda um útflutning og umflutning eftir því sem við getur átt nema öðruvísi sé kveðið á um í þessum kafla.

XX. KAFLI

Uppruni vöru.

145. gr.

Ráðherra er heimilt að setja almennar upprunareglur er gildi við innflutning og útflutning vöru. Við setningu upprunareglna skal samráð eftir atvikum haft við iðnaðar- og viðskiptaráðuneyti, sjávarútvegsráðuneyti, landbúnaðarráðuneyti og utanríkisráðuneyti. Reglurnar skulu grundvallaðar á eftirfarandi meginreglum:

1. Þegar viðmiðun um breytingu á tollflokku er beitt skal tilgreina nákvæmlega undirliði og vöruliði þeirrar tollnafnaskrár sem notuð er.
2. Þegar miðað er við hundradshluta af verðmæti skal tilgreina reikningsaðferðir.
3. Þegar miðað er við framleiðslu eða aðvinnsluaðferðir skal skýra nákvæmlega frá aðferðum sem gefa til kynna uppruna viðkomandi vöru.

Upprunareglur skal birta með reglugerð. Tollstjórinn í Reykjavík veitir innflytjendum, útflytjendum og aðilum sem hagsmuna eiga að gæta bindandi álit um uppruna vöru. Álitið skal veita eins fljótt og hægt er og eigi síðar en 60 dögum eftir að beiðni er lögð fram.

Gerist Ísland aðili að milliríkjasamningi sem kveður á um tollalækkanir eða aðra tilhliðrun fyrir íslenskar útflutningsvörur við tollafgreiðslu í viðkomandi landi eða löndum skal tollstjóri að beiðni útflytjenda veita upplýsingar um skilyrði tollfríðinda, þar á meðal útgáfu upprunasannana o.fl.

Ef útflytjandi framleiðsluvara er annar en framleiðandi þeirra skal auk upprunavottorðs útflytjanda liggja fyrir yfirlýsing framleiðanda sem staðfesti að framleiðsluvörurnar uppfylli skilyrði um fríðindameðferð samkvæmt fríverslunar- eða milliríkjasamningi sem Ísland er aðili að.

Öll skjöl og vottorð um uppruna vöru, tollendurgreiðslur af þeim o.fl. skv. 1. og 3. mgr. skulu vera að formi og frágangi eins og ákveðið er af ráðherra.

Nú óskar aðildarríki að milliríkjasamningi skv. 1. og 3. mgr. að sannreyna sannleiksgildi skjala eða vottorða um uppruna, tollendurgreiðslur o.fl. vegna útfluttra vara til viðkomandi landa eða nauðsynlegt telst af öðrum ástæðum að framkvæma slíka rannsókn og eru þá atvinnurekandi og aðrir, sem hlut eiga að máli, skyldir til að láta tollyfirvaldi í té upplýsingar um atriði sem þýðingu hafa fyrir rannsóknina og getur tollyfirvald eftir atvikum látið rannsaka atvinnuhúsnæði, reikningshald og bréfaviðskipti nefndra aðila.

Ráðherra getur með nánar ákveðnum skilyrðum löggilt innlend samtök til að gefa út ábyrgðarskjöl og ábyrgjast gagnvart yfirvöldum í öðrum ríkjum greiðslu gjalda af vörum sem útfluttar eru héðan til tímabundinna nota eða til umflutnings í því ríki þegar um er að ræða útflutningsvörur sem lúta sérstakri meðferð samkvæmt milliríkjasamningi sem Ísland er aðili að.

Ráðherra getur með reglugerð eða öðrum fyrirmælum sett nánari reglur um framkvæmd þessarar greinar.

XXI. KAFLI

Tollgæsla.

146. gr.

Tollgæsluvald.

Í tollgæsluvaldi felst heimild til þess að beita úrræðum samkvæmt þessum kafla til þess að tryggja að farið sé eftir þeim lögum og stjórnvaldsfyrirmælum sem tollstjórar bera ábyrgð á að framfylgja.

147. gr.

Handhafar tollgæsluvalds.

Tollstjórar, löglærðir fulltrúar þeirra og tollverðir fara með tollgæsluvald samkvæmt lögum þessum.

Fjármálaráðherra er heimilt í undantekningartilvikum að fela öðrum starfsmönnum tollstjóra tollgæsluvald tímabundið til að sinna sérstökum verkefnum.

Lögreglumenn fara með tollgæsluvald þegar þeir annast eða aðstoða við tollgæslu.

Skipshafnir varðskipa fara með tollgæsluvald þegar þær annast eða aðstoða við tollgæslu.

Þeir sem kvaddir eru tollgæslunni til aðstoðar lögum samkvæmt fara með tollgæsluvald meðan þeir gegna starfinu.

Skyldur tollgæslu og framkvæmd tollgæslustarfa.

148. gr.

Almennar reglur.

Handhöfum tollgæsluvalds ber að sýna árvekni í starfi og kunna glögg skil á skyldum sínum og þeirri ábyrgð sem starfinu fylgir.

Handhöfum tollgæsluvalds ber að rækja starfa sinn af kostgæfni og samviskusemi og ávallt gæta fyllstu hlutlægni og réttisýni. Þeir skulu gæta þess að mönnum verði ekki gert tjón, óhagræði eða miski framar en óhjákvæmilegt er eftir því sem á stendur. Ekki mega þeir beita sakaðan mann harðræði fram yfir það sem lög heimila og nauðsynlegt er til þess að vinna bug

á móttþróa hans gegn lögmætum aðgerðum né á annan hátt beita hann ólögmætri þvingun í orði eða verki, svo sem með hótunum.

149. gr.

Einkenni tollvarða.

Við framkvæmd starfa sinna skulu tollverðir að jafnaði vera einkennisklæddir og ávallt bera á sér og sýna ef með þarf einkennismerki sem ber skjaldarmerki ríkisins og áletrunina „Tollmerki Íslands“ auk nafns þeirra og stöðu, ásamt mynd.

Ráðherra setur nánari reglur um einkennisfatnað og skilríki tollvarða með reglugerð.

150. gr.

Frjáls og óhindraður aðgangur tollgæslu.

Tollgæslu er heimil umferð hvarvetna um strendur landsins og meðfram þeim, um hafnarsvæði og flugvelli.

151. gr.

Valdbeiting.

Handhöfum tollgæsluvalds er heimilt að beita valdi við framkvæmd skyldustarfa sinna. Aldrei mega þeir þó ganga lengra í beitingu valds en þörf er á hverju sinni.

Handhöfum tollgæsluvalds er heimilt ef brýna nauðsyn ber til að nota handjárn og gasvopn við skyldustörf. Ráðherra skal að höfðu samráði við dómsmálaráðherra setja reglur um hvaða tollvörðum verði heimilað að bera og beita slíkum búnaði, um notkun hans og þjálfun tollvarða.

152. gr.

Heimild til að fela lögreglu og landhelgisgæslu tollgæslustörf.

Fjármálaráðherra og dómsmálaráðherra geta ákveðið að þar sem henta þykir skuli lögreglumenn gegna tollgæslustörfum jafnframt öðrum löggæslustörfum.

Tollstjóri getur falið starfsmönnum Landhelgisgæslu Íslands að annast tollgæslu.

153. gr.

Heimild til að fela tollvörðum löggæslustörf.

Fjármálaráðherra og dómsmálaráðherra geta ákveðið að þar sem henta þykir skuli tollverðir gegna löggæslustörfum jafnframt öðrum tollgæslustörfum.

Handtaka, leit og hald á munum.

154. gr.

Handtaka.

Handhöfum tollgæsluvalds er heimilt að handtaka mann sem staðinn er að eða grunaður er um brot gegn lögum þessum og yfirheyra eða fá hann lögreglunni í hendur.

155. gr.

Leit í förum og farartækjum.

Tollgæslu er heimilt að leita alls staðar í förum sem eru á tollsvæði ríkisins. Einnig er heimilt að leita í farartækjum sem eru á eða koma frá fermingar- og affermingarstöðum skipa og flugfara, svo og öðrum þeim stöðum þar sem ótollafgreiddar vörur eru eða hafa verið geymdar. Tollgæslu er enn fremur heimilt að leita í öllum farartækjum sem hún hefur rökstuddan grun um að flytji ólöglega innfluttar vörur.

156. gr.

Skoðun og rannsókn á vörum sem fluttar eru til landsins.

Tollgæslu er heimilt að skoða og rannsaka allar vörur sem fluttar eru til landsins, hvort sem um er að ræða vörur á farmskrá, póstflutning, farþegaflutning eða annað. Heimilt er að krefjast þess að vörurnar séu fluttar í húsakynni tollstjóra eða á annan tiltekinn stað þar sem tollefirlit fer fram og þeim framvísað þar til skoðunar.

Tollgæslu er heimilt að taka farangur farþega og áhafnar í sínar vörslur til skoðunar síðar. Getur viðkomandi krafist þess að farangurinn verði innsiglaður þar til skoðun fer fram. Skal hlutaðeigandi gefinn kostur á að vera viðstaddur skoðunina. Enn fremur skal honum látin í té fullnægjandi kvittun ef hann óskar þess.

157. gr.

Leit á geymslustöðum fyrir ótollafgreiddar vörur.

Tollgæsla skal hafa frjálsan og óhindraðan aðgang til eftirlits og rannsóknar á ótollafgreiddum vörum sem geymdar eru á geymslusvæðum skv. 69. gr., svo og að öðrum húsum og stöðum þar sem ótollafgreiddar vörur eru geymdar eða hafa verið geymdar. Enn fremur er tollgæslu heimill aðgangur að atvinnuhúsnæði ef ætla má að þar séu geymdar vörur sem ekki hafa fengið löglega tollmeðferð.

158. gr.

Húsleit í framhaldi af beinni eftirför.

Tollgæslu er heimilt að veita þeim mönnum eftirför sem skjóta sér undan eða grunaðir eru um að hafa skotið sér undan tollefirliti með innfluttar vörur. Framkvæma má leit í húsum þegar um beina eftirför er að ræða og bið eftir úrskurði dómara veldur hættu á sakarspjöllum.

159. gr.

Leit á mönnum.

Tollgæslu er heimilt að leita á mönnum sem eru í farartækjum, húsum eða á svæðum eða á leið frá farartækjum, förum, húsum eða svæðum þar sem tollvörðum er heimil rannsókn og skoðun á vörum.

Leit á manni má aðeins framkvæma samkvæmt skipun æðsta tollvarðar sem er viðstaddur þegar leitarinnar er þörf. Skal framkvæma hana af svo mikilli tillitssemi sem unnt er og má hún aldrei verða víðtækari en nauðsynlegt er vegna tollefirlitsins.

Sá sem leita skal á skal eiga rétt á því að ákveðið vitni sé tilkvatt til að vera viðstatt þegar leit fer fram ef þess er kostur. Ber tollverði að benda sakborningi ótvírætt á þennan rétt.

Nákvæm leit á manni skal framkvæmd af persónu af sama kyni.

160. gr.

Leit á ólögráða einstaklingum.

Ef fyrirhuguð er leit á einstaklingi sem er ólögráða vegna aldurs skal þá þegar hafa samband við forsjáraðila hans og fulltrúa barnaverndarnefndar, í því umdæmi þar sem leit skal fara fram, og gefa þeim kost á að koma á staðinn án tafar og vera viðstaddir þegar leit fer fram.

Ef fyrirhuguð er leit á einstaklingi sem er ólögráða af öðrum ástæðum en greinir í 1. mgr. skal þá þegar gera lögráðamanni viðvart og gefa honum kost á að koma á staðinn án tafar og vera viðstaddur þegar leit fer fram.

161. gr.

Hald á munum.

Tollgæsla skal leggja hald á muni ef ætla má að þeir hafi sönnunargildi í opinberu máli, ef þeirra hefur verið aflað á refsiverðan hátt eða ef ætla má að þeir kunni að verða gerðir upptækir, vegna brota á lögum þessum eða öðrum lögum.

162. gr.

Hafi ferðamaður eða farmaður meðferðis hærrí fjárhæð í reiðufé en sem nemur 15.000 evrum, miðað við opinbert viðmiðunargengi eins og það er skráð hverju sinni, meðferðis við komu til landsins eða brottför frá landinu er handhöfum tollgæsluvalds heimilt að leggja hald á fjármunina ef grunur leikur á um að þeir verði notaðir við framkvæmd brots gegn refsíákvæðum almennra hegningarlaga.

Tollstjóri skal þegar tilkynna viðkomandi lögreglustjóra um haldlagningu skv. 1. mgr. sem tekur ákvörðun um framhald málsins.

163. gr.

Málsmeðferðarreglur laga um meðferð opinberra mála.

Um leit, hald á munum, handtöku og aðra málsmeðferð gilda ákvæði laga um meðferð opinberra mála nema öðruvísi sé kveðið á um í þessum kafla.

Um rannsókn, yfirheyrslu grunaðra manna og skýrslutökur gilda ákvæði 183.–185. gr. laga þessara.

Innsigli og aðrar takmarkanir.

164. gr.

Innsigli.

Heimilt er að innsigla eða setja læsingar tollgæslu fyrir farmrými og vistageymslur fara og farartækja, vöruheymslur eða aðra staði þar sem ótollafgreiddar vörur eru geymdar. Enn fremur er heimilt að innsigla eða auðkenna ótollafgreiddar vörusendingar meðan á geymslu eða flutningi stendur. Skytt er stjórnendum fara og farartækja og forstöðumönnum vöruheymslna að veita tollgæslu aðstoð við innsiglungu og lokun, svo og að vekja athygli tollgæslu á þeim stöðum þar sem innsiglungu eða læsing kemur ekki að haldi.

Tollstjórinn í Reykjavík ákveður gerð innsigla og setur reglur um notkun þeirra.

Verði læsingu eða innsiglungu ekki við komið getur tollstjóri krafist þess að varsla varanna eða flutningur fari fram undir tolférliti á kostnað vörsluhafa eða farmflytjanda.

Innsigli og læsingar tollgæslu má enginn nema tollvörður rjúfa innan tollsvæðis ríkisins eða í fari eða farartæki á leið milli staða á tollsvæðinu.

165. gr.

Far einangrað.

Tollgæsla getur kvíað af far sem komið er í höfn eða á flugvöll, svo og bannað umferð á svæðum þar sem ferming eða afferming vöru fer fram eða farþegar fara um á leið til eða frá fari í utanlandsferðum. Tollgæsla getur ákveðið að farþegar eða aðrir megi einungis fara frá borði eða stíga um borð á ákveðnum stað eða á ákveðnum tíma. Einnig getur tollgæsla ákveðið, í samráði við hafnar- eða flugvallaryfirvöld, að ferming eða afferming fars skuli fara fram á tilteknum stað sem hentugastur þykir til eftirlits hverju sinni.

Skylda til að aðstoða tollgæslu og hlýða fyrirmælum.

166. gr.

Skylda til að aðstoða tollgæslu.

Ef nauðsyn ber til getur tollgæsla kvatt sér til aðstoðar hvern fulltíða mann. Maður er skyldur til að hlýða kvaðningu tollgæslu ef hann getur veitt aðstoð án þess að stofna lífi, heilbrigði, velferð eða verulegum hagsmunum sjálfs sín eða nánustu vandamanna í hættu.

Þeir sem kvaddir eru tollgæslu til aðstoðar skv. 1. mgr. fara með tollgæsluvald meðan þeir gegna starfinu og njóta sömu verndar og tollverðir.

167. gr.

Skylda til að aðstoða við tollskoðun.

Innflytjendum og vörsluhöfum ótollafgreiddrar vöru er skylt að aðstoða við tollskoðun með því að framvísa vöru að beiðni tollgæslu, opna töskur og aðrar umbúðir, taka upp úr þeim, loka þeim aftur að skoðun lokinni og veita alla þá aðstoð og upplýsingar sem leitað er eftir. Sinni innflytjandi eða vörsluhafi ekki skyldu sinni til að aðstoða við tollskoðun er tollstjóra heimilt að fela tollvörðum eða öðrum starfsmönnum tollstjóra að vinna verkið eða ráða menn til starfsins og innheimta hjá innflytjanda eða vörsluhafa þóknun er nemur kostnaði.

Stjórnendum farartækja er skylt að stöðva þau þegar tollvörður gefur um það merki.

Stjórnendum fara og farartækja er skylt að veita tollgæslu alla þá aðstoð og upplýsingar sem leitað er eftir. Þeim er einnig skylt að fara eftir fyrirmælum tollgæslu sem lúta að því að tryggja eftirlit með fermingu og affermingu.

168. gr.

Bann við að tálma tollgæslu í störfum sínum.

Enginn má á neinn hátt tálma því að maður gegni tollgæslustörfum eða óhlýðnast fyrirmælum sem tollgæslan gefur í því skyni að vinna að framkvæmd laga þessara.

XXII. KAFLI

Refsiábyrgð, viðurlög og málsmeðferð.

Refsiábyrgð og refsingar.

169. gr.

Refsa skal fyrir þau brot á lögnum er falla undir verknaðarlýsingar ákvæða í kafla þessum. Tilraun til brota og hlutdeild í brotum er refsiverð eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga.

Brotin varða refsingu ef þau eru framin af ásetningi eða gáleysi, nema annað sé sérstaklega tekið fram.

Gera má lögaðila fésekt, einum sér eða ásamt einstaklingum honum tengdum, eftir því sem nánar er kveðið á um í einstökum ákvæðum kaflans. Sama gildir um greiðsluábyrgð lögaðila á sekt sem fyrirvarsmanni hans eða öðrum starfsmönnum kann að vera gerð.

170. gr.

Það er ólöglegur innflutningur, sem varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum, ef vara er flutt til landsins frá útlöndum eða frá tollfrjálsu svæði án þess að tollyfirvöldum sé gerð grein fyrir henni samkvæmt fyrirmælum laga þessara. Sama gildir ef vara er fjarlægð úr geymslu fyrir ótollafgreiddar vörur eða tekin til notkunar án heimildar tollyfirvalda.

Það telst enn fremur ólöglegur innflutningur, er varðar sömu refsingu, ef ótollafgreidd vara sem flutt hefur verið um borð í far til útflutnings eða vara sem útflutningur hefur verið leyfður á gegn lækkun eða niðurfellingu á tolli eða öðrum gjöldum er án heimildar tollyfirvalda flutt aftur úr farinu eða á annan hátt skotið undan útflutningi.

Verði eigandi vörunnar ekki fundinn skal refsa stjórnanda farsins fyrir saknæmt brot eða ábyrgðaraðila farsins, lögaðila eða einstaklingi, óháð því hvort brotið megi rekja til saknæms

verknaðar starfsmanns ábyrgðaraðilans eða ábyrgðaraðilans sjálfs ef hann er einstaklingur. Ábyrgðaraðila farsins verður eingöngu gerð sekt.

Það varðar sektum ef stjórnendur eða aðrir yfirmenn gera ekki það sem í þeirra valdi stendur til þess að koma í veg fyrir ólöglegan innflutning með förum þeirra eða vanrækja nauðsynlegt eftirlit í því skyni.

171. gr.

Hver sem selur eða afhendir, kaupir eða veitir viðtöku vöru, þótt hann viti eða megi vita að hún sé ólöglega innflutt, skal sæta sektum eða fangelsi allt að tveimur árum.

Meðferð ávinnings af brotum gegn lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í 264. gr. almennra hegningarlaga.

172. gr.

Hver sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi veitir rangar eða villandi upplýsingar um tegund, magn eða verðmæti vöru eða vanrækir að leggja fram tilskilin gögn samkvæmt lögum þessum vegna innflutnings vöru skal sæta sektum sem að lágmarki nema tvöföldum en að hámarki tíuföldum aðflutningsgjöldum af því tollverði sem dregið var undan álagningu aðflutningsgjalda. Álag á toll og önnur aðflutningsgjöld skv. 86. gr. dregst frá sektarfjárhæð.

Hver sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi veitir rangar eða villandi upplýsingar um tegund, magn eða verðmæti vöru eða vanrækir að leggja fram tilskilin gögn samkvæmt lögum þessum vegna útflutnings vöru skal sæta sektum.

Tollmiðlari sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi aðstoðar við ranga eða villandi skýrslugjöf eða veitir rangar eða villandi upplýsingar við tollskýrslugerð vegna inn- eða útflutnings, beiðnir um tollafgreiðslu vöru eða við greiðslu aðflutningsgjalda skal sæta refsingu skv. 1. mgr.

Hafi brot gegn 1. eða 3. mgr. verið framið af ásetningi varðar það auk sekta fangelsi allt að sex árum ef brotið er ítrekað eða sakir miklar að öðru leyti.

173. gr.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum, ef sakir eru miklar, að láta í té eða valda því að látin séu í té skjöl eða vottorð sem eru röng í mikilvægum atriðum um uppruna útflutningsvöru eða önnur atriði um hana sem eiga að tryggja að varan njóti fríðinda við innflutning í annað ríki eða teljist hæf til svæðistollmeðferðar þar vegna milliríkjasamninga.

Hafi einstaklingi, félagi eða stofnun verið veitt leyfi til að gefa út skjöl þau og vottorð sem nefnd eru í 1. mgr., en ekki hefur verið sannað hver hafi undirritað þau, má gera viðkomandi leyfishafa sekt ef hann er einstaklingur og hefur ekki sýnt nægilega varkárni við meðferð eða vörslu skjalanna. Sama gildir um forsvarsmann lögaðila ef lögaðilinn er leyfishafi.

Einnig má gera lögaðila sekt fyrir brot gegn ákvæði þessu, óháð því hvort brotið verði rakið til saknæms verknaðar starfsmanns lögaðilans, enda sé brotið drýgt til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann hafi notið hagnaðar af brotinu.

174. gr.

Sá sem rýfur eða fjarlægir tollinnsigli eða önnur tolleinkenni skal sæta sektum eða fangelsi allt að sex mánuðum. Sömu refsingu skal sá sæta sem á ólögsmætan hátt aflar sér aðgang að vörum sem eru undir tollinnsigli án þess að rjúfa innsiglið eða fjarlægja það.

Sé lás eða innsigli tollgæslunnar eða annað tolleinkenni rofið eða fjarlæggt, án þess að sá seki finnist, skal vörsluhafi vörunnar eða annar ábyrgðarmaður hennar sæta sektum ef kenna má vanrækslu hans eða starfsfólks hans um brotið. Sama gildir ef vörsluhafi hefur látið undir höfuð leggjast að tilkynna tolyfirvöldum um brotið strax og hann varð þess var eða hefur vanrækt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til varnar því að hin innsiglaða vara yrði fjarlægð eða ástandi hennar breytt.

175. gr.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum að selja eða láta á annan hátt af hendi vöru sem flutt hefur verið tollfrjálst til landsins samkvæmt lögum nr. 110/1951, um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess, ef viðtakandi nýtur ekki tollfríðinda samkvæmt þeim lögum.

Sömu refsingu varðar að taka við slíkum vörum, svo og að taka að sér að selja þær vörur, enda liggja ekki fyrir, er viðskiptin fara fram, fullar sannanir fyrir því að aðflutningsgjöld hafi verið greidd af vörunum og öðrum innflutningsskilyrðum fullnægt.

Sömu refsingu varðar það enn fremur að flytja eða reyna að flytja vörur út af samningssvæðum samkvæmt varnarsamningi Íslands og Bandaríkjanna Norður-Ameríku sem fluttar hafa verið inn tollfrjálst. Sé varan flutt í farartæki og verði eigandi hennar ekki fundinn ber stjórnandi farartækisins ábyrgð á brotinu ef hann hefur sýnt af sér gáleysi við vöruflutninginn.

176. gr.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum, ef miklar sakir eru, hafi maður misnotað leyfi, ívilnanir eða tollfríðindi sem honum hafa verið veitt samkvæmt heimild í 7. eða 8. gr. eða öðrum reglum settum samkvæmt lögum þessum.

Einnig má gera lögaðila sekt fyrir brot gegn ákvæði þessu, óháð því hvort brotið verður rakið til saknæms verknaðar starfsmanns lögaðilans, enda sé brotið drýgt til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann hafi notið hagnaðar af brotinu.

177. gr.

Það varðar stjórnanda, eiganda eða umráðamann fars sektum eða fangelsi allt að tveimur árum ef tilskilin skjöl og skilríki fylgja ekki fari, ekki er gerð þar grein fyrir öllum vörum svo sem skylt er eða skjölin eru ekki gerð eins og fyrir er mælt í lögum þessum eða öðrum reglum settum samkvæmt þeim, eða vanrækt er að afhenda þau tollgæslumanni.

Sömu refsingu varðar það stjórnanda fars ef við komu þess frá útlöndum eru eigi gefnar upp, eigi finnast í farinu eða ekki er á annan hátt gerð viðhlítandi grein fyrir vörum sem samkvæmt skýrslum tolyfirvalda á viðkomustað farsins erlendis hafa verið teknar um borð í farið þar og stjórnandi þess vissi eða mátti vita um. Sama gildir um birgðir sem samkvæmt innsigliðsskrá hafa verið geymdar meðal innsigliðsbirgða farsins, enda sé um að ræða verulegt magn umfram nauðsynlegar og eðlilegar birgðir þess. Sömu refsingu skulu og þeir af áhöfn farsins sæta sem undirritað hafa móttökuskilríki eða innsigliðsskrá yfir slíkan varning.

Einnig má gera lögaðila sekt fyrir brot gegn ákvæði þessu, óháð því hvort brotið verði rakið til saknæms verknaðar starfsmanns lögaðilans, enda sé brotið drýgt til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann hafi notið hagnaðar af því.

178. gr.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum ef stjórnandi farartækis eða afgreiðslumaður vörugæmslu afhendir ótollafréidda vöru án leyfis tollstjóra. Sömu refsingu varðar það að veita viðtöku vöru sem er ólöglega afhent.

Brot skv. 1. mgr. varða refsingu ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

179. gr.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum að gefa, selja eða afhenda á annan hátt til brottflutnings úr fari forða, aðra muni eða vöru sem heimilt er að hafa tollfrjálsa í fari nema aðflutningsgjöld hafi áður verið greidd og öðrum fyrirmælum laga um innflutning fullnægt.

180. gr.

Ef maður tálmar tollvörðum í því að sinna skyldustörfum sínum við tollgæslu eða óhlýðnast fyrirmælum sem tollverðir gefa við framkvæmd tollgæslustarfa varðar það sektum nema brotið varði þyngri refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum.

Önnur viðurlög.

181. gr.

Heimilt er að gera upptæka vöru sem flutt hefur verið ólöglega til landsins frá útlöndum eða frá tollfrjálsu svæði, eða á annan hátt farið með vöruna andstætt ákvæðum þessa kafla, óháð því hver eigandi vörunnar er og án tillits til eignarhafta sem á henni hvíla, nema vörsluhafi vörunnar hafi komist yfir hana á saknæman hátt.

Nú þykir ekki ástæða til að gera vöru upptæka eða upptöku verður ekki við komið og er þá heimilt að gera upptækt hjá sökunaut andvirði vörunnar auk tolla og annarra gjalda af henni.

Verði ekki upplýst hver hinn seki er skal varan að liðnum 30 dögum frá því að hún var flutt inn eða fannst verða eign ríkissjóðs án dóms eða úrskurðar.

Eignaupptöku er heimilt að beita þótt refsíabyrgð verði ekki komið fram.

182. gr.

Heimilt er að svipta mann réttindum skv. 68. gr. almennra hegningarlaga sem sekur hefur gerst um stórfellt eða ítrekað brot á ákvæðum þessa kafla.

Svipta má þann leyfinu sem öðlast hefur starfsleyfi samkvæmt lögum þessum til þess að vera tollmiðlari, reka geymslusvæði fyrir ótollafréiddar vörur eða stunda önnur sambærileg störf ef hann hefur brotið gegn refsíákvæðum þessa kafla eða með öðrum hætti sýnt af sér stórfellda vanrækslu í starfi sínu. Um tímalengd sviptingar og endurskoðun ákvörðunar fer eftir ákvæðum 68. gr. og 68. gr. almennra hegningarlaga.

Rannsókn, málsmeðferð og fyrning.

183. gr.

Tollstjórar annast rannsókn brota gegn refsíákvæðum þessa kafla að svo miklu leyti sem slík rannsókn er ekki í höndum lögreglu. Skulu þeir hvenær sem þess gerist þörf hefja rannsókn út af rökstuddum grun eða vitneskju um refsivert brot. Hafi tollstjóri utan Reykjavíkur rökstuddan grun um að stórfellt brot gegn lögnum hafi verið framið skal hann þegar tilkynna það til tollstjórans í Reykjavík sem veitir þá aðstoð við rannsóknina er þurfa þykir.

Lögreglu er skylt að veita tollstjóra nauðsynlega aðstoð í þágu rannsóknar með því að færa mann til skýrslugjafar hjá tollstjóra ef hann hefur að forfallalausum ekki sinnt kvaðningu þess efnis.

Um heimildir tollgæslu til valdbeitingar, handtöku, leitar, haldlagningar og innsíglunar gilda ákvæði 151. gr. og 154.–164. gr.

Um rannsókn, yfirheyrslu grunaðra manna og aðrar skýrslutökur fer að öðru leyti eftir ákvæðum laga um meðferð opinberra mála.

184. gr.

Ef ætlað brot gegn refsíákvæðum þessa kafla varðar einnig við almenn hegningarlög eða önnur sérrefsilög eða tengist brotum gegn almennum hegningarlögum eða öðrum sérrefsilögum, þar á meðal lögum um ávana- og fíkniefni, skal tollstjóri þegar tilkynna það viðkomandi lögreglustjóra sem tekur ákvörðun um framhald rannsóknarinnar.

Beiðni erlendra tollfyrvalda um aðstoð við rannsókn mála sem hlutaðeigandi yfirvöld annast skal senda til tollstjórans í Reykjavík. Telji tollstjórinn í Reykjavík að íslenskum toll yfirvöldum beri samkvæmt alþjóðlegum skuldbindingum að veita umbeðna aðstoð annast hann rannsókn málsins nema rannsókn þess heyri undir lögreglu samkvæmt þessari grein.

Tollstjóra ber að hafa samvinnu við lögreglu og ákærvald um rannsókn mála þegar tilefni er til þess eða eftir því er óskað af hálfu lögreglustjóra. Á sama hátt ber lögreglustjóra að hafa samvinnu við tollfyrvöld um rannsókn mála ef sérstaklega reynir á sérþekkingu tollgæslu eða alþjóðlegar skuldbindingar Íslands í tollamálum. Heimilt er að kveða nánar á um samskiptin með reglugerð.

185. gr.

Um saksókn og málsmeðferð vegna brota gegn refsíákvæðum þessa kafla skal farið að hætti opinberra mála.

Tollstjóra er þó heimilt að ákveða sekt fyrir ólöglegan innflutning eða önnur brot gegn ákvæðum þessa kafla ef brot er skýlaust sannað og ætla má að það varði ekki hærri sekt en 300.000 kr., enda játist sökunautur undir þá ákvörðun og greiði sektina þegar í stað. Við slíka sektarákvörðun skal greina í bókun, skýrt og stuttlega, frá því broti sem um er að tefla, refsíákvæði sem það varðar við og ítrekunarverkun á síðari brot, ef því er að skipta. Nú hefur skýlaust sannað brot einnig upptöku eignar í för með sér og getur tollstjóri undir því skilorði er nú var sagt eða 4. mgr. 181. gr. ákveðið eignaupptöku, enda fari verðmæti þess sem gera á upptækt eigi fram úr 300.000 kr.

Sektir allt að 300.000 kr. fyrir helstu brot á lögum þessum og reglum settum samkvæmt þeim skulu ákveðnar í reglugerð sem ráðherra setur að fengnum tillögum ríkissaksóknara. Í reglugerðinni skal tilgreint til hvaða tegunda brota hún tekur og hvaða sekt og önnur viðurlög skuli koma fyrir hverja tegund brots. Heimilt er að víkja frá ákvæðum reglugerðarinnar ef veigamikil rök mæla með því.

Þegar ákvörðun er tekin um sekt vegna brota á tveimur eða fleiri ákvæðum laga þessara eða reglna settra samkvæmt þeim skal sektin vera samtala sekta vegna hvers brots um sig, enda rúmist refsingin innan sektarmarka almennra hegningarlaga.

Sektir og eignaupptaka samkvæmt þessari grein skulu ákveðnar af tollstjóra, löglærðum fulltrúa hans eða tollvörðum. Þó skulu skulu sektir og eignaupptaka samkvæmt þessari grein ákveðnar af tollstjóra eða löglærðum fulltrúa hans ef mál varðar brot sem ekki er tilgreint í reglugerð ráðherra, sbr. 3. mgr.

Sendi skal ríkissaksóknara skrá um mál sem lokið er skv. 2. mgr. eftir þeim reglum sem dómismálaráðherra setur, en m.a. skulu ákvæði 19. og 115. gr. laga nr. 19/1991, um meðferð

opinberra mála, gilda um færslu á sakaskrá og leiðbeiningu ríkissaksóknara um sektarfjárhæð fyrir hverja tegund brota.

Nú telur saksóknari að saklaus maður hafi verið látinn undirgangast greiðslu sektar eða maður hafi ranglega verið látinn sæta upptöku eignar, sbr. 2. mgr., eða verið látinn gangast undir fjarstæð málalok að öðru leyti eða mál sem lokið er samkvæmt sama ákvæði hefði átt að ganga til dóms og getur hann þá borið málið undir dómara til ónýtingar á ákvörðun tollyfirvalda.

186. gr.

Sektir fyrir brot á refsíákvæðum þessa kafla og andvirði upptækrar vöru skulu renna í ríkissjóð.

187. gr.

Sök samkvæmt ákvæðum þessa kafla fynnist á fimm árum miðað við upphaf rannsóknar á vegum tollstjóra eða lögreglustjóra enda verði ekki óeðlilegar tafir á rannsókn máls eða ákvörðun refsingar. Um upphaf og stöðvun fyrningarfrests fer að öðru leyti eftir ákvæðum 82. gr. almennra hegningarlaga.

XXIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

188. gr.

Þagnarskylda.

Starfsmönnum tollstjóra ber þagnarskylda um þau atvik sem þeim verða kunn í starfi sínu eða vegna starfs síns og leynt skulu fara vegna lögmætra almanna- og einkahagsmuna. Tekur þetta til upplýsinga um einkahagi manna sem eðlilegt er að leynt fari, upplýsinga um viðskipti einstakra manna og fyrirtækja, þ.m.t. hvers konar vitneskja sem ráða má af samritum af sölu- og vörureikningum sem tollyfirvöld halda eftir. Einnig tekur þagnarskylda til upplýsinga er varða starfshætti tollstjóra, þ.m.t. fyrirhugaða tollrannsókn, og annarra upplýsinga sem leynt skulu fara samkvæmt lögum, starfsreglum tollstjóra eða eðli máls.

Þagnarskyldan helst þó látið sé af starfi.

189. gr.

Samþykki Alþjóðatollastofnunin breytingar á tollnafnaskrá stofnunarinnar eða skýringum við tollnafnaskrána, úrskurði eða gefi út túlkun um tollflokkun eða nýja samræmda tollnafnaskrá sem hefur í för með sér breytta flokkun á vörum í tollskrá er ráðherra heimilt að gera nauðsynlegar breytingar á tollskránni, m.a. með því að fella niður, breyta eða taka upp ný tollskrárnúmer. Ráðherra er jafnframt heimilt að fella niður eða taka upp ný tollskrárnúmer ef þess gerist þörf, t.d. til að afla megi nauðsynlegra upplýsinga til hagskýrslugerðar.

Breytingar á tollskrá skv. 1. mgr. skulu birtar í A-deild Stjórnartíðinda og hafa ekki afturvirk gildi. Breytingarnar skulu ekki hafa áhrif á tolla eins og þeir hafa verið ákveðnir í tollskrá, gjöld eða gjaldfrelsi, heimildir, takmarkanir og annað sem kveðið er á um í öðrum lögum.

Ráðherra er heimilt að sameina í eitt tollskrárnúmer vörur sem koma til landsins eða fara frá landinu með hraðsendingum eða póstsendingum í einu sendingarnúmeri og eru að tollverðmæti 25.000 kr. eða minna. Slík breyting skal þó ekki hafa áhrif á fjárhæð tolls af viðkomandi vörum.

190. gr.

Ráðherra setur reglur um almennan tollafgreiðslutíma. Tollstjóri getur heimilað að afgreiðsla fari fram á öðrum tímum, enda greiði viðkomandi þann kostnað sem af því leiðir.

191. gr.

Ráðherra setur reglur um skil tollstjóra á upplýsingum til Hagstofu Íslands úr aðflutnings- eða útflutningsskjölum og öðrum gögnum, að höfðu samráði við Hagstofu Íslands.

192. gr.

Ráðherra skal hrinda í framkvæmd ákvæðum í fríverslunar- og milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að, svo og bókunum og viðaukum við slíka samninga sem teljast óaðskiljanlegur hluti þeirra.

Ráðherra getur samið við önnur ríki um samstarf á sviði tollmála, m.a. til að samræma og einfalda tollmeðferð vegna gagnkvæmra upplýsingaskipta og innheimtu vangreiddra gjalda og til að vinna gegn ólöglegum innflutningi og útflutningi.

193. gr.

Ráðherra setur með reglugerð eða öðrum fyrir mælum nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

194. gr.

Ákvæði laga þessara um flokkun vara, álagningu, innheimtu, lögveð, tilhögun bókhalds, aðflutnings- og útflutningsskýrslur og önnur skjöl, eftirlit, stöðvun tollafgreiðslu, viðurlög, sektir, refsingar og aðra framkvæmd varðandi toll skulu gilda eftir því sem við getur átt um aðflutningsgjöld og útflutningsgjöld sem ákveðin eru samkvæmt öðrum lögum, nema annað sé þar ákveðið.

XXIV. KAFLI

Gjaldtökuheimildir.

195. gr.

Heimilt er að innheimta eftirtalin gjöld vegna þjónustu tollstjóra í eftirfarandi tilvikum:

1. Tollafgreiðslugjald vegna tollafgreiðslu skipa og flugvéla utan almenns afgreiðslutíma. Gjald þetta skal standa undir launakostnaði vegna tollafgreiðslu utan almenns afgreiðslutíma.
2. Tollafgreiðslugjald vegna tollafgreiðslu skipa og flugvéla utan tollhafna skv. 53. gr. Gjald þetta skal standa straum af launakostnaði tollstarfsmanna og aksturskostnaði til og frá tollafgreiðslustað.
3. Bráðabirgðatollafgreiðslugjald sem skal standa straum af kostnaði við tolleftirlit vegna bráðabirgðatollafgreiðslu skv. 36. gr. Gjald þetta skal miðast við kostnað af útgáfu leyfis til bráðabirgðatollafgreiðslu og aksturskostnað í tengslum við skoðun vöru.
4. Neyðarleyfisgjald sem skal standa straum af kostnaði við tolleftirlit vegna útgáfu neyðarleyfis skv. 37. gr. Gjald þetta skal miðast við kostnað af útgáfu neyðarleyfis og aksturskostnað í tengslum við skoðun vöru.
5. Tjónamatsgjald vegna mats tollstjóra á vörum sem orðið hafa fyrir skemmdum, vöntun eða rýrnun. Gjald þetta skal standa straum af launakostnaði tollstarfsmanna og aksturskostnaði vegna framkvæmdar matsins.
6. Förgunargjald vegna eyðileggingar vöru að beiðni eiganda vörunnar, farmflytjanda eða leyfishafa geymslusvæðis fyrir ótollafgreiddar vörur. Gjaldið skal standa straum af kostnaði við förgun vöru og aksturskostnaði vegna förgunar.

7. Fylgdargjald vegna kostnaðar af tollgæslu við flutning á ótollafgreiddum vörum. Gjaldtaka þessi er heimil þegar tollstjóri telur nauðsynlegt að fyrirskipa slíka gæslu eða þegar þess er sérstaklega óskað að tollgæsla sé viðstödd flutning ótollafgreiddra vara, affermingu eða fermingu fara, innsetningu ótollafgreidds varnings á geymslusvæði fyrir ótollafgreiddar vörur o.fl. Gjaldið skal standa straum af aksturskostnaði og launakostnaði vegna fylgdar.
 8. Eftirlitsgjald vegna tolleftirlits með fullvinnslu á landbúnaðarvörum sem fluttar eru til landsins tímabundið til fullvinnslu og endurútlutnings skv. 3. tölul. 7. gr. Gjald þetta skal standa straum af launakostnaði og ferðakostnaði starfsmanna tollstjóra vegna tolleftirlits og kostnaði af aðkeyptri sérfræðipjónustu við tolleftirlit.
 9. Tollalínugjald vegna upplýsinga- og gagnamiðlunar úr tölvukerfi tollyfirvalda (tollalínu). Gjald þetta skal taka mið af kostnaði við veitta þjónustu, m.a. úrvinnslu gagna og flutning þeirra um upplýsingaveitur.
 10. Innsigliðsgjald vegna vinnu við að innsigla vörur eða rjúfa innsigli skv. 164. gr. Gjaldið skal standa straum af aksturskostnaði til og frá þeim stað þar sem innsiglið er rofið og innsiglið fer fram.
 11. Eftirlitsgjald vegna tolleftirlits með skemmtiferðaskipum hafi þau verið undanþegin ákvæðum um innsiglið forða, sbr. 5. mgr. 57. gr.
 12. Eftirlitsgjald vegna tolleftirlits með tollfrjálsum forðageymslum, tollfrjálsum verslunum og tollfrjálsum birgðageymslum þeirra og frísvæðum.
- Ákvæði 1. og 2. tölul. taka hvorki til erlendra herskipa eða herflugvéla né skipa eða flugfara í opinberri eigu sem ferðast eingöngu í opinberum erindagerðum og flytja hvorki vörur né farþega gegn greiðslu. Sama gildir ef far leitar hafnar samkvæmt ákvörðun stjórnvalda, vegna neyðar, slysa, sjúkdóma manna um borð eða annars ófarnaðar.
- Gjaldtaka tollstjóra skal miðuð við að hún standi undir kostnaði við þá þjónustu sem veitt er.

Tollstjóra er heimilt að gera langtímasamning skv. 1. mgr. fyrir notkun þjónustu.

196. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 2006 og taka til allra vara sem eru ótollafgreiddar við gildistöku þeirra. Frá sama tíma falla úr gildi [tollalög, nr. 55/1987](#), með síðari breytingum. Viðaukar II–IV við þau lög, með áorðnum breytingum, verða þó viðaukar II–IV við lög þessi.

Reglugerðir og öll önnur fyrirmæli sem sett hafa verið samkvæmt tollalögum, nr. 55/1987, skulu þó halda gildi sínu, að svo miklu leyti sem þau brjóta ekki í bága við ákvæði laga þessara, uns nýjar reglugerðir og fyrirmæli hafa verið gefin út.

Ákvæði til bráðabirgða.

Aðilar sem hafa fengið viðurkenningu tollstjóra til reksturs geymslu- og afgreiðslustaðar fyrir ótollafgreiddar vörur eða leyfi ráðherra til reksturs almennrar tollvöruhegningu, tollfrjálstrar forðagegmslu, tollfrjálstrar verslunar eða frísvæðis fyrir gildistöku laga þessara skulu innan eins árs frá gildistöku laganna senda ráðherra eða tollstjóra eftir atvikum umsókn um starfsleyfi.

Hafi umsókn frá aðilum sem um getur í 1. mgr. ekki borist innan eins árs frá gildistöku laganna skal viðurkenning þeirra eða leyfi falla úr gildi.

Viðauki I. ...¹⁾

1) Viðauki I, sem er tollskrá, er ekki birtur hér. Um texta, sjá Stjttíð. A 2005, bls. 409. Sjá enn fremur auglýsingu nr. 141/2005 29. desember 2005 um breyting á viðauka I við tollalög nr. 88/2005.

Viðauki II. ...¹⁾

1)Um texta, sjá Stjtið. A 1995, bls. 305, sbr. l. 81/1998, 21. gr.

Viðauki III. ...¹⁾

1)Um texta, sjá Stjtið. A 1995, bls. 581.

Viðauki IV. ...¹⁾

1)Um texta, sjá Stjtið. A 1995, bls. 609, sbr. Stjtið. A 2001, bls. 170.

[Viðauki V.

Samkvæmt skilgreiningu nefndar um framtak, auðveldun viðskipta og þróunarmál sem starfar á vettvangi ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna um viðskipti og þróun teljast eftirtalin 48 ríki fátækustu þróunarríki heims: Afganistan, Angóla, Bangladess, Benín, Burma, Búrkína Fasó, Búrúndí, Bútan, Djíbútí, Eritrea, Eþíópía, Gambia, Gínea, Gínea-Bissá, Grænhöfðaeyjar, Haítí, Jemen, Kambódía, Kíribatí, Kongó, Kómoreyjar, Laos, Lesótó, Líbería, Madagaskar, Malaví, Maldíveyjar, Malí, Míritanía, Mið-Afríkulýðveldið, Miðbaugs-Gínea, Mósambík, Nepal, Níger, Rúanda, Salómonseyjar, Sambía, Samóa, Saó Tóme og Prinsípe, Síerra Leóne, Sómalía, Súdan, Tansanía, Tógó, Tsjad, Túvalú, Úganda og Vanúatú.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. laga nr. 85/2001.

Reglugerð

nr. 16/1922, um útgáfu almanaks.

1. gr.

Háskóli Íslands hefur einkarétt til þess að gefa út og selja eða afhenda með öðrum hætti almanök og dagatöl á Íslandi. Einkarétturinn byrjar með útgáfu almanaks fyrir árið 1923.

2. gr.

Það er brot á einkarétti Háskólans, þeim er ræðir um í 1. gr., ef maður:

1. Flytur inn í landið til sölu eða afhendingar með öðrum hætti önnur almanök eða dagatöl en þau, er Háskólinn hefur gefið út.
2. Selur hér á landi eða afhendir með öðrum hætti önnur almanök eða dagatöl en þau er Háskólinn hefur gefið út.
3. Gefur út hér á landi á prenti eða með öðrum hætti almanök eða dagatöl eða kafla úr þeim.
4. Prentar upp eða fjölritar almanök Háskólans eða dagatöl, eða kafla úr þeim til að selja eða láta af hendi með öðrum hætti.

Þó er heimilt að taka kafla úr erlendum almanökum eða almanaki Háskólans í vísindarit eða kennslubækur og þess konar rit til skýringar, svo og að flytja inn í landið og selja þar útlend vísindarit eða kennslubækur með köflum úr almanökum, enda megi þeir teljast, að dómi ráðherra, aðeins óverulegur hluti ritsins eða bókarinnar.

3. gr.

Háskólanum er skylt að sjá um að íslenskt almanak sé ár hvert gefið út í nægilega mörgum eintökum og svo snemma, að almenningur eigi þess kost, að afla sér þess fyrir ár það, er í hönd fer, hjá útsöllumönnum, sem víðast um landið, í hverri sýslu eða kaupstað, fyrir hver áramót.

4. gr.

Í almanakið skal taka: dagatal eftir mánaðardögum og vikudögum, bæði eftir gregoriönsku tímatali og íslensku, hátíðir kirkjuársins og helstu kafla þess, sumarkomu og veturnætur, helstu merkisdaga búskaparársins svo sem byrjun og lok vertíðar og fardaga, þjóðminningardaga hina helstu. Þar skal skýrt frá tunglkomum, kvartilaskiptum tungls og fyllingu, hvenær tungl er í hádegisstað í Reykjavík dag hvern, hvenær tungl er næst jörðu eða til viðar í Reykjavík einu sinni á viku hverri, hvenær jörð er næst sólu eða fjærst, jafndægum, sólstöðum og sólhvörfum og sólmyrkvum. Þar skal skýrt frá íslenskum meðaltíma, er sól er í hádegisstað í Reykjavík dag hvern, gyllinitali og sunnudagsbókstaf ársins, gefið yfirlit yfir gang reikistjarna á árinu, þar skal vera tafla um flóð og fjöru í Reykjavík, og leiðbeiningar um það, hvernig finna megi af þeirri töflu flóð og fjöru í helstu kaupþúnum landsins, og skýringar á lengdar- og breiddarleiðréttingum á gangi sólar og tungls á Íslandi utan Reykjavíkur.

5. gr.

Háskólaráðið sér um útreikning almanaksins útgáfu þess og sölu. Er því heimilt að fela einstökum mönnum, stofnunum eða félögum framkvæmd þessara atriða eins eða fleiri, og að greiða endurgjald fyrir þau störf.

Háskólaráðið getur, að fengnu samþykki ráðuneytisins í hvert sinn, selt einstökum mönnum, stofnunum eða félögum einkarétt Háskólans til útgáfu íslensks almanaks, um ákveðið árabíll, enda sé næg trygging fyrir því, að útgáfan verði vel af hendi leyst, útsala almanaksins haganleg fyrir almenning, og hlíti útgefandi sömu reglum um verð almanaksins sem Háskólinn. Endurgjaldið fyrir útgáfuréttinn renni í almanakssjóð.

6. gr.

Háskólaráðið heldur reikning yfir tekjur og gjöld af útgáfu almanaksins og birtir hann árlega í árbók Háskólans, endurskoðaðan, með sama hætti sem ársreikning Háskólans.

7. gr.

Ráðherra ákveður verð almanaka þeirra, er Háskólinn gefur út, eftir tillögum Háskólaráðs. Verðið skal ákveðið fyrir eitt ár í senn og skal það prentað á almanökunum.

8. gr.

Almanök þau, er Háskólinn gefur út, skal stimpla áður en þau séu afhent, með stimpli, er Háskólaráðið lætur gera. Ekkert almanak má selja eða afhenda með öðrum hætti, hafi það eigi verið stimplað þannig.

9. gr.

Ráðherra getur, eftir tillögum Háskólaráðs, leyft að gefa út dagatöl og þess konar bækur eða töflur, svo og að flytja inn í landið útlend almanök eða dagatöl.

Sá er fá vill slíkt leyfi sendi um það skriflega umsókn til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins. Skal þar skýrt greinilega frá gerð og efni ritsins, eintakafjölda, hvar afhenda eigi ritið, hvort það sé ætlað til sölu eða afhendingar með öðrum hætti og hvert söluverð þess sé, eigi að selja það.

Leyfið skal því aðeins veitt, að leyfisbeiðandi greiði til Háskólans gjald af hverju eintaki. Gjaldið ákveður ráðherra í hvert skipti eftir tillögum Háskólaráðs. Hvert eintak rita þeirra, er þannig er leyft að gefa út eða flytja inn, skal á kostnað leyfisbeiðanda stimplað með stimpli þeim, er getur um í 7. gr., og má eigi afhenda neitt þeirra án þess þau hafi verið stimpluð.

10. gr.

Hreinan arð af útgáfu almanaks ár hvert, skaðabætur og sektir fyrir brot á einkaréttinum, andvirði upptækra rita og gjöld samkv. 4. og 8. gr. þessarar reglugerðar, skal leggja í sérstakan sjóð, sem almanakssjóður heitir, og stjórnar Háskólaráðið honum. Skal verja vöxtum sjóðsins, þegar innstæðan þykir hafa vaxið nægilega, til eflingar stærðfræðivísindum á Íslandi.

Háskólaráðið skal árlega birta reikning sjóðsins í árbók Háskólans, og skal það, er innstæða sjóðsins er orðin kr. 10000.00 semja skipulagsskrá fyrir sjóðinn, er ráðherra staðfesti.

Reglugerð þessi, sem Háskólaráðið hefur samið samkvæmt lögum nr. 25 frá 27. júní 1921, um einkaleyfi handa Háskóla Íslands til útgáfu almanaks, staðfestist hér með.

Úr reglugerð

nr. 41/1957, um tollheimtu og tollefirlit.

I. KAFLI Tollumdæmin.

[1. gr.]¹⁾

1) Sjá 27. gr. tollalaga nr. 55/1987, sbr. 2. gr. laga nr. 92/1989 um framkvæmdavald ríkisins í héraði, sbr. lög nr. 15/1998, og reglugerð nr. 57/1992 um stjórnábyrgðum sýslumanna.

II. KAFLI Tollstjórnin.

[2. og 3. gr.]¹⁾

1) Sjá 30. til 34. gr. tollalaga nr. 55/1987 og 1. gr. laga nr. 92/1989.

4. gr.

Til tollmála telst: Tollefirlit með skipum og flugförum, afgreiðsla skipa og flugfara og innheimta aðkomugjalda af þeim, sóttvarnarefirlit gagnvart útlöndum samkvæmt sóttgæslulögum, hvers konar eftirlit með aðflutningi og gæsla þess að fyrirmæli um aðflutning séu haldin, innheimta aðflutningsgjalda. Hvers konar eftirlit með útflutningi og innheimta útflutningsgjalda, útgáfa vottorða um uppruna útflutningsvara, eftirlit með innflutningi og útflutningi gjaldeyris og gjaldeyrisskilum eftir því, sem ákveðið er á hverjum tíma. Innheimta innlends tollvörugjalds og eftirlit með tollvörugæmslum. Önnur störf, sem tollefirlitinu eða tollinnheimtunni á hverjum tíma eru falin.

[5. gr. til 8. gr.]¹⁾

1) Eiga ekki lengur við.

9. gr.

Þegar tollefirlitsmenn¹⁾ eru að störfum skulu þeir bera einkennisbúning eða hafa í vörslum sínum einkennismerki, sem bera skjaldarmerki Íslands og áletrunina: Tollmerki Íslands.²⁾

Tollgæslufáninn er þjóðfáninn, klofinn að framan, með stóru téi (T) í efri stangarreit.

1) Í reglugerðinni er notað hugtakið tollefirlitsmenn sem er ekki að finna í núgildandi tollalögum. Ákvæði reglugerðarinnar eiga nú við tollgæslumenn og aðra sem kvaddir eru til slíkra starfa, sbr. 37. gr. tollalaga og verður jafnframt að lesa með það að leiðarljósi að tollgæslumenn lúta stjórn tollfyrivalda við störf sín.

2) Sbr. reglugerð nr. 188/1983, um einkennisbúning og búnað tollgæslumanna.

III. KAFLI Tolllandhelgin¹⁾

[10. gr.]¹⁾

1) Sjá nú 26. gr. tollalaga nr. 55/1987. Í stað "tolllandhelgi" er komið "Tollsvæði ríkisins".

IV. KAFLI
Almenn ákvæði um tollefirlit.

[11. gr.]¹⁾

1) Sjá nú 1. gr. tollalaga nr. 55/1987.

12. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar um skip, hafnir og skipverja, gilda eftir því sem við á einnig um flugvelli og áhafnir flugfara. Ákvæði um farm, afgreiðslur og afgreiðslumenn eiga jafnt við um flutninga með skipum og flugförum.

13. gr.

Öll skip, sem eru innan landhelginnar, eru háðar tollefirliti, hvort sem þau eru á höfnum inni eða utan hafna. Geta því tollefirlitsmenn framkvæmt rannsóknir í öllum slíkum skipum og sett þau undir eftirlit.

14. gr.

Tollefirlitsmönnum er heimilt að stöðva skip hvar sem er innan landhelginnar til rannsókna. Þegar tollgæslumenn gefa til kynna, að þeir vilji hafa samband við skip, er skipstjóra skylt að hægja ferð skipsins eða stöðva það til þess að hleypa tollefirlitsmönnum um borð.

Ákvæði næstu málsgreinar hér á undan eiga einnig við um skip, sem stödd eru utan landhelginnar, ef þau hafa verið innan landhelginnar og tollefirlitsmenn hafa veitt þeim eftirför út fyrir landhelgismörkin.

Ef tollefirlitsmenn óska að komast á skipsfjöl eða frá borði er skipstjóra skylt að veita til þess nauðsynlega aðstoð.

15. gr.

Hafnsögumenn skulu gefa tollefirlitsmönnum upplýsingar um ferðir aðkomuskipa jafnskjótt og þeir verða þeirra varir eða fá um þær fregnir. Sömu skyldur hefur flugumferðarstjórn varðandi aðkomuflugvélar. Tilsvarendi upplýsingar skulu hafnsögumenn og stjórnendur flugumferðar gefa tollefirlitsmönnum varðandi brottför skipa og flugvéla, hafi þess verið óskað.

Ef sérstaklega stendur á, skulu hafnsögumenn fara eftir óskum tollefirlitsmanna um það, hvar skipi er lagt.

16. gr.

Skipstjórar og skipshafnir varðskipa ríkisins¹⁾, sem falið hefur verið að aðstoða tollgæsluna við tollefirlit, hafa við þau störf sömu réttindi, sem tollefirlitsmönnum eru fengin í þessum kafla.

1) Sjá nú 32. gr. tollalaga nr. 55/1987.

17. gr.

Þegar tollefirlitsmaður er að starfi getur hann, ef þörf krefur, kvatt sér menn til aðstoðar. Skylt er hverjum manni að viðlögðum sektum að verða við slíkri kvaðningu, ef hann má án hættu fyrir líf eða heilsu sína eða vandamanna eða annarra, sem hann á að annast, eða án

tilfinnanlegs atvinnutjóns. Skyld er manni undir sama skilyrði að láta tollgæslumönnum í té muni, sem hann ræður yfir, svo sem flutningatæki og hús, ef þess gerist þörf, til að fyrirbyggja lagabrot, í sambandi við rannsókn út af broti eða til þess að tollgæslumaður geti annars komið skyldustörfum sínum í framkvæmd. Greiða skal hæfilega þóknun fyrir verk eða aðstoð, sem látið er í té samkvæmt þessari grein.

18. gr.

Þegar tollefirtirlitsmenn eru að rannsókn eða afgreiðslu í skipi, er skipstjóra skyldt að veita þeim alla þá aðstoð og hjálp, sem þörf er á, til þess að rannsókn megi ganga sem greiðast og án tafa og tálmana svo og að gefa þeim hvers konar upplýsingar um skipið, skipsbúnað, ferðalag skipsins, farþega, skipshöfn og vörur og annað það, sem tollefirtirlitsmönnum er þörf að vita vegna starfa sinna. Vélstjórum og öðrum tæknifróðum mönnum meðal skipverja er og skyldt að veita sams konar aðstoð og upplýsingar að því er varðar vélar, tæki, vélarúm og aðra þá staði í skipi, sem eru í þeirra umsjá.

Ef tollefirtirlitsmenn mæla svo fyrir, skal skipstjóri gefa skriflega yfirlýsingu um það, að hann hafi gefið tollefirtirlitsmönnum upplýsingar um öll farmrúm og aðra staði í skipi, þar sem vörur eru geymdar, og vakið athygli þeirra á stöðum, þar sem innsiglung mundi ekki koma að haldi sbr. 2. mgr. 19. gr.

19. gr.

Tollefirtirlitsmönnum er heimilt að innsigla og setja lása sína fyrir farmrúm, vistageymslur og aðra staði í skipi, eftir því, sem þeim þykir þurfa.

Skipstjóra er skyldt að veita tollefirtirlitsmönnum aðstoð, sem þeir óska eftir við innsiglung, svo og að vekja athygli tollefirtirlitsmanna á þeim stöðum þar sem innsiglung eða lokun mundi ekki koma að haldi.

Nú telur skipstjóri ekki unnt vegna öryggis skips eða farms að innsigla rúm eða læsa þeim, sem tollefirtirlitsmaður telur þörf á að innsigla eða læsa, eða ekki er unnt að koma slíkum ráðstöfunum við vegna umbúnaðar skipsins, og er skipi þá skyldt að greiða kostnað af tollvörslu, sem af því leiðir, að innsiglung eða lokun verður ekki við komið.

Innsigli þau og læsingar, sem tollefirtirlitsmenn setja í skipi, má enginn hreyfa eða rjúfa, nema tollefirtirlitsmenn, enda ber skipstjóri, eða sá, sem í hans stað kemur, ábyrgð á að þau séu ekki rofin eða hreyfð, nema af tollefirtirlitsmanni, meðan skipið er hér við land. Kaupskip og innlend fiskiskip teljast í þessu sambandi vera hér við land uns ferð þeirra er lokið og þau eru komin út fyrir landhelgi á leið til útlanda.

Tollefirtirlitsmenn skulu jafnan tilkynna skipstjóra, eða þeim, sem kemur í hans stað, um innsiglung eða lokun rúma í skipi, og skyldur er skipstjóri, eða sá, sem hann setur fyrir sig, að vera viðstaddur er tollgæslumenn ganga frá innsiglung eða læsingum sínum í skipi.

Skyldur er skipstjóri að undirrita skrá um innsigli í skipi sínu, ef tollefirtirlitsmenn mæla svo fyrir. Enn fremur er hann skyldur, ef þess er óskað, að taka með sér skrá þessa og sýna hana eða afhenda tollefirtirlitsmönnum, sem síðar afgreiða skipið eða eru að rannsókn í því, ef þess er krafist.

20. gr.

Meðan stendur á afgreiðslu eða rannsókn í skipi er tollefirtirlitsmönnum heimilt að mæla svo fyrir, að enginn megi koma á skipsfjöl eða fara frá borði, nema leyfi þeirra komi til.

Tollefirtirlitsmönnum er jafnan heimilt að banna skipstjóra að leggja skipi að bryggju eða öðru hafnarvirki, eða leggja frá bryggju eða öðru hafnarvirki, fyrr en þeir segja til að það megi.

21. gr.

Tolleftirlitsmönnum er heimilt að kvía skip, sem liggur við landfestar. Þegar það er gert er öllum óheimilt að fara innfyrr eða útfyrr girðingar tolleftirlitsmanna, nema með þeirra leyfi.

Einnig geta tolleftirlitsmenn mælt fyrir, að farþegar eða aðrir megi aðeins fara frá borði eða stiga á skipsfjöl á tilteknum stað á skipi.

22. gr.

Ef svo er mælt fyrir, að farþegar eða aðrir, sem koma frá borði eða stiga á skipsfjöl, skuli fara um rannsóknarskála eða annað hús í landi vegna tolleftirlits, skal litið svo á, að þeir, sem koma frá skipi, séu ekki komnir af skipsfjöl fyrr en þeir hafa farið um hús þetta og þeir, sem eru á leið til skips, séu komnir í skip þegar þeir eru komnir í húsið.

23. gr.

Heimilt er að setja tollvörð í hvert skip, sem þörf telst á að hafa tollvörð í, svo og að láta tolleftirlitsmenn fara með skipum hafna á milli til eftirlits. Þegar tolleftirlitsmenn ferðast með skipum til eftirlits með þeim ber skipstjóra fyrir skipsins hönd að sjá þeim endurgjaldslost fyrir fæði í skipinu og fari með því, eftir því, sem hæfa þykir fyrir opinbera starfsmenn, sem ferðast í starfserindum.

24. gr.

Við rannsókn eða afgreiðslu er tolleftirlitsmönnum heimilt að leita alls staðar í skipi, í hirslum og farangri skipverja og farþega, svo og á skipverjum, farþegum og öðrum mönnum, sem ástæða þykir til að ætla að leyni á sér munum eða vörum til að skjóta undan rannsókn, greiðslu aðflutningsgjalda eða öðrum lögmætum skyldum, eða varningi, sem óheimilt er að flytja til landsins eða úr landi. Enn fremur er tollgæslumönnum í sama skyni heimilt að gera leit í vörueymsluhúsum, vögnum, bifreiðum og öðrum flutningatækjum, og er stjórnendum farartækjanna skylt að nema staðar er tolleftirlitsmenn gefa þeim merki um það. Einnig er þeim, svo og starfsmönnum vörueymsluhúsa, skylt að veita tolleftirlitsmönnum alla þá aðstoð og hjálp, sem þörf er á til þess að rannsókn geti gengið sem greiðast.

25. gr.

Heimilt er tollgæslumönnum að skoða og rannsaka allar vörur og aðra hluti, sem til landsins flytjast, hvort sem varningurinn kemur sem farmsending, póstur, farþegaflutningur eða á annan hátt.

Krefjast má, að eigandi eða innflytjandi aðfluttrar vöru framvísi henni til rannsóknar í tollbúð eða öðrum stað þar sem tollgæslan hefur bækistöð til vöruskoðunar. Er þá vörueiganda eða innflytjanda skylt að opna umbúðir um vöruna og sýna hana tolleftirlitsmönnum eftir því sem krafist er, svo og að flytja vöruna aftur burt af skoðunarstað að rannsókn lokinni.

V. KAFLI

Afgreiðsla aðkomufarartækja.

26. gr.

Aðkomufarartæki mega ekki, nema tilneydd séu, setja á land menn, vörur eða annan farangur, né hafa annað samband við land eða landsbúa eða við önnur farartæki innan landhelginnar fyrr en þau hafa fengið fyrirskipaða aðkomuafgreiðslu og tolleftirlitsmaður hefur veitt þeim leyfi til samskipta¹⁾ við land.

Til þess að fá fyrstu afgreiðslu hér á landi skulu aðkomuskip koma á einhverja þeirra hafna, sem taldar eru í 3. málsgrein, nema skipið þurfi að leita annarrar hafnar í neyð, enda sé leitt í ljós með sjóferðaprófi að um neyðarhöfn hafi verið að ræða.

1) *Sjá afgreiðslueyðublöð nr. T01 til T09.*

Tollafgreiðsluhafnir¹⁾ eru þessar:
Reykjavík og Reykjavíkurflugvöllur,
Patreksfjörður,
Sauðárkrókur,
Siglufjörður,
Húsavík,
Neskaupstaður,
Vestmannaeyjar,
Hafnarfjörður,
Akranes,
Ísafjörður,
Akureyri,
Seyðisfjörður,
Reyðarfjörður,
Fáskrúðsfjörður,
Keflavík,
Keflavíkurflugvöllur.
[4. og 5. mgr. 26. gr.]²⁾

1) *Nefndar "aðaltollhafnir" í 1. gr. tollalaga nr. 55/1987. Samkvæmt 28. gr. núgildandi tollalaga eru Eskifjörður, Egilsstaðir, Höfn í Hornafirði, Þorlákshöfn, Grundartangi, Skagaströnd, Vopnafjörður og Kópavogur einnig aðaltollhafnir. Þó teljast Patreksfjörður, Reyðarfjörður og Fáskrúðsfjörður ekki til aðaltollhafna en líta má á þær sem tollhafnir í skilningi 2. mgr. 28. gr. tollalaga en Egilsstaðir er aðaltollhöfn samkvæmt 1. mgr. þeirrar greinar.*

2) *Sjá nú 2. mgr. 51. gr. tollalaga nr. 55/1987.*

27. gr.

Ráðuneytið¹⁾ getur heimilað aðkomufari að hafa fyrstu viðkomu á höfn, sem ekki er tollafgreiðsluhöfn, en greiða skal útgerð skips allan kostnað, sem leiðir af tollafgreiðslu þess á þeirri höfn.

Hafi aðkomuskip leitað neyðarhafnar, sem ekki er tollafgreiðsluhöfn, ber skipstjóra tafarlaust að tilkynna það ráðuneytinu²⁾ og biða fyriræla þess um það, hvernig tollafgreiðslu skipsins skuli hagað. Meðan beðið er þeirra ráðstafana, sem ráðuneytið¹⁾ fyrirskipar, skal skipstjóri gæta þess, að samgangur milli skips og lands sé eigi annar eða meiri en brýnasta nauðsyn krefur.

1) *Nú tollstjóri, sbr. 1. mgr. 29. gr. og 7. mgr. 51. gr. tollalaga nr. 55/1987.*

2) *Nú tollstjóra, sbr. 7. mgr. 51. gr. tollalaga nr. 55/1987.*

28. gr.

Hafi aðkomuskip [...] fengið leyfi til tollafgreiðslu samkvæmt 1. mgr. 27. gr.²⁾, og ráðstafanir hafa verið gerðar til þess að veita því tollafgreiðslu á þeirri höfn, en skipið heldur síðan til annarrar hafnar til að fá fyrstu afgreiðslu, má krefja skipið um greiðslu alls þess kostnaðar, sem þessar ráðstafanir hafa haft í för með sér, eða eftir atvikum synja því um

afgreiðslu annars staðar en þar, sem það hafði tilkynnt komu sína eða fengið leyfi til tollafgreiðslu.

1) Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar. 2) Sjá 1. mgr. 29. gr. tollalaga nr. 55/1987.

29. gr.

Þegar aðkomuskip hafnar sig ber tolleftirlitsmönnum að annast afgreiðslu þess samkvæmt því, sem ákveðið er í reglugerð þessari, eða lög og reglur mæla annars fyrir um.

Sé enginn tolleftirlitsmaður kominn um borð í skipið innan sex klukkustunda skal skipstjóri gefa viðkomandi tolleftirlitsmanni komu þess til vitundar, en fara skal hann eftir sóttvarnareglum eftir því, sem við verður komið.

Óheimilt er skipstjóra að leggja aðkomuskipi að bryggju eða öðru hafnarvirki fyrr en tolleftirlitsmaður hefur gefið leyfi til þess.

Þar til aðkomuafgreiðslu skips er lokið má enginn fara frá borði eða stíga á skipsfjöl, nema leyfi tolleftirlitsmanns komi til.

30. gr.

Þegar eftir komu skips ber skipstjóra að afhenda tolleftirlitsmanni, sem afgreiðir skipið, aðkomuskýrslu¹⁾, ásamt sóttvarnaryfirlýsingu²⁾ samkvæmt sóttvarnarlögum, og skrár þær og skýrslu, sem skip skal hafa meðferðis og afhenda ber samkvæmt 3. mgr. þessarar greinar og 31., 36., 37. og 38. gr.

Aðkomuskýrsla skal gerð á eyðublaði, sem ráðuneytið³⁾ lætur í té, og skal þar greina eftirtalin atriði um skipið og ferð þess:

1. Nafn skips, þjóðerni og skrásetningarhöfn.
2. Brúttó- og nettósmálestátölu skips.
3. Komudag og stund.
4. Eiganda skips.
5. Afgreiðslumann skips eða miðlara hérlendis.
6. Erindi skips.
7. Hvort varningur verður affermdur úr skipinu hér við land.
8. Hvort skip hefur áður verið afgreitt hér á landi á því almanaksári og hvar og hve oft.
9. Nafn skipstjóra.
10. Tölu skipverja.
11. Tölu farþega.
12. Hafnir, sem skipið hefur komið á í ferðinni, og brottfarardag frá hverri höfn.
13. Hvort skip ætlar að taka hér vörur til flutnings.

Þá skal skipstjóri, ef skip flytur vörur til landsins, sem á farmskrá eiga að vera, afhenda tolleftirlitsmanni farmskrár um allar þessar vörur, svo sem nánar er mælt fyrir í 34. og 35. gr., en farmskránum skal fylgja vottorð⁴⁾ undirritað af skipstjóra, þess efnis, að skipið hafi ekki meðferðis aðrar vörur en þær, sem aðalfarmskrá skipsins greinir, svo og aðrar þær vöruskrár, sem hann samtímis afhendir tolleftirlitsmanninum. Í vottorðinu skal greina blaðsíðutal farmskrárinnar frá hverri höfn, ásamt heildarþunga eða rúmmáli þeirra vara, sem þar hafa verið fermdar.

Afhenda ber þrjú⁵⁾ eintök af aðalfarmskránni (heildarfarmskránni). Eitt sendir tolleftirlitsmaður með fyrstu ferð til endurskoðunardeildar fjármálaráðuneytisins⁶⁾, öðru heldur hann eða ráðstafar á þann hátt, sem ráðuneytið ákveður. Þriðja eintakið skal afhent skipstjóra aftur og fylgir það skipinu. [...]⁷⁾

Ef skip flytur frá útlöndum vörur til fyrstu tollafgeiðsluhafnar ber skipstjóra enn fremur að láta tollstjóra þar [...]⁸⁾ í té útdrátt úr farmskránni um allar þær vörur, sem þar eru

affermdar, ásamt vottorði⁹⁾ um að á þeirri höfn verði ekki fluttar úr skipinu aðrar eða meiri vörur en þær, sem á skránni greinir. Ef skipstjóri er þess ekki fullviss við komu skips, hve miklar vörur verða affermdar á þeirri höfn, getur hann skorast undan að gefa vottorð um þetta atriði að svo stöddu, en jafnan skal hann hafa tilkynnt um affermingu vörur áður en hún er flutt úr skipi.

- 1) Sjá afgreiðslueyðublað T01 – Skýrsla við komu / brottför skips; og E-25 - Komuskýrsla/Brottfararskýrsla (flugfar).
- 2) Sjá afgreiðslueyðublað T09 - Heilbrigðisýfirlýsing.
- 3) Nú embætti tollstjórans í Reykjavík.
- 4) Sjá afgreiðslueyðublað nr. 9 - Vottorð. Eyðublað þetta er almennt ekki notað í dag.
- 5) Almennt eru farmflytjendur nú skyldir að skila farmskrám í tvíriti vegna innflutnings, sbr. 3. gr. auglýsingar nr. 662/1997, um skráningu farmflytjenda á innfluttum vörum og skil á farmskrám. Regla þessi gildir einnig í framkvæmd varðandi útflutning. Stærstu innlendu farmflytjendurnir senda embætti tollstjórnum í Reykjavík farmskrá um gagnaflytningu (SMT). Sé framskrá ekki í fari er afgreiðslueyðublað T0 7 notað - Farmskrá.
- 6) Nú eftirlitsdeild tjóraembættisins í Reykjavík.
- 7) Heildarfarmskrár eru nú skráðar af viðkomandi tollstjóra í tölvukerfi tollstjórans í Reykjavík og á ákvæði því ekki lengur við.
- 8) Sjá athugasemd við 5. til 8 gr. reglugerðarinnar.
- 9) Sjá afgreiðslueyðublað nr. 10 - Vottorð. Eyðublað þetta er almennt ekki notað í dag.

31. gr.

Skipstjóra ber að afhenda tolleftirlitsmanni við komu skips öll tollafgreiðsluskjöl, sem hann hefur fengið við brottfararafgreiðslu í síðustu höfn, er hann lét úr erlendis, svo og önnur tollafgreiðsluskjöl, sem hann hefur fengið í erlendum höfnum í þeirri ferð, ef krafist er. Skjöl þessi lætur tolleftirlitsmaður fylgja öðrum afgreiðsluskjöllum skipsins, nema skipstjóri sýni fram á að hann þurfi á þeim að halda síðar, en þá skal hann fá tolleftirlitsmanni í hendur samrit þeirra, sem hann staðfestir og tolleftirlitsmaður gengur úr skugga um að sé rétt, með samanburði við frumskjalið. Geta tolleftirlitsmenn synjað skipi um afgreiðslu, sem ekki lætur skjöl þessi af hendi eða sýnir þau.

32. gr.

Þegar aðkomutollafgreiðslu skips er lokið geta tolleftirlitsmenn tekið í sínar vörslur, ef þeir telja þess þörf, þjóðernis- og mælingarskírteini skips svo og skipshafnarskrána og önnur skjöl eftir því sem við á. Skjöl þess er tolleftirlitsmönnum heimilt að varðveita þar til skip hefur lokið erindum í þeirri höfn, greitt öll lögboðin gjöld og uppfyllt aðrar lögboðnar skyldur, en að því loknu afhendi þeir skjöl þessi aftur til skipstjóra, en honum ber að vitja þeirra áður en skip leggur úr höfn.

[33. gr.]¹⁾

- 1) Ákvæðið þetta um tollafgreiðsluskírteini á ekki við lengur.

VI. KAFLI

Vöruskrár aðkomuskipa, farþega- og skipverjaskrá.

34. gr.

Allar vörur, sem skip hefur meðferðis frá útlöndum, skulu, með þeim undantekningum, sem gerðar eru í 2. mgr. þessarar greinar, færðar á skrá, sem gerð er á þann hátt, sem mælt er fyrir í 35. grein. Skrá þessi nefnist í reglugerð þessari aðalvöruskrá eða farmskrá skips.

Ekki er nauðsynlegt, að skráð sé á farmskrá skips:

1. Vörur, sem ætlaðar eru skipinu sjálfu til notkunar, skipverjum eða farþegum til neyslu í því, ef vörur þessar eiga ekki að flytjast hér úr skipinu og þær eru skráðar á skrár þær, sem um ræðir í 1. og 2. tölul. 36. gr.¹⁾
2. Farangur og munir, sem farþegar hafa meðferðis og geyma í vistarverum sínum um borð, eða geymt er í sérstökum rúmunum í skipinu, sem eingöngu eru notuð til geymslu á slíkum flutningi. Sé farþegaflutningur hins vegar geymdur í farmrúmi, á þilfari, eða með öðrum varningi annars staðar í skipinu, ber að færa hann á farmskrá skips, nema gerð hafi verið um hann sérstök skrá samkvæmt 4. tölul. 36. gr.
3. Hlutir, sem skipstjóri og aðrir skipverjar hafa í vistarverum sínu, fatapokum, skápum, skipskistum og öðrum slíkum geymslum, ef hlutir þessir eru skráðir á skrá þá, sem um ræðir í 3. tölul. 36. gr.²⁾
4. Íverufatnaður, ferðanaúðsynjar og aðrir tollfrjálsir einkamunir þeirra, sem um ræðir í 2. og 3. tölul. hér að framan.

1) Sjá afgreiðslueyðublað T03 - Skipsfordalisti.

2) Sjá afgreiðslueyðublað T04 - Skrá yfir skipverja og vörur þeim tilheyrandi um borð í skipi; og E25 - Skrá yfir dhöfn og vörur henni tilheyrandi í flugfarinu.

35. gr.

Sérstök farmskrá skal gerð um þær vörur, sem fermdar eru í skip á hverri höfn, og eiga að flytjast hingað til lands.¹⁾

Á farmskrá frá hverri höfn skulu sendingar skráðar í óslitinni töluröð, og skal í sama númeri skrá allar þær vörur, sem eru á sama farmskírteini eða fylgibréfi. Um leið og farmskírteini er gefið út skal skrá á þau farmskránumúmerið. Ef farskírteini eru gefin út í fleiru en einu eintaki skal hvert eintak merkt með farmskránumérunu. Á sama hátt skal merkja fylgibréf eða önnur skjöl, sem koma í stað farmskírteinis.

Ef farskrá frá einhverri höfn er meira en eitt blað skulu þau heft saman og fest við þau yfirlitsskrá, er greini fjölda farmskrárblaðanna til hverrar ákvörðunarhafnar álsamt númeratölu vörusendinganna, sem á þau eru skráð, og samanlagða þyngd þeirra eða rúmmál, ef vörumagnið er tilgreint í rúmmáli á farmskránni. Á yfirlitsskránni skal einnig greina útstrikanir og leiðréttingar, sem gerðar hafa verið á farmskránni eftir að hún var samin.

Farmskrár skulu vera vélritaðar eða greinilega skrifaðar svo auðvelt sé að lesa þær. Á þeim skal greinilega tilgreint um hverja vörusendingu fyrir sig: Sendandi og viðtakandi, heiti vörutegundar, stykkjatala, tegund umbúða, merki og númer, þungi, eða rúmmál, ef um trjávið er að ræða, og farmgjald.

Skipstjóri, eða afgreiðslumaður fyrir hans hönd, skal undirrita farmskrána ásamt yfirlýsingu um að hún telji allar þær vörur, sem fermdar hafa verið á skipið á viðkomandi höfn, og á farmskrá eiga að vera. Enn fremur skal skipstjóri eða afgreiðslumaður rita nafn sitt við leiðréttingar eða útstrikanir, sem gerðar hafa verið á farmskránni, nema þær séu taldar upp í yfirlitsskrá þeirri, sem í 3. mgr. getur. [...]²⁾

Ef farmskrár eru á erlendum málum getur tollefirtirlitsmaður krafist þess af skipstjóra að þær séu þýddar á íslensku af hæfum manni. Ef farmskrár eru á öðrum málum en íslensku, dönsku, ensku, norsku, sænsku eða þýsku, getur tollafgreiðslumaður synjað um leyfi til affermingar fyrr en þær hafa verið þýddar á íslensku.

Bannað er að strika út eða gera leiðréttingar á farmskrám eða útdráttum eftir að skip hefur fengið aðkomuafgreiðslu hér á landi, nema í samráði við tollstjóra [...].³⁾

Breytingar, aðrar en leiðréttingar, má ekki gera á farmskrá eftir að skip hefur fengið afgreiðslu hér á landi, nema með samþykki fjármálaráðuneytisins⁴⁾, nema breytingar þær, sem leiða af því, að vara er affermd á annari höfn en aðalfarmskrá greinir, sbr. næstu málsgrein.

Vörur skulu, eftir því sem við verður komið, skráðar á farmskrá til þeirrar hafnar þar sem þær eru fluttar úr skipi því, sem flytur þær til landsins⁵⁾. Óski skipstjóri eða útgerð skips að flytja vörur úr skipi á annari höfn, er það því aðeins heimilt, að tollstjóra [...]³) á affermingarhöfninni sé tilkynnt um það fyrirfram og honum jafnframt afhentur útdráttur úr farmskránni um vörurnar. Fara skal með slíka vöru að öðru leyti sem hún sé á farmskrá til þeirrar hafnar þar sem hún er flutt úr skipi.

Tollstjóra á affermingarhöfn ber þegar að tilkynna endurskoðunardeild fjármálaráðuneytisins⁶⁾ um þær breytingar sem verða á aðalfarmskrá skips samkvæmt næstu málsgrein hér á undan.

1) Sjá afgreiðslueyðublað t07 - Farmskrá.

2) Staðfestingar ræðismanns á fermingarstað er ekki lengur krafist.

3) Sjá athugasemd við 5. til 8 gr. reglugerðarinnar.

4) Nú tollstjóri.

5) Sjá nú 54. gr. tollalaga nr. 55/1987.

6) Nú eftirlitsdeild embættis tollstjórans í Reykjavík.

36. gr.

Auk farmskrár skulu vera í aðkomuskipi eftirtaldar vöruskrár:

1. Skrá um nauðsynjavistir¹⁾. Á hana skulu skráðar allar vörur, sem ætlaðar eru til neyslu og notkunar skipverjum og farþegum í skipinu sjálfu.
2. Skrá um skipsnauðsynjar¹⁾, aðrar en nauðsynjavistir. Á hana skulu skráðar allar vörur, sem ætlaðar eru skipinu í sambandi við siglingu þess og viðhald, t.d. vélanaúðsynjar, málning, hreinlætisvörur, kaðlar, vírar, o.s.frv. og tilgreint magn hverrar vörutegundar. Skipstjóra er heimilt að sameina skár þær, sem ræðir um í 1. og 2. tölulið, í eina skrá, eða skipta skrá þeirri er um ræðir í 2. tölulið í tvennt, skrá um vélanaúðsynjar og aðrar skipsnauðsynjar.
3. Skrá um skipverja og muni þeim tilheyrandi. Á þessa skrá skulu færð nöfn allra skipverja ásamt því, sem hver þeirra hefur meðferðis af áfengum drykkjum, öli og öðrum drykkjarvörum, tóbaksvörum, vindlingapappír, hárvötnum, andlitsvötnum, ilmvötnum, sælgæti, spilum, skotvopnum, skotfærum, útvarpstækjum, myndavélum, sjónaukum og öðrum slíkum munum svo og hvers konar varningur, sem er umfram íverufatnað og venjulega persónulega muni skipverja, enda séu munir þessir eða varningur ekki fært á aðalfarmskrá skipsins.²⁾
4. Skrá um farþegaflutning, sem geymdur er í farmrúmum skips eða öðrum geymslurúmum, eða á þilfari, og ekki er skráður á aðalfarmskrá skipsins. Á þessari skrá skal greina eiganda farangursins, ef unnt er, tölu, merki og tegund umbúða og innihald þeirra, ef við verður komið, svo og hvar í skipi hvert stykki af farangrinum er geymt.³⁾

Skipstjóra ber að sjá um, að allar þær skrár, sem taldar eru í þessari grein, séu gerðar og telst vanræksla á því brot gegn reglugerð þessari. Honum ber að undirrita skrár þær, sem um ræðir í 1., 2. og 4. tölulið hér að framan. Þó getur hann fali bryta að undirrita skrár um vistabirgðir skips og vélstjóra um vélanaúðsynjar og bera þeir ábyrgð á að þær skrár, sem þeir undirrita, séu réttar.

Hverjum skipverja ber að rita nafn sitt á skrá þá, sem getur í 3. tölulið til staðfestu því, að þar sé allt það talið, sem hann hefur meðferðis eða honum tilheyrir og á þeirri skrá á að vera.

Jafnfram skal skipstjóri votta á skrána, að viðlagri sektaábyrgð, að þar séu allir skipverjar taldir.

- 1) *Sjá afgreiðslueyðublað T03 - Skipsforðalisti.*
- 2) *Sjá afgreiðslueyðublað T04 - Skipverjalist - Skrá yfir skipverja og vörur þeim tilheyrandi um borð í skipi; og E25 (bakhlið) - Skrá yfir áhöfn og vörur henni tilheyrandi í flugfarinu.*
- 3) *Sjá afgreiðslueyðublað T08 – Pakklisti - Skrá yfir vörur sem eiga að flytjast úr skipi.*

37. gr.

Nú eru í skipi vörur, aðrar en þær, sem greinir í 2. málsg. 34. gr., sem ekki eiga að affermast úr því hér við land en eiga að fylgja því aftur til útlanda og skal þá vera sérstök skrá um þær vörur í minnst 2 eintökum, undirrituðum af skipstjóra.

38. gr.

Í öllum skipum, sem koma hingað til lands og flytja farþega, skulu vera skrár í minnst 3 eintökum um farþegana. Á farþegaskrá skulu greind nöfn farþega, kynferði, staða, heimilisfang, þjóðerni, hvar þeir komu í skipið, til hvaða hafnar þeir ætla, á hvaða farrými þeir eru og í hvaða farklefa.

Skipstjóra ber að undirrita farþegaskrár og ábyrgist hann að þær séu réttar.

VII. KAFLI

Koma skipa frá innanlandshöfnum og afgreiðsla þeirra.

39. gr.¹⁾

Þegar skip, sem er í utanlandsferðum, og fengið hefur fyrstu tollafgreiðslu, kemur síðar til hafnar hér á landi, til að afferma vörur eða setja í land farþega, ber skipstjóra að tilkynna tolleftirlitsmanni komu skipsins og má ekki hefja affermingu eða hleypa farþegum í land fyrr en tolleftirlitsmaður er kominn á vettvang og hefur gefið leyfi til þess.

Ef afferma á úr skipinu vörur eða farangur, sem það hefur flutt hingað til lands, ber skipstjóra að afhenda tolleftirlitsmanni farmskrá um þær vörur, ásamt vottorði sams konar og greinir í 5. mgr. 30. gr.²⁾

Enn fremur skal afhenda skrá um farþegaflutning, sem afferma skal á þeirri höfn, ef svo stendur á sem í 4. tölulið 36. greinar segir. Ef skip hefur jafnframt meðferðis vörur, sem það hefur tekið á innanlandshöfnum, ber einnig að afhenda farmskrár um þær.

Þegar tolleftirlitsmaður hefur fengið í hendur skrár þær og vottorð, sem í 2. mgr. getur, ber honum að athuga tollafgreiðsluskírteini skipsins, sóttvarnarskírteini og innsigliðsskrá. Þá ber honum að ganga úr skugga um, hvort innsigli eru heil og órofin. Að þessu loknu getur tolleftirlitsmaður leyft að afferming hefjist, enda sé fullnægt skilyrðum samkvæmt næsta kafla hér á eftir og að öðru leyti farið eftir þeim reglum, sem tolleftirlitsmaður setur, til að tryggja sé eftirlit með affermingunni.

1) *Ekki er lengur um skyldu að ræða samkvæmt nügildandi lögum en beita má ákvæðinu með hliðsjón af 40. gr.*

2) *Sjá einnig afgreiðslueyðublað nr. 10 - Staðarfarmskrárvottorð sem nú er aflagt.*

40. gr.

Tolleftirlitsmenn geta jafnan, er þeir telja þess þörf, ákveðið, að skip, sem koma frá innanlandshöfnum eða af veiðum, hvort sem um er að ræða skip í utanlandsferðum eða ekki, skuli háð sömu reglum sem aðkomuskip, en tolleftirlitsmenn skulu þá tilkynna skipstjóra, þegar er þeir koma á skipsfjöl, að framkvæma eigi eftirlit með skipinu á sama hátt sem um aðkomuskip væri að ræða.

VIII. KAFLI

Afferming.

41. gr.

Með þeim undantekningum, sem taldar eru í 3. mgr., er óheimilt að flytja úr skipi ótollafgreiddan varning annars staðar en á tollhöfnum.

[....]¹⁾

Vörur þær, sem um ræðir í 1. mgr., má afferma utan tollhafna:

1. Ef skip er strandað eða statt í neyð, svo að afferming er nauðsynleg til bjargar skipi eða farni.
2. Ef ráðuneytið²⁾ leyfir affermingu eftir framkominni beiðni. Ef um stykkjavöru er að ræða skal slíkt leyfi ekki veitt nema sérstakar ástæður mæli með því.

Nú flytur skip vörur, sem í 1. málsgrein greinir, og skal þá skipstjóri, ef vörurnar eru ekki tollafgreiddar jafnóðum og afferming fer fram, eða þegar teknar í vörslur tollgæslunnar, tilnefna afgreiðslumann á staðnum, er veiti vörunum viðtöku til geymslu og ábyrgist vörslu þeirra og afhendingu gagnvart tollfyrivöldum. Afgreiðslumaður skal hafa tök á að varðveita vöru með þeim hætti, sem segir í næsta kafla hér á eftir.

1) Ákvæði á ekki lengur við.

2) Sjá nú 1. og 2. mgr. 29. gr. tollalaga nr. 55/1987.

42. gr.

Ekki má byrja að afferma skip, sem hefur meðferðis vörur, sem það hefur flutt frá útlöndum, nema með leyfi tolleftirlitsmanns. Tolleftirlitsmönnum ber að fylgjast með affermingu eftir föngum, og er öllum hlutaðeigendum skylt að hlýða fyrirskipunum er lúta að því að gætt sé reglu og öryggis við affermingu. Sérstaklega skulu tolleftirlitsmenn gæta þess, að vörum sé aðeins komið fyrir til geymslu í húsum, eða öðrum geymslustöðum, sem til þess eru ætlaðir og viðurkenndir til þeirra nota, sbr. 9. kafla, og að öllum vörum, sem eru í skemmdum umbúðum, eða sem ástæða er annars til að ætla að séu skemmdar eða vanti í þær, sé komið fyrir á öruggum stöðum, enda skulu allar slíkar vörur rannsakaðar nákvæmlega svo skjótt sem kostur er á.

43. gr.

Afferming skal að jafnaði fara fram á þeim stað í höfn þar sem auðveldast er að koma við tolleftirliti. Skal einkum hafa í huga, að auðvelt sé að fylgjast með flutningi vörunnar frá skipshlíð í vörugeymsluhús.

Tolleftirlitsmenn geta fyrirskipað, að skip sé látið liggja og að afferming fari fram á ákveðnum stað í höfn, sem hentastur þykir til tolleftirlits hverju sinni. Ákvörðun um affermingarstað og legustað skips skal tolleftirlitsmaður jafnan taka í samráði við hafnaryfirvöld.

44. gr.

Ef tolleftirlitsmaður tilkynnir skipstjóra eða þeim, sem kemur fram fyrir hans hönd, eða afgreiðslumanni, að vörur verði taldar úr skipi vegna tolleftirlits, má skipið hvorki afferma né ferma neinar vörur, nema tolleftirlitsmenn séu viðstaddir til að fylgjast með affermingunni eða fermingunni.

45. gr.

Þegar affermingu á hverri höfn er lokið ber skipstjóra að geta þess á eintaki því af aðalfarmskrá skipsins, sem skipinu fylgir, hverjar vörur þar hafa verið affermdar. Enn fremur

ber skipstjóra, ef tollefirlitsmaður krefst þess, að láta honum í té eintak af skráum þeim, sem trúnaðarmenn skipstjóra eða afgreiðslumanns við affermingu hafa ritað um vörur þær, sem affermdar hafa verið úr skipinu.

Tollefirlitsmanni ber, ef ástæður þykja til, að ganga frá innsiglium á farmrúmunum skipsins, eða læsa þeim að affermingu lokinni og láta þess getið í tollafgreiðsluskírteini eða innsigliðsskrá, ef hún hefur verið gerð.

IX. KAFLI Afgreiðslur og vörugæmslur.¹⁾

1) Sjá enn fremur 64. og 65. gr. og 1. mgr. 42. gr. tollalaga nr. 55/1987.

46. gr.

Skipstjórum og farstjórum annarra flutningatækja, sem flytja vörur frá útlöndum eða ótollafgreiddar vörur milli hafna innanlands, svo og afgreiðslumönnum þessara farartækja, er óheimilt að afhenda viðtakendum vörur þessar, nema með skriflegu samþykki tollstjóra [...] ¹⁾ í því umdæmi þar sem varan er, þegar afhending fer fram.

1) Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar.

47. gr.

Á tollhöfnum, þar sem tollgæslan hefur umráð vörugæmsluhúsa, geta tollefirlitsmenn jafnan ákveðið, að ótollafgreiddar vörur skuli fluttar beint úr flutningatæki í þessi vörugæmsluhús til rannsóknar eða geymslu, þar til tollafgreiðsla þeirra fer fram.

48. gr.

Afgreiðslumenn farartækja, sem flytja vörur frá útlöndum eða ótollafgreiddar vörur milli hafna innanlands, skulu hafa til umráða næga geymslustaði fyrir slíkar vörur, þar sem þeim er haldið aðgreindum frá öðrum varningi.

Vörur, sem fluttar eru í lokuðum umbúðum eða af öðrum ástæðum þurfa sérstaks eftirlits eða rannsóknar við, skulu fluttar beint úr flutningatækjum í sérstök vörugæmsluhús eða aðra geymslustaði, sem ráðuneytið ¹⁾ hefur viðurkennt til þeirra nota í samráði við viðkomandi tollstjóra. Slíkar geymslur má, er þurfa þykir, setja undir lás og innsigli tollgæslunnar. Ekki má flytja ótollafgreiddar vörur úr húsum þessum eða geymslustöðum, nema skriflegt leyfi tollstjóra [...] ²⁾ komi til.

1) Nú viðkomandi tollstjóri, sbr. 64. gr. tollalaga nr. 55/1987.

2) Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar.

49. gr.

Vörugæmsluhús þau, sem um ræðir í 2. málsg. 48. gr., skulu vera svo vönduð og traustbyggð, að allur algengur varningur sé þar vel varinn og geymdur. Þau skulu liggja svo vel við fermingu og affermingu, að auðvelt sé að hafa eftirlit með flutningi varnings milli skips og húss. Í húsum þessum skal ávallt greina á milli tollafgreiddrar og ótollafgreiddrar vöru með skilrúmi, svo að engin hætta sé á, að þeim verði blandað saman. Tollafgreidd telst vara í þessu sambandi, ef tollflokkun hennar og skoðun hennar hefur farið fram, þótt aðflutningsgjöld af henni séu ógreidd.

50. gr.

Tollefirlitsmenn skulu hafa óhindraðan aðgang að vöruheymsluhúsum, þar sem ótollafgreiddar vörur eru geymdar, til hvers konar eftirlits og rannsóknar í sambandi við starf sitt. Þeim er og jafnan heimilt að innsigla slíka geymslustaði og setja lása sína fyrir þá.

Í vöruheymslum þar sem geymdur er varningur í lokuðum umbúðum eða annar varningur, sem þarf sérstakrar rannsóknar við, skal afgreiðslumaður leggja tolfirlitsmönnum til sérstaka skála, þar sem rannsókn og skoðun vörunnar getur farið fram. Skoðunarskálar skulu þannig úr garði gerðir, að unnt sé að hita þá upp, að þar megi hafa næga birtu og auðvelt sé að halda þeim hreinum. Enn fremur skal svo um búið, að óviðkomandi aðilar eigi ekki aðgang að skoðunarskálunum, meðan skoðun eða rannsókn vöru fer fram.

X. KAFLI

Flutningur á ótollafgreiddum varningi innanlands.¹⁾

1) Sjá enn fremur 69. til 71. gr. tollalaga nr. 55/1987.

51. gr.

Ef vöru á að senda ótollafgreidda frá þeim stað þar sem hún var flutt úr farartæki því, sem flutti hana frá útlöndum, er það heimilt, ef fullnægt er skilyrðum þeim, sem hér fara á eftir, samanber þó 53. og 54. gr.

1. Varan sé send til tollhafnar.
2. Afgreiðslumaður skips þess, sem vöruna flutti frá útlöndum eða ef hann er enginn á staðnum, skipstjóri, afhendi tollstjóra [...]¹) þar sem vara er flutt úr skipi, eintak af farmskírteini eða fylgibréfi, sem varan er send með áfram, eða eftirrit af því.
3. Eintakið af farmskírteininu eða fylgibréfinu, sem um ræðir undir 2, sé afhent tollstjóra [...]¹) svo tímanlega, að fram geti farið skoðun og innsigluð vörunnar áður en hún er flutt um borð í skipið, sem flytja á vöruna til ákvörðunarstaðar.
4. Afgreiðslumaður sá, sem sendir vöruna áfram, eða skipstjóri, sendi með vörunni til afgreiðslumanns á ákvörðunarstað vörunnar, eða ef hann er enginn þar, afhendi farstjóra eintak af farmskírteini eða fylgibréfi yfir vöruna eða eftirrit af því, með áritun um það, að ekki megi afhenda viðtakanda vöruna, nema með leyfi tollstjóra [...]¹) á ákvörðunarstað vörunnar.
5. Að farmskírteinin eða fylgibréfin, sem gefin verði út fyrir vörunni, séu með þeirri sérstöku gerð, að þau séu rauð að lit og beri greinilega með sér áritun um það, að varan sé ótollafgreidd og megi því ekki afhenda hana án leyfis viðkomandi tollstjóra [...]¹) við viðlögðum sektum og ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda.

Farmskírteini það, eða fylgibréf eða farmskrárútdráttur, sem tollstjóra [...]¹) á fermingarhöfninni er afhent samkvæmt 2. tölulið þessarar greinar, sendir hann áfram til tollstjóra [...]¹) á affermingarhöfninni, ásamt tilkynningu um að aðflutningsgjöld af vörunni séu ógreidd og öðrum innflutningsskilyrðum eftir atvikum ófullnægt. Samrit af bréfi þessu sendir tollstjóri á sendingarstað endurskoðunardeild fjármálaráðuneytisins²⁾ svo fljótt sem við verður komið. Ráðuneytið ákveður nánar og lætur prenta form fyrir bréf þessi.

1) Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar. 2) Nú endurskoðunardeild embættis ríkistollstjóra.

52. gr.

Ef svo stendur á, að vörur eru á aðalfarmskrá skips skráðar til annarrar tollhafnar en þeirrar, þar sem þær fyrst eru fluttar úr skipi, sbr. 10. málsg. 35. gr., má, þegar þær eru fluttar áfram til ákvörðunarstaðar, nota farmskrá þá, sem fylgdi vörunni til landsins í stað farmskírteinis eða fylgibréfs samkvæmt 2. tölulið 51. gr., en farmskráreintakið skal þá

greinilega merkt fyrirvara þeim, sem í 5. tölulið greinir og að öðru leyti skal fullnægt skilyrðum 51. gr.

53. gr.

Ef sérstaklega stendur á getur ráðuneytið mælt svo fyrir, að í stað þess að fari sé eftir reglum 51. gr. um flutning á ótollafgreiddum vörum innanlands megi flytja slíkar vörur á þann hátt, að tolleftirlitsmenn á sendingarstað gefi út með vörunni sérstakt fylgibréf til tollstjóra eða tollgæslu á ákvörðunarstað. Fylgibréf þetta skal fengið í hendur farstjóra á farartæki því, sem flytur vöruna til ákvörðunarstaðar, og kvittar hann fyrir móttöku þess og vörunnar á samrit fylgibréfsins. Vörur, sem fluttar eru á þennan hátt, má farstjóri aðeins afhenda tollstjóra [...]¹) eða tolleftirlitsmönnum á ákvörðunarstað, og ber farmstjóri flutningatækis ábyrgð á vörunni þar til hún er komin í hendur þessara aðila með sama hætti og segir í 46. gr.

Á fylgibréfi skal greinilega tekið fram um skyldu farstjóra til að afhenda vöruna aðeins þeim aðilum, er getur hér að framan, og um viðurlög, sem við því liggja ef út af er brugðið. Að öðru leyti ákveður ráðuneytið gerð þessara bréfa.

1) Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar.

54. gr.

Ráðuneytið getur með bréfi kveðið svo á, að ótollafgreiddar vörur, sem há aðflutningsgjöld hvíla á, eða af öðrum ástæðum þurfa sérstakrar gæslu við, megi aðeins flytja með farartækjum, sem eru af sérstakri gerð eða með sérstökum útbúnaði, svo sem í lokuðum vögnum, sem tollgæslan getur læst eða innsiglað, í sérstökum geymslum í farmrúmi skips o.s.frv.

Tollgæslumenn geta jafnan sett innsigli sín á vörur, sem flytja á milli tollhafna, eða gert aðrar ráðstafanir til tryggingar gegn misferli í sambandi við flutninginn.

XI. KAFLI

Um skipsforða og eigur skipverja.

55. gr.

Við aðkomuafgreiðslu skips ber tolleftirlitsmönnum að athuga gaumgæfilega skrár þær um skipsnauðsynjar og nauðsynlegar vistir, sem getur í 1. og 2. tölulið 33. greinar og, ef ástæða þykir til, sannreyna með birgðakönnun, hvort þær séu réttar. Að þeirri rannsókn lokinni ákveða þeir um meðferð birgðanna, meðan skipið er hér við land.

Við rannsókn á skipsbirgðum og birgðaskrár skal þess jafnan gætt, hvort þar séu munir eða varningur, sem algert innflutningsbann er á af sóttvarnarástæðum eða öðrum öryggisástæðum, eða munir, sem háðir eru sérstökum opinberu eftirliti, svo sem lifandi dýr. Um slíka muni eða varning skal tolleftirlitsmaður gæta þeirra varúðar- og öryggisráðstafana, sem settar eru eða honum virðast nauðsynlegar. T.d. ber að hafa lifandi dýr lokuð inni eða hlekkjuð meðan skip er hér við land, og ávallt ber að vekja athygli skipstjórnarmanna á fyrirmælum er gilda um muni, sem hætta er talin stafa af.

Allar birgðir skips og skipverja af tóbaksvörum, sem eru umfram leyfilegan neysluförða samkvæmt 58. gr. ber þegar að setja undir innsigli. Sama gildir um áfengi samkvæmt því sem nánar verður ákveðið í sérstakri reglugerð, svo og um skotvopn, sprengjur, skotfæri, ilmvoðn og aðrar einkasöluvörur og sælgæti. Enn fremur ber jafnan að setja undir innsigli varning og muni, er skipverjar hafa meðferðis, sem eru umfram persónulegar þarfir þeirra og ekki eiga að

flytjast úr skipi á afgreiðsluhöfn. Um aðrar birgðir skips tekur tolleftirlitsmaður ákvörðun, hvort þær skuli vera áfram í skip eða ekki. Yfirleitt ber að innsigla svo mikið, sem við verður komið af dýrum vörum eða vörum, sem há aðflutningsgjöld eru af, nema magn þeirra sé sýnilega ekki umfram nauðsynjar til þeirrar ferðar skipsins.

56. gr.

Allar vörur og munir, sem sett er undir innsigli í vistageymslum og öðrum birgðageymslum skips, eða í sérstökum geymslum, ber að færa nákvæmlega á skrá, sem nefnist innsigliðsskrá skipsins. Tollgæslumanni þeim, sem sér um innsiglið, ber að undirrita skrána og færa á hana tölu og lýsingu þeirra staða, sem innsiglaðir hafa verið, svo og auðkenni á innsiglistöng þeirri, sem notuð hefur verið. Innsigli þessi má enginn opna nema tolleftirlitsmaður.

Ef vörur eru látnar undan innsigli til notkunar um borð í skipi eða til flutnings úr skipi til tollafgreiðslu, skal tolleftirlitsmaður, sem fylgist með þessu, færa það á innsigliðsskrána, sem út hefur verið látið, geta þess í hvaða skyni það var látið undan innsigli og einkennis á innsiglistöng þeirri, sem hann notaði til að innsigla geymslurúmið að nýju. Athugasemd þessa skal viðkomandi tollgæslumaður undirrita. Við brottför úr seinustu höfn hérlendis ber að afhenda tolleftirlitsmanni þeim, sem veitir skipi brottfararafgreiðslu, innsigliðsskrána og ber honum, ef því verður við komið, að fullvissa sig um, að þær birgðir séu enn í skipinu, sem þar eiga að vera samkvæmt innsigliðsskrá og öðrum gögnum [...]¹⁾

Ef einhverjar þær vörur, sem eiga að vera undir innsigli samkvæmt innsigliðsskrá, hverfa úr skipi, án þess að gerð sé fullnægjandi grein fyrir því með áritun tollgæslumanns á skrána, hvað af þeim hafi orðið, ber að kæra það athæfi til refsingar. Enn fremur ber að innheimta full aðflutningsgjöld af vörum þeim, sem horfið hafa, auk hæfilegs gjalds til viðkomandi einkasölu, ef um einkasöluvöru er að ræða.

1) Útgáfa tollvegabréfa var felld úr gildi með tollalögum nr. 55/1987 en í stað kom tilkynningaskylda um brottför, sbr. 2. mgr. 59. gr. laganna.

57. gr.

Í sambandi við áhöld, innistæðumuni, birgðir og vistir skipa, sem koma frá útlöndum, og tollfrjálst er samkvæmt a- og b-liðum 2. gr. tollskrárlaganna¹⁾, ber þess að gæta, að munir þessir og vörur séu ekki umfram það, sem hæfilegt má telja með tilliti til stærðar skips, ferðar þess og eftir öðrum atvikum. Það, sem umfram er sýnilegar nauðsynjar slíkra muna og vista, ber að flytja í land og greiða aðflutningsgjöld af því, eftir að innflutningsskilyrðum, svo sem veitingu innflutningsleyfa, hefur verið fullnægt.

Að öðru leyti er það skilyrði fyrir tollfrelsi muna þessara og birgða að þær séu í skipinu meðan það er hér við land, nema það, sem notað er um borð í skipinu til nauðsynja þess og skipverjum eða farþegum til neyslu í því.

Óheimilt er að gefa, selja eða láta á annan hátt af hendi tollfrjálsar birgðir skips, til brottflutnings úr skipi eða flytja slíkar birgðir af skipsfjölnum án löglegrar tollafgreiðslu.

1) Sjá nú 1. og 2. tl. 1. mgr. 5. gr. tollalaga nr. 55/1987.

58. gr.

Heimilt er tolleftirlitsmönnum að merkja með innsigli eða á annan auðkennilegan hátt skipsbúnað íslenskra skipa eða muni, sem eru í eigu skipverja á íslenskum skipum og þeir hafa um borð í skipunum, svo sem útvarpsviðtæki, sjónvarpstæki, ritvélar, hljóðritunartæki, sjónauka o.s.frv. Gera skal eigendum munanna aðvart, ef þeir hafa verið þannig auðkenndir,

og enn fremur skal skipstjóra afhent skrá um þá muni, sem þannig hafa verið auðkenndir í skipi hans.

Skipstjóra ber að varðveita skrá þessa og sýna hana tollefirlitsmönnum, þegar þess er krafist. Hverfi munur úr skipi, sem þannig hefur verið auðkenndur, ber eiganda hans að greiða af honum full aðflutningsgjöld, auk einkasölugjalds, ef því er að skipta, nema hann geri fullnægjandi grein fyrir, að munurinn hafi fyrirfarist eða verið fluttur úr skipi erlendis.

[59. gr.]¹⁾

1) Sjá nú 2. og 3. gr. reglugerðar nr. 251/1992, um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum, áfengisgjald, tóbaksgjald o.fl., með áorðnum breytingum.

Nú reglugerð nr. 526/2000.

60. gr.

Skip telst vera í utanlandsferðum samkvæmt þessum kafla meðan það er hér við land og flytur til innlendra hafna vörur eða farþega, sem það hefur flutt hingað til lands frá útlöndum eða vörur eða farþega, sem það hefur tekið við hérlendis til flutnings til útlanda. Hefji skip hins vegar flutninga á farþegum eða vörum eingöngu milli innanlandshafna, telst það stunda innanlandssiglingar.

61. gr.

Þegar utanlandssiglingu skips lýkur ber því að greiða aðflutningsgjöld af vistabirgðum sínum og fullnægja öðrum innflutningsskilyrðum, og afhenda birgðir sínar af einkasöluvörum til tollefirlitsins, sem skilar þeim til viðkomandi ríkiseinkasölu. Innlend fiskiskip teljast vera í utanlandssiglingum, meðan þau veiða afla, er þau síðan sigla með til útlanda, en er þau hefja veiðar, eða aðrar siglingar að nýju skal svo með farið, sem greinir hér á undan.

XII. KAFLI

Um farangur ferðamanna og um vistferlaflutninga.

[62. og 63. gr.]¹⁾

1) Sjá nú reglugerð nr. 526/2000 um um tollmeðferð vara sem ferðamenn og farmenn hafa með sér við komu til landsins, með áorðnum breytingum.

[64. gr.]¹⁾

1) Sjá nú reglugerð nr. 526/2000 um um tollmeðferð vara sem ferðamenn og farmenn hafa með sér við komu til landsins, með áorðnum breytingum.

XIII. KAFLI

Um aðflutningsskýrslur, gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda.

[65. til 67. gr.]¹⁾

1) Sjá nú reglugerð nr. 228/1993 um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra.

[68. til 69. gr.]¹⁾

- 1) Sjá nú reglugerð nr. 61/1989, um greiðslustað, gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda vegna tollmeðferðar á innfluttum vörum, með áorðnum breytingum.

XIV. KAFLI

Um skemmdir á aðfluttum vörum og uppboðssölu sjóskemmdra vara.

[70. og 71. gr.]¹⁾

- 1) Sjá nú reglugerð nr. 545/1990, um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum vegna endursendingar, eyðileggingar, rýmunar, skemmda, vöntunar eða endursölu til útlanda o.fl.

XV. KAFLI

Endursending vara.

[72. gr.]¹⁾

- 1) Sjá nú reglugerð nr. 545/1990, um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum vegna endursendingar, eyðileggingar, rýmunar, skemmda, vöntunar eða endursölu til útlanda o.fl.

XVI. KAFLI

Útflutningsskjöl og önnur skjöl, sem við koma útfluttri vöru.

[73. til 76. gr.]¹⁾

- 1) Sjá nú reglugerð nr. 228/1993 um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra.

77. gr.

Afhenda ber útflutningsskýrslur, útflutningsskjöl og fullnægja öðrum skilyrðum fyrir útflutningi fyrir tollstjóra [...] ¹⁾ svo tímanlega, áður en vörurnar eða farangurinn er fluttur um borð í skipið, sem á aðflytja þær til útlanda, að fram geti farið skoðun á vörunum.

Þegar vörur eða farangur er fluttur milli tollhafna til umskipunar, ber að afhenda útflutningsskýrslur, útflutningsskjöl og fullnægja öðrum skilyrðum fyrir útflutningi svo tímanlega fyrir tollstjóra [...] ¹⁾ á þeirri höfn, sem varan fer um borð í skipið, sem flytur vörurnar til þeirrar hafnar, sem umskipun á að eiga sér stað, að fram geti farið skoðun á vörunum, áður en vörurnar eru fluttar um borð.

Tollstjórum, hverjum fyrir sitt umdæmi, er heimilt að veita undanþágu frá fyrirmælum 1. og 2. mgr., ef sérstaklega stendur á, svo sem ef um vörur er að ræða, sem hafa verið metnar af lögskipuðum matsmönnum. ²⁾

Slíkar undanþáguveitingar eru þó bundnar því skilyrði, að skipstjórar eða afgreiðslumenn eru skyldir til að afferma vörur aftur, ef tollgæslumaður álitur það nauðsynlegt, vegna skoðunar varanna, ákvörðunar útflutningsgjalda eða ákvörðunar á verðmæti varanna.

- 1) Sjá bréf tollstjóra í Reykjavík, dags. 1. mars 1966 og bréf ríkistollstjóra, dags. 16. september 1994.

- 2) Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar.

78. gr.

Ráðuneytinu er heimilt að mæla svo fyrir, að öllum vörum, sem flytja á um borð í skip, sem ætlar til útlanda eða eru í utanlandssiglingum, og eru ætlaðar skipinu sjálfu, skipverjum eða farþegum til neyslu eða notkunar í því, skuli framvísað, þær skoðaðar og um þær gefnar

skýrslur í tollbúð eða á öðrum stað, sem tolleftirlit er framkvæmt á, áður en vörurnar eru fluttar um borð í skipið.

Þá getur ráðuneytið mælt svo fyrir, að öllum farþega- og skipverjafarangri skuli framvísað, hann skoðaður og um hann gefnar skýrslu, ef ástæða þykir til, í tollbúð eða öðrum stað, þar sem tolleftirlit er framkvæmt, áður en vörur þessar eru fluttar um borð í skipið.

Annars er skylt að framvísa fyrir tolleftirlitsmönnum vörum þeim og farangri sem um ræðir í 73. og í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, hvenær sem þeir óska og hvort sem vörurnar eða farangurinn hefur verið fluttur um borð í skipið eða ekki.

Fyrirmæli þau, sem ráðuneytið kann að gefa samkvæmt 1. og 2. mgr., skulu birt í blöðum eða með öðrum álíka almennum hætti, svo og í B-deild stjórnartíðinda.

[79. gr.]¹⁾

1) Sjá nú m.a. 126. og 135. gr. tollalaga nr. 55/1987.

XVII. KAFLI

Ferming.

80. gr.

Aðeins á tollhöfnum er heimilt að flytja í skip vörur - þar með taldar vörur til skipsþarfa, farangur, fiskafli og önnur veiði -, sem það skip á að flytja til útlanda, en ekki á öðrum höfnum, nema með leyfi tollstjóra, sem í hlut á¹⁾.

[...] ²⁾

1) Sjá einnig 1. mgr. 29. gr. tollalaga nr. 55/1987.

2) Ákvæðið á ekki lengur við.

81. gr.

Skipstjórar eða afgreiðslumenn skipa mega ekki byrja að ferma í skip vörur, sem það á að flytja til útlanda, fyrr en þeir hafa tilkynnt tollgæslumanni um ferminguna, hvar og hvenær hún eigi að fara fram og í aðalatriðum, hvað eigi að ferma.

82. gr.

Nú eru vörur afhentar skipstóra eða afgreiðslumanni til fermingar og útflutnings, og mega þessir menn eða starfsmenn þeirra ekki flytja vörurnar um borð, fyrr en þeir hafa sannfært sig um, að tollstjóra [...] ¹⁾ hafi verið afhentar útflutningsskýrslur, og að fyrir þeim hafi verið fullnægt öðrum skilyrðum, sem lög áskilja fyrir því, að flytja megi vörur til útlanda.

Tollstjórum, hverjum fyrir sitt umdæmi, er heimilt að veita undanþágu frá fyrirmælum 1. mgr., ef sérstaklega stendur á, svo sem ef um er að ræða vörur, sem fyrir hafa verið metnar af lögskipuðum matsmönnum.

Slíkar undanþáguveitingar eru bundnar sams konar skilyrði og um ræðir í 4. mgr. 77. gr.

1) Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar.

83. gr.

Ef fermdar hafa verið í skip vörur, sem það á að flytja til útlanda, má ekki flytja vörur þessar úr skipi hér á landi, nema með leyfi tolleftirlitsmanns.

84. gr.

Tollgæslumenn geta fyrirskipað, að ferming fari fram á tilteknum stöðum, sem þeir vísa á.

85. gr.

Ef tolleftirlitsmaður tilkynnir skipstjóra eða þeim, sem er fyrir hans hönd, eða öðrum, sem standa fyrir fermingu, að hann eða starfsmenn hans ætli að telja vörur í skipi, má ekki ferma vörur í skip eða afferma vörur úr skipi, nema tollgæslumenn séu viðstaddir til að fylgjast með fermingunni eða affermingunni.

Annars skulu hlutaðeigendur skyldir til að hlýða fyrirskipunum tolleftirlitsmanna um það, að við fermingu sé gætt reglu og öryggis.

XVIII. KAFLI

Farmskrár og aðrar skrár útflutningskipa.

86. gr.

Skipstjórar skulu gera farmskrá í minnst [4]¹⁾ samritum yfir allar þær vörur, sem skip tekur til útflutnings frá hverri höfn.

Ónauðsynlegt er, að settar séu á útflutningsfarmskrár vörur, sem skip tekur hér og ætlaðar eru útflutningsskipinu sjálfu til notkunar, skipverjum eða farþegum til neyslu eða notkunar í því, enda sú vörur þessar ekki umfram það, sem almennt tíðkast, og þær skráðar á skrá þá, sem um ræðir í 87. gr. Þá þarf ekki að skrá á farmskrá hluti, sem farþegar, sem verða með skipinu, hafa meðferðis í ferðatöskum eða umbúðum, þar sem föt þeirra eru geymd og venjulega er ekki heimt sérstakt flutningsgjald fyrir, en séu töskur þessar, umbúðir eða því líkt ekki skráð á farmskrána, en hins vegar í geymslu í lestarrúmunum skipsins, öðrum sérstökum geymslum þess eða til geymslu á þilfari, ber að skrá það á farangursskrá þá, sem um ræðir í 88. gr. Enn fremur er ónauðsynlegt, að skráðir séu á farmskrána hlutir, sem skipverjar - skipstjóri talinn með - hafa í fatapokum sínum, töskum eða umbúðum, þar sem þeir geyma föt sín og ekki er venjulega heimt flutningsgjald fyrir, en ef skipverjar koma töskum þessum, pokum eða því líku til geymslu í lestarrúmunum skipsins, öðrum sérstökum geymslum þess eða til geymslu á þilfari, ber að skrá þá á farangursskrá þá, sem um ræðir í 88. gr.

Farmskrár frá hverri höfn skulu vélritaðar eða greinilega skrifaðar, svo að auðvelt sé að lesa þær. Á þeim sé greinilega tilgreindur fermingarstaður vörusendingar, stykkjatala, merki og númer hverrar vörusendingar, sendandi og viðtakandi, heiti og þungi hverrar vörusendingar, svo og flutningsgjald og affermingarstaður vörusendingar.

Vörusendingar frá hverri höfn skulu tilfærðar á skrá og útdráttum í óslitinni töluröð, en í sama númeri skal skrá vörur, sem eru á sama farmskírteini eða fylgibréfi. Um leið og skipstjóri eða afgreiðslumaður tekur við skilríkum, sem sýna, að útflytja megi vörur vegna tollstjóra [...]²⁾, skal skrá farmskránnúmerið á skilríki þessi.

Vörur skulu settar á farmskrá frá þeirri höfn, sem þær fara um borð í skipið, sem flytur þær til útlanda.

Farmskrár þær, sem afhenda ber á hverri höfn, skulu vera undirritaðar af skipstjóra og afgreiðslumanni skips, ef hann er þar á staðnum, og heftar saman, ef þær eru fleiri en eitt blað.

Eintak af farmskrám yfir vörur, sem skip tekur á hverri höfn, skal vera í því, þar til það leggur úr síðustu höfn hér á landi, en tolleftirlitsmenn haf ávallt aðgang að farmskrám.

Allar útstrikanir og leiðréttingar á farmskrám skulu vera staðfestar af skipstjóra með áritun á farmskránnar. Ef því verður ekki við komið, skal fylgja farmskrám sérstakt vottorð skipstjóra um leiðréttingarnar og útstrikanirnar.

Það er bannað að gera leiðréttingar á farmskrám, sem fylgja skipi, nema í samráði við tollstjóra [...]²⁾ á þeirri höfn, þar sem vörurnar komu á farmskrá og skráin var afhent.

Ef vörusending er skráð á farmskrá að vera „in disput“ eða með öðrum sams konar fyrirvara, losnar skipstjóri ekki undan ábyrgð, ef vörusendingin er ekki með skipinu.

1) *Almennt eru farmflytjendur skyldir að skila farmskrám í tvíriti vegna innflutnings, sbr. 3. gr. auglýsingar nr. 662/1997, um skráningu farmflytjenda á innfluttum vörum og skil á farmskrám. Regla þessi gildir einnig í framkvæmd varðandi útflutning.*

2) *Sjá athugasemd við 5. til 8. gr. reglugerðarinnar.*

87. gr.

Skipstjórar erlendra skipa og íslenskra skipa, sem eru í utanlandssiglingum, skulu gera tvíritaða skrá yfir þær vörur, sem teknar eru á hverri höfn skipinu sjálfu til notkunar, skipverjum eða farþegum til neyslu eða notkunar í skipinu.

Skrá þessi skal tilgreina tölu, magn og tegund varanna, eða ef þær eru í umbúðum, tegund, tölu, merki og númer þeirra.

Skipstjóra ber að undirrita skrá þessa, og telst það til brota af hálfu skipstjóra, ef þær reynast rangar.

Annað eintakið af skránni yfir vörur, sem teknar eru í hverri höfn, skal vera í skipi, þar til er það leggur úr síðustu höfn, en tolleftirlitsmenn hafa jafnan aðgang að þessum skráum.

88. gr.

Skipstjóra ber að ger tvíritaða skrá yfir allan þann farangur, sem farþegum skipsins og skipverjum tilheyrir og tekinn hefur verið til geymslu á hverri höfn í lestar, aðrar sérstakar geymslur skipsins eða á þilfari og þar á að vera í skipinu til útlanda, enda sé farangur þessi ekki skráður á farmskrá skipsins.

Á skrá þessari skal tilgreina tölu, merki og tegund umbúða, innihald þeirra, ef við verður komið, nafn þess, sem umbúðirnar eða því líkt tilheyrir, í hvað lest, geymslu eða hvar á þilfari þessi flutningur er.

Skipstjóra ber að undirrita og hefta saman, ef fleiri en eitt blað eru, skrá þessa, og er það brot af hans hálfu, ef hún reynist röng.

Annað eintakið af skránni yfir farangur, sem tekinn er á hverri höfn, skal vera í skipi, þar til það leggur úr síðustu höfn hér á landi, en tolleftirlitsmenn hafa jafnan aðgang að skránum.

89. gr.

Skipstjórar skipa, sem taka hér á landi vörur til innanlandshafna og í eru vörur, sem það skip hefur flutt hingað til lands, eða vörur, sem það skip á að flytja til útlanda, eða í verða fermdar vörur til útflutnings, áður en allur innanlandsflutningurinn er fluttur úr skipinu, skulu gera tvíritaðar skrár yfir vörurnar, sem skipið á að flytja til innanlandshafnanna. Skulu skrár þessar greina sömu atriði og farmskrár um útflutningsvörur og vera undirritaðar af skipstjóra og heftar saman, ef fleiri en eitt blað eru, og er það brot af hans hálfu, ef þær reynast rangar, en tolleftirlitsmenn skulu jafnan eiga aðgang að þessum skráum.

Annað eintakið af skránni yfir vörur, sem skip tekur til innanlandshafna, skal vera í skipinu, þar til allar þær vörur, sem á skránni eru, hafa verið fluttar úr því.

90. gr.

Skipstjórar skipa þeirra, sem um ræðir í 89. gr. skulu gera tvíritaða skrá yfir farangur, sem tilheyrir farþegum skipsins og skipverjum og tekinn er til flutnings í lestum skipsins, öðrum sérstökum geymslum þess eða á þilfari.

Skrá þessi skal tilgreina sömu atriði sem skrár yfir farangur, sem verður í lestum, öðrum geymslum eða á þilfari til útlanda, sbr. 88. gr., og skal hún undirrituð af skipstjóra og samheft,

ef hún er fleiri en eitt blað, en ef hún reynist röng, er það brot af hálfu skipstjóra. Tolleftirlitsmenn skulu jafnan eiga aðgang að þessum skrá.

Annað eintakið af skránni yfir farangur til innanlandshafna, sem er í lestum, öðrum sérstökum geymslum eða á þilfari skipsins, skal vera í því, þar til er allur slíkur farangur hefur verið fluttur úr því.

91. gr.

Hvenær sem tolleftirlitsmenn þurfa, skulu skipstjórar skipa, sem eru í innanlandssiglingum, skyldir til að láta í té skrá yfir skipverja og farþega í skipi.

Öll skip, sem ætla að flytja héðan farþega til útlanda, skulu hafa skrá yfir þessa farþega, en skrá þessi skal tilgreina sömu atriði og farþegaskrár aðkomuskipa, sbr. 38. gr.

Ef tolleftirlitsmenn óska, skulu skipstjórar skipa, sem ætla til útlanda, láta þeim í té eftirrit af skipshafnarskrá.

XIX.KAFLI

Brottför skipa.

92. gr.

Áður en skip lætur úr höfn ber skipstjóra að greiða skipakomugjöld og önnur áfallin opinber gjöld af skipinu, sem greiða ber til tollstjórnarinnar.

Þá ber skipstjóra áður en látið er úr höfn að vitja allra skilríkja, skráa og annarra skjala, sem í skipinu eiga að vera eða því tilheyra, en tolleftirlitsmenn hafa tekið í sínar vörslur.

Ef skip hefur lestað vörur til útflutnings, eða farþegaflutning, sem skylt er að hafa á skrá samkv. 88. gr., ber skipstjóra að afhenda tolleftirlitsmanni, áður en skip lætur úr höfn, skrá um þennan varning, svo og, ef um erlent skip er að ræða eða íslenskt skip, sem er í utanlandssiglingum, skrá um allar vistir og aðrar skipsnauðsynjar, sem keyptar hafa verið á viðkomandi höfn. Útflutningsfarmskránni skulu fylgja skilríki fyrir því að fullnægt hafi verið öllum skilyrðum fyrir því að flytja megi vörur þær, sem hún greinir, til útlanda.

[93. gr.]¹⁾

1) Ákvæðið þetta um tollafgreiðsluskírteini á ekki við lengur.

94. gr.

Með þeim undantekningum, sem gerðar eru í 2. málsg. þessarar greinar, skulu öll skip, sem leggja af stað héðan til útlanda, skyld að koma við á einhverri af tollafgreiðsluhöfnum þeim, sem taldar eru í 26. gr., til að fá brottfararafgreiðslu.

Undanþegin ákvæðum 1. málsg. eru:

- a. Erlend skip, sem leitað hafa hér hafnar í veiðiferð.
- b. Skip þau, sem um ræðir í 98. gr.
- c. Innlend fiskiskip, sem sigla eingöngu með eigin afla til sölu á erlendum markaði, enda haldi þau til útlanda beint af veiðum, án viðkomu í innlendri höfn.

Hafi skip þau, sem greinir í stafliðum a og c meðferðis verulegar vistabirgðir, veiðarfæri eða annan skipsbúnað umfram það, sem telja verður nauðsynlegt til þeirrar ferðar, gildir undanþága samkvæmt 2. málsgrein þessarar greinar ekki um þau, en ávallt ber þó að taka fram í aðkomuafgreiðsluskírteini skipsins að því sé óheimilt að sigla til útlanda án viðkomu í tollafgreiðsluhöfn.

95. gr.

Áður en skip lætur úr seinustu höfn á leið til útlanda ber skipstjóra að festa saman farmskránnar um allar þær útflutningsvörur, sem skipið hefur tekið hér við land, og festa við þær vottorð, sem hann undirritar, þess efnis, að skipið hafi ekki tekið og taki ekki hérlendis aðrar útflutningsvörur en þær, sem á farmskránum greinir. Á sama hátt ber skipstjóra að gang frá öllum skráum um farþegaflutning og annan varning, sem í skipinu er, og skylt er að færa á skrár. Ef um erlent skip er að ræða, eða íslenskt skip, sem er í utanlandsferðum, ber skipstjóra á sama hátt að festa saman skránnar um allar vistir og aðrar skipsnauðsynjar, sem skip hefur tekið hér við land og votta, að á þeim skráum sé allur sá varningur talinn.

Skrár þær, sem 1. málsg. getur, afhendir skipstjóri tolleftirlitsmanni þeim, sem afgreiðir skipið til brottfarar. Jafnframt fær skipstjóri tolleftirlitsmanni í hendur aðkomuafgreiðsluskirteini skipsins og innsigliðskrá, ef gerð hefur verið.

96. gr.

Þegar tolleftirlitsmaður hefur fengið í hendur gögn þau, sem getur í næstu grein hér á undan, og skipstjóri hefur jafnframt fullnægt fyrirmælum 92. greinar, gerir tolleftirlitsmaður þær athuganir á farmi skips, vistum og öðrum birgðum, og öðru því, sem ástæða þykir til að rannsaka, en að því loknu gefur hann skipi brottfararleyfi, nema ástæða sé til að ætla að misferli hafi átt sér stað, sem vísa beri til tollyfirvalda eða dómstóla til nánari rannsóknar.

[....]¹⁾

1) Útgáfa tollvegabréfa var felld úr gildi með tollalögum nr. 55/1987 en í stað kom tilkynningaskylda um brottför, sbr. 2. mgr. 59. gr. laganna.

XX. KAFLI.

Sérákvæði um skemmtiskip og herskip.

97. gr.

Skemmtiskip, sem koma hingað til lands með félög manna og farþega, sem halda áfram með skipinu, eru undanþegin því að hafa meðferðis frá útlöndum vöruskrár og skipverjaskrár og undanþegin innsigliun á nauðsynjavistum og öðrum skipsforða. Undanþága þessi er þó því skilyrði bundin, að skipið hafi ekki meðferðis vörur, sem eiga að flytjast hér úr skipinu, í skipi séu ekki farþegar, sem verða hér eftir, skipið taki hér ekki farþega eða vörur, að skipsforða undanskildum, að tollvörður sé hér í skipinu, að mönnum úr landi sé bannað að fara um borð nema með sérstöku leyfi tolleftirlitsmanns og að skipið greiði kostnað af tollvörslu um borð í því.

98. gr.

Fyrirmæli reglugerðar þessarar um tolleftirlit með skipum taka ekki til erlendra herskipa. Þau eru undanþegin skyldu til að afhenda vöruskrár og skipverjaskrár og þurfa ekki að sæta innsigliun á vistaförða, skipsbirgðum né eigum skipverja.

Leiti erlent herskip hér hafnar er þó fyrirlíða þess jafnan skylt að gefa tolleftirlitsmönnum skýrslu er greini nafn skips, þjóðerni, komudag og staðfestingu þess, að um herskip sé að ræða. Enn fremur ber honum, ef skip fermir hér vörur eða affermir, að afhenda tolleftirlitsmönnum skrá um þær vörur.

XXI. KAFLI.

Um afgreiðslutíma, endurgreiðslu kostnaðar af tollgæslu o.fl.

[99.-101 gr.]¹⁾

- 1) Sjá nú reglugerð nr. 107/1997, um greiðslu kostnaðar vegna tollafgreiðslu utan almenns afgreiðslutíma eða utan aðaltollhafna og vegna sérstakrar tollmeðferðar vöru, sbr. reglugerðir nr. 301/1997, 213/1998 og 368/1998 um breytingu á henni.

XXII. KAFLI Refisákvæði.

[102. gr.]¹⁾

- 1) Sjá XIV. kafla tollalaga nr. 55/1987.

103. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

XXIII. KAFLI

Ákvæði reglugerðar þessarar öðlast þegar gildi. Þó koma ákvæði 101. greinar, um geymslugjald af vörum, ekki til framkvæmda að því er varðar vörur, sem eru í vörslum tollgæslunnar þegar reglugerðin tekur gildi, fyrir en 1 mánuði eftir gildistöku hennar.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 50. grein laga nr. 68 frá 1956 um tollheimtu og tollefirlit.

Reglugerð

nr. 56/1961, um tollvörugeymslur, sbr. reglugerðir nr. 190/1983, 215/1984, 314/1984 og 410/1984 um breytingu á henni.

I. KAFLI Almenn ákvæði.

1. gr.

Tollvörugeymslur samkvæmt reglugerð þessari eru þrenns konar:

1. Almennar tollvörugeymslur.
2. Tollfrjálsar forðageymslur.
3. Flutningageymslur (Transit-geymslur).

Leyfi ráðherra þarf til að stofna og reka tollvörugeymslu.

Auk þeirra skilyrða, sem lög og reglugerðir setja um rekstur tollvörugeymslna, getur ráðherra bundið leyfi öðrum þeim skilyrðum, sem nauðsynleg kunna að þykja, til að tryggja hagkvæman rekstur geymslu og til að fyrirbyggja, að eftirlit með henni verði óhæfilega erfitt eða kostnaðarsamt.

2. gr.

Sá, sem ætlar að reka tollvörugeymslu, skal áður en geymsla er tekin í notkun, setja ríkissjóði tryggingu, sem ráðherra ákveður í leyfi samkvæmt 1. gr., fyrir opinberum gjöldum, sem hann kann að þurfa að greiða vegna reksturs geymslunnar, þar með talið eftirlitsgjald samkv. 17. gr. og geymslugjald eða leiga, ef geymsla er rekin í húsakynnum tollgæslunnar.

3. gr.

Tollvöruheymslur má aðeins reka í húsakynnum, sem tollyfirvöld hafa samþykkt til þeirra nota.

Ekki skal samþykkja önnur hús til afnota fyrir tollvöruheymslur en traustar byggingar, sem öruggar mega teljast til geymslu á öllum algengum varningi. Glugga- og dyraumbúnaður skal vera traustur og þannig til hagað, að auðvelt sé að fylgjast með allri umferð um geymsluna og með öllum flutningi á varningi að henni og frá.

Úr tollvöruheymslu má ekki vera innangengt til húsakynna, sem höfð eru til annarra nota.

Óheimilt er að gera breytingar á húsakynnum tollvöruheymslu nema að fengnu leyfi tollyfirvalda.

Leyfishafa er skylt að halda húsum tollvöruheymslu sinnar og útbúnaði vel við og verða við fyrirmælum tollyfirvalda um endurbætur á því, sem gengur úr sér. Heimilt er að svipta leyfishafa leyfi til að reka tollvöruheymslu, ef hann fullnægir ekki þeim skilyrðum, sem sett eru í þessari málsgrein.

4. gr.

Óheimilt er að geyma samtímis í sömu húsakynnum tollgeymsluvörur og annan varning.

Þegar vara, sem liggur í tollvöruheymslu, hefur verið tollafgreidd til brottflutnings úr geymslunni, skal hún flutt þaðan án tafar.

5. gr.

Leyfishafa er skylt að láta tollgæslunni endurgjaldslaust í té innan tollvöruheymslu nægilegt og hæfilega búið athafnapláss til vöruskoðunar og annarra eftirlitsstarfa, svo og tæki og útbúnað, sem nauðsynlegur er til þeirra starfa.

6. gr.

Tollyfirvöld geta kveðið svo á, að vörur í hæstu gjaldaflokkum eða vörur, sem af einhverjum ástæðum eru mjög vandgeymdar, megi aðeins geyma í sérstaklega lokuðum herbergjum innan tollvöruheymslu, eða að hlýtt sé annars sérstökum öryggisráðstöfunum um meðferð þeirra og geymslu.

7. gr.

Tollvöruheymslur skulu jafnan vera bæði undir lás geymsluhafa og lás og innsigli tollgæslunnar.

8. gr.

Ráðherra ákveður með auglýsingu hverjar vörur megi setja í tollvöruheymslu. Óheimilt er þó að setja í almennar tollvöruheymslur eða tollfrjálsar forðageymslur vörur, sem innflutningur er bannaður á vegna sóttvarna, varna gegn alidýrasjúkdómum eða jurtasjúkdómum eða af öðrum öryggisástæðum. Um heimild til geymslu á slíkum vörum í flutningageymslum (transit-geymslum) fer eftir ákvæðum þess ráðuneytis, sem viðkomandi öryggisráðstafanir heyra undir.

Í tollvöruheymslur, sem tollgæslan rekur, er óheimilt að setja eldfim efni, efni, sem sprengihætta stafar af, eða vörur, sem annars getur stafað hætta af fyrir tollvöruheymsluna eða vörur, sem þar eru geymdar.

9. gr.

Tollgæslumenn skulu hafa óhindraðan aðgang að tollvörugeymslum, hvenær sem þeir óska, til rannsóknar og eftirlits. Þeir geta hvenær sem er gert birgðatalningu í geymslunum og er geymsluhafi og starfsmenn hans skyldir að leggja til þá aðstoð, sem þarf til þess að talning verði framkvæmd.

[...]¹)

1) 2. og 3. mgr. féllu brott sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 410/1984.

10. gr.

Geymsluhafa ber að halda nákvæmt birgðabókhald um þær vörur, sem hann hefur í tollvörugeymslu. Birgðabókhaldið skal sýna allar hreyfingar á vörum í tollvörugeymslu og úr henni.

Tollgæslumenn skulu hafa aðgang að birgðabókhaldi geymsluhafa til rannsóknar og eftirlits, hvenær sem er, svo og að bókhaldi hans að öðru leyti, ef þess gerist þörf til að leita skýringar á atriðum, sem varða vörur, er farið hafa um tollvörugeymsluna.

11. gr.

Geymsluhafa ber að tilkynna viðkomandi tollstjóra, hverjir hafa heimild til að ganga um geymslur hans. Tollgæslumönnum ber að sjá um, að engum óviðkomandi sé leyfð umferð um tollvörugeymslur. Rétt er þeim, sem hefur heimild til að ganga um tollvörugeymslu að taka þangað með sér þá aðstoðarmenn, sem nauðsyn krefur, vegna starfa í geymslunni.

12. gr.

Tollgæslumenn hafa heimild til að rannsaka allar vörur og muni, sem eru í tollvörugeymslu, svo og alla muni og allar vörur, sem fluttar eru í tollvörugeymslu eða úr henni. Þeim er heimilt að gera leit í öllum þeim farartækjum, sem um geymslurnar fara eða flytja menn eða muni að þeim eða frá. Enn fremur er tollgæslumönnum heimilt að leita á mönnum, sem staddir eru í tollvörugeymslu, starfa við vöruflutninga að tollvörugeymslu eða frá, svo og mönnum, sem annars eru á leið úr tollvörugeymslu.

13. gr.

Vöru má því aðeins flytja í tollvörugeymslu, að fyrir liggi skriflegt samþykki tollstjóra í því umdæmi, sem tollvörugeymslan er. Þetta á þó ekki við, ef vörur eru fluttar beint úr vistarforða skips eða flugvélar í tollfrjálsa forðageymslu viðkomandi útgerðar- eða flugfélags, né um vörur, sem fluttar eru beint úr farartæki, sem flutti þær til landsins, í flutningageymslur (transit-geymslur), enda séu skilyrði til þess að taka megi vöruna í slíka geymslu.

Um skýrslur og önnur gögn varðandi vörur, sem fluttar eru í tollvörugeymslur án undanfarandi samþykkis tollstjóra, samkvæmt því, sem segir hér næst á undan, gilda reglur 34. og 46. gr. reglugerðar þessarar.

14. gr.

Óheimilt er að flytja vörur úr tollvörugeymslu nema fyrir liggi skriflegt leyfi viðkomandi tollstjóra. Ákvæði þetta gildir ekki um vörur úr tollfrjálsnum forðageymslum né vörur, sem seldar eru úr verslunum, sem heimild hafa til að selja tollfrjálsan varning til farþega í ferðum milli landa.

15. gr.

Aðflutningsgjöld af vörum, sem settar hafa verið í tollvörugeymslu, skulu miðuð við það magn, sem sett var í geymsluna. Nú kemur fram óeðlileg rýrnun eða vöntun á vörum í

tollgeymslu og er þá geymsluhafi skyldur að greiða tolla og önnur aðflutningsgjöld af því sem vantar, þótt annar sé eigandi vörunnar.

16. gr.

Þegar aðflutningsgjöld eru greidd af vörum úr tollvöruheymislu skal um greiðslu þeirra fullnægingu innflutningsskilyrða og annarra opinberra fyriræla um aðflutta vöru, fara samkvæmt þeim reglum, sem gilda þegar tollgreiðsla fer fram. Heimilt er þó, þegar krafist er gjalda af vöru, sem glatast hefur eða misfarist í tollvöruheymislu, að krefja hæstu aðflutningsgjöld, sem gilt hafa á tímabilinu frá því að vara var sett í tollvöruheymisluna og þar til gjöldin eru greidd.

17. gr.

[Geymsluhafa ber að greiða rikissjóði gjald fyrir vinnu og eftirlit tollgæslumanna í tollvöruheymislum öðrum en almennum tollvöruheymislum, sbr. II. kafla, en um þær skulu gilda sömu reglur og um vinnu og tolfertirlit í almennum vöruheymislum farmflytjenda.

Gjald skv. 1. mgr. skal miða við tímakaup tollgæslumanns eins og það er á hverjum tíma að viðbættum launatengdum gjöldum. Gjaldið reiknast fyrir hverja byrjaða klukkustund.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 314/1984.

18. gr.

Óheimilt er að neyta varnings, sem er í tollvöruheymislu eða nota hann á annan hátt innan geymslunnar eða annars staðar áður en fullnaðar tollafgreiðsla hans fer fram. Ákvæði þetta á einnig við ef vöru, sem á að flytja í tollvöruheymislu, er neytt eða hún er notuð eða henni skotið undan á annan hátt, áður en hún komst í geymsluna.

Óheimil og refsiverð er hvers konar meðferð á vöru, sem er í eða á að fara í tollvöruheymislu, og er andstæð þeim fyrirælum, sem tollstjóri hefur gefið um meðferð vörunnar.

19. gr.

Lögveð samkvæmt 28. gr. laga um tollheimtu og tolfertirlit nr. 68 frá 1956 hvílir á vörum, sem eru í tollvöruheymislu. Lögveðið nær til aðflutningsgjalda af vörunni og allra annarra gjalda til rikissjóðs, sem á hafa fallið vegna geymslu vörunnar, svo sem eftirlitsgjalds samkvæmt 17. gr. og geymslugjalds eða leigu í þeim geymslum, sem tollgæslan rekur.

II. KAFLI

Almennar tollvöruheymislur.

20. gr.

Ráðherra getur ákveðið, að tollgæslan reki almennar tollvöruheymislur á höfnum, þar sem húsakostur og aðrar aðstæður til þess eru fyrir hendi.

Með þeim skilyrðum, sem greinir í I. kafla reglugerðar þessarar, getur ráðherra veitt sveitarfélögum, félögum eða einstaklingum, heimild til að stofna og reka almennar tollvöruheymislur.

Leyfi skal að jafnaði veitt þeim einum, sem geta almennt látið þeim aðilum, er í 21. gr. getur, í té afnot þeirrar tollvöruheymislu, sem þeir hyggjast reka. Þó er heimilt að veita leyfi til að reka tollvöruheymislu á takmörkuðum grundvelli, en að jafnaði skal það ekki gert nema um sé að ræða geymslur fyrir sérstaka vöruflokka, sem fluttir eru inn eða úr landi í stórum sendingum og ekki eru margbrotnir í tollmeðferð.

21. gr.

Innflutningsverslunum, iðnrekendum, útgerðarfyrirtækjum og öðrum, sem svipaðra hagsmuna hafa að gæta í sambandi við innflutning vöru eða útflutning, er heimilt að koma vörum sínum til geymslu í almennum tollvörugeymslum, meðan þess er beðið, að þær verði endanlega tollafgreiddar eða fluttar úr landi.

22. gr.

Áður en vara er færð í tollvörugeymslu samkvæmt þessum kafla, ber að afhenda tollstjóra innflutningsskýrslu um vöruna, er sé greinilega auðkennd um, að hana eigi að leggja í almenna tollvörugeymslu.

Í skýrslunni skal greina:

Eiganda vöru eða umráðamann, innflutningsfarartæki, farmskrárnúmer, tölu, tegund og merkingu stykkja í vörusendingunni. Enn fremur öll önnur atriði, sem krafist er í venjulegri tollinnflutningsskýrslu, um vörumagn, verðmæti vöru og annað, sem máli skiptir um tollflokkun vöru og útreikning aðflutningsgjalda af henni. Skýrslunni skulu fylgja þau gögn til staðfestingar verði, vörutegund og vörumagni, sem eiga að fylgja tollinnflutningsskýrslum við fullnaðartollafgreiðslu. Í skýrslunni eða gögnum þeim, sem henni fylgja, skal koma greinilega fram innihald hvers einstaks stykkis í vörusendingunni.

23. gr.

Vörusendingu, þ.e. þær vörur, sem fluttar eru til landsins í sama farmskrárnúmeri, skal leggja í tollgeymslu í einu lagi, nema áður sé fengið leyfi réttra yfirvalda til að skipta sendingunni til tollafgreiðslu.

Ef í vörusendingu eru fleiri en ein vörutegund skal tölumerkja hvern lið á vöruheikningi þeim, sem fylgja ber tollskýrslu samkvæmt næstu grein hér á undan. Við síðari tollmeðferð vörusendingarinnar skal jafnan vitna til þessarar tölumerkingar ásamt heiti viðkomandi vörutegundar.

24. gr.

Innflutningsskýrslu samkvæmt 22. gr. skal afhenda tollstjóra í tvíriti ásamt fylgiskjölum, auk hagskýrslueintaks. Tollstjóri geymir eintak skýrslunnar uns vörusending hefur öll verið tollafgreidd endanlega, en þá gengur skýrslueintak þetta, ásamt fylgiskjölum, til endurskoðunardeildar tollreikninga. Á annað eintak skýrslunnar ritar tollstjóri leyfi til að vöruna megi flytja í tollvörugeymslu. Skýrslueintak þetta varðveitir tollgæslan, ásamt fylgiskjölum. Um meðferð skýrslna þessara, þegar vara er flutt ótollafgreidd til annarrar tollhafnar, gilda ákvæði 28. greinar.

25. gr.

Þegar tollstjóri hefur fengið í hendur innflutningsskýrslu samkvæmt 22. gr., lætur hann framkvæma þá rannsókn á vörusendingu, sem þurfa þykir, og tollflokka vörunar. Að því loknu gefur hann leyfi til að vörunar verði fluttar í tollvörugeymslu, enda sé öllum skilyrðum til þess að öðru leyti fullnægt.

26. gr.

Þegar óskað er tollafgreiðslu á vöru, sem er í almennri tollvörugeymslu, skal gerð um hana skýrsla (tollafgreiðsluskýrsla) í því formi, sem sýnt er á fylgiskjali nr. 1 með reglugerð þessari. Í skýrslunni skal greina skip það, er flutti vöruna til landsins, komudag þess, farmskrárnúmer og tegund, magn, tollflokk og verð þeirrar vöru, sem óskast tollafgreidd.

Skýrslu þessa skal afhenda tollstjóra í fjórriti og er eitt eintakið tollreikningur, sem vörueigandi fær aftur í hendur kvittaðan, er hann hefur greitt aðflutningsgjöld af vörinni.

Skýrslu þeirri, sem greinir í næstu málsgrein hér á undan, skal skilað til tollstjóra með sundurliðuðum útreikningi þeirra aðflutningsgjalda, sem greiða ber af vörum þeim, sem óskast tollafgreiddar. Sá, sem skýrsluna gefur ábyrgist réttan útreikning gjaldanna.

Sé beiðst tollafgreiðslu á vöru úr tollvöruheymslu án greiðslu aðflutningsgjalda, t. d. til endurútflutnings, er óþarft að reikna út aðflutningsgjöldin, en þá skal greinilega tekið fram í skýrslunni, hværrar tollmeðferðar er óskað á vörinni.

Sé óskað flutnings á vöru milli tollvöruheymslna ber að nota skýrsluformið, sem sýnt er á fylgiskjali nr. 2 með reglugerð þessari, sbr. 29. gr.

Þegar aðflutningsgjöld hafa verið greidd eða skilyrðum að öðru leyti fullnægt fyrir að afhenda megi vöru úr tollvöruheymslu, ritar tollstjóri til þess samþykki sitt á eitt eintak tollafgreiðsluskýrslunnar. Eintak þetta afhendir vörueigandi tollstarfsmanni þeim, sem eftirlit hefur með geymslunni og varðveitist það með öðrum skjölum tollgæslunnar varðandi viðkomandi vörusendingu.

27. gr.

Um leið og ráðherra leyfir að setja megi ákveðna vörutegund í tollvöruheymslu, sbr. 8. gr., getur hann ákveðið lágmark þess, sem setja má í geymslu eða taka úr henni hverju sinni af þeirri vörutegund.

28. gr.

[Vöru má senda ótollafgreidda úr almennri tollvöruheymslu til annarrar tollhafnar. Um flutning á tollgeymsluvöru milli tollhafna eða tollumdæma gilda reglurnar um flutning á ótollafgreiddum varningi innanlands.]¹⁾

Þegar tollgeymsluvara er flutt á milli tollumdæma samkvæmt 1. málsgr. þessarar greinar, skal senda tollstjóra í því tollumdæmi, sem vara er send til, þau tollskjöl, sem lögð hafa verið fram um vöruna.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 215/1984.

29. gr.

Flytja má vöru úr almennri tollvöruheymslu í tollfrjálsa forðageymslu á sömu höfn, svo og í tollfrjálsar birgðageymslur verslana þeirra, sem um getur í 1. mgr. 15. gr. laga um tollvöruheymslur nr. 47 frá 1960.

Við flutning á vöru úr almennri tollvöruheymslu í geymslur þær, sem um getur í þessari grein ber vörueiganda að leggja fram hjá tollstjóra skýrslu í fjórriti, gerða á eyðublað það, sem sýnt er á fylgiskjali nr. 2 með reglugerð þessari. Tveim eintökum skýrslunnar heldur tollstjóri. Verður annað þeirra fylgiskjal um tollafgreiðslu vörunnar úr almennu tollvöruheymslunni, en hitt eintakið geymist sem gagn um að vörunar hafi verið lagðar inn í viðkomandi forðageymslu. Sé um að ræða vörur, sem lagðar eru inn í geymslu tollfrjálsrar verslunar, er síðastgreint skýrslueintak óþarft.

Á tvær af skýrslum þeim, sem getur í næstu málsgrein hér á undan ritar tollstjóri leyfi um að vörunar megi flytja milli tollvöruheymslanna. Skýrslueintök þessi varðveitir tollgæslan. Annað sem fylgiskjal um afgreiðslu vörunnar út úr almennu tollvöruheymslunni, en hitt sem skýrslu um vörur fluttar í forðageymsluna. Á síðast nefnda eintakið ber að færa áritun um afgreiðslu varanna út úr forðageymslunni.

30. gr.

Þar sem innlent tollvörugjald eða aðflutningsgjöld af erlendu hráefni eru endurgreidd af innlendri iðnaðarvöru við útflutning, er heimilt að koma slíkri vöru í tollvörugeymslu samkvæmt þessum kafla, meðan þess er beðið, að varan verði flutt úr landi. Heimilt er að endurgreiða gjöld þau, er í þessari málsgrein getur, þegar varan er komin í tollvörugeymslu.

Áður en vara er flutt í tollvörugeymslu samkvæmt þessari grein skal afhenda tollstjóra skýrslu um vöruna ásamt þeim fylgiskjölum, sem nauðsynleg eru til að útreikningur þeirra gjalda, sem endurgreiðast eiga, geti farið fram. Nota ber skýrslur í því formi, sem sýnt er á fylgiskjali nr. 3 með reglugerð þessari.

Þegar fullnægt er þeim skilyrðum, að vöru megi flytja í tollvörugeymslu samkvæmt þessari grein, ritar tollstjóri leyfi til þess á tvö eintök skýrslu þeirrar, sem getur í næstu málsgrein hér á undan. Skýrslur þessar afhendir geymsluhafi tollgæslumanni þeim, sem umsjón hefur með geymslunni, en hann fylgist með því, að varan fari í geymsluna og kannar, að rétt sé frá skýrt um tegund hennar og magn, eftir því sem þurfa þykir.

Þegar varan er komin í geymsluna, ritar tollgæslumaður vottorð um það á eintak skýrslu þeirrar, sem getur hér að framan, og sendir eintakið tollstjóra, sem aftur sendir það til fjármálaráðuneytisins ásamt þeim gögnum, sem nauðsynleg eru til þess að endurgreiðsla aðflutningsgjalda og/eða innlands tollvörugjalds geti farið fram. Annað eintak skýrslunnar varðveitir tollgæslan með öðrum skjölum, sem varða birgðir viðkomandi geymslu, og skal skrá á það, þegar varan er flutt úr geymslunni, magn þess, sem afgreitt er hverju sinni, ásamt dagsetningu.

31. gr.

Vöru, sem sett hefur verið í almenna tollvörugeymslu, skal tollafgreiða endanlega innan eins árs frá því hún kom til landsins, nema fjármálaráðherra samþykki lengri frest.

Hafi útflutningsvara verið sett í tollvörugeymslu samkv. 30. gr., skal hún flutt úr landi, eða eftir atvikum flutt í tollfrjálsa forðageymslu samkv. III. kafla reglugerðar þessarar, innan eins árs frá því að varan var sett í geymslu, ella ber að greiða að nýju þau gjöld, sem endurgreidd voru, þegar varan var flutt í geymsluna.

III. KAFLI

Tollfrjálsar forðageymslur.

32. gr.

Ráðherra getur leyft skipaútgerðum og flugfélögum, sem eiga farartæki að staðaldri í förum milli Íslands og annarra landa, að geyma vistir, útbúnað og annan forða fyrir þau farartæki í sérstökum geymslum án greiðslu aðflutningsgjalda. Í geymslur þessar má einnig setja innlendar framleiðsluvörur, sem keyptar eru sem forði skipa eða flugvéla og má endurgreiða gjöld samkvæmt 30. gr., þegar þær hafa verið fluttar í geymslur þessar.

Ákvæði 1. málsgr. greinar þessarar eiga ekki við um veiðiskip, enda þótt þau sigli með afla sinn til sölu á erlendan markað.

33. gr.

Í geymslur samkvæmt þessum kafla má setja vörur:

- a) sem fluttar eru inn í því skyni,
- b) innfluttar vörur, sem keyptar eru hérlandis ótollafgreiddar og fluttar eru í geymsluna beint úr afgreiðslu aðkomufarartækis eða úr almennri tollvörugeymslu samkvæmt II. kafla reglugerðar þessarar,
- c) úr birgðum skipa eða flugvéla geymsluhafafa,
- d) innlendar framleiðsluvörur.

34. gr.

Þegar óskað er að setja ótollafgreiddar vörur í tollvöruheymslur samkvæmt þessum kafla, skal gera um þær innflutningsskýrslu í því formi, sem sýnt er á fylgiskjali nr. 4 með reglugerð þessari. Skýrsluna skal gera í tvíriti. Varðveitir tollstjóri annað eintakið uns vörusendingin er að fullu tollafgreidd, en á hitt eintakið ritar hann leyfi um, að vöruna megi flytja í birgðageymsluna, og varðveitir tollgæslan það. Á þetta eintak eða fylgiblað, sem fest er við það, færir tollgæslumaður sá, sem umsjón hefur með geymslunni það, sem hverju sinni er tekið úr geymslunni af viðkomandi vörusendingu, ásamt dagsetningu.

Ekki þarf að leita fyrirfram samþykkis tollstjóra áður en vara er flutt í tollfrjálsa birgðageymslu úr birgðum skips eða flugvélar geymsluhafa, en þegar svo stendur á getur tollstjóri lagt svo fyrir, að innflutningsskýrslan sé afhent tollgæslumanni þeim, sem umsjón hefur með geymslunni, í tvíriti, og að hann sendi tollstjóra þegar annað eintakið.

Nota má samrit af birgðaskrá flugvélar í stað innflutningsskýrslu þeirrar, sem ræðir um í næstu málsgrein hér á undan, enda samþykki ráðuneytið form skrárinnar.

Um flutning á vörum úr almennri tollvöruheymslu í birgðageymslu samkvæmt þessum kafla gilda ákvæði 29. gr. reglugerðar þessarar.

Tollstjóri ákveður hverju sinni, hvort krafist skal gagna um verðmæti vöru, sem lögð er inn í forðageymslu úr birgðum skips eða flugvélar.

35. gr.

Úr tollvöruheymslu samkvæmt þessum kafla má aðeins flytja vörur sem birgðaförða beint í farartæki, sem er í utanlandsferðum, enda séu vörunar eingöngu notaðar í því farartæki. Heimilt er tollgæslumönnum að innsigla vörur þessar um borð í viðkomandi farartæki eða gera aðrar ráðstafanir til að koma í veg fyrir misferli með þær. [Leyfishafa skv. 32. gr. er heimilt samkvæmt ákvæðum þessa kafla að selja vistir, útbúnað og annan forða úr forðageymslu sinni í innlend farartæki sem eru að staðaldri í utanlandsferðum og eru í eigu annarra aðila eða erlend farartæki sem hafa hér skamma viðdvöl, svo og að endurútflytja eða endursenda og ennfremur að tollafgreiða þaðan vörur til neyslu eða sölu innanlands, ef sérstaklega stendur á svo sem vegna hættu á skemmdum.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 190/1983.

36. gr.

Áður en vörur eru fluttar úr geymslu samkvæmt þessum kafla um borð í skip eða flugvél sem forði, skal afhenda tollgæslumanni, sem hefur eftirlit með geymslunni, skýrslu um vörunar. Í skýrslunni skal greina tegund, magn og eftir atvikum verðmæti vöru, svo og úr hvaða vörusendingu varan er. Síðasttöldu upplýsingum má þó sleppa, þegar um er að ræða neysluvöruforða flugvéla.

Skýrsla þessi skal gerð í því formi, sem sýnt er á fylgiskjali 5 með reglugerð þessari.

Þegar skýrsla samkvæmt 1. málsgr. hefur verið afhent tollgæslumanni, sem hefur eftirlit með viðkomandi forðageymslu, ber honum að fylgjast með því, að þær vörur, sem fluttar eru úr geymslunni séu í samræmi við það, sem skýrslan greinir. Þegar varningurinn hefur verið fluttur um borð í viðkomandi farartæki, skal skipstjórnarmaður eða bryti rita móttökuvíðurkenningu á skýrsluna, en tollgæslumaður staðfesta að varan hafi farið um borð í farartækið, og verið sett þar undir innsigli, ef því er að skipta. Skýrslan skal síðan afhent tollgæslumanni þeim, sem hefur umsjón með birgðageymslunni, með framangreindum áritunum, en hann geymir hana sem fylgiskjal uns allar vörur úr viðkomandi sendingu hafa verið tollafgreiddar, en þá verður skýrslan notuð sem fylgiskjal með lokatollafgreiðslu sendingarinnar.

37. gr.

Senda má vörur úr tollvörugeymslum samkvæmt þessum kafla til annarra tollhafna í veg fyrir skip eða önnur farartæki, enda sé fylgt þeim skilyrðum, sem tollýfirvöld setja hverju sinni um eftirlit og tryggilegan umbúnað við flutninginn. Undanskilja má vissa vöruflokka slíkum flutningi.

38. gr.

Áfengis- og Tóbaksverslun ríkisins getur heimilað að vörur, sem einkasala hennar nær til, séu settar í tollvörugeymslu samkvæmt þessum kafla.

IV. KAFLI

Tollfrjálsar verslanir.

39. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að reka verslanir með tollfrjálsar vörur, þar á meðal áfengi og tóbak, í flugstöðvum á Reykjarvíkurflugvelli og á Keflavíkurflugvelli. Birgðir þeirra verslana má geyma í tollfrjálsum birgðageymslum, sem eingöngu eru ætlaðar til þeirra nota.

Ákvæði II. kafla reglugerðar þessarar um almennar tollvörugeymslur gilda eftir því sem við á einnig um tollfrjálsar geymslur samkvæmt þessum kafla. Þó skal vara endanlega tollafgreidd, þegar fyrir liggur vottorð tollgæslumanns og viðurkenning forstöðumanns verslunar um, að varan hafi verið flutt í tollfrjálsa geymslu verslunarinnar.

40. gr.

Verslunum samkvæmt 39. gr. er eingöngu heimilt að selja vörur sínar áhöfnum og farþegum millilandaflugvéla, sem eru að leggja af stað til útlanda, þannig að varan sé flutt undir tolleftirliti um borð í flugvélina.

Vörur, sem seldar eru úr verslunum samkvæmt þessum kafla, skulu afhentar kaupanda í sérstaklega gerðum lokuðum umbúðum. Á umbúðirnar skal letrað, að óheimilt sé að opna þær, fyrr en komið er út fyrir íslenska tolllandhelgi. Kaupandi vörunnar ber ábyrgð á því, að viðlagðri refsingu, að fyrirmælum þessum sé hlýtt.

Heimilt er verslunum þeim, sem hér um ræðir, að senda vörur sínar í pósti til viðtakenda búsettra erlendis samkvæmt nánari reglum, sem ráðherra setur.

41. gr.

Verslanir þær og vörugeymslur, sem um ræðir í þessum kafla, eru háðar tolleftirliti. Auk daglegs eftirlits tollgæslunnar, skal birgðakönnun fara fram í þeim eigi sjaldnar en á 3 mánaða fresti og skal þá gengið úr skugga um, að allar vörur, sem látnar hafa verið af hendi úr vörugeymslunni á næstliðnu tímabili, hafi farið lögboðnar leiðir úr landi. Til staðfestu þessu skal leggja fram vottorð tollgæslumanns, þess, sem hverju sinni hefur haft eftirlit með brottflutningi varanna.

42. gr.

Í birgðabókhaldi verslana og vörugeymslna, sem um ræðir í þessum kafla, skal færa allar hreyfingar á vörum í geymslurnar og verslanirnar og úr þeim. Heimilt er að færa í einu lagi í birgðabókhaldið allar vörur, sem fluttar eru út í einni og sömu ferð.

Ráðuneytið kveður nánar á um gerð eyðublaða og bóka, sem notaðar eru í sambandi við verslanir þessar.

43. gr.

Endurgreiðsla aðflutningsgjalda og innlends tollvörugjalds af innlendri iðnaðarvöru, sem sett er í tollvörugeymslu samkvæmt þessum kafla skal vera heimil á sama hátt og segir í 30. gr. um vörur í almennum tollvörugeymslum.

V. KAFLI

Flutningageymslur (transit-geymslur).

44. gr.

Ráðherra getur heimilað skipaútgerðum og flugfélögum, sem reka millilandaferðir, að leggja hér á land vörur og geyma í sérstökum vörugeymslum án greiðslu aðflutningsgjalda, meðan þær biða hér endurútflutnings.

45. gr.

Vörugeymslur samkvæmt þessum kafla má eingöngu nota til geymslu á vörum, sem settar eru hér á land um stundarsakir, en eiga að flytjast áfram til erlendra hafna. Leyfi fjármálaráðuneytisins þarf til að tollafgreiða vöru, sem sett hefur verið í geymslu samkvæmt þessum kafla, á annan hátt en til endurútflutnings beint úr geymslunni.

46. gr.

Flytja má vörur beint úr innflutningsfarartæki í geymslur þær, sem um ræðir í þessum kafla. Ekki er nauðsynlegt að aflað sé leyfis tollstjóra fyrirfram til að setja vörur í þessar geymslur, en um leið og varan er sett í geymslu skal afhenda tollgæslunni innflutningsskýrslu um hana í tvíriti ásamt samriti af farmskírteini eða fylgibréfi um innflutning vörunnar. Annað eintak þessara skjala afhendir tollgæslumaður tollstjóra þegar, en hinu eintakinu heldur tollgæslan og hefur það til leiðbeiningar um eftirlit með vörunni.

47. gr.

Þegar vara er flutt úr landi úr flutningageymslu samkvæmt þessum kafla, skal afhenda tollgæslumanni, sem hefur umsjá geymslunnar, útflutningsskýrslu um vöruna í tvíriti, ásamt farmskírteini eða fylgibréfi um flutning vörunnar úr landi. Tollgæslumaður, sem fylgist með útflutningi vörunnar, ritar á skjöl þessi vottorð um hvenær og á hvern hátt varan hafi verið flutt úr landi. Að því búnu skal afhenda tollstjóra annað eintak útflutningsskýrslunnar ásamt fylgiskjölum, en hitt eintakið leggst með skjölum tollgæslunnar um innflutning vörunnar.

Ekki er þörf annars birgðabókhalds um geymslur þessar en skjala þeirra, sem talin eru í þessari grein og 46. gr. Tollstjóri eða tollgæslumenn geta þó, þegar þess þykir þurfa, krafist gagna til staðfestingar því, sem innflutningsskýrsla og farmskírteini greina um vörutegund og vörumagn, svo og gagna um verð viðkomandi vörusendingar.

48. gr.

Tollgæslumenn gera þær rannsóknir á vörum, sem lagðar eru í tollvörugeymslur samkvæmt þessum kafla, sem þurfa þykir, til að staðreyna að upplýsingar í innflutningsskjölum og útflutningsskjölum séu réttar.

49. gr.

Innflutningsskýrslur þær og útflutningsskýrslur, sem um ræðir í þessum kafla skulu gerðar á þau eyðublöð, sem sýnd eru á fylgiskjölum nr. 6 og 7 með reglugerð þessari.

VI. KAFLI

Refsiákvæði o.fl.

50. gr.

Brot á reglugerð þessari og reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum, svo og varðhaldi eða fangelsi, ef brot er stórvægilegt eða margítrekað. Fyrir tilraun til brots eða hlutdeild í því, skal refsað sem fyrir fullkomið brot.

Uptaka á vöru eða andvirði hennar, sem farið er með andstætt ákvæðum reglugerðar þessarar er heimil, sbr. 27. gr. laga nr. 47 frá 1960 um tollvöruheymslur o. fl.

51. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt 26. gr. laga nr. 47 frá 1960, um tollvöruheymslur o. fl.,^{a)} öðlast þegar gildi.

a) Sjá ákvæði 151. gr. tollalaga nr. 55/1987 með síðari breytingum.

Reglugerð

nr. 258/1970, um ritun auðkennisnúmers innflytjenda á aðflutningsskýrslu.

1. gr.

Frá ársbyrjun 1971 skal hver innflytjandi tilgreina auðkennisnúmer¹⁾ sitt á aðflutningsskýrslu (sbr. 15. gr. tollskrárlaga, nr. 1/1970)²⁾ samkvæmt því, sem nánar er ákveðið í 2. gr.

Nú er vara, sem inn er flutt, tollfrjáls samkvæmt 2. gr. tollskrárlaga³⁾, og er innflytjanda þá eigi skylt að rita auðkennisnúmer sitt á aðflutningsskýrslu samkvæmt fyrri málsg. þessarar gr. Sama gildir þegar innflutt vara er tollafgreidd samkvæmt 9. tölulið 3. gr. tollskrárlaga.⁴⁾

1) Nú nefnd kennitala.

2) Sjá nú 15. gr. tollalaga nr. 55/1987.

3) Sjá nú 5. gr. tollalaga nr. 55/1987.

4) Sjá nú b-lið 5. gr. tollalaga nr. 55/1987.

2. gr.

Einstaklingur, sem flytur inn vöru vegna fyrirtækis, sem hann rekur eigin nafni, skal rita nafnnúmer sitt samkvæmt þjóðskrá á aðflutningsskýrslu. Einstaklingur, sem flytur inn vöru í eigin nafni af öðrum ástæðum, skal rita nafnnúmer sitt á aðflutningsskýrslu.

Innflytjendur aðrir en þeir, er um ræðir í fyrri málsg. þessarar gr. skulu rita á aðflutningsskýrslu auðkennisnúmer sitt samkvæmt fyrirtækjaskrá Hagstofu Íslands, sbr. 1. málsg. 5. gr. fyrirtækjaskrárlaga nr. 62/1969. Þetta ákvæði tekur til fyrirtækja með sérstöku heiti (firma), sem rekin eru af einstaklingi, enda hafi þau fengið auðkennisnúmer sem slík í fyrirtækjaskrá Hagstofunnar.

3. gr.

Nú er innflytjandi, er um ræðir í síðari málsg. 2. gr. eigi kunnugt um auðkennisnúmer sitt í fyrirtækjaskrá, og skal hann þá rita það á aðflutningsskýrslu samkvæmt fyrirtækjaskrárgögnum, sem töllyfirvald hefur tiltæk í þessu skyni. Hafi slíkur innflytjandi ekki auðkennisnúmer í fyrirtækjaskrá samkvæmt þessum gögnum, skal hann rita athugasemd þar um á aðflutningsskýrslu. Sé hér um að ræða fyrirtæki, rekið af einstaklingi með sérstöku

heiti (sbr. síðari málslið 2. málsg. 2. gr.), skal hann - auk athugasemdar - tilgreina nafnnúmer sitt samkvæmt þjóðskrá.

4. gr.

Tollyfirvöld skulu hafa eftirlit með því, að innflytjendur tilgreini rétt auðkennisnúmer á aðflutningsskýrslu, m.a. með því að krefjast þess af hlutaðeigendum, að þeir sýni nafnskirteini eða skirteini, sem út verður gefið samkvæmt 1. málsg. 5. gr. fyrirtækjaskrárlaga. Að því er varðar þá aðila, er um ræðir í síðari málsg. 2. gr., skulu tollyfirvöld, þegar ástæða er til, sannreyna með upplætti í fyrirtækjaskrárgögnum, að auðkennisnúmer á aðflutningsskýrslu sé rétt.

5. gr.

Tollyfirvaldi er óheimilt að taka aðflutningsskýrslu til tollmeðferðar, nema auðkennisnúmer innflytjanda sé tilgreint á henni, enda sé eigi um að ræða tilvik, er um ræðir í síðari málsg. 1. gr. eða í 2. og 3. málslið 3. gr.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 3. málsg. 16. gr. tollskrárlaga, nr. 1/1970¹⁾, gengur í gildi 1. janúar 1971, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

1) Sjá nú 15. gr. tollalaga nr. 55/1987.

Úr reglugerð

**nr. 264/1971, um raforkuvirki, sbr. reglugerðir nr. 94/1997,
285/1998 og 121/1999 um breytingu á henni.**

[1.1 Skilgreiningar.

....

Raffang: Hvers konar hlutur sem að einhverju leyti kemur að gagni við nýtingu raforku, þ.e. til vinnslu, flutnings, dreifingar, geymslu, mælinga, breytinga og notkunar raforku, svo sem spennar, hreyflar, mælitæki, neyslutæki, varnarbúnaður og búnaður til raflagna.]¹⁾

....

[1.7 Eftirlit með rafföngum.

1.7.1 Almenn

Ákvæði þessarar geinar um eftirlit með rafföngum, sem boðin eru fram í atvinnuskyni, eiga við um framleiðslu þeirra, innflutning, sölu, hvers konar framsal, notkun og aðra meðhöndlun.]¹⁾

....

[1.9 Eftirlitsgjöld.

....

[1.9.2 Gjald af eftirlitsskyldum rafföngum.

Vegna yfireftirlits Löggildingarstofu og vegna eftirlits með rafföngum á markaði sem stofnunin lætur faggiltar skoðunarstofur framkvæma í umboði sínu skulu innflytjendur og

innlendir framleiðendur greiða gjald til stofnunarinnar. Gjaldið skal vera 0,15% af tollverði innfluttrar vöru, eða af verksmiðjuverði innlestrar vöru.

Tollstjórar annast innheimtu þessa gjalds fyrir hönd Löggildingarstofu.

Gjaldskyldan nær til allra raffanga sem flutt eru til landsins eða framleidd eru hér á landi og flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í viðauka 3. Rafföng sem seld eru úr landi eru þó ekki gjaldskyld. Um gjaldstofn, gjalddaga, uppgjörstímabil og innheimtu skulu ákvæði laga nr. 97/1987 með síðari breytingum gilda eftir því sem við getur átt.]¹⁾

[VIÐAUKI 3

Gjald af eftirlitsskyldum rafföngum

3926.9024	8418.6109	8433.6011*	8443.1100
6301.1001	8418.6901	8433.6019*	8443.1900
6301.1009	8418.6909	8434.1001*	8443.2100
7326.9011	8419.2000	8434.1009*	8443.2900
7419.9906	8419.3900	8434.2011*	8443.3000
7616.9907	8419.4000	8434.2019*	8443.4000
8413.1101	8419.6000	8435.1001	8443.5901
8413.1901	8419.8101	8436.1011*	8443.6001
8414.3001	8419.8109	8436.1019*	8444.0000
8414.5101	8419.8901	8436.2101*	8445.1900
8414.5109	8419.8909	8436.2109*	8445.2001
8414.5901	8420.1001	8436.2911*	8445.4000
8414.5909	8421.1101	8436.2919*	8445.9000
8414.6001	8421.1201	8436.8011*	8446.2901
8414.6009	8421.1209	8436.8091*	8447.1101
8414.8001	8421.1901	8437.1001	8447.1201
8414.8009	8421.3901	8437.8001	8447.2001
8415.2000	8421.3909	8438.1000	8447.9000
8415.8100	8422.1100	8438.2000	8448.1101
8415.8200	8422.1901	8438.3000	8448.1901
8415.8300	8422.2001	8438.4000	8450.1100
8416.1001	8422.3001	8438.5000	8450.1200
8416.1009	8422.4001	8438.6000	8450.1901
8416.2000	8423.2001	8438.8000	8450.2000
8418.1001	8423.3001	8439.1000	8451.1001
8418.1009	8424.3001	8439.2000	8451.1009
8418.2100	8425.1100	8439.3000	8451.2100
8418.2200	8425.3109	8440.1001	8451.2900
8418.2900	8426.1100	8441.2001	8451.3001
8418.3001	8426.2000	8441.3001	8451.3009
8418.3009	8426.3000	8441.4001	8451.4000
8418.4001	8428.1001	8441.8001	8451.5000
8418.4009	8428.1009	8442.1000	8451.8000
8418.5000	8428.3300	8442.2001	8452.1001
8418.6101	8428.3900	8442.3001	8452.2100

8452.2901	8462.3901	8471.7000	8504.2100
8453.1000	8462.4100	8471.8000	8504.2200
8453.2000	8462.4901	8471.9000	8504.2300
8453.8000	8462.9100	8472.1001	8504.3100
8455.1000	8462.9901	8472.2001	8504.3200
8455.2100	8463.1001	8472.3001	8504.3300
8455.2200	8463.2001	8475.1000	8504.3400
8456.1001	8463.3001	8475.2100	8504.4000
8456.1009	8463.9001	8475.2900	8504.5000
8456.2000	8464.1001	8476.2100	8505.2000
8456.3000	8464.2001	8476.2900	8505.3000
8456.9100	8464.9001	8476.8100	8505.9000
8456.9901	8465.1001	8476.8900	[...]*
8456.9909	8465.1009	8477.1000	8509.1000
8457.1000	8465.9101	8477.2000	8509.2000
8457.2000	8465.9109	8477.3000	8509.3000
8457.3000	8465.9201	8477.4000	8509.4001
8458.1100	8465.9209	8477.5100	8509.4009
8458.1900	8465.9301	8477.5900	8509.8001
8458.9100	8465.9309	8477.8000	8509.8009
8458.9900	8465.9401	8478.1000	8510.1000
8459.2100	8465.9409	8479.2000	8510.2001
8459.2900	8465.9501	8479.3000	8510.2009
8459.3100	8465.9509	8479.4000	8510.3000
8459.3900	8465.9601	8479.5000	8514.1000
8459.4000	8465.9609	8479.8100	8514.2000
8459.5100	8465.9901	8479.8200	8514.3000
8459.5900	8465.9909	8501.1000	8514.4000
8459.6100	8467.2100*	8501.2000	8515.1100
8459.6900	8467.2200*	8501.3100	8515.1900
8459.7000	8467.2900*	8501.3200	8515.2100
8460.1100	8469.1100	8501.3300	8515.2900
8460.1901	8469.1200	8501.3400	8515.3100
8460.2100	8469.2000	8501.4000	8515.3900
8460.2901	8470.1000	8501.5100	8515.8001
8460.3100	8470.2100	8501.5200	8515.8002
8460.3901	8470.2900	8501.5300	8515.8003
8460.4001	8470.3001	8501.6100	8515.8009
8460.9001	8470.4000	8501.6200	8516.1000
[...]*	8470.5001	8501.6300	8516.2100
8461.2001	8470.9001	8502.1100	8516.2901
8461.3001	8471.1000	8502.1200	8516.2909
8461.4001	8471.3000	8502.1300	8516.3100
8461.5001	8471.4101*	8502.2000	8516.3200
8461.9001	8471.4109*	8502.3100	8516.3300
8462.1000	8471.4901*	8502.3900	8516.4001
8462.2100	8471.4909*	8502.4001	8516.4009
8462.2901	8471.5000	8502.4009	8516.5000
8462.3100	8471.6000	8504.1000	8516.6001

8516.6002	8528.1203*	8543.8901	9018.1900
8516.6009	8528.1209	8543.8909	9018.2000
8516.7100	8528.1309	8543.9009	9018.4100
8516.7200	8528.2101	8544.2001	9022.1200
8516.7901	8528.2109	8544.2009	9022.1300
8516.7909	8528.2209	8544.4101	9022.1400
8516.8001	8528.3001	8544.4109	9022.1900
8516.8009	8528.3009	8544.4901	9022.2900
8517.1901	8530.8000	8544.4909	9022.3000
8517.2100	8531.2000	8544.5101	9022.9000
8517.2200	8531.8000	8544.5109	9027.2000
8517.3000	8535.1000	8544.5901	9028.3000
8517.5000	8535.2100	8544.5909	9030.1000
8517.8000	8535.2900	8544.6000	9030.2000
8518.4001	8535.3000	8546.1000	9030.3100
8518.4009	8535.4000	8546.2000	9030.3900
8518.5001	8535.9000	8546.9000	9030.4000
8518.5009	8536.1000	9006.1000	9030.8200
8519.1000	8536.2000	9006.2000	9030.8300
8519.3100	8536.3000	9006.3000	9030.8900
8519.3900	8536.4100	9007.2009	9031.1000
8519.9200	8536.4900	9008.1000	9031.2000
8519.9300	8536.5000	9008.2000	9032.1001
8519.9902	8536.6100	9008.3000	9107.0001
8519.9909	8536.6900	9008.4000	9207.1001
8520.1000	8536.9000	9009.1100	9207.1002
8520.2000	8537.1001	9009.1200	9207.1009
8521.1010	8537.1009	9009.2200	9207.9000
8521.1021	8537.2000	9009.3000	9405.1001
8521.1029	8539.2100	9010.1000	9405.1009
8521.9010	8539.2200	9010.4100	9405.2001
8521.9021	8539.2900	9010.4200	9405.2009
8521.9029	8539.3100	9010.4900	9405.3000
8525.1001	8539.3200	9010.5000	9405.4001
8525.1009	8539.3900	9011.1000	9405.4009
8527.3101	8539.4100	9013.2000	9405.6001
8527.3102	8539.4900	9013.8001	9405.6009
8527.3109	8543.1100	9016.0001	9405.9101
8527.3200	8543.1900	9018.1100	9405.9201
8527.3900	8543.2000	9018.1200	9405.9202
8528.1201	8543.3000	9018.1300	9405.9910] ¹⁾
8528.1202	8543.4000	9018.1400	

1)Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 285/1998.

* Tollskárnúmer færð til samræmis við breytingar á tollskrá.

Reglugerð

nr. 530/1975, um reikningsskil innheimtumanna ríkissjóðs.

1. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs skulu gera ríkissjóði reikningsskil mánaðarlega fyrir þeim innheimtum sem þeim er trúað fyrir.

Með innheimtumönnum ríkissjóðs er í reglugerð þessari átt við [sýslumenn, lögreglustjóra, tollstjóra og héraðsdómara]¹⁾, og eru þeir í reglugerðinni einu orði nefndir innheimtumenn ríkissjóðs.

Aðrir innheimtumenn ríkissjóðs skulu hlíta ákvæðum reglugerðar þessarar, eftir því sem við á.

1) *Breytinguna leiðir af ákvæðum laga nr. 92/1989 um framkvæmdavald ríkisins í héraði.*

2. gr.

[....]¹⁾

Þeir innheimtumenn ríkissjóðs sem hafa vélfært bókhald skulu færa það að fyrirmælum ríkisbókhaldsins enda komi þar fram sömu upplýsingar og krafist er við handfært bókhald.

1) *Bókhald ríkisins er nú fært vélrænt samkvæmt fyrirmælum fjársýslu ríkisins. Ákvæði 1. til 3. málsgreinar þessarar greinar svo og ákvæði 3. til 13. gr. eru ekki í samræmi við þau fyrirmæli og almennt úrelt. Þykir ekki ástæða til að tilfæra þau í þessari handbók.*

[3. gr. til 12. gr.]¹⁾

1) *Sjá athugasemd við 2. gr.*

13. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs skulu halda birgðabækur yfir stimpilmerki og önnur verðmæti, sem í vörslum þeirra eru, svo sem bifreiðamerki, ökuskríteini, viðskiptamannabækur sjómanna o.s.frv. Skilagrein fyrir verðmætum þessum skal árlega senda ríkisendurskoðuninni og andvirði þeirra skal skilað með því sem sérstaklega er fyrirmælt.

14. gr.

Um hver mánaðamót og í árslok ber innheimtumönnum ríkissjóðs að senda ríkisbókhaldi og ríkisendurskoðun yfirlit um innheimtu í því formi sem ríkisbókhald og ríkisendurskoðun ákveða.

Mánaðarlega skulu innheimtumenn ríkissjóðs skila eftirtöldum yfirlitum: (Vegna liðins mánaðar).

1. Mánaðarinnheimtuskilagrein skal senda ríkisbókhaldi í tveimur eintökum, eigi síðar en á þriðja virkum degi næsta mánaðar. Ríkisbókhald framsendir annað eintakið til ríkisendurskoðunar.

2. Ráðstöfunaryfirlit mánaðarins skal senda ríkisbókhaldi í tveimur eintökum eigi síðar en 7. dag næsta mánaðar. Ríkisbókhald framsendir annað eintakið til ríkisendurskoðunar.

Í árslok ber innheimtumönnum að semja heildarskilagrein og senda ríkisbókhaldi og ríkisendurskoðun sitt hvort eintakið. Enn fremur skal senda ríkisendurskoðun með heildarskilagrein embættisbækur þær og skilagreinar, sem hún tiltekur.

Reikningum embættisins ber að loka 31. desember ár hvert.

Heildarskilagrein ber að skila eigi síðar en 20. febrúar.

15. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs skulu gera skil á innheimtufé ríkissjóðs, samkvæmt nánari fyrirmælum fjármálaráðuneytisins.

16. gr.

Innheimtumönnum ríkissjóðs ber að gera sjóðsuppgjör daglega. Þeir skulu geyma og ávaxta fé embættisins í ríkisbanka, þar til því er skilað. Ef ekki er ríkisbanki á staðnum, en hins vegar annar banki eða sparissjóður, skulu innheimtumenn ríkissjóðs, að fengnu samþykki fjármálaráðuneytisins, geyma þar og ávaxta fé embættisins.

Fé embættisins er allt það fé, sem innheimtumenn ríkissjóðs taka við samkvæmt embættisskyldu, hvort sem það á að renna í ríkissjóð eða til annarra. Fé búa og sjóða skal vera á sérreikningi fyrir hvert bú og hvern sjóð.

Vexti af fé búa og sjóða ber að færa hverju þeirra til tekna þegar er þeir til falla.

Vexti af öðru embættisfé skal færa ríkissjóði til tekna og skila þeim með öðrum tekjum.

17. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs skulu heimta inn tekjur þær, sem þeim er falin innheimta á, svo fljótt sem auðið er eftir að þær falla í gjalddaga.

Þeim ber að neyta lögtaks eða annarra lögheimilaðra aðfarargerða áður en frestur til þeirra er liðinn.

18. gr.

Innheimtumönnum ríkissjóðs ber að veita starfsmönnum ríkisendurskoðunarinnar frjálstan og óhindraðan aðgang að öllum embættisbókum og skjölum og gefa þeim allar þær upplýsingar, sem þeir æskja um fjárreiður embættisins.

Innheimtumönnum ríkissjóðs ber að framvísa sjóði embættisins hvenær sem endurskoðunin krefst þess, og skal hann á hverjum tíma vera sá, sem sjóðbækur sýna.

Þegar sjóðtaling fer fram á vegum ríkisendurskoðunarinnar ber innheimtumanni ríkissjóðs að sýna endurskoðendum allar fjárreiður, sem hann hefur undir höndum, einnig þær, sem ekki koma ríkissjóði við, til þess að gengið verði úr skugga um það, að ekkert fé fari á milli sjóða.

19. gr.

Ef innheimtumenn ríkissjóðs greiða ekki tekjur þær, er þeir eiga að standa skil á til ríkissjóðs, samkvæmt fyrirmælum fjármálaráðuneytisins sbr. 15. gr., eða gera ekki reikning í tæka tíð samkvæmt 14. gr., eða standa í skuld samkvæmt skilagrein þeirri, sem fram er komin, eða ef sjóðþurrð reynist hjá einhverjum embættismanni ríkissjóðs, verður farið eftir ákvæðum III. kafla laga nr. 38. 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

20. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum um ríkisbókhald, gerð ríkisreiknings og fjárlaga nr. 52 13. maí 1966 og öðlast gildi 1. janúar 1976. Með henni er úr gildi numin reglugerð um opinber reikningsskil dags. 18. nóvember 1955, sem auglýst er í B-deild Stjórnartíðinda nr. 134 á því ári.

Úr reglugerð

nr. 290/1980, um varnir gegn hundaeði (rabies).

1. gr.

Til þess að forðast að hundaeði berist til Íslands, er bannað að flytja til landsins hvers konar dýr, tamin og villt, þar með taldir fuglar.

Landbúnaðarráðherra getur þó vikið frá banni þessu og heimilað, að fengnum tillögum yfirdýralæknis, að flytja til landsins hunda, refi og önnur ræktuð dýr að loknum ákveðnum einangrunartíma.

Setja skal reglur í hvert sinn, er öruggar séu til varnar því, að sjúkdómar berist með dýrum þeim, sem innflutningur er leyfður á.

2. gr.

Komi það fyrir, að einhverjir flytji inn dýr án heimildar, skulu þau tafarlaust drepin og skrokkarnir brenndir. Ef lifandi dýr eru flutt til landsins án heimildar, varðar það sektum fyrir eiganda dýranna, svo og fyrir skipstjóra þann eða flugstjóra á farartæki því, er dýrin flutti, ef ætla má að dýrin séu flutt með hans vitund.

3. gr.

Flugfélögum og skipafélögum er óheimilt að taka til flutnings dýr til Íslands, ef umráðamaður eða eigandi getur ekki framvísað heimild frá landbúnaðarráðuneytinu um innflutningsleyfi fyrir dýrinu.

Ferðaskrifstofur, flugfélög, skipafélög og aðrir, sem greiða götur ferðamanna til Íslands, skulu vekja athygli á því, að innflutningur á dýrum og fuglum er óheimill.

4. gr.

Skylt er hverjum eiganda hunds að auðkenna hund sinn, annað hvort með auglýstu fjármarki sínu eða öruggu hálsbandi (leðuról) með nafni, eiganda, bæjarnafni (heimili) eða auglýstu brennimarki eiganda.

Nú verður vart ómerkts flækingshunds, sem eigandi finnst ekki að, og er þá þeim sem hundinn finnur, skylt að annast um hann og færa hann til hreppstjóra (bæjarfógeta, lögreglustjóra) eða gera honum viðvart tafarlaust, svo hann geti tekið hundinn í vörslu og gert gangskör að því að hafa upp á eiganda hundsins.

Ef eigandi hefur ekki gefið sig fram eða fundist 10 dögum eftir að auglýst hefur verið eftir honum og greitt áfallinn kostnað og eigi hefur tekist að fá hundinum ábyrgan eiganda, skal hundinum lógað tafarlaust.

5. gr.

Eigendur hunda, sem hafðir eru um borð í íslenskum skipum, skulu hafa til þess sérstakt leyfi skipstjóra og lögreglustjóra á stað þeim, þar sem skipið er skrásett.

Um leið og lögreglustjóri gefur út leyfi til þess að hafa hund um borð í tilteknu skipi, skal rita á leyfið heiti, aldur, kyn, tegund, litarhátt og önnur auðkenni skipshundsins. Hundinum skal framvísað þegar leyfið er gefið út og jafnframt viðhlítandi merkisól. Leyfið gildir lengst í þrjú ár í senn og rétt er að krefjast gjalds fyrir hverju sinni. Afrit skal varðveitt hjá lögregluembætti því er gefur leyfið út.

Allir skipshundar skulu að staðaldri bera hálsband, er gefi til kynna nafn hundsins, skipsins og skrásetningarnúmer þess. Umráðamaður skal hafa tiltæka í skipinu heimild lögreglustjóra.

Nú er skipshundur fluttur á nýtt skip og skal þá lögreglustjóri gefa út nýtt leyfi á sama hátt og að framan greinir.

Ef skipshundur drepst eða er lógað skal það tilkynnt viðkomandi lögreglustjóraembætti.

6. gr.

Strax og erlend skip koma til landsins skal tollgæslan ganga úr skugga um hjá yfirmönnum skipsins, hvort um borð í skipinu séu nokkur dýr. Ef svo reynist, er skipstjóra skylt að hlutast til um að dýrin séu geymd í læstu herbergi á skipinu, á meðan á dvöl þess stendur. Áður en skipið siglir frá landinu, skal tollgæslan ganga úr skugga um það, hvort dýrin séu enn í vörslu um borð. Sé svo ekki, skal skipstjóri gera fullnægjandi grein fyrir afdrifum þeirra.

Óheimilt er að hafa hunda eða ketti um borð í íslenskum skipum þegar þau sigla til útlanda. Ef bann þetta er ekki virt skal fara með dýr á íslenskum skipum á sama hátt og um erlend skip sé að ræða, þegar skipið kemur aftur til Íslands. Gildir það ákvæði uns sex mánuðir eru liðnir frá síðustu för skipsins til erlendra hafna.

Óheimilt er að fara með íslensk dýr um borð í erlend skip hér við land, ef í skipinu eru geymd erlend dýr. Sama máli gegnir um íslensk skip, hafi þau verið í millilandasiglingum einhvern tíma næstliðna sex mánuði.

Ef skipsdýr sleppa í land úr skipum þeim er að framan greinir, skulu þau ófriðhelg og skulu löggæslumenn hlutast til um að lóga þeim án tafar.

Nú ganga hvítabirnir eða önnur framandi rándýr á land og skulu þau þá ófriðhelg.

Sýslumenn á viðkomandi stöðum skulu hlutast til um að dýr þessi verði unnin eða handsömuð, svo skjótt sem aðstæður leyfa.

Úr reglugerð

nr. 444/1982, um loðdýrarækt og innflutning loðdýra, sbr. reglugerð nr. 859/2002 um breytingu á henni.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Landbúnaðarráðuneytið hefur yfirumsjón með allri loðdýrarækt í landinu, sbr. lög nr. 53 frá 29. maí 1981. Yfirdýralæknir og héraðsdýralæknar annast eftirlit með því að reglum um heilbrigði, innflutning og sóttkví loðdýra sé fylgt.

Búnaðarfélag Íslands annast eftirlit með að ákvæðum laga og reglugerða um loðdýrarækt sé framfylgt. Skal eftirlitsmaður heimsækja hvert loðdýrabú eigi sjaldnar en tvisvar á ári. Fulltrúa Búnaðarfélags Íslands er heimilt að leita álits viðkomandi héraðsdýralæknis um mál er snerta heilbrigðisþætti búanna.

2. gr.

Loðdýr og loðdýrarækt nefnist það í reglugerð þessari ef dýr eru alin vegna verðmætis skinnanna, eingöngu eða aðallega. Loðdýrabú nefnast hús, búr og girðingar þar sem loðdýr eru höfð í vörslu.

Landbúnaðarráðherra sker úr álitamálum um hvort dýrategund skuli teljast loðdýr eða ekki.

[3. gr.]¹⁾

1) Ákvæði 3-10 gr. um loðdýrarækt og innflutning loðdýra felld úr gildi, sbr. reglugerð nr. 859/2002.

Reglugerð

**nr. 85/1983, um Tollskóla ríkisins, veitingu í fastar tollstöður o. fl.,
sbr. reglugerð nr. 73/1986 um breytingu á henni.**

I. KAFLI

Um Tollskóla ríkisins og starfsnám.

1. gr.

Við embætti [tollstjórans í Reykjavík]¹⁾ skal starfræktur Tollskóli ríkisins er veiti tollstarfsmönnum almenna menntun í tollfræðum, sbr. 3. og 5. gr., svo og sérmenntun í ýmsum greinum á sviði tollheimtu og tollgæslu.

[Tollstjórinn í Reykjavík]¹⁾ skal veita skólanum forstöðu og ræður stundakennara og annað starfslíð til skólans. [Tollstjórinn í Reykjavík]1) hefur umsjón með kennslu og prófun tollgæslumanna að því er varðar tollgæslustörf.

Yfirumsjón með starfsemi tollskólans hefur skólanefnd sem skipuð er starfsmanni fjármálaráðuneytisins tilnefndum af fjármálaráðherra og [tollstjóranum í Reykjavík]1). Starfsmaður fjármálaráðuneytisins er formaður skólanefndar.

Skólanefnd kveður nánar á um námsefni í samræmi við ákvæði 3. og 5. gr. og skal gera tillögur um kennara til forstöðumanns skólans. Skal nefndinni heimilt að fella niður eða bæta við námsgreinum eftir því sem þörf þykir.

1) Leiðir af 35. gr laga nr. 69/1996.

2. gr.

Almennu námi í tollskólanum í tollfræðum skal að jafnaði lokið innan tveggja ára frá ráðningu tollstarfsmanns. Skal því skipt í grunnám er fari fram í tveimur önnum, sbr. 3. og 5. gr., og starfsnám er fari fram að loknu grunnnámi fyrri annar.

3. gr.

Tollstarfsmenn sem ráðnir hafa verið til reynslu í fastar tollstöður við tollendurskoðun eða tollgæslustörf að aðalstarfi skulu kvaddir til náms í tollskólanum svo fljótt sem við verður komið að mati viðkomandi tollstjóra og [tollstjórans í Reykjavík]¹⁾.

1) Leiðir af 35. gr laga nr. 69/1996.

Fyrri önn grunnnáms tollskólans skal standa yfir í tvo mánuði hið skemmsta.

Kennsla á fyrri önn grunnnáms skal miða að því að veita nemandanum nægjanlega undirstöðuþekkingu til þess að hann geti hafið störf sem nýliði við tollendurskoðun og tollgæslu. Eftirfarandi námsgreinar skulu kenndar:

1. Skipan tollheimtu og tolleftirlits.

Áhersla skal lögð á að veita nemendum almenna fræðslu um skipan tollamála innan stjórnkerfisins og þær grundvallarreglur sem stjórn þeirra er byggð á, tollstjórnina, starfsmenn við tollheimtu og tolleftirlit og almenna verkaskiptingu þeirra, réttindi og skyldur tollstarfsmanna samkvæmt lögum og reglum þar að lútandi og menntun þeirra innan tollkerfisins.

2. Tollalöggjöf og reglur.

Nemendum skulu kynnt í grundvallaratriðum ákvæði laga um tollheimtu og tolleftirlit og tollvöruheymslur o. fl. svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim. Jafnframt skal farið yfir helstu lög og reglur um innflutningsbann, innflutningstakmarkanir og einkasölu.

3. Tollflokkun.

Nemendum skal veitt fræðsla um uppbyggingu flokkunarkerfis tollskrárinnar, meginreglur um flokkun vara í tollskránni og leiðbeint um notkun helstu skýringarrita. Jafnframt skal gerð grein fyrir þeim gjöldum sem lögð eru á innfluttar vörur með tilliti til flokkunar þeirra samkvæmt tollskrárlögum.

4. Vörufræði.

Gerð skal grein fyrir hugtakinu vara í tollalegum og almennum skilningi og framleiðslu, efnissamsetningu, gerð, eðli, virkni og notagildi ýmissa vörutegunda. Skal leitast við að tengja kennslu vettvangs- og skoðunarferðum í stofnanir og fyrirtæki sem vinna að rannsókn eða framleiðslu mikilvægustu vörutegunda. Miða skal að því að í starfsnámi geti nemandi hagnýtt sér nám í vörufræði við flokkun vara samkvæmt tollskrá.

5. Gerð aðflutningsskýrslu og útreikningur aðflutningsgjalda.

Farið skal yfir helstu reglur sem gilda um afhendingu og frágang aðflutningsskýrslu, vöruveiknings og annarra staðfestingarskjala. Kennnd skulu undirstöðuatriði við ákvörðun tollverðs og útreikningur þeirra gjalda sem innheimt eru í tolli. Leiðbeint skal um notkun þeirra eyðublaða sem notuð eru vegna tollheimtu og tolleftirlits, s. s. aðkomuskjala, aðflutningsskýrslu, endursendingarbeiðna og útflutningsvottorða, skoðunargjörða, búslóðayfirlýsinga, tollseðla og bráðabirgðatollafgreiðslna.

6. Reikningshald, verslunarréttur og milliríkjavíðskipti.

Kennnd skulu grundvallaratriði bókhalds og reikningsskila svo og þau ákvæði verslunarréttar er snerta flutning varnings milli landa. Lögð skal áhersla á þau ákvæði sem snerta milliríkjavíðskipti og kynnt þau gögn er almennt eru notuð í því sambandi, t. d. farmskirteini, vöruveikningar o. fl.

7. Tollgæslufræði.

Nemendum skal gerð grein fyrir starfssviði tollgæslunnar og helstu eftirlitsþáttum sem tengjast samgöngum við landið. Kynntar skulu í meginatriðum þær aðferðir er tollgæslan beitir við eftirlitsstörf, m. a. til að hindra ólöglegan inn- og útflutning.

8. Tungumál.

Áhersla skal lögð á að æfa nemendur í réttitun íslensku, liðlegri setningaskipan og setningu greinarmerkja svo og að kynna þeim undirstöðuatriði í málfræði hennar. Gera skal nemandann hæfan til að tjá sig bæði munnlega og skriflega. Kennnd skal enska og danska eftir

því sem þurfa þykir og skal áhersla lögð á orðaforða og lestur efnis sem snertir þau viðfangsefni sem tollstarfsmenn sinna í starfi sínu.

9. Vélritun og skýrslugerð.

Veitt skal leiðsögn í vélritun svo sem þurfa þykir. Kennnd skulu grundvallaratriði skýrslugerðar og tilkynninga. Farið skal yfir niðurröðun efnis, málfar og efnisatriði frumskýrslna. Tekin verði til meðferðar eftirtalin atriði: Tilgangur skýrslugerðar, notkun skýrslueyðublaða og niðurröðun efnis, lýsing á vörum, tilkynningar mótteknar og útsendar, vitni, grunaður, vettvangslýsing og skráning, röðun og vistun skjala.

10. Löggæsluæfingar.

Tollstarfsmenn skulu fá líkamlega þjálfun er miði að því að gera þá hæfa til þess að framfylgja með festu lögum og reglu og með valdi ef nauðsyn ber til. Kennnd skulu undirstöðuatriði við handtöku og sjálfsvörn. Jafnframt skulu tollgæslumenn fá sundkennslu og æfingar í björgun manna frá drukknun.

4. gr.

Þegar tollstarfsmaður hefur lokið fyrri önn grunnnáms skv. 3. gr. og staðist próf að því loknu hefst starfsnám hans sem standa skal yfir í a. m. k. átta mánuði.

Verði því við komið að mati viðkomandi tollstjóra og [tollstjórans í Reykjavík]¹⁾, skal starfsnám fara fram að hluta við tollembætti sem skipað er fjölmennu liði tollstarfsmanna þar sem reyni á sem flesta þætti tollheimtu- og tolleftirlitsstarfsins.

Starfsnám skal fara fram undir eftirliti viðkomandi tollstjóra, [tollstjórans í Reykjavík]¹⁾, eða yfirmanns sem tilnefndur er af þeim, og skal því hagað í samræmi við reglur sem skólanefnd setur.

Yfirmaður tollstarfsmanns sem eftirlit hefur með starfsnámi hans skal að því loknu og áður en nám á síðari önn grunnnáms hefst senda skólanefnd skýrslu um starfsnám tollstarfsmannsins.

1) Leiðir af 35. gr laga nr. 69/1996.

5. gr.

Tollstarfsmaður sem lokið hefur starfsnámi skv. 4. gr. skal svo fljótt sem aðstæður leyfa kvaddur til náms á síðari önn grunnnáms sem standa skal yfir í fjóra mánuði hið skemmsta.

Kennsla á síðari önn skal miða að því að veita tollstarfsmanni staðgöða menntun í almennu tollheimtu- og tollgæslustarfi. Eftirfarandi námsgreinar skulu kenndar:

1. Skipan tollheimtu og tolleftirlits.

Farið skal yfir meginefni laga um tollheimtu og tolleftirlit og laga um tollvörugeymslur o. fl. og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim. Skal fræðsla sérstaklega veitt um eftirfarandi:

1. Tollstjórn, yfirstjórn þeirra og tollyfirvöld, tollsvæði og tollumdæmi, tollhafnir o. fl.
2. Tolleftirlit.
3. För í utanlandsferðum.
4. Varsla og meðferð aðfluttra vara í geymslum farmflytjenda, tollvörugeymslna og póststjórnarinnar.
5. Flutningur á ótollafgreiddum vörum innanlands.
6. Gjaldtagi og fullnusta aðflutningsgjalda.
7. Vantanir, skemmdir og endursending á vörum.

8. Útflutningur.
9. Ólöglegur innflutningur og refsingar og önnur viðurlög.

2. Tollskylda og tollfrelsi.

Nemendum skal gerð grein fyrir meginreglum þeim sem fjalla um tollskyldu og tollfrelsi samkvæmt ákvæðum laga um tollskrá o. fl. og sérlaga svo og reglugerða og annarra fyrir mæla settra samkvæmt þeim. Kennslan skal taka m. a. til eftirfarandi:

1. Tollskyldir aðilar og tollskyldar vörur samkvæmt ákvæðum laga um tollskrá o. fl.
2. Tollfrjálsar vörur og aðilar undanþegnir tollskyldu og takmarkanir á tollfrelsi þeirra.
3. Tollundanhágar og tollalækkunarheimildir samkvæmt sérstökum heimildum:
 - a) Fríverslunar- og milliríkjasamningar.
 - b) Framhaldsflutningur, tollseðlar og tollband.
 - c) Tímabundinn innflutningur.
 - d) Tollmeðferð á vörum sem hafa eyðilagst, rýrnað eða orðið fyrir skemmdum.
 - e) Lækkun eða niðurfelling aðflutningsgjalda af vélum, tækjum, varahlutum, efnivörum, hráefnum og umbúðum sem notað er til innlestrar framleiðslu eða þjónustu.
 - f) Samræming tolla.
 - g) Tollmeðferð á vörum sem sendar hafa verið til viðgerðar eða annarrar aðvinnslu erlendis.
 - h) Ýmsar aðrar undanhágu- eða lækkunarheimildir.

3. Tollflokkun.

Farið skal fræðilega yfir greiningu vara samkvæmt flokkum, köflum, undirköflum og númerum tollskrárinnar. Skal áhersla lögð á beitingu almennra reglna um túlkun tollskrárákvæða og leiðbeint um notkun lögskýringargagna, úrskurða og álita um tollflokkun vara og skýringarrita við tollnafnaskrá Tollsamvinnuráðsins.

4. Vörufræði.

Samhliða námi í flokkun vara í tollskrá skal kennd vörufræði. Kennsla í þeirri grein skal taka til námsefnis á sviði matvælafræði, eðlis- og efnafræði, efnaiðnaðar, viðarfræði, spunaiðnaðar, málmfræði, vélfræði og rafmagnsfræði. Nám skal eftir fönnum tengt vettvangs- og kynnisferðum í stofnanir og fyrirtæki sem stunda rannsóknir eða framleiðslu í þessum greinum.

5. Aðflutningsskjöl og útreikningur aðflutningsgjalda.

Gerð skal ítarleg grein fyrir meginreglum þeim sem gilda um afhendingu og frágang aðflutningsskýrslu og staðfestingarskjala sem afhenda ber með henni vegna tollmeðferðar á aðfluttum vörum, m. a. vörureikningi, þökkunarlista, farmskírteini, flutningsskilríki o. þ. h. Jafnframt skal nemendum veitt kennsla í reglum þeim sem gilda um ákvörðum tollverðs vöru og umreikning þess í innlenda fjárhæð samkvæmt reglum um tollafgreiðslugengi.

Farið skal yfir lög og reglur um álagningu gjalda sem innheimt eru við tollmeðferð á vöru og kynntir þeir eftirlitsþættir sem sérstaklega ber að hafa í huga við endurskoðun útreiknings innflytjanda í aðflutningsskýrslu og önnur atriði sem upplýsa skal í aðflutningsskýrslu. Í þessu sambandi skal gerð grein fyrir ferli tollskjala vegna upplýsingaöflunar og endurskoðunar og vörslu þeirra af hálfu Hagstofu Íslands og ríkisendurskoðunar.

Ennfremur skal leiðbeint um eftirfarandi atriði: Undirstöðuatriði verðútreikninga, endurgreiðslubeiðnir, bifreiðalýsingu, innflutningsleyfi, framhalds- og gegnumflutningur, skjöl varðandi tímabundinn innflutning, heilbrigðisvottorð og matsgerðir og tjónaskýrslur.

6. Reikningshald og verslunarréttur.

Lögð skal áhersla á þá þætti sem snerta viðfangsefni sem unnið er að í tollstarfseminni. Gerð skal grein fyrir aðalatriðum í reikningsskilum fyrirtækja. Kennsla skal miða að því að nemendur geti framkvæmt vörutalningar í fyrirtækjum með hliðsjón af bókhaldi þeirra vegna uppgjors gjalda af vörunum eða framleiðslu úr þeim.

7 Útflutningur.

Gerð skal grein fyrir reglum um útflutning og skjölum og eyðublöðum sem honum tengjast. Leiðbeint skal um útreikning útflutningsgjalda og eftirlit með heimtu þeirra.

8. Ýmis lög og reglur.

Farið skal yfir meginreglur laga, reglugerða og annarra fyrirmæla sem fjalla um eftirfarandi atriði:

1. Varnir, gegn alidýra- og jurtasjúkdómum og öðrum sjúkdómum.
2. Verslun með einkasöluvörur.
3. Innflutningstakmarkanir á sendi- og móttökutækjum, vopnum, sprengiefnum, lyfjum, geislavirkum efnum, eiturefnum og fíkniefnum.
4. Skipan innflutnings- og gjaldeyrismála.

9. Tollgæslufræði.

Veitt skal sérstök fræðsla um starfssvið tollgæslunnar, umferðarrétt og rétt til eftirlits og rannsókna á hafnarsvæðum og flugvöllum og rétt til rannsókna og töku vara sem þar eru geymdar, rétt til leitar í skipum, flugvélum og húsum, á mönnum og í farangri, upplýsingaskyldu gagnvart tollyfirvöldum og afgreiðslu vara í utanlandsferðum.

Kynnt skal eftirlit með útflutningi, tollvörugæmslum og tollfrjálsu fylgifyrirlit, búnaði og vistun í förum í utanlandsferðum og upplýst um reglur þær sem gilda um innflutning sendiráða erlendra ríkja og starfsmanna þeirra og stjórnapóst.

10. Refsiréttur.

Skýrð skulu grundvallarhugtök almennra hluta refsiréttarins og þau tengd algengustu brotum á sviði tollamála. Gerð skal grein fyrir hugtökunum tilraun og hlutdeild, ásetningur, fullframning brots, varnaðaráhrif refsinga, hugtakinu refsing og önnur viðurlög og brot í opinberu starfi.

11. Meðferð opinberra mála.

Farið skal yfir meginreglur laga um meðferð opinberra mála og aðgreiningu þeirra frá einkamálum svo og tengsl opinberra mála og refsiréttar. Veitt almennt yfirlit um skipulag og hlutverk dómstólanna, ákærvaldsins, tollyfirvalda og tollgæslunnar; kæruskyldu og frumkvæði tollgæslunnar til aðgerða vegna refsiverðrar háttsemi; frumrannsókn opinbers máls og ráðstöfun þess að henni lokinni; heimildum dómara og tollyfirvalda til þess að ljúka opinberu máli án málshöfðunar; rannsókn og meðferð opinbers máls fyrir dómi; fullnustu refsidóma; almennt um sakborning og réttarstöðu hans; valdbeitingu tollgæslumanna, handtöku, gæsluvarðhaldi, haldi á vörum og leit; yfirheyrslu sakbornings og vitnis.

12. Rannsókn brota.

Kenndar skulu aðalreglur um rannsókn afbrota og farið yfir rannsókn nokkurra flokka afbrota á sviði tollamála. Kennd skal yfirheyrslutækni, aðferð við leit í skipum, flugvélum og öðrum farartækjum, húsum og opnum svæðum, leit á mönnum og í farangri. Leiðbeint skal um notkun helstu tækja og gagna sem notuð eru við rannsókn máls.

13. Sálarfræði.

Farið skal yfir nokkur hagnýt atriði sálarfræðinnar varðandi tollheimtu- og tollgæslustarfið og samskipti við fólk.

14. Erlend mál.

Kennsla skal beinast að tungumálum, ensku og norðurlandamáli, sem einkum reynir á í tollstarfinu og skal áhersla lögð á lestur efnis er veitir tollstarfsmönnum þjálfun í úrvinnslu þeirra gagna sem tengjast tollafgreiðslu vara og afgreiðslu fara í utanlandsferðum.

15. Löggæsluæfingar.

Æfingar í framkvæmd ýmissa tollgæsluáðgerða, meðferð og beiting tollgæslutækja, sjálfsvörn, sund og leikfimi.

6. gr.

[Í lok annar grunnnáms skv. 3. og 5. gr. skulu nemendur prófaðir í námsgreinum og þeim gefnar einkunnir í heilum eða hálfum tölum frá 1-10. Til þess að standast próf þarf nemandi að fá einkunnina 5 hið minnsta í hverri grein nema 6 í íslensku og 6 í aðaleinkunn. Fyrir verklega þjálfun, þ. m. t. starfsnám, má gefa tvær einkunnir, fullnægjandi eða ófullnægjandi.]¹⁾

Skrifleg próf dæmir hlutaðeigandi kennari einn. Nemandi á rétt á að fá útskýringar kennara á mati skriflegrar úrlausnar sinnar, ef hann æskir þess, innan 15 daga frá birtingu einkunnar. Vilji nemandi, sem ekki hefur staðist próf, ekki una mati kennarans, getur hann snúið sér til skólanefndar. Skal þá skólanefnd, í samráði við forstöðumann tollskólans, skipa prófdómara í hverju tilvik.

Við munnleg próf skal vera prófdómari og dæma kennari og prófdómari í sameiningu. Hvor um sig skal gefa sjálfstæða einkunn fyrir úrlausn og gilda þær jafnt í einkunnagjöf.

Kennarar eða meirihluti nemenda geta óskað skipunar prófdómara í einstöku prófi, telji þeir til þess sérstaka ástæðu.

Skólanefnd setur nánari reglur um framkvæmd prófa.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 73/1986.

7. gr.

Um framhaldsnám o. fl.

Tollstarfsmenn skulu eftir því sem við verður komið eiga kost á endurmenntunarnámskeiði innan fimm ára frá því að þeir luku námi við tollskólann og síðan á a.m.k. 10 ára frest. Á námskeiðinu skal rifja upp námsefni grunnnámsins og kynntar lagabreytingar og nýjungar sem snerta störf tollstarfsmanna.

8. gr.

Við tollskólann skal heimilt að starfrækja framhaldsdeild. Kennsla framhaldsdeildar skal miða að því að gera nemendur hæfa yfirmenn í tollheimtu- og tollgæslustörfum. Námsefni

skal ákveðið af skólanefnd í samráði við fjármálaráðuneytið, sem ákveður fjölda þátttakenda í náminu að undangenginni auglýsingu.

Um próf í námsefni við framhaldsdeild tollskólans skulu gilda ákvæði 6. gr.

Miða skal að því að yfirmenn verði ekki skipaðir nema þeir hafi lokið framhaldsdeildarprófi.

9. gr.

Í tollskólanum skulu haldin námskeið í ýmsum sérgreinum tollheimtu og tolleftirlits, þ.á.m. tollflokkun, vörufræði, bókhaldi og reikningsskilum, rannsókn brota, fíkniefnarannsóknum o. fl. samkvæmt nánari ákvörðun skólanefndar.

10. gr.

Við tollskólann skulu haldin námskeið fyrir lausráðna starfsmenn og starfsmenn í hlutastarfi. Jafnframt skal heimilt að halda sérstök námskeið fyrir almennt skrifstofufólk er starfar að tollamálum. Námsefni og kennsla skulu ákveðin af skólanefnd með hliðsjón af námsefni skv. 3. og 5. gr.

11 gr.

Við tollskólann skal vera a.m.k. einn yfirkennari í fullu starfi. Auk almennrar kennslu skal hann hafa umsjón með öflun kennslubóka og annars námsefnis og skipulagningu skólastarfsins undir stjórn forstöðumanns hans sem jafnframt getur falið honum önnur störf við embættið.

12. gr.

Skólanefnd er heimilt í samráði við viðkomandi skólayfirvöld að láta kennslu og próf í einstökum námsgreinum skv. 3. og 5. gr. fara fram í almennum skólum og sérskólum skólakerfisins telji hún kennslu betur fyrir komið með þeim hætti.

Skólanefnd getur í samráði við forstöðumann tollskólans heimilað tollstarfsmönnum og starfsmönnum fyrirtækja sem fást við innflutning og útflutning á vörum eða þjónustu að taka þátt í námi í einni eða fleiri námsgreinum sem kenndar eru við skólann eða námskeiði sem þar er haldið, enda geti það fallið að og samrýmst eðlilegu skólahaldi. Skulu fyrirtæki sem óska eftir að láta starfsmenn sína taka þátt í starfsemi skólans með ofangreindum hætti greiða skólagjöld eins og þau eru ákveðin af fjármálaráðuneytinu á hverjum tíma.

II. KAFLI

Um veitingu í fastar tollstöður.

13. gr.

Þeir sem ráðnir verða í tollstöður við tollendurskoðun eða tollgæslu skulu auk almennra skilyrða 3. gr. laga nr. 38/1954 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins fullnægja eftirtöldum skilyrðum:

1. Umsækjandi skal hafa lokið námi í fjölbrautarskóla, menntaskóla eða sérskóla er veiti sambærilega menntun. Sérstök áhersla skal lögð á góða kunnáttu í íslensku og vélritun. Skal umsækjanda skylt að gangast undir hæfnispróf í íslensku og vélritun ef ástæða þykir til. Umsækjandi skal hafa vald á einhverju Norðurlandamálanna og ensku eða þýsku.]¹⁾
2. Umsækjandi um stöðu tollgæslumanns skal auk skilyrða 1. tl. fullnægja þeim skilyrðum að vera á aldrinum 20-30 ára, andlega og líkamlega heilbrigður og skal honum skylt að gangast undir læknisskoðun trúnaðarlæknis sé þess krafist. Jafnframt skal hann hafa almenn ökumannsréttindi til bifreiðaaksturs og vera syndur. Heimilt er að víkja frá einstökum skilyrðum 1. mgr. ef sérstakar ástæður mæla með því.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 73/1986.

14. gr.

Skólanefnd, sbr. 1. gr., skal sent afrit af umsókn viðkomandi ásamt tilheyrandi gögnum. Getur nefndin látið umsækjanda gangast undir almennt hæfnispróf eða hæfnispróf í einstökum greinum og óskað eftir frekari gögnum um einstök atriði umsóknar áður en endanleg ákvörðun er tekin um afgreiðslu hennar.

15. gr.

Þegar tollstarfsmaður hefur verið ráðinn til starfa við tollendurskoðun eða tollgæslustörf ber að líta á fyrstu tvö starfsár hans sem reynslu- og námstíma, sbr. 3.-5. gr.

16. gr.

Eigi skal ráða eða skipa í fastar tollstöður við tollendurskoðun eða tollgæslu aðra en þá sem staðist hafa próf frá tollskólanum. Vikja má frá þessu ákvæði ef sérstaklega stendur á.

17. gr.

Lausráðnir starfsmenn sem sinna tímabundnum verkefnum skulu sækja undirbúningsnámskeið sem haldin eru fyrir þá, nema miklum erfðleikum sé bundið að koma því við að senda þá á námskeið.

18. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt [5. gr. laga nr. 59 28. maí 1969 um tollheimtu og tolleftirlit með síðari breytingum]¹⁾ öðlast þegar gildi. Ákvæði reglugerðar þessarar taka þó ekki til yfirstandandi náms við tollskólann og skal um kennslu og próf í því námi fara venju samkvæmt.

1) Nú 35. gr. tollalaga nr. 55/1987.

Úr reglugerð

nr. 336/1984 um starfrækslu talstöðva í landfarstöðvaþjónustu í metra- og desimetrabylgjusviðinu.

1. gr.

Póst- og símamálastofnunin (hér eftir skammstafað P og S) veitir einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum heimild til að nota tíðnir í metra- og desimetrabylgjusviðinu fyrir landfarstöðvaþjónustu.

Í landfarstöðvaþjónustunni fara fram þráðlaus fjarskipti milli fastastöðva (móðurstöðva) og farstöðva eða milli farstöðva. Farstöðvar þær, sem hér um ræðir, eru í farartækjum á landi eða eru burðar- eða handstöðvar. Fjarskipti milli fastastöðva í tíðnisviðum farstöðvaþjónustu eru óheimil.

Bylgjusvið þau, sem hér um ræðir, ná frá 153,5 til 174 og frá 453 til 470 MHz.

...

8. gr.

P og S skal heimila innflutning á viðurkenndum talstöðvum á vegum framleiðanda, umboðsmanns hans eða einstakra notenda með áritun á aðflutningsskýrslu. Þegar framleiðandi eða umboðsmaður hans flytur inn talstöðvar til ákveðinna kaupenda skal hann afhenda P og S umsóknir um starfræksluleyfi frá kaupanda um leið og áritunar er óskað á aðflutningsskýrslu. Liggi ekki fyrir, hverjir verða kaupendur stöðvanna skal framleiðandi eða umboðsmaður hans leggja fram umsókn um innflutning og komi þar fram upplýsingar um tegund stöðvanna, fjölda og framleiðslunúmer. Í þessu tilviki er framleiðandi eða umboðsmaður hans ábyrgur fyrir því að væntanlegir kaupendur fylli út umsóknir um starfræksluleyfi og að þær séu sendar P og S innan 10 daga frá því að sala hefur farið fram. Það er þó með öllu óheimilt að afhenda eða setja upp talstöðvar fyrir bílasíma nema kaupandi framvísi leyfisbréfi fyrir stöðinni með bílasímanúmeri því, sem honum hefur verið úthlutað.

Dragist á langinn hjá framleiðanda eða umboðsmanni hans að selja talstöðvar, sem hann er skráður fyrir, skal hann sýna þær starfsmönnum radióeftirlitsins, hvenær sem þess er óskað.

9. gr.

Framleiðandi skal setja á hverja talstöð skilti þar sem fram kemur nafn hans, tegundarheiti stöðvarinnar og framleiðslunúmer hennar. Þar að auki skal framleiðanda eða umboðsmanni hans skylt, sé þess óskað að hálfu P og S, að setja á hverja talstöð límmiða með raðnúmeri P og S og/eða öðrum upplýsingum frá stofnuninni. Skal límmiðinn afhentur um leið og aðflutningsskýrsla er árituð og skal honum komið fyrir á áberandi stað á talstöðinni.

...

25. gr.

Innflutningur talstöðva, sem áður hafa fengið viðurkenningu en ekki uppfylla skilyrðin í viðauka A, verður heimilaður til 30. júní 1985. Starfræksla hinna sömu talstöðva verður heimiluð til 31. des. 1993.

Úr reglugerð

nr. 322/1985, um notendabúnað til tengingar við hið opinbera fjarskiptakerfi.

IV. KAFLI

Viðurkenning Póst- og símamálastofnunar* á notendabúnaði.

6. gr.

Póst- og símamálastofnun skal veita viðurkenningu þeim búnaði sem fluttur er inn eða framleiddur til einkanota, sem fullnægir ákvæðum laga og reglna um tæknibúnað, sbr. 3. gr.

7. gr.

Innflytjandi eða framleiðandi sem óskar viðurkenningar Póst- og símamálastofnunar á notendabúnaði skal skila umsókn þar að lútandi á eyðublaði sem stofnunin lætur í té.

8. gr.

Sé orka frá rafveitu nauðsynleg til notkunar á búnaðinum skal samþykki Rafmagnseftirlits ríkisins liggja fyrir. Póst- og símamálastofnun mun leita eftir þessu

samþykki fyrir umsóknaraðila en ef umsókn er synjað verður viðkomandi að sækja sjálfur mál sitt gagnvart Rafmagnseftirliti ríkisins.

Um hluti sem prófaðir eru af Rafmagnseftirliti ríkisins, samkvæmt framansögðu, fer eftir ákvæðum reglugerða Rafmagnseftirlitsins um eftirlit með rafföngum.

9. gr.

Áður en notendabúnaður er fluttur inn skal innflytjandi leggja fram tæknilýsingu, tengingateikningu og notkunarreglur með notendabúnaði. Tæknilýsing skal tilgreina alla starfsemi búnaðarins með hliðsjón af teikningum. Í tæknilýsingunni skal vera upptalning á öllum tæknilegum eiginleikum tækisins sem framleiðandi ábyrgist ásamt frávikum frá þeim. Ef mælingaskýrslur rannsókna (prófana) fyrir tækið liggja fyrir frá framleiðanda eða öðrum skulu þær fylgja ofangreindum gögnum.

Yfirlýsing Póst- og símamálastofnunar á grundvelli gagna skv. 1. mgr. um að búnaðurinn eða hlutar hans uppfylli þær tækniröfur sem um hann gilda skal veitt innan tveggja vikna frá móttöku umsóknar.

Áður en veitt er endanleg viðurkenning skal afhenda búnað eða veita aðgang að búnaði til tegundaprófunar. Ennfremur skal leggja fram teikningu yfir straumrásir notendabúnaðar.

Þegar um er að ræða flókin rafeindateki er Póst- og símamálastofnun áskilinn lengri frestur, þó ekki lengri en sex mánuðir.

Póst- og símamálastofnun ber ekki ábyrgð á bilunum sem kunna að vera á búnaði við prófun.

Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu gilda um innlenda framleiðendur eftir því sem við á.

10. gr.

Ef gögnum, samkvæmt 9. gr., fylgir vottorð frá viðurkenndri mælinga- eða prófunarstofnun á hinum Norðurlöndum skal Póst- og símamálastofnun viðurkenna búnað án frekari skoðunar, svo fremi sem þarlendar reglur stangast ekki á við íslenskar reglur sbr. 3. gr.

Ef búnaði fylgir vottorð frá viðurkenndri mælinga- eða prófunarstofnun í öðrum löndum, er Póst- og símamálastofnun heimilt að viðurkenna hann án frekari skoðunar með sömu skilyrðum og í 1. mgr. greinir.

Sé viðurkenning veitt samkvæmt 1. og 2. mgr. skal hún liggja fyrir innan tveggja vikna frá móttöku umsóknar.

11. gr.

Gögn samkvæmt 3., 8., 9. og 10. gr. eru jafngild á íslensku, dönsku, norsku, sænsku og ensku.

12. gr.

Ákvörðun Póst- og símamálastofnunar um viðurkenningu eða synjun á búnaði skal byggð á gögnum samkvæmt II. kafla. Synjun skal vera skrifleg, rökstudd og vísað til þeirra greina og atriða í fyrrnefndum gögnum sem synjun er grundvölluð á.

13. gr.

Sé umsókn um viðurkenningu samþykkt, skal hún árituð af Póst- og símamálastofnun. Árituð umsókn telst fullnægjandi heimild fyrir viðurkenningu Póst- og símamálastofnunar á viðkomandi notendabúnaði.

14. gr.

Innflytjandi, innlendir framleiðandi eða notandi sem vill breyta viðurkenndum búnaði skal afhenda Póst- og símamálastofnun hinn breytta búnað til prófunar eins og um nýjan búnað væri að ræða.

15. gr.

Heimilt er með fyrirvara að afturkalla viðurkenningu á búnaði þ.e.a.s. stöðva innflutning búnaðar og banna notkun á viðurkenndum búnaði, sem úreldist vegna breytinga á hinum almennu fjarskiptakerfum Póst- og símamálastofnunar.

16. gr.

Innflytjandi eða innlendir framleiðandi skal vera ábyrgur fyrir því að seldur búnaður sé ekki síðri þeim búnaði sem prófaður var. Komi þó í ljós að þetta ákvæði sé ekki uppfyllt er heimilt að fella viðurkenninguna niður. Póst- og símamálastofnun er heimilt að kanna með úrtaki hvort viðurkenndur búnaður á markaðinum haldi áfram að uppfylla settar kröfur.

17. gr.

Innfluttur notendabúnaður, sem ekki öðlast viðurenningu, skal að vali innflytjenda sendur úr landi eða afhentur Póst- og símamálastofnun. Verði fyrri kosturinn valinn skal stofnunin innan mánaðar frá því að tilkynnt var um niðurstöður prófunarinnar, afhent ljósrit af útflutningsskýrslu fyrir tækið. Verði seinni kosturinn valinn, mun stofnunin geyma tækið í eitt ár, ef umsækjandi skyldi skipta um skoðun og vilja senda tækið úr landi. Skal hann þá afhenda stofnuninni ljósrit af útflutningsskýrslu innan mánaðar frá því að hann fær tækið í hendur. Að þessu eina ári liðnu verður tækið eyðilagt.

V. KAFLI

Starfræksluleyfi.

18. gr.

Þegar um er að ræða færanlegan notendabúnað, sem ekki er þráðbundinn skal Póst- og símamálastofnun gefa út starfræksluleyfi. Þar sé að finna upplýsingar um leyfilega notendur, notkunarstað, svo og um tæknieiginleika búnaðarins. Undanþeginn þessu skal þó vera búnaður til fjarstýringar á leikföngum, bílskúrshurðum o.þ.h., enda sé sendiafl þeirra ekki meira en 100 mw.

I. KAFLI

Málskot.

19. gr.

Synjun Póst- og símamálastofnunar á viðurkenningu má skjóta til úrskurðar nefndar er samgönguráðherra skipar. Í nefndinni eiga sæti fulltrúi tilnefndar af málskotsaðila og fulltrúi tilnefndur af Póst- og símamálastofnun. Formann nefndarinnar skipar ráðherra án tilnefningar og skal hann hafa tækniþekkingu á fjarskiptum.

20. gr.

Sá er synjun fær getur skotið henni til úrskurðar nefndarinnar. Með málskoti skal fylgja rökstuðningur fyrir beiðni og tilnefning í málskotsnefndina.

Málskotsfrestur er tvær vikur frá móttöku synjunar.

*) Nú Póst- og fjarskiptastofnun, sbr. lög nr. 143/1996 um fjarskipti.

Úr reglugerð

nr. 356/1986, um öryggisráðstafanir gegn jónandi geislun.

2. gr.

Geislavarnir ríkisins annast:

1. Reglubundið eftirlit með öllum geislatakjum og geislavirkum efnum, sem leyfi þarf fyrir samkvæmt 10. gr. laga nr. 117, 31. desember 1985.
2. Leyfisveitingar samkvæmt 11. gr. laga nr. 117, 31. desember 1985. Leita skal staðfestingar heilbrigðismálaráðherra áður en leyfi er veitt fyrir nýrri tækni og nýrri notkun á geislavirkum efnum og geislatakjum.
3. Eftirlit með og rannsóknir á þeirri geislun, sem starfsfólk, sjúklingar og almenningur verður fyrir vegna notkunar jónandi geislunar.
4. Eftirlit með uppsetningu og breytingu röntgentækja og annarra geislatakja.
5. Eftirlit með innflutningi, umbúnaði, tollskoðun, fjarlægingu og förgun geislavirkra efna.
6. Hvers konar eftirlit og athuganir, sem nauðsynlegar eru samkvæmt lögum nr. 117, 31. desember 1985, reglugerð þessari eða reglum settum samkvæmt þeim.
7. Fræðslu um geislavarnir fyrir starfsfólk, er vinnur við jónandi geisla svo og upplýsingar fyrir almenning og fjölmiðla.
8. Eftirlit með og rannsóknir á geislavirkni í umhverfi, matvælum o.fl.
9. Rannsóknir á sviði geislavarna.
10. Aðild að evrópsku viðvörðunarkerfi, er starfar í neyðartilfellum og að annast viðvörðun vegna geislahættu.
11. Eftirlit og umsjón með, að lögum nr. 117, 31. desember 1985, reglugerð þessari og reglum samkvæmt þeim, sé fylgt.
12. Þátttöku í norrænu og alþjóðlegu samstarfi á sviði geislavarna.
13. Önnur verkefni á sviði geislavarna, eftir nánari ákvörðun ráðherra.
14. Geislavarnir ríkisins skulu hafa samvinnu við aðrar opinberar stofnanir svo sem landlækni, Hollustuvernd ríkisins, Siglingamálastofnun, Ríkismat sjávarafurða, Vinnueftirlit ríkisins og Náttúruverndarráð varðandi rannsóknir og eftirlit á geislavirkni eftir því sem við á hverju sinni.

II. KAFLI

Leyfi til innflutnings, framleiðslu, eignar, sölu og afhendingar.

4. gr.

Áður en leyfi samkvæmt 10. gr. sbr. 11. gr. laga nr. 117, 31. desember 1985, um geislavarnir, er veitt, skulu Geislavarnir ríkisins kanna, hvort öryggisbúnaður og fyrirhuguð notkun umræddra tækja og efna sé í samræmi við lögin, reglugerð þessa eða aðrar reglur sem settar eru samkvæmt þeim.

5. gr.

Þeim, sem hefur fengið leyfi samkvæmt 10. gr. laga nr. 17, 31. desember 1985, um geislavarnir, er aðeins heimilt að selja, leigja, lána eða láta af hendi á annan hátt, umrædd tæki og efni til aðila, sem hefur leyfi Geislavarna ríkisins til þess að starfrækja þau. Framsal tækja og efna skal tafarlaust tilkynna Geislavörnum ríkisins.

V. KAFLI

Tollskoðun, flutningur, geymsla, fjarlæging og förgun geislavirkra efna.

13. gr.

Tollskoðun á sendingum, sem innihalda geislavirk efni, skal framkvæma í viðurvist sérfróðs aðila frá Geislavörnum ríkisins, sé þess óskað af hálfu Tollstjóra eða umboðsmanna hans.

14. gr.

Við flutning skulu geislavirk efni vera í öruggum umbúðum, þannig að efnið dreifist eigi út í umhverfið, þótt umbúðir rofni. Skal svo um búð, að geislunin geti eigi valdið óleyfilega háum geislaskömmtum meðan á flutningi stendur, samkvæmt reglum Alþjóða geislavarnaráðsins. Á umbúðirnar skal rita tegund og magn hins geislavirka efnis. Þá skal þess getið, hver sé sendandi og viðtakandi og heimilisföng beggja. Þess skal getið á flutningsskjölum öllum, að um geislavirk efni sé að ræða.

15. gr.

Geislavirk efni skulu ávallt geymd í öruggum og traustum geymslum. Geislavarnir ríkisins setja nánari reglur um gerð þeirra og frágang. Þeir staðir, þar sem geislavirk efni eða tæki, sem nýta jónandi geisla, eru geymd, skulu greinilega merktir aðvörunarmerkjum eftir fyrirmælum Geislavarna ríkisins.

16. gr.

Vegna fjarlægingar og förgunar geislavirkra efna, skal haft samráð við Geislavarnir ríkisins. Skal fylgt fyrirmælum, er stofnunin gefur, svo og reglum er hún setur um fjarlægingu og förgun geislavirkra efna.

Úr reglugerð

nr. 403/1986, um varnir gegn fisksjúkdómum og heilbrigðiseftirlit með fiskeldisstöðvum.

11. gr.

11.1. Óheimilt er að flytja til landsins eða milli fiskeldisstöðva innanlands áhöld og tæki sem notuð hafa verið við fiskeldi, nema þau séu hreinsuð og sótthreinsuð. Sama gildir um tæki og búnað sem notuð eru til flutnings á lifandi fiski milli stöðva innanlands og/eða til útlanda.

11.2. Komi áhöld, tæki eða búnaður sem fellur undir 11.1. erlendis frá, skal framvísa vottorðum dýralæknisyfirvalda, viðurkenndum af yfirdýralækni, um að sótthreinsun hafi farið fram á viðhlítandi hátt.

20. gr.

20.1. Óheimilt er að bólusetja fisk til varnar tilteknum sjúkdómum nema til komi heimild fisksjúkdómanefndar. Skal hlíta fyrirmælum hennar um hvaða tegund bóluefnis skal nota og hvernig. Bólusetning skal fara fram undir eftirliti dýralæknis fisksjúkdóma í samvinnu við viðkomandi héraðsdýralækni.

20.2. Innflutningur bóluefnis til notkunar skv. 20.1. er háður reglum sem um það gilda hverju sinni.

22. gr.

- 22.1. Eftirlitsdýralæknar skulu láta fiskeldisstöðvum í té vottorð um eftirlit, athuganir og störf sín í stöðvunum ef forráðamenn stöðvanna óska þess. Afrit af slíkum vottorðum skulu send Rannsóknadeild físksjúkdóma.
- 22.2. Óski kaupandi hrogn, seiða, eldisfískis eða afurða hans að heilbrigðisvottorð fylgi vörunni skal:
- a) eftirlitsdýralæknir láta í té vottorð um reglubundið eftirlit í viðkomandi stöð og annað sem honum er falið skv. þessari reglugerð eða fellur undir starfsskyldur hans skv. lögum.
 - b) Rannsóknadeild físksjúkdóma, sem starfar skv. lögum nr. 50/1986, lætur í té vottorð um rannsóknir sínar á sýnum úr viðkomandi fiskeldisstöð eftir því sem við á.
- 22.3. Ef vottorð skv. þessum kafla eru vegna fyrirhugaðs útflutnings skal sá sem gefur út vottorðið ganga úr skugga um að eftirlit og rannsóknir sem eftirlitið byggir á séu í samræmi við reglur um þau atriði í viðkomandi landi.

Reglugerð

nr. 61/1989, um greiðslustað, gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda vegna tollmeðferðar á innfluttum vörum, sbr. reglugerð nr. 141/1989 um breytingu á henni.

Greiðslustaður.

1. gr.

Aðflutningsgjöld skal greiða tollstjóra þess tollumdæmis þar sem vöru á að afferma, þ.e. á ákvörðunartollstöð.

Sé vara framsend ótollafgreidd í annað tollumdæmi en þar sem afferming fór fram, sbr. VII. kafla tollalaga nr. 55/1987, skal þó greiða gjöldin í því tollumdæmi sem varan var send til.

2. gr.

Aðflutningsgjöld af póstsendingum skulu greidd á þeirri ákvörðunartollpóststöð þar sem þeirra skal vitjað samkvæmt tilkynningu tollpóststöðvar.

Gjalddagi aðflutningsgjalda.

3. gr.

Aðflutningsgjöld af innfluttum vörum, öðrum en þeim sem heimilaður hefur verið flutningur á í tollvöruheymslu, falla í gjalddaga þegar tollstjóra er afhent aðflutningsskýrsla ásamt tilskildum gögnum yfir vöru sem óskast tollafgreidd eða tollstjóri veitir leyfi til að afhenda, enda hafi flutningsfar tekið höfn. Sama gildir um afhendingu tollskjala á tollpóststöð.

Aðflutningsgjöld skulu þó falla í gjalddaga eigi síðar en einu ári talið frá komudegi flutningsfars til landsins, hafi tollstjóra eða tollpóststöð ekki borist fullnægjandi aðflutningsskjöl fyrir þann tíma.

4. gr.

Aðflutningsgjöld af vörum sem tollstjóri hefur heimilað að settar verði í almenna tollvörugeymslu falla í gjalddaga þegar beiðni um úttekt á vöru úr tollvörugeymslu ásamt tilskildum tollskjöllum er afhent tollstjóra eða umboðsmanni hans. Sama gildir um þær vörur sem óskast tollafgreiddar úr tollfrjálsum forðageymslum farmflytjenda og geymslum tollfrjálsra verslana til neyslu innanlands.

Aðflutningsgjöld af vörum sem settar hafa verið í almenna tollvörugeymslu skulu þó falla í gjalddaga eigi síðar en þremur árum eftir komudag flutningsfars til landsins. Gjalddagi af vara- og vélahlutum skal þó vera tveimur árum síðar, nema tollstjóri heimili lengri frest og sérstakar ástæður mæla með því, en gjalddagi má þó aldrei vera síðar en tíu árum talið frá komudegi flutningsfars.

Eindagi aðflutningsgjalda.

5. gr.

Aðflutningsgjöld af innfluttum vörum skulu að fullu greidd áður en heimiluð er afhending þeirra úr geymslu farmflytjanda, tollvörugeymslu eða tollpóststöðvar eða notkunar innan lands hafi innflytjandi þær í förum sínum við komu til landsins.

Hafi bráðabirgðatollafgreiðsla eða tímabundinn tollfrjáls innflutningur verið heimilaður samkvæmt sérstökum reglum settum með stoð í tollalögum eða sérlögum falla aðflutningsgjöld í eindaga þann dag sem fullnaðartollafgreiðsla skal fara fram eða leyfi til tímabundins innflutnings fellur úr gildi, hvort sem tilkynnt er þar um eður ei.

6. gr.

Gjalddagi aðflutningsgjalda í þeim tilvikum sem um ræðir í 2. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 4. gr. reglugerðar þessarar telst jafnframt eindagi þeirra.

7. gr.

Eindagi aðflutningsgjalda, sem innflytjandi hefur vanreiknað í aðflutningsskýrslu eða vanreiknuð reynast samkvæmt upplýsingum sem gefnar hafa verið vegna tollmeðferðar á vöru og tollstjóri leyft afhendingu á, er tollafgreiðsludagur varanna.

8. gr.

Sé vara tekin úr vörslu farmflytjanda, tollvörugeymslu, tollpóststöðvar eða tekin til notkunar án þess að leyfi tollstjóra eða tollpóststöðvar liggja fyrir eru aðflutningsgjöld þegar fallin í eindaga.

Þegar atvik eru eins og um ræðir í 1. málsg. skulu aðflutningsgjöld af viðkomandi vöru reiknuð út samkvæmt þeim gjöldum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var á komudegi flutningsfars til landsins, hafi vara verið í vörslu farmflytjanda eða innflytjanda, en hafi hún verið sett í tollvörugeymslu skulu aðflutningsgjöld reiknuð út samkvæmt þeim gjöldum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var þegar tollstjóri veitti heimild til flutnings vöru þangað, nema sannað sé á fullnægjandi hátt að mati tollstjóra að nefnd atvik séu síðar til komin.

9. gr.

Innflytjandi skal greiða í einu lagi aðflutningsgjöld af vörum sem skráðar eru í sama farmskrárnúmer (sendingarnúmer/komunúmer), nema skipting eða söfnun sendinga hafi farið fram samkvæmt 2. og 3. málsgrein þessarar greinar.

Farmflytjendum sem lögheimili eiga hér á landi er heimilt að skipta vörusendingum sem koma í einu farmskrárnúmeri á fleiri farmskrárnúmer án þess að afla þurfi til þess staðfestingar tollstjóra hverju sinni. Skipting farmskrárnúmers er bundin eftirfarandi skilyrðum:

- a) [Farmflytjandi skal því aðeins fallast á skiptingu farmskrárnúmers að innflytjandi framvísi sjálfstæðum vörureikningum fyrir hverja skiptingu. Með öllu er óheimilt að skipta vörusendingu ef skiptingin leiðir til breyttrar tollflokknar vörusendingar. Leiki vafi á slíku skal farmflytjandi hafna beiðni um skiptingu. Farmflytjandi skal bera ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda leiði skipting til breyttrar gjaldtöku.]¹⁾
- b) Farmflytjandi skal útbúa sérstakt skiptifarmbréf fyrir hvern sendingarhluta og skal honum gefið sendingarnúmer samkvæmt nánari ákvörðun ríkistollstjóra.
- c) Í skiptifarmbréfi skulu koma fram upplýsingar um viðtakanda sendingarhlutans, flutningsgjald, viðkomandi vörur svo og aðrar þær upplýsingar sem venja er að veita í farmbréfum um vörusendingu.
- d) Farmflytjandi skal útbúa sérstaka skiptifarmskrá vegna skiptingar sérhvers farmskrárnúmers og senda eitt eintak endurskoðunardeild ríkistollstjóraembættisins og annað tollstjóra þar sem vöru á að tollafgreiða. Skiptifarmskráin skal undirrituð af framflytjanda eða starfsmanni hans.
- e) Farmflytjandi útbúi sjálfstæðan flutningsgjaldsreikning fyrir hvert undirfarmbréf.
- f) Sé vara á farmskrá til annars tollumdæmis en óskað er eftir að hún tollafgreiðist í skal farmflytjandi ganga formlega frá umskráningu til viðkomandi tollstjóra.

Farmflytjendum, sem eiga lögheimili hér á landi, er heimilt án staðfestingar tollstjóra hverju sinni að skipta safnsendingum (consolidation), þ.e. vörusendingum sem fluttar eru til landsins samkvæmt einu aðalfarmbréfi og tilheyrandi undirfarmbréfum, að því tilskildu að:

- a) við útskipun hafi verið gefið út aðalfarmbréf fyrir sendinguna og undirfarmbréf með tilvísun í safnfarmskrá;
- b) hverju undirfarmbréfi fylgi sjálfstæður reikningur eða vörureikningur yfir vörurnar;
- c) farmflytjandi afhendi tollstjóra, auk aðalfarmskrár, afrit af safnfarmskrá þar sem sérstaklega sé auðkenndur sá sendingarhluti samkvæmt undirfarmbréfi sem tollafgreiða á í tollumdæmi hans;
- d) undirfarmbréfum sé af farmflytjanda gefið sendingarnúmer samkvæmt nánari fyrirmælum ríkistollstjóra og það fært inn á safnfarmskrána, sbr. c-lið;
- e) farmflytjandi sendi endurskoðunardeild ríkistollstjóraembættisins eintak af aðalfarmbréfi og safnfarmskrá með sendingarnúmerum undirfarmbréfa með sundurliðun flutningsgjalda, sbr. c-lið;
- f) ákvæði 2. málsgreinar skulu að öðru leyti gilda um safnsendingar eftir því sem við getur átt.

[Ríkistollstjóri getur heimilað flutningsmiðlurum með sömu skilyrðum og ræðir í 3. mgr. að annast skiptingu safnsendinga enda sé ríkissjóði sett fullnægjandi trygging, að mati ríkistollstjóra, fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, dráttarvaxta og öðrum kostnaði í formi bankaábyrgðar eða hliðstæðrar ábyrgðar, skriflegt samkomulag liggja fyrir um að vörurnar verði áfram í vörslu og á ábyrgð farmflytjanda svo og skil á aðalfarmskrá, safnskrá, aðalfarmbréfi og undirfarmbréfum til tollstjóra og endurskoðunardeildar ríkistollstjóraembættisins. Hafi flutningsmiðlara verið veitt leyfi samkvæmt 65. gr. tollalaga, nr. 55/1987, þarf samkomulag við farmflytjanda ekki að liggja fyrir en ákvæði þessarar málsgreinar gilda að öðru leyti auk þess sem ríkistollstjóri getur sett nánari fyrirmæli um flutning og vörslu vörusendinga.]²⁾ [...]³⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 141/1989.

2) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 141/1989.

3) 5. málsgreinin var felld niður með 3. gr. reglugerðar nr. 141/1989.

Dráttarvextir.

10. gr.

Nú eru aðflutningsgjöld ekki greidd á eindaga eins og hann er ákveðinn samkvæmt 5.-8. gr. reglugerðar þessarar og skal þá frá og með eindaga reikna dráttarvexti af kröfunni fram að greiðsludegi. Dráttarvextir skulu vera hinir sömu og Seðlabanki Íslands ákveður samkvæmt 10. og 12. gr. vaxtalaga nr. 25/1987 og reiknast sem dagvextir, sbr. 20. og 21. gr. laga nr. 83/1988.

Stöðvun tollafgreiðslu.

11. gr.

Tollstjóri eða tollpóststofa skal stöðva tollafgreiðslu á öðrum vörum til þess sem er í vanskilum með aðflutningsgjöld, dráttarvexti, viðurlög eða annan kostnað vegna tollmeðferðar á vöru þar til greiðsla á eindöguðum aðflutningsgjöldum ásamt dráttarvöxtum, viðurlögum og öðrum kostnaði hefur farið fram.

Stöðvun tollafgreiðslu skal fara fram 15 dögum eftir að tollstjóri eða tollpóststöð hefur tilkynnt innflytjanda um vanskil með ábyrgðarbréfi og skal upphaf frestsins talið frá og með póstlagningardegi tilkynningarinnar, nema sýnt sé fram á að vara hafi verið endursend eða ráðstafanir gerðar til endursendingar eða eyðileggingar hennar, sbr. reglugerð nr. 463/1984^{a)}, eða hún endurseld úr landi, sbr. reglugerð nr. 471/1984^{a)}.

Tilkynning um stöðvun tollafgreiðslu í einu tollumdæmi skal gilda gagnvart viðkomandi innflytjanda í öllum tollumdæmum landsins, enda skal tollstjóri sama dag og stöðvun tollafgreiðslu kemur til framkvæmda tilkynna það öðrum tollstjórum. Sama skal gert þegar stöðvun tollafgreiðslu er aflétt.

a) Nú reglugerð nr. 760/2000.

Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda.

12. gr.

Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda hvílir á þeim sem kemur fram gagnvart tollfyrvaldi vegna tollmeðferðar á vöru. Nú er innflytjandi eða viðtakandi vöru annar en sá sem kemur fram gagnvart tollfyrvaldi og ábyrgjast þeir þá in solidum greiðslu aðflutningsgjalda.

Eigandi eða umráðamaður flutningsfars, vöruheymislu eða tollvöruheymislu ábyrgist greiðslu aðflutningsgjalda af vörum sem hafa verið afhentar eða teknar í notkun án þess að gætt hafi verið ákvæða tollalaga nr. 55/1987, og má gera lögtak í eignum þeirra fyrir aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum og öðrum kostnaði.

Lögveðsréttur.

13. gr.

Aðflutt vara er að veði fyrir aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum, sektum og kostnaði, og hefur eigandi ekki rétt til að taka hana í sína vörslu fyrir en afhendingarheimild tollstjóra eða tollpóststöðvar liggur fyrir.

Lögveðsréttur þessi gengur fyrir öðrum veðum og er óháður grandleysi eiganda.

Uppboð.

14. gr.

Tollstjóri skal, án undanfarandi lögtaks eða fjárnáms, halda uppboð og selja vörur sem aðflutningsgjöld eru eindöguð á, sbr. 5.-8. gr., til lúkningar aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum, sektum og kostnaði og er haldsréttur farmflytjanda því ekki til fyrirstöðu. Uppboð skal boðað með minnst viku fyrirvara og fara fram innan mánaðar talið frá eindaga. Þó getur tollstjóri frestað uppboði á ótollafgreiddum vörum til næsta nauðungaruppboðs sem

haldið er samkvæmt III. kafla laga nr. 59/1949¹⁾ ef henta þykir að selja þær með öðrum vörum á uppboði sem uppboðshaldarar samkvæmt þeim lögum fara með.

Tollstjóra er heimilt að leita tilboða í vöruna telji hann að hærra verð muni fást fyrir hana með þeim hætti og selja hæstbjóðanda ef viðunandi verð fæst.

Náist ekki til þeirrar vöru sem af átti að greiða má án undanfarandi birtingar gera lögtak fyrir aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum, sektum og kostnaði í öðrum eignum þeirra sem um ræðir í 12. gr. og selja hið lögtekna á nauðungaruppboði.

Sjá nú lög nr. 90/1991 um nauðungarsölu.

15. gr.

Aðflutningsgjöld greiðast af uppboðsandvirði eða söluandvirði með forgangsrétti næst á eftir uppboðs- eða sölukostnaði vörunnar. Heimilt er tollstjóra þó að greiða fyrir geymslu hennar í einn mánuð frá komu til landsins. Sé uppboðsandvirði eða söluandvirði vörunnar hærra en nemur aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum, sektum og áföllnum kostnaði skal greiða þeim sem eignarréttur gekk úr hendi afganginn að frádregnum öðrum eignarhöftum sem á vörunni hvíldu auk alls áfallins kostnaðar. Vitji eigandi ekki þess sem afgangur er samkvæmt framangreindu innan árs frá uppboðsdegi fellur andvirðið til ríkissjóðs.

16. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 106. og 108. gr., sbr. 148. gr., tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 1. apríl 1989. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 559/1983, um gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda, og reglugerð nr. 341/1985, um breyting á henni. Jafnframt fellur úr gildi frá sama tíma 3. og 4. másl. 2. málsgr. 7. gr. reglna nr. 367/1984, um einfaldari tollmeðferð á vörum, svo og önnur fyrirmæli sem kunna að brjóta í bága við ákvæði reglugerðar þessarar.

Reglugerð

nr. 62/1989, um bann við áfengisauglýsingum, sbr. reglugerð nr. 317/1991 um breytingu á henni.

1. gr.

Hvers konar auglýsingar á áfengi og einstökum áfengistegundum eru bannaðar.

Enn fremur er bannað að sýna neyslu eða hvers konar aðra meðferð áfengis í auglýsingum eða upplýsingum um annars konar vöru eða þjónustu.

2. gr.

Með auglýsingu er í reglugerð þessari átt við hvers konar tilkynningar til almennings þar sem sýndar eru í máli eða myndum, áfengistegundir eða atriði tengd áfengisneyslu, áfengisvöruheiti eða auðkenni, eftirlíkingar á áfengisvarningi, spjöld eða annar svipaður búnaður, útstillingar, dreifing prentaðs máls og vörusýnishorna o.þ.h.

[Ákvæðið tekur með sama hætti til auglýsinga sem eingöngu fela í sér firmanafn og/eða firmamerki áfengisframleiðanda. Þó er framleiðanda, sem auk áfengis framleiðir aðrar drykkjarvörur heimilt að nota firmanafn eða merki í tengslum við auglýsingu þeirra drykkja enda skal tekið fram með áberandi hætti að um óáfenga drykki sé að ræða í skilningi áfengis-

laga og ekki sé vísað til hinnar áfengu framleiðslu. Skal letur sem vísar til hins óáfenga drykkjar ekki vera minna áberandi en letur firmanafnsins og/eða firmamerkisins.]¹⁾

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 317/1991.*

3. gr.

Undanþegið banni við áfengisauklýsingum er:

1. Auglýsingar á erlendum tungumálum í erlendum prentritum, sem flutt eru til landsins, nema megintilgangur ritsins eða innflutningsins sé að auglýsa áfengi.
2. Auðkenni með firmanafni og/eða firmamerki á venjulegum búnaði til áfengisveitinga á veitingastað, þar sem áfengisveitingar eru heimilar.
3. Auðkenni með firmanafni og/eða firmamerki á flutningatækjum áfengisframleiðanda, vöruumbúðum, bréfsefni eða öðru sem beinlínis tengist starfsemi hans.

4. gr.

Með brot á ákvæðum reglugerðar þessarar skal farið að hætti opinberra mála. Um refsingar fer skv. áfengislögum nr. [82/1969]¹⁾, með síðari breytingum.

1) *Sjá nú lög nr. 75/1998, áfengislög.*

5. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 5. mgr. 16. gr. áfengislaga, nr. 82, 2. júlí 1969*, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi 16. gr. reglugerðar um sölu og veitingar áfengis, nr. 335, 18. maí 1983.

* *Sjá nú 20. gr. áfengislaga nr. 75/1998.*

Reglugerð

nr. 160/1990, um tímabundinn tollfrjálsan innflutning bifreiða og bifhjóla, sbr. reglugerðir nr. 267/1991, 1/1996 og 791/2000 um breytingu á henni.

I. KAFLI

Skilyrði tollfrelsis o. fl.

1. gr.

Tollstjóra er heimilt að veita leyfi til tollfrjáls innflutnings bifreiða og bifhjóla í allt að einn mánuð talið frá komu flutningsfars ökutækis til landsins að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Innflytjandi ökutækisins hafi verið búsettur erlendis í a.m.k. eitt næstliðið ár og ekki jafnframt átt lögheimili hér á landi.
2. Ökutækið sé skráð erlendis og innflytjandi þess sé skráður eigandi þess eða umráðamaður.

3. Innflutningur ökutækisins eigi sér stað við komu hlutaðeigandi til landsins, í beinu framhaldi af komu hans til landsins og ekki síðar en einum mánuði frá komu hans til landsins.
4. Ökutækið sé váttryggt lögboðinni ábyrgðartryggingu samkvæmt íslenskum umferðalögum til aksturs hér á landi. Ef hún er ekki fyrir hendi skal umráðamaður ökutækis leggja fram við innflutning þess „grænt skírteini“ (Green card), sbr. reglur settar af dómsmálaráðuneytinu samkvæmt 94. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.
Tollfrjáls innflutningur ökutækis samkvæmt reglugerð þessari er að öðru leyti háður því að innflytjandi skuldbindi sig til að hlíta eftirtöldum skilyrðum:
 1. Hann noti ökutækið sjálfur, maki hans eða launaðir starfsmenn hans.
 2. Ökutækið verði ekki selt, lánað, leigt eða notað til neins konar flutnings gegn greiðslu eða endurgjaldi né á annan hátt notað sem atvinnutæki hér á landi.
 3. Að loknum leyfistíma hafi hann annað hvort endurútflutt ökutækið eða greitt af því lögboðin aðflutningsgjöld.

2. gr.

Tollstjóri getur ákveðið, að höfðu samráði við ríkistollstjóra, að ákvæði þessarar reglugerðar skuli gilda um önnur farartæki en um getur í 1. gr. eftir því sem við getur átt.

3. gr.

Þegar leyfi er veitt til tímabundins tollfrjáls innflutnings ökutækis samkvæmt reglugerð þessari skal heimilt að flytja eldsneyti með ökutækjum í innbyggðum eldsneytisgeymum þeirra án greiðslu aðflutningsgjalda.

Þegar um er að ræða innflutning bifreiðar, má magn eldsneytis að hámarki vera 200 lítrar.

[Ef í gildi er leyfi til tímabundins tollfrjáls innflutnings ökutækis samkvæmt reglugerð þessari og ökutækið bílar eða verður fyrir tjóni, er eiganda hennar eða umráðamanni heimilt að flytja inn varahluti í ökutækið án greiðslu tolls enda uppfylli hann skilyrði 7. gr. Tollstjóri getur áskilið staðfestingu, sem hann metur gilda, á því að varahlutirnir séu sendir til landsins til viðgerðar á viðkomandi ökutæki. Tollstjóri getur ennfremur, telji hann ástæðu til, áskilið að sett verði fullnægjandi trygging fyrir greiðslu lögboðinna aðflutningsgjalda af varahlutunum, verði endurútflutningur þeirra ekki staðfestur af tollyfirvöldum.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 1/1996.

II. KAFLI

Umsókn um leyfi og leyfisveiting.

4. gr.

Innflytjandi skal sækja um leyfi til undanþágu frá greiðslu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari á þar til gerðu eyðublaði og gera þar m. a. grein fyrir nafni, þjóðerni, heimilisfangi, vegabréfsnúmeri, áætluðum dvalartíma hér á landi, tegund og gerð ökutækis, árgerð þess, verksmiðjunúmeri og skrásetningarnúmeri, auk annars þess sem eyðublaðið gefur tilefni til. Jafnframt skal hann gefa á eyðublaðinu yfirlýsingu þess efnis, að hann hafi kynnt sér þau skilyrði sem sett eru fyrir tollfrjálsum innflutningi ökutækis, sbr. I. kafla, og að hann skuldbindi sig til að hlíta þeim.

[Ríkistollstjóri getur ákveðið að leyfi til tímabundins tollfrjáls innflutnings bifreiða og bifhjóla sé veitt með öðrum hætti en um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 267/1991.

5. gr.

Leyfi til tollfrjáls innflutnings ökutækis skal gefið út af tollstjóra í því tollumdæmi þar sem ökutæki er affermt úr flutningsfari. Þar skal ökutækið jafnframt hljóta endanlega tollafgreiðslu, sbr. þó 2. málsg. þessarar greinar og 11. gr.

Tollstjóra á innflutningsstað er þó heimilt að veita mönnum sem flytja búferlum hingað til lands og fyrirhuga að taka upp búsetu í öðru tollumdæmi, sérstakt leyfi í allt að eina viku til tollfrjáls innflutnings ökutækis að uppfylltum skilyrðum I. kafla. Sama gildir um farangur viðkomandi, enda hafi hann verið skoðaður af tollstarfsmönnum og tollskoðunarskýrsla gerð um hann ef nauðsyn þykir. Tollstjóri á innflutningsstað skal í því tilviki senda tollstjóra í hinu tollumdæminu afrit af útgefnu leyfi, ásamt tollskoðunarskýrslu hafi hún verið gerð. Leyfishafi skal innan nefnds frests gefa sig fram við viðkomandi tollstjóra sem annast frekari leyfisveitingu samkvæmt reglugerð þessari.

Um flutning ökutækis á milli tollumdæma, sem um ræðir í 2. málsgr., skulu gilda ákvæði VII. kafla tollalaga nr. 55/1987 eftir því sem við getur átt.

6. gr.

Ökutæki sem leyfður hefur verið á tímabundinn tollfrjáls innflutningur skal auðkennt með sérstökum límmiða sem ríkistollstjóri lætur gera í því skyni og límdur skal á framrúðu ökutækis, eða það auðkennt með öðrum hætti sem ríkistollstjóri telur fullnægjandi.

III. KAFLI

Framlenging leyfis.

7. gr.

Tollstjóra er heimilt að framlengja leyfi sem veitt hefur verið samkvæmt I. kafla um allt að þrjú mánuði í senn, allt að tólf mánuðum alls, enda færi viðkomandi fyrir tollstjóra fullgildar sönnur á að hann fullnægi eftirtöldum skilyrðum.

Hann hafi:

1. hvorki launaða atvinnu hér á landi né reki hér atvinnufyrirtæki,
2. ekki tekið sér fasta búsetu hér á landi,
3. ekki flutt búslóð sína hingað til lands.

8. gr.

Nú uppfyllir viðkomandi ekki ákvæði 1. tölul. 7. gr. til framlengingar undanþágu frá greiðslu aðflutningsgjalda án þess þó að hafa tekið sér fasta búsetu hér á landi eða flutt búslóð sína hingað til lands og er þá heimilt að framlengja hana um allt að þrjú mánuði í senn, allt að tólf mánuðum alls frá komu ökutækis til landsins, gegn greiðslu fyrirfram á sérstöku gjaldi sem skal vera 1/60 hluti af reiknuðum aðflutningsgjöldum viðkomandi ökutækis fyrir hvern byrjaðan mánuð sem framlengt er.

Aðili sem óskar framlengingar leyfis samkvæmt 1. málsgr. skal gera tollstjóra grein fyrir ástæðum beiðninnar, áætluðum brottfarartíma og öðru því sem tollstjóri telur ástæður til.

Þegar sérstaklega stendur á má tollstjóri, að höfðu samráði við ríkistollstjóra, heimila framlengingu undanþágu samkvæmt þessum kafla án greiðslu hins sérstaka gjalds af tollverði viðkomandi ökutækis.

IV. KAFLI

Uppgjör gjalda.

9. gr.

Tollstjóri getur heimilað innflytjanda ökutækis sem leyfi fékk til tímabundins tollfrjáls innflutnings þess samkvæmt I. kafla að greiða aðflutningsgjöld með skuldabréfi sem greiðist með þremur jöfnum afborgunum ásamt vegnum meðaltalsvöxtum af þeim eins og þeir eru á hverjum tíma auglýstir samkvæmt 2. málsg. 8. gr. vaxtalaga nr. 25/1987, í fyrsta sinn að liðnum sex mánuðum talið frá komudegi flutningsfars til landsins og hina síðustu að liðnum tólf mánuðum frá sama tíma.

Sjálfskuldarábyrgð banka eða sparisjóðs fyrir greiðslu skuldar, vaxta og dráttarvaxta, skal fylgja og skal hún gilda a. m. k. einum mánuði fram yfir gjalddaga skuldabréfsins sem hún tryggir.

Vextir samkvæmt 1. málsg. skulu reiknaðir frá því að leyfi var veitt til tímabundins tollfrjáls innflutnings ökutækis.

Ákvæði þessarar greinar skulu gilda eftir því sem við getur átt um greiðslu aðflutningsgjalda af ökutækjum sem tekin eru til tollmeðferðar að loknu framlengdu leyfi til tollfrjáls innflutnings eða óskað er endanlegrar tollafgreiðslu hér á landi fyrir þann tíma. Vextir, sem reiknaðir skulu frá því að leyfi var upphaflega veitt til tímabundins tollfrjáls innflutnings ökutækis, skulu reiknaðir af áföllnum aðflutningsgjöldum að frádregnum greiðslum samkvæmt 8. gr.

10. gr.

Gjald sem greitt hefur verið samkvæmt 8. gr. skal koma til frádráttar álögðum aðflutningsgjöldum við endanlega tollafgreiðslu ökutækis hér á landi.

Hið sérstaka gjald verður hins vegar ekki endurgreitt við endurútflytning ökutækis. Þó skal heimilt, ef einn mánuður eða meira er eftir af framlengdri heimild til tímabundins tollfrjáls innflutnings ökutækis, að endurgreiða gjaldið miðað við þann tíma.

11. gr.

Ef endurútflytningur ökutækis er fyrirhugaður í öðru tollumdæmi en þar sem leyfi var veitt samkvæmt reglugerð þessari, skal tollstjóri í því tollumdæmi annast uppgjör gjaldsins og endurgreiðslu samkvæmt 2. másl. 2. málsg. 10. gr., að höfðu samráði við tollstjóra þann sem leyfið veitti og senda honum afrit greiðslukvittunar.

V. KAFLI

Viðurlög og málsmeðferð.

12. gr.

Ef skilyrði fyrir undanþágu gjalda samkvæmt reglugerð þessari eru rofin eða forsendur fyrir henni falla niður að dómi tollstjóra eða lögreglustjóra mega þeir taka viðkomandi ökutæki þegar í stað úr umferð og tollstjóri láta selja ökutækið á opinberu uppboði til lúkningar á aðflutningsgjöldum, kostnaði, vöxtum samkvæmt 9. gr., sem þá skulu reiknast frá og með komudegi flutningsfars ökutækis til landsins og dráttarvöxtum, eða hlutast til um endurútflytning þess á kostnað innflytjanda.

[Röng skýrslugjöf eða framlagning rangra eða villandi gagna og röng upplýsingagjöf látin í té í því skyni að fá ívilnun á aðflutningsgjöldum samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, svo og misnotkun ívilnunar sem veitt hefur verið samkvæmt þeim, getur m.a. varðað við 126. gr. og 130. gr. tollalaga.]¹⁾

1) Sbr. III. kafla 3. gr. reglugerðar nr. 791/2000.

13. gr.

[Telji innflytjandi ákvörðun tollstjóra, er varðar heimild til tímabundins tollfrjáls innflutnings samkvæmt reglugerð þessari, eigi rétta, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá því er ákvörðun tollstjóra lá fyrir. Tollstjóri skal kveða upp rökstuddan úrskurð innan 30 daga frá því er gagnaöflun er lokið. Innflytjanda skal sendur úrskurður í ábyrgðarbréfi og honum bent á heimild til að kæra úrskurð til ríkistollstjóra, sbr. 2. mgr.

Úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. verður skotið til ríkistollstjóra innan 60 daga frá dagsetningu eða póstlagningu úrskurðar. Kæra skal vera skrifleg og studd nauðsynlegum gögnum. Ríkistollstjóri skal úrskurða um kæru innan 30 daga frá því er hún barst honum. Úrskurður ríkistollstjóra er fullnaðarúrskurður á stjórnarsýslustigi.]¹⁾

1) Sbr. III. kafla 4. gr. reglugerðar nr. 791/2000.

VI. KAFLI Ýmis ákvæði.

14. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar skulu gilda eftir því sem við getur átt um nýjar óskráðar bifreiðar og bifhjól sem keypt eru hér á landi. Ökutæki þessi skulu skráð sérstaklega og frekari skilyrði uppfyllt sem dómsmálaráðuneytið kann að setja. Undanþága frá greiðslu aðflutningsgjalda samkvæmt þessari grein miðast við skráningardag ökutækis.

15. gr.

Ökutæki sem tímabundinn tollfrjáls innflutningur hefur verið leyfður á og aðflutningsgjöld hafa ekki verið greidd af skulu vera að veði fyrir aðflutningsgjöldum til lúkningar gjöldum, dráttarvöxtum, sektum og kostnaði, sbr. 111. gr. tollalaga nr. 55/1987.

16. gr.

Farmflytjendum er óheimilt að taka til flutnings úr landi ökutæki sem flutt voru inn með tímabundinni undanþágu frá greiðslu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari, nema uppgjör hafi áður farið fram á hinu sérstaka gjaldi sem greiða ber samkvæmt ákvæðum 8. gr., svo og öðrum opinberum gjöldum vegna ökutækisins enda liggja fyrir leyfi viðkomandi tollstjóra til endurútflyttings.

17. gr.

Verði hækkun á aðflutningsgjöldum, t.d. vegna ákvarðana um breytingu á tollafgreiðslugengi eða af öðrum ástæðum, undanþiggja ákvæði þessarar reglugerðar viðkomandi innflytjanda ekki frá greiðslu hækkaðra gjalda við endanlega tollafgreiðslu ökutækis, nema annað sé tekið fram í lögum eða öðrum fyrirmælum.

18. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í [6. og]¹⁾ 7. tölul. 1. málgr., sbr. 2. málgr. 6. gr. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987 til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt eru reglur nr. 93/1987, um sama efni, felldar úr gildi.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 1/1996.

Reglugerð

nr. 189/1990, um innflutning og útflutning á plöntum og plöntuafurðum, sbr. reglugerðir nr. 123/1995, 91/1998 og 393/1999 um breytingu á henni.

I. KAFLI

TILGANGUR, ORÐASKÝRINGAR, EFTIRLIT.

1. gr.

Tilgangur.

Tilgangur þessarar reglugerðar er að koma í veg fyrir að til landsins berist skaðvaldar sem valdið geti alvarlegu tjóni á plöntum og plöntuafurðum hér á landi og að hindra að skaðvaldar sem aðrar þjóðir vilja verjast berist til þeirra frá Íslandi.

2. gr.

Orðaskýringar.

Merking orða er í reglugerð þessari sem hér segir:

Planta: Lifandi jurtir og viðarplöntur svo og lifandi hlutar þeirra og vefur, einnig trjáviður sé við hann áfastur börkur. Með lifandi plöntuhlutum er m.a. átt við ávexti, grænmeti, rótar- og stöngulhnýði, lauka, jarðstöngla, afskorin blóm, felld tré með greinum, trjágreinar og plöntuvef í vefjaræktun. Þar með er einnig átt við jarðveg eða annað ræktunarefni er kann að loða við eða fylgja plöntunni sem og umbúðir og umbúðarefni er umlykja hana í flutningi. Reglugerð þessi tekur ekki til djúpfrystra plöntuhluta né heldur til fræs, sem ekki er ætlað til sáningar.

Ræktunarland: Land þar sem plantan var síðast í ræktun í minnst eitt vaxtarskeið, eða þar sem sáð var til hennar með fræi. Sé um græðlinga að ræða (með eða án rótar) er átt við það land þar sem móðurplantan var ræktuð síðasta vaxtarskeið fyrir töku græðlinga, eða þar sem rötun fór fram.

Ræktunarstaður: Sú rekstrareining í ræktunarlandinu, þar sem plönturnar eru ræktaðar; gróðrarstöð, garðyrkju- eða landbúnaðarbýli eða annað fyrirtæki.

Sending: Plöntur og plöntuafurðir sem tilgreindar eru á sama heilbrigðisvottorði.

Skaðvaldur: Lífverur og lífrænir þættir er meinum valda á plöntum; veirur (vira), berfrymingar (mycoplasma), bakteríur (bacteria), sveppir (fungi) og meindýr.

Trjáviður með berki: Trjáviður þar sem meira en 1% af yfirborði er þakið berki. Sé meira en 3% af þyngd trjákurls börkur telst kurlið unnið úr trjáviði með berki.

Útflutningsland: Land þaðan sem plöntur eru fluttar beint til Íslands án þess að skipt sé um flutningsfar á leiðinni.

Vaxtarstaður: Akur, gróðurhús eða annar hluti innan ræktunarstaðar, þar sem plönturnar eru ræktaðar.

3. gr.

Eftirlit.

Rannsóknastofnun landbúnaðarins og töllyfirvöld sjá um að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt.

Sérfræðingar Rannsóknastofnunar landbúnaðarins í plöntusjúkdómum hafa heimild til skoðunar á plöntusendingum, hvort sem er í flutningstækjum, á geymslusvæði farmflytjanda eða hjá innflytjanda vörunnar. Er skylt að aðstoða þá við þá skoðun og skal þeim heimilt að taka sýni til nánari skoðunar án endurgjalds.

Komi í ljós við skoðun að sendingin uppfylli ekki ákvæði reglugerðar þessarar, skal innflytjanda og tolyfjörvöldum tilkynnt þar um. Rannsóknastofnun landbúnaðarins ákveður hvort sendingin skuli endursend eða henni eytt hér á landi. Torveldi innflytjandi aðgang að plöntusendingu eða skoðun hennar eða framkvæmi hann ekki þau fyrirmæli er honum kunna að vera gefin í tengslum við innflutninginn, má hafna innflutningi jafnvel þótt sendingin uppfylli að öðru leyti sett skilyrði. Innflytjandi ber allan kostnað við endursendingu eða eyðingu.

Eigi vankantar sem finnast á sendingu einungis við um hluta hennar og sé það mat Rannsóknastofnunar landbúnaðarins að ekki sé með því tekin óréttmæt áhætta, má í undantekningatilvikum leyfa að sendingu sé skipt upp og að sá hluti hennar sem í lagi telst sé fluttur inn. Sé eigi aðgreint fullnægjandi milli plöntusendinga í sama flutningsrými og finnst skaðvaldar, sbr. viðauka I, í einhverjum þeirra, má hafna öllum sendingum í því flutningsrými.

Þegar um er að ræða plöntur til áframhaldandi ræktunar skal sérfræðingum stofnunarinnar veittur aðgangur að plöntunum til skoðunar eftir að þær eru komnar í ræktun og í allt að tvö ár frá því innflutningur átti sér stað. Komi í ljós að plöntur hafi verið fluttar inn í trássi við reglugerð þessa, er heimilt að fyrirskipa eyðingu plantanna.

Þegar fluttar eru inn trjáplöntur af tegundum sem gegna þýðingarmiklu hlutverki í íslenskrri skógrækt skal Rannsóknastofnun landbúnaðarins veita Rannsóknastöð Skógræktar ríkisins upplýsingar um innflutning þeirra.

II. KAFLI INNFLUTNINGUR PLANTNA OG PLÖNTUAFURÐA.

4. gr.

Innflutningsbann.

Óheimilt er að flytja til landsins:

- a) Skaðvalda sem upp eru taldir í viðauka I og plöntur sem þeir finnast í eða á.
- b) Plöntur sem ætlaðar eru til áframhaldandi ræktunar og bera skaðvalda er nefndir eru í viðauka II, séu þeir í sendingunni í meira en mjög óverulegum mæli.
- c) Plöntur sem upp eru taldar í viðauka III og frá þeim löndum sem nefnd eru.
- d) Plöntur sem taldar eru upp í viðauka IV uppfylli þær ekki þau skilyrði sem þar eru sett.
- e) Plöntusendingar sem vísað hefur verið frá við innflutning til Danmerkur, Finnlands, Noregs eða Svíþjóðar vegna þess að skilyrði þeirra landa, með tilliti til plöntuheilbrigði, hafa ekki verið uppfyllt.
- f) [Jarðveg, safnhaugamold, óunninn eða kurlaðan trjábörk og húsdýraáburð. Undanskilin er þó mold, sem að meginhluta samanstendur af mosa (Sphagnum), enda sé hún tekin frá óræktuðum svæðum og hafi aldrei verið notuð til ræktunar. Þá er undanskilin mold, sem fylgir rótum plantna eða rótarávöxtum, enda sé hún í óverulegum mæli. Frá löndum þar sem nýsjálenski flatormurinn (*Artioposthia triangulata*) er útbreiddur skulu plöntur og plöntuafurðir vera alveg lausar við mold nema sérstök yfirlýsing sé um það á heilbrigðisvottorði að plönturnar séu frá ræktunarstað þar sem flatormurinn finnst ekki.]¹⁾

Finnist í plöntusendingu skaðvaldur sem ekki er vitað til að fyrirfinnst hér á landi og ekki er nefndur í viðaukum I og II og sé það mat Rannsóknastofnunar landbúnaðarins að hann geti engu síður valdið alvarlegu tjóni á plöntum hér á landi, getur stofnunin bannað innflutning sendingarinnar.

Sé grunur um að skaðvald, sem nefndur er í viðauka I, sé að finna í farmi sem samanstendur af öðru en plöntum, skal sérfræðingum Rannsóknastofnunar landbúnaðarins

veittur aðgangur til skoðunar og útrýmingaraðgerða og er skylt að veita þeim aðstoð við slíka aðgerð.

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 393/1999.*

5. gr.

Innflutningur.

Innflutningur á plöntum og öðrum vörum, sem falla undir eftirtalda flokka, er því aðeins heimill, að sendingunni fylgi heilbrigðisvottorð.

- a) Plöntur með rót eða plöntuhlutar s.s. græðlingar, laukar, stöngul- og rótarhnýði o. fl., sem ætlunin er að ræta og rækta áfram. Fræ eru þó undanskilin svo og vatnaplöntur ætlaðar í fiskabúr.
- b) Kartöflur (*Solanum tuberosum*).
- c) Afskorin blóm og greinar.
- d) Rótarlaus barrtré og barrtrjágreinir (Coniferae) frá Evrópu, önnur en þau, sem getið er um í viðauka III með reglugerð þessari.
- e) Trjáviður með berki.
- f) Mold.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að flytja inn eftirtaldar plöntur og plöntuhluta án þess að þeim fylgi heilbrigðisvottorð. Undanþága þessi nær ekki yfir villtar plöntur sem tíndar eru á víðavangi, trjáplöntur (með og án rótar), þ.m.t. dvergtré („bonsai“) og kartöflur:

1. Farþegum í millilandaferðum er heimilt að taka með sér eftirfarandi án heilbrigðisvottorðs og sama gildir einnig um póstsendingar milli landa:
 - a. Vönd með afskornum blómum og greinum (allt að 25 plöntum).
 - b. Blómlauka og rótar- og stöngulhnýði frá Evrópu í órofnunum verslunarumbúðum (allt að 2 kg).
 - c. Einstaka pottaplöntur (inniplöntur) frá Evrópu (allt að 3 stk).
2. Við búferlaflutninga frá Evrópulandi er heimilt að taka með sér pottaplöntur (inniplöntur) sem tilheyra venjulegri búslóð (allt að 30 stk. 1-5 af hverri tegund).

6. gr.

Heilbrigðisvottorð.

Heilbrigðisvottorð skulu gefin út og undirrituð af þeim opinbera aðila í ræktunarlandinu, sem hefur eftirlit með plöntusjúkdómum. Vottorðið skal vera á því formi sem gefið er í hinum alþjóðlega sáttmála um plöntuvernd (IPPC/FAO) eða sambærilegu formi. Útgáfa vottorðs skal vera staðfesting þess, að sendingin uppfylli þær kröfur sem gerðar eru hér á landi til plöntuheilbrigðis.

Þegar plöntur eru ræktaðar í öðru landi en útflutningslandinu, skal fylgja sendingunni afrit af því heilbrigðisvottorði er fylgdi plöntunum inn í útflutningslandið ásamt sérstöku endurútflutningsvottorði á því formi sem gefið er í hinum alþjóðlega sáttmála um plöntuvernd eða sambærilegu formi. Vottorðið skal gefið út og undirritað af þeim opinbera aðila í útflutningslandinu sem hefur eftirlit með plöntusjúkdómum. Sé afgerandi munur á innflutningsreglum þessum og reglum útflutningslandsins, skal það vera ljóst á því vottorði er fylgdi plöntunum frá þriðja landi inn í útflutningslandið eða staðfest á annan hátt, að plönturnar uppfylli þau skilyrði sem sett eru hér á landi.

Vottorð skulu rituð á íslensku, dönsku, norsku, sænsku, ensku, frönsku eða þýsku. Þau skulu vera þannig að allur texti sé vel læsilegur, vélritaður eða ritaður með upphafstöfum. Hægt er að hafna vottorði sé texti ekki á einu ofangreindra tungumála eða sé hann

ógreinilegur eða ólesanlegur. Breytingar eða viðbætur mega ekki koma fyrir á vottorði nema greinilegt sé að þær séu gerðar af þeim aðila sem gaf það út.

Vottorð má ekki vera eldra en 14 daga þegar sending fer frá útflutningslandinu.

Hafi plöntur sem ætlaðar eru til neyslu verið meðhöndlaðar með einhverjum efnum þegar upp var skorið eða eftir að uppskera átti sér stað, skal það tilgreint á heilbrigðisvottorði. Skal þá gefa upp nafn efnasambands, notað magn og hvenær meðhöndlun fór fram.

7. gr.

Innflutningsstaðir.

Plöntur og aðrar vörur sem falla undir staflíði a-e í 1. mgr. 5. gr., má einungis flytja inn í landið um eftirtaldar tollhafnir: Reykjavík, Hafnarfjörð, Keflavík, Keflavíkurlflugvöll, Akureyri og Seyðisfjörð.

8. gr.

Tollafgreiðsla og afhending.

Við tollafgreiðslu á sendingum, sem falla undir staflíði a-e í 1. mgr. 5. gr., skal fylgja tollskjölum frumrit heilbrigðisvottorðs, áritað af Rannsóknastofnun landbúnaðarins. Heimilt er einnig að tollafgreiða plöntusendingu sé afrit af frumriti áritað. Rannsóknastofnun landbúnaðarins getur ákveðið í vissum tilvikum að veita undanþágu frá kröfunni um heilbrigðisvottorð og skal það þá tilgreint á tollskýrslu eða vörureikning með áritun.

Tollyfirvöldum er óheimilt að leyfa afhendingu plöntusendinga, sem falla undir staflíði a-e í 1. mgr. 5. gr., gegn framvísun bráðabirgðaleyfis, nema fyrir liggja samþykki Rannsóknastofnunar landbúnaðarins. Slíkt samþykki er gefið með áritun á bráðabirgðaleyfi til tollafgreiðslu, áritun á heilbrigðisvottorð eða með skriflegri afhendingarheimild.

9. gr.

Undanþágur.

Landbúnaðarráðuneytið getur, að fenginni umsögn sérfræðings Rannsóknastofnunar landbúnaðarins í plöntusjúkdómum, veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugerðar í vísinda- og fræðitilgangi eða af öðrum ástæðum. Umsóknir þar að lútandi skulu berast ráðuneytinu skriflega ásamt rökstuðningi fyrir nauðsyn innflutnings. Hægt er að binda undanþáguna skilyrðum sem umsækjandi skuldbindur sig til að hlíta, s.s. sóttþreinsun, ræktun í sóttkví og fleira.

III. KAFLI

ÚTFLUTNINGUR.

10. gr.

Þegar plöntur eru fluttar frá Íslandi til annarra landa, skal fylgja þeim heilbrigðisvottorð í samræmi við kröfur innflutningslandsins. Séu plönturnar ræktaðar í öðru landi en Íslandi og fluttar um Ísland áfram til þriðja lands, skal fylgja þeim endurútflutningsvottorð ásamt afriti af því vottorði er fylgdi plöntunum til Íslands. Rannsóknastofnun landbúnaðarins gefur út slík heilbrigðisvottorð.

Forsenda þess að Rannsóknastofnun landbúnaðarins geti gefið út heilbrigðisvottorð, er að stofnuninni sé kunnugt um gildandi innflutningsreglur viðkomandi lands með tilliti til plöntuheilbrigði og að plönturnar uppfylli þau skilyrði sem innflutningslandið setur.

IV. KAFLI

REFSIÁKVÆÐI OG GILDISTAKA.

11. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum um varnir gegn sjúkdómum og meindýrum á plöntum nr. 51 29. maí 1981 og öðlast gildi 1. júní 1990. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 103 19. ágúst 1948 um eftirlit með innflutningi plantna o. fl. og reglugerðir nr. 46/1984 og 382 15. júlí 1988 um breytingu á þeirri reglugerð.

Viðauki I.^{a)}

a) Viðaukar I - IV ekki birtir hér.

Reglugerð

nr. 194/1990, um virðisaukaskatt af þjónustu fyrir erlenda aðila og af aðkeyptri þjónustu erlendis frá, sbr reglugerð nr. 179/1993 um breyting á henni.

I. KAFLI

Sala þjónustu til erlendra aðila.

1. gr.

Sala þjónustu sem um ræðir í 2. gr. til aðila sem hvorki hafa búsetu né starfsstöð hér á landi er undanþegin skattskyldri veltu samkvæmt lögum nr. 50/1988, enda sé a.m.k. öðru eftirtalinna skilyrða fullnægt:

- a) Þjónustan er nýtt að öllu leyti erlendis.
- b) Kaupandi gæti - ef starfsemi hans væri skráningarskyld hér á landi samkvæmt lögum nr. 50/1988 - talið virðisaukaskatt vegna kaupa þjónustunnar til innskatts, sbr. 15. og 16. gr. nefndra laga.

Til sönnunar því að b-liður 1. mgr. eigi við um kaupanda skal seljandi krefja hann um vottorð frá bærnum yfirvöldum í heimalandi hans þar sem fram komi hvers konar atvinnurekstur hann hefur með höndum. Vottorð þetta gildir í [tvö]¹⁾ ár frá útgáfudegi og skal seljandi varðveita það á sama hátt og önnur bókhaldsgögn. [Seljandi getur farið fram á framlengingu gildistíma vottorðsins um tvö ár í senn hjá Skattstjóranum í Reykjavík, þyki staðfest að forsendur séu óbreyttar frá því vottorðið var gefið út.]¹⁾

[Þjónusta sem felst í endurgreiðslu á virðisaukaskatti til erlendra ferðamanna skal ætíð undanþegin skattskyldri veltu, enda þótt skilyrðum 1. mgr. sé ekki fullnægt.]²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 346/1995.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 275/1996.

2. gr.

Eftirtalin þjónusta fellur undir ákvæði 1. gr.:

1. Framsal á höfundarétti, rétti til einkaleyfis, vörumerkis og mynsturs, svo og framsal annarra sambærilegra réttinda.
2. Auglýsingaþjónusta.

3. Ráðgjafarþjónusta, verkfræðiþjónusta, lögfræðiþjónusta, þjónusta endurskoðenda og önnur sambærileg sérfræðiþjónusta.
4. Tölvuþjónusta, önnur gagnavinnsla og upplýsingamiðlun.
5. Atvinnumiðlun.
6. Leiga lausafjármuna, þó ekki neins konar flutningatækja.
7. Kvaðir og skyldur varðandi atvinnu- eða framleiðslustarfsemi eða hagnýtingu réttinda sem um ræðir í þessari grein.
- [8. Ábyrgðarviðgerðir sem umboðsaðili annast fyrir reikning erlends ábyrgðaraðila.]^{1)*)}
- [9. Þjónusta sem veitt er vegna löndunar eða sölu á afla fiskiskipa hér á landi.]^{2) **)}
- [10. Vöruflutningar innanlands þegar flutt er beint til eða frá landinu.]^{3) ***)}
11. Þjónusta milligöngumanna, sem koma fram í nafni annars og fyrir reikning annars, að því er varðar sölu eða afhendingu þjónustu sem um ræðir í þessari grein.^{****)}

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 151/1993. 2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 179/1993. 3) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 86/1994.*

*) *Tölulíðurinn missti lagastoð með lögum nr. 55/1997 og hlaut hana ekki aftur með lögum nr. 115/1997. Í greinargerð með frumvarpi til laga nr. 115/1997 er þetta skýrt svo "Fellð er á brott undanþága á ábyrgðarviðgerðum þar sem yfirskattanefnd hefur úrskurðað á þann veg að greiðsla til innlends viðgerðaraðila sem ber ábyrgð á söluhlut teljist greiðsla skaðabóta en ekki sala á skattskyldri þjónustu." M.ö.o. er krafa íslensks umboðsaðila á erlendan ábyrgðaraðila vegna viðgerða sem umboðsaðilinn ber ábyrgð á gagnvart kaupanda skaðabótakrafa, en skaðabætur eru ekki virðisaukaskattsskyldar.*

** *Sjá nú 9. tölul. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/1988, sbr. lög nr. 55/1997. ***)* Tölulíðurinn missti lagastoð með lögum nr. 115/1997 og er því fallinn úr gildi.

****) *Þessi tölulíður var upphaflega 8. tölul. en honum hefur ekki verið breytt efnislega.*

3. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. gr. skal ætíð telja sölu eftirtalinnar þjónustu hér á landi til skattskyldrar veltu:

1. Þjónustu sem varðar fasteignir hér á landi, þ.m.t. hönnunarþjónusta og ráðgjafarþjónusta vegna byggingarframkvæmda, svo og þjónusta fasteignasala.
2. [Vöruflutninga, aðra en vöruflutninga innanlands þegar flutt er beint til eða frá landinu.]¹⁾
3. Skattskyldrar þjónustu sem varðar starfsemi sem undanþegin er virðisaukaskatti skv. 3. mgr. 2. gr. laga nr. 50/1988, svo sem menningarstarfsemi, listastarfsemi, íþróttastarfsemi, kennslustarfsemi og aðra hliðstæða starfsemi.
4. Vinnu við lausafjármuni.
5. Skattskyldra álits- og matsgerða sem varða lausafjármuni.

1) *Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 86/1994.*

II. KAFLI

Kaup þjónustu erlendis frá.

4. gr.

Hver sá sem kaupir þjónustu skv. 2. eða 3. gr. erlendis frá til nota að hluta eða öllu leyti hér á landi skal greiða virðisaukaskatt af andvirði hennar, sbr. þó 2. mgr. [Um skattverð, uppgjör, álagningu, áætlun, endurákvörðun, álag, dráttarvexti og kærur skal, eftir því sem við getur átt, fara með eins og í viðskiptum innan lands.]¹⁾

Aðili sem skráður er samkvæmt lögum nr. 50/1988 er undanþeginn skyldu til greiðslu virðisaukaskatts af kaupum skv. 1. mgr. ef hann gæti að fullu talið virðisaukaskatt vegna kaupanna til innskatts, sbr. 3. og 4. mgr. 15. gr. og 1. mgr. 16. gr. laga nr. 50/1988. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda þó ekki um þjónustu skv. 7. gr.

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 480/2002.*

5. gr.

Kaupandi þjónustu skv. 2. eða 3. gr. skal færa upplýsingar um þau í bókhald sitt. Fram skal koma hvers eðlis þjónusta er, hvenær henni var veitt móttaka og hvernig greiðslu var hagað.

6. gr.

[Sá sem greiða skal virðisaukaskatt skv. 4. gr. skal ótilkvaddur gera [skattstjóra]²⁾ grein fyrir kaupum á þjónustu skv. 2. eða 3. gr. á sérstöku eyðublaði í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

Gjalddagi er fimmti dagur annars mánaðar frá lokum þess almenna uppgjörstímabils sem viðskiptin falla undir. Greiðslu ásamt greinargerð skv. 1. mgr. skal skila til innheimtumanns ríkissjóðs eigi síðar en á gjalddaga.]¹⁾

1) *Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 275/1996.*

2) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 480/2002.*

7. gr.

Nú er skattskyld þjónusta veitt eða hennar notið í tengslum við innflutning vöru og skal innflytjandi þá greiða virðisaukaskatt í einu lagi af hinni skattskyldu vöru og þjónustu hjá tollstjóra þar sem vara er tollafgreidd.

Ríkistollstjóri ákveður hvaða upplýsingar skuli gefa í aðflutningskýrslu og öðrum tollskýrslum sem greitt skal af í tolli. Um ákvörðun skattverðs innfluttrar þjónustu samkvæmt 1. mgr. gilda ákvæði III. kafla laga nr. 50/1988 og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

III. KAFLI

Ýmis ákvæði.

8. gr.

Erlendur aðili sem selur hér á landi skattskylda þjónustu samkvæmt lögum nr. 50/1988 er skyldur til að tilkynna um starfsemi sína til skattstjóra, innheimta virðisaukaskatt af þessum viðskiptum og standa skil á honum í ríkissjóð samkvæmt almennum reglum laganna, enda eigi 3. tölul. 4. gr. þeirra ekki við um hann. Í þessum tilvikum kemur eigi til skattheimtu skv. II. kafla reglugerðar þessarar.

[Hafi erlendur aðili sem selur hér á landi skattskylda þjónustu ekki fasta starfsstöð hérlendis ber honum að fela umboðsmanni með heimilisfesti hér á landi að vera í fyrirsvari fyrir sig, þ.m.t. að tilkynna um starfsemi til skattstjóra, innheimta virðisaukaskatt af skattskyldri þjónustu og skila í ríkissjóð.

Hafi erlendur aðili skv. 2. mgr. ekki umboðsmann eða fyrirsvarsmann hér á landi og vanrækir að tilkynna til skattstjóra um starfsemi sína ber kaupandi þjónustunnar ábyrgð á virðisaukaskattsskilum hins erlenda aðila vegna þeirrar þjónustu sem hann er kaupandi að. Um skattskil í slíkum tilvikum gilda ákvæði 4. og 6. gr.]¹⁾

1) *Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 275/1996.*

9. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu skv. 40. gr. laga nr. 50/1988.

[Komi í ljós að aðili hafi vanrækt að greiða virðisaukaskatt skv. 4. eða 7. gr. eða ekki greitt skattinn á tilskildum tíma skv. 6. gr. skal hann auk hins vangreidda skatts sæta álagi skv. 27. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum.]¹⁾

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 275/1996.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 2. mgr. 12. gr. og 35. gr. laga nr. 50/1988 og öðlast þegar gildi. Ákvæði I. kafla taka þó til viðskipta frá og með 1. janúar 1990.

Reglugerð

nr. 248/1990 um virðisaukaskatt af skattskyldri starfsemi opinberra aðila, sbr. reglugerð nr. 287/2003 um breytingu á henni.

I. KAFLI.

Skattskyld starfsemi og tilkynningarskylda.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til sveitarfélaga, fyrirtækja þeirra og stofnana. Þá tekur reglugerðin eftir því sem við á til ríkisstofnana og ríkisfyrirtækja, þó ekki banka í eigu ríkisins.

Opinberir aðilar, sbr. 1. mgr., skulu greiða virðisaukaskatt í ríkissjóð af starfsemi sinni eins og nánar er ákveðið í reglugerð þessari.

2. gr.

Opinber þjónustufyrirtæki, sem hafa það að meginmarkmiði að selja skattskyldar vörur eða þjónustu til annarra, skulu greiða virðisaukaskatt af starfsemi sinni, þ.m.t. úttekt til eigin nota eiganda og afhending til annarra opinberra aðila. Þau skulu innheimta virðisaukaskatt af heildarveltu sinni og skila honum í ríkissjóð að frádregnum innskatti af aðföngum.

Með þjónustufyrirtækjum í þessari grein er átt við fyrirtæki, sem rekin eru af sveitarfélögum eða í sameign þeirra, svo sem hitaveitur og rafveitur, svo og ríkisfyrirtæki og fyrirtæki í sameign ríkis og sveitarfélaga. Starfsemi vatnsveitna og hafnarsjóða telst ekki til skattskyldrar starfsemi í þessu sambandi nema að því leyti sem um er að ræða sölu á vörum eða skattskyldri þjónustu í samkeppni við atvinnufyrirtæki.

3. gr.

Fyrirtæki ríkis og sveitarfélaga, stofnanir þeirra eða þjónustudeildir, sem hafa það að meginmarkmiði að framleiða vörur eða inna af hendi þjónustu til eigin nota, skulu greiða virðisaukaskatt af starfsemi sinni að því leyti sem hún er rekin í samkeppni við atvinnufyrirtæki. Við innheimtu á útskatti skal skattverð miðað við almennt gangverð í sams konar viðskiptum og við skil á skatti í ríkissjóð skal innskattur af aðföngum dreginn frá útskatti samkvæmt almennum reglum.

4. gr.

Auk þeirrar skattskyldu starfsemi, sem um getur í 2. og 3. gr., skulu sveitarfélög og ríkisstofnanir, sem framleiða vörur eða inna af hendi þjónustu eingöngu til eigin nota án þess

að slík starfsemi fari fram í sérstöku fyrirtæki eða þjónustudeild, sbr. 3. gr., reikna út virðisaukaskatt vegna slíkrar starfsemi og standa skil á honum í ríkissjóð.

Til skattskyldrar starfsemi samkvæmt þessari grein telst meðal annars eftirfarandi starfsemi, að svo miklu leyti sem hún er rekin í samkeppni við atvinnufyrirtæki:

1. Byggingarstarfsemi.
2. Vegagerð og lagning gatna, gerð gangstétta, bílastæða, brúa, hafna o.þ.h.
3. Framleiðsla og lagning bundins slitlags á umferðarmannvirki.
4. Lagning holræsa og vatnslagna.
5. Gerð íþróttamannvirkja.
6. Viðhald bygginga, gatna, lagna og annarra mannvirkja.
7. Þjónusta þar sem krafist er iðnmenntunar.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til starfsemi sem um ræðir í 12. gr.

Við ákvörðun á skattverði þeirrar starfsemi, sem fellur undir þessa grein, skal miða við kostnaðarverð þess hluta heildarkostnaðarins sem ekki hefur verið greiddur virðisaukaskattur af við kaup á aðföngum eða við færslu frá eigin fyrirtækjum eða þjónustudeildum, sbr. 2. og 3. gr. Með kostnaðarverði skal telja bein laun og annan beinan kostnað auk álags vegna launatengdra gjalda og annars sameiginlegs kostnaðar samkvæmt ákvörðun ríkisskattstjóra.

5. gr.

Starfsemi ríkis og sveitarfélaga sem fellur undir 3. mgr. 2. gr. laga nr. 50/1988 er undanþegin virðisaukaskatti, svo sem þjónusta heilbrigðisstofnana, félagsleg þjónusta og rekstur safna, skóla og hliðstæðra menntastofnana. Undanþága þessi nær aðeins til afhendingar vinnu og þjónustu sem látin er í té, en ekki til virðisaukaskatts af aðföngum til hinnar undanþegnu starfsemi. Á sama hátt er starfsemi vinnuskóla undanþegin virðisaukaskatti, enda séu nemendur undir 16 ára aldri. Jafnframt er sumarvinna skólafólks á aldrinum 16 til 25 ára undanþegin virðisaukaskatti enda sé um að ræða aðila sem ekki eiga rétt til atvinnuleysisbóta.

6. gr.

Starfsemi telst vera rekin í samkeppni við atvinnufyrirtæki samkvæmt reglugerð þessari þegar viðkomandi vara eða þjónusta er almennt í boði hjá atvinnufyrirtækjum og skiptir ekki máli í því sambandi hvort eða hve mikið ríkisstofnun eða sveitarfélag selur af slíkum vörum eða þjónustu til annarra. [Almennt skrifstofuhald, þ.m.t. færsla eigin bókhalds og rafræn gagnavinnsla í eigin þágu, telst ekki vera í samkeppni við atvinnufyrirtæki.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 287/2003.

7. gr.

Hver sá sem skattskyldur er samkvæmt reglugerð þessari og lögum um virðisaukaskatt skal tilkynna til skattstjóra um starfsemi sína í samræmi við ákvæði 5. gr. laga nr. 50/1988. Í tilkynningunni skulu koma fram upplýsingar um þá bókhaldsreikninga er tengjast hinni skattskyldu starfsemi eftir nánari ákvörðun ríkisskattstjóra.

II. KAFLI.

Bókhald.

8. gr.

Bókhaldi opinberra aðila skal haga þannig að bókhaldsreikningar séu auðkenndir eða aðgreindir í eftirfarandi meginflokkum:

1. Skattskyld þjónustufyrirtæki, sbr. 2. gr.

2. Skattskyld starfsemi eða þjónustudeildir sem fyrst og fremst er ætlað að framleiða vörur eða inna af hendi þjónustu til eigin nota, sbr. 3. gr.
3. Skattskyld starfsemi sem ekki fer fram í sérstöku fyrirtæki eða þjónustudeild, sbr. 4. gr.
4. Starfsemi sem ekki er skattskyld.

Bókhaldinu skal haga þannig að auðvelt sé á hverjum tíma að kanna þann grundvöll sem útreikningur á virðisaukaskatti er byggður á.

9. gr.

Fyrirtæki ríkis og sveitarfélaga, stofnanir þeirra eða þjónustudeildir, sem hafa það að meginmarkmiði að framleiða vörur eða inna af hendi þjónustu til eigin nota, sbr. 3. gr., skulu haga skráningu á framleiðslu og afhendingu vara og veittri þjónustu með fyrirfram skipulögðum hætti, svo sem með skráningu á vöruúttekt, vinnustundum og öðrum upplýsingum sem geta verið grundvöllur að uppgjöri á virðisaukaskatti.

10. gr.

Ríkisstofnanir og sveitarfélög skulu í bókhaldi sínu aðgreina bókhaldsreikninga vegna starfsemi, sbr. 4. gr., annars vegar í reikninga yfir aðföng með virðisaukaskatti og hins vegar reikninga yfir aðföng án virðisaukaskatts.

11. gr.

Opinberir aðilar skulu að öðru leyti en fyrir er mælt í reglugerð þessari haga bókhaldi sínu og skráningu viðskipta eftir ákvæðum reglugerðar nr. 501/1989, um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattsskyldra aðila

III. KAFLI.

Endurgreiðsla virðisaukaskatts til opinberra aðila.

12. gr.

Endurgreiða skal sveitarfélögum og ríkisstofnunum virðisaukaskatt sem þau greiða við kaup á eftirtalinni vinnu og þjónustu:

1. Sorphreinsun, þ.e. söfnun, flutningi, urðun og eyðingu sorps. Virðisaukaskattur vegna endurvinnslu fellur ekki hér undir.
2. Ræstingu.
3. Snjómokstri.
4. Björgunarstörfum og öryggisgæslu vegna náttúruhamfara og almannavarna.
- [5. Þjónustu verkfræðinga, tæknifræðinga, arkitekta, lögfræðinga, löggiltra endurskoðenda, tölvunarfræðinga og annarra sérfræðinga er almennt þjóna atvinnulífinu og lokið hafa háskólanámi eða sambærilegu langskólanámi eða starfa sannanlega á sviði fyrrgreindra aðila og veita sambærilega þjónustu.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 287/2003.

13. gr.

Endurgreiðsla skv. 12. gr. tekur til virðisaukaskatts sem sveitarfélög og ríkisstofnanir greiða atvinnufyrirtækjum við kaup á vinnu og þjónustu sem þar um ræðir. Til atvinnufyrirtækja í þessu sambandi teljast opinber þjónustufyrirtæki, sbr. 2. gr. Jafnframt tekur endurgreiðslan til virðisaukaskatts sem fyrirtæki ríkis og sveitarfélaga, stofnanir þeirra og þjónustudeildir, sbr. 3. gr., innheimta af óskattskyldum hluta sveitarfélags eða ríkisstofnun vegna vinnu og þjónustu skv. 12. gr.

14. gr.

Uppgjörstímabil vegna endurgreiðslu er tveir mánuðir; janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október, nóvember og desember.

Sækja skal um endurgreiðslu vegna hvers uppgjörstímabils til viðkomandi skattstjóra á sérstökum eyðublöðum í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Skilafrestur er 1. dagur annars mánaðar eftir lok uppgjörstímabils.

Skattstjóri skal athuga endurgreiðslubeiðni og leiðrétt hana ef hún er í ósamræmi við reglugerð þessa eða önnur fyrirmæli skattfyrivalda. Fallist skattstjóri á endurgreiðslubeiðni tilkynnir hann um það til innheimtumanns ríkissjóðs sem annast endurgreiðslu. Endurgreiðsla skal fara fram innan fimmtán daga frá lokum skilafrests. Frestur þessi framlengist þó ef skattstjóri getur, vegna atvika sem rekja má til umsækjanda, ekki gert nauðsynlegar athuganir á gögnum þeim sem beiðnin byggist á. Endurgreiðslubeiðnir sem berast eftir lok skilafrests skulu afgreiddar með umsókn næsta tímabils.

Endurgreiðsla má því aðeins fara fram að ákvörðun um virðisaukaskatt viðkomandi ríkisstofnunar eða sveitarfélags, þ.m.t. fyrirtækja, stofnana og þjónustudeilda þess, liggi fyrir. Kröfu um vangreiddan virðisaukaskatt þessara aðila ásamt álagi og dráttarvöxtum skal skuldajafna á móti endurgreiðslu.

IV. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

15. gr.

Útskattur af skattskyldri veltu samkvæmt reglugerð þessari skal reiknaður og stemmdur af við bókhald eftir hvert uppgjörstímabil. Við slíka afstemmingu skulu m.a. liggja fyrir upplýsingar um heildarkostnað við þá starfsemi sem skattskyld er skv. 4. gr. Hliðstæð afstemming skal fara fram á innskatti að því leyti sem hann er frádráttarbær frá útskatti samkvæmt reglugerð þessari.

16. gr.

Sveitarfélag getur fengið heimild skattstjóra til að greiða virðisaukaskatt við framvísun virðisaukaskattsskýrslu einu sinni á ári vegna þeirrar starfsemi sem skattskyld er skv. 4. gr. ef skattverð, ákvarðað skv. 5. mgr. 4. gr., er lægra en 400.000 kr. á ári. Fallist skattstjóri á umsókn sveitarfélags skal skila skýrslunni á gjalddaga síðasta uppgjörstímabils ársins.

17. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu skv. 40. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

18. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 2. mgr. 3. gr., 23. gr. og 3. mgr. 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, og öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 561/1989, um greiðslu virðisaukaskatts af skattskyldri starfsemi sveitarfélaga og annarra opinberra aðila. Ákvæði reglugerðar þessarar um endurgreiðslu virðisaukaskatts taka til kaupa á vinnu og þjónustu, sbr. 12. gr., frá og með 1. janúar 1990.

Reglugerð

nr. 318/1990, um bann við notkun azó-litarefna og alifatískra klórflúorkolefnissambanda (freon) og skyldra efna sem drifefna í lyf.

1. gr.

Notkun azó-litarefna í lyfjum er óheimil hér á landi. Azó-litarefni hafa CI-númer 11.000-39.999 (CI= Colour Index).

[2. gr.]¹⁾

1) 2. gr. felld úr gildi með 10. gr. reglugerðar nr. 268/1993.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í lyfjalögum nr. 108/1984 með síðari breytingum og lögum nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 622/1980 um notkun litarefna í lyfjum og 1. mgr. 2. gr. reglugerðar nr. 64/1989 um bann við innflutningi og sölu úðabrusa, sem innihalda tiltekin drifefni (ósoneyðandi efni).

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. er heilbrigðis- og tryggingarmálaráðuneytinu þó heimilt, að fenginni umsögn lyfjanefndar, að leyfa innflutning og sölu lyfja og dýralyfja, sem innihalda drifefni (ósoneyðandi efni) þau, sem tiltekin eru í reglugerð nr. 64/1989 um bann við innflutningi og sölu úðabrusa, sem innihalda tiltekin drifefni (ósoneyðandi efni).

Reglugerð

nr. 71/1991, um innflutning og viðurkenningu á neyðarsendibaujum á 406 MHz.

1. gr.

Póst- og símamálastofnun skal heimila innflutning og annast viðurkenningu á neyðarsendibaujum á tíðninni 406,025 MHz til nota í skipum í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

2. gr.

Heimilt er að flytja inn og nota neyðarsendibaujur, sem hlotið hafa viðurkenningu hjá löggiltum viðurkenningarstofnunum í öðrum löndum Evrópu.

Með beiðni innflytjanda um innflutning skal fylgja viðurkenningarvottorð ásamt upplýsingum um á hvaða reglum erlend viðurkenning er byggð.

3. gr.

Áður en heimild er veitt samkvæmt 2. gr. skal umsækjandi afhenda handbók yfir neyðarsendibaujuna með nákvæmri tæknilegri lýsingu og notkunareglum. Þar skal m.a. koma fram hver áætlaður endingartími baujunnar og rafhlaða hennar er og hversu lengi hún getur sent út á þeim rafhlöðum sem með henni fylgja.

4. gr.

Heimildir til innflutnings samkvæmt 2. gr. falla úr gildi 31. desember 1991 og taka þá gildi nýjar reglur um viðurkenningu neyðarsendibauja á tíðninni 406,025 MHz. Ekki verður skylt að skipta út baujum, sem settar verða í skip til og með 31. desember 1991 og ekki fá varanlega viðurkenningu fyrr en að 8 árum liðnum.

5. gr.

Áður en innflytjandi eða seljandi afhendir notanda neyðarsendibauju skal hann tryggja að radióeftirliti Póst- og símamálastofnunar hafi verið send umsókn um starfræksluleyfi fyrir baujuna.

Radióeftirlitið skal skrá upplýsingar um neyðarsendibaujuna í leyfisbréf skipa.

6. gr.

Stranglega er bannað að ræsa neyðarsendibaujur, nema skip sé í sjávarháaska.

7. gr.

Í minniseiningu hvernar neyðarsendibauju skal stimpla upplýsingar um skip í samræmi við viðauka við þessar reglur. Í reit 27 til 36 skal stimpla töluna 251. Í reit 40 til 75 skal setja 6 stafi, sem mynda einkennisnúmer skipsins, sem neyðarsendibaujan verður sett í. Radióeftirlitið úthlutar einkennisnúmerum í samræmi við alþjóðaradióreglugerð. Seljandi neyðarsendibauju er ábyrgur fyrir því að framangreindar upplýsingar hafi verið stimplaðar í baujuna áður en hún er afhent notanda. Að öðru leyti skulu upplýsingar í minniseiningu baujunnar vera í samræmi við viðauka I. Í viðauka II er sýnd kóðunaraðferðin, sem nota skal í baujuna.

8. gr.

Óheimilt er að flytja neyðarsendibaujur milli skipa, nema að sótt hafi verið fyrirfram til radióeftirlitsins um flutninginn og breytt hafi verið stimpluðu einkennisnúmeri í baujunni til samræmis við það skip, sem baujan er flutt í.

9. gr.

Að öðru leyti en kveðið er á um í 1.-8. gr. í reglugerð þessari skal rekstur neyðarsendibauja á tíðninni 406,025 MHz vera í samræmi við reglugerð nr. 493/1988 um rekstur radióstöðva.

10. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt lögum um fjarskipti.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um fjarskipti nr. [81/2003]¹⁾ staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Viðauki I²⁾

1) Nú lög nr. 143/1996.

2) Viðaukar I og II ekki birtir hér.

Reglugerð

nr. 470/1991, um endurgreiðslu virðisaukaskatts til sendimanna erlendra ríkja, sbr. reglugerðir nr. 186/1993, 305/1996 og 557/2002 um breytingu á henni.

1. gr.

Við kaup á vörum eða þjónustu innanlands ber erlendum sendiráðum og sendierindrekum að greiða virðisaukaskatt og aðra óbeina skatta eftir þeim reglum sem almennt gilda á Íslandi um þau viðskipti.

Erlend sendiráð og sendierindrekar (diplomatic agents) fá endurgreiddan virðisaukaskatt af vörum, þó ekki matvælum, enda sé því lýst yfir að viðkomandi vara sé eingöngu ætluð til notkunar fyrir erlent sendiráð eða til persónulegra nota sendierindreka og þeirra venslamanna hans er teljast til heimilisfólks.

[Endurgreiða skal virðisaukaskatt vegna vinnu manna sem unnin er á byggingarstað við nýbyggingu embættisbústaðar sendiherra eða skrifstofuhúsnæðis sendiráðs, þ.m.t. vinnu við framkvæmdir á lóð hússins, jarðvegslagnir umhverfis hús, girðingar, bílskúra og garðhús. Endurgreiðsla virðisaukaskatts tekur á sama hátt til allrar vinnu manna við endurbætur og viðhald framangreinds húsnæðis.]¹⁾

[Jafnframt skal endurgreiða virðisaukaskatt af leigugjaldi sem greitt er fyrir notkun á húsnæði sem er embættisbústaður sendiherra eða skrifstofuhúsnæði sendiráðs. Þó skal ekki endurgreiða virðisaukaskatt vegna þjónustu sem tengist rekstri húseignarinnar.]²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 186/1993.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 305/1996.

2. gr.

Umsókn um endurgreiðslu skal beina til utanríkisráðuneytisins og fylgi umsókn frumrit af þeim reikningum sem endurgreiðslubeiðni er byggð á. Reikningar skulu vera í samræmi við ákvæði 20. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með áorðnum breytingum. Eftir að utanríkisráðuneytið hefur gengið úr skugga um að í hlut eigi aðilar er undir reglurnar falla sendir það ríkisendurskoðun endurgreiðslubeiðni ásamt þeim reikningum er umsókn fylgja. Að lokinni endurskoðun sendir ríkisendurskoðun reikninga til viðkomandi sendiráðs með áritun um endurgreiðslu en sendir endurgreiðslubeiðni til ríkisfóhirðis til afgreiðslu.

Ekki verður um endurgreiðslu að ræða nema heildarfjárhæð hvers einstaks reiknings nemi a.m.k. 10.000 kr., með virðisaukaskatti, og einungis ef viðkomandi reikningur ber það greinilega með sér að virðisaukaskattur hafi verið greiddur.

[Réttur til endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari fellur niður ef umsókn um endurgreiðslu berst utanríkisráðuneytinu eftir að sex ár eru liðin frá því að réttur til endurgreiðslu stofnaðist.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 557/2002.

3. gr.

Um innflutning gilda ákvæði 3. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 47. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, til að öðlast gildi hinn 1. október 1991. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 532/1989, um sama efni.

Reglugerð

nr. 527/1991, um frísvæði.

Skilgreining.

1. gr.

Með frísvæði er í reglugerð þessari átt við afmarkað svæði þar sem heimilt er að geyma ótollafgreiddar vörur og vinna að þeim eins og segir í reglugerð þessari.

Leyfi til reksturs frísvæðis má veita aðilum sem starfa í þeim tilgangi að veita öðrum þá þjónustu sem felst í rekstri frísvæðis, en leyfishöfum sjálfum skal óheimilt að stunda iðnaðarframleiðslu, verslun, umboðssölu, heildsölu eða smásölu.

Hver sá einstaklingur eða lögaðili sem annast viðskipti með vörur í atvinnuskyni eða stundar iðnaðarframleiðslu og hefur til þess tilskilin leyfi opinberra aðila skal eiga þess kost að njóta þjónustu frísvæðis, sbr. 5. til 7. gr.

Þeir almennu skilmálar sem viðskiptaaðilum frísvæðis eru búnir skulu staðfestir af fjármálaráðherra.

Veiting leyfis til reksturs frísvæðis.

2. gr.

Fjármálaráðherra veitir leyfi til reksturs frísvæðis.

Umsókn um leyfi til reksturs frísvæðis og almenn skilyrði.

3. gr.

Í umsókn um leyfi til reksturs frísvæðis skal gera grein fyrir fyrirhuguðu rekstrarformi frísvæðis og hvaða starfsemi sé fyrirhuguð á svæðinu, sbr. 5. til 7. gr.

Leyfi til reksturs frísvæðis er bundið þeim skilyrðum sem leiðir af ákvæðum reglugerðar þessarar og ákvæðum tollalaga nr. 55/1987 og öðrum þeim skilyrðum sem nauðsynleg kunna að þykja. Leyfi skal m.a. bundið eftirtöldum skilyrðum:

1. Fyrir liggja upplýsingar um staðsetningu svæðis og mannvirki þar og staðfesting viðkomandi sveitarstjórnar á því að hún samþykki fyrir sitt leyti að rekstur frísvæðis fari fram á þeim stað, þar sem hann er fyrirhugaður.
2. Fyrir liggja hagkvæmnisútreikningar vegna reksturs frísvæðisins.
3. Leyfishafi hafi á að skipa starfslíði sem hefur til að bera fullnægjandi þekkingu á lögum og reglum sem gilda um tollmeðferð vara og skjalagerð vegna tollmeðferðar og að sýnt þyki að stjórnun, innra eftirlit, bókhald og varsla gagna vegna starfseminnar verði með traustum hætti.
4. Leyfishafi beri ábyrgð gagnvart ríkissjóði á greiðslu opinberra gjalda vegna tollmeðferðar vara á frísvæði og hann setji ríkissjóði tryggingu fyrir þeim opinberu gjöldum sem hann kann að þurfa að greiða vegna rekstursins.
5. Leyfishafi greiði kostnað við tolfertilit með frísvæði eftir nánari ákvörðun fjármálaráðherra.

Athafnasvæði og húsnæði fyrir frísvæði.

4. gr.

Svæði það sem nota má til reksturs frísvæðis skal vera afmarkað og undir lás leyfishafa og að öllu leyti með þeim hætti að það sé hentugt til tryggrar vörslu þeirra vara sem þar eiga að vera.

Ríkistollstjóri skal viðurkenna athafnasvæði og húsnæði og eru breytingar á því óheimilar nema að fengnu leyfi hans.

Ef geymsluhús eða svæði eru ekki í fullnægjandi ásigkomulagi á hverjum tíma og geymsluhafi bætir ekki úr því innan þess frests sem tolyfírvöld tiltaka, geta þau látið bæta úr ágöllum á kostnað leyfishafa eða svipt hann rétti til að nota húsnæðið eða svæðið.

Starfsemi á frísvæði.

5. gr.

Heimilt er að geyma vörur á frísvæði án tímatakmarkana.

6. gr.

Á frísvæði er heimil aðvinnsla vöru, sbr. þó 7. gr., skipting sendinga, umpökkun, samsetning, blöndun, prófun og þrif.

Tollyfírvöldum er heimilt að takmarka slíka vinnu með vörur á frísvæði ef það telst nauðsynlegt vegna tolleftirlits.

7. gr.

Á frísvæði má reka iðnað að fengnu sérstöku leyfi fjármálaráðherra.

8. gr.

Á frísvæði ber leyfishafi ábyrgð á þeirri vinnu sem um er fjallað í 5. og 6. gr. en ef um er að ræða iðnaðarframleiðslu, sbr. 7. gr., skal í leyfisbréfi samkvæmt þeirri grein fjallað um hverjum sé heimilt að annast þá framleiðslu.

Fjármálaráðherra sker úr ef óljóst er hvort starfsemi falli undir 6. eða 7. gr.

9. gr.

Á frísvæði er óheimilt að reka smásöluverslun.

10. gr.

Einkaneysla eða einkaafnot á vörum sem fluttar hafa verið inn á frísvæði án greiðslu aðflutningsgjalda eða gegn endurgreiðslu gjalda er óheimil, m.a. að nota slíkar vörur vegna reksturs frísvæðis og mannvirkjagerðar þar. Kaup eða sala svo og hvers konar afhending eða viðtaka á nefndum vörum til slíkra nota er óheimil.

Vörur sem flytja má á frísvæði.

11. gr.

Heimilt er að flytja erlendar ótollafgreiddar vörur á frísvæði.

Innlendar vörur má flytja á frísvæði ef þær eru ætlaðar til nota við aðvinnslu, blöndun eða samsetningu með öðrum vörum þar.

Sé heimilt að endurgreiða gjöld af hráefni í innlenda vöru við útflutning hennar skal heimilt að flytja slíkar útflutningsvörur á frísvæði og endurgreiða framangreind gjöld þegar varan er komin á svæðið.

Við flutning innlendra vara á frísvæði má heimila endurgreiðslu aðflutningsgjalda af þeim, sbr. 12. gr. reglugerðar nr. 545/1990. Þegar aðflutningsgjöld eru endurgreidd skal þó

ekki endurgreiddur sá virðisaukaskattur sem skattskyldir aðilar samkvæmt ákvæðum laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, hafa greitt við innflutning þeirrar vöru sem beiðni lýtur að. Við uppgjör á virðisaukaskatti skal innskattur af innfluttri vöru dreginn frá útskatti samkvæmt þeim lögum og reglugerðum og öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim. Ákvæði þetta tekur þó ekki til vara sem notaðar eru til reksturs eða fjárfestingar á frísvæði.

Innflutningsbann og innflutningstakmarkanir.

12. gr.

Óheimilt er að flytja á frísvæði vörur sem bannað er að flytja til landsins.

13. gr.

Vörur sem háðar eru innflutningsleyfum er heimilt að flytja á frísvæði, enda þótt leyfi liggja ekki fyrir. Flutningur út af svæðinu til ráðstöfunar innanlands er háður því að innflutningsleyfi liggja fyrir, nema vöru sé komið á annað frísvæði.

14. gr.

Óheimilt er að flytja á frísvæði efni sem sprengihætta stafar af og efni sem eru sérlega eldfim. Ennfremur er óheimilt að flytja þangað vörur sem annars getur stafað hættu af fyrir vörur sem þar eru geymdar eða ef af þeim getur stafað hættu af öðrum ástæðum. Víkja má frá þessum ákvæðum ef gripið er til viðeigandi varúðarráðstafana og að fengnu samþykki viðkomandi tollstjóra.

Tollyfirvöld geta sett sérstök skilyrði fyrir flutningi tiltekinna vara á frísvæði, t.d. um eftirlit, geymslu eða meðferð þeirra þar eða bannað slíkan flutning ef nauðsyn þykir bera til.

Flutningur vara á frísvæði.

15. gr.

Leyfishafi annast flutning vara á frísvæði og skal tilkynna viðkomandi tollstjóra um hann.

Frá því að leyfishafi veitir vörum viðtöku ber hann ábyrgð á vörslu varanna með þeim lögfylgjum sem varsla og meðferð vara er háð samkvæmt reglugerð þessari og ákvæðum tollalaga.

Þegar vörur eru fluttar á frísvæði skal leyfishafi skrá þær á nafn sendanda og umráðaaðila og tilgreina nákvæmlega eftir atvikum vöruheiti og tegund, magn, þyngd og verðmæti. Fram komi sendingarnúmer erlendra ótollafgreiddra vara. Sérhverri sendingu skal gefið númer sem hún ber þar til henni hefur verið að fullu ráðstafað.

Ríkistollstjóri getur sett nánari reglur um framkvæmd samkvæmt þessari grein.

Flutningur vara frá frísvæði.

16. gr.

Heimilt er að flytja vörur frá frísvæði til ráðstöfunar hér á landi, á önnur frísvæði, í almennar tollvöruheymslur, tollfrjálsar forðageymslur farmflytjenda, tollfrjálsar verlanir og til útlanda og ber að fara að fyrirmælum gildandi laga og annarra reglna hverju sinni um fyrirkomulag slíkra flutninga.

Ef fluttar eru frá frísvæði til ráðstöfunar hér á landi vörur sem um ræðir í 3. og 4. mgr. 11. gr. reglugerðar þessarar, skulu þær fá tollmeðferð samkvæmt þeim reglum sem gilda um endurinnflutning vara.

Tollumdæmi þar sem tollmeðferð fer fram.

17. gr.

Aðflutningsgjöld skal greiða tollstjóra þess tollumdæmis þar sem frísvæðið er og heyrir tollmeðferð samkvæmt reglum þessum undir hann.

Sé vara framsend ótollafgreidd í annað tollumdæmi skal greiða gjöldin þar.

Tollflokkun varnings sem fluttur er út af frísvæði til nota innanlands.

18. gr.

Aðflutningsgjöld af vörum sem teknar eru til tollmeðferðar vegna sölu, afhendingar eða eigin nota hér á landi miðast við tollflokkun þeirra samkvæmt tollskrá þegar þær eru teknar til tollmeðferðar.

Tollverðsákvörðun.

19. gr.

Aðflutningsgjöld af vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar vegna sölu, afhendingar eða eigin notkunar hér á landi, miðast við tollverð innfluttra vara eins og það var ákveðið eða ákveða hefði mátt það á þeim tíma þegar heimild er veitt til flutnings þeirra af frísvæði, sbr. 8. til 10. gr. tollalaga nr. 55/1987. Geymslukostnaður og hvers konar þjónustu,- aðvinnslu- eða framleiðslukostnaður sem til fellur hér á landi skal ekki tekinn með við ákvörðun tollverðs.

Tollverð frísvæðisvara sem fluttar eru til útlanda er söluverð þeirra eða gangverð eins og það er ákveðið samkvæmt ákvæðum XIII. kafla tollalaga nr. 55/1987 og reglum sem gilda samkvæmt þeim.

Virðisaukaskattskyld starfsemi á frísvæði.

20. gr.

Leyfishafi frísvæðis og þeir sem þar stunda starfsemi sem skattskyld er samkvæmt lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með áorðnum breytingum, skulu tilkynna um starfsemi sína til skráningar hjá skattstjóra, sbr. 5. gr. þeirra laga, og innheimta og skila virðisaukaskatti vegna sölu á þjónustu, aðvinnslu og annarri virðisaukaskattskyldri starfsemi samkvæmt almennum ákvæðum laganna.

Tollmeðferð vara á frísvæði sem fluttar eru til ráðstöfunar hér landi.

Gjalddagi og eindagi aðflutningsgjalda.

21. gr.

Aðflutningsgjöld af vörum á frísvæði falla í gjalddaga þegar þær eru fluttar frá frísvæði til ráðstöfunar hér á landi, enda séu þær ekki fluttar á önnur frísvæði eða í tollvöruhegrymslur.

Ef ekki er um að ræða heimild til greiðslufrests á aðflutningsgjöldum, skal leyfishafi ekki afhenda vörur samkvæmt 1. mgr. úr vörslum sínum nema aðflutningsgjöld séu að fullu greidd.

22. gr.

Við tollafgreiðslu skal leyfishafi senda tollstjóra upplýsingar sem veita skal í aðflutnings-, umflutnings- eða útflutningsskýrslu, í tölvutæku formi samkvæmt þeim reglum sem þar um gilda og standa honum skil á álögðum opinberum gjöldum vegna tollmeðferðar vara. Hafi leyfishafi eða aðili, sem geymir eða framleiðir vörur á frísvæði, heimild til greiðslufrests á gjöldum skal leyfishafi annast skuldfærsluna við tollafgreiðslu.

Tollstjóri getur falið leyfishafa að veita greiðslum gjalda viðtöku.

Sé bankastarfsemi rekin í tengslum við frísvæði er tollstjóra heimilt að fela þeim sem bankann rekur að veita greiðslum viðtöku og skuldfæra gjöld.

Annist leyfishafi eða banki skuldfærslu eða móttöku greiðslna skulu þeir eigi síðar en í upphafi næsta virka dags senda tollstjóra uppgjör vegna tollafgreiðslna.

23. gr.

Ef vörur eru framsendar frá frísvæði til tollafgreiðslu í öðru tollumdæmi, sbr. 2. mgr. 19. gr., skal heimilt að annar en leyfishafi komi fram gagnvart tollstjóra vegna tollafgreiðslu varanna.

24. gr.

Eindagi aðflutningsgjalda sem vanreiknuð hafa verið er tollafgreiðsludagur varanna.

25. gr.

Ef vara er flutt af frísvæði eða tekin til notkunar og ekki gerð grein fyrir því samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar eru aðflutningsgjöld þegar fallin í eindaga.

Þegar atvik eru eins og um ræðir í 1. mgr. skulu aðflutningsgjöld af viðkomandi vöru reiknuð út samkvæmt þeim aðflutningsgjöldum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var þegar varan var flutt á frísvæði. Reikna skal dráttarvexti af aðflutningsgjöldum þannig útreiknuðum, nema sannað sé á fullnægjandi hátt að mati tollstjóra að nefnd atvik séu síðar til komin. Dráttarvextir skulu vera þeir sömu og Seðlabanki Íslands ákveður samkvæmt ákvæðum vaxtalaga nr. 25/1987, með áorðnum breytingum. Að öðru leyti skal farið með mál þessi samkvæmt ákvæðum XIV. kafla tollalaga nr. 55/1987.

Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda.

26. gr.

Leyfishafi ber ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda af vörum sem eru á frísvæði og einstakir viðskiptaaðilar hans bera ásamt honum ábyrgð in solidum á aðflutningsgjöldum af vörum sem eru á svæðinu á þeirra vegum.

Trygging.

27. gr.

Trygging vegna opinberra gjalda, sbr. 4. tl. 2. mgr. 3. gr., svo og annars kostnaðar sem leiða kann af rekstri leyfishafa á frísvæði skal vera 100 milljónir kr.

Ríkistollstjóra er heimilt, að höfðu samráði við fjármálaráðuneytið, að endurskoða tryggingarfjárhæð samkvæmt 1. mgr. ef breytingar verða á umfangi og rekstri frísvæðis.

Ef lagt er fram ábyrgðar- eða tryggingarskilríki banka, sparisjóðs eða tryggingar- eða ábyrgðarfélags skal í tryggingarskilmálum vera yfirlýsing um að þessir aðilar taki skilyrðislaust ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda, dráttarvaxta og annars kostnaðar sem leiða kann af því að vara fær ekki rétta tollmeðferð lögum samkvæmt og muni greiða að kröfu viðkomandi tollstjóra þá fjárhæð sem vangreidd er.

Ábyrgðar- eða tryggingarskilríki, svo og skilríki vegna breytinga sem á þeim kunna að verða gerðar vegna breytinga á tryggingarfjárhæð, skulu afhent viðkomandi tollstjóra til varðveislu.

Birgðabókhald og varsla gagna.

28. gr.

Leyfishafi skal halda birgðabókhald vegna reksturs frísvæðis sem skal vera með þeim hætti að það geti á hverjum tíma veitt nákvæmar upplýsingar um þær vörur sem fluttar hafa verið inn á frísvæðið, stöðu sendinga, meðferð vara og ráðstöfun þeirra.

Birgðabókhald frísvæðis skal vera tölvuunnið og uppbygging þess og framkvæmd skal háð samþykki ríkistollstjóra.

Leyfishafa ber að varðveita skjöl og gögn vegna vöru- og tollmeðferðar á tryggan hátt og gæta þess að þau séu ætíð aðgengileg vegna tollefirlits.

Vörutalning og birgðakönnun.

29. gr.

Leyfishafi skal gæta þess að vörumeðferð og varsla vara á frísvæði sé jafnan með þeim hætti að aðgengilegt sé að framkvæma þar vörutalningu og birgðakönnun.

Ríkistollstjóri getur sett reglur um vörutalningu og birgðakönnun á frísvæði og kveðið á um skyldu leyfishafa eða notenda frísvæðis til að framkvæma slíkar athuganir og gefa tollyfirvöldum skýrslur um niðurstöður.

Tolleftirlit.

30. gr.

Tollyfirvöld annast eftirlit með frísvæði og þeirri starfsemi sem þar fer fram.

Skulu tollgæslumenn hafa óhindraðan aðgang til eftirlits og rannsóknar á vörum og bókhaldi.

Tollyfirvöldum er heimilt að hafa eftirlit með flutningi vara til og frá frísvæði m.a. til að ganga úr skugga um réttmæti upplýsinga og staðreyna að flutningur vara til og frá svæðinu sé heimill.

Ef nauðsyn ber til vegna tolleftirlits er heimilt að setja lás tollgæslunnar eða innsigli fyrir geymslustaði á frísvæði.

Ákvæði tollalaga nr. 55/1987 um tolleftirlit með geymslustöðum ótollafgreiddra vara skulu gilda um heimildir tollgæslunnar til eftirlits á frísvæði.

31. gr.

Leyfishafi og viðskiptaaðilar hans eru skyldir til að gefa tollgæslumönnum hverjar þær upplýsingar sem óskað er eftir varðandi rekstur frísvæðis og vörur þar og veita þeim hvers konar aðstoð við eftirlitsstörf þeirra.

Skylt er að láta tollyfirvöldum í té endurgjaldslaust þá aðstöðu á frísvæði sem að mati tollyfirvalda er fullnægjandi til að sinnt verði tolleftirliti þar og ennfremur þau áhöld og tæki sem nauðsynleg eru til þess að mati tollyfirvalda.

Svipting leyfis til reksturs frísvæðis.

32. gr.

Ef leyfishafi misfer með heimildir sem hann hefur til reksturs frísvæðis, stendur ekki við skyldur sínar samkvæmt reglum þessum eða fullnægir ekki lengur skilyrðum fyrir leyfisveitingu, er fjármálaráðherra heimilt að afturkalla leyfi án fyrirvara.

Refsiákvæði.

33. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar eða misnotkun ívilnunar sem veitt hefur verið samkvæmt henni getur m.a. varðað við XIV. kafla tollalaga nr. 55/1987, með áorðnum breytingum.

Um meðferð mála vegna brota á reglugerð þessari fer að hætti opinberra mála.

Gildistaka.

34. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í IX. kafla, sbr. 148. gr., tollalaga nr. 55/1987 til að öðlast gildi hinn 1. janúar 1992.

Úr reglugerð

nr. 57/1992, um stjórnásluúmdæmi áslumanna, sbr. reglugerð
nr. 120/2006 um breyting á henni.

[1. gr.

Landinu er skipt í 26 stjórnásluúmdæmi. Eiga sveitarfélög undir hvert þeirra, sem hér segir:

1. Uúmdæmi áslumannsins, lögreglustjórans og tollstjórans í Reykjavík: Reykjavíkurborg, Seltjarnarneskaupstaður, Mosfellsbær og Kjósarhreppur.
2. Uúmdæmi áslumannsins á Akranesi: Akranes.
3. Uúmdæmi áslumannsins í Borgarnesi: Hvalfjarðarstrandarhreppur, Skilmannahreppur, Innri-Akraneshreppur, Leirár- og Melahreppur, Skorradalshreppur, Borgarfjarðarsveit, Hvítársíðahreppur og Borgarbyggð.
4. Uúmdæmi áslumannsins í Stykkishólmi: Kolbeinsstaðahreppur, Eyja- og Miklaholtshreppur, Snæfellsbær, Grundarfjarðarbær Helgafellssveit og Stykkishólmsbær.
5. Uúmdæmi áslumannsins í Búðardal: Dalabyggð og Saurbæjarhreppur.
6. Uúmdæmi áslumannsins á Patreksfirði: Reykhólahreppur, Vesturbyggð og Tálknafjarðarhreppur.
7. Uúmdæmi áslumannsins í Bolungarvík: Bolungarvíkurkaupstaður.
8. Uúmdæmi áslumannsins á Ísafirði: Ísafjarðarbær og Súðavíkurhreppur.
9. Uúmdæmi áslumannsins á Hólmavík: Arneshreppur, Kaldrananeshreppur, Hólmavíkurhreppur, Broddaneshreppur og Bæjarhreppur.
10. Uúmdæmi áslumannsins á Blönduósi: Húnaþing vestra, Áshreppur, Húnavatnshreppur, Blönduósbær, Höfðahreppur og Skagabyggð.
11. Uúmdæmi áslumannsins á Sauðárkróki: Sveitarfélagið Skagafjörður og Akrahreppur. 12. Uúmdæmi áslumannsins á Siglufirði: Siglufjarðarkaupstaður.
13. Uúmdæmi áslumannsins á Ólafsfirði: Ólafsfjarðarbær.
14. Uúmdæmi áslumannsins á Akureyri: Grimseyjarhreppur, Dalvíkurbyggð, Arnarneshreppur, Hörgárbyggð, Akureyrarkaupstaður, Eyjafjarðarsveit, Svalbarðsstrandarhreppur og Grýtubakkahreppur.
15. Uúmdæmi áslumannsins á Húsavík: Þingeyjarsveit, Skútustaðahreppur, Aðaldælahreppur, Húsavíkurbær, Tjörneshreppur, Kelduneshreppur, Óxarfjarðarhreppur, Raufarhafnarhreppur, Svalbarðshreppur og Þórshafnarhreppur.
16. Uúmdæmi áslumannsins á Seyðisfirði: Skeggjastaðahreppur, Vopnafjarðarhreppur, Fljótsdalshreppur, Fljótsdalshérað, Borgarfjarðarhreppur og Seyðisfjarðarkaupstaður.
17. Uúmdæmi áslumannsins á Eskifirði: Mjóafjarðarhreppur, Fjarðabyggð, Fáskrúðsfjarðarhreppur, Austurbyggð, Breiðdalshreppur og Djúpavogshreppur.
18. Uúmdæmi áslumannsins á Höfn: Sveitarfélagið Hornafjörður.
19. Uúmdæmi áslumannsins í Vík: Skaftárhreppur og Mýrdalshreppur.
20. Uúmdæmi áslumannsins á Hvolsvelli: Rangárþing eystra, Rangárþing ytra og Ásahreppur.
21. Uúmdæmi áslumannsins í Vestmannaeyjum: Vestmannaeyjar.
22. Uúmdæmi áslumannsins á Selfossi: Gaulverjabæjarhreppur, Sveitarfélagið Árborg, Hraungerðishreppur, Villingaholtshreppur, Skeiða- og Gnúpverjahreppur, Hrunamannahreppur, Bláskógabyggð, Grímsnes- og Grafningshreppur, Hveragerðisbær og Sveitarfélagið Ölfus.

23. Umdæmi sýslumannsins í Keflavík:Grindavíkurbær, Sandgerðisbær, Sveitarfélagið Garður, Reykjanesbær og Sveitarfélagið Vogar, þó ekki svæði sem falla undir lið 24.
24. Umdæmi sýslumannsins á Keflavíkurflugvelli:Svæði á Suðurnesjum sem eru varnarsvæði og varnarsamningur Íslands og Bandaríkjanna frá 5. maí 1951 tekur til og sýnd eru á uppdráttum er fylgja reglugerð þessari.
25. Umdæmi sýslumannsins í Hafnarfirði:Hafnarfjarðarkaupstaður, Garðabær og Sveitarfélagið Álftanes.
26. Umdæmi sýslumannsins í Kópavogi:Kópavogsbær.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 120/2006 sem gefin var út og tók gildi 15. febrúar 2006.

2. gr.

Þar sem mörk milli stjórnsýsluumdæma eru óskýr, svo sem á hálendi, ákveður dómsmálaráðherra í hvaða umdæmi mál komi til úrlausnar.

Á sama hátt ákveður dómsmálaráðherra í hvaða umdæmi mál komi til úrlausnar ef það getur af einhverjum ástæðum átt undir fleiri en einn sýslumann (lögreglustjóra, tollstjóra í Reykjavík).

Reglugerð

nr. 110/1992, um innheimtu eftirlitsgjalds af innflutningi plantna*.

1. gr.

Þegar fluttar eru inn vörur, sem falla undir eftirtalin tollskrárnúmer í viðauka I við lög nr. 96/1987 um breyting á lögum nr. 55 30. mars 1987, tollalögum, skal greiða eftirlitsgjald í ríkissjóð og skal það notað til að standa undir kostnaði Rannsóknastofnunar landbúnaðarins við eftirlit með innflutningi plantna og plöntuafurða.

Greiða skal 2% eftirlitsgjald af vörum sem falla undir neðangreind tollskrárnúmer:

0601.1000	0602.4000	0602.9059	0603.1003
0601.2001	0602.9010	0602.9079	0603.1004
0601.2002	0602.9020	0602.9091	0603.1009
0601.2003	0602.9030	0602.9092	0604.9101
0601.2009	0602.9041	0602.9093	0604.9102
0602.1000	0602.9045	0602.9099	0604.9109
0602.2000	0602.9049	0603.1001	0701.1000
0602.3000	0602.9051	0603.1002	0701.9000

Greiða skal 1% eftirlitsgjald af vörum sem falla undir neðangreind tollskrárnúmer:

0702.0001	0704.9005	0707.0012	0709.6002
0702.0002*	0704.9009	0707.0021	0709.6003
0703.1001	0705.1111	0707.0022	0709.6009*
0703.1009	0705.1112	0708.1000	0709.7000
0703.2000	0705.1191	0708.2000	0709.9001

0703.9001	0705.1199	0708.9000*	0709.9002
0703.9009	0705.1900	0709.1000	0709.9003
0704.1000	0705.2100	0709.2000	0709.9004
0704.2000	0705.2900	0709.3000	0709.9009
0704.9001	0706.1000	0709.4000	
0704.9002	0706.9001*	0709.5100	
0704.9003	0706.9009*	0709.5200	
0704.9004	0707.0011	0709.6001	

* Fært til samræmis við breytta tollskrá.

2. gr.

Eftirlitsgjald skv. 1. gr. skal lagt á tollverð vöru og skulu ákvæði IV. kafla tollalaga nr. 55/1987 gilda eftir því sem við getur átt.

Að því leyti sem ekki er kveðið á um vöruflokkun, gjalddaga, innheimtu, lögvernd, viðurlög, refsingu og aðra framkvæmd innheimtu sérstaks eftirlitsgjalds skulu gilda eftir því sem við getur átt ákvæði laga nr. 55/1987 svo og reglugerða og annarra fyrirmæla sem sett eru samkvæmt þeim.

3. gr.

Tollstjórar annast innheimtu sérstaks eftirlitsgjalds samkvæmt reglugerð þessari og standa skil á þeim til ríkissjóðs eftir þeim fyrirmælum sem fjármálaráðuneytið setur um skil innflutningsgjalda, sbr. 15. gr. reglugerðar nr. 530/1975 um reikningsskil innheimtumanna ríkissjóðs.

4. gr.

Landbúnaðarráðuneytið sker úr ágreiningi um gjaldskyldu samkvæmt reglugerð þessari.

5. gr.

Reglugerð þessi sem sett er skv. heimild í lögum nr. 59 15. maí 1990 um breytingu á lögum nr. 51 29. maí 1981, um varnir gegn sjúkdómum og meindýrum á plöntum, öðlast gildi 1. maí 1992 og tekur til þeirra vara sem um ræðir í 1. gr. og ótollafgreiddar eru á þeim tíma.

Úr reglugerð

nr. 70/1993, um útflutningsleyfi o.fl., sbr. reglugerð nr. 502/1996, um breytingu á henni.

1. gr.

Vöruútflutningur er frjáls nema annað sé ákveðið í lögum, sbr. fylgiskjal 1.

2. gr.

Útflutningur á vörum sem taldar eru upp í fylgiskjali 2 er háður leyfi utanríkisráðuneytisins.

Ekki þarf leyfi samkvæmt þessari grein til að flytja úr landi sýnishorn sem eru ætluð til kynningar á viðkomandi vöru. Sama gildir um gjafir og póstsendingar að sama verðmæti og gildir um tollfrjálsan innflutning ferðamanna.

3. gr.

Útflutningur sem telst mikilvægur til hernaðarþarfa eða við framleiðslu, þróun eða notkun á vörum til hernaðarþarfa er háður leyfi utanríkisráðuneytisins. Sama gildir um hernaðarlega mikilvægan hátæknibúnað og vörur til framleiðslu hans, svo og efna- og lífefnavopn og búnað sem unnt er að nota til framleiðslu þeirra. Útflutningur þessi er talinn upp í listum I-VI í fylgiskjali 3.

Ef til ágreinings kemur um það til hvaða vara þessi grein tekur sker utanríkisráðuneytið úr honum.

4. gr.

Ráðuneytið getur bundið útflutningsleyfi skilyrðum sem nauðsynleg þykja, þ.á.m. um sölukjör, lánskjör, meðferð skjala o.fl.

Ráðuneytið getur krafist þess að útflytjendur veiti upplýsingar um allt er varðar sölu og útflutning vara sem seljast eiga til útlanda, svo sem um verð, umboðslaun o.s.frv. Ennfremur að lagðir séu fram endanlegir sölureikningar eða önnur gögn yfir vöru sem flutt var út í umboðssölu.

5. gr.

Starfsmönnum ráðuneytisins sem veita viðtöku upplýsingum frá útflytjendum skv. 4. gr. er óheimilt að skýra óviðkomandi aðilum frá því sem þar kemur fram og leynt á að fara. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi, sbr. 32. gr. laga nr. 38/19541).

1) Sjá nú 18. gr. laga nr. 70/1996.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. 2. gr. laga nr. 4/1988 um útflutningsleyfi o.fl. og öðlast gildi 1. mars 1993. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 407/1992 um útflutningsleyfi o.fl.

Fylgiskjal 1.

Útflutningur sem er háður takmörkunum samkvæmt öðrum lögum.

A

Ávana- og fikniefni

1. Útflutningur ávana- og fikniefna er bannaður skv. 2. og 3. gr. laga nr. 65/1974 um ávana- og fikniefni.

Búfé

2. Óheimilt er að flytja úr landi tímgunarhæft búfé, sæði eða fósturvísa án leyfis landbúnaðarráðuneytis, sbr. 14. gr. laga nr. 84/1989^{a)} um búfjárrækt.
3. Útflutningur hrossa er háður leyfisveitingum frá landbúnaðarráðuneyti skv. lögum nr. 64/1958 um útflutning hrossa.^{b)}

Búvörur

4. Áður en ákvarðanir eru teknar um útflutning landbúnaðarvara skulu aðilar, sem með þau mál fara, leita álits og tillagna Framleiðsluráðs landbúnaðarins, sbr. 41. gr. laga nr. 46/1985^{c)} um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.

Forngrípir

5. Eigi má flytja úr landi neina muni eða gripi sem eru eldri en 100 ára nema þjóðminjaráð leyfi, sbr. 28. gr. þjóðminjalaga nr. 88/1989.

Fuglar

6. Fugla, egg, eggskurn og hreiður er óheimilt að flytja úr landi nema með undanþágu frá umhverfisráðuneyti, sbr. nánar 32. gr. laga nr. 33/1966^{d)} um fluglaveiðar og flugafriðun. Bannið tekur hvorki til rjúpna né alifugla.

Laxa- og silungahrogn

7. Óheimilt er að flytja úr landi laxa- og silungahrogn nema með leyfi landbúnaðarráðherra skv. 22. gr. laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.

Náttúrugrípir

8. Náttúrugrípi má ekki flytja úr landi nema með leyfi Náttúrufræðistofnunar Íslands og með þeim skilyrðum sem stofnunin setur hverju sinni, sbr. 4. mgr. 15. gr. laga nr. 60/1992^{e)} um Náttúrufræðistofnun Íslands og náttúrustofur.

Neysluvörur skaðlegar heilbrigði

9. Óheimilt er að hafa á boðstólum, selja eða láta á annan hátt af hendi, hvort sem er innanlands eða til útflutnings úr landinu, matvæli eða aðrar neyslu- eða nauðsynjavörur, sem ætla má að skorti eðlilega hollustu eða séu skaðlegar heilbrigði manna, ef þeirra er neytt eða þær notaðar á tilætlaðan eða tíðkanlegan hátt, sbr. 3. tölul. 4. gr. laga nr. 24/1936^{f)} um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum.

Plöntur

10. Þegar plöntur eru fluttar frá Íslandi til annarra landa, skal fylgja þeim heilbrigðisvottorð í samræmi við kröfur innflutningslandsins, sbr. nánar 10. gr. reglugerðar nr. 189/1990 um innflutning og útflutning á plöntum og plöntuafurðum.

Síld

11. Enginn má bjóða til sölu, selja eða flytja til útlanda saltaða síld, sem íslensk skip veiða, eða verkuð er hér á landi eða lögð á land verkuð, nema löggilding síldarútvegsnefndar komi til, sbr. 4. gr. laga nr. 62/1962^{g)} um síldarútvegsnefnd og útflutning saltaðrar síldar.

Skotvopn

12. Enginn má flytja úr landi skotvopn, skotfæri, sprengiefni eða skotelda nema með leyfi dómsmálaráðuneytisins, sbr. 8. gr. laga nr. 46/1977^{h)} um skotvopn, sprengiefni og skotelda.

Verðbréf

- [13. Öðrum aðilum en viðskiptabönkum og sparisjóðum og þeim sem hafa heimild til verðbréfamíðlunar hér á landi er óheimilt að flytja innlend og erlend verðbréf til og frá landinu nema með heimild frá Seðlabankanum, sbr. 6. tölul. 15. gr. reglugerðar nr. 471/1992 um gjaldeyrismál.]¹⁾

B Viðskiptabann

[14. Óheimilt er að flytja frá Íslandi vörur til Suður-Afríku eða gera samning um útflutning vara frá Íslandi þegar ljóst má vera við gerð samningsins að endanlegur áfangastaður varanna er Suður-Afríka, sbr. 1. gr. laga nr. 67/1988 um bann gegn viðskiptum við Suður-Afríku.]²⁾

15. Íslenskum ríkisborgurum er óheimilt að selja eða útvega aðilum í Írak vörur, eða selja eða útvega vörur í þágu fyrirtækis sem rekið er í Írak eða stjórnað er þaðan, sbr. 3. gr. auglýsingar nr. 160/1992 um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 661 (1990) vegna innrásar Íraka í Kúvæt.

16. Íslenskum ríkisborgurum hvarvetna og öðrum í íslenski lögsögu er óheimilt að selja eða flytja flugvélar og flugvélahluta til Líbýu, sbr. auglýsing nr. 130/1992 um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 748 (1992) vegna stuðnings líbýskra stjórnvalda við hryðjuverkastarfsemi.

17. Íslenskum ríkisborgurum er óheimilt að selja eða útvega aðilum í Sambandslýðveldinu Júgóslavíu (Serbíu og Svartfjallalandi) vörur í þágu fyrirtækis sem rekið er í Sambandslýðveldinu Júgóslavíu (Serbíu og Svartfjallalandi) eða stjórnað er þaðan, sbr. 3. tölul. 1. mgr. auglýsingar nr. 197/1992 um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 757 (1992) um refsiaðgerðir gegn Sambandslýðveldinu Júgóslavíu (Serbíu og Svartfjallalandi).

C

18. Tilvísanir í lagaákvæði í fylgiskjali þessu skulu hvorki hafa áhrif á túlkun þeirra né annarra lagaákvæða um útflutningstakmarkanir sem þar er ekki getið og kunna að vera í gildi eða verða sett.

19. Þegar vísað er í lög í fylgiskjali þessu er átt við lögin eins og þeim kann að hafa verið breytt, þótt breytingarlaganna sé ekki getið.

1) Úr gildi með rg. nr. 679/1994 (sjá 5. tl. 8. gr.).	d) Sbr. nú lög nr. 64/1994.
2) Úr gildi með lögum nr. 33/1993.	e) Sbr. 6. gr. laga nr. 169/1998.
a) Sbr. 14. gr. laga nr. 70/1998.	f) Sjá nú lög nr. 134/1995.
b) Sbr. nú lög nr. 161/1994.	g) Úr gildi með lögum nr. 43/1998.
c) Sbr. nú 53. gr. laga nr. 99/1993 og 19. gr. laga nr. 87/1995.	h) Sjá nú 6. gr. laga nr. 16/1998.

Fylgiskjal 2.

[Útflutningur á fiski sem háður er leyfi utanríkisráðuneytisins.

Tollskrárnúmer	Vörutegund
0301	Lifandi fiskur
0302.2110-0302.2900*	Flatfiskur, þó ekki í flugi
0302.5001-0302.5009*	Þorskur, þó ekki í flugi
0302.6200	Ýsa, þó ekki í flugi
0302.6300	Ufsi, þó ekki í flugi
0302.6500	Háfur og aðrir háfiskar, þó ekki í flugi
0302.6911*	Loðna, þó ekki í flugi
0302.6912*	Langa, þó ekki í flugi
0302.6913*	Karfi, þó ekki í flugi
0302.6914*	Keila, þó ekki í flugi

0302.6915*	Steinbítur, þó ekki í flugi
0302.6916*	Skata, þó ekki í flugi
0302.6918*	Gulllax
0302.6919*	Barri
0302.6921*	Skötuselur, heill með haus
0302.6922*	Skötuselur, halar
0302.6923*	Skötuselur, annar
0302.6990*	Annar
0302.6909	Annar fiskur, þó ekki í flugi
0305.2001	Grásleppuhrogn, söltuð ¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 502/1996.

* Tollskrárnúmer færð til samræmis við breytta tollskrá.

Fylgiskjal 3.¹⁾

1) Fylgiskjal 3 um útflutning til hernaðarþarfa sem er háður leyfi utanríkisráðuneytisins. Ekki birt hér.

Reglugerð

nr. 228/1993, um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra, sbr. reglugerð nr. 857/2000 um breytingu á henni.

Gildissvið.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra sem afhenda ber tollstjórum vegna tollmeðferðar vara við innflutning, umflutning og útflutning. Ennfremur gildir reglugerðin, eftir því sem við á, um tollafgreiðslu samkvæmt reglugerð nr. 310/1992¹⁾, um tollmeðferð póstsendinga, og reglugerð nr. 64/1991*, um bráðabirgðatollafgreiðslur. [Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. gildir þessi reglugerð ekki um tollafgreiðslur vara, sem ekki er skylt að færa á farmskrá og ekki eru háðar neins konar innflutnings- eða útflutningsbanni eða takmörkunum, enda sé um að ræða vörur sem undanþegnar eru öllum opinberum gjöldum við tollafgreiðslu. Ákvæði reglugerðarinnar skulu gilda eftir því sem við getur átt um SMT-tollafgreiðslu.]¹⁾ Um tollskýrslugerð vegna vara á farmskrá sem njóta sérstakra tollfríðinda við innflutning gilda reglur nr. 479/1988.

1) Sbr. nú reglugerð nr. 709/2000

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 857/2000.

* Sbr. nú reglugerð nr. 722/1997.

Tollskýrslueyðublöð.

2. gr.

Við tollskýrslugerð á að nota eyðublöð sem skulu, eftir því sem við á, vera að formi til í samræmi við sýnishorn í fylgiskjöllum I-III með þessari reglugerð, enda leiði ekki annað af alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að og notkun eyðublaða við tollskýrslugerð samkvæmt þeim.

Tollskýrslueyðublöð skal prenta á skrifpappír sem vegur að minnsta kosti 40 gr. hver fermetri. Pappírinn skal vera nægilega ógagnsær til að áritun á aðra hlið hans hafi ekki áhrif á

læsileika hinnar hliðarinnar og svo sterkur að hann rifni ekki eða krumpist auðveldlega við notkun. Pappírinn skal vera hvítur en texti, línur og annað áprentað með ljósgrænum prentlit. Stærð eyðublaða skal vera 210x297 mm (A4) en að öðru leyti skulu þau vera í samræmi við fyrirmyndir í fylgiskjölum I-III.

Þegar tollskýrslur eru fylltar út í tölvukerfi er skýrslugjafa heimilt að nota óáprentaðan hvítan pappír af þeirri gerð sem um ræðir í 2. mgr. og prenta á hann í tölvuprentara texta, línur og annað, sem fyrirmyndir í fylgiskjölum sýna, auk upplýsinga sem veita ber í tollskýrslum.

3. gr.

Ríkistollstjóri sér um prentun tollskýrslueyðublaða.

Þeir sem þurfa að afhenda tollskýrslur geta sjálfir lagt sér til eyðublöð í stað þess að nota eyðublöð tollyfirvalda, enda séu þau eyðublöð eins að formi og eyðublöð tollyfirvalda, sbr. þó 3. mgr.

Tollskýrslueyðublöð sem tollyfirvöld leggja til skulu auðkennd með merki tollstjórnarinnar, sem er bókstafurinn T með skjaldarmerki ríkisins á legg stafansins. Eyðublöð sem aðilar leggja sér sjálfir til mega vera merkt framleiðanda og/eða notanda.

Aðflutningsskjöl.

4. gr.

Innflytjandi skal afhenda tollstjóra aðflutningsskýrslu og önnur tollskjöl um aðflutta vöru áður en hún er tekin úr vörslu farmflytjanda, sett í tollvörugæymslu eða tekin úr tollvörugæymslu eða af frísvæði til ráðstöfunar innanlands. Aðflutningsskjöl skulu þó afhent tollstjóra eigi síðar en 3 mánuðum frá komudegi flutningsfars vöru til landsins.

Aðflutningsskjöl skal afhenda tollstjóra í því tollumdæmi þar sem er greiðslustaður aðflutningsgjalda, sbr. reglugerð nr. 61/1989, um greiðslustað, gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda vegna tollmeðferðar á innfluttum vörum, með síðari breytingum.

5. gr.

Eftirtalin skjöl skulu fylgja aðflutningsskýrslu, eftir því sem við á:

1. vörureikningur, sbr. 6. gr.,
2. farmbréf eða flutningsskjal sem gefið er út í tengslum við flutning vörunnar, sbr. þó 2. mgr.,
3. flutningsgjaldsreikningur,
4. vottorð um uppruna vöru ef óskað er fríðindameðferðar samkvæmt alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að, nema upprunayfirlýsing sé á vörureikningi,
5. önnur skjöl er varða hina innfluttu vöru og skipta máli vegna tollmeðferðar, t.d. vottorð um innflutningsleyfi ef því er að skipta, staðfesting á heimild til sérstakrar tollafgreiðslu ef við á eða önnur vottorð af sérstöku tilefni.

Ef á framlögðum flutningsgjaldsreikningi eða tilkynningu farmflytjanda til viðtakanda um vörusendingu er gerð grein fyrir sömu atriðum og gert er í hefðbundnum farmbréfum, auk sendingarnúmers, er ekki þörf á að leggja fram farmbréf nema tollstjóri krefjist þess sérstaklega.

6. gr.

Á vörureikningi eiga upplýsingar um eftirtalin atriði að koma fram:

1. nafn og heimili seljanda (sendanda),
2. nafn og heimili kaupanda (viðtakanda),
3. útgáfustað og -dag,
4. hvenær sala fór fram,

5. fjölda stykkja, tegundir umbúða, þunga, merki og númer,
6. þær vörur sem eru í sendingu, tegundir, gerðir og magn (fjöldi, þyngd eða mál, eftir atvikum),
7. söluverð einstakra vörutegunda og í hvaða mynt verð er tilgreint,
8. greiðsluskilmála, greiðsluskilyrði og afhendingarskilyrði, afslátt og annan frádrátt og ástæður fyrir því að afsláttur er veittur eða frádráttur er gerður.

Innflytjandi vöru skal, áður en aðflutningsskjöl eru afhent tollstjóra, færa tollskrárnúmer samkvæmt íslensku tollskránni (átta stafa númer) inn á viðkomandi vörureikning, fyrir framan eða aftan heiti vörunnar. Í stað þess að færa tollskrárnúmer inn á vörureikning er innflytjanda heimilt að láta fylgja samantekt um vörutegundir miðað við tollflokka og verðmæti.

7. gr.

Heimilt er að leggja fram frumrit eða samrit skjala samkvæmt 5. gr., enda leiði ekki annað af alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að. Með sama hætti er heimilt að leggja fram slík skjöl sem innflytjandi hefur fengið með gagnaflytningstækni.

Ef tollstjóri telur ástæðu til, getur hann jafnan áskilið að innflytjandi framvísi frumriti umræddra skjala.

Umflutningsskjöl.

8. gr.

Leiði ekki annað af 9. gr. skal afhenda tollstjóra, í því tollumdæmi þar sem umflutningsvöru er skipað á land úr flutningsfari, umflutningsskýrslu um hana.

Umflutningsskýrsla skal afhent tollstjóra áður en vara er flutt í vörslu þess farmflytjanda sem annast mun útflutning hennar.

Umflutningsskýrslu skulu fylgja gögn samkvæmt 2. tl. 1. mgr. 5. gr., sbr. 2. mgr. þeirrar greinar eftir því sem við á.

Ef umflutningsvöru er skipað í útflutningsfar í öðru tollumdæmi, skal tollstjóri á uppskipunarstað þegar tilkynna tollstjóra á útflutningsstað um umflutning.

9. gr.

Ekki ber nauðsyn til að afhenda umflutningsskýrslu og önnur tollskjöl vegna umflutnings vöru í eftirtöldum tilvikum:

1. sami farmflytjandi annast flutning vöru til og frá landinu,
2. farmflytjendur til og frá landinu hafa millilandaför í reglubundnum förum á milli landa,
3. flutningsmiðlarar hafa umsjón með umflutningi.

Þegar ákvæði 1. mgr. eiga við skulu viðkomandi farmflytjendur eða flutningsmiðlarar senda viðkomandi tollstjóra eða tollstjórum sérstakar umflutningstilkynningar samkvæmt nánari reglum sem ríkistollstjóri setur.

Farmflytjendur og flutningsmiðlarar skulu varðveita í bókhaldi sínu öll skjöl og skilríki sem gefin hafa verið út vegna umflutnings samkvæmt þessari grein.

10. gr.

Ákvæði 2. mgr. 11. gr. skulu gilda um umflutningsskýrslur og umflutningstilkynningar.

Þrátt fyrir ákvæði 9. gr. getur tollstjóri jafnan krafist umflutningsskýrslu og fylgigagna eða annarra gagna, sbr. 18. gr., ef nauðsyn ber til að hans mati. Með sama hætti getur tollstjóri áskilið að sett sé hæfileg trygging til greiðslu aðflutningsgjalda bregðist útflutningur umflutningsvöru.

Útflutningsskjöl.

11. gr.

Útflytjandi skal afhenda tollstjóra útflutningsskýrslu um vöru í því tollumdæmi þar sem útflutningsvara er flutt í far.

Útflutningsskýrsla skal afhent tollstjóra áður en vara er flutt í útflutningsfar og það tímanlega að tollskoðun verði komið við.

12. gr.

Skipstjórar íslenskra veiðiskipa, sem flytja sjálf út eigin veiði til sölu erlendis, skulu gefa útflutningsskýrslu um afla við komu til fyrstu tollhafnar sem skipið kemur til hér á landi á leið sinni frá útlöndum eða, ef skipið kemur ekki til hafnar áður en það flytur aftur afla til sölu erlendis, þegar það næst kemur til tollhafnar hér á landi. Komi veiðiskipið ekki fyrst til þeirrar tollhafnar þar sem það er skrásett og útgerð skips er, skal senda útflutningsskýrsluna til tollstjóra þar.

13. gr.

Ákvæði 5. - 7. gr. skulu gilda um fylgiskjöl útflutningsskýrslu eftir því sem við getur átt.

Almenn ákvæði.

14. gr.

Sá sem ráðstafar vöru til tollmeðferðar skal undirrita með eigin hendi það eintak tollskýrslu sem hann afhendir tollstjóra.

15. gr.

Tollskýrslur og önnur tollskjöl skal afhenda tollstjóra í einriti. Tollstjóri skal halda þeim skjölum eftir, en sá sem ráðstafar vöru til tollmeðferðar skal varðveita afrit eða samrit þeirra.

Ef þörf er á að leiðrétta tollskjöl, sem afhent hafa verið tollstjóra skal leggja fram nýja tollskýrslu eða fylgiskjal sem leiðrétta þarf.

16. gr.

Tollyfirvöld skulu veita almennar upplýsingar og leiðbeiningar um skýrslugerð og tollskjöl sem krafist er vegna tollmeðferðar vara.

Ríkistollstjóri skal annast útgáfu leiðbeininga um tollskýrslugerð.

17. gr.

Tollstjóri getur neitað að taka við skjölum vegna tollmeðferðar vöru ef tollskýrsla er ekki rétt og nákvæmlega útfyllt, tilskilin gögn eru ekki afhent eða öðrum skilyrðum um tollmeðferð vöru er ekki fullnægt.

18. gr.

Tollyfirvöld geta áskilið að lögð séu fram skjöl og skilríki er varða vörusendingu ef það er nauðsynlegt til að staðreyna að atriði sem skipta máli varðandi tollmeðferðina hafi verið rétt tilgreind í tollskjölum eða ef það af öðrum ástæðum þykir nauðsynlegt vegna tollmeðferðar vörusendingarinnar.

Ef tollskjölum er ekki skilað innan þess frests sem ákveðinn er í þessari reglugerð eða ef ekki eru gefnar fullnægjandi upplýsingar eða lögð fram skjöl sem skylt er að leggja fram er heimilt að stöðva tollafgreiðslu til viðkomandi aðila.

19. gr.

Sá sem ráðstafar vöru til tollmeðferðar ber ábyrgð á því að þær upplýsingar séu réttar sem veittar eru í tollskýrslu og fylgiskjölum hennar.

20. gr.

Ríkistollstjóri getur sett nánari reglur um framkvæmd samkvæmt reglugerð þessari.

Gildistaka o.fl.

21. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimildum í 14., 15., 18., 20., 23., 121. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, skal öðlast gildi 1. júlí 1993. Frá sama tíma falla úr gildi reglugerð nr. 38/1969, um afhendingu aðflutningsskjala til tollmeðferðar, reglugerð nr. 257/1970, um gerð og afhendingu aðflutningsskýrslu til tollmeðferðar, auglýsing nr. 92/1972, um notkun heimildar í 3. mgr. 18. gr. laga nr. 1/1970, um tollskrá o.fl. og 1.-3. gr. auglýsingar nr. 401/1987, um tollamál.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal auglýsing nr. 64/1992, um gjaldskrá fyrir tollskýrslueyðublöð, sbr. reglugerð nr. 288/1992, um breyting á henni, falla úr gildi þegar í stað.

Við gildistöku reglugerðar þessarar skal nota eyðublöð samkvæmt henni í stað þeirra eyðublaða sem um ræðir í reglugerð nr. 41/1957, um tollheimtu og tolleftirlit, og reglugerð nr. 56/1961, um tollvörugeymslur, með síðari breytingum, þar sem fjallað er um framlagningu tollskjala í þeim tilvikum sem reglugerð þessi fjallar um.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þar til tölvuvinnsla upplýsinga úr útflutningsskýrslum verður tekin upp skulu útflytjendur afhenda tollstjórum útflutningsskýrslur í þríriti í samræmi við fyrirmynd í fylgiskjali IV, ásamt tilheyrandi tollskjölum í einriti. Ríkistollstjóri skal auglýsa þegar tölvuvinnsla upplýsinga úr útflutningsskýrslum verður tekin upp og frá þeim tíma skulu útflytjendur nota útflutningsskýrslueyðublöð í samræmi við 2. gr. reglugerðar þessarar.

Reglugerð

nr. 255/1993, um vörugjöld af eldsneyti, sbr. reglugerðir nr. 375/1993, 511/1993, 474/1997, 339/1998, 356/1999 og 682/2000 um breytingu á henni.

Almennt vörugjald af bensíni.

1. gr.

[Greiða skal 10,50 kr. vörugjald af hverjum lítra af bensíni]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 682/2000.

2. gr.

[Af vörugjaldi skv. 1. gr. skulu 36% greidd við tollafgreiðslu, 20% innan 60 daga og 44% innan 90 daga talið frá komudegi flutningsfars.]¹⁾

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 375/1993.*

Sérstakt vörugjald af bensíni.

3. gr.

Auk vörugjalds skv. 1. gr. skal greiða sérstakt vörugjald - bensíngjald - af bensíni. [Af blýlausu bensíni skal greiða gjald sem nemur 28,60 kr. af hverjum lítra. Af öðru bensíni skal greiða gjald sem nemur 30,43 kr. af hverjum lítra.]¹⁾

Eigi skal greiða bensíngjald af flugvélabensíni, enda flokkist það í tollskrárnúmer 2710.0011 og sönnur séu færðar á að það hafi verið notað eða verði notað á flugvélar.

Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 356/1999. Öðlast gildi 1. júní 1999.

Ákvæði til bráðabirgða við reglugerð nr. 356/1999.

Þeir aðilar sem gjaldskyldir eru samkvæmt 18. gr. laga nr. 29/1993, skulu greiða bensíngjald af óseldum bensínbirgðum sem þeir eiga þann 1. júní 1999, til viðbótar því bensíngjaldi sem greiða skal samkvæmt reglugerð nr. 255/1993, með síðari breytingum. Gjald þetta skal nema 1,07 kr. af hverjum lítra af blýlausu bensíni og 1,14 kr. af hverjum lítra af öðru bensíni og skal því skilað á sama tíma og bensíngjaldi samkvæmt reglugerð nr. 255/1993, með síðari breytingum.

Hver sá, sem á eða hefur til umráða gjaldskyldar birgðir af bensíni hinn 1. júní 1999, skal ótilkvaddur tilkynna það innheimtumanni ríkissjóðs fyrir 15. júní 1999. Eigandi eða umráðamaður þess skal ótilkvaddur aðstoða við að kanna birgðir óski innheimtumaður slíkrar aðstoðar.

Innheimtumaður ríkissjóðs getur krafist upplýsinga frá innflytjendum bensíns og bensínsölum um sölu skv. verslunarbókum til viðskiptamanna er fram fór fyrir 1. júní 1999.

4. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. skal heimilt að gera bensíngjald upp miðað við sölu birgða. Frestur til greiðslu gjaldsins til innheimtumanns ríkissjóðs skal þó aldrei vera lengri en svo að það sé greitt áður en einn mánuður er liðinn frá lokum sölumánaðar.

5. gr.

Að því leyti sem eigi er kveðið á um gjaldskyldu, álagningu, úrskurð um flokkun til gjaldskyldu, samræmingu gjalda, eftirlit, innheimtu, vörslusviptingu, veð, uppboð, sektir, viðurlög, refsingar og aðra framkvæmd varðandi gjöld skv. reglugerð þessari skulu gilda ákvæði tollalaga, nr. 55/1987, með síðari breytingum, laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, og laga nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl., eftir því sem við getur átt, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

Gildistaka.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 28. gr. laga nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl., gildir frá 1. janúar 1993 og tekur til innflutnings á bensíni sem tekið er til tollafgreiðslu frá og með þeim degi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Hver sá, sem á eða hefur til umráða gjaldskyldar birgðir af bensíni hinn 1. júlí 1993, skal ótilkvaddur tilkynna það innheimtumanni fyrir 10. júlí 1993. Eigandi eða umráðamaður þess skal ótilkvaddur aðstoða við að kanna birgðir óski innheimtumaður slíkrar aðstoðar.

Innheimtumaður getur krafist upplýsinga frá innflytjendum bensíns og bensínsölum um sölu samkvæmt verslunarbókum til viðskiptamanna er fram fór fyrir 1. júlí 1993.

Reglugerð

nr. 267/1993, um notkun erlendra ökutækja, sbr. reglugerðir nr. 555/1993, 96/1996, 313/1999, 700/1999, 391/2003 og 269/2005 um breytingu á henni.

1. gr.

Samkvæmt reglum þessum er heimilt að nota hér á landi erlent ökutæki, þ.e. ökutæki í eigu aðila sem á heimili erlendis og ekki er skráð hér á landi, enda hafi tolyfirvald heimilað innflutning þess samkvæmt reglum um tímabundinn tollfrjálsan innflutning bifreiða og bifhjóla, sbr. nú reglugerð nr. 160 30. mars 1990.

2. gr.

Ökutækið skal vera skráð í heimalandi sínu, annað hvort til almennrar notkunar eða til tímabundinnar notkunar í erlendu ríki. Ökutækið skal bera skráningarmerki og því skal fylgja gilt skráningarskírteini. [Ökutækið skal búið

- a. Þjóðernismerki með þjóðernisbókstaf/stöfum að aftan í samræmi við ákvæði 20. gr. og viðauka 4 við Genfarsamninginn um umferð á vegum frá 19. september 1949 eða 37. gr. og viðauka 3 við Vínarsamninginn um umferð á vegum frá 8. nóvember 1968, og/eða
- b. sömu þjóðernisbókstöfum á ökutæki frá ríki Evrópusambandsins sem komið er fyrir á vinstri hlið skráningarmerkisins í samræmi við ákvæði reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2411/98.]¹⁾

[Ákvæði reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2411/98 um viðurkenningu á þjóðernismerki skráningarlands bifreiða og bifhjóla og eftirvagna þeirra í umferð innan bandalagsins skulu gilda hér á landi með þeirri aðlögun sem leiðir af XIII. viðauka við EES samninginn, bókun I við samninginn og samningnum að öðru leyti.]²⁾

Ökutæki sem er skráningarskyllt samkvæmt umferðarlögum en er ekki skráningarskyllt samkvæmt reglum heimalands má nota samkvæmt reglum þessum enda haldi tolyfirvald sérstaka skrá yfir slík ökutæki. Þetta gildir þó ekki um bifreiðir, bifhjól, önnur en létt bifhjól, eða eftirvagna bifreiða sem gerðir eru fyrir a.m.k. 750 kg heildarþyngd.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 700/1999.

2) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 700/1999.

3. gr.

Ökutæki skal uppfylla þau ákvæði um gerð og búnað og skoðun, sem gilda í því ríki sem það er skráð í, sem ekki skulu vera vægari en ákvæðið er í viðauka 6 við alþjóðasamning um umferð á vegum frá 19. september 1949, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 9/1993. Ökutækið skal búið aðalljósum fyrir hægri umferð. Ástand ökutækis skal vera viðhlítandi.

Ef vafi leikur á því hvort ökutæki uppfylli skilyrði um búnað má krefjast þess að það verði fært til skoðunar.

Ákvæði reglna um stærð og þyngd ökutækja gilda einnig um erlend ökutæki.

4. gr.

[Ökutækið skal váttryggt ábyrgðartryggingu samkvæmt ákvæðum umferðarlaga.

Litið skal svo á að váttryggingarskyldu sé fullnægt að því er varðar ökutæki sem skráð eru í ríkjum sem talin eru upp í viðauka I. Þetta á þó ekki við um ökutæki, sem nefnd eru í viðauka II.

Vegna annarra ökutækja en nefnd eru í 1. málslíð 2. mgr. skal ökumaður (umráðamaður) hafa undir höndum alþjóðlegt váttryggingarkort fyrir ökutæki ("grænt kort") eða staðfestingu váttryggingafélags með starfsleyfi hér á landi. Skulu þessi gögn bera með sér, að lögboðin ábyrgðartrygging sé í gildi, og skal váttryggingin gilda í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins (EES) og Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA).

Alþjóðlegar bifreiðatryggingar á Íslandi sf. ábyrgjast að ökutæki sem skráð er erlendis en hér er notað um stundarsakir sé váttryggt lögmælti ábyrgðartryggingu ef önnur váttrygging er ekki fyrir hendi enda hafi ökumaður (umráðamaður) ökutækisins við innflutning þess lagt fram alþjóðlegt váttryggingarkort fyrir ökutæki ("grænt kort") sem út er gefið í samræmi við reglur þær um alþjóðlegar bifreiðatryggingar sem undirnefnd um vegflutninga í innanlandsflutninganefnd efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu hefur mælt með.

Eftirlit með því að erlent ökutæki, sem ekið er hér á landi, uppfylli kröfur reglugerðar þessarar, þ.m.t. hvort í gildi sé ábyrgðartrygging vegna þess, skal fyrst og fremst byggjast á úrtakseftirliti. Skal slíkt eftirlit fara fram bæði við innflutning ökutækisins og eftir að notkun þess er hafin. Ökutæki, sem skráð eru í ríkjum er nefnd eru í viðauka I, eru þó við komu til landsins undanþegin eftirliti með váttryggingarskyldu.]¹⁾

1) Sbr. I. gr. reglugerðar nr. 391/2003.

5. gr.

Notkun ökutækis er aðeins heimil þann tíma og með þeim skilyrðum sem tollyfirvald setur. Notkun ökutækisins er eigi heimil eftir að ökutækið hefur verið endanlega tollafgreitt og ekki lengur en í eitt ár frá því ökutækið kom til landsins.

6. gr.

[Reglugerð þessi er sett samkvæmt 66. gr. og 1. mgr. 94. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, svo og með hliðsjón af 8., 9. og 10. tölul. IX. viðauka við EES samninginn (tilskipun 72/166/EBE með breytingum samkvæmt tilskipunum 72/430/EBE, 84/5/EBE og 90/232/EBE og ákvörðunum 91/323/EBE, 93/43/EBE, 97/828/EB og 99/103/EB) og 24. b tölul. XIII. viðauka við samninginn (reglugerð 98/2411/EB).]¹⁾

1) Sbr. reglugerð nr. 700/1999.

[VIÐAUKI I

Ökutæki frá eftirtöldum ríkjum (þjóðernismerki þeirra eru tilgreind í sviga) teljast hafa fullnægjandi ábyrgðartryggingu við komu til landsins og þurfa ekki að framvísa grænu korti því til staðfestingar, sbr. þó undantekningar í viðauka II.

Austurríki (A)

Belgía (B)

Danmörk (DK) ásamt Færeyjum (FR)

Eistland (EST)

Finnland (FIN)

Frakkland (F) ásamt Mónakó (MC)

Grikkland (GR)

Holland (NL)

Írland (IRL)
Ítalía (I) ásamt Páfagarði og San Marínó (RSM)
Króatía (HR)
Kýpur (CY)
Lettland (LV)
Litháen (LT)
Lúxemborg (L)
Malta (M)
Noregur (N)
Portúgal (P)
Pólland (PL)
Slóvakía (SK)
Slóvenía (SLO)
Spánn (E)
Sviss (CH) ásamt Liechtenstein (FL)
Stóra-Bretland og Norður Írland (GB) ásamt Alderney (GBA), Guernsey (GBG), Jersey (GBJ), Mön (GBM) og Gíbraltar (GBZ)
Svíþjóð (S)
Tékkland (CZ)
Ungverjaland (H)
Þýskaland (D)]¹⁾

1) Sbr. reglugerð nr.269/2005.

Viðauki II

Eftirtalin ökutæki frá ríkjum sem tilgreind eru í viðauka I eru háð eftirliti með því hvort váttryggingarskyldu sé fullnægt, þó að önnur ökutæki frá þeim ríkjum séu undanþegin slíku eftirliti:

Belgía

Ökutæki með tímabundna skráningu (tollnúmer)

Frakkland (ásamt Mónakó)

Herflutningatæki sem falla undir skilmála alþjóðasamninga.

Grikkland

1. Ökutæki sem tilheyra milliríkjastofnunum (græn skráningarmerki með bókstöfunum „CD“ og „ΔΣ“ og skráningarnúmeri á eftir).
2. Ökutæki sem tilheyra heraflo NATO eða hermönnum og borgaralegu starfslíði NATO (gul skráningarmerki með bókstöfunum „ΞΑ“ og skráningarnúmeri á eftir).
3. Ökutæki sem tilheyra gríska hernum (skráningarmerki með bókstöfunum „ΣΕ“).
4. Ökutæki sem tilheyra „Sameinuðum heraflo“ í Grikklandi (skráningarmerki með bókstöfunum „AFG“).
5. Ökutæki sem búin eru tímabundnum skráningarmerkjum (tollnúmerum) (hvít skráningarmerki með bókstöfunum „ΔΠΠΕΑ“ og „ “ og skráningarnúmeri á eftir).
6. Ökutæki með reynslumerki (hvít skráningarmerki með bókstöfunum „ΔΟΚΙΜΗ“ og skráningarnúmeri á eftir).

Holland

1. Ökutæki með tímabundna skráningu (tollnúmer).
2. Einkaökutæki hollenskra hermanna og fjölskyldna þeirra sem aðsetur hafa í Þýskalandi.
3. Ökutæki sem tilheyra þýskum hermönnum sem aðsetur hafa í Hollandi.
4. Ökutæki sem tilheyra einstaklingum sem tengjast aðalstöðvum „Sameinaðs herafla í Mið-Evrópu“.
5. Þjónustuökutæki herafla NATO.

Írland

Ökutæki með tímabundna skráningu (tollnúmer).

Ítalía (ásamt San Marínó og Páfagarði)

1. Ökutæki með tímabundna skráningu.
2. Ökutæki sem tilheyra herafla og öðru herliði og borgaralegu liði sem alþjóðasamningar gilda um (t.d. „AFI“ merki og alþjóðastofnanir eins og NATO).
3. Ökutæki sem ekki eru búin skráningarmerki (einkum reiðhjól með hjálparvél).
4. Landbúnaðarvélar (svo sem landbúnaðardráttarvélar, eftirvagnar þeirra og öll önnur ökutæki sem hönnuð eru sérstaklega til nota við landbúnaðarstörf).

Lúxemborg

Ökutæki með tímabundna skráningu, eftir að sá tími er liðinn sem tilgreindur er á skráningarmerkinu.

Portúgal

1. Landbúnaðarvélar og önnur vélknúin tæki sem samkvæmt portúgölskum lögum þurfa ekki að bera skráningarmerki.
2. Ökutæki sem tilheyra erlendum ríkjum og alþjóðasamtökum sem Portúgal á aðild að (hvít skráningarmerki með rauðum tölustöfum og bókstöfunum „CD“ eða „FM“ á undan).
3. Ökutæki sem tilheyra portúgalska ríkinu (svört skráningarmerki með hvítum tölustöfum og bókstöfunum „AM“, „AP“, „EP“, „ME“, „MG“ eða „MX“ á undan, eftir því hvaða ríkisstofnun á í hlut).

Stóra-Bretland og Norður-Írland (ásamt Ermasundseyjunum, Gíbraltar og Mön)

1. Ökutæki NATO sem falla undir ákvæði Lundúnasamningsins frá 19. júní 1951 og Parísarbókunarinnar frá 28. ágúst 1952.
2. Ökutæki með tímabundna skráningu í Gíbraltar (tölustafir með bókstöfunum „GG“ á undan).

Sviss og Liechtenstein

1. Handstýrð ökutæki með vél og vélar til nota við landbúnaðarstörf sem eru með einum ási og einungis er stjórnað af einum gangandi manni, og ekki eru notaðar til að draga eftirvagn, þegar fimm mánuðir eru liðnir frá því límmiðinn féll úr gildi.
2. Reiðhjól með hjálparvél og hjólastólar fyrir fatlaða þar sem sprengirými vélar fer ekki yfir 50 rúmsentimetra og hraðinn við venjulegar aðstæður getur ekki farið yfir 30 km á klst., þegar fimm mánuðir eru liðnir frá því skráningarmerkið féll úr gildi.
3. Ökutæki með tímabundna skráningu (tollnúmer), eftir að sá tími er liðinn sem tilgreindur er á skráningarmerkinu.

Ungverjaland

1. Vélknúin ökutæki með skráningarmerki sem á er lettrað „DT“ og „CK“.
2. Vélknúin ökutæki án skráningarmerkja.

Pýskaland

1. Ökutæki sem ekki eru hönnuð til að ná meiri hraða en 6 km á klst.
2. Vélknúin tæki sem ná ekki meiri hraða en 20 km á klst.
3. Ökutæki og eftirvagnar með tímabundna skráningu (tollnúmer).
4. Ökutæki og eftirvagnar sem tilheyra erlendum heraflla sem hefur aðsetur á þýsku yfirráðasvæði, borgaralegu hjálparliði þess og fjölskyldum þeirra, þegar slík ökutæki eru skráð af þar til bærum heryfirvöldum.
5. Ökutæki og eftirvagnar sem tilheyra höfuðstöðvum alþjóðahers þess sem hefur aðsetur í Pýskalandi vegna Norður-Atlantshafssamningsins (NATO).

Reglugerð

nr. 269/1993 um sérstaka skráningu bifreiðatil notkunar um stundarsakir hér á landi.

1. gr.

Heimilt er að skrá samkvæmt reglum þessum bifreiðir sem inn eru fluttar án greiðslu aðflutningsgjalda/vörugjalds, enda hafi tollyfirvald heimilað þá skráningu, sbr. 7. gr.

Heimild þessi tekur aðeins til ónotaðra bifreiða sem keyptar eru hér á landi og hafa eigi verið skráðar áður hérlendis eða erlendis.

Reglur þessar ná eigi til bifreiða þeirra sem úrlendisréttar njóta.

2. gr.

Rétt til að fá bifreið skráða samkvæmt reglum þessum hefur sá maður sem staddur er hér á landi en hefur haft fasta búsetu erlendis a.m.k. næstliðið eitt ár og ekki jafnframt átt lögheimili hér á landi. Skráning er háð því að eigandi bifreiðarinnar skuldbindi sig til að hlíta eftirtöldum almennum skilyrðum:

- a. að hann aki bifreiðinni sjálfur, maki hans eða launaðir starfsmenn hans,
- b. að bifreiðin verði ekki lánuð, leigð eða notuð til flutninga gegn greiðslu eða öðru endurgjaldi,
- c. að hann flytji bifreiðina til útlanda þegar hann fer af landi brott, og
- d. að hann hlíti þeim nánari reglum sem settar kunna að verða um bifreiðir þessar og eftirlit með þeim.

3. gr.

Skráningartími er einn mánuður. Heimilt er þó að ákveða lengri skráningartíma bifreiðar, eða framlengja hann um allt að þrjá mánuði í senn, þannig að skráningartíminn verði allt að tólf mánuðum alls, enda færi hinn skráði eigandi sönnur á að hann fullnægi eftirtöldum frekari skilyrðum:

- a. að hann hafi hvorki launaða atvinnu hér á landi né reki hér atvinnufyrirtæki,
- b. að hann hafi ekki tekið sér búsetu hér á landi, og

c. að hann hafi ekki flutt búslóð sína hingað til lands.

Nú eru framangreind skilyrði ekki fyrir hendi og er þá í undantekningartilvikum heimilt að framlengja skráningartíma um þrjá mánuði í senn, þannig að skráningartíminn verði allt að tólf mánuðum alls.

4. gr.

Nú eru skilyrði fyrir skráningu bifreiðar samkvæmt 2. gr. eða framlengingu skráningar samkvæmt 3. gr. rofin eða forsendur skráningar niður fallnar og skal lögreglustjóri þegar í stað taka bifreiðina úr notkun.

5. gr.

Þegar gildistíma skráningar lýkur er notkun bifreiðar óheimil hér á landi, enda hafi venjuleg skráning ekki farið fram.

Nú hefur bifreið ekki verið flutt úr landi fyrir lok gildistíma skráningar og skal hún þá tekin úr notkun.

6. gr.

Nú er bifreið flutt úr landi og er þá heimilt að framlengja gildistíma skráningar, þannig að skráningartíminn verði allt að tólf mánuðum alls.

7. gr.

Bifreiðaskoðun Íslands hf. annast skráningu og framlengingu skráningartíma bifreiða samkvæmt reglum þessum og heldur skrá um þær. Áður en skráning eða framlenging skráningar fer fram skal liggja fyrir yfirlýsing tollyfirvalds um að skilyrði skráningar eða framlengingar, sbr. 2. og 3. gr., séu fyrir hendi.

8. gr.

Á bifreið sem skráð er samkvæmt reglum þessum skulu vera tvö skráningarmerki, að framan og að aftan, 400 x 120 mm að stærð. Skráningarmerkin skulu vera með fjórum hvítum tölustöfum (0001-9999), 90 mm á hæð, á svörtum grunni. Á hvorri hlið skráningarmerkis skal vera 45 mm lóðrétt rauð rönd. Vinstra megin skal skrá með hvítum tölustöfum röð þess mánaðar og hægra megin tvo síðustu tölustafi þess árs þegar gildistíma skráningar lýkur.

Þegar gildistíma skráningar lýkur skal afhenda Bifreiðaskoðun skráningarmerkin án endurgjalds.

Auk skráningarmerkis skal bifreið búin íslensku þjóðernismerki (ÍS).

9. gr.

Í skráningarskírteini skal tilgreina hvenær gildistíma skráningar lýkur.

10. gr.

Ákvæði reglna þessara gilda með sama hætti um bifhjól. Skráningarmerki skal vera að aftan. Það skal vera 240 x 130 mm að stærð, tölustafir í tveimur röðum og stafahæð 49 mm.

11. gr.

Um skráningu ökutækja samkvæmt reglum þessum gilda að öðru leyti, eftir því sem við á, almenn ákvæði um skráningu ökutækja.

12. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 64. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, og 7. tölul. 1. mgr. 6. gr. tollalaga, nr. 55 30. mars 1987, öðlast þegar gildi.

Jafnframt falla úr gildi reglur um sérstaka skráningu bifreiða til notkunar um stundarsakir hér á landi, nr. 246 5. júní 1975, sbr. reglugerð nr. 453 31. desember 1976.

Reglugerð

nr. 336/1993 um innheimtu virðisaukaskatts af blöðum og tímaritum sem send eru í áskrift erlendis frá í pósti.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 50/1988, með síðari breytingum er skylt að innheimta virðisaukaskatt af sölu blaða og tímarita, þar með talið blaða og tímarita, sem send eru í áskrift í pósti erlendis frá til viðtakenda hér á landi.

Viðtakendum slíkra blaða og tímarita ber ótilkvöddum að greiða innheimtuaðila, póststjórninni, 14% virðisaukaskatt í einu lagi af áskriftargjaldi fyrir áskriftartímabil sem greitt hefur verið eða lofað að greiða fyrir. Virðisaukaskattur skal greiddur innan mánaðar frá því að áskriftargjald hefur verið greitt.

Viðtakanda er heimilt að greiða virðisaukaskatt samkvæmt reglugerð þessari, með innborgun á gíróreikning hjá Póstgíróstofunni með gíróseðli á pósthúsi, í banka, eða sparisjóði.

Auk upplýsinga um nafn, kennitölu og heimilisfang viðtakanda skal í gíróseðli veita upplýsingar og áskriftargjald, fjárhæð virðisaukaskatts, heiti viðkomandi blaðs eða tímarits og upphaf og lok áskriftartímabils auk annarra upplýsinga sem gíróseðillinn gefur til kynna.

Póststjórninni er heimilt að bera nefnd blöð og tímarit út til viðtakanda án þess að krefja þá áður um greiðslu virðisaukaskatts. Greiði viðtakandi ekki virðisaukaskatt af áskriftargjaldi ótilkvaddur skal póststjórnin synja um afhendingu nefndra tímarita og blaða þar til skil hafa verið gerð. Sama gildir sinni viðtakandi ekki tilmælum póststjórnarinnar um að framvísa greiðslukvittun eða öðrum staðfestingargögnum um fjárhæð greidds áskriftargjalds.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett með vísan til 3. mgr. 34. gr. og 49. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, og 2. mgr. 14. gr. og 107. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, til að öðlast þegar gildi. Gjaldskyldum aðilum sem ekki hafa þegar greitt virðisaukaskatt vegna áskriftar fyrir tímabil eftir 1. júní 1993 er þó heimilt þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 1. gr., að fresta greiðslu virðisaukaskatts af áskriftargjaldi til 1. nóvember 1993. Hafi áskriftartímabil hafist fyrir 1. júlí 1993 skal virðisaukaskatturinn miðaður við þann hluta áskriftartímabilsins, sem er eftir 1. júlí 1993.

Reglugerð

nr. 516/1993 um innflutning á reykskynjurum er innihalda geislavirk efni.

1. gr.

Innflutningur á reykskynjurum er innihalda geislavirk efni er háður leyfi Geislavarna ríkisins, skv. nánari reglum er stofnunin setur, sbr. fylgiskjal með reglugerð þessari.

Innflytjendur skulu senda umsóknir til Geislavarna ríkisins á eyðublöðum, sem stofnunin lætur gera.

Geislavarnir ríkisins geta krafist frekari upplýsinga telji þær þörf á slíku.

2. gr.

Leyfi skulu gefin út fyrir hverja tegund reykskynjara að undangenginni skoðun Geislavarna ríkisins og er leyfisveiting háð því skilyrði að reglur stofnunarinnar séu uppfylltar. Gildir leyfi fyrir innflutning á ótilteknum fjölda tækja. Skila skal árlega skýrslum til Geislavarna ríkisins varðandi innflutninginn.

Skoðunargjald að upphæð kr. 10.000 skal fylgja hverri umsókn.

Geislavarnir ríkisins geta fellt niður leyfi eða endurskoðað standi leyfishafar ekki skil á innflutningsskýrslum eða sé skilyrðum fyrir leyfisveitingu ekki fylgt.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 9. gr. laga nr. 117/1985 um geislavarnir öðlast gildi 1. janúar 1994.

Fylgiskjal.

Reglur Geislavarna ríkisins um innflutning, geymslu og viðhald reykskynjara sem innihalda geislavirk efni.

Þessar reglur gildi um reykskynjara sem innihalda geislavirk efni og taka eingöngu til þeirra þátta sem snerta geislavirkni og geislavarnir. Um reykskynjara gildi einnig reglur sem Brunamálastofnun ríkisins hefur sett. Reykskynjurum er í þessum reglum skipt í neðangreinda tvo flokka:

A: Einfaldir reykskynjarar til heimilisnota

B: Reykskynjarar sem eru hluti brunaviðvörunarkerfis

1 Almennt um leyfisveitingu samkvæmt þessum reglum

1.1 Sækja þarf um leyfi Geislavarna ríkisins til eftirfarandi starfsemi óháð því hvers konar reykskynjari á í hlut:

- (1) Innflutnings og framleiðslu reykskynjara
- (2) Geymslu reykskynjara ef samanlögð virkni í skynjurunum er meiri en 40 MBq (1,1 mCi) af ²⁴¹Am. Sé um aðra samsætu að ræða, þá setja Geislavarnir ríkisins hámarksgildi fyrir viðkomandi samsætu.
- (3) Hreinsunar og þess viðhalds á reykskynjurum, sem kann að fela í sér beina snertingu við geislagjafa reykskynjarans.

1.2 Að auki eru eftirtaldar þættir leyfisskyldir ef um er að ræða reykskynjara í flokki B sem innihalda meira en 40 kBq (1,1 µCi) ²⁴¹Am hver.

- (4) Geymslu reykskynjara óháð því hversu mikið magn er um að ræða.
- (5) Endursölu til annarra.

1.3 Leyfi til innflutnings og viðhalds á reykskynjurum eru einungis gefin fyrir tegundir reykskynjara sem samþykktir hafa verið af Geislavörnum ríkisins.

- 1.4 Leyfi gildir til 5 ára í senn. Geislavarnir ríkisins geti felld það úr gildi telji stofnunin að skilyrðum fyrir leyfisveitingu hafi ekki verið fylgt, til dæmis ef merkingar og leiðbeiningar eru ekki fullnægjandi.
- 1.5 Umsókn um leyfi til innflutnings, framleiðslu eða viðhalds á reykskynjurum skal senda til Geislavarna ríkisins. Sá sem verða mun ábyrgur fyrir starfseminni skal undirrita umsóknina og í henni skal koma fram:
 - (1) Upplýsingar um ábyrgðarmann og stöðu hans.
 - (2) Upplýsingar um það hvers konar leyfi óskað er eftir. Tilgreina þarf um hvaða tegundir reykskynjara sé að ræða.
 - (3) Upplýsingar um aðstæður á vinnustað, þar á meðal lýsing á aðstæðum til geymslu og hreinsunar.
- 1.6 Notkun reykskynjara er ekki leyfis skyld, enda hafi reykskynjari hlotið viðurkenningu Geislavarna ríkisins og hann hafi verið fluttur inn af innflytjanda, sem hafi leyfi stofnunarinnar til slíks innflutnings.

2. Tegundarviðurkenning Geislavarna ríkisins á reykskynjurum

- 2.1 Senda þarf reykskynjara til Geislavarna ríkisins til tegundarprófunar áður en leyfi til innflutnings eða framleiðslu er veitt. Tegundarprófunin felur í sér könnun af hálfu Geislavarna á uppbyggingu reykskynjarans og merkingum, ásamt þeim notkunarleiðbeiningum, á íslensku, sem honum eiga að fylgja.
- 2.2 Eftirfarandi þarf að fylgja með umsókn um tegundarviðurkenningu Geislavarna ríkisins á reykskynjara:
 - (1) Reykskynjari af viðkomandi tegund, einnig er æskilegt að teikningar fylgi.
 - (2) Upplýsingar um framleiðanda sjálfs geislagjafans og afrit af lýsingu framleiðanda á honum ("radioactive source certificate", "kildecertifikat").
 - (3) Upplýsingar um framleiðanda reykskynjarans og gögn um fyrri prófanir. (4) Tillaga um merkingu á reykskynjurum og/eða umbúðum þeirra.
 - (5) Tillaga um leiðbeiningar sem fylgja eiga hverjum reykskynjara við sölu.
- 2.3 Tegundarviðurkenning Geislavarna ríkisins hefur ákveðinn gildistíma, sem fram kemur í viðurkenningarskjali.
- 2.4 Verði breyting á uppbyggingu reykskynjara, þannig að forsendur viðurkenningarinnar standist ekki lengur, þá ber að sækja að nýju um tegundarviðurkenningu á reykskynjaranum.
- 2.5 Geislavarnir ríkisins geta afturkallað tegundarviðurkenningu ef sérstök þörf krefur að mati stofnunarinnar.

3 Kröfur varðandi gerð reykskynjara

3.1 Almennar kröfur um gerð reykskynjara

- 3.1.1 Þannig skal vera gengið frá geislagjafa í reykskynjara, að ekki sé hætt á að hann losni við venjulega notkun reykskynjarans eða bruna.
- 3.1.2 Geislagjafi skal vera lokaður og frágangur hans skal vera í samræmi við alþjóðastaðal ISO 1677 og uppfylla flokkunarskilyrði fyrir lokaða geislagjafa samkvæmt alþjóðastaðli ISO 2919.
- 3.1.3 Styrkur geislunar í 10 sm fjarlægð frá yfirborði reykskynjara skal ekki vera meiri en svarar til 1 μ Sv/klst.

- 3.1.4 Leiðbeiningar, viðurkenndar af Geislavörnum ríkisins, skulu fylgja hverjum reykskynjara. Í þessum leiðbeiningum skulu meðal annars koma fram þær upplýsingar sem getið er í viðauka 1.
- 3.1.5 Merkingar á reykskynjara og/eða umbúðum sem fylgja honum til notanda:
- (1) Á reykskynjarann skulu vera lettaðar upplýsingar um hvaða samsætu sé að ræða og hver styrkur hennar sé. Styrkinn skal gefa í kBq, MBq eða μCi . Ef tákn jónandi geislunar er á skynjaranum, þá skal það vera í samræmi við alþjóðastaðal ISO 361 (sjá viðauka 2).
 - (2) Tegundarheiti og heiti framleiðanda skal vera lettað utan á reykskynjara.
 - (3) Heiti og heimilisfang innflytjanda skal vera lettað utan á reykskynjara eða umbúðir hans.
 - (4) Eftirfarandi texti skal vera ritaður utan á reykskynjarann eða umbúðir hans:
"Þessi reykskynjari inniheldur geislavirkt efni og er viðurkenndur af Geislavörnum ríkisins."
Þau atriði sem hér hafa verið talin í liðum (1)-(4) skulu einnig koma fram í leiðbeiningum sem fylgja reykskynjaranum til notanda.
- 3.1.6 Auk þeirra ákvæða sem hér eru talin um merkingar, þá er það á ábyrgð innflytjanda að reykskynjarinn uppfylli einnig reglur Brunamálastofnunar ríkisins þar að lútandi.

3.2 Sérkröfur varðandi "einfalda reykskynjara til heimilisnota" (flokk A)

- 3.2.1 Styrkur geislagjafans má mest vera 40 kBq (1,1 μCi) ^{241}Am .
- 3.2.2 Geislagjafinn verður að vera í lokuðu hólfi, þannig að ekki sé mögulegt að komast að honum án þess að eyðileggja reykskynjarann.
- 3.2.3 Eftirfarandi texti má vera á reykskynjara eða í leiðbeiningum með honum:

"Notkun þessa reykskynjara fylgir hverfandi lítil áhætta að mati Geislavarna ríkisins, sé hann notaður eins og meðfylgjandi leiðbeiningar segja til um og sé kann ekki rif inn í sundur."

3.3 Sérkröfur til "reykskynjara sem eru hluti brunaviðvörðunarkerfis" (flokks B).

- 3.3.1 Eftirfarandi texti skal standa með greinilegum og varanlegum hætti á hverjum reykskynjara og/eða vera skráður í þjónustuhandbók hvers brunaviðvörðunarkerfis: "Óheimilt er að taka þennan reykskynjara í sundur og/eða hreinsa hann að innan, nema viðkomandi haf til þess sérstakt leyfi Geislavarna ríkisins."

4 Hreinsun reykskynjara

- 4.1 Hreinsa skal ytra byrði reykskynjara með þeim hætti sem notkunarleiðbeiningar þeirra segja til um.
- 4.2 Feli hreinsunin í sér hreinsun á geislagjafa reykskynjara eða einhverja snertingu efna eða áhalda við hann, þá skal vinna við hreinsunina fara fram á sérstöku afmörkuðu vinnusvæði. Frágang á slíku vinnusvæði skal bera undir Geislavarnir ríkisins og hljóta samþykki stofnunarinnar. Hreinsun skal ætíð fara fram samkvæmt skriflegum leiðbeiningum, sem samþykktar hafa verið af Geislavörnum ríkisins. Á vinnusvæðinu skal vera geislamælir, sem er nægilega næmur til að nema hugsanlega dreifingu geislavirks efnis frá geislagjöfunum.

5 Innflutningur reykskynjara

- 5.1 Einungis þeir mega flytji inn reykskynjara, sem hafa hlotið sérstakt leyfi Geislavarna ríkisins til þess. Leyfishafi skal í upphafi hvers árs senda Geislavörnum yfirlit yfir innflutning fyrri árs, þar sem fram kemur sundurliðað hversu margir reykskynjarar voru fluttir inn og seldir af hverri tegund.
- 5.2 Þegar um er að ræða brunaviðvörðunarkerfi með reykskynjurum (af flokki B), sem innihalda meira en 40 kBq (1,1 μ Ci) af ^{241}Am eða aðrar samsætur, þá skal að auki geti hvers kerfið var selt.

6 Geymsla reykskynjara

- 6.1 Eftirfarandi ákvæði gildi um geymslu reykskynjara ef einhverjir þeirra innihalda meira en 40 kBq (1,1 μ Ci) ^{241}Am eða ef heildarmagn geislavirks efnis í þeim öllum samtals er meira en 10 MBq (270 μ Ci) ^{241}Am (þetta svarar til 250 reykskynjara af flokki A, ef hámarks magn geislavirks efnis er í hverjum):
 - (1) Reykskynjara sem innihalda geislavirk efni skal geyma á læstum stað, sem talinn er tryggur gagnvart bruna, þjófnaði og vatnsskaða.
 - (2) Aðvörðunarskilti, með tákni jónandi geislunar samkvæmt staðli ISO 361, skal vera á hurð skáps eða geymsluherbergis. Gerð aðvörðunarskilta er lýst í viðauka 2.
 - (3) Heildarstyrkur geislunar frá öllum reykskynjurum sem eru í geymslu samtímis skal ekki geti farið yfir 2,5 μ Sv/klst á vinnusvæðum utan geymslu (eða skáps).

7 Förgun reykskynjara

- 7.1 Seljandi skal taka við reykskynjara sem hinn hefur áður selt, óski kaupandi þess. Förgun innflytjanda á reykskynjurum skal aaíð vera í samráði við Geislavarnir ríkisins.
- 7.2 Eigandi notaðs reykskynjara í flokki A er heimilt að farga honum með almennu sorpi.
- 7.3 Í þjónustuhandbók brunaviðvörðunarkerfis skal koma fram að reykskynjurum skuli skilað til seljanda eða þjónustuaðila.

8 Eftirlit

- 8.1 Geislavarnir ríkisins hafa eftirlit með þeirri starfsemi sem er leyfisskyld samkvæmt þessum reglum. Leiði eftirlit Geislavarna eitthvað athugavert í ljós, að mati stofnunarinnar, þá skal gera þær úrbætur sem stofnunin krefst innan tilskilins tíma, ella kann leyfi til starfseminnar að vera fellt úr gildi. Sé um alvarlegt ástand að ræða að mati Geislavarna ríkisins, þá getur stofnunin krafist þess að starfsemin sé stöðvuð þegar í stað.

9 Skyldur ábyrgðarmanns vegna leyfisskyldrar starfsemi

- 9.1 Fyrirtæki með starfsemi, sem telst leyfisskyld samkvæmt þessum reglum, skal tilnefna sérstakan ábyrgðarmann. Hann skal hafa umsjón með að starfsemin sé ætíð í samræmi við það sem tiltekið er í þessum reglum.
- 9.2 Ábyrgðarmaður skal vera fastur starfsmaður fyrirtækisins og hafa nægilega þekkingu á grundvallaratriðum geislavarna. Hversu mikil þekking telst nægileg fer eftir starfseminni og umfangi hennar.
- 9.3 Láti ábyrgðarmaður af störfum skal leyfishafi tafarlaust tilnefna nýjan ábyrgðarmann og tilkynna það Geislavörnum ríkisins.

9.4 Ábyrgðarmaður skal sjá um að:

- (1) Hver sá sem vinni við reykskynjara hafi nægilega þekkingu á geislavörnum og öryggisráðstöfunum vegna vinnunnar eins og starf hans heimtir.
- (2) Allir reykskynjarar sem starfsemin snertir séu í samræmi við þá reykskynjara sem leyfið er bundið við og að viðurkenndar leiðbeiningar fylgi þeim reykskynjurum sem seldir eru.
- (3) Yfirlit yfir innflutning reykskynjara sé sent árlega til Geislavarna ríkisins.
- (4) Sé hreinsun reykskynjara hluti starfseminnar, þá skal útbúa skriflegar leiðbeiningar varðandi hreinsunina. Þessar leiðbeiningar skulu vera samþykktar af Geislavörnum ríkisins. Ennfremur skal ábyrgðarmaður hafa umsjón með að geislaæli vinni rétt og að hann sé notaður reglulega við eftirlit með vinnu við hreinsunina.
- (5) Ef óhapp, t.d. eldsvoði, hendir á leyfisskyldum stað og það gæti leitt til þess að reykskynjarar sködduðust og að geislavirk efni dreifðust frá þeim, þá sé það tilkynnt án tafar til Geislavarna ríkisins (eða einhvers starfsmanns stofnunarinnar).

10 Annað

10.1 Reglur þessar taka gildi 1. janúar 1994.

10.2 Aðilar sem eru leyfisskyldir við gildistöku reglnanna skulu senda Geislavörnum ríkisins umsókn um leyfi fyrir 1. mars 1994.

10.3 Reglur þessar eru settar með stoð í lögum nr. 117/1985 um geislavarnir og reglugerð um innflutning á reykskynjurum sem innihalda geislavirk efni nr. 516/1993.

Geislavarnir ríkisins.

Viðauki 1

Um notkunarleiðbeiningar.

Viðurkenning Geislavarna ríkisins á reykskynjurum er ekki einungis bundin við tæknilegar kröfur til viðkomandi reykskynjara, heldur eru einnig gerðar ákveðnar kröfur til merkinga og þeirra notkunarleiðbeininga sem eiga að fylgja hverjum skynjara eða brunaviðvörðunarkerfi.

Í notkunarleiðbeiningum með "einföldum reykskynjurum til heimilisnota" (flokk A) þurfa eftirtalin atriði að koma fram á íslensku:

- (1) Að reykskynjarinn sé viðurkenndur af Geislavörnum ríkisins.
- (2) Tegund og magn geislavirkrar samsætu. Taka má fram að "Notkun þessa reykskynjara fylgir hverfandi lítil áhætta að mati Geislavarna ríkisins, sé hann notaður eins og notkunarleiðbeiningar segja til um og sé hann ekki rifinn í sundur".
- (3) Upplýsingar um uppsetningu og viðhald reykskynjarans.
- (4) Upplýsingar um hvernig farga megi reykskynjaranum.

Í notkunarleiðbeiningum með "reykskynjurum, sem eru hluti brunaviðvörðunarkerfis" (flokk B) þurfa eftirtalin atriði að koma fram á íslensku:

- (1) Að reykskynjarinn sé viðurkenndur af Geislavörnum ríkisins.
- (2) Tegund og magn geislavirkrar samsætu. Taka má fram að "Notkun þessa reykskynjara fylgir hverfandi lítil áhætta að mati Geislavarna ríkisins, sé hann notaður eins og notkunarleiðbeiningar segja til um og sé kann ekki rifinn í sundur".

- (3) Upplýsingar um gildandi reglur um þessa reykskynjara, einkum er varðar endursölu, uppsetningu, viðhald og förgun.

Viðauki 2

Um aðvörunarmerkingar og aðvörunarskilti

Í litprentuðum aðvörunarmerkingum skal tákn jónandi geislunar vera svart á gulum grunni. Á aðvörunarskiltum skal guli grunnur táknsins mynda jafnhliða þríhyrning með odd upp og þríhyrningurinn skal vera afmarkaður af svartri rönd. Neðan þríhyrningsins skal rita aðvörunartexta með svörtu lettri á gulum grunni. Þegar tákn jónandi geislunar er notað með rituðu máli, þar sem litprentun er ekki beitt, þá er leyfilegt að hafa táknið svart á hvítum grunni. Þetta getur til dæmis átt við notkunarleiðbeiningar með reykskynjara og leiðbeiningar sem letraðar eru á hann. Nánari upplýsingar um gerð aðvörunarmerkinga og skipa má fá hjá Geislavörnum ríkisins.

Viðauki 3

Dæmi um merkingu á reykskynjara og/eða umbúðum hans

(Hér komi heiti og styrkur samsætu, dæmi: 35 kBq Am-241 og einnig getur komið hér tákn jónandi geislunar samkvæmt alþjóðastaðli ISO 361, sbr. viðauka 2).

Tegund: xxxxxxxx Innflytjandi: xxx(heiti)xxx xxx(heimilisfang)xxx

Þessi reykskynjari inniheldur geislavirkt efni og er viðurkenndur af Geislavörnum ríkisins og Brunamálastofnun ríkisins, með viðurkenningarnúmer: xxx.xx

Notkun þessa reykskynjara fylgir hverfandi lítil áhætta að mati Geislavarna ríkisins, sé hann notaður eins og meðfylgjandi leiðbeiningar segja til um og sé hinn ekki rifinn í sundur.

Framleiðsludagur xxx.xx

Reglugerð

**nr. 554/1993, um virðisaukaskattsskylda sölu á vörum til
manneldis o.fl., sbr. reglugerðir nr. 443/1995, 274/1996, 559/2000
og 546/2002 um breytingu á henni.**

I. KAFLI

Upphafsaðkvæði.

1. gr.

[Sala á matvörum og öðrum vörum til manneldis ber 14% virðisaukaskatt samkvæmt nánari afmörkun í 2. gr. þessarar reglugerðar.]¹⁾

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal sala veitingahúsa, mótuneyta og annarra hliðstæðra aðila á tilreiddum mat og þjónustu vera með 24,5% virðisaukaskatti, sbr. 3. gr.

Rekstraraðilar, sem falla undir 2. mgr., fá endurgreiðslu úr ríkissjóði skv. III. kafla.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 546/2002.

II. KAFLI

Vörur sem bera 14% virðisaukaskatt.

2. gr.

[Af vörum til manneðis í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 14% virðisaukaskatt:

- 0201.1000–0210.9990 Kjöt og ætir hlutar af dýrum.
- 0302.1101–0307.9920 Fiskur, krabbadýr, lindýr og aðrir vatna- og sjávarhryggleysingjar.
- 0401.1000–0401.3000 Mjólk og rjómi. Þó skal greiða 24,5% virðisaukaskatt af ógerilsneyddum vörum í þessum tollflokkum.
- 0402.1000–0410.0000 Mjólkurafurðir, fuglaegg, náttúrulegt hunang og ætar vörur úr dýraríkinu, ót.a.
- 0504.0001–0504.0009 Þarmar, blöðrur og magar úr dýrum (þó ekki úr fiski), heilt og í stykkjum.
- 0511.9901 Dýrablóð.
- 0701.1000–0714.9000 Matjurtir og tilteknar rætur og hnýði.
- 0801.1100–0814.0000 Ætir ávextir, hnetur og hýði af sítrusávöxtum eða melónum.
- 0901.1100–0910.9900 Kaffi, te, maté og krydd.
- 1001.1001–1004.0009 Hveiti, meslín, rúgur, bygg og hafrar.
- 1005.9001–1008.2009 Máis (annar en fræ), rís, dúrra, bókhveiti og hirsí.
- 1008.9009 Annað korn, ót.a.
- 1101.0010–1105.2009 Malaðar vörur (korn, mjöl, böggjar og flögur).
- 1106.1000 Mjöl úr þurrkuðum belgávöxtum.
- 1106.2009 Mjöl úr sagó, rötum eða hnýðum.
- 1106.3000 Mjöl úr ávöxtum og hnetum.
- 1107.1000–1202.2000 Malt, sterkja, inúlín, hveitiglúten, sojabaunir og jarðhnetur.
- 1204.0000 Línfræ (hörfræ).
- 1206.0000–1208.9000 Sólblómafræ, önnur olíufræ, olíurík aldin og mjöl úr þeim vörum.
- 1211.9001–1211.9002 Plöntur og plöntuhlutar til manneðis (basílikum, borasurt, mynta, rósmarín, rúturunni, salvía og malurt).
- 1212.1000 Fuglatrésbaunir (jóhannesarbrauð).
- 1212.2009 Sjávargróður og þörungar (söl o.fl.).
- 1302.2001 og 1302.2009 Pektínefni, pektínöt, pektöt, jurtaslím og hleypiefni.
- 1501.0011 og 1501.0021 Svína- og alifuglafeiti.
- 1502.0011 og 1502.0021 Fita af dýrum af nautgripaætt, kindum eða geitum.
- 1503.0001 Svínafeitisterín, svínaolía, tólgarsterín, oleóolía og tólgarolía.
- 1504.1001 og 1504.1002 Þorskalýsi.
- 1504.1004 Lýsi úr fisklifur, ót.a.
- 1507.1001 og 1507.9001 Sojabaunaolía.
- 1508.1001 og 1508.9001 Jarðhnetuolía.
- 1509.1001 og 1509.9001 Ólívuolía.
- 1510.0001 Aðrar olíur.
- 1511.1001 og 1511.9001 Pálmaolía.
- 1512.1101 og 1512.1901 Olía úr fræi sólblóma eða körfublóma.
- 1512.2101 og 1512.2901 Olía úr fræi baðmullar.
- 1513.1101 og 1513.1901 Kókoshnetuolía.
- 1513.2101 og 1513.2901 Pálmakjarna- eða babassúolía.
- 1514.1101 og 1514.1901 Repju-, kolsa- eða mustarðsolía.
- 1514.9101 og 1514.9901 Repju-, kolsa- eða mustarðsolía.
- 1515.2101, 1515.2901,
- 1515.5001 og 1515.9001 Máisolía, sesamolía og önnur olía eða feiti, ót.a.
- 1516.1001–1516.2002,

- 1516.2009 Feiti eða oliur, hertar.
- 1517.1001–1517.9009 Smjörliki og blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum.
- 1601.0010–1605.9029 Framleiðsla úr kjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum.
- 1701.1100–1702.9009 Sykur (þó ekki skrautsykur).
- 1703.1002 og 1703.1009 Reymelassi.
- 1703.9009 Melassi, ót.a.
- 1801.0000–1804.0000 Kakaóvörur, svo sem kakaóbaunir, kakaódeig og kakaósmjör (þó ekki kakaóduft).
- 1806.2002 og 1806.9021 Búðingsduft, búðingar og súpur sem innihalda kakaó.
- 1806.9011–1806.9019 Efni til framleiðslu á drykkjarvörum sem innihalda kakaó.
- 1806.9022 Fæða sem inniheldur kakaó, sérstaklega tilreidd fyrir sjúka.
- 1806.9027 og 1806.2007 Morgunverðarkorn sem inniheldur kakaó.
- 1901.1000–1904.9009 Framleiðsla úr korni, finmöluðu mjöli, sterkju eða mjólk.
- 1905.1000 Hrökkbrauð.
- 1905.3132* Sætakex og smákökur sem innihalda minna en 20% af sykri.
- 1905.4000 Tvíbökur, ristað brauð og áþekkar ristaðar vörur.
- 1905.9011 og 1905.9019 Brauð.
- 1905.9021 og 1905.9029* Ósætt kex.
- 1905.9030 Saltkex og kryddkex.
- 1905.9041 og 1905.9049* Kökur og konditorstykki.
- 1905.9051 og 1905.9059 Bökur, þ.m.t. pítsur (pizza).
- 1905.9060 Nasl (snack), ót.a.
- 1905.9090 Brauðvörur, ót.a.
- 2001.1000–2008.9909 Framleiðsla úr matjurtum, ávöxtum, hnetum eða öðrum plöntuhlutum.
- 2101.1100–2101.3009 Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté.
- 2102.1001–2102.2002 Ger og bökunarduft.
- 2102.2009–2102.3009 Ger og bökunarduft.
- 2103.1000–2104.2009 Sósur, súpur og seyði og framleiðsla í það, blönduð bragðefni og bragðbætiefni, jafnblönduð samsett matvæli.
- 2105.0011–2105.0029 Rjómaís og annar ís til manneldis.
- 2106.1000 Próteinseyði og textúruð próteinefni.
- 2106.9023 Blöndur jurta eða jurtahluta til lögunar á seyði.
- 2106.9024 Drykkjarvara, sérstaklega tilreidd fyrir börn og sjúka.
- 2106.9025 Tilreidd drykkjarvöruefni sem innihalda prótein o.fl.
- 2106.9026 Tilreidd drykkjarvöruefni úr gingsengkjörnum o.fl.
- 2106.9041–2106.9049 Búðingsduft, ót.a.
- 2106.9051 Blöndur úr kemískum efnum og fæðu, svo sem sakkharíni og laktósa, notaðar sem sætuefni.
- 2106.9059 Létt smjörliki o.fl. að meginstofni úr feiti og vatni.
- 2106.9062 Ávaxtasúpur og -grautar.
- 2106.9064 Búðingsduft með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd.
- 2106.9069 Ýmis matvælaframleiðsla, ót.a.
- 2201.9011–2201.9029 Drykkjarvatn, annað en ölkelduvatn.
- 2202.1021–2202.1029 Drykkjarvara, sérstaklega tilreidd fyrir börn og sjúka.
- 2202.9011–2202.9019 Blönduð mjólk (25% eða minna blönduð miðað við rúmmál).

2202.9021–2202.9029 Drykkjarvara, sérstaklega tilreidd fyrir börn og sjúka.
2501.0001 Matarsalt í smásöluumbúðum, 5 kg eða minna.
2836.1001 Ammoníumkarbónat (hjartarsalt) í smásöluumbúðum, 1 kg eða minna.
2836.3001 og 2836.4001 Karbónöt í smásöluumbúðum, 1 kg eða minna.
2836.9902 Pottaska í smásöluumbúðum, 1 kg eða minna.
2918.1200–2918.1300 Vínsýra.
2922.4201 Glútamínsýra í smásöluumbúðum, 1 kg eða minna.
2925.1101 Sakkarín og sölt þess í smásöluumbúðum, 1 kg eða minna.
3203.0001 Matarlitur.
3302.1010 Blöndur af ilmandi efnum til matvælaíðnaðar.
3501.9001 Kaseínöt.
3502.1101 og 3502.1901 Albúmin.
3502.2001 og 3502.9001 Albúmin.
3503.0011 og 3503.0021 Matarlím (gelatín o.fl.).
3824.9008 Blanda úr sakkaríni og kemískum efnum í smásöluumbúðum, 1 kg eða minna.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 546/2002.

III. KAFLI

Aðilar sem selja tilreiddan mat með 24,5% virðisaukaskatti.

3. gr.

[Veitingahús, mótuneyti og hliðstæðir aðilar sem selja tilreiddan mat og þjónustu til almennings skulu innheimta 24,5% virðisaukaskatt af sölu sinni á vörum og þjónustu.

Smásöluverslanir, söluturnar og aðilar sem hafa með höndum tilfallandi matsölu og geta því ekki aðgreint matföng vegna matsölu frá aðföngum til heimilishalds, teljast ekki til veitingahúsa, mótuneyta eða hliðstæðra aðila skv. 1. mgr. Sama gildir um aðila sem hafa með höndum framleiðslu tilbúinna rétta í heildsölu til matreiðslu eða neyslu.

Skattstjóri úrskurðar um hvort sölustaðir flokkist undir 1. mgr. Úrskurður hans er kæránlegur til ríkisskattstjóra.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 443/1995.

Endurgreiðslur.

4. gr.

[Endurgreiða skal rekstraraðilum veitingastaða, sem flokkast undir reglur 1. mgr. 3. gr., fjárhæð er nemur 112,5% af innskatti hvers tímabils vegna matvælaaðfanga sem bera 14% virðisaukaskatt.

Endurgreiðsla samkvæmt þessari grein skal þó ekki vera hærri en svo að útskattur vegna sölu á tilreiddum mat að frádreginni endurgreiðslu samsvari að minnsta kosti 14% af hráefnisverði að viðbættum 19,25% af mismun söliverðs á tilreiddum mat og hráefnisverðs matvælaaðfanga.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 559/2000.

Endurgreiðslutímabil.

5. gr.

Hvert endurgreiðslutímabil samkvæmt reglugerð þessari er tveir mánuðir, þ.e. janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október, nóvember og desember. [Endurgreiðslutímabil fyrir rekstraraðila sem gera upp virðisaukaskatt skv. 1. mgr.

3. gr. reglugerðar nr. 667/1995, um framtal og skil á virðisaukaskatti, skal þó vera almanaksárið.]¹⁾

[Þeim sem sæta skerðingu á endurgreiðslu skv. 2. mgr. 4. gr. er heimilt að liðnu rekstrarári að endurreikna skerðingu á endurgreiðslu miðað við allt rekstrarárið. Slík beiðni skal lögð fram samhliða beiðni um endurgreiðslu fyrir síðasta uppgjörstímabil ársins.]²⁾

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 546/2002

2) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 559/2000.

Endurgreiðslubeiðni.

6. gr.

Aðilar, sem eiga rétt á endurgreiðslu samkvæmt 3. mgr. 1. gr., skulu eigi síðar en [20. dag næsta mánaðar]¹⁾ eftir lok endurgreiðslutímabils senda viðkomandi skattstjóra greinargerð um kaup á því endurgreiðslutímabili á vörum sem um ræðir í 2. gr.

Greinargerð samkvæmt 1. mgr. skal vera á sérstöku eyðublaði í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

[Réttur til endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari fellur niður ef umsókn um endurgreiðslu berst viðkomandi skattstjóra eftir að sex ár eru liðin frá því að réttur til endurgreiðslu stofnaðist.]²⁾

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 559/2000.

2) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 546/2002.

Afgreiðsla endurgreiðslubeiðni.

7. gr.

Skattstjóri skal rannsaka endurgreiðslubeiðni og leiðrétt hana ef hún er í ósamræmi við reglugerð þessa eða önnur fyrirmæli skattyfirvalda. Skattstjóri skal tilkynna innheimtumanni ríkissjóðs um samþykki sitt til endurgreiðslu. Innheimtumaður annast endurgreiðslu.

Hafi beiðni um endurgreiðslu verið skilað á tilskildum tíma skal endurgreiðsla fara fram á reglulegum gjalddaga virðisaukaskatts vegna þess tímabils sem endurgreiðslan varðar. Frestur þessi framlengist þó ef skattstjóri getur, vegna atvika sem rekja má til umsækjanda, ekki gert nauðsynlegar athuganir á gögnum þeim sem beiðnin byggist á. Endurgreiðslubeiðnir sem berast eftir lok skilafrests skulu afgreiddar með [greinargerðum næsta tveggja mánaða tímabils.]¹⁾

Endurgreiðsla má því aðeins fara fram að ákvörðun um virðisaukaskatt liggi fyrir vegna fyrri tímabila. Kröfur um vangreiddan virðisaukaskatt ásamt álagi og dráttarvöxtum skal skuldajafna á móti endurgreiðslu.

Komi í ljós að endurgreiðsla samkvæmt reglugerð þessari hafi verið of há skal skattstjóri þegar í stað tilkynna aðila og innheimtumanni ríkissjóðs þar um. Um álag og dráttarvexti vegna of hárrar endurgreiðslu fer samkvæmt 27. og 28. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 274/1996.

Færslur í bókhald og ársreikning.

8. gr.

Aðilar sem falla undir ákvæði 3. gr. skulu halda sérstakan innkaupareikning fyrir matvælaaðföng sem bera 14% virðisaukaskatt.

Aðili sem fær endurgreiðslu samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar skal færa hana á sérstakan tekjureikning í bókhaldi sínu. Þá skal endurgreiðslan tilgreind annað hvort sérstaklega í ársreikningi sem fylgir skattframtali eða í skýringum með honum.

Að öðru leyti gildir eftir því sem við getur átt, reglugerð nr. 50/1993, um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattsskyldra aðila.

IV. KAFLI

Viðurlagsákvæði.

9. gr.

Röng skýrslugjöf eða framlagning rangra eða villandi gagna, svo og röng upplýsingagjöf látin í té í því skyni að fá endurgreiðslu á virðisaukaskatti samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, varðar við 40. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt með síðari breytingum.

Gildistaka.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 14. gr. og 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, og öðlast gildi 1. janúar 1994.

Reglugerð

nr. 351/1994, um undirbúning og framkvæmd álagningar og innheimtu undirboðs- og jöfnunartolla, sbr. reglugerð nr. 714/2002 um breytingu á henni.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

Gildissvið.

1. gr.

Reglugerð þessi kveður á um sérstakar aðgerðir til þess að koma í veg fyrir að erlendar vörur séu fluttar inn eða boðnar til sölu á undirboðskjörum eða með útflutningsverðlaunum, uppbótum, endurgreiðslum o.þ.h. erlendis, sem valdið hafa innlendum atvinnurekstri tjóni eða hættu á tjóni eða torvelað hann til muna. Reglugerð þessi gildir með sömu skilyrðum um þjónustuviðskipti.

Við framkvæmd reglugerðar þessarar skal gætt ákvæða fríverslunar- og milliríkjasamninga sem Ísland er aðili að.

Samráðsnefnd.

2. gr.

Fjármálaráðherra skipar sjö sérfróða menn til fjögurra ára í senn í samráðsnefnd sem skal fjalla um kærur samkvæmt 23. gr. og vinna önnur störf sem nefndinni er falin með reglugerð þessari. Skal einn nefndarmanna tilnefndur af viðskipta- og iðnaðarráðherra, annar af sjávarútvegsráðherra, þriðji af landbúnaðarráðherra, fjórði af utanríkisráðherra, fimmti af Samkeppnisstofnun, sjötti skal vera [tollstjórinn í Reykjavík]¹⁾ eða fulltrúi hans en einn nefndarmaður er skipaður án tilnefningar. Ráðherra skipar formann samráðsnefndar úr hópi nefndarmanna. Samkeppnisstofnun og [embætti tollstjórans í Reykjavík]²⁾ aðstoða nefndina í störfum hennar eftir því sem þörf er á. Kostnaður af störfum samráðsnefndar greiðist úr ríkissjóði.

1) Sbr. 1. gr. a-lið reglugerðar nr. 714/2002

2) Sbr. 1. gr. b-lið reglugerðar nr. 714/2002.

Undirboð.

3. gr.

Með undirboði er átt við að útflutningsverð vöru, eins og það er skilgreint í 10. gr., sé lægra en eðlisverð sams konar vöru, eins og það er skilgreint í 5. til 9. gr.

Opinberir styrkir.

4. gr.

Með opinberum styrkjum er átt við hvers konar styrki sem veittir eru beint eða óbeint í uppruna- eða útflutningslandi við aðvinnslu, framleiðslu, útflutning eða flutning á vöru.

Undanþága frá aðflutningsgjöldum og óbeinum sköttum sem lagt er á sams konar vörur og efnivörur sem hafa verið notaðar í þær þegar þær eru ætlaðar til neyslu í uppruna- eða útflutningslandinu eða endurgreiðsla slíkra gjalda eða skatta, telst ekki styrkur í skilningi reglugerðar þessarar.

Eðlisverð.

5. gr.

Samkvæmt reglugerð þessari er eðlisverð vöru:

1. Sambærilegt verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber við venjuleg viðskiptaskilyrði fyrir sams konar vöru sem ætluð er til neyslu í útflutnings- eða upprunalandi vörunnar. Tekið skal tillit til afsláttar eða endurgreiðslu sem beinlínis tengist þeirri vöru sem til athugunar er enda geri aðili sem hagsmuna hefur að gæta kröfu til þess og sanni á fullnægjandi hátt að slíkur afsláttur hafi verið veittur eða endurgreiðsla farið fram. Taka má tillit til afsláttar sem síðar er veittur ef sannað er að afsláttur hafi verið veittur í samræmi við fyrri viðskipti eða samkvæmt skuldbindingu um að fullnægja skilmálum til þess að öðlast rétt til afsláttar eftir á.
2. Ef sams konar vara er ekki seld við venjuleg viðskiptaskilyrði á heimamarkaði í útflutnings- eða upprunalandinu eða fullnægjandi samanburður getur ekki farið fram með tilliti til slíkrar sölu, skal eðlisverð vera annað hvort:
 - a. *Samanburðarhæft verð* sams konar vöru þegar slík vara er flutt til þriðja lands sem má vera hæsta útflutningsverð en er að jafnaði samsvarandi því sem almennt gerist í viðskiptum.
 - b. *Tilbúið verð*, reiknað á grundvelli framleiðslukostnaðar sams konar vöru að viðbættu sanngjörmu álagi fyrir sölukostnaði og ágóða. Framleiðslukostnaður skal reiknaður á grundvelli allra kostnaðarliða miðað við venjuleg viðskiptaskilyrði í upprunalandinu, þ.m.t. bæði fastur kostnaður og breytilegur, efni og vinna, svo og sanngjarnt álag vegna sölukostnaðar, umsýslukostnaðar og annarra almennra útgjalda. Fjárhæð sölukostnaðar, umsýslukostnaðar, annarra almennra útgjalda og ágóða skal reiknuð á grundvelli þess kostnaðar sem stofnað hefur verið til og þess ágóða sem framleiðandi eða útflytjandi hefur af arðbærri sölu sams konar vöru á heimamarkaði. Ef slíkar upplýsingar eru ófáanlegar, óáreiðanlegar eða ónothæfar, skulu þær reiknaðar á grundvelli þess kostnaðar sem stofnað hefur verið til og þess ágóða sem aðrir framleiðendur eða útflytjendur í útflutnings- eða upprunalandinu hafa af arðbærri sölu sams konar vöru. Sé hvoruga aðferðina hægt að nota skal kostnaður, sem stofnað hefur verið til, og ágóði reiknaður út frá sölu útflytjanda eða framleiðanda í sömu atvinnugrein í útflutnings- eða upprunalandi eða á annan sanngjarnan hátt.
3. Ef útflytjandi í upprunalandinu hvorki framleiðir né selur sams konar vöru í upprunalandinu skal eðlisverðið ákvarðað á grundvelli verðs eða kostnaðar annarra

seljenda eða framleiðenda í upprunalandinu á sama hátt og um ræðir a- og b-lið. Almennt skal verð eða kostnaður birgis útflytjanda notað í þessum tilgangi.

6. gr.

Sé réttmæt ástæða til að ætla að það verð, sem vara er raunverulega seld á til neyslu í upprunalandi, sé lægra en framleiðslukostnaður eins og hann er skilgreindur í 2. tölul. 1. mgr. 5. gr., verður talið að sala á slíku verði hafi ekki myndast við venjuleg viðskiptaskilyrði ef:

1. Um verulegt magn hefur verið að ræða á því tímabili sem rannsókn tekur til, sbr. 4. mgr. 25. gr.
2. Á verði sem gerir ókleift að endurheimta, við venjuleg viðskiptaskilyrði og innan þess tíma sem vísað er til í a-lið, allan kostnað sem réttmætt er að reikna með.

Ef vara er ekki seld við venjuleg viðskiptaskilyrði samkvæmt 1. mgr. má ákveða eðlisverð vöru á grundvelli sölu á öðru tímabili en rannsókn tekur til, enda sé það verð ekki lægra en framleiðslukostnaður. Ef slík sala hefur ekki farið fram má ákveða eðlisverð á grundvelli 2. tölul. 5. gr.

Ef ekki er mögulegt að ákveða eðlisverð vöru á grundvelli 2. mgr. má ákveða eðlisverð vöru með því að leiðrétta verð hennar þannig að tapi sé eytt og myndaður sanngjarn ágóði.

7. gr.

Þegar um innflutning er að ræða frá ríkjum sem búa ekki við markaðshagkerfi, skal ákveða eðlisverð á viðeigandi og sanngjarnan hátt samkvæmt einni af eftirfarandi aðferðum:

1. Miðað við verð fyrir sams konar vöru í öðru landi sem býr við markaðshagkerfi og raunverulega er seld til neyslu á heimamarkaði í því landi, eða til annarra landa.
2. Miðað við tilbúið verð fyrir sams konar vöru í öðru landi sem býr við markaðshagkerfi.
3. Ef hvorki verð né tilbúið verð, fundið samkvæmt 1. og 2. tölul., telst fullnægjandi skal miða við verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber hér á landi fyrir sams konar vöru, að teknu tilliti til sanngjarns ágóða.

8. gr.

Sé vara ekki flutt inn beint frá upprunalandinu, skal eðlisverð vera sambærilegt verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir sams konar vöru á heimamarkaði útflutningslandsins. Ef vara er aðeins í flutningi um útflutningslandið, ekki framleidd þar og ekkert sambærilegt verð er til í útflutningslandinu, skal miða við verð í upprunalandinu.

9. gr.

Við ákvörðun eðlisverðs samkvæmt reglugerð þessari verða viðskipti milli aðila, sem eru háðir hvor öðrum í skilningi 8. gr. tollalaga eða hafa sín á milli fyrirkomulag um jöfnun kostnaðar, ekki talin eiga sér stað við venjuleg viðskiptaskilyrði nema samráðsnefnd, skv. 2. gr., telji að verð og kostnaður sem er innifalinn sé sambærilegur við það sem innifalið er í viðskiptum milli aðila sem hafa engin slík tengsl.

Útflutningsverð.

10. gr.

Útflutningsverð skal vera það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir vöru við innflutning að frádregnum sköttum, afslætti og endurgreiðslum sem raunverulega eiga sér stað og tengjast beint þeirri sölu sem til athugunar er. Einnig skal tekið tillit til afsláttar sem frestað hefur verið, hafi hann raunverulega verið veittur og tengist beint þeirri sölu sem til athugunar er.

Liggi ekkert útflutningsverð fyrir eða ætla má að tengsl eða fyrirkomulag um kostnaðarskiptingu sé milli útflytjanda og innflytjanda eða þriðja aðila eða að það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir vöru við innflutning sé af öðrum ástæðum óáreiðanlegt, má ákvarða útflutningsverðið á grundvelli fyrsta endursöluverðs vörunnar til óháðs aðila. Sé varan ekki endurseld til óháðs aðila eða ekki endurseld í því ástandi sem hún var flutt til landsins má ákvarða verðið á annan sanngjarnan hátt. Í nefndum tilvikum skal tekið tillit til hvers konar kostnaðar sem stofnað hefur verið til eftir innflutning til endursölu og sanngjarns ágóðahluta. Til slíks kostnaðar skal m.a. telja:

1. Venjulegan kostnað vegna flutnings, trygginga og útskipunar og annan slíkan kostnað.
2. Tolla, undirboðstolla og aðra skatta sem greiða ber hér á landi vegna innflutnings eða sölu vörunnar.
3. Eðlileg útgjöld vegna fastakostnaðar og ágóða og/eða umboðslauna sem almennt eru greidd eða samið um.

Samanburður.

11. gr.

Við samanburð á eðlisverði og útflutningsverði samkvæmt reglugerð þessari, skal miða við verð á sem næst sama tíma. Til að tryggja sanngjarnan samanburð skal taka tillit til atriða sem hafa áhrif á samanburðinn, m.a. mismunandi:

1. Hlutlægra eiginleika; eðlisverð, eins og það er ákveðið samkvæmt 5. til 9. gr., skal leiðrétt með fjárhæð sem svari til sanngjarns mats á verði hinna mismunandi eiginleika viðkomandi vara.
2. Aðflutningsgjalda og óbeinna skatta; eðlisverð skal lækkað um upphæð sem svari til hvers konar aðflutningsgjalda og óbeinna skatta, skilgreint í samræmi við athugasemdir við viðauka við þessa reglugerð, sem lagt er á sams konar vörur og efnivörur sem hafa verið notaðar í þær þegar þær eru ætlaðar til neyslu í uppruna- eða útflutningslandinu og ekki innheimt eða endurgreitt vegna vara sem fluttar hafa verið til landsins.
3. Sölu-kostnaðar vegna sölu á mismunandi viðskiptastigi, mismunandi magni eða við mismunandi aðstæður og söluskilmála. Til sölukostnaðar telst m.a.:
 - a. *Kostnaður vegna flutnings*, trygginga og útskipunar svo og annar slíkur kostnaður: Lækka skal eðlisverð um kostnað sem stofnað hefur verið til vegna flutnings viðkomandi vöru frá athafnasvæði útflytjanda til fyrsta óháða kaupanda. Útflutningsverð skal lækka um kostnað sem stofnað hefur verið til af útflytjanda vegna flutnings viðkomandi vöru frá honum í útflutningslandinu til ákvörðunar hér á landi.
 - b. *Umbúðakostnaður*: Lækka skal eðlisverðið um umbúðakostnað viðkomandi vöru.
 - c. *Lántökukostnaður*: Lækka skal eðlisverðið um hvers konar kostnað vegna lána sem veitt eru vegna sölu þeirrar vöru sem til athugunar er. Fjárhæð lántökukostnaðar sem til lækkunar kemur skal reiknuð út miðað við almenn kjör í viðskiptum sem í gildi eru í uppruna- eða útflutningslandinu.
 - d. *Ábyrgðir, tryggingar, tæknileg aðstoð og önnur þjónusta sem veitt er þegar sala hefur farið fram*: Lækka skal eðlisverðið um upphæð sem svari til beins kostnaðar fyrir að útvega ábyrgðir, tryggingar, tæknilega aðstoð og aðra þjónustu.
 - e. *Annar sölukostnaður*: Lækka skal eðlisverðið um upphæð sem svari til umboðslauna sem greidd hafa verið vegna þeirrar sölu sem til athugunar er. Laun greidd sölumönnum, þ.e. starfsmönnum sem eingöngu fást við beina sölustarfsemi, skulu einnig dregin frá.

Fjárhæð leiðréttingar skal reiknuð út á grundvelli upplýsinga sem miðast við rannsóknartímabilið eða upplýsingar frá næst liðnu fjárhagsári. Krafa um leiðréttingu sem er

óveruleg með tilliti til verðs eða áætlaðs verðs í þeim viðskiptum sem eiga í hlut skal ekki taka til greina. Almennt skal einstök leiðrétting, skv. 1. til 3. tölul. 1. mgr., sem hefur innan við 0,5% áhrif á verð vöru, talin óveruleg.

Sams konar vara.

12. gr.

Í reglugerð þessari er með sams konar vöru átt við vöru sem er eins að öllu leyti og varan sem til athugunar er eða, þegar slík vara er ekki til, aðra vöru sem hefur eiginleika sem verulega líkjast eiginleikum þeirrar vöru sem til athugunar er.

13. gr.

Með innlendum atvinnurekstri er átt við alla framleiðendur hér á landi sem framleiða sams konar vörur og boðnar eru fram á undirboðskjörum eða með ríkisstyrkjum eða þá framleiðendur sem samanlagt framleiða meirihluta allrar innlendar framleiðslu þeirra vara, þó ekki framleiðendur sem eru háðir útflytjendum eða innflytjendum í skilningi 8. gr. tollalaga eða eru sjálfir innflytjendur þeirra vara sem taldar eru fluttar inn á undirboðskjörum eða styrkjum.

Undirboðsfrávik.

14. gr.

Með undirboðsfrávikum er átt við mismun á eðlisverði og útflutningsverði, þegar eðlisverð er hærra en útflutningsverð. Séu undirboðsfrávik breytileg, má reikna út vegið meðaltal þeirra.

15. gr.

Ef mismunurinn milli eðlisverðs og útflutningsverðs er 5% eða minni, skulu aðgerðir samkvæmt reglugerð þessari látnar niður falla.

Skipting kostnaðar.

16. gr.

Almennt skal allur kostnaðarútreikningur gerður á grundvelli tiltækra bókhaldsgagna og skipt í hlutfalli við veltu sérhvarrar vöru og markað sem til athugunar er.

Meðaltal og úrtak.

17. gr.

Sé vöruverð breytilegt:

1. Skal eðlisverð almennt reiknað út miðað við vegið meðaltal.
2. Skal útflutningsverð almennt borið saman við eðlisverð miðað við hver viðskipti fyrir sig ef vegið meðaltal hefði ekki efnislega áhrif á niðurstöðu rannsóknarinnar.
3. Má, þegar um veruleg viðskipti er að ræða, beita úrtaksaðferð, þ.e. nota það verð sem oftast gildir til þess að finna eðlisverð eða útflutningsverð.

Útreikningur styrkja.

18. gr.

Fjárhæð styrks skal reiknuð út miðað við hverja einingu sem styrkt hefur verið og flutt til landsins.

Við útreikning styrks skal draga eftirfarandi þætti frá heildarstyrknum, enda geri aðili sem hagsmuna hefur að gæta, kröfu um frádrátt og sýni fram á að krafan sé réttmæt.

1. Umsóknargjald eða annan sambærilegan kostnað.

2. Útflutningsgjöld, tolla eða önnur gjöld sem lögð eru á vöru við innflutning til landsins og sérstaklega er ætlað að bæta upp styrki.

Sé styrkur veittur án tillits til magns, skal upphæðin ákveðin með því að deila verðmæti styrksins, eftir því sem við á, á framleiðslu eða útflutning viðkomandi vara yfir hæfilegt framleiðslutímabil. Almennt skal tímabil þetta miðast við framtalsár styrkþega.

Sé styrkur veittur til að afla fastafjármuna, skal styrkurinn reiknaður á þann hátt að dreifa honum yfir tímabil sem endurspeglir eðlilegar afskriftir slíkra eigna í viðkomandi atvinnugrein. Verði eign ekki afskrifuð, skal styrkurinn metinn sem vaxtalaust lán.

Þegar um er að ræða innflutning frá ríki sem býr ekki við markaðshagkerfi, má ákveða upphæð styrks á viðeigandi og sanngjarnan hátt með samanburði á útflutningsverði og eðlisverði. Ákvæði 11. gr. skulu gilda um slíkan samanburð.

Sé upphæð styrks breytileg má reikna út vegið meðaltal.

Tjón.

19. gr.

Undirboðs- eða jöfnunartollar verða því aðeins lagðir á samkvæmt reglugerð þessari, hafi innflutningur á undirboðskjörum eða með ríkisstyrkjum valdið tjóni eða hættu á tjóni fyrir innlendan atvinnurekstur eða torvelað hann til muna. Verði innlendir atvinnurekstur fyrir tjóni eða skapist hættu á tjóni af öðrum orsökum eða atvinnurekstur er torvelaður til muna, svo sem vegna innflutnings í miklu magni eða á lágu verði sem ekki verður rakið til undirboðskjara eða styrkja, verður því ekki mætt með undirboðs- eða jöfnunartollum.

20. gr.

Við mat á tjóni skal m.a. taka til eftirtalinnna þátta:

1. Magns innfluttra vara á undirboðskjörum eða styrkjum, einkum hvort veruleg aukning hafi orðið annað hvort að öllu leyti eða í samanburði við framleiðslu eða neyslu hér á landi.
2. Verðs á innfluttum vörum á undirboðskjörum eða styrkjum, einkum hvort veruleg verðundirboð hafi átt sér stað samanborið við verð á sams konar framleiðslu hér á landi.
3. Áhrifa, sem af þessu leiðir á viðkomandi atvinnustarfsemi, sem marka má af raunverulegri eða mögulegri þróun þátta eins og framleiðslu, nýtingu, framleiðslugetu, birgðum, sölu, markaðshlutdeild, verði, m.a. lækkun verðs eða hindrun verðhækkana sem annars hefðu orðið, arði af fjárfestingu, greiðsluflæðis og fjölda starfsmanna.

21. gr.

Um hættu á tjóni getur einungis verið að ræða þegar sérstakar aðstæður eru líklegar til þess að þróast með þeim hætti að um raunverulegt tjón verði að ræða. Í þessu sambandi má taka tillit til þátta eins og:

1. Hlutfallslegrar aukningar útflutnings til landsins á undirboðskjörum eða styrkjum.
2. Útflutningsgetu í uppruna- eða útflutningslandinu sem þegar er fyrir hendi eða verður til staðar í náninni framtíð og líkum á innflutningi til landsins.
3. Eðli hvers konar styrkja og viðskiptaáhrif sem líklegt er að af þeim muni leiða.

22. gr.

Áhrif innflutnings á undirboðskjörum eða með styrkjum skulu metin með tilliti til innlendar framleiðslu á sams konar vöru ef hægt er að aðgreina þær frá öðrum vörum á grundvelli tiltækra upplýsinga. Sé ekki unnt að aðgreina sams konar innlenda framleiðslu skulu áhrif innflutnings á undirboðskjörum eða styrkjum metin með tilliti til þrengsta vöruhóps eða vörusviðs sem í eru sams konar vörur.

II. KAFLI Málsmeðferð.

Kæra.

23. gr.

Aðilar sem telja að vara sé flutt inn eða boðin til sölu á undirboðskjörum eða með styrkjum, geta kært slíkt skriflega til fjármálaráðuneytisins. Með kæru skal sýnt fram á, með fullnægjandi hætti, að um undirboð eða styrki sé að ræða sem hafa valdið tjóni á innlendum atvinnurekstri eða skapað hættu á tjóni eða torvelað hann að mun.

Kæra skal þegar send til samráðsnefndar, skv. 2. gr., sem annast frumathugun málsins. Formaður nefndarinnar skal boða til fundar innan fimm virkra daga frá því að mál hefur verið kært til fjármálaráðuneytisins.

Sé kæra dregin til baka, skal málsmeðferð hætt nema slíkt verði ekki talið til hagsbóta fyrir innlenda atvinnustarfssemi.

Frumathugun.

24. gr.

Við frumathugun skal einkum kanna:

1. Hvort um undirboð eða styrki sé að ræða í tengslum við þá vöru sem kært er út af og leita leiða til að staðreyna undirboðsfrávik eða upphæð styrks.
2. Hvort um tjón eða hættu á tjóni sé að ræða.
3. Hvort orsakasamband sé milli undirboðs eða styrks vegna innflutnings og tjóns eða meints tjóns.
4. Til hvaða aðgerða sé rétt að grípa miðað við aðstæður til að hindra tjón eða bæta úr því tjóni sem undirboð eða styrkir valda og hvaða úrræði séu fyrir hendi til að hrinda slíkum aðgerðum í framkvæmd.

Komi í ljós eftir frumathugun að kæra sé ekki studd nægilegum gögnum eða sönnunargögn séu ófullnægjandi til að réttmætt sé að hefja rannsókn í máli, skal samráðsnefndin tilkynna fjármálaráðuneytinu það sem tilkynnir kæranda skriflega um niðurstöðuna.

Rannsókn.

25. gr.

Telji samráðsnefndin að frumathugun lokinni, skv. 24. gr., að nægar sannanir séu fyrirbyggjandi til að taka kæru til efnislegrar úrlausnar, skal þegar hefja rannsókn máls.

Birta skal tilkynningu um upphaf rannsóknar í Lögbirtingarblaðinu. Þar skal tilgreina þá vöru sem rannsókn beinist að og viðkomandi útflutnings- eða upprunalandi. Jafnframt skal gerð grein fyrir þeim upplýsingum sem borist hafa og tilgreint innan hvaða frests aðilar sem hagsmuna hafa að gæta geti komið að upplýsingum og skriflegum sjónarmiðum.

Nefndin skal tilkynna kæranda og öðrum aðilum sem kunnugt er um að hafi hagsmuna að gæta, svo sem útflytjendum, innflytjendum og stjórnvöldum útflutningslandsins um upphaf rannsóknar.

Rannsókn skal eftir atvikum ná til undirboðs og/eða styrkja og tjóns sem af því leiðir. Almennt skal rannsókn ekki taka til styttra tímabils en síðustu sex mánaða fyrir útgáfudag tilkynningar um upphaf rannsóknar.

26. gr.

Við rannsókn máls skal samráðsnefndin leita þeirra upplýsinga sem hún telur þörf á og láta rannsaka bókhald innflytjenda, útflytjenda, viðskiptaaðila, umboðsaðila, framleiðenda og féлага og samtaka sem tengjast málinu.

Samráðsnefndin getur óskað eftir að stjórnvöld hér á landi veiti aðstoð við upplýsingaöflun og framkvæmi nauðsynlega athugun og eftirlit, einkum vegna innflytjenda, viðskiptaaðila og framleiðenda hér á landi.

Sé það talið nauðsynlegt, getur samráðsnefndin látið fara fram rannsókn erlendis að því marki sem slíkt er unnt. Samráðsnefndin skal aðstoða embættismenn viðkomandi ríkja við rannsókn málsins sé þess óskað.

27. gr.

Samráðsnefndin getur ákveðið að gefa aðilum kost á að flytja mál sitt munnlega ef líkur eru á að niðurstaða máls geti haft áhrif á hagsmuni þeirra og rök séu til þess að mál sé munnlega flutt.

Nefndin getur ennfremur gefið aðilum, sem beinna hagsmuna hafa að gæta, tækifæri á að koma saman fyrir nefndina þannig að andstæð sjónarmið verði kynnt og frávísunarrökum komið að. Aðilum er ekki skylt að sækja slíka fundi og þótt fundur sé ekki sóttur skal það ekki skaða málstað viðkomandi aðila.

28. gr.

Neiti hagsmunaaðilar, skv. 2. mgr. 25. gr., að veita nauðsynlegar upplýsingar innan hæfilegs frests, hindri aðgang að upplýsingum eða tefji verulega rannsókn máls, má taka endanlega afstöðu til kæru eða taka ákvörðun um aðgerðir til bráðabirgða á grundvelli fyrirbyggjandi gagna. Verði nefndin þess áskynja að hagsmunaaðilar hafi lagt fyrir hana rangar eða villandi upplýsingar getur hún virt síkar upplýsingar að vettugi og hafnað öllum kröfum sem á þeim eru byggðar.

29. gr.

Rannsókn vegna undirboða eða styrkja skal ekki vera því til fyrirstöðu að heimiluð sé tollafgreiðsla á viðkomandi vöru.

Rannsókn skal lokið annað hvort með frávísun eða endanlegri ákvörðun. Rannsókn skal almennt lokið innan árs frá því hún hófst.

III. KAFLI

Ákvarðanir um afgreiðslu máls.

Frávísun máls.

30. gr.

Telji samráðsnefndin, að lokinni rannsókn máls, engra aðgerða þörf, skal hún þegar senda fjármálaráðherra greinargerð um niðurstöður sínar ásamt tillögu um frávísun máls.

Fallist fjármálaráðherra á tillögur samráðsnefndarinnar um frávísun skal samráðsnefndin kynna fulltrúum uppruna- eða útflutningslands og aðilum sem vitað er að hagsmuna hafa að gæta um ákvörðun ráðherra og jafnframt tilkynna í Lögbirtingarblaði þá ákvörðun þar sem fram komi meginniðurstöður og lagarök.

Loforð um úrbætur.

31. gr.

Komi fram loforð um úrbætur meðan á rannsókn máls stendur sem samráðsnefndin telur fullnægjandi, getur hún hætt rannsókn máls.

Um úrbætur er að ræða þegar:

1. Styrkir eru felldir niður eða takmarkaðir, eða aðrar fullnægjandi ráðstafanir gerðar af stjórnvöldum uppruna- eða útflutningslands.
2. Verði er breytt eða dregið er úr útflutningi að því marki sem samráðsnefndin telur fullnægjandi þannig að skaðleg áhrif undirboðsfrávika eða styrkja falli brott. Þegar aðili afsalar sér styrk eða nýtir hann ekki skal fylgja staðfesting yfirvalda uppruna- eða útflutningslands þar að lútandi.
Samráðsnefndin getur að eigin frumkvæði gert tillögur um úrbætur.
Niðurfelling rannsóknar samkvæmt þessari grein útilokar ekki endanlega innheimtu tryggingarfjár sem lagt hefur verið fram vegna álagningar jöfnunar- eða undirboðstolla samkvæmt ákvæðum 34. gr.

32. gr.

Þótt samráðsnefndin hafi tekið til greina loforð um úrbætur, getur hún engu að síður ákveðið að ljúka rannsókn máls.

Komist samráðsnefndin að þeirri niðurstöðu að engin hætta sé á tjóni, fellur skuldbinding um úrbætur niður. Þó getur samráðsnefndin ákveðið að staðið skuli við slíka skuldbindingu þegar staðfest þykir að hætta á tjóni sé fyrir hendi ef úrbótanna nyti ekki við.

33. gr.

Samráðsnefndin getur krafist þess af hverjum þeim sem gefið hefur loforð um úrbætur, að hann veiti reglulega upplýsingar um að staðið hafi verið við slíkar skuldbindingar og leyfi sannpröfun viðkomandi upplýsinga. Sé ekki orðið við slíkum kröfum skal litið svo á að um vanefnd sé að ræða.

Telji samráðsnefndin að um vanefndir sé að ræða og hagsmunir innlends atvinnurekstrar kalli á aðgerðir, getur fjármálaráðherra, að fengnum tillögum nefndarinnar og eftir að útflytjanda hefur verið veitt tækifæri til að tjá sig, lagt á undirboðs- eða jöfnunartolla til bráðabirgða með hliðsjón af þeim upplýsingum sem aflað hafði verið áður en loforð um úrbætur var tekið til greina.

Aðgerðir til bráðabirgða.

34. gr.

Hafi frumathugun leitt í ljós að verulegar líkur séu á að um ólögmæt undirboð eða styrki samkvæmt 1. kafla sé að ræða og tjón af þeirra völdum þykir nægilega sannað og hagsmunir innlends atvinnurekstrar kalli á aðgerðir til að hindra tjón meðan á meðferð máls stendur, getur samráðsnefndin lagt til við fjármálaráðherra að undirboðs- eða jöfnunartollur verði lagður á til bráðabirgða.

Í því tilviki skal tollafgreiðsla vöru heimilud, gegn því að trygging í formi peningagreiðslu er svari til bráðabirgðatolls sé lögð fram, en endanlegt uppgjör tollsins skal fara fram þegar ákvörðun fjármálaráðherra samkvæmt 35. gr. liggur fyrir.

Aðgerðir til bráðabirgða skulu ekki gilda lengur en í 12 mánuði.

Endanleg afgreiðsla.

35. gr.

Komist samráðsnefndin að þeirri niðurstöðu að um undirboð eða styrki hafi verið að ræða á því tímabili sem til rannsóknar er sem valdið hafa innlendum atvinnurekstri tjóni eða skapað hættu á tjóni eða torveldað hann að mun skal nefndin gera tillögu til fjármálaráðherra um álagningu undirboðs- eða jöfnunartolla.

Ef endanleg fjárhæð undirboðs- eða jöfnunartolls er lægri en sá tollur sem lagður var á til bráðabirgða, skal endurgreiða mismuninn.

IV. KAFLI

Álagning og innheimta.

Almenn ákvæði um tolla.

36. gr.

Ákvörðun um álagningu undirboðs- eða jöfnunartolla skal birta í Stjórnartíðindum. Í henni skal tilgreina fjárhæð og tegund tolls sem lagður er á, til hvaða vara hann taki, uppruna- eða útflutningsland og nafn birgja, ef ástæða þykir til. Ennfremur skal senda tilkynningu um ákvörðunina til aðila málsins, ásamt rökstuðningi.

Undirboðs- og jöfnunartollar mega ekki vera hærri en sem nemur undirboðsfráviki eða upphæð þeirra styrkja sem eru grundvöllur tollsins. Hafi tollur verið lagður á til bráðabirgða getur endanlegur tollur ekki verið hærri en sem nemur bráðabirgðatollinum fyrir það tímabil sem liðið er. Akveða skal lægri fjárhæð, verði það talið fullnægjandi til að bæta tjón.

37. gr.

Undirboðs- eða jöfnunartolla skal ekki leggja á með afturvirkum hætti nema:

1. Þegar vara hefur verið flutt inn í miklu magni á skömmum tíma og boðin fram á undirboðskjörum sem valdið hafa tjóni innanlands. Í slíkum tilvikum má leggja undirboðstolla afturvirkt á innflutning sé það til þess fallið að koma í veg fyrir að innflutningur á undirboðskjörum endurtaki sig.
2. Þegar vara sem notið hefur útflutningsstyrkja, sem brjóta í bága við hið almenna samkomulag um tolla og viðskipti, GATT, hefur verið flutt inn í miklu magni á skömmum tíma og valdið tjóni sem erfitt er að bæta. Í slíkum tilvikum má leggja á jöfnunartolla afturvirkt á innflutning sé það til þess fallið að koma í veg fyrir frekari innflutning á vörum sem njóta styrkja með þessum hætti.
3. Þegar um er að ræða vöru á undirboðskjörum eða styrkjum og loforð um úrbætur hefur verið vanefnt.

Undirboðs- eða jöfnunartollar sem lagðir eru á með afturvirkum hætti geta náð til innflutnings sem fluttur er inn allt að 90 dögum áður en kæra skv. 23. gr. er lögð fram.

38. gr.

Þegar um er að ræða innflutning til landsins frá fleiri en einu landi skal leggja viðeigandi toll á allan innflutning slíkra vara sem taldar eru vera á undirboðskjörum eða styrkjum og valda tjóni, þó ekki í þeim tilvikum þar sem loforð um úrbætur hefur verið tekið til greina.

Undirboðs- eða jöfnunartollar skulu lagðir á óháð öðrum tollum, sköttum og gjöldum sem almennt eru innheimtir við tollafgreiðslu á vörum.

Ekki skal leggja bæði á undirboðs- og jöfnunartolla á vöru til þess að leysa úr einu og sama máli sem upp hefur komið vegna undirboðs eða styrkja.

39. gr.

Undirboðs- og jöfnunartolla má leggja á vörur sem settar eru á markað hér á landi eftir að hafa verið settar saman eða framleiddar hér á landi að því tilskildu:

1. Að samsetningin eða framleiðslan sé á vegum aðila sem er tengdur eða háður framleiðanda sams konar útflutningsvara sem á verða lagðir undirboðs- eða jöfnunartollar.
2. Að samsetningin eða framleiðslan hafi farið af stað eða verið verulega aukin eftir að rannsókn á undirboði hófst.

3. Að verðmæti hluta eða efnivara, sem notað er við samsetninguna eða framleiðsluna og upprunnin er í útflutningslandi vöru sem er andlag undirboðs- eða jöfnunartolls, sé 50% eða meira en verðmæti allra annarra hluta og efnivara sem notað er.

Þegar ákvæðum þessarar greinar er beitt skal fullt tillit tekið til breytilegs kostnaðar sem stofnað er til við samsetningu eða framleiðslu svo og rannsóknar- og þróunarkostnaðar og tækni sem notuð er.

Áður en vörur, sem settar eru saman eða framleiddar hér á landi, eru settar á markað skal tollfyrirvöldum afhent skýrsla um þær. Við álagningu undirboðs- eða jöfnunartolla skal slík skýrsla hafa sama gildi og aðflutningsskýrsla samkvæmt tollalögum.

Fjárhæð undirboðs- eða jöfnunartolls skal vera sú sama og gildir gagnvart framleiðendum í upprunalöndum vara, sem leggja má á undirboðstoll og innlendur framleiðandi er tengdur eða háður. Fjárhæðin skal vera í réttu hlutfalli við þann undirboðs- eða jöfnunartoll sem gildir gagnvart framleiðanda hinnar fullbúnu vöru miðað við cif- verð hluta og efnivara sem flutt hafa verið inn.

40. gr.

Leggi aðili, sem beinlínis hefur hagsmuna að gæta, fram fullnægjandi sönnur fyrir því að undirboðs- eða jöfnunartollur hafi beint eða óbeint verið greiddur af útflytjanda, þ.e. að endursöluverð til fyrsta kaupanda vöru sem háð er undirboðstolli er ekki hækkað um fjárhæð sem svari til undirboðstollsins, skal samráðsnefndin rannsaka málið og gefa útflytjendum og innflytjendum kost á því að tjá sig um málið.

Komist samráðsnefndin að þeirri niðurstöðu að undirboðs- eða jöfnunartollur hafi verið greiddur að hluta eða öllu leyti af útflytjanda og hagsmunir innlands atvinnurekstrar krefjast þess að gripið sé til ráðstafana, skal leggja á viðbótartoll í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

Viðbótartoll má leggja á með afturvirkum hætti í samræmi við ákvæði 37. gr.

Ef rannsókn leiðir í ljós að verð hækkar ekki um fjárhæð sem nemur undirboðstolli og skýringar sé ekki að leita í lækkun kostnaðar eða hagnaðar hjá viðkomandi innflytjanda, skal það talin vísbending um að útflytjandi hafi borið undirboðstollinn.

Endurupptaka máls.

41. gr.

Ákvörðun um álagningu undirboðs- eða jöfnunartolla og ákvörðun um að taka til greina loforð um úrbætur má taka til endurskoðunar, að hluta eða öllu leyti, þar sem það þykir réttmætt.

Endurupptaka getur farið fram að frumkvæði samráðsnefndarinnar. Ennfremur skal endurupptaka fara fram komi fram beiðni um það frá aðila sem hagsmuna hefur að gæta, enda sýni hann fram á að aðstæður hafi breyst á þann hátt að réttlæti endurupptöku máls. Beiðni um endurupptöku skal þó ekki tekin til greina nema minnst 6 mánuðir séu liðnir frá því að rannsókn lauk. Beiðni skal beint til fjármálaráðuneytisins.

Þyki ljóst eftir frumathugun að endurupptaka sé réttmæt skal rannsókn hafin að nýju í samræmi við 25. til 27. gr. sé slíkt nauðsynlegt. Upptaka máls skal ekki út af fyrir sig hafa áhrif á þær ráðstafanir sem þegar hefur verið tekin ákvörðun um.

Komi í ljós að forsendur fyrir álagningu undirboðs- eða jöfnunartolla hafi breyst skal taka tillit til þeirra breytinga.

42. gr.

Undirboðs- eða jöfnunartollar skulu falla niður eigi síðar en 5 árum eftir að ákvörðun um álagningu þeirra hefur verið birt í Stjórnartíðindum.

Sýni hagsmunaaðili samráðsnefndinni fram á að brottfall undirboðs- eða jöfnunartolla muni leiða á ný til tjóns skal hún birta tilkynningu í Lögbirtingarblaði um endurskoðun gildandi ráðstafana sem leitt gætu til ákvörðunar um áframhaldandi ráðstafanir í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

Endurgreiðsla.

43. gr.

Geti innflytjandi sýnt fram á að innheimta undirboðs- eða jöfnunartolls hafi farið fram úr raunverulegu undirboðsfráviki eða upphæð styrks skal oftekinn tollur þegar endurgreiddur. Endurgreiðslufjárhæð skal ákveðin með hliðsjón af þeim breytingum sem orðið hafa á undirboðsfráviki eða upphæð frá því að upphafleg rannsókn fór fram.

Innflytjandi skal senda skriflega umsókn til fjármálaráðuneytisins um endurgreiðslu samkvæmt 1. mgr. Sé umsókn um endurgreiðslu á rökum reist, skal samráðsnefndin reikna út endurgreiðslufjárhæðina og senda niðurstöðuna fjármálaráðherra til ákvörðunar.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

Þagnarskylda.

44. gr.

Með upplýsingar, sem fengnar hafa verið samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar skal farið sem trúnaðarmál sé þess óskað.

Hvorki samráðsnefndarmenn né aðrir mega birta upplýsingar sem látnar hafa verið í té sem trúnaðarmál, nema sá sem gaf þær veiti skriflegt leyfi til þess.

Sé óskað eftir því að farið sé með upplýsingar sem trúnaðarmál skal tilgreina hvers vegna og skal fylgja útdráttur úr efni þeirra sem trúnaðarskylda taki ekki til eða yfirlýsing um hvers vegna útdráttur verði ekki gerður úr slíkum upplýsingum.

Upplýsingar skulu almennt taldar trúnaðarmál ef birting þeirra gæti haft verulega neikvæð áhrif fyrir heimildarmann eða þann sem veitti þær.

Komi í ljós að ósk um trúnað sé ekki réttmæt og heimildarmaður er ófáanlegur til að birta upplýsingar eða að leyfa birtingu þeirra með almennu orðalagi eða útdrætti, má virða þær að vettugi. Upplýsingar má einnig virða að vettugi sé ósk í þá veru réttmæt og heimildarmaður ófáanlegur til að leggja fram útdrátt úr efni þeirra.

Ákvæði þessarar greinar koma ekki í veg fyrir að yfirvöld birti almennar upplýsingar, einkum ef slíkt er nauðsynlegt til að upplýsa á hvaða málsástæðum ákvörðun samkvæmt reglugerð þessari er byggð. Við slíka birtingu skal taka tillit til lögmætra hagsmuna viðkomandi aðila af því að viðskiptaleyndarmálum sé ekki ljóstrað upp.

Lögvernd o.fl.

45. gr.

Um innheimtu og lögvernd undirboðs- og jöfnunartolla fer að öðru leyti samkvæmt ákvæðum tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Gildistaka.

46. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 118. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi.

Úr reglugerð

nr. 408/1994, um öryggi leikfanga og hættulegar eftirlíkingar, sbr. reglugerð nr. 293/1993.

III. KAFLI

Öryggi leikfanga og eftirlíkinga.

8. gr.

Óheimilt er að flytja inn, framleiða eða markaðssetja vörur hér á landi sem hætta er á að sé ruglað saman við matvæli vegna þess að þær virðast aðrar en þær eru og geta þannig reynst hættulegar öryggi og heilsu neytenda því að þótt þær séu ekki matvæli hafa þær þannig lögun, lykt, lit, útlit, umbúðir, merkingar, rúmmál eða stærð að hætta er á að neytendur, einkum börn, rugli þeim saman við matvæli og stingi þeim upp í sig, sjúgi þær eða gleypi, sem gæti reynst hættulegt og til dæmis valdið köfnun, eitrun eða stungið gat á eða lokað meltingarvegi. Aðilum með staðfestu hér á landi er sömuleiðis óheimilt að setja slíka vöru á markað í öðrum ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

Úr reglugerð

nr. 521/1994, um þvotta- og hreingerningaefni.

Gildissvið og skilgreiningar

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til lífrænnar niðurbrotshæfni yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreingerningaefnum.

2. gr.

Þvotta- og hreingerningaefni eru efnablöndur sem sérstaklega eru framleiddar og notaðar vegna hreinsandi eiginleika þeirra. Þau eru samsett úr yfirborðsvirkum efnum og öðrum efnum, til dæmis hjálparefnum, magnandi efnum og fylliefnum.

Takmarkanir á framleiðslu og innflutningi

3. gr.

Þvotta- og hreingerningaefni má aðeins framleiða eða flytja inn ef lífrænt niðurbrot yfirborðsvirkra efna þeirra er að meðaltali meira en 90%, sjá þó 10. gr. Þessi krafa gildir um sérhvern eftirtalinna flokka yfirborðsvirkra efna: anjónísk, katjónísk ójónísk og amfóterísk efni.

4. gr.

Yfirborðsvirk efni sem uppfylla ákvæði 3. gr. mega ekki, við eðlilega notkun, vera skaðleg heilsu manna og dýra.

...

Eftirlit og rannsóknir

8. gr.

Heilbrigðisnefndir, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hafa eftirlit með því að farið sé að ákvæðum reglugerðar þessarar.

...

10. gr.

Ef í ljós kemur, við mælingu með einni af greiningaraðferðunum í I. og II. reglugerðar þessarar, að lífrænt niðurbrot yfirborðsvirks efnis er minna en 80%, skal Hollustuvernd ríkisins banna framleiðslu, innflutning og sölu þvotta- og hreingerningaeftna sem innihalda viðkomandi efni.

I. Viðauki og II. Viðauki eru birtir, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 31/1993, í sértriti; EES-gerðir, S 18. II. viðauki: Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun, XV. Hættuleg efni.

Viðaukarnir verða gefnir út í sérstakri handbók, sem hægt verður að fá hjá Hollustuvernd ríkisins.

Úr reglugerð

nr. 679/1994, um gjaldeyrismál.

...

II. KAFLI

Meginreglur um gjaldeyrisviðskipti.

2. gr.

Óheft gjaldeyrisviðskipti.

Gjaldeyrisviðskipti vegna inn- og útflutnings vöru og þjónustu skulu vera óheft, svo og fjármagnshreyfingar og gjaldeyrisviðskipti vegna þeirra, nema annað sé ákveðið í lögum.

Í reglugerð þessari er nánar kveðið á um skilyrði þau sem gilda um gjaldeyrisviðskipti og fjármagnshreyfingar og réttindi og skyldur þeirra er þau stunda.

...

III. KAFLI

Öryggisákvæði.

8. gr.

Tímabundin stöðvun tiltekinna fjármagnsflutninga.

Seðlabankanum er heimilt, þrátt fyrir ákvæði 2. gr., að ákveða að höfðu samráði við viðskiptaráðuneytið að takmarka eða stöðva í allt að sex mánuði einhverja eða alla eftirtalda flokka fjármagnshreyfinga ef skammtímahreyfingar fjármagns til og frá landinu valda að hans mati óstöðugleika í gengis- og peningamálum:

1. Viðskipti með skammtímaverðbréf.
2. Innlegg á og úttektir af reikningum í innlánsstofnunum.
3. Viðskipti með hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða sem fjárfesta í skammtímaverðbréfum.
4. Lánveitingar og lántökur til skemmri tíma en eins árs sem ekki tengjast milliríkjavíðskiptum með vöru og þjónustu.
5. Inn- og útflutningur skammtímaverðbréfa og innlends og erlends gjaldeyris.
6. Aðrar skammtímahreyfingar fjármagns hliðstæðar þeim sem taldar eru upp í 1.- 5. tl.

Reglugerð

nr. 170/1995, um endurgreiðslu vörugjalds af hópferðabifreiðum.

1. gr.

Hópferða- og sérleyfishafar og fjármögnunarleigur sem keypt hafa hópferðabifreiðar á tímabilinu 1. júlí 1993 til 1. mars 1995 skulu fá endurgreitt vörugjald af þessum bifreiðum, svo sem hér segir:

1. Af hópferðabifreiðum fyrir 18 manns eða fleiri að meðtöldum ökumanni skulu tveir þriðju hlutar greidds vörugjalds endurgreiddir.
2. Af hópferðabifreiðum fyrir 10-17 manns að meðtöldum ökumanni skal einn þriðji hluti greidds vörugjalds endurgreiddur.

2. gr.

Við útreikning á endurgreiðslu skv. 1. mgr. skal greitt vörugjald framreiknað miðað við lánskjaravísitölu og afskrifað um 1,25% á mánuði. Fyrningartíminn hefst við byrjun þess árs sem bifreiðin var skráð og óheimilt er að fyrna bifreiðina á því ári sem nýtingu hennar lýkur vegna sölu hennar eða annarra ástæðna.

3. gr.

Tollstjórar annast endurgreiðslu vörugjalds samkvæmt reglugerð þessari.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt heimild í ákvæði til bráðabirgða í lögum nr. 29 13. apríl 1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl., sbr. lög um breytingu á þeim lögum nr. 41 7. mars 1995, öðlast þegar gildi.

Úr reglugerð

nr. 301/1995, um eftirlit með sáðvöru, sbr. reglugerð nr. 202/2002 (1. br.), 783/2001 (2. br.), 352/2002 (3. br.), 678/2002 (4. br.), 784/2003 (5. br.), 300/2004 (6. br.), 386/2004 (7. br.) og 514/2005 (8. br.) um breytingu á henni.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið.

Í reglugerð þessari er kveðið á um skilyrði fyrir framleiðslu, innflutningi og sölu sáðvöru af þeim tegundum sem eru taldar upp í 1. viðauka með reglugerð þessari og notuð eru sem sáðvara.

4. gr.

Sáðvöruverslanir.

Einungis sáðvöruverslunum sem aðfangaeftirlitið viðurkennir skv. 7. viðauka er heimilt að flytja inn, flytja út, kaupa, hreinsa, blanda, pakka og selja sáðvöru. Ákvæði þetta gildir þó

ekki um verslanir (smásöluverslanir) sem einvörðungu kaupa og selja áfram sáðvöru sem er í tilbúnum pakkningum frá viðurkenndri sáðvöruverslun.

...

V. KAFLI

Innflutningsákvæði.

22. gr.

Innflutningur á sáðvöru.

Heimilt er að flytja inn sáðvöru ef:

- a. um er að ræða stofn sem er tilgreindur á sáðvörualista eða í sameiginlegri EB-skrá yfir stofna, enda fái kaupandi upplýsingar um að vetrarþol viðkomandi sáðvöru sé óþekkt hér á landi;
- b. framleiðslueiningin er flokkuð sem grundvallarfræ, stofnfræ eða vottuð sáðvara af yfirvaldi í landi á EES-svæðinu, eða í þriðja landi þar sem tekin hefur verið ákvörðun um að nota flokkun sambærilega þeirri íslensku og þar sem skilyrði fyrir slíkri flokkun eru uppfyllt. Poa annua má flytja inn sem sölufra, sbr. 5. gr.;
- c. framleiðslueiningin uppfyllir kröfur 20. gr.;
- d. framleiðslueiningar með sáðkorni, fódurmergkáli, næpum, rófum, repju, hreðku, fódurfaxi, hávingli, tágavingli og rýgresi innihalda ekki flughafra (sbr. 6. gr. og 2. viðauka);
- e. Í sáðkorni skal liggja fyrir opinber yfirlýsing frá útflutningslandinu til staðfestingar á að framleiðslueiningin hafi verið ræktuð á rekstrareiningu þar sem flughafrar hafa ekki fundist á ræktunarárinu eða á næstliðnum árum og að tekið hafi verið sýni úr framleiðslueiningunni, 1 kg á hver 10 tonn, sem inniheldur ekki flughafra.

Innflutningur á sáðvöru í framleiðslueiningum, að sérpakkningum meðtöldum, skal skráður fyrirfram samkvæmt ákveðnu kerfi hjá aðfangaeftirlitinu.

Aðfangaeftirlitið getur heimilað innflutning á framleiðslueiningu með sáðvöru sem uppfyllir ekki kröfurnar í a- til c-lið, að því tilskildu að:

- a. framleiðslueiningin sé flutt inn með fjölgun í huga og uppskeran ætluð til útflutnings; eða
- b. framleiðslueiningin sé flutt inn með hreinsun og lokameðhöndlun fyrir útflutning í huga; eða
- c. framleiðslueiningin sé ræktuð sem kynbótaefni á ábyrgð og undir eftirliti stofneigandans og flutt inn með frekari fjölgun í huga á ábyrgð íslensks umboðsmanns stofneigandans; eða
- d. nota eigi framleiðslueininguna í vísindalegum tilgangi eða til kynbóta.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

23. gr.

Eftirlit.

Aðfangaeftirlitið skal hafa eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé fylgt. Aðfangaeftirlitinu er heimilt að taka sýnishorn af allri sáðvöru sem reglugerðin gildir um.

26. gr.

Þóknun

[Til að standa straum af kostnaði við rekstur aðfangaeftirlitsins skv. reglugerð þessari skal innheimta eftirlitsgjald sem skal vera 2,5% af innflutningsverði (c.i.f.) vöru sem

reglugerðin gildir um, sem innheimt skal við tollafgreiðslu vörunnar og 2,5% af söluverði innlendra vöru (án vsk) sem reglugerðin gildir um, sem innheimt skal tvisvar á ári samkvæmt söluskýrslum framleiðenda, á eyðublöðum aðfangaeftirlitsins. Gjald dagar eftirlitsgjalds skulu vera 1. mars fyrir tímabilið 1. júlí til 31. desember árið á undan og 1. september fyrir tímabilið 1. janúar til 30. júní viðkomandi ár, ár hvert. Sé gjaldið ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal reikna mánaðarlega dráttarvexti af því sem gjaldfallið er og eru dráttarvextir hinir sömu og hjá innlánsstofnunum samkvæmt auglýsingu Seðlabanka Íslands. Eftirlitsgjald má taka fjárnámi.

Standi framleiðandi ekki skil á upplýsingum sem nauðsynlegar eru til álagningar eftirlitsgjalds eða gögn um gjaldskylda vöru eru ófullnægjandi að mati aðfangaeftirlitsins er heimilt að áætla gjaldið og innheimta það samkvæmt þeirri áætlun. Aðfangaeftirlitið skal skriflega tilkynna greiðanda gjaldsins um áætlunina. Telji greiðandi áætlunina ranga, getur hann innan tuttugu daga frá og með póstsendingardegi tilkynningarinnar um áætlun gjaldsins, krafist þess skriflega að aðfangaeftirlitið taki áætlunina til endurskoðunar. Skal sú krafa rökstudd með söluskrá eða öðrum nauðsynlegum gögnum. Aðfangaeftirlitið skal innan eins mánaðar frá lokum þessa frests gera greiðanda skriflega grein fyrir afgreiðslu á kröfu hans. Heimilt er greiðanda að skjóta lokaafgreiðslu aðfangaeftirlitsins til landbúnaðarráðherra og skal skrifleg og rökstudd beiðni þar um hafa borist ráðherra innan þriggja mánaða frá móttöku bréfs aðfangaeftirlitsins. Beiðni um endurskoðun á áætlun gjaldsins eða deila um gjaldskyldu frestar ekki eindaga eftirlitsgjaldsins, né leysir undan neinum viðurlögum sem lögð eru við vangreiðslu þess. Ef gjaldið er lækkað samkvæmt afgreiðslu aðfangaeftirlits eða úrskurði ráðherra skal endurgreiðsla þegar fara fram.

Landbúnaðarráðherra gefur út gjaldskrá fyrir aðfangaeftirlitið þar sem m.a. er kveðið á um gjöld vegna sértæks eftirlits.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 783/2001.

Reglugerð

nr. 374/1995, um tollverð og tollverðsákvörðun, sbr. reglugerð nr. 457/1995 og 604/2003 um breytingu á henni.

I. KAFLI

Orðskýringar.

1. gr.

Við ákvörðun tollverðs skv. reglugerð þessari skulu eftirfarandi orð og orðasambönd skilgreind svo:

- a. “Tollverð innfluttrar vöru”: Verðmæti vöru til nota við álagningu tolls á innflutta vöru.
- b. “Sams konar vörur”: Vörur sem eru eins í öllu tilliti, þ.m.t. að einkennum, gæðum og orðspori. Minni háttar útlitsmunur útilokar ekki vörur, sem að öðru leyti falla undir skilgreininguna, frá því að teljast vera sams konar.
- c. “Svipaðar vörur”: Vörur sem ekki eru eins í öllu tilliti, en hafa þó svipuð einkenni og svipaða efnishluta og geta því þjónað sama tilgangi og komið hver í annarrar stað í viðskiptum. Gæði varanna, orðspor og hvort þær eiga sér vörumerki er meðal þeirra þátta sem athuga verður við ákvörðun á því hvort vörur séu svipaðar.

- d. Orðasamböndin í b- og c-lið taka ekki til vara sem fela í sér eða gefa til kynna verkfræðivinnu, þróun, iðnverk, hönnun, áætlanir og uppdrætti sem ekkert tillit hefur verið tekið til við verðleiðréttingu skv. 4. tl. b-liðar 1. mgr. 3. gr. þar eð þeir þættir voru unnir hérlendis.
- e. Vörur skal ekki telja “sams konar vörur” eða “svipaðar vörur” nema þær hafi verið framleiddar í sama landi og vara sú sem verið er að virða.
- f. Við verðákvörðun skv. 15. gr. er heimilt að beita hugtökunum “sams konar vörur” og “svipaðar vörur” með eðlilegum sveigjanleika í því skyni að ná fram markmiðum greinarinnar.
- g. “Vörur í sama gæðaflokki eða sömu tegundar”: Vörur sem teljast til vöruflokka eða vörusviðs sem framleitt er í tilteknum iðnaði eða iðngrein, og tekur til sams konar eða svipaðra vara.
- h. “Tegund ökutækis”: Nafn ökutækis, ákvarðað af framleiðanda.
- i. “Undirtegund ökutækis”: Orð, bókstafir eða tölur sem eru fest utan á ökutæki eða fram koma í upplýsingum framleiðanda. Orð, bókstafir eða tölur sem eru hluti af tegundarheiti teljast ekki með undirtegundarheiti.

Við ákvörðun tollverðs skal því aðeins taka til greina vörur framleiddar af öðrum aðila að ekki séu fyrir hendi neinar sams konar eða svipaðar vörur framleiddar af sama aðila og vara sú sem verið er að virða.

II. KAFLI

Viðskiptaverð.

2. gr.

Í aðflutningsskýrslu skal innflytjandi tilgreina tollverð vöru og færa inn eftir því sem eyðublað fyrir aðflutningsskýrslur gefur tilefni til. Jafnframt skal innflytjandi afhenda tollstjóra frumrit eða samrit af vörureikningi yfir hina innfluttu vöru eða sendingu, þegar afhendingar aðflutningsskýrslu er krafist skv. 14. gr. tollalaga. Sbr. þó ákvæði reglugerða nr. 309/1992* og 228/1993.

Tollverð innfluttrar vöru er viðskiptaverðið, þ.e. það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir hana með þeim leiðréttingum sem leiðir af ákvæðum 3. gr., að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a. Kaupanda séu engar takmarkanir settar um ráðstöfun eða notkun vörunnar, aðrar en takmarkanir sem
 - 1. settar eru eða krafist verður með lögum eða af opinberum stjórnvöldum hér á landi,
 - 2. takmarka þau landfræðilegu mörk þar sem endurselja má vöruna eða
 - 3. hafa ekki veruleg áhrif á verðmæti vörunnar.
- b. Salan eða verðið sé ekki háð einhverjum skilyrðum eða skilmálum sem ekki er hægt að ákvarða verð fyrir með tilliti til þeirra vara sem verið er að virða.
- c. Enginn hluti ágóða af síðari sölu, ráðstöfun eða notkun vörunnar af hálfu kaupanda renni beint eða óbeint til seljanda, nema unnt sé að gera viðeigandi leiðréttingar í samræmi við ákvæði 3. gr.
- d. Kaupandi og seljandi séu óháðir hvor öðrum eða séu þeir hvor öðrum háðir þá sé viðskiptaverðið nothæft í tollalegu tilliti samkvæmt nánari reglum settum samkvæmt 3. gr.
- e. Tollstjóri hafi ekki dregið í efa sannleiksgildi upplýsinga um viðskiptaverð í aðflutningsskýrslu eða fylgiskjölum.

Þegar ekkert er greitt fyrir vöruna eða sýnt þykir að greiðsla sé einungis til málamynda, t.d. þegar um gjöf er að ræða, skal tollverð vörunnar ákvarðað samkvæmt ákvæðum IV. kafla reglugerðarinnar að viðbættum gjöldum skv. 3. gr.

* Sbr. nú reglugerð nr. 722/1997.

3. gr.

Við ákvörðun tollverðs samkvæmt ákvæðum 2. gr. skal bæta eftirtöldu við það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir hina innfluttu vöru:

- a. Eftirtöldu að svo miklu leyti sem það er borið af kaupanda en er ekki innifalið í verði sem raunverulega er greitt eða greiða ber fyrir vöruna:
 1. Umboðslaunum og miðlaraþóknun, þó ekki kaupumboðslaunum.
 2. Gámakostnaði sem í tollalegu tilliti tilheyrir vörunni.
 3. Þökkunarkostnaði, bæði fyrir vinnu og efni.
- b. Viðeigandi hluta af verðmæti eftirtalinna vara og þjónustu, sem látið er beint eða óbeint í té af kaupanda án greiðslu eða á lækkuðu verði, til notkunar í sambandi við framleiðslu og sölu hinna innfluttu vara til útflutnings að svo miklu leyti sem slíkt verðmæti er ekki innifalið í því verði sem raunverulega er greitt eða greiða ber:
 1. Efnivöru, hluta, parta o.þ.h. sem notað hefur verið í vöruna.
 2. Verkfæri, forma, móta o.þ.h. sem notað hefur verið við framleiðslu vörunnar.
 3. Efnivöru sem eyðst hefur við framleiðslu vörunnar.
 4. Verkfræðivinnu, þróunar, iðnlistar, hönnunar, áætlana og uppdráttu sem unnið hefur verið annars staðar en hér á landi og nauðsynlegt er til framleiðslu vörunnar.
- c. Einkaréttar- og leyfisgjöldum, sem tengd eru vörum þeim sem verið er að virða og kaupandi verður beint eða óbeint að greiða, sem skilyrði fyrir sölu þeirra, að svo miklu leyti sem þessi einkaréttar- og leyfisgjöld eru ekki innifalin í því verði sem raunverulega er greitt eða greiða ber. Þetta tekur þó ekki til þess konar gjalda sem greidd eru fyrir framleiðslu á vörunni hér á landi.
- d. Verðmæti sérhvers ágóðahlutar af síðari endursölu, ráðstöfun eða notum hinnar innfluttu vöru sem rennur beint eða óbeint til seljanda.

Eftirtalið skal innifalið í tollverði:

- a. Flutningskostnaður hinnar innfluttu vöru til innflutningshafnar eða innflutningsstaðar.
- b. Gjöld fyrir fermingu, affermingu eða meðferð hinnar innfluttu vöru vegna flutnings þeirra til innflutningshafnar eða innflutningsstaðar.
- c. Vátryggingarkostnaður.

Viðbætur við það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber skal einungis ákvarða samkvæmt þessari grein á grundvelli hlutlægra og mælanlegra atriða.

Við ákvörðun tollverðs skal engu bætt við það verð sem raunverulega er greitt eða greiða ber nema það sé unnt samkvæmt þessari grein, sbr. þó 3. mgr. 2. gr.

4. gr.

Þegar ákvarða skal hvort viðskiptaverð sé nothæft skv. 2. gr. á það ekki í sjálfu sér að valda því að viðskiptaverð sé talið ónothæft að kaupandi og seljandi eru hvor öðrum háðir í skilningi 6. gr. Í því tilviki skal kanna kringumstæður við sölvuna og samþykkja viðskiptaverðið ef tengslin hafa ekki haft áhrif á verðið. Hafi tollstjóri ástæðu til að ætla, vegna upplýsinga frá innflytjanda eða af öðrum ástæðum, að tengslin hafi haft áhrif á verðið skal hann koma athugasemdum sínum á framfæri við innflytjanda og skal honum gefið

nægilegt færi til andsvara. Óski innflytjandi eftir skal honum gerð skrifleg grein fyrir athugasemdum.

5. gr.

Við sölu milli háðra aðila skal samþykkja viðskiptaverðið og virða vöruna í samræmi við ákvæði 2. gr., enda sýni innflytjandi fram á, sé þess krafist af tollstjóra, að verðið sé sambærilegt við eitthvert neðangreint verð sem fyrir kemur á sama eða svipuðum tíma:

- a. Viðskiptaverð við sölu til óháðra kaupenda á sams konar eða svipuðum vörum til landsins.
- b. Tollverð sams konar eða svipaðra vara eins og það er ákvarðað skv. 13. gr.
- c. Tollverð sams konar eða svipaðra vara eins og það er ákvarðað skv. 14. gr.

Þegar framangreindum könnunum er beitt skal taka tillit til mismunar sem sýnt er fram á varðandi viðskiptastig, magn, atriði talin upp í 3. gr. og kostnað sem seljandi verður fyrir við sölu þar sem hann og kaupandi eru óháðir hvor öðrum, en seljandi verður ekki fyrir við sölu þar sem hann og kaupandi eru háðir hvor öðrum.

Kannanir sem um ræðir í þessari grein skal nota að frumkvæði innflytjanda og eingöngu til viðmiðunar. Annað verð í staðinn má ekki ákvarða samkvæmt þessari grein.

6. gr.

Vegna ákvörðunar tollverðs skv. 2. gr. skal því aðeins telja aðila háða hvor öðrum að:

- a. þeir séu yfirmenn eða stjórnendur fyrirtækja hvors annars,
- b. þeir séu í lagalegum skilningi sameigendur fyrirtækis,
- c. þeir séu vinnuveitandi og starfsmaður hans,
- d. einhver aðili beint eða óbeint eigi, stjórn eða hafi umráð yfir 5 hundraðshlutum eða meira af atkvæðisrétti eða hlutabréfum hjá þeim báðum,
- e. annar þeirra beint eða óbeint stjórn hinum,
- f. þriðji aðili beint eða óbeint stjórn báðum,
- g. báðir saman beint eða óbeint stjórn þriðja aðila, eða
- h. þeir séu í sömu fjölskyldu.

Aðilar sem eru í viðskiptasambandi hvor við annan, þannig að annar er einkaumboðsmaður, einkadreifingaraðili eða sérleyfishafi hins aðilans í hvaða mynd sem er, skulu taldir vera háðir hvor öðrum í skilningi þessarar greinar.

III. KAFLI

Véfenging á viðskiptaverði.

7. gr.

Hafi tollstjóri réttmæta ástæðu til að draga í efa sannleiksgildi upplýsinga er fram koma í aðflutningsskýrslu eða fylgiskjölum um viðskiptaverð vöru, skal hann krefja innflytjanda um nánari skýringar eða gögn til sönnunar því, að viðskiptaverðið sé réttilega tilgreint í gögnum þessum.

8. gr.

Dragi tollstjóri sannleiksgildi upplýsinga um viðskiptaverð vöru í efa þrátt fyrir að hafa fengið í hendur þau gögn og skýringar er fram koma í 7. gr. eða hafi þau ekki borist, verður viðskiptaverð vöru ekki lagt til grundvallar við ákvörðun tollverðs. Um ákvörðun tollverðs fer þá eftir IV. kafla reglugerðarinnar.

9. gr.

Um úrskurði og kærur, þ.m.t. kæruaðild, kæruleiðir og kærufresti, gilda ákvæði X. kafla tollalaga nr. 55/1987 með áorðnum breytingum.

IV. KAFLI

Tollverð vöru þegar viðskiptaverð verður ekki lagt til grundvallar.

10. gr.

Sé ekki hægt að ákvarða tollverð vöru skv. 2. gr. skal tollverðið vera viðskiptaverð sams konar vara sem seldar hafa verið og fluttar til landsins á sama eða svipuðum tíma.

Þegar ákvæðum þessarar greinar er beitt, skal við ákvörðun tollverðs nota viðskiptaverð sams konar vara við sölu á sama viðskiptastigi og í sem næst sama magni og varan sem verið er að virða. Finnist slík sala ekki, skal nota viðskiptaverð sams konar vara við sölu á öðru viðskiptastigi eða í öðru magni, leiðrétt þannig, að tekið sé tillit til þess mismunar er leiðir af viðskiptastiginu eða magninu, enda sé hægt að gera slíka leiðréttingu á grundvelli framkominna gagna sem leiði skýrt í ljós að hún er réttmæt og nákvæm, hvort sem hún leiðir til hækkunar eða lækkunar verðsins.

Þegar kostnaðarliðir og gjöld, sem um ræðir í 3. gr., eru innifalin í viðskiptaverði skal við leiðréttingu taka tillit til verulegs mismunar á þessum kostnaðarliðum og gjöldum milli hinnar innfluttu vöru og sams konar viðmiðunarvara sem rekja má til mismunandi vegalengda og flutningsmáta.

Finnist við beitingu ákvæða þessarar greinar meira en eitt viðskiptaverð á sams konar vörum, skal nota lægsta verðið við ákvörðun á tollverði vörunnar.

11. gr.

Verði tollverð innfluttrar vöru hvorki ákvarðað skv. 2. né 10. gr. skal það vera viðskiptaverð svipaðra vara sem seldar eru og fluttar til landsins á sama eða svipuðum tíma og varan sem verið er að virða.

Ákvæði 2.-4. mgr. 10. gr. skulu gilda eftir því sem við á þegar tollverð er ákveðið samkvæmt þessari grein.

12. gr.

Verði tollverð innfluttrar vöru ekki ákvarðað skv. ákvæðum 2., 10. eða 11. gr. skal ákvarða það skv. 13. gr. eða, þegar ekki er unnt að ákvarða tollverð samkvæmt þeirri grein, skv. 14. gr., en þó skal fyrr beitt ákvæðum 14. gr. en 13. gr. ef innflytjandi óskar þess.

13. gr.

Sé innflutt vara eða sams konar eða svipaðar vörur seldar hérlendis í því ástandi sem þær voru fluttar inn, skal miða tollverð hinnar innfluttu vöru samkvæmt ákvæðum þessarar greinar við það einingarverð sem hún eða sams konar eða svipaðar innfluttar vörur eru seldar á í mesta heildarmagni, á sama eða svipuðum tíma og varan sem verið er að virða var flutt inn, til aðila sem óháðir eru þeim sem þeir kaupa vörunar af, en þó að frádregnum eftirtöldum liðum:

- a. Annað hvort þeim umboðslaunum sem venjulega eru greidd eða samþykkt er að greiða eða því sem venjulega er bætt við sem ágóðahlut og almenn útgjöld í tengslum við sölu hérlendis á innfluttum vörum í sama gæðaflokki eða sömu tegundar.
- b. Venjulegum flutningskostnaði og vátryggingu og skyldum kostnaði sem leggst á vöru hérlendis.
- c. Kostnaðarliðum og gjöldum sem getið er í 2. mgr. 3. gr., eftir því sem við á.
- d. Tollum og öðrum gjöldum sem greiða ber hér á landi vegna innflutnings eða sölu vörunnar.

Séu hvorki hin innflutta vara né sams konar eða svipaðar innfluttar vörur til sölu á sama eða svipuðum tíma og varan sem virða á er flutt inn, skal miða tollverðið, að uppfylltum

öðrum skilyrðum 1. mgr., við það einingarverð sem hin innflutta vara eða sams konar eða svipaðar innfluttar vörur eru seldar á hérlendis í því ástandi sem þær voru fluttar inn, hið fyrsta eftir innflutning þeirrar vöru sem verið er að virða, en þó innan 90 daga frá innflutningi.

Séu hvorki hin innflutta vara né sams konar eða svipaðar innfluttar vörur seldar hérlendis í því ástandi sem þær voru fluttar inn, skal miða tollverðið, ef innflytjandi óskar þess, við það einingarverð sem hin innflutta vara eftir frekari aðvinnslu er seld á í mesta heildarmagni til aðila hérlendis sem óháðir eru þeim sem þeir kaupa vörunar af, enda sé tekið tillit til virðisauka vegna aðvinnslunnar og frádráttarliða sem gert er ráð fyrir í 1. mgr.

14. gr.

Tollverð innfluttrar vöru skal byggja á reiknuðu verði samkvæmt ákvæðum þessarar greinar. Reiknað verð skal mynda með samtölu eftirtalinna þátta:

- a. Kostnaðarverðs eða verðmætis efnivara og tilbúnings eða annarrar aðvinnslu sem notuð er við framleiðslu hinnar innfluttu vöru.
- b. Upphæðar vegna ágóðahlutar og almennra útgjalda er jafngildir því sem venjulega leggst á vörur í sama gæðaflokki eða sömu tegundar og sú sem verið er að virða og fellur í hlut framleiðenda í útflutningslandinu við útflutning hingað.
- c. Kostnaðar eða verðmætis allra annarra útgjaldaliða sem nauðsynlegir eru til að verðið verði sambærilegt við tollverð skv. 2. og 3. gr., svo sem kostnaður skv. 2. mgr. 3. gr.

15. gr.

Verði tollverð innfluttrar vöru ekki ákvarðað skv. 2. gr. eða 10.-14. gr., skal ákvarða það með rökréttum hætti samkvæmt meginreglum og almennum ákvæðum samnings um framkvæmd VII. gr., Hins almenna samnings um tolla og viðskipti 1994 og á grundvelli fánlegra upplýsinga hér á landi.

Eigi skal ákvarða tollverð samkvæmt ákvæðum þessarar greinar á grundvelli eftirtalins:

- a. Söluverðs hérlendis á vörum sem framleiddar eru hérlendis.
- b. Fyrirkomulags sem gerir ráð fyrir að samþykkt sé í tollalegu tilliti hið hærra verð þegar tvenns konar verð kemur til greina.
- c. Vöruverðs á heimamarkaði í útflutningslandinu.
- d. Framleiðslukostnaðar, annars en reiknaðs verðs sem hefur verið ákvarðað fyrir sams konar eða svipaðar vörur í samræmi við ákvæði 14. gr.
- e. Útflutningsverðs vörunnar til annars lands en Íslands.
- f. Lágmarkstollverðs.
- g. Verðs sem ákveðið er að geðþótta eða er tilbúið.

V. KAFLI

Sérákvæði vegna innflutnings ökutækja.

16. gr.

Ákvæði kafla þessa gilda um ákvörðun tollverðs innfluttra ökutækja sem flokkast undir vörulið nr. 8701-8706 og 8711 í viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum.

17. gr.

Við tollafgreiðslu ökutækis skal tollstjóri bera viðskiptaverð þess eins og það kemur fram í aðflutningsskýrslu eða fylgiskjölum saman við viðmiðunarverð ökutækja af sömu tegund, undirtegund og árgerð í því landi sem ökutækið var keypt.

Tollstjóri athugar hvort viðskiptaverð ökutækis sem um ræðir sé óeðlilega lágt miðað við ástand þess, innflutningsverð sams konar ökutækis sem flutt er eða hefur verið flutt til landsins á sama tíma eða markaðsverðs sambærilegra ökutækja erlendis.

18. gr.

Gefi eftirlit tollstjóra skv. 17. gr. réttmæta ástæðu til að draga í efa sannleiksgildi aðflutningsskýrslu eða fylgiskjala, skal um málsmeðferð fara eftir ákvæðum III. kafla.

19. gr.

Ríkistollstjóri skal safna saman upplýsingum frá hlutlausum aðilum erlendis frá um viðmiðunarverð ökutækja í þeim löndum sem helst má vænta innflutnings frá og sjá til þess að tollstjórar eigi greiðan aðgang að upplýsingum þessum.

20. gr.

Við ákvörðun tollverðs skv. 15. gr., þegar ekki reynist unnt að ákvarða tollverð ökutækis á grundvelli 2. eða 10.-14. gr., skal tollverð vera viðmiðunarverð nýs ökutækis af sömu tegund og undirtegund eins og það er tilgreint í bifreiðaskrá ríkistollstjóra, reiknað út samkvæmt ákvæðum 21. gr.

21. gr.

Við útreikning tollverðs skv. 20. gr. skal fyrst áætla líklegt FOB-verð nýs ökutækis af sömu tegund og undirtegund með þeim hætti að af útsöluverði ökutækisins, skv. bifreiðaskrá ríkistollstjóra, er afreiknaður virðisaukaskattur, álagning seljanda sem skal áætluð 12%, vörugjald, svo og áætluð fjárhæð gjalda þeirra sem innifalin eru í tollverði skv. 2. mgr. 3. gr.

Þegar líklegt FOB-verð nýs ökutækis hefur verið fundið út skv. 1. mgr., skal það fyrnt vegna aldurs hins innflutta ökutækis, þannig:

- a. Af ökutækjum að heildarþyngd 5 tonn eða meira og af grindum með hreyfli fyrir þessi ökutæki: 1,2% fyrir hvern byrjaðan mánuð í 12 mánuði og 1% fyrir hvern mánuð eftir það þar til náð hefur verið 90% fyrningu sem er hámarks fyrning.
- b. Af öllum öðrum ökutækjum sem flokkast undir tollskrárnúmer upptalin í 16. gr.: 1,5% fyrir hvern byrjaðan mánuð í 12 mánuði, 1% fyrir næstu 24 mánuði og 0,5% fyrir hvern mánuð eftir það þar til náð hefur verið 90% fyrningu sem er hámarks fyrning.

Upphaf fyrningar samkvæmt 2. mgr. þessarar greinar, skal vera sá mánuður er ökutækið var skráð fyrstu opinberri skráningu erlendis, en lok fyrningar skal vera komumánuður flutningsfars til landsins. Þó skal heimilt, ef dagsetning fyrstu skráningar ökutækis erlendis kemur ekki fram í skráningarskírteini þess og ekki er unnt að fá opinbera staðfestingu á fyrsta skráningardegi, að telja upphaf fyrningar frá 1. júlí þess árs sem er af framleiðanda yfirlýst árgerðarár.

Er verð ökutækis hefur verið afreiknað og fyrnt samkvæmt ákvæði þessu, skal bæta við verðið gjöldum þeim sem innifalin skulu í tollverði samkvæmt 2. mgr. 3. gr.

[21. gr. A

Sé talið að ákvörðun tollverðs á grundvelli 20.-21. gr. gefi ekki rétta mynd af verðmæti ökutækis þar sem ástand ökutækisins er mun verra en leiðir af eðlilegri fyrningu, er tollstjóra heimilt að ákveða lækkun tollverðs, enda sýni innflytjandi fram á að verðmæti ökutækisins sé minna en venjulegra ökutækja sömu tegundar og af sömu árgerð, svo sem vegna tjóns. Tollstjóri getur við matið tekið tillit til væntanlegs viðgerðarkostnaðar. Telji tollstjóri að

ákvörðun tollverðs sé eigi á færi annarra en sérfróðra manna er honum heimilt án dómskvaðningar að kalla til matsmenn, sbr. 98. gr. tollalaga nr. 55/1987.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 604/2003.

22. gr.

Sé verð ökutækis af sömu tegund og undirtegund og það ökutæki sem flutt er til landsins ekki að finna í skrá ríkistollstjóra, skal ákvarða líklegt útsöluverð nýs ökutækis af þeirri tegund sem flutt er inn, og tollverð reiknað út skv. ákvæði 21. gr.

23. gr.

Flytji maður búferlum til landsins eftir að hafa verið búsettur erlendis í a.m.k. eitt næstliðið ár og hafi með sér ökutæki sem hefur verið í hans eigu það ár eða lengur, skal heimilt að fyrna verð ökutækisins samkvæmt framlögðum vörureikningi fyrir hvern byrjaðan mánuð frá dagsetningu vörureiknings og til komumánaðar flutningsfars. Skal fyrningarhlutfall á mánuði ráðast af aldri ökutækisins, í samræmi við ákvæði b-liðar 2. mgr. 21. gr. Heimild þessi tekur þó ekki til ökutækja að heildarþyngd þrjú tonn eða meira.

[Leggi aðili skv. 1. mgr. ekki fram vörureikning við tollafgreiðslu ökutækis fer ákvörðun tollverðs eftir IV. kafla, sbr. 20. og 21. gr. reglugerðarinnar. Sé tollverð notaðs ökutækis ákvarðað skv. 21. gr. reglugerðarinnar, skal heimilt að fyrna líklegt fob-verð um 1,5% fyrir hvern byrjaðan mánuð í 12 mánuði og 1% fyrir hvern mánuð eftir það, þar til náð hefur verið 90% fyrningu, sem er hámarks fyrning.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 457/1995.

24. gr.

Ríkistollstjóri getur gefið nánari fyrirmæli um framkvæmd mats á ökutækjum samkvæmt reglugerð þessari og látið útbúa eyðublöð um mats- og skoðunargerð ökutækja. Ríkistollstjóri ákveður hvaða upplýsingar skuli koma fram á þessum eyðublöðum.

VI. KAFLI

Refsing og önnur viðurlög.

25. gr.

Um refsingu og önnur viðurlög, upptöku eigna og málsmeðferð gilda ákvæði XIV. kafla tollalaga nr. 55/1987 með síðari breytingum.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

26. gr.

Reynist nauðsynlegt við ákvörðun tollverðs innfluttrar vöru að fresta lokaákvörðun um það, skal eigi að síður heimila innflytjanda að leysa til sín vöruna úr tolli, enda setji hann, telji tollstjóri ástæðu til, fullnægjandi tryggingu vegna lögboðinna gjalda er greiða ber af vörunni.

27. gr.

Þegar tollverð er ákvarðað skv. 4.-5. eða 10.-14. gr. og í þeim tilvikum öðrum sem tollstjóri krefst skal innflytjandi fylla út tollverðsskýrslu sem sérstaklega er til þess gerð.

28. gr.

Innflytjandi á rétt á að fá skriflega skýringu á því frá tollstjóra, hvernig tollverð vöru, er hann flutti inn, var ákvarðað, enda sendi hann tollstjóra skriflega beiðni þar að lútandi.

29. gr.

Kostnaði, gjöldum og öðrum útgjöldum, sbr. 3. gr., sem til verður þegar sendar eru til landsins í einu sendingarnúmeri (farmskrárnúmeri) vörur sem flokkast í mismunandi tollskrárnúmer, skal jafnað hlutfallslega niður á einstakar vörur í sendingu miðað við verð þeirra á innkaupsstað, nema innflytjandi leggi fram sundurliðaðan reikning um slíkan kostnað, gjöld og önnur útgjöld vegna einstakra vörutegunda.

Ef vara er send lengra hérlendis en til fyrstu tollhafnar, er unnt hefði verið að afferma hana á, má draga frá flutningsgjaldsauka þann og sendingarkostnað sem sá framhaldsflutningur hefur haft í för með sér, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir kostnaðaraukanum. Þá er einnig heimilt að draga frá þann hluta flutningsgjalds sem greiddur er vegna slæmrar aðstöðu við affermingu eða vegna þess að far affermir á fleiri stöðum en einum, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir þeim kostnaðarauka.

30. gr.

Sé verð vara, sem flokka ber í mismunandi tollskrárnúmer samkvæmt tollskránni og greiða ber af mismunandi háan toll, tilgreint í einni fjárhæð skal greiða af öllum vörunum þann tollhundraðshluta sem hvílir á þeirri vöru sem ber hæstan toll, nema innflytjandi láti tollstjóra í té upplýsingar sem hann metur fullnægjandi og byggja má ákvörðun á um tollverð einstakra vara í sendingunni.

31. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt heimild í 10. gr. tollalaga nr. 55/1987, sbr. 4. gr. laga nr. 87/1995, svo og 148. gr. tollalaga, öðlast gildi þegar í stað. Frá sama tíma falla úr gildi reglugerðir nr. 395/1987, um tollverð og tollverðsákvörðun og reglugerð nr. 261/1991 um tollverð notaðra ökutækja, með áorðnum breytingum.

Úr reglugerð

nr. 398/1995, um áburð og jarðvegsbætandi efni, sbr. reglugerð nr. 785/2001 um breytingu á henni.

II. KAFLI

Vörugæði og markaðssetning.

4. gr.

Almennt um vörugæði.

Óheimilt er að flytja inn eða versla með vörur sem ekki uppfylla gæðakröfur sem þessi reglugerð kveður á um, einnig ef notkun þeirra getur reynst hættuleg mönnum, dýrum eða plöntum.

Landbúnaðarráðuneytið getur að fengnum tillögum aðfangaeftirlits ákveðið að innihald tiltekinna grunnefna eða efnasambanda megi ekki fara yfir ákveðin mörk og mælt fyrir um að innihald slíkra efna skuli tilgreint við skilgreiningu á viðkomandi vöru.

Landbúnaðarráðuneytið getur einnig bannað sölu tiltekinna efna sem áburðar, jarðvegsbætandi efna eða jarðvegslíkis og notkun slíkra efna sem kunna að verða notuð til fram-

leiðslu þeirra vara sem reglugerðin tekur til. Vörur sem innihalda seyru, búfjáraburð, lífrænan úrgang og skyld efni ber að meðhöndla þannig að ekki valdi smithættu fyrir menn, dýr eða plöntur.

Landbúnaðarráðuneytið getur að höfðu samráði við aðfangaeftirlitið ákveðið gæðamörk fyrir vörur sem reglugerð þessi tekur til og unnar eru úr úrgangsefnum.

Ef nota á seyru að hluta til eða öllu leyti í vörur sem reglugerð þessi tekur til skal seyran fyrst hafa hlotið viðurkenningu til slíkra nota af viðkomandi heilbrigðisyfirvöldum.

Vörur sem reglugerð þessi tekur til verða að hafa sýnileg og skráningarhæf áhrif.

Komi ekki sérstaklega fram með vörumerkingu, skal vatnsinnihald og aðrir eiginleikar sem máli skipta við not vörunnar ekki víkja til muna frá því sem telja má eðlilegt um viðkomandi vöru.

III. KAFLI

Skráning, vöruvottun og tilkynningar.

6. gr.

Skráning.

Öllum þeim sem flytja inn eða framleiða vörur sem reglugerð þessi tekur til eða hyggjast hefja slíka starfsemi ber að tilkynna það til aðfangaeftirlitsins.

Allar vörur sem reglugerð þessi tekur til skulu skráðar hjá aðfangaeftirliti áður en kynning, dreifing og sala hefst. Við skráningu skal eftirfarandi upplýst:

- Vöruflokkur og vörutegund (áburður, jarðvegsbættandi efni o.s.frv.) ásamt vörulýsingu. Ef selja á vöruna undir sérstöku verslunarheiti skal það einnig gefið upp.
- Nánari upplýsingar um innihald vörunnar af virkum efnum, efnasamböndum og annað það sem þýðingu hefur fyrir mat á eiginleikum vörunnar.
- Fyrir vörur sem innihalda seyru, húsdýraaburð, lífrænan úrgang eða sambærileg efni, sbr. 3. mgr. 4. gr., þarf að lýsa þeirri sótthreinsun sem varan hefur hlotið.
- Upplýsingar um merkingu á umbúðum, miðum eða fylgiseðlum.

Aðfangaeftirlitið getur gert kröfur um vottun á virkni vörunnar og aðrar nauðsynlegar viðbótarupplýsingar um vöruna, sbr. a-d lið 2. mgr.

Allar breytingar á áður gefnum upplýsingum skal tilkynna aðfangaeftirlitinu eins fljótt og unnt er og eigi síðar en þremur vikum áður en sala hinnar breyttu vöru hefst.

7. gr.

Vöruvottun.

Krafa um vottun skv. þessari grein gildir ekki um ESB-áburð nema með tilliti til kornastærðar og kadmíuminnihalds, enda sé sá sem hyggst bjóða áburðinn heimilisfastur á hinu evrópska efnahagssvæði (EES).

Vörur þær sem reglugerð þessi tekur til skulu að öðru leyti vera viðurkenndar af aðfangaeftirlitinu til dreifingar og sölu á Íslandi.

Heimilt er að veita tímabundna viðurkenningu allt að einu ári ef sérstaklega stendur á að mati yfirvalda. Einnig má takmarka slíka heimild til þriggja ára ef nauðsynlegt telst og æskilegt að þróa viðkomandi vöru betur með tilraunum.

8. gr.

Tilkynningarskylda.

Öllum þeim sem flytja inn eða framleiða vörur sem falla undir þessa reglugerð skulu fyrir 31. janúar ár hvert gefa eftirfarandi upplýsingar til aðfangaeftirlitsins fyrir hverja vöru:

- Sala frá innflytjanda eða framleiðanda undangengið almanaksár.

- b. Kadmíuminnflutning undangengins árs í kílóum í hverri þeirri vörutegund sem flutt var inn eða framleidd. Aðfangaeftirlitið útbýr eyðublöð vegna þessara tilkynninga.

10. gr.

Undanþága frá kröfu um skráningu, vottun og tilkynningar.

Landbúnaðarráðuneytið getur að höfðu samráði við aðfangaeftirlitið veitt tímabundna undanþágu fyrir vörur sem reglugerð þessi tekur til, enda sé varan á þróunarstigi og staðfest að varan spilli ekki heilsu manna og dýra.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

27. gr.

Eftirlit.

Aðfangaeftirlitið skal hafa eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé fylgt. Aðfangaeftirlitinu er heimilt að taka sýnishorn af öllum vörum sem reglugerðin gildir um.

28. gr.

Undanþágur.

Landbúnaðarráðherra getur að höfðu samráði við aðfangaeftirlitið veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugerðar ef sérstakar ástæður mæla með því.

30. gr.

Þóknun.

[Til að standa straum af kostnaði við rekstur aðfangaeftirlitsins skv. reglugerð þessari skal innheimta eftirlitsgjald sem skal vera 0,2% af innflutningsverði (c.i.f.) vöru sem reglugerðin gildir um, sem innheimt skal við tollafgreiðslu vörunnar og 0,2% af söliverði innlendra vöru (án vsk) sem reglugerðin gildir um. Gjaldið skal innheimt tvisvar á ári samkvæmt söluskýrslum framleiðenda, á eyðublöðum aðfangaeftirlitsins. Gjald dagar eftirlitsgjalds skulu vera 1. mars fyrir tímabilið 1. júlí til 31. desember árið á undan og 1. september fyrir tímabilið 1. janúar til 30. júní viðkomandi ár, ár hvert. Sé gjaldið ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal reikna mánaðarlega dráttarvexti af því sem gjaldfallið er og eru dráttarvextir hinir sömu og hjá innlánsstofnunum samkvæmt auglýsingu Seðlabanka Íslands. Eftirlitsgjald má taka fjárnámi.

Standi framleiðandi ekki skil á upplýsingum sem nauðsynlegar eru til álagningar eftirlitsgjalds eða gögn um gjaldskylda vöru eru ófullnægjandi að mati aðfangaeftirlitsins er heimilt að áætla gjaldið og innheimta það samkvæmt þeirri áætlun. Aðfangaeftirlitið skal skriflega tilkynna greiðanda gjaldsins um áætlunina. Telji greiðandi áætlunina ranga, getur hann innan tuttugu daga frá og með póstsendingardegi tilkynningarinnar um áætlun gjaldsins, krafist þess skriflega að aðfangaeftirlitið taki áætlunina til endurskoðunar. Skal sú krafa rökstudd með söluskrá eða öðrum nauðsynlegum gögnum. Aðfangaeftirlitið skal innan eins mánaðar frá lokum þessa frests gera greiðanda skriflega grein fyrir afgreiðslu á kröfu hans. Heimilt er greiðanda að skjóta lokaafgreiðslu aðfangaeftirlitsins til landbúnaðarráðherra og skal skrifleg og rökstudd beiðni þar um hafa borist ráðherra innan þriggja mánaða frá móttöku bréfs aðfangaeftirlitsins. Beiðni um endurskoðun á áætlun gjaldsins eða deila um gjaldskyldu frestar ekki eindaga eftirlitsgjaldsins, né leysir undan neinum viðurlögum sem lögð eru við vangreiðslu þess. Ef gjaldið er lækkað samkvæmt afgreiðslu aðfangaeftirlits eða úrskurði ráðherra skal endurgreiðsla þegar fara fram.

Landbúnaðarráðherra gefur út gjaldskrá fyrir aðfangaeftirlitið þar sem m.a. er kveðið á um gjöld vegna sértæks eftirlits.]¹⁾

Reglugerð

nr. 237/1996, um eftirlit með samræmi reglna um öryggi framleiðsluvara sem fluttar eru inn frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins, sbr. reglugerð nr. 449/1999 um breytingu á henni.

1. gr.

Á grundvelli ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/1994 frá 21. mars 1994 skal eftirtalin EB-gerð öðlast gildi hér á landi, með þeim breytingum og viðbótum sem leiðir af viðauka II við EES-samninginn (tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), bókun 1 (um altæka aðlögun) og öðrum ákvæðum samningsins: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 339/93 frá 8. febrúar 1993 um eftirlit með samræmi reglna um öryggi framleiðsluvara sem fluttar eru inn frá þriðja landi (Stjtið. EB nr. L 40, 17.2.1993, bls. 1).

2. gr.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar og EB-gerðin sem fela í sér að framangreind reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 339/93 er felld inn sem liður 3b í kafla XIX, í viðauka II EES-samningsins, er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB og er endurbirt sem fylgiskjal nr. 1 þessarar reglugerðar.

Í fylgiskjali nr. 2 við þessa reglugerð er að finna skýringar á ákvæðum reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 339/93 í samræmi við bókun 1 (um altæka aðlögun), EES-samningsins.

3. gr.

Tollyfirvöld framfylgja eftirliti með framleiðsluvöru í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnar (EBE) nr. 339/93. Ennfremur skulu tollyfirvöld við eftirlit samkvæmt þessari reglugerð hafa hliðsjón af innanlandsreglum sem gilda um öryggi framleiðsluvöru og vísað er til í ákvörðun framkvæmdastjórnar (EBE) nr. 93/583/EBE frá 28. júlí 1993 og birt er í fylgiskjali nr. 3 við þessa reglugerð.

[...]¹)

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 449/1999.

4. gr.

Reglugerð þessi sem sett er með stoð í 27. gr. laga nr. 134/1995, um öryggi vöru og opinbera markaðsgæslu, öðlast þegar gildi.

Fylgiskjal 1

Reglugerð (EBE) nr. 339/93 frá 8. febrúar 1993 um eftirlit með samræmi regna um öryggi framleiðsluvara sem fluttar eru inn frá þriðja landi.

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR, ^[a]
með hliðsjón af stofnsáttmála
Efnahagsbandalags Evrópu, einkum í 113.
gr.,
með hliðsjón af tillögu
frankvæmdastjórnarinnar,
og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Ekki má setja framleiðsluvörur á
markað í bandalaginu nema þær séu í
samræmi við þær reglur sem um þær
gilda. Aðildarríkin bera ábyrgð á að
frankvæma eftirlit með samræmi þeirra.

Í ljósi þess að eftirlit hefur verið
afnumið við innri landamæri í bandalaginu
samkvæmt 8. gr. a í sáttmálanum ættu
aðildarríkin, við eftirlit við ytri
landamærin, að haga því í samræmi við
sambærilegar reglur til að koma í veg fyrir
hverja þá röskun sem gæti stofnað öryggi
og heilsu í hættu.

Að teknu tilliti til þeirra heimilda og
aðferða sem viðkomandi stjórnvöld í
aðildarríkjunum hafa yfir að ráða skulu
tollyfirvöld, þegar um er að ræða
framleiðsluvörur frá þriðju löndum, taka
virkan þátt í starfi við markaðseftirlit og
upplýsingakerfi sem kveðið er á um í
reglum bandalagsins og aðildarríkjanna.

Ef tollyfirvöld komast að því, við
eftirlit sem þau framkvæma í tengslum við
það þegar framleiðsluvörur eru settar í
frjálsa dreifingu, að vörur hafa tiltekna
eiginleika sem vekja grun um að öryggi og
heilsa geti verið í alvarlegri og bráðri
hættu af völdum þeirra, skulu þessi
yfirvöld hafa vald til að fresta
markaðssetningu þessara vara og tilkynna
þeim yfirvöldum innanlands sem sjá um
eftirlit með markaðinum svo að þau
yfirvöld geti gert viðeigandi ráðstafanir.

Sama ætti að gilda við sömu
kringumstæður þegar tollyfirvöld komast
að því að skjal sem ætti að fylgja
framleiðsluvörunum vantar og/eða ef

framleiðsluvörur eru ekki merktar eins og
tilgreint er í reglum bandalagsins eða
aðildarríkjanna um öryggi framleiðsluvara
sem eru í gildi í aðildarríkinu þegar leitað
er eftir leyfi til að setja vörur í frjálsa
dreifingu.

Í hagkvæmnis- og samræmingarskygni
skulu aðildarríkin tilnefna yfirvald eða
yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á
eftirliti með markaðinum og skulu
tollyfirvöld tilkynna um það í
áðurnefndum tilvikum.

Þegar slík tilkynning hefur borist skal
ábyrgt yfirvald frá tækifæri til að staðfesta
að viðkomandi framleiðsluvörur uppfylli
reglur bandalagsins eða innlendar reglur
um öryggi framleiðsluvara.

Slík yfirvöld skulu þó gera
ráðstafanir innan frests sem er hæfilega
stuttur í ljósi þeirra alvarlegu grunsemda
sem greint er frá hér að framan og
alþjóðlegra skuldbindinga sem bandalagið
hefur tekið á sig, einkum varðandi eftirlit
með því hvort farið sé að tæknistöðlum.

Ef markaðsyfirvöld innanlands gera
ekki ráðstafanir innan slíks frests, þar með
taldar fyrirbyggjandi ráðstafanir, skal
heimila að setja viðkomandi
framleiðsluvörur í frjálsa dreifingu að því
tilskildu að gengið hafi verið frá öllum
öðrum formsatriðum um innflutning.

Til að samræmis við aðrar reglur sé
gætt ætti þessi reglugerð þó aðeins að
gilda ef ekki er að finna í reglum
bandalagsins um heilbrigði og öryggi
sérákvæði um fyrirkomulag
landamæraeftirlits með tilteknum
framleiðsluvörum.

Við slíkt eftirlit ætti að hlíta
hlutfallsreglunni annars vegar þannig að
eftirspurn ráði eingöngu, og hins vegar
ætti að hlíta skuldbindingum
Alþjóðasáttmálans um samræmingu
landamæraeftirlits með vörum sem
samþykktur var af hálfu bandalagsins í

krafti reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1262/84 [6].

Til að tryggja að fyllsta öryggis sé gætt við innflutning ætti bandalagið og hvert og eitt aðildarríki að reyna að tryggja gagnsæi þeirra ráðstafana sem gerðar eru til framkvæmdar þessari reglugerð auk þess sem öll aðildarríkin ættu að veita hvert öðru þá aðstoð sem nauðsynleg er.

Tollyfirvöld skulu einkum hafa aðgang að nauðsynlegum upplýsingum til að framkvæma skyldustörf sín, sem aflað er annars vegar í krafti fenginnar þekkingar á framleiðsluvörum eða framleiðsluvöruflokkum sem eru sérstaklega til umfjöllunar og hins vegar merkinga framleiðsluvaranna og fylgiskjala þeirra.

Eftirlit skal haft með framkvæmd þessarar reglugerðar til þess að hægt sé að gera nauðsynlegar breytingar til aðlögunar til að tryggja skilvirkni hennar.

Þessi reglugerð er óaðskiljanlegur hluti sameiginlegrar viðskiptastefnu. Hún takmarkast við það sem er nauðsynlegt til að samræma framkvæmd eftirlits með framleiðsluvörum sem fluttar eru inn frá þriðja landi til að tryggja að þær séu í samræmi við gildandi reglur um öryggi framleiðsluvara á markaðinum í bandalaginu.

Framkvæmd slíks eftirlits ætti að vera í samræmi við þær skuldbindingar sem hvíla á bandalaginu samkvæmt hinu almenna samkomulagi um tolla og viðskipti (GATT) um að stunda verslun án mismununar og samkvæmt GATT-reglunum um tæknilegar viðskiptahindranir en ekki skal beita stöðlum þeirra í því skyni að koma á hömlum á sviði alþjóðaviðskipta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

„yfirvald innanlands sem ber ábyrgð á eftirliti með markaðinum“ er yfirvald eða yfirvöld innanlands sem aðildarríkin [c] tilnefna og eiga að hafa eftirlit með því hvort framleiðsluvörur sem settar eru á markað í bandalaginu eða á innanlandsmarkað séu í samræmi við löggjöf í bandalaginu eða innanlands sem gildir um þær.

„fylgiskjal“ er skjal sem á að fylgja með framleiðsluvöru þegar hún er sett á markað í samræmi við gildandi löggjöf í bandalaginu eða innanlands.

„merking“ er merking sem framleiðsluvara skal hafa í samræmi við gildandi löggjöf í bandalaginu eða innanlands þar sem vottað er að framleiðsluvaran sé í samræmi við þá löggjöf.

„tollyfirvöld“ eru yfirvöld sem bera meðal annars ábyrgð á beitingu tollalöggjafar.

2. gr.

Ef tollyfirvöld komast að því, við eftirlit sem þau framkvæma á vörum sem settar eru í frjálsa dreifingu, að:

framleiðsluvara eða framleiðsluvörulota sýni tiltekin einkenni sem vekja grun um að öryggi og heilsa geti verið í alvarlegri og bráðri hættu af völdum þeirra þegar framleiðsluvaran er notuð við venjulegar og fyrirsjáanlegar aðstæður, og/eða

framleiðsluvöru eða framleiðsluvörulotu fylgir ekki skjal eða varan er ekki merkt í samræmi við þær reglur bandalagsins eða innanlandsreglur um öryggi framleiðsluvara sem gilda í aðildarríkjunum þar sem leitað er eftir leyfi til að setja vörur í frjálsa dreifingu,

skulu þau fresta því að viðkomandi framleiðsluvara eða framleiðsluvörulota sé sett á frjálstan markað og tilkynna það þegar því yfirvaldi innanlands sem ber ábyrgð á markaðseftirliti.

3. gr.

Hvert aðildarríkjanna skal gefa framkvæmdastjórninni [d] upplýsingar og hún gefur hinum aðildarríkjunum

upplýsingar um það hvaða yfirvald eða yfirvöld innanlands, sem bera ábyrgð á markaðseftirliti, þau hafa tilnefnt til að fá upplýsingar þegar 2. gr. er beitt.

4. gr.

1. Yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á markaðseftirliti skulu geta gripið til ráðstafana varðandi allar framleiðsluvörur sem tollyfirvöld hafa frestað að setja á frjálsan markað samkvæmt 2. gr. Ef tollyfirvöld grípa ekki inn í skal önnur málsgrein 5. gr. gilda.

2. Ef um er að ræða vörur sem eru viðkvæmar fyrir skemmdum skulu yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á markaðseftirliti og tollyfirvöld leitast við eftir megni að tryggja að skilyrði sem þau kunna að setja um geymslu vara eða staðsetningu ökutækja sem notuð eru til flutninga séu ekki ósamrýmanleg varðveisluleg þessara vara.

5. gr.

Ef yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á markaðseftirliti telja, eftir að hafa gripið inn í samkvæmt 4. gr., að viðkomandi framleiðsluvörur stofni ekki öryggi og heilsu í alvarlega og bráða hættu og/eða geti ekki talist brot á lögum bandalagsins eða innlendum lögum um öryggi framleiðsluvara, skal viðkomandi framleiðsluvara fara í frjálsa dreifingu að því tilskildu að allar aðrar kröfur um slíka dreifingu hafi verið uppfylltar og gengið hafi verið frá öllum formsatriðum.

Þetta gildir einnig ef tollyfirvöld sem hafa beitt 2. gr. hafa ekki fengið tilkynningu, innan þriggja virkra daga frá þeim tíma sem frestað var að setja vöru í dreifingu og hefur ekki borist tilkynning um aðgerðir, þar með taldar forvarnarráðstafanir, sem yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á markaðseftirliti grípa til.

6. gr.

1. Ef yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á markaðseftirliti komast að því að

viðkomandi framleiðsluvara hefur í för með sér alvarlega og bráða hættu skulu þau, í samræmi við gildandi reglur bandalagsins eða innlendar reglur, gera ráðstafanir til að banna að framleiðsluvaran sé sett á markað og fara fram á við tollyfirvöld að þau tilgreini eina af eftirtöldum merkingum á vörureikninginn sem fylgir framleiðsluvörunni og á öll önnur fylgiskjöl sem máli skipta.

„Producto peligroso — no se autoriza su despacho a libre práctica — Reglamento (CEE) n° 339/93”,

„Farligt produkt — overgang til fri omsætning ikke tilladt — forordning (EØF) nr. 339/93”,

„Gefährliches Erzeugnis — Überführung in den zollrechtlich freien Verkehr nicht gestattet — Verordnung (EWG) Nr. 339/93”,

„Dangerous product — release for free circulation not authorized — Regulation (EEC) no 339/93”,

„Produit dangereux — mise en libre pratique non autorisée — règlement (CEE) n° 339/93”,

„Prodotto pericoloso — immissione in libera pratica non autorizzata — regolamento (CEE) n. 339/93”,

„Gevaarlijk produkt — het in het vrije verkeer brengen ervan niet toegestaan — Verordening (EEG) nr. 339/93”,

„Produto perigoso — colocação em livre prática não permitida — Regulamento (CEE) n.º 339/93”.

2. Ef yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á markaðseftirliti komast að því að viðkomandi framleiðsluvara er ekki í samræmi við gildandi reglur bandalagsins eða innlendar reglur um öryggi framleiðsluvara skulu þau gera viðeigandi ráðstafanir, sem geta ef nauðsyn krefur falið í sér bann við því að framleiðsluvara verði sett á markað í samræmi við þessar reglur. Í þeim tilvikum sem markaðssetning er bönnuð skulu þau fara fram á við tollyfirvöld að þau setji eina af

eftirtöldum merkingum á vörureikninginn sem fylgir framleiðsluvörinni og á öll önnur fylgiskjöl sem máli skipta.

„Producto no conforme — no se autoriza su despacho a libre práctica — Reglamento (CEE) n.º 339/93”,

„Ikke overenstemmende produkt — overgang til fri omsætning ikke tilladt — forordning (EØF) nr. 339/93”,

„Nichtkonformes Erzeugnis — Überführung in den zollrechtlich freien Verkehr nicht gestattet — Verordnung (EWG) Nr. 339/93”,

„Product not in conformity — Release for free circulation not authorized — Regulation (EEC) no 339/93”,

„Produit non conforme — mise en libre pratique non autorisée — règlement (CEE) n.º 339/93”,

„Prodotto non conforme — immissione in libera pratica non autorizzata — regolamento (CEE) n. 339/93”,

„Niet conform produkt — het in het vrije verkeer brengen ervan niet toegestaan — Verordening (EEG) nr. 339/93”,

„Produto não conforme — colocação em livre prática não permitida — Regulamento (CEE) n.º 339/93”.

3. Við beitingu þessarar reglugerðar skulu ákvæði reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1468/81 frá 19. maí 1981 um gagnkvæma aðstoð stjórnvalda aðildarríkjanna og samstarf aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar í því skyni að tryggja að lögum um tolla- eða landbúnaðarmál sé beitt á réttan hátt gilda ¹ [c)] að breyttu breytanda.

4. Ef seinna er lýst yfir að viðkomandi framleiðsluvara eigi að fá aðra tollmeðferð en viðhöfð er fyrir frjálsa dreifingu og að því tilskildu að yfirvöld innanlands sem bera ábyrgð á markaðseftirliti séu því ekki mótfallin skal einnig tilgreina merkingarnar sem taldar eru upp í 1. og 2. mgr. með sömu skilyrðum, á skjölin sem notuð eru í tengslum við þá meðferð.

7. gr.

Þessi reglugerð gildir aðeins ef ekki er að finna í reglum bandalagsins [¹] sérákvæði um fyrirkomulag landamæraeftirlits með tilteknum framleiðsluvörum.

Þessi reglugerð gildir ekki undir neinum kringumstæðum um tilvik sem kveðið er á um í reglum bandalagsins um heilbrigði plantna, eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt og um dýravernd.

8. gr.

Innan þriggja mánaða frá því að þessi reglugerð öðlast gildi og vegna framkvæmdar hennar skal semja skrá samkvæmt málsmeðferðinni sem tilgreind er í 9. gr. yfir þær framleiðsluvörur eða framleiðsluvöruflokka sem, með hliðsjón af reglum bandalagsins, er nánar kveðið á um í öðrum undirlið 2. gr. Skráin skal samin með hliðsjón af reynslu og/eða af reglum um öryggi framleiðsluvara. Í samræmi við sömu málsmeðferð skal endurskoða skrána þegar nauðsyn krefur til að aðlaga hana að nýjum aðstæðum sem skapast við reynslu og þróun reglna um öryggi framleiðsluvara.

9. [^g] gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal þar sem samin er skrá — eða henni breytt — yfir þær framleiðsluvörur eða framleiðsluvöruflokka sem nánar er kveðið á um í 2. gr. Nefndin skal skila álit sínu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitð skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu

framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vege eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir sem öðlast gildi þegar í stað.

b) Séu ráðstafanir þessar hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar ber framkvæmdastjórninni að senda þær tafarlaust til ráðsins. Í því tilviki:

er framkvæmdastjórninni heimilt að fresta því að ráðstafanirnar komi til framkvæmda, í þrjú mánuði hið mesta frá því að þær voru sendar til ráðsins, ráðinu er heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan tímamarkanna sem um getur í fyrsta undirlið.

10. gr.

Hvert aðildarríki skal senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um merkingar og fylgiskjöl sem um getur í 1. gr. og krafist er samkvæmt reglum bandalagsins eða samkvæmt eigin reglum ásamt þeim rökum sem fyrir mæli til tollyfirvalda byggjast á með það í huga að beita öðrum undirlið 2. gr. Framkvæmdastjórnin skal þegar senda upplýsingarnar sem hún fær áfram til annarra aðildarríkja. Upplýsingar um slík einkenni skulu fyrst send innan tveggja mánaða frá því að þessi reglugerð gengur í gildi.

11. gr.

1. Ef aðildarríki ákveður við beitingu þessarar reglugerðar að nauðsynlegt sé að tilnefna sérstaka tollafgreiðslustaði til að hafa eftirlit með tilteknum vörum skal það tillkynna framkvæmdastjórninni og öðrum

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

aðildarríkjum um það. Framkvæmdastjórnin skal gefa út og endurskoða reglulega skrá yfir sérstaka tollafgreiðslustaði.

2. Þær hömlur sem hljóta af skuldbindingum 1. mgr. um að skylt sé að fara um sérstakan tollafgreiðslustað mega ekki vera óeðlilega strangar gagnvart atvinnurekendum með tilliti til þeirra markmiða sem um er að ræða, að teknu tilliti til raunverulegra aðstæðna sem kunna að réttlæta slíka skuldbindingu.

12. gr.

Hvert aðildarríki skal innan tveggja mánaða frá því að þessi reglugerð öðlast gildi tilkynna framkvæmdastjórninni um þau ákvæði sem það hefur samþykkt með tilliti til framkvæmdar hennar. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna öðrum aðildarríkjum um þessi ákvæði.

13. gr.

Innan tveggja ára frá því að þessi reglugerð öðlast gildi skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu hennar og leggja til að gerðar verði breytingar sem hún telur nauðsynlegar. Til nota við skýrslugerðina skulu aðildarríkin veita framkvæmdastjórninni allar upplýsingar sem máli skipta og tengjast því hvernig reglugerðinni er beitt, einkum að því er varðar tölur í tengslum við beitingu 6. gr.

14. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

Gjört í Brussel, 8. febrúar 1993.

Fyrir hönd ráðsins,
forseti

Fylgiskjal 2

Skýringar við reglugerð (EBE) nr. 339/93 frá 8. febrúar 1993 um eftirlit með samræmi reglna um öryggi framleiðsluvara sem fluttar eru inn frá þriðja landi í samræmi við bókun 1 (um altæka aðlögun) EES-samningsins.

[a]): Textinn í inngangsorðum að þeim lagabindandi reglum sem EES-samningurinn fjallar um hefur ekki verið aðlagður sérstaklega að EES, sbr. bókun 1 við EES-samninginn, en þar er kveðið svo á að inngangurinn hafi eingöngu þýðingu við túlkun allra bindandi lagafyrirmæla er gilda innan EES-samningsins.

[b]): Reglugerðin er ekki hluti af EES-samningnum en reglugerðin veitir heimild til þess að fullgilda fyrir EBE sáttmálann um samræmt landamæraeftirlit með vörum sem hér er vísað til.

[c]): Í samræmi við bókun 1 við EES-samninginn þá ber að líta svo á að hugtakið „aðildarríki“ taki einnig til EFTA-ríkjanna og ber því að lesa sem „EES-ríki“. Þegar vísað er til svæðis „bandalagsins“ eða „sameiginlega markaðarins“ þá er átt við svæði aðildarríkja að EES-samningnum.

[d]): Þegar aðildarríkjum ESB ber að senda upplýsingar til Eftirlitsstofnunar EFTA (ESA) sem síðan sendir þær til fastanefndar EFTA, sbr. bókun 1, lið 4a, í EES-samningnum, eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu nefndarinnar nr. 2/94 frá 8. febrúar 1994.

[e]): Reglugerðin er ekki hluti af EES-samningnum en hún kveður á um gagnkvæma aðstoð tollyfirvalda en sambærileg ákvæði er að finna í bókun 11 við EES-samninginn.

[f]): Vísað er til skýringar í [c]) hér að framan.

[g]): 9. grein reglugerðarinnar skv. orðanna hljóðan á við um nefndaskipan ESB. Samkvæmt bókun 1, lið 2, í EES-samningnum um fastanefnd EFTA, sbr. 5. gr. 1. málsgr., þá er fastanefnd EFTA heimilt að skipa undirnefndir sér til aðstoðar.

Fylgiskjal 3

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1993 um að semja skrá yfir framleiðsluvörur sem kveðið er á um í 8. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 339/93 (93/583/EBE).

FRAMKVÆMDASTJÓRN
EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála
Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE)
nr. 339/93 frá 8. febrúar um eftirlit með
samræmi reglna um öryggi
framleiðsluvara sem fluttar eru inn frá
þriðja landi, einkum 8. gr.¹,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í reglugerð (EBE) nr. 339/93 er mælt
fyrir um að framkvæmdastjórnin semji
skrá yfir framleiðsluvörur sem nánar er
fjallað um í öðrum undirlið 2. gr., í

samræmi við málsmeðferðina sem um
getur í 9. gr.

Skráin skal samin og uppfærð á grundvelli
reynslu og eða reglna um öryggi
framleiðsluvara og innan gildissviðs
bandalagsreglna.

Komið hefur í ljós í kjölfar
undirbúningsvinnu sem tengist þeirri
reglugerð og í kjölfar vinnu vegna afnáms
eftirlits við innri landamæri að aðildarríkin
leggja ríka áherslu á að farið sé eftir
reglum um öryggi framleiðsluvara að því
er varðar leikföng, lyf og matvæli.

Leikföng og framleiðsluvörur sem
beinast að tiltölulega berskjölduðum hópi

neytenda sem viðhafa ekki, miðað við vanalega hegðun barna, þá „almennu gætni“ sem fullorðnir neytendur sýna.

Lyf og matvæli eru framleiðsluvörur sem hafa beinust áhrif á heilsu notenda þeirra við neyslu.

Því er nauðsynlegt að tilgreina leikföng, lyf og matvæli í skrá yfir framleiðsluvörur sem nánar er kveðið á um í öðrum undirlið 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 339/93.

Ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 9. gr. áðurnefndrar reglugerðar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í skránni yfir framleiðsluvörur sem nánar er kveðið á um í öðrum undirlið 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 339/93 skulu koma fram eftirfarandi flokkar framleiðsluvara:

- leikföng,
- lyf sem eru ætluð mönnum,
- dýralyf,

— matvæli, sem kveðið er á um í reglum bandalagsins þar sem vísað er til helstu ákvæða þeirra í upplýsingaskyni í viðauka við þessa ákvörðun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði sem þau samþykkja til framkvæmdar ákvörðun þessari innan eins mánaðar frá birtingu hennar.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna öðrum aðildarríkjum um þessi ákvæði.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel, 28. júlí 1993.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Raniero VANNI D'ARCHIRAFI

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

BANDALAGSREGLUR SEM VÍSAÐ ER TIL Í 1. GR.

Leikföng: Tilskipun ráðsins 88/378/EBE¹.

Meginatriði:

Leikföngin sem þessi ákvörðun tekur til eru skilgreind í 1. gr. tilskipunar 88/378/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um öryggi leikfanga: Í 1. viðauka við þá tilskipun er skrá yfir þær framleiðsluvörur sem teljast ekki vera leikföng í merkingu tilskipunarinnar.

Samkvæmt bandalagsreglum var þess krafist að leikföng væru merkt með „EB-merkinu“ í samræmi við 11. grein tilskipunar 88/378/EBE.

Þar sem tilskipunin gildir um leikföng sem á að markaðssetja sem slík skal aðeins skylt að merkja með EB-merkinu:

fullunnar framleiðsluvörur sem eru, kynntar með þeim hætti (umbúðir, merki, merkingar) að fram komi að þær skuli markaðssettar án frekari vinnslu.

Lyf: Tilskipanir ráðsins 75/319/EBE² og 81/851/EBE³

Meginatriði:

Að því er varðar lyf sem eru ætluð mönnum kveður 16. gr. breyttrar tilskipunar 75/319/EBE á um að „Aðildarríkin skuli gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að framleiðsla sérlyfja sé eingöngu í höndum leyfishafa (...)“ og síðan er bætt við að „skylt sé að hafa framleiðsluleyfi fyrir sérlyf sem flutt

eru til aðildarríkis frá löndum utan bandalagsins."

Í 24. gr. breyttrar tilskipunar 81/851/EBE eru svipuð ákvæði um dýralyf.

Útgáfa framleiðsluleyfisins er háð því skilyrði að framleiðandi og/eða innflytjandi framkvæmi ýmsar greiningar til að tryggja að innfluttar framleiðsluvörur séu í samræmi við reglur um markaðssetningu.

Vegna þess að í reglum um leyfisveitingu er þess krafist að greina skuli öll innflutt lyf geta tollyfirvöld almennt takmarkað eftirlit sitt með slíkum framleiðsluvörum við að athuga hvort þetta leyfi sé fyrir hendi (samkvæmt tilskipunum 75/319/EBE og 81/815/EBE).

Matvæli: Tilskipun ráðsins 79/112/EBE⁴

Meginatriði:

Í 11. gr. breyttrar tilskipunar 79/112/EBE um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda er einkum kveðið á um að á ytri umbúðum forpakkaðra matvæla sem eru markaðssett fyrir sölu til neytenda eða eru ætluð matsölustöðum, sjúkrahúsum og öðrum stóreldhúsum skuli að minnsta kosti koma fram þær upplýsingar sem kveðið er á um í 1., 4. og 6. undirgrein 1. mgr. 3. gr. og ef við á í 9. gr. a. Skylduupplýsingarnar eru þessar: Söluheiti framleiðsluvörunnar, dagsetning fyrir geymsluþol eða, ef um er að ræða matvæli viðkvæm fyrir skemmdum, komi á undan dagsetningunni orðin „best fyrir“ ásamt lýsingu á geymsluskilyrðum, nafni, fyrirtækjaheiti

og heimilisfangi framleiðanda eða pökkunaraðila eða seljanda með staðfestu í bandalaginu.

Aðrar upplýsingar sem koma eiga fram á umbúðum og kveðið er á um í 79/112/EBE má einungis gefa upp í viðkomandi viðskiptaskjölum sem annað hvort fylgja matvælunum eða eru send fyrirfram eða um leið og þau eru afhent.

Mikilvægt er að lágmarkskröfur um nafn, dagsetningu og nafn eða fyrirtækjaheiti og heimilisfang framleiðanda, pökkunaraðila eða seljanda með staðfestu í bandalaginu séu uppfylltar til að tryggja að framleiðsluvaran sem boðin er neytanda sé merkt samkvæmt tilskipun 79/112/EBE sem ætlað er að vernda og upplýsa neytendur.

Hér fer á eftir stutt samantekt á því sem felst í athugunum tollyfirvalda á því hvort slíkar skylduupplýsingar séu veittar: þeim ber að taka tillit til ákvæða tilskipunar 79/112/EBE, einkum þeirra sem tengjast vöruheiti, dagsetningu og nafni þess einstaklings sem ber ábyrgð á að markaðssetja framleiðsluvöruna, svo og undantekninganna sem þar er kveðið á um (t.d. 6. mgr. 9. gr. að því er varðar niðurfellingu krafna um dagsetningu); einungis ætti að gera athuganir á pökkuðum framleiðsluvörum sem ætlaðar eru neytanda (ekki er nauðsynlegt að upplýsingarnar sem kveðið er á um í 79/112/EBE komi fram á forpökkuðum matvælum samkvæmt skilgreiningunni í b-lið 3. mgr. 1. gr. ef framangreind lágmarksskilyrði koma fram á ytri umbúðum).

Úr reglugerð

nr. 309/1996, um ákvörðun þungaskatts og skyldur ökumanna, sbr. reglugerðir nr. 588/1998, 59/1999, 380/1999 og 466/2000 um breytingu á henni.

I. KAFLI
Skattskylda og skattskyldir aðilar.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð sérstakan skatt, þungaskatt, af eftirtöldum ökutækjum:

- a. Bifreiðum sem skráðar eru hér landi og nota annan orkugjafa en bensín.
- b. Eftirvögnum sem skráðir eru hér á landi og eru 6.000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd.
- c. Bifreiðum sem skráðar eru erlendis og nota annan orkugjafa en bensín og fluttar eru hingað til lands til notkunar.
- d. Eftirvögnum sem skráðir eru erlendis og eru 6.000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd og fluttir eru hingað til lands til notkunar.

Við ákvörðun á því hvort greiða eigi þungaskatt af ökutæki, sem skráð er hér á landi, skal líta til skráningar þess í ökutækjaskrá.

[Bifreiðar erlendra sendisveita, bifreiðar erlendra ræðismanna sem ekki eru íslenskir ríkisborgarar og [belta og]²⁾ námubifreiðar, sem eingöngu er notaðar utan vega eða á lokuðum vinnusvæðum, eru undanþegnar skattskyldu.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 59/1999.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 466/2000.

2. gr.

Skylda til greiðslu þungaskatts af ökutæki sem skráð er hér á landi hvílir á skráðum eiganda þess á gjalddaga eða afskráningardegi hafi ökutæki verið afskráð sem ónýtt. Hafi ökutæki skipt um eiganda án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda.

Skylda til greiðslu þungaskatts af ökutæki sem skráð er erlendis hvílir á innflytjanda þess.

II. KAFLI
Fjárhæð þungaskatts.

Fast gjald.

3. gr.

[Greiða skal þungaskatt í formi fasts gjalds af bifreiðum sem skráðar eru hér á landi og eru undir 4.000 kg að leyfðri heildarþyngd. Skattskylda stofnast við nýskráningu bifreiðar.]²⁾ [...]³⁾

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er eiganda eða umráðamanni fyrrgreindra ökutækja heimilt að greiða þungaskatt í formi kílómetragjalds, sbr. 3. mgr. 5. gr., enda hafi öikumælir verið settur í ökutæki og skráning í álestrarskrá öikumæla farið fram. [Skráning ökutækis samkvæmt þessari málsgrein tekur gildi um leið og heimild hefur verið veitt og gildir í a.m.k. tólf mánuði.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 59/1999.

3) Sbr. b-lið 2. gr. reglugerðar nr. 466/2000.

1) Sbr. a-lið 2. gr. reglugerðar nr. 466/2000.

4. gr.

[Árlegt fast gjald þungaskatts er eftirfarandi:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
Allt að 1.000	94.273	2.800-2.999	179.285

1.000-1.499	113.163	3.000-3.199	187.261
1.500-1.999	139.409	3.200-3.399	195.236
2.000-2.199	147.384	3.400-3.599	203.212
2.200-2.399	155.359	3.600-3.799	211.187
2.400-2.599	163.335	3.800-3.999	219.162] ¹⁾
2.600-2.799	171.310		

1) Sbr. a-lið 1. gr. reglugerðar nr. 380/1999.

[Af bifreiðum, sem ekið er gegn gjaldi samkvæmt löggiltum mælum, sendi- og hópbifreiðum, sem nýttar eru í atvinnurekstri, skal árgjaldið vera 25% hærra en að framangreininir. Ákvæðið tekur þó aðeins til þeirra sendibifreiða sem notið hafa innskattsfrádráttar á virðisaukaskatti og eru á rauðhvítum skráningarnúmerum.]¹⁾

[Árlegt fast gjald þungaskatts með 25% álagi er eftirfarandi:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
Allt að 1.000	117.841	2.800-2.999	224.107
1.000-1.499	141.454	3.000-3.199	234.076
1.500-1.999	174.261	3.200-3.399	244.045
2.000-2.199	184.230	3.400-3.599	254.015
2.200-2.399	194.199	3.600-3.799	263.984
2.400-2.599	204.168	3.800-3.999	273.953] ²⁾
2.600-2.799	214.138		

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 588/1998.

2) Sbr. b-lið 4. gr. reglugerðar nr. 380/1999.

5. gr.

Af bifreiðum sem skráðar eru hér á landi og eru 4.000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd og af eftirvögnum sem skráðir eru hér á landi skal greiða kílómetragjald, þ.e. gjald fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt öikumæli. [...] ⁴⁾

Upphæð kílómetragjalds ræðst af gjaldþyngd ökutækisins. Gjaldþyngd ökutækisins skal vera leyfð heildarþyngd þess, sbr. þó 3. mgr. og 6. gr. [Við ákvörðun fasts árgjalds skal miðað við leyfða heildarþyngd ökutækis, en við ákvörðun fasts árgjalds hópbifreiða, með skráða gjaldþyngd lægri en leyfða heildarþyngd vegna ákvæða 8. gr. reglugerðar nr. 411/1993, um gerð og búnað ökutækja, skal miðað við skráða gjaldþyngd þeirra.]¹⁾

Sé þungaskattur greiddur af bifreiðum, sem eru undir 4.000 kg að leyfðri heildarþyngd, í formi kílómetragjalds í stað fasts gjalds, skal kílómetragjald vera hið sama og hjá ökutækjum sem eru 4.000-4.999 kg að leyfðri heildarþyngd.

[Kílómetragjald skal vera sem hér segir:

Gjaldþyngd ökutækis kg	Kílómetragjald kr.	Gjaldþyngd ökutækis kr.	Kílómetragjald kr.
4.000-4.999	7,11	18.000-18.999	17,09
5.000-5.999	7,56	19.000-19.999	18,40
6.000-6.999	8,17	20.000-20.999	19,38
7.000-7.999	8,58	21.000-21.999	20,50
8.000-8.999	8,96	22.000-22.999	21,79
9.000-9.999	9,36	23.000-23.999	22,83
10.000-10.999	9,93	24.000-24.999	23,86
11.000-11.999	10,30	25.000-25.999	25,02

12.000-12.999	11,20	26.000-26.999	26,13
13.000-13.999	12,00	27.000-27.999	27,30
14.000-14.999	12,93	28.000-28.999	28,46
15.000-15.999	13,92	29.000-29.999	29,62
16.000-16.999	15,03	30.000-30.999	30,78
17.000-17.999	16,12	31.000 og yfir	31,94 ⁵⁾

[...]⁶⁾

Samanlögð gjaldþyngd samtengdra ökutækja skal vera að hámarki 40.000 kg fyrir fimm ása samtengd ökutæki og 44.000 kg fyrir sex ása ökutæki.

Ef taka þarf ökumæli úr til viðgerðar skal greiða daggjald sem svarar til 200 km aksturs fyrir hvern dag sem ekið er án ökumælis. Þó skal heimilt að miða gjaldið við raunverulegan akstur, verði því við komið. Heimild til aksturs án ökumælis er ekki veitt til lengri tíma en fimm virkra daga.

1) Sbr. b-lið 2. gr. reglugerðar nr. 588/1998.

4) Sbr. a-lið 3. gr. reglugerðar nr. 466/2000.

2) Sbr. a-lið 2. gr. reglugerðar nr. 380/1999.

5) Sbr. b-lið 3. gr. reglugerðar nr. 466/2000.

3) Sbr. d-lið 2. gr. reglugerðar nr. 380/1999.

6) Sbr. c-lið 3. gr. reglugerðar nr. 466/2000.

[Fallin brott [95.000 km fast kílómetragjald.

7. gr.

Eigendur eða umráðamenn ökutækja geta, þrátt fyrir ákvæði 5. gr., valið áður en nýtt gjaldár hefst að greiða gjald sem tekur mið af kílómetrafjölda er samsvari 95.000 km akstri á gjaldárinu í stað gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra. Upphæð fasts kílómetragjalds ræðst af gjaldþyngd ökutækis. Við nýskráningu ökutækis er einnig heimilt að velja fast kílómetragjald og skal gjaldið þá reiknað í hlutfalli við fjölda mánaða sem eftir eru af gjaldári. Velji eigandi eða umráðamaður að greiða fast kílómetragjald á bifreið skal hann að auki greiða 100.000 kr. fast árgjald, sbr. 1. mgr. 5. gr.

Ákvörðun um fast kílómetragjald verður ekki breytt vegna viðkomandi ökutækis eftir að gjaldár er hafið, nema ökutæki lendi í altjóni, sem staðfest er af váttryggingafélagi. Niðurfelling fasts kílómetragjalds miðast þá við innlögn skráningarmarkja. Verði viðkomandi ökutæki sett í umferð að nýju áður en gjaldári er lokið er niðurfelling fasts kílómetragjalds afturkölluð frá og með niðurfellingardegi.

Umsókn um fast kílómetragjald skal send ríkisskattstjóra í því formi sem hann ákveður.

Þeir sem fá heimild samkvæmt þessari grein eru undanþegnir ökumælisskyldu, sbr. 15. gr., skráningu í akstursbók skv. 16. gr. og að mæta í álestur á álestrartímabili skv. 18. gr.]¹⁾²⁾

1) Sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 59/1999.

2) Greinin var felld brott skv. 4. gr. reglugerðar nr. 466/2000.

[Gjald af ökutækjum skráðum erlendis.

8. gr.

Af bifreiðum, sem skrásettar eru erlendis og nota annan orkugjafa en bensín og af eftirvögnum sem eru 6.000 kg eða meira af leyfðri heildarþyngd skal greiða þungaskatt skv. 2. og 3. mgr. Ef nýting bifreiðar fellur undir skilgreiningu 2. mgr. 4. gr., skal vikugjaldið vera 25% hærra. Af bifreiðum, sem að leyfðri heildarþyngd eru 4.000 kg eða meira og af eftirvögnum, sem að leyfðri heildarþyngd eru 6.000 kg eða meira og nýtt eru í atvinnuskyni skal ákvörðun þungaskatts fara eftir ákvæðum 5. gr.

[Af ökutækjum skráðum erlendis skal greiða þungaskatt fyrir hverja byrjaða viku sem ökutækið er hér á landi sem hér segir:

Eigin þyngd	Þungaskattur	Eigin þyngd	Þungaskattur
bifreiðar kg	fyrir hverja	bifreiðar kg	fyrir hverja

Allt að 1.000	byrjaða viku 1.813	2.800-2.999	byrjaða viku 3.448
1.000-1.499	2.176	3.000-3.199	3.602
1.500-1.999	2.681	3.200-3.399	3.755
2.000-2.199	2.835	3.400-3.599	3.908
2.200-2.399	2.988	3.600-3.799	4.062
2.400-2.599	3.141	3.800-3.999	4.215] ²⁾
2.600-2.799	3.295		

Sé eigin þyngd ökutækis meiri en 4.000 kg skal þungaskattur fyrir hverja byrjaða viku hækka um 1.000 kr. fyrir hver byrjuð 1.000 kg sem eigin þyngd er umfram 4.000 kg.

Við brottflutning ökutækis sem gjaldskytt er skv. lokamálslið 1. mgr. skal toll- eða lög

gæslumaður lesa af öikumæli og ákvarða þungaskatt í samræmi við ekinn kílómetrafjölda frá komudegi. Þungaskatt skv. 2. og 3. mgr. skal greiða við komu ökutækisins til landsins. Við ákvörðun skattsins skal miða við þann tíma sem áformað er að ökutæki verði hér á landi.]¹⁾

Innheimtumönnum ríkissjóðs er heimilt að taka við greiðslukortum og erlendum gjaldeyri vegna greiðslu þungaskatts samkvæmt þessari grein. Ef greiðsla er innt af hendi í formi erlends gjaldeyris skal miða við sölugengi eins og Seðlabankinn auglýsir hverju sinni.

1) Sbr. 6. gr. reglugerðar nr. 59/1999.

2) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 380/1999.

III. KAFLI

Eftirgjöf þungaskatts.

Fast gjald.

9. gr.

Lækka skal, fella niður eða endurgreiða fast gjald þungaskatts að rétttri tiltölu hafi skattskyld bifreið verið afskráð sem ónýtt. [Sama gildir ef skráningarmerki bifreiðar hafa verið afhent Skráningarstofnunni hf. til geymslu eða framvísað hefur verið útflutnings- og innflutningsskýrslum til sönnunar á tímabundnum útflutningi.]¹⁾

Heimilt er að lækka eða endurgreiða fast gjald að rétttri tiltölu, þrátt fyrir að skilyrði 1. mgr. hafi ekki verið uppfyllt, ef sýnt er fram á það með fullnægjandi hætti að mati ríkisskattstjóra að bifreið hafi ekki verið í notkun hér á landi í a.m.k. þrjátíu daga samfelld vegna viðgerðar á viðurkenndu verkstæði. Ekki er heimilt að lækka eða endurgreiða hærri fjárhæð en sem nemur gjaldi í þrjátíu daga.

Eigi skal endurgreiða fast gjald af bifreið, sem greitt hefur verið þrátt fyrir að eigendaskipti verði, heldur skal greiðslan gilda fyrir bifreiðina allt viðkomandi gjaldatímabil.

1) Sbr. 6 gr. reglugerðar nr. 466/2000.

11. gr.

Ef ökutæki er flutt tímabundið úr landi, skal ekki greiða þungaskatt vegna þess aksturs sem sannanlega hefur átt sér stað erlendis, enda tilkynni eigandi eða umráðamaður ríkisskattstjóra um akstur erlendis og framvísi innflutnings- og útflutningsskýrslu með staðfestingu tollyfirvalda á kílómetrastöðu ökurita eða öikumælis og hraðamælis við útflutning og innflutning. [Að uppfylltum skilyrðum fyrsta málslíðar skal lækka eða endurgreiða fast árgjald þungaskatts skv. 5. gr. að rétttri tiltölu ef ökutækið hefur verið flutt tímabundið úr landi [...]¹⁾]²⁾

[Lækka skal eða endurgreiða fast árgjald þungaskatts skv. 5. gr. að rétttri tiltölu hafi skattskyldt ökutæki verið afskráð sem ónýtt eða skráningarmerki ökutækisins verið afhent Skráningarstofnunni hf. til geymslu í a.m.k. [fimmtán]³⁾ daga samfelld.]²⁾

1) Sbr. a-lið 4. gr. reglugerðar nr. 588/1998.

3) Sbr. 9. gr. reglugerðar nr. 59/1999.

2) Sbr. b-lið 4. gr. reglugerðar nr. 588/1998.

Reglugerð

nr. 431/1996 um greiðslur úr fóðursjóði.

1. gr.

Landbúnaðarráðherra greiðir innflytjendum fôðurs og hráefnis í fôður, sem fellur undir tollkafla 10, 11, 12, 17 og 23, fé úr fôðursjóði sem starfar skv. lögum nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum.

2. gr.

Greiðslan skal vera mishá eftir því hvort um er að ræða hráefni til fôðurgerðar eða fôðurblöndur. Greiðsla úr fôðursjóði skal vera eftirfarandi:

1. Fyrir hráefni eða fullunnið fôður til loðdýraræktar eða fiskeldis, skal greiða að fullu andvirði þess tolls sem lagður var á við innflutning.
2. Fyrir hráefni til fôðurgerðar, annarrar en fiskeldis- og loðdýraræktarfôðurs, skal greiða andvirði þess tolls sem lagður var á við innflutning, að frádregnum kr. 0,80 á kg innfluttrar vöru.
3. Fyrir fôðurblöndur til annars en loðdýraræktar og fiskeldis, skal greiða andvirði þess tolls sem lagður var á við innflutning að frádregnum kr. 7,80 á kg innfluttrar vöru.

3. gr.

Umsókn um greiðslur úr fôðursjóði vegna tiltekins innflutnings fôðurs og fôðurefnis skal hafa að geyma upplýsingar um álagða tolla, magn og hversu hárrar greiðsla er óskað. Umsóknin skal studd eftirfarandi gögnum:

1. Staðfestu ljósriti af aðflutningsskýrslu.
2. Staðfestingu aðfangaeftirlits um að varan sé ætluð til loðdýraræktar eða fiskeldis sé um fôður til þeirra nota að ræða.
3. Yfirlýsingu umsækjanda eða notanda um að varan hafi farið til loðdýraræktar eða fiskeldis sé um fôður til þeirra nota að ræða.

4. gr.

Landbúnaðarráðuneytið/ríkisfóhirðir annast greiðslur úr fôðursjóði til innflytjenda. Umsóknir skulu sendar landbúnaðarráðuneytinu sem metur þær og afgreiðir fullgildar umsóknir til greiðslu.

Hafi innflytjanda verið veitt heimild til útgáfu á skuldaviðurkenningu til tryggingar greiðslu fôðurtolls, gegn tryggingum sem landbúnaðarráðuneytið metur gildar, verði skuldajafnað með greiðslu úr fôðursjóði til lúkningar greiðslu skv. skuldaviðurkenningu áður en útborgun til hans á sér stað.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 15. gr. laga nr. 87/1995 um breytingu á lögum nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og öðlast gildi 1. ágúst 1996. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr 559/1995 um greiðslur úr fôðursjóði til loðdýraræktar og fiskeldis.

Úr reglugerð

nr. 447/1996, um notkun og bann við notkun kadmíums og efnasambanda þess.

1. gr.

Reglugerð þessi er sett til þess að takmarka notkun tiltekinna efna og efnasambanda sem geta verið hættuleg heilsu manna og/eða umhverfinu

2. gr.

Óheimilt er að nota kadmíum og efnasambönd þess til litunnar á fullunnum vörum sem framleiddar eru úr eftirtöldum efnasamböndum;

- pólývínýlklóríði (PVC)
- pólýúretani (PUR)
- pólýetýleni með lítilli þéttni (ld PE)
- sellulósaasetati (CA)
- sellulósaasetatbútýrati (CAB)
- epoxý resíni
- melamínformaldehýð (MF) resíni
- úreaformaldehýð (UF) resíni
- ómettuðu pólýester (UP)
- pólýetýlentalati (PET)
- pólýbútýlentalati (PBT)
- gagnsæju pólýstýreni
- akrýlnítrímetýlmetakrýlati (AMMA)
- víxltengdu pólýetýleni (VPE)
- efnisþétu pólýstýreni
- pólýprópýleni (PP)

3. gr.

Óheimilt er að nota kadmíum eða kadmíumefnasambönd sem bindiefni í eftirtaldar vörur sem framleiddar eru úr vínýlklóríðfjöllidum;

- umbúðarefni (pokar, töskur, ílát, flöskur, lok)
- hluti til nota á skrifstofum eða í skólum
- aukabúnað fyrir húsgögn, vagnsmíði eða sambærilegt
- fatnað og fylgihluti með fatnaði
- gólfduka og veggfóður
- gegndreypt, húðuð eða lagskipt textílefni,
- leðurlíki
- hljómplötur
- rör, pípur og tengi
- vængjahurðir
- farartæki til flutninga á vegum (að innan, að utan, vagngrind)
- í húðun á stálplötum sem notaðar eru í byggingavinnu og í iðnaði
- í einangrun fyrir rafmagnsvíra

4. gr.

Óheimilt er að flytja inn eða selja vörur eða vöruhluta úr efnasamböndum sem falla undir ákvæði 2. og 3. gr. ef kadmíummagn í vöru eða hluta af vöru er meira en 0,01% miðað við þyngd.

5. gr.

Umhverfisráðherra getur heimilað undanþágu frá ákvæðum 2., 3. og 4. gr. ef nauðsynlegt er að nota kadmíum sem litarefni eða bindiefni af öryggisástæðum.

6. gr.

Óheimilt er að nota kadmíum eða kadmíumefnasambönd til að húða yfirborð eftirtalinna vörutegunda eða -hluta. Jafnframt er óheimilt að flytja inn eða selja slíkar vörur eða vöruhluta.

Búnaður og vélar notað;

- við matvælaframleiðslu
- í landbúnaði
- við kælingu og frystingu
- við prentun og bókhald

Búnaður og vélar notaður við framleiðslu á;

- vörum til heimilishalds
- húsgögnum
- hreinlætisvörum
- vélum fyrir miðstöðvarkyndingu og loftræstingu
- pappír og pappaspjöldum
- textílefnum og fatnaði

Búnaður og vélar notaður til framleiðslu á;

- búnaði og vélum sem notaðar eru í iðnaði
- ökutækjum
- skipum

7. gr.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd þessarar reglugerðar að öðru leyti en því sem fellur undir lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

Úr reglugerð

nr. 699/1996 um innflutning og heilðsöludreifingu lyfja og reglugerð nr. 484/2001 og 846/2002 um breytingu á henni.

1. Gildissvið.

1. gr.

Reglugerð þessi fjallar um innflutning, heilðsöludreifingu og útflutning á lyfjum sem ætluð eru mönnum eða dýrum.

Með lyfi er átt við lyf sem hafa markaðsleyfi á Íslandi, lyf sem leyfilegt er að nota samkvæmt sérstakri heimild sem Lyfjanefnd ríkisins veitir, lyf til klínískra prófana og forskriftarlyf. Hér með teljast sérlyf, náttúrulyf, lyfjagas, geislavirk lyf, forblöndur fyrir lyfjablandað fóður, hómópatalyf og virk efni til lyfjagerðar og hver sú vara sem fellur undir skilgreiningu 5. gr. lyfjalaga og ákvæði tilskipunar Evrópubandalagsins nr. 65/65/EBE með breytingum.

2. Skilgreiningar.

2. gr.

Í reglugerðinni er merking neðantalinnna hugtaka þessi:

- 1) Framleiðandi: Handhafi framleiðsluleyfis, sem fjallað er um í 16. gr. tilskipunar nr. 75/319/EBE og 24. gr. tilskipunar nr. 81/851/EBE.

- 2) Innflytjandi: Sá sem er ábyrgur fyrir innflutningi á lyfjum. Innflutningur á lyfjum getur verið hluti af starfsemi lyfjaheildsala eða verið í höndum innflytjanda sem hefur heimild til að stunda slíka starfsemi.
- 3) Heildsala: Sérhver starfsemi sem felst í innkaupum, vörslu, afhendingu, sölu eða útflutningi á lyfjum, að undanskilinni afgreiðslu lyfja til neytenda.
- 4) Fyrirtæki: Framleiðandi, innflytjandi eða heildsala.
- 5) Innflutningur: Flutningur lyfja til landsins og í húsnæði heildsölu.
- 6) Ábyrgðarhafi (Qualified Person): Ábyrgðarhafinn er ábyrgur fyrir lokasamþykkt hvernar framleiðslulotu lyfs sem fer í dreifingu. Hann skal uppfylla lágmarkskröfur sem gerðar eru um vísindalega og tæknilega þekkingu, eins og þær eru settar fram í 23. gr. tilskipunar nr. 75/319/EBE og 31. gr. tilskipunar nr. 81/851/EBE.
- 7) Gæðatrygging: Allar aðgerðir sem ætlað er að tryggja tilskilin gæði lyfs.
- 8) Gæðavottorð (Control Report): Skjal undirritað af ábyrgðarhafa hjá framleiðanda, verktaka eða innflytjanda, sem vottar að lyfið sé framleitt í samræmi við kröfur um góða framleiðsluhætti í lyfjagerð og að gæði þess séu í samræmi við skilyrði sem liggja til grundvallar markaðsleyfinu.

3. Almenn ákvæði um innflutning og heildsöludreifingu lyfja.

Skilyrði sem innflytjandi/heildsala verður að uppfylla.

3. gr.

Í fyrirtæki sem flytur inn og/eða dreifir lyfjum í heildsölu skal starfa faglegur forstöðumaður, sem er lyfjafræðingur. Hann má ekki vera handhafi lyfsöluleyfis.

Hjá fyrirtæki verður að starfa ábyrgðarhafi og má hann vera faglegur forstöðumaður þess.

Starfsemi þeirra sem flytja inn og dreifa lyfjum skal uppfylla kröfur um góða starfshætti í lyfjadreifingu, sbr. tilskipun 92/25/EBE, og skal fylgja EBE leiðbeiningum 94/C 63/03 um góða starfshætti í lyfjadreifingu.

Leyfisveitingar.

4. gr.

Hér á landi mega aðeins þeir, sem hafa til þess heimild heilbrigðismálaráðherra, stunda innflutning og/eða heildsöludreifingu á lyfjum. Slík heimild er veitt fyrir sérhvern stað þar sem fyrirhugað er að starfsemin verði stunduð. Til grundvallar slíkri heimild liggur að starfsemin uppfylli kröfur sem gerðar eru í þessari reglugerð og öðrum fyrirmælum.

Sækja skal um leyfi til að stunda innflutning og heildsölu lyfja til heilbrigðismálaráðherra, sem leitar umsagnar Lyfjaeftirlits ríkisins, sbr. þó 9. gr. þessarar reglugerðar.

5. gr.

Með umsókn um heimild til að stunda innflutning og/eða heildsölu lyfja skulu fylgja upplýsingar um eftirfarandi:

- 1) nafn, heimilisfang, kennitölu og símanúmer fyrirtækis,
- 2) nafn, heimilisfang, kennitölu og símanúmer þess sem sækir um fyrir hönd fyrirtækis,
- 3) almenn lýsing á starfsemi sem fyrirhugað er að stunda,
- 4) teikningar af húsnæði,
- 5) yfirlit um helsta búnað,
- 6) yfirlit um hvers konar lyf og lyfjaform fyrirhugað er að flytja inn og/eða dreifa,
- 7) yfirlit um helstu þætti gæðatryggingarkerfis fyrir starfsemina,
- 8) nafn faglegs forstöðumanns ásamt yfirliti um menntun og fyrri störf,

9) nafn (nöfn) ábyrgðarhafa ásamt yfirliti um menntun og fyrri störf, sé ekki um að ræða faglegan forstöðumann.

...

7. gr.

Binda má heimild til innflutnings og/eða heildsölu lyfja ákveðnum skilyrðum og hana má veita til tilgreinds tíma.

...

9. gr.

Handhafi framleiðsluleyfis á Íslandi hefur leyfi til að dreifa í heildsölu þeim lyfjum sem framleiðsluheimild hans nær til og veitt hefur verið markaðsleyfi fyrir.

Sá sem hyggst stunda slíka starfsemi skal tilkynna það Lyfjaeftirliti ríkisins. Áður en hún hefst skal liggja fyrir staðfesting Lyfjaeftirlits ríkisins í formi starfsleyfis, þar sem fram komi að framleiðandinn uppfylli þau skilyrði sem sett eru samkvæmt þessari reglugerð.

...

4. Innflutningur.

Innflutningur - almenn ákvæði.

11. gr.

Hjá fyrirtæki skal vera til skrá yfir öll aðkeypt lyf. Í henni skal að minnsta kosti koma fram eftirfarandi: dagsetning móttöku, heiti lyfs, lyfjaform, styrkur, pakkningarstærð, fjöldi pakkninga, lotunúmer, fyrning, heiti og heimilisfang seljanda.

Við móttöku lyfs skal framkvæmt eftirlit með því, að merkingar (merkimiðar o.fl.) séu í samræmi við gildandi reglur.

12. gr.

Við innflutning á lyfjum skal innflytjandinn ganga úr skugga um og geta sýnt fram á að lyf sé framleitt af viðurkenndum framleiðanda og í samræmi við kröfur um góða framleiðsluhætti í lyfjagerð, sem eru að minnsta kosti jafngildar kröfum sem Evrópubandalagið gerir til framleiðslu á lyfjum.

Innflutningur á lyfjum frá ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu (EES).

13. gr.

Sá sem flytur inn lyf, sem hefur markaðsleyfi hér á landi, frá öðrum ríkjum EES skal hafa í þjónustu sinni ábyrgðarhafa.

Ábyrgðarhafinn skal ganga úr skugga um, að sérhver lota lyfs, sé framleidd í samræmi við góða framleiðsluhætti í lyfjagerð og að gæði þess séu í samræmi við skilyrði, sem liggja til grundvallar veitingu markaðsleyfisins.

Ábyrgðarhafinn skal samþykkja hverja lotu skriflega og votta með því að gæði lyfs séu í samræmi við skilyrði 2. málsgreinar.

Haldin skal skrá yfir samþykkt einstakra framleiðslulota.

...

Innflutningur á lyfjum frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins (EES).

16. gr.

Sá sem flytur inn lyf, sem hefur markaðsleyfi hér á landi, frá ríkjum utan EES skal hafa ábyrgðarhafa í þjónustu sinni.

Ábyrgðarhafinn skal ganga úr skugga um, að sérhver lota lyfsins sem flutt er inn frá ríki utan EES, sé framleidd af viðurkenndum framleiðanda í viðkomandi landi og að það sé framleitt í samræmi við reglur um góða framleiðsluhætti í lyfjagerð sem svari að minnsta kosti til þess sem gerð er krafa um innan EES. Enn fremur skal hann ganga úr skugga um að gæði lyfsins séu í samræmi við skilyrði, sem liggja til grundvallar veitingu markaðsleyfisins.

Slík athugun skal fara fram á Íslandi og skal enn fremur felast í efnagreiningu á lyfinu með tilliti til magns og gæða að minnsta kosti allra virkra innihaldsefna auk annarra rannsókna sem nauðsynlegar eru til að staðfesta að lyfið sé af tilskildum gæðum.

Ábyrgðarhafinn skal samþykkja hverja lotu skriflega og votta með því að uppfyllt séu skilyrði 2. og 3. málgr.

Haldin skal skrá yfir samþykkt einstakra framleiðslulota.

...

5. Almennar kröfur sem gerðar eru til innflytjenda og heilðsala.

20. gr.

Innflytjandi getur einnig haft heimild til sölu og dreifingar lyfja í heilðsölu og skal hann uppfylla þær kröfur sem gerðar eru til slíkrar starfsemi.

Heimild til innflutnings og heilðsöldreifingar á lyfjum felur ekki í sér framleiðsluleyfi, t.d. leyfi til að rjúfa þakningar, bæta við áletrunum eða endurmerkja þakningar.

...

Flutningur lyfja.

24. gr.

Fyrirtæki ber að sjá til þess að flutningur lyfja til landsins og lyfjasendingar innanlands fari fram með þeim hætti að lyfin skemmist ekki eða eyðileggist, tynist eða valdi skaða.

Skrár.

25. gr.

Fyrirtæki skal halda innkaupa- og fyrningaskrár fyrir allar lyfjasendingar sem það fær og skrárnar skulu að minnsta kosti hafa að geyma upplýsingarnar sem gerð er krafa um samkvæmt 1. málgr. 11. gr.

28. gr.

Nú hættir fyrirtæki starfsemi eða starfsemi flyst til annars aðila og skal þá Lyfjaeftirliti ríkisins tilkynnt um hvar varðveitt eru gögn sem fyrirtækinu var skylt að halda til haga. Gögnin skulu aðgengileg Lyfjaeftirliti ríkisins í tilskilinn tíma.

...

6. Ýmis ákvæði.

31. gr.

Lyf sem uppfylla ekki gildandi kröfur vegna fyrninga, afskráninga eða af öðrum sökum skal endursenda til framleiðanda eða innflytjanda eða þeim eytt með tryggilegum hætti.

32. gr.

Óheimilt er að rjúfa pakkningar eða breyta áletrun á ytri eða innri umbúðum lyfs nema fyrirtækið hafi framleiðsluleyfi. Framleiðsluleyfi þarf svo framkvæma megi t.d. einhverja eftirtalinna aðgerða:

- umpakka lyfi,
 - rjúfa lyfjapakkingu, t.d. til að setja í hana fylgiseðil,
 - líma nýja áletrun á umbúðir,
- breyta einhverju í áletrun á umbúðum með yfirlímingum eða á annan sambærilegan hátt.

Í reglugerð um framleiðslu lyfja er nánar fjallað um ákvæði sem uppfylla þarf til að öðlast framleiðsluleyfi.

33. gr.

Fyrirtæki mega aðeins dreifa lyfjum frá framleiðendum sem eru handhafar framleiðsluleyfis, öðrum viðurkenndum heildsölum eða viðurkenndum innflytjendum.

34. gr.

Fyrirtæki sem annast innflutning og heildsöldreifingu lyfja mega selja eftirtöldum lyf:

- 1) þeim sem hafa heimild ráðherra til að selja lyf í smásölu og hafa starfsleyfi Lyfjaeftirlits ríkisins,
 - 2) stofnunum sem reknar eru samkvæmt lögum um heilbrigðisþjónustu eða öðrum sérlögum og staðfest er að hafa lyfjafræðing í þjónustu sinni,
 - 3) tilraunastofum sem vinna að rannsóknum á lyfjum, þó aðeins lyf sem þar eru til rannsókna,
 - 4) öðrum viðurkenndum lyfjaheildsölum,
 - 5) læknum og tannlæknum - lyf til notkunar á stofu eða í sjúkrafitjunum, samkvæmt nánari reglum,
 - 6) dýralæknum - lyf til að nota á stofu eða í sjúkrafitjunum og þeim dýralæknum sem leyfi hafa til sölu lyfja frá starfsstofum sínum.
- [7] fyrirtæki, sem hafa leyfi til vélskömmunar lyfja.]³⁾

[Takmarkanir á sölu lyfja skv. ákvæðum 1)-6) tl. þessarar greinar eiga ekki við um náttúrulyf og hómopatalyf (smáskammtalyf), nema Lyfjastofnun ákveði annað.]²⁾

[Lyfjastofun]¹⁾ gefur út lista yfir þá sem um ræðir samkvæmt 1. og 2. tölulíð þessarar greinar.

1) Sbr. 1. gr. reglugerð nr. 484/2001.

2) Sbr. 2. gr. reglugerð nr. 484/2001.

3) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 846/2001.

35. gr.

Viðurkenndir innflytjendur og heildsölur skulu ársfjórðungslega veita heilbrigðismálaráðuneytinu upplýsingar um sölu allra lyfja.

Upplýsingarnar skulu vera á tölvutæku formi sem heilbrigðismálaráðuneytið samþykkir. Veita skal meðal annars upplýsingar um fjölda seldra lyfjapakkinga af hverri stærð á tímabilinu og söluverðmæti hvernar pakkningarstærðar.

36. gr.

Viðurkenndur lyfjaframleiðandi getur flutt inn hráefni sem eru nauðsynleg fyrir framleiðslu sem framleiðsluleyfi hans nær til og til þróunarvinnu.

7. Eftirlit og viðurlæg.

37. gr.

[Lyfjastofun]¹⁾ hefur eftirlit með að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt.

[Lyfjastofun]¹⁾ hefur eftirlit með viðurkenndum innflytjendum og viðurkenndum lyfjaheildsölum. Þeim er skylt að láta Lyfjaeftirliti ríkisins í té gögn og upplýsingar sem það telur nauðsynleg til að geta sinnt eftirlitshlutverki sínu. Þeim er enn fremur skylt að veita eftirlitsmönnum aðgang að húsnæði og búnaði sem varðar starfsemina á hvaða tíma sem er.

Telji [Lyfjastofun] einhverjum atriðum í rekstri fyrirtækis ábótavant, samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar, skal stofnunin gefa fyrirmæli um úrbætur og skal fyrirtæki verða við þeim innan þess frests sem [Lyfjastofun]¹⁾ ákveður.

1) Sbr. 1. gr. reglugerð nr. 484/2001.

...

9. Bráðabirgðaákvæði.

41. gr.

Lyfjainnflytjendur og/eða lyfjaheildsalar sem hafa starfsleyfi samkvæmt eldri lögum skulu sækja um starfsleyfi samkvæmt þessari reglugerð fyrir 1. maí 1997. Ákvæði 6. gr. um afgreiðslutíma umsókna gildir ekki um meðferð þeirra. Afgreiðslu umsókna skal vera lokið eigi síðar en 1. nóvember 1997. Frá þeim tíma falla úr gildi eldri leyfi til að annast innflutning og dreifingu lyfja.

VIÐAUKI I

Yfirlit yfir tilskipanir Evrópubandalagsins sem koma til framkvæmda að hluta eða öllu leyti með reglugerðinni.

75/319/EBE: Önnur tilskipun ráðsins frá 20. maí 1975 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnslufyrirmælum um sérlyf.*)

81/851/EBE: Tilskipun ráðsins frá 28. september 1981 um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf.*)

89/342/EBE: Tilskipun ráðsins frá 3. maí 1989 þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE er fært út og bætt við ákvæðum um ónæmislyf sem eru bóluefni, eitur eða sermi og efni sem valda ofnæmi.*)

89/343/EBE: Tilskipun ráðsins frá 3. maí 1989 þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE er fært út og bætt við ákvæðum um geislavirk lyf.*)

89/381/EBE: Tilskipun ráðsins frá 14. júní 1989 þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnslufyrirmælum um sérlyf er fært út og settar sérstakar reglur um lyf úr mannsblóði eða blóðvökva.*)

90/676/EBE: Tilskipun ráðsins frá 13. desember 1990 um breytingu á tilskipun 81/851/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf.*)

90/677/EBE: Tilskipun ráðsins frá 13. desember 1990 þar sem gildissvið tilskipunar 81/851/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf er fært út og bætt við ákvæðum um ónæmislyf fyrir dýr.*)

92/25/EBE: Tilskipun ráðsins frá 31. mars 1992 um heilðsöludreifingu lyfja sem ætluð eru mönnum.**)

Reglugerð

nr. 107/1997, um greiðslu kostnaðar vegna tollafgreiðslu utan afgreiðslutíma eða utan aðaltollhafna og vegna sérstakrar tollmeðferðar vöru, almenns sbr. reglugerðir nr. 301/1997, 213/1998, 368/1998 og 309/2000 um breytingu á henni.

1. gr.

Fari tollafgreiðsla fram utan almenns afgreiðslutíma, sbr. 99. gr. reglugerðar nr. 41/1957, um tollheimtu og tollefirlit, með síðari breytingum, eða sé óskað eftir sérstakri tollmeðferð vöru, ber þeim sem tollafgreiðslu fær að greiða tollafgreiðslugjöld í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

Ákvæði þessarar greinar taka hvorki til erlendra herskipa eða herflugfara né skipa eða flugfara í opinberri eigu sem ferðast eingöngu í opinberum erindagerðum og flytja hvorki vörur né farþega gegn greiðslu. Sama gildir ef far leitar hafnar samkvæmt ákvörðun stjórnvalda, vegna neyðar, slysa, sjúkdóma manna um borð eða annars ófarnaðar.

Tollafgreiðsla og önnur tollmeðferð utan almenns afgreiðslutíma eða utan aðaltollhafna

2. gr.

Fari tollafgreiðsla vegna aðkomu skips eða flugvélar fram utan almenns afgreiðslutíma eða fari tollafgreiðsla fram utan aðaltollhafna eða utan tollhafna, sbr. 1. mgr. 29. gr. tollalaga, skal sá er tollafgreiðsluna fær greiða tollafgreiðslugjald.

Tollafgreiðslugjald vegna skipa eða flugvéla sem flytja farþega eða varning í atvinnuskyni er 10.000 kr. [Ef nægilegt er að mati tollstjóra að einn tollvörður annist tollafgreiðslu vegna skipa eða flugvéla sem flytja farþega eða varning í atvinnuskyni skal tollafgreiðslugjald þó vera 2.000 kr.]¹⁾ Tollafgreiðslugjald vegna annarra skipa eða flugvéla er 2.000 kr.

Vegna tollmeðferðar vöru utan almenns afgreiðslutíma, annarrar en þeirrar sem tilgreind er í 2. mgr. skal kostnaður vera 1.500 kr. vegna hvernar byrjaðrar vinnustundar tollstarfsmanns utan afgreiðslutímans. Ef kalla þarf tollstarfsmann út vegna tollmeðferðarinnar skal kostnaður þó að lágmarki miðast við fjórar vinnustundir.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 301/1997.

[Sérstök tollmeðferð vöru

3. gr.

Þegar eftirfarandi þjónusta er veitt, skal sá er þjónustunnar óskar greiða kostnað vegna hennar sem hér segir:

1. Bráðabirgðatollafgreiðsla: Greiða skal gjald sem svarar til launakostnaðar tollstarfsmanna vegna tollskoðunar sem er nauðsynlegur liður í að

bráðabirgðatollafgreiðsla vöru geti farið fram svo og aksturskostnaðar í tengslum við þá skoðun. Ekki skal greiða gjald vegna bráðabirgðatollafgreiðslu sem fer fram í tengslum við útflutning.

2. Mat á vöru sem orðið hefur fyrir skemmdum: Greiða skal gjald sem svarar til launakostnaðar tollstarfsmanna fyrir þann tíma sem matið tekur svo og aksturskostnaðar í tengslum við matið.
3. Eftirlit með ótollafgreiddum vörum í geymslu sem fengið hafa sérstakt leyfi sbr. 65 gr. tollalaga: Greiða skal gjald sem svarar til launakostnaðar tollstarfsmanna fyrir þann tíma sem eftirlitið tekur svo og aksturs tollstarfsmanna í tengslum við eftirlitið.
Tollstjóri skal ákvarða gjald vegna þjónustu skv. 1. mgr. í samræmi við kostnað við veitta þjónustu hverju sinni á reikningi skal koma fram sundurliðun á skiptingu kostnaðar.] 1)

Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 309/2000.

4. gr.

Tollstjóra er heimilt að krefja um greiðslu vegna aukakostnaðar við tollafgreiðslu sem rekja má til eftirtalinna atriða:

1. Vanrækslu innflytjanda eða vörsluaðila vöru á þeirri aðstoð sem veita ber við tollmeðferð vöru, sbr. 2. mgr. 25. gr. tollalaga.
2. Vanrækslu stjórnanda fars eða útgerðar á að sinna skyldum sínum skv. VII. kafla tollalaga, sbr. 4. mgr. 61. gr. tollalaga.
3. Vanrækslu stjórnanda, eiganda eða umráðamanns fars á skyldu til að láta tilskilin skjöl og skilríki fylgja fari, eða ef tilskilin skjöl og skilríki tilgreina ekki allar vörur sem skylt er, eða vanrækt er að afhenda þau tollafgreiðslumanni, enda hafi vanrækslan leitt til þess að þess að rannsókn eða eftirlit með ferminu eða afferminu þurfi að fara fram á farmi fars, sbr. 2. mgr. 132. gr. tollalaga.

Kröfu skv. 1. mgr. skal beint að þeim aðila sem ábyrgð ber á greiðslunni hverju sinni samkvæmt þeim ákvæðum tollalaga sem vísað er til. Um fjárhæð kröfunnar fer eftir ákvæðum 2. mgr. 3. gr.

Geymslukostnaður

5. gr.

Hafi farmflytjandi ekki til umráða eða aðgang að viðurkenndri vörugeymslu til geymslu á ótollafgreiddum vörum getur tollstjóri tekið vörur í sína vörslu á kostnað farmflytjanda. Sama gildir varðandi tollskyldan varning sem farþegar hafa með sér til landsins og þeir greiða ekki af lögboðin gjöld þegar við komu til landsins.

Fyrir geymslu á varningi sem um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar skal farmflytjandi eða farþegi greiða geymslugjald samkvæmt gjaldskrá sem ríkistollstjóri ákveður. Hafi reynst nauðsynlegt að leigja geymslu eða svæði undir varning skal farmflytjandi eða farþegi greiða allan kostnað sem af því hlýst.

Ýmis ákvæði

6. gr.

Kostnaður og gjöld, sem innheimt eru samkvæmt reglugerð þessari, skulu renna til þess tollstjóra sem ber kostnað af tollafgreiðslu eða tollmeðferð vöru.

Ákvæði reglugerðar þessarar skulu gilda um innflutning, útflutning og umflutning.

7. gr.

Ákvarðanir tollstjóra um gjaldtöku samkvæmt reglugerð þessari eru kæránlegar til ríkistollstjóra.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 4. mgr. 21. gr., 2. mgr. 25. gr., 4. mgr. 61. gr., 63. gr., 8. mgr. 64. gr., 2. mgr. 132. gr., 145. gr. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 15. febrúar 1997.

Úr reglugerð

nr. 168/1997 um um skemmtibáta, sbr. reglugerð nr. 708/2000 og 1045/2005 um breytingu á henni.

[1. gr.

Gildissvið og skilgreiningar.

Reglugerð þessi gildir um:

- a. með tilliti til hönnunar og smíði:
 - i. skemmtibáta og hálfsmíðaða báta,
 - ii. einmenningsför á sjó,
 - iii. íhluta, sem um getur í II. viðauka, þegar þeir eru settir sér á markað á Evrópska efnahagssvæðinu og þegar þeir eru ætlaðir til uppsetningar,
 - b. með tilliti til losunar með útblæstri:
 - i. aflvélar sem eru settar í eða ætlaðar sérstaklega til uppsetningar á eða í skemmtibáta og einmenningsför á sjó,
 - ii. aflvélar sem eru settar á eða í þessa báta eftir „umtalsverða breytingu á vél“,
 - c. með tilliti til hávaðamengunar:
 - i. skemmtibáta sem eru með skutdrif án sambyggðs útblásturskerfis eða með innanborðsaflvél,
 - ii. skemmtibáta sem eru með skutdrif án sambyggðs útblásturskerfis eða með innanborðsaflvél og sem umtalsverð breyting er gerð á og eru síðan settir á markað á Evrópska efnahagssvæðinu innan fimm ára frá því að breytingin átti sér stað,
 - iii. einmenningsför á sjó,
 - iv. innanborðsvélar og skutdrif með sambyggðu útblásturskerfi, ætlaðar til uppsetningar í skemmtibátum,
 - d. ákvæði þessarar reglugerðar gilda einungis um framleiðsluvörurnar, sem falla undir ii-lið a-liðar og b- og c-lið, frá því að þær eru fyrst settar á markað og/eða teknar í notkun í fyrsta sinn eftir gildistökudag þessarar reglugerðar.
- Eftirfarandi er undanskilið gildissviði þessarar reglugerðar:
- a. með tilliti til a-liðar I. mgr.:
 - i. bátar sem eru eingöngu ætlaðir til keppni, þ.m.t. kappróðrabátar og árabátar til þjálfunar sem eru merktir sem slíkir af framleiðendum,
 - ii. kanóar og kajakar, gondólar og hjólabátar,
 - iii. seglbretti,
 - iv. brimbretti, þ.m.t. vélknúin brimbretti,

- v. upprunaleg, söguleg för og einstakar eftirlíkingar þeirra sem eru smíðuð fyrir 1950 og sem eru alfarið smíðuð úr upprunalegum efnivið og merkt sem slík af framleiðendum,
 - vi. tilraunaför, að því tilskildu að þau verði ekki síðar meir sett á markað á Evrópska efnahagssvæðinu,
 - vii. för smíðuð til eigin nota, að því tilskildu að þau verði ekki sett á markað á Evrópska efnahagssvæðinu um fimm ára skeið,
 - viii. för sem sérstaklega er gert ráð fyrir að hafi áhöfn og flytji farþega í ábataskyni, með fyrirvara um a-lið 2. mgr. 1. gr., einkum þeir sem eru skilgreindir í tilskipun 82/714/EBE frá 4. október 1982 um tæknilegar kröfur vegna skipa á skipgengum vatnaleiðum, óháð farþegafjölda,
 - ix. sökkvanleg för,
 - x. svífnökkvar,
 - xi. spaðabátar,
 - xii. gufuknúnnir bátar með ytri brennslu og brenna kolum, koxi, viði, olfu eða gasi,
- b. með tilliti til b-liðar 1. mgr.:
- i. aflvélar sem eru settar í eða sérstaklega ætlaðar til uppsetningar í eftirfarandi:
 - för sem eru eingöngu ætluð til keppni og merkt sem slík af framleiðendum,
 - tilraunaför, að því tilskildu að þau verði ekki síðar sett á markað á Evrópska efnahagssvæðinu,
 - för sem sérstaklega er gert ráð fyrir að hafi áhöfn og flytji farþega í ábataskyni, með fyrirvara um a-lið 2. mgr. 1. gr., einkum þau sem eru skilgreind í tilskipun 82/714/EBE, óháð farþegafjölda,
 - sökkvanleg för,
 - svífnökkva,
 - spaðabáta,
 - ii. upprunalegar og einstakar sögulegar eftirlíkingar aflvéla, byggðar á smíði frá því fyrir 1950, ekki sem raðframleiðsla en settar í báta, sem um getur v- og vii-lið a-liðar 2. gr.,
 - iii. aflvélar smíðaðar til eigin nota, að því tilskildu að þær verði ekki settar á markað á Evrópska efnahagssvæðinu um fimm ára skeið,
- c. með tilliti til c-liðar 1. mgr.:
- öll för, sem um getur í b-lið þessarar málsgreinar,
 - för smíðuð til eigin nota, að því tilskildu að þau verði ekki sett á markað á Evrópska efnahagssvæðinu um fimm ára skeið.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a. „skemmtibátur“: allar tegundir fara, ætluð til íþróttar og tómsunda, óháð knúningsmáta, sem eru með bollengd frá 2,5 m til 24 m, mælt í samræmi við samhæfða staðla. Sú staðreynd að hægt er að nota sama bátinn til leiguflutninga og til þjálfunar í skemmtisiglingum kemur ekki í veg fyrir að hann falli undir gildissvið þessarar reglugerðar þegar hann er settur á markað í tómsundaskyni,
- b. „einmenningsfar á sjó“: bátur, undir 4 m að lengd, búinn brunahreyfli með vatnsgeisladælu sem helsta knúningsafl og sem reiknað er með að einn eða fleiri einstaklingar stýri, sitjandi, standandi eða krjúpandi, úti frekar en inni í stýrishúsi,
- c. „aflvél“: allir brunahreyflar með neista- eða þjöppukveikju sem eru notaðir sem knúningsafl, þ.m.t. innanborðstvigengis- og -fjörgengisvélar, skutdrif með eða án sambyggðs útblásturskerfis og utanborðsvélar,
- d. „umtalsverð breyting á vél“: breyting á vél sem:

- kann að valda því að vélin fari yfir viðmiðunarmarkið fyrir losun, sem er sett fram í B-hluta I. viðauka, að undanskilinni kerfisbundinni endurnýjun á íhlutum sem breytir ekki eiginleikum losunar, eða
- eykur nafnafl vélarinnar um meira en 15%,
- e. „umtalsverð breyting á fari“: breyting á fari sem:
 - hefur í för með sér breytingu á aðferð við að knýja farið áfram,
 - felur í sér umtalsverða breytingu á vél,
 - felur í sér það mikla breytingu á farinu að það telst vera nýtt far,
- f. „knúningsaðferð“: vélræn aðferð sem er notuð til að knýja farið áfram, t.d. með skrófu eða vatnsgeisladælu,
- g. „hópur véla“: flokkun framleiðenda véla sem, með tilliti til hönnunar þeirra, má gera ráð fyrir að hafi svipuð einkenni hvað varðar losun með útblæstri og sem eru í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar varðandi losun með útblæstri,
- h. „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem hannar og framleiðir vöru sem fellur undir þessa reglugerð eða lætur hana og/eða framleiða slíka framleiðsluvöru í því skyni að setja hana sjálfur á markað,
- i. „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins sem hefur skriflegt umboð frá framleiðanda til að koma fram fyrir hans hönd með tilliti til skuldbindinga þess síðarnefnda samkvæmt þessari reglugerð.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 1045/2005.

2. gr.

Markaðssetning, markaðseftirlit og heimild til notkunar.

Siglingastofnun hefur markaðseftirlit með skemmtibátum, búnaði og innflutningi þeirra. Siglingastofnun skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að aðeins sé unnt að markaðssetja og taka í notkun skemmtibáta og búnað þeirra í samræmi við fyrirhugaða notkun þeirra, en þó aðeins að notkun þeirra hafi ekki í för með sér hættu fyrir öryggi og heilsu manna, eignir eða umhverfið þegar þeir eru smíðaðir og viðhaldið á réttan hátt.

3. gr.

Grunnkröfur.

Skemmtibátar skv. þessari reglugerð skulu uppfylla kröfur um öryggi, heilsu, umhverfisvernd og neytendavernd sem kveðið er á um í I. viðauka.

[4. gr.

Frjálsir flutningar framleiðsluvara sem um getur í 1. mgr. 1. gr.

Siglingastofnun skal ekki banna, takmarka eða koma í veg fyrir að settar verði á markað og/eða teknar í notkun á Íslandi framleiðsluvörur, sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og eru merktar CE-merkinu, sem um getur í IV. viðauka, sem gefur til kynna samræmi þeirra við öll ákvæði þessarar reglugerðar, þar á meðal samræmisreglurnar í II. kafla.

Siglingastofnun skal ekki banna, takmarka eða koma í veg fyrir að settir verði á markað hálfsmíðaðir bátar ef bátasmiðurinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu eða einstaklingur sem er ábyrgur fyrir markaðssetningu lýsir því yfir, í samræmi við a-lið í III. viðauka, að þeir verði fullgerðir af öðrum.

Siglingastofnun skal ekki banna, takmarka eða hindra að íhlutar, sem um getur í II. viðauka og eru merktir CE-merkinu, sem um getur í IV. viðauka, sem gefur til kynna samræmi þeirra við viðeigandi grunnkröfur, verði settir á markað og/eða teknir í notkun, ef

Þessum íhlutum fylgir skrifleg samræmisýfirlýsing, eins og kveðið er á um í XV. viðauka, og ætlunin er að setja þessa íhluti í skemmtibáta, í samræmi við yfirlýsingu, sem um getur í b-lið III. viðauka, frá framleiðandanum, viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu eða, í tilviki innflutnings frá þriðja landi, frá einstaklingi sem setur þessa íhluta á markað á EES svæðinu.

Siglingastofnun skal ekki banna, takmarka eða koma í veg fyrir að settar verði á markað og/eða teknar í notkun:

- innanborðsvélar og skutdrif án sambyggðs útblásturskerfis,
- vélar sem eru með gerðarviðurkenningu samkvæmt tilskipun 97/68/EB og eru í samræmi við II. þrep, sem kveðið er á um í lið 4.2.3 í I. viðauka við þá tilskipun og,
- vélar sem eru með gerðarviðurkenningu samkvæmt tilskipun 88/77/EBE,

ef framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu lýsir því yfir í samræmi við 3. lið XV. viðauka að vélin, þegar hún er sett í skemmtibát eða einmenningsfar á sjó í samræmi við notkunarleiðbeiningar framleiðanda, sé í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar varðandi losun með útblæstri.

Siglingastofnun skal ekki hindra að framleiðsluvörur, sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og eru ekki í samræmi við þessa reglugerð, séu til sýnis á kaupstefnum, sýningum, kynningum o.s.frv., að því tilskildu að vel sýnilegt merki gefi greinilega til kynna að slíkar framleiðsluvörur megi ekki setja á markað eða taka í notkun fyrr en þær hafa verið færðar til samræmis við tilskildar kröfur.

Ef framleiðsluvörurnar, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., falla undir ákvæði annarra reglugerða, sem taka til annarra þátta og kveða á um áfestingu CE-merkis, skal merkið gefa til kynna að slíkar framleiðsluvörur uppfylli einnig ákvæði þeirra reglugerða. CE-merkið skal gefa til kynna samræmi við ákvæði þeirra reglugerða sem beitt er eða viðkomandi hluta þeirra. Í þessu tilviki skulu tilvísanir til áðurnefndra reglugerða, sem framleiðandi beitir, eins og þær eru birtar í B-deild Stjórnartíðinda, koma fram í þeim skjölum, samræmisýfirlýsingum eða notkunarleiðbeiningum sem krafist er í reglugerðum og fylgja slíkum framleiðsluvörum.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 1045/2005.

5. gr.

Íslenskir staðlar.

Siglingastofnun skal ganga út frá því að skemmtibátar og/eða búnaður þeirra sem eru í samræmi við viðeigandi innlenda staðla sem samþykktir eru samkvæmt samhæfðum stöðlum, uppfylli grunnkröfurnar sem um getur í 3. gr. ef tilvísanir í þá hafa verið birtar í Stjórnartíðindum ESB.

Siglingastofnun skal birta tilvísanir í slíka íslenska staðla eða aðra sambærilega staðla frá öðru landi á EES-svæðinu.

[6. gr.

Öryggisákvæði.

Öryggisákvæði. Ef Siglingastofnun Íslands kemst að raun um að framleiðsluvörur, sem falla undir gildissvið 1. gr. og bera CE-merkið sem um getur í IV. viðauka, kunna að stofna öryggi og heilbrigði einstaklinga, eignum og umhverfi í hættu, þó að þær séu rétt hannaðar, smíðaðar, settar upp eftir því sem við á, rétt haldið við og þær notaðar eins og til er ætlast, skal það gera viðeigandi, tímabundnar ráðstafanir til þess að taka þær af markaði eða banna eða koma í veg fyrir að þær verði settar á markað og/eða teknar í notkun.]¹⁾

[7. gr.

Samræmismat.

Áður en markaðssetning og/eða notkun hefst á þeim framleiðsluvörum sem um getur í 1. mgr. 1. gr. skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins fara eftir þeim reglum sem um getur í 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar. Ef hvorki framleiðandinn né viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins axlar ábyrgðina á því að framleiðsluvara sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, að því er varðar mat sem fer fram að lokinni smíði skemmtibáts, getur hvaða einstaklingur eða hvaða lögaðili með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins sem er, sem setur framleiðsluvöruna á markað og/eða tekur hana í notkun á eigin ábyrgð, tekið á sig ábyrgðina. Í slíku tilviki verður einstaklingurinn, sem setur framleiðsluvöruna á markað eða tekur hana í notkun, að leggja fyrir tilkynntan aðila umsókn um skýrslu að lokinni smíði. Einstaklingurinn, sem setur framleiðsluvöruna á markað og/eða tekur hana í notkun, verður að láta tilkynnta aðilanum í té öll tiltæk skjöl og öll tiltæk tækniskjöl sem varða fyrstu markaðssetningu framleiðsluvörunnar í upprunalandinu. Tilkynnti aðilinn skal skoða hverja einstaka framleiðsluvöru og vinna útreikninga og annað mat til að tryggja samræmi hennar við viðkomandi kröfur þessarar tilskipunar. Á auðkennisplötu framleiðanda, sem lýst er í lið 2.2 í I. viðauka, skal m.a. standa („vottorð að lokinni smíði“). Tilkynnti aðilinn skal semja samræmisskýrslu út frá matinu, sem unnið var, og upplýsa einstaklinginn, sem setur framleiðsluvöruna á markað og/eða tekur hana í notkun, um skuldbindingar hans. Sá einstaklingur skal semja samræmisýfirlýsingu (sjá XV. viðauka) og setja eða láta setja CE-merkið á framleiðsluvöruna ásamt auðkennisnúmeri hlutaðeigandi tilkynnts aðila.

Við A- og B-hönnun og smíði framleiðsluvara, sem um getur í a-lið 1. mgr. 1. gr., skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins fara að eftirfarandi reglum um bátahönnunarflokka A, B, C og D, eins og um getur í 1. lið A-hluta I. viðauka:

- a. flokkar A og B
 - i. fyrir báta með bollengd frá 2,5 m til 12 m: innri framleiðslustýring og prófanir (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða EB-gerðarprófun (aðferðareining B), eins og lýst er í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D eða B+E eða B+F eða G eða H,
 - ii. fyrir báta með bollengd frá 12 m til 24 m: EB-gerðarprófun (aðferðareining B), sem um getur í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D eða B+E eða B+F eða G eða H,
- b. flokkur C:
 - i. fyrir báta með bollengd frá 2,5 m til 12 m:
 - þar sem samhæfðir staðlar varðandi liði 3.2 og 3.3 í A-hluta I. viðauka eru uppfylltir: innri framleiðslustýring (aðferðareining A), sem um getur í V. viðauka, eða innri framleiðslustýring ásamt prófunum (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða EB-gerðarprófun (aðferðareining B), eins og lýst er í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D eða B+E eða B+F eða G eða H,

- þar sem samhæfðir staðlar varðandi liði 3.2 og 3.3 í A-hluta I. viðauka eru ekki uppfylltir: innri framleiðslustýring og prófanir (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða EB-gerðarprófun (aðferðareining B), eins og lýst er í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D eða B+E eða B+F eða G eða H,
- ii. fyrir báta með bollengd frá 12 m til 24 m: EB-gerðarprófun (aðferðareining B), sem um getur í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D eða B+E eða B+F eða G eða H,
- c. flokkur D:
 - fyrir báta með bollengd frá 2,5 m til 24 m: innri framleiðslustýring (aðferðareining A), sem um getur í V. viðauka, eða innri framleiðslustýring ásamt prófunum (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða EB-gerðarprófun (aðferðareining B), eins og lýst er í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D eða B+E eða B+F eða G eða H,
- d. einmenningsfar á sjó: innri framleiðslustýring (aðferðareining A), sem um getur í V. viðauka, eða innri framleiðslustýring ásamt prófunum (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða EB-gerðarprófun (aðferðareining B), eins og lýst er í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D eða B+E eða B+F eða G eða H,
- e. íhlutar sem um getur í II. viðauka: einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B+C eða B+D eða B+F eða G eða H.

Með tilliti til losunar með útblæstri:

að því er varðar framleiðsluvörur sem um getur í b-lið 1. mgr. 1. gr. skal framleiðandi vélarinnar eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins nota EB-gerðarprófun (aðferðareining B), sem lýst er í VII. viðauka, ásamt gerðarsamræmi (aðferðareining C), sem um getur í VIII. viðauka, eða einhverja af eftirfarandi aðferðareiningum: B+D, eða B+E, eða B+F, eða G eða H.

Með tilliti til hávaðamengunar:

- a. að því er varðar framleiðsluvörur, sem um getur í i- og ii-lið c-liðar 1. mgr. 1. gr., skal bátasmiðurinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins nota:
 - i. ef notaður er samhæfður staðall fyrir hávaðamælingu við prófanirnar: annaðhvort innri framleiðslustýringu ásamt prófunum (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða einingarsannprófun (aðferðareining G), sem um getur í XI. viðauka, eða fulla gæðatryggingu (aðferðareining H), sem um getur í XII. viðauka,
 - ii. ef Froude-talan og aðferðin við að mæla hlutfall milli vélarafis og slagrymis er notuð við matið: annaðhvort innri framleiðslustýringu (aðferðareining A), sem um getur í V. viðauka, eða innri framleiðslustýringu ásamt prófunum (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða einingarsannprófun (aðferðareining G), sem um getur í XI. viðauka, eða fulla gæðatryggingu (aðferðareining H), sem um getur í XII. viðauka,
 - iii. ef gögn um staðfestan viðmiðunarbát, sem tekin eru upp í samræmi við i-lið, eru notuð við matið: annaðhvort innri framleiðslustýringu (aðferðareining A), sem um getur í V. viðauka, eða innri framleiðslustýringu ásamt viðbótarkröfum (aðferðareining Aa), sem um getur í VI. viðauka, eða einingarsannprófun

- (aðferðareining G), sem um getur í XI. viðauka, eða fulla gæðatryggingu (aðferðareining H), sem um getur í XII. viðauka,
- b. að því er varðar framleiðsluvörur, sem um getur í iii- og iv-lið c-liðar 1. mgr. 1. gr., skal framleiðandi einmenningsfars á sjó eða vélar eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins nota: innri framleiðslustýringu ásamt viðbótarkröfum, sem um getur í VI. viðauka (aðferðareining Aa), eða aðferðareiningu G eða H.]

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 1045/2005.

8. gr.

Tilkynntir aðilar.

[Samgönguráðuneytið tilkynnir Eftirlitsstofnun EFTA og hinum aðildarríkjum hins Evrópska efnahagssvæðis um þá aðila sem þau hafa tilnefnt til að inna verkefni af hendi sem lúta að reglum um samræmismatið sem um getur í 7. gr., ásamt sérverkefnum sem þessir aðilar hafa verið tilnefndir til að inna af hendi og kenninúmerin sem framkvæmdastjórn ESB hefur úthlutað þeim fyrirfram.]¹⁾

Samgönguráðuneytið notar viðmiðanir þær sem mælt er fyrir um í XIV. viðauka til að meta hvaða aðila eigi að tilnefna. Litið skal svo á að aðilar sem uppfylla matsviðmiðanirnar sem ákveðnar eru með samhæfðum stöðlum uppfylli þessar viðmiðanir.

Samgönguráðuneytið dregur tilnefninguna til baka ef tilkynnti aðilinn telst ekki lengur uppfylla viðmiðanirnar sem um getur í XIV. viðauka.

1) Sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 1045/2005.

9. gr.

CE-merki.

[Þegar eftirtaldar framleiðsluvörur eru settar á markað skulu þær bera CE-samræmismerkið:

- skemmtibátar, einmenningsför á sjó og íhlutar, sem um getur í II. viðauka, og sem álitíð er að samræmist grunnkröfunum sem settar eru fram í I. viðauka,
- utanborðsvélar sem álitíð er að samræmist grunnkröfunum sem settar eru fram í B- og C-hluta I. viðauka,
- skutdrif með sambyggðu útblásturskerfi sem álitíð er að samræmist grunnkröfunum sem settar eru fram í B- og C-hluta I. viðauka.

CE-samræmismerkið, eins og það er sýnt í IV. viðauka, skal fest á skemmtibáta og einmenningsför á sjó, eins og tilgreint er í lið 2.2 í A-hluta I. viðauka, á íhluta þeirra, eins og tilgreint er í II. viðauka, og/eða á umbúðir þeirra og á utanborðsvélar og skutdrif með sambyggðu útblásturskerfi, eins og tilgreint er í lið 1.1 í B-hluta I. viðauka, á greinilegan, læsilegan og óafmáanlegan hátt. CE-merkinu skal fylgja kenninúmer Siglingastofnunar Íslands.

CE-merkinu skal fylgja kenninúmer tilkynnts aðila sem er ábyrgur fyrir því að reglumum í IX., X., XI., XII. og XVI. viðauka sé komið í framkvæmd.

Bannað er að festa á skemmtibáta merki eða áletranir sem geta valdið því að þriðju aðilar fái villandi upplýsingar um þýðingu og útfærslu CE-merkisins. Heimilt er að festa öll önnur merki á framleiðsluvörur, sem falla undir þessa tilskipun, og/eða á umbúðir þeirra, að því tilskildu að það geri CE-merkið ekki ógreinilegra eða ólæsilegra.]¹⁾

Ef Siglingastofnun Íslands telur að CE-merki hafi verið fest á rangan hátt, er framleiðandinn eða fulltrúi hans með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins skyldugur að ráða bót á merkingunni.

Ef ekki er farið eftir ábendingum um ranga merkingu, skal Siglingastofnun Íslands gera viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna markaðssetningu vörunnar sem í hlut á eða til að tryggja að hún verði afturkölluð af markaðinum, í samræmi við 6. gr.

1) Sbr. 6. gr. reglugerðar nr. 1045/2005.

10. gr.

Rökstuðningur ákvarðana.

Allar ákvarðanir sem teknar eru á grundvelli reglugerðar þessarar og hafa í för með sér takmarkanir á markaðssetningu eða heimild til að nota skemmtibáta og/eða búnað þeirra skulu rökstuddar. Hlutaðeigandi aðila skal tilkynnt án tafar um slíka ákvörðun og honum um leið kynnt þau lagaúrræði sem hann getur nýtt sér og um þann frest sem hann hefur til þess.

[11. gr.

Viðurlög.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt 29. gr. laga nr. 47/2003 um eftirlit með skipum.]²⁾¹⁾

1) Sbr. 7. gr. reglugerðar nr. 708/2000.

9. gr.

Gildistaka o.fl.

Reglugerð þessi sem er sett samkvæmt lögum um eftirlit með skipum nr. 35/1993 ásamt síðari breytingum og með hliðsjón af tilskipun 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnáslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi.

[*Bráðabirgðaákvæði.*

Svo fremi sem framleiðsluvörur séu í samræmi við gildandi reglur þegar þessi reglugerð er sett, má setja þær á markað og/eða taka þær í notkun, sem hér segir:

- a. til og með 31. desember 2005 ef framleiðsluvörurnar falla undir a-lið 1. mgr. 1. gr.,
- b. til og með 31. desember 2005 ef um er að ræða þjöppukveikju og fjörgengisvélar með neistakveikju og
- c. til og með 31. desember 2006 ef um er að ræða tvígengisvél með neistakveikju.]¹⁾

1) Sbr. 8. gr. reglugerðar nr. 1047/2005.

Viðaukar I (sbr. 9. gr. rgr. nr. 1045/2005) til XV eru ekki birtir hér.

Reglugerð

nr. 251/1997, um bann við sölu á munntóbaki og fínkornóttu neftóbaki.

1. gr.

Bannað er að flytja inn, framleiða og selja fínkornótt neftóbak.
Með fínkornóttu neftóbaki er átt við neftóbak þar sem að minnsta kosti helmingur korna er minni en 0,5 mm að þvermáli.

2. gr.

Bannað er að flytja inn, framleiða og selja munntóbak, að undanskildu skrotóbaki.
Með skrotóbaki er átt við munntóbak sem er tuggið, er í bitum en ekki kornum. Skro er ekki í grísum.

3. gr.

Heilbrigðisnefndir, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins hafa eftirlit með því að ákvæði reglugerðar þessarar séu virt.

4. gr.

Um viðurlög við brotum á reglugerð þessari fer samkvæmt VI. kafla laga nr. 74/1984, sbr. lög 101/1996 um tóbaksvarnir.

5. gr.

Reglugerð þessi sem sett er með stoð í 8. sbr. 16. gr. laga nr. 74/1984, sbr. breytingu nr. 101/1996 og að höfðu samráði við umhverfisráðuneytið hvað eftirlit heilbrigðisnefnda og Hollustuverndar ríkisins varðar, öðlast þegar gildi.

[Reglugerð

nr. 294/1997, um endurgreiðslu virðisaukaskatts til aðila búsettra erlendis]¹⁾, sbr. reglugerðir nr. 689/1997, 248/1999, 375/2000, 560/2000, 423/2002 og 559/2002 um breyting á henni.

1) Sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 689/1997.

1. gr.

Heimilt er að endurgreiða virðisaukaskatt til [aðila búsettra erlendis]¹⁾ af varningi sem þeir hafa fest kaup á hér á landi að uppfylltum skilyrðum reglugerðar þessarar. Endurgreiða skal að lágmarki þá fjárhæð sem tilgreind er á töflu sem er að finna á fylgiskjali við reglugerð þessa.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 689/1997.

2. gr.

[Skilyrði endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari er að kaupandi vörunnar sé með fasta búsetu í öðru landi en á Íslandi. Til sönnunar á fastri búsetu erlendis skal kaupandi leggja fram vegabréf, vottorð Hagstofu Íslands um búsetu eða önnur skilríki sem ótvírætt sanna fasta búsetu í öðru landi. Útlendingar með fasta búsetu hér á landi eiga ekki rétt á endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 689/1997.

3. gr.

Það er skilyrði endurgreiðslu að kaupandi vörunnar hafi hana með sér af landi brott innan [þriggja mánaða.]¹⁾ frá því að kaup gerðust og framvísi henni ásamt tilskildum endurgreiðslugögnum, sbr. 4. gr., við endurgreiðslufyrirtæki eða eftir atvikum tollyfirvöld við brottför.

Til þess að endurgreiðsla fái sér verður að uppfylla öll eftirtalinna skilyrða:

- a. Kaupandi hafi vöruna á brott með sér úr landi innan [þriggja mánaða]¹⁾ frá því að kaupun voru gerð.
- b. Kaupverð vörunnar nemi minnst 4.000 kr.
- c. Vörunni sé framvísað ásamt tilskildum gögnum við brottför, sbr. 4. og 6. gr.

Heimilt er að endurgreiða virðisaukaskatt af vörum á einum og sama vörureikningi sé kaupverð þeirra samtals 4.000 kr. eða meira ásamt virðisaukaskatti, þó einn eða fleiri munir nái ekki tilskilinni lágmarksfjárhæð.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 248/1999.

4. gr.

Við sölu skal fylla út endurgreiðsluávísun þar sem fram komi eftirtaldar upplýsingar:

- a. Nafn og heimilisfang seljanda.
- b. Dagsetning er kaup gerast.
- c. Vörutegund og magn.
- d. Verð vörunnar með virðisaukaskatti.
- e. Fjárhæð sem óskast endurgreidd.
- f. [Nafn og heimilisfang kaupanda. Ef kaupandi er búsettur utan Norðurlandanna skal einnig tilgreina vegabréfsnúmer.]¹⁾

Seljandi skal fylla út liði a-e en kaupandi lið f. Frumrit ávísunarinnar þannig útfylltrar skal afhenda kaupanda.[Seljandi skal festa greiðslukvittun sjóðsvélar við frumrit ávísunarinnar.]¹⁾

Endurgreiðsluávísanir vegna sölu á vörum sem bera 14% virðisaukaskatt skulu aðkenndar með áberandi hætti.

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 689/1997.

5. gr.

Aðilar, sem til þess hafa hlotið leyfi fjármálaráðuneytisins, annast endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari.

Við brottför úr landi um alþjóðaflugvöllinn á Keflavíkurflugvelli skal kaupandi framvísa varningi [...] ¹⁾ ásamt endurgreiðsluávísun til endurgreiðsluaðila, er leysir hana til sín, enda séu skilyrði reglugerðar þessarar að öðru leyti uppfyllt. [Endurgreiðsluaðila er óheimilt að leysa ávísun til sín nema kaupandi sanni með fullnægjandi hætti að hann hafi fasta búsetu erlendis, sbr. 2. gr.]²⁾ Ef fjárhæð endurgreiðslu nemur hærri fjárhæð en 5.000 kr. skulu tollyfirvöld hafa staðfest útflutning vöru með áritun á ávísunina. Ákvæði þessarar málsgreinar skulu jafnframt gilda við brottför ferðamanna frá öðrum stöðum, ef aðili sem hlotið hefur heimild skv. 1. mgr. annast endurgreiðslu á virðisaukaskatti við brottför.

Við brottför annars staðar frá landinu skal varningi [...] ¹⁾ framvísað við tollgæsluna sem ganga skal úr skugga um að skilyrði fyrir endurgreiðslu séu fyrir hendi. Séu öll skilyrði uppfyllt skal tollgæslan staðfesta það með áritun sinni á ávísunina. Kaupandi skal innan

þriggja mánaða frá staðfestingu tolyfirvalda afhenda eða senda ávísunina til endurgreiðsluaðila, sem leysir hana til sín.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 423/2002.

2) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 689/1997.

6. gr.

[Endurgreiðsluaðili skal fyrir 20. hvers mánaðar skila skattstjóranum í því umdæmi er endurgreiðsluaðili hefur lögheimili uppgjörsskýrslu á því formi sem ríkisskattstjóri ákveður, vegna endurgreiðslna á tímabilinu frá 1. til 15. þess mánaðar. Jafnframt skal hann fyrir 5. dag næsta mánaðar senda skattstjóranum uppgjörsskýrslu vegna endurgreiðslna á tímabilinu frá 16. til loka mánaðar. Fallist skattstjóri á uppgjörsskýrslu skal endurgreiðsluaðili fá endurgreidda heildarfjárhæð þess virðisaukaskatts sem aðilar búsettir erlendis hafa greitt af keyptri vöru samkvæmt uppgjörsskýrslu.]¹⁾

Hafi skýrslu verið skilað á tilskildum tíma skal innheimtumaður annast greiðsluna innan tíu daga frá lokum skilafrests skv. 1. mgr. Berist skýrsla eftir lok skilafrests skal endurgreiðsla fara fram innan tíu daga frá því að skattstjóri samþykkti greiðslu. Geti skattstjóri, af ástæðum er varða endurgreiðsluaðila, ekki gert nauðsynlegar athuganir á uppgjörsskýrslu eða gögnum sem skýrslugjöf byggist á, framlengist greiðslufrestur ríkissjóðs þar til úr þeim annmörkum hefur verið bætt.

[Réttur til endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari fellur niður ef umsókn um endurgreiðslu berst viðkomandi skattstjóra eftir að sex ár eru liðin frá því að réttur til endurgreiðslu stofnaðist.]²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 560/2000.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 559/2002.

7. gr.

Komi í ljós að greiðsla til endurgreiðsluaðila hafi verið of há skal skattstjóri þegar tilkynna viðkomandi innheimtumanni og endurgreiðsluaðila þar um. Endurgreiðsluaðila ber að endurgreiða innheimtumanni það sem ofgreitt er eigi síðar en sjö dögum eftir dagsetningu tilkynningar skattstjóra. Um dráttarvexti vegna of hárrar greiðslu fer eftir vaxtalögum nr. 25/1987.

8. gr.

Endurgreiðsluaðila ber að varðveita endurgreiðsluávisanir, uppgjör og önnur gögn er varða endurgreiðslu á virðisaukaskatti samkvæmt reglugerð þessari í sjö ár frá lokum viðkomandi árs.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 1. mgr. 43. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, og öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 500/1989, um endurgreiðslu virðisaukaskatts til erlendra ferðamanna, með síðari breytingum.

Fylgiskjal:

A. Tafla vegna endurgreiðslu á virðisaukaskatti af vörum sem bera 24,5% virðisaukaskatt.

Sölufjánhæð	Endurgreiðsla	Sölufjánhæð	Endurgreiðsla	Sölufjánhæð	Endurgreiðsla
4.001-4.500	550	16.001-16.500	2.300	28.001-28.500	3.900
4.501-5.000	650	16.501-17.000	2.400	28.501-29.000	4.000
5.001-5.500	750	17.001-17.500	2.450	29.001-29.500	4.100
5.501-6.000	800	17.501-18.000	2.500	29.501-30.000	4.200
6.001-6.500	900	18.001-18.500	2.550	30.001-30.500	4.300
6.501-7.000	950	18.501-19.000	2.600	30.501-31.000	4.400
7.001-7.500	1.000	19.001-19.500	2.700	31.001-31.500	4.500
7.501-8.000	1.050	19.501-20.000	2.800	31.501-32.000	4.600
8.001-8.500	1.100	20.001-20.500	2.900	32.001-32.500	4.700
8.501-9.000	1.200	20.501-21.000	3.000	32.501-33.000	4.750
9.001-9.500	1.300	21.001-21.500	3.050	33.001-33.500	4.800
9.501-10.000	1.400	21.501-22.000	3.100	33.501-34.000	4.850
10.001-10.500	1.500	22.001-22.500	3.150	34.001-34.500	4.900
10.501-11.000	1.550	22.501-23.000	3.200	34.501-35.000	5.000
11.001-11.500	1.600	23.001-23.500	3.250	35.001-35.500	5.100
11.501-12.000	1.650	23.501-24.000	3.300	35.501-36.000	5.200
12.001-12.500	1.750	24.001-24.500	3.350	36.001-36.500	5.300
12.501-13.000	1.850	24.501-25.000	3.400	36.501-37.000	5.400
13.001-13.500	1.900	25.001-25.500	3.450	37.001-37.500	5.500
13.501-14.000	1.950	25.501-26.000	3.500	37.501-38.000	5.600
14.001-14.500	2.000	26.001-26.500	3.550	38.001-38.500	5.700
14.501-15.000	2.100	26.501-27.000	3.600	38.501-39.000	5.800
15.001-15.500	2.200	27.001-27.500	3.700	39.001-39.500	5.900
15.501-16.000	2.250	27.501-28.000	3.800	39.501-40.000	6.000

Ef sölufjánhæð fer yfir 40.000 kr. skal endurgreiða 15% af sölufjánhæð. Endurgreiðslan skal ætíð ákvörðuð í hundruðum króna.

B. Tafla vegna endurgreiðslu á virðisaukaskatti af vörum sem bera 14% virðisaukaskatt.

Sölufjánhæð	Endurgreiðsla	Sölufjánhæð	Endurgreiðsla	Sölufjánhæð	Endurgreiðsla
4.001-5.000	300	29.001-30.000	2.400		
5.001-6.000	400	30.001-31.000	2.500		
6.001-7.000	500	31.001-32.000	2.600		
7.001-8.000	600	32.001-33.000	2.650		
8.001-9.000	700	33.001-34.000	2.750		
9.001-10.000	750	34.001-35.000	2.850		
10.001-11.000	850	35.001-36.000	2.900		
11.001-12.000	950	36.001-37.000	3.000		
12.001-13.000	1.000	37.001-38.000	3.100		
13.001-14.000	1.100	38.001-39.000	3.150		
14.001-15.000	1.200	39.001-40.000	3.250		
15.001-16.000	1.250				
16.001-17.000	1.350				
17.001-18.000	1.450				
18.001-19.000	1.500				
19.001-20.000	1.600				
20.001-21.000	1.700				
21.001-22.000	1.800				
22.001-23.000	1.850				
23.001-24.000	1.950				
24.001-25.000	2.000				
25.001-26.000	2.100				
26.001-27.000	2.200				
27.001-28.000	2.250				
28.001-29.000	2.350				

Ef sölufjárhæð fer yfir 40.000 kr. skal endurgreiða 8% af sölufjárhæð. Endurgreiðslan skal ætíð ákvörðuð í hundruðum króna.

[C. Tafla vegna endurgreiðslu á virðisaukaskatti, í þeim tilvikum er keyptar eru vörur í báðum þrepum virðisaukaskatts í sömu verslun. Endurgreiða skal samkvæmt töflunni ef heildarsölufjárhæð vara er a.m.k. 4.000 kr. en sölufjárhæð vara í öðru hvoru þrepi virðisaukaskatts er lægri en 4.000 kr. Skal þá endurgreiða virðisaukaskatt samkvæmt töflunni vegna sölu í því skattþrepi þar sem sölufjárhæð nær ekki 4.000 kr.]¹⁾

[Sölufjárhæð í viðkomandi þrepi virðisaukaskatts	Endurgreiðsla á 14% virðisaukaskatti	Endurgreiðsla á 24,5% virðisaukaskatti
1.001-2.000	150	250
2.001-3.000	200	350
3.001-3.999	250	450] ²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 375/2000.

2) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 423/2002.

Reglugerð

nr. 445/1997, um tollafgreiðslu hraðsendinga, sbr. reglugerðir nr. 538/1997, 756/2000 og 1039/2003 um breytingu á henni.

1. gr.

Reglugerð þessi skal gilda um tollafgreiðslu á hraðsendingum (express consignments) sem fluttar eru til landsins í flugi, fyrir milligöngu flutningsmiðlara, í samvinnu við erlend hraðflutningafyrirtæki.

2. gr.

Flutningsmiðlari sem óskar eftir heimild til að annast tollafgreiðslu á hraðsendingum samkvæmt reglugerð þessari skal uppfylla eftirtalin skilyrði:

1. Stunda atvinnurekstur og hafa tilkynnt Hagstofu Íslands um atvinnustarfsemi sína og verið færður á fyrirtækjaskrá, sbr. lög nr. 62/1969.
2. Hafa tilkynnt skattstjóra um starfsemi sína, sbr. 5. gr. laga nr. 50/1988 um virðisaukaskatt.
3. Hafa að mati tollstjóra sýnt fram á við gerð og frágang aðflutningsskjala að hann hafi til að bera fullnægjandi þekkingu á þeim lögum og reglum sem gilda um tollmeðferð innfluttra vara.

3. gr.

Flutningsmiðlari sem um ræðir í 2. gr. skal í skriflegu erindi til tollstjóra í því umdæmi þar sem hann er heimilisfastur sækja um heimild til að annast tollafgreiðslu á hraðsendingum. Í umsókn skal tilgreina eftirtalin atriði:

1. Nafn, kennitölu og heimili.

2. Virðisaukaskattsnúmer.
3. Hverjir hafi umboð til að skuldbinda flutningsmiðlara, t.a.m. með undirritun aðflutningsskýrslu. Rithandarsýnishorn skulu fylgja umsókn.
Flutningsmiðlari skal þegar tilkynna tollstjóra allar breytingar sem verða á framangreindum atriðum.

4. gr.

Flutningsmiðlari skal skila með umsókn sinni yfirlýsingu bankastofnunar um að tekin sé skilyrðislaus sjálfskuldarábyrgð á tiltekinni fjárhæð aðflutningsgjalda, þ.m.t. virðisaukaskatti. Ábyrgðin skal auk þess taka til dráttarvaxta og annars kostnaðar sem leiða kann af vanefndum.

Flutningsmiðlari ákveður fjárhæð ábyrgðar sem jafnframt er hámark þeirrar fjárhæðar aðflutningsgjalda sem heimilað verður að skuldfæra á flutningsmiðlara vegna tollafgreiðslu. Ábyrgðaraðila skal heimilt að segja upp ábyrgðinni með skriflegum hætti og öðlast uppsögnin gildi með skriflegri staðfestingu tollstjóra á móttöku hennar. Tollstjóri skal afturkalla heimild flutningsmiðlara þegar í stað við uppsögn ábyrgðar.

5. gr.

Áður en hraðsendingar eru tollafgreiddar eða afhentar skal flutningsmiðlari láta tollstjóra í té upplýsingar um verðmæti, tegund og þyngd vöru. Heimilt er að veita upplýsingarnar á tölvutæku formi. Ríkistollstjóri setur nánari fyrirmæli um framkvæmd þessa ákvæðis.

Heimilt er að afhenda hraðsendingar beint frá farmflytjanda án fullnaðartollafgreiðslu.

Ef innflutningur vöru er háður sérstökum innflutningsskilyrðum, skal sýnt fram á að þeim skilyrðum sé fullnægt, t.d. með framvísun innflutningsleyfis eða heilbrigðisvottorðs. [Að beiðni flutningsmiðlara skal tollstjóri staðfesta hvort viðtakandi vöru njóti greiðslufrests á aðflutningsgjöldum samkvæmt reglugerð nr. 390/1999, um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum, og/eða hvort tollafgreiðsla hafi verið stöðvuð hjá honum.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 756/2000.

6. gr.

Hraðsendingar skulu við ákvörðun aðflutningsgjalda flokkaðar sem hér segir:

1. Eftirfarandi sendingar, enda beri flutningsskjöl eða fylgiskjöl með sér að um slíkar sendingar sé að ræða:
 - a. verðlaus sýnishorn sem ekki hafa neitt viðskiptalegt gildi.
 - b. hugbúnaðargögn sem send eru án endurgjalds og ætluð eru til þróunar eða hönnunar hugbúnaðar, prófunar, leiðréttingar, uppfærslu eða eru eingöngu nothæf til kynningar og
 - c. verðlaus bréf, bæklingar og prentuð gögn sem ekki hafa neitt viðskiptalegt gildi.
 - d. ritað mál sem undanþegið er virðisaukaskatti skv. 3. mgr. 36. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.
2. Sendingar sem eru að fob-verðmæti undir [2.000 kr.]¹⁾, en geta ekki fallið undir 1. tölul., enda sé innflytjandi skráður skv. 5. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.
3. Sendingar sem eru að fob-verðmæti undir [2.000 kr.]¹⁾, en geta ekki fallið undir 1. tölul., enda sé innflytjandi ekki skráður skv. 5. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.
4. Aðrar sendingar.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 1039/2003

7. gr.

Um útreikning aðflutningsgjalda og skil á aðflutningsskýrslum vegna hraðsendinga skal fara sem hér segir:

1. Ekki skal reikna aðflutningsgjöld af vörum sem falla undir 1. tölul. 6. gr. Heimilt skal við fullnaðartollafgreiðslu að skila aðeins einni aðflutningsskýrslu í nafni flutningsmiðlara vegna allra sendinga sem þar falla undir.
2. [Ekki skal reikna aðflutningsgjöld af vörum sem falla undir 2. tölul. 6. gr. Heimilt skal við fullnaðartollafgreiðslu að skila aðeins einni aðflutningsskýrslu í nafni flutningsmiðlara vegna allra sendinga sem þar falla undir. Þó skal reikna aðflutningsgjöld og skila aðflutningsskýrslu í samræmi við ákvæði 4. tölul. ef áfengi eða tóbaksvörur eru í sendingu.]¹⁾
3. [Reikna skal 570 kr. í áætluð aðflutningsgjöld af vörum sem falla undir 3. tölul. 6. gr. Heimilt skal við fullnaðartollafgreiðslu að skila aðeins einni aðflutningsskýrslu í nafni flutningsmiðlara vegna allra sendinga sem þar falla undir. Þó skal reikna aðflutningsgjöld og skila aðflutningsskýrslu í samræmi við ákvæði 4. tölul. ef áfengi eða tóbaksvörur eru í sendingu.]²⁾
4. Af öðrum sendingum skal reikna aðflutningsgjöld með venjulegum hætti. Skila skal aðflutningsskýrslu fyrir hverja sendingu í nafni viðkomandi innflytjanda.

1) Sbr. a-lið 2. gr. reglugerðar nr. 756/2000.

2) Sbr. b-lið 2. gr. reglugerðar nr. 756/2000.

8. gr.

Hafi vara verið afhent án fullnaðartollafgreiðslu skal fullnaðartollafgreiðsla fara fram eigi síðar en sjö dögum eftir afhendingu vörunnar. Aðflutningsgjöld skulu greidd eigi síðar en við fullnaðartollafgreiðslu, hafi þau ekki verið skuldfærð á flutningsmiðlara eða innflytjanda.

Liggi fullnægjandi tollskjöl yfir einhverja vöru í hraðsendingu ekki fyrir skv. 1. mgr. skal hún tollafgreidd til bráðabirgða.

9. gr.

Verði vanskil af hálfu flutningsmiðlara skal tollstjóri synja miðlara um frekari fyrirgreiðslu vegna hraðsendinga meðan vanskil vara.

Um innheimtu vangreiddra aðflutningsgjalda fer eftir ákvæðum reglugerðar nr. 61/1989, um greiðslustað, gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda vegna tollmeðferðar á innfluttum vörum, með síðari breytingum.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 6. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, öðlast gildi 1. september 1997. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 327/1990, um tollafgreiðslu hraðsendinga.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu ákvæði 6. og 7. gr. reglugerðarinnar öðlast gildi 1. ágúst 1997.

[Ákvæði til bráðabirgða.

Fram til 1. október 1997 er heimilt að tollafgreiða hraðsendingar eftir þeim reglum sem giltu fyrir gildistöku reglugerðar þessarar, sbr. reglugerð nr. 327/1990.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 8. gr. er heimilt að fullnaðartollafgreiða vöru, sem afhent hefur verið fyrir 1. janúar 1998, allt að fjórtán dögum eftir afhendingu hennar.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 538/1997.

Reglugerð

nr. 723/1997, um tollafgreiðslugengi, sbr. reglugerða nr. 625/2005 um breytingu á henni.

1. gr.

Sé tollverð eða einhver hluti þess við innflutning eða útflutning á vöru tilgreindur í erlendum gjaldmiðli skal breyta því eða hluta þess í íslenskar krónur miðað við tollafgreiðslugengi eins og það er ákveðið samkvæmt reglugerð þessari.

2. gr.

[Tollafgreiðslugengi miðast við opinbert viðmiðunargengi krónunnar gagnvart erlendum gjaldmiðli, kaup- og sölugengi, sem ákveðið og skráð er af Seðlabanka Íslands hinn 28. hvers mánaðar eða næsta vinnudag þar á eftir ef ekki er opið í banka þann dag.]¹⁾ Skal tollafgreiðslugengi, þannig ákveðið, gilda við ákvörðun tollverðs við innflutning eða útflutning næsta almanaxsmánuð á eftir, enda fari fullnaðartollafgreiðsla á vöru fram í þeim mánuði, sbr. þó 5. gr. Tollafgreiðslugengi vegna útflutnings getur þó aldrei miðast við nýrra gengi en í gildi er á útflutningsdegi. Tollafgreiðslugengi vegna innflutnings er sölugengi, en kaupgengi vegna útflutnings.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 625/2005 sem var gefin út og tók gildi 30. júní 2005.

3. gr.

Tollafgreiðslugengi viðkomandi erlends gjaldmiðils skv. 2. gr. fellur úr gildi ef skráning opinbers viðmiðunargengis Seðlabankans fellur niður.

Hafi skráning á opinberu viðmiðunargengi verið felld niður er fyrsta sölugengi og kaupgengi, sem Seðlabankinn skráir að nýju, það tollafgreiðslugengi sem gilda skal til loka mánaðarins. Sama gildir verði breyting á opinberu viðmiðunargengi, sölugengi og kaupgengi, 5% eða meira milli skráninga á gildistíma tollafgreiðslugengis.

4. gr.

Sé verð vöru tilgreint í erlendum gjaldmiðli sem Seðlabankinn hefur ekki skráð opinbert viðmiðunargengi fyrir skal tollafgreiða vöruna miðað við það sölugengi eða kaupgengi sem Seðlabankinn ákveður í hverju tilviki og skal það gilda til loka þess mánaðar þegar það var ákveðið, sbr. þó 5. gr.

5. gr.

Vöru, sem hlotið hefur bráðabirgðatollafgreiðslu gegn tryggingu skv. 21. gr. tollalaga nr. 55/1987, skal tollafgreiða miðað við það tollafgreiðslugengi sem gildi þegar bráðabirgðatollafgreiðsla fór fram, enda hafi verið gætt þeirra frestskilyrða sem tollstjóri setti þegar heimild til bráðabirgðatollafgreiðslu var veitt.

Ökutæki, sem heimilaður hefur verið tímabundinn innflutningur á skv. 7. tölul. 1. mgr. 6. gr. tollalaga, skulu tollafgreidd miðað við það tollafgreiðslugengi sem í gildi var þegar heimild til tollfrjáls innflutnings var veitt, enda fari fullnaðartollafgreiðsla fram innan mánaðar frá komudegi flutningsfars til landsins. Ökutæki sem tímabundinn innflutningur

hefur verið heimilaður á umfram einn mánuð og eigi eru endurútlutt, skulu tollafgreidd miðað við það tollafgreiðslugengi sem í gildi er þegar fullnaðartollafgreiðsla fer fram.

Vörur sem heimilaður er tímabundinn innflutningur eða útflutningur á samkvæmt öðrum ákvæðum tollalaga eða sérstöku heimildum skal tollafgreiða miðað við það tollafgreiðslugengi sem í gildi var þegar heimild til bráðabirgðatollafgreiðslu var veitt, enda hafi fjártrygging í peningum verið sett eða skuldarviðurkenning sem ber hæstu vexti verið gefin út til tryggingar greiðslu ríkissjóðsgjalda, verði vara eigi endursend og fullnaðartollafgreiðsla fari fram innan þess frests sem tollstjóri ákvað við veitingu heimildarinnar.

6. gr.

Þegar Seðlabankinn fellir niður skráningu opinbers viðmiðunargengis skal tollstjóri hætta móttöku tollskýrsla og fylgiskjala þeirra þar til opinbert viðmiðunargengi hefur verið skráð að nýju.

Tollstjóra er þó heimilt þegar svo stendur á, sem um ræðir í 1. mgr., að heimila bráðabirgðatollafgreiðslu á vörum gegn fjártryggingu í samræmi við 21. gr. tollalaga og þeim reglum sem settar hafa verið með stoð í henni. Í þeim tilvikum skal tollafgreiðslugengi vera það opinbera viðmiðunargengi sem síðast var skráð af Seðlabankanum að viðbættu því álagi sem viðkomandi viðskiptabanki eða -stofnun ákveður til bráðabirgða fyrir gjaldeyrisyfirfærslur vegna innflutnings eða útflutnings á vörum. Ríkissjóðsgjöld, við það miðað, skulu álögð og innheimt án frekara álags, enda séu tollskjöl að öðru leyti fullnægjandi. Fjártrygging, sem sett hefur verið samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, skal gerð upp miðað við það tollafgreiðslugengi sem gildi tekur er opinbert viðmiðunargengi er skráð að nýju af Seðlabankanum. Skal innflytjandi eða útflytjandi afhenda viðkomandi tollstjóra vegna lokauppgjörs fullnægjandi tollskjöl innan fimm virkra daga frá gildistöku hins nýja tollafgreiðslugengis, nema lengri frestur hafi verið veittur. Liggi hins vegar fullnægjandi tollskjöl fyrir að mati tollstjóra skal hann gera ríkissjóðsgjöld upp samkvæmt hinu nýja gengi og senda innflytjanda eða útflytjanda mismun fjártryggingar og álagðra gjalda ásamt greiðslukvittun en krefja um viðbótargreiðslu reynist trygging ekki fullnægjandi.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 13. gr. tollalaga nr. 55/1987 til að öðlast gildi frá og með 1. janúar 1998. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 605/1987 um sama efni.

Reglugerð

nr. 724/1997, um bráðabirgðatollafgreiðslur.

I. KAFLI

Bráðabirgðatollafgreiðsla tollstjóra.

1. gr.

Geti innflytjandi eða útflytjandi vöru eigi lagt fram gögn þau sem áskilin eru í 18.-20. gr., sbr. 121. gr., tollalaga nr. 55/1987, eða gögnum er svo áfátt að fullnaðartollafgreiðsla getur eigi þegar farið fram, er tollstjóra heimilt að taka við greiðslu til bráðabirgða að eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

1. Upplýsingar séu veittar um sendingarnúmer eða þann hluta sendingarnúmers sem kunnur er. Sé um vörusendingu í flugi að ræða skal jafnframt veita upplýsingar um númer flugfarmbréfs.
2. Verðmæti sé tilgreint á sölureikningi, en annars í símskeyti, fjarriti (telex), myndriti (telefax) eða það upplýst á annan fullnægjandi hátt.
3. Vörutegund og vörumagn sé tilgreint.
4. Fyrir liggja heimildir þeirra stjórnvalda sem samþykkja þurfa inn- eða útflutning tiltekinna vörutegunda (t.d. lifandi dýra, lyfja o.fl.).

2. gr.

Greiðsla samkvæmt 1. gr. skal vera útreiknuð aðflutnings- eða útflutningsgjöld af viðkomandi vörusendingu að viðbættum 25%, þó aldrei lægri fjárhæð en 7.500 kr.

Tollstjóri ákveður frest til að ljúka fullnaðartollafgreiðslu og skal hann að jafnaði eigi vera lengri en 20 dagar frá komu- eða brottfarardegi flutningsfars til eða frá landinu. Heimilt er að framlengja frestinn eftir beiðni inn- eða útflytjanda ef sérstaklega stendur á. Að fresti liðnum er tollstjóra rétt að taka fjártrygginguna til lúkningar á gjöldum og er það fullnaðartollafgreiðsla.

II. KAFLI

Afhending farmflytjanda í neyðartilvikum.

3. gr.

Nú verður afgreiðsla samkvæmt I. kafla ekki við komið og er farmflytjanda þá heimilt að afhenda eða flytja úr landi vöru þegar brýnir hagsmunir eru í húfi og afhending hennar til nota innanlands eða til flutnings úr landi þolir ekki bið vegna ástands eða eðlis vörunnar, enda liggja fyrir upplýsingar og, eftir atvikum, leyfi sem áskilið er í 1. gr. Heimild þessi getur m.a. tekið til lyfja og lækningatækja vegna ákveðinna tilgreindra nota, lifandi blóma og dýra, fersks fisks og grænmetis, hráefnis til iðnaðarframleiðslu, vélavarahluta í atvinnutæki svo og hliðstæðra sendinga en hins vegar ekki til almennrar verslunarvöru.

4. gr.

Ríkistollstjóri ákveður gerð eyðublaðs fyrir beiðni um afhendingu neyðarsendinga. Skulu ákvæði tollalaga um aðflutnings- eða útflutningsskýrslu gilda um eyðublað þetta eftir því sem við getur átt.

Á eyðublaðinu skulu tilgreindar helstu upplýsingar um vöru þá sem óskað er afhendingar á, skuldbindingar inn- og útflytjanda og farmflytjanda um greiðslu gjalda af vörunni svo og samþykki tollstarfsmanns fyrir neyðarafgreiðslu samkvæmt reglum þessum.

5. gr.

Við afhendingu vöru skal farmflytjandi taka fjártryggingu að eigin mati til tryggingar greiðslu hins erlenda kaupverðs, ríkissjóðsgjalda og kostnaðar. Er hann ábyrgur gagnvart hinum erlenda eiganda og ríkissjóði, standi innflytjandi eða útflytjandi ekki sjálfur í skilum, sbr. 6. gr.

6. gr.

Fullnaðartollafgreiðsla vöru skal fara fram innan 20 daga frá afhendingu eða útflutnings hennar. Að þeim tíma loknum falla ríkissjóðsgjöld í eindaga og skal reikna dráttarvexti af þeim fram að greiðsludegi. Hafí skil eigi verið gerð innan 30 daga frá afhendingu vöru er tollstjóra heimilt að krefja farmflytjanda um öll áfallin gjöld, auk dráttarvaxta. Dráttarvextir

skulu vera þeir sömu og Seðlabanki Íslands ákveður samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987.

Við tollafgreiðslu vöru skal innflytjandi eða útflytjandi leggja fram eintak af eyðublaði samkvæmt 4. gr. og fá áritun tollstjóra á það um að fullnaðartollafgreiðsla hafi farið fram.

7. gr.

Tollstarfsmaður skal ekki samþykkja neyðarafgreiðslu samkvæmt reglum þessum, sbr. 2. mgr. 4. gr., nema hann telji að skilyrði reglnanna séu fyrir hendi.

III. KAFLI

Almenn ákvæði.

8. gr.

Um greiðslu kostnaðar vegna bráðabirgðatollafgreiðslu svo og vegna vinnu tollstarfsmanna við nauðsynlegt tollefirtlit og tollskoðun vegna tollmeðferðar vöru fer eftir ákvæðum reglugerðar nr. 107/1997, um greiðslu kostnaðar vegna tollafgreiðslu utan almenns afgangstíma eða utan aðaltollhafna og vegna sérstakrar tollmeðferðar vöru.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 21. gr. tollalaga nr. 55/1987, með áorðnum breytingum, til að öðlast gildi frá og með 1. janúar 1998. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 64/1991, um bráðabirgðatollafgreiðslur.

Reglugerð

nr. 735/1997 um ungbarnablöndur og stoðblöndur, sbr. reglugerð nr. 465/2000, 198/2002 og 388/2004.

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um ungbarnablöndur og stoðblöndur (svo sem þurrmjólk) fyrir heilsuhraust ungbörn og smábörn. Ákvæði hennar ná þó ekki til slíkra vara sem ætlaðar eru til útflutnings til ríkja utan Evrópska efnahagssvæðisins.

2. gr.

Merking orða í reglugerð þessari eru sem hér segir:

Ungbörn eru börn yngri en 12 mánaða.

Smábörn eru börn á aldrinum eins til þriggja ára.

Ungbarnablanda er sérfæði sem fullnægir næringarþörf ungbarna fyrstu fjóra til sex mánuði ævinnar.

Stoðblanda er sérfæði sem er meginhluti af fljótandi fæði ungbarna eldri en fjögurra mánaða.

Ungbarnamjólk er ungbarnablanda sem eingöngu er framleidd úr kúamjólkurpróteinum.

Mjólkurstoðblanda er stoðblanda sem eingöngu er framleidd úr kúamjólkurpróteinum.

Sérfæði eru matvæli sem vegna tiltekinnar samsetningar eða framleiðsluaðferðar eru ætluð einstaklingum sem hafa sérstakar næringarfræðilegar þarfir. Það skal vera

auðkennanlegt frá öðrum matvælum og uppfylla tiltekin næringarfræðileg skilyrði, sbr. reglugerð nr. 446/1994 um sérþæði.

Efnagildi próteina er lægsta hlutfall sem mælist milli magns lífsnauðsynlegrar aminosýru í því próteini sem mælt er og magns tilsvarendi aminosýru í viðmiðunarpróteini.

[*Varnarefnaleifar* eru leifar af varnarefnum í ungbarnablöndum og stoðblöndum ásamt umbrots-, niðurbrots- eða myndefnum þeirra.]¹⁾

[*Varnarefni* eru efni sem notuð eru m.a. gegn illgresi, sveppum og meindýrum við framleiðslu eða geymslu matvæla.]²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 388/2004 sem var gefin út og tók gildi 10. maí 2004.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 465/2000.

II. KAFLI

[Samsetning og efnainnihald.]¹⁾

3. gr.

[Í ungbarnablöndum og stoðblöndum skulu ekki vera nein efni í því magni sem stefnt getur heilsu ungbarna og smábarna í hættu. Þá skal hámarks magn leifa þeirra varnarefna sem tilgreind eru í viðauka IX ekki vera hærra en þar kemur fram og 0,01 mg/kg fyrir önnur efni í ungbarnablöndum og stoðblöndum sem eru tilbúnar til neyslu eða endurgerðar samkvæmt fyrir mælum frá framleiðanda.

Varnarefnin í viðaukum X og XI er óheimilt að nota við framleiðslu á landbúnaðarafurðum sem ætlaðar eru til framleiðslu á ungbarnablöndum og stoðblöndum.

Við eftirlit gildir eftirfarandi viðmið um magn varnarefna:

1. Varnarefnin í viðauka X eru ekki talin hafa verið notuð ef leifar þeirra eru ekki meiri en 0,003 mg í hverju kg af ungbarnablöndum og stoðblöndum eins og þær eru tilbúnar til neyslu eða endurgerðar samkvæmt fyrir mælum frá framleiðanda enda er það minnsta greinanlegt magn þessara efna.
2. Varnarefnin í viðauka XI eru ekki talin hafa verið notuð ef leifar þeirra eru ekki meiri en 0,003 mg í hverju kg af ungbarnablöndum og stoðblöndum eins og þær eru tilbúnar til neyslu eða endurgerðar samkvæmt fyrir mælum frá framleiðanda.

Nota skal staðlaðar og almennt viðurkenndar aðferðir við greiningu á magni varnarefnaleifa.]²⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 388/2004 sem var gefin út og tók gildi 10. maí 2004.

2) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 388/2004 sem var gefin út og tók gildi 10. maí 2004.

4. gr.

[Ungbarnablöndur og stoðblöndur er eingöngu heimilt að framleiða úr próteinum og öðrum innihaldsefnum sem viðurkennd eru, samkvæmt niðurstöðum vísindalegra rannsókna, sem sérþæði fyrir ungbörn og smábörn. Við framleiðsluna skal eingöngu nota þau orku- og bætiefni sem skilgreind eru í viðaukum I-VI ásamt tilgreindum skilyrðum. Ungbarnablöndur og stoðblöndur skulu framleiddar þannig að einungis þurfi að bæta í þær vatni fyrir neyslu.]¹⁾

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 388/2004 sem var gefin út og tók gildi 10. maí 2004.

III. KAFLI

Merking og markaðssetning.

5. gr.

Merking skal vera í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 588/1993 um merkingu, auglýsingu og kynningu matvæla, með síðari breytingum, og reglugerðar nr. 446/1994 um sérfæði og þær viðbætur sem um getur í þessari reglugerð. Ákvæði um merkingar samkvæmt þessari reglugerð gilda einnig um auglýsingar og kynningar á ungbarnablöndum og stoðblöndum.

6. gr.

Heiti þeirra vara sem hér um ræðir skal eftir því sem við á vera “ungbarnablanda” eða “stoðblanda” og merkjast á íslensku. Þegar um er að ræða vörur sem eingöngu eru framleiddar úr kúamjólk skal merkja þær sem “ungbarnamjólk” eða “mjólkurstoðblanda”.

7. gr.

Ungbarnablöndur skulu merktar með eftirfarandi upplýsingum á íslensku:

1. Merkingin “Áríðandi” eða sambærilegt hugtak ásamt upplýsingum um ágæti brjóstagjafar. Merkingin skal vera greinileg og taka skal fram að leita beri ráðgjafar hjá fagfólki sem annast mæðra- og ungbarnavernd.
2. Yfirlýsingu þess efnis að varan sé ætluð sem sérfæði fyrir ungbörn sem ekki eru höfð á brjósti.
3. Nákvæmar leiðbeiningar um blöndun ásamt aðvörun um hættu samfara rangri blöndun.
4. Upplýsingar um að þegar ungbarnablöndur án viðbættis járnns eru gefnar ungbörnum eldri en fjögurra mánaða er nauðsynlegt að fullnægja járnþörf þeirra með öðrum hætti.

8. gr.

Óheimilt er að gefa í skyn að ungbarnablöndur geti jafngilt móðurmjólk eða verið á nokkurn hátt betri. Einungis er heimilt að nota þær fullyrðingar sem uppfylla þau skilyrði sem fram koma í viðauka 7.

Við merkingu og markaðssetningu á ungbarnablöndum má ekki nota myndir af ungbörnum né nokkuð sem hvetur til notkunar á blöndunum. Hins vegar er leyfilegt að hafa skýringarmyndir er gefa til kynna um hvaða fæðutegund er að ræða og hvernig hún skuli meðhöndluð.

9. gr.

Stoðblöndur skulu merktar með eftirfarandi upplýsingum á íslensku:

1. Yfirlýsingu þess efnis að varan sé aðeins ætluð sem sérfæði fyrir ungbörn eldri en fjögurra mánaða og að hún komi ekki í stað móðurmjólkur fyrir ungbörn fyrstu fjóra mánuðina.
2. Nákvæmar leiðbeiningar um blöndun ásamt aðvörun um hættu samfara rangri blöndun.
3. Að stoðblandan sé eingöngu ætluð sem hluti af fjölbreyttu mataræði barnsins.

10. gr.

Við merkingu ungbarnablandna og stoðblandna skal tilgreina orkugildi vörunnar (kJ og kkal) og magn (g) próteina, fitu og kolvetna í 100 ml af blöndu tilbúinni til neyslu. Einnig skal magn þeirra steinefna og vítamína sem getið er um í viðaukum 1 og 2 koma fram og þar sem við á, magn kólíns, ínósítóls, karnítíns og táríns. Magn skal gefið upp í þyngdareiningum (g, mg, µg).

Auk þess er heimilt að fram komi magn þeirra bætiefna sem upp eru talin í viðauka 3 og ekki er gerð krafa um að merkja samkvæmt 1. mgr. Magn skal gefið upp í þyngdareiningum í 100 ml af blöndu tilbúinni til neyslu.

Einnig er heimilt að merkja umbúðir fyrir stoðblöndur með prósentuhlutfalli þeirra bætiefna sem fram koma í viðauka 8, reiknað út frá þeim viðmiðunargildum sem þar eru tilgreind. Skilyrði fyrir slíka merkingu er að hlutfallið sé eigi lægra en 15% af viðmiðunargildinu í 100 ml af tilbúinni blöndu.

11. gr.

Einungis er heimilt að auglýsa ungbarnablöndur í sérritum um umönnun ungbarna og vísindaritum sem byggja á viðurkenndum rannsóknum.

Óheimilt er að auglýsa á sölustöðum, afhenda sýnishorn eða beita öðrum söluhvetjandi ráðum til að hafa áhrif á sölu ungbarnablanda í smásölu, t.d. með sérústillingum, afsláttarmiðum, verðlaunum, söluherferðum, sölu undir kostnaðarverði eða sértíloboðum. Þetta gildir einnig um hvers konar markaðssetningu beint eða óbeint í gegnum aðila innan heilsugæslunnar. Einnig er óheimilt að markaðssetja eða á nokkurn hátt gefa til kynna að önnur vara en ungbarnablanda geti ein og sér fullnægt næringarþörfum ungbarna fyrstu fjóra til sex mánuði ævinnar.

IV. KAFLI

Eftirlit og gildistaka.

12. gr.

Innlendur framleiðandi eða innflytjandi er ábyrgur fyrir því að þær vörur sem um getur í 1. gr. séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar og almenn ákvæði um hollustuhætti matvæla. Óheimilt er að dreifa vörum sem ekki uppfylla ákvæði reglugerðarinnar.

13. gr.

Heilbrigðisnefndir hafa undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hver á sínum stað, eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt.

14. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal farið samkvæmt lögum nr. 93/1995 um matvæli og lögum nr. 81/1988 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, ásamt síðari breytingum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum. Með mál sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

15. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í lögum nr. 93/1995 um matvæli og lögum nr. 81/1988 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, með síðari breytingum. Einnig var höfð hliðsjón af ákvæðum sammingsins um Evrópskt efnahagssvæði, sem vísað er til í II. viðauka, XII. kafla, tilskipun 91/321/EBE um ungbarnablöndur og stoðblöndur og tilskipun 96/4/EB um breytingu á tilskipun 91/321.

Reglugerðin öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Fyrir vörutegundir sem eru hér á markaði við gildistöku þessarar reglugerðar og sem ekki eru í samræmi við ákvæði hennar, er veittur frestur til 1. janúar 1999 til að koma á nauðsynlegum breytingum. Hafi breytingar til samræmis við ákvæði reglugerðarinnar ekki verið gerðar að þeim tíma liðnum er sala vörunnar óheimil.

Umhverfísráðuneytinu, 16. desember 1997.

Viðauki I

Samsetning ungbarnablandna.

EFTIRFARANDI GILDI MIÐAST VIÐ BLÖNDUR TILBÚNAR TIL NEYSLU.

1. Orka

Lágmark	Hámark
250 kJ/100 ml (60 kkal/100 ml)	315 kJ/100 ml (75 kkal/100 ml)

2. Prótein

Prótein = köfnunarefni x 6,38, fyrir kúamjólkurprótein.

Prótein = köfnunarefni x 6,25, fyrir hrein sojaprótein og prótein sem eru að hluta vatnsrofin.

2.1. Blanda framleidd úr kúamjólkurpróteinum (ungbarnamjólk).

Lágmark	Hámark
0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kkal)	0,7 g/100 kJ (3 g/100 kkal)

Miðað við sama orkugildi skal magn af lífsnauðsynlegum amínósýrum fyrir ungbörn vera álíka mikið og í viðmiðunarpróteininu, sbr. viðauka 4. Við útreikninga er heimilt að leggja saman magn meþíóníns og systíns.

2.2. Blanda framleidd úr próteinum sem eru að hluta til vatnsrofin.

Lágmark	Hámark
0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kkal)	0,7 g/100 kJ (3 g/100 kkal)

Miðað við sama orkugildi skal magn af lífsnauðsynlegum amínósýrum fyrir ungbörn vera álíka mikið og í viðmiðunarpróteininu, sbr. viðauka 4. Við útreikninga er heimilt að leggja saman magn meþíóníns og systíns.

Nýtnihlutfall (PER og NPU)² skal að minnsta kosti jafngilda nýtnihlutfalli fyrir kasein.

Magn táríns skal ekki vera minna en 10 µmól/100 kJ (42 µmól/100 kkal).

Magn L-karnítíns skal ekki vera minna en 1,8 µmól/100 kJ (7,5 µmól/100 kkal).

2.3. Blanda framleidd úr sojapróteinum eða blöndu af sojapróteinum og kúamjólkurpróteinum.

Lágmark	Hámark
0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kkal)	0,7 g/100 kJ (3 g/100 kkal)

Einungis skal nota hrein sojaprótein við framleiðslu þessara blandna. Efnagildið skal jafngilda minnst 80% af efnagildi viðmiðunarpróteins, sbr. viðauka 5.

Miðað við sama orkugildi skal magn af meþíóníni vera álíka mikið og í viðmiðunarpróteininu, sbr. viðauka 4. Magn L-karnítíns skal ekki vera minna en 1,8 µmól/100 kJ (7,5 µmól/100 kkal).

Einungis er heimilt að bæta við amínósýrum í ungbarnablöndur í þeim tilgangi að auka næringargildi próteinanna og þá aðeins í því magni sem nauðsynlegt er.

3. Fita

Lágmark	Hámark
1,05 g/100 kJ	1,5 g/100 kJ
(4,4 g/100 kkal)	(6,5 g/100 kkal)

Óheimilt er að nota sesamolíu og baðmullarfræsolíu.

3.2 Viðmiðunargildi fyrir fitusýrur.

	Lágmark	Hámark
Lársýra	---	15% af heildarmagni fitu
Mýristiksýra	---	15% af heildarmagni fitu
Línólsýra *	70 mg/100 kJ	285 mg/100 kJ
	(300 mg/100 kkal)	(1200 mg/100 kkal)
Alfa-línólensýra	12 mg/100 kJ	
	(50 mg/100 kkal)	---

* Á formi glýseríða.

- 3.3. Hlutfall línólsýru og alfa-línólensýru skal ekki vera minna en 5 og ekki meira en 15.
 3.4. Hlutfall trans-fitusýra skal ekki vera meira en 4% af heildarmagni fitu.
 3.5. Hlutfall erukasýru skal ekki vera meira en 1% af heildarmagni fitu.
 3.6. Heimilt er að bæta í ungbarnablöndur löngum fjölómættaðum fitusýrum (20 til 22 kolvetni).

Í þeim tilvikum skal magn þeirra ekki vera meira en:

- 1% af heildarmagni fitu fyrir n-3 fjölómættaðar fitusýrur.
- 2% af heildarmagni fitu fyrir n-6 fjölómættaðar fitusýrur (1% af heildarfitu fyrir arakídónsýru).

Magn EPA (eicosapentaenoic acid; 20:5, n-3) skal ekki vera meira en DHA (docosahexaenoic acid; 22:6, n-3).

4. Kolvetni

Lágmark	Hámark
1,7 g/100 kJ	3,4 g/100 kJ
(7 g/100 kkal)	(14 g/100 kkal)

4.1. Einungis er heimilt að nota eftirtalin kolvetni:

- laktósa
- maltósa

- súkrósa
- maltódestrín
- glúkósasíróp eða þurrkað glúkósasíróp
- forsoðna sterkju (án glútens)
- hleypta sterkju (án glútens).

4.2. Viðmiðunargildi fyrir kolvetni.

	Lágmark	Hámark
Laktósi*	0,85 g/100 kJ	---
	(3,5 g/100 kkal)	---
Súkrósi	---	20% af heildarmagni kolvetna
Forsoðin og/eða sterkja hleypt sterkja	---	2 g/100 ml og 30% af kolvetna heildarmagni

* Gildir ekki um blöndur þar sem sojaprótein eru yfir 50% af heildarmagni próteina.

5. Steinefni

5.1. Blanda framleidd úr kúamjólkurpróteinum (ungbarnamjólk).

	Í 100 kJ		Í 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
Natríum (mg)	5	14	20	60
Kalíum (mg)	15	35	60	145
Klóríð (mg)	12	29	50	125
Kalsíum (mg)1)	12	--	50	--
Fosfór (mg)1)	6	22	25	90
Magníum (mg)	1,2	3,6	5	15
Járn (mg)2)	0,12	0,36	0,5	1,5
Sink (mg)	0,12	0,36	0,5	1,5
Kopar (µg)	4,8	19	20	80

Joð (µg)	1,2	--	5	--
Selen (µg) ³⁾	--	0,7	--	3

1) Hlutfall kalsíums og fosfórs skal vera lægst 1,2 og hæst 2,0.

2) Mörkin gilda um blöndur með viðbættu járni.

3) Mörkin gilda um blöndur með viðbættu seleni.

5.1. Blanda framleidd úr sojapróteinum eða blöndu af sojapróteinum og kúamjólkurpróteinum.

Sjá lið 5.1. að undanskildu járni og sinki.

	Í 100 kJ		Í 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
Járn (mg)	0,25	0,5	1,0	2,0
Sink (mg)	0,18	0,6	0,75	2,4

6. Vítamín

	Í 100 kJ		Í 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
A vítamín (µg RJ) ¹⁾	14	43	60	180
D vítamín (µg) ²⁾	0,25	0,65	1	2,5
Þíamín (µg)	10		40	
Ríbóflavín (µg)	14		60	
Níásín (mg NJ) ³⁾	0,2		0,8	
Pantóþensýra (µg)	70		300	
B6 vítamín (µg)	9		35	
Bíótín (µg)	0,4		1,5	
Fólasín (µg)	1		4	
B ₁₂ vítamín (µg)	0,025		0,1	

C vítamín (mg)	1,9		8	
K vítamín (µg)	1		4	
E vítamín (mg a TJ) ⁴⁾	0,15)		0,55)	

1) A-vítamín gefið upp sem retinól jafngildi. $RJ = 3,33$ alþjóðaeiningar (a.e.).

2) D-vítamín gefið upp sem kólekalšíferól. $10 \mu\text{g} = 400$ a.e.

3) Níásín gefið upp sem níásín jafngildi. $NJ = 1 \text{ mg níkótínsýra} + 1 \text{ mg tryptofan}/60$.

4) E-vítamín gefið upp sem a-tókóferól jafngildi. $a-TJ = 1 \text{ mg d-a-tókóferól}$.

5) Þó aldrei lægra en $0,5 \text{ mg a-TJ/g}$ af fjölmætтуðum fitusýrum, reiknað sem línólsýra.

7. Núkleótíð

Hámark*

	(mg/100 kJ)	(mg/100 kkal)
Cytidín 5'-mónófosfat	0,60	2,50
Uridín 5'-mónófosfat	0,42	1,75
Adenósín 5'-mónófosfat	0,36	1,50
Guanósín 5'-mónófosfat	0,12	0,50
Inósín 5'-mónófosfat	0,24	1,00

* Heildarmagn núkleótíða skal ekki vera meira en $1,2 \text{ mg}/100 \text{ kJ}$ ($5 \text{ mg}/100 \text{ kkal}$).

Viðauki II Samsetning stoðblandna.

EFTIRFARANDI GILDI MIÐAST VIÐ BLÖNDUR TILBÚNAR TIL NEYSLU.

1. Orka

Lágmark	Hámark
250 kJ/100 ml	335 kJ/100 ml
(60 kkal/100 ml)	(80 kkal/100 ml)

1. Prótein

Prótein = köfnunarefni x 6,38, fyrir kúamjólkurprótein.

Prótein = köfnunarefni x 6,25, fyrir hrein sojaprótein.

Lágmark	Hámark
0,5 g/100 kJ	1 g/100 kJ

(2,25 g/100 kkal) (4,5 g/100 kkal)

Efnagildi próteinanna skal jafngilda minnst 80% af efnagildi viðmiðunarpróteins (kasein eða brjóstamjólkurprótein, sbr. viðauka 5).

Í blöndur sem framleiddar eru úr sojapróteinum eða blöndum af sojapróteinum og kúamjólkurpróteinum má eingöngu nota hrein sojaprótein.

Einungis er heimilt að bæta við aminosýrum í þeim tilgangi að auka næringargildi próteinanna og þá aðeins í því magni sem nauðsynlegt er. Fyrir sama orkugildi skal blandan innihalda álíka mikið magn af meþíóníni og móðurmjólkurprótein, sbr. viðauka IV.

3. Fita

Lágmark	Hámark
0,8 g/100 kJ	1,5 g/100 kJ
(3,3 g/100 kkal)	(6,5 g/100 kkal)

3.1. Óheimilt er að nota sesamolíu og þaðmullarfræsolíu.

3.2. Viðmiðunargildi fyrir fitusýrur.

	Lágmark	Hámark
Lársýra	---	15% af heildarmagni fitu
Mýristiksýra	---	15% af heildarmagni fitu
Línólsýra*	70 mg/100 kJ	---
	(300 mg/100 kkal)	

* Á forni glýseríða, gildir fyrir stoðblöndur sem innihalda jurtaolíur.

3.3. Magn trans-fitusýra skal ekki vera meira en 4% af heildarmagni fitu.

3.4. Magn erukasýru skal ekki vera meira en 1% af heildarmagni fitu.

2. Kolvetni

Lágmark	Hámark
1,7 g/100 kJ	3,4 g/100 kJ
(7 g/100 kkal)	(14 g/100 kkal)

4.1. Við framleiðslu er óheimilt að nota efni sem innihalda glúten.

4.2. Laktósi.

Lágmark 0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kkal).

Gildir ekki um blöndur þar sem sojaprótein eru yfir 50% af heildarmagni próteina.

4.3. Súkrósi, frúktósi, hunang.

Hámark 20% af heildarmagni kolvetna, fyrir hvern þátt eða blöndu þeirra.

5. Steinefni

5.1. Viðmiðunargildi fyrir járn og joð.

	Í 100 kJ		Í 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
Járn (mg)	0,25	0,5	1	2
Joð (µg)	1,2	--	5	--

5.2. Sink.

5.2.1. Blanda sem einungis er framleidd úr kúamjólk.

Lágmark 0,12 mg/100 kJ (0,5 mg/100 kkal).

5.2.2. Stoðblanda sem inniheldur sojaprótein eða blöndu af sojapróteinum og kúamjólkurpróteinum.

Lágmark 0,18 mg/100 kJ (0,75 mg/100 kkal).

5.3. Önnur steinefni.

[5.3. Önnur steinefni. Styrkleikinn er að minnsta kosti sá sami og venjulega er í kúamjólk, minnkaður þar sem við á, í sama hlutfalli og próteinstyrkleiki stoðblandnanna gagnvart próteinstyrkleika kúamjólkur. Dæmigerð samsetning kúamjólkur er sýnd til leiðbeiningar í viðauka VI.]¹⁾

5.4. Hlutfall kalsíums og fosfórs skal ekki vera hærra en 2,0.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 198/2002.

6. Vítamín

	Í 100 kJ		Í 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
A-vítamín (µg-RJ) ¹⁾	14	43	60	180
D-vítamín (µg) ²⁾	0,25	0,75	1	3
C-vítamín (mg)	1,9	--	8	--
E-vítamín (mg a-TJ) ³⁾	0,14)		0,54)	

1) A-vítamín gefið upp sem retinól jafngildi. RJ = 3,33 alþjóðaeiningar (a.e.).

2) D-vítamín gefið upp sem kólekaliferól. 10 µg = 400 a.e.

3) E-vítamín gefið upp sem a-tókóferól jafngildi. a-TJ = 1 mg d-a-tókóferól.

4) Þó aldrei lægra en 0,5 mg a-TJ /g af fjölmöttuðum fitusýrum, reiknað sem línólsýra).

7. Núkleótíð

Hámark*	(mg/100 kJ)	(mg/100 kkal)
Cytidín 5'-mónófosfat	0,6	2,5
Uridín 5'-mónófosfat	0,42	1,75
Adenósín 5'-mónófosfat	0,36	1,5
Guanósín 5'-mónófosfat	0,12	0,5
Inósín 5'-mónófosfat	0,24	1,0

* Heildarmagn núkleótíða skal ekki vera meira en 1,2 mg/100 kJ (5 mg/100 kkal).

Viðauki III

Bætiefni sem heimilt er að nota við framleiðslu á ungbarnablöndum og stoðblöndum.

Nánari skilyrði geta komið fram í viðaukum 1 og 2.

A-vítamín	Retínýlasetat Retínýlpalmítat Beta-karótín Retínól
D-vítamín	D2-vítamín (ergókalsíferól) D3-vítamín (kólealsíferól)
B1-vítamín	Þíamínhýdróklóríð Þíamínmónónítrat
B2-vítamín	Ríbóflavín Natríumríbóflavín-5'-fosfat
Níasín	Nikótínamið Nikótínsýra
B6-vítamín	Pyridoxínhýdróklóríð Pyridoxín-5'-fosfat
Fólat	Fólasín
Pantóþensýra	Kalsíum-D-pantóþenat Natríum-D-pantóþenat Dexpantenól
B12-vítamín	Sýanókóbalamín Hýdroxókóbalamín
Bíótín	D-bíótín
C-vítamín	L-askorbínsýra Natríum-L-askorbat Kalsíum-L-askorbat 6-palmítýl-L-askorbínsýra (askorbýlpalmítat)

E-vítamín	Kalíumaskorbat
	D-alfa-tókóferól
	DL-alfa-tókóferól
	D-alfa-tókóferýlasetat
	DL-alfa-tókóferýlasetat
K-vítamín	Fýllókinón (Fýtómenadíón)
Steinefni	
Steinefni	Efnaform
Kalsíum (Ca)	Kalsíumkarbónat
	Kalsíumklóríð
	Kalsíumsítröt
	Kalsíumglúkónat
	Kalsíumglýserófosfat
	Kalsíumlaktat
	Kalsíumsölt af ortó-fosfórsýru
	Kalsíumhýdroxíð
	Magnesíum (Mg)
Magnesíumklóríð	
Magnesíumoxíð	
Magnesíumsölt af ortó-fosfórsýru	
Magnesíumsúlfat	
Magnesíumglúkónat	
Magnesíumhýdroxíð	
Magnesíumsítröt	
Járn (Fe)	Ferrósítrat
	Ferróglúkónat
	Ferrólaktat
	Ferrósúlfat
	Ferriammóníumsítrat
	Ferrófúmarat
	Ferrídífosfat (Ferrípýrófosfat)
	Koparsítrat
Kopar (Cu)	Koparglúkónat
	Koparsúlfat
	Koparlýsín-komplex
	Koparkarbónat
Joð (I)	Kalíumjoðið
	Natríumjoðið
Sink (Zn)	Kalíumjoðat
	Sinkasetat
	Sinkklóríð
	Sinklaktat
	Sinksúlfat
	Sinksítrat
	Sinkglúkónat
	Sinkoxíð
Mangan (Mn)	Mangankarbónat
	Manganklóríð
	Mangansítrat

	Mangansúlfat
	Manganglúkónat
Natríum (Na)	Natríumbíkarbónat
	Natríumklóríð
	Natríumsítrat
	Natríumglúkónat
	Natríumkarbónat
	Natríumlaktat
	Natríumsölt ortó-fosfórsýru
	Natríumhýdroxíð
Kalíum (K)	Kalíumbíkarbónat
	Kalíumkarbónat
	Kalíumklóríð
	Kalíumsítröt
	Kalíumglúkónat
	Kalíumlaktat
	Kalíumsölt ortó-fosfórsýru
	Kalíumhýdroxíð
Selen (Se)	Natríum selenat
	Natríum selenít

3. Amínósýrur og önnur köfnunarefnissambönd

L-arginín og hýdróklóríð þess

L-systín og hýdróklóríð þess

L-histidín og hýdróklóríð þess

L-ísóleusín og hýdróklóríð þess

L-leusín og hýdróklóríð þess

L-systín og hýdróklóríð þess

L-meþíónín

L-fenýlalanín

L-þreónín

L-trýptófan

L-týrósín

L-valín

L-karnítín og hýdróklóríð þess

Tárín

Cytidín 5'-mónófosfat og natríum salt þess

Uridín 5'-mónófosfat og natríum salt þess

Adenósín 5'-mónófosfat og natríum salt þess

Guanósín 5'-mónófosfat og natríum salt þess

Inósín 5'-mónófosfat og natríum salt þess.

4. Önnur efni

Kólín

Kólínbitartrat

Kólínklóríð

Ínósítól

Kólínsítrat

Viðauki IV

Viðmiðunargildi fyrir lífsnauðsynlegar aminosýrur fyrir ungbörn í móðurmjólk.

	mg/100 kJ	mg/100 kkal
Argínín	16	69
Systín	6	24
Histidín	11	45
Ísóleusín	17	72
Leusín	37	156
Lýsín	29	122
Mepíónín	7	29
Fenýlalanín	15	62
Þreónín	19	80
Tryptófán	7	30
Týrósín	14	59
Valín	19	80

Viðauki V
Viðmiðunargildi fyrir aminosýrusamsetningu kaseins og móðurmjólkurpróteins.

	Kasein (g/100 g)	Móðurmjólk (g/100 g)
Argínín	3,7	3,8
Systín	0,3	1,3
Histidín	2,9	2,5
Ísóleusín	5,4	4,0
Leusín	9,5	8,5
Lýsín	8,1	6,7

Meþíónín	2,8	1,6
Fenýlalanín	5,2	3,4
Þreónín	4,7	4,4
Trýptófan	1,6	1,7
Týrósín	5,8	3,2
Valín	6,7	4,5

Viðauki VI
Viðmiðunargildi fyrir steinefni í kúamjólk.

	Í 100 g af fitulausu þurrefni	Í 1 g af próteinum
Natríum (mg)	550	15
Kalíum (mg)	1680	43
Klóríð (mg)	1050	28
Kalsíum (mg)	1350	35
Fosfór (mg)	1070	28
Magníum (mg)	135	3,5
Kopar (µg)	225	6
Joð	*	*
	* Háð náttúrulegum sveiflum.	

Viðauki VII
Næringarfræðilegar fullyrðingar fyrir ungbarnablöndur.

Fullyrðingar	Skilyrði
Meðhöndluð prótein	Próteininnihald er lægra en 0,6 g/100 kJ (2,5 g/100 kkal) og hlutfallið mysuprótein/kasein ekki minna en 1,0.

Lítið natríum	Natríuminnihald er lægra en 9 mg/100 kJ (39 mg/100 kkal).
Án súkrósa	Inniheldur engan súkrósa.
Eingöngu laktósi	Inniheldur engin kolvetni önnur en mjólkursykur (laktósa).
Án laktósa	Inniheldur engan mjólkursykur (laktósa).
Járnbætt	Inniheldur viðbætt járn.
Minni hættu á ofnæmi fyrir mjólkurpróteinum	Blandan skal uppfylla þær kröfur sem fram koma í viðauka 1, t.l. 2.2. Hlutfall próteina sem valda ónæmissvörun í líkamanum mælt með viðurkenndum aðferðum, skal vera innan við 1% af öllum efnum í blöndunni sem innihalda köfnunarefni.
Heimilt er að nota hugtök sem vísa til skertra mótefnisvaka eiginleika ofnæmis valdsins.	-Á umbúðum skal koma fram að blandan sé ekki ætluð ungbörnum sem hafa ofnæmi fyrir þeim próteinum sem hún er unnin úr, nema viðurkenndar ofnæmisprófanir sýni að yfir 90% barna (95% vikmörk) með ofnæmi fyrir próteinunum sýni engin ofnæmisviðbrögð við neyslu blöndunnar.
	- Í rannsóknum á dýrum á inntaka blöndunnar ekki að valda aukinni næmni fyrir próteinum sem hún er unnin úr.
	Hlutlæg og vísindalega staðfest gögn sem styðja fullyrðinguna skulu liggja fyrir og vera aðgengileg.

Viðauki VIII

Vítamín og steinefni sem heimilt er að tilgreina fyrir stoðblöndur og viðmiðunargildi þeirra (RDS)*.

Næringarefni		Viðmiðunargildi
A-vítamín	(µg)	400
D-vítamín	(µg)	10
C-vítamín	(mg)	25
Þíamín	(mg)	0,5

Ríbóflavín	(mg)	0,8
Níacín jafngildi	(mg)	9
B6-vítamín	(mg)	0,7
Fólínsýra	(µg)	100
B12-vítamín	(µg)	0,7
Kalsíum	(mg)	400
Járn	(mg)	6
Sínk	(mg)	4
Joð	(µg)	70
Selen	(µg)	10
Kopar	(mg)	0,4

* RDS-gildi sem hér koma fram eru viðmiðunargildi til notkunar við umbúðamerkingar og geta sem slík verið frábrugðin ráðlögðum dagskömmtum gefnum út af Manneldisráði Íslands og heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu.

[VIÐAUKI IX

Hámarks magn varnarefna eða niðurbrotsefna þeirra í ungbarnablöndum og stoðblöndum, tilbúnum til neyslu eða tilreiddum samkvæmt fyrirmælum frá framleiðanda:

Efnaheiti	Hámarksgildi varnarefna eða niðurbrotsefna þeirra (mg/kg)
Kadúsafos	0,006
Demeton-S-metýl/demeton-S-metýl sulfon/oxýdemeton-metýl (saman eða í sitt hvoru lagi, gefið upp sem demeton-S-metýl)	0,006
Etoprófos	0,008
Fípróníl (samanlagt fípróníl og fípróníl-dí-súlfínýl, gefið upp sem fípróníl)	0,004
Própíneb/própýlenþíóúrea	0,006

VIÐAUKI X

Varnarefni sem óheimilt er að nota við framleiðslu á landbúnaðarafurðum sem ætlaðar eru til framleiðslu á ungbarnablöndum og stoðblöndum:

Efnaheiti (skv. skilgreiningu á varnarefnaleifum)
Dísúlfón (samanlagt dísúlfótón, dísúlfótón súlfoxíð, dísúlfón sulfón, gefið upp sem dísúlfótón)
Fensúlfóbíón (samanlagt fensúlfóbíón, súrefnishliðstæðu þess og þeirra súlfónum, gefið upp sem fensúlfóbíón)
Fentín, gefið upp sem trífényltín jákvætt hlaðin jón (tryphenyltin cation)
Haloxýfóp (samanlagt haloxýfóp, sölt þeirra efna og esterar á beygðu formi) gefið upp sem fensulfótón
Heptaklór og <i>trans</i> -heptaklór epoxíð, gefið upp sem heptaklór
Hexaklórbensen
Nítrófen
Ómetoat
Terbúfos (samanlagt terbúfos, súlfoxíði þess og sulfóni, gefið upp sem terbúfos)

VIÐAUKI XI

Varnarefni sem óheimilt er að nota við framleiðslu á landbúnaðarafurðum sem ætlaðar eru til framleiðslu á ungbarnablöndum og stoðblöndum:

Efnaheiti
Aldrín og díeldrín, ritað sem díeldrín
Endrín

]¹)

1) Sbr. 5 til 7. gr. reglugerðar nr. 388/2004 sem var gefin út og tók gildi 10. maí 2004.

Reglugerð

nr. 212/1998, um innflutning einstaklinga á lyfjum til eigin nota.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Einstaklingum er heimilt að flytja inn til landsins lyf til eigin nota með þeim takmörkunum sem reglugerð þessi kveður á um.

2. gr.

Einstaklingar geta flutt inn lyf til eigin nota, að því tilskyldu að um sé að ræða lyf sem aflað hefur verið með lögmætum hætti til notkunar fyrir menn.

Einstaklingur skal geta framvísað vottorði læknis, lyfseðli eða annarri skriflegri yfirlýsingu ásamt fyrirmælum um notkun, er færi fullnægjandi sönnur á að lyfjanna hafi verið aflað með lögmætum hætti og að lyfin séu honum nauðsynleg í því magni sem tilgreint er.

Innflutningur lyfja frá ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu.

3. gr.

Einstaklingur má hafa með sér til landsins eða flytja með pósti, frá ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu, lyf til eigin nota í magni sem svarar til mest 100 daga notkunar.

Innflutningur lyfja frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.

4. gr.

Einstaklingur má hafa með sér til landsins, frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins, lyf til eigin nota í magni sem svarar til mest 100 daga notkunar.

Óheimilt er að flytja inn lyf með pósti frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.

Takmarkanir.

5. gr.

[Þegar um er að ræða lyf, sem falla undir ákvæði laga og reglugerða um ávana- og fíkniefni og talin eru á listum N-I, N-II, N-III og N-IV í alþjóðasamningi um ávana- og fíknilyf (Convention on Narcotic Drugs 1961) og á listum P-I, P-II og P-III í alþjóðasamningi um ávana- og fíkniefni (Convention on Psychotropic Substances 1971), sem Ísland er aðili að, gildir eftirfarandi um innflutning þeirra.

Einstaklingum, með búsetu í landi sem er aðili að Schengen-samningnum, er heimilt að flytja með sér lyf, sbr. 1. mgr., til eigin nota og ávísað hefur verið á lögmætan hátt til allt að 30 daga notkunar, skv. ákvæði 75. gr. Schengen-samningsins, sbr. einnig ákvæði gildandi reglugerðar um ávana- og fíkniefni og önnur eftirlitsskyld efni.

Sama gildir um einstaklinga með búsetu utan Schengen, nema þeim er einungis heimilt að flytja með sér lyf til 14 daga notkunar.

Óheimilt er að flytja inn með pósti lyf samkvæmt þessum ákvæðum.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 230/2001.

6. gr.

Óheimilt er að flytja inn í eigin farangri eða á annan hátt lyf af flokki vefaukandi stera (anabolica) og hliðstæðra efna samkvæmt c.-lið í skrá Alþjóðaólympíunefndarinnar, eða hormón heiladinguls og undirstúku (pituitary og hypothalamic), þ.e. vaxtarhormón og hliðstæð efni samkvæmt f.-lið í skrá Alþjóðaólympíunefndarinnar yfir lyf sem bönnuð eru í íþróttum, umfram það magn sem einstaklingur þarf til mest 30 daga notkunar.

Tollayfirvöld geta krafist þess að einstaklingur sem hefur í fórum sínum lyf samkvæmt 1. mgr. færi fullnægjandi sönnur á, að lyfin séu honum nauðsynleg í því magni sem tilgreint er t.d. með vottorði læknis.

Refsiákvæði.

7. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt 43. gr. lyfjalaga nr. 93/1994, sbr. 2. gr. laga nr. 55/1995, enda sé ekki kveðið á um þyngri refsingu í öðrum lögum.

Lagagrundvöllur og gildistaka

8. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 44. gr. lyfjalaga nr. 93/1994 og öðlast gildi við birtingu.

Ákvæði reglugerðarinnar byggja á tilskipun Evrópubandalagsins nr. 92/26/EEC, þar sem einstaklingum er veittur réttur til að taka með sér eða fá sent hæfilegt magn lyfja er aflað hefur verið á löglegan hátt til eigin nota frá öðru ríki á Evrópska efnahagssvæðinu.

Reglugerð

nr. 230/1998, um tiltekin efni sem stuðla að auknum gróðurhúsaáhrifum, sbr. reglugerð nr. 888/2002.

1. gr.

Markmið

Markmið reglugerðarinnar er að takmarka notkun tiltekinna efna sem stuðla að auknum gróðurhúsaáhrifum.

2. gr.

Gildissvið og skilgreiningar

Reglugerðin gildir um eftirtalin efni, hrein eða í blöndu með öðrum efnum, enda sé þyngdarhlutfall þeirra í blöndunni hærra en 1%:

1. Vetnisflúorkolefni (HFC), kolefnissambönd sem innihalda flúor og vetni.
2. Flúorkolefni (FC), kolefnissambönd sem innihalda einungis flúor og kolefni.
3. Hexaflúorbrennisteinn SF₆.

Sjá nánar um líftíma og upphitunarstuðla fyrir SF₆, nokkurra HFC og FC í viðauka 1.

3. gr.

Framleiðsla, innflutningur og sala

Óheimilt er að framleiða, flytja inn og selja efni sem talin er upp í 2. gr. svo og vörur sem innihalda slík efni, sjá þó 4. og 9. gr.

4. gr.

Undantekningar

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. er innflutningur og sala á efnum tilgreindum í 2. gr og vörum sem innihalda sömu efni heimil til neðangreindrar notkunar:

1. Vetnisflúorkolefni (HFC)
 - a) Til notkunar í kæli- og varmadælukerfi.
 - b) Í lyfjum sem drifefni.
 - [c] sem drifefni í vörum sem falla undir reglugerð um takmörkun á markaðssetningu lampaolíu, skrautmuna, leikfanga og spaug- eða gabbvarnings með tilteknum efnum.]¹⁾
2. SF₆ í rofum og rafbúnaði þar sem aðrar lofttegundir eru ónothæfar.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 888/2002.

5. gr.

Skráning á innflutningi og sölu - Innra eftirlit

Innflytjendur og söluaðilar HFC og SF₆ bera ábyrgð á því að ákvæði reglugerðarinnar séu uppfyllt. Þeir skulu halda skrá yfir allan innflutning og sölu HFC og SF₆, svo og á vörum sem innihalda þessi efni, sbr. 4. gr. Innflytjendur og söluaðilar skulu senda upplýsingar um innflutning og sölu til Hollustuverndar ríkisins fyrir 1. mars ár hvert.

Hið sama gildir um innflutning og sölu efna eða vara sem veitt hefur verið undanþága fyrir samkvæmt 9. gr.

6. gr.

Losun

Óheimilt er að losa efni sem tilgreind eru í 2. gr. út í umhverfið. Hver sá sem hefur með höndum ofangreind efni eða búnað sem inniheldur slík efni, skal viðhafa allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir losun þeirra út í umhverfið.

7. gr.

Endurvinnsla og förgun

Efni tilgreind í 2. gr. skal endurnýta eða endurvinna ef kostur er. Við förgun skal meðhöndla þau sem spilliefni, sbr. ákvæði gildandi mengunarvarnareglugerðar.

8. gr.

Eftirlit

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

9. gr.

Undanþágur

Ef sérstakar aðstæður mæla með getur umhverfisráðherra veitt tímabundnar undanþágur frá ákvæði 3. gr. þessarar reglugerðar að fenginni umsögn Hollustuverndar ríkisins.

Í umsókn um undanþágur fyrir innflutningi og sölu, á efnum sem tilgreind eru í 2. gr og vörum sem innihalda þau, skal gerð grein fyrir notkun efnisins eða vörunnar og hvers vegna ekki sé hægt að nota önnur efni minna skaðleg umhverfinu.

10. gr.

Viðurlög

Með mál sem kunna að rísa út af brotum á reglugerð þessari fer að hætti opinberra mála.

11. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í ákvæði 2. mgr. 29. gr. laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni, með síðari breytingum, og 5. gr. laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir.

Reglugerð þessi hefur verið tilkynnt í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 534/1995, um gildistöku tiltekinna tilskipana Evrópubandalagsins um tilhögun upplýsingaskipta vegna setningar tæknilegra staðla og reglugerða, sbr. 1. tölul. XIX. kafla II viðauka EES-samningsins, sbr. tilskipun ráðsins frá 28. mars 1983 nr. 83/189/EEB, með síðari breytingum.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar við birtingu.

Viðauki 1

Upphitunarstuðlar hexaflúorbrennisteins auk nokkurra vetnisflúorkolefna (HFC) og flúorkolefna (FC), með hliðsjón af upphitunarstuðli fyrir koldíoxíð (CO₂).^{a)}

		Efni	Líftími Ár	Upphitunarstuðull		
				20 ára	100 ára	500 ára
H F C	CHF ₃	HFC-23	264	9100	11700	9800
	CH ₂ F ₂	HFC-32	5.6	2100	650	200
	CH ₃ F	HFC-41	3.7	490	150	45
	C ₄ H ₂ F ₁₀	HFC-43-10- mee	17.1	3000	1300	400
	C ₂ HF ₅	HFC-125	32.6	4600	2800	920
	CHF ₂ CHF ₂	HFC-134	10.6	2900	1000	310
	CH ₂ FCF ₃	HFC-134a	14.6	3400	1300	420
	C ₂ H ₄ F ₂	HFC-152a	1.5	460	140	42
	CHF ₂ CH ₂ F	HFC-143	3.8	1000	300	94
	CF ₃ CH ₃	HFC-143a	48.3	5000	3800	1400
	C ₃ HF ₇	HFC-227ea	36.5	4300	2900	950
	C ₃ H ₂ F ₆	HFC-236fa	209	5100	6300	4700
	C ₃ H ₃ F ₅	HFC-245ca	6.6	1800	560	170
	F C	CF ₄	CF-14	50000	4400	6500
	C ₂ F ₆	CF-116	10000	6200	9200	14000
	C ₃ F ₈		2600	4800	7000	10100
	C ₄ F ₁₀		2600	4800	7000	10100
	c-C ₄ F ₈		3200	6000	8700	12700
	C ₅ F ₁₂		4100	5100	7500	11000
	C ₆ F ₁₄		3200	4500	6800	9900
S F ₆			3200	16300	23900	34900

a) *Stuðst er við upphitunarstuðla úr skýrslunni Climate Change 1995 - The Science of Climate Change, Technical Summary of the Working Group I Report.*

Reglugerð

nr. 323/1998, um innflutning, notkun og förgun PCB, PCT og umhverfisskaðlegra staðgengilsefna þeirra.

I. KAFLI.

Markmið og skilgreiningar.

1. gr.

Reglugerð þessi er sett til þess að takmarka notkun tiltekinna efnasambanda sem eru hættuleg heilsu manna og skaðleg umhverfinu og tryggja örugga förgun þeirra

2. gr.

Reglugerðin gildir um hreint PCB og PCB í blöndu með öðrum efnum enda sé þyngdarhlutfall þeirra í blöndunni hærra en 0.005%.

3. gr.

Með PCB í þessari reglugerð er átt við:

- fjöklóruð bifenylsambönd PCB (polychlorinated biphenyls), CAS-nr. 1336-36-3
- fjöklóruð terfenýlsambönd PCT (polychlorinated terphenyls), CAS-nr. 61788-33-8
- mónómetýltetraklórdífenýlmetan (Ugilec 141), CAS-nr. 76253-60-6
- mónómetýldíklórdífenýlmetan (Ugilec 121 eða Ugilec 21),
- mónómetýldíbrómífenýlmetan (DBBT), CAS-nr. 99688-47-8

Með búnaði sem inniheldur PCB er átt við öll tæki, vélar eða varning sem innihalda PCB eða inniheldu áður PCB (s.s. spennubreyta, þétta og ílát sem í eru afgangar). Búnaður sem gæti innihaldið PCB skal meðhöndlaður eins og hann innihaldi PCB.

Með notuðu PCB er átt við PCB sem spilliefni samkvæmt skilgreiningu í mengunarvarnareglugerð nr. 48/1994, ásamt síðari breytingum.

Með endurmyndun er átt við aðgerð til að hreinsa úrgang svo að hann eða hluti hans komist í svipað eða sama form og hann var upphaflega.

Með eiganda eða umráðamanni er átt við þann aðila sem er ábyrgur fyrir PCB, notuðu PCB eða búnaði sem inniheldur þau.

Með hreinsun er átt við allar aðgerðir sem gera það kleift að endurnota, endurvinna eða farga á öruggan hátt búnaði eða olíu sem er PCB menguð, þar með talið þegar PCB er skipt út í staðinn fyrir olíu sem er án PCB.

Með förgun er átt við förgunaraðgerðir eins og þær eru tilgreindar í viðauka 18 um úrgang, II. viðauka A-hluta, í mengunarvarnareglugerð nr. 48/1994 með síðari breytingum, nánar tiltekið D8, D9, D10, D12 (aðeins í öruggum geymslum sem grafnar eru djúpt í þurr berglög og aðeins fyrir búnað sem inniheldur PCB og PCB-olíur sem ekki er unnt að hreinsa PCB úr) og D15.

II. KAFLI.

Takmarkanir.

4. gr.

Óheimilt er að flytja inn til landsins og nota PCB og búnað sem inniheldur þau. Öllu notuðu PCB skal fargað í samræmi við ákvæði mengunarvarnareglugerðar nr. 48/1994, ásamt síðari breytingum. Þessar takmarkanir eiga ekki við um ein- og tvíklóruð bifenylsambönd og búnað sem inniheldur þau.

Öllum búnaði sem inniheldur PCB skal fargað eða búnaðurinn hreinsaður eins fljótt og auðið er. Þessar takmarkanir eiga ekki við um ein- og tvíklóruð bifenylsambönd og búnað sem inniheldur þau.

III. KAFLI.

Undanþágur.

5. gr.

Umhverfisráðherra getur að fenginni umsögn eða tillögu Vinnueftirlits ríkisins og umsagnar Hollustuverndar ríkisins veitt undanþágur frá ákvæðum 4. gr. um bann við innflutningi og notkun PCB og búnaðar sem inniheldur PCB. Undanþáguheimildin gildir þó

ekki um Ugilec og DBBT. Slíkan innflutning og notkun skal takmarka við það notagildi eitt að önnur efni geti ekki komið í stað PCB. Skal í hverju veittu leyfi til innflutnings taka fram til hverra nota efnin eða búnaður sem hefur þau að geyma eru ætluð.

Um notkun og alla meðhöndlun PCB á vinnustöðum fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

Engin undanþága má gilda lengur en til ársins 2010 og skal förgun PCB lokið fyrir árslok 2010. Jafnframt skal hreinsun búnaðar sem inniheldur PCB lokið fyrir sama tímamark.

6. gr.

Vinnueftirlit ríkisins skal halda sérstaka skrá yfir búnað sem inniheldur meira en 5 lítra af PCB. Í spennustöðvum er átt við heildarmagn PCB í stöðinni. Í skránni skal koma fram:

1. Nafn og heimili eiganda eða umráðamanns.
2. Staðsetning og lýsing á búnaði.
3. Magn PCB.
4. Hvenær og hvernig viðhald á viðkomandi búnaði fer fram.
5. Dagsetning skráningar.

Skráin skal uppfærð árlega. Sé magn PCB á milli 0.05% og 0.005% er einungis nauðsynlegt að skrá fyrstu tvö atriðin hér að ofan.

7. gr.

Eigandi eða umráðamaður skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að í spennubreytum sem innihalda meira PCB en 0.05% sé PCB hreinsað úr þeim samkvæmt eftirfarandi:

1. Magn PCB fari niður fyrir 0.05% og ef mögulegt er niður fyrir 0.005%.
2. Olían sem sett er í staðinn verður að vera mun minna skaðleg umhverfi og heilsu manna en PCB.
3. PCB sem var í spennubreytunum verði fargað.
4. Merking spennubreytanna eftir að PCB hefur verið hreinsað úr þeim sé í samræmi við Viðauka I.

Í samræmi við 4. og 5. gr. skal eigandi eða umráðamaður sjá til þess að PCB séu hreinsuð úr spennubreytum sem innihalda PCB í styrkleikanum 0.005% til 0.05% þegar hætt er að nota þá eða þeim fargað á löglegan hátt.

Eftirlitsaðili skal sannreyna að ráðstafanir hefi verið gerðar í samræmi við ákvæði 1 og 2. mgr. og gefa út um það vottorð. Ef ekki finnst eigandi eða umráðamaður yfir slíkum búnaði skal eftirlitsaðili sjá til þess að ráðstafanir séu gerðar í samræmi við 1. og 2. mgr.

8. gr.

Óheimilt er að skilja PCB frá öðrum efnum í þeim tilgangi að nota PCB aftur. Einnig er óheimilt að bæta olíu á spennubreyta sem innihalda PCB. Loks er óheimilt að brenna PCB eða notuðu PCB um borð í skipum.

IV. KAFLI.

Merkingar.

9. gr.

Búnaður sem inniheldur PCB skal vera sérstaklega merktur. Sé áætlað magn PCB á milli 0.05% og 0.005% skal búnaðurinn merktur 6PCB-mengun < 0.05% &. Að auki skulu vera merkingar með upplýsingum um það hvernig farga skuli búnaðinum þegar að því kemur og hvernig standa skuli að viðhaldi og notkun hans. Merkingin skal vera á íslensku með greinilegu og auðlæsilegu letri.

V. KAFLI.

Móttaka og förgun.

10. gr.

Móttökustöðvar sem taka við PCB, notuðu PCB og búnaði sem inniheldur PCB skulu skrá magn, uppruna og tegund alls þess PCB sem tekið er á móti. Móttökuaðilar skulu afhenda þeim sem skilar PCB kvittun þar sem fram kemur tegund PCB og magn. Móttökuaðilar skulu halda sérstaka skrá sem allir eiga greiðan aðgang að og senda árlega yfirlit úr skránni til Hollustuverndar ríkisins. Í skránni skal koma fram uppruni, magn og tegund PCB og hvað móttökuaðili hafi gert við efnin.

11. gr.

Móttökustöðvar og förgunarstöðvar fyrir PCB, notað PCB og búnað sem inniheldur PCB skulu hafa til þess starfsleyfi samkvæmt ákvæðum gildandi mengunarvarnareglugerðar nr. 48/1994, ásamt síðari breytingum.

VI. KAFLI.

Meðferð olíuúrgangs.

12. gr.

Olíuúrgangur sem inniheldur meira en 0.005% af PCB skal meðhöndla sem PCB-spilliefni nema þegar hægt er að eyða PCB eða draga svo úr magni þess með endurmyndun að olían innihaldi ekki efnin umfram tilgreint hámark, sbr. ákvæði reglugerðar þessarar og mengunarvarnareglugerðar nr. 48/1994, ásamt síðari breytingum.

Olíuúrgangur sem notaður er sem eldsneyti má ekki innihalda önnur spilliefni umfram leyfileg mörk fyrir viðkomandi efni. Jafnframt má úrgangurinn ekki innihalda PCB í meiri styrk en sem nemur 0.005%.

VII. KAFLI.

Eftirlit.

13. gr.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga undir yfirmensjón Hollustuverndar ríkisins fer með eftirlit með framkvæmd þessarar reglugerðar. Vinnueftirlit ríkisins fer með eftirlit með framkvæmd og starfsemi sem fellur undir reglugerð þessa í samræmi við lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

VIII. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

14. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal farið samkvæmt lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir og lögum nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni ásamt síðari breytingum nema að þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Með mál sem kunna að rísa út af brotum gegn þessari reglugerð skal farið að hætti opinberra mála.

15. gr.

Reglugerð þessi er sett með stöð í 18. gr. laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni ásamt síðari breytingum og 5. gr. laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir og að höfðu samráði við félagsmálaráðuneytið hvað varðar þátt Vinnueftirlits ríkisins.

Einnig var höfð hliðsjón af þeim ákvæðum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið sem vísað er til í II. viðauka, XV. kafla 4. tl., tilskipun 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinnna skaðlegra efna og efnablandna ásamt breytingum í tilskipunum 85/467/EBE, 89/677/EBE og 91/339/EBE. Jafnframt er tekið mið af ákvæðum XX. viðauka samningsins, einkum tilskipun 75/439/EBE um förgun olíuúrgangs ásamt breytingum í tilskipun 87/101/EBE og tilskipun 96/59/EB um förgun fjöklóraðra bifnýla og fjöklóraðra terfenýla (PCB/PCT) sem leysir af hólmi tilskipun 76/403/EBE sem er í sama viðauka.

Reglugerð þessi öðlast gildi við birtingu. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 84/1996 um innflutning, notkun og förgun PCB efna, PCT efna og umhverfisskaðlegra staðgengilefna.

Viðauki I.

Merking búnaðar sem hefur innihaldið PCB.

Sérhver búnaður sem hefur innihaldið PCB skal vera skýrt merktur með óafmáanlegu letri þar sem eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram:

Búnaður sem hefur innihaldið PCB

Olía með PCB hefur verið fjarlægð og í staðinn var sett _____ (nafn staðgengilsefnis)

þann _____ (dagsetning)

af _____ (nafn þess sem framkvæmdi hreinsun)

Styrkur PCB í

olíu sem hætt var að nota _____% massahlutfall

olíu sem sett var í staðinn _____%massahlutfall.

Reglugerð

nr. 359/1998, um bifreiðagjald, sbr. reglugerð nr. 811/1998 um breytingu á henni.

1. gr.

Greiða skal til ríkissjóðs bifreiðagjald af bifreiðum sem skráðar eru hér á landi eins og nánar er kveðið á í reglugerð þessari.

Með gjaldskyldri bifreið er átt við vélknúið ökutæki sem uppfyllir eitt eða fleiri eftirtalinna skilyrða:

- a. Vélknúið ökutæki sem aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga og er á fjórum hjólum eða fleiri eða á þremur hjólum og 400 kg að eigin þyngd eða meira og hannað er til hraðari aksturs en 30 km á klukkustund eða aka má svo hratt án verulegra breytinga.
- b. Vélknúið ökutæki sem aðallega er ætlað til að draga annað ökutæki og hannað er til hraðari aksturs en 30 km á klukkustund.
- c. Vélknúið ökutæki sem aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga eða til að draga annað ökutæki og er búið beltum og eftir atvikum stýrimeiðum/stýrihjólum og er 400 kg. að eigin þyngd eða meira.

d. Fjórhljól er fellur í vörulið 8703 í viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, með síðari breytingum.

2. gr.

Bifreiðagjald skal sá greiða sem er skráður eigandi á gjalddaga. Hafi orðið eigendaskipti að bifreið án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda.

3. gr.

[Bifreiðagjald á hverju gjaldtímabili er 6,00 kr. fyrir hvert kg af eigin þyngd bifreiðar allt að 1.000 kg, 8,10 kr. fyrir hvert kg af eigin þyngd bifreiðar umfram það að 3.000 kg, en 2.000 kr. af hverju byrjuðu tonni af eigin þyngd bifreiðar umfram það. Þó skal gjaldið ekki vera lægra en 3.000 kr. og ekki hærri en 36.200 kr. á hverju gjaldtímabili.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 811/1998.

4. gr.

Gjalddagar bifreiðagjalds eru 1. janúar ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. janúar til 30. júní og 1. júlí ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. júlí til 31. desember. Eindagar bifreiðagjalds eru 15. febrúar og 15. ágúst ár hvert.

Sé bifreiðagjald ekki greitt í síðasta lagi á eindaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti, sbr. III. kafla laga nr. 25/1987, af því sem ógreitt er, talið frá og með gjalddaga.

Gjald vegna nýskráðra bifreiða skal greiðast í hlutfalli við skráningartíma þeirra á gjaldtímabilinu og telst gjaldskyldan frá og með afhendingu skráningarmerkis. Gjaldið reiknast fyrir heila mánuði þannig, að 15 dagar eða fleiri teljast heill mánuður en færri dögum skal sleppt. Bifreiðagjald skal þó aldrei vera lægra en 523 kr. Gjald vegna nýskráðra bifreiða fellur í eindaga við skráningu.

Ef bifreiðir sem hafa verið undanþegnar bifreiðagjaldi samkvæmt d-lið 5. gr. eru settar á skráningarmerki að nýju, skal greiða bifreiðagjald í hlutfalli við þann tíma sem eftir er af gjaldtímabilinu þegar skráningarmerki eru sett á bifreiðina og telst gjaldskyldan frá og með afhendingu skráningarmerkis. Gjaldið reiknast fyrir heila mánuði þannig, að 15 dagar eða fleiri teljast heill mánuður en færri dögum skal sleppt. Bifreiðagjald skal þó aldrei vera lægra en 1.141 kr. Gjald vegna skráðra bifreiða sem sett eru á skráningarmerki að nýju fellur í eindaga við afhendingu skráningarmerkis.

Við afskráningu bifreiða skal endurgreiða eða fella niður bifreiðagjald í hlutfalli við þann tíma sem eftir er af því gjaldtímabili sem er að liða þegar afskráning fer fram.

Endurgreiðslu bifreiðagjalds vegna afskráningar eða innlagnar skráningarmerkja annast innheimtumaður ríkissjóðs í viðkomandi umdæmi, í Reykjavík tollstjóri.

Eigi skal endurgreiða gjald af bifreið sem greitt hefur verið af þótt eigendaskipti verði.

5. gr.

Eftirtaldar bifreiðir skulu undanþegnar bifreiðagjaldi:

- a. Bifreiðir í eigu þeirra sem njóta örorkustyrks, örorkubóta, bensínstyrks eða umönnunarbóta og -greiðslna vegna örorku barna frá Tryggingastofnun ríkisins. Jafnframt eiga þeir öryrkjar sem notið hafa niðurfellingar skv. 1. másl. rétt á niðurfellingu ef þeir hafa öðlast rétt til ellilífeyrisgreiðslna eða dveljast á stofnun, sbr. 43. gr. laga nr. 117/1993, um almannatryggingar. Réttur til niðurfellingar bifreiðagjalds vegna þeirra sem njóta örorkustyrks, örorkubóta eða bensínstyrks er bundinn því skilyrði að bóta- eða styrkhafi sé annað hvort skráður eigandi í

ökutækjaskrá eða skráður umráðamaður í ökutækjaskrá samkvæmt eignarleigusamningi. Réttur til niðurfellingar bifreiðagjalds af bifreiðum í eigu þeirra sem fá greiddar umönnunarbætur eða -greiðslur vegna örorku barna nær til einnar bifreiðar og er bundinn því skilyrði að skráður eigandi bifreiðar samkvæmt ökutækjaskrá fari með forsjá barnsins. Óheimilt er að fella niður bifreiðagjald af bifreiðum sem eru yfir 3.500 kg að eigin þyngd og nýttar eru í atvinnurekstri. Ef sá sem á rétt á niðurfellingu bifreiðagjalds á fleiri en eina bifreið skal bifreiðagjald fellt niður af þeirri bifreið sem er þyngst.

- b. Bifreiðir í eigu björgunarsveita.
- c. Bifreiðir sem eru eldri en 25 ára í upphafi gjaldárs talið frá og með árgerðarári þeirra.
- d. [Bifreiðar þegar skráningarmerki hafa verið afhent skráningaraðila til varðveislu í minnst 15 daga samfellt. Undanþága þessi miðast við dagsetningu innlagnar skráningarmerkja. Jafnframt er innheimtumönnum ríkissjóðs heimilt að fella niður bifreiðagjald af ónýtum bifreiðum sem sannanlega hafa ekki verið í notkun á gjaldtímabilinu.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 811/1998.

6. gr.

Við árlega aðalskoðun bifreiðar skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnur á að greitt hafi verið af henni gjaldfallið bifreiðagjald. Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á bifreiðinni. Eiganda eða umráðamanni bifreiðar er þó ekki skylt að færa sönnur á að hafa greitt gjaldfallið bifreiðagjald fyrr en eftir eindaga.

Skráning bifreiðar skal ekki fara fram nema gjaldfallið bifreiðagjald hafi áður verið greitt af henni.

Óheimilt er að afhenda skráningarmerki sem afhent hafa verið til skráningaraðila til varðveislu nema greitt hafi verið bifreiðagjald fyrir þann tíma sem eftir er af gjaldtímabilinu.

Ef bifreiðagjald er ekki greitt fyrir eindaga skal lögreglustjóri, eftir kröfu innheimtumanns, taka af bifreiðinni skráningarmerki og afhenda skráningaraðila til geymslu.

Óheimilt er að skrá eigendaskipti að bifreið nema gjaldfallið bifreiðagjald hafi áður verið greitt.

7. gr.

Innheimtumaður ríkissjóðs annast álagningu, niðurfellingu, innheimtu og aðra framkvæmd bifreiðagjalds samkvæmt reglugerð þessari. Heimilt er að fela skoðunarstöðvum innheimtu bifreiðagjalds.

Ákvörðun innheimtumanns ríkissjóðs um bifreiðagjald er kæránleg til fjármálaráðuneytisins í samræmi við stjórnisýslulög nr. 37/1993.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 8. gr. laga nr. 39/1988, um bifreiðagjald með síðari breytingum, og öðlast gildi þann 1. júlí 1998. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 381/1994, um bifreiðagjald, með síðari breytingum.

Reglugerð

nr. 436/1998, um vörugjald, sbr. reglugerð nr. 52/2000 um breyting á henni.

I. KAFLI

Gjaldskyldar vörur og undanþágur

1. gr.

Gjaldskyldar vörur

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af innfluttum vörum og vörum sem eru framleiddar, unnið er að eða er pakkað innanlands.

Gjaldskyldan nær til vara, nýrra sem notaðra, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í viðauka I við lög nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum.

Við flokkun til gjaldskyldu skal fylgt flokkunarreglum tollalaga nr. 55/1987.

Skattstjórar og innlendir framleiðendur vöru geta óskað eftir ákvörðun tollstjóra um tollflokkun framleiðsluvöru samkvæmt ákvæðum 142. gr. tollalaga. Skattstjóri og framleiðandi geta skotið ákvörðun tollstjóra um tollflokkun vöru til ríkistollanefndar, sbr. 101. gr. tollalaga. Ákvörðun tollstjóra um tollflokkun er bindandi fyrir framleiðanda og skattyfirvöld.

2. gr.

Undanþágur

Vörur sem seldar eru úr landi eru ekki gjaldskyldar. Sala á gjaldskyldum vörum til varnarliðsins á Keflavíkurflugvelli, sbr. lög nr. 110/1951, og sala í tollfrjálsum verslunum, sbr. VIII. kafla tollalaga, telst sala úr landi í skilningi reglugerðar þessarar. Sala til einstakra varnarliðsmanna er hins vegar gjaldskyld samkvæmt almennum reglum.

Sala á hráefni eða efnivöru til handhafa vörugjaldsskírteina er undanþegin vörugjaldi samkvæmt ákvæðum V. kafla. Jafnframt vörusala til sérstaklega skráðra heildsala, sbr. 3. mgr. 9. gr.

Vörur sem um ræðir í 5. gr. tollalaga, eru ekki gjaldskyldar við tollafgreiðslu, enda sé gætt þeirra skilyrða sem að öðru leyti gilda um tollfrelsi þessara vara. Þeir sem um ræðir í 3. gr. tollalaga eru og undanþegnir gjaldskyldu við innflutning, enda fullnægi þeir settum skilyrðum um tollfrjálstan innflutning. Um innflutning sérstaklega skráðra heildsala fer eftir 3. mgr. 9. gr.

II. KAFLI

Gjaldflokkar og gjaldstofn

3. gr.

Gjaldflokkar og gjaldstofn magngjalds

Af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer í A lið viðauka I við lög um vörugjald skal greiða vörugjald fyrir hvert kílógramm vörunnar án umbúða, eftir því sem tilgreint er í viðaukanum. Af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer í B lið viðaukans skal greiða vörugjald fyrir hvern lítra vörunnar án umbúða, eftir því sem tilgreint er í viðaukanum.

4. gr.

Gjaldflokkar verðgjalds

Af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer í C lið viðauka I við lög um vörugjald skal greiða 15% vörugjald. Af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer í D lið viðaukans skal greiða 20% vörugjald. Af vörum sem flokkast undir tollskrárnúmer í E lið viðaukans skal greiða 25% vörugjald.

5. gr.

Gjaldstofn verðgjalds við innflutning

Gjaldstofn vörugjalds af innfluttum vörum, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í C-E liðum í viðauka I við lög um vörugjald er tollverð þeirra eins og það er ákveðið í 8.-10. gr. tollalaga, að viðbættum tollum eins og þeir eru ákveðnir samkvæmt þeim lögum.

6. gr.

Gjaldstofn verðgjalds af innlendri framleiðsluvöru

Gjaldstofn vörugjalds af vörum sem framleiddar eru, unnið er að eða er pakkað innanlands og flokkast undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í C-E liðum í viðauka I við lög um vörugjald er verksmiðjuverð þeirra.

Verksmiðjuverð er söluverð vöru frá framleiðanda án frádráttar nokkurs kostnaðar eða þjónustugjalds.

Samsvari verksmiðjuverð ekki heildarandvirði vöru, t.d. vegna þess að kaupandi eða annar framleiðandi leggur til hráefni, efnivörur eða annað verðmæti sem vörugjald hefur ekki þegar verið greitt af, skal heildarandvirði vörunnar teljast gjaldstofn til vörugjalds.

Ef framleiðandi er jafnframt heildsali eða smásali vöru eða ef verksmiðjuverð vöru liggur ekki fyrir af öðrum ástæðum skal gjaldstofn vera almennt gangverð á sömu eða sams konar vöru við sölu frá framleiðendum. Ef slíkt almennt gangverð liggur ekki fyrir skal gjaldstofn vera verksmiðjuverð framleiðanda á sömu eða sams konar vöru í sambærilegum viðskiptum við óháða aðila.

Ef framleiðandi og kaupandi eru háðir hvor öðrum í skilningi 2. mgr. 8. gr. tollalaga er skattfyrirvöldum heimilt að ákvarða gjaldstofn vörugjalds samkvæmt ákvæðum 4. mgr.

III. KAFLI

Gjaldskyldir aðilar og skráning

7. gr.

Gjaldskyldir aðilar

Skylda til að standa skil á vörugjaldi hvílir á þessum aðilum:

Innflytjendum, þ.e. öllum þeim sem flytja til landsins vörugjaldsskyldar vörur hvort sem er til eigin nota, framleiðslu eða endursölu.

Gjaldskyldum framleiðendum, þ.e. öllum þeim sem framleiða, vinna að eða pakka vörugjaldsskyldum vörum innanlands.

Sérstaklega skráðum heildsölum, þ.e. þeim sem flytja inn eða kaupa innanlands vörugjaldskyldar vörur til heildsölu og fengið hafa sérstaka skráningu hjá skattstjóra, sbr. 9. gr.

8. gr.

Tilkynningarskylda og skráning

Aðilar, sem eru gjaldskyldir skv. 7. gr., að undanskildum þeim sem flytja vörur til landsins til eigin nota, skulu ótilkvaddir og eigi síðar en 15 dögum áður en vörugjaldsskyld starfsemi hefst, tilkynna atvinnurekstur sinn eða starfsemi til skráningar hjá skattstjóranum í Reykjavík sem annast skráningu sjaldskyldra aðila.

Breytingar, sem verða á starfsemi eftir að skráning hefur farið fram, skal tilkynna eigi síðar en 15 dögum eftir að breyting átti sér stað.

9. gr.

Sérstök skráning heildsala

Aðilar, sem flytja inn eða kaupa innanlands gjaldskyldar vörur til heildsölu, geta sótt um sérstaka skráningu til skattstjórans í Reykjavík. Slík skráning veitir aðilum heimild til að gera upp vörugjald miðað við breytingu á birgðastöðu á uppgjörstímabili.

Skilyrði skráningar skv. 1. mgr. eru:

1. Að aðili hafi heildsöluleyfi.
 2. Að aðili haldi sérstakt birgðabókhald yfir vörur, sem vegna skráningarinnar lúta sérreglum um uppgjör vörugjalds, í samræmi við reglur sem ríkisskattstjóri setur.
- Sérstaklega skráðum heildsölum er heimilt að flytja gjaldskyldar vörur til landsins eða kaupa gjaldskyldar vörur innanlands af gjaldskyldum aðilum samkvæmt 2. og 3. tölul. 7. gr. án þess að með því stofnist skylda til greiðslu vörugjalds á þeim tímapunkti, enda framvísi þeir skírteini því til staðfestingar.

IV. KAFLI

Uppgjörstímabil, gjalddagar, álagning, álag o.fl.

10. gr.

Uppgjörstímabil og gjalddagar

Hvert uppgjörstímabil skráðra aðila, sbr. III. kafla, er tveir mánuðir; janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október og nóvember og desember. Gjalddagi hvers uppgjörstímabils er 28. dagur annars mánaðar eftir lok þess.

11. gr.

Álagning vörugjalds við innflutning

Tollstjóri skal annast álagningu vörugjalds við tollafgreiðslu á innfluttum vörum.

12. gr.

Álagning vörugjalds innanlands

Vörugjald innanlands, sbr. 2. og 3. tölul. 7. gr., reiknast við sölu eða afhendingu gjaldskyldrar vöru og skiptir ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla kaupanda fer fram.

Gjaldskyldir aðilar skv. 2. og 3. tölul. 7. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils skila vörugjaldsskýrslu vegna sölu eða afhendingar á því tímabili. Þeir sem selja gjaldskyldar vörur án vörugjalds skv. 1. og 2. mgr. 2. gr. skulu gera grein fyrir þeirri sölu á vörugjaldsskýrslu. Að öðru leyti skal vörugjaldsskýrsla vera í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Ríkisskattstjóri getur ákveðið að mismunandi vörugjaldsskýrslur verði fyrir gjaldskylda framleiðendur og sérstaklega skráða heildsala.

Skattstjóri ákvarðar vörugjald aðila samkvæmt þessari grein. Skattstjóri áætlar vörugjald af viðskiptum þeirra aðila sem skila ekki vörugjaldsskýrslu innan tilskilins tíma, senda enga skýrslu eða ef skýrslu eða fylgigögnum er ábótavant. Skattstjóri tilkynnir innheimtumanni og gjaldskyldum aðila um áætlanir og leiðréttingar sem gerðar hafa verið.

13. gr.

Innheimta vörugjalds

Tollstjóri innheimtir vörugjald af innflutningi aðila sem flytja inn vörur til eigin nota við tollafgreiðslu.

Skráðir innflytjendur skv. 1. mgr. 8. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs vörugjald af gjaldskyldum vörum sem voru tollafgreiddar á tímabilinu í samræmi við álagningu samkvæmt 11. gr.

Gjaldskyldir framleiðendur skv. 2. tölul. 7. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs vörugjald af gjaldskyldum vörum sem voru seldar eða afhentar á tímabilinu.

Sérstaklega skráðir heildsalar skv. 3. tölul. 7. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs vörugjald af gjaldskyldum

vörum sem þeir hafa keypt eða fengið tollafgreiddar á tímabilinu eða voru til staðar í birgðum í upphafi tímabilsins en eru ekki til staðar í birgðum við lok þess samkvæmt birgðabókhalda.

14. gr.

Álag og dráttarvextir

Sé vörugjald ekki greitt á tilskildum tíma skal aðili sæta álagi til viðbótar því vörugjaldi sem honum ber að standa skil á. Sama gildir ef vörugjaldsskýrslu hefur ekki verið skilað eða henni er ábótavant og vörugjald því áætlað, nema aðili hafi greitt fyrir gjalddaga vörugjaldsins upphæð er til áætlunarinnar svarar eða gefið fyrir lok kærufrests fullnægjandi skýringu á vafaatriðum. Vörugjald telst greitt á tilskildum tíma hafi greiðsla sannanlega verið pósthögð á gjalddaga.

Álag skv. 1. mgr. skal vera 1% af þeirri upphæð sem vangreidd er fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærri en 10%.

Sé vörugjald ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem gjaldfallið er.

V. KAFLI

Vörugjaldsskírteini og endurgreiðslur

15. gr.

Skírteini framleiðenda sem nota vörugjaldsskytt hráefni eða efnivöru

Framleiðendur vöru, sem nota í framleiðslu sína hráefni eða efnivöru sem ber vörugjald, geta fengið heimild hjá skattstjóranum í Reykjavík til að kaupa slíkt hráefni eða efnivöru án vörugjalds, sbr. 1. málsl. 2. mgr. 2. gr.

Framleiðandi sem óskar eftir heimild skv. 1. mgr. skal sækja um hana til skattstjórans í Reykjavík í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Í umsókn skal m.a. tilgreina heiti og tollflokkun hráefnis eða efnivöru sem nýtt er til framleiðslunnar.

Telji skattstjórinn í Reykjavík að fullnægjandi upplýsingar séu fram komnar gefur hann út sérstakt skírteini til framleiðanda. Skírteinið heimilar viðkomandi framleiðanda að kaupa innanlands án vörugjalds hráefni eða efnivöru til nota í eigin framleiðslu. Skírteinið veitir framleiðanda jafnframt rétt til niðurfellingar eða endurgreiðslu vörugjalds af innflutningi á hráefni eða efnivöru til nota í eigin framleiðslu. Tilgreina skal í skírteinið til hvaða vörutegunda það tekur.

Heimild til undanþágu og réttur til endurgreiðslu samkvæmt þessari grein nær einungis til hráefnis eða efnivöru sem verður hluti af hinni endanlegu framleiðsluvöru. Heimildin nær hins vegar hvorki til kaupa eða innflutnings á efnivörum til byggingar eða viðhalds á fasteignum né til nýsmíði eða viðgerðar á ökutækjum.

16. gr.

Niðurfelling eða endurgreiðsla vörugjalds af innfluttu hráefni eða efnivöru

Innflytjandi getur á gjalddaga hvers uppgjörstímabils fengið fellt niður eða endurgreitt vörugjald af vöru sem hann hefur flutt til landsins og vörugjald reiknaðist af við innflutning, hafi hann á uppgjörstímabilinu selt vöruna sem hráefni eða efnivöru til handhafa vörugjaldsskírteinis skv. 15. gr. Sama gildir um innflutning handhafa vörugjaldsskírteinis skv. 15. gr. á hráefni eða efnivöru til nota í eigin framleiðslu.

Skilyrði niðurfellingar eða endurgreiðslu samkvæmt 1. málsl. 1. mgr. er að kaupandi framvísi vörugjaldsskírteini skv. 15. gr. við kaupin og innflytjandi skrái númer þess og gildistíma á sölureikninginn.

Sækja skal um niðurfellingu eða endurgreiðslu skv. 1. mgr. í sérstakri skýrslu til skattstjórans í Reykjavík, sem vera skal í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Í

endurgreiðsluskýrslu skulu m.a. koma fram upplýsingar um sölu eða nýtingu þess hráefnis eða efnivöru sem endurgreiðslubeiðnin snertir, þar með talið heiti kaupenda, heiti vöru, heildarmagn hennar og fjárhæð vörugjalds sem óskað er endurgreiðslu á. Innflytjanda er heimilt að láta skattstjóra í té yfirlit yfir þá viðskiptavini sem kaupa af honum hráefni eða efnivöru án vörugjalds á grundvelli vörugjaldsskírteinis skv. 15. gr. og þarf hann þá ekki að tilgreina nöfn kaupenda á skýrslu hverju sinni. Skýrslu skal skilað eigi síðar en 15 dögum fyrir gjalddaga uppgjörstímabils.

Fallist skattstjórinn í Reykjavík á skýrsluna án frekari skýringa skal niðurfelling eða endurgreiðsla fara fram á gjalddaga. Sé endurgreiðsluskýrslu ekki skilað fyrir en að loknum tilgreindum tímafesti skal endurgreiðsla fara fram að að liðnum 15 dögum frá skilum hennar.

Flytji handhafi vörugjaldsskírteinis skv. 15. gr. inn hráefni eða efnivörur eingöngu til nota í eigin framleiðslu getur hann fengið sjálfkrafa niðurfellingu samkvæmt þessari grein, þ.e. án umsóknar skv. 3. mgr., enda óski hann þess við skattstjórann í Reykjavík.

Niðurfelling eða endurgreiðsla vörugjalds samkvæmt þessari grein er kæránleg skv. 23. gr. Kæru skal þó beint til skattstjórans í Reykjavík.

17. gr.

Skírteini heildsala

Fái heildsali sérstaka skráningu skv. 9. gr. gefur skattstjóri út viðeigandi skírteini honum til handa, sbr. 3. mgr. 9. gr.

18. gr.

Gildistími vörugjaldsskírteina o.fl.

Gildistími skírteina skv. 15. og 17. gr. skal [vera að hámarki 24 mánuðir í senn]¹⁾.

Noti skírteinishafi skv. 15. gr. vöru, sem hann hefur keypt gegn framvísun skírteinis, á annan hátt en til framleiðslu skal hann innheimta og standa skil á vörugjaldi af heildarandvirði vörunnar við afhendingu hennar til annars aðila eða við úttekt til eigin nota. Jafnframt getur skattstjóri þá afturkallað samþykki til sjálfkrafa endurgreiðslu skv. 5. mgr. 16. gr.

Brjóti sérstaklega skráður heildsali gegn reglum, sem ríkisskattstjóri setur, getur skattstjóri afturkallað skírteini skv. 17. gr. og eftir atvikum endurákvarðað vörugjald frá og með þeim tíma sem aðili telst hafa brotið gegn reglunum.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 52/2000.

VI. KAFLI

Bókhald o.fl.

19. gr.

Vörugjald sem stofn til virðisaukaskatts

Vörugjald myndar stofn til virðisaukaskatts hvort sem vara er flutt inn eða keypt innanlands.

20. gr.

Bókhald

Gjaldskyldir aðilar, sbr. 7. gr., aðrir en þeir sem flytja inn gjaldskyldar vörur til eigin nota, skulu haga bókhaldi sínu þannig að skattyfirvöld geti á hverjum tíma gengið úr skugga um réttmæti skýrslna um vörugjald.

Sala og önnur afhending gjaldskyldra aðila skv. 2. og 3. tölul. 7. gr. á gjaldskyldum vörum er gjaldskyld að því marki sem þeir geta ekki sýnt fram á með bókhaldi og gögnum þess að hún sé undanþegin. Vanræki aðili að leggja vörugjald á gjaldskylda vöru ber honum eigi að síður að standa skil á gjaldinu.

Í bókhaldi gjaldskyldra aðila skv. 2. og 3. tölul. 7. gr. skal færa sérstaka reikninga fyrir innkaup og sölu gjaldskyldrar vöru. Reikninga þessa má færa í lok hvers uppgjörstímabils, enda sé á grundvelli þeirra hægt að reikna með beinum hætti fjárhæðir vörugjalds. Þeir sem selja bæði gjaldskyldar og gjaldfrjálsar vörur skulu halda sölu gjaldskyldra vara greinilega aðgreindri í bókhaldi sínu. Jafnframt skal aðgreina gjaldskylda sölu frá undanþeginni samkvæmt 1. og 2. mgr. 2. gr. Loks skal aðgreina sölu og innkaup gjaldskyldrar starfsemi eftir gjaldtegund og gjaldflokkum, sbr. 3. og 4. gr. Auk framangreinds ber sérstaklega skráðum heildsölum að haga bókhaldi sínu eftir reglum, sem ríkisskattstjóri setur.

Ríkisskattstjóri getur sett nánari reglur um færslur bókhalds samkvæmt þessari grein.

21. gr.

Útgáfa sölureikninga

Gjaldskyldur aðili skv. 2. og 3. tölul. 7. gr. skal færa sölu og aðra afhendingu á sölureikning þannig að magn, tegund og heildarverð vöru ásamt fjárhæð vörugjalds komi fram.

Sé fallið frá innheimtu vörugjalds vegna undanþágu skv. 2. mgr. 2. gr., sbr. 15. eða 17. gr., skal tilgreina á sölureikningi númer og gildistíma vörugjaldsskírteinis sem kaupandi framvísar.

Til sönnunar á undanþágu vegna sölu úr landi skal seljandi varðveita útflutningsskýrslur eða sambærileg útflutningsgögn með viðkomandi sölureikningi. Til sönnunar á undanþágu vegna sölu til varnarliðsins skal varðveita pöntunarseðla eða önnur sambærileg gögn frá varnarliðinu með viðkomandi sölureikningi.

Þegar heildsali sem fengið hefur sérstaka skráningu skv. 9. gr. kaupir gjaldskyldar vörur án vörugjalds skal tilgreina á sölureikningi það magn eða það verð sem myndar gjaldstofn vörugjalds.

Seljendum vöru, sem ekki er vörugjaldsskyld, er óheimilt að tilgreina vörugjald á sölureikning. Geri þeir það, skulu þeir skila gjaldinu í ríkissjóð, nema leiðréttingu verði komið við gagnvart kaupanda vörunnar. Sama gildir um gjaldskylda aðila, sbr. 7. gr., sem tilgreina á reikningum sínum of hátt vörugjald eða vörugjald af viðskiptum sem ekki eru gjaldskyld. Til sönnunar á leiðréttingu skal gefa út kreditreikning til kaupanda.

VII. KAFLI

Kærum, málsmeðferð o.fl.

22. gr.

Kærum

Heimilt er að kæra ákvörðun vörugjalds innan 30 daga frá því gjaldið var ákveðið. Kærufrestur reiknast frá póstlagningu tilkynningar um gjaldákvörðun. Við ákvörðun vörugjalds án sérstakrar tilkynningar til kæranda reiknast kærufrestur þó frá gjalddaga uppgjörstímabilsins. Kæru skal beint til þess tollstjóra eða þess skattstjóra sem annaðist ákvörðun gjaldsins. Varði kæra eingöngu skráningu aðila skv. 8. eða 9. gr. skal kæru þó beint til skattstjórans í Reykjavík. Kæru skal fylgja skriflegur rökstuðningur. Innsend fullnægjandi vörugjaldsskýrsla skal tekin sem kæra þegar um er að ræða áætlanir skv. 3. mgr. 12. gr. Tollstjóri eða skattstjóri skal kveða upp skriflegan rökstuddan úrskurð um kærana og tilkynna hann í ábyrgðarbréfi innan 30 daga frá lokum kærufrests.

Gjaldskyldur aðili og ríkistollstjóri geta skotið úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. til ríkistollanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð.

Gjaldskyldur aðili og ríkisskattstjóri geta skotið úrskurði skattstjóra skv. 1. mgr. til yfirkattanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð.

23. gr.

Gildissvið gagnvart tollalögum og lögum um virðisaukaskatt

Að því leyti sem eigi er ákveðið í reglugerð þessari um gjaldskyldu, álagningu, tilhögun bókhalds, eftirlit, viðurlög, málsmeðferð, kærur, innheimtu, stöðvun tollafgreiðslu eða atvinnurekstrar og aðra framkvæmd varðandi vörugjald skulu gilda, eftir því sem við geta átt, ákvæði tollalaga um vörugjald við innflutning, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim, og laga um virðisaukaskatt um vörugjald innanlands, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

24. gr.

Gildistökuákvæði

Reglugerð þessi, er sett samkvæmt heimild í 1. mgr. 13. gr., sbr. 8. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, og öðlast gildi þegar í stað. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 356/1996, um vörugjald, með síðari breytingum.

Ákvæði til bráðabirgða

I

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til innfluttra vara sem tollafgreiddar eru frá og með 1. júlí 1998. Jafnframt til allra innlendra framleiðsluvara sem seldar eða afhentar eru frá og með uppgjörstímabilinu júlí og ágúst 1998.

II

Vörugjaldsskírteini gjaldskyldra framleiðenda, er fengið hafa vörugjaldsskírteini á grundvelli 21. gr. reglugerðar nr. 356/1996, sem í gildi eru við gildistöku reglugerðar þessarar, halda gildi sínu, þó ekki varðandi innflutning, til og með 31. janúar 1999.

III

Víkja má frá reglunni í 2. mgr. 16. gr. ef kaupandi hefur ekki fengið vörugjaldsskírteini útgefið hjá skattstjóra, enda staðfesti skattstjóri þá skriflega gagnvart seljanda að viðkomandi hafi sótt um vörugjaldsskírteini skv. 15. gr. vegna kaupa á nánar tilteknu hráefni og efnivöru. Staðfestingin er þá fylgiskjal með reikningsafriti seljanda. Ákvæðið gildir til 31. ágúst 1998.

Reglugerð

nr. 505/1998, um áfengisgjald, sbr. reglugerð nr. 527/2000 og 437/2005 um breytingu á henni.

I. KAFLI

Gjaldskylda, gjaldskyldir aðilar, gjaldflokkar.

Gjaldskylda.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt gjald, áfengisgjald, af áfengi samkvæmt reglugerð þessari. Áfengi telst vera hver sá vökvi sem í er meira en 2,25% af vínanda að rúmmáli. Áfengismagn og áfengisinnihald skal ákveða við 20°C.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. skulu vörur sem innihalda meira en 2,25% af vínanda, en eru óhæfar til neyslu og ekki er hægt að gera neysluhæfar, undanþegnar áfengisgjaldi.

Gjaldskyldir aðilar og skráning.

2. gr.

Gjaldskyldir eru allir þeir sem flytja inn áfengi eða framleiða áfengi hér á landi, til sölu eða vinnslu.

Enn fremur skulu þeir greiða áfengisgjald sem flytja áfengi með sér til landsins eða fá það sent erlendis frá, til eigin nota.

Ríkisskattstjóri skal halda skrá yfir gjaldskylda aðila skv. 1. mgr. Eigi skal færa aðila á skrá nema hann hafi tilskilið leyfi ríkislögreglustjóra skv. 6., 8. og 9. gr. áfengislaga nr. 75/1998.

Gjaldflokkar.

3. gr.

Áfengisgjald skal vera sem hér segir á hvern sentilítra af vínanda í hverjum lítra hins áfenga drykkjar samkvæmt flokkun hans í tollskrá:

1. 58,70 kr. á hvern sentilítra umfram 2,25 sentilítra af öli sem flokkast í vörulið 2203, svo og af vörum sem innihalda blöndur af öli og óáfengum drykk og flokkast í vörulið 2206.
2. 52,80 kr. á hvern sentilítra umfram 2,25 sentilítra af eftirtöldum vörum, enda sé varan að hámarki 15% að styrkleika og innihaldi eingöngu vínanda sem myndast hefur við gerjun, án hvers kyns eimingar:
 - a. víni sem flokkast í vöruliði 2204 og 2205.
 - b. gerjuðum drykkjarvörum sem flokkast í vörulið 2206, annað hvort óblönduðum eða þynntum með sams konar óáfengri drykkjarvöru og er að finna í hinni íblönduðu drykkjarvöru (t.d. cider).
3. [70,80 kr.]¹⁾ á hvern sentilítra af öðru áfengi.

Gjald skv. 1. mgr. skal reiknast hlutfallslega á brot af sentilítra af vínanda, reiknað með tveimur aukastöfum, og brot af lítra hins áfenga drykkjar.

Ef umbúðir vöru greina ekki magn eða styrkleika áfengis sem aðilar sem tilgreindir eru í 2. mgr. 2. gr. flytja til landsins eða fá sent erlendis frá er töllyfírvöldum heimilt að meta magn eða styrkleika áfengis og ákvarða gjald samkvæmt því.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

II. KAFLI

Álagning, uppgjörstímabil, gjalddagi o.fl.

Álagning.

4. gr.

Áfengisgjald af innfluttu áfengi skal innheimt ásamt aðflutningsgjöldum við tollafgreiðslu nema annað leiði af reglugerð þessari.

Af áfengi, sem framleitt er innanlands til sölu þar, reiknast gjald við sölu eða afhendingu vörunnar frá verksmiðju eða framleiðanda til kaupanda og skiptir ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla fer fram.

Verði rýrnun á vörulager án þess að sala eða afhending komi fram í birgðabókhaldber gjaldskyldum framleiðanda ótilkvöddum að greiða áfengisgjald vegna vörurýrnunar á því uppgjörstímabili þegar rýrnunar verður vart.

Greiðslufrestur við innflutning.

5. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 4. gr. er tollstjórum heimilt að veita skráðum innflytjendum greiðslufrest á áfengisgjaldi vegna tollafgreiðslu á innfluttu áfengi.

[Hvert uppgjörstímabil vegna greiðslufrests á áfengisgjaldi við innflutning er frá 1.–15. hvers mánaðar og frá 16. til loka hvers mánaðar. Gjaldalagi er annar virkur dagur eftir lok hvers uppgjörstímabils. Innflytjandi skal eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddur greiða tollstjóra áfengisgjald vegna tollafgreiðslna á því tímabili. Um greiðslufrest á áfengisgjaldi gilda að öðru leyti ákvæði reglugerðar nr. 390/1999, um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum.]^{1) 2)}

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 527/2000.

2) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og

öðlaðist gildi 10. maí 2005.

Gjalddagi og uppgjörstímabil framleiðenda innanlands.

6. gr.

Hvert uppgjörstímabil vegna innlendrar framleiðslu er frá 1. til 15. hvers mánaðar og frá 16. til loka hvers mánaðar.

Framleiðandi skal eftir lok hvers uppgjörstímabils ótilkvaddur greiða innheimtumanni ríkissjóðs, í umdæmi því þar sem hann er heimilisfastur, áfengisgjald sem honum ber að standa skil á.

Áfengisgjaldi af innlendri framleiðslu, ásamt áfengisgjaldsskýrslu í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður, skal skila eigi síðar en á gjalddaga. Gjaldalagi er annar virkur dagur eftir lok uppgjörstímabils.

[Vangreitt áfengisgjald.

7. gr.

Sé áfengisgjald ekki greitt á gjalddaga, sbr. 2. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 6. gr., skal aðili sæta álagi til viðbótar því gjaldi sem honum ber að standa skil á. Sama gildir ef framleiðandi hefur ekki skilað áfengisgjaldsskýrslu eða henni verið ábótavant og áfengisgjald því áætlað, nema aðili hafi greitt fyrir gjalddaga upphæð er til áætlunar svarar eða gefið fyrir lok kærufrests fullnægjandi skýringu á vafaatriðum.

Álag skv. 1. mgr. skal vera 1% af þeirri upphæð sem vangreidd er, fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærra en 10%.

Sé áfengisgjald ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem gjaldfalið er. Dráttarvextir skulu reiknaðir frá og með gjalddaga.

Verði vanskil á greiðslu áfengisgjalds skal tollstjóri synja innflytjanda eða framleiðanda um frekari greiðslufrest meðan vanskil vara.

Ef um er að ræða ítrekuð eða stórfelld vanskil á greiðslu áfengisgjalds, álags skv. 2. mgr. eða dráttarvaxta skv. 3. mgr. getur tollstjóri án fyrirvara stöðvað tollafgreiðslu á öðrum vörum til skuldara eða látið lögreglu stöðva atvinnurekstur skuldarans m.a. með því að setja starfsstöðvar, skrifstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli þar til full skil eru gerð, enda telji tollstjóri hagsmuni ríkissjóðs ekki verða tryggð með öðrum hætti.]¹⁾

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

III. KAFLI

Eftirgjöf áfengisgjalds.

Undanþágur frá áfengisgjaldi.

[8 gr.]¹⁾

Eftirfarandi er undanþegið áfengisgjaldi:

1. Sala áfengis úr landi.
2. Innflutningur og sala áfengis til varnarliðsins á Keflavíkurflugvelli, sbr. lög nr. 110/1951.
- [3. Innflutningur og sala áfengis í tollfrjálsar verslanir og tollfrjálsar forðageymslur.]¹⁾
4. Innflutningur og sala til aðila sem njóta skattfrelsis hér á landi samkvæmt alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að. Við sölu til þessara aðila er skilyrði að seljandi hafi í bókhaldi sínu áritaða heimild frá utanríkisráðuneytinu.
- [5. Innflutningur ferðamanna og farmanna á áfengi við komu frá útlöndum, í samræmi við ákvæði reglugerðar um tollmeðferð vara sem ferðamenn og farmenn hafa með sér við komu til landsins.]²⁾
6. Innflutningur og sala til lækna og lyfsala sem heimild hafa til að selja áfengi sem talið er upp í lyfjaskrá og selt sem lyf.
7. Innflutningur og sala til framleiðenda sem hafa leyfi til framleiðslu áfengis samkvæmt 6. gr. áfengislaga, í samræmi við ákvæði [12. gr.]⁴⁾ reglugerðar þessarar.
8. Innflutningur og sala á neysluhæfum vínanda til framleiðslu á óneysluhæfum vínanda til iðnþarfa, efnarannsóknna, náttúrugripasafna og annarra verklegra nota, í samræmi við ákvæði [12. gr.]⁴⁾

1) Sbr. 1. lið. 3. gr. reglugerðar nr. 527/2000.

3) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

4) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

[Niðurfelling eða endurgreiðsla áfengisgjalds af innfluttu áfengi vegna síðari sölu eða förgunar.

[9. gr.]²⁾

Tollstjóri skal fella niður eða endurgreiða áfengisgjald sem hefur þegar verið reiknað eða greitt af innfluttu áfengi sem síðar er afhent eða selt úr landi, til varnarliðsins á Keflavíkurflugvelli, í tollfrjálsar verslanir, í tollfrjálsar forðageymslur, í almennar tollvörugueymslur, á frísvæði eða til aðila sem njóta skattfrelsis hér á landi samkvæmt alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að. Umsókn skulu fylgja afrit sölureikninga og önnur þau gögn sem tollstjóri telur nauðsynleg. Að öðru leyti skal fara um endurgreiðsluna eftir ákvæðum reglugerðar nr. 545/1990, um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum vegna endursendingar, eyðileggingar, rýrnunar, skemmda, vöntunar eða endursölu til útlanda o.fl., með síðari breytingum.

Tollstjóri skal fella niður eða endurgreiða áfengisgjald sem hefur þegar verið reiknað eða greitt af innfluttu áfengi sem síðar er fargað undir eftirliti tollyfirvalda.]¹⁾

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 527/2000

2) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

[Frádráttur áfengisgjalds af áfengi framleiddu hér á landi vegna síðari skila til framleiðanda til endursölu eða förgunar.

[10. gr.]²⁾

Við uppgjör innlendra framleiðenda skal þeim heimilt að draga frá þegar greitt áfengisgjald frá fyrri uppgjörstímabilum af áfengi sem framleiðandi hefur móttengið að nýju frá kaupanda til endursölu eða förgunar undir eftirliti ríkisskattstjóra.]^{1) 2)}

1) Sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 527/2000

2) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

Áfengisgjaldsskírteini.

[11. gr.]

Framleiðendur áfengis geta fengið heimild hjá ríkisskattstjóra til niðurfellingar á áfengisgjaldi við eigin innflutning eða kaup á áfengi eða vínanda í framleiðslu sína. Sömuleiðis geta framleiðendur á óneysluhæfum vínanda til iðnþarfa, efnarannsóknna og annarra verklegra nota fengið heimild hjá ríkisskattstjóra til niðurfellingar á áfengisgjaldi við eigin innflutning eða kaup á vínanda í framleiðslu sína.

Aðilar sem verða sannanlega að nýta neysluhæfan vínanda til iðnþarfa, efnarannsóknna eða annarra verklegra nota geta fengið heimild hjá ríkisskattstjóra til kaupa á vínanda án áfengisgjalds.

Aðilar sem óska eftir heimild til niðurfellingar gjalds við innflutning eða kaup á áfengi eða vínanda samkvæmt ákvæðum 1. og 2. mgr. skulu sækja um heimild til ríkisskattstjóra. Umsókn skal vera á því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

Telji ríkisskattstjóri að fullnægjandi upplýsingar séu komnar fram gefur hann út sérstakt skírteini til viðkomandi. Í skírteininu skulu tilgreindar heimildir til niðurfellingar gjalds vegna innflutnings eða kaupa á áfengi eða vínanda, eftir því sem við á hverju sinni. Ríkisskattstjóri getur takmarkað magn áfengis eða vínanda sem heimilt sé að fá gjald fellt niður af á grundvelli skírteinis.

Niðurfelling og endurgreiðsla gjalds vegna innflutnings eða kaupa skírteinishafa.

[12. gr.]¹⁾

Handhafar áfengisgjaldsskírteinis skv. 1. mgr. [11 gr.]¹⁾, sbr. 4. mgr. sömu greinar, skulu fá fellt niður gjald við innflutning á áfengi eða vínanda til framleiðslu sinnar.

Innflytjandi getur á gjalddaga hvers uppgjörstímabils fengið endurgreitt gjald af áfengi eða vínanda sem hann hefur flutt til landsins og gjald reiknaðist af við innflutninginn, hafi hann selt vöruna án áfengisgjalds til handhafa áfengisgjaldsskírteinis. Skilyrði endurgreiðslu er að kaupandi framvísi skírteini við kaupin og innflytjandi skrái númer þess og gildistíma á sölureikninginn.

Sækja skal til ríkisskattstjóra um endurgreiðslu skv. 2. mgr. á sérstakri skýrslu sem vera skal á því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Á skýrslunni skulu koma fram upplýsingar um sölu þess áfengis eða vínanda sem endurgreiðslubeiðnin snertir, m.a. heiti kaupenda, heildarsölumagn og fjárhæð gjalds sem óskað er endurgreiðslu á. Innflytjanda er heimilt að láta ríkisskattstjóra í té yfirlit yfir þá viðskiptavinum sem kaupa af honum vínanda eða áfengi án áfengisgjalds á grundvelli skírteinis og þarf hann þá ekki að tilgreina nöfn kaupenda á skýrslu hverju sinni. Skýrslu skal skilað eigi síðar en tveimur dögum fyrir gjalddaga uppgjörstímabils.

Fallist ríkisskattstjóri á skýrsluna án frekari skýringa skal endurgreiðsla fara fram á næsta gjalddaga þar á eftir.

1) Sbr. 3. og 5. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

IV KAFLI

Bókhald og eftirlit.

Bókhald og skráning viðskipta.

[13. gr.]¹⁾

Gjaldskyldir aðilar skv. 1. mgr. 2. gr. skulu haga bókhaldi sínu og uppgjöri á áfengisgjaldi þannig að skattýfirvöld geti jafnan gengið úr skugga um réttmæti skila þeirra á gjaldinu.

Innflytjendum og heildsölum er skylt að halda birgðabókhald fyrir áfengi. Framleiðendum er skylt að halda framleiðsluskýrslur og birgðabókhald fyrir áfengi.

Framleiðsluskýrslur skal halda með þeim hætti að hægt sé með auðveldum og öruggum hætti að rekja hverja átöppun á áfengi til einstakra áfengistegunda og umbúða. Birgðabókhald skal haldið með þeim hætti að hægt sé að rekja sérhverja átöppun eða innkaup frá innflutningsgögnum og innkaupareikningum til færslu í birgðabókhaldi og hvenær sem er bera saman vörubirgðir og niðurstöðu birgðabókhalds. Í birgðabókhaldi þarf að koma fram á aðgengilegan hátt ráðstöfun birgða vegna sölu innanlands, útflutnings, rannsókna, rýrnunar og skýringa á henni eða annarra atriða.

Gjaldskyldur aðili skal skrá sérhverja sölu áfengis á sölureikninga til samræmis við ákvæði 4. gr. reglugerðar nr. 50/1993, um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattskyldra aðila.

Gjaldskyldur aðili skal veita ríkisskattstjóra upplýsingar um heildarsölu sína skipt niður á viðskiptamenn og tímabil telji hann slíkt nauðsynlegt vegna eftirlits. Kaupendur áfengis sem um getur í 6., 8. og 9. gr. áfengislaga skulu halda sérstaka innkaupareikninga í bókhaldi sínu og veita ríkisskattstjóra sams konar upplýsingar um innkaup sín sé þess óskað.

Um bókhald fer að öðru leyti samkvæmt ákvæðum laga nr. 145/1994, um bókhald, með áorðnum breytingum.

1) *Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.*

Eftirlit.

[14. gr.]¹⁾

Ríkisskattstjóri skal hafa eftirlit með starfsemi framleiðenda innanlands samkvæmt reglugerð þessari.

Framleiðanda ber að veita eftirlitsmönnum aðgang að öllum húsakynnum, sem nýtt eru til áfengisframleiðslu og birgðahalds svo og bókhaldsgögnum er sýna hráefnisnotkun og birgðir vöru. Hann skal láta eftirlitsmönnum í té fullnægjandi aðstöðu að mati ríkisskattstjóra þegar þeir sinna eftirlitsstörfum í atvinnuhúsnæði hans.

Ríkisskattstjóri getur ákveðið að átöppun áfengis skuli fara fram undir eftirliti og skal því aðeins taka tillit til rýrnunar að förgun úrgangsefna og skemmdir eða gallaðrar framleiðslu fari fram undir eftirliti. Hann getur einnig ákveðið að innsigla skuli framleiðslutæki og – búnað svo og geyma og kúta sem notaðir eru undir áfengi sem selt er í miklu magni m.a. til veitingahúsa. Ríkisskattstjóri ákveður gerð og notkun innsigla. Hann getur sett reglur um afskriftir og töku rannsóknarsýna við framleiðslu áfengis.

Um eftirlit ríkisskattstjóra og tollstjóra að öðru leyti fer eftir ákvæðum laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, og ákvæðum tollalaga.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

Stofn til virðisaukaskatts.

[15. gr.]¹⁾

Áfengisgjald myndar stofn til virðisaukaskatts hvort sem vara er flutt inn eða keypt innanlands til eigin nota, framleiðslu eða endursölu.

1) *Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.*

Gildissvið gagnvart tollalögum og lögum um virðisaukaskatt.

[16. gr.]¹⁾

Að því leyti sem ekki er ákveðið í reglugerð þessari um gjaldskyldu, gjaldfrelsi, álagningu, innheimtu, stöðvun tollafgreiðslu, upplýsingaskyldu, eftirlit, veð, sektir, viðurlög, refsingar og aðra framkvæmd varðandi áfengisgjald af innfluttu gjaldskyldu áfengi skulu gilda, eftir því sem við geta átt, ákvæði tollalaga, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

Að því leyti sem ekki eru ákvæði í reglugerð þessari um álagningu, kærur og úrskurði um ákvörðun á áfengisgjaldi, innheimtu, tilhögun bókhalds, framtöl, eftirlit, upplýsingaskyldu, stöðvun atvinnurekstrar, viðurlög, sektir, refsingar og aðra framkvæmd varðandi áfengisgjald af innlendri framleiðsluvöru skulu gilda, eftir því sem við geta átt, ákvæði laga um virðisaukaskatt, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 437/2005 sem var birt og öðlaðist gildi 10. maí 2005.

Gildistaka.

[17. gr.]^p

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 96/1995, um gjald af áfengi, með síðari breytingum, öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 477/1995, um áfengisgjald, með síðari breytingum.

Reglugerð

nr. 524/1998, um útflutning á kindakjöti, sbr. reglugerð nr. 615/2001 og 777/2001 um breytingu á henni.

1. gr.

Eigendum sláturfjár, hvort sem þeir eru beingreiðsluhafar eða ekki, er skylt að taka þátt í útflutningi og sæta útflutningsuppgjöri fyrir framleiðslu sína í því hlutfalli sem landbúnaðarráðherra auglýsir fyrir 1. september ár hvert. Heimilt er að ákveða mismunandi hlutfall útflutnings fyrir dilkakjöt og fyrir kjöt af fullorðnu fé. Útflutningshlutfall skal reikna af allri framleiðslu viðkomandi aðila eftir gæðaflokkum, með þeim undantekningum sem reglugerð þessi kveður á um.

2. gr.

Sláturleyfishafi, sem tekur á móti sauðfé til slátrunar, er ábyrgur fyrir því að útflutningsskil eigenda þess sláturfjár er hann tekur við fari fram eftir ákvörðun ráðherra um útflutningshlutfall. Þó skal eiganda sláturfjár heimilt að gera samning við einn sláturleyfishafa um að annast allan útflutning fyrir sig þótt hann slátri einnig hjá öðrum sláturleyfishöfum. Slíkir samningar skulu miðast við að slátrað sé hjá þeim sláturleyfirhafa, sem samið er um útflutning við, fyllilega sem svarar útflutningsskyldu viðkomandi framleiðanda. Afrit af þeim samningi skal framleiðandi afhenda þeim sláturleyfishöfum sem hann óskar eftir að vera undanþeginn útflutningsskyldu hjá, eigi þeim að vera heimilt að taka við framleiðslu hans án útflutningsskyldu. Afrit skal einnig sent til Framleiðsluráðs landbúnaðarins. Sé innlegg eiganda sláturfjár, sem samið hefur við einn sláturleyfishafa um fullnustu útflutningsskyldu, minna hjá þessum sláturleyfishafa en nemur reiknaðri útflutningsskyldu, sbr. 4. gr., bera aðrir

sláturleyfishafar, sem viðkomandi sláturfjäreigandi skiptir við, ábyrgð á útflutningsskilum á því magni sem eftir stendur í réttu hlutfalli við slátrun sláturfjäreigandans hjá þeim.

Annist sláturleyfishafi slátrun án þess að sjá um sölu afurðanna, skal hann krefja eiganda sláturfjár um tryggingu fyrir útflutningsgjaldi sem eigandanum ber að greiða samkvæmt 5. gr., ella skal hann afhenda sláturleyfishafa það magn kjöts sem nemur útflutningsskyldu hans. Sláturleyfishafa er skylt að tilkynna Framleiðsluráði landbúnaðarins um slátrun hvers mánaðar eigi síðar en 10. næsta mánaðar. Í tilkynningunni skal koma fram hver sé eigandi sláturfjár, fjöldi þess, magn í kg og skipting í gæðaflokka ásamt upplýsingum um hvort sláturleyfishafi annist sölu afurða eða ekki, samkvæmt nánari reglum sem Framleiðsluráð landbúnaðarins setur.

3. gr.

Undanþegin útflutningsskyldu og/eða útflutningsgjaldi er:

- a. Framleiðsla til heimanota allt að 240 kg á viðkomandi lögbýli, með skráð sauðfé á forðagæsluskýrslu haustið áður og 180 kg á skráðan sauðfjäreiganda í þéttbýli.
- b. Framleiðsla kindakjöts á lögbýlum, sem hafa staðfestingu búfjárefirtlitsmanns á að framleiðendur hafi samanlagt ekki fleiri en 0,7 vetrarfóðraðar kindur á hvert ærgildi greiðslumarks samkvæmt talningu í apríl ár hvert enda hafi þeir skuldbundið sig skriflega til að leggja aðeins inn afurðir þess fjár. Stundi sami aðili sjálfstæðan rekstur á tveimur eða fleiri lögbýlum, skulu framangreind skilyrði vera uppfyllt fyrir bæði eða öll lögbýlin áður en undanþága er veitt. Stundi tveir eða fleiri aðilar sjálfstæðan rekstur á sama lögbýli og sé greiðslumark þeirra jafnframt aðgreint í greiðslumarksskrá, nægir að einn eða fleiri þeirra uppfylli framangreind skilyrði til að fá undanþágu fyrir sína framleiðslu þótt lögbýlið í heild uppfylli þau ekki.
- c. [...]¹)

Fjöldi vetrarfóðraðra kinda á hvert ærgildi greiðslumarks skv. b-lið 1. mgr. skal taka breytingum ár hvert í samræmi við breytingar á sölu kindakjöts á innlendum markaði reiknað frá 7000 tonna árlegri sölu. Hlutfall þetta skal landbúnaðarráðherra auglýsa eigi síðar en 1. nóvember ár hvert fyrir næstkomandi almanaksár og skal hlutfallið miðað við sölu á kindakjöti á síðastliðnu almanaksári áður en auglýsing er birt.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 615/2001.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 777/2001.

4. gr.

Útreikningur á skiptingu magns hvers eiganda sláturfjár til sölu innanlands, til heimanota eða til útflutnings skal fara fram í lok sláturtíðar, þó eigi síðar en 1. desember. Sláturleyfishöfum er skylt að flytja út kindakjöt að jafnvirði þess kjöts sem þeir hafa tekið til útflutnings af eigendum sláturfjár, metið eftir verði til framleiðenda, sbr. þó ákvæði 3. gr. Skal það annarsvegar reiknað fyrir dilkakjöt og hinsvegar fyrir kjöt af fullorðnu. Við kjötskipti skal útflutningsskyldan reiknuð á sama hátt.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar út og skráir útflutningsskyldu eða greiðsluskyldu afurðastöðva og eigenda sláturfjár og annast uppgjör við þá og hefur jafnframt eftirlit með framkvæmd útflutningsins.

5. gr.

[Landbúnaðarráðherra, að fengnum tillögum framkvæmdanefndar búvörusamninga, auglýsir fyrir 1. september ár hvert, þó eigi síðar en útflutningshlutfall tekur gildi, útflutningsgjald sem sláturleyfishöfum eða eigendum sláturfjár ber af greiða af því magni sem þeir flytja ekki út en ber að flytja út skv. 1. gr.]¹) Gjaldið skal svara til mismunar á

heildsöluverði og viðmiðunarverði sem miðast við meðalverð f.o.b. við útflutning á undangengnum tólf mánuðum. Framleiðsluráð landbúnaðarins ráðstafar þeim fjármunum sem innheimtir eru skv. þessari gr. til kaupa á kindakjöti til útflutnings. Sláturleyfishafar sem ekki hafa lokið útflutningi eða greitt útflutningsgjald fyrir 1. nóvember að loknu framleiðsluári, skulu greiða útflutningsgjald af því magni sem ekki hafa verið gerð full skil á.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 615/2001.

6. gr.

Þegar ákvörðun landbúnaðarráðherra um útflutningsskyldu liggur fyrir skal Framleiðsluráð landbúnaðarins birta sláturleyfishöfum áætlun um útflutningsþörf kindakjöts hjá hverjum þeirra, eigi síðar en 14 dögum eftir að ákvörðun ráðherra liggur fyrir.

7. gr.

Sláturleyfishafar skulu innan 14 daga frá því að þeim berst tilkynning samkvæmt 6. gr. gera Framleiðsluráði landbúnaðarins grein fyrir því hvernig þeir ætla að afsetja það kjöt sem er skylt að flytja út. Þær tilkynningar skulu bera með sér hvort:

- a. að sláturleyfishafi ætli að útflutningsverka það magn sem honum ber að flytja út og annast útflutning þess. Gera skal grein fyrir þeim mörkuðum sem ætlað er að flytja á; á hvaða markaði, í hvaða formi og á hvaða verðum
- b. að sláturleyfishafi hafi samið við annan sláturleyfishafa um að hann uppfylli útflutningsskyldu skv. a-lið að meira eða minna leyti. Koma skulu fram sömu atriði og undir a-lið.
- c. að sláturleyfishafinn eigi þess ekki kost að verka kjöt til útflutnings eða semja við annan sláturleyfishafa um að uppfylla útflutningsskyldu sína og óski eftir því að greiða gjald vegna útflutningskvaðar skv. 5. gr. að hluta eða öllu leyti.

Framleiðsluráð landbúnaðarins fer yfir tilkynningar sláturleyfishafa og gerir tillögur til landbúnaðarráðherra um útflutning. Telji Framleiðsluráð nauðsynlegt að skipta útflutningi milli sláturleyfishafa eftir mörkuðum skal það tilkynna landbúnaðarráðherra um þá skiptingu og gera tillögu um leyfisveitingar. Óheimilt er að flytja til þeirra markaða, sem um ræðir, nema að fengnu leyfi landbúnaðarráðherra. Útflutningur sláturleyfishafa á markaði sem ákveðið hefur verið að skipta, umfram það sem viðkomandi hefur fengið leyfi til, telst ekki fullnægja útflutningsskyldu, samkvæmt 1. gr. þessarar reglugerðar.

8. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt 70. gr. laga nr. 99 8. september 1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 99 8. september 1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum, og öðlast þegar gildi.

Úr reglugerð

nr. 787/1998, um skotvopn, skotfæri o.fl., sbr. reglugerð nr. 688/2003 um breyting á henni.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Orðskýringar.

Í reglugerð þessari er merking hugtaka sem hér greinir:

1. "Sjálfvirkt" er það skotvopn sem skjóta má úr röð skota með því að taka aðeins einu sinni í gikkinn.
2. "Hálfsjálfvirkt" er það skotvopn sem skjóta má úr einu skoti á eftir öðru þar til skotgeymir er tæmdur, með því að taka aðeins í gikkinn í hvert skipti sem skoti er hleypt af.
3. "Handhlaðin fjölskota haglabýssa eða riffill" er skotvopn þar sem skothylki er fært handvirkt úr skotgeymi í hlaup.
4. "Skammbýssa" er stutt skotvopn með hlauplengd allt að 30 cm og ekki meira en 60 cm að heildarlengd.

...

IX. KAFLI

Inn- og útflutningur skotvopna og skotfæra.

43. gr.

Innflutningsleyfi.

Enginn má flytja til landsins skotvopn eða skotfæri nema með leyfi ríkislögreglustjóra. Hið sama gildir um einstaka hluta skotvopna og skotfæra.

Sé umsækjandi einstaklingur, sem hyggst flytja inn skotvopn til eigin nota, skal hann sækja um innflutningsleyfi á eyðublaði fyrir skotvopnaleyfi til lögreglustjóra. Skal umsækjandi vera handhafi skotvopnaleyfis. Heimilt er að veita sama einstaklingi slíkt leyfi fyrir mest tveimur vopnum á ári. Að öðru leyti gilda um innflutninginn ákvæði reglugerðarinnar um leyfi fyrir viðkomandi skotvopni, þ.m.t. um skráningu skotvopns og útgáfu skotvopnaleyfis. Lögreglustjóri skal framsenda umsóknina til ríkislögreglustjórans til ákvörðunar ásamt umsögn sinni um hana.

Ríkislögreglustjóra er heimilt að ákveða hámarks magn skotfæra sem einstaklingi er heimilt að flytja til landsins.

Sé umsækjandi handhafi leyfis til innflutnings eða verslunar með skotvopn og skotfæri skal leyfi bundið við tiltekið magn og gerðir skotvopna og skotfæra. Í umsókn til ríkislögreglustjórans skal greina:

1. Nafn, kennitölu og heimili umsækjanda.
2. Gerð, tegund og stærð þess sem fyrirhugað er að flytja inn.
3. Magn þess sem fyrirhugað er að flytja inn.
4. Nafn og heimili seljanda.
5. Áætlun um fyrirhugaðan flutning (flutningsleið, brottfarar- og komudag).

Leyfi til innflutnings á skotvopnum og skotfærum gildir í sex mánuði. Afrit leyfis skal sent lögreglustjóra.

44. gr.

Tollafgreiðsla.

Óheimilt er að tollafgreiða eftirtaldar vörur nema innflytjandi leggi fram við tollafgreiðslu innflutningsleyfi ríkislögreglustjóra vörureikning, sem lögreglustjóri hefur samþykkt til innflutnings og eftir atvikum tilflutningsleyfi skv. 10. gr. tilskipunar ráðsins nr.

93/15/EBE frá 15. apríl 1993 um samhfæingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota:

1. Skotvopn og hluta þeirra, sbr. 93. kafla tollskrár.
2. Skotfæri og hluta til þeirra eða efni til skotfæragerðar, sbr. tollskrárnúmer 3601.0000 (púður til skotfæragerðar) og 93. kafla tollskrár (tóm skothylki).
3. Vopn er falla undir tollskrárnúmer 9307.0000.
4. Örvarboga og örvar, sbr. tollskrárnúmer 9506.0000.

Innflytjandi skal sækja um áritun vörureiknings til lögreglustjóra. Skal með umsókninni fylgja innflutningsleyfi ríkislögreglustjóra. Skal í umsókninni tilgreina tegund, hlaupvidd, verksmiðjuheiti, módelheiti, eintaksnúmer, lásgerð, hlauplengd, heildarlengd, skotgeymi og skotafjölda þeirra skotvopna sem fyrirhugað er að tollafgreiða. Lögreglustjóri skal á grundvelli þess frumskrá skotvopnin í skotvopnaskrá sem eign innflytjanda.

45. gr.

Innflutningur á skammbyssum.

Innflutningur skammbysssa er óheimill án leyfis ríkislögreglustjóra.

Hyggist einstaklingur eða lögaðili flytja inn skammbyssur skal sótt um leyfi ríkislögreglustjóra áður en pöntun er gerð og skal í umsókn tilgreina nákvæmlega um hvers konar skammbyssur er að ræða og í hvaða skyni fyrirhugað er að flytja þær inn.

Óheimilt að leyfa innflutning á öðrum skammbyssum en þeim er nota má í viðurkenndum flokki skotíprótta eða til atvinnu samkvæmt 14. gr. vopnalaga.

46. gr.

Skammtímadvöl.

Heimilt er að veita einstaklingum búsettum erlendis, sem dveljast hér á landi í allt að þremur mánuðum leyfi til að flytja til landsins skotvopn til eigin nota með eftirgreindum skilyrðum:

1. Að viðkomandi fullnægi skilyrðum íslenskra laga til að mega eiga skotvopn.
2. Að hann hafi skotvopnaleyfi útgefið í heimalandi sínu.
3. Að hann leggi fram meðmæli tveggja manna búsettra hér á landi.
4. Að einvörðungu verði um að ræða skotvopn sem heimilt er að flytja inn skv. íslenskum lögum.

Í umsókn skal umsækjandi tilgreina eftirfarandi:

1. Fullt nafn, fæðingardag, fæðingarár, ríkisfang og heimilisfang í heimalandi og hérlendis meðan á dvöl stendur.
2. Hvar og í hvaða skyni hann hyggst nota skotvopnið.
3. Tegund, hlaupvidd, verksmiðjuheiti, modelheiti, eintaksnúmer, lásgerð, hlauplengd, heildarlengd, skotgeymi og skotafjölda þeirra skotvopna er hann hyggst flytja með sér til landsins.
4. Tegund og magn skotfæra ef við á.
5. Áætlaðan komudag og brottfarardag.

Með umsókn skal umsækjandi senda staðfest endurrit eða ljósrít af skotvopnaleyfi sínu. Sé um að ræða skotvopn til nota í skotkeppni skal umsækjandi framvísa keppnisboði viðurkennds íslensks skotfélags.

Ríkislögreglustjóri gefur út leyfi samkvæmt þessari grein. Leyfin skulu vera skrifleg og tilgreina þær upplýsingar er fram koma í 2. mgr. Ríkislögreglustjóri tilkynnir tollayfírvöldum um útgáfu leyfa.

Leyfishafa er skylt að framvísa vopnum þessum til skráningar hjá tollayfirvöldum við komu til landsins og við brottför frá landinu. Tollayfirvöld skulu tilkynna ríkislögreglustjóranum um skráninguna hverju sinni

47. gr.

Útflutningur skotvopna og skotfæra.

Enginn má flytja úr landi skotvopn eða skotfæri nema með leyfi ríkislögreglustjóra.

Í umsókn um leyfi til útflutnings skal greina:

1. Nafn, kennitölu og heimilisfang umsækjanda,
2. nafn og heimili kaupanda eða viðtakanda, (ákvörðunarstaður sendingar)
3. gerð, tegund og stærð þess sem fyrirhugað er að flytja út,
4. magn þess sem fyrirhugað er að flytja út,
5. flutningsmáta og
6. brottfarardag og áætlaðan komudag.

Í leyfi til útflutnings skal greina sömu upplýsingar og greinir í 2. mgr. Útflutningsleyfi skal sent tollayfirvöldum.

Sé um að ræða útflutning í atvinnuskyni til vopnasala/vopnaframleiðanda á Evrópska efnahagssvæðinu er heimilt að gefa leyfið út til þriggja ára og gildir það sem leyfi skv. 10. gr. tilskipunar ráðsins nr. 93/15/EBE frá 15. apríl 1993 um samhæfingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota. Áður en útflutningur á sér stað hverju sinni skal leyfishafi gefa ríkislögreglustjóra upplýsingar um þau atriði er greinir í 2. mgr.

48. gr.

Skammtímadvöl erlendis.

Einstaklingur sem hyggst dveljast erlendis í skemmri tíma en þrjá mánuði getur með leyfi ríkislögreglustjóra flutt með sér skráð skotvopn til persónulegra nota við veiðar eða skotkeppni ásamt hæfilegu magni skotfæra.

Í leyfi skv. 1. mgr. skal greina:

1. nafn, heimili og kennitölu viðkomandi auk fyrirhugaðs dvalarstaðar og brottfarardag og áætlaðan komudag aftur til landsins,
2. tegund, hlaupvídd, verksmiðjuheiti, modelheiti, eintaksnúmer, lásgerð, hlauplengd, heildarlengd, skotgeymi og skotafjölda skotvopna,
3. magn skotvopna og skotfæra.

Með sama hætti er heimilt að veita forsvarsmönnum viðurkennds skotfélags heimild til útflutnings á skotvopnum til keppni.

Útgefið leyfi skal sent tollayfirvöldum sem skulu tilkynna ríkislögreglustjóranum um að útflutningur hafi farið fram og eins þegar vopnið kemur aftur til landsins.

49. gr.

Skyldur inn- og útflytjanda.

Leyfishafi skal halda skrá samkvæmt ákvörðun ríkislögreglustjóra yfir vörur sínar og ráðstöfun þeirra.

Leyfishafi skal geyma vörur sínar við fullnægjandi aðstæður að mati lögreglustjóra að því er varðar öryggi s.s. gegn þjófnaði, innbrotum, eldsvoða o.s.frv. Skal húsnæði leyfishafa m.a. vera tengt eftirlitsmiðstöð eftir því sem unnt er.

...

XI. KAFLI

Skráning upplýsinga.

54. gr.

Landsskrá skotvopna.

Haldin skal skotvopnaskrá er nær til landsins alls.

Í skotvopnaskrá skulu skráðar upplýsingar um:

1. kotvopnaleyfishafa þar sem fram komi nafn, kennitala og heimilisfang,
2. skotvopn hvers leyfishafa tilgreind með tegund, hlaupvídd, verksmiðjuheiti, módelheiti, eintaksnúmer, lásgerð, hlauplengd, heildarlengd, skotgeymi, skotafjölda o.fl.,
3. útgáfudag hvers skotvopnaleyfis og dagsetningu endurútgáfu,
4. afturköllun skotvopnaleyfis,
5. leyfðar breytingar á skotvopni,
6. skotvopn sem flutt eru inn og út frá Íslandi skv. IX. kafla og
7. leyfi til hleðslu skotfæra.

55. gr.

Skrá yfir inn-, útflytjendur og framleiðendur.

Ríkislögreglustjóri skal halda skrá um inn-, útflytjendur og framleiðendur skotvopna og skotfæra.

Ríkislögreglustjóri skal halda skrá yfir útgefin leyfi til skammtíma inn- og útflutnings skotvopna og skotfæra samkvæmt reglugerð þessari.

...

60. gr.

Gildistaka o.fl.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt heimild í Vopnalögum nr. 16 25. mars 1998 og með hliðsjón af XXIX. kafla II. viðauka EES-samningsins (tilskipun 93/15/EBE) öðlast gildi 1. janúar 1999.

Með reglugerð þessari er felld úr gildi reglugerð um skotvopn og skotfæri nr. 265 16. apríl 1997 með síðari breytingum.

EB gerðin sem vísað er til er birt í EES viðbæti við Stjórnartíðindi EB, sérstakri útgáfu, bók 3, bls. 663-679.

Ákvæði til bráðabirgða

Þrátt fyrir 2. tölul. viðauka reglugerðarinnar er heimilt að keppa í þeim greinum skotfimi er þar greinir fyrir skammbýssur allt að cal. 45, enda sé um að ræða skráð skotvopn sem flutt hafa verið til landsins fyrir gildistöku reglugerðarinnar.

VIÐAUKI.

Viðurkenndar keppnisgreinar í skotfimi.

Í viðauka þessum greinir þær skotíþróttagreinar sem viðurkenndar eru á Íslandi og þau skotvopn sem notuð eru í hverri grein.

1. Skotgreinar Alþjóða skotsambandsins.

Skotgrein	Tegund skotvopns	Hlaupvídd	Fjöldi skota
300 m: þríþraut	rifill	allt að 8 mm	1

300 m: liggjandi	riffill	allt að 8 mm	1
300 m, staðlaður:þríbraut	riffill	allt að 8 mm	1
50 m: þríbraut	riffill	cal. 22	1
50 m: liggjandi	riffill	cal. 22	1
50 m running target	riffill	cal. 22	1
10 m: loftrifill	loftrifill	4.5 mm	1
10 m running target	loftrifill	4.5 mm	1
50 m frjálts	skambyssa	cal. 22	5
25 m rapid fire	skambyssa	cal. 22	5
25 m gróf	skambyssa	7.62 mm-9.65 mm	5
25 m stöðluð	skambyssa	cal. 22	5
25 m sport	skambyssa	cal. 22	5
10 m loftskotvopn	skambyssa	4.5 mm	1
Gildra (trap)	haglabysa	nr. 12	2
Sjálfvirk gildra (trap)	haglabysa	nr. 12	2
Tvöföld gildra (trap)	haglabysa	nr. 12	2
Skeet	haglabysa	nr. 12	2

1. Aðrar viðurkenndar keppnisgreinar.

Silhouette	riffill	allt að cal. 30	5
Silhouette	skambyssa	allt að cal. 22	5
Bench rest	riffill	allt að cal. 30	

Reglugerð

nr. 176/1999, um framleiðslu, innflutning og heildsölu áfengis í atvinnuskyni, sbr. reglugerð nr. 708/2005 um breytingu á henni.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Leyfi ríkislögreglustjóra þarf til innflutnings, heildsölu og framleiðslu áfengis í atvinnuskyni.

Reglugerð þessi gildir ekki um þá sem leyfi hafa til reksturs almennra tollvöruheymisla, tollfrjálsra forðageymisla eða frísvæða þar sem áfengi er geymt. Um þá starfsemi gilda ákvæði tollalaga.

Um sendiráð og aðra sem úrlendisréttar njóta gilda ákvæði sérлага, sbr. þó 5. gr.

2. gr.

Leyfi samkvæmt 1. gr. skiptast í eftirtalda flokka:

- a. Innflutningsleyfi sem veitir heimild til innflutnings og sölu áfengis, sbr. 1. mgr. 5. gr.
- b. Heildsöluleyfi sem veitir heimild til sölu áfengis, sbr. 1. mgr. 5. gr. og innkaupa í því skyni.
- c. Framleiðsluleyfi sem veitir heimild til framleiðslu áfengis. Leyfið veitir enn fremur rétt til innflutnings á áfengi til framleiðslunnar, svo og til sölu áfengis, sbr. 1. mgr. 5. gr.

Almenn skilyrði leyfisveitingar.

3. gr.

Leyfi til innflutnings, heildsölu og framleiðslu áfengis skal einungis veitt þeim sem:

- a. stundar í atvinnuskyni innflutning og/eða heildsölu enda hafi hann til þess verslunarleyfi,
- b. stundar í atvinnuskyni framleiðslu áfengra drykkja enda hafi hann til þess iðnaðarleyfi,
- c. stundar veitingarekstur í atvinnuskyni og hefur almennt leyfi til áfengisveitinga, sbr. 14. gr. áfengislaga eða
- d. hefur leyfi til reksturs tollfrjálsrar verslunar.

Leyfi skal einungis veitt þeim sem tilkynnt hefur Hagstofu Íslands um atvinnustarfsemi sína og verið færður á fyrirtækjaskrá samkvæmt lögum um fyrirtækjaskrá og hefur tilkynnt skattstjóra um starfsemi sína samkvæmt lögum um virðisaukaskatt.

Auk þeirra skilyrða sem um getur í 1. og 2. mgr. verður einstaklingur sem leyfi er veitt að hafa náð 20 ára aldri. Ef umsækjandi er félag með ótakmarkaðri ábyrgð skulu eigendur og framkvæmdastjóri þess vera orðnir 20 ára. Ef um er að ræða félag með takmarkaðri ábyrgð skulu allir stjórnarmenn og framkvæmdastjóri fullnægja aldursskilyrðinu.

Leyfi skal bundið við nafn og kennitölu leyfishafa. Taki nýr aðili við rekstri skal hann sækja um nýtt leyfi.

Umsókn, gildistími leyfis og gjaldtaka.

4. gr.

Umsókn um leyfi skal senda ríkislögreglustjóra og skulu fylgja henni nauðsynleg gögn. Leyfi sem gefið er út í fyrsta sinn gildir í eitt ár. Ef leyfi er endurnýjað er gildistími þess ótímabundinn, sbr. þó 12. gr.

Greiða skal gjald fyrir útgáfu leyfis og endurnýjun þess, svo eftirlitsgjald, sbr. lög um aukatekjur ríkissjóðs.

Sala áfengis.

5. gr.

Handhafa leyfis til innflutnings, heildsölu og framleiðslu á áfengi er einungis heimilt að selja eða afhenda áfengi til:

- a. Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins;
- b. þeirra sem heimild hafa til framleiðslu áfengis;
- c. þeirra sem heimild hafa til heildsölu áfengis;
- d. veitingastaða, sem hafa almennt leyfi til áfengisveitinga samkvæmt 14. gr. áfengislaga, þó einungis það áfengi sem slíkt leyfi kveður á um;
- e. þeirra sem leyfi hafa til reksturs tollfrjálsra verslana og tollfrjálsra forðageymslna; [f. fyrirtækja til iðnaðarnota;]¹⁾
[g.]¹⁾sendiráða og annarra sem njóta úrlendisréttar hér á landi; og
[h.]¹⁾sölu úr landi.

Leyfishafa er óheimilt að afhenda öðrum áfengi til endursölu hafi sá ekki tilskilin leyfi. Skal leyfishafi leita upplýsinga þar um hjá lögreglustjóra í viðkomandi umdæmi sem veitir upplýsingar um hverjir hafa leyfi samkvæmt reglugerð þessari eða almennt leyfi til áfengisveitinga samkvæmt 14. gr. áfengislaga.

1)Rg. 708/2005.

Varsla og ábyrgð.

6. gr.

Um vörslu og ábyrgð á ótollafgreiddu áfengi, þ.m.t. áfengi sem tollafgreitt hefur verið til útflutnings, gilda ákvæði tollalaga. Rýrnun áfengisbirgða í vörslu leyfishafa er á ábyrgð leyfishafa.

Húsnæði og búnaður.

7. gr.

Húsnæði, sem leyfishafi notar til geymslu og framleiðslu áfengis skal vera nægilega traust til geymslu á öllum algengum varningi og búið þeim öryggis- og/eða eftirlitsbúnaði sem tryggir að óviðkomandi verði ekki veittur aðgangur.

Sá sem leyfi fær til framleiðslu áfengis skal áður en framleiðsla áfengis hefst fullnægja þeim kröfum sem gilda um framleiðslu matvæla, sbr. lög um matvæli, og skal gengið frá framleiðslutækjum og -búnaði, svo sem bruggtækjum, eimingartækjum, leiðslum, átöppunarbúnaði og rennismælum, þannig að komið verði í veg fyrir óeðlilega rýrnun.

Merkingar.

8. gr.

Leyfishafi skal sjá til þess að umbúðir, jafnt innri sem ytri umbúðir, um það áfengi sem framleitt er hér á landi, eða flutt er inn, beri með sér að um áfengi sé að ræða. Á umbúðum skal með skýrum hætti greina hvert áfengisinnihald vörunnar er. Þá skulu umbúðir, jafnt innri sem ytri umbúðir, um áfengi merktar nafni og heimilsfangi framleiðanda eða dreifanda þeirra.

Um merkingar fer að öðru leyti samkvæmt lögum um matvæli.

Bókhald og skráning viðskipta.

9. gr.

Handhafa innflutnings- og/eða áfengisheildsöluleyfis er skylt að halda birgðabókhald fyrir áfengi.

Handhafa framleiðsluleyfis er skylt að halda framleiðsluskýrslur og birgðabókhald fyrir áfengi. Framleiðsluskýrslur skal halda með þeim hætti að hægt sé með auðveldum og öruggum hætti að rekja hverja átöppun á áfengi til einstakra áfengistegunda og umbúða.

Birgðabókhald skal haldið með þeim hætti að hægt sé að rekja sérhverja átöppun eða innkaup frá innflutningsgögnum og innkaupareikningum til færslu í birgðabókhaldi og hvenær sem er bera saman vörubirgðir og niðurstöðu birgðabókhalds. Í birgðabókhaldi skal koma fram á aðgengilegan hátt ráðstöfun birgða vegna sölu innanlands, útflutnings, rannsókna, rýrnunar og skýringar á henni eða annarra atriða.

Leyfishafi skal skrá sérhverja sölu áfengis á sölureikninga til samræmis við ákvæði reglugerðar um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattskyldra aðila.

Leyfishafi skal veita ríkislögreglustjóra upplýsingar um heildarsölu sína, skipt niður á viðskiptamenn og tímabil, telji hann slíkt nauðsynlegt vegna eftirlits. Kaupendur áfengis sem um ræðir í 5. gr. skulu halda sérstaka innkaupareikninga í bókhaldi sínu og veita ríkislögreglustjóra sams konar upplýsingar um innkaup sín sé þess óskað.

Um bókhald fer að öðru leyti samkvæmt ákvæðum laga um bókhald.

Tölfræðilegar upplýsingar.

10. gr.

Leyfishafi skal senda Hagstofu Íslands skýrslu um framleiðslu og sölu áfengis í því formi sem Hagstofan ákveður.

Skýrsla samkvæmt 1. mgr. skal send 15. janúar, 15. apríl, 15. júlí og 15. október og skal taka til viðskipta í undanfarandi ársfjórðungi en í henni skal gerð grein fyrir framleiðslu og sölu áfengis miðað við tegund, magn í lítrum og hlutfall vínanda í því.

Eftirlit.

11. gr.

Lögreglustjóri í því umdæmi þar sem starfsstöð leyfishafa er hefur eftirlit með starfsemi leyfishafa enda hafi ríkislögreglustjóri ekki ákveðið að sérstakir eftirlitsmenn á hans vegum annist eftirlitið.

Leyfishafa ber að veita eftirlitsmönnum aðgang að öllum húsakynnum, sem nýtt eru til áfengisframleiðslu og birgðahalds, svo og bókhaldsgögnum er sýna hræfnisnotkun og birgðir vöru. Leyfishafi skal láta eftirlitsmönnum í té fullnægjandi aðstöðu að mati ríkislögreglustjóra þegar þeir sinna eftirlitsstörfum í atvinnuhúsnæði leyfishafa.

Ríkisskattstjóri getur ákveðið að átöppun áfengis skuli fara fram undir eftirliti og skal því aðeins taka tillit til rýrnunar að förgun úrgangsefna og skemmdrar eða gallaðrar óselddrar framleiðslu fari fram undir eftirliti. Hann getur einnig ákveðið að innsigla skuli framleiðslutæki og -búnað, svo og geyma og kúta sem notaðir eru undir áfengi sem selt er í miklu magni, m.a. til veitingastaða. Ríkisskattstjóri ákveður gerð og notkun innsigla. Hann getur sett eftirlitsmönnum nánari starfsfyrirmæli.

Um eftirlit ríkisskattstjóra að öðru leyti gilda ákvæði laga um virðisaukaskatt.

Um almennt eftirlit lögreglu með framleiðslu, sölu og meðferð áfengis í landinu gilda ákvæði áfengislaga.

Um eftirlit tollstjóra með innflutningi áfengis gilda ákvæði tollalaga.

Brottfall leyfis og leyfisvipting.

12. gr.

Hafi eftirlitsgjald ekki verið greitt til innheimtumanns ríkissjóðs innan 30 daga frá gjalddaga fellur leyfið úr gildi.

Nú missir leyfishafi skilyrði til að fá útgefið leyfi samkvæmt 3. gr. og fellur þá leyfið úr gildi. Leyfishafi skal innan 30 daga frá því leyfi þau, sem vísað er til í 1. mgr. 3. gr., falla úr gildi senda ríkislögreglustjóra staðfestingu á að slíkt leyfi hafi verið endurnýjað.

Verði leyfishafi uppvís að broti gegn ákvæðum áfengislaga, laga um gjald af áfengi, reglugerð þessari eða skilyrðum leyfis, sbr. þó 1. mgr., skal svipta hann leyfi um stundarsakir eða fyrir fullt og allt ef brot er margítrekað eða stórféllt.

Nú hefur leyfi fallið úr gildi eða leyfishafi verið sviptur leyfi og skal honum þá heimilt að selja það áfengi sem framleitt hefur verið eða flutt inn og tollafgreitt áður en leyfið féll úr gildi eða leyfissvipting tók gildi.

Gildistaka o.fl.

13. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt áfengislögum nr. 75 frá 15. júní 1998, öðlast þegar gildi.

Reglugerð

nr. 390/1999 um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum, sbr. reglugerð nr. 898/1999 og 433/2005 um breytingu á henni.

1. gr.

Aðflutningsgjöld.

Í reglugerð þessari er með aðflutningsgjöldum átt við öll gjöld sem greidd eru við innflutning á vörum hingað til lands, þ.m.t. virðisaukaskatt. [Ákvæði reglugerðarinnar taka þó ekki til vörugjalds af ökutækjum, vörugjalds af eldsneyti eða áfengisgjalds.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 433/2005 sem var birt og tók gildi 10. maí 2005.

2. gr.

Réttur til greiðslufrests á aðflutningsgjöldum.

Aðilar sem skráðir eru á virðisaukaskattskrá og gera upp virðisaukaskatt innan lands miðað við tveggja mánaða eða skemmri uppgjörstímabil skulu njóta greiðslufrests á aðflutningsgjöldum í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

Aðilar sem samkvæmt virðisaukaskattskrá gera upp virðisaukaskatt miðað við lengri uppgjörstímabil en tvo mánuði geta að fenginni heimild tollstjóra notið greiðslufrests á aðflutningsgjöldum í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar, enda leggi þeir fram tryggingu eins og kveðið er á um í 3. gr. Sama gildir um opinbera aðila, en þeir þurfa þó ekki að leggja fram tryggingu.

Oheimilt er að veita greiðslufrest á aðflutningsgjöldum þegar bráðabirgðatollafgreiðsla fer fram svo og við uppgjör hennar. Sama gildir ef greiða ber tollafgreiðslugjald vegna tollmeðferðar vöru, sbr. reglugerð nr. 107/1997, um greiðslu kostnaðar vegna tollafgreiðslu utan almenns afgreiðslutíma eða utan aðaltollhafna og vegna sérstakrar tollmeðferðar vöru, með síðari breytingum.

3. gr.

Umsókn um greiðslufrest, tryggingar.

Aðilar sem um ræðir í 2. mgr. 2. gr. skulu sækja um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem þeir eiga lögheimili. Umsókn skal borin fram á þar til gerðu eyðublaði sem ríkistollstjóri lætur útbúa og þar veittar þær upplýsingar sem eyðublaðið gefur til kynna. Aðrir en opinberir aðilar skulu skila með umsókn sinni yfirlýsingu banka, sparisjóðs eða viðurkennds tryggingar- eða ábyrgðarfélags um að tekin sé skilyrðislaus sjálfskuldarábyrgð á tiltekinni fjárhæð lánaðra aðflutningsgjalda og skal sú fjárhæð vera hámark þeirrar fjárhæðar sem lánuð er í aðflutningsgjöld auk dráttarvaxta og annars kostnaðar sem leiða kann af vanefndum, sbr. 6. gr.

Umsókn um greiðslufrest skulu fylgja þau gögn sem nauðsynleg eru til staðfestingar og gerð er krafa um í eyðublaði eða tollstjóri telur nauðsynlegt að fá til afgreiðslu umsóknarinnar.

Tollstjóri gefur út staðfestingu til viðkomandi innflytjanda um heimild til greiðslufrests telji hann skilyrði að öðru leyti uppfyllt og gildir hún í öllum tollumdæmum landsins.

4. gr.

Uppgjörstímabil og gjalddagar.

Uppgjörstímabil og gjalddagar einstakra tegunda aðflutningsgjalda, sem skuldfærð hafa verið vegna tollafgreiðslu vara á viðkomandi uppgjörstímabili, eru sem hér segir:

1. [Þegar greiðslufrestur er veittur er hvert uppgjörstímabil tolls og annarra aðflutningsgjalda tveir mánuðir, janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október og nóvember og desember, nema annað sé ákveðið í öðrum lögum.

Gjalddagi skuldfærðra aðflutningsgjalda er 15. dagur næsta mánaðar eftir lok uppgjörstímabils.]²⁾

2. Vörugjald innflytjenda sem eru skráðir á vörugjaldsskrá, sbr. 4. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum: Hvert uppgjörstímabil er tveir mánuðir, eins og tilgreint er í 1. tölul. Gjalddagi er 28. dagur annars mánaðar eftir lok uppgjörstímabils.

[...]¹⁾

Beri gjalddaga upp á helgidag eða almennan frídag færist gjalddagi á næsta virkan dag á eftir.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 433/2005 sem var birt og tók gildi 10. maí 2005.

2) Hér er tilfærð 122. gr. tollalaga nr. 88/2005 sem kverður á um tveggja mánaða uppgjörstímabil en það var fyrir gildistöku laganna almennt ein mánuður en tveir mánuðir fyrir vörur sem flokkuðsú undir tollskárnúmer sem talin eru upp í viðauka við reglugerðina. Viðaukinn er ekki tilfærður í þessari útgáfu þar sem hann hefur ekki lengur neitt gildi.

5. gr.

Greiðsla aðflutningsgjalda.

Innflytjendur, sem veittur hefur verið greiðslufrestur á aðflutningsgjöldum, skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða tollstjóra, þar sem þeir eiga lögheimili, aðflutningsgjöld sem þeim hafa verið lánuð.

Greiða má samkvæmt giróseðli sem sendur er innflytjanda í lok uppgjörstímabils.

Greiðsla aðflutningsgjalda telst fullnægjandi ef:

1. Greitt er í banka, sparisjóði eða pósthúsi í síðasta lagi á gjalddaga.
2. Greitt er hjá tollstjóra í síðasta lagi á gjalddaga.
3. Póstlögð greiðsla hefur borist tollstjóra í síðasta lagi á gjalddaga.

6. gr.

Vanskil.

Verði vanskil á greiðslu aðflutningsgjalda skal tollstjóri synja innflytjanda um frekari greiðslufrest meðan vanskil vara. Jafnframt er tollstjóra heimilt, verði vanskil á greiðslu annarra ríkissjóðsgjalda en aðflutningsgjalda, að synja innflytjanda um frekari greiðslufrest aðflutningsgjalda á meðan vanskil vara.

Hafi trygging verið sett vegna greiðslufrests á aðflutningsgjöldum skal tollstjóri 15 dögum eftir gjalddaga gera kröfu á hendur sjálfskuldarábyrgðaraðila um greiðslu aðflutningsgjalda auk dráttarvaxta og annars kostnaðar sem af vanefndum hefur leitt og nægir einföld krafa tollstjóra til ábyrgðaraðila. Greiðsla skal hafa borist tollstjóra innan sjö daga frá dagsetningu kröfubréfs. Hafi greiðsla eigi borist tollstjóra innan þess tíma skal tollafgreiðsla til viðkomandi innflytjanda þegar stöðvuð og ekki hefjast að nýju fyrir en fullnaðarskil hafa verið gerð.

Ef um er að ræða ítrekuð eða stórfelld vanskil á greiðslu aðflutningsgjalda getur tollstjóri án fyrirvara stöðvað tollafgreiðslu á öðrum vörum til innflytjanda, enda telji hann hagsmuni ríkissjóðs ekki verða tryggða með öðrum hætti.

Tollstjóri getur svipt innflytjanda heimild til greiðslufrests vegna ítrekaðra vanskila á greiðslu aðflutningsgjalda eða gert kröfu um að hann setji ríkissjóði fullnægjandi tryggingu samkvæmt 3. gr. reglugerðar þessarar.

Greiðslufrestur fellur niður þegar ákvæði 3. mgr. 104. gr. tollalaga nr. 55/1987 eiga við.

Eigi innflytjandi rétt á endurgreiðslu aðflutningsgjalda en er á sama tíma í vanskilum skal innheimtumaður skuldajafna endurgreiðslunni á móti kröfum um vangreidd aðflutningsgjöld sem veittur hefur verið greiðslufrestur á samkvæmt reglugerð þessari.

Dráttarvextir skulu reiknaðir á vangreidd aðflutningsgjöld frá og með gjalddaga og innheimtir í ríkissjóð. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta skulu gilda ákvæði vaxtalaga nr. 25/1987.

[...]¹) Um greiðslu álags vegna vangreidds vörugjalds fer eftir ákvæðum laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum.

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 433/2005 sem var birt og tók gildi 10. maí 2005.

7. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem er sett með stoð í 109. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, 37. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum [...]¹) og 1. mgr. 13. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 640/1989, um greiðslufrest á virðisaukaskatti og öðrum aðflutningsgjöldum í tolli, með síðari breytingum.

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 433/2005 sem var birt og tók gildi 10. maí 2005.

VIÐAUKI I²⁾

Viðaukinn er ekki tilfærður í þessari útgáfu þar sem hann hefur ekki lengur neitt gildi, sbr. 122. gr. tollalaga nr. 88/2005.

Reglugerð

nr. 569/1999, um sakaskrá ríkisins.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Ríkissaksóknari heldur tölvufærða sakaskrá fyrir allt landið og nefnist hún: Sakaskrá ríkisins.

2. gr.

Tilgangur sakaskrár er:

- a. að skrá niðurstöður í opinberum málum til notkunar við rannsókn og meðferð opinberra mála,
- b. að gefa út sakavottorð og veita upplýsingar úr skránni eftir því sem mælt er fyrir um í III.–VI. kafla,
- c. að vera grundvöllur sakfræðilegra rannsókna og til úrvinnslu á tölfræðilegum upplýsingum um opinber mál.

Ríkissaksóknari getur sett nánari reglur um færslu sakaskrárinnar og rekstur, svo og um fyrirkomulag upplýsingagjafar og útgáfu sakavottorða.

II. KAFLI

Færsla í sakaskrá.

3. gr.

Í sakaskrá skal færa upplýsingar um opinber mál á hendur einstaklingi eða lögaðila þegar máli er lokið með:

- a. dómi eða viðurlagaákvörðun í máli vegna brots á almennum hegningarlögum og lögum um ávana- og fíkniefni,
- b. dómi eða viðurlagaákvörðun í máli vegna brots á öðrum lögum þegar ákveðin er fangelsisrefsing, ákvörðun refsingar er frestað eða ákveðin er réttinda- eða leyfissvipting eða dæmd sekt 50.000 krónur eða hærri,
- c. lögreglustjórásátt í máli vegna brots á almennum hegningarlögum og lögum um ávana- og fíkniefni,
- d. lögreglustjórásátt eða sektargerð tollstjóra í máli vegna brots á öðrum lögum þegar sekt er 50.000 krónur eða hærri eða brot hefur leitt til réttinda- eða leyfissviptingar,
- e. ákærufrestun.

Einnig skal færa upplýsingar um mál í sakaskrá þegar niðurstaða þess hefur samkvæmt heimild í viðkomandi lögum ítrekunaráhrif á síðara brot.

Sýknudóma skal ekki færa í sakaskrá nema sýkna byggist á 15. gr. almennra hegningarlaga. Þó skal færa í sakaskrá sýknudóma sem áfrýjað er.

4. gr.

Í sakaskrá skal færa sömu eða sambærilegar upplýsingar og greinir í 3. gr. í málum þar sem íslenskir ríkisborgarar eða erlendir menn búsettir hér á landi hafa verið dæmdir til viðurlaga erlendis eða undirgengist viðurlög hjá erlendum stjórnvöldum, enda berist sakaskrá upplýsingar um slíkar niðurstöður.

Með sama hætti skal skrá erlendar ákvarðanir um viðurlög þegar fullnusta þeirra fer fram hér á landi.

5. gr.

Í sakaskrá skal einnig færa upplýsingar um:

- a. uppgjöf sakar í málum, sem lokið hefur verið fyrir dómstólum,
- b. uppreisn æru,
- c. náðun og breytingar á skilorðstíma,
- d. reynslulausn og breytingar á skilorðstíma,
- e. ákvörðun um að afplána skuli refsingu eða eftirstöðvar refsingar sem gefin hefur verið eftir með skilorðsbundinni náðun eða reynslulausn,
- f. áfrýjun mála sem færð eru í sakaskrá,
- g. lok afplánunar fangelsisrefsingar,
- h. úrlausn um niðurfellingu öryggisráðstafana skv. VII. kafla almennra hegningarlaga,
- i. endurveitingu réttinda, sem sakborningur hefur verið sviptur,
- j. aðrar breytingar á niðurstöðum sem getið er í 3. gr.

6. gr.

Hafi dómi verið áfrýjað til Hæstaréttar og sakborningur er þar sýknaður skal afmá úr sakaskrá niðurstöður héraðsdóms. Sama gildir þegar Hæstiréttur ónýtir ákvörðun um viðurlög sem sakborningur hefur undirgengist skv. 124. gr. laga um meðferð opinberra mála, vísar máli frá héraðsdómi eða ómerkir málsmeðferð héraðsdóms.

Þegar mál, sem lokið hefur verið að sakborningi fjarstöddum, er endurupptekið og dæmt skal héraðsdómur tilkynna sakaskrá um þann dóm og skal þá afmá úr sakaskrá fyrri innfærslu um niðurstöðu máls.

Þegar ríkissaksóknari fellir úr gildi ákvörðun um viðurlög sem sakborningur hefur undirgengist samkvæmt boði lögreglustjóra eða tollstjóra afmáir hann jafnframt viðkomandi ákvörðun úr sakaskrá hafi hún verið skráð þar.

7. gr.

Héraðsdómstólar, lögreglustjórar og tollstjórar tilkynna um niðurstöður í málum sem lokið er hjá þeim og færa skal í sakaskrá.

Ríkissaksóknari sér um að niðurstöður Hæstaréttar, ákærufrestanir sem hann afgreiðir og mál skv. 4. gr. verði færð.

Dómsmálaráðuneytið og Fangelsismálastofnun ríkisins tilkynna um þau atriði sem færa ber skv. 5. gr.

Tilkynningar til sakaskrár skulu vera skriflegar og ákveður ríkissaksóknari að öðru leyti form þeirra.

III. KAFLI

Upplýsingar úr sakaskrá til hins skráða.

8. gr.

Gefa skal út sakavottorð handa þeim sem þess óskar um hann sjálfan. Sakavottorð handa þeim sem er yngri en 18 ára skal þó aðeins láta í té að fyrir liggi samþykki þess sem fer með forsjá viðkomandi.

Í sakavottorði samkvæmt þessum kafla skal einungis tilgreina upplýsingar um brot á almennum hegningarlögum og lögum um ávana- og fíkniefni með eftirgreindum takmörkunum:

- a. niðurstöður máls skv. 3. gr. aðrar en fangelsisdóma skal ekki tilgreina ef liðin eru 3 ár frá því máli var lokið,
- b. fangelsisdómur skal ekki tilgreindur ef liðin eru 5 ár frá dómsuppkvaðningu eða frá því dómþoli var látinn laus hafi hann afplánað refsingu,
- c. ráðstafanir skv. 62.-67. gr. almennra hegningarlaga skal ekki tilgreina ef liðin eru 5 ár frá því ráðstöfun var felld niður.

Ríkissaksóknari getur í sérstökum tilvikum veitt undanþágu frá tímamörkum sem tilgreind eru í 2. mgr.

Sakavottorð samkvæmt þessum kafla skal hafa að geyma upplýsingar um hvað tilgreina ber á vottorði skv. 2. mgr.

9. gr.

Beiðni um útgáfu sakavottorðs samkvæmt þessum kafla skal beina til lögreglu og skal hún vera skrifleg og undirrituð.

Sakavottorð verður ekki látið í té nema sá sem eftir því leitar sanni með framvísun fullnægjandi persónuskilríkja að vottorð varði hann. Óski annar en maður sjálfur eftir sakavottorði skal tryggt að viðkomandi hafi heimild til að veita því viðtöku.

IV. KAFLI

Upplýsingar úr sakaskrá til yfirvalda.

10. gr.

Auk þess sem ríkissaksóknari gefur út sakavottorð til eigin afnota skulu vottorð gefin út til eftirtalinna samkvæmt beiðni:

- a. dómstóla,
- b. dómsmálaráðuneytisins,
- c. umboðsmanns Alþingis,
- d. lögreglu,
- e. fangelsismálastofnunar,
- f. útlendingaeftirlitsins.

Ríkissaksóknari gefur út sakavottorð til erlendra yfirvalda vegna rannsóknar og meðferðar opinbers máls eða vegna öflunar ríkisfangs eða ökuréttinda.

11. gr.

Í sakavottorð samkvæmt þessum kafla skal ekki greina þær upplýsingar sem skráðar hafa verið um viðkomandi einstakling eða lögaðila þegar 10 ár eru liðin frá síðustu af eftirtöldum tímamörkum:

- a. lokum afplánunar fangelsisrefsingar,
- b. lokum reynslutíma reynslulausnar,
- c. uppkvaðningu úrskurðar um niðurfellingu ráðstöfunar skv. 62.-67. gr. almennra hegningarlaga,
- d. lokum réttindasviptingar eða endurveitingu réttinda,
- e. uppkvaðningu endanlegs dóms eða dagsetningu ákvörðunar sem ekki fellur undir a-d lið.

Hafi viðkomandi hlotið tvo eða fleiri fangelsisdóma ber að færa þá alla í sakavottorð þótt aðeins einn þeirra sé innan þeirra tímamarka sem getur í 1. mgr. Ríkissaksóknari getur einnig ákveðið í sérstökum tilvikum að í sakavottorði séu upplýsingar um niðurstöður eldri mála.

12. gr.

Ríkissaksóknari getur ákveðið að aðrir opinberir aðilar en þeir sem greinir í 10. gr. fái afhent sakavottorð eða ákveðnar upplýsingar úr sakaskrá, enda hafi þeir lögvarða hagsmuni af að fá slíkar upplýsingar.

13. gr.

Beiðni um sakavottorð samkvæmt þessum kafla skal vera skrifleg en ríkissaksóknari getur fallist á að þeir sem taldir eru í 10. gr. setji fram beiðni með rafrænum pósti.

V. KAFLI

Upplýsingar úr sakaskrá til einkaaðila.

14. gr.

Upplýsingar úr sakaskrá má ekki veita einstaklingum, fyrirtækjum eða öðrum einkaaðilum, nema það leiði af 15. eða 16. gr. eða fyrir því sé heimild í lögum.

15. gr.

Ríkissaksóknari getur veitt einstaklingum, fyrirtækjum eða öðrum einkaaðilum ákveðnar upplýsingar úr sakaskrá, enda sé það gert til þess að mögulegt verði að gæta lögvarinna hagsmuna sem greinilega eru ríkari en þeir hagsmunir sem felast í að halda upplýsingunum leyndum.

VI. KAFLI

Upplýsingar til notkunar í vísindalegu skyni.

16. gr.

Upplýsingar úr sakaskrá má veita samkvæmt tilteknum skilyrðum þegar þær eru nauðsynlegar til vísindalegra eða tölfræðilegra rannsókna sem hafa verulega þýðingu.

VII. KAFLI

Öryggisreglur.

17. gr.

Ríkissaksóknari ákveður hverjir hafa aðgang að sakaskrá og gefur út persónulegt og leynilegt auðkennisorð sem viðkomandi verður að nota til að geta tengst skránni. Auðkennisorð skulu endurnýjuð ekki sjaldnar en einu sinni á ári.

Auðkennisorð skulu ekki vera lesanleg á skjá. Í hvert sinn sem sá, sem aðgang hefur að sakaskrá, vikir frá skjá, skulu gerðar þær ráðstafanir, að áframhaldandi aðgangur krefjist þess að auðkennisorð sé skráð á ný.

18. gr.

Aðgangur að sakaskrá er þessi:

- a. fyrirspurn,
- b. að prenta út sakavottorð og upplýsingar,
- c. að skrá upplýsingar,
- d. að leiðrétta og breyta skráðum upplýsingum og að afmá skráðar upplýsingar.

Þegar auðkennisorð er gefið út skal jafnframt ákveðið hvers konar aðgang viðkomandi hefur að sakaskránni.

19. gr.

Í lok hvers vinnudags skal taka öryggisafrit af sakaskránni og það varðveitt í læstri eldtraustri hirslu.

Ekki sjaldnar en með fjögurra vikna millibili skal taka öryggisafrit af sakaskránni og það varðveitt í læstri hirslu í öðru húsnæði en þar sem sakaskráin er varðveitt.

VIII. KAFLI

Gildistaka o.fl.

20. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt 2. mgr. 19. gr. laga um meðferð opinberra mála, nr. 19 26. mars 1991, öðlast gildi 1. janúar 2000. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð um sakaskrá ríkisins, nr. 249 29. júní 1992, ásamt síðari breytingum.

Reglugerð

nr. 598/1999, um rafrænt bókhald, geymslu rafrænna gagna og lágmarkskröfur til rafrænna bókhaldskerfa, sbr. reglugerð nr. 15/2001 um breyting á henni.

I. KAFLI

Bókun rafrænna viðskipta.

Skilgreiningar.

1. gr.

Í reglugerð þessari merkir:

Rafræn viðskipti: Viðskipti þar sem pöntun, reikningsútgáfa eða greiðslur fara fram með rafrænum hætti.

Rafrænt bókhald: Bókhald, eða sá hluti bókhalds, sem byggist á gögnum og færslum sem eiga uppruna sinn í gagnavinnslukerfum og send eru á milli þeirra með skeytum.

Skeyti: Safn samstæðra gagna sem raðað er samkvæmt ákveðnum stöðlum til gagnaflutnings og mynda fylgiskjöl í rafrænu bókhaldi [sem skrást í gagnadagbók]¹⁾.

Gagnaflutningur: Sending skeyta með rafeindaboðum milli gagnavinnslukerfa þar sem skeytið er þannig forsníðið að unnt sé að lesa það í slíku kerfi og vinna sjálfvirkt á rafrænan og ótvíræðan hátt.

Gagnavinnslukerfi: Ein eða fleiri tölvur, fylgitæki og hugbúnaður sem notuð eru til skipulagðra aðgerða á bókhaldsfærslum.

Gagnamiðill: Seguldiskar, segulbönd, geisladiskar og annar sambærilegur búnaður sem á eru settar upplýsingar eða geymir upplýsingar sem vinna má sjálfvirkt í gagnavinnslukerfi.

Gagnadagbók: Skrá á rafrænu formi sem tekur við og geymir bæði send og móttekin skeyti í tímaröð.

1) Sjá 1. gr. reglugerðar nr. 15/2001.

Skilyrði.

2. gr.

Þegar fært er rafrænt bókhald skulu auk skriflegra lýsinga á skipulagi bókhaldsins og uppbyggingu í samræmi við 7. gr. laga nr. 145/1994, um bókhald, liggja fyrir skriflegar lýsingar vegna gagnaflutninganna sjálfrá og þeirra viðskiptafærslna sem rekja má til þeirra. Lýsingar þessar skulu gefa skýra mynd af öryggi og rekjanleika færslna, hvort sem þær eru í bókhaldskerfinu sjálfu eða sérstöku gagnavinnslukerfi vegna gagnaflutninganna.

Þegar færslur í bókhaldinu eiga rætur að rekja til gagnaflutninga skulu liggja fyrir upplýsingar um það með hvaða hætti þeir aðilar sem stunda slík rafræn viðskipti haga samskiptum sínum, m.a. skráningu í gagnadagbók. Ef aðilar hafa gert samskiptasamninga við gagnaðila sinn vegna gagnaflutninga skulu þeir og liggja fyrir.

Áreiðanleiki skeyta.

3. gr.

Sérhver færsla í rafrænu bókhaldi skal byggð á áreiðanlegum og fullnægjandi skeytum sem rekja má til viðskiptanna hvort sem uppruni þeirra er utan fyrirtækisins eða innan. Með

fullnægjandi skeyti er átt við annars vegar ytri frumgögn sem verða til við móttöku skeytis frá viðskiptaaðila, sbr. 2. mgr. 8. gr. laga nr. 145/1994, og hins vegar er átt við innri frumgögn sem eru skeyti sem verða til innan fyrirtækisins, sbr. 3. mgr. 8. gr. laga nr. 145/1994. Skeyti sem liggja til grundvallar viðskiptum þegar svo háttar til um að bókhaldsskyldan hvílir eingöngu á seljanda vöru og þjónustu teljast vera innri frumgögn í þessu sambandi.

Skeytin skulu bera sömu upplýsingar og fram eiga að koma á hefðbundnum fylgiskjölum.

Gagnadagbók.

4. gr.

Öll skeyti sem rekja má til viðskipta milli aðila skal skrá í sérstaka dagbók, sem nefnist gagnadagbók.

Gagnadagbók skal vera tvískipt. Annars vegar skal vera gagnadagbók sem tekur við öllum innsendum skeytum til fyrirtækisins og hins vegar gagnadagbók sem tekur við öllum skeytum sem uppruna sinn eiga í fyrirtækinu. Heimilt er að skipta hvorri gagnadagbók upp eftir tegund skeyta sem móttakin eru eða send eða eftir tilteknum tímabilum. Skeytin skulu geymd í tímaröð og fá númer í samfelldri röð.

Innihaldi gagnadagbókar má ekki vera unnt að breyta eða eyða.

Skráning sendra og móttakinna skeyta.

5. gr.

Skeyti sem fela í sér upplýsingar um viðskipti sem ber að skrá í bókhald sendanda sem og móttakanda, skulu mynda fylgiskjöl bókhaldsins og falla inn í viðkomandi fylgiskjalaröð. Á auðveldan hátt skal vera unnt að tengja skeyti í gagnadagbókinni við fylgiskjal bókhaldsins. Á læsilegan hátt skal vera unnt að birta á skjá bæði skeytin og færslurnar og prenta þær eftir þörfum.

Rafrænn sölureikningur skal auk númers í gagnadagbók og sem fylgiskjal í bókhaldi fá númer í samfelldri númeraröð. Þetta númer skal ávallt koma fram í gagnadagbók og á rafrænu fylgiskjali bókhalds, bæði hjá sendanda og móttakanda svo og á prentuðu eintaki hans.

Hvenær skeyti telst skráð.

6. gr.

Skeyti, sbr. 5. gr., telst vera skráð í bókhald viðkomandi aðila þegar færsla þess hefur áhrif á niðurstöðu reikninga í bókhaldinu.

Leiðréttingar.

7. gr.

Eftir að færsla í bókhald skv. 6. gr. hefur átt sér stað er óheimilt að breyta eða eyða færslunni. Þurfi að gera breytingu eða leiðréttingu á færslu skal það gert með annarri færslu með vísan til sérstaks fylgiskjals.

Aðgangur að gögnum.

8. gr.

Allir þeir sem hafa aðgang að rafrænu bókhaldi og hafa heimild til að senda eða taka á móti skeytum sem verða fylgiskjöl í bókhaldinu eða skrá í bókhaldið þær færslur sem verða til vegna viðskipta sem rekja má til skeyta, sbr. 5. gr., skulu hafa sérstakt auðkenni þannig að rekja megi hverja færslu til upprunans, þ.e. hvar og hvenær færsla er gerð og á hvers ábyrgð.

Starfsmönnum, þ.m.t. kerfisstjóra, sem vinna við kerfisþróun, forritun og uppsetningu rafræns bókhaldskerfis þ. á m. kerfis vegna gagnasendinga, er óheimilt að annast hvers konar

verkefni sem snerta færslu gagna inn í kerfið, þ. á m. gagna vegna gagnasendinganna. Verði þessu ekki komið við vegna smæðar fyrirtækisins skal það liggja fyrir skriflega í gögnum þess.

II. KAFLI

Um geymslu rafrænna fylgiskjala og bókhalds.

Geymslutími rafrænna gagna.

9. gr.

Rafrænt bókhald og rafræn fylgiskjöl þess skulu geymd í sjö ár frá lokum viðkomandi reikningsárs. Sömu ákvæði gilda um varðveislu gagnadagbóka.

Varðveisla gagnamiðla.

10. gr.

Gagnamiðil skal geyma með tryggilegum hætti, þannig að læsileiki hans sé tryggður til loka geymslutímans og með einföldum hætti sé fljótlegt að finna færslur á honum þegar á þarf að halda.

III. KAFLI

Lágmarkskröfur til rafrænna bókhaldskerfa.

Kröfur til hugbúnaðar og seljanda hans.

11. gr.

Hver sá sem selur bókhaldskerfi til færslu rafræns bókhalds, þ.á m. hugbúnað vegna gagnaflutnings þ.e. vegna móttöku og sendingar skeyta á milli gagnavinnslukerfa og skráningar í gagnadagbók, skal láta fylgja sölonni ítarlegar upplýsingar um hugbúnaðinn, hvernig hann vinnur og um þá eftirlitsþætti sem hann hefur upp á að bjóða til að stemma af, sannprófa, stýra vinnslu gagna og endurskoðun þeirra.

Hugbúnaðurinn skal uppfylla þau skilyrði sem fram koma í reglugerð þessari til að bókhaldið sé fært í samræmi við góða bókhalds- og reikningsskilavenju [og skal yfirlýsing seljanda eða hönnuðar hugbúnaðarins þess efnis liggja fyrir í bókhaldsgögnum notanda]¹⁾.

Tryggja skal að unnt sé að rekja feril gagna gegnum bókhaldskerfið og hvorki sé hægt að breyta eða eyða færslum né skeytum.

Í rafrænu bókhaldskerfunum skal m.a. vera unnt að sjá í einstökum færslum auðkenni þess sem skráði færslu, auðkenni þeirrar útstöðvar sem færsla var skráð á, dagsetningu og tíma skráningar og fylgiskjalanúmer færslu. Einnig þarf að vera hægt að sjá forsendur kerfisins, m.a. vegna ýmissa sjálfvirkra vinnslna, t.d. vegna einstakra tegunda bókhaldsreikninga sem kalla á sjálfvirkan útreikning fjárhæða og skiptingu þeirra á milli reikninga, auk þess sem unnt skal að sjá hvenær forsendum hefur verið breytt. Skrár skal vera hægt að prenta á einstökum vinnslustigum til að staðfesta innihald þeirra.

1) Sjá 1. gr. reglugerðar nr. 15/2001.

Tengsl rafrænna bókhaldskerfa.

12. gr.

Þar sem hugbúnaður bókhaldskerfis byggist á sjálfvirku gagnaflæði milli fjárhagsbókhalds og undirbókhaldskerfa skal undirbókhaldið tengjast fjárhagsbókhaldinu með reglubundnum hætti um tiltekna bókhaldsreikninga sem ekki eru nýttir í öðrum tilgangi, hvort sem reikningarnir varða tekjur eða gjöld, eignir eða skuldir.

Þar sem gagnavinnslukerfi byggjast á sjálfvirku gagnaflæði yfir í bókhaldskerfi skal tryggja rekjanleika á milli gagnavinnslukerfa á einfaldan hátt.

Öryggisafrit.

13. gr.

Öryggisafrit skal taka af rafrænt færðu bókhaldi og öllum rafrænt færðum fylgiskjöllum þess svo og gagnadagbók reglulega samkvæmt viðurkenndum verklagsreglum og í samræmi við umfang viðskiptanna. Verklagsreglur þessar skulu liggja fyrir í gögnum bókhaldsins. Skal öryggisafritið varðveitt á tryggan og öruggan hátt aðskilið frá frumgögnum bókhaldsins. Það skal staðfest að hægt sé að endurbyggja gögnin með öryggisafritunum. Að loknu reikningsári skal taka a.m.k. eitt heildarafrit af öllum gagnaskráum er snerta bókhaldið og það skal geymt á öruggum stað aðskilið frá bókhaldinu og bókhaldsgögnum.

IV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

Eftirlit.

14. gr.

Eftirlitsaðilar bókhalds og aðrir þeir sem eiga rétt á upplýsingum úr bókhaldi, skulu hafa hindrunarlausan og ókeypis aðgang að nauðsynlegum hjálpartækjum til afnota hjá hinum bókhaldsskylda aðila til að finna og lesa færslur og gögn úr rafrænum bókhaldskerfum.

Öryggisafrit, sbr. 13. gr., skulu vera aðgengileg eftirlitsaðilum á hverjum tíma.

Viðurlög.

15. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu skv. IV. kafla laga nr. 145/1994, um bókhald, með síðari breytingum.

Gildistaka.

16. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 42. gr. laga um bókhald, öðlast þegar gildi.

Reglugerð

nr. 600/1999, um færslu og geymslu lausblaðabókhalds.

Geymslubindi.

1. gr.

Þegar bókhaldsbækur eru færðar á varanlegan hátt í skipulögðu og öruggu bóka-, korta-, eða lausblaðakerfi, sbr. 1. mgr. 10. gr. laga nr. 145/1994, um bókhald, skal gögnum og prentuðum listum bókhaldsins, sbr. 2. mgr. 10. gr. laganna, raðað í skipulagða röð og þau innbundin, heft eða á annan hátt lögð í geymslubindi.

Þá er þeim heimilt sem færa bókhald í samræmi við 1. mgr. að gera reikningsyfirlit eða jöfnuð í lok hvers bókhaldstímabils, sbr. 18. gr. laga nr. 145/1994, á laus yfirlitsblöð í stað færslu í innbundna og tölusetta aðalbók. Reikningsyfirlitið skal a.m.k. bera með sér það tímabil, sem það tekur til, og númer og jöfnuð hvers bókhaldsreiknings. Reikningsyfirlitum skal raðað jafnóðum í skipulega röð og þau innbundin, heft eða á annan hátt fest í geymslubindi.

Um fylgiskjöl.

2. gr.

Útgáfa fylgiskjala, þ.m.t. útgáfa tekjuskráningargagna, bókhaldsskyldra aðila sem ekki eru með virðisaukaskattskylda starfsemi skal hagað samkvæmt ákvæðum reglugerðar um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattskyldra aðila sem gefin er út skv. lögum nr. 50/1988, eftir því sem við á.

Um geymslu gagna.

3. gr.

Þegar bókhaldsskyldur aðili flytur bókhald og/eða fylgiskjöl bókhaldsins á örfilmur, skannar bókhald og/eða fylgiskjöl þess á geisladisk eða á annan sambærilegan búnað, sem ekki er unnt að vinna með í gagnavinnslukerfi skal samanlagður geymslutími frumgagna og hins nýja geymslumiðils eigi vera skemmri en 7 ár frá lokum þess reikningsárs er gögnin tilheyra. Eigi má farga frumgögnum sem flutt hafa verið á geymslumiðil fyrir en einu ári eftir lok viðkomandi reikningsárs, enda liggja þá fyrir fullfrágengið bókhald og undirritaður ársreikningur.

Tryggt skal að allar upplýsingar sem fram koma í gögnum þeim sem flutt eru á geymslumiðilinn komi þar fram og upplýsingarnar séu óumbreytanlegar. Strax skal kannað hvort geymslumiðillinn sé læsilegur, réttur og ógallaður. Ef sú er ekki raunin, skulu frumgögn geymd á venjulegan hátt þar til fullnægjandi geymslukröfum er náð.

Aðferðir við flutning gagna og geymslu miðilsins skulu fyrirfram skipulagðar og fyrir skal liggja skrifleg lýsing á þeim. Skulu koma fram upplýsingar um hvar og hvenær flutningur gagna hefur farið fram, á hvaða geymslumiðli gögnin er að finna og skal það staðfest eða vottað af þeim sem ábyrgð bera á flutningnum.

Öryggisafrit.

4. gr.

Taka skal öryggisafrit af geymslumiðlum, sbr. 3. gr. samkvæmt viðurkenndum verklagsreglum. Verklagsreglur þessar skulu liggja fyrir í gögnum bókhaldsins. Skal öryggisafritið varðveitt á tryggan og öruggan hátt aðskilið frá öðrum gögnum bókhaldsins.

Eftirlit.

5. gr.

Eftirlitsaðilar bókhalds og aðrir þeir sem eiga rétt á upplýsingum úr bókhaldi, skulu hafa hindrunarlausan og ókeypis aðgang að nauðsynlegum hjálpartækjum til afnota hjá hinum bókhaldsskylda aðila til að finna og lesa færslur og gögn sem flutt hafa verið á geymslumiðil, sbr. 3. gr.

Öryggisafrit, sbr. 4. gr., skulu vera aðgengileg eftirlitsaðilum á hverjum tíma.

Viðurlög.

6. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingum skv. IV. kafla laga nr. 145/1994, um bókhald, með síðari breytingum.

Gildistaka.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 42. gr. laga um bókhald, öðlast þegar gildi.

Reglugerð

nr. 615/1999, um takmörkun á markaðssetningu lampaolíu, skrautmuna, leikfanga og spaug- eða gabbvarnings með tilteknum efnum.

Markmið og gildissvið.

1. gr.

Markmið reglugerðarinnar er að koma í veg fyrir eða takmarka framleiðslu, innflutning eða dreifingu lampaolíu, leikfanga, skrautmuna og spaug- eða gabbvarnings sem innihalda tiltekin efni.

Skrautmunir og olíulampar.

2. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn eða dreifa skrautmunum sem í eru efni í vökvaformi sem flokkast hættuleg, skv. reglugerð nr. 236/1990), og ætluð eru til að ná fram ljós- eða litaáhrifum með mismunandi fösum. Dæmi um slíka hluti eru skrautlampar og öskubakkar.

3. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn eða dreifa olíu, sem nota má sem eldsneyti á lampa, ef hún inniheldur ilm- eða litarefni og er í umbúðum sem eru minni en 15 lítrar þegar hún flokkast hættuleg og skal merkt með hættusetningunni H65 „Getur valdið lungnaskaða við inntöku“ skv. reglugerð nr. 236/1990.

4. gr.

Umbúðir lampaolíu sem heimilt er að markaðssetja skulu, auk annarra lögbundinna merkinga, merktar með eftirfarandi áletrun með skýru og óafmáanlegu lettri: „Geymið lampa sem fylltir eru með þessum vökva þar sem börn ná ekki til“. Umbúðirnar skulu búnar öryggislokum sem börn geta ekki opnað, sbr. reglugerð nr. 609/1997, um öryggislok og áþreifanlega viðvörðun.

5. gr.

Óheimilt er að selja eða dreifa á almennum markaði í úðabrusum efnablöndum sem flokkast sem eldfimar, mjög eldfimar eða afar eldfimar, skv. reglugerð nr. 236/1990, ef þær eru ætlaðar til skemmtunar eða skreytinga fyrir almenning, t.d. glimmer, gervisnjór, skrautflögur og skrautlöður.

Umbúðir efnavöru sem tilgreind er í 1. mgr. og leyfð er til faglegra nota skulu, auk annarra lögbundinna merkinga, merktar með eftirfarandi áletrun með skýru og óafmáanlegu lettri: „Notist aðeins af fagfólki“.

Leikföng og leikir.

6. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, eða dreifa spilum eða leikjum sem ætluð eru fyrir einn eða fleiri þátttakendur ef í þeim eru efni eða efnablöndur í vökvaformi sem flokkast hættuleg skv. reglugerð nr. 236/1990.

7. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn eða dreifa leikföngum sem innihalda bensen (CAS-nr.2) 71-43-2) ef styrkur óbundins bensens er meiri en 5 mg/kg miðað við þyngd leikfangsins eða hluta þess.

Spaug- og gabbvarningur.

8. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota efni eða efnablöndur í vökvaformi, sem flokkast hættuleg skv. reglugerð nr. 236/1990, í spaug- eða gabbvarning, t.d. í hnerriduft eða fýlubombur. Enn fremur eru eftirtalin efnasambönd og efni unnin úr náttúruafurðum óheimil til slíkra nota:

- duft úr sápuþerki (*Quillaja saponaria*) ásamt afleiðum þess sem innihalda saponín,
- duft úr rótum *Helleborus viridis* (fjallaskuggi) og *Helleborus niger* (jólárós),
- duft úr rótum *Veratrum album* (hvít hnerrarót) og *Veratrum nigrum* (svört hnerrarót),
- viðarduft (sag),
- bensidín CAS- nr. 92-87-5,
- bensidínafleiður,
- *o*-nitróbensaldehýð CAS- nr. 552-89-6,
- ammóníumsúlfíð CAS- nr. 12135-76-1,
- ammóníumvetnissúlfíð CAS- nr. 12124-99-1,
- ammóníumfjölsúlfíð CAS- nr. 12259-92-6,
- rokkgjarnir esterar brómedíksýru:
- metýlbrómasetat CAS- nr. 96-32-2,
- etýlbrómasetat CAS- nr. 105-36-2,
- própýlbrómasetat CAS- nr. 35223-80-4,
- bútýlbrómasetat CAS- nr. 18991-98-5.

Eftirlit, viðurlög og gildistaka.

9. gr.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

10. gr.

Um mál er rísa kunna út af brotum á reglum þessum fer að hætti opinberra mála. Um viðurlög fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum, nema þyngri refsing liggja fyrir samkvæmt öðrum lögum.

11. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í lögum nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum, sbr. einnig lög nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir. Höfð er hliðsjón af ákvæðum 4. tl., XV. kafla, II. viðauka samningsins um Evrópskt efnahagssvæði (tilskipun 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna

skaðlegra efna og efnablandna, eins og henni er breytt með tilskipunum 79/663/EBE, 82/806/EBE, 83/264/EBE, 89/677/EBE, 94/48/EB og 97/64/EB).

Reglugerðin öðlast þegar gildi. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 694/1994, um takmörkun við framleiðslu, notkun og innflutningi leikfanga, skrautmuna og spaug- eða gabbvarnings sem innihalda tiltekin efni.

Reglugerð

nr. 684/1999, um sprengiefni.

I. KAFLI

Skilgreiningar og gildissvið.

1. gr.

Skilgreiningar.

Sprengiefni: Fast eða fljótandi efni eða efnablanda, sem hefur þann eiginleika að geta sprungið við högg, þrýsting eða hita, svo og kveikiefni, svo sem hvellhettur og kveikiþræðir.

Markaðssetning: Fyrsta afhending sprengiefnis gegn greiðslu eða án endurgjalds, í því skyni að dreifa því og/eða nota það hér á landi eða í öðru ríki sem aðild á að Evrópska efnahagssvæðinu.

Rekstaraðili: Einstaklingur eða lögaðili sem hefur leyfi eða heimild til að framleiða, geyma, nota eða færa til sprengiefni eða stunda viðskipti með sprengiefni.

Tilflutningur: Öll tilfærsla á sprengiefni innan yfirráðasvæðis þeirra ríkja sem aðild eiga að Evrópska efnahagssvæðinu, að undanskildum tilflutningi innan sömu lóðar.

Sprengiefnageymsla: Lokað rými til geymslu á sprengiefni.

Sprengistjóri: Sá er fengið hefur réttindi til að fara með sprengiefni og annast sprengivinnu.

Tilskipun 93/15/EBE: Tilskipun ráðsins nr. 93/15/EBE frá 5. apríl 1993 um samhæfingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota.

2. gr.

Gildissvið.

Reglugerðin gildir um framleiðslu, geymslu og flutning sprengiefnis, þ.á m. lestun og losun, svo og um kaup, notkun, förgun, verslun og inn- og útflutning sprengiefnis. Reglugerðin gildir einnig um tæki og efni sem notuð eru við hverskyns meðferð sprengiefnis.

Undanþegin ákvæðum reglugerðarinnar eru:

- a. sprengiefni í eigu landhelgisgæslu og lögreglu,
- b. flugeldar og
- c. flutningur sprengiefnis í skipum og flugvélum.

Geymsla og notkun sprengiefnis um borð í skipum fellur undir ákvæði reglugerðarinnar, svo og notkun sprengiefnis við köfun frá skipum og landi.

Ríkislögreglustjórinn úrskurðar ef vafi leikur á hvort sprengiefni eða tæki og búnaður falli undir gildissvið reglugerðarinnar.

II. KAFLI

Markaðssetning.

3. gr.

Gerðarviðurkenning.

Óheimilt er að markaðssetja eða hafa undir höndum sprengiefni sem ekki hafa hlotið gerðarviðurkenningu og bera CE-samræmismarki samkvæmt 4. gr. Viðurkennd sprengiefni skulu standast grunnkröfur þær sem tilgreindar eru í viðauka I.

Vinnueftirlit ríkisins viðurkennir sprengiefni hér á landi. Umsókn um viðurkenningu skulu fylgja nauðsynleg gögn frá framleiðanda og viðurkenndum prófunarstofnunum um eiginleika efnanna. Við viðurkenningu skal farið eftir þeirri aðferð sem tilgreind er í viðauka II við tilskipun ráðsins nr. 93/15/EBE.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. má viðurkenna sprengiefni til tiltekinna takmarkaðra nota hér á landi samkvæmt ákvörðun Vinnueftirlits ríkisins.

Sprengiefni sem hlotið hafa viðurkenningu í öðru ríki til notkunar á Evrópska efnahagssvæðinu eru sjálfkrafa viðurkennd til notkunar hér á landi. Sprengiefni sem framleidd eru eftir samræmdum evrópskum staðli skulu enn fremur hljóta viðurkenningu, enda teljist slíkir staðlar standast grunnkröfur viðauka I.

Hráefni, sem ekki eru ein sér flokkuð sem sprengiefni, en ætluð eru til framleiðslu sprengiefnis á vegum þeirra sem annast sprengingar, eru viðurkenningarskyld á sama hátt og sprengiefni, t.d. ammóníumnítrat.

4. gr.

CE-samræmismarkið og hættuflokkun.

Viðurkennd sprengiefni skulu bera CE-samræmismarkið, sbr. viðauka II. CE-merkingin skal, á sýnilegan, auðlæsilegan og óafmáanlegan hátt, fest á sprengiefnin sjálf eða, verði ekki hjá því komist, á merkiplötu sem fest er við þau. Verði merkingin ekki fest með framangreindum hætti er heimilt að festa hana á umbúðirnar. Merkiplatan skal vera þannig gerð að hún verði ekki notuð á ný.

Sprengiefni skal flokkað í hættuflokka og aðskilnaðarflokka í samræmi við leiðbeiningar sérfræðinganeftindar Sameinuðu þjóðanna um flutning hættulegra efna.

5. gr.

Afturköllun gerðarviðurkenningar.

Vinnueftirlit ríkisins getur afturkallað viðurkenningu sprengiefnis ef í ljós kemur að upplýsingar sem lagðar voru til grundvallar viðurkenningunni hafa ekki verið fullnægjandi eða meiri hætta fylgir notkun efnisins en fyrirsjáanlegt var.

III. KAFLI

Umbúðir og merking.

6. gr.

Umbúðir.

Umbúðir um sprengiefni skulu hafa nægan styrk til að þola hnjask sem varan kann að verða fyrir við eðlilega meðferð, flutning og geymslu.

Umbúðir skulu þannig gerðar og vera úr þannig efnum að ekki sé hætta á að snerting innihaldsins við yfirborð umbúðanna að innanverðu leiði til hættu á sprengingu eða bruna. Umbúðir skulu enn fremur þannig gerðar að ekki sé hætta á að innihaldið hreyfist við flutning og meðferð svo að hætta stafi af.

7. gr.

Merking umbúða.

Varnaðarmerki og varnaðarorð á íslensku skulu vera hlið við hlið á ystu umbúðum, greinilega aðskilin frá annarri merkingu.

Ystu umbúðir skulu greinilega merktar með tækniheiti efnisins, eða vöruheiti ef um þekkt vörumerki er að ræða. Enn fremur skal varan merkt með skráningarnúmeri (SP-númeri) því sem sérfræðinefnd Sameinuðu þjóðanna, sem fjallar um flutning á hættulegum efnum, hefur ákveðið.

Á ystu umbúðum skal vera ferhyrnt varúðarmerki a.m.k. 10 sm á hverja hlið, rauðgult að lit með svörtu lettri, sbr. viðauka III. Á varúðarmerki skal tiltaka hættuflokk og aðskilnaðarflokk efnisins auk upplýsinga um flutningstakmarkanir ef við á.

Á ystu umbúðum skal tilgreind eigin þyngd vörunnar, heildarþyngd að umbúðum meðtöldum og framleiðsludagur.

Merkingar, sem fjallað er um í 1.-4. mgr., skulu einnig vera á innri umbúðum ef slíkt er nauðsynlegt til að tryggja örugga meðferð efnisins.

8. gr.

Öryggisleiðbeiningar.

Þegar sprengiefni er afhent skulu fylgja því öryggisleiðbeiningar á íslensku í samræmi við ákvæði reglna um öryggisleiðbeiningar við afhendingu hættulegra efna.

IV. KAFLI

Framleiðsla, innflutningur og verslun.

9. gr.

Framleiðsla.

Með framleiðslu er átt við hverskyns aðgerðir sem leiða til myndunar sprengiefnis, svo og þökkun efnisins og annan frágang. Blöndun ammóníumnítrats og olíu telst framleiðsla sprengiefnis.

Framleiðsla sprengiefnis er óheimil nema með leyfi ríkislögreglustjórans, sbr. þó 3. mgr. Framleiðslustaður skal auk þess háður samþykki Brunamálastofnunar ríkisins og búnaður og framleiðsluaðferðir skulu háðar samþykki Vinnueftirlits ríkisins.

Vinnueftirlit ríkisins getur veitt einstaklingum, sem öðlast hafa leyfi til að fara með sprengiefni, heimild til að framleiða sprengifima blöndu ammóníumnítrats og olíu á sprengistað, enda geri þeir nauðsynlegar öryggisráðstafanir. Óheimilt er að flytja slíkt sprengiefni til annarra staða nema með sérstöku leyfi viðkomandi lögreglustjóra.

Blöndun ammóníumnítrats skal fara fram í a.m.k. 60 m fjarlægð frá sprengiefnageymslu. Vinnueftirlit ríkisins getur þó heimilað minni fjarlægð í einstökum tilvikum ef aðstæður krefjast þess.

10. gr.

Innflutningur, sala og heildsala.

Innflutningur, sala og heildsala sprengiefnis er óheimill nema með leyfi ríkislögreglustjórans. Slíkt leyfi má aðeins veita þeim sem fullnægir ákvæðum a. og b. liða 30. gr. um kunnáttu í meðferð sprengiefna og hefur yfir að ráða fullnægjandi geymslu fyrir sprengiefni samkvæmt VI. kafla, enda uppfylli hann ákvæði annarra laga og reglna sem varða reksturinn. Leyfin skulu gilda til allt að 5 ára í senn.

Leyfi samkvæmt 1. mgr. skal jafnframt gilda sem tilflutningsleyfi samkvæmt 9. gr. tilskipunar 93/15/EBE. Skal leyfið þá staðfest á þar til gerðum eyðublöðum sem innflytjandi skal senda lögbærum yfirvöldum í þeim löndum Evrópska efnahagssvæðisins sem efnið fer um.

Þeir sem hyggjast flytja til Íslands sprengiefni til eigin nota og hafa ekki leyfi samkvæmt 1. mgr. skulu afla til þess sérstaks tilflutningsleyfis, enda uppfylli þeir ákvæði a-, b- og c-liða 30. gr. Vinnueftirlit ríkisins gefur út tilflutningsleyfi og tilkynnir lögreglustjórum þeirra

umdæma sem efnið fer um. Þeir sem hyggjast flytja sprengiefni frá Íslandi til áfangastaðar í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins skulu á sama hátt afla sér tilflutningsleyfis hjá þarlandu lögbæru yfirvaldi.

Heildsalar skulu ársfjórðungslega senda Vinnueftirlitinu upplýsingar um tegund og magn selds sprengiefnis, hvellhetna og kveikjupráðar.

11. gr.

Sala til notenda.

Sprengiefni má aðeins selja þeim, sem fengið hefur leyfi lögreglustjóra til að kaupa það og hafa í sinni vörslu. Óheimilt er að afhenda sprengiefni nema gegn framvisun leyfisins.

Ef kaupandi er lögaðili skal hann tilnefna einn starfsmann sinn sem sérstakan ábyrgðarmann til að hafa umsjón með vörslu efnisins og skal ábyrgðarmaður fullnægja skilyrðum a- liðar 30. gr. Umsókn um leyfi til kaupa á sprengiefni skal fylgja yfirlýsing viðkomandi einstaklings um að hann taki að sér hlutverk ábyrgðarmanns ásamt staðfestingu forráðamanns fyrirtækisins.

Láti ábyrgðarmaður af störfum eða geti hann ekki sinnt starfi sínu lengur, skal þegar í stað tilnefna annan ábyrgðarmann. Að öðrum kosti telst leyfi skv. 1. mgr. fallið úr gildi.

Ábyrgðarmaður skal tryggja að flutningur og geymsla sprengiefnis, sem og birgðaskráning í fyrirtæki hans, sé í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar.

Sá sem hefur leyfi til kaupa á sprengiefni skal hafa yfir að ráða fullnægjandi geymslu samkvæmt ákvæðum VI. kafla.

Sá sem hefur leyfi til kaupa á sprengiefni öðlast jafnframt rétt til tilflutnings sprengiefnis í samræmi við 9. gr. tilskipunar 93/15/EBE, enda sé magn efnis í hverjum flutningi ekki yfir 50 kg og leyfishafi annist hann sjálfur.

V. KAFLI

Búnaður við framleiðslu, geymslu, sölu eða notkun sprengiefnis.

12. gr.

Búnaður.

Við framleiðslu og notkun sprengiefnis er einungis heimilt að nota vélar, áhöld og annan búnað sem viðurkenndur er af Vinnueftirliti ríkisins samkvæmt nánari reglum er það setur.

Búnaður sem hlotið hefur viðurkenningu til notkunar samkvæmt ákvæðum EES-samningsins telst viðurkenndur á Íslandi.

VI. KAFLI

Geymsla sprengiefnis.

13. gr.

Flokkun, samþykki og tilkynningarskylda.

Sprengiefnageymslur skiptast í þrjú flokka:

1. flokkur: Færanlegar sprengiefnakistur fyrir minni forða, allt að 50 kg sprengiefnis, 100 hvellhettur og 100 m af sprengiþræði.
2. flokkur: Færanlegar sprengiefnageymslur, t.d. gámar.
3. flokkur: Staðbundnar sprengiefnageymslur, t.d. geymslur heildsala, skipafélaga, hafna eða bæjarfélaga.

Geymslur í 1. og 2. flokki skulu viðurkenndar af Vinnueftirliti ríkisins samkvæmt nánari reglum sem stofnunin setur.

Óheimilt er að koma fyrir færanlegri sprengiefnageymslu án leyfis lögreglustjóra í umdæminu, sem tilkynnir það hlutaðeigandi slökkviliðsstjóra og Vinnueftirliti ríkisins. Í umsókn skal tilgreina áætlað magn sem fyrirhugað er að geyma.

Hönnun og staðsetning geymslna í 3. flokki skal samþykkt af Brunamálastofnun ríkisins.

14. gr.

Almenn ákvæði.

Sprengiefnageymsla skal þannig gerð, innréttuð og staðsett, að ekki skapist sérstök hættu á bruna eða sprengingu og að tryggt sé að sprengiefni komist ekki í hendur óviðkomandi.

Sprengiefni skal ávallt geymt í viðurkenndri sprengiefnageymslu. Laust sprengiefni skal tafarlaust flutt í viðurkennda geymslu, t.d. ef hlé verður á framkvæmdum á vinnusvæði. Sprengiefnakistur skal geyma í sprengiefnageymslu eða innanhúss í rammlega læstu rými sem óviðkomandi hafa ekki aðgang að.

Sprengiefnageymslur skulu ávallt rammlega læstar þegar ekki er verið að ganga um þær.

15. gr.

Um gengnisreglur í og við sprengiefnageymslur.

Reykingar, meðferð opins elds og radiósenda í sprengiefnageymslum og í grennd við þær er bönnuð.

Við geymslu eða aðra meðhöndlun skal sprengiefni vera í upprunalegum umbúðum frá framleiðanda eða búið um það á annan jafntryggan hátt í samræmi við leiðbeiningar framleiðanda.

Önnur vinna en sú sem varðar meðhöndlun og umbúnað sprengiefnis má ekki fara fram í sprengiefnageymslu. Óheimilt er að geyma þar önnur tæki og búnað sem tilheyra sprengivinnunni, t.d. mælitæki, hnalla og þess háttar.

16. gr.

Merkingar geymslna og aðskilnaður sprengiefna.

Sprengiefnageymslur í flokki 3 skulu rammlega girtar af. Hlið með traustri læsingu skal vera á girðingu. Sama gildir um sprengiefnageymslur í flokki 2 sem settar eru niður á sama stað í 12 mánuði eða lengur, t.d. í tengslum við verklegar framkvæmdir.

Á girðingum og geymslum skulu vera greinilegar merkingar og viðvaranir um hættu af völdum sprengiefna.

Við geymslu sprengiefna skal gæta þess að reglum um aðskilnað sprengiefna sé framfylgt. Einungis má geyma þau efni saman sem eru í sama aðskilnaðarflokki, sbr. 2. mgr. 4. gr.

17. gr.

Öryggisfjarlægðir.

Sprengiefni skal geyma í öruggri fjarlægð frá híbýlum manna og frá stöðum þar sem gera má ráð fyrir að fólk dveljist eða komi saman og frá mannvirkjum, umferðargötum og þjóðvegum. Til viðmiðunar eru þær fjarlægðir sem settar eru fram í viðauka IV.

Um öryggisfjarlægðir milli sprengistaðar og háspennulína og radiósendibúnaðar gilda ákvæði viðauka IV.

Lögreglustjóri getur í samráði við slökkviliðsstjóra heimilað frávik frá þessum viðmiðunum þegar sérstaklega stendur á.

18. gr.

Birgðabókhald.

Sá sem hefur með höndum sprengiefni skal, í þar til gerðri rekstrardagbók, halda nákvæmt birgðabókhald, þar sem fram kemur magn móttækis sprengiefnis, tilflutningur efnis milli geymslna, notað efni og magn sem tiltækt er í hverri sprengiefnageymslu.

Ábyrgðarmaður samkvæmt 2. mgr. 11. gr. skal tryggja að farið sé að ákvæðum 1. mgr. Rekstrardagbók skal sýnd lögreglu eða Vinnueftirliti ríkisins þegar þess er óskað.

VII. KAFLI

Flutningur á landi.

19. gr.

Tilhögun flutnings.

Auk ákvæða reglugerðarinnar gildir um flutning sprengiefnis á landi reglugerð um flutning á hættulegum farmi.

Um vörslu sprengiefnis á flutningsmiðstöðvum gilda ákvæði VI. kafla.

Hvellhettur skulu ávallt fluttar í traustum umbúðum til að koma í veg fyrir ótímabæra sprengingu.

Ekki er heimilt að flytja sprengiefni með öðrum hættulegum efnum í sama ökutæki eða með annarri vöru ef slíkt eykur hættu á bruna eða sprengingu.

Einungis er heimilt að flytja í sama ökutæki sprengiefni sem fullnægja skilyrðum um aðskilnaðarflokkun samkvæmt viðauka V.

Þá skulu leyfi sem nauðsynleg eru, sbr. 2. og 3. mgr. 10. gr. og 1. mgr. 21. gr., vera fyrir hendi, auk fyrirmæla lögreglustjóra ef við á, sbr. 23. gr.

20. gr.

Ökutæki.

Ökutæki sem notað er til flutnings á sprengiefnum skal vera í góðu ástandi og fullnægja öllum ákvæðum umferðarlaga og reglna um gerð og búnað ökutækja. Ef flutt er meira en 50 kg af sprengiefni, að umbúðum undanskildum, skal ökutæki vera viðurkennt fyrir slíkan flutning í samræmi við reglugerð um flutning á hættulegum farmi. Eigandi, notandi og ökumaður ökutækis sem flytur sprengiefni eru, hver um sig, ábyrgir fyrir því að ökutækið standist þær kröfur sem gerðar eru.

21. gr.

Flutningsleyfi, takmarkanir o.fl.

Óheimilt er að flytja milli staða innanlands meira en 50 kg sprengiefnis með sama ökutæki nema til komi leyfi lögreglustjóra á áfangastað. Þegar um er að ræða flutning á landi skal lögreglustjóri tilkynna um flutninginn og hafa samráð við lögreglustjóra þeirra umdæma sem flutningurinn fer um, varðandi kröfur eða fyrirmæli sem flutningsaðila eru settar, sbr. 23. gr. Skal slíks getið í leyfisbréfi.

Heimilt er að flytja með ökutæki allt að 50 kg af sprengiefni með Sameinuðu þjóða númer 0081, 0082, 0084, 0241, 0331, 0332 og 0482 samkvæmt flokkun Sameinuðu þjóðanna án þess að uppfylla öll skilyrði reglugerðar um flutning á hættulegum farmi. Við slíkan flutning skal fylgja farmbréf, vottorð sendanda og a. m. k. eitt 2 kg slökkvitæki. Umbúðir skulu vera viðurkenndar og merktar og fara skal eftir samlestunarákvæðum í viðauka V.

Innan athafnasvæðis þar sem önnur umferð fer ekki fram er heimilt að flytja samtímis í ökutæki milli sprengiefnageymslu og sprengistaðar 500 kg af sprengiefni með efnisnúmer 4 og allt að 1000 hvellhettur með efnisnúmer 1. Sprengiefni og hvellhettum skal haldið aðskildu með öryggiskistu eða lokuðu rými þannig að tryggt sé að fjarlægðin á milli þeirra verði aldrei minni en 1 m.

Óheimilt er að flytja sprengiefni með hópbifreiðum og öðrum samgöngutækjum sem samtímis eru notuð til fólksflutninga á landi.

22. gr.

Merking ökutækis.

Ökutæki sem flytur meira en 50 kg af sprengiefni skal merkt að framan og aftan með appelsínugulu hættuskilti 300 x 400 mm að stærð. Á skiltinu skal vera 15 mm breið svört rönd á jaðri. Þar að auki skal merkja ökutæki á báðum hliðum og að aftan með varúðarmerki samkvæmt gildandi reglum um flutning hættulegs farms á vegum.

23. gr.

Flutningsleiðir.

Til að draga úr hættu á óhöppum við flutning sprengiefnis geta lögreglustjórar gefið fyrirhugað um flutningsleiðir, flutningstíma, hámarks magn sprengiefnis, lögreglufylgd og önnur þau atriði sem þeir telja nauðsynleg til að tryggja nægjanlegt öryggi við flutninginn.

Sá sem annast flutning sprengiefnis skal gera lögreglustjóra viðvart með hæfilegum fyrirvara ef fyrirhugað er að flytja óvenjumikið magn sprengiefnis eða sprengiefni sem sjaldan er flutt með ökutækjum og sérstök hætta fylgir.

24. gr.

Stjórnandi ökutækis.

Stjórnandi ökutækis sem flytur sprengiefni skal hafa næga þekkingu á eiginleikum efnisins, meðhöndlun þess og þeim ráðstöfunum sem gera skal ef óhapp verður eða eldur kemur upp. Ef flutt er meira en 50 kg af sprengiefni skal ökumaður hafa gilt vottorð um starfsþjálfun samkvæmt reglugerð um starfsþjálfun stjórnenda ökutækja sem flytja hættulegan farm.

25. gr.

Lestun og losun.

Við lestun og losun sprengiefnis skal gætt ýtrustu varúðar. Tæki og áhöld sem notuð eru skulu vera þannig gerð að umbúðir vörunnar skemmist ekki og að ekki sé hætta á að varan falli af eða úr tækjunum.

Óheimilt er að taka við sprengiefni til flutnings nema það sé í umbúðum sem þola eðlilegt álag. Hafi umbúðir vörunnar skemmst þannig að hætta sé á að þær þoli ekki flutninginn skal vörunni komið fyrir á öruggum stað og sendanda eða móttakanda gert viðvart.

Skorða skal sprengiefni sem flutt er með ökutæki þannig að það hreyfist ekki við flutning. Sprengiefni skal varið fyrir höggum og núningi og skal því þannig fyrir komið að ekki sé hætta á að umbúðir láti undan.

26. gr.

Flutningur í gámum.

Um flutning sprengiefnis í gámum fer samkvæmt reglugerð um flutning á hættulegum farmi.

27. gr.

Flutningur í ökutæki.

Ökutæki sem flytur sprengiefni skal vera undir stöðugu eftirliti meðan á flutningi stendur.

Meðferð opins elds og reykingar eru óheimilar í eða nærri ökutæki sem flytur sprengiefni.

28. gr.

Viðbrögð við óhöppum.

Verði óhapp við flutning sprengiefnis þannig að stöðva verði flutninginn skal óhappið þegar í stað tilkynnt næstu lögreglu- og slökkvistöð. Stafi umferð hætta af óhappinu skal hún stöðvuð.

Nú er ekki unnt að halda flutningi áfram með sama ökutæki og skal þá sprengiefnið fjarlægð af staðnum með ýtrustu varúð og því komið fyrir með öruggum hætti.

VIII. KAFLI

Notkun sprengiefnis.

29. gr.

Réttindi til að annast sprengivinnu - sprengistjóri.

Enginn má fara með sprengiefni og annast sprengivinnu nema hann hafi til þess leyfi lögreglustjóra samkvæmt 1. mgr. 27. gr. vopnalaga.

Lögreglustjóri veitir réttindi skv. 1. mgr. og gefur út skírteini til handa leyfishafa því til staðfestingar til 5 ára í senn. Þeim einum má veita slík réttindi sem framvísar vottorði Vinnueftirlits ríkisins um að hann hafi lokið tilskildu námi og staðist próf samkvæmt 30. gr.

Réttindi til að fara með sprengiefni og annast sprengivinnu eru tvenns konar:

A-réttindi: Gildir fyrir alla sprengivinnu.

B-réttindi: Gildir fyrir þá sérhæfðu og takmörkuðu notkun sprengiefnis sem tiltekin er í leyfinu, svo sem sprengingar í málmbraðsluofnum, sprengingar í rannsóknaskyni (jarðskorpumælingar) o.fl.

Lögreglustjóri tilkynnir Vinnueftirliti ríkisins um útgefin sprengiefnaréttindi.

Við endurnýjun réttinda skal umsækjandi leggja fram vottorð Vinnueftirlits ríkisins um hæfi umsækjanda og staðfestingu þess að hann hafi stundað sprengivinnu á síðastliðnum fimm árum. Fullnægi umsækjandi því ekki skal hann gangast undir próf samkvæmt b- og c-liðum 30. gr.

Sprengistjóri skal ávallt bera á sér skírteini við sprengivinnu og skal hann framvísa því þegar lögregla eða starfsmenn Vinnueftirlits ríkisins óska þess.

30. gr.

Námskeið og próf.

Til að fá vottorð Vinnueftirlits ríkisins um næga kunnáttu til að annast sprengivinnu þarf að fullnægja þessum skilyrðum:

- a. vera orðinn 20 ára að aldri,
- b. hafa sótt námskeið sem Vinnueftirlit ríkisins viðurkennir og staðist bóklegt próf,
- c. hafa staðist verklegt próf, sem prófdómari á vegum Vinnueftirlits ríkisins hefur lagt fyrir.

31. gr.

Skyldur og ábyrgð sprengistjóra.

Sprengivinnu skal ávallt vera undir stjórn og á ábyrgð sprengistjóra.

Sprengistjóri ber ábyrgð á að sprengivinnu sé framkvæmd á öruggan hátt. Hann ber einnig ábyrgð á að meðferð og notkun sprengiefnis og búnaðar, sem notaður er við sprengingar, sé í samræmi við gildandi reglur, svo og að farið sé eftir leiðbeiningum framleiðanda og fyrirmælum eftirlitsmanns.

Sprengistjóra er heimilt að fela manni, sem ekki hefur réttindi til að fara með sprengiefni, einstök verkefni við undirbúning sprengingar, enda hafi hann hlotið nauðsynlega tilsögn. Eftir að hleðsla hefst og þar til skot hefur riðið af og gengið hefur verið úr skugga um að allar

hleðslur hafi sprungið, skal sprengistjóri ávallt vera á sprengistað og tryggja að fyllsta öryggis sé gætt.

32. gr.

Meðferð sprengiefnis á sprengistað.

Sprengiefni og hvellhettur sem teknar hafa verið úr geymslu til notkunar skulu ávallt vera undir eftirliti og þannig fyrir komið að óviðkomandi hafi ekki aðgang að.

Sprengiefni og hvellhettur má ekki taka með sér inn í íbúðarhúsnæði, starfsmannarými eða vinnustað sem óviðkomandi er sprengivinnunni.

33. gr.

Rafkveikibúnaður og straumleiðslur.

Einungis skal nota viðurkenndan kveiki- og mælibúnað, sbr. 1. mgr. 3. gr. Við notkun skal þess gætt að allur búnaður henti þeirri gerð og þeim fjölda hvellhettna sem notaðar eru.

Í hverri hleðslu skulu allar hvellhettur vera af sömu gerð (frá sama framleiðanda) og í sama flokki.

Koma skal í veg fyrir að leiðslur verði fyrir togkrafti svo að hætta sé á að þær dragist út úr hvellhettum.

Þegar ætla má að hætta geti verið á ótímabærri sprengingu vegna straummyndunar í leiðslum skulu notaðar hvellhettur sem þurfa aukinn straumstyrk eða kveikibúnaður sem er ekki háður rafstraumi.

Til að koma í veg fyrir ótímabæra sprengingu þegar sprengt er nálægt háspennulínunum skal fylgja fjarlægðartakmörkunum í viðauka IV eða nota öryggishvellhettur sem tryggja að ekki verði ótímabær sprenging. Þess skal vandlega gætt að leiðslur og tengingar myndi hvergi samband við jörð og skulu tengingar og vírendar vandlega einangraðir í þessu skyni.

Við sprengivinnu og meðferð sprengiefnis og kveikibúnaðar skal gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir hættu af völdum radiósenda. Minnsta fjarlægð milli sprengistaðar og sendibúnaðar skal vera samkvæmt viðauka IV, en auk þess skulu gerðar eftirfarandi varúðarráðstafanir:

- a. Þess skal vandlega gætt að leiðslur og tengingar myndi hvergi leiðandi samband við jörð og skulu tengingar og leiðsluendar vandlega einangraðir í þessu skyni.
- b. Leiðslunetið skal leggja sem næst lárétt, þ.e. í jafnri hæð, á jörðu eða yfir, og eins nálægt jörðu og kostur er.
- c. Einungis má nota hvellhettur með upphaflegri og óskertri leiðslulengd. Þó er heimilt að lengja leiðslur ef nauðsyn krefur. Séu leiðslur of langar skal brjóta þær varlega saman og stinga laust niður í borholu.
- d. Við sprengivinnu nær þjóðvegi eða umferðargötu en 10 m skal ávallt nota tregar hvellhettur í 2. eða 3. flokki.

Skot- og millileiðslur má ekki leggja á vegg sem í eru rafleiðslur. Fjarlægð frá vatnsrörum, þrýstiloftsleiðslum og þvíumlíku skal vera minnst 1 m. Endar skotleiðslu skulu einangraðir þar til þeir eru tengdir hleðslutæki.

Við sprengivinnu nærri háspennulínunum skal festa skot- og millileiðslur við jörð, svo að ekki sé hætta á að þær kastist yfir háspennulínuna við sprengingu.

Áður en skotleiðsla er tengd hleðslutæki skal mæla viðnám í leiðslunetinu með viðurkenndum viðnámsmæli. Við sprengivinnu þar sem vatn er í borholum eða berggrunnur leiðandi skal einnig mælt hvort leiðslunetið leiði í jörð áður en sprengt er.

Við alla tengivinnu skal þess sérstaklega gætt að óeinangraðir leiðsluendar komist ekki í snertingu við óviðkomandi hluti.

Óheimilt er að hlaða borholur og tengja hleðslur í þrumuveðri eða þegar slíku veðri er spáð.

34. gr.

Kveikibúnaður sem ekki flytur rafstraum.

Við notkun púðurkveikiþráða, sundrunarþráða eða annarra kveikiþráða sem ræsa hvellhettur og ekki eru rafknúnir, skal farið eftir leiðbeiningum framleiðanda og fyrirmælum Vinnueftirlits ríkisins.

35. gr.

Borun.

Borun má einungis framkvæma af sprengistjóra eða aðstoðarmanni undir eftirliti hans. Ef borun og hleðsla fer fram samtímis skal þess gætt að hafa örugga fjarlægð á milli borunar og hleðslu og aldrei minna en 5 metra. Aldrei má bora nær hlaðinni holu en 2 metra.

Áður en sprengivinna hefst skal sprengistjóri gera áætlun um það hvernig staðið skuli að borun og hleðslu. Eftirfarandi upplýsingar skulu að jafnaði koma fram í áætluninni:

- a. Þvermál hola.
- b. Bormynstur, forsetning og holubil.
- c. Dýpt borholu og undirborun miðað við jarðvegshæð eftir sprengingu.
- d. Halli og stefna borhola.
- e. Tegund og númer hvellhettna og fjöldi í hverri holu.
- f. Tilhögun tengingar.
- g. Gerð sprengiefnis og stærð túpa.
- h. Efni í forhlaði og lengd þess.
- i. Sprengiefnanotkun á rúmmetra bergs.
- j. Byrging.
- k. Grenndarkynning.
- l. Hættumat, sbr. 37. og 38. gr.
- m. Mælingar á bylgjuhraða ef við á, sbr. 3. mgr. 37. gr.
- n. Öryggisgæsla og viðvörunarmerki.

Sprengistjóri skal ávallt hafa sprengiáætlun tiltæka á sprengistað og sýna hana eftirlitsmanni Vinnueftirlits ríkisins eða lögreglu þegar eftir því er leitað.

Sprengistjóra er heimilt að víkja frá ákvæðum 2. mgr. við námavinnslu, enda sé tryggt að hætta geti ekki stafað af sprengivinnunni.

36. gr.

Byrging.

Sprengistjóri skal sjá til þess að skotsvæði sé byrgt með sprengimottum eða öðru efni á fullnægjandi hátt, þannig að grjót kastist ekki frá sprengistað.

Heimilt er að víkja frá ákvæði 1. mgr. þegar sprengt er á víðavangi og fullvíst er, að mati sprengistjóra, að grjótflug geti ekki valdið tjóni.

37. gr.

Umhverfi, tjónvarnir og tjónaeftirlit.

Áður en sprengivinna hefst skal gerð úttekt á því svæði þar sem ætla má að tjón geti orðið vegna framkvæmdanna. Skoða skal byggingar og mannvirki í samráði við eigendur þeirra þannig að hægt verði að fá úr því skorið hvort tjón hafi orðið vegna sprengiframkvæmdanna eða ekki.

Þegar sprengt er nærri mannvirkjum skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir skemmdir, t.d. nota hvellhettur með tímaseinkun. Við það skal miðað að bylgjuhraði fari ekki yfir þau mörk sem tilgreind eru í viðauka VI.

Ef hætta er talin á að mannvirki geti orðið fyrir skemmdum skal sá er ábyrgð ber á sprengivinnu setja upp titringsmæla af viðurkenndri gerð í eða við þau mannvirki sem í hættu kunna að vera, í samráði við eigendur þeirra.

38. gr.

Öryggisgæsla, viðvaranir og grenndarkynning.

Sprengistjóri skal fyrir skot gera ráðstafanir sem tryggja að enginn dveljist á eða ferðist um það svæði umhverfis sprengistað, þar sem ætla má að hætta skapist. Setja skal upp merkingar sem vara við hættu sé slíkt nauðsynlegt til að koma boðum til óviðkomandi. Skömmu fyrir skot skal gefið hljóðmerki til merkis um að skot sé yfirvofandi.

Þegar ætla má að sprengivinna geti valdið íbúum í nálægri byggð ónæði skal þeim gert viðvart.

39. gr.

Skot.

Skot skal framkvæma strax að lokinni hleðslu, þegar nauðsynlegar öryggisráðstafanir hafa verið gerðar. Aftengja skal skothleðslu frá skothnalli strax að skoti loknu. Sprengistjóri skal ganga úr skugga um að skot hafi tekist vel og að öruggt sé að hefja vinnu á sprengistað að nýju.

Ef ætla má að hluti hleðslna hafi ekki sprungið við skot skal sprengistjóri sjá til þess að allir séu varaðir við, sem í hættu kunna að vera. Ef rafkveikjur eða nonelkveikjur springa ekki skal bíða í 10 mínútur áður en athugun á sprengisvæðinu fer fram. Hafi púðurþráður verið notaður skal biðtími vera 30 mínútur. Vakta skal sprengisvæðið þar til ósprungnum hleðslum hefur verið eytt.

40. gr.

Óvenjuleg sprengivinna.

Ef um er að ræða óvenjulega sprengivinnu, svo sem sprengingar neðansjávar, sprengiformun málma, sprengingar í málmbreðsluofnum, sprengingar vegna vísindarannsókna, snjóflóðavarna, ísstíflulosunar o.s.frv., skal unnið eftir skriflegri verklýsingu þar sem meðal annars komi fram nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja öryggi starfsmanna og annarra.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

41. gr.

Refsingar.

Brot á reglum þessum varða sektum eða fangelsi allt að fjórum árum nema þyngri refsing liggja við lögum samkvæmt.

42. gr.

Eignaupptaka.

Gera má upptækt til ríkissjóðs sprengiefni sem flutt hefur verið til landsins eða framleitt hefur verið hér á landi án heimildar. Með sama hætti er heimilt að gera upptækt sprengiefni sem finnst vörslulaust eða í vörslu manns án heimildar samkvæmt lögum eða reglugerð þessari.

Að öðru leyti skal fara um eignaupptöku samkvæmt ákvæðum 69. gr. almennra hegningarlaga.

43. gr.

Afturköllun leyfa.

Leyfi samkvæmt reglugerð þessari getur leyfisveitandi afturkallað ef eigi teljast lengur vera fyrir hendi nauðsynleg skilyrði fyrir leyfinu, ef leyfishafi hefur eigi farið eftir settum fyrir mælum eða ætla má að leyfishafi muni fara óforsvaranlega með efni eða tæki sem leyfið tekur til.

Þegar um er að ræða leyfi til notkunar og meðferðar á sprengiefni skal lögreglustjóri í því umdæmi þar sem leyfishafi á lögheimili taka ákvörðun um leyfissviptingu, án tillits til þess hvar leyfið var upphaflega gefið út.

Leyfisveitanda er heimilt að afturkalla leyfi til bráðabirgða án þess að með mál sé farið samkvæmt reglum stjórnsslulaga enda sé hætt á tjóni fyrir menn eða muni. Eftir að afturköllun til bráðabirgða hefur farið fram skal leyfisveitandi við endanlega ákvörðun fara eftir reglum stjórnsslulaga.

44. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt vopnalögum, nr. 16 25. mars 1998, svo og með hliðsjón af XXIX. kafla II. viðauka EES-samningsins (tilskipun 93/15/EBE), öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um sprengiefni, nr. 497 12. ágúst 1996.

Þau ákvæði reglugerðarinnar er varða öryggi starfsmanna á vinnustöðum eru ennfremur sett í samræmi við samþykkt stjórnar Vinnueftirlits ríkisins, sbr. 38. gr. laga um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, nr. 46 28. maí 1980.

EB gerðin sem vísað er til er birt í EES viðbæti við Stjórnartíðindi EB, sérstakri útgáfu, bók 3, bls. 663-679.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þeir sem hafa gild réttindi, sem aflað hefur verið í samræmi við ákvæði 25. og 26. gr. laga um skotvopn, skotelda og sprengiefni nr. 46 13. maí 1977, skulu við endurnjun réttinda sinna fá útgefín skírteini samkvæmt 29. gr., enda fullnægi þeir skilyrðum greinarinnar.

Að öðru leyti gildir reglugerðin um störf þeirra.

Úr reglugerð

nr. 701/1999, um kartöfluútsæði.

22. gr.

Þegar um innlent útsæði er að ræða er eingöngu heimilt að taka til sölu eða dreifingar útsæði frá kartöfluræktendum sem hafa fengið leyfi frá landbúnaðarráðuneytinu til sölu á tilteknu afbrigði. Þegar erlent útsæði er flutt til landsins skal fylgja því heilbrigðisvottorð í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 189/1990 um innflutning og útflutning á plöntum og plöntuafurðum.

Reglugerð

nr. 849/1999, um eftirlit með innflutningi sjávarafurða, sbr. reglugerð nr. 203/2000, 771/2000, 42/2001, 391/2002, 235/2005 og 150/2006 um breytingu á henni.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

[Reglugerðin gildir um eftirlit með innflutningi sjávarafurða.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 391/2002.

2. gr.

Samkvæmt reglugerð þessari telst:

Sjávarafli: Öll sjávardýr önnur en spendýr, þar með talin skrápdyr, liðdýr og lindýr.

Fiskafurðir: Matvæli sem unnin eru að öllu leyti eða að hluta úr sjávarafli.

Sjávarafurðir: Sjávarafli og fiskafurðir eins og skilgreint er hér að framan, svo og fóðurvörur unnar úr fiski eða fiskúrgangi.

Vörur: Sjávarafurðir sem ætlaðar eru til innflutnings.

Vörusending: Magn afurða af sömu tegund, sem eru á sama heilbrigðisvottorði eða öðrum skjölum, sem fluttar eru með sama flutningstækinu og koma frá einu og sama ríki eða hluta þess.

Landamærastöð: Eftirlitsstöð á landamærum Evrópska efnahagssvæðisins, tilnefnd og samþykkt til að þar megi fara fram eftirlit með vörum frá þriðja ríki.

Innflytjandi: Einstaklingur eða lögaðili sem er ábyrgur fyrir komu sendingar til landsins.

Innflutningur: [Koma vörusendingar til landsins hvort heldur ætlunin er að koma vörunum í fjálfst flæði á Evrópska efnahagssvæðinu eða flytja þær áfram til þriðja ríkis.]¹⁾

Innflutningsskilyrði: Heilbrigðiskröfur samkvæmt gildandi lögum og reglum sem vörur verða að uppfylla til að þær megi flytja inn á Evrópska efnahagssvæðið.

Eftirlitsaðili: Fiskistofa eða annar eftirlitsaðili sem á vegum hennar er falið eftirlit með framkvæmd þessarar reglugerðar.

Eftirlitsmaður: Opinber eftirlitsmaður sem á vegum Fiskistofu annast eftirlit á landamærastöð og er ábyrgur fyrir því eftirliti sem þar fer fram.

Vinnsluskip: Skip þar sem sjávarafli er unninn um borð, honum pakkað og hann hefur verið flakaður, flattur, sneiddur, roðdreginn, hakkaður, frystur eða verkaður á annan hátt. Fiskiskip þar sem aðeins fer fram frysting um borð á heilum eða hausskornum fiski, heilfrysting rækju eða suða á rækju og skelfiski teljast ekki vinnsluskip.

Vinnsluleyfishafi: Aðili sem fengið hefur tölusett leyfi frá lögbæru yfirvaldi til vinnslu, meðferðar, þökkunar eða geymslu sjávarafurða til staðfestingar því að settum skilyrðum laga og reglugerða sé fullnægt.

Þriðja ríki: Ríki sem er utan Evrópska efnahagssvæðisins.

Viðauka-B-skjal: Vottorð til staðfestingar heilbrigðiseftirliti með vörum sem fluttar eru inn á Evrópska efnahagssvæðið frá þriðja ríki, sbr. viðauki B með reglugerð þessari.

Animo netkerfið: Samræmt tölvukerfi til notkunar á Evrópska efnahagssvæðinu.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 391/2002.

3. gr.

Fiskistofa eða annar eftirlitsaðili sem á vegum hennar er falið eftirlit annast eftirlit samkvæmt reglugerð þessari.

Eftirlitsmaður á hverri landamærastöð er ábyrgur fyrir því eftirliti sem þar fer fram.

II. KAFLI

Innflutningur frá ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

4. gr.

Innflytjandi skal tilkynna Fiskistofu um komu sendingar með 24 klst. fyrirvara.

Tilkynningin skal vera skrifleg og í henni skal koma fram áætlaður komutími, innflutningsstaður, magn, tegund, lýsing á vöru og ákvörðunarstaður, nafn flutningatækis, og eftir því sem við á, skipaskrárnúmer eða flugnúmer.

5. gr.

Vinnsluleyfishafi eða annar viðtakandi sendingar frá ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins skal halda dagbók yfir mótteknað vörur og ganga úr skugga um að samræmi sé milli þeirra og meðfylgjandi skjala áður en þær fara til vinnslu eða dreifingar. Komi fram misræmi skal tilkynna það Fiskistofu án tafar.

Varðveita skal vottorð og önnur skilríki þeim viðkomandi í eitt ár svo að unnt sé að framvísa þeim að kröfu eftirlitsaðila.

6. gr.

Eftirlitsaðila er heimil, án mismununar, skyndiskoðun og sýnataka til rannsókna úr vörum, sem fluttar eru inn frá ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins. Fiskistofa skal gera áætlun um fjölda skyndiskoðana og nánari tilhögun þeirra og senda til Eftirlitsstofnunar EFTA.

Fiskistofa skal tilkynna viðkomandi ef hún óskar eftir að skoða vöruna eða taka sýni úr henni til rannsókna. Berist viðtakanda ekki slík tilkynning áður en losun hefst er honum heimilt að ráðstafa sendingunni.

7. gr.

Komist eftirlitsaðili að því að um sé að ræða fisksjúkdóm, eða að fyrir hendi sé eitthvert það ástand sem stofnað geti dýrum eða mönnum í hættu eða að vörur komi frá svæði sem smitað sé af fisksjúkdómi skal Fiskistofa þegar í stað óska þess að fisksjúkdómanefnd ákveði viðeigandi ráðstafanir.

Fiskistofa skal þegar í stað tilkynna skriflega lögbærum yfirvöldum annarra EES-ríkja og Eftirlitsstofnun EFTA með viðeigandi hætti um þær upplýsingar sem fyrir liggja, ákvarðanir sem teknar hafa verið og rökstuðning fyrir þeim.

8. gr.

Komist eftirlitsaðili að því að vörusending fullnægi ekki skilyrðum sem sett eru í lögum um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða eða reglugerðum, settum samkvæmt þeim, getur Fiskistofa leyft sendanda eða fulltrúa hans að velja á milli þess að eyða vörum eða nota þær í öðrum tilgangi, þar með talið að endursenda þær með leyfi lögbærs yfirvalds framleiðslulands.

Reynist vottorð eða skýrslur ekki vera í samræmi við settar reglur skal veita sendanda hæfilegan frest til að koma skjölum í lag áður en gripið er til framangreindra úrræða.

Fiskistofa skal þegar í stað senda lögbærum yfirvöldum þess ríkis sem sending kemur frá tilkynningu um ákvarðanir skv. 1. mgr., rökstuðning fyrir þeim og um ráðstafanir sem gerðar hafa verið.

Komi ítrekað í ljós að vörur frá sama aðila fullnægi ekki skilyrðum skv. 1. mgr. skal Fiskistofa tilkynna það Eftirlitsstofnun EFTA og viðkomandi yfirvöldum annarra EES-ríkja.

Þar til Eftirlitsstofnun EFTA tilkynnir Fiskistofu um ráðstafanir gagnvart viðkomandi starfstöð er Fiskistofu heimilt að auka tíðni skoðana á vörum frá henni.

9. gr.

Fiskistofa skal tilkynna sendanda eða fulltrúa hans skriflega um ákvarðanir sem teknar eru skv. 1. mgr. 6. gr. og 1. mgr. 7. gr. og rökstuðning fyrir þeim.

Fiskistofa skal að ósk sendanda eða fulltrúa hans veita honum nákvæmar upplýsingar um réttarræði sem hann hefur samkvæmt íslenskum lögum, um málsmeðferðarreglur og tímafresti.

III. KAFLI

Innflutningur frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.

10. gr.

Innflutningur frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins er aðeins heimill frá þeim framleiðendum og vinnsluskipum sem hlotið hafa viðurkenningu þess efnis að framleiðsla og eftirlit með vörum uppfylli kröfur sem gilda á því svæði. [Skilyrði 1. mgr. skulu eiga við um fiskiskip þar sem fer fram frysting um borð á heilum eða hausskornum fiski, heilfrysting rækju eða suða á rækju og skelfiski.]²⁾

[Fiskistofa heldur skrá yfir þá aðila sem hlotið hafa viðurkenningu sbr. 1. mgr.

Um innflutning á sjávarafurðum frá Liechtenstein fer eins og um flutning slíkra afurða frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 203/2000.
febrúar 2006

2) sbr. reglugerð nr. 15/2006 sem gefin var út og tók gildi 21.

11. gr.

Skylt er að tilkynna Fiskistofu [og viðkomandi landamærastöð, sbr. 13. gr.]¹⁾ með 24 klst. fyrirvara um komu sendingar til landsins. Tilkynningin skal send á formi sem fram kemur í viðauka B. Skjalið skal vera í fjórum eintökum, eitt frumrit og þrjú afrit, og skal innflytjandi eða fulltrúi hans fylla út 1. lið á öllum fjórum eintökunum. Hann skal senda eitt eintak til viðkomandi tollyfirvalda, og senda frumritið og hin afritin tvö til Fiskistofu.

Í stað tilkynningar á því formi sem kemur fram í 1. mgr. er heimilt að senda tilkynningu skriflega eða á tölvutæku formi með upplýsingum í samræmi við það sem skal koma fram á viðauka-B-skjali.

Eigi að afferma vörur á einhvern hátt skal það tilkynnt Fiskistofu.

Öllum sendingum skal fylgja frumrit heilbrigðisvottorðs og annarra skjala sem krafist er.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 203/2000.

12. gr.

Innflutningur skal fara um landamærastöðvar, sbr. 1. mgr. 13. gr.

Heimilt er að landa ferskum afla fiskiskipa utan landamærastöðva og skal skoða hann á sama hátt og afla íslenskra skipa.

13. gr.

[Landamærastöðvar skulu staðsettar á eftirtöldum stöðum: Akureyri, Hafnarfirði, Húsavík, Ísafirði, Keflavíkurlflugvelli, Reykjavík og Þorlákshöfn. Fiskmjöl má aðeins fara um landamærastöðvar í Hafnarfirði, Reykjavík og á Akureyri. Lifandi sjávardýr mega aðeins fara um landamærastöð á Keflavíkurlflugvelli]¹⁾

Landamærastöðvar skulu uppfylla þau skilyrði er fram koma í viðauka E við reglugerð þessa.

Heimilt er að setja upp útibú frá landamærastöðvum, þ.e. skoðunarstöðvar, er heyri undir tiltekna landamærastöð, sbr. 2. tl. 2. mgr. viðauka E og skulu þær uppfylla þau skilyrði er þar koma fram.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 235/2005 sem var birt og tók gildi 24. febrúar 2005.

14. gr.

Eftirlit á landamærastöðvum er þríþætt og skal fara fram þegar við komu sendingar til landsins:

1. *Eftirlit með skjölum.* Með því er átt við eftirlit með heilbrigðisvottorðum, vinnsluleyfisnúmerum og öðrum skjölum sem fylgja sendingu.
2. *Eftirlit með auðkenningu.* Með því er átt við að fram fari samanburður á skjölum og sendingu og sannreynt sé að samræmi sé þar á milli.
3. *Eftirlit með heilnæmi.* Skoðun á vörunni sjálfri sem getur m.a. falist í athugun á umbúðum og hitastigi, ásamt sýnatöku og rannsóknastofuprófunum. Frekari reglur um eftirlit samkvæmt 1., 2., og 3. lið eru í viðauka A, C, og D við reglugerð þessa.

15. gr.

Eftirlit skal fara fram samkvæmt 1., 2. og 3. lið 14. gr.:

1. þegar flytja á vörur inn til landsins.
2. þegar geyma á vörur í vöruheymislu farmflytjanda, almennri tollvöruheymislu, á frísvæði eða í tollfrjálsri forðageymislu.
3. þegar vörur eiga að fara til ríkis eða svæðis þar sem sérstakar kröfur gilda eða innflutningur hefur verið leyfður í sérstökum tilgangi og þær á að flytja inn á Evrópska efnahagssvæðið. [Þó er heimilt að víkja frá þessu skilyrði ef vara er flutt innan tollsvæðis viðkomandi landamærastöðvar og hún stoppar ekki lengur en 12 klst. ef um landamærastöð Keflavíkurflugvallar er að ræða en 7 sólarhringa ef um aðra landamærastöð er að ræða.]¹⁾

Eftirlit skal fara fram samkvæmt 1. og 2. lið 14. gr.:

1. þegar um tímabundna affermingu vara er að ræða og þær á að flytja til þriðja ríkis.
2. þegar vörur koma inn til landsins á grundvelli 26. gr. reglugerðar þessarar.
3. þegar vörur eru fluttar milli flutningstækja og þær á að flytja áfram til þriðja ríkis. Þó er heimilt að víkja frá þessu ef vara er flutt innan tollsvæðis.

Eftirlit skal fara fram samkvæmt 1. lið 14. gr. þegar vörur eru fluttar milli flutningstækja eða um tímabundna affermingu er að ræða og þær á að flytja inn á Evrópska efnahagssvæðið. [Fari flutningur fram innan tollsvæðis viðkomandi landamærastöðvar og vara stoppar ekki lengur en 12 klst. á landamærastöð Keflavíkurflugvallar eða 7 daga ef um aðra landamærastöð er að ræða er slíkt eftirlit þó ekki skylt nema ef grunur leikur á að heilbrigði manna eða dýra sé stofnað í hættu. Stoppi vara lengur en 48 klst. á landamærastöð Keflavíkurflugvallar eða 20 daga ef um aðra landamærastöð er að ræða skal fara fram eftirlit skv. 1., 2. og 3. lið 14. gr.]¹⁾

Vakni grunur um að heilbrigði manna eða dýra sé stofnað í hættu eða að um sé að ræða brot á lögum eða reglum skal framkvæma ríkara eftirlit, þ. á m. heilnæmisskoðun. [Þegar vara er flutt milli flutningstækja skal hún geymd undir eftirlit Fiskistofun innan tollsvæðis viðkomandi tollstöðvar.]¹⁾

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 203/2000.

16. gr.

Leiði eftirlit í ljós að vörusending sé líkleg til að stofna heilbrigði manna eða dýra í hættu skal eftirlitsaðili sjá til þess að vörunum verði eytt eins fljótt og kostur er. Fiskistofa skal upplýsa aðrar landamærastöðvar og Eftirlitsstofnun EFTA um fundinn og uppruna varanna í gegnum viðeigandi tölvukerfi samkvæmt kröfum sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu.

17. gr.

Að loknu eftirliti skal eftirlitsmaður gefa út viðauka-B-skjal og staðfesta það með undirritun sinni. Frumritið skal síðan afhent viðkomandi tollyfirvöldum áður en tollafgreiðsla fer fram. Frumrit skjalsins skal fylgja vörunum á meðan þær eru undir tolleftirliti eða þar til þær komast til ákvörðunarstaðar. Innflytjanda skal afhent afrit af skjalinu og skal annað afrit varðveitt á landamærastöð í þrjú ár hið minnsta.

Innflutningur skal aðeins leyfður að fram komi á viðauka-B-skjali að vörunar hafi staðist eftirlit og aðeins í samræmi við þær kröfur sem koma fram á viðauka-B-skjali.

Eftirlitsmaður skal afhenda innflytjanda afrit af heilbrigðisvottorði og öðrum skjölum er vörunni fylgja. Skulu frumritin varðveitt á landamærastöð í þrjú ár hið minnsta.

18. gr.

[Fiskistofa skal innheimta gjald til að bera uppi kostnað af eftirliti með innflutningi sjávarafurða frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.

Fyrir hvert tonn af fyrstu 100 tonnum af innfluttum sjávarafurðum úr sömu vörusendingu skal greiða 426 kr. Fyrir hvert tonn þar umfram skal lækka gjaldið í 213 kr. Þó skal gjald af heilfrystum fiski sem aðeins hefur verið slægður lækka í 127 kr. fyrir hvert tonn. Fyrir hverja sendingu skal þó aldrei greiða minna en 2.556 kr. Fyrir heilan farm af sömu vöru, í sama flutningsfari og á vegum sama innflytjanda skal gjaldið aldrei nema hærra upphæð en 150.000 kr. enda þótt farmurinn samanstandi af mörgum vörusendingum. Þessar fjárhæðir miðast við gengi evru í maí 2002, eða 85,2 kr.

Gjaldið greiðist af innflytjanda afurðanna og greiðist þar sem eftirlitið fer fram eða í landamærastöð. Fiskistofu er heimilt að fela innheimtu gjaldsins tollyfirvöldum þar sem eftirlitið fer fram. Gjaldið skal ávallt innt af hendi áður en tollafgreiðsla fer fram nema ef gild bankatrygging fyrir greiðslu þess hefur verið lögð fram áður.

Innflytjanda sjávarafurða eða öðrum aðila sem óskar eftir aðgangi að tollvöruheymslu ber að greiða fyrir eftirlit þar. Heimilt er að innheimta gjaldið áður en afurðir eru fluttar í tollvöruheymslu.

Ef við á ber innflytjanda að leggja fram bankatryggingu fyrir þeim kostnaði sem getur fallið til við að endursenda vöru, geyma hana, taka til annarra nota eða eyða henni.]¹⁾

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 391/2002.

19. gr.

Við flutning vara til og frá vöruheymslu farmflytjanda, almennri tollvöruheymslu, frísvæði eða tollfrjálsri forðageymslu og við flutning milli geymslna skulu vörur vera undir tolleftirliti og skulu flutningstæki vera innsigliuð.

Vörunum skal fylgja viðauka-B-skjal ásamt afriti af upprunalegu heilbrigðisvottorði eða öðrum skjölum sem vörunni fylgja. Ef um er að ræða flutning frá einni geymslu til annarrar skal gefið út viðauka-B-skjal á grundvelli þeirra skjala sem fylgdu vörusendingunni og þess eftirlits sem fram hefur farið meðan á geymslunni stóð.

20. gr.

Sé sendingu skipt í fleiri en einn hluta skal gefa út nýtt viðauka-B-skjal fyrir hvern hluta fyrir sig. Skjalið skal fylgja viðkomandi hluta meðan hann er undir tollefirliti eða þar til hann kemst til ákvörðunarstaðar.

21. gr.

Komi sending frá þriðja ríki og áfangastaður hennar er annað þriðja ríki, skal eftirlitsaðili heimila slíkan flutning að því tilskildu að vörurnar komi ekki frá þriðja ríki sem innflutningur hefur verið bannaður frá.

Víkja má frá skilyrði 1. mgr. ef um er að ræða flutning úr einu flutningstæki í annað í þeim tilgangi að senda þær áfram án frekari viðkomu á Evrópska efnahagssvæðinu.

Flutningur skv. 1. mgr. þarf að hafa verið heimilaður af yfirvöldum þess ríkis sem vörurnar komu fyrst inn á á Evrópska efnahagssvæðinu. Innflytjandi skal skuldbinda sig til þess að taka vörurnar aftur ef þeim er hafnað og skal láta farga þeim í samræmi við 30. gr.

Eftirlitsmaður skal senda tilkynningu um flutninginn í gegnum Animo netkerfið. Skal hann auk þess votta á viðauka-B-skjalið að vörurnar hafi yfirgefið Evrópska efnahagssvæðið og skal hann senda afrit af skjalinu með viðeigandi hætti.

22. gr.

[Leiði eftirlit skv. 14. og 15. gr. í ljós að vörur frá þriðju ríkjum uppfylla ekki innflutningsskilyrði, má aðeins flytja þær til vöruheims farmflytjanda, almennrar tollvöruheims eða frísvæðis að uppfylltum skilyrðum 2.-10. mgr. þessarar greinar.

Innflutningur má ekki hafa verið bannaður frá viðkomandi þriðja ríki.

Eftirlitsmaður skal gefa út viðauka F skjal þegar vörusending eða hluti sendingar, sem ekki uppfyllir innflutningsskilyrði, er flutt til vöruheims farmflytjanda beint frá landamærastöð eða með viðkomu í viðurkenndri forðageymslu farmflytjanda. Þá skal frumrit viðauka F skjals auk afrit viðauka B skjals fylgja vörusendingunni.

Eftirlitsmaður á landamærastöð skal ganga úr skugga um að flytja eigi vörusendingu skv. 1. mgr. í viðurkennda vöruheims skv. ákvæði 9. mgr. Jafnframt skal hann tilkynna eftirlitsaðila um komu vörusendingar í gegnum Animo netkerfið.

Eftirlitsmaður skal taka afrit af upphaflegu heilbrigðisvottorði meðfylgjandi vörusendingunni og varðveita á landamærastöð, en frumrit skal fylgja vörusendingunni.

Flutningur vörusendinga skal fara fram í samræmi við 19. gr. Flutningstæki sem notuð eru skal þrifa og sótthreinsa að lokinni notkun.

Eftirlitsmaður sem ábyrgð ber á viðurkenndri vöruheims skv. framkvæma skoðun skv. 1. tl. 14. gr. við komu vörusendingar og 2. tl. 14. gr. og 3. tl. 14. gr. ef við á, meðan á geymslu stendur. Þá skal eftirlitsmaður staðreyna uppruna og ákvörðunarstað vörusendingar, áður en hann heimilar flutning úr geymslunni. Merkja skal sérstaklega hverja pakkningu í vörusendingu skv. 1. mgr. með tilvísunarnúmeri sem vísar til vottorðs viðauka B skjals. Óheimilt er að rjúfa umbúðir afurða í vörusendingu, sé sendingunni skipt í fleiri en einn hluta.

Leiði eftirlit í ljós að innflytjandi hafi gefið rangar upplýsingar um vöru eða ákvörðunarstað hennar skal honum gert að farga vörunum í samræmi við 30. gr.

Vöruheimsla skal vera viðurkennd af eftirlitsaðila og búin öllum nauðsynlegum búnaði þ.m.t. faxtæki og síma til notkunar fyrir eftirlitsaðila. Geymslan skal vera aflokuð og inn- og útkeyrslur undir stöðugu eftirliti. Geymslan skal uppfylla þær kröfur sem gerðar eru til slíks húsnæðis.

Halda skal skrá um daglega komu og brottför vörusendinga til og frá geymslunni. Þar skal koma fram vöruheims, magn, nafn og heimilisfang móttakanda. Að auki skulu koma fram aðrar þær upplýsingar sem tilgreina ber í viðauka F skjali. Skrárnar skal varðveita í a.m.k. 3 ár.

Vörur sem ekki uppfylla innflutningsskilyrði má aðeins flytja frá geymslu ef þær á að flytja til þriðja ríkis og skal þá flutningur fara fram í samræmi við 21. gr., til tollfrjálsrar forðageymslu sbr. 23. gr. eða þær á að flytja til förgunar og skulu þær þá áður gerðar óhæfar til neyslu.

Komi vörusending ekki fram á móttökustað innan 30 daga skal tilkynna það tollayfirvöldum og fara fram á rannsókn á ástæðum þess.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 42/2001.

23. gr.

Birgðahaldarar sem geyma vörur, sem vísað er til í 1. mgr. 22. gr., í tollfrjálsum forðageymslum og ætlaðar eru til neyslu fyrir áhöfn og farþega um borð í farartækjum í millilandaflutningum skulu hafa fengið sérstakt leyfi Fiskistofu.

Slíkar vörur má ekki vinna nema þær séu í samræmi við heilbrigðiskröfur er gilda á Evrópska efnahagssvæðinu. Vörurnar mega ekki koma frá ríkjum sem innflutningur hefur verið bannaður frá. Birgðahaldari er ábyrgur fyrir því að vörurnar fari ekki til neyslu á Evrópska efnahagssvæðinu.

Þar til vörurnar eru fluttar um borð í viðkomandi farartæki skulu þær geymdar í lokuðum forðageymslum sem uppfylla kröfur til slíks húsnæðis og vera undir stöðugu eftirliti. Vörur sem ekki uppfylla heilbrigðiskröfur skal vera hægt að geyma aðskildar frá öðrum vörum. Fiskistofu skal þegar í stað tilkynnt um komu sendingar til birgðageymslu. Birgðahaldari skal halda skrá yfir komu og brottför vörusendinga í a.m.k. 3 ár þannig að hægt sé að fylgjast með þeim vörum sem eru í forðageymslu hverju sinni.

Fiskistofu skal tilkynnt fyrirfram um flutning vöru úr forðageymslu ásamt upplýsingum um endanlegan ákvörðunarstað. Vörurnar skulu fluttar beint frá landamærastöð um borð í viðkomandi farartæki eða í sérstaklega samþykktu forðageymslu á hafnar- eða flugvallarsvæði. Tryggt skal að vörurnar geti ekki farið af svæðinu á annan áfangastað en þeim er ætlaður. Birgðahaldari skal færa fram sönnur á að vörurnar hafi náð endanlegum ákvörðunarstað.

Fiskistofa skal tilkynna lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis, sem varan á að fara um, um flutninginn og ákvörðunarstað vörunnar í gegnum Animo netkerfið.

Brjóti birgðahaldari gegn ákvæði þessu skal Fiskistofa fella leyfi hans úr gildi og tilkynna það Eftirlitsstofnun EFTA og lögbærum yfirvöldum annarra ríkja á Evrópska efnahagssvæðinu.

24. gr.

Heimilt er að banna flutning vara til vörugeymslu farmflytjanda, almennrar tollvörugeymslu, frísvæðis eða tollfrjálsrar forðageymslu ef eftirlitsmaður telur heilbrigðiskröfum ekki fullnægt.

25. gr.

Ef vörur eiga að fara til ríkis eða svæðis þar sem sérstakar kröfur gilda, sýni hafa verið tekin en niðurstöður liggja ekki fyrir þegar vara fer frá viðkomandi landamærastöð eða innflutningur er leyfður í sérstökum tilgangi, skal eftirlitsaðili senda upplýsingar um það til viðkomandi landamærastöðvar í móttökuríki í gegnum Animo netkerfið.

Þegar um er að ræða vörur sem eiga að fara til ríkis eða svæðis þar sem sérstakar kröfur gilda eða innflutningur hefur verið leyfður í sérstökum tilgangi skal gengið úr skugga um hvort vörurnar uppfylli þær sérstöku kröfur sem gilda í því ríki eða svæði sem vörurnar eiga

að fara til. Eftirlitsaðili skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vörurnar komist á áfangastað.

26. gr.

Vörur sem upprunnar eru í einhverju af aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins og hafnað er af þriðja ríki skal vera heimilt að flytja inn til landsins að því tilskildu að þeim fylgi upprunalegt heilbrigðisvottorð eða afrit staðfest af eftirlitsaðila sem skoðað hefur vottorðið. Þar skal koma fram ástæða höfnunarinnar og að ábyrgst sé að skilyrði við geymslu og flutning hafi verið fullnægjandi og að vörurnar hafi ekki verið meðhöndlaðar. Ef um innsiglaða gáma er að ræða þarf að fylgja vottorð flutningsaðila um að innihaldið hafi ekki verið affermt eða meðhöndlað á nokkurn hátt.

Fiskistofa getur ekki hafnað innflutningi í slíkum tilvikum ef lögbært yfirvald í upprunaríki hefur samþykkt að taka vörurnar til baka og að uppfylltum skilyrðum 1. mgr.

Vörurnar skulu fluttar í vatnspéttum flutningstækjum, auðkenndum og innsigluðum af eftirlitsaðila.

Fiskistofa skal gera lögbæru yfirvaldi þess ríkis sem vörurnar eiga að fara til viðvart í gegnum Animo netkerfið.

27. gr.

Ákvæði þessa kafla gilda ekki um vörur:

1. Sem eru hluti af persónulegum farangri ferðamanna og ætlaðar til einkaneyslu þeirra, að því tilskildu að magnið sé innan leyfilegra marka og að vörurnar komi frá þriðja ríki eða svæði sem er að finna á skrá sjávarútvegsráðuneytisins, sbr. 2. mgr. 10. gr., og að innflutningur sé ekki bannaður frá viðkomandi ríki eða svæði.
2. Sem eru sendar til einstaklinga, að því tilskildu að innflutningur þessara vara sé ekki viðskiptalegs eðlis, að magnið sé innan leyfilegra marka, að vörurnar komi frá þriðja ríki eða svæði sem er að finna á skrá sjávarútvegsráðuneytisins, sbr. 2. mgr. 10. gr. og að innflutningur frá viðkomandi ríki eða svæði sé ekki bannaður.
3. Sem eru ætlaðar áhöfn og farþegum til neyslu um borð í flutningatækjum í millilandaflutningum utan Evrópska efnahagssvæðisins. Slíkum vörum eða matarúrgangi skal fargað þar sem afferming fer fram. Ekki er þó nauðsynlegt að farga vörum ef þær eru fluttar beint og undir tolleftirliti úr einu flutningstæki í annað innan tollsvæðis.
4. Sem hafa fengið hitameðhöndlun í loftþéttum ílátum með Fo-gildi 3,00 eða meira, ef magnið er innan leyfilegra marka og eru hluti af persónulegum farangri ferðamanna og ætlaðar til einkaneyslu þeirra eða eru sendar í litlum pakkningum til einstaklinga, að því tilskildu að innflutningur þessara vara sé ekki viðskiptalegs eðlis.
5. Sem eru sendar sem sýnishorn vöru eða eru ætlaðar til sýningar, að því tilskildu að þær séu ekki ætlaðar til markaðssetningar og innflutningur hafi verið leyfður í þessum tilgangi af eftirlitsaðila.
6. Sem ætlaðar eru til ákveðinna rannsókna eða efnagreininga.

Undantekningar þær sem kveðið er á um í 5. og 6. tölul. eiga við að því leyti sem mögulegt er að ákvarða út frá eftirliti að slíkar vörur séu ekki ætlaðar til manneldis.

Í þeim tilvikum sem um ræðir í 5. og 6. tölul. þessarar greinar skal tryggt að þær vörur sem um ræðir geti ekki verið notaðar í öðrum tilgangi en innflutningur þeirra er leyfður fyrir. Að lokinni notkun skal þessum vörum eytt eða þær endursendar með þeim skilyrðum er eftirlitsaðili setur.

28. gr.

Komi vörur til landsins án þess að hafa fyrst sætt eftirliti á landamærastöð skal eftirlitsaðili ákvarða hvort þær skuli endursendar í samræmi við 2. mgr. eða þeim fargað í samræmi við 3. mgr.

Leiði eftirlit skv. 14. og 15 gr. þessarar reglugerðar í ljós að vörur uppfylla ekki kröfur sem settar eru í lögum eða reglum eða að slíkt eftirlit kemur upp um ólögmaett atferli skal eftirlitsaðili, í samráði við innflytjanda, fyrirskipa endursendingu vörunnar til ákvörðunarstaðar utan Evrópska efnahagssvæðisins sem samþykktur er af innflytjanda, með sama flutningsmáta, innan 60 daga, komi niðurstöður úr eftirliti eða heilbrigðiskröfur ekki í veg fyrir slíkt. Eftirlitsmaður skal gera heilbrigðisvottorðið er fylgdi vörunum ógilt með viðeigandi hætti svo ekki sé mögulegt að flytja sömu vörur inn í gegnum aðra landamærastöð.

Sé endursending óframkvæmanleg, 60 daga tímamarkið liðið eða innflytjandi samþykkir að slíkt sé framkvæmt þegar í stað, skal farga vörunni í samræmi við 30. gr.

Eftirlitsmaður skal koma upplýsingum um framangreindar aðgerðir áfram um viðeigandi tölvukerfi samkvæmt kröfum sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu.

Þar til endursending fer fram eða staðfesting fæst á ástæðum höfnunar skulu viðkomandi vörur geymdar undir eftirliti Fiskistofu á kostnað innflytjanda

Unnt er að veita undanþágu frá ákvæðum 2. og 3. mgr., meðal annars til þess að heimila að vörur séu notaðar í öðrum tilgangi en til manneldis.

29. gr.

Leiki grunur á að ekki hafi verið farið eftir heilbrigðislöggjöf eða vafi leikur á um auðkenningu vöru, endanlegan ákvörðunarstað hennar, hvort varan uppfylli þær kröfur sem gerðar eru til hennar í lögum og reglum, eða að hún sé í samræmi við þær heilbrigðiskröfur sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu skal Fiskistofa eða eftirlitsmaður framkvæma það eftirlit sem talið er nauðsynlegt til að staðfesta eða afsanna slíkan grun. Vörunar skulu vera undir eftirliti Fiskistofu þar til niðurstöður eftirlits liggja fyrir. Reynist slíkur grunur á rökum reistur skal fara fram aukið eftirlit á vörum af sama uppruna.

30. gr.

Ef ákveðið er að farga vörum skal eftirlitsaðili gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vörunar og förgun á þeim sé undir stöðugu opinberu eftirliti. Förgun skal fara fram á landamærastöð eða á viðeigandi stað eins nálægt viðkomandi landamærastöð og kostur er.

Heimili Fiskistofa að vörur séu notaðar í öðrum tilgangi en til manneldis, sbr. 5. mgr. 28. gr., skal eftirlitsaðili fylgjast með meðhöndlun og flutningi þeirra, sem fram skal fara í samræmi við kröfur reglugerðar um framleiðslu á fiskmjöli og lýsi.

31. gr.

Innflytjandi er ábyrgur fyrir öllum kostnaði sem getur fallið til við að endursenda vöru, geyma hana, taka til annarra nota eða eyða henni.

32. gr.

Ef Fiskistofa telur, á grundvelli eftirlits á vörum sem markaðssettar skulu hér á landi, að brotið sé í bága við ákvæði þessarar reglugerðar í öðru aðildarríki Evrópska efnahagssvæðisins skal Fiskistofa þegar í stað gera lögbærum yfirvöldum þess ríkis viðvart. Ef Fiskistofa telur skýringar eða ráðstafanir ófullnægjandi skal hún ásamt lögbæru yfirvaldi hlutaðeigandi ríkis leita leiða til að bæta ástandið.

Leiði eftirlit sem um getur í 1. mgr. í ljós ítrekað brot á ákvæðum þessarar reglugerðar skal Fiskistofa tilkynna það Eftirlitsstofnun EFTA. Þar til tilkynning berst frá Eftirlitsstofnun

EFTA um aðgerðir sem grípa á til er Fiskistofu heimilt að efla eftirlit með vörum sem koma frá viðkomandi eftirlitsstað.

33. gr.

Fiskistofa skal tilkynna hlutaðeigandi aðilum um ákvarðanir sem teknar eru á grundvelli þessarar reglugerðar og um rökstuðning fyrir þeim.

Óski viðkomandi aðili þess, skulu upplýsingar skv. 1. mgr. afhentar honum skriflega, ásamt upplýsingum um þau réttarráðgjafi sem hann hefur samkvæmt íslenskum lögum, málsmeðferðarreglur og tímafresti.

IV. KAFLI

Öryggisákvæði.

34. gr.

Í þeim tilfellum sem sjúkdómur eða annað, sem kann að stofna heilbrigði manna og dýra í alvarlega hættu, kemur upp eða breiðist út á yfirráðasvæði annars ríkis eða ef einhver önnur alvarleg ástæða er varðar heilbrigði manna eða dýra réttlætir slíkt getur sjávarútvegsráðuneytið, án fyrirvara, stöðvað innflutning frá viðkomandi ríki eða sett sérstök skilyrði fyrir innflutningi.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

35. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

36. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 55/1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, með síðari breytingum.

Við gerð þessarar reglugerðar var höfð hliðsjón af tilskipun ráðherraráðs Evrópusambandsins nr. 89/662, með síðari breytingum, tilskipun ráðherraráðs Evrópusambandsins nr. 90/425, með síðari breytingum, tilskipun ráðherraráðs Evrópusambandsins nr. 97/78, ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins nr. 92/525, ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins nr. 93/13, með síðari breytingum, ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins nr. 93/14, ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins nr. 93/352, og ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins nr. 94/360 með síðari breytingum

37. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Um leið fellur úr gildi reglugerð nr. 784 frá 22. desember 1998 ásamt síðari breytingum.

VIÐAUKI A

Reglur um sannprófun skjala og auðkenna vara frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.

Skjalaskoðun.

Skóða skal hvert heilbrigðisvottorð og önnur skjöl, sem fylgja vörusendingu frá þriðja ríki, til þess að ganga úr skugga um eftirfarandi:

1. Að það sé frumrit vottorðs eða skjals.
2. Að það eigi við ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins eða svæði slíks ríkis sem hefur heimild fyrir útflutningi til Evrópska efnahagssvæðisins.
3. Að framsetning og efni sé í samræmi við fyrirmynd vottorðs sem samþykkt hefur verið fyrir viðkomandi vörur og hlutaðeigandi ríki.
4. Að það sé ein pappírsörk.
5. Að það sé fullfrágengið.
6. Að útgáfudagur vottorðs sé sá hinn sami og þegar vörur voru fermdar til flutnings til Evrópska efnahagssvæðisins.
7. Að þar komi fram hvar tollafgreiðsla vörunnar skuli fara fram og hver sé endanlegur móttakandi hennar.
8. Að það varði starfstöð sem hefur heimild til útflutnings til Evrópska efnahagssvæðisins.
9. Að það sé á íslensku eða ensku.
10. Að það sé undirritað af opinberum eftirlitsmanni (lögberu yfirvaldi) og að nafn hans og staða sé skráð með læsilegum hástöfum og enn fremur að opinber heilbrigðisstimpill viðkomandi ríkis sé í öðrum lit en annar texti vottorðsins.
11. Að upplýsingarnar á vottorðinu séu í samræmi við upplýsingarnar á viðauka-B-skjali.

Auðkennaskoðun.

Auðkennaeftirlit með vörum, öðrum en vörum í lausri vigt, skal m.a. fela í sér eftirfarandi:

1. Sannprófun á innsigli flutningstækis í þeim tilvikum sem krafa er gerð um slíkt;
2. Að því er allar tegundir varðar; athugun á því hvort opinber stimpill eða heilbrigðismerkingar sem gefa upprunandið og upprunastarfstöðina til kynna séu til staðar og séu í samræmi við vottorðið eða skjalið;
3. Enn fremur, að því er varðar vörur í umbúðum; skoðun á merkingum sem krafist er í lögum og reglum.

[VIÐAUKI B

Vottorð til staðfestingar heilbrigðiseftirliti með vörum sem fluttar eru inn til EES frá þriðja landi

Certificate for veterinary checks on products introduced into the EEA from Non-Member Countries.]¹⁾

1) Sbr. reglugerð nr. 771/2000. Fyrirmynd af vottorði með Viðauka-B er ekki birt hér.

VIÐAUKI C¹⁾

Reglur um eftirlit með heilnæmi vara sem koma frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins.

Tilgangur eftirlits með heilnæmi er að tryggja að varan sé hæf til þeirra nota sem fram kemur á heilbrigðisvottorði. Í þessum tilgangi skal fara fram annars vegar skynmat, með athugun á lykt, lit, þéttleika og bragði, eftir atvikum að undangengnum skurði, þíðingu og suðu og hins vegar, handahófskennt eða að gefnu tilefni, rannsóknastofuþróf til að kanna hvort í vörunni finnist aðskotaefni, sýklar, mengunarvaldandi efni, eða skemmdareinkenni.

Skóða skal 20% sendinga með ferskum og frystum fiski og þurrkuðum og/eða söltuðum fiskafurðum og afurðum í loftþéttum lokuðum ílátum. Sendingar með öðrum afurðum svo

sem samlokum skal skoða í 50% tilvika. [Þrátt fyrir framangreint skal skoða allar sendingar sem koma frá ríkjum sem sérstök ákvörðun hefur ekki verið tekin um að fullnægi kröfum sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu, sbr. skrá Fiskistofu þar um] ²⁾

Heilnæmisskoðun skal m.a. fela í sér eftirfarandi:

1. Athugun á því hvort flutningsskilyrði og flutningstæki séu þannig að vörurnar haldist í tilskildu ástandi.
2. Sannprófun á því að þyngd vörusendingarinnar sé í samræmi við það sem fram kemur á heilbrigðisvottorði eða öðrum skjölum. Ef nauðsynlegt þykir skal sending í heild sinni vigtuð.
3. Sannprófun á því að ytri og innri umbúðir standist kröfur um efni, ástand og merkingar.
4. Athugun á því hvort hitaskilyrði séu í samræmi við kröfur vegna viðkomandi vara sem mælt er fyrir um í reglum þar um, m.a. til að ganga úr skugga um að engin frávik hafi átt sér stað meðan á flutningi stóð.
5. Hver samstæða af pökkum, eða sýnishornum ef um vörur í lausavigt er að ræða, skal skoðuð áður en hún gengst undir skoðun með skynmati eða rannsóknastofupróf. Prófunin skal gerð á heilli röð sýnishorna sem tekin eru úr allri vörusendingunni, sem heimilt er að afferma að hluta ef slíkt er nauðsynlegt til að tryggja að sýnin komi úr allri sendingunni.
6. Heilnæmisskoðun skal að meginreglu gerð á 1% stykkja eða pakka úr vörusendingu, minnst tveimur og mest tíu stykkjum eða pökkum. Skoðun á vörum í lausri vigt skal framkvæmd á fimm sýnum hið minnsta og skulu þau tekin úr sendingunni á mismunandi stöðum. Auk þessa er eftirlitsmanni heimilt að fara fram á frekari skoðun og rannsókn telji hann þörf á slíku með tilliti til þeirrar vöru sem um ræðir og kringumstæðna að öðru leyti.
7. Þegar um er að ræða handahófskenndar rannsóknastofuprófanir, sem niðurstöður fást ekki úr um leið og ekki er um að ræða ógnun við heilbrigði dýra og manna, er heimilt að afhenda vörusendingu.
8. Sé hins vegar um það að ræða að rannsóknastofupróf hafi verið framkvæmt vegna gruns um að lög og reglur hafi verið brotnar eða að fyrri próf hafi leitt til jákvæðrar niðurstöðu skal ekki afhenda sendingu fyrir en prófanir sýna neikvæða niðurstöðu.
9. Flutningstæki þarf einungis að afferma að fullu þegar ekki er hægt að komast öðruvísi að allri sendingunni, þegar prófanir leiða í ljós að lög og reglur hafi verið brotnar, eða grunur leikur á um slíkt, eða fyrri sendingar hafa leitt í ljós brot á lögum og reglum.
10. Að lokinni heilnæmisskoðun skal eftirlitsmaður gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að staðfesta að opinber athugun á heilnæmi vörusendingar hafi farið fram, einkum með því að innsigla að nýju alla gáma sem hafa verið opnaðir og tilgreina innsiglisnúmerið á viðauka-B-skjali og á vottorðum og skjölum er fylgja vörusendingunni.

1) Fyrirmynd af eftirlitslista með Viðauka-C er ekki birt hér.

2) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 203/2000.

VIÐAUKI D

Rannsóknastofuprófanir.

Fiskistofa skal útbúa eftirlitsáætlun vegna prófana á viðurkenndri rannsóknastofu til að sannprófa að farið sé að heilbrigðisreglum. Í áætluninni skal koma fram hvernig staðið skuli að sýnatöku, meðferð og geymslu sýna og tilkynningum til annarra eftirlitsaðila og Eftirlitsstofnunar EFTA. Tillit skal tekið til þess hvers eðlis afurðirnar eru og þeirrar hættu er kann að stafa af þeim.

Opinber eftirlitsmaður á þeirri landamærastöð, þar sem prófanir eru gerðar samkvæmt eftirlitsáætlun Fiskistofu, skal senda upplýsingar til lögbærs yfirvalds á viðtökustað í gegnum viðeigandi tölvukerfi samkvæmt kröfum sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu og tilgreina prófin í viðauka-B-skjali sem gefið er út til staðfestingar á því eftirliti sem farið hefur fram. Varði prófin efni eða smitvalda sem dýrum eða mönnum getur stafað hættu af getur opinberi eftirlitsmaðurinn á þeirri landamærastöð sem prófin gerði frestað afhendingu sendingar þar til niðurstöður úr rannsóknastofuprófi liggja fyrir.

Ákveði Fiskistofa, einkum að lokinni rannsókn á vörusendingu eða á grundvelli upplýsinga frá öðru ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Eftirlitsstofnun EFTA, eða á grundvelli óhagstæðra niðurstaðna úr rannsókn á fyrri vörusendingu, að láta fara fram rannsóknastofupróf er einungis heimilt að senda vöruna á viðtökustað með því skilyrði að niðurstöður úr rannsóknarprófinu séu fullnægjandi. Fram að þeim tíma er vörusendingin undir eftirliti opinbers eftirlitsmanns á viðkomandi landamærastöð þar sem eftirlit fór fram.

VIÐAUKI E

Landamærastöðvar skulu starfræktar undir stjórn Fiskistofu. Skal eftirlit á landamærastöðvum fara fram á vegum eftirlitsmanns sem tilnefndur er af Fiskistofu og er hann ábyrgur fyrir framkvæmd eftirlitsins.

Landamærastöðvar skulu:

1. Hafa á að skipa nauðsynlegum fjölda hæfra starfsmanna til að annast eftirlit skv. 14. gr. þessarar reglugerðar.
2. Hafa til umráða nægilega rúmgott húsnæði fyrir starfsfólk til að annast eftirlit.
3. Hafa til umráða nægilega hreinlátu aðstöðu til sýnatöku og úrvinnslu sýna.
4. Hafa til umráða frysti- og/eða kæligeymslu, þar sem unnt er að geyma hluta sendinga sem eru teknar til prófunar og vörur sem eftirlitsmaður hefur ekki gefið leyfi til að settar verði í frjálsta dreifingu.
5. Hafa viðeigandi tölvukerfi samkvæmt kröfum sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu til þess að skiptast á upplýsingum við aðrar landamærastöðvar.

Þá skulu landamærastöðvar vera útbúnar og starfræktar í samræmi við eftirfarandi kröfur:

1. Fullnægjandi varúðarráðstafanir skulu gerðar til að koma í veg fyrir vixlmengun milli vara. Á hverri stöð skal vera búnaður til að þrifa og sótthreinsa vinnusvæði.
2. Á þeim stöðum þar sem magn og fjölbreytileiki sendinga er lítill skal Fiskistofu heimilt að skipta landamærastöð upp í skoðunarstöðvar er hver um sig hafi á að skipa þeim fjölda starfsmanna, búnaði og skoðunar- og geymsluhúsnæði sem hentar fyrir það magn og þær tegundir sem þar eru skoðaðar. Skoðunarstöðvar skulu uppfylla þau skilyrði er fram koma í 1. tölul. Eftirlitsmaður á hverri landamærastöð er ábyrgur fyrir þeim skoðunarstöðvum er henni tilheyra.
3. Við sannprófun auðkenna, eftirlit með heilnæmi og sýnatöku skal forðast að vörur verði fyrir mengun og, ef þurfa þykir, taka tillit til stýrðra hitaskilyrða við flutning varanna. Allt eftirlit með vörum til manneldis sem eru án umbúða skal fara fram í skjóli frá veðri og gera skal ráðstafanir um hreinlæti við meðhöndlun og vernd slíkra afurða við affermingu og ferðingu. Þrátt fyrir framangreint skal löndun afla fara fram í samræmi við kröfur sem settar eru í reglugerð um hollustuhætti við meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða.
4. Hreinlæti starfsfólks, húsnæði og búnaður skal vera þannig að það geti ekki haft áhrif á niðurstöður eftirlits.

5. Eftirlitsaðili skal hafa aðgang að sérhæfðri rannsóknastofu þar sem unnt er að gera sérstök próf á þeim sýnum sem tekin eru.
6. Þar til samræmt tölvukerfi hefur verið tekið í notkun á Evrópska efnahagssvæðinu skal eftirlitsmaður að minnsta kosti hafa aðgang að:
 - a) Uppfærðri skrá yfir þriðju ríki eða svæði sem hafa heimild til að senda vörur til Evrópska efnahagssvæðisins eða, ef við á, til tiltekinnna ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins.
 - b) Afriti af þeim ákvörðunum sem banna eða takmarka innflutning vara til Evrópska efnahagssvæðisins.
 - c) Afriti af ýmsum ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar eða aðildarríkjanna um fyrirmynd að heilbrigðissvottorði eða öðru skjali sem á að fylgja með afurðum frá þriðju ríkjum sem eru sendar til Evrópska efnahagssvæðisins eða, ef við á, til tiltekinnna ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins.
 - d) Uppfærðri skrá yfir landamærastöðvar fyrir innflutning afurða frá þriðju ríkjum, með upplýsingum um stöðvarnar, einkum samskiptabúnað þeirra.
 - e) Uppfærðri skrá yfir starfsstöðvar í þriðju ríkjum sem hafa heimild til að senda afurðir til bandalagsins, ef slík skrá er til að því er varðar tiltekna vörur.
 - f) Uppfærðum upplýsingum um vörusendingar sem bannað hefur verið að koma með eða flytja inn á Evrópska efnahagssvæðið og hafa verið endursendar. Fiskistofa skal senda lögbærum yfirvöldum ríkja Evrópska efnahagssvæðisins og Eftirlitsstofnun EFTA allar upplýsingar um endursendar vörur.
 - g) Yfirliti yfir það eftirlit sem fram hefur farið á Evrópska efnahagssvæðinu með vörum frá einstökum þriðju ríkjum og hefur leitt til þess að þær hafa verið endursendar.
 - h) Uppfærðri skrá yfir vörusendingar sem hafa verið endursendar, eyðilagðar eða heimilaðar til annarra nota en manneldis.
 - i) Skrá yfir öll sýni sem eru tekin á stöðinni og sett í rannsóknastofuþróf, ásamt niðurstöðum úr slíkum þrófum.
 - j) Skrá yfir niðurstöður úr eftirliti á vörum sem eru ætlaðar áhöfn og farþegum til neyslu um borð í flutningatækjum í millilandaflutningum, og úrgangi slíkra afurða.
 - k) Nægilegu skjalageymslurými fyrir varðveislu upplýsinga í tengslum við skoðun vara frá þriðju ríkjum.
7. Fiskistofa skal hafa í sinni vörslu a.m.k þær upplýsingar sem um getur í a.-, b.-, c.-, e.-, og f.-liðum 6. tölul. hér að framan.
8. Fiskistofa skal tryggja hámarkssamræmingu á starfsemi þeirra aðila sem eiga þátt í eftirliti með afurðum frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins. Fiskistofa skal tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA og lögbærum yfirvöldum ríkja Evrópska efnahagssvæðisins um allar breytingar á skipulagi og starfsemi landamærastöðva sem að einhverju leyti varða viðurkenningu þeirra.

[VIDAUKI F

HEILBRIGÐISVOTTORÐ
(VETERINARY CERTIFICATE)

Tilvísunarnúmer:
(Reference number)

Heilbrigðisvottorð meðfylgjandi vörusendingu sem flutt er frá viðurkenndri vörugeymslu, tollvörugeymslu eða frísvæði eða birgðahaldara beint um borð í skip eða með viðkomu í viðurkenndri forðageymslu farmflytjanda.

Veterinary Certificate to accompany consignments of products from a warehouse approved under Article 12(4)(b) or an operator authorised under Article 13(1) of Directive 97/78/EC directly to a vessel or via a specially approved warehouse (referred to in Article 13(2) (a) of Directive 97/78/EC) for provisioning in accordance with Commission Decision 2000/571/EC.

1. Uppruni (Vörugeymsla eða landamærastöð sem varan er send frá).

Origin (warehouse or border inspection post dispatching products).

Heimilisfang og leyfisnúmer á upprunalegri geymslu í EES/nafn og heimildarnúmer á viðurkenndri forðageymslu farmflytjanda (ef við á):

Address and approval number of warehouse of origin in the EC/name of border inspection post of dispatch/identity and authorised number of Article 13 warehouse (as applicable):

2. Ákvörðunarstaður vöru

Destination of the products.

Nafn skips:
(Vessel name)

Heimahöfn skips:
(Port where vessel berthed)

Höfn, og leyfisnúmer á viðurkenndri forðageymslu farmflytjanda (ef við á):
Port, and approval number of specially approved storage premises (if to be used):

3. Upplýsingar um vörusendingu

Details of the consignment dispatched

Dags. vörusendingar:
(Date of dispatch of products):

4. Staðfesting

Attestation

Undirritaður staðfestir að flytja megi ofangreindar vörur til ofangreinds skips eða birgðageymslu farmflytjanda, skv. 22. gr. reglugerðar nr. 849/1999, um eftirlit með innflutningi sjávarafurða, með síðari breytingum.

I certify that the products described above, are authorised to be dispatched to the vessel or warehouse specified above in accordance with Article 13 (2) (a) of Directive 97/78/EC.

Gert	Þann
.....	(On) (dags.)
.....	(Date)

(Done at) (Staður)
(Place)
Stimpill
(Stamp)

.....
(Undirritun eftirlitsmanns)
(Signature of official veterinarian)

.....
(Nafn með hástöfum, starfsheiti)
(Name in capital letters, qualification and
title)

5. Staðfesting á komu vörusendingar

Confirmation of arrival of consignment

Undirritaður staðfestir afhendingu vörusendingar sbr. tölulið 3, með skipi sbr. tölulið 2.
(I confirm delivery of the consignment specified in section 3, as stored on board the vessel
specified in section 2).

Gert
.....
.....
(Done at) (Staður)
(Place)
Stimpill
(Stamp)

Þann
(On) (dags.)
(Date)

.....
(Undirritun eftirlitsmanns)
(Signature of official veterinarian)

.....
(Nafn með hástöfum, starfsheiti)
(Name in capital letters, qualification and
title)]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 42/2001

Reglugerð

**nr. 857/1999 um bann við notkun tiltekinna eiturfna og
hættulegra efna, sbr. reglugerðir nr. 623/2000, 483/2002, 426/2004
og 466/2005 um breytingu á henni.**

1. gr.

Markmið.

Markmið reglugerðar þessarar er að takmarka notkun tiltekinna efna:

2. gr.

Gildissvið.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til neðantalinna efna:

- 1) Eftirtalinna efna sem flokkast sem „Eitur“ (T) eða „Sterkt eitur“ (Tx), skv. reglugerð nr. 236/1990 um flokkun, merkingu og meðferð eiturfna, hættulegra efna og vöru-tegunda, sem innihalda slík efni, ásamt síðari breytingum:

- a) Krabbameinsvaldandi efna sem fá hættusetninguna H45: „Getur valdið krabbameini“ eða hættusetninguna H49: „Getur valdið krabbameini við innöndun“, sjá I. viðauka.
 - b) Efna sem geta valdið stökkbreytingum og fá hættusetninguna H46: „Getur valdið arfgengum skaða“, sjá II. viðauka.
 - c) Efna sem geta haft skaðleg áhrif á æxlun og fá hættusetninguna H60: „Getur dregið úr frjósemi“ eða hættusetninguna H61: „Getur skaðað barn í móðurkviði“, sjá III. viðauka.
- 2) Klórefnasambanda - lífræn leysiefni og efni til nota í málmiðnaði, sjá IV. viðauka.
 - 3) Tiltekinna varnarefna, sjá V. viðauka.
 - 4) Annarra hættulegra efna, sjá VI. viðauka.
 - 5) Úðabrúsa, sem í eru efni sem flokkast sem „Eitur“ (T) eða „Sterkt eitur“ (Tx).

3. gr.

Óheimilt er að dreifa á almennum markaði efnum skv. 1. tl. 2. gr. og vörutegundum sem í eru þessi efni í þeim styrk að varan flokkist sem „Eitur“ (T) eða „Sterkt eitur“ (Tx) skv. flokkunarreglum í reglugerð nr. 236/1990. Umbúðir viðkomandi efna og vörutegunda skulu, auk annarra lögbundinna merkinga, merktar eftirfarandi áletrun með skýru og óafmáanlegu lettri: „Notist einungis af fagmönnum. Varúð - forðist snertingu eða innöndun - leitidi sérstakra leiðbeininga fyrir notkun“.

[Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um lyf, sbr. lög nr. 93/1994, og eldsneyti sem fellur undir reglugerð um fljótandi eldsneyti.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 426/2004 sem var gefin út og tók gildi 19. maí 2004.

4. gr.

Klórefnasambönd – lífræn leysiefni og efni til nota í málmiðnaði.

Óheimilt er að dreifa á almennum markaði efnum eða vörutegundum sem í eru lífræn leysiefni sem talin eru upp í A- hluta 4. viðauka, í styrk sem er jafn eða meiri en 0,1%1). Einnig er óheimilt að nota viðkomandi efni í fyrirtækjum þar sem þau geta auðveldlega dreifst út í umhverfið, t.d. við yfirborðshreinsun eða efnahreinsun. Umbúðir viðkomandi efna og vörutegunda skulu, auk annarra lögbundinna merkinga, merktar eftirfarandi áletrun með skýru og óafmáanlegu lettri: „Eingöngu til nota í iðnaði“.

[Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota í málmiðnaði öðrum en járníðnaði efni í B-hluta 4. viðauka.]¹⁾

[Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um lyf, sbr. lög nr. 93/1994. Jafnframt er vísað til reglugerðar um efni sem eyða ósonlaginu, vanrðandi bann við framleiðslu, innflutningi, sölu og notkun koltetraklóríðs (tetraklórmetans) og 1,1,1-tríklórétans.]²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 483/2002.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 426/2004 sem var gefin út og tók gildi 19. maí 2004.

5. gr.

Varnarefni.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota sem varnarefni í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra, efni sem talin eru upp í A-hluta 5. viðauka.

[6. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota efni, efnavörur eða vörur sem innihalda 0,1% eða meira af efnum sem talin eru upp í 6. viðauka.

Bann skv. 1. mgr. nær ekki til notkunar vöru (hluta) ef hún inniheldur dífenýleter, pentabrom- eða oktabrómafleiðu.

Til 31. mars 2006 nær bann skv. 1. mgr. ekki til notkunar dífenýleter, pentabrómafleiðu, í útbúnað fyrir neyðarrýmingu flugvéla.

Bann skv. 1. mgr. tekur ekki til dí- μ -oxó-dí-n-bútýltinhýdroxýbóran (DBB), ef það er notað við framleiðslu annarrar vöru þannig að innihald DBB í fullunninni vöru verði minna en 0,1%.¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 466/2005 sem var birt og tók gildi 20. maí 2005.

7. gr.
Úðabrusar.

Í úðabrusum, sem ætlaðir eru til dreifingar á almennum markaði, mega ekki vera efni sem flokkast sem „Eitur“ (T) eða „Sterkt eitur“ (Tx), samkvæmt reglugerð nr. 236/1990, ef samanlagt magn þeirra er umfram 0,1%, nema það sé sérstaklega leyft samkvæmt öðrum reglugerðum eða lögum.

8. gr.
Eftirlit.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón [Umhverfisstofnunar]¹⁾ hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar að öðru leyti en því sem fellur undir lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 426/2004 sem var gefin út og tók gildi 19. maí 2004.

9. gr.
Viðurlög.

[Um viðurlög við brotum gegn reglugerð þessari fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum.]

1) Sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 426/2004 sem var gefin út og tók gildi 19. maí 2004.

10. gr.
Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 29. gr. laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum svo og lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir, með síðari breytingum.

Einnig er höfð hliðsjón af ákvæðum 4. tl., XV. kafla, II. viðauka, sammingsins um Evrópskt efnahagssvæði, tilskipun 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna, ásamt breytingum í tilskipunum 89/677/EBE, 91/173/EBE, 94/60/EB, 96/55/EB, 97/10/EB, 97/16/EB, 97/56/EB og 1999/43/EB.

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 177/1998 um bann við notkun tiltekinna eiturefna og hættulegra efna og reglugerð nr. 466/1998 um bann við notkun tiltekinna eiturefna og hættulegra efna, svo og 2. gr., 4. gr. og 10. gr. reglugerðar nr. 137/1987.

I. VIÐAUKI
Krabbameinsvaldandi efni.

Skýringar:

1. dálkur Heiti efna.

2. dálkur CAS-nr.: Chemical Abstracts Service Registry Number - Alþjóðleg númer efna og efnasambanda.^{1) 2)}

3. dálkur EB-nr.: Númer sem gefin eru öllum efnum sem skráð eru á Evrópska efnahagssvæðinu. Númerin eru sjö stafa talnaraðir, xxx-xxx-x og eru þau birt í annarri af eftirtöldum skráum:

- EINECS: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances - Evrópuskrá yfir markaðssett efni.

- ELINCS: European List of Notified Chemical Substances - Evrópuskrá yfir tilkynnt efni.

4. dálkur Raðnúmer: Númer sem efninu er gefið þegar það er tekið inn í Evrópulista yfir hættuleg efni (Viðauki I við tilskipun 67/548/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna).

Númerið er talnarað af gerðinni *ABC-RST-VW-Y*, þar sem:

- *ABC* er annað hvort sätistala þess frumefnis sem er mest einkennandi fyrir eiginleika efnisins (með einu eða tveimur núllum fyrir framan til uppfyllingar) eða flokksnúmer lífrænna efna,
- *RST* er raðtala efnisins í röðinni *ABC*,
- *VW* gefur til kynna á hvaða formi efnið er framleitt eða markaðssett,
- *Y* er vartala í samræmi við ISBN (International Standard Book Number).

5. dálkur Athugasemdir:

- J: Flokkun efnisins sem krabbameinsvaldandi á ekki við ef sýnt er fram á að efnið inniheldur minna en 0,1%³⁾ af benzeni (CAS-nr. 71-43-2).
- K: Flokkun efnisins sem krabbameinsvaldandi á ekki við ef sýnt er fram á að efnið inniheldur minna en 0,1% af 1,3-bútadíeni (CAS-nr. 106-99-0).
- L: Flokkun efnisins sem krabbameinsvaldandi á ekki við ef sýnt er fram á að efnið inniheldur minna en 3% DMSO úrdrátt, mælt með IP 346.
- M: Flokkun efnisins sem krabbameinsvaldandi á ekki við ef sýnt er fram á að efnið inniheldur minna en 0,005% af benzó[*a*]pýreni (CAS-nr. 50-32-8).
- N: Flokkun efnisins sem krabbameinsvaldandi á ekki við ef framleiðsluferli þess er þekkt og hægt er að sýna fram á að hráefnið sé ekki krabbameinsvaldandi.
- P: Flokkun efnisins sem krabbameinsvaldandi á ekki við ef sýnt er fram á að efnið inniheldur minna en 0,1% af benzeni (CAS-nr. 71-43-2).

[Viðaukar I í pdf-sniði](#)
[Viðaukar II í pdf-sniði](#)
[Viðaukar III í pdf-sniði](#)
[Viðaukar IV í pdf-sniði](#)

Breytingar á viðaukar I til VI í pdf-sniði ¹⁾

1) Sbr. 6 til 10 gr. reglugerðar nr. 426/2004 sem var gefin út og tók gildi 19. maí 2004.

Reglugerð

nr. 946/1999 um rafhlöður og rafgeyma með tilteknum hættulegum efnum.

Markmið.

1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að takmarka notkun rafhlaðna og rafgeyma sem í eru tiltekin hættuleg efni sem talin eru upp í 3. gr. og að stuðla að endurvinnslu eða skipulegri förgun þeirra.

Skilgreiningar.

2. gr.

Í reglugerð þessari merkir:

Rafhlaða eða rafgeymir: Uppspretta raforku sem myndast við beina umbreytingu efnaorku. Rafhlöður og rafgeymar eru samsett úr einni eða fleiri frumrafhlöðum, sem ekki er hægt að endurhlaða, eða endurhlaðanlegum rafhlöðum.

Notuð rafhlaða eða rafgeymir: Rafhlaða eða rafgeymir sem ekki er hægt að nota aftur og á að endurvinna eða farga.

Söfnunarstaður: Staður þar sem almenningur getur skilað notuðum rafhlöðum og/eða rafgeymum, t.d. bensínafgreiðslur, ýmsar verslanir og gámastöðvar.

Gildissvið.

3. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til rafhlaðna og rafgeyma sem í er,

- a) meira en 0,0005% kvikasilfurs (Hg) miðað við þyngd,
- b) meira en 0,025% kadmíums (Cd) miðað við þyngd,
- c) meira en 0,4% blýs (Pb) miðað við þyngd.

Takmarkanir.

4. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota rafhlöður eða rafgeyma sem í eru meira en 0,0005% af kvikasilfri (Hg). Ákvæði þetta tekur einnig til rafhlaðna og rafgeyma sem eru hluti af vörum og tækjabúnaði.

Undanþegnar þessu banni eru hnapparafhlöður og rafhlöður sem samsettar eru úr hnapparafhlöðum sem í er minna en 2% kvikasilfurs miðað við þyngd.

Merkingar og meðferð.

5. gr.

Rafhlöður og rafgeyma, svo og tæki og vörur sem þau eru hluti af, skal merkja á viðeigandi hátt eftir því sem við verður komið. Merkingin skal vera greinileg, auðlæsileg og óafmáanleg.

Merkingin skal upplýsa um eftirtalin atriði:

- a) sérstaka söfnun úrgangsefna; spilliefni,
- b) tegund þungmálma.

Í I. viðauka við reglugerð þessa er að finna nánari skýringar á þessu ákvæði um merkingar.

6. gr.

Rafhlöðum og rafgeymum skal þannig fyrirkomid í tækjum og vörum að notendur eigi auðvelt með að fjarlægja þau. Þó skal tryggja að börn geti ekki náð til rafhlaðna í tækjum eða vörum ef rafhlöðurnar falla undir þessa reglugerð.

Tækjum þar sem ekki er augljóst hvernig skipta skuli um rafhlöður og rafgeyma skulu fylgja leiðbeiningar sem veita notanda upplýsingar um innihald rafhlaðnanna og rafgeymanna, ef þau eru hættuleg umhverfinu, og sýna hvernig fjarlægja megi þau á öruggan hátt.

Undanskilin þessu ákvæði eru þau tæki og notkunarsvið rafhlaðna og rafgeyma sem upp eru talin í II. viðauka við reglugerð þessa.

Förgun.

7. gr.

Notaðar rafhlöður og rafgeymar, sem þessi reglugerð tekur til, flokkast sem spilliefni og fer um þau í samræmi við ákvæði viðeigandi reglugerða. Notuðum rafhlöðum og rafgeymum skal komið til söfnunarstaðar. Sveitarfélög bera ábyrgð á söfnun og förgun notaðra rafhlaðna og rafgeyma.

Eftirlit.

8. gr.

Heilbrigðisnefndir sveitarfélaga, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd þessarar reglugerðar að öðru leyti en því sem fellur undir lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

Viðurlög.

9. gr.

Um brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni.

....

I. VIÐAUKI

Nánari skýringar á merkingarákvæðum 5. gr.

1. Merkingar sem gefa til kynna að safna eigi rafhlöðum og rafgeymum sérstaklega, og aðgreina þannig frá öðrum úrgangi, skulu samanstanda af merki með mynd af íláti á hjólum sem krossað er yfir, sbr. myndir hér að neðan:

(Mynd ekki birt hér)

Merkið skal þekja þrjú hundruðustu hluta stærstu hliðar rafhlöðunnar eða rafgeymisins en ekki vera stærra en 5x5 cm. Ef um er að ræða sívalninga skal merkið þekja þrjú hundruðustu af hálfu yfirborðssvæði rafhlöðunnar eða rafgeymisins en ekki vera stærra en 5x5 cm.

Ef smæð rafhlöðunnar er slík að merkið yrði minna en 0,5x0,5 cm er ekki þörf á að merkja rafhlöðuna eða rafgeyminn en prenta skal merkið í stærðinni 1x1 cm á umbúðirnar.

2. Merkingar sem upplýsa um tegund þungmálma sem rafhlöður og rafgeymar innihalda skulu sýna efnafræðitákn viðkomandi málms, Hg (kvikasilfur), Cd (kadmíum) eða Pb (blý).
Efnafræðitáknið skal prentað fyrir neðan merkið um sérstaka söfnun. Táknid skal þekja svæði sem er hið minnsta einn fjórði af stærð merkisins um sérstaka söfnun.

II. VIÐAUKI

Flokkar tækja og notkunarvið rafhlaðna og rafgeyma sem undanþegin eru ákvæðum 6. gr.

1. Tæki þar sem rafhlöður eru lóðaðar, soðnar eða á annan hátt festar við tengil til að tryggja órofið afl í iðnaði, ef þess er krafist, og tæki til að geyma minni og gögn í ákveðnum gerðum upplýsinga- og skrifstofutækniþúnaðar. Þetta á einungis við ef rafhlöður og rafgeymar sem þessi reglugerð tekur til eru nauðsynleg af tæknilegum ástæðum.
2. Viðmiðunarrafhlöður í tækjum sem notuð eru í vísinda- og atvinnuskyni, rafhlöður og rafgeymar í lækningatækjum sem eiga að halda lífsnauðsynlegri starfsemi í gangi og rafhlöður og rafgeymar í gangráðum þar sem stöðug starfsemi er lífsnauðsynleg. Hér er um að ræða rafhlöður og rafgeyma sem aðeins sérmenntað starfsfólk getur fjarlæggt.
3. Færanlegt tæki þegar það getur stofnað notanda í hættu eða haft áhrif á starfsemi tækisins ef aðrir en menntað og hæft starfsfólk fjarlægja rafhlöðurnar og atvinnutæki sem nota á í mjög varasömu umhverfi, svo sem í námunda við rokkgjörn efni.

Reglugerð

nr. 196/2000 um takmörkun á framleiðslu, innflutningi og dreifingu leikfanga og hluta sem í eru þalöt.

Markmið og skilgreiningar.

1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að takmarka framleiðslu, innflutning og dreifingu leikfanga og hluta úr mjúku plasti ætluðum börnum ef vörurnar innihalda þalöt, þar sem þalöt eru talin geta valdið heilaskaða.

2. gr.

Með þalötum er í reglugerð þesari átt við estera af o-þalsýru. Þalöt eru m.a. notuð sem mýkingarefni í plastvörum.

Gildissvið.

3. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til:

1. Leikfanga fyrir börn yngri en þriggja ára (0-36 mánaða).

2. Vöru fyrir börn yngri en þriggja ára sem er ætluð til eða búast má við að börn nagi eða sjúgi, svo sem naghringir, smekkir, baðáhöld og fleira.
3. Vöru sem ekki fellur undir 1. og 2. tölulið en sem ætla mætti að verði notuð sem leikfang fyrir börn yngri en þriggja ára vegna útlits vörunnar, þar með talið efnisgerðar, lögunar og skreytingar.

Takmarkanir.

4. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn eða dreifa vöru sem fellur undir 3. gr. og inniheldur þalöt ef styrkur þeirra er meiri en 0,05% miðað við þyngd vörunnar eða hluta hennar.

Eftirlit.

5. gr.

Framleiðandi, innflytjandi og dreifingaraðili eru ábyrgir fyrir því að vara uppfylli ákvæði reglugerðar þessarar og ber að framvísa gögnum þar að lútandi til eftirlitsaðila sé þess óskað.

6. gr.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

Undanþágur.

7. gr.

Ef sérstaka ástæður mæla með því getur umhverfissráðherra að fenginni umsögn Hollustuverndar ríkisins, veitt tímabundna undanþágu frá ákvæði 3. gr. Sækja skal skriflega um slíka undanþágu til umhverfissráðuneytisins.

Viðurlög.

8. gr.

Um viðurlög fer samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum.

Gildistaka.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í lögum nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum, lögum nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir og lögum nr. 134/1995 um öryggi vöru og opinbera markaðsgæslu, að höfðu samráði við Löggildarstofu.

Reglugerð þessi hefur verið tilkynnt í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 534/1995 um gildistöku tiltekinna tilskipanna Evrópubandalagsins um tilhögun upplýsingaskipta vegna setningar tæknilegra staðla og reglugerða, sbr. 1 tölul. XIX. kafla II. viðauka EES-samningsins, tilskipun ráðsins 98/34/EB.

Reglugerðin öðlast gildi 1. apríl árið 2000. Vörur sem framleiddar voru á Íslandi eða voru fluttar inn fyrir gildistöku reglugerðar þessarar er heimilt að selja þar til 1. maí árið 2000.

Reglugerð

nr. 331/2000 um vörugjald af ökutækjum, sbr. reglugerðir nr. 792/2000, 555/2001, 160/2002, 805/2002, 922/2002, 334/2004 og 176/2005 um breytingu á henni.

I. KAFLI.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af ökutækjum, sem skráningarskyld eru samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, ökutækjahlutum og öðrum vörum, eftir því sem kveðið er á um í reglugerð þessari, sbr. 87. kafla viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum.

2. gr.

Gjaldskylda skv. 1. gr. nær til allra vara, sbr. II. kafla, nýrra sem notaðra, sem fluttar eru til landsins, framleiddar eru eða unnið er að hér á landi. Vörur sem seldar eru úr landi eru þó ekki gjaldskyldar.

Gjaldskylda vegna aðvinnslu að ökutækjum, sem leiðir til hækkunar á gjaldflokki, sbr. 3. og 4. gr., varir í fimm ár frá nýskráningardegi.

Við flokkun vara til gjaldskyldu skal fylgt flokkunarreglum tollalaga. Ákvæði laganna gilda jafnframt um úrskurðarvald í ágreiningsmálum um tollflokkun vara.

II. KAFLI.

Gjaldskyld ökutæki og aðrar vörur, gjaldflokkar.

3. gr.

Á fólksbifreiðar og önnur vélknúin ökutæki, sem ekki eru sérstaklega tilgreind í 4. gr., skal lagt vörugjald í eftirfarandi tveimur gjaldflokkum miðað við sprengirými aflvélar, mælt í rúmsentimetrum:

Gjaldflokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I	0-2.000	30
II	Yfir 2.000	45

4. gr.

Vörugjald af eftirtöldum ökutækjum og öðrum gjaldskyldum vörum skal vera sem hér segir:

1. Undanþegin vörugjaldi:

- a. Hópfæribifreiðar, þ.e. ökutæki sem eru aðallega ætluð til fólksflutninga, sem skráðar eru fyrir 18 manns eða fleiri að meðtöldum öikumanni.
- b. Dráttarþingir að heildarþyngd 4 tonn eða meira sem gerðar eru til nota utan þjóðvega.
- c. Snjóplógar.
- d. Ökutæki sem eingöngu eru knúin rafmagni eða vetni.
- e. Sjálfhlaðandi eða sjálflosandi tengivagnar og festivagnar til landbúnaðarnota.
- f. Beltabifreiðar (snjóþingir), yfir 700 kg að eigin þyngd, sérstaklega ætlaðar til aksturs í snjó.
- g. Haffær ökutæki á hjólum fyrir láð og lög.
- h. Eftirtalin ökutæki, enda séu þau yfir 5 tonn að heildarþyngd:
 - i) Dráttarþingir fyrir festivagna og sem aðallega eru gerðar til að draga annað ökutæki.
 - ii) Ökutæki sem eru aðallega ætluð til vöruflytninga.

- iii) Tengivagnar og festivagnar til vöruflutninga.
 - iv) Vélknúin ökutæki til sérstakra nota, gálgabifreiðar, kranabifreiðar o.fl., sem ekki eru aðallega hönnuð til flutnings á mönnum eða vörum og ekki eru tilgreind annars staðar í þessari grein.
2. 10% vörugjald: Dráttarvélar.
 3. 15% vörugjald:
 - a. Grindur með hreyfli fyrir vélknúin ökutæki.
 - b. Yfirbyggingar, þar með talin ökumannshús fyrir vélknúin ökutæki.
 - c. Tengivagnar og festivagnar, aðrir en þeir sem ætlaðir eru til vöruflutninga.
 - d. Eftirtalin ökutæki, enda séu þau 5 tonn eða minna að heildarþyngd:
 - i) Kranabifreiðar og borkranabifreiðar.
 - ii) Tengivagnar og festivagnar til vöruflutninga.
 4. 20% vörugjald: Eftirtalin ökutæki, enda séu þau 5 tonn eða minna að heildarþyngd:
 - a. Dráttarbifreiðar fyrir festivagna og sem aðallega eru gerðar til að draga annað ökutæki.
 - b. Ökutæki, sem aðallega eru ætluð til vöruflutninga.
 - c. Vélknúin ökutæki til sérstakra nota, gálgabifreiðar o.fl., sem ekki eru aðallega hönnuð til flutnings á mönnum eða vörum og ekki eru tilgreind annars staðar í þessari grein.
 5. 30% vörugjald:
 - a. Hópfreiðabifreiðar sem skráðar eru fyrir 10–17 manns að meðtöldum ökumanni.
 - b. Bifhjól (þar með talin stigin bifhjól) og reiðhjól með hjálparvél.
 - c. Beltabifhjól (vélsleðar).
 - d. Fjórhjól.
 - e. Önnur vélknúin ökutæki, sem ekki eru sérstaklega talin upp í þessum kafla.

III. KAFLI

Vörugjald af innflutningi.

Gjaldskyldir aðilar.

5. hgr.

Skylda til að greiða vörugjald af innfluttum ökutækjum og öðrum gjaldskyldum vörum hvílir á innflytjanda.

Gjaldstofn.

6. gr.

Gjaldstofn vörugjalds af innfluttum ökutækjum og öðrum gjaldskyldum vörum er tollverð þeirra eins og það er ákveðið skv. 8.-12. gr. tollalaga, að viðbættum tollum eins og þeir eru ákveðnir samkvæmt þeim lögum.

Álagning og greiðslufrestur.

7. gr.

Vörugjald af innfluttum ökutækjum og öðrum gjaldskyldum vörum skal lagt á og innheimt við tollafgreiðslu. Að ósk innflytjanda skal fresta innheimtu vörugjalds af skráningarskyldum ökutækjum þar til þau eru skráð samkvæmt umferðarlögum, þó ekki lengur en í tólf mánuði frá tollafgreiðsludegi.

Ef innflytjandi stundar innflutning á ökutækjum í atvinnuskyni og er jafnframt leyfishafi skv. reglugerð nr. 722/1997, um SMT-tollafgreiðslu, skal hann, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., gera upp vörugjald miðað við eins mánaðar uppgjörstímabil. Gjaldþagi er 15. dagur næsta mánaðar eftir lok uppgjörstímabils.

IV. KAFLI.

Vörugjald af innlendri framleiðslu og aðvinnslu.

Gjaldskyldir aðilar.

8. gr.

Gjaldskyldir vegna innleðndrar framleiðslu og aðvinnslu eru:

1. Aðilar sem í atvinnuskyni vinna að eða framleiða hér á landi gjaldskyldar vörur. Aðvinnsla eða framleiðsla vegna eigin nota þessara aðila er einnig gjaldskyld.
2. Aðrir aðilar sem vinna að eða framleiða hér á landi gjaldskyldar vörur til eigin nota.
3. Eigendur ökutækja ef ökutæki þeirra hækka um gjaldflokk við aðvinnslu fyrir nýskráningu eða við breytingu innan fimm ára frá nýskráningardegi.

Gjaldskyldir aðilar skv. 1. tölul. 1. mgr. skulu ótilkvaddir og eigi síðar en 15 dögum áður en vörugjaldsskyld starfsemi hefst tilkynna, í því formi sem ríkistollstjóri ákveður, um starfsemi til tollstjóra þar sem þeir eru heimilisfastir. Tilkynna skal um breytingu á starfsemi innan 15 daga frá því að hún á sér stað.

Gjaldstofn vegna framleiðslu eða aðvinnslu innanlands.

9. gr.

Gjaldstofn aðvinnsluvörugjalds vegna ökutækja sem framleidd eru eða sett saman hér á landi áður en þau eru nýskráð er verksmiðjuverð þeirra, þ.e. söluverð frá framleiðanda án vörugjalds til óháðs aðila, sbr. 8. gr. tollalaga.

Gjaldstofn aðvinnsluvörugjalds vegna ökutækja eða ökutækjahluta sem hljóta aðvinnslu hér á landi er allur aðvinnslukostnaður, svo sem kostnaður vegna efnivöru, launakostnaður og annar kostnaður sem fellur til við aðvinnslu að meðtalinni álagningu aðvinnsluaðila.

10. gr.

Gjaldstofn viðbótarvörugjalds ökutækja sem vegna aðvinnslu fyrir nýskráningu flokkast í annan gjaldflokk en við tollafgreiðslu er upphaflegt tollverð.

Gjaldstofn viðbótarvörugjalds ökutækja sem vegna aðvinnslu eftir nýskráningu og innan fimm ára frá nýskráningardegi flokkast í hærri gjaldflokk er tollverð þegar það hefur verið framreiknað og afskrifað, að viðbætti þeirri verðmætaaukningu sem veldur gjaldflokksþækkun. Tollverð skv. 1. málsl. skal taka breytingum samkvæmt gildandi lánskrárávísitölu við nýskráningu annars vegar og hins vegar að lokinni þeirri breytingu sem leiðir til breytingar á gjaldflokki ökutækis. Um afskrift tollverðs gilda ákvæði 21. gr. reglugerðar nr. 374/1995, um tollverð og tollverðsákvörðun.

Upplýsingaskylda, skýrsluskil, bókhald og reikningsútgáfa.

11. gr.

Aðilar sem framleiða eða vinna að gjaldskyldum vörum skulu ótilkvaddir skila upplýsingum til tollstjóra í því formi sem ríkistollstjóri ákveður.

Aðilar sem um ræðir í 1. tölul. 1. mgr. 8. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga skila vörugjaldsskýrslu fyrir hvert uppgjörstímabil. Þeir skulu að auki skila upplýsingum um hvernig gjaldstofn og gjald sundurliðast eftir ökutækjum.

Skila skal til tollstjóra sérstakri skýrslu um hvert ökutæki sem framleitt er eða hlýtur gjaldskylda aðvinnslu hér á landi innan viku frá sölu eða afhendingu þess og eigi síðar en fimm dögum fyrir nýskráningu, sé um óskráð ökutæki að ræða. Skýrslan skal undirrituð af aðvinnslu- eða framleiðsluaðila og eiganda ökutækis. Skýrsluskil aðila sem um ræðir í 2. tölul. 1. mgr. 8. gr. eru lokaskil hans til tollstjóra sem leggur skýrsluna til grundvallar álagningu.

Álagning og greiðslufrestur vegna framleiðslu og aðvinnslu innanlands.

12. gr.

Vörugjald af innlendum framleiðsluvörum eða vörum sem hlotið hafa aðvinnslu hér á landi, aðvinnsluvörugjald, reiknast við sölu eða afhendingu gjaldskyldrar vöru og þjónustu frá aðvinnsluaðila eða framleiðanda og skiptir ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla kaupanda fer fram.

Viðbótarvörugjald vegna hækkunar á gjaldflokki ökutækja við aðvinnslu, innan fimm ára frá nýskráningardegi, er reiknað og lagt á af tollstjóra samkvæmt sérstakri skýrslu, sbr. 3. mgr. 11. gr.

Gjaldanda er heimilt að draga frá innheimtu gjaldi af sölu skv. 1. og 2. mgr. það vörugjald sem hann hefur sannanlega greitt við kaup á hráefni og efnivöru til gjaldskyldrar framleiðslu eða aðvinnslu á viðkomandi uppgjörstímabili.

Hvert uppgjörstímabil vegna gjaldskyldrar innlendar framleiðslu og aðvinnslu er tveir mánuðir: janúar og febrúar o.s.frv. Gjaldalagi er fimmtándi dagur þriðja mánaðar eftir lok uppgjörstímabils.

Vörugjaldi skal skila eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils vegna sölu eða afhendingar á því tímabili. Beri gjalddaga upp á helgidag eða almennan frídag færast hann á næsta virkan dag á eftir.

13. gr.

Gjaldskyldir aðilar skulu haga bókhaldi sínu þannig að töllyfirvöld geti á hverjum tíma gengið úr skugga um réttmæti skýrslna um vörugjald.

Peir sem vilja njóta frádráttar skv. 3. mgr. 12. gr. skulu færa það vörugjald, sem greitt hefur verið við kaup á hráefnum og efnivöru í sérstakan reikning í bókhaldi. Niðurstaða reiknings fyrir hvert uppgjörstímabil færast til frádráttar á vörugjaldsskýrslu við skil til ríkissjóðs.

Framleiðendur og aðvinnsluaðilar sem selja bæði gjaldskyldar og gjaldfrjálsar vörur skulu færa gjaldskylda sölu á sérstaka sölureikninga þar sem tilgreina skal gjaldstofn, gjaldflokk og fjárhæð vörugjalds.

V. KAFLI.

Lækkun eða niðurfelling vörugjalds.

Bílaleigubifreiðar.

14. gr.

Vörugjald af fólksbifreiðum sem ætlaðar eru til útleigu hjá bílaleigum, sbr. 3. gr., skal lækka í 10% ef bifreið flokkast í gjaldflokk I, en í 13% ef bifreið flokkast í gjaldflokk II.

Lækkun vörugjalds skv. 1. mgr. er háð því skilyrði að næstu [15]³⁾ mánuði eftir nýskráningu bifreiðar verði nýtingu bifreiðar og starfsemi bílaleigu hagað sem hér segir:

1. Bifreið skal skráð á bílaleigu sem hefur leyfi samgönguráðuneytisins til reksturs bílaleigu eða á eignarleigu vegna eignarleigusamnings við bílaleigu sem hefur slíkt leyfi. Bílaleiga skal haga starfsemi sinni að öllu leyti í samræmi við ákvæði laga um bílaleigur.
2. Bifreið skal skráð sem bílaleigubifreið og tryggð sem slík.
3. [Bifreið skal að jafnaði leigð út til þriggja vikna eða skemur vegna tímabundinna þarfa leigutaka, svo sem vegna ferðalaga eða tímabundins afnotamissis eigin bifreiðar. Bílaleigu er óheimilt að gera leigusamning við sama leigutaka, einstakling eða lögaðila, eða aðila tengdan honum, lengur en 45 daga af sérhverju 100 daga tímabili, hvort heldur sem um sömu bifreið er að ræða eða aðra bifreið, nema í eftirtöldum tilvikum:

- a) þegar leigutaki er váttryggingafélag, sem hefur starfsleyfi hér á landi og bifreið er tekin á leigu vegna tímabundins afnotamissis váttryggingataka af eigin bifreið.
- b) þegar leigutaki er lögaðili og bifreið er tekin á leigu vegna ferðalaga starfsmanna hans.

Í þeim tilvikum sem um getur í a- og b-lið hér að framan skal tekið fram í leigusamningi að hann sé gerður í þágu tiltekins váttryggingartaka vegna tímabundins afnotamissis eigin bifreiðar eða tiltekins starfsmanns lögaðila vegna ferðalaga hans. Notkun hvers ökumanns skal háð skilyrðum 2. máls. þessa tölulíðs.]¹⁾

4. Bifreið skal eingöngu nýtt til útleigu hjá viðkomandi bílaleigu. Við mat á því skal miðað við að unnt sé að gera grein fyrir a.m.k. 90% af akstri hennar með framlagningu leigusamninga eða með öðrum hætti sem tollstjóri metur fullnægjandi.

5. Bílaleiga skal haga bókhaldi sínu með þeim hætti að hún geti á hverjum tíma gert grein fyrir akstri bifreiðar. Tollstjóri getur án fyrirvara óskað eftir gögnum þar um.

Ef brotið er gegn framangreindum skilyrðum gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu fulls vörugjalds, lögveð og beitingu álags. Um framkvæmd lækkunar, þ.m.t. yfirlýsingu bílaleigu vegna uppgjörðs vörugjalds, gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á lækkuðu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.

[Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. er heimilt að flytja bílaleigubifreið, sem uppfyllir skilyrði fyrir lækkun vörugjalds skv. 1. mgr., varanlega úr landi innan 6 mánaða frá nýskráningu bifreiðar, án greiðslu eftirgefins vörugjalds. Sé bifreið flutt aftur til landsins skal greiða af henni vörugjald að nýju.]²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 992/2002.

2) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 992/2002.

3/ Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 334/2004.

Leigubifreiðar.

15. gr.

Vörugjald af leigubifreiðum til fólksflutninga skal lækka í 10% ef bifreið flokkast í gjaldflokk I, en í 13% ef bifreið flokkast í gjaldflokk II.

Lækkun vörugjalds skv. 1. mgr. er háð því skilyrði að næstu þrjú ár eftir nýskráningu bifreiðar verði eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

1. Rétthafi skal hafa atvinnuleyfi til leigubifreiðaaksturs, samkvæmt lögum um leigubifreiðar. Skal hann leggja fram vottorð því til staðfestingar í tengslum við umsókn um lækkun vörugjalds.
2. Rétthafi má ekki njóta eftirgjafar vegna annarrar leigubifreiðar á sama tíma.
3. [Rétthafi skal hafa í tekjur að lágmarki 70% af reiknuðu endurgjaldi í staðgreiðslu eins og það er ákvarðað af ráðherra árlega, sbr. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, með síðari breytingum, annað af næstu tveimur heilu almanaksárum eftir að eftirgjöf var veitt. Að loknum þremur árum frá eftirgjöf ber rétthafa að senda viðkomandi tollstjóra staðfest endurrit af skattskýrslum næstu tveggja heilu almanaksára eftir að eftirgjöf var veitt, til sönnunar á tekjum rétthafa. Berist tollstjóra ekki framangreind skattframtöl skal hann innheimta eftirgefið vörugjald að fullu.]¹⁾

4. Að bifreið verði skráð sem leigubifreið í ökutækjaskrá og nýtt sem slík.

Ef brotið er gegn framangreindum skilyrðum gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu fulls vörugjalds og lögveð. Um framkvæmd lækkunar, þ.m.t. yfirlýsingu rétthafa vegna uppgjörðs vörugjalds, gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á lækkuðu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.

[Bifreiðar til ökukennslu.

15. gr. a.

Vörugjald af bifreiðum til ökukennsku skal lækka í 10% ef bifreið flokkast í gjaldflokk I, en í 13% ef bifreið flokkast í gjaldflokk II.

Lækkun vörugjalds skv. 1. mgr. er háð því skilyrði að næstu þrjú ár eftir nýskráningu bifreiðar verði eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

1. Rétthafi skal hafa hlotið löggildingu sem ökukennari, samkvæmt reglugerð um löggildingu ökukennara og starfsleyfi ökuskóla. Skal hann leggja fram vottorð því til staðfestingar í tengslum við umsókn um lækkun vörugjalds.
2. Rétthafi má ekki njóta eftirgjafar vegna annarrar bifreiðar til ökukennslu á sama tíma.
3. Rétthafi skal hafa að lágmarki 1.680.000 kr. í reiknað endurgjald af ökukennslu, sbr. 2. mgr. 1. tölul. a-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, annað af næstu tveimur heilu almanaksárum eftir að eftirgjöf er veitt. Að loknum þremur árum frá eftirgjöf ber rétthafa að senda viðkomandi tollstjóra staðfest endurrit af skattskýrslum næstu tveggja heilu almanaksára eftir að eftirgjöf var veitt, til sönnunar á tekjum. Berist tollstjóra ekki framangreind skattframtöl skal hann innheimta eftirgefið vörugjald að fullu.
4. Að bifreið verði skráð sem bifreið til ökukennslu í ökutækjaskrá og nýtt sem slík.

Ef brotið er gegn framangreindum skilyrðum gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu fulls vörugjalds og lögveð. Um framkvæmd lækkunar, þ.m.t. yfirlýsingu rétthafa vegna uppgjörs vörugjalds, gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á lækkuðu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.

15. gr. b.

Vörugjald af bifreiðum til ökukennslu í eigu ökuskóla skal lækka í 10% ef bifreið flokkast í gjaldflokk I, en í 13% ef bifreið flokkast í gjaldflokk II.

Lækkun vörugjalds skv. 1. mgr. er háð því skilyrði að næstu þrjú ár eftir nýskráningu bifreiðar verði nýting bifreiðar og starfsemi ökuskóla hagað sem hér segir:

1. Bifreið skal skráð á ökuskóla sem hefur starfsleyfi frá umferðarráði. Ökuskólar skulu haga starfsemi sinni að öllu leyti í samræmi við reglugerð um löggildingu ökukennara og starfsleyfi ökuskóla.
2. Bifreið skal skráð sem bifreið til ökukennslu og tryggð sem slík.
3. Bifreiðin skal eingöngu nýtt til ökukennslu hjá viðkomandi skóla. Við mat á því skal miðað við að unnt sé að gera grein fyrir a.m.k. 80% af akstri hennar með framlagningu akstursdagbókar eða með öðrum hætti sem tollstjóri metur fullnægjandi.
4. Ökuskóli skal haga bókhaldi sínu með þeim hætti að hann geti á hverjum tíma gert grein fyrir akstri bifreiðar. Tollstjóri getur án fyrirvara óskað eftir gögnum þar um.

Ef brotið er gegn framangreindum skilyrðum gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu fulls vörugjalds, lögveð og beitingu álags. Um framkvæmd lækkunar, þ.m.t. yfirlýsingu ökuskóla vegna uppgjörs vörugjalds gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á lækkuðu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.

Bifreiðar til ökukennslu og leigubifreiðaaksturs.

15. gr. c.

Vörugjald af bifreiðum sem notaðar eru til ökukennslu og leigubifreiðaaksturs skal lækka í 10% ef bifreið flokkast í gjaldflokk I, en í 13% ef bifreið flokkast í gjaldflokk II.

Lækkun vörugjalds skv. 1. mgr. er háð því skilyrði að næstu þrjú ár eftir nýskráningu bifreiðar verði eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

1. Rétthafi skal hafa hlotið löggildingu sem ökukennari, samkvæmt reglugerð um löggildingu ökukennara og starfsleyfi ökuskóla. Rétthafi skal jafnframt hafa atvinnuleyfi til leigubifreiðaaksturs samkvæmt lögum um leigubifreiðar. Skal hann leggja fram vottorð þessu til staðfestingar í tengslum við umsókn um lækkun vörugjalds.
2. Rétthafi má ekki njóta eftirgjafar vegna annarrar bifreiðar hvort sem er til ökukennslu eða vegna annarrar leigubifreiðar á sama tíma.
3. Rétthafi skal hafa að lágmarki 1.680.000 kr. í reiknað endurgjald af ökukennslu og leiguakstri samanlagt, sbr. 2. mgr. 1. tölul. a-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, annað af næstu tveimur heilu almanaksárum eftir að eftirgjöf er veitt. Að loknum þremur árum frá eftirgjöf ber rétthafa að senda viðkomandi tollstjóra staðfest endurrit af skattskýrslum næstu tveggja heilu almanaksára eftir að eftirgjöf var veitt, til sönnunar á tekjum. Berist tollstjóra ekki framangreind skattframtöl skal hann innheimta eftirgefið vörugjald að fullu.
4. Að bifreið verði skráð sem bifreið til ökukennslu og leigubifreið í ökutækjaskrá og nýtt sem slík.

Ef brotið er gegn framangreindum skilyrðum gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu fulls vörugjalds og lögveð. Um framkvæmd lækkunar, þ.m.t. yfirlýsingu rétthafa vegna uppgjors vörugjalds, gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á lækkuðu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 555/2001.

Sérsmíðaðar bifreiðar til akstursíþróttar.

16. gr.

Vörugjald skal falla niður af sérsmíðuðum bifreiðum til keppni í rallakstri, sem skráðar eru sem slíkar, ökutækjum sem ekki eru skráningarskyld og sérsmíðuð eru til nota í kvartmílukeppni og torfærugrindum til nota í torfærukeppni.

Niðurfelling vörugjalds skv. 1. mgr. er háð því skilyrði að næstu sjö ár eftir nýskráningu bifreiðar verði eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

1. Ökutæki skal ætlað til og einungis notað í aksturskeppnum sem haldnar eru í samræmi við reglur um akstursíþróttir og aksturskeppni og haldnar eru á ábyrgð og samkvæmt reglum samtaka um akstursíþróttir, þ.e. skipulagsbundinna samtaka sem hafa akstursíþróttir á verkefnaskrá sinni og hlotið hafa til þess viðurkenningu dómsmálaráðuneytisins.
2. Við umsókn um niðurfellingu vörugjalds skal lagt fram vottorð frá framleiðanda bifreiðar ásamt rökstuddri yfirlýsingu samtaka um akstursíþróttir um að um sé að ræða sérsmíðaða keppnisbifreið til aksturskeppni í viðkomandi keppnisgrein. Ef ökutæki er ekki skráningarskyld skal leggja fram vottorð um það frá skráningarstofu ökutækja. Við mat á því hvort ökutæki sé sérsmíðað ökutæki til keppni í viðkomandi keppnisgrein skal m.a. litið til þess hvort ökutækið uppfylli þær kröfur sem samtök um akstursíþróttir gera til keppnisbifreiða. Varðandi sérsmíðaðar bifreiðar til keppni í rallakstri skal jafnframt litið til þess hvort bifreiðin uppfylli kröfur sem gerðar eru varðandi skráningu samkvæmt reglugerð um skráningu ökutækja.
3. Ef um sérsmíðaða bifreið til rallaksturs er að ræða skal hún skráð sem slík í ökutækjaskrá, samkvæmt reglugerð um skráningu ökutækja. Skráningarnúmer skulu vera í samræmi við ákvæði sömu reglugerðar.

4. Ökutækjum sem njóta niðurfellingar samkvæmt þessari grein er óheimilt að aka á vegum. Þó er heimilt að aka sérsníðuðum rallbifreiðum á vegum vegna þátttöku í rallaksturskeppnum samkvæmt reglum um akstursþróttir og aksturskeppni og til æfingaaksturs samkvæmt sömu reglum.

Ef brotið er gegn framangreindum skilyrðum gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu fulls vörugjalds og lögveð. Um framkvæmd niðurfellingar, þ.m.t. yfirlýsingu rétthafa vegna uppgjors vörugjalds, gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á niðurfelldu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.

Ökutæki sem flutt eru inn vegna starfsemi björgunarsveita.

17. gr.

[Vörugjald skal falla niður af ökutækjum sem flutt eru inn til starfsemi björgunarsveita, að því tilskildu að fyrir liggja staðfesting samstarfsnefndar um endurgreiðslu aðflutningsgjalda á að hún hafi yfirfarið og fallist á beiðni um niðurfellingu aðflutningsgjalda. Niðurfellingin nær einnig til vörugjalds sem stofnast vegna aðvinnslu ökutækis hér á landi.]¹⁾

Skilyrði fyrir niðurfellingu skv. 1. mgr. er að ökutæki verði skráð eign björgunarsveitar, í fimm ár frá nýskráningu ef um bifreið er að ræða en í þrjú ár ef um annað ökutæki er að ræða. Á þeim tíma er óheimilt að nýta ökutæki til annars en fyrir venjulega starfsemi björgunarsveitar.

Ef brotið er gegn skilyrðum 2. mgr. gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu vörugjalds og lögveð. Um framkvæmd niðurfellingar, þ.m.t. yfirlýsingu rétthafa vegna uppgjors vörugjalds, gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á niðurfelldu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

Ökutæki sem eru að verulegu leyti knúin metangasi eða rafmagni.

18. gr.

Vörugjald af bifreiðum sem flokkast undir 3. gr. og búnar eru vélum sem nýta metangasi eða rafmagn að verulegu leyti í stað bensíns eða dísilolíu skal vera 120.000 kr. lægra en ella væri samkvæmt greininni. Umsókn um lækkun vörugjalds skulu fylgja upplýsingar sem tollstjóri metur fullnægjandi til staðfestingar því að vél ökutækis sé að verulegu leyti knúin metangasi eða rafmagni. Lækkun vörugjalds samkvæmt þessari grein gildir til 31. desember 2003.

Önnur lækkun eða niðurfelling.

19. gr.

Vörugjald skal lækka eða falla niður af eftirtöldum ökutækjum, sem hér segir:

1. Vörugjald skal falla niður af ökutækjum sem flutt eru til landsins til eignar eða afnota fyrir erlend sendiráð, sendiræðisskrifstofur og sendiræðismenn hér á landi. Jafnframt af ökutækjum sem undanþegin skulu vörugjaldi samkvæmt ákvæðum milliríkjasamninga sem Ísland er aðili að. [Niðurfelling samkvæmt þessum tölulíð nær einnig til ökutækja sem skráð eru á eignarleigu vegna eignarleigusamnings við aðila sem ákvæðið nær til.]¹⁾
2. [Vörugjald skal falla niður af bifreiðum, sem eru sérstaklega búnar til flutnings á fötluðum, þ.m.t. búnar hjólastólalyftu og samþykktar af Tryggingastofnun ríkisins. Skilyrði fyrir niðurfellingu er að bifreiðin verði skráð eign ríkis, sveitarfélaga eða stofnana þeirra eða hins fatlaða sjálfs. Þó er heimilt ef hinn fatlaði er barn að skrá bifreiðina á forráðamann barnsins.]¹⁾

3. Vörugjald skal falla niður af dráttarvélum, að því tilskildu að dráttarvél verði nýtt á lögbýli.
4. Vörugjald skal falla niður af slökkvibifreiðum í eigu ríkis, sveitarfélaga eða stofnana á þeirra vegum.
5. Vörugjald skal falla niður af sjúkrabifreiðum í eigu ríkis, sveitarfélaga eða stofnana á þeirra vegum.
6. Vörugjald skal lækka í 5% af hópferðabifreiðum sem eru skráðar fyrir 10-17 manns að meðtöldum ökumanni og eru í eigu hópferða- eða sérleyfishafa eða í eignarleigu vegna eignarleigusamnings við hópferða- eða sérleyfishafa.
7. Vörugjald skal lækka í 30% af bifreiðum sem sérstaklega eru útbúnar og notaðar til líkflutninga.

Skilyrði [3. málsl. 1. tölul. og]²⁾ 2. tölul. 1. mgr. um eiganda og nýtingu bifreiðar skulu vera til fjögurra ára en skilyrði 3.- 7. tölul. 1. mgr. skulu vera til fimm ára.

Ef brotið er gegn skilyrðum [3. málsl. 1. tölul. eða]³⁾ 2.-7. tölul. 1. mgr. gilda ákvæði 20. gr. um greiðslu vörugjalds og lögveð. Um framkvæmd lækkunar eða niðurfellingar, þ.m.t. yfirlýsingu réttihafa vegna uppgjörðs vörugjalds, gilda ákvæði 21. gr. Um greiðslu mismunar á lækkuðu eða niðurfelldu vörugjaldi og fullu vörugjaldi vegna sölu eða breyttrar nýtingar gilda ákvæði 22. gr.

1) Sbr. 1. tölulið 2. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

3) Sbr. 3. tölulið 2. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

2) Sbr. 2. tölulið 2. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

4) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 176/2005.

Brot gegn skilyrðum fyrir lækkun eða niðurfellingu vörugjalds.

20. gr.

Brjótí aðili, sem nýtur lækkunar eða niðurfellingar vörugjalds skv. 14.-17. gr. [3. málsl. 1. tölulið]¹⁾ eða 2.-7. tölul. 1. mgr. 19. gr., gegn skilyrðum sem sett eru í fyrrgreindum ákvæðum um nýtingu ökutækis o.fl. skal hann greiða ógreitt vörugjald, þ.e. mismun á fjárhæð vörugjalds sem greitt var og þeirri fjárhæð sem borið hefði að greiða ef ekki hefði komið til lækkunar eða niðurfellingar. Lögveð er í viðkomandi ökutæki fyrir ógreiddu vörugjaldi skv. 3. mgr. 111. gr. tollalaga, sbr. 1. mgr. 27. gr. laga nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl., með síðari breytingum.

[Ef um er að ræða lækkun til bílaleigu, sbr. 14. gr., skal tollstjóri, hafi réttthafi brotið gegn skilyrðum 3. tölul. 14. gr., innheimta ógreitt vörugjald ásamt 50% álagi. Hafi réttthafi brotið gróflaga eða ítrekað gegn skilyrðum 14. gr. fyrir lækkun skal innheimta ógreitt vörugjald ásamt 50% álagi og jafnframt svipta hina brotlegu bílaleigu rétti til lækkunar vörugjalds skv. 14. gr. í þrjú ár. Lögveð tekur ekki til álags samkvæmt þessari málsgrein.]²⁾

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

2) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 805/2002.

Framkvæmd lækkunar eða niðurfellingar.

21. gr.

[Umsókn um lækkun eða niðurfellingu vörugjalds samkvæmt þessum kafla skal beint til tollstjórans í Reykjavík og annast hann jafnframt framkvæmd lækkunar eða niðurfellingar, þ.m.t. tilkynningar til skráningaraðila, sbr. 4. mgr.

Aðili sem nýtur lækkunar eða niðurfellingar vörugjalds skv. 14.-17. gr. eða 2.-7. tölul. 1. mgr. 19. gr. skal undirrita yfirlýsingu þar sem fram kemur að hann skuldbindi sig til að hlíta þeim skilyrðum sem sett eru í fyrrgreindum ákvæðum um nýtingu ökutækis o.fl. Skulu skilyrði þessi tilgreind í yfirlýsingunni. Jafnframt skal tilgreint um skyldu til greiðslu ógreidds vörugjalds verði brotið gegn fyrrgreindum skilyrðum og um að lögveð sé í viðkomandi

ökutæki fyrir ógreiddu vörugjaldi. Sé skráður eigandi ökutækis eignarleiga skal hún jafnframt staðfesta vitneskju um fyrrgreind skilyrði og lögveð vegna vangoldins vörugjalds ef skilyrði eru ekki uppfyllt.

Eignarleigufyrirtæki sem hyggst nýta rétt til niðurfellingar vörugjalds skv. 3. másl. 1. tölul. 1. mgr. 19. gr. skal afhenda tollstjóra undirritaða yfirlýsingu um að fyrirtækinu sé kunnugt um skilyrði þessarar reglugerðar um nýtingu ökutækis, sbr. 2. mgr. 19. gr., svo og skyldu fyrirtækisins til greiðslu á hluta eftirgefins vörugjalds verði ökutækið tekið til annarra nota, sbr. 22. gr.

Tilgreina skal í ökutækjaskrá ef vörugjald hefur verið lækkað eða fellt niður í samræmi við ákvæði 14.-17. gr., 3. másl. 1. tölul. eða 2.-7. tölul. 1. mgr. 19. gr. Óheimilt er að umskrá ökutæki sem tilgreint hefur verið með slíkum hætti fyrir en að fenginni heimild tollstjóra.

Ekki skal lækka eða fella niður vörugjald samkvæmt þessum kafla nema sótt sé um eftirgjöf fyrir nýskráningu eða í beinum tengslum við hana.¹⁾

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

Greiðsla eftirgefins vörugjalds.

22. gr.

Þeim sem notið hefur lækkunar eða niðurfellingar skv. 14.-17. gr. [3. másl. 1. tölul.]¹⁾ eða 2.-7. tölul. 1. mgr. 19. gr. skal heimilt að selja ökutæki eða taka það til annarrar notkunar en lá til grundvallar lækkun eða niðurfellingu, innan tilgreindra tímamarka, enda greiði hann hluta eftirgefins vörugjalds, í réttu hlutfalli við þann tíma sem eftir er miðað við heildartíma kvaðar.

Greiðsla eftirgefins vörugjalds skv. 1. mgr. skal ákvarðast sem svarar til fjölda mánaða sem eftir eru miðað við heildartíma kvaðar [sbr. þó 3. mgr. 14. gr.]²⁾

Greiðsla skal miðast við heila mánuði þannig að 15 dagar eða fleiri teljast heill mánuður, en færri dögum skal sleppt.

1) Sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

2) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 922/2002.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

23. gr.

Þeir aðilar sem skrá eða skoða ökutæki skulu ganga úr skugga um það við skráningu eða skoðun að álagt vörugjald hafi verið greitt eða skuldfært. Hafi gjald hvorki verið greitt né skuldfært skal synjað um skráningu eða skoðun ökutækis og viðkomandi tollstjóra þegar tilkynnt um það.

Við forskráningu og eftir skoðun ökutækja skal skrá í ökutækjaskrá þau atriði er varðað gætu gjaldskyldar breytingar ökutækja.

24. gr.

Tollstjórar annast álagningu vörugjalds. Úrskurði tollstjóra verður skotið til ríkistollanefndar samkvæmt ákvæðum tollalaga og er úrskurður nefndarinnar fullnaðarúrskurður á stjórnslustigi.

Að því leyti sem eigi er ákveðið í reglugerð þessari um álagningu, kærumeðferð, innheimtu, refsingar og aðra framkvæmd varðandi vörugjald skulu gilda eftir því sem við geta átt ákvæði tollalaga og laga nr. 97/1987 um vörugjald, með síðari breytingum.

25. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í 28. gr. laga nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl., öðlast gildi þegar í stað, að undanskilinni 17. gr. sem öðlast gildi 1. júlí 2000. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 254/1993, um vörugjald af ökutækjum, með síðari breytingum.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Tollstjórinn í Reykjavík skal að undangenginni umsókn endurgreiða sem svarar til mismunar á greiddu vörugjaldi og lækkuðu vörugjaldi skv. 1. mgr. 14. gr., vegna bifreiða er tollafgreiddar voru á tímabilinu frá 6. apríl 2000 til 1. júlí 2000 og eru í eigu aðila sem uppfylla skilyrði 2. mgr. 14. gr. og undirritað hafa yfirlýsingu í samræmi við 2. mgr. 21. gr.

[II.]

Heimilt er að aflétta kvöðum af vélsleðum sem nýttir eru til ferðaþjónustu og nutu lækkunar vörugjalds úr 70% í 30% á grundvelli eldri reglugerðar um vörugjald af ökutækjum, nr. 254/1993. Eigendum slíkra vélsleða er heimilt að selja þá án hlutfallslegrar endurgreiðslu eftirgefins vörugjalds, þrátt fyrir að skilyrði um tímalengd eignarhalds sé ekki uppfyllt.]¹⁾

1) Sbr. 6. gr. reglugerðar nr. 792/2000.

Reglugerð

nr. 368/2000 um söfnun, endurvinnslu og skilagjald á einnota umbúðir fyrir drykkjarvörur, sbr. reglugerð nr. 448/2002, 437/2003 og 49/2006 um breytingu á henni.

1. gr.

Skilagjald.

[Leggja skal skilagjald á innfluttar drykkjarvörur í einnota flöskum og dósum úr stáli, áli, gleri og plastefni sem innheimt skal við tollafgreiðslu. Vörur í öðrum umbúðum, sem flokkast undir tollskrárnúmer sem upp eru talin í 3. gr. reglugerðar þessarar og bera ekki skilagjald skal um tollafgreiðslu fara skv. 4. gr. reglugerðarinnar.]²⁾ Sama gjald skal lagt á drykkjarvörur sem framleiddar eru eða átappaðar hér á landi og seldar eru í sams konar umbúðum og að framan greinir. Skal greiða gjaldið samhliða vörugjaldi af innlendum drykkjarvörum. Skilagjald skal nema [7,23]¹⁾ kr. án virðisaukaskatts á hverja umbúðaeiningu og skal ráðherra hækka hámarksfjárhæðina í samræmi við breytingar á vísitölu neysluverðs frá síðustu hækkun gjaldsins.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 448/2002. 2) sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 49/2006 sem tók gildi 31. janúar 2006.

2. gr.

Umsýsluþóknun.

Umsýsluþóknun skal leggja til viðbótar skilagjaldi á hverja umbúðaeiningu úr stáli, gleri og plastefni og skal fjárhæð hennar án virðisaukaskatts vera 3,00 kr. á umbúðir úr stáli, 2,20 kr. á umbúðir úr gleri stærri en 500 ml, 1,60 kr. á umbúðir úr gleri 500 ml og minni, 1,60 kr. á umbúðir úr lituðu plastefni og 0,32 kr. á umbúðir úr ólituðu plastefni.

3. gr.

Gjaldskylda.

[Gjaldskylda samkvæmt 1. gr. nær til allra drykkjarvara í einnota flöskum og dósum úr stáli, áli, gleri og plastefnum sem fluttar eru til landsins eða eru framleiddar eða átappaðar héraðs og eru til sölu hér á landi og flokkast undir vöruliði 2009, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206 eða 2208 í tollskrá, sem er viðauki I við tollalög nr. 88/2005.]¹⁾

Skilagjald leggst ekki á drykkjavörur í einnota umbúðum, sem seldar eru úr landi. Við flokkun til gjaldskyldu skv. reglugerð þessari skal fylgja flokkunarreglum tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Ákvæði tollalaga gilda jafnframt um úrskurðarvald í ágreiningsmálum um tollflokkun drykkjarvara.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 49/2006 sem tók gildi 31. janúar 2006.

4. gr.

Álagning skilagjalds

Öllum þeim, sem flytja inn til landsins skilagjaldsskyldar vörur skv. 1. gr., hvort sem er til eigin nota eða endursölu, ber skylda til við tollafgreiðslu að greiða skilagjald og umsýsluþóknun af hinum innfluttu vörum.

[Við tollafgreiðslu á vörum sem bera ekki skilagjald, en flokkast undir tollskrárnúmer sem upp eru talin í 3. gr. reglugerðarinnar, skal tilgreina í reit 14 í aðflutningsskýrslu (E-1) undanþágutilvísun fyrir þessar vörur sem tollstjórinn í Reykjavík ákveður.]¹⁾

Skilagjald og umsýsluþóknun mynda ekki gjaldstofn við útreikning annarra aðflutningsgjalda en virðisaukaskatts.

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 49/2006 sem tók gildi 31. janúar 2006.

5. gr.

Gjaldskyldir aðilar.

Þeim, sem framleiða eða tappa á skilagjaldsskyldar vörur innanlands, ber skylda til að greiða skilagjald og umsýsluþóknun af framleiðslu sinni og standa skil á því í ríkissjóð. Skilagjald og umsýsluþóknun mynda ekki gjaldstofn við álagningu vörugjalds eða annarra sambærilegra framleiðslugjalda. Gjöldin mynda hins vegar stofn til virðisaukaskatts.

6. gr.

Innheimta, uppgjörstímabil, gjalddagar o fl.

Skilagjald og umsýsluþóknun af innlendum drykkjarvörum reiknast við sölu eða afhendingu þeirra frá framleiðanda, og skiptir þá ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla kaupanda fer fram. [...] ¹⁾

Hvert uppgjörstímabil vegna skilagjaldsskyldrar innlendar framleiðslu eða átöppunar eru tveir mánuðir: janúar og febrúar; mars og apríl; maí og júní; júlí og ágúst; september og október; nóvember og desember.

Skilagjaldi og umsýsluþóknun af innlendra framleiðslu, ásamt framtalsskýrslu í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður, skal skila eigi síðar en á gjalddaga, og skulu framleiðendur senda Endurvinnslunni hf. afrit af innlagðri framtalsskýrslu. Gjalddagi hvers uppgjörstímabils er 28. dagur annars mánaðar eftir lok þess vegna sölu eða afhendingar á því tímabili. Beri gjalddaga upp á helgidag eða almennan frídag, færast gjalddagi á næsta virkan dag þar á eftir.

1) *Sbr. reglugerð nr. 437/2003.*

7. gr.

Viðurlög.

Ef skilagjald eða skilagjald og umsýsluþóknun er ekki greitt á tilskildum tíma, skal aðili sæta álagi til viðbótar þeim gjöldum sem honum ber að standa skil á. Sama gildir ef skýrslu skv. 6. gr. hefur ekki verið skilað eða verið ábótavant og gjöld því áætluð, nema aðili hafi greitt fyrir gjalddaga upphæð, er til áætlunarinnar svarar, eða gefið fullnægjandi skýringu á vafaatriðum fyrir lok kærufrests.

Álag skv. 1. mgr. skal vera 1% af þeirri upphæð sem vangreidd er fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærra en 10 %.

Sé skilagjald eða skilagjald og umsýsluþóknun ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem gjaldfallið er. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir vaxtalögum, nr. 25/1987, með síðari breytingum.

8. gr.

Innheimta og endurgreiðsla.

Skilagjald og umsýsluþóknun skal greiða í ríkissjóð, er síðan ráðstafar umsýsluþóknuninni, skilagjaldinu og virðisaukaskatti af því jafnskjótt og við verður komið til Endurvinnslunnar hf. Endurvinnslan hf. skal sjá um að skilagjaldið verði endurgreitt neytendum ásamt virðisaukaskatti af því við móttöku á notuðum skilagjaldsskyldum umbúðum. Skal endurgreiðslan þannig nema samtals [7,23]¹⁾ kr. án virðisaukaskatt á hverja umbúðaeiningu. Þó skulu líða 60 dagar frá hækun álagðs skilagjalds úr [6,43]²⁾ kr. án virðisaukaskatts í [7,23]³⁾ kr. án virðisaukaskatts þar til Endurvinnslan hf. hækkar endurgreiðslu til neytenda fyrir hverja umbúð, sem skilað verður, úr [8,00]⁴⁾ krónum í [9,00]⁵⁾ kr. með virðisaukaskatti. Á sama hátt skal greiða samsvarandi gjald til einstaklinga, fyrirtækja eða félagasamtaka, sem taka að sér að safna slíkum umbúðum til eyðingar eða endurvinnslu.

1) *Sbr. a. lið 2. gr. reglugerðar nr. 448/2002.*

4) *Sbr. d. lið 2. gr. reglugerðar nr. 448/2002.*

2) *Sbr. b. lið 2. gr. reglugerðar nr. 448/2002.*

5) *Sbr. e. lið 2. gr. reglugerðar nr. 448/2002.*

3) *Sbr. c. lið 2. gr. reglugerðar nr. 448/2002.*

9. gr.

Endurvinnslan hf.

Endurvinnslan hf. skal sjá um að koma upp og viðhalda skilvirku fyrirkomulagi á söfnun skilagjaldsskyldra umbúða um land allt. Félagið skal einnig endurvinna umbúðir eða koma þeim til endurvinnslu eða eyðingar.

Endurvinnslan hf. skal gefa umhverfisráðuneytinu reglulega skýrslu um starfrækslu skilakerfisins, þ.m.t. fjölda skilaðra umbúða eftir tegundum.

10. gr.

Reglugerðarheimild.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 52/ 1989 um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur, og öðlast gildi 1. júní 2000. Jafnframt falla úr gildi reglugerðir nr. 282/1994, 148/1995, 214/1995 og 446/1996.

Reglugerð

nr. 526/2000 um tollmeðferð vara sem ferðamenn og farmenn hafa með sér við komu til landsins, sbr. reglugerðir nr.791/2000, 949/2001 og 13/2002 um breytingu á henni.

Aðflutningsgjöld.

1. gr.

Með aðflutningsgjöldum er í reglugerð þessari átt við alla skatta og gjöld sem greiða ber við innflutning vöru.

Ferðabúnaður og annar farangur.

2. gr.

Ferðamönnum, sem búsettir eru hér á landi, er heimilt að hafa með sér við komu til landsins án greiðslu aðflutnings- gjalda fatnað og ferðabúnað sem þeir hafa haft með sér héðan til útlanda og auk þess varning fenginn erlendis í ferðinni, um borð í flutningsfari eða í tollfrjálsri verslun hér á landi - auk áfengis og tóbaks sbr. 3. og 5. gr., fyrir allt að [46.000 kr.]¹⁾ að smásöluverði á innkaupsstað. Andvirði hvers hlutar má þó ekki nema hærri fjárhæð en [23.000 kr.]²⁾ Börn yngri en 12 ára skulu njóta að hálfu þeirra réttinda er að framan greinir.

Skipverjum og flugliðum innlendra farartækja svo og íslenskum farmönnum og flugliðum erlendra farartækja sem leigð eru til nota hérlendis af íslenskum aðilum er heimilt að hafa með sér án greiðslu aðflutningsgjalda varning er greinir í 1. mgr. fyrir allt að [17.000 kr.]³⁾ við hverja komu til landsins, hafi þeir verið skemur en 15 daga í ferð, en [34.000 kr.]⁴⁾ fyrir lengri ferð. Andvirði hvers hlutar má þó ekki nema hærri fjárhæð en [17.000 kr.]⁵⁾

Sé verðmæti hlutar sem framvísað er meira en um ræðir í 1. og 2. mgr. getur viðkomandi notið undanþágu frá aðflutnings- gjöldum, enda greiði hann aðflutningsgjöld af því verðmæti sem er umfram fyrrgreindar fjárhæðir.

Ferðamönnum, sem búsettir eru erlendis, er að hafa með sér heimilt án greiðslu aðflutningsgjalda fatnað, sængurföt, viðlegu- búnað og annan ferðabúnað (þ.m.t. matvæli og aðrar vistir) til eigin nota á ferðalaginu, enda geti varningur þessi talist hæfilegur og eðlilegur miðað við tilgang ferðalagsins, dvalartíma viðkomandi hérlendis og hagi hans að öðru leyti og varningurinn verði enn fremur fluttur úr landi við brottför eiganda að svo miklu leyti sem hann eyðist ekki hérlendis.

Andvirði matvæla (þ.m.t. sælgæti) sem heimilt er að taka með inn í landið án greiðslu aðflutningsgjalda má ekki vera meira en [13.000 kr.]⁶⁾ og skulu þau ekki vera meira en 3 kg að þyngd.

Sbr. a-lið 1. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

4) Sbr. d-lið 1. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

Sbr. b-lið 1. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

5) Sbr. e-lið 1. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

Sbr. c-lið 1. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

6) Sbr. f-lið 1. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

Áfengi sem ferðamenn og farmenn hafa með sér til landsins.

3. gr.

Ferðamönnum, farmönnum og flugliðum er heimilt að hafa með sér til landsins án greiðslu aðflutningsgjalda áfengi sem hér segir:

1. Ferðamenn:

- a. Einn lítri áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og einn lítri áfengis sem er minna en 22% að styrkleika, eða

- b. Einn lítri áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og sex lítrar öls, eða
 - c. Einn lítri áfengis sem er minna en 22% að styrkleika og sex lítrar öls, eða
 - d. [2,25 lítra]¹⁾ áfengis sem er minna en 22% að styrkleika.
2. Skipverjar á íslenskum skipum og erlendum skipum í leigu íslenskra aðila sem eru 15 daga eða lengur í ferð:
- a. Einn og hálfur lítri áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og þrjú lítrar áfengis sem er minna en 22% að styrkleika, eða
 - b. Einn og hálfur lítri áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og 24 lítrar öls.
3. Skipverjar á íslenskum skipum og erlendum skipum í leigu íslenskra aðila sem eru skemur en 15 daga í ferð:
- a. 0,75 lítrar áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og einn og hálfur lítri áfengis sem er minna en 22% að styrkleika, eða
 - b. 0,75 lítrar áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og 12 lítrar öls.
4. Flugáhafnir (þ.m.t. aukaáhafnir), sem hafa 15 daga samfellda útivist eða lengri:
- a. Einn lítri áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og 0,75 lítrar áfengis sem er minna en 22% að styrkleika, eða
 - b. Einn lítri áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og sex lítrar öls, eða
 - c. 0,75 lítrar áfengis sem er minna en 22% að styrkleika og sex lítrar öls.
5. Flugáhafnir (þ.m.t. aukaáhafnir), sem hafa skemmri útivist en 15 daga:
- a. 0,375 lítrar áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og 0,75 lítrar áfengis sem er minna en 22% að styrkleika, eða
 - b. 0,375 lítrar áfengis sem er 22% eða meira að styrkleika og þrjú lítrar öls, eða
 - c. 0,75 lítrar áfengis sem er minna en 22% að styrkleika og þrjú lítrar öls.
- [Skipstjóra, yfirstýrimanni, yfirvélstjóra og bryta, svo og matsveinum á farþega- og vöruflutningaskipum er heimilt að taka aukalega til risnu um borð jafnstóran skammt og þeir hafa skv. 1. mgr.]²⁾

Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

2) Sbr. I. kafli 1. gr. reglugerðar nr. 791/2000.

4. gr.

Hafi farmaður eða farþegi meðferðis meira magn af áfengum drykkjum en heimilaður er innflutningur á án greiðslu aðflutnings- gjalda skv. 3. gr. skal honum heimilt að flytja inn umframmagn gegn greiðslu áfengisgjalds og virðisaukaskatts enda hafi viðkomandi gert grein fyrir og framvísað varningnum við tollgæslu.

Tóbak sem ferðamenn og farmenn hafa með sér til landsins.

5. gr.

Ferðamönnum, farmönnum og flugliðum er heimilt að hafa með sér til landsins án greiðslu aðflutningsgjalda tóbak sem hér segir:

1. Ferðamenn: 200 stk. af vindlingum eða 250 grömm af öðru tóbaki.
2. Skipverjar á íslenskum skipum og erlendum skipum í leigu íslenskra aðila sem eru 15 daga eða lengur í ferð: 400 stk. af vindlingum eða 500 grömm. af öðru tóbaki.
3. Skipverjar á íslenskum skipum og erlendum skipum í leigu íslenskra aðila sem eru skemur en 15 daga í ferð: 200 stk. af vindlingum eða 250 grömm af öðru tóbaki.
4. Flugáhafnir (þ.m.t. aukaáhafnir), sem hafa 15 daga samfellda útivist eða lengri: 200 stk. af vindlingum eða 250 grömm af öðru tóbaki.
5. Flugáhafnir (þ.m.t. aukaáhafnir), sem hafa skemmri útivist en 15 daga: 100 stk. af vindlingum eða 125 grömm af öðru tóbaki.

Við útreikning á gjaldfrjálsu magni skv. 1. mgr. telst hver vindill vege 5 grömm, hver smávindill 2,5 grömm og hver vindlingur 1,25 grömm. Smávindlar sem eru 1,5 grömm og léttari reiknast sem vindlingar.

Ef skip í utanlandssiglingum hefur viðdvöl hér samfleytt í sjö daga skal tollstjóri að beiðni eiganda skips veita skipverjum undan innsigli án greiðslu tóbaksgjalds 200 stk. af vindlingum eða 250 grömm af öðru tóbaki til hverra sjö daga án greiðslu tóbaksgjalds. Ekki skal veita undan innsigli sama dag og skip leggur úr höfn. Eigandi skips skal greiða kostnað fyrir afgreiðslu samkvæmt þessari málsgrein.

Skipstjóra, yfirstýrimanni, yfirvélstjóra, bryta og matsveinum á farþega- og vöruflutningaskipum er heimilt að taka aukalega til risnu um borð jafnstóran skammt og þeir hafa samkvæmt framansögðu.

6. gr.

Hafi farmaður eða farþegi meðferðis meira magn af tóbaki en heimilaður er innflutningur á án greiðslu aðflutningsgjalda skv. 5. gr., skal honum heimilt að flytja umframmagn inn gegn greiðslu tóbaksgjalds [...] ¹⁾ auk virðisaukaskatts, enda hafi viðkomandi gert grein fyrir og framvísað varningnum við tollgæslu og ekki verði talið að um innflutning í atvinnuskyni sé að ræða.

[...] ²⁾

1) Sbr. a-lið 1. gr. reglugerðar nr. 949/2001.

2) Sbr. b-lið 1. gr. reglugerðar nr. 949/2001.

Lágmarksaldur til innflutnings á áfengi og tóbaki.

7. gr.

Lágmarksaldur til innflutnings áfengis er 20 ár. Lágmarksaldur til innflutnings á tóbaki er 18 ár. Tollgæslumaður getur krafist þess að lágmarksaldur sé sannaður með framvísun persónuskilríkja.

Skilyrði gjaldfríðinda.

8. gr.

Ferðamañn og farmenn skulu ekki njóta undanþágu frá aðflutningsgjöldum samkvæmt reglugerð þessari oftar en einu sinni á hverjum 72 klukkustundum.

Undanþága frá aðflutningsgjöldum gildir um varning sem viðkomandi farmaður eða ferðamaður hefur í eigin vörslu við komu frá útlöndum og fluttur er inn til persónulegra nota viðkomandi, fjölskyldu hans eða til gjafa. Ennfremur er heimilt að leyfa innflutning án greiðslu aðflutningsgjalda á farangri sem orðið hefur viðskila við eiganda, enda sýni hann fram á með vottorði tollgæslunnar að hann hafi ekki nýtt sér rétt til niðurfellingar þegar hann kom til landsins.

Innflutningsbann og innflutningstakmarkanir.

9. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar veita hvorki undanþágu frá innflutningsbanni né innflutningstakmörkunum á ýmsum vörutegundum samkvæmt lögum, reglugerðum, eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum.

Meðal vara sem innflutningur er bannaður á eru eftirtaldar vörutegundir:

1. Ávana- og fíkniefni, svo sem Asetorfin, Desómorfin, DET, DMHP, DMT, Etorfin, Heróín, Kókaín, Kannabis (Marihuana) og Kannabis harpeis, Ketóbemidón, Lýsergíð (LSD, LSD-25) Meskalín (peyote), Paraheýl, Psílosíne, Psílotsín, Psílocybin, STP, DOM, Tetrahýdrócanabínólar, allir ísómerar.

[2. Munntóbak og finkorna neftóbak.]¹⁾

3. Ósoðið kjötmeti og kjötvörur ýmiss konar, t.d. þurrkað kjötmeti, ósoðin reykt svínslæri, beikon svínahryggir, reyktar ósoðnar pylsur, ósoðnir fuglar og fuglalnnyfli, fersk eða fryst, innmatur, svið og blóð.
4. Ósoðin mjólk, ósoðin egg, eggjauft og sykraðar eggjarauður.
Meðal vara sem háðar eru innflutningsleyfum eru eftirtaldar vörutegundir:
 1. Lyf. Þó er farmanni eða ferðamanni heimilt að taka með í farangri sínum lyf til eigin nota í magni sem miðast við mest 100 daga notkun, enda sé ljóst á leiðbeiningum á umbúðum lyfs eða öðrum fullnægjandi gögnum, sem ferðamaður skal framvísa, hvert það magn sé. Ekki er þó heimilt að flytja inn karlkynshormónalyf af flokki anabólískra stera og hliðstæðra efna samkvæmt c. lið í skrá Alþjóðaólympíunefndarinnar, eða peptíð hormón og hliðstæð efni samkvæmt f. lið í skrá Alþjóðaólympíunefndarinnar yfir lyf sem bönnuð eru í íþróttum, umfram það magn sem farmaður eða ferðamaður þarf að nota til mest 30 daga. Tollverðir geta krafist þess að viðkomandi farmaður eða ferðamaður færi fullnægjandi sönnur á að honum sé nauðsyn á töku ofangreindra lyfja í því magni sem tilgreint er, t.d. með vottorði læknis.
 2. Skotvopn, skotfæri og sprengiefni.
 3. Símar, talstöðvar, radiósendar og viðtæki sem ekki eru ætluð til almennrar útvarpsviðtöku.
 4. Lifandi dýr.

Gjaldfríðindi geta náð til vara, sem háðar eru innflutningsleyfum, enda sé þess gætt að tilskilin leyfi séu fyrir hendi.

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 13/2002.

Framvísunarskylda.

10. gr.

Farþegi sem kemur til landsins frá útlöndum skal við komu ótilkvaddur skýra tollgæslumanni frá og framvísa við hann tollskyldum varningi sem hann hefur meðferðis svo og þeim varningi sem háður er innflutningstakmörkunum eða innflutningsbanni. Af tollskyldum varningi sem heimilaður er innflutningur á skal greiða aðflutningsgjöld með venjulegum hætti.

Þar sem tollafgreiðsla farþega fer fram er tollstjóra heimilt að hafa aðskilda tollafgreiðslu, annars vegar fyrir þá sem hafa engan tollskyldan farangur meðferðis við komu til landsins og hins vegar fyrir þá sem annað hvort hafa tollskyldan farangur meðferðis eða farangur sem háður er innflutningstakmörkunum eða innflutningsbanni. Fyrirnefndir farþegar skulu ganga um hlið, merkt grænu áthyndu skilti með áletruninni: „ENGINN TOLLSKYLDUR VARNINGUR“. Síðarnefndir farþegar skulu ganga um hlið, merkt rauðu ferhyrnu skilti með áletruninni: „TOLLSKYLDUR VARNINGUR“. Við skiltin skal skráð „TOLL GÆSLA“. Áletranir skulu vera á íslensku og þeim erlendu tungumálum sem tollstjóra þykir ástæða til. Um leið og farþegi hefur gengið um hlið sem merkt er samkvæmt framansögðu telst hann hafa svarað því hvort hann hafi meðferðis tollskyldan varning eða varning sem háður er innflutningstakmörkunum eða innflutningsbanni.

Við tollafgreiðslu aðkomufars skal sérhver farmaður gera tollgæslunni skriflega grein fyrir öllum varningi sem hann hefur fengið erlendis eða í ferðinni, hvort sem hann er tollskyldur eða ekki og eins þótt sá varningur kunni að vera háður innflutningstakmörkunum eða innflutningsbanni. Einnig skal hann gera tollgæslunni skriflega grein fyrir áður fengnum tollskyldum varningi, en ótollafgreiddum, sem notaður er um borð í fari. Framvísa ber við

tollgæslumann þeim varningi sem kann að vera háður innflutningstakmörkunum eða innflutningsbanni svo og öðrum þeim varningi sem tollgæslumaður óskar eftir að skoða.

Óski tollgæslumaður eftir því að skoða farangur farþega eða farmanns skulu þeir veita til þess alla aðstoð með því að opna töskur og umbúðir, taka upp úr þeim og gefa þær upplýsingar um farangurinn sem um er beðið. Komi fram varningur við þessa skoðun sem ekki er greint frá eins og fyrir er mælt hér að framan skoðast hann ólöglega innfluttur og er þá heimilt að gera hann upptækan til ríkissjóðs auk þess sem viðkomandi kann að þurfa að sæta refsingu.

Kæra á úrskurði tollstjóra um gjaldfrelsi.

11. gr.

Telji ferðamaður eða farmaður ákvörðun tollstjóra, er varðar gjaldfrelsi vara samkvæmt reglugerð þessari, eigi réttu, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá tollafgreiðsludegi. Tollstjóri skal kveða upp rökstuddan úrskurð eigi síðar en innan 30 daga frá því er gagnöflun er lokið. Innfytjanda skal sendur úrskurður í ábyrgðarbréfi og honum bent á heimild til að kæra úrskurð til ríkistollstjóra, sbr. 2. mgr.

Úrskurði tollstjóra um gjaldfrelsi vara, sbr. 1. mgr., verður skotið til ríkistollstjóra innan 60 daga frá dagsetningu eða póstlagningu úrskurðar. Kæra skal vera skrifleg og studd nauðsynlegum gögnum. Ríkistollstjóri skal úrskurða um kæru innan 30 daga frá því er hún barst honum. Úrskurður ríkistollstjóra er fullnaðarúrskurður á stjórnsýslustigi.

Lagastoð, gildistaka

12. gr.

Reglugerð þessi, er sett samkvæmt heimild í 2. tölul. 1. mgr., sbr. 2. mgr. 5. gr. svo og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, 2. mgr. 12. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, 36. gr. sbr. 1. mgr. 49. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, [12. gr. laga nr. 96/1995, um gjald af áfengi og tóbaki]¹⁾, með síðari breytingum, svo og 3. mgr. 1. gr. laga nr. 63/1969, um verslun ríkisins með áfengi og tóbak, með síðari breytingum, og 10. gr. laga nr. 96/1995, um gjald af áfengi, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 1. ágúst 2000. Frá sama tíma er felld úr gildi reglugerð nr. 251/1992, með síðari breytingum, um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum, áfengisgjald, tóbaksgjald o.fl., með síðari breytingum.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 949/2001.

Reglugerð

nr. 583/2000 um innflutning, ræktun og dreifingu útlendra plöntutegunda.

I. KAFLI
Markmið, gildissvið o.fl.

Markmið.

1. gr.

Markmið þessarar reglugerðar er að koma í veg fyrir að útlendar plöntutegundir valdi óæskilegum breytingum á líffræðilegri fjölbreytni í íslenskum vistkerfum.

Gildissvið.

2. gr.

Reglugerðin gildir um innflutning, ræktun og dreifingu útlendra plöntutegunda hér á landi.

Reglugerðin gildir ekki um ræktun útlendra plöntutegunda í ylrækt.

Skilgreiningar.

3. gr.

Innlend tegund: Allar tölusettar tegundir í Flóru Íslands, 3. útgáfu frá 1948, og plöntur á lista yfir íslenskar plöntutegundir, sbr. ákvæði til bráðabirgða.

Útlend tegund: Allar aðrar plöntutegundir en innlendar tegundir.

Ylrækt: Ræktun í lokuðu rými þar sem hiti er vel yfir meðalhita viðkomandi svæðis á hverjum tíma með aðstoð orkugjafa.

Sérfræðinganefnd um innflutning og ræktun útlendra plöntutegunda.

4. gr.

Sérfræðinganefnd er umhverfisráðherra til ráðgjafar um innflutning, ræktun og dreifingu útlendra plöntutegunda, sbr. 41. gr. laga um náttúruvernd. Nefndin skal gera tillögur til ráðherra um hvaða útlendar plöntur skuli óheimilt að flytja til landsins, sbr. 5. gr., og hvaða útlendar plöntur heimilað verður að rækta hér á landi, sbr. 7. gr., og semja leiðbeinandi reglur um notkun einstakra plöntutegunda.

Í starfi sínu skal nefndin hafa eftirfarandi að leiðarljósi:

Samninginn um líffræðilega fjölbreytni, samninginn um verndun villtra plantna og dýra og lífsvæða í Evrópu, samninginn um aðgerðir gegn eyðimerkurmyndun, og aðrar alþjóðlegar skuldbindingar.

Að leyfa ræktun útlendrar tegundar ef hún hefur fyrirsjáanlega kosti fyrir afkomu mannsins eða náttúruleg samfélög og ógnar ekki líffræðilegri fjölbreytni, náttúrulegum vistkerfum og samfélögum.

II. KAFLI

Innflutningur og skráning.

Innflutningur.

5. gr.

Umhverfisráðherra gefur út lista A yfir útlendar plöntutegundir sem óheimilt er að flytja til landsins að fengnum tillögum sérfræðinganefndarinnar. Birta skal listann í B-deild Stjórnartíðinda.

Skráning.

6. gr.

Öllum, sem flytja inn útlendar plöntutegundir, ber að tilkynna það til Náttúrufræðistofnunar Íslands. Stofnunin ber ábyrgð á að allar útlendar plöntutegundir, sem fluttar eru inn til landsins, séu skrásettar.

Í tilkynningunni skal greina frá latnesku tegundarheiti, landfræðilegum uppruna, erlendum afgreiðsluaðila og tilgangi innflutnings.

III. KAFLI

Ræktun útlendra plöntutegunda.

Plöntulistar.

7. gr.

Umhverfissráðherra gefur út lista B yfir útlendar tegundir sem heimilt er að rækta hér á landi að fenginni umsögn sérfræðinganeftdarinnar og Náttúruverndar ríkisins. Í listanum skulu vera leiðbeinandi reglur um ræktun og dreifingu hvorrar tegundar og upplýsingar um þau skilyrði sem ræktuninni eru sett. Birta skal listann í B-deild Stjórnartíðinda.

Heimilt er að nota útlendar plöntutegundir sem skráðar eru á B-lista til ræktunar hér á landi með þeim skilyrðum og í samræmi við leiðbeinandi reglur um ræktun og dreifingu þeirra, nema á þeim svæðum sem getið er um í 10. gr.

Þegar tekin hefur verið ný útlend plöntutegund á B-lista skal gefa út leiðbeinandi reglur um ræktun hennar og upplýsingar um þau skilyrði sem ræktuninni eru sett.

Óheimilt er að nota tegundir á A-lista til ræktunar hér á landi.

Ræktun annarra plantna.

8. gr.

Heimilt er að taka tegund af B-lista ef í ljós kemur að tegundin gerist of ágeng í íslenski náttúru að mati sérfræðinganeftdarinnar.

Sé ætlunin að taka aðrar tegundir til ræktunar en þær sem eru á B-lista ber að senda sérfræðinganeftnd beiðni um að tegundin verði tekin inn á B-lista.

Með beiðni samkvæmt 2. mgr. skulu fylgja upplýsingar um:

1. Nafn og heimilisfang umsækjanda.
2. Latneskt tegundarheiti.
3. Afgreiðsluaðila.
4. Mat á ávinningi og áhættu af ræktun tegundarinnar.

Mat á ávinningi og áhættu.

9. gr.

Umsækjandi skal leggja fram mat á ávinningi og áhættu vegna fyrirhugaðrar ræktunar. Veita skal upplýsingar um eftirfarandi atriði: uppruna, náttúrulega útbreiðslu, almenna líffræði tegundarinnar, þ.m.t. dreifingarmáta, náttúrulega óvini, stöðu tegundarinnar í upprunalegum vistkerfum, reynslu af ræktun tegundarinnar erlendis.

Við mat á ávinningi skal taka mið af því hver sé vistfræðilegur og efnahagslegur ávinningur af notkun tegundarinnar.

Í áhættumati skulu eftirfarandi þættir tilgreindir: líklegar afleiðingar af fyrirhugaðri ræktun tegundarinnar, í hverju áhætta af ræktun er fölgin, leiðir til að draga úr áhættu. Í þessu felst skilgreining á þeim búsvæðum þar sem ætlunin er að rækta tegundina, mat á áhrifum hennar ef hún kemst í önnur búsvæði og tillögur um hvernig draga megi úr hugsanlegum neikvæðum áhrifum af ræktun. Sérstaka áherslu skal leggja á dreifingarmáta tegundarinnar, hvort hún geti víxlast við innlendar tegundir og hvort hún geti valdið tjóni á lífríki, uppskeru, húsdýrum mannsins eða á mannum sjálfum. Loks skal meta hversu mikið tegundin muni breyta gróðri og dýralífi viðkomandi svæðis.

Ræktunarsvæði.

10. gr.

Öll ræktun útlendra tegunda hér á landi er óheimil á friðlýstum svæðum, á landslagsgerðum er njóta sérstakrar verndar og alls staðar ofan 500 metra hæðar yfir sjó. Náttúruvernd ríkisins getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði að fenginni umsögn sérfræðinganeftdarinnar.

Ræktun í tilraunaskyni.

11. gr.

Sérfræðinganeftndinni er heimilt að leyfa skipulegar rannsóknir með ræktun útlendra tegunda sem ekki eru á B-lista, enda ábyrgist rannsóknaraðili að tegundirnar dreifist ekki frá rannsóknarsvæðinu. Rannsóknaraðila ber að gera nefndinni grein fyrir staðsetningu, umfangi og tímasetningu allra rannsókna með slíkar tegundir. Rannsóknirnar eru á ábyrgð rannsóknaraðila.

Rannsóknaraðila ber að tryggja að tegundir séu ræktaðar á vel afmörkuðum svæðum sem eiga að vera sérstaklega merkt sem tilraunsvæði. Þegar tilraunum er lokið skal rannsóknaraðili sjá til þess að tegundum sem fara á A-lista sé eytt.

Rannsóknaraðila er óheimilt að afhenda einstaklingum eða ræktendum tilraunaefnivið til eigin ræktunar.

IV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

Eftirlit.

12. gr.

Náttúruvernd ríkisins hefur eftirlit með því að ákvæði þessarar reglugerðar séu virt.

Refsiábyrgð.

13. gr.

Hver sá sem brýtur gegn ákvæðum þessarar reglugerðar skal sæta sektum. Með mál samkvæmt grein þessari skal farið að hætti opinberra mála, sbr. lög um meðferð opinberra mála, nr. 19/1991.

Gildistaka.

14. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 41. gr. laga nr. 44/1999 um náttúruvernd og öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Sérfræðinganeftndin skal gera tillögu um hvaða tegundir skuli skilgreina í reglugerð þessari sem innlendar tegundir til viðbótar tölusettum tegundum í Flóru Íslands, 3. útgáfu frá 1948, og hvaða útlendar tegundir, sem nú eru ræktaðar í landinu, séu teknar inn á A- eða B-lista. Hún skal auk þess gera tillögu að skilyrðum fyrir ræktun tegunda á B-lista og vinna leiðbeinandi reglur um notkun þeirra. Umhverfisstjórnir birtir listann í B-deild Stjórnartíðinda.

Reglugerð

nr. 619/2000 um bann við notkun gróðurhindrandi efna sem í eru kvikasilfurssambönd, arsensambönd og lífræn tinsambönd.

1. gr.

Gildissvið og skilgreiningar.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til málningar og annarrar efnavöru sem ætluð er til að hindra vöxt gróðurs og annarra lífvera á ýmsum tækjabúnaði og mannvirkjum.

Lífræn tinsambönd taka í þessari reglugerð til efnasambanda þar sem tin er bundið alkýl- eða akrýlhópum, t.d. tribútýltin.

Gróðurhindrandi efni taka til efna sem ætlað er að halda í skefjum vexti og hindra bólfestu gróðurs (örvera og æðri plantna- og dýrategunda) á skipum, fiskeldisbúnaði eða öðrum byggingum og búnaði sem notaður er í vatni.

2. gr.

Takmarkanir.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota lífræn tinsambönd sem gróðurhindrandi efni í málningu ef tinsamböndin eru á óbundnu formi í málningunni (free association antifouling paint).

Óheimilt er að nota gróðurhindrandi efni sem í eru kvikasilfurssambönd, arsensambönd eða lífræn tinsambönd á báta, skipskrokka, búr, flotbúnað, net eða önnur tæki eða búnað fyrir fisk- eða skelfiskseldi. Einnig er óheimilt að nota slík efni á tæki og hluti sem eru alveg eða að hluta til undir vatni.

Óheimilt er að nota kvikasilfurssambönd, arsensambönd eða lífræn tinsambönd við meðhöndlun iðnaðarvatns, óháð notkun vatnsins.

[...]¹)

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 878/2002

5. gr.

Eftirlit.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

6. gr.

Viðurlög.

Um brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum.

7. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. gr. laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum, sbr. einnig lög nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir og lög nr. 32/1986 um varnir gegn mengun sjávar.

Einnig er höfð hliðsjón af ákvæðum 4. tl. XV. kafla II. viðauka samningsins um Evrópskt efnahagssvæði, tilskipun 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinnna skaðlegra efna og efnablandna, ásamt breytingum í tilskipunum 89/677/EBE og 1999/51/EB.

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 516/1994 um bann við notkun á efnum sem innihalda kvikasilfurssambönd, arsenefnasambönd og lífræn efnasambönd tins (tribútýltin).

Reglugerð

nr. 709/2000 um tollmeðferð póstsendinga, sbr. reglugerðir nr. 272/2001 og 955/2001 um breytingu á henni.

Upphafsaðkvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um tollmeðferð vara sem koma í pósti erlendis frá og eiga að fara til viðtakenda hér á landi og vara sem fluttar eru í pósti og ætlaðar eru viðtakendum í útlöndum.

Um atriði sem varða tollmeðferð póstsendinga og eigi er kveðið á um í reglugerðinni skulu gilda ákvæði tollalaga nr. 55/1987 og reglna settra samkvæmt þeim, eftir því sem við getur átt.

Það er markmið tollmeðferðar póstsendinga að fullnægja skilyrðum laga og stjórnvaldsreglna sem tollyfirvöld bera ábyrgð á að framfylgja varðandi inn- og útflutning.

Tollstjóri sem annast tollafgreiðslu póstsendinga.

2. gr.

Tollstjóri í því tollumdæmi, þar sem varsla og flokkun póstsendinga fer fram, sbr. 2. mgr. 4. gr., annast tollafgreiðslu póstsendinga.

Póstflytjandi.

3. gr.

Póstflytjandi samkvæmt reglugerð þessari er aðili sem veitir hvers kyns póstpjónustu og hefur leyfi til að annast grunnpóstþjónustu, sbr. lög nr. 142/1996, um póstpjónustu.

Flokkun póstsendinga vegna tollmeðferðar.

4. gr.

Póstflytjandi skal annast flokkun aðfluttra póstsendinga vegna tollmeðferðar. Hann skal greina að póstsendingar sem taka ber til tollmeðferðar og póstsendingar sem heimilt er að afhenda án tollmeðferðar.

Það er háð samþykki [tollstjórans í Reykjavík]¹⁾ á hvaða starfsstöð póstflytjanda flokkun pósts samkvæmt þessari grein fer fram.

Taka skal til tollmeðferðar póstsendingar sem hér segir:

1. Eftirtaldar póstsendingar sem koma erlendis frá og eiga að fara til viðtakenda hér á landi:
 - a. Bréfaþóstsendingar og verð póstsendingar með grænum tollmiða (C1).
 - b. Bréfaþóstsendingar og verð póstsendingar sem ætla má að hafi að geyma vörur sem háðar eru greiðslu aðflutningsgjalda, vörur sem háðar eru sérstökum innflutningstakmörkunum eða vörur sem háðar eru innflutningsbanni.
 - c. Póstböggla, nema böggla sem eiga að fara til aðila sem eru undanþegnir tollskyldu samkvæmt tollalögum eða öðrum lögum, enda liggi fyrir við afhendingu skrifleg yfirlýsing viðkomandi um að vörurnar séu undanþegnar tollskyldu samkvæmt tiltekinni lagaheimild.
2. Póstsendingar sem ætlaðar eru viðtakendum í útlöndum og hafa að geyma vörur sem fluttar eru út í atvinnuskyni.

Ef póststarfsmenn eru í vafa um hvort póstsendingu skuli taka til tollmeðferðar, skulu þeir bera málið undir tollstjóra.

Tollstjóri hefur eftirlit með flokkun póstsendinga vegna tollmeðferðar og getur jafnan ákveðið að sending skuli tekin til tollmeðferðar.

2) *Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 955/2001*

Smásendingar.

5. gr.

Smásendingar samkvæmt reglugerð þessari eru póstsendingar sem hafa einungis að geyma vörur sem falla undir eina af þeim vörulýsingum sem eru á fylgiskjali I við reglugerð þessa og eru að tollverði eigi yfir kr. 25.000 og ekki eru fluttar inn í atvinnuskyni.

Vörur í smásendingum má flokka saman í tollskránum 9801.1001 til [9801.1042]¹⁾ þegar um innflutning er að ræða en í tollskránum 9901.1001 til [9901.1042]²⁾ þegar um útflutning er að ræða.

Aðflutningsgjöld af smásendingum skulu ákveðin samkvæmt fylgiskjali I.

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 955/2001.*

2) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 955/2001*

Skráning upplýsinga varðandi póstsendingar sem teknar eru til tollmeðferðar.

6. gr.

Póstflytjandi skal færa skrá í tölvukerfi með upplýsingum um póstsendingar.

Tollstjóri skal hafa aðgang að tölvukerfi póstflytjanda, eftir því sem þörf er á vegna tollefirlits.

[Tollstjórinn í Reykjavík]¹⁾ setur nánari reglur um skráningu upplýsinga samkvæmt þessari grein og um skil póstflytjanda á upplýsingum úr tölvukerfi sínu til töllyfirvalda og til Hagstofu Íslands.

1) *Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 955/2001.*

Tollskýrslur og önnur tollskjöl.

7. gr.

Afhenda ber tollstjóra tollskýrslur ásamt vörureikningum og öðrum tollskjöllum yfir póstsendingar sem teknar eru til tollmeðferðar, sbr. þó 8. gr. svo og ákvæði reglugerðar nr. 228/1993 um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra.

8. gr.

Póstsendingar sem koma erlendis frá og hafa einungis að geyma neðangreindar vörur er heimilt að afhenda viðtakendum án þess að tollskýrslur séu gerðar:

1. Vörur sem eru undanþegnar aðflutningsgjöldum og hvorki háðar sérstökum innflutningsskilyrðum né innflutningsbanni, t.d. tollfrjálsar gjafir, sýnishorn og annað sem hefur ekki viðskiptalegt gildi;
2. blöð og tímarit sem falla undir reglugerð nr. 336/1993, um innheimtu virðisaukaskatts af blöðum og tímaritum sem send eru í áskrift erlendis frá í pósti;
3. gagnamiðlar, sendir samkvæmt þjónustusamningi eða án endurgjalds, sem ætlaðir eru til þróunar, hönnunar, prófunar, leiðréttingar eða uppfærslu hugbúnaðar eða eru eingöngu hæfir til kynningar;
4. gagnamiðlar, sendir í tengslum við kaup viðtakanda á rétti til að nota stöðluð tölvuforrit fyrir fleiri notendur eða kaupa á hugbúnaði sem sérstaklega er framleiddur og aðlagður að séróskum kaupanda, enda sé um að ræða hugbúnaðnaðarþjónustu sem talin er upp í 10. tölul. 1. mgr. 12. gr. laga um virðisaukaskatt nr. 50/1988, viðtakandi hafi verið

skráður skv. 5. gr. laganna og gæti talið virðisaukaskatt vegna kaupanna til innskatts skv. 3. og 4. mgr. 15. gr. og 1. mgr. 16. gr. laganna.

Gagnamiðlar, sem hafa að geyma hugbúnað sem 3. og 4. tölul. 1. mgr. taka til, teljast vera nauðsynlegur og óaðskiljanlegur hluti af hugbúnaðarþjónustunni.

Álagning, greiðsla og skuldfærsla aðflutningsgjalda o.fl.

9. gr.

Póstsendingu má ekki afhenda viðtakanda fyrr en aðflutningsskýrsla hefur verið gerð, aðflutningsgjöld útreiknuð og aðrar tilskildar upplýsingar liggja fyrir þannig að tollafgreiðsla póstsendingar geti þegar farið fram, sbr. þó 8. gr.

Áður en aðfluttar póstsendingar sem taka ber til tollmeðferðar eru afhentar við takendum, skal greiða aðflutningsgjöld, nema þau verði skuldfærð í samræmi við reglur settar skv. 107. gr. tollalaga, og fullnægja öðrum skilyrðum um innflutning, eftir því sem við getur átt.

Fullnægja skal skilyrðum um útflutning, áður en útflutningspóstsendingar eru fluttar úr landi.

10. gr.

Til hagræðis fyrir viðtakendur póstsendinga og þá sem senda vörur í pósti til útlanda, getur [tollstjórinn í Reykjavík]¹⁾ falið póstflytjanda eftirtalin störf í tengslum við tollmeðferð:

1. Að taka við skriflegum tollskýrslum.
2. Að taka við greiðslu aðflutningsgjalda þegar um er að ræða staðgreiðslu aðflutningsgjalda.

Þegar um staðgreiðslu er að ræða, skal greiða gjöldin í því pósthúsi eða á þeim stað þar sem póstsendingar skal vitjað samkvæmt ákvörðun póstflytjanda.

Póstflytjanda er heimilt að flytja póstsendingu á ákvörðunarstað sem sendandi tilgreinir og afhenda viðtakanda gegn útgáfu aðflutningsskýrslu og greiðslu aðflutningsgjalda. Fari afhending fram samkvæmt þessari málsgrein skulu aðflutningsgjöld álögð miðað við þann dag sem skilyrðum 1. mgr. 9. gr. er fullnægt.

Um skil póstflytjanda á aðflutningsgjöldum í ríkissjóð skal fara eftir fyrirmælum sem fjármálaráðuneytið setur um skil aðflutningsgjalda, sbr. 15. gr. reglugerð ar nr. 530/1975, um reikningskil innheimtumanna ríkissjóðs.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 955/2001.

11. gr.

Póstflytjandi getur komið fram gagnvart tollstjóra fyrir hönd viðskiptamanna sinna við SMT-tollafgreiðslu póstsendinga. Getur hann, að fenginni skriflegri heimild viðtakenda, óskað þess að aðflutningsgjöld af póstsendingum verði skuldfærð á þá í samræmi við heimildir sem þeir hafa til greiðslufrests á aðflutningsgjöldum. Um ábyrgð á upplýsingum sem gefnar eru með tollskýrslum fer skv. 16. gr. tollalaga og um ábyrgð á aðflutningsgjöldum fer skv. 2. mgr. 111. gr. tollalaga. Grein þessi skal jafnframt taka til flutningsmiðlara.

12. gr.

Heimilt skal að skuldfæra aðflutningsgjöld á póstflytjanda, ef hann veitir viðskiptamönnum sínum þá þjónustu að standa tollstjóra skil á aðflutningsgjöldum af póstsendingum fyrir þeirra hönd. Um uppgjör aðflutningsgjalda fer samkvæmt reglugerð nr. 390/1999, um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum.

Opnun póstsendinga til að afla vörureikninga.

13. gr.

[Póststarfsmanni er heimilt, í viðurvist tollvarðar, að opna póstböggul sem kemur erlendis frá í því skyni að afla vörureiknings til að byggja á útreikning aðflutningsgjalda, sbr. 2. mgr. 33. gr. laga nr. 142/1996 um pósthjónustu, ef viðtakandi hefur gefið pósthlytjanda skriflega heimild til þess. Um þagnarskyldu póststarfsmanna fer eftir lögum um pósthjónustu.]¹⁾

Póstsending sem póststarfsmaður opnar skv. 1. mgr. skal sérstaklega auðkennd þannig að viðtakanda megi vera ljóst að hún hafi verið opnuð til að afla vörureiknings og að það hafi verið gert undir tollefirtili.

Ef ástæða er til að ætla að aðrar lokaðar póstsendingar innihaldi vörur sem taka skal til tollmeðferðar, skal skora á viðtakendur að opna þær í viðurvist póststarfsmanns eða fá málið tollstjóra til ákvörðunar um málsmeðerð.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 272/2001.

Varðveisla pósthlytjanda á gögnum sem varða tollafgreiðslu póstsendinga.

14. gr.

Um varðveislu pósthlytjanda á gögnum sem varða SMT-tollafgreiðslu póstsendinga fer skv. VIII. kafla reglugerðar nr. 722/1997, um SMT-tollafgreiðslu, og skulu sömu reglur gilda um varðveislu skriflegra gagna, eftir því sem við getur átt.

Safnsendingar.

15. gr.

[Tollstjórinn í Reykjavík]¹⁾ getur heimilað pósthlytjanda að annast skiptingu safnsendinga, þ.e. sendinga sem fluttar eru til landsins í einni póstsendingu en ætlaðar eru fleiri viðtakendum, með sömu skilyrðum og um ræðir í 4. mgr. 9. gr. reglugerðar nr. 61/1989 um greiðslustað, gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda vegna tollmeðferðar á innfluttum vörum, með síðari breytingum, eftir því sem við getur átt.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 955/2001.

Hraðsendingar.

16. gr.

Pósthlytjandi hefur heimild til að annast tollafgreiðslu á hraðsendingum og skulu gilda um tollafgreiðslu þeirra ákvæði reglugerðar nr. 445/1997, um tollafgreiðslu hraðsendinga, með síðari breytingum, eftir því sem við getur átt.

Þjálfun og aðstoð.

17. gr.

Ríkistollstjóri skal aðstoða pósthlytjanda við þjálfun starfsmanna eftir nánara samkomulagi.

Tollstjóri skal, eftir því sem þörf er á, aðstoða og leiðbeina póststarfsmönnum við framkvæmd starfa er lúta að tollmeðferð og tollafgreiðslu póstsendinga.

Ábyrgð pósthlytjanda.

18. gr.

Póstflytjandi ber ábyrgð á öruggri vörslu ótollafgreiddra póstsendinga og að póstsendingar sem taka ber til tollmeðferðar séu ekki afhentar viðtakendum án þess að leyfi tollstjóra liggja fyrir. Ákvæði 67. gr. tollalaga tekur til póstflytjanda.

Tolleftirlit.

19. gr.

Póstflytjandi skal leggja tollstjóra endurgjaldslaust til aðstoðu fyrir tollstarfsmenn vegna tolleftirlits, sbr. 3. mgr. 64. gr. tollalaga.

Tollverðir skulu hafa óhindraðan aðgang til tolleftirlits á starfsstöð póstflytjanda og póststarfsmenn skulu leggja til þá aðstoð sem þörf er á. Tollstjóri skal hafa þá aðstoðu til fíkniefnaeftirlits, m.a. með notkun leitarhunds, sem hann metur fullnægjandi.

Póstsendingar sem tollverðir opna vegna eftirlits skulu sérstaklega auðkenndar þannig að viðtakanda megi vera ljóst að þær hafi verið opnaðar vegna tolleftirlits.

Ef tollyfirvöld leggja hald á vörur í pósti vegna ætlaðra tollalagabrota, ber að tilkynna póstflytjanda um það.

Póstflytjanda ber að tilkynna tollyfirvöldum tafarlaust frá því ef rökstuddur grunur vaknar um tollalagabrot.

Tollyfirvöld hafa eftirlit með flutningi ótollafgreidds pósts innanlands og geta sett sérstök skilyrði um slíkan flutning, m.a. hvað varðar innsigluð flutningatækis.

Almennur tollafgreiðslutími póstsendinga skal vera hinn sami og almennur tollafgreiðslutími á skrifstofu tollstjóra. Ef póstflytjandi óskar eftir aðstoð tollstarfsmanna utan þess tíma, skal hann greiða kostnað sem því er samfara. Að öðru leyti fer um greiðslu kostnaðar samkvæmt reglugerð nr. 107/1997, um greiðslu kostnaðar vegna tollafgreiðslu utan almenns afgreiðslutíma eða utan aðaltollhafna og vegna sérstakrar tollmeðferðar vöru, með síðari breytingum, eftir því sem við getur átt.

Verklagsreglur [tollstjórans í Reykjavík]¹⁾

20. gr.

[Tollstjórinn í Reykjavík]²⁾ getur sett nánari reglur um framkvæmd samkvæmt þessari reglugerð.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 955/2001

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 955/2001

Gildistaka.

21. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 107. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, og öðlast gildi þegar í stað. Frá sama tíma er úr gildi felld reglugerð nr. 310/1992, um tollmeðferð póstsendinga, með síðari breytingum.

Fylgiskjal I

**Tollflokkun og sundurliðun aðflutningsgjalda af smásendingum,
sbr. 5. gr. reglugerðarinnar.**

Tollskrár- númer	Vöruheiti	Tollur		Gjöld
		A	E	
		%	%	
9801.1001	– Bækur á íslensku, dagblöð, tímarit og landsmála- og héraðsfréttablöð.....	0		Ö1
9801.1002	– Bækur á öðru tungumáli en íslensku, bæklingar;			

	hljóðfæranótur.....	0		Ö2
9801.1003	– Fatnaður, þ.m.t. skór.....	15	0	Ö2
9801.1004	– Sængurlín, borðlín o.þ.h.; hárfvottalögur, ilmstötn, snyrtivörur, skrautvörur, skartgripir; búsaðhöld, ekki rafknúin; húsgögn; ljósmyndir; hljómplötur, segulbönd, tölvuleikir o.þ.h.; töskur og veski.....	10	0	Ö2
9801.1005	– Tollfrjálsar vörur til mannelis, þ.e. vörur undanþegnar öllum öðrum aðflutningsgjöldum en virðisaukaskatti.....	0		Ö1
9801.1009	– Aðrar tollfrjálsar vörur, þ.e. vörur undanþegnar öllum öðrum aðflutningsgjöldum en virðisaukaskatti.....	0		Ö2
9801.1031	– Öl, sem flokkast í vörulið 2203 í tollskrá, svo og vörur sem innihalda blöndur af öli og óáfengum drykk og flokkast í vörulið 2206.....	0		Ö2,VX,GC
9801.1032	– Vín, sem flokkast undir vöruliði 2204 og 2205 í tollskrá, svo og gerjaðar drykkjarvörur í vörulið 2206, sem ekki hafa verið blandaðar annarri gerjaðri drykkjarvöru eða óáfengri drykkjarvöru, enda sé varan að hámarki 15% að styrkleika og innihaldi eingöngu vínanda sem myndast við gerjun, án hvers kyns eimingar.....	0		Ö2,VY,GD
9801.1033	– Annað áfengi.....	0		Ö2,VZ,GD
[9801.1041	– Vindlingar	0		Ö2, T1
9801.1042	– Annað tóbak	0		Ö2, T2]¹)

Tolldálgur merktur A sýnir tolltaxta sem gildir fyrir allar innfluttar vörur, nema annað komi fram í dálki merktum E. Dálgur merktur E sýnir tolltaxta sem gildir fyrir vörur sem fluttar eru til landsins samkvæmt ákvæðum sammingsins um Evrópska efnahagssvæðið svo og vörur sem njóta tollfrelsis samkvæmt ákvæðum fríverslunarsamninga sem Ísland er aðili að.

Önnur gjöld eru sem hér segir:

1. Af vörum í tollskránum 9801.1003 og 9801.1005 sem merkt eru með lyklinum Ö1 skal greiða 14% virðisaukaskatt en af vörum sem merkt eru með lyklinum Ö2 skal greiða 24,5% virðisaukaskatt.
2. Af öli í tollskránum 9801.1031, sem merkt eru með lyklinum VX, skal greiða áfengisgjald 58,70 kr. á hvern sentilítra af vínanda umfram 2,25 sentilítra, sbr. lög nr. 96/1995, um gjald af áfengi [og tóbaki]²), með síðari breytingum og skilagjald 6,43 kr/kg, sbr. lög nr. 52/1989, um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur, með síðari breytingum.
3. Af víni sem flokkast í tollskránum 9801.1032 sem merkt eru með lyklinum VY skal greiða áfengisgjald 52,80 kr. á hvern sentilítra af vínanda umfram 2,25 sentilítra, sbr. lög nr. 96/1995, um gjald af áfengi [og tóbaki]²), með síðari breytingum og skilagjald 8,63 kr/kg, sbr. lög nr. 52/1989, um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur, með síðari breytingum.
4. Af öðru áfengi sem flokkast í tollskránum 9801.1032 sem merkt eru með lyklinum VZ skal greiða áfengisgjald 57,50 kr á hvern sentilítra af vínanda umfram 0,0 sentilítra, sbr.

lög nr. 96/1995, um gjald af áfengi [og tóbaki]²⁾, með síðari breytingum og skilagjald 8,63 kr/kg, sbr. lög nr. 52/1989, um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur, með síðari breytingum.

Við útflutning skal vöruliður framangreindra tollskrárnúmera byrja á 9901 í stað 9801.

- [5. Af vindlingum sem flokkast í tollskrárnúmer 9801.1041 sem merkt eru með lyklinum T1 skal greiða tóbaksgjald 210 kr. á hvern pakka (20 stk.), sbr. lög nr. 96/1995, um gjald af áfengi og tóbaki, með síðari breytingum.
6. Af öðru tóbaki sem flokkast í tollskrárnúmer 9801.1042 sem merkt eru með lyklinum T2 skal greiða tóbaksgjald 10,50 kr. á hvert gramm eða hluta úr grammi vöru, sbr. lög nr. 96/1995, um gjald af áfengi og tóbaki, með síðari breytingum.]³⁾

1) Sbr.a-lið 3. gr. reglugerðar nr. 955/2001.

2) Sbr.b-lið 3. gr. reglugerðar nr. 955/2001.

3) Sbr.c-lið 3. gr. reglugerðar nr. 955/2001.

Reglugerð

nr. 719/2000 um undanþágu aðflutningsgjalda af aðföngum til ýmissar atvinnustarfsemi, sbr. reglugerð nr. 791/2000 um breytingar á henni.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

Upphafsaákvæði.

1. gr.

Tollstjóri skal fella niður eða endurgreiða toll og vörugjald, eftir því sem kveðið er á um í reglugerð þessari, af aðföngum sem notuð eru við atvinnustarfsemi á eftirtöldum sviðum:

1. Við framleiðslu iðnaðarvara.
2. Við framleiðslu garðyrkjuafurða.
3. Við kvikmyndagerð, framleiðslu myndbanda og starfsemi hljóðvera.
4. Til flugrekstrar.

Almenn skilyrði fyrir undanþágu gjalda.

2. gr.

Almenn skilyrði fyrir undanþágu gjalda samkvæmt reglugerð þessari eru:

1. Að aðföngin falli undir vörusvið viðkomandi atvinnustarfsemi eins og því er lýst í reglugerðinni.
2. Að aðföngin séu ætluð aðilum sem:
 - a. stunda atvinnurekstur sem veitir rétt til undanþágu samkvæmt reglugerðinni,
 - b. hafa tilskilin starfs- og rekstrarleyfi, t.d. iðnaðarleyfi, flugrekstrarleyfi eða leyfi til útvarps og
 - c. hafa tilkynnt atvinnureksturinn til skráningar hjá skattstjóra sé það áskilið skv. 5. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum.
3. Að aðföngin verði eingöngu notuð í viðkomandi atvinnustarfsemi.

II. KAFLI

Framleiðsla iðnaðarvara.

Framleiðsla sem veitir rétt til undanþágu.

3. gr.

Tollur skal felldur niður eða endurgreiddur af aðföngum til framleiðslu iðnaðarvara, í samræmi við ákvæði þessa kafla.

Til iðnaðar telst vera framleiðsla í atvinnuskyni sem fellur undir iðnaðarlög nr. 42/1978, með síðari breytingum. Þyki vafi leika á því hvort starfsemi teljist vera framleiðsla iðnaðarvöru, skal leita álits iðnaðarráðuneytisins.

Vörusvið.

4. gr.

Undanþága tolls skv. 3. gr. nær til eftirtalinnna aðfanga til framleiðslu iðnaðarvara:

1. Hráefna, efnivara og hluta í iðnaðarvörur.
2. Umbúða fyrir framleiðsluvörur.
3. Véla, vélarhluta og varahluta til vinnslu á framleiðsluvörum.

Undantekningar.

5. gr.

Undanþága tolls skv. 3. gr. nær ekki til eftirfarandi tilvika:

1. Ef starfsemi telst ekki vera framleiðsla innlendrar iðnaðarvöru.
2. Ef um er að ræða aðföng til skipasmíða. Um endurgreiðslu tolls af slíkum aðföngum fer eftir ákvæðum reglna nr. 172/1985, um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða.
3. Ef um er að ræða óverulega aðvinnslu aðfanga. Þökkun, umbúðaskipti, átöppun, blöndun, flokkun, einföld samsetning vöruhluta, festing merkja eða annarra auðkenna á vörur og sambærilegar einfaldar aðgerðir teljast vera óveruleg aðvinnsla í þessu sambandi.
4. Ef hráefni ber magntoll (A1-toll) samkvæmt viðauka I í tollalögum nr. 55/1987, með síðari breytingum.
5. Ef hráefni, efnivara eða hlutur eru nýtt við framleiðslu innlendra iðnaðarvara sem eiga að njóta tollfríðinda í öðrum EES-ríkjum, enda falli hráefnið undir ákvæði 14. gr. bókunar 4 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið (upprunareglur) um bann við endurgreiðslu eða undanþágu tolla. Sama undantekning gildir vegna hliðstæðra ákvæða í öðrum fríverslunarsamningum.

6. gr.

Um úthlutun tollkvóta vegna landbúnaðarvara sem lúta reglum um tollkvóta, sbr. 6. gr. A í tollalögum (t.d. kjöt og kjötvörur, mjólkurafurðir, egg og grænmeti), og fluttar eru inn sem aðföng í iðnaðarvörur fer skv. 53. gr. og 53. gr. A í lögum nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum.

Undanþágur vegna vörugjalds á aðföng til iðnaðarframleiðslu.

7. gr.

Um undanþágur vegna vörugjalds á aðföng til iðnaðarframleiðslu fer eftir ákvæðum laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, svo og reglugerðar nr. 436/1998, um vörugjald.

III. KAFLI

Önnur atvinnustarfsemi.

Framleiðsla garðyrkjuafurða.

8. gr.

Tollur og vörugjald skulu felld niður eða endurgreidd af hráefni, efnivörum og hlutum til framleiðslu garðyrkjuafurða.

Aðföng sem undanþága gjalda skv. 1. mgr. nær til eru eftirfarandi:

1. Græðlingar og gróðurkvistir, án róta (tollskr.nr. 0602.1000).
2. Rósir, einnig ágræddar, sem ætlaðar eru til framhaldsræktunar í gróðurhúsi til afskurðar (úr tollskr.nr. 0602.4000).
3. Sáðplöntur, græðlingar og smáplöntur pottlausar eða í pottum eða bakkahólfum sem eru 6,5 sm í þvermál eða minni sem ætlaðar eru til framhaldsræktunar í gróðurhúsi í a.m.k. tvo mánuði fyrir sölu, þó ekki stórar úrslegnar plöntur og rótarþvegnar plöntur. Hámarkspottastærð á ekki við um smávaxin afbrigði (mini-plöntur), kaktusa eða þykkblöðunga þar sem miða skal við unglöntur. Hámarkspottastærð á ekki við um tegundina *Nertera granadensis*. Hámarkspottastærð á ennfremur ekki við um alparósir (*Azela*, *Rhododendron*) sem fluttar eru inn á tímabilinu 1. september til 31. október (úr eftirtöldum tollskr.nr.: 0602.3000, 0602.4000, 0602.9020, 0602.9030, 0602.9059, 0602.9070, 0602.9091 og 0602.9092).
4. Smáplöntur af garðplöntum (1/0, 0/1) sem ætlaðar eru til framhaldsræktunar á garðplöntustöð í a.m.k. eitt sumar fyrir sölu (úr eftirtöldum tollskr.nr.: 0602.2000, 0602.3000, 0602.4000, 0602.9045 og 0602.9051).
5. Kartöfluútsæði flutt inn á tímabilinu 1. mars til 30. apríl (úr tollskr.nr. 0701.1000).
6. Steinull, sérstaklega gerð til framleiðslu garðyrkjuafurða (úr tollskr.nr. 6806.1009).
7. Háþrýstiperur til lýsingar í gróðurhúsum (úr tollskr.nr. 8539.3900).
8. Háþrýstilampar til lýsingar í gróðurhúsum (úr tollskr.nr. 9405.1009).
9. Forsmiðuð gróðurhús (úr tollskr.nr. 9406.0009).

Réttur til undanþágu gjalda er bundinn því skilyrði að réttihafi hafi aflað staðfestingar Rannsóknastofnunar landbúnaðarins á því að vörur sem undanþága nær til séu ætlaðar eða hafi verið notaðar til framleiðslu garðyrkjuafurða.

Kvikmyndagerð, myndbandaframleiðsla og önnur mynd- eða hljóðvinnsla.

9. gr.

Tollur og vörugjald skulu falla niður eða endurgreidd af tækjabúnaði og miðlum til kvikmyndagerðar, myndbandaframleiðslu og annarrar mynd- og hljóðvinnslu.

Aðföng sem undanþága gjalda skv. 1. mgr. nær til eru m.a. eftirfarandi:

1. Hljóðnemar, hátalarar og magnarar (úr vöru. 8518).
2. Hljóðflutnings- og hljóðupptökutæki o.þ.h. (úr vöru. 8519 og 8520).
3. Myndflutnings- og myndupptökutæki o.þ.h. (úr vöru. 8521).
4. Óáteknið miðlar til hljóðupptöku og kvikmyndafilmur (úr vöru. 8523 og 3702).
5. Sjónvarpsviðtæki og myndskjái (úr vöru. 8528).
6. Loftnet, myndlyklar o.fl. (úr vöru. 8529).
7. Kvikmyndavélar (úr vöru. 9007).
8. Lampar og ljósabúnaður (úr vöru. 9405).

Flugrekstur.

10. gr.

Tollur og vörugjald skulu falla niður eða endurgreidd af aðföngum til flugrekstrar.

Undanþága gjalda skv. 1. mgr. nær til vara og búnaðar sem ætlaður er til nota um borð í flugvélum og í beinum tengslum við rekstur þeirra. Eftirfarandi vörur falla m.a. hér undir:

1. Varahlutir, dekk, rafmagnsvörur til nota um borð í flugvélum, hvers kyns fylgifé og búnaður sem nýttur er um borð í flugvélum, þ.m.t. björgunarbúnaður.
2. Verkfæri og annar búnaður sem nýttur er við viðgerðir og viðhald flugvéla.
3. Smurólía, bón- og hreinsiefni, þéttiefni og málning á flugvélar.
4. Bréfsefni sem nýtt er í tengslum við flug, s.s. flugvéladagbækur og merkimiðar.

IV. KAFLI

Framkvæmd niðurfellingar eða endurgreiðslu.

Skráning réttaha til niðurfellingar eða endurgreiðslu.

11. gr.

Aðili sem hyggst flytja til landsins vörur fyrir sig eða aðra skráða réttaha, til nýtingar samkvæmt reglugerð þessari, og njóta við það réttar til niðurfellingar eða endurgreiðslu gjalda vegna innflutningsins, skal tilkynna það til tollstjóra í tollumdæmi þar sem aðili á lögheimili. Tilkynningin skal vera á sérstöku eyðublaði sem ríkistollstjóri útbýr í því skyni, og skal m.a. greina frá starfsemi aðila svo og til hvaða vörutegunda undanþága tekur.

Sé tilkynning skv. 1. mgr. ófullnægjandi að mati tollstjóra, s.s. ef upplýsingagjöf er ónæg eða ekki verði ráðið af umsókn að viðkomandi eigi rétt til niðurfellingar eða endurgreiðslu, skal tollstjóri eftir atvikum kalla eftir frekari skýringum eða hafna skráningu. Að öðrum kosti staðfestir tollstjóri rétt umsækjanda til niðurfellingar eða endurgreiðslu á gjöldum með áritun sinni á tilkynninguna. Afrit staðfestrar tilkynningar skal sent aðila.

Staðfest tilkynning, sbr. 2. mgr., heimilar réttaha að flytja aðföng til landsins án greiðslu gjalda eða fá gjöldin endurgreidd eftirá, í samræmi við efni tilkynningar og ákvæði II. og III. kafla, með þeim hætti sem kveðið er á um í 12. og 13. gr.

Framkvæmd niðurfellingar.

12. gr.

Skráður réttahafi skv. 11. gr. skal beina ósk um niðurfellingu gjalda hverju sinni til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem varan kemur til tollafgreiðslu.

Umsókn skal borin fram í aðflutningsskýrslu, ebl. E1, með því að rita viðeigandi undanþágutilvísun í reit 14 í skýrslunni. Með þessum hætti er innflytjandi að lýsa því yfir að hann sæki um undanþágu aðflutningsgjalda af tiltekinni vöru í vörusendingu samkvæmt þeim heimildum sem undanþágutilvísun nær til. Jafnframt felur slík umsókn í sér yfirlýsingu um að innflytjandi skuldbindi sig til að hlíta öllum þeim fyrirmælum, skilyrðum og takmörkunum sem í nefndum heimildum er að finna fyrir undanþágu gjaldanna og ráðstöfun vörunnar.

Undanþágutilvísanir vegna aðflutningsgjalda eru allt að sjö stafa lykklar sem vísa hver fyrir sig til tiltekinna heimilda. Ríkistollstjóri annast gerð og útgáfu undanþágutilvísana og leiðbeininga um notkun þeirra.

Framkvæmd endurgreiðslu.

13. gr.

Skráður réttahafi skv. 11. gr. getur á tveggja mánaða fresti fengið endurgreidd gjöld af vöru sem hann hefur flutt til landsins án þess að nýta rétt til niðurfellingar skv. 12. gr., en hefur á tímabilinu verið nýtt eða seld í samræmi við efni heimildar hans.

Sækja skal um endurgreiðslu í sérstakri skýrslu, í því formi sem ríkistollstjóri ákveður, til tollstjóra þar sem vara var tollafgreidd. Í endurgreiðsluskýrslu skulu m.a. koma fram upplýsingar um sölu eða nýtingu þess hráefnis eða efnivöru sem endurgreiðslubeiðnin snertir,

þar með talið heiti kaupenda, heiti vöru, heildarmagn hennar og fjárhæð gjalda sem óskað er endurgreiðslu á. Innflytjanda er heimilt að láta tollstjóra í té yfirlit yfir þá viðskiptavini sem kaupa af honum hráefni eða efnivöru án gjalda á grundvelli heimildar tollstjóra skv. 11. gr. og þarf þá ekki að tilgreina nöfn kaupenda á skýrslu hverju sinni.

Endurgreiðsla samkvæmt þessari grein skal miða við tveggja mánaða uppgjörstímabil, janúar og febrúar, mars og apríl o.s. frv. Endurgreiðslubeiðni vegna hvers uppgjörstímabils skal senda til [tollstjóra þar sem vara var tollafgreidd]¹⁾ eigi síðar en 15. dag annars mánaðar eftir lok uppgjörstímabils og skal endurgreiðsla fara fram eigi síðar en 28. dag annars mánaðar frá lokum uppgjörstímabils.

Sé endurgreiðsluskýrslu ekki skilað fyrir en að loknum tilgreindum tímafresti skal endurgreiðsla fara fram að liðnum 15 dögum frá skilum hennar.

1) Sbr. II. kafla 2. gr. reglugerðar nr. 791/2000.

V. KAFLI Ýmis ákvæði.

Bókhald.

14. gr.

Rétthöfum samkvæmt reglugerð þessari ber að haga bókhaldi sínu með þeim hætti að aðgengilegt sé fyrir tollyfirvöld að staðreyna að sala eða nýting vöru, sem gjöld hafa verið felld niður eða endurgreidd af, sé í samræmi við heimildir rétthafa.

Refsiákvæði.

15. gr.

Misnotkun á gjaldfríðindum samkvæmt reglugerð þessari getur varðað refsingu skv. m.a. 130. gr. tollalaga.

Kæra á úrskurði tollstjóra um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda.

16. gr.

Telji innflytjandi ákvörðun tollstjóra, er varðar rétt til niðurfellingar eða endurgreiðslu gjalda samkvæmt reglugerð þessari, eigi rétta, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá tollafgreiðsludegi eða synjun tollstjóra um tollmeðferð samkvæmt reglugerð þessari. Tollstjóri skal kveða upp rökstuddan úrskurð innan 30 daga frá því er gagnaöflun er lokið. Innflytjanda skal sendur úrskurður í ábyrgðarbréfi og honum bent á heimild til að kæra úrskurð til ríkistollstjóra, sbr. 2. mgr.

Úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. verður skotið til ríkistollstjóra innan 60 daga frá dagsetningu eða póstlagningu úrskurðar. Kæra skal vera skrifleg og studd nauðsynlegum gögnum. Ríkistollstjóri skal úrskurða um kæru innan 30 daga frá því er hún barst honum. Úrskurður ríkistollstjóra er fullnaðarúrskurður á stjórnarsýslustigi.

Lagastoð.

17. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimildum í 6. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, og 2. mgr. 12. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 1. nóvember 2000. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 310/1994, um endurgreiðslu eða niðurfellingu tolls og vörugjalds af kartöfluútsæði, græðlingum og öðrum efnivörum, hráefni og hlutum til framleiðslu garðyrkjuafurða, með síðari breytingum,

auglýsing nr. 8/1982, um niðurfellingu aðflutningsgjalda af ýmsum vörum til nota í flugvélum eða í beinum tengslum við þær, með síðari breytingum, og auglýsing nr. 617/1989, um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af ýmsum aðföngum til samkeppnisiðnaðar, með síðari breytingum.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Leyfisbréf sem gefin hafa verið út fyrir gildistöku reglugerðar þessarar til framleiðenda hér á landi til undanþágu á tolli af hráefni, efnivöru og hlutum í framleiðslu þeirra, sbr. II. kafli reglugerðarinnar, skulu falla úr gildi við gildistöku reglugerðarinnar.

Aðilar sem fyrir gildistöku reglugerðarinnar hafa notið undanþágu gjalda af búnaði til mynd- og hljóðvinnslu, af vörum til nota við framleiðslu garðyrkjuafurða og af búnaði til nota í flugvélum, sbr. III. kafli reglugerðarinnar, skulu halda rétti til niðurfellingar eða endurgreiðslu gjalda í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar án sérstakrar umsóknar. Ríkistollstjóri skal skrá heimild þessara aðila til notkunar viðkomandi undanþágutilvísunar í tölvukerfi tollyfirvalda.

Reglugerð

nr. 760/2000 um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum vegna endursendingar, galla, tjóns, vöntunar eða endursölu til útlanda.

Aðflutningsgjöld.

1. gr.

Með aðflutningsgjöldum er í reglugerð þessari átt við alla skatta og gjöld sem greiða ber við tollmeðferð vöru. Um endurgreiðslu virðisaukaskatts fer þó skv. 8. gr. reglugerðarinnar.

Endursending vöru.

2. gr.

Tollstjóri skal að uppfylltum skilyrðum 2. mgr. falla frá innheimtu aðflutningsgjalda af ótollafgreiddri vöru sem er í vörslu farmflytjanda og ekki hefur verið vitjað, viðtakandi hefur ekki fundist að eða neitað hefur verið um viðtöku á og endursend er til útlanda til sama aðila og hún var send frá hingað til lands. Sama á við um vöru sem sett hefur verið í tollvörugæmslu og endursend er til útlanda af sömu ástæðum.

Skilyrði ákvörðunar skv. 1. mgr. eru að eftirtalin gögn séu lögð fram innan eins mánaðar frá brottför útflutningsfars:

1. Skrifleg beiðni á þar til gerðu eyðublaði um tollskoðun þeirrar vöru sem beiðni um endursendingu lýtur að. Nauðsynleg tollskjöl skulu fylgja beiðninni, hafi þau ekki þegar verið afhent.
2. Skrifleg staðfesting tollgæslu á að skoðun vöru og umbúða hafi farið fram og að varan hafi reynst vera í samræmi við framkomnar upplýsingar. Ef varan er eigi þegar að lokinni tollskoðun flutt um borð í flutningsfar skal hún innsiglið ef ástæða þykir til að hafa hana undir innsigli þar til útflutningur á sér stað.
3. Skrifleg staðfesting farmflytjanda á útflutningi vörunnar ásamt afriti útflutningsfarmskírteinis.

4. Afrit útflutningsskýrslu, þó aðeins ef þörf er á að mati tollstjóra.
5. Skrifleg beiðni hins erlenda seljanda um endursendingu vörunnar eða, eftir atvikum, staðfestingu hans á því að hann muni veita vörunni viðtöku.

Tollstjóri skal að uppfylltum skilyrðum 2. mgr. endurgreiða aðflutningsgjöld af tollafgreiddri vöru sem send er ónotuð aftur til útlanda til sama aðila og hún var send frá hingað til lands.

Gallii.

3. gr.

Lækka skal, fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af ónotaðri vöru sem reynist haldin galla. Sama á við þótt galli hafi ekki komið í ljós fyrir en við notkun, enda sé hann þess eðlis að ekki hafi verið unnt að ganga úr skugga um hann fyrir. Lækkun eða niðurfelling gjalda getur tekið til vörusendingar sem er gölluð í heild eða að hluta.

Skilyrði tollmeðferðar skv. 1. mgr. er að vara sé send aftur til útlanda eða fargað undir tollefirliti, að lögð sé fram staðfesting hins erlenda seljanda á því að hann annaðhvort taki vöruna aftur vegna gallans eða hann af sömu ástæðu óski eftir förgun hennar í stað endursendingar, og að skilyrðum 2. mgr. 2. gr. sé fullnægt eftir því sem við getur átt.

Eyðilegging, rýrnun og skemmdir fyrir tollafgreiðslu.

4. gr.

Lækka skal, fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af vöru sem hefur eyðilagst, rýrnað eða orðið fyrir skemmdum á leið hingað til lands, við affermingu, í vörslu tollyfirvalda, í viðurkenndum geymslum fyrir ótollafgreiddar vörur eða í flutningi á milli tollhafna innan lands, áður en þær eru afhentar viðtakanda.

Skilyrði tollmeðferðar skv. 1. mgr. er að vöru sé framvísað fyrir tollgæslunni og gerð sé grein fyrir eyðileggingu, rýrnun eða skemmdum þegar er þær koma í ljós. Ef vöru er framvísað eftir tollafgreiðslu skal einungis endurgreiða aðflutningsgjöld ef að mati tollstjóra er sýnt nægilega fram á að tjón hafi orðið fyrir tollafgreiðslu.

Verði tjónsatvik á meðan vara er í flutningi milli viðurkenndra geymslustaða skal þegar tilkynna það til tollgæslu og skulu nauðsynlegar ráðstafanir gerðar til varnar því að ástandi vöru verði breytt.

Séu aðflutningsgjöld felld niður eða endurgreidd að fullu vegna algerrar eyðileggingar vöru skal henni fargað undir tollefirliti.

Beiðni um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda skal fylgja skýrsla tollgæslunnar um skoðun vörunnar svo og matsgerð váttryggjanda eða umboðsmanns hans ef um hana er að ræða eða tjónsmat frá viðurkenndum aðila ef vara er óváttrygð.

Vöntun í vörusendingu.

5. gr.

Tollstjóri skal lækka, fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld ef fram kemur vöntun í vörusendingu í heild eða hluta, enda sé fullnægt eftirtöldum skilyrðum:

1. Ef vöruvöntun er sýnileg við affermingu flutningsfars, þ.e. annaðhvort hafi vörusending ekki komið fram við affermingu eða sjáanlegt hafi verið af ytri umbúðum að um vöntun hafi verið að ræða, skal farmflytjandi afhenda tollstjóra skrá um vöntunina innan 16 daga frá komu flutningsfars vöru til landsins. Hafi vara sannanlega átt að koma til landsins undir innsigli erlends tollyfirvalds, farmflytjanda eða erlends seljanda hennar, t.d. í innsigliuðum gámi, má taka tillit til vöntunar þrátt fyrir að fresturinn sé liðinn, enda sé tollstjóra þegar tilkynnt skriflega um vöntunina og staðfest af farmflytjanda og innflytjanda að vöntun hafi fyrst komið í ljós er innsigli var rofið. Framvísa skal

innsiglinu óski tollstjóri eftir því. Vöntun skal því aðeins tekin til greina að tilkynning berist tollstjóra innan viku frá því að innsigli er rofið hvort sem vöntun kemur í ljós í geymslu fyrir ótollafrageiddar vörur eða í geymslu innflytjanda.

2. Vöruvöntun, sem ekki er sýnileg við affermingu flutningsfars, skal taka til greina án tillits til frests skv. 1. tölul. í eftirfarandi tilvikum:
 - a. Ef sýnt er fram á með fullnægjandi gögnum að um vöntun í sendingu hafi verið að ræða, svo sem með skriflegri staðfestingu sendanda vöru eða vátryggingafélags á því að hún hafi horfið erlendis enda fylgi kreditreikningur eða staðfesting banka eða sparisjóðs á lækkun eða niðurfellingu hinnar erlendu kröfu.
 - b. Ef rekstraraðili geymslu fyrir ótollafrageiddar vörur gefur, þegar er vöntun kemur í ljós og eigi síðar en innan tólf mánaða frá því er varan var flutt í geymsluna, yfirlýsingu um að vöru hafi vantað í vörusendingu í geymslunni, enda sé ekki um að ræða verulegt magn vöru og tollstjóri telur ekki ástæðu til að véfengja yfirlýsinguna.

Hafi aðflutningsgjöld verið greidd af vörusendingu sem koma átti til landsins í tilteknu farmskrárnúmeri og heimild verið veitt til afhendingar hennar frá farmflytjanda, en síðan komið í ljós samkvæmt ferðauppgjöri að hana hafi vantað í viðkomandi flutningsfar, skal farmflytjanda heimilt þegar hún kemur til landsins að afhenda hana án þess að tollafrageiðsla sé tekin upp að nýju. Heimild til afhendingar er bundin því skilyrði að tollgæslunni sé gerð grein fyrir vöntuninni á eyðublaði fyrir sérstaka tollafrageiðslu, E8, m.a. sendingarnúmeri og farmskrárnúmeri í raunverulegu flutningsfari. Jafnframt skal framvísa afriti greiðslukvittunar vegna upphaflegrar tollafrageiðslu og öðrum tollskjölum ef þörf er á að mati tollstjóra.

*Endursala vöru til útlanda, í tollfrjálsa verslun, í tollfrjálsa forðageymslu,
á frísvæði eða á varnarsvæði.*

6. gr.

Tollstjóri skal fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af vöru sem endurseld er til útlanda, enda sé sýnt fram á með fullnægjandi hætti að mati tollstjóra að varan hafi verið seld til útlanda, auk þess sem fullnægt sé skilyrðum 2. gr. eftir því sem við getur átt. Frestur til að leggja fram beiðni um tollmeðferðina og nauðsynleg staðfestingargögn skal þó vera sex mánuðir frá brottför útflutningsfars.

Tollstjóri skal endurgreiða aðflutningsgjöld af vöru sem endurseld er í tollfrjálsa verslun hér á landi, í tollfrjálsa forðageymslu skipaútgerðar eða flugfélags, á frísvæði eða á varnarsvæði samkvæmt varnarsamningi Íslands og Bandaríkjanna, að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Varan sé ónotuð.
2. Framvísað sé sölureikningi með áritaðri staðfestingu tollgæslunnar á því að vara samkvæmt reikningnum hafi verið flutt til aðila sem grein þessi tekur til.
3. Framvísað sé afriti greiðslukvittunar aðflutningsgjalda vörunnar og, ef þörf er á að mati tollstjóra, afritum annarra tollskjala varðandi vöruna.
4. Beiðni um tollmeðferðina og nauðsynleg staðfestingargögn séu afhent tollstjóra innan eins mánaðar frá því að sú vara sem beiðni lýtur að var afhent kaupanda.

Hvers konar aðvinnsla vöru hér á landi fyrir endursölu er óheimil. Umpökkun og skipting einstakra vörusendinga telst ekki vera aðvinnsla í þessu sambandi.

Umsókn um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda, tímafrestur.

7. gr.

Ef óskað er tollmeðferðar samkvæmt reglugerð þessari skal lögð fram aðflutningsskýrsla hjá viðkomandi tollstjóra þar sem fram komi beiðni um lækkun, niðurfellingu eða

endurgreiðslu aðflutningsgjalda. Beiðnin skal gefin til kynna með því að vísa í reit 14 í aðflutningsskýrslunni til viðkomandi greinar og númers reglugerðarinnar.

Tollmeðferð samkvæmt reglugerðinni skal fara fram innan eins árs frá komu flutningsfars vöru til landsins. Hafi vara verið sett í almenna tollvöruheymslu skal fresturinn þó vera jafnlangur leyfilegum geymslutíma vöru þar.

Þrátt fyrir að frestur skv. 2. mgr. sé liðinn og uppboðsaðgerðir til lúkningar aðflutningsgjöldum séu hafnar getur tollstjóri fallist á beiðni um tollmeðferð samkvæmt reglugerðinni ef sérstakar ástæður mæla með því, enda séu uppboðsaðgerðirnar því eigi til fyrirstöðu og viðkomandi greiði allan áfallinn kostnað, þ.m.t. uppboðskostnað.

Endurgreiðsla virðisaukaskatts.

8. gr.

Þegar aðflutningsgjöld eru endurgreidd samkvæmt reglugerð þessari skal þó ekki endurgreiddur sá virðisaukaskattur sem skattskyldir aðilar samkvæmt ákvæðum laga nr. 59/1988, um virðisaukaskatt, hafa greitt við innflutning þeirrar vöru sem beiðni lýtur að. Við uppgjör á virðisaukaskatti skal innskattur af innfluttri vöru dreginn frá útskatti samkvæmt þeim lögum og reglugerðum og öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim.

Endurgreiða skal öðrum aðilum en um ræðir í 1. mgr. þann virðisaukaskatt sem þeir hafa greitt vegna innflutnings viðkomandi vöru.

Kæra á úrskurði tollstjóra um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda.

9. gr.

Telji innflytjandi ákvörðun tollstjóra, er varðar lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari, eigi rétta, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá tollafgreiðsludegi. Tollstjóri skal kveða upp rökstuddan úrskurð innan 30 daga frá því er gagnaöflun er lokið. Innflytjanda skal sendur úrskurður í ábyrgðarbréfi og honum bent á heimild til að kæra úrskurð til ríkistollstjóra, sbr. 2. mgr.

Úrskurði tollstjóra um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda, sbr. 1. mgr., verður skotið til ríkistollstjóra innan 60 daga frá dagsetningu eða póstagningu úrskurðar. Kæra skal vera skrifleg og studd nauðsynlegum gögnum. Ríkistollstjóri skal úrskurða um kæru innan 30 daga frá því er hún barst honum. Úrskurður ríkistollstjóra er fullnaðarúrskurður á stjórnsýslustigi.

Lagastoð.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimildum í 6., 112., 113. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, 2. mgr. 12. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, og 36. gr., sbr. 1. mgr. 49. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, til að öðlast gildi þegar í stað. Frá sama tíma er felld úr gildi reglugerð nr. 545/1990, um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda vegna endursendingar, eyðileggingar, skemmda, rýrnunar, vöntunar eða endursölu til útlanda, með áorðnum breytingum.

Reglugerð

nr. 766/2000 um starfsemi, skyldur og eftirlit með Flugstöð Leifs Eiríkssonar á Keflavíkurflugvelli.

1. gr.

Flugstöð Leifs Eiríkssonar hf. fer með starfsemi Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar á Keflavíkurflugvelli á grundvelli laga nr. 76/2000 um stofnun hlutafélags um Flugstöð Leifs Eiríkssonar, reglugerðar þessarar og rekstrarleyfis sem utanríkisráðherra veitir.

2. gr.

Rekstrarleyfishafa er skylt að fara að fyrirmælum stjórnvalda í starfsemi og rekstri Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar á Keflavíkurflugvelli í málum er varða stjórn flugmála, umferð og öryggi í samræmi við gildandi lög og reglur á hverjum tíma. Rekstrarleyfishafa er skylt í allri starfsemi sinni að virða og standa við þær skuldbindingar sem stjórnvöld hafa undirgengist og þau síðar kunna að undirgangast og varða flugstöðina og starfsemi þá sem rekstrarleyfishafi fer með og yfirtekur. Til þeirra skuldbindinga teljast m.a.:

- a) stofnsamningur Alþjóða flugmálastofnunarinnar (ICAO) ásamt viðaukum við hann,
- b) samþykktir Evrópusambands flugmálastjórna (ECAC),
- c) tilskipun ráðs Evrópusambandsins nr. 96/67/EB frá 15. október 1996 um aðgang að flugafgreiðslumarkaðnum á flugvöllum bandalagsins, sbr. viðeigandi viðauka eða bókun við EES-samninginn og eftir atvikum ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar,
- d) skuldbindingar sem stjórnvöld hafa undirgengist vegna Schengen-samstarfsins,
- e) aðrar skuldbindingar sem stjórnvöld hafa undirgengist eða kunna að undirgangast á sviði flugafgreiðslu, flugmála, flug- og farþegaöryggis, tollafgreiðslu og landamæraeftirlits, og kunna að varða starfsemi Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar á Keflavíkurflugvelli,
- f) varnarsamningur milli Íslands og Bandaríkjanna, sbr. lög nr. 110/1951 um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess, svo og aðrir samningar sem gerðir hafa verið milli íslenskra og bandarískra stjórnvalda og varða Keflavíkurflugvöll og flugstöðina, og
- g) samkomulag milli Íslands og Bandaríkjanna um samvinnu við byggingu Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar frá 26. ágúst 1983, að því er varðar aðgang og afnot Bandaríkjanna af Flugstöð Leifs Eiríkssonar á Keflavíkurflugvelli á ófriðartímum og í neyðartilvikum.

3. gr.

Í rekstrarleyfi skal nánar kveðið á um starfsemi flugstöðvarinnar, aðgang að henni og aðstöðu fyrir þjónustuaðila þar, skyldur leyfishafa, eftirlit og skilyrði fyrir veitingu leyfisins. Í rekstrarleyfinu skal m.a. fjallað um samskipti rekstrarleyfishafa við stjórnvöld og þjónustuaðila og skilyrði og kröfur sem miða að því að rekstrarleyfishafi veiti ætíð góða þjónustu og stuðli að því að afgreiðsla loftfara og flutningur farþega, farangurs og annars varnings um flugstöðina verði örugg og hnökralaus og án óþarfa tafa.

4. gr.

Utanríkisráðherra hefur eftirlit með starfsemi rekstrarleyfishafa. Flugvallarstjórinn á Keflavíkurflugvelli í umboði utanríkisráðherra og í samráði við Flugmálastjórn Íslands hefur

eftirlit með starfsemi Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar á Keflavíkurflugvelli varðandi flugöryggi og farþegavernd. Sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli hefur umsjón og eftirlit með að tolla- og öryggisreglur séu virtar. Rekstrarleyfishafa er skylt að fara að fyrirmælum eftirlitsaðila.

5. gr.

Utánríkisráðherra veitir rekstrarleyfishafa tímabundið rekstrarleyfi til starfsemi og reksturs Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar. Rekstrarleyfi má veita til allt að 12 ára í senn.

6. gr.

Brjótí rekstrarleyfishafi gegn ákvæðum reglugerðar þessarar, rekstrarleyfis sem gefið er út á grundvelli hennar eða gegn ákvæðum laga nr. 76/2000 um stofnun hlutafélags um Flugstöð Leifs Eiríkssonar, skal utánríkisráðherra veita rekstrarleyfishafa skriflega aðvörun og stuttan frest til úrbóta. Utánríkisráðherra er heimilt að grípa til tafarlausra úrbóta á kostnað rekstrarleyfishafa ef um er að ræða tilvik sem ekki þola bið og raskað geta öryggi loftfara, flugfarþega eða farangurs. Aðgerðarleysi rekstrarleyfishafa, ásetningur, stórkostlegt gáleysi, gjaldþrot og árangurslaust fjárnám varðar afturköllun rekstrarleyfis.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 14. gr. laga nr. 76/2000 um stofnun hlutafélags um Flugstöð Leifs Eiríkssonar, og öðlast þegar gildi.

Reglugerð

nr. 797/2000 um undanþágu aðflutningsgjalda í ýmsum tilvikum.

Aðflutningsgjöld.

1. gr.

Með aðflutningsgjöldum er í reglugerð þessari átt við tolla svo og aðra skatta og gjöld sem greiða ber við tollmeðferð vöru, þ.m.t. virðisaukaskatt.

Undanþága aðflutningsgjalda á grundvelli alþjóða- og milliríkjasamninga og sérlaga.

2. gr.

Eftirtaldar vörur skulu undanþegnar aðflutningsgjöldum við innflutning, enda sýni innflytjandi tollstjóra með fullnægjandi hætti fram á rétt til undanþágu:

1. Tilteknar vörur sem fluttar eru inn fyrir sendiráð, sendiræðismannaskrifstofur, sendierindreka og sendiræðismenn erlendra ríkja, í samræmi við 36. gr. Vínarsamningsins um stjórn málasamband, sbr. fylgiskjal I við lög nr. 16/1978, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórn málasamband.
2. Tilteknar vörur sem fluttar eru inn fyrir kjörræðismenn erlendra ríkja og ræðisskrifstofur, í samræmi við 50., sbr. 62. gr. Vínarsamningsins um ræðissamband, sbr. fylgiskjal I við lög nr. 4/1978, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um ræðissamband.
3. Tilteknar vörur sem hervöld Bandaríkjanna svo og menn úr liði Bandaríkjanna og skyldulið þeirra flytja til landsins, í samræmi við 8. gr. viðbættis um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og liðs þeirra, sem er fylgiskjal við varnarsamning milli lýðveldisins Íslands og Bandaríkjanna á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins, sbr. lög nr.

- 110/1951, um lagagildi varnarsamnings milli lýðveldisins Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þeirra.
4. Efni og tæki sem flutt eru hingað til lands til varna gegn ofanflóðum, sbr. 15. gr. laga nr. 49/1997, um varnir gegn snjóflóðum og skriðuföllum.
 5. Vörur sem undanþegnar skulu aðflutningsgjöldum samkvæmt ákvæðum annarra sérlaga eða alþjóða- og milliríkjasamninga sem Ísland er aðili að.

Búferlaflutningar.

3. gr.

Heimilismunir manna sem flytja búferlum hingað til lands skulu undanþegnir aðflutningsgjöldum að uppfylltum neðangreindum skilyrðum:

1. Viðkomandi hafi átt lögheimili og haft fasta búsetu erlendis a.m.k. tólf síðustu mánuði áður en hann flytur til landsins.
2. Um sé að ræða notaða heimilismuni sem hafi verið í eigu hans í a.m.k. eitt ár. Þó mega heimilismunir sem viðkomandi hefur átt í skemmri tíma vera að heildarverðmæti allt að 100.000 kr. að smásöluverði á innkaupsstað án nokkurs frádráttar á sköttum vegna útflutnings. Fjárhæð þessi gildir fyrir hvern fjölskyldumeðlim sautján ára og eldri en helmingi lægri fjárhæð fyrir þá sem yngri eru. Við ákvörðun verðmætis einstakra hluta skal leggja til grundvallar reikninga og kvittanir þar sem verð hluta er tilgreint. Séu slík gögn ekki tiltæk skal miðað við smásöluverð sams konar eða svipaðra hluta í verslun hér á landi.
3. Viðkomandi hafi muni þessa með sér er hann flytur búferlum eða flytji þá innan sex mánaða frá því hann tók sér bólfestu hér á landi eða öðlast hér lögheimili. Tollstjóri getur þó veitt undanþágu frá þessu ákvæði ef sérstaklega stendur á, svo sem ef dvöl manns hér hefur upphaflega verið ákveðin einungis til skemmri tíma en framlengist síðan til varanlegrar búsetu.
4. Við tollafgreiðslu munanna gefi innflytjandi skriflega skýrslu, í því formi sem ríkistollstjóri ákveður, um að skilyrðum skv. 1.-3. tölul. sé fullnægt og munirnir séu fluttir inn eingöngu til nota á heimili hans hérlendis.

Tollstarfsmenn geta krafist skilríkja um þau atriði sem um ræðir í 1. mgr., búsetuheimild innflytjanda hér á landi, fjölskyldu hans, atvinnu og annað sem máli skiptir.

Eftirfarandi vörur teljast ekki til heimilismuna í skilningi þessarar greinar:

1. Búnaður, vélar eða tæki sem innflytjandi flytur með sér og notaður er við atvinnurekstur hans eða fjölskyldu hans.
2. Vélknúin ökutæki, svo sem bifreiðar, bifhjól, beltahjól, vélbátar, flugvélar og farartæki eins og seglbátar, svifflugur, svifdrekar o. þ. h.
3. Áfengi og tóbak.

Gjafir sendar af sérstöku tilefni.

4. gr.

Gjafir sem aðilar búsettir erlendis senda hingað til lands af sérstöku tilefni, þó ekki í atvinnuskyni, skulu undanþegnar aðflutningsgjöldum að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

1. Að verðmæti gjafar samkvæmt framlögðum reikningi sé ekki meira en 7.000 kr. Fylgi reikningur ekki vörusendingu skal tollstjóri áætla verðmæti með hliðsjón af líklegu smásöluverði hér á landi. Sé verðmæti gjafar meira en 7.000 kr. skal reikna aðflutningsgjöld að því marki sem verðmætið er umfram þá fjárhæð. Brúðkaupsgjafir skulu undanþegnar aðflutningsgjöldum enda þótt þær séu meira en 7.000 kr. að verðmæti, enda sé að mati tollstjóra um eðlilega og hæfilega gjöf að ræða.

2. Að viðtakandi sýni fram á að um gjöf af sérstöku tilefni sé að ræða. Gjafir vegna afmælis, brúðkaups, jóla eða fermingar teljast m.a. vera gjafir af sérstöku tilefni í þessu sambandi.

3. Að sending beri með sér að um sé að ræða gjöf frá tilteknum aðila búsettum erlendis og að tengsl séu á milli þess aðila og gjafþega.

Sé ljóst af fylgiskjölum eða samsetningu gjafasendingar að hún sé ætluð tveimur eða fleiri aðilum og gjöfunum hafi eingöngu af hagkvæmnisástæðum eða vegna tilefnis sendingar verið pakkað saman til flutnings skal gjöf til hvers og eins talin sjálfstæð gjöf við mat á því hvort gjöfin teljist innan verðmætamarka skv. 1. tölul. 1. mgr.

Undanþága aðflutningsgjalda samkvæmt þessari grein tekur hvorki til áfengis- né tóbaksgjalds.

Gjafir til mannúðar- og líknarstarfsemi.

5. gr.

Tæki og búnaður sem mannúðar- og líknarstofnanir fá að gjöf skulu undanþegin aðflutningsgjöldum. Jafnframt skulu gjafir, sem sendar eru hingað til lands og góðgerðarstofnanir og aðrir eiga að annast dreifingu á til bágstaddra, undanþegnar aðflutningsgjöldum.

Undanþága aðflutningsgjalda tekur til neðangreindra stofnana eða samtaka:

1. Rauða kross Íslands og einstakra deilda hans, slysavarnarfélaga og hjálpar- og björgunarsveita.
2. Sjúkrahúsa, hæla, elliheimila, endurhæfingar- og heilsugæslustöðva, skóla og heimila fyrir fatlaða og sjúka. Jafnframt félagasamtaka sem hafa með höndum sambærilega starfsemi.

Undanþága aðflutningsgjalda skal taka til neðangreindra tækja og búnaðar:

1. Tækja og áhalda sem notuð eru til lækninga og sjúkdómsgreininga.
2. Tækja sem notuð eru til endurhæfingar vegna sjúkdóma og slysa.
3. Annarra tækja sem notuð eru á stofnunum sem taldar eru upp í 2. tölul. 2. mgr. við endurhæfingu eða í þágu sjúklinga og vistmanna.
4. Bifreiða, sem eru fyrir 10 farþega eða fleiri að meðtöldum ökumanni og gefnar eru til sambýla fyrir fatlaða einstaklinga. Undanþága samkvæmt þessum tölulíð nær þó einungis til virðisaukaskatts.

Skilyrði undanþágu samkvæmt þessari grein eru eftirfarandi:

1. Ef um endurgreiðslu aðflutningsgjalda er að ræða, að lögð sé fram sérstök beiðni um undanþágu frá aðflutningsgjöldum. Með beiðni skal fylgja skrifleg staðfesting viðkomandi mannúðar- eða líknarstofnunar um að viðkomandi hafi verið gefin gjöf sem undanþága tekur til og að henni hafi verið veitt móttaka.
2. Að ekki séu fjárhagsleg tengsl á milli gefanda og þiggjanda gjafar.
3. Þegar um er að ræða bifreiðar til sambýla fyrir fatlaða einstaklinga, sbr. 4. tölul. 3. mgr., að bifreið verði í eigu sambýlis í fimm ár. Ákvæði 20.-22. gr. reglugerðar nr. 331/2000, um vörugjald af ökutækjum, skulu gilda með samsvarandi hætti um brot gegn skilyrði þessa tölulíðar fyrir niðurfellingu virðisaukaskatts, framkvæmd niðurfellingar og greiðslu eftirgefins virðisaukaskatts vegna breyttra nota.

Gjafir erlendis frá á grundvelli menningar- eða vináttutengsla við erlend ríki.

6. gr.

Gjafir sem ríki, sveitarfélögum eða stofnunum þeirra eru gefnar erlendis frá í vináttuskyni eða á grundvelli menningartengsla við erlend ríki skulu undanþegnar aðflutningsgjöldum.

Skilyrði undanþágu frá aðflutningsgjöldum er að fylgiskjöl sendingar eða önnur gögn beri skýrt með sér að um sé að ræða gjöf og að fyrirsvarsmáður á vegum gjafþega staðfesti viðtöku gjafar.

Heiðursmerki og verðlaun.

7. gr.

Heiðursmerki og verðlaun sem innflytjandi hefur unnið til erlendis vegna vísindastarfa, þróttaafraka o.þ.h., skulu undanþegin aðflutningsgjöldum, sem hér segir:

1. Sérstakir verðlaunagripir, s.s. stytur, verðlaunapeningar o.þ.u.l.
2. Önnur verðlaun, enda sé tollverð þeirra ekki meira en 100.000 kr.

Skilyrði undanþágu aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. eru að innflytjandi sýni með fullnægjandi hætti fram á að um sé að ræða heiðursmerki eða verðlaun sem hann hefur unnið til erlendis vegna tiltekinna afraka eða frammistöðu. Undanþága nær ekki til verðlauna sem veitt eru í happdrættum, getraunum eða sem liður í söluátaki.

Arfur o.fl.

8. gr.

Notaðir munir sem fallið hafa í arf erlendis eru undanþegnir aðflutningsgjöldum. Undanþága aðflutningsgjalda tekur þó ekki til ökutækja eða annarra vélknúinna farartækja. Skilyrði undanþágu er að arfþegi sýni með fullnægjandi hætti fram á að honum hafi tæmst arfur erlendis, t.d. með framlagningu vottorðs skiptaráðanda þar um.

Ferðanaúdsynjar hér búsettra manna sem látist hafa erlendis skulu jafnframt undanþegnar aðflutningsgjöldum.

Sýnishorn verslunarvara, hugbúnaðargögn og auglýsingaefni.

9. gr.

Eftirfarandi vörur eru undanþegnar aðflutningsgjöldum:

1. Sýnishorn verslunarvara, þó ekki áfengi eða tóbak, og auglýsingaefni, enda sé verðmæti vöru ekki meira en 5.000 kr. og sending beri með sér að um sé að ræða sýnishorn vöru. Þó skal slík vara undanþegin aðflutningsgjöldum þótt uppgengið verðmæti sé meira, hafi varan verið gerð ónothæf sem almenn verslunarvara.
2. Hugbúnaðargögn sem send eru án endurgjalds, ætluð til þróunar eða hönnunar hugbúnaðar, prófunar, leiðréttingar, uppfærslu eða eingöngu nothæf til kynningar.
3. Verðlaus bréf, bæklingar og prentuð gögn sem ekki hafa neitt viðskiptalegt gildi og ekki eru fallin til endurdreifingar.

Endursendar vörur og umbúðir.

10. gr.

Eftirfarandi vörur sem sendar hafa verið úr landi skulu undanþegnar aðflutningsgjöldum ef þær eru fluttar á ný til landsins innan eins árs frá útflutningsdegi:

1. Vörur sem fluttar hafa verið héðan úr landi til sölu, en eru síðar endursendar til landsins vegna þess að þær seldust ekki erlendis eða af öðrum orsökum, enda leggi útflytjandi fram útflutningsskýrslu og önnur gögn sem beri með sér að vara hafi fengið tollafgreiðslu vegna útflutnings. Sama á við um endursendar tómar umbúðir eftir því sem við getur átt.
2. Vörur sem óskattskyldir aðilar hafa sent úr landi en fá endursendar frá útlöndum, enda hafi aðflutningsgjöld ekki verið endurgreidd af þeim við útflutning héðan.
3. Vörur sem sendar hafa verið tímabundið til sýningar erlendis, svo og tæki, verkfæri og annað þess háttar sem vísindamenn, björgunarleiðangrar og aðrir slíkir hafa meðferðis til

útlanda til nota við athuganir sínar, rannsóknir og starfsemi, enda hafi þess verið getið í útflutningsskýrslu og beiðni um skoðun vörunnar við útflutning hver áætlaður endursendingartími þeirra væri.

4. Bifreiðar og bifhjól svo og önnur farartæki sem aðilar flytja með sér til útlanda til tímabundinna nota þar, enda hafi þeim verið framvísað við tollgæsluna til skoðunar við útflutning og jafnframt verið gerð grein fyrir þeim á þar til gerðu eyðublaði sem ríkistollstjóri lætur gera.

Vísindatæki og vísindabúnaður.

11. gr.

Vísindatæki og vísindabúnaður sem íslenskar vísindastofnanir eða vísindastofnanir sem Ísland er aðili að kaupa fyrir styrki eða eiga kost á endurgjaldslaust frá erlendum aðilum skulu undanþegnar aðflutningsgjöldum.

Skilyrði undanþágu aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. eru eftirfarandi:

1. Vísindastofnun skal leggja fram gögn um styrkveitingu, sé tæki keypt fyrir styrkfé.
2. Einungis skal fella niður aðflutningsgjöld að því marki sem tæki eða búnaður eru keypt fyrir styrk eða fengin að gjöf.
3. Séu kaup á tækjum eða búnaði fjármögnuð með styrk sem veittur hefur verið til ákveðins rannsóknarverkefnis, án þess að tilgreint sé að um sé að ræða styrk til kaupa á tilteknum tækjum eða búnaði, skal fella niður aðflutningsgjöld að því leyti sem kaupverð þeirra rúmast innan fjárhæðar styrksins, enda liggja fyrir staðfesting umsækjanda á að tækjakaupin séu þáttur í hinu tiltekna verkefni.
4. Sé um að ræða gjöf skulu ekki vera fjárhagsleg tengsl á milli gefanda og gjafþega.
5. Tæki eða búnaður nýtist með beinum hætti til rannsókna hjá vísindastofnun sem fær búnað að gjöf eða styrk til kaupa á búnaði. Ekki skal fella niður aðflutningsgjöld ef tæki eru einungis nýtt á óbeinan hátt við rannsóknir eða ef þau eru ætluð til almennra nota. Tölvur og hugbúnaður falla því aðeins undir heimildina ef búnaðurinn er nýttur til rannsóknaverkefna.

Undanþága frá aðflutningsgjöldum samkvæmt þessari grein nær einnig til vísindatækja og vísindabúnaðar sem íslenskar vísindastofnanir eða vísindastofnanir sem Ísland er aðili að eiga kost á að fá lánuð tímabundið án endurgjalds.

Búnaður björgunarsveita.

12. gr.

Björgunarbúnaður og björgunartæki sem flutt eru inn til starfsemi björgunarsveita hér á landi skulu undanþegin aðflutningsgjöldum.

Skilyrði undanþágu skv. 1. mgr. er að fyrir liggja staðfesting samstarfsnefndar um endurgreiðslu aðflutningsgjalda á að hún hafi yfirfarið og fallist á beiðni um undanþágu aðflutningsgjalda.

Auk undanþágu frá aðflutningsgjöldum skal að uppfylltum skilyrðum 2. mgr. endurgreiða vörugjald og virðisaukaskatt vegna aðvinnslu sem framkvæmd er innan lands á ökutækjum björgunarsveita, svo og endurgreiða virðisaukaskatt vegna búnaðar sem fellur undir 1. mgr. og keyptur hefur verið hér á landi. Tollstjórinn í Reykjavík annast endurgreiðslu samkvæmt þessari málsgrein.

Skilyrði undanþágu og endurgreiðslu vörugjalds og virðisaukaskatts við innflutning og vegna aðvinnslu af ökutækjum fyrir björgunarsveitir er að uppfyllt verði skilyrði 17. gr. reglugerðar nr. 331/2000, um vörugjald af ökutækjum, og eiga ákvæði 20.-22. gr. þeirrar reglugerðar við um niðurfellingu eða endurgreiðslu.

Vörur undanþegnar virðisaukaskatti við innflutning.

13. gr.

Eftirfarandi vörur skulu undanþegnar virðisaukaskatti við innflutning, en ekki öðrum aðflutningsgjöldum:

1. Loftför og skip. Þó ekki skip sem eru undir 6 metrum að lengd, skemmtibátar eða einkaloftför.
2. Listaverk sem flokkast undir tollskrárnúmerin 9701.1000-9703.0000 og listamaðurinn sjálfur flytur inn eða flutt eru inn á hans vegum.
3. Rítað mál sem sent er án endurgjalds til vísindastofnana, bókasafna og annarra opinberra stofnana, án tillits til í hvaða formi efnið er, sé innflutningurinn ekki í atvinnuskyni.
4. Vörur, þó ekki áfengi eða tóbak, sem fluttar eru til landsins af aðilum sem skráðir eru sem virðisaukaskattskyldir aðilar, enda sé fob-verð sendingar að hámarki 1.500 kr. Skilyrði undanþágu er að um sé að ræða vöru sem heimilt væri að innskatta virðisaukaskatt af, ef hann væri lagður á, skv. 16. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

Umsókn um undanþágu.

14. gr.

Umsókn um undanþágu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari skal beint til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem varan kemur til tollafgreiðslu.

Umsókn um niðurfellingu aðflutningsgjalda skal borin fram í aðflutningsskýrslu, ebl. E1, með því að rita viðeigandi undanþágutilvísun í reit 14 í skýrslunni. Með þessum hætti er innflytjandi að lýsa því yfir að hann sækir um undanþágu aðflutningsgjalda af tiltekinni vöru í vörusendingu samkvæmt þeim heimildum sem undanþágutilvísun nær til. Jafnframt felur slík umsókn í sér yfirlýsingu um að innflytjandi skuldbindi sig til að hlíta öllum þeim fyrirmælum, skilyrðum og takmörkunum sem er að finna í nefndum heimildum fyrir undanþágu gjaldanna og ráðstöfun vörunnar.

Undanþágutilvísanir vegna aðflutningsgjalda eru allt að sjö stafa lykklar sem vísa hver fyrir sig til tiltekinnar heimilda. Ríkistollstjóri annast gerð og útgáfu undanþágutilvísana og leiðbeininga um notkun þeirra.

Kæra á úrskurði tollstjóra um undanþágu aðflutningsgjalda.

15. gr.

Telji innflytjandi ákvörðun tollstjóra, er varðar undanþágu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari, eigi rétta, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá því er ákvörðun tollstjóra lá fyrir. Tollstjóri skal kveða upp rökstuddan úrskurð innan 30 daga frá því er gagnaöflun er lokið. Innflytjanda skal sendur úrskurður í ábyrgðarbréfi og honum bent á heimild til að kæra úrskurð til ríkistollstjóra, sbr. 2. mgr.

Úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr., verður skotið til ríkistollstjóra innan 60 daga frá dagsetningu eða póstagningu úrskurðar. Kæra skal vera skrifleg og studd nauðsynlegum gögnum. Ríkistollstjóri skal úrskurða um kæru innan 30 daga frá því er hún barst honum. Úrskurður ríkistollstjóra er fullnaðarúrskurður á stjórnsýslustigi.

Lagastofn.

16. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimildum í 5., 6. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með áorðnum breytingum, 2. mgr. 12. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, og 36. gr., sbr. 1. mgr. 49. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari

breytingum, öðlast gildi þegar í stað. Frá sama tíma falla úr gildi reglur nr. 634/1983, um tollfrjálsan innflutning á verðlitolum sýnishornum, reglur nr. 272/1988, um tollmeðferð á heimilismunum manna sem flytja búferlum hingað til lands, með síðari breytingum, og reglur nr. 5/1990, um tollfrelsi samkvæmt 9. og 10. tölulið 5. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Reglugerð

nr. 798/2000 um tímabundinn innflutning.

Almennt.

1. gr.

Tollstjóri skal heimila tímabundinn innflutning vara, án greiðslu aðflutningsgjalda eða gegn lækkuðum aðflutningsgjöldum, í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

Með aðflutningsgjöldum er í reglugerð þessari átt við tolla svo og aðra skatta og gjöld sem greiða ber við tollmeðferð vöru, þ.m.t. virðisaukaskatt.

Um tímabundinn innflutning bifreiða og bifhjóla, sem flutt eru til landsins án þess að innflutning í atvinnuskyni sé að ræða, fer eftir ákvæðum reglugerðar nr. 160/1990, um tímabundinn tollfrjálsan innflutning bifreiða og bifhjóla, með síðari breytingum.

Tímabundinn innflutningur án greiðslu aðflutningsgjalda.

2. gr.

Tollstjóri skal heimila tímabundinn innflutning vara án greiðslu aðflutningsgjalda í þeim tilvikum sem tilgreind eru í 2. mgr., enda séu vöruflokkar og magn innfluttrar vöru eðlilegt og hæfilegt miðað við tilgang innflutningsins.

Eftirtaldar vörur falla undir heimild skv. 1. mgr.:

1. Vörur sem fluttar eru til landsins til sýningar hér á landi, s.s. á viðskipta- eða iðnsýningum. Auk vöru sem flutt er til landsins til sýningar falla undir heimildina munir sem fluttir eru inn endurgjaldslaust, sem hér segir:
 - a. Verðlitol sýnishorn, ætluð til ókeypis dreifingar á sýningu, þó hvorki áfengi né tóbak.
 - b. Vörur sem nýttar eru við byggingu, innréttingu eða skreytingu á sýningarbás.
 - c. Auglýsingaefni fyrir vörur sem sýndar eru á sýningu hér á landi, ætlað til ókeypis dreifingar á sýningunni.
2. Tækjabúnaður, prentað efni, ritföng o.þ.u.l. sem flutt er til landsins án endurgjalds til afnota á ráðstefnum og fundum.
3. Keppnisbúnaður, s.s. ökutæki og varahlutir í þau, íþróttabúningar o.þ.u.l. sem flutt er til landsins til tímabundinna nota á æfingum eða í keppni, að því leyti sem slíkur varningur er ekki hluti af farangri ferðamanna.
4. Hljóðfæri, leikmunir og annar búnaður sem listamenn hafa með sér til landsins til notkunar á hljómleikum eða sýningum.
5. Vélar, tæki og önnur áhöld sem flutt eru tímabundið til landsins til reynslu, enda sýni innflytjandi með fullnægjandi hætti fram á að megintilgangur innflutnings sé að fá reynslu á nýtingu innfluttrar vöru.
6. Vörur sem fluttar eru til landsins á vegum viðurkenndra stofnana í kennslu-, vísinda- eða menningarskyni. - Um vísindabúnað, sem lánaður er endurgjaldslaust til lengri tíma en

- tölf mánaða til innlendra vísindastofnana eða vísindastofnana sem Ísland er aðili að, fer skv. 11. gr. reglugerðar nr. 797/2000 um undanþágu aðflutningsgjalda í ýmsum tilvikum.
7. Tæki, verkfæri, og annað þvilíkt sem vísindamenn og vísindaleiðangrar frá erlendum rannsóknastofnunum og háskólum, hópar á vegum skólastofnana og aðrir slíkir flytja til landsins til afnota við rannsóknir hér á landi. Heimildin nær þó hvorki til matvæla né áfengis- eða tóbaksvara.
 8. Búnaður sem fluttur er til landsins á vegum erlendra kvikmyndagerðarmanna og fjölmiðlafólks, í tengslum við upptökur eða efnisöflun þessara aðila hér á landi.
 9. Búnaður sem listamenn, verkfræðingar, iðnaðarmenn, björgunarleiðangrar og aðrir slíkir flytja til landsins til afnota hér við athuganir sínar, rannsóknir og starfsemi.
 10. Vörur til viðgerðar eða annarrar aðvinnslu, svo og vörur sem nauðsyn ber að flytja tímabundið inn svo að fram geti farið á þeim nægileg aðvinnsla til að forða þeim frá rýrnun eða öðrum skemmdum.
 11. Aðrar vörur sem A.T.A. ábyrgðarskjal getur tekið til.

Tímabundinn innflutningur gegn greiðslu lækkaðra aðflutningsgjalda.

3. gr.

Tollstjóri skal heimila tímabundinn innflutning á stærri tækjum og búnaði, þ.m.t. ökutækjum, til notkunar í atvinnuskyni vegna tiltekinna verkefna, gegn greiðslu aðflutningsgjalda í samræmi við ákvæði 2. mgr.

Aðflutningsgjöld vegna tímabundins innflutnings skv. 1. mgr. skulu reiknuð af leiguverði fyrir viðkomandi tæki og búnað, í stað hefðbundins tollverðs. Liggi leiguverð ekki fyrir skal reikna gjöld af áætlaðri leigu sem ákvörðuð skal sem 1/60 hluti eðlilegs tollverðs fyrir hvern byrjaðan mánuð sem tæki eða búnaður er hér á landi.

Umsókn um heimild til tímabundins innflutnings.

4. gr.

Umsókn um heimild til tímabundins innflutnings skal beint til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem varan kemur til tollafgreiðslu.

Umsókn skal borin fram í aðflutningsskýrslu, ebl. E1, með því að rita viðeigandi undanþágutilvísun í reit 14 í skýrslunni. Með þessum hætti er innflytjandi að lýsa því yfir að hann sækir um undanþágu eða lækkun aðflutningsgjalda af tiltekinni vöru í vörusendingu samkvæmt þeim heimildum sem undanþágutilvísun nær til. Jafnframt felur slík umsókn í sér yfirlýsingu um að innflytjandi skuldbindi sig til að hlíta öllum þeim fyrirmælum, skilyrðum og takmörkunum sem er að finna í nefndum heimildum fyrir undanþágu eða lækkun gjaldanna og ráðstöfun vörunnar.

Auk undanþágutilvísunar í reit 14 á aðflutningsskýrslu, sbr. 2. mgr., skal tilgreint á aðflutningsskýrslu eða fylgiskjölum um hvaða vöru sé að ræða, tilefni innflutnings og hvenær áætlað sé að flytja vöruna úr landi. Útgefið A.T.A. ábyrgðarskjal skal talið fela í sér fullnægjandi upplýsingagjöf í því sambandi.

Undanþágutilvísanir vegna aðflutningsgjalda eru allt að sjö stafa lykjar sem vísa hver fyrir sig til tiltekinna heimilda. Ríkistollstjóri annast gerð og útgáfu undanþágutilvísana og leiðbeininga um notkun þeirra.

Tryggingar.

5. gr.

Innflytjandi skal með beiðni um heimild til tímabundins innflutnings leggja fram fullnægjandi tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, verði vara ekki flutt úr landi innan tímamarka. Tollstjóri getur fallið frá kröfu um tryggingu, telji hann hana óþarfa.

Eftirfarandi tryggingar teljast fullnægjandi í skilningi 1. mgr.:

1. A.T.A. ábyrgðarskjal.
2. Fjártrygging, eða skuldaviðurkenning innflytjanda tryggð með sjálfskuldarábyrgð banka, fyrir útreiknuðum aðflutningsgjöldum.

Veiting heimildar til tímabundins innflutnings.

6. gr.

Telji tollstjóri að skilyrði séu uppfyllt veitir hann innflytjanda heimild til tímabundins innflutnings.

Innflytjandi getur fengið heimild tollstjóra til framlengingar á tímabundnum innflutningi, að uppfylltum sömu skilyrðum og sett voru fyrir innflutningnum í upphafi.

Heimild til tímabundins innflutnings skal ekki veitt til lengri tíma en tólf mánaða. Þó getur tollstjóri framlengt heimild fram yfir þann tíma ef innflytjandi sýnir fram á að sérstakar aðstæður hafi leitt til þess að honum hafi ekki verið kleift að nýta heimild innan tímafrestsins.

Endurútflytningur vöru.

7. gr.

Við endurútflytning vöru, sem tímabundinn innflutningur hefur verið heimilaður á, skal innflytjandi fá staðfestingu tollstjóra um endurútflytninginn.

Sé endurútflytningur vöru ekki staðfestur af tollstjóra, sbr. 1. mgr., skulu aðflutningsgjöld innheimt af hinni innfluttu vöru, nema innflytjandi framvísi öðrum gögnum sem að mati tollstjóra eru fullnægjandi sönnun á því að varan hafi verið flutt úr landi á tilskildum tíma eða um sé að ræða verðlitla vöru sem að einhverju leyti eða öllu verður eftir í landinu, sbr. t.d. a-c-liði 1. tölul. og 2. tölul. 2. mgr. 2. gr.

Kæra á úrskurði tollstjóra um veitingu heimildar til tímabundins innflutnings.

8. gr.

Telji innflytjandi ákvörðun tollstjóra, er varðar rétt til tímabundins innflutnings samkvæmt reglugerð þessari, eigi rétta, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá tollafgreiðsludegi eða synjun tollstjóra um tollmeðferð samkvæmt reglugerð þessari. Tollstjóri skal kveða upp rökstuddan úrskurð innan 30 daga frá því er gagnaöflun er lokið. Innflytjanda skal sendur úrskurður í ábyrgðarbréfi og honum bent á heimild til að kæra úrskurð til ríkistollstjóra, sbr. 2. mgr.

Úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. verður skotið til ríkistollstjóra innan 60 daga frá dagsetningu eða póstlagningu úrskurðar. Kæra skal vera skrifleg og studd nauðsynlegum gögnum. Ríkistollstjóri skal úrskurða um kæru innan 30 daga frá því er hún barst honum. Úrskurður ríkistollstjóra er fullnaðarúrskurður á stjórnslustigi.

Lagastöð.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimildum í 6. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, 2. mgr. 12. gr. laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum, og 1. tölul. 1. mgr. 36. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, og öðlast gildi þegar í stað. Frá sama tíma falla úr gildi auglýsing nr. 59/1970, um mat á vinnuvélum til tollverðs og auglýsing nr. 249/1994, um tímabundinn tollfrjálsan innflutning tækja og búnaðar vísindaleiðangra og hópa á vegum skólafnana.

Reglugerð

nr. 858/2000 um SMT tollafgreiðslu, sbr. reglugerð nr. 567/2001 um breyting á henni.

I. KAFLI

Orðaskýringar.

1. gr.

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi hugtök þá merkingu sem hér greinir:

Skjalasending milli tölva (SMT): Sendingar á gögnum milli gagnavinnslukerfa sem fylgja ákveðnum stöðlum.

Rammaskeyti: Safn samstæðra gagna sem raðað er saman samkvæmt ákveðnum stöðlum fyrir skeyti til flutnings með rafeindaboðum milli tölva og forsníðið er þannig að unnt sé að lesa það í tölvu og vinna sjálfvirkt á vélrænan og ótvíræðan hátt. Rammaskeytin skulu gerð samkvæmt viðurkenndum staðli sem samþykktur hefur verið til nota við tollafgreiðslu af ríkistollstjóra, sbr. staðal Sameinuðu þjóðanna (UN/EDIFACT) fyrir SP-rammaskeyti vegna tollafgreiðslu vara, og í þeim eiga að koma fram sömu upplýsingar og í þeim tollskjölum sem þau eiga að koma í staðinn fyrir og send eru á milli innflytjenda, útflytjenda, flutningsmiðlara, farmflytjenda, tollyfirvalda og annarra, auk annarra upplýsinga sem nefndar eru í reglugerðinni.

Tölvukerfi ríkistollstjóra: Tölvukerfi og hugbúnaður sem notaður er af tollyfirvöldum við tollafgreiðslu vara, álagningu gjalda og innheimtu þeirra og þar sem m.a. gögn og upplýsingar vegna tollafgreiðslu eru geymdar.

Vefsetur ríkistollstjóra: Vefsíða ríkistollstjóra á veraldarvefnum með veffanginu www.tollur.is og þar sem m.a. VEF-tollafgreiðsla fer fram.

SMT-tollafgreiðsla: Tollafgreiðsla sem fer fram með þeim hætti að innflytjandi, útflytjandi eða annar sendir viðkomandi tollstjóra með skjalasendingum milli tölva (SMT) þær upplýsingar sem láta ber honum í té við tollafgreiðslu vara.

VEF-tollafgreiðsla: SMT-tollafgreiðsla með vefþengingu við vefsetur ríkistollstjóra þar sem VEF-tollskýrsla er gerð, rammaskeyti er sent í tölvukerfi ríkistollstjóra og VEF-tollafgreiðsluskjöl eru gerð aðgengileg.

Tollstjórar: Tollstjórinn í Reykjavík og sýslumenn í sýslum utan Reykjavíkur.

Tollskýrsla: Aðflutnings-, umflutnings- eða útflutningsskýrsla.

Gjöld: Gjöld og skattar hvers konar sem greiða ber við tollmeðferð vöru t.d. tollur, virðisaukaskattur og vörugjald (aðflutningsgjöld eða útflutningsgjöld).

Leyfishafi: Aðili sem fær leyfi til samskipta við tollstjóra með skjalasendingum milli tölva og getur með þeim hætti ráðstafað vöru til tollmeðferðar.

Gagnaflutningur: Sending rammaskeyta milli innflytjenda, útflytjenda, flutningsmiðlara, farmflytjenda, tollyfirvalda og annarra vegna tollafgreiðslu vara.

Gagnaflutningsnet: Almennt gagnaflutningsnet sem notar viðurkenndan alþjóðastaðal, t.d. X. 400, og fullnægir skilyrðum ríkistollstjóra að öðru leyti.

Gagnahólf leyfishafa: Gagnahólf í gagnaflutningsneti, skráð á nafn leyfishafa, þar sem unnt er að geyma rammaskeyti frá leyfishafa og tollyfirvöldum.

Lykilorð að gagnahólfi SMT-leyfishafa: Sérstakt stafrænt auðkenni sem gerir leyfishafa mögulegt að fá aðgang að gagnahólfi sínu í gagnaflutningsneti til að senda rammaskeyti eða veita þeim viðtöku.

Lykilorð vegna VEF-tollafgreiðslu: Sérstakt stafrænt auðkenni sem gerir leyfishafa mögulegt að fá aðgang að VEF-tollafgreiðslu til að senda VEF-tollskýrslu og veita VEF-tollafgreiðsluskjölum viðtöku.

Leyndarkóðun og stafræn undirskrift: Leyndarkóðun gagna kemur í veg fyrir að annar en viðtakandi, sem hefur til þess réttan lykil, geti lesið innihald gagnanna. Með stafrænni undirskrift er tryggt að gögn hafi borist frá tilgreindum sendanda og innihaldi þeirra hafi ekki verið breytt.

II. KAFLI

Gildissvið.

2. gr.

Með reglugerð þessari er kveðið á um að þeir aðilar, sem um ræðir í III. kafla og til þess fá tilskilin leyfi, láti tollyfirvöldum í té með skjalasendingum milli tölva þær upplýsingar sem afhenda ber við tollafgreiðslu. Upplýsingaskipti á milli tollyfirvalda og leyfishafa eða annarra fari þá fram með skjalasendingum milli tölva.

Þegar tollafgreiðsla fer fram skv. 1. mgr. skal viðkomandi leyfishafa, sem ráðstafar vöru eða sendingu til tollmeðferðar, veittur greiðslufrestur á gjöldum og skal hann skuldfærður fyrir þeim í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 390/1999 um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum.

III. KAFLI

Leyfishafar.

3. gr.

Leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu er veitt þeim aðilum sem stunda innflutnings- eða útflutningsverslun, framleiðslu eða viðgerðarþjónustu í atvinnuskyni, enda uppfylli þeir eftirtalin skilyrði:

- a. Þeir hafi tilskilin leyfi til viðkomandi atvinnustarfsemi, svo sem verslunarleyfi, sbr. lög nr. 41/1968¹⁾ um verslunarátvinnu, iðnaðarleyfi, sbr. iðnaðarlög nr. 42/1978 vinnsluleyfi, sbr. lög nr. 55/1998 um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávararafurða, eða önnur leyfi sem krafist er.
- b. [Þeir hafi tilkynnt Hagstofu Íslands um atvinnustarfsemi sína og séu á fyrirtækjaskrá, sbr. lög nr. 62/1969, um fyrirtækjaskrá eða ef um einstaklinga er að ræða sem stunda atvinnurekstur, skulu þeir að minnsta kosti hafa framkvæmt 12 tollafgreiðslur í atvinnuskyni á síðustu 12 mánuðum áður en leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu er veitt..]²⁾
- c. Þeir hafi tilkynnt skattstjóra um starfsemi sína og verið skráðir skv. 5. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, og fyrirmælum settum samkvæmt þeim.
- d. Þeir séu ekki í vanskilum við ríkissjóð með greiðslu opinberra gjalda eða skatta.
- e. Ríkistollstjóri hafi samþykkt þann hugbúnað sem umsækjandi hyggst nota til samskipta við tollyfirvöld, nema þegar sótt er um VEF-tollafgreiðslu.
- f. Þeir hafi á að skipa starfsliði sem hefur til að bera fullnægjandi þekkingu á lögum og reglum um tollmeðferð vara.

1) Sjá nú lög nr. 28/1998 um verslunarátvinnu.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 567/2001.

4. gr.

Heimilt er að veita flutningsmiðlurum og þeim sem hafa leyfi til að reka frísvæði eða almennar tollvörugeymslur leyfi til að koma fram gagnvart tollyfirvöldum við SMT-tollafgreiðslu fyrir hönd innflytjenda eða útflytjenda vara eða sendinga.

Aðili, sem fengið hefur heimild skv. 1. mgr., getur að fenginni skriflegri heimild frá innflytjanda eða skriflegri staðfestingu hans á viðtöku vöru óskað þess að aðflutningsgjöld verði skuldfærð á innflytjanda, í samræmi við þær heimildir sem viðkomandi hefur til greiðslufrests á aðflutningsgjöldum.

Þegar tollmeðferð fer fram samkvæmt þessari grein ábyrgjast umboðsaðilar og innflytjendur eða útflytjendur vara eða sendinga greiðslu gjalda in solidum. Ábyrgð umboðsaðila eða rekstraraðila frísvæðis eða tollvöruheymslu fellur þó niður hafi aðflutningsgjöld verið skuldfærð á innflytjanda eða viðtakanda vöru hjá tollstjóra, nema umboðs- eða rekstraraðili hafi vitað eða mátt vita að upplýsingar sem veittar voru í tengslum við tollafgreiðslu væru rangar eða ófullnægjandi.

IV. KAFLI

Umsókn um leyfi og leyfisveiting.

5. gr.

Tollstjórar, hver í sínu umdæmi, veita leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu.

Umsókn um leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu skal skila til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem umsækjandi á lögheimili.

Í umsókn um leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu skal greina:

- a. Nafn umsækjanda (fyrirtækis), kennitölu, lögheimili, aðsetur og virðisaukaskattsnúmer.
- b. Hverjir hafi umboð til að skuldbinda hann samkvæmt reglugerð þessari.
- c. Aðrar þær upplýsingar sem eyðublaðið gefur tilefni til.

Umsókn skal undirrituð af forráðamanni fyrirtækis sem til þess hefur fullgilda heimild að lögum.

Tollstjóri getur krafist þess að umsækjandi sanni á sér deili og leggi fram skilríki sem viðurkennd eru að lögum sem fullgild persónuskilríki, þ.e. ökuskirteini, vegabréf eða staðfestingu frá þjóðskrá Hagstofu Íslands, með mynd af viðkomandi og sýni nafn, kennitölu og heimilisfangi hans. Sama gildir um þá sem umsækjandi veitir umboð til þess að koma fram fyrir hans hönd.

Verði breytingar síðar á þeim upplýsingum sem fram koma í umsókn, skal það þegar tilkynnt þeim tollstjóra sem veitti leyfið.

Ríkistollstjóri ákveður gerð eyðublaðs sem notað skal skv. 1. mgr. og þau atriði önnur sem hann telur þörf á að tilgreind séu af umsækjanda í umsókn.

6. gr.

Telji tollstjóri skilyrði samkvæmt 3. gr. uppfyllt gefur hann út staðfestingu til handa umsækjanda sem veitir honum leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu í öllum tollumdæmum landsins.

Hefja má tollmeðferð vara og sendinga með þessum hætti þegar leyfishafi hefur fengið lykilorð að gagnahólfi sem skráð er á hans nafn vegna SMT-tollafgreiðslu eða hann fengið lykilorð sem ríkistollstjóri úthlutar vegna VEF-tollafgreiðslu og ríkistollstjóri hefur veitt heimild til þess að gagnaflutningur milli tölvukerfis leyfishafa og tölvukerfis ríkistollstjóra fari fram.

V. KAFLI

Tollmeðferð.

7. gr.

Þegar SMT-tollafgreiðsla fer fram sendir leyfishafi tollskýrslu um viðkomandi vöru eða sendingu með rammaskeyti um gagnaflutningsnet til tollstjóra þar sem tollmeðferð á að fara fram. Hann skal nota gagnahólf sem skráð er á nafn hans.

Þegar VEF-tollafgreiðsla fer fram sendir leyfishafi tollskýrslu, hér á eftir nefnd VEF-tollskýrsla, um vefsetur ríkistollstjóra. Þaðan er rammaskeyti sent í tölvukerfi ríkistollstjóra til tollstjóra þar sem tollmeðferð á að fara fram. Sá sem leyfi hefur til VEF-tollafgreiðslu skal nota lykilorð sem ríkistollstjóri hefur úthlutað honum vegna VEF-tollafgreiðslu. VEF-tollskýrsla og VEF-tollafgreiðsluskjöl skulu vera leyndarkóðuð og með stafrænni undirskrift.

Auk leyfishafa mega þeir sem heimild hafa til að skuldbinda hann, sbr. b-lið 3. mgr. 5. gr., annast SMT- eða VEF-tollafgreiðslu fyrir hönd hans.

Í rammaskeyti tollskýrslu skulu koma fram þær upplýsingar sem veita ber í tollskýrslu samkvæmt ákvæðum tollalaga og fyrirmælum settum samkvæmt þeim, auk þess sem þar skal tilgreina einkvæmt tilvísunarnúmer leyfishafa og númer vörureikninga vegna vara í þeirri sendingu sem rammaskeytið tekur til. Tilvísunarnúmer skal gefið öllum tollskjölum sem eiga við um þá vöru eða sendingu sem tollskýrsla, sem send er tollstjóra með rammaskeyti, tekur til. Að öðru leyti ákveður viðkomandi leyfishafi sjálfur útfærslu númerakerfis í bókhaldi sínu.

Rammaskeyti samkvæmt þessari grein skal vera í samræmi við fyrirmynd að rammaskeyti fyrir tollskýrslu eins og ákveðið er af ríkistollstjóra skv. 18. gr.

Form VEF-tollskýrslu er birt á vefsetri ríkistollstjóra og ber að fylla það út samkvæmt leiðbeiningum sem ríkistollstjóri birtir m.a á vefsetrinu.

8. gr.

Tollskýrsla sem send er skv. 7. gr. telst vera móttækin hjá tollstjóra við skráningu í tölvukerfi ríkistollstjóra. Vara eða sending telst þá vera tekin til tollmeðferðar, enda fullnægi upplýsingarnar sem veittar eru með þessum hætti að öllu leyti þeim skilyrðum sem þurfa að vera fyrir hendi til þess að unnt sé að heimila afhendingu vegna innflutnings vöru eða útflutning á vöru eða sendingar þegar í stað. Um ábyrgð leyfishafa á réttmæti þeirra upplýsinga sem koma fram í rammaskeyti og VEF-tollskýrslu fer eftir ákvæðum 16., sbr. 121. gr. tollalaga. Auk þess að bera ábyrgð á að upplýsingarnar séu réttar, ber leyfishafi ábyrgð á að um sé að ræða allar þær upplýsingar sem eiga að koma fram vegna tollafgreiðslunnar og að þær séu byggðar á þeim tollskjölum sem um ræðir m.a. í V. og XIII. kafla tollalaga.

Leyfishafi telst með skeyti skv. 7. gr. samþykkja að tollstjóri skuldfæri öll gjöld af þeirri vöru eða sendingu sem skeytið tekur til, án frekari beiðni þess efnis og jafnframt felst í því skuldbinding af hans hálfu um greiðslu gjalda samkvæmt ákvæðum reglugerðar nr. 390/1999 um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum, sbr. 2. gr. þessarar reglugerðar.

9. gr.

Tollstjóri sendir viðkomandi leyfishafa, heimild til að veita vöru eða sendingu viðtöku frá vörsluhafa vegna innflutnings og tilkynningu um skuldfærslu gjalda sé um það að ræða, með rammaskeyti í gagnahólf hans eða leyfishafi móttækur VEF-tollafgreiðsluskjöl á vefsetri. Ef um útflutning er að ræða sendir tollstjóri útflytjanda útflutningsheimild og kvittun vegna útflutningstollafgreiðslu og tilkynningu um skuldfærslu gjalda sé um það að ræða. Enn fremur sendir tollstjóri farmflytjanda eða öðrum vörsluhafa vöru tilkynningu um leyfi til afhendingar vegna innflutnings vöru eða útflutnings vöru (afhendingarheimild/útflutningsheimild).

Rammaskeyti samkvæmt þessari grein skulu vera í samræmi við fyrirmynd slíkra skeyta eins og ákveðið er af ríkistollstjóra skv. 18. gr.

10. gr.

Vara eða sending sem fær tollmeðferð samkvæmt reglugerð þessari telst tollafgreidd þegar tollstjóri hefur heimilað afhendingu eða útflutning skv. 9. gr.

11. gr.

Leyfishafar skulu einungis ráðstafa þeim vörum eða sendingum til tollmeðferðar sem þeir hafa vissu fyrir að séu rétt tollflokkaðar samkvæmt tollskrá, sbr. viðauka I við tollalög, með áorðnum breytingum, og að aðrar tilskildar upplýsingar um þá vöru eða sendingu séu réttar, svo sem um verðmæti við ákvörðun tollverðs, sbr. 8.-10. gr. tollalaga og reglugerð nr. 374/1995, um tollverð og tollverðsákvörðun. Enn fremur þurfa leyfishafar að hafa vissu fyrir því að öllum innflutnings- eða útflutningsskilyrðum sé fullnægt hverju sinni, t.d. að fyrir liggji tilskilin innflutnings- eða útflutningsleyfi og að vottorð séu til staðar sé þeirra krafist við tollmeðferð viðkomandi vöru eða sendingar.

Ef leyfishafar eru í vafa um að öllum skilyrðum skv. 1. mgr. sé fullnægt, skulu þeir hafa samráð við viðkomandi tollstjóra áður en vöru eða sendingu er ráðstafað til tollmeðferðar.

12. gr.

Þeim sem leyfi fá til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu er heimilt að senda tollskýrslur hvenær sem er, enda hafi ríkistollstjóri ekki stöðvað móttöku skeyta, sbr. 3. mgr. 18. gr.

Ríkistollstjóri rekur upplýsinga- og gagnamiðlun úr tölvukerfi ríkistollstjóra, nefnd tollalína, gegn greiðslu þjónustugjalda. Tollalínan er ætluð inn- og útflytjendum til þess að þeir geti aflað sér þar upplýsinga um tollafgreiðslu vara sem eru skráðar á þeirra nafn í tölvukerfi ríkistollstjóra auk annarra upplýsinga vegna tollafgreiðslu. Ráðherra mælir fyrir um gjaldtökuna í gjaldskrá sem birt skal í Stjórnartíðindum. Með sama hætti mælir ráðherra fyrir um gjalddöku vegna stofnunar og viðhalds leyndarkóðunar og stafrænnar undirskriftar SMT- og VEF-leyfishafa. Gjaldskráin skal taka mið af kostnaði við veitta þjónustu m.a. úrvinnslu gagna og flutning þeirra um upplýsingaveitur. Ríkistollstjóri innheimtir slík þjónustugjöld og getur ákveðið að þau skuli innheimt með aðflutningsgjöldum sem greiðslufrestur er veittur á samkvæmt reglugerð þessari.

VI. KAFLI

Bókhald, varðveisla og aðgangur að gögnum.

13. gr.

Þeir sem koma fram gagnvart tollyfirvöldum vegna SMT- eða VEF-tollafgreiðslu skulu varðveita í bókhaldi sínu á aðgengilegan og tryggilegan hátt öll gögn sem snerta tollmeðferð vara og sendinga, hvort sem þau eru skrifleg eða rafræn.

SMT-leyfishafar skulu halda fullkomna skrá eða gagnadagbók í réttri tímaröð og geyma óbreytt öll rammaskýti sem þeir senda tollstjórum eða móttaka frá þeim. Þegar gagnadagbók er haldin á tölvutæku formi skal á auðveldan hátt vera unnt að nálgast rammaskýti og endurmynda þau á læsilegan hátt og prenta þau, ef þess er óskað.

Þegar um VEF-tollafgreiðslu er að ræða ber leyfishafa að prenta á pappír tollskýrslu sem tollafgreiðslan er byggð á ásamt skuldfærsluskjölum vegna aðflutningsgjalda og varðveita ásamt öðrum bókhaldsgögnum. Ríkistollstjóri heldur skrá eða gagnadagbók yfir VEF-tollskýrslu og VEF-tollafgreiðsluskjöl sem aðgengileg eru leyfishafa á vefsetri ríkistollstjóra, sbr. þó 12. gr.

Varðveita ber bókhaldsgögn í samræmi við lög nr. 145/1994, um bókhald, með áorðnum breytingum, og reglugerð nr. 598/1999, um rafrænt bókhald, geymslu rafrænna gagna og lágmarkskröfur til rafrænna bókhaldskerfa svo og önnur fyrirmæli sett samkvæmt þeim.

14. gr.

Leyfishafar skulu að kröfu tollyfirvalda leggja fram og veita aðgang að bókhaldi sínu og bókhaldsgögnum og öðrum gögnum sem varða innflutning eða útflutning vara sem tollmeðferð fá og veita allar þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru að mati tollyfirvalda til að ganga úr skugga um að upplýsingar sem veittar eru með þessum hætti séu réttar.

15. gr.

Ákvæði 13. og 14. gr. um varðveislu og aðgang að gögnum skulu enn fremur eiga við, eftir því sem við getur átt, um varðveislu gagna af hálfu flutningsmiðlara, farmflytjenda og rekstraraðila tollvöruheymisla og frísvæða, varðandi gögn og upplýsingar sem þessir aðilar hafa sent tollyfirvöldum eða móttakið frá þeim vegna SMT- eða VEF-tollafgreiðslu. Skrifleg tollskjöl, sem inn- og útflytjendur afhenda flutningsmiðlurum og rekstraraðilum tollvöruheymisla og frísvæða vegna SMT-tollafgreiðslu, skulu afhent bókhaldsskyldum aðilum þegar tollafgreiðslu er lokið með dagsettri undirskrift og áritun um SMT-tollafgreiðslu. Tollstjóra skulu hins vegar afhent slík skjöl árituð sé ekki um bókhaldsskyldan aðila að ræða.

VII. KAFLI

Endurskoðun gjalda og ákvörðun gjalda að nýju.

16. gr.

Endurskoðun vegna SMT- eða VEF-tollafgreiðslu skal fara fram eftir á, nema gild rök réttlæti annað. Tollstjóri sem leyfi veitti til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu og þar sem leyfishafi á lögheimili skal sjá um endurskoðun eftir á án tillits til þess hvar vara var tollafgreidd. Ríkistollstjóri getur sett nánari framkvæmdareglur um endurskoðun tollstjóra.

Komi í ljós við tollmeðferð vöru annmarki á upplýsingagjöf innflytjanda eða útflytjanda eða að frekari skýringa sé þörf á einhverju atriði, skal fara að fyrirmælum 98., sbr. 149. gr., tollalaga. Tollstjóri skal þá ekki heimila afhendingu vöru fyrir en bætt hefur verið úr annmörkum eða fullnægjandi skýringar hafa verið látnar í té.

Um heimild tollstjóra til að endurákvarða gjöld eftir afhendingu vöru fer eftir 99., sbr. 149. gr. tollalaga. Um heimild ríkistollstjóra til endurákvörðunar gjalda fer eftir 35. gr. tollalaga.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

17. gr.

Ákvæði tollalaga nr. 55/1987, með áorðnum breytingum, svo og fyrirmæli sett samkvæmt þeim, skulu gilda um tollmeðferð og tolfertilit eftir því sem við getur átt.

18. gr.

Ríkistollstjóri sér um þróun og rekstur tölvukerfis sem notað er af hálfu tollyfirvalda við tollafgreiðslu. Hann getur sett nánari fyrirmæli um framkvæmd SMT- eða VEF-tollafgreiðslu og m.a. ákveðið gerð þeirra rammaseyða sem nota ber af hálfu tollstjóra, innflytjenda, útflytjenda og annarra.

Ríkistollstjóri getur ákveðið til hvers konar tollafgreiðslna reglugerð þessi tekur.

Ríkistollstjóri getur ákveðið að stöðva móttöku skeyta sem send eru í eða úr tölvukerfi ríkistollstjóra vegna breytinga á gjöldum, tollskrá, tollgengi eða af öðrum ástæðum sem gera það nauðsynlegt að hans mati.

19. gr.

Leyfi til SMT- eða VEF-tollafgreiðslu fellur úr gildi, ef skilyrði a- til c-liðar 3. gr. reglugerðar eru ekki lengur uppfyllt.

20. gr.

Misnotkun leyfis sem veitt hefur verið samkvæmt reglugerð þessari getur m.a. varðað við XIV. kafla tollalaga nr. 55/1987.

Um meðferð mála vegna brota á reglugerð þessari fer að hætti opinberra mála.

21. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í 14., 109., 121. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, öðlast gildi 1. janúar 2001. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 722/1997 um SMT-tollafgreiðslu og reglur nr. 510/1990, um einfaldari tollmeðferð á vörum, með síðari breytingum. Frá og með birtingu reglugerðar þessarar geta þeir sem óska eftir VEF-tollafgreiðslu sent umsókn þar um til tollstjóra þar sem þeir eiga lögheimili.

Reglugerð

nr. 870/2000 um takmarkanir á innflutningi, notkun og meðhöndlun asbests.

Markmið.

1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að takmarka notkun asbests og koma í veg fyrir heilsutjón og mengun af völdum þess.

Gildissvið og skilgreiningar.

2. gr.

Reglugerð þessi tekur til innflutnings, framleiðslu, sölu, notkunar og annarrar meðhöndlunar, þar með talið förgunar á asbesti og vörum úr asbesti.

Með asbesti er átt við eftirfarandi þráðlaga, kristölluð silikatsambönd, bæði sem hreint asbest og í blöndu af öðrum efnum:

	CAS nr. (Chemical Abstracts Service)
Krýsótíl (hvítt asbest)	12001-29-5
Krókídólít (blátt asbest)	12001-28-4
Amósít (brúnt asbest)	12172-73-5
Aktínólít	77536-66-4
Antófyllít	77536-67-5
Tremólít	77536-68-6

Takmarkanir.

3. gr.

Innflutningur, framleiðsla, sala og notkun asbests er bönnuð með þeim undantekningum sem tiltekna eru í 4. gr. Bann þetta gildir einnig um tæki, vélar eða annan búnað sem í eru hlutar úr asbesti.

Undanþágur.

4. gr.

Vinnueftirlit ríkisins getur, að fenginni umsögn Hollustuverndar ríkisins, veitt undanþágu frá ákvæðum 3. gr. um bann við innflutningi, sölu og notkun asbests og vörum úr asbesti, sjá þó 2. mgr. þessarar greinar. Undanþágur skal takmarka við þá notkun að önnur efni komi ekki með góðu móti í stað asbests. Skal í hverju tilfalli taka fram til hverra nota varan er ætluð og er óheimilt að nota hana til annars.

Undanþágur frá banni við innflutningi, sölu og notkun á asbesti og vörum úr asbesti má veita fram til 1. janúar 2005 og einungis fyrir vörur sem innihalda asbest af gerðinni krýsótíl (hvítt asbest). Heimilt er að veita undanþágu fyrir eftirtaldar vörur:

- a) asbest-sementsrör,
- b) pakkningar og pakkningaefni til notkunar í gufuaflsstöðvum,
- c) vörur til annarra tæknilegra nota þar sem ekki er unnt að nota hættuminni efni.

Vinnueftirlit ríkisins skal senda upplýsingar um veittar undanþágur til umhverfisráðuneytis og Hollustuverndar ríkisins.

Rísi ágreiningur um veitingu undanþága samkvæmt 1. mgr. sker umhverfisráðherra úr.

Notkun og meðhöndlun asbests.

5. gr.

Um notkun, vinnslu og meðhöndlun asbests á vinnustöðum fer samkvæmt lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglum nr. 379/1996 um asbest. Það sama gildir um niðurrif bygginga, byggingahluta eða búnaðar. Leita skal heimildar hjá Vinnueftirliti ríkisins til niðurrifs ef asbest er til staðar.

Starfsleyfisskylda.

6. gr.

Tryggja skal að starfsemi sem felur í sér vinnslu á vörum sem innihalda asbest valdi ekki umhverfismengun.

Atvinnurekstur sem gæti haft í för með sér losun asbests út í umhverfið, þar með talið niðurrif bygginga, byggingahluta eða búnaðar, er starfsleyfisskyldur, samanber reglugerð nr. 785/1999 um starfsleyfi fyrir atvinnurekstur sem getur haft í för með sér mengun. Heilbrigðisnefnd viðkomandi sveitarfélags veitir starfsleyfi fyrir slíka starfsemi.

Hreinsun á útblæstri.

7. gr.

Í þeim tilvikum þegar veitt er leyfi fyrir notkun asbests skal asbestmengað loft hreinsað áður en því er blásið út í andrúmsloftið. Nota skal hreinsibúnað sem samþykktur er af heilbrigðiseftirliti viðkomandi sveitarfélags.

Við niðurrif mannvirkis, byggingar eða búnaðar sem inniheldur asbest skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ekki verði umhverfismengun af völdum asbestsryks.

Meðhöndlun úrgangs.

8. gr.

Eigi má farga asbesti nema að fengnu leyfi heilbrigðiseftirlits viðkomandi sveitarfélags sem hefur um slíkt samráð við Hollustuvernd ríkisins.

Tryggja skal að við flutning og losun úrgangs sem inniheldur asbest sé engum asbesttrefjum eða asbestryki hleypt út í andrúmsloftið. Jafnframt skal þess gætt að vökva, sem kann að innihalda asbesttrefjar, verði fargað þannig að asbesttrefjar berist ekki út í andrúmsloftið.

Pegar úrgangur sem inniheldur asbest er urðaður skal tryggja að hann sé meðhöndlaður, pakkaður og þakinn þannig að komið sé í veg fyrir að asbestagnir berist út í umhverfið. Hollustuvernd ríkisins skal samþykkja urðunarstað í samráði við heilbrigðiseftirlit viðkomandi sveitarfélags.

Merkingar.

9. gr.

Asbest og vörur sem í er asbest skal greinilega merkt af framleiðanda eða innflytjanda í samræmi við viðauka við reglugerð þessa.

Viðurlög.

10. gr.

Um refsingar fyrir brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni með síðari breytingum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum.

Gildistaka.

11. gr.

Reglugerð þessi er sett með stöð í 18. og 29. gr. laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni og 5. gr. laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir og að höfðu samráði við félagsmálaráðuneytið hvað snertir afskipti Vinnueftirlits ríkisins.

Reglugerðin er ennfremur sett með hliðsjón af 4. tölul., XV. kafla, II. viðauka við EES-samninginn (tilskipun nr. 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinnna skaðlegra efna og efnablandna eins og henni var breytt með tilskipunum 83/478/EBE, 85/610/EBE, 91/659/ EBE og 1999/77/EB) svo og 18. tölul., XX. viðauka við EES-samninginn (tilskipun 87/217/ EBE).

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 74/1983 um bann við innflutningi og notkun asbests og reglugerð nr. 794/1999 um varnir gegn mengun af völdum asbests.

VIÐAUKI

1. Á öllum vörum úr asbesti og vörum sem innihalda asbest eða umbúðum þeirra skal vera merkimiði í samræmi við eftirfarandi:
 - a) merkimiðinn á að vera í samræmi við sýnishorn hér að neðan og að minnsta kosti 5 cm á hæð og 2,5 cm að breidd;
 - b) merkimiðinn á að vera samsettur úr tveim hlutum:
 - i) á efri hlutanum á að vera bókstafurinn „a“ hvítur að lit á svörtum grunni,
 - ii) á neðri hlutanum á að vera eftirfarandi auðlæsilegt staðlað orðalag með hvítu og/eða svörtu letri á rauðum grunni: „Varúð, inniheldur asbest. Innöndun asbestryks getur valdið alvarlegum sjúkdómum. Fylgið öryggisleiðbeiningum.“;
 - c) ef merkingin er þannig hönnuð að prentað sé beint á vöruna er nægilegt að einn litur sé í andstöðu við grunnlitinn.

(Sjá mynd í ptf-skjali)

2. Merkja skal vöru eða umbúðir um vöru sem í er asbest með merkimiða með auðlæsilegu og óafmáanlegu lettri í samræmi við framangreint á hverja smæstu einingu sem afgreidd er. Að öðru leyti skal merkja vöru eða umbúðir samkvæmt eftirfarandi:
 - a) með merkimiða sem festur er vel á vöruna eða umbúðir hennar,
 - b) með merkimiða sem festur er á öruggan hátt við vöruna eða umbúðirnar,
 - c) með merkimiða sem prentaður er beint á vöruna eða umbúðirnar.
3. Ef smæð eða óhentugleiki vöru eða umbúða gera ókleift að merkimiði sé festur á vöruna eða umbúðirnar skulu merkingarnar koma fram á fylgiseðli með vörunni.
4. Ef vara inniheldur asbest að hluta er nægilegt að sá hluti sé merktur.

Reglugerð

nr. 967/2000 um innflutning, sölu og dreifingu smáskammtalyfja og merkingar þeirra.

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar gilda um innflutning, sölu og dreifingu smáskammtalyfja (hómopatalyfja), sem ætluð eru mönnum og dýrum og uppfylla eftirtalin skilyrði:

- a) Eru ætluð til inntöku um munn eða til útvortis notkunar á húð.
- b) Engar læknisfræðilegar ábendingar eru á merkimiða eða í upplýsingum um smáskammtalyfið.
- c) Smáskammtalyf er nægilega þynnt til að það sé örugglega skaðlaust; einkum má lyfið ekki innihalda meira en 1/10.000 af stofntinktúru og ekki meira en 1/100 af minnsta skammti sem er notaður í hefðbundnum lækningum, ef um er að ræða virk efni eða viðtekin, sem lyf eru lyfseðilsskyld þegar þau innihalda þessi virku efni.
- d) Smáskammtalyf henti til notkunar án þess að því sé ávísað af lækni og er því selt í lausasölu.
- e) Að það sé ætlað gæludýrum eða framandi (exotic) dýrum og kjöt þeirra eða aðrar afurðir eru ekki ætlaðar til manneldis.

Ákvæði reglugerðarinnar eiga einnig við um andrópósófísk lyf sem lýst er í opinberum lyfjaskrá, sbr. 2. gr., og búin eru til samkvæmt hómopátískri aðferð.

2. gr.

Í reglugerð þessari merkir hugtakið smáskammtalyf öll þau lyf sem unnin eru úr efnaafurðum, efnum eða blöndum, sem kölluð eru hómópatahræfni, í samræmi við hómopátíska framleiðsluáðferð sem lýst er í Evrópsku lyfjaskránni (European Pharmacopoeia, (Ph.Eur.)) eða öðrum sambærilegum lyfjaskrá sem viðurkenndar hafa verið á Evrópska efnahagssvæðinu. Smáskammtalyf geta innihaldið mörg efni.

3. gr.

Reglugerðin gildir ekki um:

- a) Smáskammtalyf sem teljast vera stöðluð forskriftarlyf eða forskriftarlyf lækna, skv. 4.-5. tl., 1. mgr. 5. gr. lyfjalaga nr. 93/1994, sbr. einnig skilgreiningu í 4. og 5. tl. 1. gr. tilskipunar 65/65/EEC.

- b) Smáskammtalyf, sem veitt hefur verið sérstök heimild til að nota fyrir tiltekinn sjúkling/dýr og á ábyrgð læknis/dýralæknis, skv. 2. mgr. 7. gr. lyfjalaga nr. 93/1994, sbr. einnig 4. tl. 2. gr. tilskipunar 65/65/EBE.
- c) Smáskammtalyf, sem eru ónæmifni fyrir dýr, sbr. reglugerð um markaðsleyfi fyrir sérlyf, merkingar þeirra og fylgiseðla nr. 462/2000.
- d) Blómadropar, enda fari innflutningur, kynning og sala ekki í bága við ákvæði læknalaga nr. 53/1988, lyfjalaga nr. 93/1994 og reglugerðar nr. 328/1995 um lyfjauglýsingar.

4. gr.

Um markaðsleyfi og merkingar annarra smáskammtalyfja en þeirra sem um getur í 1. gr. þessarar reglugerðar gilda ákvæði reglugerðar nr. 462/2000 um markaðsleyfi fyrir sérlyf, merkingar þeirra og fylgiseðla.

II. KAFLI

Leyfi til innflutnings og sölu.

5. gr.

Lyfjastofnun getur heimilað innflutning, sölu og dreifingu þeirra smáskammtalyfja, sem hafa gilt markaðsleyfi í öðru aðildarríki Evrópska efnahagssvæðsins og uppfylla skilyrði þessarar reglugerðar, sbr. 3. gr. reglugerðar um markaðsleyfi fyrir sérlyf, merkingar þeirra og fylgiseðla nr. 462/2000.

Sækja skal um heimild til innflutnings, sölu og dreifingar smáskammtalyfja til Lyfjastofnunar á eyðublöðum sem þar fást.

Greitt skal umsóknargjald fyrir hverja umsókn. Gjaldið er óendurkræft þótt umsókn sé synjað.

6. gr.

Eftirfarandi gögn um lyfjafræðileg gæði smáskammtalyfja og einsleitni í framleiðslutöllum þeirra skulu fylgja með umsókn:

- a) Efnaheiti eða annað heiti smáskammtahráefnisins eða -hráefnanna í lyfjaskrá ásamt upplýsingum um mismunandi aðferðir við lyfjagjöf, lyfjaform og þynningarstig.
- b) Skjal, þar sem lýst er framleiðslu og eftirliti með smáskammtahráefninu eða – hráefnunum og smáskammtaeðli þeirra rökstutt á grundvelli fullnægjandi heimildaskrár.
- c) Framleiðslu- og eftirlitsskrá fyrir hvert lyfjaform og lýsing á aðferð við þynningu og virknisaukningu.
- d) Framleiðsluleyfi fyrir viðkomandi smáskammtalyf.
- e) Afrit af skráningum eða leyfum fyrir sama smáskammtalyf í öðrum aðildarríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu.
- f) Eitt eða fleiri sýnishorn eða eftirlíkingar af sölukynningu á smáskammtalyfinu sem á að skrá.
- g) Gögn um geymsluþol smáskammtalyfsins.

Lyfjastofnun getur veitt undanþágu frá kröfu um að framangreind gögn fylgi umsókn enda liggi fyrir að sama smáskammtalyf sé skráð og með gilt markaðsleyfi í öðru ríki á Evrópska efnahagssvæðinu.

7. gr.

Lyfjastofnun skal færa nákvæm rök fyrir ákvörðun um synjun, frestun eða afturköllun leyfis sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð og skal við slíkar ákvarðanir gætt ákvæða stjórnáráðs nr. 37/1993, meðal annars um rökstuðning og andmælarétt.

8. gr.

Um auglýsingar smáskammtalyfja gildir reglugerð nr. 328/1995, um lyfjaauglýsingar, en þó má í auglýsingu smáskammtalyfja aðeins nota þær upplýsingar, sem tilgreindar eru í 9. gr. þessarar reglugerðar.

III. KAFLI

Merkingar.

9. gr.

Á merkimiða smáskammtalyfja, sem ætluð eru mönnum, skal orðið „smáskammtalyf“ áletrað, skýrt og auðlæsilega, svo notanda þess megi vera ljóst að um slíkt lyf sé að ræða.

Á merkimiða smáskammtalyfja, sem ætluð eru dýrum skulu orðin „smáskammtalyf fyrir dýr“ áletrað, skýrt og auðlæsilega.

Að auki skulu á merkimiða og eftir því sem við á, eingöngu koma fram á fylgiseðli með smáskammtalyfjum eftirfarandi upplýsingar:

1. Vísindaheiti hráefnisblöndu eða hráefnisblandna ásamt þynningarstigi og skal nota tákn í Evrópsku lyfjaskránni (Ph.Eur.), sem notuð eru, í samræmi við 2. gr. þessarar reglugerðar.
2. Nafn og heimilisfang þess, sem ber ábyrgð á markaðssetningu smáskammtalyfsins og eftir því sem við á, framleiðanda.
3. Notkunarmáti og ef þarf, á hvern hátt smáskammtalyfið skal gefið.
4. Fyrningardagsetning, nákvæmlega tilgreind (mánuður, ár).
5. Lyfjaform.
6. Innihald neytendaumbúða.
7. Sérstök geymsluskilyrði, ef einhver eru.
8. Dýrategund, ef um smáskammtalyf fyrir dýr er að ræða.
9. Sérstök varnaðarorð, ef þörf er á þeim fyrir viðkomandi smáskammtalyf.
10. Númer framleiðslulotu.
11. Skráningarnúmer.
12. Textinn „Smáskammtalyf án viðurkenndra læknisfræðilegra ábendinga“.
13. Aðvörðun til notanda um að leita læknis, ef sjúkdómseinkenni hverfa ekki við notkun smáskammtalyfsins.

IV. KAFLI

Framleiðsla, innflutningur, dreifing, eftirlit og skoðun.

10. gr.

Reglugerð nr. 700/1996, um framleiðslu lyfja gildir um framleiðslu smáskammtalyfja.

Um innflutning og heilðsöludreifingu smáskammtalyfja gilda ákvæði reglugerðar nr. 699/1996 um innflutning og heilðsöludreifingu lyfja.

V. KAFLI

Eftirlit og skoðun.

11. gr.

Lyfjastofnun hefur eftirlit með framleiðslu, innflutningi, og hvers kyns dreifingu, sölu og markaðssetningu smáskammtalyfja sem leyfi hefur verið veitt fyrir.

Lyfjastofnun skal hafa aðgang að þeim húsakynnum er það telur þörf á vegna eftirlits síns og er heimilt eftirlit með vörum, sem ekki hafa verið tollafgreiddar.

Lyfjastofnun skal hafa eftirlit með því að ekki séu á markaði hér á landi smáskammtalyf, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir samkvæmt reglugerð þessari.

Nú er á markaði smáskammtalyf, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir og getur Lyfjastofnun þá krafist, að sala þess sé stöðvuð og það innkallað.

VI. KAFLI

Lokaákvæði

Viðurlög og refsingar.

12. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum skv. 43. gr. lyfjalaga.

Um mál, er rísa kunna út af brotum á reglugerð þessari, fer að hætti opinberra mála.

13. gr.

Gildistaka.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka mið af:

- tilskipunum ráðherraráðs Evrópusambandsins nr. 65/65/EBE og 75/319/EBE um lyf ætluð mönnum með síðari breytingum,
- tilskipun ráðsins nr. 92/73/EBE um að færa út gildissvið tilskipana nr. 65/65/EBE og 75/319/EBE um lyf ætluð mönnum, en þar er bætt við ákvæðum um hómópatalyf,
- tilskipun ráðsins nr. 81/851/EBE um lyf ætluð dýrum með síðari breytingum,
- tilskipun ráðsins nr. 92/74/EBE um að færa út gildissvið tilskipunar nr. 81/851/EBE um lyf ætluð dýrum, en þar er bætt við ákvæðum um hómópatadýralyf.

Reglugerði þessi, sem er sett samkvæmt heimild í 44. gr. lyfjalaga nr. 93/1994 með síðari breytingum, öðlast þegar gildi.

Reglugerð

**nr. 125/2001 um innheimtu höfundaréttargjalda skv. 3. og 4. mgr.
11. gr. höfundalaga, sbr. reglugerð nr. 227/2001 um breytingu á henni.**

1. gr.

Við innflutning eða framleiðslu á böndum, diskum, plötum eða öðrum hlutum, hvort sem er til hliðrænnar eða stafrænnar upptöku, skal greiða höfundaréttargjöld sem hér segir:

A. Hlutir til upptöku á hljóði eingöngu.

- 1) Af óáteknum segulböndum sem flokkast í tollnúmer (tnr.) 8523.1191, 8523.1291 og 8523.1391 skal greiða 35 kr. á hvert eintak.
- 2) Af óáteknum segulböndum sem flokkast í tnr. 8523.1192, 8523.1292 og 8523.1392 skal greiða 70 kr. á hvert eintak.
- 3) Af óáteknum segulböndum sem flokkast í tnr. 8523.1193, 8523.1293 og 8523.1393 skal greiða 105 kr. á hvert eintak.
- 4) Af óáteknum segulböndum sem flokkast í tnr. 8523.1194, 8523.1294 og 8523.1394 skal greiða 140 kr. á hvert eintak.

- 5) Af óáteknum segulböndum sem flokkast í tnr. 8523.1199, 8523.1299 og 8523.1399 skal greiða 175 kr. á hvert eintak.
- B. Hlutir til upptöku á myndum ásamt hljóði.
- 1) Af óáteknum myndböndum sem flokkast í tollnúmer (tnr.) 8523.1121, 8523.1221 og 8523.1321 skal greiða 100 kr. á hvert eintak.
 - 2) Af óáteknum myndböndum sem flokkast í tnr. 8523.1122, 8523.1222 og 8523.1322 skal greiða 200 kr. á hvert eintak.
 - 3) Af óáteknum myndböndum sem flokkast í tnr. 8523.1123, 8523.1223 og 8523.1323 skal greiða 300 kr. á hvert eintak.
 - 4) Af óáteknum myndböndum sem flokkast í tnr. 8523.1124, 8523.1224 og 8523.1324 skal greiða 400 kr. á hvert eintak.
 - 5) Af óáteknum myndböndum sem flokkast í tnr. 8523.1129, 8523.1229 og 8523.1329 skal greiða 500 kr. á hvert eintak.
 - 6) Af geisladiskum með allt að 2 Gb minnisrýmnd sem flokkast í tnr. 8523.9001 skal greiða 35 kr. á hvert eintak.
 - 7) Af geisladiskum með meira en 2 Gb minnisrýmnd sem flokkast í tnr. 8523.9002 skal greiða 100 kr. á hvert eintak.

2. gr.

Við innflutning eða framleiðslu eftirtalinnar tækja, hvort sem er til hliðrænnar eða stafrænnar upptöku, skal greiða höfundaréttargjöld sem hér segir:

- 1) Af tölvum með innbyggðum geislabrennurum/geisladiskaskrifurum sem flokkast í tollnúmer (tnr.) 8471.3001, 8471.4101 og 8471.4901 skal greiða 1% af verði hvers tækis.
- 2) Af segulbandstækjum sem flokkast í tnr. 8520.3200, 8520.3300 og 8520.3900 skal greiða 4% af verði hvers tækis.
- 3) Af tækjum til upptöku, þ. á m. á geisladiska, smádiska (minidiscs), þ.e. geisladiskabrennurum/geisladiskaskrifurum sem flokkast í tnr. 8520.9002 skal greiða 4% af verði hvers tækis.
- 4) Af tækjum til upptöku á minnisflögur, þ. á m. í MP-3 spilara, sem flokkast í tnr. 8520.9003 skal greiða 4% af verði hvers tækis.
- 5) Af myndupptökutækjum sem flokkast í tnr. 8521.1029 og 8521.9029 skal greiða 4% af verði hvers tækis.
- 6) Af útvarpstækjum með sambyggðu segulbandstæki sem flokkast í tnr. 8527.1201, 8527.1301, 8527.2101 og 8527.3101 skal greiða 2% af verði hvers tækis.
- 7) Af útvarpstækjum með plötu- og/eða geislaspilara og segulbandstæki sem flokkast í tnr. 8527.1302, 8527.2102 og 8527.3102 skal greiða 1% af verði hvers tækis.

3. gr.

Við innflutning skal höfundaréttargjald skv. 2. gr. lagt á tollverð vöru, eftir því sem nánar er ákveðið í tollalögum nr. 55/1987, með síðari breytingum. Ákvæði þeirra laga gilda ennfremur um innheimtu á gjaldinu, eftir því sem við á, enda hafi samtök höfundaréttarfélaga falið tollyfirvöldum innheimtu þess á grundvelli 6. mgr. 11. gr. höfundalaga nr. 73/1972.

Við framleiðslu skal höfundaréttargjald skv. 2. gr. lagt á framleiðsluverð vöru, eftir nánari ákvörðun ráðherra.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 5. mgr. 11. gr. höfundalaga nr. 73/1972, sbr. 2. gr. laga nr. 60/2000 [og öðlast þegar gildi]¹⁾. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 177/1989, með síðari breytingum.

1) Sbr. reglugerð nr. 227/2001.

Reglugerð

nr. 233/2001 um ávana- og fíkniefni og önnur eftirlitsskyld efni, sbr. reglugerð nr. 848/2002 (3. br.) og 480/2005 (4. br.)

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Ávana- og fíkniefni.

Með ávana- og fíkniefnum og öðrum eftirlitsskyldum efnum er átt við:

1. Efni, sem skráð eru á listum I - IV í alþjóðasamningi um ávana- og fíkniefni 1961 með síðari breytingum, (Single Convention on Narcotic Drugs 1961), merkt N I – N IV í fylgiskjali I með þessari reglugerð.
2. Efni, sem skráð eru á listum I - IV í alþjóðasamningi um ávana- og fíkniefni 1971 ásamt viðaukum, (Convention on Psychotropic Substances 1971), merkt P I – P IV í fylgiskjali I með þessari reglugerð.
3. Efni, sem nota má við ólöglega ræktun, framleiðslu eða tilbúning ávana- og fíkniefna og annarra eftirlitsskyldra efna og skráð eru í listum I - II í alþjóðasamningi gegn ólöglegri verslun með ávana- og fíkniefni 1988, (United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances 1988), merkt D I – D II í fylgiskjali II með þessari reglugerð.

Ennfremur sölt, esta, amíð, peptíð og hvers konar afleiður (afbrigði) efnanna sem tilgreind eru í fylgiskjöllum I og II, þar með taldar afleiður, sem eru frábrugðnar upprunalega efninu (viðmiðunarefninu) að því er varðar staðsetningu efnahóps eða efnahópa á kolefni, köfnunarefni, súrefni og/eða brennisteini.

Einnig er átt við lyfjaform áðurgreindra efnasambanda (t.d. töflur, hylki, stungulyf) svo og önnur lyf og efni sem misnota má á svipaðan hátt og hafa skaðleg áhrif á heilsu manna.

Hugtakið ávana- og fíkniefni tekur einnig til ávana- og fíknilyfja.

Ávana- og fíknilyf eru þau lyf, sem ætla má að geti haft skaðleg áhrif vegna fíkni- eða ávanahættu, enda geti þau vegna eiginleika sinna valdið því að notandi þeirra verði háður þeim vegna vanabindingar eða líkamlegrar fíknar.

2. gr.

Innflutningur, útflutningur, sala, kaup, skipti, afhending, móttaka, framleiðsla, tilbúningur og varsla ávana- og fíkniefna, sem merkt eru með „x“ í dálki B í fylgiskjali I með reglugerð þessari er óheimil á íslensku forráðasvæði.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra getur veitt undanþágu frá þessu banni vegna vísindalegra rannsókna eða af öðrum sérstökum ástæðum. Nú er reglum eða skilyrðum, sem ráðherra setur um slíkar undanþágur ekki fullnægt og er ráðherra þá heimilt að nema þegar í stað úr gildi eða takmarka slíkar undanþágur.

II. KAFLI Eftirritunarskylda og förgun.

3. gr.

Eftirritunarskylda.

Ávana- og fíknilyf eru eftirritunarskyld, ef þau vegna eiginleika sinna geta haft í för með sér sérstaka hættu á misnotkun.

Lyf, sem innihalda efni sem merkt eru N I - N IV og P I - P III í fylgiskjali I eru eftirritunarskyld.

Lyfjastofnun er heimilt að höfðu samráði við landlækni, að bæta við eða undanskilja eftirritunarskyldu ákveðin lyf, lyfjaform eða styrkleika. Um eftirritunarskyld lyf gilda sérstakar reglur um ávísun þeirra, afgreiðslu, móttöku og skráningu upplýsinga, sbr. reglugerð um ávísun lyfja og gerð lyfseðla og reglugerð um afgreiðslu lyfseðla, áritun og afhendingu lyfja.

4. gr.

Við veitingu markaðsleyfis vegna lyfs, sem fellur undir ákvæði 3. gr., skal Lyfjastofnun kveða á um eftirritunarskyldu. Þegar um er að ræða lyf í ATC-flokkum N 05 B A og N 05 C skal takmarka það magn, sem ávísa má hverju sinni og miða við ákvæði 10. gr. þessarar reglugerðar.

Lyfjastofnun skal á aðgengilegan hátt birta upplýsingar um eftirritunarskyldu lyfs við veitingu markaðsleyfis.

5. gr.

Förgun eftirritunarskyldra lyfja og efna.

Fyrnd eða ónýtt eftirritunarskyld lyf úr birgðum lyfjabúða skulu send Lyfjastofnun til förgunar með ábyrgðarpósti eða afhent starfsmanni stofnunarinnar. Í fylgibréfi skal tilgreina hvaða lyf er um að ræða og í hvað magni, auk þess sem fram skal koma dagsetning og hver sendandinn er. Lyfjastofnun skal staðfesta skriflega móttöku eftirritunarskyldra lyfja til förgunar.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að skila fyrndum eftirritunarskyldum lyfjum til lyfjaheildsölu, ef unnt er að fá þau endurgreidd að hluta eða fullu. Staðfestingu lyfjaheildsölu á móttöku lyfjanna skal varðveita í lyfjabúð í að minnsta kosti 2 ár.

Lyfjastofnun getur heimilað, að eftirritunarskyldum lyfjum sé fargað á vegum lyfjabúðar. Slík heimild skal vera skrifleg og setja má skilyrði um framkvæmd og annað er stofnunin telur nauðsynlegt. Eftirritunarskyld lyf, sem skilað er til lyfjabúðar, skal senda með tryggilegum hætti til förgunar með öðrum lyfjum.

Óheimilt er að farga ávana- og fíkniefnum nema í samráði við Lyfjastofnun og að viðstöddum starfsmanni stofnunarinnar.

Aðilar, sem annast vörslu og meðferð efna skv. reglugerð þessari skulu gera ársskýrslur varðandi umrædd efni á sérstöku eyðublaði, sem látið er í té af heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu. Ennfremur skulu þeir gefa á hverjum tíma þær skýrslur og upplýsingar, sem ráðuneytið telur nauðsynlegar til eftirlits.

III. KAFLI Inn- og útflutningur.

6. gr.

Inn- og útflutningur ávana- og fíkniefna.

Efni, sem merkt eru N I - N IV, P I - P IV og D I í fylgiskjölum með reglugerð þessari er aðeins heimilt að flytja inn eða út, framleiða og selja í heildsölu að fengnu leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.

Þeir sem hyggjast flytja inn efni samkvæmt 1. mgr., hvort sem er í formi hráefnis eða lyfjaforma, skulu sækja um innflutningsleyfi til heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins í hvert sinn, áður en pöntun er gerð. Í umsókn skal greina:

1. Nafn og heimilisfang umsækjanda.
2. Nafn og heimilisfang seljanda/kaupanda.
3. Heiti og magn efnis, sem um er að ræða (INN nafn).
4. Til hvers á að nota efnið.

7. gr.

Inn- og útflutningur efna, sem nota má við ólöglega ræktun, framleiðslu eða tilbúning ávana- og fíkniefna og annarra eftirlitsskyldra efna.

Efni, sem merkt eru D II í fylgiskjali II er aðeins heimilt að flytja inn eða út, framleiða og selja í heildsölu að fengnu leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra og skal leyfið bundið hverju einstöku efni. Aðilar, sem annast vörslu og meðferð þessara efna skulu fylgja ákvæðum um skráningu á afhendingu eftirlitsskyldra efna skv. nánari leiðbeiningum þar að lútandi. Innflytjandi skal hafa leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra til innflutnings og framvísa töllyfírvöldum sé þess krafist.

Þeir sem hyggjast flytja inn efni samkvæmt 1. mgr., hvort sem er í formi hráefnis eða lyfjaforma, skulu sækja um innflutningsleyfi til heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins í hvert sinn, áður en pöntun er gerð, þegar um er að ræða efni, sem merkt eru D I og efni, sem merkt eru D II, ef magn er meira en það hámark, sem tilgreint er í fylgiskjali II. Í umsókn skal greina sömu atriði og kveðið er á um í 2. mgr. 6. gr.

Leyfishöfum er einum heimilt að afhenda umrædd efni öðrum aðila, sem hefur leyfi ráðherra til vörslu, meðferðar eða sölu þeirra. Þetta ákvæði nær ekki til afhendingar lyfjabúða og annarra, er leyfi hafa til lyfjasölu.

8. gr.

Það er skilyrði fyrir tollafgreiðslu efna, sem 7. gr. tekur til, að í bókhaldi viðkomandi inn- eða útflytjanda liggi fyrir leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra. Í sendingum skulu koma fram upplýsingar um heiti efna sem skulu vera í samræmi við inn- eða útflutningsleyfi hverju sinni, en slík áritun skal ekki vera á ytri umbúðum sendinga. Jafnskjótt og innflytjandi hefur veitt efninu viðtöku, skal hann rita dagsetningu, heiti og magn efnisins sem hann veitti viðtöku á afrit sitt af innflutningsleyfinu og senda afritið til heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins.

9. gr.

Innflutningsleyfið gildir að jafnaði í fjóra mánuði nema heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið heimili annað. Sé útgefið leyfi ekki notað skal tilkynna það ráðuneytinu skriflega í síðasta lagi þann dag, er leyfið rennur út. Ef um óunnið eða hálfunnið hráefni er að ræða, skal flytja inn heimilað magn í einu lagi.

Sömu ákvæði og að framan greinir um innflutning gilda einnig, ef um útflutning er að ræða.

Ákvæði þessi um innflutning og útflutning eiga ekki við um þau ávana- og fíknilyf, sem samkv. gildandi reglum skulu vera í lyfjakistum skipa eða loftfara og ekki heldur um þau lyf, sem einstaklingar með búsetu í landi, sem á aðild að Schengen-samningnum, flytja með sér til eigin nota og ávísað hefur verið á lögmætan hátt til allt að 30 daga notkunar, ef fyrirmælum

læknis er hlítt, sbr. ákvæði 75. gr. Schengen-samningsins og reglugerð um innflutning einstaklinga á lyfjum til eigin nota. Á sama hátt er einstaklingum með búsetu utan Schengen heimilt að flytja með sér lyf til eigin nota og ávísað hefur verið á lögmætan hátt til allt að 14 daga notkunar, ef fyrirmælum læknis er hlítt, sbr. ákvæði reglugerðar um innflutning einstaklinga á lyfjum til eigin nota.

IV. KAFLI

Lyf, sem ávísa má í takmörkuðu magni.

10. gr.

Lyfjum í ATC-flokkum N 05 B A og N 05 C, sem eru merkt P IV í fylgiskjali I má einungis ávísa í magni, sem svarar til 30 daga notkunar og skal að öllu jöfnu miðað við skilgreindan dagskammt (Defined Daily Dose (DDD)).

Við veitingu markaðsleyfis ofangreindra lyfja skal Lyfjastofnun ákveða það magn, sem leyfilegt er að ávísa hverju sinni og taka tillit til þeirra þakkinga, sem veitt er markaðsleyfi fyrir. Að jafnaði skal miðað við, að fremur sé heimilað minna magn en meira.

Lyfjastofnun getur í samráði við landlækni, heimilað að ákveðin lyf, lyfjaform eða styrkleika sé ávísað í meira magni, en svarar til 30 daga notkunar.

Upplýsingar um það magn, sem leyfilegt er að ávísa skulu birtar í sérlyfjaskrá, en Lyfjastofnun skal á aðgengilegan hátt birta upplýsingar um leyfilegt hámarks magn á lyfseðli við veitingu markaðsleyfis.

[Víkja má frá ákvæðum 1. og 2. mgr., ef læknir óskar eftir því á lyfseðli að þessi lyf verði skömmtuð í sérstakar skammtaöskjur, ásamt öðrum lyfseðilsskyldum lyfjum, sbr. ákvæði reglugerðar um gerð lyfseðla og ávísun lyfja nr. 111/2001.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 848/2002.

11. gr.

Hafi skilgreindur dagskammtur lyfs, sem fellur undir 10. gr., ekki verið ákveðinn, skal Lyfjastofnun við veitingu markaðsleyfis ákveða leyfilegt magn, sem heimilað er að ávísa hverju sinni.

Telji Lyfjastofnun að lyf, sem ekki fellur undir 10. gr. geti haft ávana- eða fiknihættu í för með sér, skal stofnunin ákveða það magn, sem leyfilegt er að ávísa hverju sinni og taka mið af almennum ákvæðum í 10. gr.

12. gr.

Pegar Lyfjastofnun veitir heimild til notkunar lyfs er ekki hefur markaðsleyfi hér á landi, skal stofnunin ákvarða eftirritunarskyldu og takmörkun á ávísuðu magni í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

V. KAFLI

Eftirlit, viðurlög og gildistaka

13. gr.

Sérstakt eftirlit er haft með ávísunum á eftirritunarskyld ávana- og fiknilyf, sbr. 3. gr. Lyfjastofnun tilkynnir landlækni leiki grunur á óeðlilegum lyfjaávísunum lækna eða tannlækna á ávana- og fiknilyf, en yfirdýralækni leiki grunur á óeðlilegum lyfjaávísunum dýralækna á ávana- og fiknilyf.

Lyfjastofnun hefur eftirlit með að farið sé að ákvæðum reglugerðar þessarar. Skylt er að láta Lyfjastofnun í té þau gögn eða upplýsingar sem stofnunin telur nauðsynleg vegna eftirlitsins, sbr. 42. gr. lyfjalaga með síðari breytingum.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum eða fangelsi allt að 6 árum, nema þyngri refsing liggja við skv. lögum. Tilraun og hlutdeild í brotum gegn reglugerð þessari eru refsiverð samkvæmt III. kafla almennra hegningarlaga.

Ávana- og fíkniefni og önnur eftirlitsskyld efni, sem aflað hefur verið á ólögmetan hátt eða eru á annan hátt í ólögmetri vörslu, skal gera upptæk til ríkissjóðs. Þá skal og heimilt að gera upptækt til ríkissjóðs andvirði ólögmetrar sölu ávana- og fíkniefna svo og hvers konar muni og áhöld, sem notuð hafa verið eða ætluð eru til ólögmetrar meðferðar efnanna.

15. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 12. gr. lyfjalaga nr. 93/1994 með síðari breytingum og 2. gr. laga um ávana- og fíkniefni nr. 65 frá 21. maí 1974 með síðari breytingum öðlast gildi 1. apríl 2001. Jafnframt falla þá úr gildi 15. – 21. gr. og 43. gr. reglugerðar nr. 421/1988 um gerð lyfseðla og ávísun lyfja, afgreiðslu þeirra og merkingu. Einnig er úr gildi felld reglugerð um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna nr. 16/1986 með síðari breytingum svo og auglýsing nr. 84/1986 um takmarkanir á ávísun lækna á amfetamín og nokkur fleiri lyf.

Fylgiskjal I.

Skýringar:

B Efni sem bönnuð eru á íslensku yfirráðasvæði, sbr. 2. gr. laga um ávana- og fíkniefni, nr. 65/1974 með síðari breytingum og 2. gr. þessarar reglugerðar.

NI – IV Efni listuð á fylgiskjölum I-IV með alþjóðasamningi um ávana- og fíkniefni 1961 með síðari breytingum (Single Convention on Narcotic Drugs of 1961, and the Protocol of 25 March 1972 amending the Single Convention on Narcotic Drugs of 1961).

PI – IV Efni listuð á fylgiskjölum I-IV með alþjóðasamningi um ávana- og fíkniefni 1971 með síðari breytingum (Convention on Psychotropic Substances 1971).

Efni	Annað nafn	NI – IV og PI – PIV	B	Undanþágur og athugasemd ir.
3-methylfentanyl		NI – IV		
3-methylthiofentanyl		NI – IV		
4-methylaminorex		PI		
Acetorphine		NI+IV	x	
Acetyl-alpha-methylfentanyl		NI+IV	x	
Acetyldihydrocodeine		NI+III		1)
Acetylmethadol		NI		
Alfentanil		NI		
Allobarbitol		PIV	x	
Allylprodine		NI		
Alphacetylmethadol		NI		
Alphameprodine		NI		

Alphamethadol		N I		
Alpha-metylfentanyl		N I+IV		
Alpha-metylthiofentanyl		N I+IV		
Alphaprodine		N I		
Alprazolam		P IV 2		(30 mg))
Amfepramone	diethylpropion	P IV		
Amfetamine	amphetamine	P II	x	
Aminorex		P IV		
Amobarbital		P III		
Anileridine		N I		
Barbital		P IV		
Benzethidine		N I		
Benzfetamine	benzphetamine	P IV		
Benzylmorphine		N I		
Betacetylmethadol		N I		
Beta-hydroxy-3-metylfentanyl		N I+IV		
Beta-hydroxyfentanyl		N I+IV		
Betameprodine		N I		
Betamethadol		N I		
Betaprodine		N I		
Bezitramide		N I		
Brolamfetamine	DOB	P I	x	
Bromazepam		P IV		2 (300 mg))
Brotizolam		P IV	x	
Buprenorphine		P III		
Butalbital		P III		
Butobarbital		P IV	x	
Camazepam		P IV		
Cannabis	Kannabis, hass, marihuana	N I+IV	x	
Cannabis-harpix	Kannabis harpix	N I+IV	x	
Cathine	norpseudoephedrine	P III	x	
Cathinone		P I	x	
Chlordiazepoxide	4-oxide	P IV		2 (0,9/1,5 g))
Clobazam		P IV		
Clonazepam		P IV		
Clonitazene		N I		
Clorazepate		P IV		
Clotiazepam		P IV		
Cloxazolam		P IV		
Coca-blöð	Folium coca	N I		
Cocaine		N I+III	x	
Codeine		N II+III		1) 10)

Codoxime		N I	
Cyclobarbitol		P III	
Delorazepam		P IV	
Desomorphine		N I+IV	x
DET		P I	x
Dexamfetamine	dexaphetamine	P II	x
Dextromoramide		N I	
Dextropropoxyphene		N II+III	4)
Diampromide		N I	
Diazepam		P IV	2 (300 mg))
Diethylthiambutene		N I	
Difenoxin		N I+III	
Dihydrocodeine		N II+III	1)
Dihydroetorphine		N I	x
Dihydromorphine		N I	
Dimenoxadol		N I	
Dimepheptanol		N I	
Dimethylthiambutene		N I	
Dioxaphetyl butyrate		N I	
Diphenoxylate		N I+III	3)
Dipipanone		N I	
DMA		P I	x
DMHP		P I	x
DMT		P I	x
DOET		P II	x
Dronabinol	delta-9-tetrahydrocannabinol og stereoafleiður	P II	x
Drotebanol	Ásamt estum og afbrigðum þeirra sem hægt er að breyta í ecgonin eða kókaín	N I	
Ecgonine		N I	
Estazolam		P IV	
Ethchlorvynol		P IV	
Ethinamat		P IV	
Ethylloflazepate		P IV	
Ethylmethylthiambuten e		N I	
Ethylmorphine		N II+III	1)
Eticyclidine	PCE	P I	x
Etilamfetamine	N-ethylamphetamine	P IV	x
Etonitazene		N I	
Etorphine		N I+IV	x
Etoxidine		N I	
Etryptamine		P I	x
Fencamfamin		P IV	
Fenetylline		P II	x
Fenproporex		P IV	
Fentanyl		N I	
Fludiazepam		P IV	

Flunitrazepam		P III		2 (30 mg))
Flurazepam		P IV		2 (0,9 g))
Folium coca	(sjá Coca-blöð)	N I		
Furethidine		N I		
Glutethimide		P III		
Halazepam		P IV		
Haloxazolam		P IV		
Heroin	diacetylmorphine	N I+IV	x	
Hydrocodone		N I		
Hydromorfinol		N I		
Hydromorphone		N I		
Hydroxypethidine		N I		
Isomethadone		N I		
Ketazolam		P IV		
Ketobemidone		N I+IV		
Lefetamine	SPA	P IV	x	
Levamphetamine	levamphetamine	P II	x	
Levomethamphetamine		P II	x	
Levomethorphan		N I		
Levomoramide		N I		
Levophenacylmorphan		N I		
Levorphanol		N I		
Loprazolam		P IV		
Lorazepam		P IV		2 (75 mg))
Lormetazepam		P IV		
Lysergide	LSD, LSD-25		x	
Mazindol		P IV	x	
MDMA		P I	x	
Mecloqualone		P II	x	
Medazepam		P IV		
Mefenorex		P IV		
Meprobamate		P IV		2 (36 g))
Mescaline		P I	x	
Mesocarb		P IV		
Metazocine		N I		
Methadone		N I		
Methadone-intermediate	2,2-difenyl-4-dimetyl-aminopentannitril	N I		
Methamphetamine	methamphetamine	P II	x	
Methamphetamine racemate	methamphetamine racemate	P II	x	
Methaqualone		P II	x	
Methcathinone		P I	x	
Methyldesorphine		N I		
Methyldihydromorphine		N I		
Methylphenidate		P II		
Methylphenobarbital		P IV		
Methypylon		P IV		

Metopon		N I		
Midazolam		P IV		2 (450 mg))
MMDA		P I	x	
Moramide-intermediate	2-methyl-3-morphlino-1,1-diphenylpropane carboxylic acid	N I		
Morpheridine		N I		
Morphine		N I		
Morphine methobromide	og önnur morfínúrefni með 5-gildu köfnunarefni	N I		
Morphine-N-oxide		N I		
MPPP	1-methyl-4-phenyl-4-piperidinol propionate	N I+IV		
Myrophine				
		N I		
N-ethyl-MDA		P I	x	
N-hydroxy-MDA		P I	x	
Nicocodine		N II+III		1)
		N II+III		1)
Nicodicodine				
Nicomorphine		N I		
Nimetazepam		P IV		
Nitrazepam		P IV		2 (150 mg))
Noracymethadol		N I		
Norcodeine		N II+III		1)
Nordazepam		P IV		
Norlevorphanol		N I		
Normethadone		N I		
Normorphine		N I		
Norpipanone		N I		
Opium		N I+III		
Oxazepam		P IV		2 (1,5 g))
Oxazolam		P IV		
Oxycodone		N I		
Oxymorphone		N I		
Para-fluorofentanyl		N I+IV		
Parahexyl		P I	x	
Pemoline		P IV		
Pentazocine		P III		
Pentobarbital		P III		
PEPAP	1-phenethyl-4-phenyl-4-piperidinol acetate	N I+IV		
Pethidine		N I		
Pethidine intermediate, A	4-fenyl-1-metylpiperidinkarbonitril-(4)	N I		
Pethidine intermediate, B	Etyl-4-fenylpiperidinkarboxylat-(4)	N I		
Pethidine intermediate, C	4-fenyl-1-metylpiperidinkarboxyl-sýra-	N I		

	(4)			
Phenadoxone			N I	
Phenampramide			N I	
Phenazocine			N I	
Phencyclidine	PCP		P II	x
Phendimetrazine			P IV	x
Phenmetrazine			P II	x
Phenobarbital			P IV	
Phenomorphane			N I	
Phenoperidine			N I	
Phentermine			P IV	
Pholcodine			N II+III	1)
Piminodine			N I	
Pinazepam			P IV	
Pipradrol			P IV	
Piritramide			N I	
PMA			P I	x
Poppy straw			N I	
Prazepam			P IV	
Proheptazine			N I	
Propiridine			N I	
Propiram			N II+III	
Psilocine (Psilotsin)			P I	x
Psilocybine			P I	x
Pyrovalerone			P IV	
Racemethophan			N I	
Racemoramide			N I	
Racemorphan			N I	
Remifentanil			N I	
Rolicyclidine (PHP, PCPY)			P I	x
Secbutabarbital			P IV	
Secobarbital			P II	x
STP/DOM			P I	x
Sufentanil			N I	
Temazepam			P IV	
Tenamfetamine	MDA		P I	x
Tenocyclidine	TCP		P I	x
Tetrahydrocannabinol og isomer			P I	x
Tetrazepam			P IV	
Thebacon			N I	
Thebaine			N I	
Thiofentanyl			N I+IV	
Tilidine			N I	
TMA			P I	x
Triazolam			P IV	2 (7,5 mg))
Trimeperidine			N I	
Vinylbital			P IV	x

Undanþágur og athugasemdir

- 1) Innflutnings-/útflutningsleyfi þarf ekki fyrir lyf sem innihalda minna en 100 mg í hverjum afmældum skammti eða minna en 2,5% efnisins.
- 2) Hámarks magn, sem ávísa má á lyfseðli, er getið í sviga.
- 3) Ekki þarf innflutnings-/útflutningsleyfi vegna tafna, sem innihalda allt að 2,5 mg dífenoxýlats, ef þær innihalda einnig minnst 25 mcg af atrópínsúlfati í hverri töflu.
- 4) Ekki þarf innflutnings-/útflutningsleyfi sérstaklega vegna lyfja, sem innihalda minna en 135 mg dextrópróoxýfen í hverri afmældri einingu eða 2,5% efnisins í óskömmtuðu lyfjaformi. Lyfið má hins vegar ekki innihalda nein önnur ávana- og fíkniefni merkt P I – P IV í fylgiskjali I.
- 5) Undanþegið eftirritunarkyldu, ef ávísað magn er minna en 1 g, blandað öðrum virkum efnunum.

Fylgiskjal II.

Skýringar:

D I - II Efni listuð á fylgiskjöllum I - II með alþjóðasamningi gegn ólöglegri verslun með ávana- og fíkniefni 1988 (Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances 1988).

Efni	Annað nafn	DI-II	Hámark án innflutningsleyfis
Acetic anhydride ¹⁾	Ediksýruanhýdríð	DI	100 l
N-acetylanthranilic acid	N-asetylantranílsýra	DI	
Ephedrine	Efedrín	D I	
Ergometrine	Ergometrín, Ergónóvín	D I	
Ergotamine	Ergotamín	D I	
Isosafrole	Ísósafról	D I	
Lysergic acid	Lýsergsýra	D I	
3,4-methylenedioxyphenyl-2-propanone		D I	
Norephedrine		D I	
1-phenyl-2-propanone	Fenýlaseton, bezyl metyl ketón	D I	
Piperonal	Piperonal, heliótrópín	D I	
Potassium permanganate ¹⁾	Kalíumpermanganat	DI	100 l
Pseudoephedrine	Pseudóefedrín	D I	
Safrole	Safról	D I	
Acetic anhydride	Ediksýruanhýdríð	D II	20 lítrar
Acetone	Asetón	D II	
Anthranilic acid	Antranílsýra	D II	1 kg
Ethyl ether	Etýleter, eter, díetýleter	D II	
Hydrochloric acid	Saltsýra, múríatínsýra	D II	
Methyl ethyl ketone	2-bútanón, MEK	D II	
Phenylacetic acid	Fenylediksýra	D II	1 kg
Piperidine	Piperidín, hexahydropyridín	D II	0,5 kg
Potassium permanganate	Kalíumpermanganat	D II	

Sulphuric acid
Toluene

Brennisteinssýra, vítríólólía
Tólúen, metýlbensen

D II
D II

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 489/2005 sem var birt og tók gildi 26. maí 2005

Reglugerð

nr. 464/2001 um takmörkun á nikkeli í tilteknum vörum og reglugerð nr. 431/2005 um breytingu á henni.

Markmið.

1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að takmarka notkun á nikkeli í vörum sem komast í beina og langvarandi snertingu við hörund til að koma í veg fyrir ofnæmi af völdum nikkels.

Gildissvið.

2. gr.

Reglugerðin nær til vöru úr málmni og vöru sem í eru málmhlutir ef málmurinn getur komist í beina og langvarandi snertingu við hörund. Dæmi um slíkar vörur og hluti eru:

- eyrnalokkar, hálsmen, armbönd, keðjur, öklakeðjur og hringir,
- armbandsúr: úrkassar, ólar og sylgjur,
- hnoðhnappar, smellur, hnoð, rennilásar og málmmerki, þegar slíkt er notað á flikur.

Takmarkanir á notkun nikkels.

3. gr.

Óheimilt er að nota nikkeli (CAS nr. 7440-02-0, EINECS nr. 231-111-4) og efnasambönd þess í eftirtalið:

- [Pinna sem stungið er í götuð eyru eða aðra gataða líkamshluta nema hraði losunar nikkels frá pinnanum sé minni en $0,2 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{viku}$ (flæðimörk), mælt með aðferð 2 sem lýst er í 5. gr.]¹⁾
- Vörur skv. 2. gr. ef hraði nikkellosunar frá þeim hlutum vörunnar sem koma í beina og langvarandi snertingu við hörund er meiri en $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{viku}$, mælt með aðferð 2 sem lýst er í 5. gr.
- Málmhluti skv. 2. gr. með nikkelfrírri húð, nema húðin nægi til að tryggja það að hraði nikkellosunar frá þeim hlutum sem koma í beina og langvarandi snertingu við hörund sé ekki meiri en $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{viku}$ á tveggja ára tímabili, við eðlilega notkun vörunnar, mælt með aðferð 3 sem lýst er í 5. gr.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 431/2005 sem var birt og tók gildi 10. maí 2005.

Markaðssetning.

4. gr.

Óheimilt er að markaðssetja eða selja vörur sem kveðið er á um í 2. gr. nema þær uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 3. gr.

Prófunaraðferðir.

5. gr.

Þrjár staðlaðar prófunaraðferðir fyrir nikkell hafa verið samþykktar af Evrópska staðlaráðinu (CEN) og gilda þær hvarvetna á Evrópska efnahagssvæðinu. Þessar aðferðir eru til mælinga á hlutfalli nikkels í málmblöndu, losunar nikkels úr málmhlutum og losunar nikkels úr málmhlutum sem húðaðir eru með öðrum efnum. Aðferðirnar eru:

1. Viðmiðunarmæling til ákvörðunar á magni nikkels með atómgleypnimælingu (EN 1810:1998).
2. Viðmiðunarmæling á losun nikkels frá vörum sem eru í beinni og langvarandi snertingu við hörund (1811:1998).
3. Aðferð sem líkir eftir sliti og tæringu til mælingar á losun nikkels frá húðuðum málmhlutum (EN 12472:1998).

Eftirlit.

6. gr.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaganna, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

Viðurlög.

7. gr.

Um mál sem kunna að rísa út af brotum á reglugerð þessari fer að hætti opinberra mála. Um refsingu fer samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni.

Gildistaka.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í lögum nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni, með síðari breytingum. Höfð er hliðsjón af ákvæðum 4. tl., XV. kafla, II. viðauka samningsins um Evrópskt efnahagssvæði (tilskipun 76/769/EBE, um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna eins og henni er breytt með tilskipun 94/27/EB). Reglugerðin öðlast þegar gildi.

Reglugerð

nr. 340/2001 um eftirlit með fóðri, sbr. reglugerð nr. 381/2001 (1. br.), 497/2. br.), 755/2001 (3. br.), 871/2001 (4. br.), 281/2002 (5. br.), 594/2002 (6. br.), 2002/2003 (7. br.), 264/2003 (8. br.), 647/2003 (9. br.), 735/2003 (10. br.), 740/2003 (11. br.), 888/2003 (12. br.), 302/2004 (13. br.), 387/2004 (14. br.), 887/2004 (15. br.), 501/2005 (16. br.) og 502/2005 (17. br.) um breytingu á henni.

A. Gildissvið

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI.

Almennt

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um eftirlit með framleiðslu, geymslu og sölu á dýrafóðri.

Markmið

2. gr.

Markmiðið með þessari reglugerð er að tryggja að fóðurvörur séu ekki skaðlegar dýrum, mönnum eða umhverfi, auk þess að tryggja að fóðurvörur séu af háum gæðaflokki og séu rétt meðhöndlaðar.

Gildissvið

3. gr.

Einungis má hafa viðskipti með fóðurvörur hér á landi, sem eru framleiddar innan EES-svæðisins, ef fyrirtækið er skráð í viðkomandi landi, sbr. 7. gr. þessarar reglugerðar. Fyrirtæki sem meðhöndla aukefni eða fóðurvörur sem aukefnum er blandað í, skulu jafnframt viðurkennd sbr. ákvæði 8. gr.

Einungis má hafa viðskipti með fóðurvörur frá landi utan EES-svæðisins ef fyrirtækið hefur skráðan fulltrúa (umboðsmann) með staðfestu hér á landi eða í EES-ríki, sbr. 7. gr. Fyrir aukefni eða fóðurvörur sem aukefnum er blandað í sem fjallað er um í 8. gr., er þess þar að auki krafist að fulltrúinn sé viðurkenndur.

4. gr.

Reglugerð þessi gildir ekki um:

1. Fóðurvörur sem eru fluttar inn eða út vegna umflutnings.
2. Korn og annað fræ sem framleiðandi selur sem sáðvöru og fellur undir reglugerð um sáðvöru nr. 301/1995.
3. Fóðurvörur sem framleiddar eru eingöngu til eigin nota að mestu úr heimaefngnu hráefni.
4. Viðskipti með gróffóður sem hefur ekki eða hefur í litlum mæli fengið tæknilega meðhöndlun (hey, unninn og óunninn hálmur, rótarávextir, kartöflur, grænfóður, o.s.frv.).
5. Fóðurvörur sem eru framleiddar og seldar til vísindalegra nota hjá einkareknum eða opinberum rannsóknastofnunum. Þessi undantekning gildir ekki um 6., 8., 9., 12., 13. og 14. gr. og viðeigandi ákvæði þeirra í 1., 3., 4., 5. og 14. viðauka.
6. Landbúnaðarráðherra getur, ef sótt er um það, veitt undanþágu frá þessu og sett viðeigandi skilyrði þar að lútandi.

B. Orðskýringar

5. gr.

Aukefni: Efni eða efnablöndur sem eru notaðar í dýrafóður í því skyni að:

- bæta eiginleika dýrafóðurs, fóðurblandna eða dýraafurða; eða
 - bæta frumefnum í fóðrið og stuðla að því að ná tilteknum næringarmarkmiðum eða að mæta sérstakri tilfallandi næringarþörf dýra; eða
 - fullnægja næringarþörf dýra eða bæta búfjárframleiðslu, einkum með því að hafa áhrif á örveruflóru meltingarvegarins eða niðurbrotshæfni fóðurs; eða
- koma í veg fyrir eða draga úr skaðlegum áhrifum húsdýraáburðar eða að bæta umhverfi dýra.

Búfé: Hross, nautgripir, geitur, svín, loðdýr, kanínur og alifuglar, auk þess eldisfiskar og önnur dýr sem haldin eru til nytja.

Dagskammtur: Heildarfóðurskammtur, miðað við 12% vatnsinnihald, sem að meðaltali er nauðsynlegur fyrir dýr af tiltekinni tegund, úr tilteknum aldurshópi og sem gefur tiltekinn afrakstur, til að fullnægja daglegum næringarþörfum þess.

Forblöndur: Blöndur aukefna eða blöndur sem samanstanda af einu eða fleiri aukefnum ásamt hráefnum sem burðarefni, ætlaðar til framleiðslu á fóðurböndum.

Fóður: Afurðir úr jurta- eða dýraríkinu, eins og þær koma fyrir í náttúrunni, nýjar eða rotvarðar, svo og afurðir þeirra úr iðnaðarvinnslu og lífræn eða ólífræn efni, notuð ein sér eða í blöndum, með eða án aukefna, gefin dýrum.

Fóðurlöndur: Blöndur fóðurefna, með eða án aukefna, ætluð til að fódra dýr sem heilfóður eða fóðurbætir.

Fóðurbætir: Fóðurlöndur ríkar af vissum efnum sem vegna samsetningar sinnar og mikils innihalds einstakra efna teljast því aðeins nægja sem dagskammtur að þær séu gefnar með öðru fóðri.

Fóðurvörur: Öll efni sem notuð eru í fóður fyrir dýr.

Framleiðandi: Fyrirtæki sem framleiðir eða vinnur vöru eða hefur hana undir höndum á millistigi framleiðslu áður en hún fer á markað eða sem markaðssettur vöruna.

Framleiðsla: Vinnsla (t.d. undirbúningur, ræktun, kynbætur, mólun, blöndun o.s.frv.) fóðurvara, einna sér eða í blöndu, þar með talin pökkun og merking.

Gervimjólk: Fóðurlöndur sem gefnar eru ungum dýrum í þurru formi eða eftir þynningu í ákveðnu magni af vökva sem viðbót við eða í staðinn fyrir móðurmjólk eftir brodd.

Gæludýr: Öll dýr sem haldin eru eða fódruð í náttúrunni til afþreyingar og ánægju.

*Heilfóður*¹⁾: Fóðurlöndur sem eru þannig samsettar að þær teljast nægja sem dagskammtur.

Hrein fóðurefni (Hráefni): Fóðurvörur, óunnar, ætlaðar til dýraeldis.²⁾

[*Markaðssetning:* að geyma fóðurlöndur með tilliti til sölu, einnig að bjóða til sölu, eða afhendingar með einhverjum hætti til þriðja aðila, gegn greiðslu eða ekki, einnig sjálf salan og afhending sem fer fram með einhverjum hætti.]³⁾

Melassafóðurlöndur: Fóðurbætir sem búinn er til úr melassa og inniheldur samanlagt að minnsta kosti 14% sykurl, mælt sem súkrósi.

Sérfóður: Fóðurlöndur sem vegna efnis- eða eðlisgerðar er frábrugðin bæði venjulegu fóðri og lyfjum og markmið með notkun er að fullnægja sérstökum næringarþörfum.

Steinefnafóður: Fóðurbætir sem er aðallega steinefni og inniheldur að minnsta kosti 40% ösku.

Viðskipti: Framboð, kaup, sala, skipti eða önnur tegund viðskipta.

Til viðbótar framangreindum orðskýringum eru orðskýringar í 2. viðauka þessarar reglugerðar og í 11. viðauka eru orðskýringar sem varða sýnatöku úr fóðurvörum vegna eftirlits.

1) *Litið er á fóðurlöndur fyrir jörturdýr sem heilfóður.*

2) *Vörur sem selja má sem hrein fóðurefni og/eða nota við framleiðslu fóðurlöndna eða sem burðarefni í fóðurlöndur geta einnig kallast hráefni.*

3) *Sbr. 1.gr. reglugerðar nr. 755/2001.*

C. Almennar takmarkanir

6. gr.

Einungis er heimilt að framleiða fóðurvörur sem ætlaðar eru til markaðssetningar, innflutnings og/eða viðskipta, sem eru hreinar, ferskar, ósviknar og fullnægja kröfum um heilbrigði og gæði og geta hvorki skaðað dýr, menn né umhverfi.

Óheimilt er að framleiða og/eða stunda viðskipti með fóðurvörur sem innihalda meira magn af óæskilegum efnum en mælt er fyrir um í B- og C-hluta 1. viðauka. Selja má hráefni sem inniheldur meira magn en það sem tilgreint er í 3. dálki B-hluta 1. viðauka og uppfyllir kröfur sem settar eru fram í C-hluta 1. viðauka til fyrirtækja sem eru viðurkennd skv. 8. gr.

Við sölu þessara fóðurvara skal taka fram:

1. að einungis megi selja þær til viðurkenndra fóðurlöndunarstöðva,

2. að fóðurvaran skuli ekki notuð sem fóður í óbreyttu formi,
3. hversu mikið magn fóðurvaran inniheldur af óæskilegum efnum.

Ekki má blanda hráefni sem tilgreint er í 2. dálki C-hluta 1. viðauka og inniheldur meira magn af óæskilegum efnum en mælt er fyrir um í 3. dálki við annað hráefni sömu eða annarrar tegundar. Fyrirtæki eða einstaklingar sem í tengslum við atvinnustarfsemi sína hafa eða hafa haft undir höndum hráefni sem annaðhvort uppfyllir ekki kröfurnar í 1. viðauka eða geta á annan hátt haft í för með sér hættu fyrir heilsu manna og/eða dýra skulu tafarlaust tilkynna það Aðfangaeftirlitinu. Tilkynningarskyldan gildir jafnvel þótt varan hafi verið eyðilögð. Aðfangaeftirlitið skal sjá til þess að hráefnið verði eyðilaggt eða notað á þann hátt að það skaði ekki menn, dýr eða umhverfi.

Óheimilt er að selja og nota hráefni sem tilgreind eru í 4. lið í A-hluta 2. viðauka.

D. Skráning og viðurkenning

Skráning

7. gr.

Sá sem framleiðir og/eða flytur inn fóðurvörur skal skrá starfsemi sína hjá Aðfangaeftirlitinu áður en framleiðsla eða innflutningur hefst. Beiðni um skráningu skal sendast Aðfangaeftirlitinu á þar til gerðu eyðublaði. Skrá má fyrirtæki ef sýnt er að skilyrðum í A-hluta 14. viðauka hefur verið fullnægt eins og við á í hverju tilviki. Samanstandi fyrirtækið af nokkrum aðskildum rekstrareiningum sem hafa samvinnu sín á milli skal hver eining skráð sérstaklega. Ef fyrirtækið skiptir um eigendur eða starfsemin hættir skal Aðfangaeftirlitinu tilkynnt um það.

Skráning þeirra fóðurvara sem fyrirtækið framleiðir og/eða flytur inn á sér stað samkvæmt lið 5.0 í A-hluta 7. viðauka.

Sá sem framleiðir og/eða selur fóðurvörur skal tilgreina og bera ábyrgð á vöruupplýsingum sem krafist er á hverjum tíma skv. reglugerð þessari.

Sá sem framleiðir og/eða selur fóðurvörur skal geta sýnt fram á kaup, sölu og birgðir.

Viðurkenning

8. gr.

Í viðbót við skráningu, sbr. 7. gr. skal Aðfangaeftirlitið að auki viðurkenna fyrirtæki sem framleiða og/eða selja fóðurvörur sem innihalda aukefni ef sýnt er að skilyrðum 14. viðauka hafi verið fullnægt:

Framleiðendur sem framleiða eða markaðssetja aukefni og sérstök próteinefni samkvæmt 1. lið í D-hluta 14. viðauka.

Framleiðendur sem framleiða eða markaðssetja aukefni í samræmi við ákvæði 2. liðar D-hluta 14. viðauka

Framleiðendur sem framleiða til markaðssetningar eða einungis fyrir eigið býli fóðurvörur sem innihalda aukefni í samræmi við ákvæði 3. liðar D-hluta 14. viðauka.

Framleiðendur sem framleiða eða markaðssetja fóðurlöndur sem meðal annars eru framleiddar úr hráefnum sem innihalda mikið magn óæskilegra efna, sbr. ákvæði 1. liðar D-hluta 14. viðauka.

Framleiðendur sem reka eina eða fleiri tegundir starfsemi sem um getur í 1. – 4. lið en falla ekki undir þá liði eða framleiða eingöngu fyrir eigið býli fóðurlöndur sem innihalda aukefni eða forblöndur með aukefnum sem um getur í 3. viðauka.

Til að fá viðurkenningu þarf fyrirtækið að uppfylla kröfur um tæki/búnað, starfsfólk, framleiðslu, gæðaeftirlit, geymslu, vottun ofl. sem fram koma í 14. viðauka.

Viðurkennd fyrirtæki skulu halda skrá yfir framleiðslu, birgðir og sölu og gefa skýrslu þar að lútandi, sbr. ákvæði í B- og C-hluta 14. viðauka.

Framkvæmd

9. gr.

Við skráningu fær fyrirtæki sérstakt skráningarnúmer sem gildir á öllu EES-svæðinu. Einnig fær hver vörutegund eða flokkur vörutegunda sem það framleiðir eða flytur inn og skráð er hjá Aðfangaeftirlitinu sérstakt skráningarnúmer.

Skráningu og viðurkenningu framleiðanda sbr. 7. og 8. gr. skal afturkalla ef hann leggur niður starfsemi sína eða í ljós kemur að hann uppfyllir ekki lengur grundvallarskilyrði fyrir starfsemi sinni og lagar sig ekki að þeim skilyrðum innan hæfilegs frests. Skráningu vöru skal afturkalla ef varan uppfyllir ekki lengur þau skilyrði sem sett eru eða lágu til grundvallar skráningu hennar eða breytingar hafa verið gerðar á henni án þess að tilkynna þær til Aðfangaeftirlitsins.

Öll skjöl er varða skráningu og/eða viðurkenningu skulu vera á íslensku eða ensku.

Skráningu og viðurkenningu framleiðanda skal breyta ef hann lýsir því yfir að hann reki starfsemi sem er til viðbótar þeirri starfsemi sem fyrst var skráð eða kemur í stað hennar. Skráningu vöru skal breyta ef framleiðandi tilkynnir um breytingar á vörunni og þær eru í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

E. Hrein fóðurefni (gildir um fóðurvörur sem seldar eru búfjár- og gæludýraeigendum)

10. gr.

Einungis má selja fóðurefni sem tilgreind eru í B-hluta 2. viðauka sem hrein fóðurefni ef þau eru í samræmi við lýsinguna í 3. dálki.

Selja má önnur hráefni þegar þeim hefur verið gefið nafn sem kemur í veg fyrir að þeim verði ruglað saman við fóðurefni sem eru tilgreind í B-hluta 2. viðauka.

Ef nauðsynlegt reynist, með tilliti til geymslu, vinnslu eða flutnings má bæta bindiefnum í fóðurefni sem tilgreind eru í B-hluta 2. viðauka, án þess að litið sé á fóðurvöruna sem fóðurblanda. Íblandað magn af bindiefninu má ekki fara yfir 3% af heildarþyngdinni.

F. Fóðurblandur

11. gr.

Við framleiðslu á fóðurblandum má einungis nota:

fóðurefni sem tilgreint er í B-hluta 2. viðauka og önnur fóðurefni sem fella undir reglugerð þessa, að því tilskildu að þau séu ósvikin, fersk og fullnægjandi að gæðum, holl dýrum og óskaðleg mönnum og umhverfi.

Krafist er að fóðurblanda sé einsleit og uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 5. viðauka.

G. Gerjunarafurðir, aminosýrur, einföld N-sambönd (NPN) o.fl. vörur

12. gr.

Einungis má selja vöru sem tilheyrir vöruflokki sem tilgreindur er í 1. dálki A-hluta 4. viðauka og framleidd er til að bæta beint eða óbeint próteini eða köfnunarefni í fóðurvörur og fóðurvörur sem innihalda þessa vöru, að því tilskildu að:

varan sé tilgreind í 2. dálki A-hluta 4. viðauka, enda hafi henni verið lýst í samræmi við ákvæði sem í gildi eru á EES-svæðinu.

varan uppfylli kröfurnar í 3. – 5. dálki A-hluta 4. viðauka.

varan sé einungis notuð fyrir dýrategundir og samkvæmt þeim skilyrðum sem um getur í 6. – 7. dálki A-hluta 4. viðauka.

H. Aukefni

Almennt

13. gr.

Einungis er heimilt að nota sem aukefni í fóðurvörur efni og blöndur sem tilgreindar eru í D-hluta 3. viðauka.

Einungis má nota aukefnin í samræmi við fyrirmæli í 3. viðauka, enda hafi þeim verið lýst og þau leyfð í samræmi við ákvæði sem í gildi eru á EES- svæðinu.

Einungis má selja aukefni sem fjallað er um í 1.-3. lið 8. gr. þeim sem hafa verið viðurkenndir framleiðendur og seljendur á forblöndum, í samræmi við 14. viðauka.

Einungis má selja forblöndur sem fjallað er um í 4. lið 8. gr. þeim sem hafa verið viðurkenndir framleiðendur og seljendur á fóðurlöndum, í samræmi við 14. viðauka.

Þau íblöndunarefni sem fjallað er um í 16. lið 3. viðauka má nota til votverkunar.

Óheimilt er að selja eða nota innanlands fóðurvörur sem í hefur verið bætt vaxtarhvetjandi efnunum.

Lyf o.fl.

14. gr.

Aðfangaeftirlitið getur heimilað sem lið í lækningu og með samþykki Yfirdýralæknis að setja megi ákveðið magn af lyfi í einstaka fóðurvöru fyrir nánar tilgreinda dýrategund. Slík fóðrun er á ábyrgð dýralæknis, sbr. m.a. VIII. kafla reglugerðar nr. 403/1986 um varnir gegn fisksjúkdómum og heilbrigðiseftirlit með fiskeldisstöðvum.

I. Pökkun og merking fóðurvara

Almennt

15. gr.

Vörulýsingar skulu skv. ákvæðum í 7., 8., 9. og 10. viðauka koma fram á umbúðunum, áfestum merkimiða, fylgiseðli, fylgiskjali eða á auglýsingaspjaldi. Upplýsingar skulu vera á íslensku og vera auðsýnilegar, læsilegar og óafmáanlegar. Aðfangaeftirlitið getur veitt undanþágu til að upplýsingar sem eru á gæludýrafóðri séu á ensku, dönsku, norsku eða sænsku, enda sé kaupanda tryggð skrifleg íslensk þýðing við kaup vörunnar óski hann þess. Allar fóðurvörur sem framleiddar eru til útflutnings skulu merktar á einu opinberu tungumáli kaupanda.

Pökkun og merking fóðurvara – að undanskildum aukefnum

16. gr.

Þegar fóðurvörur (að undanskildum aukefnum) eru seldar skulu þær vera pakkaðar í samræmi við ákvæði í A-hluta 6. viðauka og merktar í samræmi við ákvæðin í 2., 7., 8. og 9. viðauka. Meðferð fóðurs og umbúða skal vera í samræmi við ákvæði C-hluta 6. viðauka.

Ekki er skylt að gefa vörulýsingu á fóðurefnum sem fyrirtæki selja sin á milli til fóðurlöndugerðar.

17. gr.

Lýsingar á efnasamsetningu í samræmi við lið 2.0 í D-hluta 9. viðauka og á vörum sem fjallað er um í 12. gr. skulu samsvara því innihaldi sem hægt er að sýna fram á við eftirlit með viðurkenndum efnagreiningaraðferðum, sbr. ákvæði í 12. viðauka.

Pökkun og merking aukefna og forblandna þeirra

18. gr.

Við sölu á aukefnum (óblönduðum) og forblöndum þeirra skulu þau vera pökkuð í samræmi við ákvæði í B-hluta 6. viðauka og meðferð þeirra í samræmi við ákvæði C-hluta í

6. viðauka og merkt í samræmi við ákvæðin í 10. viðauka. Ef gefnar eru upplýsingar til viðbótar við ákvæðin í 10. viðauka skulu þær vera aðskildar frá þeim upplýsingum sem krafist er. Ákvæði þetta gildir ekki um vörur sem afhentar eru framleiðendum fóðurblandna eða birgjum þeirra.

Merking fóðurvara sem innihalda aukefni

19. gr.

Til viðbótar því sem krafist er samkvæmt 16. gr. skal merking fóðurvara sem innihalda aukefni vera í samræmi við ákvæðin í B-hluta í 10. viðauka. Ákvæði þetta gildir ekki um vörur sem afhentar eru framleiðendum fóðurblandna eða birgjum þeirra.

J. Eftirlit Úrtakseftirlit

20. gr.

1. Úrtakseftirlit skal fara fram:
 - a) með reglulegu millibili;
 - b) ef grunur leikur á að ákvæði séu ekki uppfyllt;
 - c) með aðferðum sem samræmast markmiðinu, einkum með tilliti til áhættu og fenginnar reynslu.
2. Úrtakseftirlit skal taka til allra stiga framleiðslu og vinnslu, millistiga í framleiðslu fyrir markaðssetningu, að meðtöldum innflutningi, og til notkunar fóðurvara. Aðfangaeftirlitið skal velja það eða þau stig sem þjóna best tilgangi eftirlitsins.
3. Úrtakseftirlit skal yfirleitt fara fram án nokkurs fyrirvara.
4. Úrtakseftirlit skal einnig taka til notkunar sem er bönnuð í tengslum við fóður.

Sýnataka úr vörum

21. gr.

Í því skyni að nauðsynlegt eftirlit geti farið fram skal Aðfangaeftirlitið hafa aðgang að stöðum þar sem landbúnaðarframleiðsla fer fram og þar sem fóðurvörur eru framleiddar, geymdar eða notaðar.

K. Inn- og útflutningur Innflutningseftirlit

22. gr.

Við innflutning frá ríkjum utan EES-svæðisins skal Aðfangaeftirlitið sannprófa skjöl vegna hverrar sendingar og sannprófa auðkenni með slembiúrtaki til að ganga úr skugga um:

- tegund,
- uppruna,
- viðtökustað
- samræmi vara með því að kanna ástand með slembiúrtaki áður en þær eru markaðssettar og að þær séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

Í þessu skyni getur Aðfangaeftirlitið ákveðið sérstaka höfn eða annan komustað fyrir mismunandi vörutegundir.

Aðfangaeftirlitið getur á innflutningsstað, með óhlutdrægu slembiúrtaki, gengið úr skugga um að vörur sem fluttar eru inn frá landi á EES-svæðinu séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

23. gr.

[1. Ef eftirlitið leiðir í ljós að vörur standast ekki tilskildar kröfur skal banna innflutning þeirra eða markaðssetningu og fyrirskipa endursendingu þeirra eftir að lögbæru yfirvaldi í framleiðslulandi hefur verið tilkynnt þar um. Tilkynna skal Eftirlitsstofnun EFTA og aðildarríkjum EES-svæðisins þegar í stað um að vörunum hafi verið hafnað og tilgreina þau brot sem hafa komið í ljós.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. má aðfangaeftirlitið heimila eina af eftirfarandi aðgerðum svo fremi að tryggt sé að aðgerðirnar hafi ekki skaðleg áhrif á heilbrigði manna og dýra eða á umhverfið;

- aðlögun varanna að tilskildum kröfum innan nánar tiltekins frests,
- hreinsun, ef við á,
- gera vöruna skaðlausa, ef við á,
- aðra viðeigandi meðhöndlun,
- notkun í öðrum tilgangi,
- förgun varanna.

Ef vörum er fargað, þær notaðar í öðrum tilgangi, endursendar til upprunalands eða gerðar skaðlausar, eins og að ofan greinir skal aðfangaeftirlitið án tafar gera þar til bærum lögaðila í sendingarlandinu viðvart.

Kostnaður sem stofnað er til vegna ráðstafana sem eru gerðar í samræmi við 1. og 2. mgr. hvílir á innflytjanda (handhafa leyfis) eða fulltrúa hans.

Aðfangaeftirlitið skal sjá til þess að skoðanir fari þannig fram að sem minnstar tafir verði á afhendingu fóðurvara og að skoðun leiði ekki til óréttmætra hindrana við markaðssetningu þeirra.

Framleiðendur sem eftirlit er haft með geta leitað álits annarra sérfræðinga ef tekin eru sýni, enda skulu viðmiðunarsýni varðveitt með innsigli.

Aðfangaeftirlitinu er heimilt að viðurkenna rannsóknastofur til að annast greiningu á sýnum.

2. Þeir sem bera ábyrgð á framleiðslu, dreifingu eða sölu á fõðri skulu án tafar tilkynna aðfangaeftirlitinu ef þeir hafa sannanir fyrir því að vara sem er ætluð til fõðurs og þeir hafa flutt inn á EES-svæðið frá þriðja ríki eða sett í dreifingu og eru með í geymslu eða ef vara;

- fer yfir hámarksviðmiðunargildi sem mælt er fyrir um í B lið I. viðauka, en ef farið er yfir þau má ekki gefa dýrum afurðina sem slíka eða blanda henni við aðrar afurðir sem eru ætlaðar í fõður,

- uppfyllir ekki önnur ákvæði reglugerðar nr. 340/2001, eða viðauka hennar eða stofnar heilbrigði manna eða dýra eða umhverfinu í alvarlega hættu vegna þess að þessi ákvæði eru ekki uppfyllt og með tilliti til þess til hvers þau eru ætluð.

3. Þeir sem bera ábyrgð á framleiðslu, dreifingu eða sölu á fõðri, skulu leggja fram allar upplýsingar sem gera kleift að sannreyna með nákvæmum hætti, viðkomandi vöru eða vörusendingu, ásamt eins ítarlegri lýsingu og mögulegt er, á þeirri hættu sem vara eða vörurnar gætu skapað. Jafnframt allar fyrirliggjandi upplýsingar sem eru nytsamlegar til að rekja feril vörunnar eða varanna.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 264/2003.

2. gr. Umflutningur

24. gr.

Ef vara sem flutt er inn frá ríki utan EES-svæðisins er flutt út til annars aðildarríkis EES-samningsins skal Aðfangaeftirlitið afhenda hlutaðeigandi lögaðila (útflytjanda) skjal sem samþykkt hefur verið á EES-svæðinu þar sem fram kemur hvers konar eftirlit var viðhaft og

hverjar niðurstöður þess eru. Í viðskiptaskjölunum skal vera tilvísun í þetta skjal. Sé viðkomandi vöru skipt upp í hluta skal ofangreint skjal fylgja sérhverjum hluta. Þetta ákvæði hefur þó ekki áhrif á rétt þess aðildarríkis EES-samningsins til að láta fara fram úrtakseftirlit.

Útflutningseftirlit

25. gr.

Aðfangaftirlitið skal sjá til þess að vörur [þ. á m. fóðurefni og fóður úr sjávarafli]¹⁾ sem senda á til annars aðildarríkis EES-samningsins [eða til þriðja lands]¹⁾ séu skoðaðar af jafnmikilli nákvæmni og þær sem ekki eru ætlaðar til útflutnings.

Ef grunur leikur á að kröfum sé ekki fullnægt skal Aðfangaftirlitið láta fara fram nauðsynlegt eftirlit og gera viðeigandi ráðstafanir ef grunurinn er staðfestur.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 264/2003.

L. Fóðurnefnd

26. gr.

Til aðstoðar Aðfangaftirlitinu skipar Landbúnaðarráðherra fóðurnefnd til fjögurra ára og skal nefndin vera ráðgefandi um framkvæmd eftirlits samkvæmt reglugerð þessari. Um skipun nefndarinnar og hlutverk fer skv. ákvæðum 2. mgr. 3. greinar laga nr. 22/1994 um eftirlit með fódri, áburði og sáðvöru.

M. Kostnaður

27. gr.

[Til að standa straum af kostnaði við framkvæmd aðfangaftirlitsins skal innheimta eftirlitsgjald sem skal vera 0,9% af innflutningsverði (c.i.f.) fóðurvöru að undanskildu fiskimjöli og lýsi en þar skal gjaldið vera 0,10% af innflutningsverði (c.i.f.), sem innheimt skal við tollafgreiðslu vörunnar og 0,9% af söluverði innlendirar fóðurvöru að undanskildu fiskimjöli og lýsi en þar skal gjaldið vera 0,10% (án vsk) af söluverði, sem innheimt skal tvisvar á ári samkvæmt söluskýrslum framleiðenda, á eyðublöðum aðfangaftirlitsins.]¹⁾ Gjald dagar eftirlitsgjalds skulu vera 1. mars fyrir tímabilið 1. júlí til 31. desember árið á undan og 1. september fyrir tímabilið 1. janúar til 30. júní viðkomandi ár, ár hvert. Sé gjaldið ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal reikna mánaðarlega dráttarvexti af því sem gjaldfallið er og eru dráttarvextir hinir sömu og hjá innlánsstofnunum samkvæmt auglýsingu Seðlabanka Íslands. Eftirlitsgjald má taka fjárnámi.

Standi framleiðandi ekki skil á upplýsingum sem nauðsynlegar eru til álagningar eftirlitsgjalds eða gögn um gjaldskylda vöru eru ófullnægjandi að mati Aðfangaftirlitsins er heimilt að áætla gjaldið og innheimta það samkvæmt þeirri áætlun. Aðfangaftirlitið skal skriflega tilkynna greiðanda gjaldsins um áætlunina. Telji greiðandi áætlunina ranga, getur hann innan 20 daga frá og með póstsendingardegi tilkynningarinnar um áætlun gjaldsins, krafist þess skriflega að Aðfangaftirlitið taki áætlunina til endurskoðunar. Skal sú krafa rökstudd með söluskram eða öðrum nauðsynlegum gögnum. Aðfangaftirlitið skal innan eins mánaðar frá lokum þessa frests gera greiðanda skriflega grein fyrir afgreiðslu á kröfu hans. Heimilt er greiðanda að skjóta lokaafgreiðslu Aðfangaftirlitsins til Landbúnaðarráðherra og skal skrifleg og rökstudd beiðni þar um hafa borist ráðherra innan þriggja mánaða frá móttöku bréfs Aðfangaftirlitsins. Beiðni um endurskoðun á áætlun gjaldsins eða deila um gjaldskyldu frestar ekki eindaga eftirlitsgjaldsins, né leysir undan neinum viðurlögum sem lögð eru við vangreiðslu þess. Ef gjaldið er lækkað samkvæmt afgreiðslu Aðfangaftirlits eða úrskurði ráðherra skal endurgreiðsla þegar fara fram.

Landbúnaðarráðherra gefur út gjaldskrá fyrir Aðfangaeftirlitið þar sem m.a. er kveðið á um gjöld sem ber að greiða vegna raunkostnaðar við skráningu og viðurkenningu fyrirtækja, skv. D. lið I. kafla og vegna viðhalds þessara skráninga og viðurkenninga. Auk þess skal kveðið á um upphæð sértækra eftirlitsgjalda vegna sérstakra rannsókna sem kanna að þurfa að gera á vörum.

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 502/2005 sem var birt og tók gildi 30. maí 2005.*

N. Viðurlög

28. gr.

Brot á þessari reglugerð varða refsingu samkvæmt 9. gr. laga nr. 22/1994 um eftirlit með fóðri, áburði og sáðvöru. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

O. Undanþágur

29. gr.

Landbúnaðarráðherra getur að fengnum meðmælum Aðfangaeftirlitsins veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugerðar hvað varðar framleiðslu fyrir innanlandsmarkað.

P. Gildistaka

30. gr.

[Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 22/1994 um eftirlit með fóðri, áburði og sáðvöru og með hliðsjón af, eftirtöldum tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar: 71/250/EBE, 71/393/EBE, 72/199/EBE, 73/46/EBE, 73/47/EBE, 76/371/EBE, 76/372/EBE, 78/633/EBE, 80/509/EBE, 80/511/EBE, 80/695/EBE, 81/680/EBE, 81/715/EBE, 82/475/EBE, 82/957/EBE, 84/4/EBE, 85/509/EBE, 86/174/EBE, 86/530/EBE, 87/235/EBE, 88/485/EBE, 89/520/EBE, 90/439/EBE, 91/248/EBE, 91/334/EBE, 91/336/EBE, 91/357/EBE, 91/508/EBE, 91/620/EBE, 92/64/EBE, 92/89/EBE, 92/95/EBE, 92/99/EBE, 92/113/EBE, 93/26/EBE, 93/27/EBE, 93/28/EBE, 93/55/EBE, 93/56/EBE, 93/107/EBE, 93/117/EB, 94/14/EB, 94/17/EB, 94/39/EB, 94/40/EB, 94/41/EB, 94/50/EB, 94/77/EB, 95/9/EB, 95/10/EB, 95/11/EB, 95/33/EB, 95/37/EB, 95/55/EB, 96/7/EB, 96/66/EB, 97/6/EB, 97/47/EB, 97/72/EB, 98/51/EB, 98/54/EB, 98/64/EB, 98/67/EB, 98/68/EB, 98/87/EB, 98/88/EB, 99/27/EB, 99/29/EB, 99/61/EB, 99/76/EB, 99/79/EB, tilskipunum ráðsins: 70/373/EBE, 70/524/EBE, 72/275/EBE, 79/373/EBE, 82/471/EBE, 83/228/EBE, 84/587/EBE, 86/354/EBE, 87/153/EBE, 90/44/EBE, 91/681/EBE, 93/74/EBE, 93/113/EB, 93/114/EB, 95/53/EB, 95/69/EB, 96/24/EB, 96/25/EB, 96/51/EB, 97/40/EB, 99/20/EB, reglugerða framkvæmdastjórnarinnar nr. 1436/98, 2316/98, 2374/98, 2785/98, 2786/98, 2788/98, 45/1999, 639/1999, 866/1999, 1245/1999, 1411/1999, 1594/1999, 1636/1999, reglugerð ráðsins nr. 2821/98, ákvörðuna framkvæmdastjórnarinnar 85/382/EBE, 91/516/EBE, 92/508/EBE, 95/274/EB, 97/582/EB, 99/420/EB, 2001/9/EB og ákvörðuna ráðsins 98/728/EB og 2000/766/EB. Reglugerðin tekur gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 650/1994 um eftirlit með fóðri og breytingar á henni nr. 718/1995, 510/1996, 553/1998, 263/1999 og 76/2001.]¹⁾

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 381/2001.*

Bráðabirgðaákvæði.

Þrátt fyrir ákvæði 27. gr. skal gjaldið sem þar er ákveðið 0,9% vera 0,5% til og með 30. júní 2001.

3. viðauki¹⁾

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald	Önnur ákvæði
3	Saccharomyces cerevisiae NCYC Sc 47	Efnablanda <i>Saccharomyces cerevisiae</i> sem inniheldur að lágmarki: 5×10^9 CFU/g aukefnis	Mjólkurkýr	—	4×10^8	2×10^9	Í notkunareiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun Magn <i>Saccharomyces cerevisiae</i> í dagskammti skal ekki fara yfir $5,6 \times 10^9$ CFU á hver 100 kg líkamsþyngdar. $8,75 \times 10^9$ CFU er bætt við á hver umfram 100 kg líkamsþyngdar
5	Saccharomyces cerevisiae CBS 493.94	Efnablanda <i>Saccharomyces cerevisiae</i> sem inniheldur að lágmarki: 1×10^8 CFU/g aukefnis	Mjólkurkýr	—	5×10^7	$3,5 \times 10^8$	Í notkunareiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun Magn <i>Saccharomyces cerevisiae</i> í dagskammti skal ekki fara yfir $1,2 \times 10^9$ CFU á hver 100 kg líkamsþyngdar. $1,7 \times 10^8$ CFU er bætt við á hver umfram 100 kg líkamsþyngdar
19	Streptococcus infantarius CNCM I-841 Lactobacillus plantarum CNCM I-840	Blanda: Streptococcus infantarius og Lactobacillus plantarum sem inniheldur að lágmarki: Streptococcus infantarius 0.5	Kálfar	6 mánuðir	Streptococcus infantarius: 1×10^9 Lactobacillus plantarum: $0,5 \times 10^9$	Streptococcus infantarius: 1×10^9 Lactobacillus plantarum: $0,5 \times 10^9$	Í notkunareiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun

					$\times 10^9$ CFU/g			
					og:			
					Lactobacillus			
					plantarum $2 \times$			
					10^9 CFU/g			
20	Bacillus licheniformis DSM 5749 Bacillus subtilis DSM 5750 (í hlutfallinu 1/1)	Blanda: Bacillus licheniformis og Bacillus subtilis sem inniheldur að	Gyltur	15 daga fyrir got og á mjólkur-skeiði	$0,96 \times 10^9$	$1,92 \times 10^9$	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun	
	Eldissvín	—	$0,48 \times 10^9$	$1,28 \times 10^9$	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun			
	Eldiskjúklingar	—	$3,2 \times 10^9$	$3,2 \times 10^9$	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun Má nota í fôðurlöndur sem innihalda hin leyfðu hníslalyf: amprólíum/etópabat, díklasúríl, halófúgínón, metíklórpindól/metýl-bensókat, natríummónensín, níkarbasín, róbenidín og natríumsalínómýsín			
	Eldiskalkúnar	—	$1,28 \times 10^9$	$3,2 \times 10^9$	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal			

					tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun		
					Má nota í fæðublöndur sem innihalda hin leyfðu hníslalyf: amprólíum/etópabat, díklasúríl, halófúgínón, metíklórpindól/metýlbensókat, natríummónensín, nífúrsól og róbenidín		
	Kálfar	6 mánuðir	$1,28 \times 10^9$	$1,6 \times 10^9$	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun		
21	Enterococcus faecium DSM 3530	Efnablanda Enterococcus faecium sem inniheldur að lágmarki: $2,5 \times 10^9$ CFU/g	Kálfar	6 mánuðir	1×10^9	1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 501/2005 sem var birt og tók gildi 21. maí 2005. Viðaukar ekki birtir hér.

Úr reglugerð

nr. 341/2001 um geislun matvæla með jónandi geislun.

I. KAFLI.

Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessir gildir um framleiðslu, innflutning og markaðssetningu matvæla sem geisluð eru með jónandi geislun.

Reglugerðin gildir ekki um:

- a) Matvæli sem verða fyrir jónandi geislun frá mæli- og eftirlitstækjum með hámarksorkuna 10 MeV ef um röntgentæki er að ræða, 14 MeV ef um nifteindir er að ræða og 5 MeV ef um aðra geislagjafa er að ræða ef upptekinn geislaskammtur frá nifteindageislun er lægri en 0,01 Gy og lægri en 0,5 Gy frá annars konar geislun,
- b) Geislun matvæla fyrir sjúklinga sem fá dauðhreinsaðan mat undir eftirliti lækna eða annars heilbrigðisstarfsfólks.

2. gr.

Skilgreiningar.

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi orða og orðasambanda sem hér segir:

Geislun matvæla er meðhöndlun matvæla með jónandi geislun.

Geislaskammtur er heildarorkuaukning í sýninu deilt með massa þess í kílóum.

Gy (Gray) er mælieining fyrir geislaskammt og samsvarar 1 J/kg

Jónandi geislun er orkumikil geislun sem getur jónað sameindir. Gammageislun og röntgengeislun er jónandi geislun. Rafeindir eru líka jónandi geislun.

Matvæli eru hvers konar vörur sem ætlaðar eru mönnum til neyslu, þar með talið neysluvatn. Í reglugerð þessari teljast innihaldsefni einnig til matvæla.

IV. KAFLI

Ýmis ákvæði og gildistaka.

9. gr.

Innflutningur á geisluðum matvælum frá ríkjum utan EES-svæðisins.

Óheimilt er að flytja inn geisluð matvæli frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins nema að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

- a) Að matvælin uppfylli öll skilyrði sem sett eru í reglugerð þessari;
- b) að fylgiskjöl með nafni og heimilisfangi viðurkenndrar geislunarstöðvar, þar sem geislun var framkvæmd, fylgi vörunni og að í þeim komi fram þær upplýsingar sem farið er fram á í 5. gr.;
- c) að geislunarstöðin þar sem geislunin var framkvæmd sé viðurkennd á Evrópska efnahagssvæðinu.

10. gr.

Nýjar upplýsingar.

Komi fram nýjar upplýsingar eða nýtt mat á fyrirliggjandi upplýsingum sem sýna með óbyggjandi hætti að geislun á ákveðnum matvælum leiði til hættu á heilsutjóni getur Hollustuvernd ríkisins sett tímabundið bann við sölu og dreifingu viðkomandi matvæla þrátt fyrir að geislunin uppfylli skilyrði reglugerðar þessarar.

11. gr.

Eftirlit.

Heilbrigðisnefndir hafa, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hver á sínum stað eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt.

Innlendur framleiðandi og innflytjandi eða umboðsaðili, ef um innflutta vöru er að ræða, er ábyrgur fyrir því að geisluð matvæli sem hér eru á markaði séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Leiði athuganir í ljós að geisluð matvæli uppfylli ekki ákvæði þessarar reglugerðar skal viðkomandi heilbrigðisnefnd, að höfðu samráði við Hollustuvernd ríkisins, krefjast þess að sá er sekur gerist um brot greiði allan kostnað sem leitt hefur af útvegum sýna og rannsóknum á þeim.

12. gr.

Pvingunarúræði og viðurlög.

Með brot gegn reglugerð þessari skal farið samkvæmt 30. gr. laga nr. 93/1995 um matvæli. sbr. VIII. kafla laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir, með síðari breytingum, nema þyngri refsing liggja við samkvæmt öðrum lögum.

13. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. gr. laga nr. 93/1995 um matvæli.

Reglugerðin er sett með hliðsjón af XII. kafla II. viðauka EES-samningsins (tilskipanir 2/1999 og 3/1999).

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu.

Reglugerð

nr. 540/2001 um tímabundna endurgreiðslu 2/3 hluta virðisaukaskattsvegna kaupa eða leigu hópferðabifreiða.

Gildissvið.

1. gr.

Eftir ákvæðum reglugerðar þessarar geta þeir sem leyfi hafa til fólksflutninga í atvinnuskyni samkvæmt lögum nr. 13/1999 um skipulag á fólksflutningum með hópferðabifreiðum fengið endurgreidda 2/3 hluta þess virðisaukaskatts sem greiddur var/er vegna kaupa eða leigu hópferðabifreiða 1. september 2000 til 31. desember 2003.

Skilyrði fyrir endurgreiðslu.

2. gr.

Endurgreiðsluheimild skv. 1. gr. er bundin við hópferðabifreiðir, sem nýskráðar eru á tímabilinu 1. september 2000 til 31. desember 2003 og búnar eru aflvélum samkvæmt EURO2 staðli ESB, eða sambærilegum aflvélum. Með hópferðabifreið er átt við ökutæki sem aðallega er ætlað til fólksflutninga og skráð er fyrir 18 menn eða fleiri að meðtöldum ökumanni. Heimildin tekur ekki til almenningsvagna.

Endurgreiðslubeiðni.

3. gr.

Sækja skal um endurgreiðslu til tollstjórans í Reykjavík á sérstökum eyðublöðum í því formi sem tollstjórinn í Reykjavík ákveður.

Með umsókn skulu fylgja gögn sem sýni fram á að krafa 2. gr. reglugerðar þessarar um aflvél samkvæmt EURO2 staðli ESB, eða sambærilega aflvél, sé uppfyllt.

Með umsókn skal fylgja frumrit sölureiknings eða greiðsluskjal frá tollyfirvöldum þar sem virðisaukaskattur af kaupverði kemur sérstaklega fram. Þessi skjöl skal stimpla við endurgreiðslu og endursenda umsækjanda að lokinni afgreiðslu.

Þegar um leigu er að ræða skal afrit af leigusamningi fylgja með umsókn. Jafnframt skulu fylgja frumrit sölureikninga þar sem virðisaukaskattur af leigugjaldi kemur sérstaklega

fram. Þessi skjöl skal stimpla við endurgreiðslu og endursenda umsækjanda að lokinni afgreiðslu.

Sölureikningar skulu uppfylla form- og efniskröfur skv. II. kafla reglugerðar nr. 50/1993, um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattsskyldra aðila.

Afgreiðsla á umsóknnum.

4. gr.

Tollstjórinn í Reykjavík afgreiðir beiðnir um endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari. Hann skal rannsaka endurgreiðslubeiðni og getur í því sambandi krafð umsækjanda og viðsejanda hans nánari skýringa á viðskiptunum.

Tollstjórinn í Reykjavík annast endurgreiðslu.

5. gr.

Röng skýrslugjöf eða framlagning rangra eða villandi gagna, svo og röng upplýsingagjöf látin í té í því skyni að fá endurgreiðslu á virðisaukaskatti samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, varðar við 40. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í lögum nr. 57/2001, um breyting á lögum um virðisaukaskatt nr. 50/1988, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi.

Reglugerð

nr. 541/2001 um endurgreiðslu virðisaukaskatts vegna sölu hópferðabifreiða úr landi, sbr. reglugerð nr. 556/2002 um breytingu á henni.

Gildissvið.

1. gr.

Eftir ákvæðum reglugerðar þessarar skal endurgreiða rekstraraðilum hópferðabifreiða, sem leyfi hafa samkvæmt lögum nr. 13/1999 um skipulag á fólksflutningum með hópferðabifreiðum, 19,68% af söluverði hópferðabifreiða sem þeir sannanlega selja úr landi, sbr. þó 2. mgr.

Endurgreiða skal rekstraraðilum hópferðabifreiða, sem nýskráðar eru á tímabilinu 1. september 2000 til 31. desember 2003 og notið hafa endurgreiðslu virðisaukaskatts skv. lögum nr. 57/2001, um breyting á lögum um virðisaukaskatt nr. 50/1988, 6,56% af söluverði hópferðabifreiða sem þeir sannanlega selja úr landi.

Endurgreiðslubeiðni.

2. gr.

Sækja skal um endurgreiðslu á sérstöku eyðublaði í því formi sem tollstjórinn í Reykjavík ákveður.

[Réttur til endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari fellur niður ef umsókn um endurgreiðslu berst tollstjóranum í Reykjavík eftir að sex ár eru liðin frá því að réttur til endurgreiðslu stofnaðist.]¹⁾

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 556/2002.*

Afgreiðsla á umsóknum og skilyrði endurgreiðslu.

3. gr.

Tollstjórinn í Reykjavík afgreiðir beiðnir um endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari og annast endurgreiðslu.

Skilyrði endurgreiðslu er að í beiðni um endurgreiðslu sé sýnt fram á með fullnægjandi hætti að mati tollstjóra að hópferðabifreiðin hafi verið seld úr landi.

Tollstjórinn í Reykjavík skal rannsaka endurgreiðslubeiðni og getur hann í því sambandi krafist umsækjanda nánari skýringa á viðskiptunum. Með beiðni um endurgreiðslu skal fylgja frumrit sölureiknings eða greiðsluskjal frá tollyfirvöldum þar sem fram kemur söluverð hópferðabifreiðar með áritaðri staðfestingu tollgæslunnar á því að hópferðabifreið samkvæmt reikningnum hafi verið seld úr landi.

4. gr.

Röng skýrslugjöf eða framlagning rangra eða villandi gagna, svo og röng upplýsingagjöf látin í té í því skyni að fá endurgreiðslu á virðisaukaskatti samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, varðar við 40. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 6. gr. laga nr. 105/2000, um breyting á lögum um virðisaukaskatt nr. 50/1988, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi.

30. desember 2004 2801 Nr. 1101

Reglugerð

nr. 905/2001 um einkennisbúninga, merki og búnað tollgæslunnar.

1. gr.

Klæðaburður.

Tollverðir skulu ganga í einkennisbúningum við störf sín. Tollvörðum er heimilt að vera án einkennisjakka og einkennishúfu við störf innandyra og við akstur tollbifreiða. Jafnframt er tollvörðum heimilt að vera án einkennisjakka við störf utandyra á góðviðrisdögum. Þegar tollverðir sinna sérstökum skammtímaverkefnum, mega þeir, í samráði við tollstjóra, vera óeinkennisklæddir.

Einkennisklæddur tollvörður skal ganga með einkennishúfu utanhúss. Tollverðir, sem kenna við Tollskóla ríkisins, skulu vera einkennisklæddir við kennslu.

Tollstjórar geta ákveðið að tollverðir séu óeinkennisklæddir við störf, enda sinni þeir þannig verkefnum, að ekki sé talið nauðsynlegt eða æskilegt að þeir klæðist einkennisfatnaði. Þeir skulu koma einkennisklæddir til starfa þegar tollstjóri ákveður. Samkvæmt ákvörðun tollstjóra er tollvörðum heimilt að klæðast skyrtu 2, með eða án bindis, með einkennisfötum 2, 3 og samfestingum. Tollstjórinn í Reykjavík ákveður lit og gerð skyrtu 2.

Í heiðursverði skulu tollverðir klæðast einkennisfötum 1, hvítum hönskum og svörtum einkennisskóm. Heimilt er að klæðast regnfrakka sem yfirhöfn.

2. gr.

Einkennisföt 1.

Einkennishúfa 1 skal vera með 5 cm breiðri uppstandandi gjörð, 6 cm reisu að framan og 4 cm að aftan, kringlóttum hvítum kolti, svörtu gljáleðursskyggni og 14 mm hökuól, sem fest sé á gjörðina með tveimur litlum einkennishnöppum. Á gjörð skal vera gylltur borði, 10 mm breiður og á honum að framan ofið hringmerki (kokarde) í íslensku fánalitunum. Á reisu að framan og niður á gjörðina skal vera á 5 cm háum skjaldlaga grunni úr svörtu klæði tollmerki úr gylltum málm sem þannig skal gert: Bókstafurinn T, 4 cm háur og skjaldarmerki Íslands, 2,5 cm hátt, felld yfir legg stafsins. Einkennishúfa 1 skal borin með jakka 1 og regnfrakka.

Skyrta skal vera hvít úr lipru, slitsterku efni sem er auðvelt í umhirðu. Hún skal vera með hefðbundnum skyrtukraga, hálf- eða heilerna eftir óskum notanda.

Hálsbindi skal vera úr svörtu taui með föstum hnút og fest með teygju eða klemmu. Nota skal bindisnælu með tollmerkinu, sem úthlutað er með einkennissfatnaði. Þó er heimilt að nota bindisnælu með merki Tollvarðafélags Íslands. Bindisnæla skal borin á miðju bindi.

Jakki 1 skal vera úr svörtu efni með útálleggjandi hornum og kraga, tvíhnepptur með fjórum einkennishnöppum af stærri gerð og axlarsprotum úr mjúku plastefni. Lengd axlarsprotu skal vera 14 til 15 cm, breidd við ermasaum 5 cm en 4 cm við kraga. Sá endi sprotans sem er nær kraga skal sniðinn í odd. Axlarsprotar skulu klæddir sama efni og er í jakkanum, vera með gylltum borðum og festir með einkennishnappi. Á hvorri ermi, fremst meðfram ermasaumi, skulu vera 3 einkennishnappar af minni gerð, sá neðsti 2,5 til 3 cm frá brún. Jakkinn skal vera með tveimur innri vösum með loki og brjóstvasa vinstra megin. Þar sem það á við skal neðsti einkennisborði á jakkaermum vera 8 cm frá brún.

Buxur 1 skulu vera úr sama efni og jakki 1, fódraðar með lipru, slitsterku fódri. Þær skulu vera síðar, án uppabrota, með tveimur skálleggjandi hliðarvösum og tveimur vösum að aftan. Við buxurnar skal nota svart leðurbelti með einfaldri sylgju eða svört axlabönd.

Regnfrakki skal vera úr vatnsvörðu, svörtu öndunarefni, heilfóðraður með fódri sem hentar ytra byrðinu. Saumar skulu límdir að innan. Brjóstvasi skal vera vinstra megin í fódri. Frakkinn skal vera einhnepptur að framan upp í háls með 5 stórum einkennishnöppum og einföldum kraga með standi. Fyrir neðan mitti á framstykkjum skulu vera innanleggjandi vasar með loki sem sitji þvert á framstykkjum. Ermar skulu vera ísettar tvísaumsermar. Á öxlum skulu vera sprotar, 4,5 cm breiðir og 14 til 15 cm á lengd, klæddir sama efni og er í frakkanum, saumaðir við axlarbrún og festir niður með litlum einkennishnappi nær kraga. Smeygar með tilheyrandi stöðueinkennum skulu dregnir upp á sprotana.

3. gr.

Einkennisföt 2.

Einkennishúfa 2 skal vera úr svörtu, sterku efni með hörðu deri, klæddu sama efni. Hún skal fódruð með hentugu efni. Framstykki húfunnar skal vera úr stífu efni og á því einkennismerki fyrir miðju. Á mörkum ders og framstykkis skal vera borði, festur til hliðar við framstykkið með litlum einkennishnöppum. Innan í húfunni skulu vera eyrnahlífar sem hægt sé að taka niður. Þær skulu vera úr mjúku, hlýju efni, sem sé bryddað með teygju þannig að þær falli vel yfir eyrun.

Við einkennisföt 2 skal að jafnaði nota hvíta skyrtu nema annað sé ákveðið, samanber 3. mgr. 1. gr.

Við einkennisföt 2 skal eftir aðstæðum nota einkennishúfu 2 eða 3. Tollstjóri getur heimilað við ákveðnar aðstæður að notuð sé einkennishúfa 1 með einkennisfötum 2.

Jakki 2 skal vera úr svörtu, vatnsvörðu efni af vandaðri gerð og skal hann ná vel niður fyrir mitti. Hann skal lokast að framan með sterkum rennilás sem vindhlíf fellur yfir og er hneppt með 4 stórum einkennishnöppum. Jakkinn skal vera með kraga með standi og skulu standurinn og undirkraginn hafa ástungið límfóður. Á framstykkið jakkans skulu vera tveir brjóstvasar með fellingum og loki sem hneppist með lítilli einkennismellu. Vasi fyrir handtalstöð skal vera innanliggjandi með loki er lokist með riflás. Ermabrúnir skulu vera bryddaðar með leðri. Innan í ermum skulu vera vindhlífar úr ytrabyrði, saumaðar við fóður og þrjónað stroff framan á vindhlíf.

Á báðum öxlum skulu vera axlarsprotar úr sama efni og er í jakkanum, 4,5 cm breiðir og 14 til 15 cm langir, sniðnir í odd, smeltir upp á öxl með einkennismellu af minni gerð. Smeygar með tilheyrandi stöðueinkennum skulu dregnir upp á sprotana. Á miðjum streng skal vera endurskinsborði, 5 cm breiður og 30 til 35 cm langur að aftan og 5 cm breiður og 20 til 24 cm langur hvorum megin að framan. Á ermum skal vera 5 cm breiður endurskinsborði allan hringinn, 8 cm frá brún. Endurskinsborða á ermum skal sleppt þegar gylltir borðar koma á ermar sem stöðueinkenni. Á baki jakkans skal standa orðið TOLLGÆSLAN, stafir af stafagerðinni Arial, 5 cm á hæð, gerðir úr endurskini. Armmerki skulu vera á báðum ermum.

Buxur 2 skulu vera úr svörtu, slitsterku efni sem líkustu efni í jakka 2. Þær skulu vera síðar, án uppbrota með tveimur skálíggjandi hliðarvösuum við streng og tveimur vösuum að aftan. Á skálmum skal vera vasi með fellingum og renningi sem saumaður er hornrétt á hliðarsaum. Við buxurnar skal nota svart leðurbelti með einfaldri sylgju eða svört axlabönd.

4. gr.

Einkennisföt 3.

Einkennishúfa 3 (kuldahúfa) skal vera úr svörtu, vönduðu efni. Framan á húfunni skal vera einkennismerki fyrir miðju.

Við einkennisföt 3 skal að jafnaði nota hvíta skyrtu nema annað sé ákveðið, samanber 3. mgr. 1. gr.

Við einkennisföt 3 skal eftir aðstæðum nota einkennishúfu 2 eða 3, sbr. 1. og 2. mgr. 3. gr. Tollstjóri getur heimilað við ákveðnar aðstæður að notuð sé einkennishúfa 1 með einkennisfötum 3.

Jakki 3 skal vera úr svörtu, vatnsvörðu öndunarefni og fóðraður með öndunarneti í bol, ermum og hettu. Sídd hans skal vera sem nemur 1/2 líkamshæð mælt í miðju baki frá hálsmáli. Að framan skal hann lokast með tveggja sleða rennilás og tvöföldum vindlista sem lokist með riflás. Á vindlista skulu vera 5 einkennismellur. Jakkinn skal opnast á báðum hliðum að neðan og lokast með rennilás og riflás. Á jakkanum skal vera fóðruð hetta sem hægt er að brjóta inn í kraga sem staðið geti uppréttur að hálsi. Hann skal vera með talstöðvarvasa í fóðri vinstra megin, í brjóstthæð. Á framstykkið skulu vera tveir brjóstvasar með fellingum og loki sem lokist með riflás og einkennismellu. Tveir stórir vasar skulu vera neðan mittis með loki sem festist í hliðarsaum. Opi vasanna skal lokað með rennilás en lokin fest niður með riflás á hornum og einkennismellu. Ermar skulu dregnar saman neðst með 5 cm ermálíningu sem hafi teygju í helmingnum og riflás á spæl. Endurskinsborði, 5 cm breiður, skal vera neðst á fram- og afturstykki og ná á milli vindlista. Jafnbreiður endurskinsborði skal einnig vera framan á ermum og ná allan hringinn, 8 cm frá efri brún teygju. Endurskinsborðum á ermum skal sleppa þegar gylltir borðar koma á þær sem stöðueinkenni. Axlarsprotar, 4,5 cm breiðir, 14 til 15 cm langir og sniðnir í odd, skulu saumaðir við axlarbrún og festir upp á öxl með einkennismellu. Á baki jakkans skal standa

orðið TOLLGÆSLAN, stafir af stafagerðinni Arial, 5 cm á hæð, gerðir úr endurskini. Armmerki skulu vera á báðum ermum. Undir jakka 3 skal nota flísjakka.

Buxur 3 skulu vera úr sama efni og jakki 3 með styrktarefni á skálmum og hnjám, ná vel upp fyrir mitti að framan og vera með mittisteygju á streng að aftan. Sérstaklega skal sniðið fyrir hnjám með tveimur stykkjum úr sérstyrktu efni. Sama efni skal nota til styrkingar innanfótar á skálmum. Buxurnar skulu vera opnanlegar alla leið á hliðum og lokast með tveggja sleða rennilás með vindhlíf yfir sem lokist með riflás og svörtum smellum. Axlabönd úr teygju skulu tengjast á framstykkjum þannig að afturstykkið sé laust. Buxurnar skulu fôðraðar með öndunarneti niður að snjóhlífum en með ytra byrði þar fyrir neðan. Smeygar fyrir tækjabelti skulu sitja fyrir neðan mittislínu. Tveir endurskinsborðar, 5 cm breiðir með 5 cm bili á milli, skulu vera á skálmum, 20 cm frá brún. Undir buxur 3 skal nota flísbuxur.

5. gr.

Annar einkennisfatnaður og búnaður.

Skyrta skal vera úr lipru, slitsterku efni sem er auðvelt í umhirðu. Hún skal vera með hefðbundnum skyrtukraga, hálf- eða heilerma eftir óskum notanda.

Á báðum öxlum skulu vera samlitir axlarsprotar, 4,5 cm breiðir og 14 til 15 cm langir, sniðnir í odd við kraga og hnepptir nær kraga með tölu. Smeygar með stöðueinkennum skulu dregnir upp á sprotana. Á skyrtu skulu vera tveir brjóstvasar með loki sem hneppist með einkennishnappi en að öðru leyti skulu tölur vera hvítar. Armmerki skulu vera á báðum ermum, 7 cm neðan við axlarsaum. Ef notaðir eru lausir ermahnaðar skulu þeir vera einkennishnaðar með tollmerkinu.

Ofan við hægri skyrtuvasa, fyrir miðju hans, skal sauma svartan borða, 3 cm á hæð og 12 cm á breidd, þar sem ísaumað er með gylltum þræði orðið TOLLGÆSLAN, stafir af stafagerðinni Arial, 11 mm á hæð.

Peysa skal vera þrjónuð úr svörtu garni. Á öxlum skulu vera axlarsprotar úr vefnaði, 4,5 cm breiðir og 14 til 15 cm langir, sniðnir í odd, saumaðir við axlarbrún og festir niður með riflás og einkennishnappi eða smellu nær kraga. Stykki úr svörtu, ofnu efni skal koma yfir axlir og ná jafnlangt að aftan og framan. Ofarlega á peysu hægri megin skal sauma svartan borða, 3 cm á hæð og 12 cm á breidd, þar sem ísaumað er með gylltum þræði orðið TOLLGÆSLAN, stafir af stafagerðinni Arial, 11 mm á hæð. Smeygar með ísaumuðum stöðueinkennum skulu dregnir upp á sprotana. Á báðum ermum peysunnar skal vera armmerki, 7 cm neðan við axlarsaum.

Hálsbindi skal vera úr svörtu taui með föstum hnút og fest með teygju eða klemmu. Einungis má nota bindisnælu sem úthlutað er með einkennisfatnaði og ber tollmerkið. Bindisnæla skal borin á miðju bindi.

Samfestingur skal vera úr slitsterku, svörtu efni. Á báðum öxlum skulu vera axlarsprotar úr sama efni og samfestingurinn, 4,5 cm á breidd og 15 cm á lengd, sniðnir í odd. Þeir skulu festir niður með einkennismellu af minni gerð nær öxl. Bolur skal vera með herðastykki og hreyfividdarföllum í baki sem koma undir herðastykki. Buxur komi sléttar á bol með 4 cm renningi á milli. Rennilás með millistykki skal vera á utanverðum skálmum þannig að víkka megi skálmar neðst. Svartar smellur skulu vera neðst á skálmum til styrktar rennilás. Framan á bol skulu vera tveir brjóstvasar. Aftan á buxum skulu vera tveir vasar, stungnir utan á, með loki sem lokist með riflás. Á báðum hliðum skálmanna, hornrétt á hliðarsauma, skulu sitja vasar með loki sem lokast með riflás. Á hægri ermi fyrir neðan armmerki skal vera vasi, stunginn utan á, með loki sem lokist með riflás á hornum og smellist niður með einkennismellu af minni gerð. Á samfestingnum skal vera hefðbundinn blússukragi án milliefnis. Að framan lokist samfestingurinn með tveggja sleða rennilás sem hægt sé að opna bæði að ofan og neðan. Rennilásinn skal ganga upp að kraga og vera hulinn efni.

Endurskinsborðar, 5 cm breiðir, skulu vera allan hringinn á skálmum, 20 cm frá brún. Á ermum skulu vera jafnbreiðir endurskinsborðar allan hringinn, 8 cm frá brún. Á þeim skulu einnig vera armmerki, 7 cm neðan við axlarsaum. Þvert yfir bak skal standa orðið TOLLGÆSLAN með stafagerðinni Arial, gert úr endurskinsstöfum, 5 cm á hæð.

Strokkur skal vera úr hlýju, slitsterku, svörtu bandi eða sambærilegu flísefni. Hann má bera innan klæða með öðrum fatnaði en jakka 1.

Hvítir hanskar skulu vera úr lipru, hvítu næloni eða bómull, sem auðvelt er að hirða og skulu þeir ná vel upp á úlnlið. Þeir skulu notaðir með jakka 1 og regnfrakka.

Svartir hanskar skulu vera vandaðir og slitsterkir úr svörtu, mjúku leðri, fóðraðir og ná vel upp á úlnlið.

Endurskinsvesti skal vera úr pólýester-teygjuefni. Efnið skal vera neonrautt með svörtum bryddingum úr samsvarandi efni. Framan á vestið, vinstra megin, skal vera áprentað með svörtu lettri orðið TOLLGÆSLAN með stafagerðinni Arial, hæð leturs 2,5 cm. Á baki fyrir miðju skal einnig vera áprentað orðið TOLLGÆSLAN með sama lettri, hæð 5 cm og fyrir neðan á ensku CUSTOMS, hæð leturs 4 cm. Endurskinsborðar, 5 cm breiðir, skulu vera allan hringinn neðan við handveg og jafnbreiðir borðar yfir báðar axlir, sem ná niður að þverborða bæði að aftan og framan. Riflásar skulu vera samlitir vestinu. Vestið skal að jafnaði nota úti við þegar skuggsýnt er og slæmt skyggni.

Sokkar skulu þrjónaðir úr lipru, slitsterku, svörtu bandi.

Götuskór skulu vera lágir, svartir leðurskór, reimaðir að framan með meðalgrófmynstruðum sóla úr slitsterku efni og með púðum og styrkingum til mikillar notkunar. Þeir skulu vera fóðraðir að innan með leðri. Allur frágangur skal vera vandaður.

Kuldaskór skulu vera úr svörtu, vatnsheldu efni með grófmynstruðum sóla úr slitsterku efni og saumar vatnsheldir, fóðraðir með mjúku slitsterku fóðri, reimaðir að framan og ná upp fyrir ökkla. Allur frágangur skal vera vandaður.

Tækjabelti og tilheyrandi hulstur skulu vera úr svörtu, vönduðu leðri. Um tækjabúnað setur tollstjórinn í Reykjavík nánari reglur sem taki mið af þörfum tollvarða í starfi.

Tollstjóri getur látið tollvörðum í té, eftir því sem hann telur þörf á, öryggishálma, sloppa, samfestinga, vettlinga og gúmmístígvél.

6. gr.

Stöðueinkenni.

Tollstjórinn í Reykjavík: Axlarsprotar á jakka 1 skulu vera úr gylltu mynstruðu efni og á þeim þrjár tollstjörnur, sbr. 1. mgr. Á hvoru kragahorni á jakka 1 skal vera gyllt skjaldarmerki Íslands úr málm. Á smeygum sem gerðir skulu úr gylltum, ómynstruðum vefnaði skulu þessi stöðueinkenni ísaumuð með svörtum tvinna. Á hvorri jakkaermi, ofan við ermahnappa, skulu vera þrjár borðar, 20 mm breiðir með 5 mm bili á milli. Á einkennishúfu 1 og 2 skal vera gyllt ól úr mynstruðu efni, 14 mm breið. Ofan á skyggninu, meðfram brún þess, skulu vera ísaumaðir tveir gylltir laufborðar, hvor um sig, 13,5 x 2 cm, sem komi saman á miðju skyggni. Á gjörð á einkennishúfu 1 skulu vera þrjár mynstraðir 7 mm breiðir borðar með 5 mm bili á milli.

Aðaldeildarstjóri: Á axlarsprotum jakka 1 skulu vera á milli gylltu borðanna þrjár fimmarmar stjörnur. Á smeygum sem gerðir skulu úr svörtu efni skulu vera þversum tvær einkennisrendur, 6 mm breiðar, nær axlarbrún og ein einkennisrönd, 3 mm breið, nær kraga og á milli þeirra fyrir miðju þrjár fimmarmar stjörnur, ísaumaðar með gylltum tvinna. Á hvoru kragahorni skal vera eitt gyllt tollmerki. Á hvorri jakkaermi, ofan við ermahnappa, skulu vera þrjár borðar, 10 mm breiðir. Á einkennishúfu 1 og 2 skal vera gyllt ól, 14 mm breið. Ofan á skyggninu skulu ísaumaðir tveir gylltir laufborðar, 7 x 1,8 cm. Á gjörð á einkennishúfu 1 skulu vera þrjár mynstraðir 7 mm breiðir borðar með 5 mm bili á milli.

Deildarstjóri: Á axlarsprotum jakka 1 skulu vera á milli gylltu borðanna tvær fimmarmastjörnur. Á smeygum sem gerðir skulu úr svörtu efni skulu vera þversum tvær einkennisrendur, 6 mm breiðar, nær axlarbrún og ein einkennisrönd, 3 mm breið, nær kraga og á milli þeirra fyrir miðju tvær fimmarmastjörnur, ísaumaðar með gylltum tvinna. Á hvoru kragahorni skal vera eitt gyllt tollmerki. Á hvorri jakkaermi, ofan við ermahnappa, skulu vera tveir borðar, 10 mm breiðir. Á einkennishúfu 1 og 2 skal vera gyllt ól, 14 mm breið. Fyrir ofan skyggisól á einkennishúfu 1 skulu vera tveir mynstraðir 7 mm breiðir borðar með 5 mm bili á milli.

Yfirtollvörður: Á axlarsprotum jakka 1 skal vera á milli gylltu borðanna ein fimmarmastjarna. Á smeygum sem gerðir skulu úr svörtu efni skulu vera þversum tvær einkennisrendur, 6 mm breiðar, nær axlarbrún og ein einkennisrönd, 3 mm breið, nær kraga og á milli þeirra fyrir miðju ein fimmarmastjarna, ísaumuð með gylltum tvinna. Á hvoru kragahorni skal vera eitt gyllt tollmerki. Á hvorri jakkaermi, ofan við ermahnappa, skal vera einn borði, 10 mm breiður.

Sérhæfður tollvörður og flokkstjóri: Á smeygum sem gerðir skulu úr svörtu efni skulu vera þversum tvær einkennisrendur, 6 mm breiðar, nær axlarbrún og ein einkennisrönd, 3 mm breið, nær kraga, ísaumaðar með gylltum tvinna.

Tollfulltrúi og tollvörður er lokið hefur tollskóla: Á smeygum sem gerðir skulu úr svörtu efni skal vera þversum ein einkennisrönd, 6 mm og önnur, 3 mm breið, nær kraga, ísaumaðar með gylltum tvinna.

Tollvörður sem ekki hefur lokið skóla: Á smeygum sem gerðir skulu úr svörtu efni skal vera þversum ein einkennisrönd, 3 mm breið, nær axlarbrún og önnur, 3 mm breið, nær kraga, ísaumaðar með gylltum tvinna.

7. gr.

Einkennisnúmer tollvarða.

Allir tollverðir skulu bera fjögurra stafa númer á einkennisbúningi sínum, öðrum en einkennisfötum 1, sem helst óbreytt á meðan þeir eru í starfi. Tollstjórinn í Reykjavík annast úthlutun númeranna og gefur árlega út skrá yfir tollverði. Fyrstu tveir stafir númersins ráðist af byrjunarári tollvarðar en tveir þeir síðari segi til um röðun þeirra sem ráðnir eru á sama ári. Ef tveir eða fleiri byrja á sama tíma skal sá sem eldri er fá lægra númer.

Númerin skulu vera ísaumuð gylltum þræði á borða úr svörtu efni sem sé 25 x 47 mm. Tölustafir númera skulu gerðir með stafagerðinni Arial og vera 12 mm á hæð og 37 mm á lengd (4 tölustafir). Einkennisnúmer á skyrtu skal staðsett ofan við vinstri brjóstvasa fyrir miðju hans en á jakka 2 og 3 skal það staðsett efst á miðju vasaloki vinstri brjóstvasa.

Aldrei má úthluta tollverði númeri sem annar maður hefur borið. Á þetta jafnt við um alla tollverði hvernig sem ráðningarform þeirra hefur verið.

8. gr.

Tollmerki o.fl.

Tollmerkið skal myndað úr bókstafnum T og skjaldarmerki Íslands, fellt yfir legg stafsins. Í tollskilríki skal vera tollmerki Íslands. Tollstjóri ákveður hvaða tollstarfsmenn skuli hafa sérstök tollskilríki og geti þannig sýnt fram á að þeir fari með tollgæsluvald. Tollskilríkin skulu undirrituð af tollstjóranum í Reykjavík. Tollstjórinn í Reykjavík ákveður gerð tollskilríkja, setur nánari reglur um notkun þeirra og heldur skrá yfir útgefín tollskilríki.

Einkennishnappar tollvarða skulu vera hringlaga, gylltir með upphleyptu tollmerki. Hnapparnir skulu vera í tveimur stærðum. Minni gerðin skal vera 16 mm, en hin stærri 24 mm í þvermál. Festing hnappanna skal vera með tvennum hætti, annars vegar með lykkju til að

sauma þá fasta og hins vegar með smellu. Hnappa á einkennishúfu 1 og 2 skal festa með spennum, sem sveigðar séu til hliðanna innan í húfunum.

Armmmerki skal vera skjaldlaga, bogadregið að neðan, úr svörtu klæðisefni. Á því skal vera tollmerkið, ísaumað með gylltu T og skjaldarmerki Íslands yfir legg stafsins í litum. Utan um tollmerkið skal vera 1 mm breið rönd. Yst á armmerkinu, allan hringinn, skulu vera ísaumaðar tvær einkennisrendur úr gylltum þræði með 8 mm bili á milli, sú innri 1 mm að breidd en sú ytri 2 mm. Milli innri og ytri randar, fyrir ofan tollmerkið, skal vera ísaumað með gylltum þræði orðið TOLLGÆSLAN með stafagerðinni Arial, 7 mm á hæð, en orðið CUSTOMS með sama letri í boganum fyrir neðan.

Húfumerki á húfu 2 skal vera að lögun eins og armmerkið með tollmerkinu og einni 2 mm rönd utan um það.

9. gr.

Úthlutun einkennisfatnaðar.

Þegar tollvörður er ráðinn í fast starf skal hann fá afhentan eftirtalinn einkennisfatnað á fyrsta starfsári: Eina einkennishúfu 1 ásamt auka húfukolli, einn jakka 1 og ferner einkennisbuxur 1 eða 2, fimm einkenniskeytur, eitt hálsbindi, tvær einkennispeysur, eina einkennishúfu 2 og eina einkennishúfu 3, einn jakka 2, eitt belti, eina lága skó, eina kuldaskó, einn strokk, eina leðurhanska, eina nælon- eða bómullarhanska og ferna sokka. Stöðueinkenni og annar búnaður skal fylgja fatnaðinum í samræmi við reglugerð og endurnýjast eftir þörfum að mati viðkomandi tollstjóra hverju sinni. Um úthlutun einkennisfatnaðar fer að öðru leyti samkvæmt fylgiskjali I.

Tollstjóri getur takmarkað úthlutun einkennisfatnaðar við tiltekinn einkennisfatnað þegar um tímabundna ráðningu tollgæslumanns er að ræða, t.d. vegna sumarafleysinga.

Úthlutun til tollvarðar, sem fær fæðingarorlof, fellur niður þar til því lýkur. Konur skulu samkvæmt ákvörðun tollstjóra eiga þess kost að fá skokk og síðbuxur, sérsaumað sér að kostnaðarlausu, meðan þær gegna störfum sínum sem tollverðir á meðgöngutíma.

Tollstjóri getur að ósk tollvarðar fallið frá kröfu um að hann klæðist búningi. Meðan sú ákvörðun gildir fellur úthlutun einkennisfatnaðar niður.

Tollstjórinn í Reykjavík skal fá einkennisfatnað samkvæmt reglugerð þessari, eftir því sem þurfa þykir. Honum er ekki skylt að klæðast einkennisbúningi við dagleg störf en skal að jafnaði klæðast einkennisbúningi við opinber eða hátíðleg tækifæri, sérstakar móttökur o.þ.h.

Tollstjórinn í Reykjavík skal annast framkvæmd reglugerðar þessarar, m.a. sjá um að gert sé snið af einkennisfatnaði ásamt verklýsingu og getur hann ákveðið frávik frá efnisnotkun og lýsingu á einkennisbúningi samkvæmt reglugerð þessari. Hann getur jafnframt sett nánari reglur um útvegum og úthlutun einkennisfatnaðar sem tollstjórum er falin. Tollstjórinn í Reykjavík skal jafnframt annast útboð í samráði við Ríkiskaup þegar um meiriháttar innkaup á einkennisfatnaði er að ræða.

10. gr.

Útvegum einkennisfatnaðar o.fl.

Tollstjórar skulu útvega einkennisfatnað og annan búnað fyrir tollverði. Þeim ber að halda skrá yfir afhentan einkennisfatnað, tollmerki, tækjabelti og annan tilheyrandi búnað. Tollstjórum ber að haga viðskiptum með einkennisfatnað, skó og annan búnað samkvæmt þessari reglugerð í samræmi við fyrirmæli tollstjórans í Reykjavík.

Venjulegt viðhald einkennisfatnaðar skulu tollverðir greiða sjálfir. Meiriháttar tjón á einkennisfatnaði, sem rekja má til starfsins, skal tollvörðum bætt að mati tollstjóra.

Þegar tollgæslumaður lætur af störfum, skal hann skila þeim einkennisfatnaði sem hann hefur fengið síðast afhentan. Ennfremur skal hann skila húfum, búnaði, einkennum og

tollskírteini hafi hann fengið slíkt skírteini. Einkennisfatnað, sem tollvörður hefur fengið afhentan og hann hefur notað í meira en tvö ár, skal telja eign hans að þeim tíma liðnum en skila skal hann öllum einkennum og tollskilríki.

Án leyfis tollstjóra er tollvörðum óheimilt að nota tollskilríki og einkennisbúning, einkenni og annan búnað honum tilheyrandi nema við tollgæslustörf. Ekki er heimilt að afhenda utanaðkomandi aðila tollskilríki og einkennisbúning, einkennismerki og annan búnað honum tilheyrandi nema með sérstakri heimild tollstjóra. Tollstjórinn í Reykjavík veitir leyfi vegna starfa tollgæslunnar erlendis.

11. gr.

Snyrtimennska.

Tollverðir skulu ætíð vera snyrtilegir til fara við störf sín. Þeir skulu sýna sjálfum sér, einkennisfatnaði sínum og starfinu tilhlýðilega virðingu. Fatnaði og skóm ber þeim að halda vel við og sjá um að hann sé hreinn og snyrtilegur. Jafnframt skal tollvörður hafa hár hreint, vel klippt og snyrtilegt og ekki bera áberandi skartgrip.

Tollstjóri og aðrir yfirmenn tollgæslunnar skulu fylgjast með klæðaburði tollvarða og sjá um að hann sé í samræmi við gildandi reglur. Þess skal gætt að samræmi sé í klæðaburði þegar tveir eða fleiri eru saman að störfum.

12. gr.

Gildistaka o.fl.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, öðlast þegar gildi. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 247/1999, með síðari breytingum, um einkennisbúninga og búnað tollvarða.

Fylgiskjal I.

Úthlutun einkennisfatnaðar og búnaðar.

1.	Einkennishúfa 1 ásamt aukakolli	samkv. ákvörðun tollstjóra.
2.	Einkennisjakki 1	samkv. ákvörðun tollstjóra.
3.	Einkennisbuxur 1 eða 2	fernar hvert ár.
4.	Regnfrakki	samkv. ákvörðun tollstjóra.
5.	Einkennishúfa 2	ein annað hvert ár.
6.	Einkennisjakki 2	einn annað hvert ár.
7.	Einkennisfatnaður 3	samkv. ákvörðun tollstjóra.
8.	Vinnusamfestingar 1 og 2	samkv. ákvörðun tollstjóra.
9.	Einkennisskyrta	fimm á hverju ári.
10.	Hálsbindi	tvö á hverju ári.
11.	Belti	eitt þriðja hvert ár.
12.	Leðurhanskar	eitt par á hverju ári.
13.	Hvítir hanskar	eitt par þriðja hvert ár.
14.	Sokkar	fjögur pör á hverju ári.
15.	Götuskór	eitt par á hverju ári.
16.	Kuldaskór	eitt par á hverju ári.
17.	Strokkur	einn þriðja hvert ár.
18.	Einkennispeysa 1, 2, eða 3	ein á hverju ári.
19.	Tækjabelti og öryggishjálmar	samkv. ákvörðun tollstjóra.
20.	Annar nauðsynlegur búnaður	samkv. ákvörðun tollstjóra.

Eftirfarandi tafla skýrir enn frekar hvernig úthlutunin verður í framkvæmd. Nauðsynlegt er að hafa í huga að úthlutun fatnaðar reiknast frá síðustu úthlutun til hvers tollvarðar, óháð töflunni.

Úthlutunarár 2002-2010	'02	'03	'04	'05	'06	'07	'08	'09	'10
Einkennisbuxur 1 eða 2	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Einkennishúfa 2		1		1		1		1	
Einkennisjakki 2		1		1		1		1	
Einkenniskeyrta	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Hálsbindi	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Belti	1	-	-	1	-	-	1	-	-
Leðurhanskar	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hvítir hanskar	1			1			1		
Svartir sokkar	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Götuskór	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kuldaskór	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Strokkur	1			1			1		
Einkennispeysa	1	1	1	1	1	1	1	1	1

Reglugerð

nr. 74/2002 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar, sbr. reglugerð nr. 571/2005 (2. br.)¹⁾ og 980/2005 (3. br.) um breytingu á henni.

1) Í 1. gr. reglugerðarinnar, sem gefin var út og tók gildi 20. júní 2005 segir: Á grundvelli ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2003, sem birt var í EES-viðbæti 12. febrúar 2004, skal [reglugerð framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins nr. 223/2003 frá 5. febrúar 2003](#), öðlast gildi hér á landi með þeim breytingum og viðbótum sem leiðir af I. viðauka EES-samningsins og öðrum ákvæðum hans. Reglugerð Evrópusambandsins er birt sem fylgiskjal við reglugerð þessa.

Gildissvið.

1. gr.

- Reglugerðin gildir um eftirtaldar afurðir, séu slíkar afurðir með eða ef til stendur að merkja þær með ábendingu um lífræna framleiðsluáferð:
 - Óunnar landbúnaðarafurðir úr jurtaríkinu; einnig búfé og óunnar búfjárafurðir, að svo miklu leyti sem reglur um framleiðslu þeirra og eftirlit með þeim eru tilgreindar í I. og III. viðauka.
 - Unnar landbúnaðarafurðir úr jurtaríkinu og búfjárafurðir ætlaðar til manneldis sem eru aðallega úr einu eða fleiri innihaldsefnum úr jurta- og/eða dýraríkinu.
 - Fóður, fõðurlöndur og fõðurefni, sem eru ekki tilgreind í a-lið.
- Þar eð ekki er kveðið á um neinar nákvæmar reglur í I. viðauka um framleiðslu að því er varðar tilteknar tegundir dýra skulu, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., þær reglur í 5. gr., sem kveða á um merkingu, og reglur í 8. og 9. gr. um eftirlit gilda um þessar tegundir og afurðir úr þeim.

2. gr.

Í reglugerðinni er afurð talin hafa merkingu með ábendingum um lífræna framleiðsluaðferð sé slíkri afurð eða innihaldsefnum hennar eða fóðurefnum lýst á umbúðum, í auglýsingum eða viðskiptaskjölum með þeim merkingum sem notaðar eru í hverju aðildarríki EES-svæðisins og gefa kaupanda til kynna að afurðin, innihaldsefni hennar eða fóðurefni hafi verið framleidd í samræmi við framleiðslureglur, sem mælt er fyrir um í 6. gr., og sérstaklega með eftirfarandi orðum eða afleiddum myndum þeirra eða með styttingu þeirra, einum sér eða samsettum, nema slík orð eigi ekki við um landbúnaðarafurðir í matvælum eða fóðurefnum eða séu bersýnilega ekki í neinum tengslum við framleiðsluaðferðina:

- á spænsku: ecológico,
- á dönsku: økologisk,
- á grísku: βιολογικό,
- á ensku: organic,
- á frönsku: biologique,
- á ítölsku: biologico,
- á hollensku: biologisch,
- á portúgölsku: biológico,
- á finnsku: luonnonmukainen,
- [á íslensku: lífrænt,
- á norsku: økologisk.]¹⁾
- á sænsku: ekologisk,
- í Þýskalandi: ökologisch,
- í Austurríki: biologisch;

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 980/2005 sem gefin var út og tók gildi 21. nóvember 2005.

3. gr.

Reglugerðin gildir með fyrirvara um önnur ákvæði EES-samningsins eða innlend ákvæði sem samrýmast honum, um þær afurðir sem eru tilgreindar í 1. gr., svo sem ákvæði um framleiðslu, tilreiðslu, markaðssetningu, merkingu og eftirlit, þar á meðal löggjöf um matvæli og fóður.

Skilgreiningar.

4. gr.

Í reglugerðinni er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Merking“: Orð, upplýsingar, vörumerki, sérheiti, myndefni eða tákn sem sett eru á allar umbúðir, skjöl, tilkynningar, merkimiða, hringi eða kraga sem fylgja eða vísa til afurðar sem tilgreind er í 1. gr.; 22. 7. 91 Stjórnartíðindi EB nr. L 198/3.
2. „Framleiðsla“: Starfsemi á bújörð sem felst í framleiðslu, þökkun og frummerkingu vara sem eru lífrænt ræktaðar landbúnaðarafurðir, framleiddar á viðkomandi bújörð.
3. „Tilreiðsla“: Varðveisla og/eða vinnsla landbúnaðarafurða (þar á meðal slátrun og skurður búfjárafurða) og einnig þökkun og/eða breytingar gerðar á merkingum sem gefa til kynna að um sé að ræða lífræna framleiðslu á ferskum afurðum, rotvörðum afurðum og/eða unnum afurðum.
4. „Markaðssetning“: Geymsla eða útstilling með tilliti til sölu, boð um sölu, sala, afhending eða annar sölumáti.

5. „Atvinnurekandi“: Einstaklingur eða löggjafari sem framleiðir, tilreiðir eða flytur inn frá þriðja landi afurðir sem um getur í 1. gr. með markaðssetningu í huga eða sem markaðssetur slíkar afurðir.
6. „Innihaldsefni“: Efni, þar með talin aukefni, notuð við tilreiðslu afurðanna sem tilgreindar eru í b-lið 1. mgr. 1. gr., eins og þau eru skilgreind í 4. mgr. 6. gr. tilskipunar ráðsins 79/112/EBE1) um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda.
7. „Plöntuvarnarefni“: Efni samkvæmt skilgreiningu í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 79/117/EBE2) frá 21. desember 1978 um bann við sölu og notkun plöntuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 89/365/EBE3).
8. „Þvottaefni“: Efni og efnablöndur í skilningi tilskipunar ráðsins 73/404/EBE4) frá 22. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þvottaefni, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 86/94/EBE5), sem ætluð eru til að hreinsa tilteknar afurðir sem um getur í a-lið 1. mgr. 1. gr.
9. „Matvæli í neytendaumbúðum“: Vörueining skilgreind í b-lið 3. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 79/112/EBE.1)
10. „Innihaldslýsing“: Innihaldslýsingin sem um getur í 6. gr. tilskipunar ráðsins 79/112/EBE.1)
11. „Búfjárframleiðsla“: Framleiðsla húsdýra eða alinna, villtra landdýra (þar á meðal skordýra) og lagartegunda sem eru aldar í fersku, söltu eða ísöltu vatni. Afurðir úr veiddum, villtum land- og lagardýrum teljast ekki lífræn framleiðsla.
12. „Erfðabreytt lífvera“: Sérhver lífvera sem fellur undir skilgreiningu 2. gr. í tilskipun ráðsins 90/220/EBE6) frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið.

1) Stjórið. EB nr. L 33, 8.2.1979, bls. 1.

2) Stjórið. EB nr. L 33, 8.2.1979, bls. 36.

3) Stjórið. EB nr. L 159, 10.6.1989, bls. 58.

4) Stjórið. EB nr. L 347, 12.12.1973, bls. 51.

5) Stjórið. EB nr. L 80, 25.3.1986, bls. 51.

6) Stjórið. EB nr. L 117, 8.5.1990, bls. 15.

13. „Efni leitt af erfðabreyttum lífverum“: Sérhvert efni sem er annaðhvort framleitt úr eða framleitt af erfðabreyttum lífverum, en inniheldur þær ekki.
14. „Notkun erfðabreyttra lífvera og efna sem eru leidd af erfðabreyttum lífverum“: Notkun þeirra sem matvæli, innihaldsefni matvæla (þar á meðal sem aukefni og bragðefni), tæknileg hjálparefni við vinnslu (þar á meðal leysiefni við útdrátt), fóður, fóðurblöndur og fóðurefni, aukefni í fóðri, tæknileg hjálparefni fyrir fóður, tilteknar afurðir notaðar í fóður (í samræmi við tilskipun ráðsins 82/471/EBE1), plöntuvarnarefni, dýralyf, áburður, jarðvegsnæring, fræ, plöntufjölgunarefni og búfé.
15. „Dýralyf“: Efni eins og þau eru skilgreind í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 65/65/EBE2) frá 26. janúar 1965 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um lyf.
16. „Smáskammtadýralyf“: Efni eins og þau eru skilgreind í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 92/74/EBE3) frá 22. september 1992 um að færa út gildissvið tilskipunar 81/851/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf og að bæta við ákvæðum um hómópatadýralyf.

17. „Fóður“: Afurðir eins og þær eru skilgreindar í a-lið 2. gr. í tilskipun ráðsins 79/373/EEB4) frá 2. apríl 1979 um markaðssetningu blandaðs fóðurs.
18. „Fóðurefni“: Afurðir eins og þær eru skilgreindar í a-lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 96/25/EEB5) frá 29. apríl 1996 um dreifingu fóðurefnis, breytingu á tilskipunum ráðsins nr. 70/524/EEB, 74/63/EEB, 82/471/EEB og 93/74/EEB og niðurfellingu á tilskipun 77/101/EEB.
19. „Fóðurbliöndur“: Afurðir eins og þær eru skilgreindar í b-lið 2. gr. tilskipunar 79/373/EEB.
20. „Aukefni í fôðri“: Efni eins og þau eru skilgreind í a-lið 2. gr. í tilskipun ráðsins 70/524/EEB6) frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fôðri.
21. „Tilteknar afurðir notaðar í fóður“: Fóðuraufurðir innan gildissviðs tilskipunar ráðsins 82/471/EEB frá 30. júní 1982 um ákveðnar afurðir til fôðrunar dýra.
22. „Eining/bújörð/bú þar sem lífræn framleiðsla er stunduð“: Eining, bújörð eða bú sem samræmist ákvæðum þessarar reglugerðar.
23. „Lífrænt framleitt fóður/fóðurefni“: Fóður/fóðurefni sem er framleitt í samræmi við þær reglur um framleiðslu sem mælt er fyrir um í 6. gr.
24. „Aðlögunarfóður“: Fóður/fóðurefni sem framleitt er á landi í lífrænni aðlögun og samræmist þeim reglum um framleiðslu sem mælt er fyrir um í 6. gr., nema hvað varðar aðlögunartímabil þar sem þær reglur gilda í að minnsta kosti eitt ár áður en til uppskeru kemur.
25. „Hefðbundið fóður/fóðurefni“: Fóður/fóðurefni sem heyrir ekki undir þá flokka sem tilgreindir eru í 23. og 24. mgr.

1) Stjtið. EB L 213, 21.7.1982, bls. 8.

2) Stjtið. EB 22, 9.2.1965, bls. 369.

3) Stjtið. EB L 297, 13.10.1992, bls. 12.

4) Stjtið. EB L 86, 6.4.1979, bls. 30.

5) Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 35.

6) Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

Merking.

5. gr.¹⁾

1. Einungis er heimilt að vísa til lífrænna framleiðsluaðferða í merkingu og auglýsingu afurðar sem tilgreind er í a-lið 1. mgr. 1. gr., ef:
 - a) slíkar merkingar bera greinilega með sér að þær vísa til aðferðar í landbúnaðarframleiðslu;
 - b) afurðin er framleidd í samræmi við reglur sem mælt er fyrir um í 6. gr. eða innflutt frá þriðja landi samkvæmt þeirri tilhögun sem mælt er fyrir um í 11. gr.;
 - c) afurðin er framleidd eða innflutt af atvinnurekanda sem þær eftirlitsaðgerðir sem mælt er fyrir um í 8. og 9. gr. gilda um;
 - d) nafn og kenninúmer vottunarstofu, sem annast eftirlit hjá viðkomandi atvinnurekanda, og kennimerki vottunarstofu og/eða ESB, koma fram í merkingunni.
2. - - -
3. Einungis er heimilt í vörulýsingu afurðar að vísa til lífrænna framleiðsluaðferða í merkingu og auglýsingu afurðar, sem er tilgreind í b-lið 1. mgr. 1. gr., ef:
 - a) að minnsta kosti 95% af innihaldsefnum afurðarinnar eru afurðir úr landbúnaði, eða fengin úr afurðum, sem eru framleiddar í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 6. gr. eða innfluttar frá þriðju löndum samkvæmt því fyrirkomulagi sem mælt er fyrir um í 11. gr.;

- b) öll önnur innihaldsefni afurðarinnar úr landbúnaði eru skráð í C-hluta VI. viðauka eða landbúnaðarráðuneytið hefur heimilað notkun þeirra til bráðabirgða í samræmi við framkvæmdaráðstafanir sem kunna að hafa verið samþykktar á grundvelli 7. mgr.;
 - c) afurðin inniheldur einungis efni, sem eru talin upp í A-hluta VI. viðauka, sem innihaldsefni af öðrum toga en úr landbúnaði;
 - d) afurðin eða innihaldsefni hennar úr landbúnaði, sem um getur í a-lið, hafa ekki verið meðhöndluð með öðrum efnum en talin eru upp í B-hluta VI. viðauka;
 - e) afurðin eða innihaldsefni hennar hafa ekki hlotið meðferð sem felur í sér jónandi geislun;
 - f) afurðin er tilreidd eða innflutt af atvinnurekanda sem lýtur eftirliti sem mælt er fyrir um í 8. og 9. gr.;
 - g) nafn og kenninúmer vottunarstofu, sem annast eftirlit hjá þeim atvinnurekanda sem hefur annast síðasta áfanga í framleiðslu- eða tilreiðsluferlinu, og kennimerki vottunarstofu og/eða ESB, koma fram í merkingunni.
 - i) ábendingum þar sem vísað er til lífrænna framleiðsluaðferða skal koma skýrt fram að um sé að ræða aðferð í landbúnaðarframleiðslu og þeim skal fylgja vísun til viðkomandi innihaldsefna úr landbúnaði, nema slík tilvísun komi greinilega fram í innihaldslýsingunni;
 - h) afurðin var framleidd án þess að notaðar væru erfðabreyttar lífverur eða afurðir úr slíkum lífverum.
 - 3a. Þrátt fyrir 1.- 3. mgr. er heimilt að nota vörumerki, með ábendingu sem um getur í 2. gr., fram til 1. júlí 2006, í merkingu og auglýsingu afurða sem samræmast ekki ákvæðum þessarar reglugerðar, svo fremi að:
 - umsókn um skráningu vörumerkisins hafi verið lögð fram fyrir 22. júlí 1991 fyrir 1. janúar 1995 í Finnlandi, Austurríki og Svíþjóð og það samræmist ákvæðum í fyrstu tilskipun ráðsins 89/104/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vörumerki,
 - og á vörumerkinu komi alltaf fram skýr, áberandi og auðlæsileg ábending þess efnis að afurðirnar hafi ekki verið framleiddar í samræmi við lífrænu framleiðsluaðferðina sem kveðið er á um í þessari reglugerð.
4. Einungis er heimilt að bæta innihaldsefnum úr landbúnaði í C-hluta VI. viðauka hafi verið sýnt fram á að þau séu úr landbúnaði og ekki framleidd í nægilegu magni á EESSvæðinu í samræmi við reglurnar í 6. gr. eða ekki sé unnt að flytja þau inn frá þriðju löndum í samræmi við reglurnar í 11. gr.
5. Heimilt er að á plöntuafurðum, sem eru merktar eða auglýstar í samræmi við 1. eða 3. mgr., séu merkingar með ábendingum um aðlögun að lífrænum aðferðum, að því tilskildu að:
- a) kröfurnar, sem um getur í 1. eða 3. mgr., séu í einu og öllu uppfylltar, að þeirri undanskilinni sem tekur til lengdar aðlögunartíma sem um getur í 1. mgr. I. viðauka;
 - b) krafan um að minnsta kosti 12 mánaða aðlögunartíma hafi verið virt fyrir uppskeru;
 - c) viðkomandi merkingar villi ekki um fyrir kaupanda afurðarinnar að því er lýtur að mismun milli hennar og afurða sem uppfylla allar kröfur 1. eða 3. mgr. Merkingarnar skulu vera með orðalaginu „framleitt í lífrænni aðlögun“ og birtar í lit og leturstærð og -gerð sem eru ekki meira áberandi en vörulýsing afurðarinnar. Óheimilt er að orðið „lífrænni“ sé meira áberandi en orðin „framleitt í ... aðlögun“;
 - d) í afurðinni sé aðeins eitt innihaldsefni úr ræktaðri plöntuafurð;
 - e) nafn og kenninúmer vottunarstofu, sem annast eftirlit hjá þeim atvinnurekanda sem hefur annast síðasta áfanga í framleiðslu- eða tilreiðsluferlinu, komi fram í merkingunni;

- f) afurðin hafi verið framleidd án þess að notaðar væru erfðabreyttar lífverur eða afurðir úr slíkum lífverum.
- 5a. Með fyrirvara um ákvæði 3. mgr. er einungis heimilt að vísa til lífrænna framleiðsluaðferða í merkingu og auglýsingu afurðar, eins og um getur í b-lið 1. mgr. 1. gr., ef:
- a) að minnsta kosti 70% af innihaldsefnum afurðarinnar eru afurðir úr landbúnaði, eða fengin úr afurðum, sem eru framleiddar í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 6. gr. eða innfluttar frá þriðju löndum samkvæmt því fyrirkomulagi sem mælt er fyrir um í 11. gr.;
 - b) öll önnur innihaldsefni afurðarinnar úr landbúnaði eru skráð í C-hluta VI. viðauka eða aðildarríki hefur heimilað notkun þeirra til bráðabirgða í samræmi við framkvæmdaráðstafanir sem kunna að hafa verið samþykktar á grundvelli 7. mgr.;
 - c) ábendingar, þar sem vísað er til lífrænna framleiðsluaðferða, koma fram í innihaldslýsingunni og ljóst er að þær eiga einungis við um þau innihaldsefni sem fengin eru í samræmi við reglurnar í 6. gr. eða innflutt frá þriðju löndum samkvæmt því fyrirkomulagi sem mælt er fyrir um í 11. gr.; þær eru í sama lit og leturstærð og -gerð er hin sama og í öðrum merkingum með ábendingum í innihaldslýsingunni. Einnig ber að birta þessar ábendingar í sérstakri yfirlýsingu sem skal sjást í sama sjónsviði og vörulýsingin og hafa að geyma upplýsingar um hve hátt hundraðshlutfall innihaldsefnanna, sem eru úr landbúnaði eða eiga rætur að rekja til landbúnaðar, hefur verið framleitt í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 6. gr. eða innflutt frá þriðju löndum samkvæmt því fyrirkomulagi sem mælt er fyrir um í 11. gr. Óheimilt er að birta yfirlýsinguna í lit og leturstærð og -gerð sem eru meira áberandi en vörulýsing afurðarinnar. Yfirlýsingin skal vera svohljóðandi: „X% af innihaldsefnum úr landbúnaði voru framleidd í samræmi við reglur um lífræna framleiðslu“;
 - d) afurðin inniheldur einungis efni, sem eru talin upp í A-hluta VI. viðauka, sem innihaldsefni af öðrum toga en úr landbúnaði;
 - e) afurðin eða innihaldsefni hennar úr landbúnaði, sem um getur í a-lið, hafa ekki verið meðhöndluð með öðrum efnum en talin eru upp í B-hluta VI. viðauka;
 - f) afurðin eða innihaldsefni hennar hafa ekki hlotið meðferð sem felur í sér jónandi geislun;
 - g) afurðin er tilreidd eða innflutt af atvinnurekanda sem lýtur eftirliti sem mælt er fyrir um í 8. og 9. gr.;
 - h) nafn og kenninúmer vottunarstofu, sem annast eftirlit hjá þeim atvinnurekanda sem hefur séð um síðasta áfanga í framleiðslu- eða tilreiðsluferlinu, kemur fram í merkingunni; 16. janúar 2002 125 Nr. 74 Nr. 74 16. janúar 2002
 - i) afurðin var framleidd án þess að notaðar væru erfðabreyttar lífverur eða afurðir úr slíkum lífverum.
6. - - -
7. Landbúnaðarráðuneytið setur, ef þörf krefur, nánari reglur um framkvæmd ákvæða þessarar greinar og í samræmi við málsmeðferðina í 14. gr.
- 7a. Landbúnaðarráðuneytið getur heimilað notkun efna sem ekki eru skráð í C-hluta IV. viðauka, til bráðabirgða, sbr. b-lið 2. mgr. 5. gr. og b-lið 5a. mgr. 5. gr., að uppfylltum skilyrðum sem lýst er í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 207/93/EBE1) með síðari breytingum. Þegar slík heimild hefur verið veitt skal hún tilkynnt öðrum EES-ríkjum og framkvæmdastjórn ESB í samræmi við 2. mgr. 3. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 207/93/EBE2) með síðari breytingum. Heimild þessa má veita allt að þrívégis, sjö mánuði í hvert skipti. Endurnýjun heimildarinnar og

gildistími hennar eru þó háð ákvæðum 3.-6. mgr. 3. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 207/93/EBE3) með síðari breytingum.

8. Í A-, B- og C-hlutum VI. viðauka skal setja ákvæði um takmarkandi skrár yfir efni og afurðir, sem um getur í b-, c- og d-lið 3. mgr. og b-, d- og e-lið 5a. mgr., í samræmi við málsmeðferðina í 14. gr. Heimilt er að tilgreina skilyrði fyrir notkun og kröfur um samsetningu þessara innihaldsefna og efna.
Telji landbúnaðarráðuneytið að bæta beri afurð í fyrrnefndar skrár eða að þeim skuli breytt skal það tryggja að málsskjöl þar sem fram koma ástæður fyrir viðbótinni eða breytingunum séu send hinum aðildarríkjum EES opinberlega og einnig framkvæmdastjórn ESB sem leggur þau fyrir nefndina er um getur í 14. gr.
9. Beita ber reglunum, sem kveðið er á um í 6. og 7. gr. tilskipunar ráðsins 79/112/ EBE4), við útreikninga á hundraðstölunum sem um getur í 3. og 6. mgr.
10. Í afurð, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 1. gr., má ekki vera hvort tveggja í senn innihaldsefni framleitt samkvæmt reglunum í 6. gr. og sama innihaldsefni sem ekki er framleitt samkvæmt þeim reglum.

1) Í 1. tölul. 2. gr. reglugerðar nr. 571/2005, sem gefin var út og tók gildi 20. júní 2005 segir Ákvæði 5. gr. um merkingar taka nú, eftir því sem reglugerð (EB) nr. 223/2003 segir nánar fyrir um, til fódurs, fódurblöndu og fódurefna, sbr. og 4. lið B-hluta I. viðauka.

Framleiðslureglur.

6. gr.

1. Lífræn framleiðsluaðferð felur í sér að við framleiðslu afurða samkvæmt a-lið 1. mgr. 1. gr., annarra en fræja og plöntufjölgunarefna:
 - a) skuli að minnsta kosti uppfylla kröfur I. viðauka og ef við á, nákvæmar reglur þar að lútandi;
 - b) sé eingöngu heimilt að nota afurðir úr efnum, sem eru tilgreind í I. viðauka eða talin upp í II. viðauka, sem plöntuvarnarefni, áburð, jarðvegsnæringu, fódur, fódurefni, fódurblöndur, aukefni í fódri, efni notuð í fódur samkvæmt tilskipun ráðsins 82/471/EBE5), hreinsi- og sótthreinsiefni til nota við hreinsun bygginga og tilheyrandi búnaðar fyrir búfé, vörur til nota gegn plágum og sjúkdómum í byggingum og tilheyrandi búnaði fyrir búfé eða í annars konar tilgangi, enda sé tilgangurinn tilgreindur í II. viðauka að því er varðar tilteknar afurðir. Einvörðungu er heimilt að nota afurðirnar samkvæmt sérstökum skilyrðum, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka, og, að því tilskildu að tilsvarendi notkun sé leyfð í almennum landbúnaði, í samræmi við viðeigandi ákvæði EES-samningsins eða innlend ákvæði sem eru í samræmi við hann;

1) Stjtið. EB nr. L 25, 2.2.1993, bls. 5.

2) Stjtið. EB nr. L 25, 2.2.1993, bls. 5.

3) Stjtið. EB nr. L 25, 2.2.1993, bls. 5.

4) Stjtið. EB nr. L 33, 8.2.1979, bls. 1.

5) Stjtið. EB nr. L 213, 21.7.1982, bls. 8.

- c) sé einungis notað fræ eða plöntufjölgunarefni sem er framleitt samkvæmt lífrænu aðferðinni sem um getur í 2. mgr.;
- d) sé óheimilt að nota erfðabreyttar lifverur eða nokkrar afurðir úr slíkum lifverum, nema um lyf til dýralækninga sé að ræða.

2. Lífræn framleiðsluaðferð felur í sér að við framleiðslu fræja og plöntufjölgunarefna hafi stofnplantan, að því er varðar fræ, og stofnplantan eða stofnplönturnar, að því er varðar plöntufjölgunarefni, verið framleiddar:
 - a) án þess að notaðar séu erfðabreyttar lífverur eða nokkrar afurðir úr slíkum lífverum og
 - b) í samræmi við a- og b-lið 1. mgr. í að minnsta kosti eina kynslóð eða, ef um fjölærar plöntur er að ræða, tvö vaxtartímabil.
3. a) Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 1. mgr. er heimilt að nota fræ og plöntufjölgunarefni, sem eru ekki framleidd samkvæmt lífrænu aðferðinni, á aðlögunartímabili sem lýkur 31. desember 2003 og með samþykki landbúnaðarráðuneytisins, að því tilskildu að notendur slíks plöntufjölgunarefnis geti sýnt viðkomandi vottunarstofu fram á með fullnægjandi hætti að þeim hafi verið ókleift að afla plöntufjölgunarefnis af réttu afbrigði viðkomandi tegundar, sem fullnægir skilyrðum 2. mgr., á markaði á EESsvæðinu. Í því tilviki skal nota plöntufjölgunarefni, sem hefur ekki verið meðhöndlað með öðrum efnum en talin eru upp í B-hluta II. viðauka, sé það fánlegt á markaði á EES-svæðinu. Landbúnaðarráðuneytið skal tilkynna hinum aðildarríkjum EES-svæðisins og framkvæmdastjórn ESB um leyfi sem eru veitt samkvæmt þessari málsgrein.
 - b) Landbúnaðarráðuneytið kann að ákveða eftirfarandi samkvæmt málsmeðferðinni í 14. gr.:
 - að setja, fyrir 31. desember 2003, takmarkanir að því er varðar aðlögunarráðstafanirnar sem um getur í a-lið með tilliti til tiltekinnar tegunda og/eða gerða plöntufjölgunarefnis og/eða þess að ekki er um kemíska meðhöndlun að ræða,
 - að viðhalda, eftir 31. desember 2003, undanþágunni sem kveðið er á um í alið með tilliti til tiltekinnar tegunda og/eða gerða plöntufjölgunarefna,
 - að setja starfsreglur og viðmiðanir að því er varðar undanþáguna sem um getur í a-lið og miðlun upplýsinga þar að lútandi til viðkomandi fagfélaga.
4. Landbúnaðarráðuneytið endurskoðar ákvæði þessarar greinar í kjölfar endurskoðunar framkvæmdastjórnar ESB.

6a. gr.

1. Í þessari grein merkir „ungplanta“ heilar unglöntur sem eru ætlaðar til plöntunar með plöntuframleiðslu í huga.
2. Í lífrænu framleiðsluaðferðinni felst að noti framleiðendur unglöntur verða þær að hafa verið framleiddar í samræmi við 6. gr.

7. gr.

1. Landbúnaðarráðuneytið getur ákveðið að fella inn í II. viðauka afurðir sem ekki eru leyfðar við samþykkt þessarar reglugerðar, í tilgangi sem fram kemur í b-lið 1. mgr. 6. gr. og að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
 - a) Ef afurðirnar eru notaðar til að halda niðri plöntuskaðvöldum eða -sjúkdómum eða til að hreinsa eða sótthreinsa byggingar og tilheyrandi búnað fyrir búfé:
 - séu þær nauðsynlegar til að halda niðri skaðlegum lífverum eða tilteknum sjúkdómi þegar aðrir líffræðilegir kostir eða kostir, sem lúta að ræktun, eðlisfræðilegri meðhöndlun eða fjölgun, standa ekki til boða, 16. janúar 2002 127 Nr. 74 Nr. 74 16. janúar 2002
 - útiloki notkunarskilyrði þeirra hvers kyns beina snertingu við fræ, plöntur, plöntuafurðir eða búfé og búfjárafurðir. Sé hins vegar um

- fjölærar ræktunarplöntur að ræða er bein snerting heimiluð, en einungis utan vaxtartíma ætra hluta (ávaxta), að því tilskildu að slík notkun hafi ekki óbeint í för með sér að leifar afurðarinnar finnist í ætilegum hlutum, og
- hafi notkun þeirra ekki í för með sér óæskileg áhrif eða stuðli að slíkum áhrifum á umhverfið eða mengi það;
- b) Ef afurðirnar eru notaðar sem áburður eða jarðvegsnæring:
- séu þær nauðsynlegar vegna sérstakra næringarþarfa plantna eða jarðvegs, sem ekki er unnt að uppfylla með þeim ráðum sem getið er um í I. viðauka, og
 - hafi notkun þeirra ekki í för með sér óæskileg áhrif á umhverfið eða mengi það.
- 1a. Skilyrðin sem kveðið er á um í 1. mgr. skulu ekki gilda um afurðir sem voru í almennri notkun fyrir samþykkt þessarar reglugerðar í samræmi við reglur um góðar starfsvenjuri lífrænum búskap sem er fylgt á EES-svæðinu.
 - 1b. Að því er varðar steinefni og snefilefni, sem eru notuð í fóður, er heimilt að bæta við í II. viðauka hráefnum annarra afurða til viðbótar, að því tilskildu að þau séu af náttúrulegum uppruna eða, ef ekki er um slíkt að ræða, þau séu framleidd í sömu mynd og náttúrulegar afurðir.
 2. Ef nauðsyn ber til er heimilt að tilgreina eftirfarandi fyrir allar afurðir sem taldar eru upp í II. viðauka:
 - Nákvæma lýsingu afurðarinnar.
 - Notkunarskilyrði hennar og kröfur um samsetningu og/eða leysni, einkum með tilliti til þeirrar nauðsynjar að tryggja lágmarksmagn leifa þessara afurða í neysluhæfum hlutum plantna og neysluhæfum plöntuafurðum og að þær hafi sem minnst áhrif á umhverfið.
 - Sérkröfur um merkingu afurða sem um getur í 1. gr., séu slíkar afurðir framleiddar með hjálp tiltekinna afurða sem um getur í II. viðauka.
 3. Landbúnaðarráðuneytið skal ákveða breytingar við II. viðauka, annaðhvort vegna viðbótar eða ústrikunar afurða sem um getur í 1. mgr. eða viðbótar eða breytinga á forskriftum sem um getur í 2. mgr., í samræmi við málsmeðferðina í 14. gr.
 4. Telji landbúnaðarráðuneytið að bæta beri afurð við II. viðauka eða að honum skuli breytt skal það tryggja að málsskjöl þar sem fram koma ástæður fyrir viðbótinni eða breytingunum séu opinberlega send hinum aðildarríkjum EES-svæðisins og einnig framkvæmdastjórn ESB, sem leggur þau fyrir nefndina sem um getur í 14. gr.

Eftirlitskerfi.

8. gr.

1. Atvinnurekandi sem framleiðir, tilreiðir eða flytur inn frá þriðja ríki afurðir, sem tilgreindar eru í 1. gr., í þeim tilgangi að markaðssetja þær skal:
 - a) tilkynna um þessa starfsemi til faggiltrar vottunarstofu fyrir lífræna framleiðslu; tilkynningin skal innihalda þær upplýsingar sem tilgreindar eru í IV. viðauka;
 - b) sjá til þess að eftirlitskerfið sem um getur í 9. gr. sé virkt í fyrirtæki hans.
2. Atvinnurekendur skulu miðla þeim viðbótarupplýsingum sem vottunarstofa telur nauðsynlegar til að halda uppi virku eftirliti með starfsemi þeirra.
3. Vottunarstofa skal tryggja að endurnýjuð skrá með nöfnum og heimilisföngum atvinnurekenda sem eftirlitskerfið gildir um sé aðgengileg fyrir þá sem hagsmuna eiga aðgæta.

9. gr.

1. Faggilt vottunarstofa fyrir lífræna framleiðslu annast eftirlit með þeim atvinnurekendum sem framleiða, tilreiða eða flytja inn frá þriðju löndum afurðir sem um getur í 1. gr.
2. Hver sá atvinnurekandi sem fer að ákvæðum þessarar reglugerðar og greiðir framlag sitt vegna eftirlitskostnaðar vottunarstofu skal hafa aðgang að eftirlitskerfi hennar.
3. Eftirlitskerfið skal að minnsta kosti felast í því að þeim varúðar- og eftirlitsráðstöfunum sé beitt sem tilgreindar eru í III. viðauka.
4. Löggildingarstofa faggildir vottunarstofur fyrir lífræna framleiðslu og annast eftirlit með þeim, sbr. a-lið 11. mgr.
5. Taka skal mið af eftirfarandi þegar vottunarstofa fyrir lífræna framleiðslu er faggilt:
 - a) Viðurkenndri aðferð sem fylgja á við eftirlitið ásamt nákvæmri lýsingu á eftirlitsog varúðarráðstöfunum sem vottunarstofa tekur að sér að skylda atvinnurekendur til að virða undir eftirliti hennar.
 - b) Þeim viðurlögum sem vottunarstofa hyggst beita þegar reglur eru ekki virtar og/eða upp kemst um brot.
 - c) Viðeigandi aðstöðu sem fyrir hendi er, til að mynda hæfu starfsliði, stjórnunar- og tækniaðstöðu, reynslu af eftirliti og áreiðanleika.
 - d) Hlutlægni vottunarstofu gagnvart þeim atvinnurekendum sem eru undir eftirliti hennar.
6. Eftir að vottunarstofa hefur verið faggilt skal Löggildingarstofa:
 - a) tryggja að eftirlit vottunarstofunnar sé hlutlægt;
 - b) sannreyna gildi eftirlits hennar;
 - c) kynna sér brigð á reglum og/eða þau brot sem framin eru og viðurlög sem beitt er;
 - d) fturkalla faggildingu vottunarstofu uppfylli hún ekki kröfurnar í a- og b-lið eða uppfylli hún ekki lengur þau viðmið sem tilgreind eru í 5. mgr. eða kröfurnar sem mælt er fyrir um í 7., 8., 9. og 11. mgr.
- 6a. Landbúnaðarráðuneytið úthlutar kenninúmeri til vottunarstofu fyrir lífræna framleiðslu, þegar hún hefur öðlast faggildingu, og tilkynnir það öðrum EES-ríkjum, svo og framkvæmdastjórnESB.
7. Vottunarstofur fyrir lífræna framleiðslu skulu:
 - a) Tryggja að eftirlits- og varúðarráðstafanir sem tilgreindar eru í III. viðauka séu að minnsta kosti viðhafðar í þeim fyrirtækjum sem eftirlit þeirra nær til.
 - b) Ekki láta öðrum í té upplýsingar og gögn sem þær afla við framkvæmd eftirlitsins, en þeim sem bera ábyrgð á viðkomandi fyrirtækjum og lögbærum opinberum yfirvöldum.
8. Vottunarstofur fyrir lífræna framleiðslu skulu:
 - a) Heimila Löggildingarstofu aðgang að skrifstofum sínum og aðstöðu vegna eftirlits og að upplýsingum auk þess að veita þá aðstoð sem Löggildingarstofa telur nauðsynlega til þess að hún geti rækt skyldur sínar samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar.
 - b) Eigi síðar en 31. janúar ár hvert senda Löggildingarstofu og landbúnaðarráðuneytinu skrá yfir atvinnurekendur sem eftirlit þeirra nær til 31. desember árið áður og stutta ársskýrslu um starfsemi sína.
9. Vottunarstofur fyrir lífræna framleiðslu sem um getur í 1. mgr. skulu:
 - a) Tryggja, þar sem reglur eru ekki virtar þegar beita á ákvæðum 5. og 6. gr. eða þeim ráðstöfunum sem um getur í III. viðauka, að þær merkingar sem kveðið er á um í 2. gr. um lífræna framleiðsluáðferð séu fjarlægðar af allri framleiðslueiningunni eða framleiðslulotunni sem brotið nær til.
 - b) Banna viðkomandi atvinnurekanda, sem uppvís verður að augljósu broti eða broti sem hefur langvarandi afleiðingar, að markaðssetja afurðir með merkingum með

áþendingum um lífræna framleiðsluaðferð um tiltekinn tíma sem er ákvarðaður í samráði við landbúnaðarráðuneytið.

10. Heimilt er að samþykkja eftirfarandi í samræmi við málsmeðferðina í 14. gr.:
 - a) Nákvæmar reglur um kröfurnar í 5. mgr. og þær ráðstafanir sem taldar eru upp í 6. mgr.
 - b) Reglur um beitingu ákvæða 9. mgr.
11. Vottunarstofur fyrir lífræna framleiðslu skulu, með fyrirvara um ákvæði 5. og 6. mgr.:
 - a) faggiltar samkvæmt staðlinum EN 45011;
 - b) frá 1. janúar 2005 faggiltar samkvæmt kröfum Faggildingarstofnunar IFOAM (IOAS). Vottunarstofa skal í ársskýrslu sinni, sbr. b-lið 8. mgr., gera grein fyrir framkvæmd þessa ákvæðis og skal ákvæðið endurskoðað eigi síðar en 1. janúar 2004.
12. a) Vottunarstofa fyrir lífræna framleiðslu skal tryggja, með fyrirvara um ákvæði III. viðauka, að eftirlit með kjötrframleiðslu nái til allra þátta framleiðslunnar, slátrunar, skurðar og allrar annarrar tilreiðslu þar til kemur að sölu til neytenda til að tryggja, að svo miklu leyti sem það er tæknilega mögulegt, að rekja megi feril dýraafurðanna á öllum stigum framleiðslu, vinnslu og tilreiðslu frá einingunni, þar sem framleiðsla búfjárins fer fram, og að einingunni þar sem endanleg pökkun og/eða merking fer fram. Vottunarstofa skal í ársskýrslu sinni, sbr. b-lið 8. mgr., gera grein fyrir framkvæmd þessa ákvæðis. Landbúnaðarráðuneytið skal upplýsa framkvæmdastjórn ESB um þessar ráðstafanir í árlegri eftirlitsskýrslu sinni sem um getur í 15. gr.
 - b) Að því er varðar búfjárafurðir aðrar en kjöt, eru í III. viðauka sett frekari ákvæði til að tryggja, að svo miklu leyti sem það er tæknilega mögulegt, að unnt sé að rekja feril afurðanna.
 - c) Þær ráðstafanir, sem gripið er til samkvæmt 9. gr., skulu undir öllum kringumstæðum tryggja að neytendur geti gengið að því vísu að afurðirnar hafi verið framleiddar í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Merking með áþendingu um að afurðir séu í samræmi við eftirlitskerfið.

10. gr.

1. Einungis er heimilt að áþendingin og/eða kennimerkið, sem fjallað er um í V. viðauka, þess efnis að afurðir falli undir hið sérstaka eftirlitskerfi, sé á merkingu afurðanna, eins og um getur í 1. gr., ef afurðirnar:
 - a) eru í samræmi við kröfurnar í 1. eða 3. mgr. 5. gr.;
 - b) hafa heyrt undir það eftirlitskerfi sem um getur í 9. gr. á öllum stigum framleiðslu og tilreiðslu;
 - c) eru seldar beint af framleiðanda eða þeim sem tilreiðir þær til neytenda í lokuðum pakkningum eða markaðssettar sem matvæli í neytendaumbúðum. Ef um er að ræða beina sölu til neytenda af hálfu framleiðanda eða þess sem tilreiðir þær er lokaðra umbúða ekki krafist þegar í merkingum kemur skýrt og afdráttarlaust fram um hvaða afurð er að ræða;
 - d) eru merktar á merkimiðum með nafni og/eða fyrirtækjaheiti framleiðanda, þess sem tilreiðir þær eða seljanda og einnig nafni og kenninúmeri vottunarstofu sem annast eftirlit með framleiðslunni og á merkimiðum eru þær áþendingar sem er krafist samkvæmt ákvæðum reglugerða um merkingu matvæla í samræmi við íslenskarreglur þar að lútandi og samninginn um EES.
2. Óheimilt er að setja fullyrðingu á merkingu eða í auglýsingu sem gefur kaupendum í skyn að í merkingunni, sem lýst er í V. viðauka, felist trygging fyrir meiri bragðgæðum, næringu eða hollustu.

3. Vottunarstofur fyrir lífræna framleiðslu skulu:
 - a) tryggja, þar sem fram kemur að reglur eru ekki virtar samkvæmt ákvæðum 5. og 6. gr. eða þeim ráðstöfunum sem um getur í III. viðauka, að merkingin sem lýst er í V. viðauka sé fjarlægð af allri framleiðslueiningunni eða framleiðslulotunni sem brotið nær til;
 - b) afturkalla heimild til handa viðkomandi atvinnurekanda, sem uppvis verður að augljósu broti eða broti sem hefur langvarandi afleiðingar, að nota merkinguna sem lýst er í V. viðauka um tiltekinn tíma sem er ákvarðaður í samráði við landbúnaðarráðuneytið.
4. Heimilt er að samþykkja reglur um afturköllun merkingarinnar sem lýst er í V. viðauka, ef upp kemst um tiltekin brot á 5., 6. og 7. gr. eða kröfum og ráðstöfunum í III. viðauka er ekki sinnt.

Almennar ráðstafanir.

10a. gr.

1. Verði þess vart að reglur séu ekki virtar eða að brotið sé gegn framkvæmdarákvæðum þessarar reglugerðar hvað afurð frá öðru aðildarríki EES-svæðisins varðar, sem er með ábendingar eins og um getur í 2. gr. og/eða V. viðauka, skal það tilkynnt aðildarríkinu, sem tilnefndi eftirlitsfirvöldin eða viðurkenndi eftirlitsaðilann, og framkvæmdastjórn ESB þar um.

Innflutningur frá þriðju ríkjum.

11. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði 5. gr. er einungis heimilt að markaðssetja afurðir sem tilgreindar eru í 1. gr. og fluttar inn frá þriðja landi, ef:
 - a) þær eru upprunnar í þriðja landi sem er tilgreint í skrá í X. viðauka;
 - b) lögbært yfirvald eða aðili í því þriðja landi sem um ræðir hefur gefið út eftirlitsvottorð þar sem fram kemur að vörusendingin sem tilgreind er í vottorðinu:
 - sé framleidd í framleiðslukerfi sem sambærilegar reglur gilda um og mælt er fyrir um í 6. og 7. gr., og
 - hafi heyrt undir eftirlitskerfi sem staðfest hefur verið að sé sambærilegt við eftirlitskerfi það sem lýst er í 8. og 9. gr. samkvæmt athugun í samræmi við 2. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar nr. 94/92/EB1).
2. Breyting á skrá þeirri sem um getur í a-lið 1. mgr. er háð ákvörðun framkvæmdastjórnar ESB, sbr. reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 94/92/EB1).
3. Vottorðið sem um getur í b-lið 1. mgr. skal:
 - a) fylgja vörunum í frumriti til fyrirtækis fyrsta viðtakanda; eftir það skal innflytjandi varðveita vottorðið í að minnsta kosti tvö ár og skal vottunarstofa hafa aðgang að því;
 - b) vera í samræmi við reglur og samkvæmt fyrirmynd sem lýst er XI. viðauka.
4. Landbúnaðarráðuneytið getur sett nánari reglur um framkvæmd ákvæða þessarar greinar.
5. Beiðni frá þriðja landi um að komast á skrána sem um getur í a-lið 1. mgr. skal vísað til framkvæmdastjórnar ESB, sbr. reglugerð framkvæmdastjórnar ESB nr. 94/92.

1) Stjtið. EB nr. L 11, 17.1.1992, bls. 14.

6. a) Með því að víkja frá ákvæðum 1. mgr. skal vottunarstofa, að fenginni staðfestingu landbúnaðarráðuneytisins, heimila innflytjanda eða innflytjendum að markaðssetja, til 31. desember 2005, innfluttar afurðir frá þriðja landi sem ekki er í skránni sem um getur í a-lið 1. mgr., að því tilskildu að innflytjandinn eða

innflytjendurnir sýni vottunarstofu fram á með óyggjandi hætti að innfluttu afurðirnar séu framleiddar í samræmi við framleiðslureglur sem eru sambærilegar við reglurnar sem mælt er fyrir um í 6. gr. og heyri undir eftirlitsráðstafanir sambærilegar við þær sem um getur í 8. og 9. gr. og að slíkum eftirlitsráðstöfunum verði stöðugt beitt og á árangursríkan hátt.

- b) Heimildin fellur úr gildi um leið og ákvörðun er tekin um að bæta þriðja landi í skrána sem um getur í a-lið 1. mgr., nema hún taki til afurðar sem kemur frá landsvæði, sem ekki er nánar tilgreint í ákvörðuninni sem um getur í a-lið 1. mgr., og var ekki skoðuð í tengslum við beiðnina sem hlutaðeigandi þriðja land sendi. Þriðja landið skal vera því samþykkt að það fyrirkomulag leyfisveitinga, sem kveðið er á um í þessari málsgrein, gildi áfram.
 - c) Hafi vottunarstofa fengið óyggjandi sannanir frá innflytjanda skal vottunarstofa kynna landbúnaðarráðuneytinu málsgögn sem staðfestir heimild til innflutnings. Ráðuneytið skal tilkynna framkvæmdastjórn ESB og hinum EES-ríkjunum þegar í stað um viðkomandi þriðja land sem afurðir eru fluttar inn frá og leggja fram nákvæmar upplýsingar um framleiðslu og eftirlitsfyrirkomulag ásamt tryggingum fyrir því að því verði stöðugt beitt og á árangursríkan hátt.
 - d) Málið skal sent nefndinni sem um getur í 14. gr. til rannsóknar.
 - e) Ekki er krafist tilkynningarinnar sem um getur í b-lið fjalli hún um framleiðslu og eftirlitsfyrirkomulag sem annað aðildarríki EES hefur þegar tilkynnt um, samkvæmt ákvæðum b-liðar, nema mikilvægar nýjar sannanir komi fram sem réttlæta að rannsóknin og ákvörðunin sem um getur í c-lið verði endurskoðaðar.
7. Landbúnaðarráðuneytið getur farið fram á að framkvæmdastjórn ESB viðurkenni eftirlitsaðila þriðja ríkis og bæti honum á skrána sem um getur í a-lið 1. mgr.

Frjálsir flutningar innan EES-svæðisins.

12. gr.

Óheimilt er að banna eða takmarka markaðssetningu afurða sem tilgreindar eru í 1. gr. og uppfylla kröfur þessarar reglugerðar af ástæðum sem varða framleiðsluaðferð, merkingu eða kynningu framleiðsluaðferðarinnar.

Um viðskipti með lífrænar landbúnaðarafurðir við önnur ríki EES-svæðisins gilda að öðru leyti þær gerðir sem vísað er til í I. viðauka EES-samningsins að eigi við um Ísland.

Stjórnvaldsákvæði og framkvæmd.

13. gr.

Landbúnaðarráðuneytið setur nánari reglur, ef þörf krefur, um afmarkaða þætti í framkvæmd þessarar reglugerðar.

14. gr.

Fyrirhugaðar ráðstafanir vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar sem háðar eru samþykki EES-ríkjanna og/eða ESB skal bera undir sameiginlegu EES-nefndina og framkvæmdastjórn ESB sem leggur málið fyrir nefnd þá, sem framkvæmdastjórn ESB skipar sér til aðstoðar við framkvæmd þessara mála og Ísland og Noregur eiga áheyrnarfulltrúa í.

15. gr.

Landbúnaðarráðuneytið skal, fyrir 1. júlí ár hvert, tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni og framkvæmdastjórn ESB um ráðstafanir sem gerðar hafa verið árið á undan til að hrinda ákvæðum þessarar reglugerðar í framkvæmd, og einkum senda:

- skrá yfir atvinnurekendur sem 31. desember árið á undan höfðu sent tilkynningu samkvæmt a-lið 1. mgr. 8. gr. og heyra undir eftirlitskerfið sem um getur í 9. gr.,
- skýrslu um eftirlit sem fer fram samkvæmt 6. mgr. 9. gr.

Að auki skal landbúnaðarráðuneytið, fyrir 31. mars ár hvert, tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni og framkvæmdastjórn ESB um skrá yfir vottunarstofur fyrir lífræna framleiðslu sem viðurkenndar voru 31. desember árið á undan, réttarstöðu þeirra og rekstrarskipulag, viðurkennda aðferð þeirra við eftirlitið, viðurlög og merki þeirra, ef við á.

15a. gr.

Að því er varðar þær ráðstafanir, sem fram koma í reglugerð þessari, einkum þær sem landbúnaðarráðuneytið skal beita sér fyrir með það í huga að ná þeim markmiðum sem mælt er fyrir um í 9. og 11. gr. og í tæknilegu viðaukunum, skal það beita sér fyrir við gerð fjárlaga að til þeirra sé árlega veitt nauðsynlegum fjármunum. Önnur ákvæði.

16. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðarinnar varða sektum nema þyngri refsing liggja við skv.öðrum lögum.

Með mál skal fara að hætti opinberra mála, sbr. lög um meðferð opinberra mála nr. 19/1991.

17. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 162/1994 um lífræna landbúnaðarframleiðslu, ásamt síðari breytingum og með hliðsjón af grunnreglum Alþjóðasambands lífrænna landbúnaðarhreyfinga (IFOAM) og með hliðsjón af eftirtöldum reglugerðum ráðsins: 2092/91/EBE, 2083/92/EBE, 1468/94/EB, 1935/95/EB, 1804/1999/EB og reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar: 94/92/EBE, 1535/92/EBE, 3457/92/EBE, 3713/92/EBE, 207/ 93/EBE, 1593/93/EBE, 2608/93/EBE, 468/94/EB, 688/94/EB, 2381/94/EB, 2580/94/EB, 529/95/EB, 1201/95/EB, 1202/95/EB, 418/96/EB, 522/96/EB, 314/97/EB, 345/97/EB, 1488/ 97/EB, 1367/98/EB, 1900/98/EB, 330/99/EB, 331/2000/EB, 548/2000/EB, 1073/2000/EB, 1437/2000/EB, 1566/2000/EB, 1616/2000/EB, 2020/2000/EB, 2426/2000/EB, 349/2001/EB, 436/2001/EB, 1788/2001/EB og 2589/2001.

Reglugerðin tekur þegar gildi¹⁾ Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 219/1995 um lífræna landbúnaðarframleiðslu og breytingar á henni nr. 90/1998, 395/1999 og 946/2000 þó halda ákvæði reglugerðarinnar og breytinga sem gerðar hafa verið á henni um fiskeldi og villtar lagarjurtir og nýtingu þeirra gildi sínu.

1) Reglugerðin var gefin út og tók gildi 7. júní 2002.

Viðauka hér að neðan má skoða með því að smella hér (pdf-snið 1, ptf-snið 2, ptf-snið 3)

I. VIÐAUKI ¹⁾

Meginreglur um lífræna landbúnaðarframleiðslu.

1) Í 2. tölul. 2. gr. reglugerðarinnar, sem gefin var út og tók gildi 20. júní 2005 segir Nýr málsliður bætist við lið 4.4 í B-hluta I. viðauka varðandi mælieiningu fódurhlutfalla.

II. VIÐAUKI

Áburðarefni og jarðvegsnæring o.fl.

III. VIÐAUKI¹⁾
**Lágmarkskröfur um eftirlit og varúðarráðstafanir samkvæmt
eftirlitskerfinu sem um getur í 8. og 9. gr.**

1) Sjá breytingar skv. 3. tölul. 2. gr. reglugerðar nr. 571/2005, sem gefin var út og tók gildi 20. júní 2005.

IV. VIÐAUKI
**Upplýsingar sem koma skulu fram í tilkynningunni sem kveðið er á um í a-
lið 1. mgr. 8. gr.**

V. VIÐAUKI
**Ábending og kennimerki til notkunar við merkingu lífrænna
landbúnaðarafurða, sbr. 10. gr.**

VI. VIÐAUKI
Leyfileg innihaldsefni og hjálparefni.

VII. VIÐAUKI
Fjöldi búfjár á beitilandi.

VIII. VIÐAUKI
Rými búfjár.

IX. VIÐAUKI
- - -

X. VIÐAUKI
Skilgreining á þriðju löndum sem vísað er til í 11. grein.

XI. VIÐAUKI
Eftirlitsvottorð fyrir innflutning frá þriðju löndum.
Sbr. reglugerð framkvæmdastjórnar ESB nr. 1788/2001/EB.

Reglugerð

nr. 119/2002 um tollfríðindi við innflutning vara sem upprunnar eru í fátækustu þróunarríkjum heims.

Tollfríðindi fyrir fátækustu ríki heims.

1. gr.

Tollar á vörur sem upprunnar eru í fátækustu þróunarríkjum heims (GSP-ríkjum) skulu falla niður til samræmis við niðurfellingu tolla á vörum sem upprunnar eru á Evrópska efnahagssvæðinu.

Tollfríðindanna njóta þau ríki sem talin eru upp í viðauka nr. V við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum. Þau ríki eru: Afganistan, Angóla, Bangladess, Benín, Burma, Búrkína Fasó, Búrúndí, Bútan, Djíbútí, Eritrea, Eþíópía, Gambía, Gínea, Gínea-Bissá, Grænhöfðaeyjar, Haítí, Jemen, Kambódía, Kíribatí, Kongó, Kómoreyjar, Laos, Lesótó, Líbería, Madagaskar, Malaví, Maldíveyjar, Malí, Míritanía, Mið-Afríkulyðveldið, Miðbaugs-Gínea, Mósambík, Nepal, Níger, Rúanda, Salómonseyjar, Sambía, Samóa, Saó Tóme og Prinsípe, Síerra Leóne, Sómalía, Súdan, Tansanía, Tógó, Tsjad, Túvalú, Úganda og Vanúatú.

Vörusvið.

2. gr.

Tollfríðindi samkvæmt reglugerð þessari taka til eftirtalinna vara í tollskrá, sbr. viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, með síðari breytingum, að uppfylltum öðrum skilyrðum reglugerðarinnar:

1. Vörur sem falla undir tollskrárnúmer í köflum 25 til og með 97 í tollskrá að frátöldum vörum sem taldar eru upp í viðauka 1 við reglugerð þessa.
2. Vörur sem unnar eru úr landbúnaðarhræfni, enda falli þær undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í viðauka 2 við reglugerð þessa.
3. Fiskur og aðrar sjávarafurðir, enda falli þær undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í viðauka 3 við reglugerð þessa.

Upprunareglur.

3. gr.

Tollfríðindi samkvæmt reglugerð þessari eru bundin því skilyrði að vörurnar séu upprunnar í GSP-ríki í skilningi upprunareglna í viðauka 4 við reglugerð þessa. Öðrum skilyrðum upprunareglnanna um flutning vöru, sönnun uppruna og fleira þarf einnig að vera fullnægt eigi vara, sem upprunninn er í GSP-ríki, að njóta tollfríðinda við innflutning hennar til Íslands.

Gildistaka o.fl.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í 2. mgr. 6. gr. sbr. 1. tölul. 1. mgr. 6. gr. tollalaga, nr. 55/1987, með síðari breytingum, öðlast gildi þegar í stað.

VIÐAUKI I

Iðnaðarvörur.

Eftirtaldar vörur, í köflum 25 til og með 97 í tollskrá heyra ekki undir gildissvið reglugerðarinnar samkvæmt 1. tölul. 2. gr. hennar:

ST-númer	Vörulýsing
3502	Albúmín, albúmínöt og aðrar albúmínafleiður:
	- Eggjaalbúmín:
úr 11	- - Þurrkuð, þó ekki þau sem eru óhæf eða verða gerð óhæf til manneldis
úr 19	- - Önnur eggjaalbúmín, þó ekki þau sem eru óhæf eða verða gerð óhæf til manneldis
úr 20	- Mjólkuralbúmín, þar með talið kirni tveggja eða fleiri mysupróteina, þó ekki þau sem eru óhæf eða verða gerð óhæf til manneldis
3823	Einbasískar karboxyfitúsýrur frá iðnaði; sýruolía frá hreinsun; feitialkóhól frá iðnaði:
	- Einbasískar karboxyfitúsýrur frá iðnaði; sýruolía frá hreinsun:

ST-númer	Vörulýsing
úr 11	- - Sterínsýra til fódurs
úr 12	- - Olíusýra til fódurs
úr 13	- - Fitusýrur tallolíu til fódurs
19	- - Aðrar:
úr 19	- - - Eimaðar fitusýrur til fódurs; eimaður vökvi fitusýra til fódurs
úr 70	- Feitalkóhól frá iðnaði til fódurs

VIÐAUKI 2 Landbúnaðarvörur.

Vörur unnar úr landbúnaðarhræfni sem flokkast í tollskrárnúmer sem talin eru upp í töflu 1 eiga undir gildissvið reglugerðarinnar samkvæmt 2. tölul. 2. gr. hennar.

Engir tollar eru á áður nefndum vörum nema annað sé tekið fram í viðauka við töflu 1.

TAFLA 1

ST-númer	Vörulýsing
0403	Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói:
10	- Jógúrt:
úr 10	- - Bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói
90	- Önnur:
úr 90	- - Bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói
0501	Mannshár, óunnið, einnig þvegið eða hreinsað, úrgangur úr mannshári
0502	Burstir eða hár af grísum, alisvínnum eða villisvínnum; greifingjahár og annað hár til burstagerðar; úrgangur af slíkum burstum eða hári
0503	Hrosshár og hrosshársúrgangur, einnig sett á undirlag með eða án stöðfnis
0505	Hamir og aðrir hlutar af fuglum með tilheyrandi fjöðrum eða dún, fjaðrir og hlutar af fjöðrum (einnig með jöfnuðum jöðrum) og dúnn, ekki frekar unnið en hreinsað, sóttahreinsað eða varið skemmdum; duft og úrgangur af fjöðrum eða fjaðrahlutum
0507	Fílabein, skjaldbökuskeljar, hvalskiði og skiðishár, horn, hreindýrahorn, hófar og klaufir, neglur, klær og nef, óunnið eða lauslega forunnið en ekki tilskorið; duft og úrgangur úr þessum vörum
0508	Kórallar og áþekk efni, óunnið eða lauslega forunnið en ekki frekar unnið; skeljar lindýra, krabbadýra eða skrápdýra og kolkrabbabein, óunnið eða lauslega forunnið en ekki tilskorið, duft og úrgangur úr þessum vörum
0509	Náttúrlegir svampar úr dýraríkinu
0510	Ambra, bifurbelgur, desmerkattardeig og moskus; spanskflugur; gall, einnig þurkað; kirtlar og aðrar vörur úr dýraríkinu sem notaðar eru við framleiðslu á vörum til lækninga, nýjar, kældar, frystar eða á annan hátt varðar til bráðabirgða gegn skemmdum
0710	Matjurtir (ósoðnar eða soðnar með gufu eða í vatni), frystar:
40	- Sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
0711	Matjurtir, varðar skemmdum til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvöldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrtingi eða öðrum verndandi upplausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis:

ST-númer	Vörulýsing
90	- Aðrar matjurtir; matjurtablöndur:
úr 90	- - Sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
1302	Jurtasafar og jurtakjarnar; pektínefni, pektínöt og pektöt; agar og önnur jurtaslim og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtaríkinu:
	- Jurtasafar og jurtakjarnar:
14	- - Úr prestafíflum eða rótum plantna sem innihalda rótenón
19	- - Aðrir:
úr 19	- - - Innbyrðis blöndur jurtakjarna, til framleiðslu á drykkjarvörum eða til matvælaframleiðslu
úr 19	- - - Annað til lyfja en innbyrðis blöndur jurtakjarna til framleiðslu á drykkjarvörum, matvælum eða vanilluoleóresíni
20	- Pektínefni, pektínöt og pektöt:
úr 20	- - Sem innihalda 5% eða meira miðað við þyngd af viðbættum sykri
1401	Jurtaefni notað aðallega til fléttunar (t.d. bambus, spanskreyrspálmi, reyr, sef, körfuviður, raffiutrefjar, hreinsuð, bleikt eða lituð kornstrá, og linditrefjar)
1402	Jurtaefni notað aðallega sem tróð eða til bólstrunar (t.d. glansull (kapok), viðarhár og marhálmur), einnig í lögum með eða án stoðefnis
1403	Jurtaefni notað aðallega í sópa eða bursta (t.d. sópdúrri, piassava, húsapuntur og agavetrefjar), einnig í búntum eða hönkum
1404	Vörur úr jurtaríkinu, ót.a.:
10	- Önnið jurtaefni notað aðallega til litunar eða sútunar
90	- Aðrar
1517	Smjörliki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í nr. 1516:
10	- Smjörliki, þó ekki fljótandi smjörliki:
úr 10	- - Sem inniheldur meira en 10% en ekki meira en 15% af mjólkurfítu miðað við þyngd
90	- Annað:
úr 90	- - Sem inniheldur meira en 10% en ekki meira en 15% af mjólkurfítu miðað við þyngd
úr 90	- - Neysluhæfar blöndur eða efnablöndur, lagaðar sem smurefni í mót
1520	Glýseról (glýserín), hrátt; glýserólvatn og glýserollútur :
úr 00	- Til fòðurs ¹
1522	Degras; leifar sem falla til við meðferð á feitiefnum eða dýra- eða jurtavaxi:
úr 00	- Degras til fòðurs ¹
1702	Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn laktósi, maltósi, glúkósi og frúktósi, í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragðefni né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrlegu hunangi; karamel:
50	- Kemískt hreinn frúktósi
90	- Annað, þar með taldar einsykrur (invertsugar):
úr 90	- - Kemískt hreinn maltsykur (maltósi)
1704	Sætindi (þar með talið hvítt súkkulaði) án kakaóinnihalds
1806	Súkkulaði eða önnur matvæli sem innihalda kakaó

ST-númer	Vörulýsing
1901	Maltkjarni; framleiðsla úr mjöli, fín- eða grófmöluðu, sterkju eða maltkjarna, sem ekki inniheldur kakaó eða inniheldur minna en 40% miðað við þyngd af kakaói reiknað út frá algerlega fitusneyddum grunni, ót.a.; matvæli úr vörum í nr. 0401-0404 sem ekki innihalda kakaó eða innihalda minna en 5%, miðað við þyngd, af kakaói reiknað út frá algerlega fitusneyddum grunni, ót.a.
1902	Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efnum) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghettí, makkarónur, núðlur, lasagne, gnocchi, ravióli, kannellóni; couscous, einnig unnið: - Ósoðin pasta, ekki fyllt eða unnin á annan hátt: 11 - - Með eggjainnihaldi 19 - - Annað 20 - Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt: úr 20 - - Þó ekki vörur sem innihalda meira en 20% miðað við þyngd af pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því 30 - Önnur pasta 40 - Couscous
1903	Tapíókamjöl og tapíókalíki úr sterkju, sem flögur, grjón, perlur, sáldur eða í áþekkri mynd
1904	Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum (t.d. kornflögur); korn (annað en maís), sem grjón eða sem flögur eða önnur unnin grjón (þó ekki mjöl, fín- eða grófmalað), forsoðið eða unnið á annan hátt, ót.a.
1905	Brauð, sætabrauð, kökur, kex og aðrar brauðvörur, einnig með kakaói; altarisbrauð, lyfjahylki, innsigunaroblátur, ríspynnur og áþekkar vörur
2001	Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir plöntuhlutar til manneldis, unnið eða varið skemmdum með ediki eða ediksýru: 90 - Annað: úr 90 - - Sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>); pálmakjarni; kínverskar kartöflur, sætar kartöflur og aðrir svipaðir ætir plöntuhlutar sem innihalda 5% eða meira af sterkju miðað við þyngd
2004	Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, frystar, þó ekki vörur í nr. 2006: 10 - Kartöflur: úr 10 - - Fín- eða grófmalaðar eða flögur 90 - Aðrar matjurtir og matjurtablöndur: úr 90 - - Sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2005	Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ófrystar, þó ekki vörur í nr. 2006: 20 - Kartöflur: úr 20 - - Fín- eða grófmalaðar eða flögur 80 - Sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2006	Matjurtir, ávextir, hnetur, ávaxtahýði og aðrir plöntuhlutar, varið skemmdum með sykri (gegendreypt, gljásykrað eða kristallað): úr 2006 - Sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2007	Sulta, ávaxtahlauð, mauk, ávaxta- eða hnetudeig, soðið, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
2008	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða varið skemmdum á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða áfengi, ót.a.:

ST-númer	Vörulýsing
11	- Hnetur, jarðhnetur og önnur fræ, einnig blandað saman:
úr 11	- - Jarðhnetur:
úr 11	- - - Hnetusmjör
úr 11	- - - Jarðhnetur, ristaðar
úr 91	- Annað, þar með talið blöndur, aðrar en í nr. 2008 19:
99	- - Pálma kjarni til fódurs ¹
úr 99	- - - Annars:
2101	- - - Máis (korn), annað en sykurmáis (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2101	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum vörum eða að stofni til úr kaffi, tei eða maté; brenndar síkórurætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim:
12	- Kjarni, kraftur, seyði úr kaffi, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr kaffi:
úr 12	- - - Framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr kaffi:
20	- - - Með 1,5% eða meira af mjólkurfitu, 2,5% eða meira af mjólkurpróteini, 5% eða meira af sykri eða 5% af sterkju miðað við þyngd
úr 20	- Kjarni, kraftur og seyði úr tei eða maté, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr tei eða maté:
30	- - Með 1,5%, eða meira af mjólkurfitu, 2,5% eða meira af mjólkurpróteini, 5% eða meira af sykri eða 5% af sterkju miðað við þyngd
úr 30	- Brenndar síkórurætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur eða seyði úr þeim:
2102	- - Annað brennt kaffilíki en brenndar síkórurætur, kjarni, kraftur og seyði úr öðru brenndu kaffilíki, en brenndum síkórurótum
2102	Ger (lifandi eða dauð); aðrar einfruma örverur, dauðar (þó ekki bóluefni í nr. 3002); unnið bökunarduft
2103	Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbætiefni; mustarðsmjöl, fin- eða grófmalað, og unninn mustarður:
20	- Tómatósósur
30	- Mustarðsmjöl, fin- eða grófmalað, og unninn mustarður (sinnep):
úr 30	- - Unninn mustarður (sinnep) sem inniheldur meira en 5% af viðbættum sykri miðað við þyngd
90	- Annað:
úr 90	- - Þó ekki mangómauk (Mango Chutney), fljótandi
2104	Súpur og seyði og framleiðsla í það; jafnblönduð samsett matvæli
2106	Matvæli, ót.a. ³ :
úr 2106	- Þó ekki bragðbætt eða litað sykursíróp né framleiðsla að meginstofni til úr feiti og vatni sem inniheldur meira en 15% af smjöri eða annarri mjólkurfitu miðað við þyngd
2202	Vatn, þar með talið ölkelduvatn og loftblandað vatn, með viðbættum sykri eða öðru sætuefni eða bragðbætt, og aðrar óáfengar drykkjarvörur, þó ekki ávaxtasafar eða matjurtasafar í nr. 2009
2203	Öl gert úr malti
2205	Vermút og annað vín úr nýjum þrúgum bragðbætt með plöntum eða ilmefnum

ST-númer	Vörulýsing
2207	Ómengað etylalkóhól að alkóhólstyrkleika 80% eða meira miðað við rúmmál; etylalkóhól og aðrir áfengir vökvar, mengað, að hvaða styrkleika sem er; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur:
20	- Etylalkóhól og aðrir áfengir vökvar, mengað, að hvaða styrkleika sem er
2208	Ómengað etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minna en 80% miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur:
40	- Romm og tafía:
50	- Gin og genever
60	- Vodka
70	- Líkjörar og áfengisblöndur (cordials):
úr 70	- - Líkjörar sem innihalda meira en 5% af viðbættum sykri miðað við þunga
90	- Annað
úr 90	- - Ákavíti
2209	Edik og edikslíki fengið úr ediksýru
2402	Vindlar, einnig endaskornir, smávindlar og vindlingar, úr tóbaki eða tóbakslíki
2403	Önnur framleiðsla úr tóbaki og framleitt tóbakslíki; jafnblandað eða endurunnið tóbak; tóbakskjarnar og tóbaksseyði
2905	Raðtengd alkóhól ásamt halógen-, sulfó-, nítró- eða nítrósóafleiðum þeirra:
	- Önnur pólyhydrísk alkóhól:
43	- - Mannítól
44	- - D-glúkítól (sorbitól)
3302	Blöndur af ilmandi efnum og blöndum (þar með taldar alkóhólupplausnir) að meginstofni úr einu eða fleiri þessara efna, til nota sem hráefni til iðnaðar; önnur framleiðsla að stofni til úr ilmandi efnum, til nota við framleiðslu á drykkjarvörum:
10	- Til nota í matvæla- eða drykkjarvöruíðnaði
3501	Kaseín, kaseínöt og aðrar kaseínafleiður; kaseínlím
3505	Dextrín og önnur umbreytt sterkja (t.d. forgelatíneruð eða esteruð sterkja); lím að meginstofni úr sterkju eða dextríni eða annarri umbreyttri sterkju
3809	Áferðar- og íburðarefni (finishing agents), litberar til að hraða litun eða festingu litunarefna og aðrar vörur og blöndur (t.d. fyllir og litfestir) sem notað er í spuna, pappirs-, leður- eða skyldum iðnaði, ót.a.:
10	- Að stofni til úr sterkjukennndum efnum
3824	Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna; kemískar vörur og framleiðsla kemísks eða skylds iðnaðar (þar með taldar blöndur úr náttúrlegum efnum), ót.a.; úrgangsefni kemísks eða skylds iðnaðar, ót.a.:
60	- Sorbitól, annað en í nr. 2905 44

VIÐAUKI VIÐ TÖFLU 1

Engir tollar eru á vörum unnum úr landbúnaðarhráefni, sem eru tilgreindar í töflu 1, nema á eftirtöldum framleiðsluvörum og eru þeir tollar (ISK/kg) eins og hér er tilgreint:

Tollnúmer á Íslandi	Vörulýsing	Tollur (ISK/kg)
---------------------	------------	-----------------

Tollnúmer á Íslandi	Vörulýsing	Tollur (ISK/kg)
0403	Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýró mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói:	
0403.1011	- Jógúrt með kakaói	53
0403.1012	- Jógúrt með ávöxtum eða hnetum	53
0403.1013	- Jógúrt, bragðbætt, ót.a.	53
0403.1021	- Drykkjarjógúrt, kakaóblönduð	51
0403.1022	- Drykkjarjógúrt blönduð með ávöxtum eða hnetum	51
úr 0403.1029	- Drykkjarjógúrt, bragðbætt, ót.a.	51
0403.9011	- Annað kakaóblandað	45
0403.9012	- Annað blandað með ávöxtum eða hnetum	45
0403.9013	- Annað, bragðbætt, ót.a.	45
0403.9021	- Önnur drykkjarvara kakaóblönduð	45
0403.9022	- Önnur drykkjarvara blönduð með ávöxtum eða hnetum	45
úr 0403.9029	- Önnur drykkjarvara, bragðbætt, ót.a.	45
1517	Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í nr. 1516:	
1517.1001	- Smjörlíki, þó ekki fljótandi smjörlíki, sem inniheldur meira en 10% en ekki meira en 15% af mjólkurfítu miðað við þyngd	88
1517.9002	- Annað en smjörlíki, þó ekki fljótandi smjörlíki, sem inniheldur meira en 10% en ekki meira en 15% af mjólkurfítu miðað við þyngd	88
1806	Súkkulaði eða önnur matvæli sem innihalda kakaó:	
	- Önnur framleiðsla í blokkum, plötum eða stöngum sem vege meira en 2 kg, eða er lögur, deig, duft, korn eða önnur heild í umbúðum, sem innihalda meira en 2 kg:	
1806.2003	- - Kakaóduft, þó ekki vörur í nr. 1901, sem inniheldur 30% eða meira miðað við þyngd af nýmjólkur- og/eða undanrennufti, með eða án viðbættis sykurs eða annarra sætiefna, en án íblöndunar annarra efna	109
1806.2004	- - Kakaóduft, þó ekki vörur í nr. 1901, sem inniheldur minna en 30% miðað við þyngd af nýmjólkur- og/eða undanrennufti, með eða án viðbættis sykurs eða annarra sætiefna, en án íblöndunar annarra efna	39
1806.2005	- - Önnur framleiðsla, þó ekki vörur í nr. 1901, sem inniheldur 30% eða meira miðað við þyngd af nýmjólkur- og/eða undanrennufti	109
1806.2006	- - Önnur framleiðsla, þó ekki vörur í nr. 1901, sem inniheldur minna en 30% miðað við þyngd af nýmjólkur- og/eða undanrennufti	39
	- Annað í blokkum, plötum eða stöngum:	
1806.3101	- - Fyllt súkkulaði í plötum eða stöngum	51
1806.3109	- - Annað fyllt í blokkum, plötum eða stöngum	51

Tollnúmer á Íslandi	Vörulýsing	Tollur (ISK/kg)
1806.3202	-- Ófyllt súkkulaði sem í er kakaódeig, sykur, kakaósmjör og mjólkurþurrefni, í plötum eða stöngum	47
1806.3203	-- Ófyllt súkkulaðilíki í plötum eða stöngum	39
1806.3209	-- Annað ófyllt í blokkum, plötum eða stöngum	21
	- Annað:	
	-- Efni til framleiðslu á drykkjarvörum:	
1806.9011	--- Tilreidd drykkjarvöruefni að uppistöðu úr vörum í nr. 0401 til nr. 0404, sem inniheldur 5% eða meira af kakaódufti, miðað við þyngd reiknað út frá algerlega fitusneyddum grunni, ót.a., sykur eða annað sætiefni, auk annarra minniháttar efnisþátta og bragðefna	22
	-- Annað en efni til framleiðslu á drykkjarvörum:	
1806.9022	--- Fæða sérstaklega tilreidd fyrir ungbörn og sjúka	18
1806.9023	--- Páskaegg	48
1806.9024	--- Íssósúr og ídýfur	39
1806.9025	--- Húðað eða hjúpað svo sem rúsínur, hnetur, belgt korn, lakkrís, karamellur og hlaup	53
1806.9026	--- Konfekt	48
1806.9028	--- Kakaóduft, þó ekki vörur í nr. 1901, sem inniheldur 30% eða meira miðað við þyngd af nýmjólkur- og/eða undanrennufti, með eða án viðbætts sykurs eða annarra sætiefna, en án íblöndunar annarra efna	118
1806.9029	--- Kakaóduft, þó ekki vörur í nr. 1901, sem inniheldur minna en 30% miðað við þyngd af nýmjólkur- og/eða undanrennufti, með eða án viðbætts sykurs eða annarra sætiefna, en án íblöndunar annarra efna	43
1806.9039	--- Annars	47
1901	Maltkjarni; framleiðsla úr mjöli, fín- eða grófmöluðu, sterkju eða maltkjarna, sem ekki inniheldur kakaó eða inniheldur minna en 40% miðað við þyngd af kakaói reiknað út frá algerlega fitusneyddum grunni, ót.a.; matvæli úr vörum í nr. 0401-0404 sem ekki innihalda kakaó eða innihalda minna en 5%, miðað við þyngd, af kakaói reiknað út frá algerlega fitusneyddum grunni, ót.a.:	
	- Blöndur og deig til framleiðslu á brauðvörum í nr. 1905, sem innihalda samanlagt 3% eða meira af nýmjólkurdufti, undanrennufti, eggjum, mjólkurfitu (s.s. smjör), osti eða kjöti:	
1901.2012	-- Til framleiðslu á hunangskökum og þess háttar í nr. 1905.2000	25
1901.2013	-- Til framleiðslu á sætakexi í nr. 1905.3011 og 1905.3029, þ.m.t. smákökur	17
1901.2014	-- Til framleiðslu á piparkökum í nr. 1905.3021	29
1901.2015	-- Til framleiðslu á vöfflum og kexþynnum í nr. 1905.3030	10
1901.2016	-- Til framleiðslu á tvíbökum, ristugu brauði og áþekku ristugu vörum í nr. 1905.4000	15
1901.2017	-- Til framleiðslu á brauði í nr. 1905.9011, með fyllingu sem að meginhluta er úr smjöri eða öðrum mjólkurafurðum	39

Tollnúmer á Íslandi	Vörulýsing	Tollur (ISK/kg)
1901.2018	- Til framleiðslu á brauði í nr. 1905.9019	5
1901.2019	- Til framleiðslu á ósætu kexi í nr. 1905.9020	5
1901.2022	- Til framleiðslu á kökum og konditorstykki í nr. 1905.9040	33
1901.2023	- Blöndur og deig, með kjötinnihaldi til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pítsur (pizza) í nr. 1905.9051	97
1901.2024	- Blöndur og deig, með öðru innihaldi en kjöti, til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pítsur (pizza) í nr. 1905.9059	53
1901.2029	- Til framleiðslu á vörum í nr. 1905.9090	43
1902	Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efnum) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghetí, makkarónur, núðlur, lasagne, gnocchi, raviólí, kannellóni; couscous, einnig unnið:	
1902.1100	- Ósoðin pasta, ekki fyllt eða unnin á annan hátt	8
1902.2022	- Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt: - Með pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því sem inniheldur 3%, til og með 20%, miðað við þyngd af pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því	41
1902.2031	- Fyllt með osti sem inniheldur meira en 3% af osti	35
1902.2041	- Fyllt með kjöti og osti sem að magni til er meira en 20% miðað við þyngd af kjöti og osti	142
1902.2042	- Fyllt með kjöti og osti sem inniheldur samanlagt 3%, til og með 20%, af kjöti og osti	41
1902.3021	- Önnur pasta: - Með pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því, sem að magni til er 3%, til og með 20% miðað við þyngd	41
1902.3031	- Með osti sem að magni til er meira en 3%, miðað við þyngd	35
1902.3041	- Með kjöti og osti, sem að magni til er samanlagt 3%, til og með 20% miðað við þyngd	41
1902.4021	- Með pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því, sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd	41
1903	Tapíókamjöl og tapíókalíki úr sterkju, sem flögur, grjón, perlur, sáldur eða í áþekkri mynd:	
1903.0001	- Í smásöluumbúðum 5 kg eða minni	Tollfrjálst
1903.0009	- Annað en í smásöluumbúðum 5 kg eða minni	Tollfrjálst
1904	Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum (t.d. kornflögur); korn (annað en maís), sem grjón eða sem flögur eða önnur unnin grjón (þó ekki mjöl, fin- eða grófmalað), forsoðið eða unnið á annan hátt, ót.a.:	
1904.9001	- Annars: - Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd	42
1905	Brauð, sætabrauð, kökur, kex og aðrar brauðvörur, einnig með kakaói; altarisbrauð, lyfjahylki, innsiglunaroblátur, rísþynnur og áþekkar vörur:	

Tollnúmer á Íslandi	Vörulýsing	Tollur (ISK/kg)
1905.2000	- Hunangskökur (engiferkökur) og þess háttar - Sætakex; vöflur og kexþynnur, húðað eða hjúpað með súkkulaði eða með kremi sem inniheldur kakaó:	83
1905.3011	- - Sætakex (þ.m.t. smákökur)	17
1905.3019	- - Annað en sætakex - Sætakex; vöflur og kexþynnur, ekki húðað eða hjúpað með súkkulaði eða með kremi sem inniheldur kakaó: - - Sætakex (þ.m.t. smákökur):	16
1905.3021	- - - Piparkökur	31
1905.3022	- - - Sætakex og smákökur, sem innihalda minna en 20% af sykri	23
1905.3029	- - - Annað en sætakex og smákökur	19
1905.3030	- - Annað	11
1905.4000	- Tvíbökur, ristað brauð og áþekkar ristaðar vörur - Annað: - - Brauð:	16
1905.9011	- - - Með fyllingu sem er að meginhluta úr smjöri eða öðrum mjólkurafurðum (t.d. hvítlaukssmjör)	39
1905.9019	- - - Annað	5
1905.9020	- - Ósætt kex	5
1905.9040	- - Kökur og konditorstykki - - Bökur, þ.m.t. pítsur (pizza):	35
1905.9051	- - - Sem innihalda kjöt	97
1905.9059	- - - Aðrar	53
1905.9090	- - Annars	45
2103	Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbættiefni; mustarðsmjöl, fín- eða grófmálað, og unninn mustarður: - Annað en sojasósa, tómatsósúur og sósúur úr mustarðsmjöli, fín- eða grófmöluðu, og unnum mustarði (sinneþ):	
2103.9020	- - Majones	19
2103.9030	- - Olíusósúur, ót.a. (t.d. remulaðisósúur)	19
2103.9051	- - Með kjötinnihaldi sem er að magni til meira en 20% miðað við þyngd	97
2103.9052	- - Með kjötinnihaldi sem er að magni til 3%, til og með 20%, miðað við þyngd	52
2104	Súpur og seyði og framleiðsla í það; jafnblönduð samsett matvæli: - Súpur og seyði og framleiðsla í það:	
2104.1001	- - Tilreiddar matjurtasúpur að meginstofni úr mjöli, sterkju eða maltkjarna	3
2104.1002	- - Annað súpuðuft í 5 kg umbúðum eða stærri	31
2104.1003	- - Niðursoðnar fisksúpur - - Aðrar súpur:	27
2104.1011	- - - Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd	78
2104.1012	- - - Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd	44

Tollnúmer á Íslandi	Vörulýsing	Tollur (ISK/kg)
2104.1019	- - - Annars	21
	- - Annað:	
2104.1021	- - - Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd	78
2104.1022	- - - Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd	44
2104.1029	- - - Annars	21
	- Jafnblönduð samsett matvæli:	
2104.2001	- - Með kjötinnihaldi sem að magni til er meira en 20%, miðað við þyngd	97
2104.2002	- - Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd	51
2104.2003	- - Sem innihalda fisk, krabbadýr, skeldýr eða aðra sjávar- eða aðra vatnahryggleysingja	24
2104.2009	- - Önnur	24
2106	Matvæli, ót.a.:	
	- Önnur:	
	- - Búðingsduft:	
2106.9041	- - - Í smásöluumbúðum 5 kg eða minna sem inniheldur mjólkurduft, eggjahvítu eða eggjarauðu	67
2106.9048	- - - Annað, sem inniheldur mjólkurduft, eggjahvítu eða eggjarauðu	80
2106.9049	- - - Annað, sem inniheldur hvorki mjólkurduft né eggjahvítu eða eggjarauðu	67
2106.9064	- - Með kjötinnihaldi sem að magni til er 3%, til og með 20%, miðað við þyngd	41
2202	Vatn, þar með talið ölkelduvatn og loftblandað vatn, með viðbættum sykri eða öðru sætuefni eða bragðbætt, og aðrar óáfengar drykkjarvörur, þó ekki ávaxtasafar eða matjurtasafar í nr. 2009:	
	- Annað:	
	- - Úr mjólkurafurðum og öðrum efnisþáttum, enda séu mjólkurafurðir 75% eða meira af þyngd vörunnar án umbúða:	
2202.9011	- - - Í pappaubúðum	41
2202.9012	- - - Í einnota stálumbúðum	41
2202.9013	- - - Í einnota álumbúðum	41
2202.9014	- - - Í einnota glerilátum sem eru stærri en 500 ml	41
2202.9015	- - - Í einnota glerilátum sem eru ekki stærri en 500 ml	41
2202.9016	- - - Í einnota plastumbúðum, lituðum	41
2202.9017	- - - Í einnota plastumbúðum, ólituðum	41
2202.9019	- - - Annars	41

Tollskrárnúmer sem eru tilgreind í þessum viðauka, eru í gildi á Íslandi 1. janúar 2002. Breytingar sem kunna að verða gerðar á tollskrá hafa engin áhrif á skilmála viðaukans.

VIÐAUKI 3

Sjávarafurðir.

Vörur sem flokkast í eftirtalin tollskrárnúmer í tollskrá eiga undir gildissvið reglugerðarinnar samkvæmt 3. tölul. 2. gr. hennar og skulu vera tollfrjálsar:

ST-númer	Vörulýsing
0208	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða frýst: - Annað:
úr 40	- - Af hval
3. kafli	Fiskur og krabbadýr, lindýr og aðrir vatna- og sjávarhryggleysingjar
1504	Feiti og oliur og þættir þeirra, úr fiski eða sjávarspendýrum, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:
1516	Feiti eða oliur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, hert að fullu eða að hluta, víxlestað, endurestað eða elaíðinerað, einnig hreinsað en ekki frekar unnið: - Dýrafeiti og -oliur og þættir þeirra:
úr 10	- - Fengið eingöngu úr fiski eða sjávarspendýrum
1603	Kjarnar og safar úr hvalkjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum:
úr 00	- Kjarnar og safar úr hvalkjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum
1604	Fiskur, unninn eða varinn skemmdum; styrjuhrogn og eftirlíkingar þeirra:
1605	Krabbadýr, lindýr og aðrir vatnahryggleysingjar, unnið eða varið skemmdum:
2301	Mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar, úr kjöti, hlutum úr dýrum, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum, óhæft til manneldis; hamsar: - Mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar, úr kjöti eða hlutum úr dýrum; hamsar:
úr 10	- - Hvalmjöl
úr 20	- Mjöl, fín- eða grófmalað, og kögglar, úr fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum:
2309	Framleiðsla til dýraeldis: - Önnur:
úr 90	- - Fiskmelta

VIÐAUKI 4 Upprunareglur.

I. KAFLI Almenn ákvæði.

Skilgreiningar.

1. gr.

Að því er viðauka þennan varðar merkir:

1. *Framleiðsla*: Hvers konar aðvinnsla, þar með er talin samsetning eða sérvinnsla.
2. *Efni*: Hvers konar efnisþáttur, hráefni, íhluta eða hluta o. s. frv. sem notað er við framleiðslu vöru.
3. *Framleiðsluvara*: Vara sem er framleidd, jafnvel þótt fyrirhugað sé að nota hana við annars konar framleiðslu síðar.
4. *Vara*: Bæði efni og framleiðsluvörur.

5. *Tollverð*: Verð sem ákveðið er í samræmi við samning um framkvæmd VII. gr. hins almenna samkomulags um tolla og viðskipti frá 1994 (samning Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um tollverð).
6. *Verksmiðjuverð*: Verð sem framleiðanda í GSP-ríki er greitt fyrir framleiðsluvöruna frá verksmiðju hafi lokaadvinnsla vörunnar farið fram í fyrirtæki hans, að því tilskildu að í verðinu sé innifalið verðmæti alls efnis sem notað er, að frádregnum innlendum álögum sem hafa verið endurgreiddar eða endurgreiða má þegar varan sem er fengin er flutt út.
7. *Verðmæti efnis*: Tollverð við innflutning á efni sem notað hefur verið og er ekki upprunaefni eða, ef það er ekki þekkt og ekki verður sýnt fram á hvert það er, fyrsta verð sem sýnt er fram á að greitt hafi verið fyrir efnið í GSP-ríki.
8. *Verðmæti upprunaefna*: Verðmæti slíkra efna eins og skilgreint er í 7. tölul. að breyttu breytanda.
9. *Kaflar og vöruliðir*: Kaflar og vöruliðir (fjögurra tölustafa tákn) í nafnaskránni sem myndar samræmdu vörulýsingar- og vörunúmeraskrána; og í viðauka þessum er vísað til sem „samræmdu tollskrárinnar“ eða ST.
10. *Flokkun*: Flokkun framleiðsluvara eða efna undir tilteknum vörulið.
11. *Vörusending*: Framleiðsluvörur sem eru annaðhvort sendar samtímis frá einum útflytjanda til eins viðtakanda, eða vörur sem hafðar eru á sama flutningsskjali vegna flutnings frá útflytjanda til viðtakanda eða á sama vörureikningi ef flutningsskjal er ekki fyrir hendi.
12. *GSP-ríki*: Þróunarríki sem á rétt á fríðindameðferð samkvæmt reglugerð þessari.
13. *Upprunaskírteini*: Upprunasönnun í formi upprunaskírteinis, að uppsetningu og innihaldi eins og skilgreint er á hverjum tíma.
14. *Yfirlýsing á vörureikningi*: Upprunasönnun í formi yfirlýsingar á vörureikningi, að innihaldi eins og skilgreint er á hverjum tíma.
15. *Yfirráðasvæði*: Yfirráðasvæði GSP-ríkis ásamt landhelgi þess.

II. KAFLI

Skilgreining hugtaksins „upprunavörur“.

Upprunaviðmiðanir.

2. gr.

Vara telst upprunnin í GSP-ríki í skilningi reglugerðar þessarar ef hún uppfyllir annað af neðangreindum skilyrðum:

1. Varan er að öllu leyti fengin í GSP-ríki samkvæmt 3. gr.
2. Varan hefur hlotið nægilega aðvinnslu í GSP-ríki samkvæmt 4. gr.

Framleiðsluvara fengin að öllu leyti.

3. gr.

Eftirtaldar vörur teljast að öllu leyti fengnar í GSP-ríki í skilningi 1. tölul. 2. gr.:

1. Jarðefni unnin úr jörðu þess eða úr hafsbotni þess.
2. Vörur úr jurtaríkinu sem þar eru ræktaðar.
3. Lifandi dýr sem þar eru borin og alin.
4. Afurðir lifandi dýra sem þar eru alin.
5. Veiðibráð og fiskafurðir sem aflað er með veiðum þar.
6. Sjávarafurðir og aðrar afurðir teknar úr sjó utan landhelgi viðkomandi lands af skipum þess.
7. Vörur framleiddar um borð í verksmiðjuskipum þess, eingöngu úr afurðum sem getið er í 6. tölul.

8. Notaðar vörur sem þar er safnað og eingöngu er unnt að nota til að vinna hráefni úr.
9. Úrgangur og rusl sem til fellur vegna framleiðslustarfsemi þar.
10. Vörur unnar úr yfirborðslögum hafsbotsins utan landhelgi viðkomandi ríkis, að því tilskildu að það hafi einkarétt á að vinna úr þessum lögum.
11. Vörur sem þar eru framleiddar eingöngu úr þeim framleiðsluvörum sem tilgreindar eru í 1.-10. tölul.

Orðin *skip* og *verksmiðjuskip* í 6. og 7. tölul. 1. mgr. gilda aðeins um skip og verksmiðjuskip sem uppfylla eftirtalin skilyrði:

1. Eru skráð eða skrásett í viðkomandi ríki.
2. Sigla undir fána viðkomandi ríkis.
3. Eru að minnsta kosti 50 af hundraði í eign ríkisborgara viðkomandi ríkis eða í eign fyrirtækis sem hefur aðalstöðvar í ríkinu enda sé framkvæmdastjóri eða framkvæmdastjórnar þess, stjórnarformaður eða formaður umsjónarnefndar og meirihluti stjórnarnefndarmanna eða umsjónarnefndarmanna ríkisborgarar landsins; auk þess sem að minnsta kosti helmingur höfuðstóls sé í eigu þessa ríkis eða opinberra stofnana eða ríkisborgara þess ef um er að ræða sameignarfélög eða hlutafélög.
4. Skipstjóri og yfirmenn séu ríkisborgarar viðkomandi ríkis.
5. Að minnsta kosti 75 af hundraði áhafnarinnar séu ríkisborgarar viðkomandi ríkis.

Skip, þ.m.t. verksmiðjuskip sem vinna afla um borð úti á hafi, teljast hluti af yfirráðasvæði viðkomandi GSP-ríkis, enda séu skilyrði 2. mgr. uppfyllt.

Framleiðsluvörur sem hlotið hafa nægilega aðvinnslu.

4. gr.

Að því er varðar 2. gr. skulu framleiðsluvörur sem ekki eru fengnar að öllu leyti í GSP-ríki teljast hafa hlotið nægilega aðvinnslu hafi skilyrðum samkvæmt aðvinnslureglum í II. viðbæti við bókun 4 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið verið fullnægt. Aðvinnslureglur þessar kveða á um aðvinnslu efna sem eru ekki upprunaefni og eru notuð við framleiðslu þeirra vara sem reglugerð þessi tekur til og gilda þær einungis um slík efni. Af þeim sökum þarf framleiðsluvara sem telst upprunavara vegna þess að skilyrðum sem sett eru í lista um hana er fullnægt, og er notuð við framleiðslu annarrar vöru, ekki að fullnægja skilyrðum sem gilda um vöruna sem hún er sett saman við, og skal ekki taka tillit til þess að efnin sem notuð eru við framleiðslu hennar eru ekki upprunaefni.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., skal efni sem ekki telst upprunaefni ekki notað við framleiðslu þessarar vöru, samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru í lista um hana, nema því aðeins að:

1. Heildarverðmæti þeirra sé ekki meira en 10 af hundraði af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar.
2. Ekki sé farið fram úr einni eða fleiri hundraðshlutatölum af því hámarksverðmæti sem gefið er upp fyrir efni sem ekki teljast upprunaefni og fram koma í listanum, vegna beitingar þessarar málsgreinar.

Ákvæði 3. mgr. gildir ekki um framleiðsluvörur sem teljast til 50.– 63. kafla í samræmdu tollskránni.

Ákvæði þessarar greinar gilda nema að því leyti sem kveðið er á um í 5. gr.

Ófullnægjandi aðvinnsla.

5. gr.

Eftirfarandi aðgerðir teljast ófullnægjandi aðvinnsla sem ekki veitir upprunaréttindi óháð því hvort kröfum 4. gr. hefur verið fullnægt:

1. Aðgerð til að tryggja að framleiðsluvörur haldist óskemmdar meðan á flutningi og geymslu standur (viðrun, breiðsla, þurrkun, kæling, pækilsöltun, niðurlagning í

- brennisteinsvatn eða aðrar vatnsupplausnir, fjarlæging skemmdra hluta og sambærilegar aðgerðir).
2. Einfaldar aðgerðir til að rykhreinsa, sigta eða sálda, sundurgreina, flokka, velja saman (þar á meðal að útbúa hluti í samstæður), þvo, mála eða hluta í sundur.
 3. Skipti á umbúðum, svo og uppskipting og sameining, einföld setning á flöskur, glös, í poka, kassa, öskjur, á spjöld eða töflur o.s.frv. og allar aðrar einfaldar þökkunaraðgerðir.
 4. Festing merkja, miða eða annarra slíkra auðkenna á framleiðsluvörur eða umbúðir þeirra.
 5. Einföld blöndun framleiðsluvara, hvort sem um er að ræða ólíkar vörur eða ekki, þar sem einn eða fleiri íhlutar blöndunnar fullnægja ekki skilyrðum þeim um uppruna sem sett eru í viðauka þessum.
 6. Einföld samsetning vöruhluta þannig að úr verði fullgerð framleiðsluvara.
 7. Sameining tveggja eða fleiri aðgerða sem tilgreindar eru í 1.-6. tölul.
 8. Slátrun dýra.

Skilgreiningareining.

6. gr.

Skilgreiningareining vegna beitingar ákvæða þessa viðauka er sú framleiðsluvara sem telst grunneining við flokkun samkvæmt nafnaskrá samræmdu tollskrárinnar.

Af þessu leiðir eftirfarandi:

1. Þegar framleiðsluvara sem er sett saman úr mörgum hlutum og flokkuð í samræmdu tollskránni í einn og sama vörulið, telst heildin vera ein skilgreiningareining;
2. Þegar í vörusendingu eru margar framleiðsluvörur af sama tagi sem flokkaðar eru í sama vörulið í samræmdu tollskránni, skal hver einstök framleiðsluvara tekin fyrir þegar ákvæðum þessa viðauka er beitt.

Þegar umbúðir eru samkvæmt 5. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar taldar hluti framleiðsluvöru við flokkun skal telja þær með við ákvörðun uppruna.

Fylgihlutir, varahlutir og verkfæri.

7. gr.

Fylgihluti, varahluti og verkfæri, sem send eru með búnaði, vél, tæki eða ökutæki og teljast eðlilegur búnaður og eru innifalin í verðinu eða eru ekki á sérstökum vörureikningi, skal skoða sem hluta af viðkomandi búnaði, vél, tæki eða ökutæki.

Samstæður.

8. gr.

Samstæður, sem skilgreindar eru í 3. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar, skulu skoðast sem upprunavörur þegar allir vöruhlutar eru upprunavörur. Þó skal samstæða, sem er samsett bæði af upprunavörum og vörum sem eru ekki upprunavörur, teljast í heild upprunavara, að því tilskildu að verðmæti þeirra vara sem eru ekki upprunavörur, sé ekki meira en 15 af hundraði af verksmiðjuverði samstæðunnar.

Atriði sem hafa ekki áhrif.

9. gr.

Þegar ákvarða skal uppruna framleiðsluvöru er ekki nauðsynlegt að ákvarða uppruna eftirfarandi, þótt notað hafi verið við framleiðslu vörunnar:

1. Orka og eldsneyti.
2. Verksmiðja og búnaður.
3. Vélar og verkfæri.

4. Vörur sem ekki mynda og ekki var ætlað að mynda efnisþátt í framleiðsluvörinni fullgerðri.

III. KAFLI

Skilyrði varðandi yfirráðasvæði.

Meginregla um yfirráðasvæði.

10. gr.

Fullnægja verður skilyrðum í 2. gr. um öflun upprunaréttinda óslitið í GSP-ríki. Leiði ekki annað af ákvæði 11. gr., telst öflun upprunaréttinda ekki óslitin ef vörur sem hlotið hafa aðvinnslu í GSP-ríki, hafa verið fluttar af yfirráðasvæði viðkomandi ríkis.

Endurinnflutningur vara.

11. gr.

Upprunavörur, sem fluttar eru út frá GSP-ríki og síðar fluttar inn á ný, teljast hafa glatað rétti til að teljast upprunavörur. Þetta á þó ekki við ef sýnt er fram á með fullnægjandi hætti að mati íslenskra tollýfirvalda eða þar til bærra yfirvalda í viðkomandi GSP-ríki að endurinnfluttar vörur séu hinar sömu og fluttar voru úr landi.

Beinn flutningur.

12. gr.

Það er skilyrði fríðindameðferðar samkvæmt reglugerð þessari að vörur, sem teljast upprunnar í GSP-ríki skv. 1. tölul. 2. gr., hafi verið fluttar beint frá viðkomandi GSP-ríki til Íslands.

Eftirtalið telst beinn flutningur í skilningi 1. mgr.:

1. Flutningur vöru án þess að hún fari um yfirráðasvæði annars ríkis.
 2. Flutningur vörusendingar um yfirráðasvæði annars ríkis, eftir atvikum með umhleðslu eða tímabundinni geymslu á slíku yfirráðasvæði, að því tilskildu að vörusending hafi verið undir eftirliti tollýfirvalda í viðkomandi umflutnings- eða geymslulandi og að ekki hafi farið fram aðrar aðgerðir þar en hleðsla, afhleðsla eða aðrar aðgerðir sem eingöngu er ætlað að varðveita ástand vörusendingar.
- Sannanir um að skilyrðunum sem um getur í 2. tölul. 2. mgr. hafi verið fullnægt skulu lagðar fram fyrir tollýfirvöld innflutningslandsins með einni af eftirtöldum sönnunum:
1. Einföldu flutningsskjali fyrir flutning frá viðkomandi GSP-ríki um umflutningslandið.
 2. Skírteini, sem tollýfirvöld umflutningslandsins gefa út, þar sem fram kemur:
 - a. Nákvæm lýsing á framleiðsluvörinni.
 - b. Dagsetningar affermingar og endurfermingar og þar sem við á, heiti hlutaðeigandi skipa eða annars flutningsmáta.
 - c. Við hvaða aðstæður framleiðsluvaran var geymd í umflutningslandinu; eða
 3. Að öðrum kosti hvers konar skjöl sem færa sönnur á þetta.

Sýningar.

13. gr.

Framleiðsluvörur sem sendar eru frá GSP-ríki á vörusýningu í þriðja landi og fluttar eru til Íslands eftir sýninguna, skulu við innflutninginn teljast upprunnar í viðkomandi GSP-ríki, að því tilskildu að sýnt sé fram á eftirfarandi atriði með fullnægjandi hætti að mati tollýfirvalda:

1. Að útflytjandi hafi sent þessar framleiðsluvörur beint frá viðkomandi GSP-ríki til landsins þar sem sýningin er haldin og sýnt þær þar.
2. Að sá útflytjandi hafi selt framleiðsluvörurnar eða ráðstafað þeim með öðrum hætti til viðtakanda á Íslandi.
3. Að framleiðsluvörurnar hafi verið sendar á meðan á sýningunni stóð eða strax eftir hana í því ástandi sem þær voru í þegar þær voru sendar til sýningar.
4. Að framleiðsluvörurnar hafi ekki frá því að þær voru sendar til sýningar verið notaðar í öðru skyni en til sýningar á sýningunni.

Sönnun á uppruna skal leggja fram hjá íslenskum tollyfirvöldum með venjulegum hætti. Þar skal tilgreint nafn sýningarinnar og sýningarstaður. Ef nauðsyn ber til má krefjast sérstakra skjalfestra viðbótarsönnunargagna um eðli framleiðsluvaranna og aðstæður við sýningu þeirra.

Ákvæði þessarar greinar skulu taka til allra vöru-, iðn-, landbúnaðar- eða handverkssýninga, kaupstefna eða áþekkra opinberra sýninga sem eru ekki skipulagðar í eiginhagsmunaskyni í sölubúðum eða verslunarhúsnæði með það fyrir augum að selja erlendar vörur, enda séu framleiðsluvörurnar undir tollefirliti meðan á sýningu stendur.

IV. KAFLI

Sönnun á uppruna.

Almennar kröfur.

14. gr.

Staðfesta skal að framleiðsluvara sé upprunnin í GSP-ríki við innflutning til Íslands með framlagningu:

1. Upprunaskírteinis, samkvæmt ákvæðum þessa kafla og samkvæmt fyrirmynd í VI. kafla, útgefnu af útflytjanda í GSP-ríki.
2. Yfirlýsingu útflytjanda í GSP-ríki á vörureikningi, í samræmi við ákvæði þessa kafla og samkvæmt fyrirmynd í VII. kafla, að því tilskildu að verðmæti upprunavöru í sendingu sé ekki meira en 250.000 kr.

Útgáfa upprunaskírteinis.

15. gr.

Upprunaskírteini, á ensku eða frönsku, skal gefið út af þar til bærum yfirvöldum í GSP-ríki að undangenginni umsókn útflytjanda.

Útflytjandi sem sækir um útgáfu upprunaskírteinis skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni þar til bærri yfirvalda í viðkomandi GSP-ríki, öll tilheyrandi skjöl sem votta að viðkomandi framleiðsluvara sé upprunavara og að öllum öðrum kröfum sem settar eru fram í viðauka þessum sé fullnægt.

Umsókn um útgáfu upprunaskírteinis skal fylla út á ensku eða frönsku. Ef hún er handskrifuð skal hún útfyllt með bleki og með prentstöfum. Gefa verður vörulýsinguna í reitnum sem er ætlaður til þess án þess að skilja eftir auðar línur. Ef reitur er ekki notaður að fullu skal draga lárétta línu neðan við lýsinguna og strika yfir ónýtta svæðið.

Yfirvöld sem gefa út upprunaskírteini skulu grípa til allra nauðsynlegra aðgerða til að staðfesta að viðkomandi framleiðsluvörur séu upprunavörur og að öðrum kröfum þessa viðauka hafi verið fullnægt. Þau hafa í þessu tilliti rétt til að krefjast hvers konar sannana og athuga bókhald útflytjandans eða viðhafa annars konar eftirlit sem þau álíta nauðsynlegt.

Útgáfudagur upprunaskírteinis skal koma fram á skírteininu.

Upprunaskírteini gefið út eftir á.

16. gr.

Þar til bærum yfirvöldum í viðkomandi GSP-ríki er í undantekningartilvikum heimilt að gefa upprunaskírteini út eftir að útflutningur framleiðsluvörunnar hefur átt sér stað. Skilyrði slíkrar útgáfu eru eftirfarandi:

1. Að skírteinið hafi ekki verið gefið út þegar útflutningurinn átti sér stað vegna mistaka eða yfirsjóna eða sérstakra kringumstæðna; eða
2. Að sýnt sé fram á það á fullnægjandi hátt að mati yfirvalda að upprunaskírteinið hafi verið gefið út en ekki viðurkennt við innflutning af tæknilegum ástæðum.

Við framkvæmd 1. mgr. verður útflytjandinn að taka fram í umsókninni hvar og hvenær útflutningur framleiðsluvöru, sem upprunaskírteinið á við um, á sér stað og taka fram ástæður fyrir beiðninni.

Yfirvöldum er einungis heimilt að gefa upprunaskírteinið út eftir á þegar gengið hefur verið úr skugga um að upplýsingarnar sem fram koma í umsókn útflytjandans séu samhljóða þeim sem viðkomandi gögn hafa að geyma.

Upprunaskírteini sem eru gefin út eftir á verða að vera árituð með annarri af eftirfarandi setningum: „ISSUED RETROSPECTIVELY“ (ensk útgáfa) eða „DELIVRÉ À POSTERIORI“ (frönsk útgáfa) í athugasemdareit upprunaskírteinisins.

Útgáfa á eftirriti af upprunaskírteininu.

17. gr.

Hafi upprunaskírteini verið stolið, það glatast eða eyðilagst getur útflytjandinn sótt um til þeirra tollyfirvalda sem gáfu það út, að fá eftirrit gert á grundvelli útflutningsskjala sem eru í þeirra vörslu.

Eftirrit sem er gefið út á þennan hátt verður að vera áritað með annaðhvort „DUPLICATE“ (ensk útgáfa) eða „DUPLICATA“ (frönsk útgáfa). Áritunin skal færð í athugasemdareit eftirrits upprunaskírteinisins.

Eftirritið skal vera með sömu útgáfudagsetningu og upphaflega upprunaskírteinið og gilda frá og með þeim degi.

Yfirlýsing á vörureikningi.

18. gr.

Útflytjanda vöru sem upprunnin er í GSP-ríki er heimilt, að uppfylltum skilyrðum þessarar greinar, að staðfesta uppruna vörunnar án upprunaskírteinis með því að lýsa því yfir á vörureikningi að varan sé upprunnin í viðkomandi ríki. Yfirlýsing á vörureikningi skal vera á ensku eða frönsku.

Skilyrði staðfestingar á uppruna með yfirlýsingu á vörureikningi, sbr. 1. mgr. er að verksmiðjuverð vörunnar sé ekki meira en 250.000 kr.

Sé þess farið á leit er útflytjanda sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skylt að láta íslenskum tollyfirvöldum eða þar til bærum yfirvöldum í útflutningslandinu í té öll gögn sem staðfesta uppruna vöru.

Útflytjandi sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni íslenskra tollyfirvalda eða þar til bærra yfirvalda í útflutningslandinu, öll tilheyrandi skjöl sem sanna upprunaréttindi viðkomandi vara og að öðrum kröfum sem gerðar eru í viðauka þessum hafi verið fullnægt.

Yfirlýsing á vörureikningi skal gefin út með þeim hætti að útflytjandi vélritar, stimplar eða prentar á vörureikninginn, afhendingarseðilinn eða annað viðskiptaskjal yfirlýsingu með þeim texta sem fram kemur í VII. kafla. Yfirlýsinguna má einnig handskrifa og þá skal skrifa með bleki og með prentstöfum.

Yfirlýsing á vörureikningi skal vera með upprunalegri eiginhandarundirskrift útflytjandans.

Ákvæði reglugerðar þessarar varðandi útgáfu, notkun og sannprófun á upprunaskírteinum skulu gilda með samsvarandi hætti um yfirlýsingar sem gefnar eru á vörureikningi.

Gildistími sönnunar á uppruna.

19. gr.

Sönnun á uppruna skal gilda í tíu mánuði frá útgáfudegi í viðkomandi GSP-ríki og verður að leggja sönnunina fram innan þess tíma hjá íslenskum tollyfirvöldum.

Tollyfirvöldum er heimilt að taka gilda sönnun á uppruna sem lögð er fram eftir að frestur sem tilgreindur er í 1. mgr. er útrunninn og á grundvelli þeirrar sönnunar heimila fríðindameðferð samkvæmt reglugerð þessari, ef ekki hefur verið mögulegt að leggja fram umrædd skjöl fyrir lok frestsins vegna sérstakra aðstæðna. Sama gildir ef framleiðsluvörnum hefur verið framvísað hjá íslenskum tollyfirvöldum fyrir lok frestsins en skjöl til sönnunar á uppruna eru lögð fram eftir lok frestsins.

Sönnun á uppruna lögð fram.

20. gr.

Við innflutning til Íslands skal leggja fram upprunaskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi hjá tollyfirvöldum. Tollyfirvöld geta krafist þýðingar á sönnun á uppruna og einnig þess að aðflutningsskýrslunni fylgi greinargerð frá innflytjanda þess efnis að framleiðsluvörurnar fullnægi þeim skilyrðum sem nauðsynleg teljast vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar.

Innflutningur í áföngum.

21. gr.

Þegar sundurtekna eða ósamsettar framleiðsluvörur, í skilningi a-liðar 2. mgr. í hinum almennu reglum samræmdu tollskrárinnar, sem heyra undir XVI. og XVII. flokk eða vöruliði 7308 og 9406 í samræmdu tollskránni, eru að beiðni innflytjanda og með þeim skilyrðum sem sett eru af tollyfirvöldum, fluttar inn í áföngum skal leggja fram eina sönnun á uppruna fyrir þær vörur hjá tollyfirvöldum þegar fyrsti hlutinn er fluttur inn.

Undanþágur frá formlegum sönnunum á uppruna.

22. gr.

Framleiðsluvörur sem eru sendar sem smábögglar frá einstaklingi til einstaklings, eða eru í einkafarangri ferðamanna, skulu taldar upprunavörur án þess að framvísa þurfi sönnun á uppruna, að því tilskildu að vörurnar hafi ekki verið fluttar inn á viðskiptagrundvelli og að lýst hafi verið yfir að þær uppfylli kröfur þessa viðauka og enginn vafi leiki á um sannleiksgildi slíkrar yfirlýsingar. Heildarverðmæti slíkra framleiðsluvara má þó ekki vera meira en 20.000 kr. ef um litla pakka er að ræða og 50.000 kr. ef um er að ræða framleiðsluvörur í einkafarangri ferðamanna.

Ósamræmi og villur í framsetningu.

23. gr.

Uppgötvist lítils háttar ósamræmi milli staðhæfinga um sönnun á uppruna og þeirra sem fram koma á skjölum sem afhent voru tollyfirvöldum vegna formsatriða, sem fullnægja þurfti fyrir innflutning á framleiðsluvörum, skal það ekki verða sjálfkrafa til þess að sönnun á uppruna teljist ógild ef fram koma óyggjandi sannanir fyrir því að þetta skjal svari til þeirra framleiðsluvara sem um ræðir.

Augljósar villur í framsetningu eins og vélritunarvillur á skjali til sönnunar á uppruna skulu ekki leiða til þess að skjalinu sé hafnað ef villurnar eru þess eðlis að enginn vafi leikur á að staðhæfingar í skjalinu séu réttar.

V. KAFLI Samvinna yfirvalda.

Tilkynning um þar til bær yfirvöld.

24. gr.

GSP-ríki, sem hyggst notfæra sér rétt sinn til tollfríðinda samkvæmt reglugerð þessari, skal tryggja eftir því sem unnt er að ákvæðum þessa viðauka verði fylgt, m.a. að því er varðar reglur um uppruna vöru, útgáfu upprunaskírteinis og útgáfu yfirlýsinga á vörureikningi.

GSP-ríki skal tilkynna íslenskum tollyfirvöldum um heiti og heimilisfang þeirra yfirvalda sem eru bær til að gefa út upprunaskírteini og sem bera ábyrgð á sannprófunum á upprunaskírteinum og yfirlýsingum á vörureikningi. Jafnframt skal það senda íslenskum tollyfirvöldum sýnishorn stimpla sem notaðir eru við útgáfu upprunaskírteina.

Sannprófun á uppruna.

25. gr.

GSP-ríki skal aðstoða íslensk tollyfirvöld við að sannreyna áreiðanleika upprunaskírteina og yfirlýsinga á vörureikningi og þeirra upplýsinga sem fram koma í þeim skjölum.

Eftir á sannprófun á uppruna skal framkvæmd með slembiathugun eða hvenær sem íslensk tollyfirvöld hafa rökstudda ástæðu til að draga í efa áreiðanleika slíkra skjala, upprunaréttindi viðkomandi framleiðsluvara eða að öðrum kröfum þessa viðauka hafi verið fullnægt.

Íslensk tollyfirvöld skulu, telji þau ástæðu til, senda upprunaskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi, eða afrit af þessum skjölum, til þar til berra yfirvalda í viðkomandi GSP-ríki með beiðni um sannprófun á uppruna. Tilgreina skal, þar sem það á við, efnislegar eða formlegar ástæður fyrir því að fyrirspurnin er gerð. Til stuðnings beiðni um sannprófun eftir á skulu tollyfirvöld senda hvers konar skjöl og upplýsingar sem aflað hefur verið og benda til þess að upplýsingar gefnar til sönnunar á uppruna séu rangar.

Sannprófunin skal framkvæmd af þar til bærum yfirvöldum í útflutningslandinu. Þau mega vegna hennar biðja um hvers konar sannanir og framkvæma hverja þá skoðun á bókhaldi útflytjanda eða viðhafa annað eftirlit sem þau telja nauðsynlegt.

Tilkynna skal íslenskum tollyfirvöldum sem fara fram á sannprófunina um niðurstöður hennar eins fljótt og unnt er.

VI. KAFLI Upprunaskírteini, form A og umsókn um upprunaskírteini, form A.

Fyrirmæli um prentun.

26. gr.

Hvert eyðublað skal vera með sama sniði og sýnishorn af eyðublaði sem sýnt er í viðauka þessum. Hvert eyðublað skal vera 210 x 297 mm að stærð; leyfileg frávik eru frá mínus 5 mm og upp í plús 8 mm. Pappír sá sem notaður er skal vera hvítur skrifpappír, límvatnsborinn, sem inniheldur ekki vélunninn trémassa og vegur minnst 25 g miðað við fermetra. Hann skal búinn grænu prentuðu bakgrunnsmynstri sem gerir allar falsanir með vélrænum eða kemískum hætti augljósar.

Opinber yfirvöld í GSP-ríki geta áskilið sér að annast prentun skírteinanna eða falið hana prentsmiðjum sem viðurkenndar eru af þeim. Í því tilviki skal vísað til viðurkenningarinnar á hverju skírteini. Á hvert skírteini skal vera skráð nafn og heimilisfang prentsmiðjunnar eða tákni sem gefur til kynna hver hún er. Skírteinið skal ennfremur bera raðnúmer, prentað eða ritað á annan hátt, sem auðkenni það.

1. Goods consigned from (exporter's business name, address, country)		Reference No.			
2. Goods consigned to (consignee's name, address, country)		GENERALIZED SYSTEM OF PREFERENCES CERTIFICATE OF ORIGIN (Combined declaration and certificate) FORM A			
3. Means of transport and route (as far as known)		Issued in _____ (country) <small>See Note 10(a)</small>			
4. For official use					
5. Item number	6. Marks and numbers of packages	7. Number and kind of packages; description of goods	8. Origin criterion (see notes 10(a) and 10(b))	9. Gross weight or other quantity	10. Number and date of invoice
11. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the exporter is correct.		12. Declaration by the exporter The undersigned hereby declares that the above details and statements are correct, that all the goods were produced in _____ (country) and that they comply with the origin requirements specified for these goods in the generalized system of preferences for goods exported to _____ (importing country)			
Place and date, signature and stamp of certifying authority		Place and date, signature of authorized signatory			

FORM 91 (Quadrant)

Notes (1898)

I. Countries which accept Form A for the purposes of generalized system of preferences (GSP):

Australia*	Republic of Belarus	European Union:		
Canada	Republic of Bulgaria	Austria	Germany	Netherlands
Iceland*	Czech Republic	Belgium	Greece	Portugal
Japan	Republic of Hungary	Denmark	Ireland	Spain
New Zealand**	Republic of Poland	Finland	Italy	Sweden
Norway	Russian Federation	France	Luxembourg	United Kingdom
Switzerland	Slovakia			
United States of America***				

Full details of the conditions covering admission to the GSP in these countries are obtainable from the designated authorities in the exporting preference-receiving countries or from the customs authorities of the preference-giving countries listed above. An information note is also obtainable from the UNCTAD secretariat.

II. General conditions

To qualify for preferences, products must:

- fall within a description of products eligible for preference in the country of destination. The description entered on the form must be sufficiently detailed to enable the products to be identified by the customs officer examining them;
- comply with the rules of origin of the country of destination. Each article in a consignment must qualify separately in its own right; and,
- comply with the consignment conditions specified by the country of destination. In general, products must be consigned directly from the country of exportation to the country of destination, but most preference-giving countries accept passage through intermediate countries subject to certain conditions. (For Australia, direct consignment is not necessary).

III. Entries to be made in Box 8

Preference products must either be wholly obtained in accordance with the rules of the country of destination or sufficiently worked or processed to fulfil the requirements of that country's origin rules.

- Products wholly obtained: for export to all countries listed in Section I, enter the letter "P" in Box 8 (for Australia and New Zealand Box 8 may be left blank).
- Products sufficiently worked or processed: for export to the countries specified below, the entry in Box 8 should be as follows:
 - United States of America: for single country shipments, enter the letter "Y" in Box 8, for shipments from recognized associations of countries, enter the letter "Z", followed by the sum of the cost or value of the domestic materials and the direct cost of processing, expressed as a percentage of the ex-factory price of the exported products (example "Y" 36% of "Z" 36%).
 - Canada: for products which meet origin criteria from working or processing in more than one eligible least developed country, enter letter "Q" in Box 8; otherwise "P".
 - Iceland, Japan, Norway, Switzerland and the European Union: enter the letter "W" in Box 8 followed by the Harmonized Commodity Description and Coding System (Harmonized System) heading at the 4-digit level of the exported product (example "W" 88.18).
 - Bulgaria, Czech Republic, Hungary, Poland, the Russian Federation and Slovakia: for products which include value added in the exporting preference-receiving country, enter the letter "Y" in Box 8 followed by the value of imported materials and components expressed as a percentage of the fob price of the exported products (example "Y" 45%); for products obtained in a preference-receiving country and worked or processed in one or more other such countries, enter "P".
 - Australia and New Zealand: completion of Box 8 is not required. It is sufficient that a declaration be properly made in Box 12.

* For Australia, the main requirement is the exporter's declaration on the normal commercial invoice. Form A, accompanied by the normal commercial invoice, is an acceptable alternative, but official certification is not required.

** Official certification is not required.

*** The United States does not require GSP Form A. A declaration setting forth all pertinent detailed information concerning the production or manufacture of the merchandise is considered sufficient only if requested by the district collector of Customs.

1. Goods consigned from (exporter's business name, address, country)		Reference No.			
2. Goods consigned to (consignee's name, address, country)		GENERALIZED SYSTEM OF PREFERENCES CERTIFICATE OF ORIGIN (Continental declaration and certificate) FORM A			
		Issued in _____ <small>(country)</small> <small>See Notes overleaf</small>			
3. Means of transport and route (as far as known)		4. For official use			
6. Item number	8. Marks and numbers of packages	7. Number and kind of packages; description of goods	9. Origin criterion (see notes overleaf)	10. Gross weight or other quantity	11. Number and date of invoice
11. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the exporter is correct.		12. Declaration by the exporter The undersigned hereby declares that the above details and statements are correct; that all the goods were produced in _____ <small>(country)</small> and that they comply with the origin requirements specified for those goods in the generalized system of preferences for goods exported to _____ <small>(importing country)</small>			
Place and date, signature and stamp of certifying authority		Place and date, signature of authorized signatory			

FORM A (Continued)

APPLICATION FOR CERTIFICATE OF ORIGIN

Form A

The undersigned, being the exporter of the goods described overleaf, **DECLARES** that these goods were produced in _____ (country)

SPECIFIES as follows the grounds on which the goods are claimed to comply with GSP origin requirements¹⁾

SUBMITS the following supporting documents²⁾

UNDERTAKES to submit, at the request of the appropriate authorities of the exporting country, any additional supporting evidence which these authorities may require for the purpose of issuing a certificate of origin, and undertakes, if required, to agree to any inspection of his accounts and any check on the processes of manufacture of the above goods, carried out by the said authorities.

REQUESTS the issue of a certificate of origin for these goods.

Place and date _____

(signature of authorized signatory)

¹⁾ To be completed if materials or components originating in another country have been used in the manufacture of the goods in question. Indicate the materials or components used, their Harmonized System Nomenclature tariff heading, their country of origin and, where appropriate, the manufacturing processes qualifying the goods as originating in the country of manufacture (application of special conditions laid down in list rules), the goods produced and their Harmonized System Nomenclature tariff heading.

Where the origin criteria involve a percentage value, give information enabling this percentage to be verified – for example the value of imported materials and components and those of undetermined origin and the ex-factory price of the exported goods, where applicable.

²⁾ For example, import documents, invoices, etc., relating to the materials or components used.

NOTES

A. Procedure for claiming preference. A declaration on the certificate of origin form must be prepared by the exporter of the goods and submitted in duplicate, together with a GSP application form, to the certifying authority of the country of exportation which will, if satisfied, certify the top copy of the certificate of origin and return it to the exporter for transmission to the importer in the country of destination. The certifying authority will at the same time return to the exporter for his retention the duplicate copy of the certificate of origin, but will itself retain the GSP application form duly completed and signed by the exporter.

B. Sanctions. Persons who furnish, or cause to be furnished, information which relates to origin or consignment, and which is untrue in a material particular are liable to legal penalties and to the suspension of facilities for their goods to obtain preference.

VII. KAFLI
Yfirlýsing á vörureikningi.

Enskur og franskur texti.
27. gr.

Yfirlýsing á vörureikningi, sbr. 18. gr. viðauka þessa, skal gerð í samræmi við textann hér að neðan.

Enskur texti:

The exporter of the products covered by this document declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of preferential origin according to the rules of origin of the Icelandic Generalized System of Preferences.

(1)

Staður og dagsetning

Undirskrift útflytjanda; auk þess þarf nafn þess sem undirritar yfirlýsinguna að koma fram með skýrum stöfum

Franskur texti:

L'exportateur des produits couverts par le présent document déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle au sens des règles d'origine du Système des préférences tarifaires généralisées d'Islande.

(1)

Staður og dagsetning

Undirskrift útflytjanda; auk þess þarf nafn þess sem undirritar yfirlýsinguna að koma fram með skýrum stöfum.

(1) Ekki er þörf á að taka þetta sérstaklega fram ef upplýsingarnar koma fram á skjalinu sjálfu.

VIII. KAFLI
Skrá yfir tilskilda aðvinnslu efna sem ekki teljast upprunaefni til að

framleiðsluvara öðlist upprunaréttindi.

Aðvinnsla efna og aðvinnsluskrá.

28. gr.

Um tilskilda aðvinnslu efna, sem ekki teljast upprunaefni, gildir aðvinnsluskráin í viðbæti II við viðauka 4 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, ásamt skýringum í viðbæti I við sama viðauka, að teknu tilliti til breytinga sem leiddu af breytingu samræmdu tollskrárinnar þann 1. janúar 2002, sbr. auglýsingu í A-deild Stjórnartíðinda, nr. 126/2001.

Reglugerð

nr. 293/2002 um umferð og dvöl manna á varnarsvæðum.

I. KAFLI

Skilgreiningar og almenn ákvæði.

1. gr.

Orðskýringar.

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi orð og hugtök merkingu sem hér segir:

- a. *Varnarsamningurinn*: Varnarsamningur milli lýðveldisins Íslands og Bandaríkja Ameríku á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins frá 5. maí 1951 og viðbætur við hann um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þeirra frá 8. maí 1951 sem veitt var lagagildi með lögum nr. 110/1951.
- b. *Varnarsvæði*: Landsvæði það sem íslensk stjórnvöld hafa lagt til varna landsins og lýst hefur verið samningssvæði samkvæmt ákvæðum varnarsamningsins og utanríkisráðherra fer með yfirstjórn á, sbr. ákvæði laga nr. 106/1954 um yfirstjórn mála á varnarsvæðunum o.fl. og ákvæði 10. tölul. 14. gr. auglýsingar um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96/1969.
- c. *Varnarstöð*: Varnarstöð Atlantshafsbandalagsins á Keflavíkurflugvelli, þ.e. svæði Flotastöðvar Bandaríkjanna innan öryggisgirðingar Atlantshafsbandalagsins auk þess hluta flugstöðvar sem er utan girðingar, samanber fylgiskjal með reglugerð þessari.
- d. *Varnarliðið*: Liðsmenn í varnarstöð Atlantshafsbandalagsins á Keflavíkurflugvelli úr herliði Bandaríkjanna og starfslíð sem herliðinu fylgir og er í þjónustu þess, enda hafi menn þessir hvorki ríkisfang né fasta búsetu á Íslandi, heldur dveljist þar vegna framkvæmdar varnarsamningsins, og skyldulið þeirra. Til varnarliðsins teljast einnig liðsmenn herafra annarra aðildarríkja Norður-Atlantshafssamningsins sem uppfylla sömu skilyrði.
- e. *Leyfishafar*: Íslenskir ríkisborgarar og aðrir þeir, sem ekki eru á ábyrgð varnarliðsins, sem hafa fengið útgefna aðgangsheimild að varnarstöðinni af sýslumanninum á Keflavíkurflugvelli.

2. gr.

Afmörkun gildissviðs.

Reglugerð þessi gildir einvörðungu um íslenska borgara og aðra þá sem ekki eru á ábyrgð varnarliðsins. Ekkert ákvæði reglugerðar þessarar skal túlka þannig að það haggi við skuldbindingum íslenska ríkisins eða takmarki heimildir varnarliðsins til aðgangs, umferðar og löggæslu á varnarsvæðunum samkvæmt varnarsamningnum, einkum 10. tölul. 2. gr.

viðbættis við hann og afleiddum samningum, einkum samningi um löggæslu á varnarsvæðunum frá 25. febrúar 1988.

Ekkert ákvæði reglugerðar þessarar skal túlka á þann veg að það torveldi að varnarsvæðin séu nýtt til varna landsins og Norður-Atlantshafssvæðisins í samræmi við ákvæði varnarsamningsins og Norður-Atlantshafssamningsins.

Ekkert ákvæði reglugerðar þessarar skal túlka á þann veg að það takmarki heimildir sýslumannsins á Keflavíkurflugvelli til að grípa til nauðsynlegra aðgerða, þegar aðrir en varnarliðsmenn og þeir sem varnarliðið ber ábyrgð á eiga í hlut, til að takmarka aðgang að varnarsvæðunum eða umferð um þau vegna hlutverks varnarsvæðanna, öryggissjónarmiða eða ef allsherjarregla krefst þess.

3. gr.

Almenn ákvæði um aðgang og dvöl á varnarsvæðum.

Íslenskum starfsmönnum og öðrum, sem eru ekki á ábyrgð varnarliðsins, er því aðeins heimilt að ferðast um og dvelja á varnarsvæðunum að þeir eigi þangað lögmæt erindi. Sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli úrskurðar um hvort aðgangur skuli heimilaður.

Ákvæðum reglugerðar þessarar um aðgangsheimildir verður ekki beitt gagnvart flugliðum og flugfarþegum á eðlilegri leið þeirra til og frá loftfari á Keflavíkurflugvelli, enda beri þeir á sér gildar ferðaheimildir sem umráðamaður loftfars eða umboðsmaður hans gefur út.

Skylt er að hlíta boðum og bönnum íslenskra yfirvalda og varnarliðsins innan varnarsvæðanna, eftir því sem við á, sbr. 10. tölul. 2. gr. viðbættis um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þeirra og ákvæði samnings um löggæslu á varnarsvæðunum frá 25. febrúar 1988.

Skylt er, að því er varðar umferð og umgengni um varnarsvæðin, að virða sérstöðu svæðanna sem varnarsvæða og hlíta fyrirmælum sem lúta að öryggismálum.

Óheimilt er að valda ónæði eða háreysti á varnarsvæðunum, sem raskar næturró manna, eða hafa í frammi ósæmilega háttsemi. Þá er óheimilt að áreita aðra á almannafæri eða láta falla niðrandi orð um þjóðerni, kynþátt, trúarbrögð, hörundslit eða kynferði.

Uppbot, áflog eða önnur háttsemi, sem raskar allsherjarreglu, má ekki eiga sér stað á almannafæri á varnarsvæðunum og mönnum er óheimilt að þyrpast þar saman eða viðhafa háttsemi sem truflar umferð eða veldur öðrum óþægindum.

II. KAFLI

Aðgangsheimildir að varnarstöðinni.

4. gr.

Aðgangstakmarkanir og flokkun aðgangsheimilda.

Íslenskum starfsmönnum og öðrum sem eru ekki á ábyrgð varnarliðsins er því aðeins heimilt að ferðast um eða dvelja á svæði varnarstöðvarinnar að þeir eigi þangað lögmæt erindi og hafi gilda aðgangsheimild sem sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli gefur út.

Aðgangsheimildir greinast í almenn leyfi og skammtímaleyfi. Almenn leyfi eru veitt mönnum sem eiga reglubundin erindi á svæði varnarstöðvarinnar um lengri tíma. Skammtímaleyfi eru veitt einstaklingum og hópum sem eiga afmörkuð erindi inn á svæðið.

5. gr.

Útgáfa, takmörkun og afturköllun leyfa og skyldur leyfishafa.

Almenn leyfi skal gefa út til tiltekins tíma. Takmarka má leyfi við tiltekna vikudaga og tilgreindan hluta sólarhringsins. Almenn leyfi skal bundið ákveðnu starfi eða starfsemi og er

leyfishafa einungis heimilt að nýta leyfið í þeim tilgangi. Láti leyfishafi af því starfi eða leggi niður þá starfsemi fellur leyfið úr gildi.

Leyfishafar skulu kynna sér ákvæði reglugerðar þessarar áður en aðgangsheimild er útgefin, undirrita yfirlýsingu þar að lútandi og skuldbinda sig til að hlíta ákvæðum reglugerðarinnar.

Heimilt er að afturkalla leyfi tímabundið eða að fullu og öllu fyrirvaralaust ef brýna nauðsyn ber til að vernda öryggishagsmuni ríkisins, grundvallaröryggi í starfsemi varnarliðsins eða liðsmanna þess, almannahagsmuni eða allsherjarreglu á svæði varnarstöðvarinnar með þeim hætti, svo og ef grunur leikur á um að leyfishafi hafi gerst sekur um refsiverða háttsemi.

III. KAFLI

Flokkun, útgáfa og notkun aðgangsskírteina að varnarstöðinni.

6. gr.

Afmörkun varnarstöðvarinnar.

Aðgangsheimildir að varnarstöðinni flokkast eftir svæðum sem hér segir, samanber fylgiskjal með reglugerð þessari:

Flugstöð Leifs Eiríkssonar ásamt þjónustusvæði (svæði 1):

- 1a Áningarsvæði, landgangshús og landgangur í flugstöð.
- 1b Farangursskáli og flughlöð.
- 1c Önnur athafna- og þjónustusvæði innan öryggis- og tollsvæðis með aðkomuleið um öryggishlið á þjónustusvæði.
- 1d Flugbrautir og flugvélaakbrautir samkvæmt nánari ákvörðun flugvallarstjóra.

Flotastöð varnarliðsins (svæði 2):

Athafnasvæði varnarliðsins, verktaka þess og annarra stofnana með starfsemi þar og íbúðasvæði varnarliðsins.

Bannsvæði (svæði 3):

- 3a Bannsvæði af öryggisástæðum.
- 3b Bannsvæði af öryggisástæðum sem varnarliðið skilgreinir sérstaklega.

7. gr.

Útgáfa aðgangsskírteina.

Sýslumaðurinn á Keflavíkurlflugvelli gefur út skírteini því til sönnunar að aðgangsheimild hafi verið veitt að svæði varnarstöðvarinnar fyrir íslenska ríkisborgara og aðra þá sem ekki eru á ábyrgð varnarliðsins.

8. gr.

Útgáfa skammtímaskírteina.

Sýslumaður gefur út skammtímaskírteini, sem veita aðgang að svæði 1a, svæði 2 og svæði 3a, fyrir einstaka menn eða hópa sem eiga afmörkuð erindi inn á viðkomandi svæði. Flugvallarstjóri gefur úr skammtímaskírteini sem veita aðgang að svæði 1b, 1c og 1d. Sýslumanni er einnig heimilt að gefa út skammtímaskírteini fyrir starfsmenn í vinnuflokkum sem er ætlað að vinna í skamman tíma innan varnarstöðvarinnar. Flokkstjóri slíks vinnuflokks skal þó jafnan vera með almennt aðgangsskírteini og bera ábyrgð á starfsmönnum sínum.

9. gr.

Útgáfa almennra skírteina.

Sýslumaður gefur út skírteini, sem veita aðgang að svæðum 1, 2 eða 3a, til lengri tíma fyrir þá menn sem fá almenn aðgangaleyfi. Um er að ræða íslenska starfsmenn varnarliðsins, starfsmenn fyrirtækja, sem hafa með höndum starfsemi innan varnarstöðvarinnar, og aðra þá sem eiga reglubundin erindi inn á svæði varnarstöðvarinnar. Gildistími slíkra skírteina fyrir fastráðna starfsmenn skal vera þrjú ár. Skírteini fyrir aðra starfsmenn skulu gilda út ráðningartíma viðkomandi starfsmanns, en í öllu falli ekki lengur en eitt ár.

10. gr.

Gerð almennra skírteina fyrir svæði 1.

Í skírteinum sem veita aðgang að svæði 1, samkvæmt reglum þessum, skulu vera nafn leyfishafa, ljósmynd af honum, kennitala hans, nafn vinnuveitanda, gildistími og stimpill og undirritun sýslumanns og áletrunin "Keflavíkurflugvöllur".

Gildissvæði skírteinanna eru auðkennd með mismunandi grunnlitum og litatáknum sem hér segir:

Grunnlitir:

- a) Hvítur. Fyrir starfsmenn sem starfa í og við Flugstöð Leifs Eiríkssonar.
- b) Grænn. Fyrir þá erlenda stjórnarereyðreka og þá starfsmenn skrifstofu forseta Íslands, forsætisráðuneytisins og utanríkisráðuneytisins, sem þurfa starfs síns vegna að hafa aðgang að áningarsvæði Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar, og fyrir framkvæmdastjóra Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar. Gestir geta verið í fylgd handhafa þessara skírteina án sérstakrar aðgangsheimildar, að fengnu leyfi vakthafandi löggæslufulltrúa, en skulu bera sérstök bráðabirgðaaðgangsskírteini sé þess óskað. Leyfishafi er ávallt ábyrgur fyrir fylgdarmönnum sínum.
- c) Dökkblár. Fyrir þá starfsmenn utanríkisráðuneytisins, sýslumannsins á Keflavíkurflugvelli og flugvallarstjóra sem stjórna öryggismálum á varnarsvæðunum. Aðgangur handhafa þeirra er ótakmarkaður og er þeim heimilt að hafa með sér gesti án sérstakrar aðgangsheimildar.

Litatákn:

Á skírteininu skal vera ferningur sem greinist í fernt með línunum sem dregnar eru horna á milli. Hver þríhyrndur flötur innan ferningsins táknar tiltekin svæði í eða við Flugstöð Leifs Eiríkssonar, sbr. 6. gr. hér að framan. a) Gulur: Svæði 1a.

- b) Rauður: Svæði 1b.
- c) Grænn: Svæði 1c.
- d) Brúnn: Svæði 1d.

11. gr.

Gerð almennra skírteina fyrir svæði 2 og svæði 3a.

Skírteini, sem veita aðgang að svæði 2 og svæði 3a, skulu auðkennd með orðunum "Keflavíkurflugvöllur – varnarstöð". Á skírteinunum skal vera merki varnarstöðvarinnar á framhlið, nafn og kennitala leyfishafa, nafn vinnuveitanda hans og gildistími skírteinisins. Á bakhlið skal vera stimpill og undirritun sýslumannsins á Keflavíkurflugvelli.

Varnarliðið gefur út sams konar skírteini fyrir liðsmenn varnarliðsins og þá, sem eru á ábyrgð þess, sbr. ákvæði 4. gr., þar sem stimpill og undirritun yfirmanns varnarstöðvarinnar eru á bakhlið skírteinisins.

Í samræmi við samninga milli Íslands og Bandaríkjanna getur sýslumaður ákveðið, án fyrirvara, að skírteini, sem veita aðgang að svæðum 2 og 3a, veiti einnig aðgang að svæði 1.

12. gr.

Umsókn um skírteini.

Umsókn um skírteini skal vera á þar til gerðu eyðublaði sem skal liggja frammi á skrifstofum sýslumannsembættisins og flugvallarstjóra. Vinnuveitendur skulu sækja um skírteini fyrir starfsmenn sína.

Til að fá útgefin hvít skírteini fyrir svæði 1 skal afla samþykkis flugvallarstjóra. Leita skal álits flugvallarstjóra vegna útgáfu grænna skírteina fyrir svæði 1.

13. gr.

Gjaldtaka fyrir útgáfu skírteina.

Umsækjandi um skírteini skal greiða gjald til sýslumanns til að standa straum af kostnaði við útgáfu skírteinisins og umsýslu tengdri skírteinaútgáfu. Ákvæði um flokkun og fjárhæð gjaldtöku skulu sett í sérstakri gjaldskrá.

14. gr.

Skil skírteina.

Skírteini er eign sýslumannsembættisins og skal því skilað þegar gildistími þess er útrunninn, það hefur verið afturkallað eða leyfishafi er hættur þeim störfum eða hefur lagt niður þá starfsemi sem var ástæða útgáfu skírteinisins. Notkun útrunninna skírteina er bönnuð.

Glatist skírteini skal það þegar tilkynnt sýslumanni og umsókn fyllt út að nýju, ef gefa þarf út nýtt skírteini.

15. gr.

Notkun skírteina.

Leyfishafa ber ávallt að bera á sér skírteini um aðgangsheimild innan varnarstöðvarinnar og framvísa því sé þess krafist af lögbærum fulltrúum yfirvalda eða varnarliðsins svo og af eftirlitsmönnum mannvirkja. Sýslumaður getur ákveðið að tilteknum hópum leyfishafa eða þeim öllum sé, á tilteknum svæðum eða tilteknum tímum, skylt að bera skírteini á sér þannig að þau séu sýnileg. Ákvörðun um slíkt skal kynna með greinilegum hætti. Notkun skírteina í blóra við ákvæði reglugerðarinnar skal sæta viðurlögum.

IV. KAFLI

Viðurlög.

16. gr.

Viðurlög.

Í samræmi við ákvæði 2. mgr. 10. gr. laga nr. 82/2000 um framkvæmd tiltekinna þátta í varnarsamstarfi Íslands og Bandaríkjanna, 141. gr. loftferðalaga nr. 60/1998 og 1. mgr. 6. gr. laga nr. 36/1988 um lögreglusamþykktir skal brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum og allt að þrefaldri sektarupphæð við ítrekað brot. Samhliða er sýslumanni heimilt að ákveða að svipta leyfishafa aðgangsheimild að varnarstöð tímabundið, eða að fullu og öllu við ítrekað brot. Sýslumanni er heimilt að skilorðsbinda sviptingu á þann veg að framkvæmd hennar frestast haldi leyfishafi skilorð í tvö ár og falli niður að þeim tíma liðnum. Sérlega alvarleg brot sæta frekari sektum eða fangelsi allt að tveimur árum.

Séu skilyrði fyrir veitingu aðgangsheimildar ekki lengur fyrir hendi eða ef leyfishafi hefur brotið gegn ákvæðum reglugerðar þessarar getur sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli svipt leyfishafa aðgangsheimild tímabundið, eða að fullu og öllu við ítrekað brot. Ákvörðun um sviptingu skal rökstödd og leyfishafa skal gefinn kostur á að neyta andmælaréttar áður en

ákvörðun er tekin. Sýslumaður getur, ef þörf er á eðli máls samkvæmt, afturkallað tímabundið aðgangshemild leyfishafa að svæði varnarstöðvarinnar meðan á meðferð máls stendur.

Kæra má ákvörðun um sviptingu leyfis til utanríkisráðuneytisins innan þriggja mánaða frá því að ákvörðun er tekin.

V. KAFLI
Ýmis ákvæði.
17. gr.

Gildistaka og brottfall.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 10. gr. laga nr. 82/2000 um framkvæmd tiltekinna þátta í varnarsamstarfi Íslands og Bandaríkjanna, 1. mgr. 70. gr. loftferðalaga nr. 60/1998, sbr. reglugerð fyrir Keflavíkurflugvöll nr. 254/1973 um umferð, öryggi o.fl. og lögum nr. 36/1988 um lögreglusamþykktir, sbr. einnig lög nr. 110/1951 um lagagildi varnarsamnings Íslands og Bandaríkjanna, lög nr. 106/1954 um yfirstjórn mála á varnarsvæðunum o.fl. og ákvæði 10. tölul. 14. gr. auglýsingar um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96/1969, og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 81/1990 um takmörkun umferðar og dvalar á svæði Keflavíkurflugvallar og reglur frá 27. febrúar 1990 settar á grundvelli hennar.

Ákvæði til bráðabirgða.

Aðgangsskírteini, sem eru gefin út með heimild í reglugerð nr. 81/1990 og veita aðgang að svæðum 2 og 3a, skulu halda gildi sínu til 1. ágúst 2002. Önnur aðgangsskírteini, sem gefin hafa verið út með heimild í eldri reglugerð, skulu gilda til 1. desember 2002.

Reglugerð

416/2002 um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.

I. KAFLI

Tilgangur og gildissvið.

1. gr.

Tilgangur reglugerðar þessarar er að hindra að sjúkdómar berist til landsins með innfluttum sláturafurðum, eggjum, mjólkurafurðum og öðrum vörum sem reglugerðin tekur til. Jafnframt að koma í veg fyrir að fluttar verði til landsins hráar afurðir dýra sem fengið hafa vaxtaraukandi efni á eldiskeiðinu.

2. gr.

Reglugerð þessi gildir um innflutning á hvers konar afurðum dýra og öðrum vörum, sem smitefni geta borist með er valda sjúkdómum í dýrum og mönnum.

II. KAFLI

Varnir gegn dýrasjúkdómum.

3. gr.

Eftirtaldar afurðir dýra og vörur sem geta borið með sér smitefni er valda sjúkdómum í dýrum og mönnum er óheimilt að flytja til landsins sbr. þó nánari útlistun í IV. kafla reglugerðarinnar:

- a. Hrátt kjöt, unnið sem óunnið, svo og innmat og sláturúrgang.
- b. Kjöt á beini af klaufdýrum.
- c. Dýrafóður sem inniheldur sláturúrgang, t.d. kjötmjöl, beinamjöl, fóðurvörur unnar úr afurðum eða úrgangi spendýra og fugla. Leyfður er innflutningur á gæludýrafóðri sem hitað hefur verið upp í kjarnahita a.m.k. 90°C, að því tilskildu að hráefnið innihaldi ekki eftirtalin dýr og dýraafurðir:
 1. Sjálfdaud dýr, þ. á m. dauðfædd og ófædd dýr (dýrafóstur).
 2. Dýr sem slátrað hefur verið vegna útrýmingar dýrasjúkdóma.
 3. Dýraúrgang þ. á m. blóð úr dýrum sem við kjötskoðun eru dæmd óhæf vegna smitsjúkdóma.
 4. Þá hluta dýra sem slátrað er með eðlilegum hætti, en koma ekki til kjötskoðunar. Þetta gildir þó ekki um húðir, skinn, blóð og svipaðar afurðir.
 5. Kjöt, alifuglakjöt, fisk, villibráð og matvæli gerð úr dýraafurðum sem hafa orðið fyrir skemmdum.
 6. Dýr, ferskt kjöt og alifuglakjöt, fisk, villibráð, kjöt- og mjólkurafurðir sem almennt myndu ekki standast kröfur dýralæknayfirvalda til innflutnings.
 7. Dýraafurðir og dýraúrgang sem inniheldur leifar af aðskotaefnum sem eru hættuleg mönnum og dýrum.
 8. Fisk eða fiskúrgang sem dæmdur hefur verið óhæfur til manneldis vegna smitsjúkdóma.
 9. Afurðir úr áhættusömum dýravefjum, svo sem mænum, heilum, hausum og milti úr nautgripum og sauðfé.
 10. Afurðir sem mengast hafa eftir hitameðferð.
- d. Ull, notaða poka eða aðrar umbúðir, fiður, fjaðrir, dún, stráteppi, strákörfur, og óunnið dýrahár. Undanþegin eru sótthreinsuð hrá skinn, húðir, veiðiminjar og dauð dýr/fuglar sem ætlunin er að stoppa upp enda fylgi vottorð um fullnægjandi sótthreinsun að mati yfirdýralæknis.
- e. Ómeðhöndluð egg, eggjaskurn og eggjaafurðir.
- f. Ógerilsneydda mjólk og mjólkurafurðir unnar úr ógerilsneyddri mjólk.
- g. Hey, hálm, alidýraáburð, gróðurmold, mó og rotmassa, blandað alidýraáburði.
- h. Blóð, sermi og aðrar lífrænar vörur úr dýraríkinu, þ.m.t. sýklar, veirur, blóð-, blóðvatns-, frumu-, vefja- og dýraeggjahvítusýni.
- i. Notuð reiðtygi og ósótthreinsuð reiðföt, óhreinan fatnað og tuskur svo og búnað sem notaður hefur verið til geymslu og flutninga á dýrum og dýraafurðum.
- j. Notaðar landbúnaðarvélar og áhöld, þar með taldar hestakerrur og önnur tæki sem notuð hafa verið í landbúnaði.
- k. Notaðan veiðibúnað til stangveiði, nema að undangenginni sótthreinsun.

III. KAFLI

Skilyrði innflutnings.

4. gr.

Innfluttum vörum sem flokkast í vöruliði 0210, 0401-0408, 1601 og 1602, og eftirfarandi tollaflokka sem innihalda kjöt 1901-2023, 1901-2043, 1902-2021, 1902-2022, 1902-2029, 1902-2041, 1902-2042, 1902-2049, 1902-3021, 1902-3029, 1902-3041, 1902-3049, 1902-4021, 1902-4029, 1904-3001, 1904-9001, 1905-9051, 2004-9006, 2005-9001, 2103-9051,

2103-9052, 2103-9059, 2106-9064, í tollskrá, sbr. viðauka I við tollalög nr. 55/1987, sem hlotið hafa fullnægjandi hitameðferð, skulu fylgja þau vottorð sem hér greinir eftir því sem við á:

- a. Opinbert uppruna- og heilbrigðisvottorð.
- b. Soðnum sláturafurðum og matvælum, sem ekki eru niðursoðin, fylgi sérstakt opinbert vottorð, sem staðfestir að varan hafi hlotið hitameðferð, þannig að kjarnhiti hafi náð 72°C í 15 sekúndur, sé það ekki staðfest í uppruna- eða heilbrigðisvottorði, sbr. a-lið, eða hafi hlotið sambærilega meðferð að mati yfirdýralæknis.
- c. Mjólk og mjólkurafurðum fylgi sérstakt opinbert vottorð sem staðfestir að varan sé gerilsneydd eða unnin úr gerilsneyddri mjólk, sé það ekki staðfest í uppruna- og heilbrigðisvottorði, sbr. a-lið, eða hafi hlotið sambærilega meðferð að mati yfirdýralæknis.
- d. Eggjum og eggjaafurðum fylgi sérstakt opinbert vottorð sem staðfestir að varan hafi verið hituð í 65°C í fimm mínútur, sé það ekki staðfest í uppruna- og heilbrigðisvottorði, sbr. a-lið, eða hafi hlotið sambærilega meðferð að mati yfirdýralæknis.
- e. Opinbert vottorð sem staðfestir að afurðir séu unnar í afurða-/vinnslustöðvum, viðurkenndum af Evrópusambandinu, aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins eða bandarískum yfirvöldum, til útflutnings og/eða sölu innan þessara ríkjasambanda.

5. gr.

Innfluttum vörum sem flokkast undir vöruliði 0202, 0203, 0204, 0207, 0208 og 0210, sbr. viðauka I við tollalög nr. 55/1987, og hafa ekki hlotið fullnægjandi hitameðferð, skulu fylgja þau vottorð sem hér greinir:

- a. Opinbert uppruna- og heilbrigðisvottorð.
- b. Opinbert vottorð sem staðfestir að dýrum, sem afurðirnar eru af, hafi ekki verið gefin vaxtarhvetjandi efni á eldistímanum.
- c. Vottorð sem staðfestir að vörurnar hafi verið geymdar við a.m.k. -18°C í einn mánuð fyrir tollafgreiðslu.
- d. Opinbert vottorð sem staðfestir að dýrunum, sem afurðirnar eru af, hafi verið slátrað í sláturhúsum og afurðirnar unnar í vinnslustöðvum, viðurkenndum af Evrópusambandinu, aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins eða bandarískum stjórnvöldum, til útflutnings og/eða sölu innan þessara ríkjasambanda.
- e. Opinbert vottorð sem staðfestir að afurðirnar séu lausar við salmonellusýkla.
- f. Slátur- og mjólkurafurðir og egg skulu uppfylla ákvæði gildandi reglugerðar um aðskotaefni í matvælum.
- g. Varan skal merkt í samræmi við gildandi reglur um merkingu, auglýsingu og kynningu matvæla.

IV. KAFLI

Innflutningsleyfi.

6. gr.

Landbúnaðarráðherra er heimilt, að fenginni umsögn yfirdýralæknis, að leyfa innflutning á vörum, sem taldar eru upp í 3. gr. reglugerðarinnar, sbr. 10. gr. laga nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, ásamt síðari breytingum, enda þyki sannað að ekki berist smitefni með þeim er valda sjúkdómum í dýrum og mönnum.

Þegar sótt er um innflutning á hrárrí eða ósótthreinsaðri vöru skv. 1. mgr. í fyrsta sinn skal innflytjandi láta landbúnaðarráðuneytinu í té nauðsynlegar upplýsingar um vöruna til athugunar og samþykkis áður en varan er send frá útflutningslandi.

Innflytjandi hrárrar vöru skal alltaf sækja um leyfi til landbúnaðarráðherra og leggja fram, til umsagnar embættis yfirdýralæknis, aðflutningsskýrslu, upplýsingar um uppruna- og framleiðsluland vörunnar, tegund vöru og framleiðanda auk tilskilinna vottorða skv. 5. gr.

Innflytjandi hitameðhöndlaðrar vöru skal alltaf leggja fram, til umsagnar embættis yfirdýralæknis, aðflutningsskýrslu, uppruna- og heilbrigðisvottorð ásamt vottorði skv. e-lið 4. gr., auk annarra tilskilinna vottorða skv. b-, c-, og eða d-lið 4. gr.

7. gr.

Innflytjandi vöru skal sjá til þess að öll nauðsynleg vottorð fylgi vörunni við innflutning og ber hann allan kostnað sem kann að leiða af öflun vottorða og þeim sóttvarnarráðstöfunum sem uppfylla þarf vegna innflutningsins, þ.m.t. nauðsynlegri sýnatöku og rannsóknum sem yfirdýralæknir telur nauðsynlegar.

Ferðamenn sem koma með soðin matvæli, þar sem staðfest er á umbúðum, að varan hafi hlotið hitameðferð, eins og áskilið er í b- og c-lið 4. gr., þurfa ekki að framvísa sérstökum vottorðum.

8. gr.

Umsögn yfirdýralæknis varðandi ákvæði 3., 4., og 5. gr., sbr. 6. gr skal byggjast á áhættumati, sem m.a. tekur mið af listum OIE (Alþjóða heilbrigðismálastofnun dýra) varðandi A og B sjúkdóma og annarra alþjóðlegra staðla og leiðbeininga. Um framkvæmd þessarar greinar fer eftir ákvæðum samingsins um beitingu ráðstafana um hollustuhætti og heilbrigði dýra og plantna í 1. viðauka A við samninginn um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

9. gr.

Stjórnendur skipa og flugvéla sem koma til landsins með matarleifar sem í eru sláturafurðir skulu sjá til þess að þær séu losaðar í sérstaka lekahelda sorpgáma og síðan eytt samkvæmt fyrirmælum yfirdýralæknis. Sláturafurðum sem fluttar eru inn án heimildar skal eytt á eldi eða á annan tryggilegan hátt.

Farmenn og ferðamenn sem koma til landsins skulu hlíta ákvæðum þessarar reglugerðar að því er varðar sláturafurðir sem eru í farangri þeirra og ætlaðar eru til eigin nota.

10. gr.

Landbúnaðarráðherra getur heimilað umflutning á vörum þeim sem taldar eru upp í 3. gr. þessarar reglugerðar enda sé varan flutt úr landi á ný. Skilyrði fyrir slíku leyfi er að varan sé flutt í vandlega lokuðum umbúðum, þar sem innihald er tilgreint og sendingunni fylgi uppruna- og heilbrigðisvottorð, sbr. a-liði 4. og 5. gr.

11. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum eða fangelsi allt að 2 árum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

12. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í, lögum um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim nr. 25/1993, með síðari breytingum, lögum um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr nr. 66/1998, með síðari breytingum, lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum nr. 99/1993, með síðari breytingum og öðlast þegar gildi. Reglugerðin er tilkynnt í samræmi við tilskipun nr. 98/34/EBE um reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð um varnir gegn því að dýrasjúkdómar berist til landsins og um takmörkun á innflutningi afurða dýra, sem fengið hafa vaxtaraukandi efni, nr. 479/1995 og breyting á henni með reglugerð nr. 784/2000. Einnig eru felldar úr gildi auglýsing um innflutning á blönduðu kjarnfóðri nr. 140/1982 og auglýsing um varúðarráðstafanir vegna innflutnings á rotmassa til svepparæktar nr. 117/1990, auglýsing um innflutning notaðra reiðtygja og reiðfatnaðar nr. 226/1990, auglýsing vegna innflutnings á landbúnaðarvörum nr. 483/1995 og breyting á henni nr. 262/1996 og auglýsing um innflutning á sláturafurðum sem ekki hafa fengið hitameðferð nr. 324/1999.

Reglugerð

nr. 449/2002 um útflutning hrossa, sbr. reglugerð nr. 677/2002 um breytingu á henni.

I. KAFLI

Markmið og gildissvið.

1. gr.

Reglugerðin gildir um útflutning hrossa. Markmið reglugerðarinnar er að tryggja að skoðun fari fram á útflutningshrossum, hestavegabréf fylgi þeim og að aðbúnaður útflutningshrossa sé fullnægjandi.

2. gr.

Í þessari reglugerð hafa eftirtalin orð eftirfarandi merkingu:

Embættisdýralæknir: Yfirdýralæknir, héraðsdýralæknir eða eftirlitsdýralæknir.

Útflutningshöfn: Höfn, flugvallarsvæði eða annað það svæði þar sem útflutningsskoðun fer fram.

II. KAFLI

Um flutning útflutningshrossa.

3. gr.

Útflutningur á hrossum er heimill án sérstakra leyfa. Útflutningshross skulu vera á aldrinum fjögurra mánaða til fimmtán vetra. Þó má flytja úr landi eldri kynbótahross en þá einungis með flugvélum. Óheimilt er að flytja úr landi fylfullar hryssursem gengnar eru með sjö mánuði eða lengur. Áður en folöld eru flutt úr landi ber að hafa þau á gjöf í að minnsta kosti í 10 daga. Folöld má ekki flytja í stíum með fullorðnum hrossum nema þegar folald er flutt sér í stíu með móður sinni.

4. gr.

Landbúnaðarráðherra getur krafist þess, að fengnum tillögum yfirdýralæknis að dýralæknir sé um borð í flutningsfari og hafi yfirumsjón með gæslu hrossa í flutningi.

Flutningsför sem notuð eru til útflutnings hrossa skulu fullnægja þeim fyrirmælum um aðbúnað hrossa sem sett eru í þessari reglugerð, kröfum innflutningslands og stöðlum IATA (International Air Transport Association).

Óheimilt er að flytja hross frá Íslandi með sama farartæki og samtímis flytur dýr frá öðrum löndum. Ef um er að ræða farartæki sem áður hafa verið notuð til flutnings á erlendum dýrum skal stjórnandi farartækisins skýra hlutaðeigandi lögreglustjóra eða tollstjóra frá því og skal farartækið þá sótthreinsað á kostnað eiganda þess samkvæmt fyrirmælum yfirdýralæknis og skal það gert áður en farartækið kemur í íslenska höfn.

Áður en hross eru flutt um borð í flutningsfar skal viðkomandi embættisdýralæknir fullvissa sig um að allur útbúnaður og sótthreinsun flutningatækis sé í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar. Óheimilt er að nota erlent hey eða hálm í farartækjum sem flytja hross frá Íslandi.

III. KAFLI

Um kynbótamat, stofnverndarsjóð o.fl.

5. gr.

Fagráð í hrossarækt, sem starfar skv. 4. gr. búnaðarlaga, nr. 70/1998, skal árlega ákveða mörk kynbótamats sem hross þarf að hafa til að teljast úrvalskynbótagripur. Sé áformað að selja úr landi hross sem hefur kynbótamat yfir þeim mörkum skal það tilkynnt Bændasamtökum Íslands án tafar. Bændasamtök Íslands skulu halda sérstaka skrá yfir úrvalskynbótagripi sem fluttir eru úr landi.

6. gr.

Af hverju útfluttu hrossi skal greiða 500 kr. gjald í stofnverndarsjóð sbr. 15. gr. búnaðarlaga, nr. 70/1998. Bændasamtök Íslands annast innheimtu gjaldsins og skal það greitt samhliða gjaldi vegna útgáfu hestavegabréfs ¹⁾.

1) Sjá gjaldskrá nr. 128/2005 um útgáfu hestavegabréfa fyrir útflutningshross.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar fimm manna ráðgjafarnefnd um málefni er snerta útflutning hrossa og skal hún jafnframt vera samráðsvettvangur stjórnvalda og þeirra sem að þeim málum vinna. Bændasamtök Íslands, félag hrossabænda, yfirdýralæknir og félag hrossaútflytjenda tilnefna menn í nefndina en ráðherra skipar formann án tilnefningar. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti.

IV. KAFLI

Skoðun og merking útflutningshrossa.

8. gr.

Óheimilt er að flytja hross úr landi nema embættisdýralæknir á útflutningshöfn hafi skoðað það og metið hæft til útflutnings með tilliti til dýraverndar og smitsjúkdóma og staðfest að það sé rétt merkt og uppfylli kröfur sem gerðar eru af hlutaðeigandi yfirvöldum í innflutningslandi.

Óheimilt er að flytja úr landi hross sem eru mögur og illa útlítandi, illa hirt, meidd, sýnilega hölt, eða með öðrum sýnilegum lýtum eða göllum. Frekari skoðun útflutningshrossa en að framan greinir er á ábyrgð kaupanda og seljanda.

Eigi að flytja fylsugur úr landi án folalds skal venja undan þeim að minnsta kosti tveimur vikum áður en útflutningur á sér stað.

Öll útflutningshross skulu örmerkt eða frostmerkt.

9. gr.

Útflytjandi skal tilkynna embættisdýralækni á útflutningshöfn um útflutning með þriggja daga fyrirvara. Skylt er útflytjanda eða fulltrúa hans að veita embættisdýralækni aðstoð við skoðun hrossa á útflutningsstað svo að starfið geti gengið sem greiðast. Útflytjendur hrossa greiða kostnað við skoðun útflutningshrossa í útflutningshöfn samkvæmt gjaldskrá fyrir eftirlit og þjónustuverkefni dýralækna sem annast opinber eftirlitsstörf sem landbúnaðarráðherra staðfestir.

Purfi að gera sérstök próf á hrossunum, að kröfu yfirvalda í innflutningslandi, getur embættisdýralæknir krafist þess að hrossin komi til skoðunar eigi síðar en þremur sólarhringum áður en útskipun fer fram. Kostnað vegna slíkrar skoðunar greiðir útflytjandi.

10. gr.

[Hrossum sem flutt eru úr landi skal fylgja vottorð, hestavegabréf, frá Bændasamtökum Íslands er staðfesti uppruna, ætterni og hver sé eigandi hrossins við útflutning.

Bændasamtök Íslands skrá í hestavegabréfið örmerki/frostmerki hrossins, upplýsingar um kyn, lit, uppruna og ætterni og hver sé eigandi þess, auk annars er við á. Útflytjandi skal sjá um, að dýralæknir, annar en embættisdýralæknir í viðkomandi útflutningshöfn eða dýralæknar á hans vegum, færi í vegabréfið útlitsteikningu/auðkennateikningu, af hrossinu sem dýralæknir síðan staðfestir. Útflytjandi eða eigandi ber sjálfur þann kostnað sem hlýst af störfum dýralæknis við gerð útlitsteikningar/auðkennateikningar. Ef dýralæknir er útflytjandi eða eigandi hross er honum óheimilt að gera eða staðfesta útlitsteikningu/auðkennateikningu.

Upplýsingar í hestavegabréfi skulu vera í samræmi við kröfur innflutningslands. Embættisdýralæknir staðfestir fyrir útflutning að hestavegabréfið tilheyri viðkomandi hrossi og gefur út heilbrigðisvottorð. Útflytjendur hrossa greiða gjald vegna kostnaðar við útgáfu hestavegabréfa samkvæmt gjaldskrá³⁾ sem landbúnaðarráðherra staðfestir að fengnum tillögum Bændasamtaka Íslands.]¹⁾

[Gögn vegna útgáfu hestavegabréfs skulu hafa borist skrifstofu Bændasamtaka Íslands eigi síðar en fimm virkum dögum fyrir útflutning.]²⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 677/2002

2) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 677/2002.

3) Sjá gjaldskrá nr. 128/2005.

11. gr.

Óheimilt er að flytja hross lengur en 8 klst. í flutningsfari á landi án hvíldar á sama sólarhring og þeim er skipað um borð í flutningsfar. Hross skulu komin á útflutningshöfn eigi síðar en 2 klst. fyrir áætlaða brottför.

V. KAFLI

Flutningur hrossa með flugvélum.

12. gr.

Þegar hross eru flutt flugleiðis skulu þau höfð í gámum eða stíum. Hvert fullorðið hross skal að minnsta kosti hafa 1,1 m² gólfplatar. Stíuveggir og milligerðir skulu ekki vera lægri en hæð meðalhests á herðakamb og þannig gerðir að hross geti ekki fest fætur í þeim. Gólf skulu gerð stöm svo hrossin, sem ávallt skulu ójárnud, hafi trausta fótfestu. Gæta skal þess að hross verði ekki fyrir snöggum og miklum breytingum á hita- og loftþrýstingi, en að loftræsting sé þó nægileg.

Ef flytja þarf nokkur hross í stíu skal velja saman hross sem eru jöfnust að stærð. Stóðhesta skal flytja sér í bás eða stíu og skulu þeir bundnir. Önnur hross skulu vera með múl. Leitast skal við að flytja hross um borð í flugvél eins skömmu fyrir brottför og fært þykir (1/2-1 klst.), og færa þau úr flugvélinni strax að lokinni flugferð.

Gæslumenn skulu að staðaldri hafa eftirlit með hrossunum meðan á flutningi stendur. Ávallt skal vera fyrir hendi hentugt verkfæri til aflífunar, ef hross lemstrast eða veikjast. Hrossum sem flutt eru flugleiðis má ekki gefa róandi lyf, nema samkvæmt ráði embættisdýralæknis, þótt þau séu óróleg eða sýni ótta við flugtak og lendingu.

VI. KAFLI

Flutningur hrossa með skipum.

13. gr.

Heimilt er að flytja hross til útlanda með skipum á tímabilinu 15. maí til 30. september. Þegar hross eru flutt með skipum skal hafa þau í stíum svo traustgerðum að ekki bili þótt þau hross sem í þeim eru kastist á vegg í sjógangi. Stíur og básar skulu gerðir úr traustu efni með sléttu yfirborði sem auðvelt er að þrifa og sótthreinsa. Stíuveggir og milligerðir skulu ekki vera lægri en hæð meðalhests á herðakamb. Við útbúnað stía skal þess gætt að hrossin geti hvergi fest fætur milli bita og hvergi séu skarpir kantar eða horn sem valdið geta meiðslum á hrossunum.

Stíubreidd skal vera rúmlega hestlengd (2 m) svo nægilegt rými sé til gjafa og brynningar. Fyrir hvert fullvaxið hross skal ætla að lágmarki 1,5 m² rými og 70 cm breidd á jötu. Eigi má hafa fleiri en fjögur fullvaxin hross saman í hverri stíu.

Greiður og öruggur gangur, að minnsta kosti 50 cm á breidd, skal vera að hverri stíu, þannig að auðvelt sé að komast að hrossunum til gjafa, brynningar og eftirlits. Stíugólf skal gera eins stöm og frekast er unnt með nægjanlegum spónum eða hálm. Þegar hross eru flutt með skipum skal þess gætt að þau snúi þvert í skipinu. Stóðhesta skal flytja sér í stíum og er heimilt að binda þá. Önnur hross skulu vera með múl en óbundin meðan á flutningi stendur. Hross skulu vera ójárnuð í flutningum.

14. gr.

Þegar hross eru flutt undir þiljum skal þess gætt að birta sé nægileg og jöfn svo unnt sé að hafa eftirlit með þeim. Lestar skulu hafa loftræstikerfi svo nóg loft sé í lestunum þótt þeim sé lokað til fulls í óveðrum. Fóður og vatn skal geymt svo nærri hrossunum að það sé ávallt tiltækt og gæta skal þess að fóðrið spillist ekki af sjó eða vatni.

Einangra skal sjúk eða slösuð hross svo þau verði ekki fyrir óþægindum af öðrum hrossum meðan á ferð stendur og veita þeim þá umönnun og læknishjálp sem við verður komið.

Hross, sem flutt eru ofan þilja, á tímabilinu 15. maí til 1. júní og 1. til 30. september skulu höfð í gámum, sem hægt er að loka með hlerum eða á annan traustan hátt og þeim þannig skýlt gegn sjó og veðri.

15. gr.

Skipstjóri á hverju skipi, sem flytur hross, skal sjá fyrir mannafla til að hirða hrossin, sem skulu fóðruð og þeim brynnt amk. með 8 tíma millibili meðan á ferð stendur.

Sá embættisdýralæknir sem hefur eftirlit með útflutningi hrossa á hverjum stað skal ganga úr skugga um að nægilegt fóður og drykkjarvatn sé í skipinu handa hrossunum á leiðinni. Skal fóður eigi vera minna en 7 kg af vel verkuðu, en ekki of kraftmiklu heyi á dag fyrir hvert fullorðið hross, miðað við áætlun skipsins og ætla skal hverju hrossi 20 lítra af vatni á dag.

Á skipinu skal vera tiltækt hentugt verkfæri til aflifunar ef gæslumenn þurfa að lóga hrossi vegna lemstra eða sjúkdóms.

VII. KAFLI
Ýmis ákvæði.
16. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum skv. 8. gr. laga nr. 55/2002 um útflutning hrossa. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

17. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 55/2002 um útflutning hrossa og búnaðarlögum nr. 70/1998 og öðlast gildi 1. júlí 2002. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 220/1995 um útflutning hrossa ásamt síðari breytingum.

Bráðabirgðaákvæði.

Þar til 2. gr. laga um útflutning hrossa, nr. 55/2002, um að öll útflutningshross skuli vera örmerkt eða frostmerkt tekur gildi hinn 1. janúar 2003 skal merkja útflutningshross með bókstöfum og númeri sem klippt eru á vinstri síðu og glöggt skráð á múl hrossins. Númer skulu færð á skýrslu embættisdýralæknis, skýrslu flutningsaðila og í hestavegabréf skv. 10. gr. Númerin skulu samanstanda af tveimur bókstöfum og raðnúmeri. Fyrri bókstafurinn er einkennisstafur útflytjanda en síðari þess lands er hrossið verður flutt til. Bændasamtök Íslands úthluta þeim útflytjendum sem árlega flytja út fleiri en 10 hross sérstökum bókstaf jafnframt því sem þau ákveða bókstaf fyrir hvert land. Útflytjendur sem flytja út 10 hross eða færri nota allir bókstafinn X auk bókstafs innflutningslands og raðnúmer er Bændasamtök Íslands úthluta. Allir útflytjendur eru ábyrgir fyrir því að hrossin séu rétt merkt í samræmi við ákvæði þessarar greinar og skal embættisdýralæknir í útflutningshöfn líta eftir að svo sé.

Reglugerð

nr. 586/2002 um efni sem eyða ósonlaginu, sbr. reglugerð nr. 659/2002, 564/2005 og 139/2006 um breytingu á henni.

1. gr.

Markmið.

Markmið reglugerðar þessarar er að vernda ósonlagið í heiðhvolfinu með því að tryggja örugga meðhöndlun efna sem eyða ósonlaginu, minnka losun þeirra og hætta notkun.

2. gr.

Gildissvið.

Reglugerðin gildir um klórflúrkolefni (CFC), halóna, koltetraklóríð, 1,1,1-triklóretan, metýlbrómíð, vetnisbrómflúrkolefni (HBFC), vetnisklórflúrkolefni (HCFC) og brómklórmetan, sbr. I. viðauka. Reglugerðin gildir um hrein efni, efni í blöndu með öðrum efnum enda sé þyngdarhlutfall þeirra hærra en 1% í blöndunni svo og vörur sem innihalda ósoneyðandi efni.

3. gr.

Skilgreiningar.

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir.

Bráðanotkun: óhjákvæmileg notkun vissra ósoneyðandi efna eftir að almenn notkun þeirra hefur verið bönnuð.

Endurheimt: söfnun og geymsla efna til dæmis úr tækjum og búnaði í tengslum við þjónustu eða fyrir förgun.

Endurnýting: endurnotkun endurheimts efnis í kjölfar grunnhreinsunar, til að mynda síunar og þurrkunar. Þegar um kælimiðla er að ræða felur endurnýtingin venjulega í sér að umrætt efni er sett í búnaðinn aftur.

Endurvinnsla: meðhöndlun og endurbætur á endurheimtu efni með hreinsun svo sem síun, þurrkun, eimingu og efnameðhöndlun í því skyni að endurgera efnið.

Markaðssetning: að afgreiða eða bjóða fram efni eða vörur til þriðja aðila, gegn greiðslu eða án endurgjalds.

Notkun: nýting efna sem reglugerðin nær til við framleiðslu einangrunar eða við viðhald búnaðar, þar með talin áfylling.

ODP-tonn: magn í tonnum margfaldað með ósoneyðingarmætti efnisins.

Ósoneyðandi efni: efni sem eyða ósonlaginu, sbr. I. viðauka.

Ósoneyðingarmáttur (ODP): hlutfallsleg geta efnanna til að brjóta niður óson í heildhvolfinu miðað við triklórflúormetan (CFC-11).

Söluaðili: aðili sem selur í atvinnuskyni, með eða án tækniþjónustu, efni eða vöru sem reglugerðin nær til.

4. gr.

Takmarkanir.

Framleiðsla, inn- og útflutningur, markaðssetning og notkun á efnum sem tilgreind eru í I. viðauka og vörum sem innihalda viðkomandi efni er bönnuð, sbr. þó ákvæði 5. til 8., 10. og 11. gr.

Óheimilt er að flytja inn eða setja upp búnað sem notar ósoneyðandi efni. Við meiri háttar breytingar og viðgerðir á kælikerfum fyrir HCFC-22 skal skipta yfir í kælimiðil sem hefur engin ósoneyðandi áhrif, sbr. reglugerð um kæli- og varmadælukerfi með ósoneyðandi kælimiðlum.

5. gr.

Tímabundin heimild fyrir vetnisklórflúorkolefni.

Heimilt er til 1. janúar 2003 að flytja inn harðfroðueinangrun sem inniheldur HCFC, svo og HCFC til framleiðslu á slíkri einangrun, sbr. þó 12. gr. Óheimilt er að selja harðfroðueinangrun með HCFC eftir 1. janúar 2005.

Heimilt er til 1. janúar 2010 að flytja inn og nota HCFC í kæli- og varmadælukerfi, sem sett voru upp eða flutt til landsins fyrir 1. janúar 1996, sbr. þó 12. gr.

Árlegur heildarinnflutningur HCFC í ODP tonnum til landsins sætir takmörkunum, sbr. II. viðauka. Magnið sem heimilt er að flytja inn gildir á gefnu 12 mánaða tímabili.

Innflutningur HCFC skv. 1. og 2. mgr. er háður leyfi Hollustuverndar ríkisins. Fyrirtæki sem óska eftir leyfi til að flytja inn HCFC skulu senda inn umsóknir til Hollustuverndar ríkisins fyrir 10. desember ár hvert vegna innflutnings á næsta ári. Við veitingu innflutningsheimilda til fyrirtækja skal taka mið af markaðshlutdeild þeirra undanfarin 5 ár. Óheimilt er að tollafgreiða efni og vörur skv. 1. og 2. mgr. nema fyrir liggi heimild Hollustuverndar ríkisins hverju sinni.

Heimilt að flytja út HCFC sbr. þó 12. gr.

6. gr.

Endurheimt, endurnýtt og endurunnin efni.

Bann samkvæmt 4. gr. nær ekki til notkunar á endurheimtu, endurnýttu og endurunu halóni til bráðanotkunar, né til notkunar á slökkvikerfi skipa til 31. desember 2002.

Bann samkvæmt 4. gr. nær ekki til endurheimtra og endurunninna HCFC til 1. janúar 2015.

Við innflutning á endurheimtu eða endurunu HCFC skal innflytjandi áður en til innflutnings kemur upplýsa Hollustuvernd ríkisins um það hvar efnið er endurunnið og framvísa vottorði sem sýnir að efnið uppfylli gæðastaðla sem Hollustuvernd ríkisins samþykkir.

Óheimilt er að flytja inn og markaðssetja endurheimt og endurunnið efni í einnota umbúðum. Umbúðir skulu þannig merktar að ekki leiki vafi á að um endurheimt eða endurunnið efni sé að ræða.

7. gr.

Bráðanotkun halóna..

[Bráðanotkun halón 1301 er heimil í slökkvikerfum í eftirfarandi tilvikum:

- a. í loftförum til að verja áhafnarklefa, hreyfilshús, lestarrými og þurrými og til varnar eldsneytistöskum,
- b. til að verja mannað rými og vélarrými í flutningaskipum sem eru eldri en frá árinu 2001 og flytja eldfima vökva og/eða lofttegundir,
- c. til að verja mannað rými í fjarskipta- og stjórnunarstöðvum hers eða annarra sem skipta sköpum fyrir þjóðaröryggi, og eru eldri en frá árinu 2001,
- d. til að verja mannað rými og vélarrými í herökutækjum og herskipum.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 564/2005 sem var gefin út og tók gildi 20. júní 2005.

8. gr.

Búnaður með halónum.

[Óheimilt er að hafa halón á slökkvikerfum í skipum eða endurhlaða þau með halóni.]¹⁾

[Meðferð, endurhleðsla og önnur þjónusta handslökkvitækja með halón 1211 er bönnuð. Handslökkvitækjum með halón 1211 skal skilað til viðurkenndrar móttökustöðvar fyrir spilliefni. Ákvæði þessarar málsgreinar tekur ekki til handslökkvitækja með halón 1211 til bráðanotkunar, sbr. 7. gr.]¹⁾

Eigi sér stað losun halóns, hvort sem er vegna elds eða óhapps, skal tilkynna það innan tveggja vikna til Hollustuverndar ríkisins.

Heimilt er að flytja út halón til bráðanotkunar, sbr. þó 12. gr. Samþykki Hollustuverndar ríkisins þarf fyrir fyrirhugaðri endurnotkun halóns eða flutningi þess úr landi.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 139/2006 sem gefin var út og tók gildi 20. febrúar 2006.

9. gr.

Skráning og innra eftirlit.

Inn- og útflytjendur, söluaðilar og notendur efna sem reglugerðin nær til bera ábyrgð á því að ákvæði reglugerðarinnar séu uppfyllt. Hver sá sem hefur með höndum efni sem

tilgreind eru í I. viðauka eða tæki eða búnað sem inniheldur slík efni, skal viðhafa allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir losun þeirra út í umhverfið.

Losun á CFC, HCFC og halónum út í umhverfið, t.d. við viðhald, aftengingar, lekaprófanir eða brunaæfingar, er óheimil.

Þeir sem starfa við að þjónusta búnað með ósoneyðandi efnum skulu hafa nægilega þekkingu á meðferð og eðli ósoneyðandi efna og viðurkenndan tækjabúnað til að endurheimta og varðveita efnin. Hollustuvernd ríkisins heldur námskeið fyrir viðkomandi starfsmenn um meðhöndlun ósoneyðandi efna.

Við viðhald og aftengingu slökkvikerfa, varmadælna, og kælikerfa, þar með talinna heimilisískápa skal endurheimta ósoneyðandi efni á þeim. Safna skal efnunum saman með þar til gerðum viðurkenndum tækjabúnaði og koma þeim til endurvinnslu, endurnýtingar eða eyðingar. Söfnun kælimiðla skal fara fram við þau varmaskilyrði og með þeim tækjum sem tryggja að tæming kælikerfis verði fullnægjandi. Að öðru leyti vísast til reglugerðar um kæli- og varmadælukerfi með ósoneyðandi kælimiðlum.

Árlega skal yfirfara kælikerfi með HCFC með kælimiðilsfyllingu yfir 3 kg. Meta skal árlegan leka kerfisins og ef lekinn er meiri en 25% af heildarfyllingu á ársgrundvelli skal tilkynna eftirlitsaðila um ástæður leka og aðgerðir til að bæta úr ástandi kerfisins.

Innflytjendur, útflytjendur og söluaðilar skulu halda skrá yfir allan innflutning, útflytning og sölu HCFC svo og vörur og búnað sem reglugerðin nær til. Upplýsingarnar skal senda til Hollustuverndar ríkisins fyrir 31. mars ár hvert fyrir árið á undan.

10. gr.

Endurheimta og förgun.

Efni sem tilgreind eru í I. viðauka skal endurheimta og þeim eytt með tækni sem Hollustuvernd ríkisins samþykkir eða þau endurunnin eða endurnýtt í tengslum við þjónustu eða viðhald búnaðarins. Þetta á einnig við um búnað sem inniheldur ósoneyðandi efni áður en hann er tekinn í sundur eða honum fargað.

Við förgun skal meðhöndla ósoneyðandi efni sem spilliefni skv. reglugerð um spilliefni.

Heilmilt er að flytja ósoneyðandi efni út til förgunar eða endurvinnslu, sbr. þó 12. gr. Um útflytninginn fer skv. reglugerð um flutning spilliefna milli landa.

11. gr.

Undanþágur.

Þegar sérstakar ástæður mæla með getur umhverfisráðherra að fenginni skriflegri umsókn veitt tímabundnar undanþágur frá ákvæði 4. gr. að fenginni umsögn Hollustuverndar ríkisins. Stofnunin skal leita umsagnar Lyfjanefndar þegar um lyf er að ræða.

Í umsóknum um undanþágur sbr. 1. mgr. skal gerð grein fyrir fyrirhugaðri notkun og einnig hvers vegna ekki er mögulegt að nota önnur efni sem eru minna skaðleg fyrir umhverfið. Leggja skal jafnframt fram áætlun um fyrirbyggjandi aðgerðir til að draga úr mögulegri losun efnanna.

12. gr.

Takmörkun á innflutningi og útflytningi.

Óheimilt er að flytja inn HCFC eða vörur sem innihalda HCFC frá ríkjum sem ekki eru aðilar að Montrealbókuninni frá 1987 um efni sem valda rýrnun ósonlagsins.

Óheimilt er að flytja út efni sem tilgreind eru í I. viðauka til ríkja sem ekki eru aðilar að Montrealbókuninni frá 1987 um efni sem valda rýrnun ósonlagsins.

Undanþegin ákvæði 2. mgr. eru HCFC til 31. desember 2003.

13. gr.

Eftirlit.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Hollustuverndar ríkisins, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar. Eftirlit um borð í skipum er í höndum Siglingastofnunar Íslands og um borð í loftförum í höndum Flugmálastjórnar.

14. gr.

Viðurlög.

Með mál sem kunna að rísa út af brotum á reglugerð þessari fer að hætti opinberra mála.

Brot gegn reglugerðinni varða refsingu samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum.

15. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í ákvæði 29. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni ásamt síðari breytingum og 4. t. l. 5. gr. laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir, ásamt síðari breytingum. Ennfremur að höfðu samráði við samgöngumálaráðuneytið hvað varðar þátt Siglingastofnunar Íslands og Flugmálastjórnar.

Einnig var höfð hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 2037/2000 eins og henni var breytt með reglugerðum ráðsins (EB) nr. 2038/2000 og 2039/2000.

Reglugerð þessi öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 656/1997 um varnir gegn mengun af völdum ósoneyðandi efna og reglugerð nr. 187/1999 um halónslökkvikerfi ásamt síðari breytingum.

I. VIÐAUKI

Efni sem reglugerðin gildir um.

	Efni		ODP
Klórflúorkolefni	CFC13	(CFC-11)	1.0
	CF2Cl2	(CFC-12)	1.0
	C2F3Cl3	(CFC-113)	0.8
	C2F4Cl2	(CFC-114)	1.0
	C2F5Cl	(CFC-115)	0.6
	CF3Cl	(CFC-13)	1.0
	C2FC15	(CFC-111)	1.0
	C2F2Cl4	(CFC-112)	1.0
	C3FC17	(CFC-211)	1.0
	C3F2Cl6	(CFC-212)	1.0
	C3F3Cl5	(CFC-213)	1.0
	C3F4Cl4	(CFC-214)	1.0
	C3F5Cl3	(CFC-215)	1.0
	C3F6Cl2	(CFC-216)	1.0
	C3F7Cl	(CFC-217)	1.0
	Halónar	CF2BrCl	(halón-1211)
CF3Br		(halón-1301)	10.0
C2F4Br2		(halón-2402)	6.0
Koltetraklórið	CCl4		1.1
	1,1,1-tríklóretan	CCl3CH3	0.1

	Efni			ODP
Metýlbrómið	CH3Br			0.6
Brómklórmetan	CH2BrCl		1	0.12
Vetnisklórflúor-	CHFCl2	(HCFC-21)	fjöldi	0.04
			myndbrigða 1	
kolefni	CHF2Cl	(HCFC-22)	1	0.055
	CH2FC1	(HCFC-31)	1	0.02
	C2HFC14	(HCFC-121)	2	0.01-0.04
	C2HF2Cl3	(HCFC-122)	3	0.02-0.08
	C2HF3Cl2	(HCFC-123)	3	0.02-0.06
	CHCl2CF3	(HCFC-123)	-	0.02
	C2HF4Cl	(HCFC-124)	2	0.02-0.04
	CHFC1CF3	(HCFC-124)	-	0.022
	C2H2FC13	(HCFC-131)	3	0.007-0.05
	C2H2F2Cl2	(HCFC-132)	4	0.008-0.05
	C2H2F3Cl	(HCFC-133)	3	0.02-0.06
	C2H3FC12	(HCFC-141)	3	0.005-0.07
	CH3CFCl2	(HCFC-141b)	-	0.11
	C2H3F2Cl	(HCFC-142)	3	0.008-0.07
	CH3CF2Cl	(HCFC-142b)	-	0.065
	C2H4FC1	(HCFC-151)	2	0.003-0.005
	C3HFC16	(HCFC-221)	5	0.015-0.07
	C3HF2Cl5	(HCFC-222)	9	0.01-0.09
	C3HF3Cl4	(HCFC-223)	12	0.01-0.08
	C3HF4Cl3	(HCFC-224)	12	0.01-0.09
	C3HF5Cl2	(HCFC-225)	9	0.02-0.07
	CF3ClCF2CHCl2	(HCFC-225ca)	-	0.025
	CF2ClCF2CHClF	(HCFC-225cb)	-	0.033
	C3HF6Cl	(HCFC-226)	5	0.02-0.10
	C3H2FC15	(HCFC-231)	9	0.05-0.09
	C3H2F2Cl4	(HCFC-232)	16	0.008-0.10
	C3H2F3Cl3	(HCFC-233)	18	0.007-0.23
	C3H2F4Cl2	(HCFC-234)	16	0.01-0.28
	C3H2F5Cl	(HCFC-235)	9	0.03-0.52
	C3H3FC14	(HCFC-241)	12	0.004-0.09
	C3H3F2Cl3	(HCFC-242)	18	0.005-0.13
	C3H3F3Cl2	(HCFC-243)	18	0.007-0.12
	C3H3F4Cl	(HCFC-244)	12	0.009-0.14
	C3H4FC13	(HCFC-251)	12	0.001-0.01
	C3H4F2Cl2	(HCFC-252)	16	0.005-0.04
	C3H4F3Cl	(HCFC-253)	12	0.003-0.03
	C3H5FC12	(HCFC-261)	9	0.002-0.02
	C3H5F2Cl	(HCFC-262)	9	0.002-0.02
	C3H6FC1	(HCFC-271)	5	0.001-0.03
Vetnisbróm-	CHBr2			1.00
flúorkolefni	CHF2Br	(HBFC-22B1)	1	0.74
	CH2FBr		1	0.73
	C2HFBr4		2	0.3-0.8
	C2HF2Br3		3	0.5-1.8

Efni		ODP
C2HF3Br2	3	0.4-1.6
C2HF4Br	2	0.7-1.2
C2H2FBr3	3	0.1-1.1
C2H2F2Br2	4	0.2-1.5
C2H2F3Br	3	0.7-1.6
C2H3FBr2	3	0.1-1.7
C2H3F2Br	3	0.2-1.1
C2H4FBr	2	0.07-0.1
C3HFBr6	5	0.3-1.5
C3HF2Br5	9	0.2-1.9
C3HF3Br4	12	0.3-1.8
C3HF4Br3	12	0.5-2.2
C3HF5Br2	9	0.9-2.0
C3HF6Br	5	0.7-3.3
C3H2FBr5	9	0.1-1.9
C3H2F2Br4	16	0.2-2.1
C3H2F3Br3	18	0.2-5.6
C3H2F4Br2	16	0.3-7.5
C3H2F5Br	8	0.9-1.4
C3H3FBr4	12	0.08-1.9
C3H3F2Br3	18	0.1-3.1
C3H3F3Br2	18	0.1-2.5
C3H3F4Br	12	0.3-4.4
C3H4FBr3	12	0.03-0.3
C3H4F2Br2	16	0.1-1.0
C3H4F3Br	12	0.07-0.8
C3H5FBr2	9	0.04-0.4
C3H5F2Br	9	0.07-0.8
C3H6FBr	5	0.02-0.7

II. VIÐAUKI

Leyfilegur heildarinnflutningur vetnisklórflluorkolefna til Íslands.

Tímabil	ODP tonn
1. jan 2002 - 31. des 2002	8,4
1. jan 2003 - 31. des 2003	3,4
1. jan 2004 - 31. des 2004	2,3
1. jan 2005 - 31. des 2005	2,3
1. jan 2006 - 31. des 2006	2,3
1. jan 2007 - 31. des 2007	2,3
1. jan 2008 - 31. des 2008	1,9
1. jan 2009 - 31. des 2009	1,9
1. jan 2010 - 31. des 2010	0

III. VIÐAUKI

Tollflokkun ósoneyðandi efna samkvæmt tollskrá.

Tollflokkur

Triklórflúormetan	2903.4100	CFC-11
Díklórídflúormetan	2903.4200	CFC-12
Triklórtríflúoretan	2903.4300	CFC-113
Díklórtetraflúoretan og klórpentaflúoretan	2903.4400	CFC-114, C-115
Klórtríflúormetan	2903.4510	CFC-13
Pentaklórflúoretan	2903.4520	CFC-111
Tetraklórídflúoretan	2903.4530	CFC-112
Heptaklórflúorprópan	2903.4540	CFC-211
Hexaklórídflúorprópan	2903.4550	CFC-212
Pentaklórtríflúorprópan	2903.4560	CFC-213
Tetraklórtetraflúorprópan	2903.4570	CFC-214
Triklórpentaflúorprópan	2903.4580	CFC-215
Díklórhexaflúorprópan	2903.4591	CFC-216
Klórheptaflúorprópan	2903.4599	CFC-217
Brómklórídflúormetan, brómtríflúormetan og díbrómtetraflúoretan	2903.4600	Halón 1211, halón 1301, halón 2402
Aðrar perhalógen afleiður	2903.4700	Önnur halón
Koltetraklóríð	2903.1400	CCl4
1,1,1-tríklóretan	2903.1901	CCl3CH3
Metýlbrómíð	2903.3090	CH3Br
Brómklórmetan	2903.4910	CH2ClBr
Klórídflúormetan	2903.4920	HCFC-22
Annað	2903.4990	R-141b og önnur HCFC og HBFC
Blöndur raðtengdra kolvatnsefna einungis með flúor eða klór	3824.7100	Blöndur með CFC
Aðrar blöndur raðtengdra kolvatnsefna með halógenum	3824.7900	Blöndur með halónum
Kælimiðlablöndur sem innihalda klórtetraflúoretan, klórflúoretan og klórídflúormetan	3824.9005	Blöndur með HCFC-124, HCFC-151 og HCFC-22

Reglugerð

nr. 859/2002 um innflutning loðdýra.

1. gr.

Yfirstjórn og skilgreiningar.

Embætti yfirdýralæknis og héraðsdýralæknar annast eftirlit með því að reglum um heilbrigði, innflutning og einangrun loðdýra sé framfylgt.

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

Loðdýr, eru minkar og refir, en einnig önnur dýr sem alin eru vegna verðmætis skinnanna, landbúnaðarráðherra sker úr um hvort dýrategund telst til loðdýra eða ekki.

Loðdýrarækt, þegar dýr eru alin vegna verðmætis skinnanna, eingöngu eða aðallega, enda skinnin ætluð til sölu.

Sóttvarnarstöð, nefnist hús eða aðstaða til geymslu á innfluttum loðdýrum, sem viðurkennd er af landbúnaðarráðuneytinu, að fenginni umsögn yfirdýralæknis.

2. gr.

Innflutningur.

Óheimilt er að flytja til landsins loðdýr nema með leyfi landbúnaðarráðherra, að fenginni umsögn embættis yfirdýralæknis. Skrifleg umsókn skal send til landbúnaðarráðuneytisins ásamt upplýsingum um hvaðan dýrin koma, tegund, fjölda þeirra, kyn og aldur. Þau bú sem óskað er eftir að flytja dýr frá þurfa að hafa hlotið samþykki fagraðs í loðdýrarækt.

Óheimilt er að flytja inn læður sem átt hafa hvolpa.

Ekki er heimilt að veita innflutningsleyfi fyrir loðdýrum til Íslands nema fyrir liggja skriflegar upplýsingar heilbrigðisyfirvalda í viðkomandi landi um að eigi hafi orðið vart smitsjúkdóma undanfarin þrjú ár á því búi eða 5 km umhverfis það bú sem flytja á dýrin frá.

Öll þau bú eða staðir sem flutt er frá þurfa að vera og hafa verið laus við plasmacytosis (aleutian disease), refafár/minkafár (distemper) og veiruskitu í mink (mink viral enteritis) síðastliðin 3 ár. Einnig skulu dýr sem flutt verða inn prófuð fyrir plasmacytosis og veiruskitu í mink. Refur þarf auk þess að vera laus við refavanka (encephalitozoonosis, nosematosis) og maurakláða (scabies).

Auk þessa getur embætti yfirdýralæknis krafist frekari rannsókna eða annarra vottorða með viðkomandi dýrum eða búi telji yfirdýralæknir þörf á.

Óheimilt er að flytja til landsins dýr sem hafa verið bólusett fyrir smitsjúkdómum. Heimilt er að flytja inn óbólusett dýr frá búum sem hafa bólusett til öryggis gegn smitsjúkdómum enda búið með vottorð þarlandra opinberra dýralækna um að enginn smitsjúkdómur hafi komið upp á viðkomandi búi og í nánasta umhverfi þess síðastliðin 3 ár. Við innflutning frá búum sem hafa bólusett samkvæmt ofangreindu skal yfirdýralæknir setja fram kröfur um auknar sýnatökur bæði á þeim búum sem flutt er frá og meðan á einangrun stendur.

3. gr.

Skoðun.

Strax og dýrin koma til landsins skulu þau skoðuð af embættisdýralækni sem ganga skal úr skugga um að þau séu heilbrigð og að þeim fylgi tilskilin vottorð og aðrar þær upplýsingar sem krafist var er innflutningsleyfi var veitt.

4. gr.

Sóttvarnarstöð og einangrun.

Ef innflutt loðdýr reynast heilbrigð og fullnægja að öðru leyti settum skilyrðum skulu þau sett beint inn á áður viðurkennda sóttvarnarstöð. Dýrunum skal haldið í einangrun eins lengi og yfirdýralæknir telur nauðsynlegt, en eigi skemur en 24 vikur.

Sóttvarnarstöð fyrir loðdýr skal uppfylla öll skilyrði um dýrheldni búra og húsa samkvæmt reglugerð um aðbúnað loðdýra. Einnig skal húsið vera afgirt þannig að sauðfé, hross eða nautgripir komist ekki í snertingu við það.

Umgengisreglur skulu ákvarðast af yfirdýralækni hverju sinni og skal héraðsdýralæknir yfirfara og samþykkja aðstöðuna áður en innflutningsleyfi er veitt.

Úrgang frá einangrunarstöð má ekki fjarlægja fyrr en að lokinni einangrun og skal hann þá meðhöndlaður eins og annar úrgangur. Komi hins vegar upp sjúkdómur skal öllum úrgangi eytt samkvæmt fyrirmælum yfirdýralæknis.

Að einangrunartíma loknum skal prófa alla minka sem selja á frá búinu fyrir plasmacytosis. Einnig skal prófa fyrir öðrum sjúkdómum sé þess talin þörf af yfirdýralækni.

Ef loðdýrabúi í rekstri er breytt í sóttvarnarstöð skulu gerðar til þess sömu kröfur og gerðar eru til sóttvarnarstöðva og skal búið sækja um leyfi til landbúnaðarráðuneytisins, sbr. 7. gr. Allt búið telst vera í einangrun. Búið sem flutt er inn á skal hafa verið viðurkennt A-bú samkvæmt reglugerð um aðbúnað loðdýra 3 síðastliðin ár þar á undan. Áður en einangrun er aflétt skulu öll fullorðin dýr (eldri en 6 mánaða), á búinu og/eða ásetningsdýr prófuð fyrir plasmacytosis. Einnig skal prófa fyrir öðrum sjúkdómum sé þess talin þörf af yfirdýralækni.

5. gr.

Leyfisveiting og afturköllun leyfis.

Allir þeir sem reka sóttvarnarstöð fyrir loðdýr, skulu hafa til þess skriflegt leyfi landbúnaðarráðuneytisins. Umsókn um leyfi til þess að reka sóttvarnarstöð, skal senda landbúnaðarráðuneytinu, sem aflar umsagnar yfirdýralæknis. Ennfremur skal fylgja umsókn lýsing á stærð og gerð húsnæðis stöðvarinnar.

Landbúnaðarráðuneytið getur afturkallað leyfi til reksturs sóttvarnarstöðvar, ef ástæða þykir til t.d. vegna sjúkdóma eða alvarlegra eða ítrekaðra brota á settum reglum, án þess að bætur komi fyrir.

Ef um alvarleg eða ítrekuð brot er að ræða getur landbúnaðarráðuneytið, að fengnum tilmælum yfirdýralæknis, einnig látið lóga bótalaust, á kostnað eiganda, öllum þeim dýrum sem í einangrun eru.

6. gr.

Framkvæmd einangrunar.

Í upphafi einangrunar skal yfirdýralæknir afhenda eiganda eða umráðamanni dýranna skrifleg fyrirmæli um hvaða varúðarráðstafanir séu nauðsynlegar til að varna því að smitsjúkdómar berist frá eða í hin innfluttu dýr og hvernig haga beri sýnatökum meðan á einangrun stendur. Hundahald á einangrunarstöð er bannað meðan á einangrun stendur. Ketti sem haldið er á einangrunarbúum skal bólusetja fyrir kattafári (feline panleukopenia).

Meðan innflutt dýr eru í einangrun skulu þau skoðuð reglulega af embættisdýralækni samkvæmt nánari fyrirmælum yfirdýralæknis. Eigandi eða umráðamaður skal veita nauðsynlega aðstoð við skoðun dýranna. Umráðamaður dýranna skal án tafar gera embættisdýralækni viðvart ef upp kemur sjúkdómur í dýrunum. Öll hræ skal senda strax til rannsóknar. Embættisdýralæknir hlutast til um, í samráði við yfirdýralækni, að staðfest sé um hvaða sjúkdóm sé að ræða. Skal hann í samráði við yfirdýralækni þegar gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir frekari útbreiðslu og tjón af völdum sjúkdómsins.

7. gr.

Smitsjúkdómar.

Komi upp smitsjúkdómur í innfluttum loðdýrum meðan þau eru í einangrun er landbúnaðarráðherra, að fenginni tillögu yfirdýralæknis, heimilt að láta lóga öllum dýrum í einangrunarstöðinni bótalaust, á kostnað eiganda. Hræjum og öðru er smithætta getur stafað af skal eyða á tryggilegan hátt að fyrirmælum yfirdýralæknis og er eiganda innfluttu dýranna skylt að leggja fram nauðsynlega vinnu við hreinsun og sótthreinsun að lokinni slátrun.

Sé talið nauðsynlegt að eyða búrum eða öðrum útbúnaði skal það gert á kostnað eiganda, bótalaust af hálfu ríkissjóðs.

8. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum um innflutning dýra nr. 54/1990 og lögum um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr nr. 66/1998.

Jafnframt eru felld úr gildi ákvæði 3.-10. gr. reglugerðar um loðdýrarækt og innflutning loðdýra nr. 444/1982. Reglugerðin tekur þegar gildi.

Reglugerð

nr. 902/2002 um ráðstöfun afgangsvöru varnarliðsins.

1. gr.

Öll umsýsla er fylgir sölu á afgangsvörum varnarliðsins og liðsmanna þess, öðrum en byggingum og mannvirkjum, er í höndum sýslumannsembættisins á Keflavíkurflugvelli.

Með afgangsvöru er átt við alla þá vöru, búnað, bifreiðar, tæki og mannvirki sem varnarliðið eða liðsmenn þess óska eftir að selja á Íslandi og hafa aflað til að sinna verkefnum varnarliðsins eða í einkabágu og hefur verið undanþegin greiðslu opinberra gjalda með heimild í lögum nr. 110/1951, um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess og lögum nr. 82/2000, um framkvæmd tiltekinna þátta í varnarsamstarfi Íslands og Bandaríkjanna.

2. gr.

Varnarmálaskrifstofa utanríkisráðuneytisins annast sölu á byggingum og mannvirkjum sem eru í eigu varnarliðsins og ekki telst nauðsynlegt að rífa, auk leigu eða sölu á landrymi vegna landsskila á varnarsvæðum í samræmi við reglur um ráðstöfun eigna ríkisins.

3. gr.

Sýslumannsembættið á Keflavíkurflugvelli skal hafa eftirlit með sölu á allri annarri afgangsvöru frá varnarliðinu á Keflavíkurflugvelli.

Sýslumannsembættið skal með sama hætti hafa eftirlit með sölu á bifreiðum, vélum, tækjum og búnaði sem liðsmenn varnarliðsins hafa flutt til landsins án greiðslu opinberra gjalda og óska að selja á Íslandi.

4. gr.

Sýslumannsembættið á Keflavíkurflugvelli skal sinna innheimtu allra opinberra gjalda af sölu varnarliðsins eða liðsmanna þess, skv. 3. gr., á allri afgangsvöru, þar með töldum bifreiðum, vélum, tækjum og búnaði, til innlendra aðila. Við tollmeðferð slíks varnings skulu gilda ákvæði tollalaga nr. 55/1987, með áorðnum breytingum, um vörur sem eru fluttar inn á tollsvæði ríkisins, hvað varðar tollverðsákvörðun, álagningu og innheimtu aðflutningsgjalda, lögveðsrétt, tolleftirlit og refsíákvæði.

5. gr.

Sýslumannsembættið á Keflavíkurflugvelli skal í samráði við varnarmálaskrifstofu utanríkisráðuneytisins setja nánari reglur um fyrirkomulag sölu afgangsvöru skv. 3. gr.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. lögum nr. 110/1951, um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess, sbr. lög nr. 106/1954 um yfirstjórn mála á varnarsvæðunum o.fl. og öðlast gildi hinn 1. janúar 2003. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 227/1995, um Umsýslustofnun varnarmála.

Reglugerð

nr. 903/2002 um notkun og bann við notkun tiltekinna efna í málningu og viðarvörn.

I. KAFLI

Markmið og gildissvið.

1. gr.

Reglugerð þessi er sett til þess að takmarka notkun tiltekinna efnasambanda sem geta verið hættuleg heilsu manna eða skaðað umhverfið.

2. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til framleiðslu, innflutnings, sölu og notkunar eftirfarandi efna og vörutegunda:

1. Viðarvarnarefna sem í eru:

a) kvikasilfurs- eða arsensambönd,		
b) pentaklórfenól, sölt þess og esterar	CAS-nr. ¹⁾	87-86-5
c) eftirtalin efni og efnasambönd sem fengin eru við eimingu kolatjöru:		
- kreósót	CAS-nr.	8001-58-9
- kreósótólía	CAS-nr.	61789-28-4
- naftalenolíur	CAS-nr.	84650-04-4
- kreósótólía, asenaftenþáttur	CAS-nr.	90640-84-9
- eimingarafurðir við hátt hitastig	CAS-nr.	65996-91-0
- antrasenólía	CAS-nr.	90640-80-5
- kolatjörusýrur, óhreinsaðar	CAS-nr.	65996-85-2
- kreósót, viðartjara	CAS-nr.	8021-39-4
- lághitatjörulóliur, basískar	CAS-nr.	122384-78-5

2. Málningar sem í er:

a) blýkarbónat:		
- PbCO ₃	CAS-nr.	598-63-0
- 2PbCO ₃ .Pb(OH) ₂	CAS-nr.	1319-46-6
b) blýsúlfat:		
- PbSO ₄	CAS-nr.	7446-14-2
- Pb _x SO ₄	CAS-nr.	15739-80-7
c) kadmíum og efnasambönd þess.		

II. KAFLI

Viðarvörn.

3. gr.

Viðarvarnarefni má einungis flytja til landsins, framleiða eða selja ef þau hafa verið skráð sem slík í samræmi við lög um eiturefni og hættuleg efni.

¹⁾ CAS-nr.: Chemical Abstract Service – Alþjóðleg númer efna og efnasambanda.

4. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota viðarvarnarefni sem í eru eftirtalin efnasambönd:

- a) kvikasilfurssambönd,
- b) arsensambönd.

[Bann við notkun arsensambanda samkvæmt 1. mgr. tekur ekki til notkunar ólífrænna saltlausna, kopar-króm-arsen (CCA) gerð C, í iðnfyrirtækjum sem hafa sérstakan tækjabúnað þar sem notaður er þrýstingur eða lofttæmi til gegndreypingar á viði.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 612/2003.

5. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota viðarvarnarefni sem í er meira en 0,1%²⁾ af pentaklórfenóli, söltum þess eða esterum.

2) Hlutfall miðað við þyngd.

6. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota viðarvarnarefni sem í eru eitt eða fleiri þeirra efna sem tiltekin eru í stafl. c), 1. tölul. 2. gr.

Bann skv. 1. mgr. tekur ekki til notkunar viðarvarnarefna í iðnaði eða notkunar fagmanna ef efnin innihalda minna en 0,005% af benzó(a)þýreni og/eða minna en 3% af vatnsleysanlegum fenólsamböndum, sjá þó 7. og 8. gr.

Óheimilt er að selja framangreind efni á almennum markaði. Þau má eingöngu selja eða dreifa í umbúðum sem eru a.m.k. 20 lítrar. Viðarvarnarefni þessi skulu merkt sérstaklega, auk annarra lögbundinna merkinga, með skýru og óafmáanlegu letri með eftirfarandi áletrun: „Eingöngu til nota í iðnaðarframleiðslu“.

III. KAFLI

Notkun viðar.

7. gr.

Óheimilt er að flytja inn, selja eða dreifa trjáviði sem meðhöndlaður hefur verið með efnum sem bönnuð eru samkvæmt ákvæðum 5. gr.

Óheimilt er að flytja inn, selja eða dreifa trjáviði sem meðhöndlaður hefur verið með efnum sem bönnuð eru samkvæmt ákvæðum 6. gr. nema til nota í samræmi við ákvæði 8. gr.

8. gr.

Nýjan trjávið sem meðhöndlaður hefur verið með viðarvarnarefnum, sbr. ákvæði 6. gr., má einungis nota í faglegum tilgangi og í iðnaði, t.d. í tengslum við samgöngur, raforkuflutninga og fjarskiptatækni, í girðingar, í landbúnaði (t.d. trjáplöntustodir) og mannvirki við hafnir og siglingaleiðir.

Trjávið sem hefur verið meðhöndlaður með slíkri viðarvörn fyrir 1. janúar 2003 er heimilt að setja á endursölumarkað.

Trjávið, sem meðhöndlaður hefur verið með viðarvarnarefnum sbr. 1. eða 2. mgr. þessarar greinar, er ekki heimilt að nota á eftirtöldum stöðum eða í eftirtalinn búnað:

- inni í byggingum hvort sem um er að ræða íbúðarhús, orlofshús eða vinnustaði,

2) Hlutfall miðað við þyngd.

- í leikföng,
- á leikvöllum,
- í almenningsgörðum, á skemmtisvæðum og öðrum stöðum utanhúss þar sem hætta er á að viðurinn komist í snertingu við húð,
- í húsgögn til nota utanhúss,
- í ílát sem ætluð eru til ræktunar,
- í umbúðir sem geta komist í snertingu við hráefni eða vörur sem ætlaðar eru til neyslu eða föðurs.

[9. gr.

Trjávið meðhöndlaðan með CCA skv. 2. mgr. 4. gr. má ekki markaðssetja fyrir en viðarvarnarefnið er alveg bundið í viðnum og þá aðeins til faglegrar notkunar og í iðnaði. Jafnframt er markaðssetning bundin við að sérstaklega sé gerð krafa um sterkan og endingargóðan við til að tryggja öryggi manna og búpenings og að hann sé aðeins notaður þar sem ólíklegt er að almenningur komist í snertingu við viðinn.

Notkunin er bundin við eftirtalin mannvirki:

- burðarvirki í opinberum byggingum, í byggingum í landbúnaði, skrifstofubyggingum og í burðarvirki á iðnaðarsvæðum,
- brýr og undirstöður þeirra,
- timbur í virki í ferskvatni og í söltu vatni t.d. bryggjur og brýr,
- hljódtálma,
- snjóflóðavarnagarða,
- öryggisgrindverk og tálma við þjóðvegi,
- í jarðvegsstöðvirki,
- í sívala búfjárgirðingarstaura úr afbirtum barrviði,
- rafmagns- og símastaura,
- þvertré á járnbrautarteina neðanjarðar

Allur markaðssettur viður sem meðhöndlaður hefur verið á þennan hátt skal merktur sérstaklega, auk annarra lögbundinna merkinga, með eftirfarandi áletrun: „Eingöngu til nota í iðnaðarframleiðslu, inniheldur arsen“. Að auki skal allur pakkaður viður sem settur er á markað merktur með eftirfarandi áletrun: „Notið hlífðarhanska við meðhöndlun viðarins. Notið rykgrímu og hlífðargleraugu við sögun eða aðra smíði úr viðnum. Úrgangsvið skal meðhöndla sem spilliefni og skila á viðurkennda móttökustöð.“.]¹⁾

1) Sbr. a-lið 2. gr. reglugerðar nr. 612/2003.

[10. gr.

Meðhöndlaðan við skv. 2. mgr. 4. gr. má ekki nota:

- í íbúðarhúsnæði og á heimilum sama hver tilgangurinn er,
- á nokkurn þann hátt að hætta sé á endurtekinni snertingu við húð manna,
- í sjó,
- í landbúnaði til annarra nota en í girðingar og notkunar sbr. 9. gr.,
- á nokkurn þann hátt að hætta sé á að meðhöndlaður viður komist í snertingu við fullunnar eða ófullunnar vörur ætlaðar til neyslu manna og/eða dýra.]¹⁾

1) Sbr. b-lið 2. gr. reglugerðar nr. 612/2003.

IV. KAFLI Málning.

[11. gr.] 1)

Óheimilt er flytja inn, framleiða, selja eða dreifa málningarvörum sem í eru blýkarbónöt, blýsúlföt eða kadmíum og efnasambönd þess, sbr. 2. tölul. 2. gr., sjá þó ákvæði 3. mgr. þessarar greinar.

Í málningu sem inniheldur sink skal styrkur kadmíumleifa vera eins lítill og kostur er og ekki undir neinum kringumstæðum meiri en 0,1%.

Umhverfisráðherra er heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. varðandi málningu sem í eru blýkarbónöt eða blýsúlföt ef slíkt er talið nauðsynlegt vegna endurbyggingar og viðhalds á listmunum, sögulegum byggingum og innviðum þeirra. Undanþágan skal vera í samræmi við samþykkt Alþjóðavinnuárástofnunarinnar (ILO) nr. 13 um notkun hvíts blýs og blýsúlfata í málningu.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 612/2003.

V. KAFLI

Eftirlit, málsmeðferð, viðurlög og gildistaka.

[12. gr.] 1)

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, hefur eftirlit með framkvæmd þessarar reglugerðar.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 612/2003.

[13. gr.] 1)

Um viðurlög við brotum gegn reglugerð þessari fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 612/2003.

[14. gr.] 1)

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum.

Einnig er höfð hliðsjón af ákvæðum 4. tl. XV. kafla II. viðauka samnings um Evrópska efnahagssvæðið, tilskipun 76/769/EBE, um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna, ásamt breytingum í tilskipunum 89/677/EBE, 91/173/EBE, 91/338/EBE, 94/60/EB, 99/51/EB og 2001/90/EB.

Reglugerðin öðlast gildi 1. janúar 2003. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 176/1998, um notkun og bann við notkun tiltekinna efna í málningu og viðarvörn, ásamt breytingum í reglugerð nr. 618/2000.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 612/2003.

Reglugerð

nr. 535/2003 um verðjöfnun við útflutning á fullunnum vörum sem innihalda landbúnaðarhráefni, sbr. reglugerð nr. 422/2005 (1. br.) um breyting á henni.

1. gr.

Við útflutning á fullunnum vörum sem innihalda að einhverjum hluta þau innlendu hráefni sem talin eru upp í 3. gr., er heimilt að greiða mismun á verði viðkomandi hráefna á heimsmarkaði og innanlands til verðjöfnunar. Með útflutningi er í reglugerð þessari átt við sölu vöru til útlanda, í tollfrjálsa verslun, í tollfrjálsa forðageymslu fyrir för í millilandaferðum eða á varnarsvæði samkvæmt varnarsamningi Íslands og Bandaríkjanna.

2. gr.

Til að verðjöfnun nái til vörunnar skal hún falla undir eftirfarandi vöruliði og tollskrárnúmer, sbr. viðauka I við lög nr. 55/1987 með síðari breytingum:

0403.1011	1517.1001	1806.9011	1902.3021	2105.0011
0403.1012	1517.9002	1806.9023	1902.3031	2105.0019
0403.1013	1601.0022	1806.9025	1902.3041	2106.9041
0403.1019	1601.0023	1806.9026	1902.4021	2106.9048
0403.1021	1602 xxxx	1806.9028	1905.9011	2106.9059
0403.1022	1604 xxxx	1806.9029	1905.9051	2106.9064
0403.1029	1806.2003	1806.9039	1905.9090	2202.9011
0403.9011	1806.2004	1901.2017	2103.9051	2202.9012
0403.9012	1806.2005	1901.2023	2103.9052	2202.9013
0403.9013	1806.2006	1901.2024	2104.1011	2202.9014
0403.9014	1806.3101	1902.2021	2104.1012	2202.9015
0403.9019	1806.3109	1902.2022	2104.1021	2202.9016
0403.9021	1806.3202	1902.2031	2104.1022	2202.9017
0403.9022	1806.3203	1902.2041	2104.2001	2202.9019
0403.9029	1806.3209	1902.2042	2104.2002	
1905.9019 ¹⁾	1905.9040 ¹⁾			

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 422/2005.

Greiðsla verðjöfnunar fyrir ofangreindar vörur fer eftir því magni landbúnaðarhráefnis sem notað er við framleiðslu viðkomandi vöru og verðjafnað er fyrir, sbr. 3. gr. Þó er ekki heimilt að verðjafna ef magn sérhverrar hráefnistegundar er umfram 60% af heildarþunga.

3. gr.

Upphæð verðjöfnunar á hvert kíló hvernar tegundar hráefnis er mismunur á innlendu og erlendu viðmiðunarverði í samræmi við neðangreinda töflu:

Landbúnaðarhráefni	Innlent	Erlent	Verðjöfnun
---------------------------	----------------	---------------	-------------------

	viðmiðunarverð		viðmiðunarverð	
	kr./kg/l	kr./kg/l	kr./kg/l	kr./kg/l
Mjólk	60	26	34	
Undanrenna	60	7	53	
Rjómi 36%	529	250	279	
Nýmjólkurduft	350	99	251	
Undanrennuduft	339	66	273	
Smjör	259	115	144	
Ostur	717	266	451	
Egg, skurnlaus	298	131	167	
Nautgripakjöt, beinlaust	576	279	297	
Kindakjöt, beinlaust	609	413	196	
Svínakjöt, beinlaust	455	111	344	
Kjúklingakjöt, beinlaust	625	564	61	
Hrossakjöt, beinlaust	239	110	129	

Í þeim tilfellum þegar afskurður af kjöti er notaður sem hráefni, t.d. í hakk, fars o.þ.h. skal nota margföldunarstuðulinn 0,65 við útreikning verðjöfnunar.

4. gr.

Sækja skal um heimild til verðjöfnunar til landbúnaðarráðuneytisins eigi síðar en ári eftir að útflutningur á sér stað. Sækja skal sérstaklega um verðjöfnun fyrir hverja vörutegund. Umsókn á þar til gerðu eyðublaði skal innihalda upplýsingar um:

a. Umsækjanda/útflytjanda.

b. Tollflokkun vöru.

c. Uppskrift sem gerir grein fyrir hráefnanotkun og samsetningu vöru.

Ráðuneytið getur krafist annarra gagna ef þörf krefur. Ráðuneytið heimilar greiðslu verðjöfnunar fyrir viðkomandi vöru að uppfylltum skilyrðum reglugerðarinnar og reiknar út upphæð verðjöfnunar á hvert kíló viðkomandi vörutegundar. Ráðuneytið tilkynnir umsækjanda og tollstjóranum í Reykjavík ákvörðun sína þar sem fram kemur tilvísunarnúmer vegna heimildar til verðjöfnunar. Verðjöfnunarheimild er að hámarki veitt til tveggja ára í senn.

5. gr.

Sé þess óskað skal umsækjandi afhenda ráðuneytinu sýnishorn af vörum sem verðjöfnun nær til. Ennfremur skal framleiðandi viðkomandi vöru halda nákvæmt bókhald yfir magn og verð þeirra hráefna sem notuð eru til framleiðslunnar og láta þær upplýsingar ráðuneytinu í té, sé þess óskað. Umsækjanda ber skylda til að tilkynna breytingar á hráefnisnotkun til ráðuneytisins sem gefur út nýja heimild til verðjöfnunar ef ástæða er til.

6. gr.

Tollstjórinn í Reykjavík annast greiðslu verðjöfnunar. Umsækjandi sækir um greiðslu verðjöfnunar til tollstjórans í Reykjavík eða tollstjóra í umdæmi útflutningshafnar sem framsendir umsókn til tollstjórans í Reykjavík. Tollstjóri skal greiða verðjöfnun á vöru sem flutt hefur verið út í samræmi við verðjöfnunarheimild, sbr. 4. gr., enda sé sýnt fram á með fullnægjandi hætti að mati tollstjóra að útflutningur hafi átt sér stað t.d. með framvísun útflutningsskýrslu eða framvísun á sölureikningi með áritaðri staðfestingu tollgæslu.

Í umsókn skal koma fram tilvísunarnúmer vegna heimildar til verðjöfnunar og farmskrárnúmer vegna útflutnings vörunnar. Tollstjórinn í Reykjavík getur krafist annarra gagna sem hann telur nauðsynleg. Greiðsla verðjöfnunar skal eiga sér stað innan viku frá því að fullnægjandi gögn hafa borist honum, sbr. reglugerð nr. 228/1993 um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra.

Upphæð verðjöfnunar skal reiknuð samkvæmt þeim reglum sem í gildi voru er útflutningur átti sér stað.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra sker úr ágreiningi sem upp kann að koma vegna framkvæmdar reglugerðar þessarar.

8. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt 82. gr. laga nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 85. gr. A. laga nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum, og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 259/1996, með síðari breytingum.

Reglugerð

nr. 744/2003 um notkun og bann við notkun tiltekinna efna við meðhöndlun á textíl- og leðurvörum.

1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að takmarka notkun tiltekinna efnasambanda sem geta verið hættuleg heilsu manna eða haft eituráhrif á lífríki í vatni.

2. gr.

Óheimilt er að meðhöndla textílvörur, svo sem föt, undirföt og lín, með eldtefjandi efnum sem talin eru upp í 1. viðauka, ef ætla má að vörurnar geti komist í snertingu við hörund.

Óheimilt er að selja eða flytja inn textílvörur, sbr. 1. mgr., sem meðhöndlaðar hafa verið með eldtefjandi efnum, sbr. 1. viðauka.

3. gr.

Óheimilt er að flytja inn, selja eða nota asólitarefni, sem talin eru upp í 2. viðauka, sem litarefni í textíl- og leðurvörur hvort sem er á hreinu formi eða í efnavöru þar sem styrkur asólitarefnisins er hærri en 0,1% Hlutfall miðað við þyngd..

4. gr.

Óheimilt er að nota asólitarefni í textíl- og leðurvörur, sbr. 3. viðauka, sem ætla má að geti komist í beina og langvarandi snertingu við hörund eða munn ef efnin geta brotnað niður í eitthvert þeirra arómatísku amína sem talin eru upp í 4. viðauka. Þetta á við þegar styrkur

niðurbrotsefna er yfir 30 ppm Hluti af milljón (miðað við þyngd).. Mæling skal gerð með viðurkenndri prófunaraðferð, sbr. 5. viðauka.

Óheimilt er að selja eða flytja inn textíl- og leðurvörur sem litaðar hafa verið með asólitarefnum ef þær uppfylla ekki þau skilyrði sem sett eru fram í 1. mgr.

5. gr.

Óheimilt er að nota kvikasilfurssambönd í slitþolnar textílvörur og garn ætlað í framleiðslu þeirra.

Óheimilt er að flytja inn eða selja garn og textílvörur sem meðhöndlaðar hafa verið með kvikasilfurssamböndum.

6. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota efni og efnavörur, sem í er meira en 0,1% af pentaklórfeólí (PCP), til gegndreyppingar trefja og slitþolinna textílværa.

Óheimilt er að nota trefjar og slitþolnar textílvörur, svo sem fatnað, áklæði eða teppi, sem gegndreyptar hafa verið með PCP sbr. 1. mgr.

7. gr.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, hefur eftirlit með fram-kvæmd þessarar reglugerðar.

8. gr.

Með brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar skal farið samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni.

Einnig er höfð hliðsjón af ákvæðum 4. tl. XV. kafla II. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, tilskipun 76/769/EBE, um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ásamt breytingum í tilskipunum 79/663/EBE, 83/264/EBE, 89/677/EBE, 91/173/EBE, 1999/51/EB, 2002/61/EB og 2003/3/EB.

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu.¹⁾ Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 419/2000, um notkun og bann við notkun tiltekinna efna við meðhöndlun á textílvörum.

1) Reglugerðin var gefin út og tók gildi 10. október 2003.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Ákvæði 3. gr. taka ekki gildi fyrir en 30. júní 2004.

II.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 4. gr. er heimilt að nota og markaðssetja textílvörur úr endurunnum trefjum ef styrkur þeirra niðurbrotsefna sem talin eru upp í 4. viðauka er lægri en 70 ppm og ef þau má rekja til fyrri litunar á sömu trefjum. Þessi undanþága gildir til 1. janúar 2005.

1. VIÐAUKI

Eldtefjandi efni.

	CAS númer	EB númer
tris(2,3-díbrómprópýl)fosfat (TRIS)	126-72-7	204-799-9
tris(1-asiridínýl)fosfínóxið (TEPA)	545-55-1	208-892-5
pólybrómbífenýl (PBB)	59536-65-1	-

2. VIÐAUKI Asólitarefni.

	CAS númer	EB númer	Raðnúmer	
Blanda:	Ekki	úthlutað	405-665-4	611-070-00-2
dínatríum(6-(4-anisidínó)-3-súlfónató-2-(3,5-dínitró-2-oxídófenýlasó)-1-naftólató)(1-(5-klór-2-oxídófenýlasó)-2-naftólató)krómat(1-)	1. C ₃₉ H ₂₃ ClCrN ₇ O ₁₂ S ₂ Na 118685-33-9	þáttur: -	-	-
og trínatríumbis(6-(4-anisidínó)-3-súlfónató-2-(3,5-dínitró-2-oxídófenýlasó)-1-naftólató)krómat(1-)	2. C ₄₆ H ₃₀ CrN ₁₀ O ₂₀ S ₂ ·3Na	þáttur: -	-	-

3. VIÐAUKI

Leiðbeinandi listi yfir textíl- og leðurvörur.

- Fatnaður, lín, handklæði, hártoppar, hárkollur, hattar, taubleiur og aðrar hreinlætisvörur, svefnpokar.
- Skór, hanskar, úlnliðsolar, handtöskur, buddur/veski, skjalatöskur, stólaáklæði, axlartöskur.
- Tau- eða leðurleikföng og leikföng sem eru að hluta til gerð úr leðri eða textílvörum.
- Garn og álnavara, ætlað fyrir almenning.

4. VIÐAUKI

Arómatísk amín - niðurbrotsefni asólitarefna.

	CAS númer	EB númer	Raðnúmer
4-aminóasóbensen	60-09-3	200-453-6	611-008-00-4
bensidín	92-87-5	202-199-1	612-042-00-2
bífenýl-4-ýlamín	92-67-1	202-177-1	612-072-00-6
4-aminóbífenýlxenýlamín			
2,2'-díklór-4,4'-metýlendianilín	101-14-4	202-918-9	612-078-00-9
4,4'-metýlenbis(2-klóranilín)			
3,3'-díklórbensidín	91-94-1	202-109-0	612-068-00-4

3,3'-díklórbifenýl-4,4'-ýlendíamín			
3,3'-dímetoxýbensidín <i>o</i> -díanisidín	119-90-4	204-355-4	612-036-00-X
3,3'-dímetýlbensidín <i>o</i> -tólídín	119-93-7	204-358-0	612-041-00-7
4-klóranilín	106-47-8	203-401-0	612-137-00-9
4-klór- <i>o</i> -tólúidín	95-69-2	202-441-6	
4,4'-metýlendí- <i>o</i> -tolúidín	838-88-0	212-658-8	612-085-00-7
2-metoxýanilín <i>o</i> -anisidín	90-04-0	201-963-1	612-035-00-4
4-metoxý- <i>m</i> -fenýlendíamín	615-05-4	210-406-1	
6-metoxý- <i>m</i> -tólúidín	120-71-8	204-419-1	
4,4'-metýlendíanilín	101-77-9	202-974-4	612-051-00-1
4,4'-díamínódífenýlmetan			
4-metýl- <i>m</i> -fenýlendíamín	95-80-7	202-453-1	612-099-00-3
2-naftýlamín	91-59-8	202-080-4	612-022-00-3
5-nítró- <i>o</i> -tólúidín	99-55-8	202-765-8	
4,4'-oxýdíanilín	101-80-4	202-977-0	
<i>o</i> -tólúidín	95-53-4	202-429-0	612-091-00-X
4- <i>o</i> -tólýlasó- <i>o</i> -tólúidín <i>o</i> -amínóasótólúen	97-56-3	202-591-2	611-006-00-3
4-amínó-2',3-dímetýlasóbensen			
2,4,5-trímetýlanilín	137-17-7	205-282-0	
4,4'-þíódíanilín	139-65-1	205-370-9	

5. VIÐAUKI Arómatísk amín - niðurbrotsefni asólitarefna.

[Viðurkenndar prófunaraðferðir.

Staðall	Heiti staðals	Skjal
CEN	Leðurvörur – Efnafræðilegar prófanir – Ákvörðun á CEN ISO/TS 17234:2003 tilteknum asólitarefnum í lituðu leðri	
CEN	Textílvörur – Aðferðir til ákvörðunar á tilteknum EN 14362-1:2003 arómatískum amínum sem myndast hafa við niðurbrot asólitarefna – 1. hluti: Ákvörðun á notkun tiltekinna asólitarefna sem greinast án útdráttar	
CEN	Textílvörur – Aðferðir til ákvörðunar á tilteknum EN 14362-2:2003] ¹⁾ arómatískum amínum sem myndast hafa við niðurbrot	

asólitarefna

– 2. hluti: Ákvörðun á notkun tiltekinna asólitarefna sem greinast með útdrætti úr trefjum

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 22/2005 sem var birt og tók gildi 20. janúar 2005.

Reglugerð

nr. 751/2003 um skráningu ökutækja, sbr. reglugerð nr. 506/2005 um breytingu á henni.

I. KAFLI

Skráningarskylda.

1. gr.

Skráningarskyld ökutæki.

Skylt er að skrá bifreið, bifhjól, torfærutæki og dráttarvél áður en ökutækin eru tekin í notkun. Sama á við um eftirvagn bifreiðar eða dráttarvél sem gerður er fyrir meira en 750 kg heildarþyngd, svo og hjólhýsi og tjaldvagn. Eigi þarf þó að skrá eftirvagn bifreiðar á beltum eða dráttarvél sem nær eingöngu er notaður utan opinberra vega.

Eigandi ökutækis, innflytjandi, og eftir atvikum innlendir framleiðandi, bera ábyrgð á því að ökutæki sé skráð.

2. gr.

Notkun ökutækis án skráningar.

Óskráð ökutæki má nota til reynsluaksturs, vegna kynningarstarfsemi eða í sambandi við skráningu enda sé það merkt með reynslumerki. Misnotkun reynslumerkja varðar afturköllun á rétti til að nota þau.

Umferðarstofa setur verklagsreglur um notkun reynslumerkja.

3. gr.

Vátrygging og opinber gjöld.

Liggja skulu fyrir gögn um vátryggingu ökutækis og greiðslu opinberra gjalda til þess að:

1. skrá megi ökutæki,
 2. skrá megi eigendaskipti að ökutæki,
 3. afhenda megi að nýju skráningarmerki ökutækis sem verið hafa í vörslu Umferðarstofu, sbr. 16. gr.,
 4. afhenda megi skoðunarmiða, sbr. 14. gr. og
 5. afhenda megi reynslumerki til notkunar, sbr. 2. og 27. gr.
- Gögn, sem liggja skulu fyrir samkvæmt 1. mgr., eru staðfesting þess að:
- a. í gildi sé vátrygging fyrir ökutækið, sbr. reglugerð um lögmæltar ökutækjetryggingar, nr. 392/2003,
 - b. greitt hafi verið bifreiðagjald, sbr. lög um bifreiðagjald nr. 39/1988,
 - c. greitt hafi verið úrvinnslugjald, sbr. lög um úrvinnslugjald nr. 162/2002,

- d. greiddur hafi verið þungaskattur, sbr. lög um fjáröflun til vegagerðar nr. 3/1987, og greitt hafi verið vörugjald, sbr. lög um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl. nr. 29/1993.
[f. afhenda megi skammtímaskráningarmarki til notkunar, sbr. 33. gr.]¹⁾

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 506/2005 sem gefin var út og tók gildi 31. maí 2005.

II. KAFLI

Ökutækjaskrá og skráningarskírteini.

4. gr.

Ökutækjaskrá.

Umferðarstofa heldur ökutækjaskrá og annast aðra umsýslu varðandi skráningu ökutækja, gerð þeirra og búnað.

Í ökutækjaskrá skal færa upplýsingar um ökutækið og það skal skráð á nafn eiganda og eftir atvikum á nafn umráðamanns þess. Umráðamaður er sá sem á vegum eiganda ökutækis hefur varanleg umráð þess, t.d. samkvæmt eignarleigu- eða afnotasamningi í tiltekinn tíma.

Ökutækið fær í ökutækjaskrá fastanúmer, valið af handahófi, sem í eru tveir bókstafir og þrír tölustafir.

Beiðnir og tilkynningar til Umferðarstofu, sem varða skráningu ökutækja og umsýslu vegna ökutækjaskrár, skulu vera í því formi sem Umferðarstofa ákveður og á þeim eyðublöðum sem Umferðarstofa lætur í té, eftir atvikum með undirskrift eða rafrænni staðfestingu, sbr. verklagsreglur Umferðarstofu.

Umferðarstofa setur verklagsreglur um skráningu í ökutækjaskrá og útgáfu skráningarskírteinis.

5. gr.

Skráningarskírteini.

Umferðarstofa gefur út skráningarskírteini ökutækis sem skal vera í samræmi við tilskipun 1999/37/EB.

Umferðarstofu eða þeim sem hefur umboð hennar er heimilt að gefa út skráningarskírteini til bráðabirgða og skal þar tilgreina:

- a. að skírteinið sé gefið út til bráðabirgða,
- b. skilyrði útgáfu skráningarskírteinis og
- c. eftir því sem við verður komið, þær upplýsingar sem koma fram í skráningarskírteini (fullnaðarskírteini).

Í skráðu ökutæki skal jafnan varðveitt skráningarskírteini eða eftir atvikum bráðabirgðaskráningarskírteini.

III. KAFLI

Skráning ökutækis.

6. gr.

Forskráning.

Innflytjandi skráningarskylds ökutækis skal afhenda Umferðarstofu eða þeim sem hefur umboð hennar gögn um ökutækið þegar það er flutt til landsins. Sama gildir um framleiðanda eða eiganda ökutækis sem framleitt er hér á landi. Ökutækið skal forskráð ef gögnin og aðrar upplýsingar, sem fyrir liggja, eru fullnægjandi og líkur á því að mati Umferðarstofu að ökutækið uppfylli settar reglur um gerð og búnað.

Innflytjandi ökutækis eða framleiðandi ökutækis, sem framleitt er hér á landi, skal tilgreindur við forskráningu. Heimilt er að tilgreina eiganda ökutækis sem er forskráð.

7. gr.

Nýskráning.

Eigandi og innflytjandi ökutækis eða eftir atvikum innlendir framleiðandi skulu óska eftir nýskráningu ökutækis.

Ökutæki skal hafa fengið viðurkenningu, sbr. reglugerð um gerð og búnað ökutækja nr. 308/2003, áður en það er skráð.

Ökutæki skal hafa staðist skoðun fulltrúa eða samanburðarskoðun faggiltrar skoðunarstofu áður en það er skráð samkvæmt heildargerðarviðurkenningu eða gerðarviðurkenningu. Með skoðun skal athugað og staðfest hvort um rétt ökutæki sé að ræða og hvort upplýsingar um ökutækið við forskráningu séu réttar. Fulltrúi er sá sem Umferðarstofa hefur viðurkennt til þess að bera ábyrgð á heildargerðarviðurkenningu, gerðarviðurkenningu og skráningu ökutækja fyrir hönd innflytjanda eða framleiðanda ökutækis. Umferðarstofa kveður nánar á um skoðun fulltrúa og samanburðarskoðun í verklagsreglum.

Fulltrúi eða faggilt skoðunarstofa skal ganga úr skugga um áður en ökutæki er tekið í notkun að verksmiðjunúmer og skráningarmarki ökutækisins séu í samræmi við það sem skráð er í skráningarskírteini þess og réttur skoðunarmiði hafi verið límdur á skráningarmarki skoðunarskyldra ökutækja.

8. gr.

Skráning ökutækis til flutnings á hættulegum farmi.

Skráning ökutækis til flutnings á hættulegum farmi skal ekki fara fram nema fyrir liggji viðurkenning þess að það uppfylli kröfur sem gerðar eru til slíks ökutækis, sbr. reglugerð um flutning á hættulegum farmi, nr. 984/2000, og reglugerð um gerð og búnað ökutækja. Skrá skal fyrir hvaða hættulegan farm ökutækið er viðurkennt.

9. gr.

Afskráning.

Óski eigandi skráðs ökutækis þess að fá það afskráð, skal það því aðeins gert að:

- a. ólíklegt megi telja að ökutækið verði tekið í notkun á ný og fyrir liggji vottorð um að ökutækið hafi verið mótttekið til úrvinnslu,
- b. ökutækið sé týnt,
- c. ökutækið verði eða hafi verið flutt til annars lands eða
- d. ökutækið sé orðið 25 ára og yfirlýsing liggji fyrir um að það verði varðveitt sem safngripur.

Umferðarstofu er heimilt að afskrá ökutæki án samþykkis eiganda ef staðfest er af þar til bærum aðila að:

- a. ökutækið uppfylli ekki settar reglur um öryggisbúnað og vart sé talið mögulegt að koma því í lögmælt ástand og að fyrir liggji vottorð um að ökutækið hafi verið mótttekið til úrvinnslu,
- b. ökutækið sé týnt eða
- c. ökutækið verði eða hafi verið flutt til annars lands.

Tilkynna skal eiganda ökutækis um fyrirhugaða afskráningu, samkvæmt a lið 2. mgr., og hefur hann mánuð til að koma að mótbárum.

Upplýsingar um afskráð ökutæki eru varðveittar hjá Umferðarstofu.

10. gr.

Endurskráning.

Heimilt er að beiðni eiganda að endurskrá ökutæki sem hefur verið afskráð nema það hafi verið afskráð til úrvinnslu.

Ökutæki skal hafa staðist skráningarskoðun, sbr. reglugerð um gerð og búnað ökutækja, áður en það er skráð.

Komi í ljós að um er að ræða endurbyggt ökutæki sem að mati Umferðarstofu jafngildir nýju ökutæki, ber að skrá það sem nýtt ökutæki enda hafi það staðist skráningarskoðun, sbr. 2. mgr.

IV. KAFLI

Breytingar á skráningu o.fl.

11. gr.

Breyting á ökutæki.

Ökutæki skal fært til skoðunar hjá faggiltri skoðunarstofu innan 7 daga ef:

- búnaður þess er ekki lengur í samræmi við skráðan ökutækisflokk, sbr. 1. gr. reglugerðar um gerð og búnað ökutækja,
- ökutækinu eða notkun þess hefur verið breytt frá því sem tilgreint er í skráningarskírteini eða
- á eða við ökutækið hefur verið festur búnaður sem gerir nauðsynlegt að breyta skráningu.

Skoðunarstofa skal samdægurs senda Umferðarstofu tilkynningu um breytingu.

Heimilt er að skrá breytingu á notkunarflokki ökutækis án skoðunar á faggiltri skoðunarstofu ef engin breyting hefur verið gerð á ökutækinu eða búnaði þess.

Fulltrúi getur óskað eftir skráningu á tengibúnaði sem er gerðarviðurkenndur, sbr. reglugerð um gerð og búnað ökutækja. Fulltrúi skal skoða tengibúnaðinn og festingu hans við ökutækið áður en búnaðurinn er skráður og með þeim hætti sem kveðið er á um í verklagsreglum Umferðarstofu.

Umferðarstofa gefur út nýtt skráningarskírteini fyrir ökutæki að lokinni skráningu á breytingu.

12. gr.

Eigendaskipti.

Við eigendaskipti að ökutæki skulu fyrri og nýi eigandinn innan 7 daga senda Umferðarstofu eða þeim sem hefur umboð hennar tilkynningu um eigendaskiptin. Einnig skal tilkynnt um nýjan umráðamann ökutækisins.

Umferðarstofa gefur út nýtt skráningarskírteini fyrir ökutækið að lokinni skráningu eigendaskipta.

13. gr.

Tímabundin stöðvun á notkun ökutækis.

Lögreglan skal taka skráningarmerki af ökutæki:

- ef ökutæki er til hættu fyrir umferðaröryggi,
- ef ökutæki er skráð úr umferð í ökutækjaskrá,
- ef bifreið er metin sem tjónabifreið, sbr. reglugerð um gerð og búnað ökutækja,
- þegar lögreglustjóri, sbr. reglugerð um lögmahtar ökutækjategyggingar, hlutast til um að skráningarmerki séu tafarlaust tekin af ökutækinu vegna þess að fullnægjandi váttrygging er ekki fyrir hendi,
- hafi bifreiðagjald ekki verið greitt, sbr. lög um bifreiðagjald eða
- hafi gjöld af henni ekki verið greidd á réttum gjalddaga, sbr. lög um fjáröflun til vegagerðar.

Lögreglan getur tekið skráningarmerki af ökutæki ef:

- a. vanrækt hefur verið að tilkynna eigendaskipti að ökutæki eða
- b. ökutækið er ekki fært til skoðunar þegar krafist er.

Lögreglan skal samdægurs tilkynna Umferðarstofu um bann við notkun ökutækis.

14. gr.

Ökutæki skráð tímabundið úr notkun að ósk eiganda (umráðamanns).

Óski eigandi (umráðamaður) ökutækis þess að mega taka ökutækið tímabundið úr notkun, skal hann senda tilkynningu þess efnis til Umferðarstofu sem skráir ökutækið úr umferð í ökutækjaskrá og er þá óheimilt að nota það. Skal annað hvort taka skráningarmerki af ökutækinu og afhenda þau, sbr. 16. gr., eða setja yfir skoðunarmiða merkisins miða frá Umferðarstofu með áletrun um að notkun ökutækisins sé bönnuð.

Óski eigandi (umráðamaður) þess að mega taka ökutæki aftur í notkun skal senda tilkynningu þess efnis til Umferðarstofu sem skráir ökutækið í notkun á ný að fullnægðum skilyrðum 3. gr. Óheimilt er að nota ökutækið fyrr en skráningarmerki hafa verið sett aftur á það eða skoðunarmiði frá Umferðarstofu, sem er í samræmi við gilda skoðun ökutækisins, hefur verið settur yfir miða um að notkun þess sé bönnuð.

15. gr.

Tilkynning um tjónabifreið.

Tollstjóri, lögregla og váttryggingafélög skulu tilkynna Umferðarstofu um bifreið sem upplýsingar liggja fyrir um að skemmst hafi það mikið að hún sé talin vera tjónabifreið, sbr. skilgreiningu í reglugerð um gerð og búnað ökutækja. Sömu aðilar skulu, ef aðstæður leyfa, sjá til þess að skráningarmerki verði tekin af bifreiðinni.

16. gr.

Geymsla og förgun skráningarmerkja.

Skráningarmerki, sem tekin eru af ökutæki samkvæmt 9., 13., 14., 15., 35. og 36. gr., skulu svo fljótt sem verða má afhent Umferðarstofu eða þeim sem hefur umboð hennar.

Óski skráður eigandi (umráðamaður) ökutækis þess að merkja ökutækið með skráningarmerkjum af annarri gerð en það hefur verið merkt með, sbr. 18.-24. gr. (almenn skráningarmerki), 26. gr. (einkamerki) og 28.-31. gr. (skráningarmerki samkvæmt eldri reglugerðum), skal hann skila fyrri merkjunum til Umferðarstofu eða þess sem hefur umboð hennar um leið og hann fær hin nýju afhent.

Farga má skráningarmerkjum, sbr. 1. og 2. mgr., svo og öðrum skráningarmerkjum sem eru í vörslu Umferðarstofu eða þess sem hefur umboð hennar þegar merkin hafa verið geymd í ár. Þó skal farga merkjunum strax við móttöku þeirra þegar ökutæki er afskráð eða skráningarflokkki þess breytt.

Heimilt er að afhenda skráningarmerki sem safngrip, sbr. nánar verklagsreglur Umferðarstofu, en óheimilt að setja merkið á ökutæki.

V. KAFLI

Almenn skráningarmerki - fastanúmer ökutækis.

17. gr.

Skráningarmerki ökutækja.

Skráð ökutæki skal merkt með skráningarmerki sem Umferðarstofa lætur í té. Stafir á merkinu skulu vera þeir sömu og eru í fastanúmeri ökutækisins, sbr. þó 25.-27. gr. og 29.-31. gr.

Ökutæki, sem bera sömu stafí á skráningarmerki og eru í fastanúmeri, skulu merkt með sama skráningarmerki meðan þau eru í sama skráningarflokki í ökutækjaskrá. Breytist forsendur skráningar þannig að ökutæki sé flutt milli skráningarflokka, skal skipta um skráningarmerki á því.

18. gr.

Gerð skráningarmerkja.

Skráningarmerki skal vera úr a.m.k. 1,0 mm þykku áli.

Litur:

Grunnur skráningarmerkis skal vera hvítur með endurskini og stöfunum ÍS í vatnsmerki. Rönd á brúnum, stafir og bandstrik skulu vera blá. Frávik frá þessari litasamsetningu eru skv. 2. mgr. 19. gr., 1. mgr. 20. gr. og 1. mgr. 22. gr.

Stærð:

A: 520 x 110 mm, hæð stafa 70 mm og breidd stafleggja 11 mm.

B: 280 x 200 mm, hæð stafa 70 mm og breidd stafleggja 11 mm.

C: 240 x 130 mm, hæð stafa 49 mm og breidd stafleggja 7 mm.

D: 305 x 155 mm, hæð stafa 61 mm og breidd stafleggja 9 mm.

Áletrun:

Skráningarmerki af gerð A skulu hafa áletrun í einni röð. Skráningarmerki af gerð B, C og D skulu hafa áletrun í tveim röðum, bókstafi auk bandstriks í þeirri efri og tölustafi í þeirri neðri.

Upplyftir fletir:

Stafir, bandstrik þar sem það á við, rönd á brúnum, svo og flötur fyrir skoðunarmiða þeirra ökutækja sem færa skal til almennrar skoðunar, skulu vera upplyft.

Flötur fyrir skoðunarmiða - skoðunarmiði:

Flötur fyrir skoðunarmiða skal vera aftan við bókstafi nema á skráningarmerkjum af gerð B þar sem flöturinn skal vera framan við tölustafi. Umferðarstofa setur nánari verklagsreglur um skoðunarmiða og gerð hans.

Þjóðarmerki:

Framan við bókstafi á skráningarmerkjum af gerð A, B og D skal áprentað þjóðarmerki á hvítum grunni sem skal vera 95 mm á hæð og 50 mm á breidd. Íslenski fáninn, 30 x 42 mm, skal vera á efri hluta merkisins en stafirnir IS, svartir að lit, á neðri hlutanum. Hæð stafanna skal vera 27 mm. Sjá 28. gr. um þjóðarmerki á eldri gerð merkja. Þjóðarmerki skal ekki vera á skráningarmerkjum bifreiða sem tilgreindar eru í 2. mgr. 19. gr. Í stað þess skal vera tígullaga flötur.

19. gr.

Skráningarmerki á bifreið.

Bifreið skal merkt að framan og aftan með skráningarmerkjum af gerð A. Nota má skráningarmerki af gerð B, henti ekki merki af gerð A og merki af gerð D ef merkjum af gerð A og B verður ekki með góðu móti komið fyrir.

Frávik frá 1. mgr. varðandi lit á skráningarmerki:

- a. Á skráningarmerkjum bifreiðar, sem lýtur reglum um innskatt vegna virðisaukaskatts, sbr. reglugerð um innskatt nr. 192/1992, skulu brúnir, stafir, bandstrik og tígullaga flöturinn vera rauð.

- b. Á skráningarmerkjum sérbyggðrar keppnisbifreiðar til rallaksturs, sem hefur verið undanþegin álagningu vörugjalds, sbr. reglugerð um vörugjald af ökutækjum, námubifreiðar og beltabifreiðar, skulu brúnir, stafir, bandstrik og tígullaga flöturinn vera græn.

20. gr.

Skráningarmarki á bifhjóli.

Bifhjól skal merkt að aftan með skráningarmarki af gerð C. Á léttu bifhjóli skal grunnur merkisins þó vera blár en rönd á brúnum, stafir og bandstrik hvít.

21. gr.

Skráningarmarki á dráttarvél.

Dráttarvél skal merkt að aftan með skráningarmarki af gerð C en að framan ef merkinu verður ekki með góðu móti komið fyrir að aftan. Nota má merki af gerð A [...]¹) (án þjóðarmerkis) ef dráttarvél er hönnuð þannig að merki af gerð C verði ekki með góðu móti komið fyrir.

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 506/2005 sem gefin var út og tók gildi 31. maí 2005.

22. gr.

Skráningarmarki á torfærutæki.

Torfærutæki skal merkt að aftan með skráningarmarki af gerð C með því fráviki að grunnur skráningarmerkisins skal vera rauður og rönd á brúnum, stafir og bandstrik hvít. Merkið má vera að framan eða á hlið ef því verður ekki með góðu móti komið fyrir að aftan.

23. gr.

Skráningarmarki á eftirvagni eða skráðu tengitæki.

Skráður eftirvagn og skráð tengitæki skal merkt að aftan með skráningarmarki af gerð A. Verði því ekki með góðu móti komið fyrir, skal nota skráningarmarki af gerð B eða D.

24. gr.

Skráningarmarki fyrir óskráð ökutæki sem bifreið dregur.

Dragi bifreið, sem á er skráður tengibúnaður, ökutæki, sem ekki er skráningarskylt og skyggir á skráningarmarki bifreiðarinnar, skal merkja það að aftan með skráningarmarki af gerð A, B eða D með því fráviki að merkið skal vera án litaðra, upplýfra brúna og án upplýfts flatar fyrir skoðunarmiða. Skráningarmarkið skal vera með sömu áletrun og sama lit og skráningarmarki bifreiðarinnar.

VI. KAFLI

Almenn skráningarmarki - önnur áletrun en fastanúmer.

25. gr.

Ökutæki erlendra sendiráða.

Ökutæki erlendra sendiráða og einnig erlendra sendiráðsmanna, maka þeirra og barna, sem ekki eru íslenskir ríkisborgarar og eiga ekki lögheimili hér á landi, skulu vera merkt með skráningarmarki samkvæmt 18. gr. með eftirgreindum frávikum:

- a. Ekki skal vera þjóðarmerki.
- b. Grunnur skal vera grænn en stafir og rönd á brúnum hvít.
- c. Á merkinu skulu vera bókstafirnir CD og aftan við þá bókstafur og tveir tölustafir, sbr. nánar verklagsreglur Umferðarstofu.

26. gr.

Einkamerki.

Að ósk eiganda (umráðamanns) bifreiðar eða bifhjóls er heimilt að veita honum rétt gegn sérstöku gjaldi, sbr. 64. gr. a umferðarlaga, til að velja bókstafi og tölustafi á skráningamerki (einkamerki) ökutækisins sem komi í stað skráningamerkis samkvæmt 18.-20. gr. Einkamerki skal þó ekki vera á bifreiðum sem tilgreindar eru í 2. mgr. 19. gr.

Gerð einkamerkis skal vera samkvæmt 18. gr. með eftirgreindum frávikum:

- a. Áletrun einkamerkis skal vera 2–6 íslenskir bókstafir eða tölustafir að vali eiganda (umráðamanns) ökutækisins. Á einkamerki má þó hvorki vera áletrun sem í eru tveir bókstafir og þrír tölustafir né sama áletrun og er á skráningamerki af eldri gerð í notkun.
- b. Þjóðarmerki skal ekki vera á einkamerki.
- c. Áletrun einkamerkis má hvorki brjóta í bága við íslenskt málfar né vera líkleg til að valda hneykslun.

Umferðarstofa kveður nánar á um áletrun einkamerkis í verklagsreglum.

Eftirfarandi reglur gilda um réttinn til þess að nota einkamerki:

- a. Sá sem hefur rétt til að nota einkamerki, skal vera skráður eigandi eða umráðamaður viðkomandi bifreiðar eða bifhjóls.
- b. Við úthlutun einkamerkis skal farið eftir röð, þannig að sá sem fyrst sækir um tiltekna áletrun hlýtur réttinn.
- c. Réttur til að nota einkamerki með tiltekinni áletrun á ökutæki gildir í átta ár. Réttinn má endurnýja enda sé sótt um það áður en gildistíminn rennur út en þó ekki fyrr en þrem mánuðum áður.
- d. Heimilt er að beiðni eiganda (umráðamanns) að skrá (flytja) einkamerki yfir á annað ökutæki í hans eigu.
- e. Sé rétti til einkamerkis afsalað áður en 8 ára gildistíminn rennur út, skal skila einkamerkjnum, sbr. 16. gr. Má þá úthluta einkamerkinu á ný gegn sérstöku gjaldi, sbr. 1. mgr.

27. gr.

Reynslumerki.

Reynslumerki ökutækja skal vera samkvæmt 18. gr. með eftirgreindum frávikum:

- a. án þjóðarmerkis,
- b. með rauðan grunn,
- c. með svarta rönd á brúnum og svarta stafi og
- d. með bókstafina RN, og aftan við þá tölustafi.

Ökutæki sem er merkt með reynslumerki skal fylgja skrifleg heimild Umferðarstofu eða þess sem hefur umboð hennar þar sem tilgreind eru skilyrði notkunar.

Á reynslumerki skal festa miða er sýnir leyfilegan notkunartíma merkisins og ákveður Umferðarstofa gerð miðans.

VII. KAFLI

Skráningamerki samkvæmt eldri reglugerðum - notkun þeirra.

28. gr.

Ökutæki skráð fyrir 1. janúar 2004.

Ökutæki, skráð frá 1. janúar 1989 til og með 31. desember 2003, mega vera merkt með skráningamerkjum af eldri gerð, samkvæmt 13. gr. reglugerðar nr. 78/1997, í stað skráningamerkja samkvæmt 18. gr. reglugerðar þessarar, enda séu merkin heil og vel læsileg.

Heimild 1. mgr. er þó bundin eftirfarandi skilyrði: Á upplýftan flöt framan við bókstafi á almennu skráningarkerki af gerð A, B og D, sem ætlaður er fyrir skjaldarmerki, skal setja límmiða sem þjóðarmerki er prentað á. Límmiðinn skal vera 66 mm á hæð og 37 mm á breidd. Íslenski fáninn, 24 x 33 mm, skal vera á efri hluta þjóðarmerkisins en stafirnir IS á neðri hlutanum. Hæð stafanna skal vera 21 mm.

29. gr.

Ökutæki skráð fyrir 1. janúar 1989.

Ökutæki, skráð fyrir 1. janúar 1989, mega vera merkt með skráningarkerki af eldri gerð sem heimilt var að nota á þeim tíma enda séu merkin heil og vel læsileg. Það er skilyrði að skoðunarskyldum ökutækjum sé framrúða þar sem festa má skoðunarmiða.

Torfærutæki má bera skráningarkerki sem það var merkt með við gildistöku reglugerðar nr. 78/1997 og til 31. desember 2007.

30. gr.

Fornbifreiðir [og fornbifhjól]¹⁾

Fornbifreið [og fornbifhjól]¹⁾, sbr. skilgreiningu um gerð og búnað ökutækja, má merkja með skráningarkerkjum af eldri gerð, sem voru notuð til og með 1988, í stað skráningarkerkja samkvæmt 18. gr. Umferðarstofa kveður í verklagsreglum á um gerð og áletrun eldri merkjanna með hliðsjón af aldri [ökutækjanna]¹⁾ og gildandi reglum á sínum tíma.

1) Sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 506/2005 sem gefin var út og tók gildi 31. maí 2005.

31. gr.

[Dráttarvélar]¹⁾ sem eru a.m.k. 25 ára.

[Dráttarvélar]¹⁾ sem eru a.m.k. 25 ára má merkja með skráningarkerki, sem notað var á tímabilinu 1950-1980, í stað skráningarkerkja samkvæmt 18. gr. Umferðarstofa kveður í verklagsreglum á um gerð og áletrun eldri merkjanna með hliðsjón af aldri [dráttarvélar]¹⁾ ökutækjanna og gildandi reglum á sínum tíma.

1) Sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 506/2005 sem gefin var út og tók gildi 31. maí 2005.

VIII. KAFLI

Sérstök skráningarkerki.

32. gr.

Ökutæki embættis forseta Íslands.

Ökutæki embættis forseta Íslands mega vera auðkennd með merki forseta Íslands á hvítum fleti auk númers í stað skráningarkerkis samkvæmt 18. gr.

[33. gr.

Skammtímaskráningarkerki.

Heimilt er í eftirgreindum tilvikum að merkja ökutæki tímabundið áður en það er tekið í notkun, sbr. 1. og 2. gr., með sérstöku skammtímaskráningarkerki, það er:

- a. skráð ökutæki sem er án skráningarkerkja,
- b. forskráð ökutæki sem færa skal til nýskráningar eða
- c. ökutæki sem hefur verið afskráð og færa skal til endurskráningar.

Heimildin skal bundin við tiltekið ökutæki og skal skráð á merkið hve lengi má nota það.

Umferðarstofa kveður í verklagsreglum nánar á um skilyrði þess að merkja megi ökutæki með skammtímaskráningarmerki og um gerð merkisins.]¹⁾

1) Sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 506/2005 sem gefin var út og tók gildi 31. maí 2005.

34. gr.

Önnur merki.

Heimilt að auðkenna ökutæki að aftan með íslensku þjóðernismerki ef það er ekki merkt með skráningarmerki sem á er þjóðarmerki, sbr. 18. eða 28. gr.

Þjóðernismerkið skal vera sporöskjulaga, 175 mm á breidd og 115 mm á hæð, með bókstófunum IS. Grunnur merkisins skal vera hvítur og stafir svartir, 80 mm á hæð.

Ökutæki, sem skráð er hér á landi og ekið erlendis, skal merkt annað hvort með þjóðarmerki samkvæmt 18. gr., þjóðarmerki samkvæmt 28. gr. eða að aftan með þjóðernismerki samkvæmt 1. mgr.

IX. KAFLI

Notkun skráningarmerkja.

35. gr.

Skráningarmerki skal komið fyrir á þar til gerðum fleti þar sem það sést vel og er tryggilega fest. Merkið skal vera í lóðréttri eða sem næst lóðréttri stöðu og hornrétt á lengdarás ökutækisins. Óheimilt er að hylja skráningarmerkið eða hluta þess með nokkrum hætti eða koma fyrir búnaði sem skyggir á það. Heimilt er þó að hafa skráningarmerkið í þar til gerðum ramma. Hylji ramminn rönd merkisins skal hann vera svartur eða hafa sama lit og stafir merkisins.

Skrúfur, sem notaðar eru til að festa skráningarmerki, má ekki setja þannig að dragi úr því að lesa megi á merkið. Haus skrúfunnar skal, ef unnt er, hulinn með hettu eftir því sem við á, í sama lit og grunnur merkisins eða stafir.

Skráningarmerki skal ávallt vera sýnilegt og vel læsilegt. Skylt er að endurnýja skráningarmerki ef það verður ógreinilegt eða ónothæft. Þegar nýtt skráningarmerki er afhent í stað annars skal skila eldra merkinu, sbr. 16. gr.

Skráningarmerki og önnur merki, sem ætluð eru á ökutæki, má eigi nota með öðrum hætti en fyrir er mælt.

Óheimilt er að festa á ökutæki merki, áletranir eða önnur auðkenni ef hætta er á að villst verði á þeim og merkjum sem nota skal samkvæmt reglugerð þessari.

Óheimilt er að festa á skráningarmerki önnur merki eða áletranir en ákveðið er í reglugerð þessari.

36. gr.

Glatist skráningarmerki, skal það strax tilkynnt skriflega til Umferðarstofu eða aðila í umboði hennar og nýtt skráningarmerki pantað. Finnist skráningarmerki, skal því skilað, sbr. 16. gr., svo fljótt sem við verður komið.

Ekki skal afhenda fleiri en eitt skráningarmerki í stað merkja sem glatast hafa af sama ökutæki á tveggja ára tímabili heldur skal ökutækið fá ný skráningarmerki með nýrri áletrun, sbr. 3. mgr. 4. gr. Ákvæði þetta á ekki við um einkamerki.

X. KAFLI

Gildistaka.

37. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 60., 64. gr. a og 67. gr. umferðarlaga, nr. 50 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum.

Reglugerð þessi er sett til innleiðingar á tilskipun 2000/53/EB, sem vísað er til í XX. viðauka við EES samninginn nr. 32 db, sbr. ákvörðun sameiginlegu nefndarinnar nr. 162/2001, eins og hún er birt í EBE viðauka nr. 13, 7. mars 2002.

Reglugerð þessi tekur þegar gildi, þó ekki 18. gr., 2. mgr. 28. gr., og 3. mgr. 34. gr., að því er varðar þjóðarmerki samkvæmt 18. og 28. gr., sem tekur gildi 1. febrúar 2004. Jafnframt fellur þegar úr gildi reglugerð nr. 78/1997 með síðari breytingum, þó ekki 13. gr. sem fellur úr gildi 1. febrúar 2004.

Reglugerð

nr. 881/2003 um niðurfellingu eða endurgreiðslu tolla fyrir matvælaiðnað, sbr. reglugerð nr. 433/2004 um breytingu á henni (1. br.).

Gildissvið.

1. gr.

Tollstjóri fellir niður eða endurgreiðir verð- og/eða magntoll eftir því sem kveðið er á um í reglugerð þessari, af innfluttum landbúnaðarhráefnum sem bera magntoll og notuð eru í innlendum matvælaiðnaði. Til matvælaiðnaðar telst matvælaframleiðsla í atvinnuskyni sem fellur undir iðnaðarlög, nr. 42/1978 með síðari breytingum.

Skilyrði fyrir niðurfellingu eða endurgreiðslu tolla.

2. gr.

Skilyrði fyrir niðurfellingu eða endurgreiðslu tolls samkvæmt reglugerð þessari eru:

1. Að um sé að ræða landbúnaðarhráefni í fullunnar vörur sem framleiddar eru hér á landi og falla undir einhvern eftirtalinn vöruliða og tollskrárnúmera, sbr. viðauka I við tollalög, nr. 55/1987 með síðari breytingum:

Úr tollnúmeri:

0406.2000	ostaduft
0701.9000	kartöflur (nýjar eða kældar – annað), sem hráefni í forsteiktar franskar kartöflur 45 mm og stærri
1517.1009	smjörliki 5 kg pakkningu eða stærra
1905.4000	brauðmysna (rasp)

2. Að landbúnaðarhráefnin séu ætluð aðilum sem:
 - a. [Starfrækja matvælavinnslu í atvinnuskyni, þó ekki veitingarekstur, mötuneyti, kjöt- eða fiskborð matvælaverslana.]¹⁾
 - b. [Hafa tilskilin starfs- og rekstrarleyfi eftir því sem við á, iðnaðarleyfi eða viðeigandi meistarabréf samkvæmt iðnaðarlögum, nr. 42/1978 og starfsleyfi samkvæmt reglugerð um matvælaeftirlit og hollustuhætti við framleiðslu og dreifingu matvæla, nr. 522/1994.]²⁾

- c. Hafa tilkynnt atvinnureksturinn til skráningar hjá skattstjóra, sé það áskilið samkvæmt 5. gr. laga, um virðisaukaskatt, nr. 50/1988 með síðari breytingum.
3. Að ekki sé um óverulega aðvinnslu að ræða s.s. þökkun, umpökkun, átöppun eða blöndun.

Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 433/2004 sem var út gefin og tók gildi 19. maí 2004.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 966/2005 sem var út gefin og tók gildi 19. nóvember 2005.

[Fyrirvari.

3. gr.

[Hafi undanþága frá greiðslu tolls af innfluttum landbúnaðarhráefnum, sem ekki eru upprunaefni samkvæmt bókun 4 við EES-samninginn, verið veitt skv. 1. gr. geta fullunna vörunar ekki notið tollfríðinda við innflutning þeirra til EES-ríkja. Sami fyrirvari gildir vegna hliðstæðra ákvæða í stofnsamningi EFTA og öðrum fríverslunarsamningum sem Ísland á aðild að.]¹⁾

1) Sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 433/2004 sem var út gefin og tók gildi 19. maí 2004.

Skráning réttthafa til niðurfellingar eða endurgreiðslu.

4. gr.

Til þess að njóta niðurfellingar eða endurgreiðslu tolls skv. reglugerð þessari skal aðili sem hyggst flytja til landsins vörur, fyrir sig eða aðra skráða réttthafa, tilkynna það til tollstjóra í tollumdæmi þar sem aðili á lögheimili. Tilkynningin skal vera á sérstöku eyðublaði (E27 niðurfelling aðflutningsgjalda af aðföngum til atvinnustarfsemi) sem tollstjórinn í Reykjavík útbýr í því skyni, og skal m.a. greina frá starfsemi aðila svo og til hvaða vörutegunda niðurgreiðsla eða endurgreiðsla tolls tekur.

Sé tilkynning skv. 1. mgr. ófullnægjandi að mati tollstjóra, svo sem ef upplýsingagjöf er ónæg eða ekki verði ráðið af umsókn að viðkomandi eigi rétt til niðurfellingar eða endurgreiðslu, skal tollstjóri eftir atvikum kalla eftir frekari skýringum eða hafna skráningu. Að öðrum kosti staðfestir tollstjóri rétt umsækjanda til niðurfellingar eða endurgreiðslu á tolli með áritun sinni á tilkynninguna. Afrit staðfestrar tilkynningar skal sent aðila.

Staðfest tilkynning, sbr. 2. mgr., heimilar réttthafa að flytja aðföng til landsins í samræmi við efni tilkynningar með þeim hætti sem kveðið er á um í 5. gr. og 6. gr. Í staðfestri tilkynningu er skráð heimildarnúmer, sem vísa skal til í beiðni um niðurfellingu eða endurgreiðslu, sbr. 5. gr.

Framkvæmd niðurfellingar.

5. gr.

Skráður réttthafi samkvæmt 4. gr. skal beina ósk um niðurfellingu tolls hverju sinni til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem landbúnaðarhráefnið kemur til tollafgreiðslu.

Umsókn skal sett fram í aðflutningsskýrslu, eyðublað E1, með því að rita viðeigandi undanþágutilvísun (UND T0030) í reit 14 í skýrslunni ásamt heimildartilvísun (HNR) og heimildarnúmeri. Jafnframt skal merkja við þær línur í skýrslunni sem njóta eiga undanþágu. Með þessum hætti er innflytjandi að lýsa því yfir að hann sæki um niðurfellingu eða endurgreiðslu tolls af tiltekinni vöru í vörusendingu samkvæmt þeim heimildum sem undanþágutilvísun nær til. Jafnframt felur slík umsókn í sér yfirlýsingu um að innflytjandi skuldbindi sig til að hlíta öllum þeim fyrirætlum, skilyrðum og takmörkunum sem í nefndum heimildum er að finna fyrir niðurfellingu tollsins og ráðstöfun vörunnar.

Undanþágutilvisanir vegna tolls eru allt að sjö stafa lykjar sem vísa hver fyrir sig til tiltekinna heimilda. Tollstjórinn í Reykjavík annast gerð og útgáfu undanþágutilvísana og leiðbeininga um notkun þeirra.

Framkvæmd endurgreiðslu.

6. gr.

Skráður rétthafi samkvæmt 4. gr. getur á tveggja mánaða fresti fengið endurgreiddan toll af landbúnaðarhráefni sem hann hefur flutt til landsins hafi hann ekki nýtt sér rétt til niðurfellingar samkvæmt 5. gr., enda hafi landbúnaðarhráefnið á tímabilinu verið nýtt eða selt í samræmi við efni heimildar hans.

Sækja skal um endurgreiðslu til tollstjóra þar sem landbúnaðarhráefni var tollafgreitt, á því formi sem tollstjóri ákveður. Í endurgreiðsluskýrslu skulu m.a. koma fram upplýsingar um sölu eða nýtingu þess landbúnaðarhráefnis sem endurgreiðslubeiðnin snertir, þar með talið heiti kaupenda, heiti landbúnaðarhráefnis, heildarmagn þess og fjárhæð tolls sem óskað er endurgreiðslu á. Innflytjanda er heimilt að láta tollstjóra í té yfirlit yfir þá viðskiptavinum sem kaupa af honum hráefni án tolls á grundvelli heimildar tollstjóra samkvæmt 4. gr. og þarf þá ekki að tilgreina nöfn kaupenda á skýrslu hverju sinni.

Sækja skal um endurgreiðslu samkvæmt þessari grein innan 60 daga frá sölu til rétthafa.

Bókhald.

7. gr.

Rétthöfum samkvæmt reglugerð þessari ber að haga bókhaldi sínu með þeim hætti að aðgengilegt sé fyrir töllyfirvöld að staðreyna að ráðstöfun hráefnis, sem tollur hefur verið felldur niður eða endurgreiddur af, sé í samræmi við heimildir rétthafa.

Refsiákvæði.

8. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar getur varðað refsingu samkvæmt 130. gr. tollalaga, nr. 55/1987.

Lagastoð.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimildum í 9. tölul. 1. mgr. sbr. 2. mgr. 6. gr. tollalaga, nr. 55/1987 með síðari breytingum og öðlast þegar gildi.

Bráðabirgðaákvæði.

10. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. kemur heimild til niðurfellingar eða endurgreiðslu tolls vegna smjörlíkis til framkvæmda í tveimur jöfnum þrepum. Á tímabilinu 1. janúar 2004 til og með 31. desember 2004 verður magntollur kr. 30 pr. kg. Frá 1. janúar 2005 fellur magntollur niður.

Úr reglugerð nr. 952/2003 um skotelda.

I. KAFLI

Gildissvið.

1. gr.

Með skoteldum í reglugerð þessari er átt við búnað eða tæki sem innihalda efni eða efnasambönd sem með ikveikju eða á annan hátt er ætlað að framkalla áhrif í formi ljóss, hljóðs, hita, lofttegunda eða reyks og eru tilkomin vegna efnafræðilegra breytinga.

Undir hugtakið skoteldar falla m.a. flugeldar, blys, reyk-, lita-, lyktar- og hvellsprengjur og ýmiss konar skrauteldar.

Í viðauka reglugerðarinnar er nánar fjallað um flokkun skotelda og leyfilega notkun hvers flokks fyrir sig, sem í aðalatriðum skiptast þannig:

1. flokkur: Skoteldar sem skapa litla hættu og eru án aldurstakmarkana notenda.

2. flokkur: Skoteldar sem henta til notkunar utanhúss í húsagörðum eða á minni svæðum.

3. flokkur: Skoteldar sem henta til notkunar á stórum opnum svæðum.

4. flokkur: Skoteldar sem ekki eru fullgerðir og/eða ekki eru ætlaðir til sölu til almennings.

Ákvæði reglugerðarinnar gilda ekki um sérbúna skotelda svo sem neyðarblys og skotelda hernaðarlegs eðlis. Um slíka skotelda er vísað til reglugerðar um sérbúna skotelda.

...

III. KAFLI

Framleiðsla, innflutningur og verslun.

...

17. gr.

Leyfi til innflutnings.

Enginn má flytja inn skotelda í atvinnuskyni nema með leyfi ríkislögreglustjórans að undanskildum skoteldum í flokki 1. Innflutningsleyfi felur jafnframt í sér leyfi til heildsölu á skoteldum, en vilji innflytjandi koma upp smásölustað skal sækja um slíkt leyfi til lögreglustjóra ár hvert, sbr. 24. gr. Innflutningur einstaklinga á skoteldum til eigin nota er bannaður.

Leyfi til að flytja inn skotelda í atvinnuskyni verður því aðeins gefið út að umsækjandi sé fyrirtæki eða félagasamtök með virðisaukaskattsnúmer og tilgreindan ábyrgðarmann sem hefur sérþekkingu á skoteldum og hefur náð 18 ára aldri.

18. gr.

Tollafgreiðsla.

Óheimilt er að tollafgreiða skotelda í flokkum 1-4 nema innflytjandi leggi fram við tollafgreiðslu vörureikning, sem lögreglustjórinn í Reykjavík hefur samþykkt til innflutnings. Sækja skal um áritun vörureiknings fyrir hverri sendingu.

Í umsókn um áritun vörureiknings skal tilgreina tegundir skotelda, magn einstakra tegunda, stærð og samsetningu. Sérstaklega skal tilgreina þá skotelda sem eingöngu er leyft að nota til skoteldasýninga, sbr. viðauka reglugerðarinnar og skotelda sem eingöngu eru notaðir við leiksýningar, kvikmyndagerð og þess háttar.

19. gr.

Skyldur innflytjanda.

Innflytjandi skal geyma skotelda við fullnægjandi aðstæður að mati lögreglustjóra að því er varðar öryggi s.s. gegn þjófnaði, innbrotum, eldsvoða o.s.frv. Heimilt er að takmarka magn skotelda sem geymt er á sama stað og sýningavörur í flokki 4 skal geyma aðskildar frá öðrum skoteldum. Þar sem ekki er sólarhringsvöktun skal birgðageymsla tengd eftirlitsmiðstöð. Um

varðveislu og flutning á sprengjanlegum efnum, svo sem púðri, fer samkvæmt ákvæðum reglugerðar um sprengiefni og reglugerðar um flutning á hættulegum farmi.

Innflytjanda er óheimilt, utan eigin smásölu skv. 17. gr., að selja skotelda öðrum en þeim sem hafa leyfi til heildsölu eða smásölu.

Óheimilt er að selja skotelda sem eingöngu eru leyfðir til skoteldasýninga (flokkur 4) öðrum en þeim sem hafa fengið leyfi lögreglustjóra fyrir sýningu og ber seljanda að krefjast framvísunar á slíku leyfi áður en sala fer fram. Hið sama gildir um skotelda sem ætlaðir eru til nota við leiksýningar, kvikmyndagerð og þess háttar, sbr. 30. gr.

20. gr.

Umsókn um innflutningsleyfi.

Umsókn til ríkislögreglustjórans um leyfi til að flytja inn skotelda skal undirrituð af forráðamanni fyrirtækis/félagasamtaka og árituð af ábyrgðarmanni ef hann er annar en forráðamaður. Í umsókn skal greina frá eftirfarandi:

1. Fullu nafni, kennitölu og heimilisfangi félags.
2. Staðsetningu birgðastöðvar.
3. Fullu nafni, kennitölu og heimilisfangi ábyrgðarmanns.
4. Nöfnum og kennitölum stjórnarmanna félags.
5. Hvaða faglegu þekkingu ábyrgðarmaður býr yfir.

Umsókn skal fylgja staðfesting Hagstofu Íslands um skráningu félagsins, staðfesting frá skattstjóra um virðisaukaskattsnúmer og vottorð frá váttryggingafélagi um ábyrgðartryggingu vegna mögulegra slysa á fólki eða tjóns á munum af völdum skotelda vegna starfseminnar.

21. gr.

Áður en leyfi er veitt skal leita umsagnar lögreglustjóra, vinnueftirlits og slökkviliðsstjóra.

Um gjald fyrir leyfi til að flytja inn skotelda og endurnýjun þess fer skv. lögum um aukatekjur ríkissjóðs. Gildistími leyfis skal ekki vera lengri en 5 ár.

22. gr.

Gerðarviðurkenning.

Lögreglustjóranum í Reykjavík er falið að annast eftirlit með að skoteldar standist gæðakröfur, að árita vörureikninga vegna innflutnings og meta hvort merkingar á þeim séu fullnægjandi. Hann gefur jafnframt út leiðbeiningar um lágmarksmerkingar á skoteldum. Við matið skal lögreglustjóri hafa hliðsjón af viðauka sem fylgir reglugerð þessari.

Lögreglustjórinn í Reykjavík getur krafist þess, áður en hann tekur afstöðu til merkinga og gæða skotelda, að innflytjandi og/eða innlendir framleiðandi láti honum í té sýnishorn af fyrirhugaðri söluvöru, sem lögreglustjóri rannsakar eða lætur rannsaka á kostnað þeirra. Ef um er að ræða nýjar tegundir skotelda sem ekki hafa verið fluttar inn áður skulu þær sérstaklega tilgreindar á innflutningsskjölum.

Óheimilt er að flytja inn eða selja eldri skotelda en tveggja ára.

23. gr.

Sérstakar takmarkanir.

Lögreglustjórinn í Reykjavík skal marka reglur um leyfða skotelda hverju sinni og skal þá tekið mið af reynslu fyrri ára um öryggi þeirra. Þær reglur skal hann endurskoða árlega og halda fund með innflytjendum um breytingar á reglum.

Dómsmálaráðuneytinu er heimilt, með umburðarbréfi til allra lögreglustjóra, að takmarka og/eða banna innflutning og sölu á tilteknum tegundum skotelda.

...

27. gr.

Leyfi til útflutnings.

Að undanskildum skoteldum í flokki 1 má enginn flytja skotelda úr landi nema með leyfi ríkislögreglustjórans. Aðeins má flytja út skotelda, sem lögreglustjórinn í Reykjavík hefur samþykkt til notkunar hér á landi.

28. gr.

Umsókn um útflutningsleyfi.

Í umsókn um leyfi til útflutnings skal greina eftirfarandi:

1. Nafn, kennitölu og heimilisfang umsækjanda.
2. Staðsetningu birgðastöðvar.
3. Nafn og heimili kaupanda eða viðtakanda.
4. Tegund, gerð og magn þess sem fyrirhugað er að flytja út.
5. Flutningsmáta og brottfarardag.

Umsókn skal fylgja vottorð váttryggingafélags um ábyrgðartryggingu vegna mögulegra slysa á fólki og tjóns á munum vegna skotelda sem flytja á út og vottorð slökkviliðsstjóra um birgðastöð.

29. gr.

Skyldur útflytjanda.

Útflytjandi skal geyma skotelda við fullnægjandi aðstæður að mati lögreglustjóra að því er varðar öryggi svo sem gegn þjófnaði, innbrotum, eldsvoða og svo framvegis. Þar sem ekki er sólarhringsvakt skal birgðageymsla tengd eftirlitsmiðstöð. Um varðveislu og flutning á sprengjanlegum efnum, svo sem púðri fer samkvæmt ákvæðum reglugerðar um sprengiefni og reglugerðar um flutning á hættulegum farmi. Framvísa skal útflutningsleyfi til tollayfirvalda.

Reglugerð

nr. 121/2004 um varnarefnaleifar í matvælum, sbar. reglugerð nr. 385/2004, 922/2004, 505/2005 og 998/2005.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um varnarefnaleifar í matvælum.

2. gr.

Skilgreiningar.

Merking orða í reglugerð þessari er sem hér segir:

Aðgerðarmörk: sýna mesta leyfilegt frávik frá hámarksgildi vegna óvissu í sýnatöku og niðurstöðum rannsókna.

Aðskotaefni: eru efni sem berast í matvæli eða myndast í þeim og breyta eiginleikum, samsetningu, gæðum eða hollustu þeirra.

Áhættumat: er mat á hættu og byggist það á því hve mikið magn varnarefnaleifa mælist í matvælum og hugsanlegri neyslu á þeim, eiturefnafræðilegum eiginleikum viðkomandi varnarefna svo og niðurbrotshraða og niðurbrotsefnum þeirra.

Egg: eru einnig eggjavörur svo sem eggjarauður.

Fiskur og fiskafurðir: eru fiskhold og innflyi af og úr þeim fisktegundum, sem almennt eru nýttar til manneldis og vörur unnar úr þeim, ásamt krabbadýrum (*Crustacea*), samlokum (*Bivalvia*), smokkfiskum (*Cephalopoda*) og sniglum (*Gastropoda*) án skelja.

Hámarksgildi: er mesta magn varnarefnaleifa sem leyfilegt er í hverri þyngdar- eða lagareiningu matvæla eins og þau koma fyrir tilbúin til neyslu. Fyrir varnarefnaleifar í ávöxtum og grænmeti skal miða við þann hluta matvællanna sem tilgreindur er í viðauka 6. Fyrir þurrkaðar afurðir og þykkni af öðrum matvælum skal miða við hámarksgildi afurðarinnar í upprunalegu formi. Fyrir aðrar unnar vörur skal taka tillit til þynningar eða annarra breytinga sem geta orðið við vinnslu. Ef ekki eru gefin upp hámarks- gildi fyrir samsett matvæli skal fara eftir hámarksgildum fyrir viðkomandi hráefni í viðaukum 2, 4 og 5 en taka mið af hlutföllum hráefna og breytinga sem geta orðið við vinnslu.

Kjöt og kjötvörur: eru úrbeinað kjöt af þeim dýrum sem almennt eru nýtt til manneldis og vörur unnar úr því.

Korn og kornvara: eru þroskuð fræ af hveiti, rúgi, byggi, höfrum, maís, hýðishrísgrjónum, hirsu, bókhveiti, dúrru, rúghveiti og öðrum korntegundum.

Varnarefni: eru efni sem notuð eru m.a. gegn illgresi, sveppum og meindýrum við framleiðslu eða geymslu matvæla.

Varnarefnaleifar: eru leifar af varnarefnum og umbrots-, niðurbrots- eða myndefnum þeirra.

3. gr.

Ábyrgð framleiðenda.

Óheimilt er að framleiða eða dreifa matvælum sem innihalda varnarefnaleifar umfram hámarksgildi sem fram koma í viðaukum 2, 4 og 5. Umhverfisstofnun getur þó heimilað dreifingu vörutegunda sem innihalda varnarefnaleifar allt að aðgerðarmörkum, sbr. viðauka 1.

Innlendur framleiðandi eða innflytjandi er ábyrgur fyrir því að vörutegundir sem hér eru á markaði séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

4. gr.

Magn varnarefnaleifa.

Þegar hámarksgildi tiltekinna varnarefnaleifa eru ekki tilgreind fyrir ákveðna vörutegund í viðaukum 2, 4 og 5 en rannsóknir sýna að efnin finnast í vörutegundinni, er hámarksgildi jafnt hæsta magni sem leyft er fyrir viðkomandi efni. Umhverfisstofnun er þó heimilt að leyfa tímabundna sölu matvæla, sem innihalda þau efni sem um ræðir, þegar ekki er talin hætta á heilsutjóni vegna neyslu þeirra.

Þegar gildi í viðauka 2 er sett fyrir tiltekinn flokk matvæla gildir það fyrir allan flokkinn, nema þar sem sérstök gildi eru sett fyrir tiltekna afurðir.

5. gr.

Sýnatökur.

Aðferðir við sýnatöku og aðra meðhöndlun sýna fyrir mælingar á varnarefnaleifum í matvælum skulu vera í samræmi við reglugerð um sýnatökur og meðhöndlun sýna fyrir mælingar á aðskotaefnum í matvælum, nr. 736/2003.

6. gr.

Rannsóknir og meðferð gagna.

Umhverfisstofnun gerir árlega sýnatökuáætlun sem eftirlitsaðilar skulu fara eftir við sýnatökur á matvælum til mælinga á leifum varnarefna í matvælum.

7. gr.

Eftirlit.

Heilbrigðisnefndir sveitarfélaga undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, fara með eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt nema annað sé ákveðið í lögum eða reglugerð.

8. gr.

Þvingunarúrræði.

Ef matvæli innihalda varnarefnaleifar umfram leyfileg hámarksgildi reglugerðarinnar skal eftirlitsaðili, að fengnum tilmælum Umhverfisstofnunar um aðgerðir byggðar á áhættumati, grípa til aðgerða á grundvelli XI. kafla laga um matvæli, nr. 93/1995.

Hafi eftirlitsaðili ástæðu til að ætla að tiltekin matvæli innihaldi varnarefnaleifar umfram leyfileg hámarksgildi skv. 3. og 4. gr., eða sem geti valdið tjóni á heilsu, er honum heimilt að fengnum tilmælum Umhverfisstofnunar um aðgerðir byggðar á áhættumati, að stöðva afgreiðslu og aðra dreifingu vörunnar. Slíkar ástæður geta t.d. verið niðurstöður fyrri athugana á matvælum frá sama framleiðslustað, sama ræktunarsvæði eða sama vinnsluaðila, eða vegna tilkynninga erlendis frá. Ef innflytjandi, framleiðandi eða dreifingaraðili óskar eftir því að fá að dreifa slíkri vöru, skal Umhverfisstofnun meta hvaða rannsóknir eru nauðsynlegar til þess að ganga úr skugga um heilnæmi hennar. Rannsóknir skulu vera á kostnað þess aðila sem óskar dreifingar vörunnar.

Um valdsvið og þvingunarúrræði fer að öðru leyti samkvæmt 30. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995, með síðari breytingum sbr. og lög um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

9. gr.

Viðurlög.

Um viðurlög fer samkvæmt 31. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995 sbr. og lög um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

10. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með stöð í lögum um matvæli, nr. 93/1995 sbr. lög um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998, með síðari breytingum. Einnig var höfð hliðsjón af ákvæðum sammingsins um Evrópskt efnahagssvæði, sem vísað er til í 4. tölul., XII. kafla, II. viðauka (tilskipun 76/895/EBE, tilskipun 86/362/EBE, tilskipun 86/363/EBE, tilskipun 90/642/EBE, tilskipun 93/57/EBE, tilskipun 93/58/EBE, tilskipun 94/29/EB, tilskipun 94/30/EB, tilskipun 95/38/EB, tilskipun 95/39/EB, tilskipun 95/61/EB, tilskipun 96/32/EB, tilskipun 96/33/EB, tilskipun 97/41/EB, tilskipun 97/71/EB, tilskipun 98/82/EB, tilskipun 1999/65/EB, tilskipun 99/71/EB, tilskipun 2000/24/EB, tilskipun 2000/42/EB, tilskipun 2000/48/EB, tilskipun nr. 2000/57/ESB, tilskipun nr. 2000/58, tilskipun nr. 2000/81/ESB, tilskipun nr. 2000/82/EB, tilskipun nr. 2001/35, tilskipun nr. 2001/39/EB, tilskipun 2001/48/ESB, tilskipun 2001/57/EB, tilskipun 2002/5/EB, tilskipun 2002/23/EB, tilskipun 2002/42/EB, tilskipun 2002/66/EB, tilskipun 2002/71/EB, tilskipun 2002/76/EB, tilskipun 2002/79/EB, tilskipun 2002/97/EB, tilskipun 2002/100/EB, tilskipun 2003/60/EB og tilskipun 2003/62/EB).

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma falla úr gildi 6. og 9. gr. og 2. og 7. viðauki í reglugerð um aðskotaefni í matvælum, nr. 284/2002. Einnig falla úr gildi reglugerðir nr. 286/2003, 384/2003 og 555/2003 um breytingar á reglugerð um aðskotaefni í matvælum, nr. 284/2002.

VIÐAUKI 1 Aðgerðarmörk fyrir varnarefnaleifar.

Aðgerðarmörk svara til hámarksildis að viðbættri óvissu í a.m.k. tveimur mælingum. Óvissa í mælingu skal þó aldrei vera hærri en sem nemur:
 $M * (0,02 + 2^{-1/2(4+\log M)})$

Þar sem M er leyfilegt hámarksgildi í mg/kg. Aðgerðarmörk hámarksgildisins M verða því:
 $M * (1,02 + 2^{-1/2(4+\log M)})$

Dæmi um notkun jöfnu fyrir aðgerðarmörk:

Hámarksgildi, mg/kg	Reiknuð aðgerðarmörk, mg/kg
0,01	0,015
0,05	0,071
0,10	0,140
1	1,27
10	12,0
100	114
200	226
1000	1108
50.000	53.453

VIÐAUKI 2¹⁾ Hámarksgildi af varnarefnum í matvælum í mg/kg. (excel-skjal)

1) Sjá breytingar skv. 1. og 2. gr. reglugerðar nr. 922/2004 sem var gefin út og tók gildi 24. nóvember 2004.

VIÐAUKI 3 Lýsing á tollskrárnúmerum.

Tollskrárnúmer Lýsing

0201	Kjöt af dýrum af nautgripakyni, nýtt eða kælt
0202	Kjöt af dýrum af nautgripakyni, fryst
0203	Svínakjöt, nýtt, kælt eða fryst
0204	Kinda- eða geitakjöt, nýtt, kælt eða fryst
0205	Kjöt af hrossum, ösnum, múlösnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst

0206	Ætir hlutar af dýrum af nautgripakyni, svínunum, kindum, geitum, hestum, ösnum, múlósnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst
0207	Kjöt og ætir hlutar af alifuglum í nr. 0105 (hænsni af tegundinni <i>Gallus domesticus</i> , endur, gæsir, kalkúnar og perluhænsni), nýtt, kælt eða fryst
0208	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst
0208.10	Af kaninum eða hérum
úr 0208.90	Af eldisdúfum og veiðibráð
0209	Svínafitu, án magurs kjöts, og alifuglafita, ekki brædd eða úrdregin á annan hátt, ný, kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reykt.
0210	Kjöt og ætir hlutar af dýrum, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt; ætt mjól, einnig finmalað, úr kjöti eða hlutum af dýrum
0401	Mjól og rjómi, þó ekki kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
0402	Mjól og rjómi, kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
0403	Áfir, hleypt mjól og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýrð mjól og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói
0404	Mysa, einnig kjörnuð eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni; vörur úr náttúrlegum efniþáttum mjólkur, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, ót.a.
0405	Smjör og önnur fita og olía fengið úr mjól; mjólkurviðbit
0406	Ostur og ystingur
úr 0407	Fuglsegg, í skurn, ný, varin skemmdum eða soðin, nema egg til útungunar og egg og eggjarauða ætluð til annarra nota en til næringar
úr 0408	Fuglsegg, skurnlaus, og eggjarauða, nýtt, þurrkað, soðið í gufu eða vatni, mótað, fryst eða varið skemmdum með öðrum hætti, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, nema egg og eggjarauða ætluð til annarra nota en til næringar.
1601	Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti, hlutum af dýrum eða blóði; matvæli gerð aðallega úr þessum vörum.
1602	Annað kjöt, hlutar af dýrum eða blóð, unnið eða varið skemmdum.
úr 1902.20	Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efnum) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghetí, makkarónur, núðlur, lasagne, gnocchi, raviólí, kannellóni; couscous, einnig unnið - Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt

VIÐAUKI 4¹⁾

Hámarksgildi fyrir varnarefnaleifar í dýraafurðum (mg/kg).
(pdf-skjal)

1) Sjá breytingar skv. 3. og 4. gr. reglugerðar nr. 922/2004 sem var gefin út og tók gildi 24. nóvember 2004.

VIÐAUKI 5¹⁾

Hámarksgildi varnarefnaleifa í kornvörum (mg/kg).
(pdf-skjal)

1) Sjá breytingar skv. 5. gr. reglugerðar nr. 922/2004 sem var gefin út og tók gildi 24. nóvember 2004.

VIÐAUKI 6
Flokkun ávaxta og grænmetis.

HÓPUR	ÍSLENSKT HEITI	ENSKT HEITI	HLUTI MATVÆLA SEM HÁMARKSGILDI Á VIÐ
	1. Ávextir; ferskir, þurrkaðir, ósoðnir, varðir með frýstingu, en ekki með viðbættum sykri.		
(i)	SÍTRUSÁVEXTIR	CITRUS	
	Appelsínur	Oranges, sweet	Allur ávöxturinn.
	Mandarínur	Mandarins	
	Sítrónur	Lemons	
	Greipaldin	Grapefruit	
	Pómelóaldin	Pomelo	
	Súraldin	Limes	
	Appelsínur, beiskar	Oranges, bitter	
(ii)	TRJÁHNETUR	TREE NUTS	
	Möndlur	Almonds	Ávöxturinn eftir
	Brasilíuhnetur	Brazil nuts	að skel hefur verið
	Kasúhnetur	Cashew nuts	fjarlægð.
	Kastaníuhnetur	Chestnuts	
	Kókoshnetur	Coconuts	
	Heslíhnetur	Hazelnuts	
	Makademíahnetur	Macadamia nuts	
	Pekanhnetur	Pecans	
	Furuhnetur	Pine nuts	
	Pistasíuhnetur (hjartaaldin)	Pistachios	
	Valhnetur	Walnuts	
(iii)	KJARNAÁVEXTIR	POME FRUITS	
	Epli	Apples	Allur ávöxturinn eftir
	Perur	Pears	að stilkur hefur
	Kveði	Quinces	verið fjarlægður.
(iv)	STEINALDIN	STONE FRUITS	
	Apríkósur	Apricots	Allur ávöxturinn eftir
	Kirsuber	Cherries	að stilkur hefur
	Ferskjur	Peaches	verið fjarlægður.
	Nektarínur	Nectarines	

	Plómur	Plums	
(v)	BER OG AÐRIR SMÁIRBERRIES AND OTHER ÁVEXTIR	SMALL FRUITS	
a)	Vínber	Table and vine grapes	Allur ávöxturinn eftir að stilkur og hettur hafa
b)	Jarðarber (önnur en villt)	Strawberries(other than wild)	verið fjarlægð. Rifsber með stilk.
c)	Reyr ávextir (aðrir en villtir) Brómber Blá hindber Loganber Hindber	Cane fruits (other than wild) Blackberries Dewberries Loganberries Raspberries	
d)	Aðrir smáávextir og ber (annað en villt) Bláber Trönuber Rifsber - rauð og hvít Sólber Garðaber	Other small fruits and berries (other than wild) Billberries Cranberries Currants, red, white Currants, black Gooseberries	
e)	Villt ber og villtir ávextir	Wild berries and wild fruits	
(vi)	ÝMSIR ÁVEXTIR	MISCELLANEOUS FRUITS	
	Lárperur Bananar Döðlur Fikjur	Avocado Banana Dates Figs	Allur ávöxturinn eftir að stilkur (ef einhver er) hefur verið fjarlægður og jarðvegur (ef einhver er) með hreinsun í
	Kíví (loðber) Dvergappelsína Litkaber Mangó Ólífur Ástaraldin Ananas Granatepli	Kiwi fruit Kumquats Litchis Mango Olives Passion fruit Pineapple Pomegranate	í rennandi vatni. Fjarlægja skal kórónuna á ananas.

2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, frosið eða þurr.

(i)	RÓTAR- OG HNYÐIS-GRÆNMETI	ROOT AND TUBER VEGETABLES	
	Rauðrófur	Beetroot	Allt grænmetið eftir að toppkál og jarðvegur hefur verið hreinsaður af (ef með þarf) með rennandi vatni eða létttri burstun á þurru grænmeti.
	Gulrætur	Carrots	
	Hnúðselja	Celeriac	
	Piparrót	Horseradish	
	Ætifiðill	Jerusalem artichokes	
	Nípa	Parsnip	
	Steinseljurót	Parsley root	
	Hreðkur (radisur)	Radishes	
	Hafursrót	Salsify	
	Sætuhnúðar	Sweet potatoes	
	Gulrófur	Swedes (swedish turnips)	
	Næpur	Turnips	
	Kínakartöflur	Yam	
(ii)	LAUKAR	BULB VEGETABLES	
	Hvítlaukur	Garlic	Ef hvítlaukur, laukar og skalotlaukur eru þurrir, skal taka af auðleysanlegt hýði og jarðveg. Hvítlaukur, laukur og skalotlaukur, annað en þurr og perlulaukur, allur eftir að rætur og jarðvegur hefur verið fjarlægður.
	Laukur	Onions	
	Skalotlaukur (askalonlaukur)	Shallots	
	Perlulaukur	Spring onions	
(iii)	GRÆNMETISALDIN	FRUITING VEGETABLES	
a)	Kartöfluætt		Allt grænmetið eftir að stilkur hefur verið fjarlægður.
	Tómatar	Tomatoes	
	Paprikur	Peppers,	
	Eggaldin	Aubergines	
b)	Graskersætt - neysluhæft hýði		
	Gúrkur	Cucumbers	
	Þrúgugúrkur	Gherkins	
	Grasker	Courgettes - zucuni	
c)	Graskersætt - óneysluhæft hýði		
	Melónur	Melons	

	Grasker Vatnsmelónur	Squashes - pumkins Watermelons	
	d) Maís, korn Maískólfar	Sweet corn (kernels) Sweet corn (corn-on-the-cob)	Ytri blöð fjarlægð.
(iv)	KÁL	BRASSICA VEGETABLES	
	a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál	Broccoli Cauliflower	Aðeins sjálft höfuðið.
	b) Höfuðkál Rósakál Höfuðkál	Brussels sprouts Head cabbage	Skemmd blöð (ef einhver) fjarlægð.
	c) Blaðkál Kínakál Grænkál	Chinese cabbage Kale	
	d) Hnúðkál	Kohlrabi	Öll afurðin eftir að stönglar, blöð og mold hefur verið fjarlægð.
(v)	BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	LEAF VEGETABLES AND FRESH HERBS	
	a) Karsi (garðperla) Vorsalat Íssalat Vetrarsalat	Cress, garden Lambs lettuce (corn salad) Iceberg lettuce Endive	Allt grænmetið, eftir að skemmd ytri blöð, rætur og jarðvegur hefur verið fjarlægð.
	b) Spínat Blaðbeðja (strandblaðka)	Spinach Beet leaves (chard)	
	c) Vatnakarsi	Water cress	
	d) Jólasalat	Witloof chicory (sprouts)	
	e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Blaðselja Steinselja	Chervil Chives Celery leaves Parsley	

(vi)	ERTUR OG BELG- ÁVEXTIR (FERSKIR) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs)	LEGUME VEGETABLES (FRESH) Beans (greenpods) Beans, shelled Peas (pods and succulent) Peas, shelled	Allur ávöxturinn án fræbelgs eða með fræbelg ef hann er ætlaður til neyslu.
(vii)	STILKGRÆNMETI Spergill Fingrakornblóm Stilkselja Fennika (sígóð) Ætíþistill Blaðlaukur Rabarbari	STEM VEGETABLES Asparagus Cardoons Celery Fennel, bulb Globe artichokes Leek Rhubarb	Allt grænmetið, eftir að skemmd blöð, jarðvegur og rætur hafa verið fjarlægð.
(viii)	SVEPPIR Ætisveppir Villtir ætisveppir	FUNGI Cultivated mushrooms Wild mushrooms	Allur sveppurinn.
3.	BELGJURTIR (ÞURRKAÐAR) Baunir Linsubaunir Ertur	PULSES Beans Lentils Peas	
4.	OLÍUFRÆ Hörfræ Jarðhnetur Valmúufræ (birki) Repjufræ Sesamfræ Sólblómafræ Sojabauinir Baðmullarfræ Sinnepsfræ	OIL SEEDS Linseed Peanuts Poppy seed Rape seed Sesame seed Sunflower seed Soya bean Cotton seed Mustard	Allt fræið eða kjarninn eftir að skelin eða hýðið hefur verið fjarlægt ef unnt er. Mælist annars með skel.
5.	KARTÖFLUR (JARÐEPLI)	POTATOES	Jarðvegur skolaður af með vatni eða léttu burstun af þurri vöru.
6.	TE	TEA	Þurrkuð lauf og stilkar,

			einnig gerjað, öll afurðin.
7.	HUMALL	HOPS	Þ m.t. humaltöflur og óblandað duft. Öll afurðin.
8.	KRYDD	SPICES	Öll afurðin.
	Kúmenfræ	Cumin seeds	
	Einiber	Juniper berries	
	Múskat	Nutmeg	
	Pipar, svartur og hvítur	Pepper, black and white	
	Vanillufræ	Vanilla pods	

Reglugerð

nr. 411/2004 um ýmis aðskotaefni í matvælum.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um ýmis aðskotaefni í matvælum.

2. gr.

Skilgreiningar.

Merking orða í reglugerð þessari er sem hér segir:

Aðskotaefni eru efni sem berast í matvæli eða myndast í þeim og breyta eiginleikum, samsetningu, gæðum eða hollustu þeirra.

Áhættumat er mat á hættu og byggist það á því hve mikið magn aðskotaefna mælist í matvælum og hugsanlegri neyslu á þeim, eiturefnafræðilegum eiginleikum viðkomandi aðskotaefna svo og niðurbrotshraða og niðurbrotsefnum þeirra.

Egg eru einnig eggjavörur svo sem eggjarauður.

Fiskur og fiskafurðir eru fiskhold og innfli af og úr þeim fisktegundum, sem almennt eru nýttar til manneðis og vörur unnar úr þeim, ásamt krabbadýrum (*Crustacea*), samlokum (*Bivalvia*), smokkfiskum (*Cephalopoda*) og sniglum (*Gastropoda*) án skelja.

Hámarksgildi er mesta magn aðskotaefna sem leyfilegt er í hverri þyngdar- eða lagareiningu matvæla eins og þau koma fyrir tilbúin til neyslu. Fyrir þurrkaðar afurðir og þykkni af öðrum matvælum skal miða við hámarksgildi afurðarinnar í upprunalegu formi. Fyrir aðrar unnar vörur skal taka tillit til þynningar eða annarra breytinga sem geta orðið við vinnslu. Ef ekki eru gefin upp hámark fyrir samsett matvæli skal fara eftir hámarksgildum fyrir viðkomandi hráefni í viðauka en taka mið af hlutföllum hráefna og breytinga sem geta orðið við vinnslu.

Kjöt og kjötvörur eru úrbeinað kjöt af þeim dýrum sem almennt eru nýtt til manneðis og vörur unnar úr því.

Korn og kornvara er þroskuð fræ af hveiti, rúgi, byggi, höfrum, maís, hýðishrísgrjónum, hirsu, bókhveiti, dúrru, rúghveiti og öðrum korntegundum.

Mjólk og mjólkurvörur eru skilgreindar í reglugerð um mjólk og mjólkurvörur.

3. gr.

Ábyrgð framleiðenda.

Óheimilt er að framleiða eða dreifa matvælum sem innihalda aðskotaefni umfram hámarksgildi sem fram koma í viðauka 2 með reglugerð þessari. Umhverfisstofnun getur þó heimilað dreifingu vörutegunda sem innihalda aðskotaefni allt að aðgerðarmörkum, sbr. viðauka 1.

Innlendur framleiðandi eða innflytjandi er ábyrgur fyrir því að vörutegundir sem hér eru á markaði séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

4. gr.

Magn aðskotaefna.

Þegar hámarksgildi tiltekinna aðskotaefna eru ekki tilgreind fyrir ákveðna vörutegund í viðauka 2, en rannsóknir sýna að efnið finnast í vörutegundinni, er hámarksgildi jafnt hæsta magni sem leyft er fyrir viðkomandi efni.

Þrátt fyrir framangreind ákvæði er Umhverfisstofnun heimilt að leyfa tímabundna sölu matvæla, sem innihalda þau efni sem um ræðir, þegar ekki er talin hætt á heilsutjóni vegna neyslu þeirra. Umhverfisstofnun getur einnig fellt tímabundið úr gildi eða breytt hámarksgildum sem fram koma í viðauka 2 með reglugerð þessari.

5. gr.

Sýnatökur.

Aðferðir við sýnatöku og aðra meðhöndlun sýna fyrir mælingar á aðskotaefnum í matvælum skulu, eftir því sem við á, vera í samræmi við reglugerð um sýnatökur og meðhöndlun sýna fyrir mælingar á aðskotaefnum, staðla Alþjóðlega staðalskráráðsins fyrir matvæli (Codex Alimentarius) eða samkvæmt ákvörðun Umhverfisstofnunar.

6. gr.

Eftirlit.

Heilbrigðisnefndir sveitarfélaga undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, fara með eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt nema annað sé ákvarðað samkvæmt lögum eða sérreglum.

7. gr.

Þvingunarúrræði.

Ef matvæli innihalda aðskotaefni umfram leyfileg hámarksgildi reglugerðarinnar skal eftirlitsaðili, að undangengnum tillögum Umhverfisstofnunar um aðgerðir byggðar á áhættumati, grípa til aðgerða á grundvelli XI. kafla laga um matvæli.

Hafi eftirlitsaðili ástæðu til að ætla að tiltekin matvæli innihaldi aðskotaefni umfram leyfileg hámarksgildi skv. 3. og 4. gr., eða sem geti valdið tjóni á heilsu, er honum heimilt að undangengnum tillögum Umhverfisstofnunar um aðgerðir byggðar á áhættumati, að stöðva afgreiðslu og aðra dreifingu vörunnar. Slíkar ástæður geta t.d. verið vegna fyrri athugana á matvælum frá sama framleiðslustað, sama ræktunarsvæði eða sama vinnsluaðila, eða vegna tilkynninga erlendis frá. Ef innflytjandi, framleiðandi eða dreifingaraðili óskar eftir því að fá að dreifa slíkri vöru, skal Umhverfisstofnun meta hvaða rannsóknir eru nauðsynlegar til þess að ganga úr skugga um heilnæmi hennar áður en dreifing er heimiluð. Rannsóknir skulu vera á kostnað þess aðila sem óskar dreifingar vörunnar.

8. gr.

Viðurlög.

Um viðurlög fer samkvæmt 31. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995 og lög um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

9. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995, sbr. og lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998, með síðari breytingum. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð um aðskotaefni í matvælum, nr. 284/2002, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast gildi við birtingu.¹⁾

1) Reglugerðin var gefin út og tók gildi 10. maí 2004.

VIÐAUKI 1

Aðgerðarmörk fyrir aðskotaefni.

Aðgerðarmörk svara til hámarksgildis að viðbætti óvissu í a.m.k. tveimur mælingum. Óvissa í mælingu skal þó aldrei vera hærri en sem nemur:

$$M * (0,02 + 2^{-1/2(4+\log M)})$$

Þar sem M er leyfilegt hámarksgildi í mg/kg. Aðgerðarmörk hámarksgildisins M verða því:

$$M * (1,02 + 2^{-1/2(4+\log M)})$$

Dæmi um notkun jöfnu fyrir aðgerðarmörk:

Hámarksgildi, mg/kg	Reiknuð aðgerðarmörk, mg/kg
0,01	0,015
0,05	0,071
0,10	0,140
1	1,27
10	12,0
100	114
200	226
1000	1108
50.000	53.453

VIÐAUKI 2°

Hámarksgildi ýmissa aðskotaefna í neysluvörum.

Aðskotaefni:	Matvæli:	Hámarksgildi
Erukasýra ¹	Matarolíur og steikingarfeiti	5%
Glykóalkalóíðar ²	Kartöflur, hráar með hýði	200 mg/kg

Histamín	Fiskur og fiskmeti	200 mg/kg
Nítrósamín ³	Fiskur og fiskvörur Kjöt og kjötvörur	0,007 mg/kg 0,01 mg/kg
Patulín	Barnamatur Drykkir Öll önnur matvæli	0,01 mg/kg 0,05 mg/kg 0,025 mg/kg
PSP toxín	Skelfiskur, ætilegur hluti	0,8 mg/kg
Tetraklóretýlen	Öll matvæli	0,1 mg/kg
Tin	Barnamatur Drykkir Öll önnur matvæli	50 mg/kg 50 mg/kg 150 mg/kg
Geislavirk efni	Mjólk og barnamatur: Plútóníum 239 og americium 241 Joð 131 og strontíum 90 Cesium 134 og 137 Öll önnur matvæli: Plútóníum 239 og americium 241 Strontíum 90 Joð 131 og cesium 134 og 137	1 Bq/kg 100 Bq/kg 370 Bq/kg 10 Bq/kg 100 Bq/kg 600 Bq/kg

1 Reiknað af heildarmagni fitusýra í feitinni.

2 Heildarmagn af sólanín glýkosíðum svo sem α -chakonin og α -sólanín.

3 Heildarmagn rokgjarnra nítrósamína.

Reglugerð

nr. 697/2004 um takmörkun tiltekinna efna í raftækjum.

Markmið.

1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að takmarka notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnasambanda í raftækjum og stuðla þannig að vernd heilsu manna og minna álagi á umhverfið vegna endurnýtingar og förgunar rafækja.

Gildissvið.

2. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til raftækja sem talin eru upp í viðauka I við reglugerð þessa og einstakra hluta þeirra, ef í þeim eru einhver eftirtalinna efna eða efnasambönd þeirra: Blý, kvikasilfur, kadmíum, sexgilt króm, fjölbrómbífenýl (PBB: polybrominated biphenyls) eða fjölbrómdífenýleter (PBDE: polybrominated diphenyl ethers).

Reglugerð þessi nær ekki til varahluta til viðgerða á raftækjum sem eru markaðssett fyrir gildistöku reglugerðar þessarar eða til endurnotkunar á raftækjum.

Orðskýringar.

3. gr.

Framleiðandi: aðili sem;

- a) framleiðir og selur raftæki undir eigin vörumerki,
- b) endurselur raftæki sem aðrir framleiða undir eigin vörumerki, eða,
- c) flytur raftæki inn á EES-svæðið.

Markaðssetning: innflutningur, dreifing eða sala raftækja.

Raftæki: búnaður sem tiltekinn er í viðauka I, sem þarf rafstraum eða rafsegulsvið til að starfa og búnaður til að framleiða, flytja og/eða mæla slíkan rafstraum eða rafsegulsvið. Búnaðurinn skal vera hannaður til notkunar við rafspennu sem fer ekki yfir 1000 volt þegar um riðstraum er að ræða og ekki yfir 1500 volt þegar um jafnstraum er að ræða.

Takmarkanir.

4. gr.

Óheimilt er að markaðssetja ný raftæki sem innihalda efni og efnasambönd sem talin eru upp í 1. mgr. 2. gr.

Bann samkvæmt 1. mgr. nær ekki til þeirra raftækja sem talin eru upp í viðauka II við reglugerð þessa.

Förgun.

5. gr.

Um förgun raftækja sem innihalda blý, kvikasilfur, kadmíum, sexgilt króm, fjölbrómbífenýl eða fjölbrómdífenýleter gilda lög nr. 162/2002 um úrvinnslugjald, lög nr. 55/2003 um meðhöndlun úrgangs og reglugerðir settar samkvæmt þeim.

Eftirlit.

6. gr.

Heilbrigðisnefnd sveitarfélaga, undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

Viðurlög.

7. gr.

Um brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni.

Gildistaka.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett með stöð í 18. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum og 5. gr. laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir, með síðari breytingum.

Reglugerðin er sett til innleiðingar á tilskipun 2002/95/EB, sem vísað er til í tl. 12q, XV. kafla, II. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 147/2003, þann 8. nóvember 2003.

Reglugerðin öðlast gildi 1. júlí 2006.

VIÐAUKI I

Raftæki sem falla undir gildissvið reglugerðar þessarar.

Raftæki	Vörur sem reglugerð þessi gildir um:
1 Stór heimilistæki	Stór kælitæki; kælikápar; frýstar; önnur stór tæki notuð til kælingar, varðveislu og geymslu matvæla; þvottavélar; þurrkarar; uppþvottavélar; eldunartæki; rafmagnsarnar; rafmagnshellur; örbylgjuofnar; önnur stór tæki notuð til eldunar og annarrar vinnslu matvæla; rafmagnshitunartæki; rafmagnsofnar; önnur stór tæki til að hita upp herbergi, rúm eða sæti; rafmagnsviftur; loftkælingar; annar viftu-, lofttræsti- og loftkælingarbúnaður.
2 Lítil heimilistæki	Ryksugur; teppahreinsarar; önnur hreingerningartæki; tæki sem notuð eru til að sauma, þrjúna, vefa og til annarrar textílvinnslu; straujárn og önnur tæki sem notuð eru til að strauja, rulla og hirða um fatnað á annan hátt; brauðristar; steikarönnur; kvarnir, kaffivélar og búnaður til að opna eða innsigla ílát eða umbúðir; rafmagnshnifar; hárskurðartæki, hárfurrkur, rafmagnstannburstar, rakvélar, nuddtæki og önnur tæki notuð til snyrtingar; klukkur, armbandsúr og búnaður til að mæla, gefa til kynna eða skrá tíma; vogir.
3 Upplýsingatækni- fjarskiptabúnaður	og Miðlæg gagnvinnsla; stórtölvur; smátölvur; prenttæki; einka- og fartölvur (móðurborð, örgjörvi, mús, skjár og lykklaborð meðtalið); fistölvur; lófatölvur; prentarar; afritunarbúnaður; rafmagns- og rafeindaritvélar; vasa- og borðreiknivélar og önnur tæki og búnaður til að safna, geyma, vinna úr, setja fram eða miðla upplýsingum með rafrænum hætti; endabúnaður og -kerfi notanda; bréfasímar; fjarritar; símar; símasjálfsalar; þráðlausir símar; farsímar; símsvarar og önnur tæki eða búnaður til að flytja hljóð, myndir eða aðrar upplýsingar með fjarskiptatækni.
4 Neytendabúnaður	Útvarpstæki; sjónvarpstæki; myndbandsupptökutæki; myndbandstæki; hi-fi-upptökutæki; magnarar; hljóðfæri og önnur tæki eða búnaður sem notaður er til hljóð- eða myndupptöku eða –flutnings, þ m.t. merki eða annars konar tækni við dreifingu hljóðs og myndar en með fjarskiptum
5 Ljósabúnaður	Ljós; aflangir flúrlampar; háþrýstiúrhléðslulampar, þ m.t. háþrýstinatríumlampar og málmhalógenlampar; lágþrýstinatríumlampar; annars konar ljós eða ljósabúnaður sem þjónar þeim tilgangi að dreifa ljósi eða takmarka ljós, að frátöldum glóðarperum.
6 Raf- og rafeindatæki (að frátöldum föstum tækjum til iðnaðar)	Borar; sagir; saumavélar; búnaður til að renna, sverfa, slípa, finpússa, saga, skera, klippa, bora, hola, gata, brjóta saman, beygja eða vinna timbur, málma eða önnur efni á svipaðan hátt; verkfæri til að hnoða, negla eða skrúfa eða fjarlægja hnoð, nagla og skrúfur eða til svipaðra nota; tæki til að lögsióða eða lóða eða til svipaðra nota; búnaður til sprautunar.

- dreifingar, úðunar eða annarrar meðhöndlunar með vökva eða loftkenndum efnum; sláttutæki eða önnur tæki til garðvinnu.
- 7 Leikföng, tómstunda-, Rafknúnar lestir og bílabrautir; handstjórnborð myndbandsleikja; íþróttabúnaður og útivistar-skjáleikir; tölvur til hjólreiða, köfunar, hlaupa, róðrar o.s frv., íþróttabúnaður með raf- eða rafeindahlutum; spilakassar.
- 10 Sjálfsalar Sjálfsalar fyrir heita drykki; sjálfsalar fyrir heita eða kalda drykki í flöskum eða dósum; sjálfsalar fyrir vörur í föstu formi; sjálfsalar til að skipta peningum; öll tæki sem afhenda sjálfvirkir hvers konar vörur.

VIÐAUKI II

Notkun á blýi, kvikasilfri, kadmíum og sexgildu krómi sem undanþegið er banni samkvæmt 1. mgr. 4. gr. reglugerðar þessarar.

Efni	Notkun	Hámarks­magn	Gildistími undanþágu
1. Kvikasilfur	Í samþjöppuðum flúrlömpum í magni jafnt eða lægra en 5 mg á hverja flúrperu.		
2. Kvikasilfur	Í aflöngum flúrlömpum til almennra nota með magni jafnt eða lægra en eftirtalið í hverjum lampa;		
	-halógenfosföt	10 mg	
	-trífosföt með eðlilegan líftíma	5mg	
	- trífosföt með langan líftíma	8 mg	
3. Kvikasilfur	Í aflöngum flúrlömpum til sértækra nota.		
4. Kvikasilfur	Í öðrum lömpum sem ekki eru sérstaklega tilgreindir í þessum viðauka.		
5. Blý	Í gleri katóðumyndlampa, rafrásarhlutum og flúrlamparörum.		
6. Blý	sem málmblendi í;		
	- stál	0,35%	þyngdarhlutfall afblýi,
	- ál,	0,4%	þyngdarhlutfall afblýi
	- kopar.	4%	þyngdarhlutfall af blýi.
7. Blý	-í lóðmálmi með háttbræðslumark (þ.e. tin-blý lóðmálmblendi sem innihalda meira en 85% blý), -sem blý í lóðmálmi fyrir netþjóna og gagnageymslusvæði netþjóna, - blý í lóðmálmi fyrir grunnnetkerfi fyrir rofa, merkjakerfi, sendingar sem og netstjórnun fjarskipta, -blý í keramikrafeindahlutum (t.d.		1. janúar 2010

- þrýstirafeindahlutum – (piezo)).
8. Kadmíum Í málmhúðun nema þar sem slíkt er bannað samkvæmt reglugerð um notkun og bann við notkun cadmiums og efnasambanda þess.
9. Sexgilt Sem tæringarvörn í stálkælikerfum króm ísogskæla.

Reglugerð

nr. 728/2004 um fljótandi eldsneyti.

1. gr.

Markmið.

Markmið reglugerðar þessarar er að draga úr hugsanlegum skaðlegum áhrifum eldsneytis á heilsu fólks og umhverfi.

2. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um eldsneyti til notkunar í ökutækjum, vinnuvélum, skipum og öðrum tækjum sem búin eru rafkveikju- eða þrýstikveikjuhreyflum, auk eldsneytis til nota í iðnaði og til hitunar.

Reglugerð þessi gildir einnig um metanól sem eldsneyti fyrir flugför og flugmódel.

Reglugerð þessi gildir ekki um eldsneyti sem ætlað er til nota í siglingum milli landa, á flugvélar og í hernaði.

3. gr.

Skilgreiningar.

Bensín: Allar rokgjarnar olíur sem ætlaðar eru til þess að knýja rafkveikjuhreyfla sem notaðir eru í hvers konar tæki og búnað annan en flugvélar.

Gasolía: Eldsneyti sem unnið er úr jarðolíu og tilheyrir millieimingsviði þar sem a.m.k. 85% af rúmmáli eimast við 350oC skv. ASTM D86. Gasolía skiptist í:

- Bílagasolíu (díselolíu): Gasolía sem einkum er ætluð fyrir vélknúin ökutæki, sbr. reglugerð um gerð og búnað ökutækja. Til bílagasolíu telst einnig gasolía til nota á færanlegar vinnuvélar sem ætlaðar eru til nota utan vegar.
- Skipagasolíu: Gasolía, sem ætluð er fyrir skip og báta.
- Aðra gasolíu: Gasolía, sem ætluð er til annarra nota en skv. a. og b. lið, svo sem til hitunar eða í iðnaði.

Svartolía: Eldsneyti sem ætlað er til nota í skipum og föstum brennslustöðvum á landi. Svartolía er unnin úr jarðolíu og flokkast sem þung olía á grundvelli eimingsviðs þar sem minna en 65% af rúmmáli eimast við 250oC skv. ASTM D86 aðferðinni. Ef ekki er mögulegt að ákvarða eimingshlutfall fellur eldsneytið einnig undir þennan flokk.

4. gr.

Kröfur til eldsneytis.

Einungis er heimilt að flytja inn og selja eldsneyti sem uppfyllir kröfur sem settar eru fram í I.-IV. viðauka. Um bensín gildir I. viðauki, um bílagasolíu II. viðauki, um svartolíu og skipagasolíu III. viðauki og um aðra gasolíu IV. viðauki. Þetta á þó ekki við um metanól, sbr. 8. gr.

Í föstum brennslustöðvum á landi má ekki nota svartolíu með meiri brennisteini en 1%, sbr. III. viðauka, á þeim á svæðum þar sem hættu er á að loftgæði með tilliti til brennisteins fari yfir umhverfismörk fyrir brennisteinsdíoxíð, sbr. reglugerð um brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð, bensen, kolsýring, svifryk og blý í andrúmsloftinu og upplýsingar til almennings, nema annað sé sérstaklega tilgreint í starfsleyfi viðkomandi brennslustöðvar með viðeigandi mótvægisáðgerðum.

Ekki má nota gasolíu sem inniheldur meiri brennistein en 0,1%, sbr. IV. viðauka, á þeim á svæðum þar sem hættu er á að loftgæði með tilliti til brennisteins fari yfir umhverfismörk fyrir brennisteinsdíoxíð, sbr. reglugerð um brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð, bensen, kolsýring, svifryk og blý í andrúmsloftinu og upplýsingar til almennings.

Um skipagasolíu gilda ákvæði í III. viðauka.

5. gr.

Eftirlit.

Umhverfisstofnun hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

6. gr.

Skýrslugjöf.

Innflytjendur eldsneytis skulu senda Umhverfisstofnun niðurstöður mælinga viðurkenndra rannsóknastofa á þeim prófunarþáttum sem tilgreindir eru í I. – IV. viðauka og skulu prófanir vera samkvæmt þeim aðferðum sem þar eru tilgreindar. Allir eldsneytisfarmar sem fluttir eru til landsins skulu prófaðir. Skila skal skýrslum fyrir 1. mars ár hvert fyrir næstliðið ár.

7. gr.

Íblöndunarefni.

Óheimilt er að selja eða setja íblöndunarefni í eldsneyti sem raskað getur efnasamsetningu eldsneytisins þannig að það uppfylli ekki ákvæði í I.-IV. viðauka. Önnur íblöndunarefni má aðeins selja eða setja í eldsneytið að fengnu leyfi Umhverfisstofnunar.

8. gr.

Metanól.

Oliuinnflytjendum er heimilt að selja vatnsblöndur metanóls til eldsneytis á flugför án þess að til kaupanna þurfi sérstök leyfi, sbr. ákvæði reglugerðar um útgáfu og afgreiðslu eiturbeiðna og annarra tilsvarendi leyfa. Heimildin er bundin því skilyrði að metanólblöndurnar séu tryggilega geymdar og afgreiddar beint á sérstaka geyma í flugförum.

Seljandi skal færa upplýsingar um selt magn metanóls í þar til gerða sölubók sem Umhverfisstofnun leggur til og skal sölubók skilað til stofnunarinnar fyrir lok hvers árs.

Verslunum er fengið hafa til þess leyfi ráðherra, að fenginni umsögn Umhverfisstofnunar, er heimilt að flytja inn og selja blöndur rísínusolíu (laxerolíu), tilbúinnar olíu og metanóls sem eldsneyti á módel-mótora. Magn rísínusolíu skal vera minnst 2% í þessum blöndum.

Sölu- og innflutningsleyfi skv. 3. mgr. skulu bundin nánari skilyrðum um ílát, merkingar, færslur í sölubækur, varðveislu o.fl. í samræmi við leyfi viðkomandi verslana.

Módeildsneyti sem inniheldur yfir 10% metanól má aðeins selja eða afhenda þeim sem eru 18 ára eða eldri.

9. gr.

Undanþágur.

Þegar sérstaklega stendur á getur umhverfisráðherra, að fenginni skriflegri og rökstuddri umsókn hlutaðeigandi og að fenginni umsögn Umhverfisstofnunar, veitt heimild til að nota aðra gasolíu en bílagasolíu á landbúnaðarvélar og vinnuvélar utan vega með þeim skilyrðum sem sett kunna að vera í hverju tilviki. Sé slík heimild veitt, ber að tilkynna hana innflutnings- og söluaðilum sem eru starfandi á hverjum tíma.

10. gr.

Valdsvið og þvingunarúrræði.

Um valdsvið og þvingunarúrræði gilda ákvæði VI. kafla laga um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998, með síðari breytingum. Til að knýja á um ráðstafanir samkvæmt reglugerð þessari skal fylgja þeim þvingunarúrræðum sem mælt er fyrir um í IX. kafla reglugerðar um mengunarvarnaeftirlit þegar við á.

11. gr.

Viðurlög.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum nema þyngri refsing liggja við samkvæmt öðrum lögum. Sé brot stórfellt eða ítrekað getur það varðað fangelsi allt að tveimur árum.

12. gr.

Lagastoð og gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. og 29. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni, nr. 52/1988, með síðari breytingum, sbr. og 5. gr. laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir, með síðari breytingum.

Reglugerð þessi er sett til innleiðingar á tilskipun 2003/17 um breytingu á tilskipun 98/70/EB um gæði bensins og díseildsneytis. Reglugerðin byggir einnig á ákvæðum eftirfarandi áður innleiddra tilskipana sem vísað er til í tl. 6 og 6a í XVII. kafla II. viðauka og tl. 21ad í III. kafla XX. viðauka sammingsins um Evrópska efnahagssvæðið, eins og þeim var breytt með ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94, 90/2001 og 91/2001:

- a. tilskipun 93/12/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um brennisteinsmagn í tilteknu fljótandi eldsneyti,
- b. tilskipun 98/70/EB um gæði bensins og díseildsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE,
- c. tilskipun 99/32/EB um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis og breytingu á tilskipun 93/12/EB,
- d. tilskipun 2000/71/EB um að laga mæliaðferðirnar, sem mælt er fyrir um í I., II., III. og IV. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB, að tækniframförum eins og kveðið er á um í 10. gr. þeirrar tilskipunar.

Reglugerðin öðlast gildi 1. janúar 2005.¹⁾ Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 784/2001, um fljótandi eldsneyti.

1) Reglugerðin var gefin út 10. september 2004 og tók gildi 1. janúar 2005.

Ákvæði til bráðabirgða.

Ákvæði 3. mgr. 4. gr. tekur gildi 1. janúar 2008.

Þrátt fyrir ákvæði I. viðauka er heimilt til 1. janúar 2009 að flytja inn og selja bensín sem inniheldur brennistein með markgildi allt að 50 mg/kg.

Þrátt fyrir ákvæði II. viðauka er heimilt til 1. janúar 2009 að flytja inn og selja bílagasolíu sem inniheldur brennistein með markgildi allt að 50 mg/kg.

Þrátt fyrir ákvæði IV. viðauka er heimilt til 1. janúar 2013 að flytja inn og selja aðra gasolíu sem inniheldur brennistein með markgildi allt að 0,2%, sbr. þó 3. mgr. 4. gr.

I. VIÐAUKI

Kröfur til eldsneytis sem notað er í tæki sem búin eru rafkveikjuhreyflum.

Gerð: Bensín

Færibreyta ⁽¹⁾	Mælieining	Markgildi ⁽²⁾	
		Lágmark	Hámark
Prófunaroktantala		95	
Hreyfilsoktantala		85	
Gufuþrýstingur sumar ⁽³⁾	kPa	–	70,0
Eiming:			
- uppgufun við 100 C	% v/v	46,0	–
- uppgufun við 150 C	% v/v	75,0	–
Vetniskolefnisgreining:			
– alkenar (ólefín)	% v/v	–	18,0
– arómatísk efni	% v/v	–	35,0
– bensen	% v/v	–	1,0
Súrefnisinnihald	% m/m	–	2,7
Oxuð efni:			
– metanól, bæta þarf við bindiefnum	% v/v	–	3
– etanól, bindiefni kunna að vera nauðsynleg	% v/v	–	5
– ísóprópanól	% v/v	–	10
– tert-bútýlalkóhól	% v/v	–	7
– ísobútýlalkóhól	% v/v	–	10
– eterar með 5 eða fleiri kolefnisatóm í sameind	% v/v	–	15
Önnur oxuð efni ⁽⁴⁾	% v/v	–	10
Brennisteinsinnihald	mg/kg	–	10
Blý	g/l	–	0,005

(1) Nota skal mæliaðferðir sem tilgreindar eru í ÍST EN 228:2004 eða aðrar sambærilegar aðferðir, enda sé sýnt fram á með óyggjandi hætti að viðkomandi mæliaðferð gefi niðurstöður með sömu nákvæmni.

(2) Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru "raungildi". Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 "*Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test*" og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R = samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

(3) Sumartímabilið hefst 1. júní og lýkur 31. ágúst.

(4) Önnur eingild alkóhól með lokaeimingarmark ekki hærra en lokaeimingarmarkið sem mælt er fyrir um í innlendum forskriftum eða, þar sem þær eru ekki til, í iðnaðarforskriftum fyrir vélaeldsneyti.

II. VIÐAUKI

Kröfur til eldsneytis sem notað er í ökutæki sem búin eru þrýstikveikjuhreyflum.

Gerð: Bilagasolía (dísilolía)

Færibreyta ⁽¹⁾	Mæliein.	Markgildi ⁽²⁾	
		Lágmark	Hámark
Setantala		51	–
Eðlismassi við 15 °C	kg/m	–	845
Eiming: 95% mark	°C	–	360
Fjölhringja arómatísk vetniskolefni ⁽³⁾	% m/m	–	11
Brennisteinsinnihald	mg/kg	–	10

(1) Nota skal mæliaðferðir sem tilgreindar eru í ÍST EN 590:2004 eða aðrar sambærilegar aðferðir, enda sé sýnt fram á með óyggjandi hætti að viðkomandi mæliaðferð gefi niðurstöður með sömu nákvæmni.

(2) Sjá I. viðauka.

(3) Fjölhringja arómatísk vetniskolefni eru skilgreind sem heildar arómatísk vetniskolefni án einhringja arómatískra vetniskolefna.

III. VIÐAUKI

Kröfur varðandi brennistein í eldsneyti.

Gerð: Svartolía og skipagasolía

Færibreyta	Mæliein.	Markgildi ⁽¹⁾	Prófun	Markgildi loftgæða	vegna
------------	----------	--------------------------	--------	--------------------	-------

	Lágmark	Hámark	Aðferð	Útgáfud.	Lágmark	Hámark
Brennisteinn % m/m í svartolíu	–	2%	EN-ISO 14596 ISO 8754	1998 1992	–	1% ⁽²⁾
Brennisteinn % m/m í skipagasolíu	–	0,2%	EN-ISO 14596 ISO 8754	1998 1992	–	0,2%

(1) Sjá skýringu (2) í I. viðauka.

(2) Sbr. 2. mgr. 4. gr. í reglugerð þessari.

IV. VIÐAUKI Kröfur varðandi brennistein í eldsneyti.

Gerð: Önnur gasolía

Færibreyta Mæliein.	Markgildi ⁽¹⁾		Prófun		Markgildi loftgæða	
	Lágmark	Hámark	Aðferð	Útgáfud.	Lágmark	Hámark
Brennisteinn % m/m	–	0,2%	EN-ISO 14596 EN 24260 ISO 8754	1998 1987 1992	–	0,1% ⁽²⁾

(1) Sjá skýringu (2) í I. viðauka.

(2) Sbr. 3. mgr. 4. gr. í reglugerð þessari.

Reglugerð

nr. 806/2004 um takmörkun á krómi í sementi.

Markmið.

1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að koma í veg fyrir heilsuskaða af völdum króms í sementi.

Gildissvið.

2. gr.

Reglugerð þessi gildir um framleiðslu, innflutning og notkun sements sem inniheldur sexgilt króm (króm (VI)).

Skilgreiningar.

3. gr.

Með markaðssetningu er í reglugerð þessari átt við dreifingu eða sölu efna og efnavöru.

Með sementi er í reglugerð þessari átt við portlandsement, hraðsement, blöndusement og hvers konar innflutt sement og óhörðnuð sementsbundin efni.

Takmarkanir.

4. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, markaðssetja eða nota sement og vörur sem innihalda sement ef innihald uppleysanlegs sexgilds króms í vatnsblönduðu sementi er meira en 0,0002%, miðað við heildarþurrvignt sementsins.

Undanþágur.

5. gr.

Ákvæði 4. gr. á ekki við um markaðssetningu og notkun sements í lokuðum og sjálfvirkum ferlum þar sem sement og vörur með sementi eru eingöngu meðhöndlaðar í vélum og enginn möguleiki er á snertingu við húð manna.

Merkingar.

6. gr.

Þegar afoxunarmiðlar eru notaðir í sement skulu umbúðir merktar með læsilegum og óafmáanlegum merkingum um þökkunardag, geymsluskilyrði og hve langan tíma varan má geymast svo sexgilt króm haldist innan þeirra marka sem sett eru í 4. gr.

Um merkingu sements sem notað er skv. 5. gr. gilda sérákvæði um merkingar sements og sementsblandna í reglugerð um flokkun, merkingu og meðferð eiturefna og hættulegra efna og vörutegunda, sem innihalda slík efni.

Eftirlit.

7. gr.

Heilbrigðisnefndir sveitarfélaga, undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, hafa eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

Vinnueftirlit ríkisins hefur eftirlit með merkingum, notkun, geymslu og flutningi efna og efnavöru á vinnustöðum, sbr. lög nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

Viðurlög.

8. gr.

Um brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt 26. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni.

Gildistaka.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 18. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, ásamt síðari breytingum.

Reglugerð þessi er sett með hliðsjón af ákvæðum tilskipunar 2003/53/EB um 26. breytingu á tilskipun varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna hættulegra efna og efnablanda (nónýlfenól, nónýlfenóletoxýlat og sement), sem vísað er til í 4. tl., XV. kafla, II. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 173/2003, þann 6. desember 2003.

Reglugerðin öðlast gildi 17. janúar 2005.¹⁾

1) Reglugerðin var gefin út 11. október og tók gildi 17. jan

Reglugerð

nr. 935/2004 um innflutning gæludýra og hundasæðis, sbr.
reglugerð nr. 817/2005 um breyting á henni.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Tilgangur.

Markmið reglugerðar þessarar er að tryggja heilbrigði dýra og manna með því að fyrirbyggja að smitsjúkdómar berist til landsins við innflutning á gæludýrum og hundasæði.

2. gr.

Orðskýringar.

Í reglugerð þessari hafa eftirtalin orð og orðasambönd merkingu sem hér segir:

- a) *Innflutningsleyfi*, leyfi til innflutnings á gæludýri eða hundasæði, útgefið af landbúnaðarráðuneytinu.
- b) *Heilbrigðis- og upprunavottorð*, eyðublað útgefið af yfirdýralækni sem dýralæknir í útflutningslandi notar til að staðfesta heilbrigði og uppruna viðkomandi gæludýrs eða hundasæðis.
- c) *Gæludýr* eru hundar, kettir, skrautfiskar, vatnadýr, nagdýr, kanínur og búrfuglar.
- d) *Lönd án hundaæðis*, lönd sem eru skilgreind sem slík af WHO (World Health Organisation) á hverjum tíma.
- e) *Lönd með hundaæði*, lönd sem eru skilgreind sem slík af WHO (World Health Organisation) á hverjum tíma.
- f) *Einangrunarstöð* er aðstaða viðurkennd af yfirdýralækni, þar sem hundar og kettir eru vistaðir meðan rannsakað er hvort dýrin eru haldin smitsjúkdómi.
- g) *Sóttkví* er aðstaða, viðurkennd af yfirdýralækni, til einangrunar fiska, vatnadýra, nagdýra, kanína og búrfugla sem uppfyllir skilyrði reglugerðar um einangrunarstöðvar og sóttkvíar fyrir gæludýr og þar sem dýr eru vistuð meðan rannsakað er hvort þau eru haldin smitsjúkdómi.
- h) *Innflutningsstaður* er flugvöllur sem hefur á að skipa aðstöðu sem uppfyllir skilyrði VII. kafla þessarar reglugerðar og samþykkt hefur verið af yfirdýralækni.
- i) *Sóttvarnaraðstaða* er aðstaða fyrir dýr á innflutningsstað.
- j) *Héraðsdýralæknir* er starfsmaður yfirdýralæknis sem skipaður hefur verið til starfsins eftir ákvæðum reglugerðar um embætti yfirdýralæknis nr. 782/1999.

3. gr.

Innflutningur / innflutningsleyfi.

Innflutningur á gæludýrum og hundasæði er óheimill nema að fengnu leyfi landbúnaðarráðherra og uppfylltum skilyrðum reglugerðar þessarar.

Innflytjandi skal sækja um innflutningsleyfi til landbúnaðarráðuneytisins á þar til gerðu umsóknareyðublaði.

Innflytjandi skuldbindur sig og staðfestir með undirskrift sinni á umsóknareyðublað að hlíta í hvívetna öllum þeim fyrirmælum sem landbúnaðarráðherra og yfirdýralæknir setja sem skilyrði til innflutnings og einangrunar.

Innflutningsleyfi fiska og vatnadýra eru háð samþykki fisksjúkdómanefndar, skv. 80. gr. laga nr. 76/1970, um lax og silungsveiði, ásamt síðari breytingum.

Innflutningsleyfi gildir í allt að eitt ári frá útgáfudegi.

4. gr.

Kostnaður við innflutning, öflun vottorða, sýnatökur, eftirlit o.fl.

Innflytjandi skal sjá til þess að þau vottorð sem krafist er fylgi dýrinu/hundasæðinu við innflutning og ber hann allan kostnað af sóttvarnaráðstöfunum og öflun vottorða, þ.m.t. nauðsynlegum sýnatökum, eftirliti og rannsóknum sem yfirdýralæknir telur nauðsynlegar.

5. gr.

Heilbrigðis- og upprunavottorð og önnur vottorð vegna innflutnings.

Öllum gæludýrum og hundasæði sem heimilað hefur verið að flytja til landsins skal fylgja heilbrigðis- og upprunavottorð.

Yfirdýralæknir gefur út eyðublöð fyrir heilbrigðis- og upprunavottorð sem nota skal við innflutninginn.

Vottorðið skal vera rétt útfyllt og skal sá dýralæknir, sem útfyllir það og staðfestir með undirritun sinni, hafa starfsleyfi í útflutningslandinu. Vottorðið gildir í 10 daga frá útgáfudegi.

Auk heilbrigðis- og upprunavottorðs, skal gæludýrum og hundasæði sem heimilað hefur verið að flytja til landsins, fylgja eftirtalin vottorð, þar sem við á:

- i) Staðfesting rannsóknarstofu á niðurstöðum blóðrannsóknar á hundasæðismótefnum, skv. 11. og 14. gr.
- ii) Niðurstöður skapgerðarmats, skv. 12. og 15. gr.

6. gr.

Umsögn yfirdýralæknis.

Að minnsta kosti 5 sólarhringum fyrir áætlaðan komudag dýrs eða hundasæðis til landsins skal innflytjandi senda yfirdýralækni, með símbréfi, til umsagnar og samþykktar öll tilskilin vottorð, skv. 5. gr.

Yfirdýralæknir tilkynnir innflytjanda, héraðsdýralækni og viðkomandi einangrunarstöð, ef við á, umsögn sína að minnsta kosti þremur virkum dögum fyrir áætlaðan komudag.

7. gr.

Innflutningsstaður.

Einungis er heimilt að flytja inn gæludýr og hundasæði til Íslands um innflutningsstað eins og hann er skilgreindur í reglugerð þessari. Yfirdýralæknir skal taka út og samþykkja sóttvarnarástöðu á innflutningsstað áður en heimilt er að flytja gæludýr og hundasæði til landsins um innflutningsstaðinn.

Innflutningur á gæludýrum og hundasæði með skipum er óheimill.

Yfirdýralæknir setur reglur um gerð flutningsbúra fyrir gæludýr.

8. gr.

Eftirlit á innflutningsstað.

Héraðsdýralæknir skoðar öll dýr við komuna til landsins á innflutningsstað og sannreynir að þau sýni ekki einkenni smitsjúkdóms, hafi innflutningsleyfi og jákvæða umsögn

yfirdýralæknis og að frumrit allra tilskilinna vottorða fylgi. Sama gildir um hundasæði eftir því sem við á.

9. gr.

Brottfall innflutningsleyfis.

Komi í ljós að skilyrðum reglugerðar þessarar sé ekki framfylgt í hvívetna fellur innflutningsleyfið samstundis úr gildi og verður dýrið/hundasæðið sent úr landi til sama lands og það kom frá, sé þess kostur, en dýrið aflífað ella og hræinu/hundasæðinu eytt, bótalaust og á kostnað eiganda.

II. KAFLI

Innflutningur hunda og katta.

10. gr.

Einangrun.

Eftir að innflytjandi hefur fengið innflutningsleyfi, sbr. 3. gr., skal hann sjálfur panta rými fyrir dýrið í einangrunarstöð. Þegar dagsetning innflutnings liggur fyrir skal innflytjandi leggja fram staðfestingu frá viðkomandi einangrunarstöð til yfirdýralæknis. Hunda og ketti sem heimilað hefur verið að flytja til landsins og uppfylla skilyrði I. kafla reglugerðar þessarar, skal við komuna til landsins flytja rakleiðis í einangrunarstöð þar sem dýrin skulu dvelja í 4 vikur.

Í einangrunarstöð skal taka sýni til rannsókna á smitsjúkdómum skv. fyrirmælum yfirdýralæknis hverju sinni.

11. gr.

Heilbrigðis- og upprunavottorð hunda og katta.

Eftirfarandi skal staðfest í heilbrigðis- og upprunavottorði, sbr. 5. gr.:

- 1) Útflutningsland.
- 2) Hundategund/kattategund.
- 3) *Eigandi/umboðsmaður/innflytjandi*: Nafn, kennitala, heimili og símanúmer, auk faxnúmers og netfangs ef við á.
- 4) *Örmerking*: Merkja skal dýrið með örmerki sem uppfyllir FECAVA- eða ISO staðla áður en það er heilbrigðissskoðað, bóluset, sýni tekin eða það meðhöndlað. Merkja má dýrið með öðru örmerki ef eigandi leggur til lesara.
- 5) *Fæðingardagur*: Dýrið skal vera að minnsta kosti fimm mánaða gamalt við komu til landsins.
- 6) Nafn dýrs.
- 7) Smitsjúkdómar:
 - a) *Heilbrigðissskoðun*: Við heilbrigðissskoðun á síðustu 10 dögum fyrir innflutning má dýrið ekki hafa sýnt nein einkenni smitsjúkdóms.
 - b) *Bólusetningar*:
 - i) *Bólusetning gegn hundaæði (rabies) – hundar og kettir*:
Á síðustu 365 dögum fyrir innflutning skal bólusetja hunda og ketti sem koma frá landi með hundaæði, sbr. e-lið 2. gr., með deyddu bóluefni gegn hundaæði. Dýrin skulu vera að minnsta kosti 12 vikna gömul við fyrstu bólusetningu. Mæla skal magn mótetnis í blóði í fyrsta lagi 30 dögum eftir bólusetningu og skal það vera að minnsta kosti 0,5 a.e./ml. Sé það lægra er óheimilt að flytja dýrið til landsins. Mælingarnar skulu framkvæmdar á viðurkenndri

rannsóknarstofu á EES-svæðinu eða í Bandaríkjunum.

Óheimilt er að flytja hunda og ketti til landsins fyrr en 120 dagar eru liðnir frá því þeir voru fyrst bólusettil gegn hundaæði. Sé um endurbólusetningu að ræða og hafi mótefni mælt að minnsta kosti 0,5 a.e./ml er heimilt að flytja dýrið inn 30 dögum eftir síðustu endurbólusetningu.

- ii) Bólusetning gegn leptospírósu (leptospirosis) – hundar:

Á síðustu 180 dögum fyrir innflutning skal bólusetja hunda gegn leptospírósu.

Hundar skulu fullbólusettil gegn leptospírósu. Fylgja skal fyrirmælum framleiðanda viðkomandi bóluefnis varðandi grunn- og endurbólusetningar.

Óheimilt er að flytja hunda til landsins fyrr en 30 dagar eru liðnir frá því þeir voru síðast bólusettil gegn leptospírósu.

- iii) Bólusetning gegn hundafári (canine distemper) – hundar:

Á síðustu 730 dögum fyrir innflutning skal bólusetja hunda gegn hundafári.

Hundar skulu fullbólusettil gegn hundafári. Fylgja skal fyrirmælum framleiðanda viðkomandi bóluefnis varðandi grunn- og endurbólusetningar.

Óheimilt er að flytja hunda til landsins fyrr en 30 dagar eru liðnir frá því þeir voru síðast bólusettil gegn hundafári.

- iv) Aðrar bólusetningar – hundar:

Á síðustu 365 dögum fyrir innflutning skal bólusetja hunda gegn eftirtöldum tveimur sjúkdómum:

(1) smitandi lifrabólgu (hepatitis contagiosa canis)

(2) smáveirusótt (parvovirus).

Hundar skulu fullbólusettil gegn lifrabólgu og smáveirusótt. Fylgja skal fyrirmælum framleiðanda viðkomandi bóluefnis varðandi grunn- og endurbólusetningar.

Óheimilt er að flytja hunda til landsins fyrr en 30 dagar eru liðnir frá því þeir voru síðast bólusettil gegn smitandi lifrabólgu og smáveirusótt.

- v) Aðrar bólusetningar – kettir:

Á síðustu 365 dögum fyrir innflutning skal bólusetja ketti gegn eftirtöldum þremur sjúkdómum:

(1) kattafári (feline panleukopenia)

(2) kattaflensu (rhinotracheitis)

(3) kattakvefi (Feline calicivirus).

Kettir skulu fullbólusettil gegn kattafári/kattaflensu/kattakvefi. Fylgja skal fyrirmælum framleiðanda viðkomandi bóluefnis varðandi grunn- og endurbólusetningar.

Óheimilt er að flytja ketti til landsins, fyrr en 30 dagar eru liðnir frá því þeir voru síðast bólusettil gegn kattafári, kattaflensu og kattakvefi.

- c) Rannsóknir:

- i) Blóðrannsókn vegna brúsellósu (brucellosis) – hundar:

Á síðustu 30 dögum fyrir innflutning skal taka blóðsýni til rannsókna á *Brucella canis*.

Sé sýnið jákvætt er óheimilt að flytja dýrið til landsins.

- ii) Blóðrannsókn vegna kattaalnæmis (Feline immunodeficiency virus) – kettir:

Á síðustu 30 dögum fyrir innflutning skal taka blóðsýni til rannsókna á

kattaalnæmi.

Sé sýnið jákvætt er óheimilt að flytja dýrið til landsins.

- iii) Blóðrannsókn vegna kattahvítblæðis (Feline leukemia virus) – kettir:

Á síðustu 30 dögum fyrir innflutning skal taka blóðsýni til rannsókna á kattahvítblæði.

Sé sýnið jákvætt er óheimilt að flytja dýrið til landsins.

- iv) Rannsókn vegna salmonellu - hundar og kettir:

Á síðustu 30 dögum fyrir innflutning skal taka saursýni til rannsókna á *Salmonella*-sýklum.

Sé sýnið jákvætt er óheimilt að flytja dýrið til landsins, nema áhættan við innflutning sé ásættanleg að mati yfirdýralæknis.

- d) Meðhöndlun.

- i) Meðhöndlun gegn bandormum:

Á síðustu 10 dögum fyrir innflutning skal meðhöndla hunda og ketti gegn bandormum (*Echinococcus multilocularis*, *Echinococcus granulosus*).

- ii) Meðhöndlun gegn útvortis sníkjudýrum:

Á síðustu 10 dögum fyrir innflutning skal meðhöndla hunda og ketti gegn sníkjudýrum.

12. gr.

Skapgerðarmat.

Yfirdýralæknir metur í hverju tilfelli fyrir sig hvort krefjast skuli sérstaks skapgerðarmats á hundi sem sótt er um leyfi til að flytja inn. Hann skal taka mið af því sem vitað er um eðli viðkomandi hundategundar og leita álits sérfræðinga eftir þörfum.

Yfirdýralæknir setur nánari reglur um framkvæmd skapgerðarmats.

13. gr.

Óheimill innflutningur.

Óheimilt er að flytja til landsins:

- a) Hvolpafullar tíkur.
- b) Kettlingafullar læður.
- c) Tíkur með hvolpa á spena.
- d) Læður með kettlinga á spena.
- e) Dýr sem hafa undirgengist aðgerðir fyrir innflutning og þarfnast eftirlits eða eftirmeðferðar af nokkru tagi.
- f) Hunda og sæði hunda af eftirfarandi tegundum, svo og blendinga af þeim:
 1. Pit Bull Terrier/Staffordshire Bull Terrier.
 2. Fila Brasileiro.
 3. Toso Inu.
 4. Dogo Argentino.
 5. Aðrar hundategundir eða blendinga, skv. ákvörðun landbúnaðarráðherra í hverju tilfelli, að fenginni rökstuddri umsögn yfirdýralæknis.
- g) Blendinga af úlfum og hundum, svo og sæði blendinga af úlfum og hundum.

Komi í ljós við komu dýrs til landsins að ákvæði a-g liðar eigi við um dýr sem komið er á innflutningsstað skal fara eftir ákvæðum 9. gr. þessarar reglugerðar.

III. KAFLI

Innflutningur hundasæðis.

14. gr.

Heilbrigðis- og upprunavottorð sæðisgjafa.

Innflutningur á djúpfrystu hundasæði í þar til gerðum stráum er heimill að uppfylltum neðangreindum skilyrðum. Óheimilt er að flytja til landsins ófrosið hundasæði.

Um komu hundasæðis til landsins og eftirlit á innflutningsstað fer eftir ákvæðum 6. - 8. gr. reglugerðar þessarar.

Eftirfarandi skal staðfest í heilbrigðis- og upprunavottorði, sbr. 5. gr.:

- 1) Útflutningsland.
- 2) *Innflytjandi*: Nafn, kennitala, heimili og símanúmer innflytjanda, auk faxnumers og netfangs ef við á.
- 3) *Eigandi sæðisgjafa eða umboðsmaður*: Nafn, kennitala, heimili og símanúmer eiganda, auk faxnumers og netfangs ef við á.
- 4) *Örmerking*: Sæðisgjafi skal vera örmerktur áður en sæðistaka, bólusetningar og blóðpróf fara fram.
- 5) Nafn, tegund og fæðingardagur sæðisgjafa.
- 6) Dagsetning sæðistöku.
- 7) Dýralæknir sem undirritar vottorðið skal hafa tekið sæðið eða verið viðstaddur töku þess.
- 8) Smitsjúkdómar:
 - a) *Heilbrigðisskoðun*: Við heilbrigðisskoðun við sæðistöku skal sæðisgjafi ekki hafa sýnt nein einkenni smitsjúkdóms.
 - b) Bólusetningar:
 - i) Bólusetning gegn hundaæði (rabies):

Komi sæðið frá landi með hundaæði, sbr. e-lið 2. gr., skal sæðisgjafi bólusettur með deyddu bóluefni á síðustu 365 dögum fyrir sæðistöku, og hafa verið að minnsta kosti 12 vikna gamall við bólusetningu.

Mæla skal magn mótefnis í blóði í fyrsta lagi 30 dögum eftir bólusetningu og skal það vera að minnsta kosti 0,5 a.e./ml. Mælingarnar skulu framkvæmdar á viðurkenndri rannsóknarstofu á EES-svæðinu eða í Bandaríkjunum.

Óheimilt er að flytja til landsins sæði úr hundi, sem tekið hefur verið innan 120 daga frá því hann var fyrst bólusettur gegn hundaæði. Sé um endurbólusetningu að ræða og hafi mótefni mælst að minnsta kosti 0,5 a.e./ml, er heimilt að flytja til landsins sæði úr hundi, sem tekið er 30 dögum eftir síðustu endurbólusetningu.
 - ii) Bólusetning gegn leptospírósu (leptospirosis):

Á síðustu 180 dögum fyrir sæðistöku skal bólusetja sæðisgjafa gegn leptospírósu.

Hundurinn skal fullbólusettur gegn leptospírósu. Fylgja skal fyrirmælum framleiðanda viðkomandi bóluefnis varðandi grunn- og endurbólusetningar.

Óheimilt er að flytja til landsins sæði úr hundi, sem tekið hefur verið innan 30 daga frá því hann var síðast bólusettur gegn leptospírósu.
 - iii) Bólusetning gegn hundafári (canine distemper):

Á síðustu 730 dögum fyrir sæðistöku skal bólusetja sæðisgjafa gegn hundafári.

Hundurinn skal fullbólusettur gegn hundafári. Fylgja skal fyrirmælum

framleiðanda viðkomandi bóluefnis varðandi grunn- og endurbólusetningar. Óheimilt er að flytja til landsins sæði úr hundi, sem tekið hefur verið innan 30 daga frá því hann var síðast bólusettur gegn hundafári.

iv) Aðrar bólusetningar:

Á síðustu 365 dögum fyrir sæðistöku skal bólusetja sæðisgjafa með deyddu bóluefni gegn eftirtöldum tveimur sjúkdómum:

- (1) smitandi lifrabólgu (hepatitis contagiosa canis)
- (2) smáveirusótt (parvovirus).

Hundurinn skal fullbólusettur gegn smitandi lifrabólgu og smáveirusótt. Fylgja skal fyrirmælum framleiðanda viðkomandi bóluefnis varðandi grunn- og endurbólusetningar.

Óheimilt er að flytja til landsins sæði úr hundi, sem tekið hefur verið innan 30 daga frá því hann var síðast bólusettur gegn smitandi lifrabólgu og smáveirusótt.

c) Rannsóknir:

Blóðrannsókn vegna brúsellósu (Brucellosis):

Á síðustu 30 dögum fyrir sæðistöku skal taka blóðsýni til rannsókna á *Brucella canis*.

Sé sýnið jákvætt er óheimilt að flytja sæði úr hundinum til landsins.

d) Náttúruleg pörun:

Óheimilt er að nota sæðisgjafa í náttúrulega pörun frá því blóðpróf voru tekin og fram að sæðistöku.

15. gr.

Skapgerðarmat sæðisgjafa.

Yfirdýralæknir metur í hverju tilfelli fyrir sig hvort krefjast skuli sérstaks skapgerðarmats á sæðisgjafa sem sótt er um leyfi til að flytja inn sæði úr. Hann skal taka mið af því sem vitað er um eðli viðkomandi hundategundar og leita álits sérfræðinga eftir þörfum. Yfirdýralæknir setur nánari reglur um framkvæmd skapgerðarmats.

16. gr.

Geymsla og merking sæðis.

Sæði skal geymt í innsigliðum höggþéttum umbúðum sem merkt er númeri örmerkis sæðisgjafa, nafni hans og uppruna.

17. gr.

Sæðing með innfluttu sæði og tilkynningarskylda.

Einungis dýralæknum með starfsleyfi á Íslandi er heimilt að sæða tíkur með innfluttu sæði. Tíkur sem sæddar hafa verið með innfluttu sæði er óheimilt að para á sama gangmáli.

Dýralæknar skulu halda skrá yfir sæðingar með innfluttu hundasæði. Láti tik eða veikist eftir sæðingu eða á meðgöngu skal eigandi tilkynna það viðkomandi héraðsdýralækni. Fóstur og fylgjur eftir fósturlát skal varðveita og þeim komið til héraðsdýralæknis til rannsóknar.

IV. KAFLI

Innflutningur skrautfiska og vatnadýra.

18. gr.

Heilbrigðis- og upprunavottorð.

Eftirfarandi skal staðfest í heilbrigðis- og upprunavottorði sbr. 5. gr.:

- a) Útflutningsland skrautfiskanna/vatnadýranna.
- b) *Eigandi/innflytjandi skrautfiskanna/vatnadýranna*: Nafn, kennitala, heimili og símanúmer eiganda, auk faxnúmers og netfangs ef við á.
- c) Fiskegund/dýrategund.
- d) *Smitsjúkdómar*: Fiskarnir/vatnadýrin skulu ekki hafa nein einkenni smitsjúkdóms sem borist getur í nytjafisk.

19. gr.

Einangrun.

Skrautfiskum og vatnadýrum sem heimilað hefur verið að flytja til landsins skal haldið í einangrun frá öðrum fiskum og vatnadýrum fyrstu fjórar vikurnar eftir innflutning, sjá nánar um sóttkví í reglugerð um einangrunarstöðvar og sóttkvíar fyrir gæludýr.

V. KAFLI

Innflutningur nagdýra og kanína.

20. gr.

Heilbrigðis- og upprunavottorð.

Eftirfarandi skal staðfest í heilbrigðis- og upprunavottorði fyrir nagdýr og kanínur sbr. 5.

gr.:

- a) Útflutningsland nagdýrs eða kanínu.
- b) *Eigandi/innflytjandi*: Nafn, kennitala, heimili og símanúmer eiganda, auk faxnúmers eða netfangs ef við á.
- c) Dýrategund.
- d) *Smitsjúkdómar*: Dýrið skal ekki hafa nein einkenni smitsjúkdóms.
- e) *Salmonella*: Á síðustu þremur vikunum fyrir innflutning skal taka saursýni til rannsókna á salmonellu. Reynist sýnið jákvætt er óheimilt að flytja dýrið til landsins, nema áhættan við innflutninginn sé ásættanleg að mati yfirdýralæknis.

21. gr.

Einangrun.

Nagdýrum og kanínum sem heimilað hefur verið að flytja til landsins skal haldið í einangrun fyrstu fjórar vikurnar eftir innflutning, sjá nánar um sóttkví í reglugerð um einangrunarstöðvar og sóttkvíar fyrir gæludýr.

VI. KAFLI

Innflutningur búrfugla.

22. gr.

Heilbrigðis- og upprunavottorð.

Eftirfarandi skal staðfest í heilbrigðis- og upprunavottorði, sbr. 5. gr.:

- a) Útflutningsland búrfugls.
- b) *Eigandi/innflytjandi búrfugls*: Nafn, kennitala, heimili og símanúmer eiganda, auk faxnúmers og netfangs ef við á.
- c) Fuglategund.
- d) *Smitsjúkdómar*: Búrfuglinn skal ekki hafa nein einkenni smitsjúkdóms.
- e) *Salmonella*: Á síðustu þremur vikunum fyrir innflutning skal taka saursýni til rannsókna

á salmonellu. Reynist sýnið jákvætt er óheimilt að flytja búrfuglinn til landsins, nema áhættan við innflutninginn sé ásættanleg að mati yfirdýralæknis.

- f) *Paramyxoviridae*: Á síðustu þremur vikunum fyrir innflutning skal taka blóðsýni til rannsókna á mótefnum gegn paramyxoveirum (Newcastle disease). Reynist sýnið jákvætt er innflutningur óheimill.
- [g) *Orthomyxoviridae*: Á síðustu þremur vikum fyrir innflutning skal taka blóðsýni til rannsókna á mótefnum gegn orthomyxoveirum (Avian influenza H5 og H7).]¹⁾

1) *Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 817/2005.*

23. gr.

Einangrun.

Búrfuglum sem heimilað hefur verið að flytja til landsins skal haldið í einangrun fyrstu fjórar vikurnar eftir innflutning, sjá nánar um sóttkví í reglugerð um einangrunarstöðvar og sóttkvíar fyrir gæludýr.

VII. KAFLI

Aðstaða fyrir dýr á innflutningsstað.

24. gr.

Aðbúnaður.

Á innflutningsstað skal vera sóttvarnaraðstaða til að vista dýr í stuttan tíma við komu þeirra til landsins og þegar um millilendingu er að ræða. Í sóttvarnaraðstöðu skulu vera eitt eða fleiri herbergi, þannig útbúin að dýr geti ekki sloppið út úr þeim. Í því skyni skal vera forstofa framan við hvert herbergi. Bæði dyr inn í forstofuna og í herbergið skulu vera sjálflokandi. Herbergin skulu merkt greinilega þannig að fram komi að um sóttvarnaraðstöðu sé að ræða og að óviðkomandi sé óheimill aðgangur. Yfirborð veggja og gólfs herbergjanna skal vera auðvelt að þrifa en gólf má ekki vera hált. Herbergin skulu vera vel loftræst og skulu dýr hafa aðgang að hreinu vatni. Í hverri forstofu skal vera handlaug, handsápa og pappírspurrkur.

25. gr.

Ábyrgð og verklag.

Ávallt skal skipa einn ábyrgðarmann fyrir sóttvarnaraðstöðu og skal ætíð vera hægt að ná í hann í síma. Tilkynna ber nafn og símanúmer hans til héraðsdýralæknis. Ábyrgðarmaður skal sjá til þess að starfsmaður sé ávallt í aðstöðunni þegar dýr eru vistuð þar.

Dýr skulu flutt rakleiðis í sóttvarnaraðstöðu við komu til landsins, þar sem tollverðir og héraðsdýralæknir skoða dýrið og innflutningsleyfi þess. Ábyrgðarmaður skal tryggja að dýr séu vistuð í sóttvarnaraðstöðu við komu til landsins, þar til þau eru sótt af flutningsaðila sem uppfyllir skilyrði reglugerðar um einangrunarstöðvar.

Dýrum má ekki hleypa út úr búrum sínum fyrr en þau eru komin inn í herbergi í sóttvarnaraðstöðu.

26. gr.

Aðgangur.

Ábyrgðarmaður skal tryggja að aðeins eftirtöldum aðilum sé leyfður aðgangur að sóttvarnaraðstöðu:

- starfsfólki sóttvarnarstöðvarinnar
- flutningsaðilum

- héraðsdýralækni
- aðilum á vegum yfirvalda svo sem starfsmönnum tollgæslu.

Aðrir aðilar en taldir eru upp hér að ofan þurfa sérstakt skriflegt leyfi héraðsdýralæknis til að fá aðgang að sóttvarnaraðstöðu.

27. gr.

Skráning og fræðsla.

Ábyrgðarmaður skal sjá til þess að allir skrifi nafn sitt, dagsetningu og tíma í hvert sinn sem þeir fara inn og út úr sóttvarnaraðstöðu. Sé viðkomandi ekki starfsmaður, skal hann gefa upp kennitölu sína. Skráningarnar skulu geymdar í 6 mánuði. Ábyrgðarmaður skal sjá til þess að allt starfsfólk fái fræðslu um afleiðingar hundaæðis og varnir gegn smiti. Starfsfólk skal einnig uppfært um þær reglur sem gilda ef hundur strýkur úr einangrun og ef óviðkomandi fólk fer inn í sóttvarnaraðstöðu.

28. gr.

Tilkynningarskylda.

Ábyrgðaraðili skal tilkynna héraðsdýralækni um bit og klór dýra í sóttvarnaraðstöðu og tryggja að sá sem er bitinn eða klóraður fái lækniástoð.

Týnist dýr eða strjúki skal ábyrgðaraðili gera héraðsdýralækni viðvart, án tafar.

29. gr.

Hreinlæti.

Ábyrgðaraðili skal tryggja að allt starfsfólk klæðist hlífðarfatnaði þegar það er inni í sóttvarnaraðstöðu. Hlífðarfatnaðurinn skal skilinn eftir í forstofu herbergjanna og ávallt skal fyllsta hreinlætis gætt.

Sóttvarnaraðstöðu skal ávallt haldið hreinni og snyrtilegri. Aðstaðan skal þrífín og sótthreinsuð strax eftir að dýr hafa verið sótt, sem og öll tæki og tól sem notuð hafa verið. Búr sem dýrin koma í skulu geymd inni í herbergjunum á meðan dýrin eru vistuð þar.

30. gr.

Meðferð úrgangs.

Allur úrgangur skal meðhöndlaður samkvæmt ákvæðum reglugerðar um úrgang nr. 805/1999.

31. gr.

Afhending dýra.

Hafi dýrin verið flutt inn á löglegan hátt er heimilt að afhenda þau til flutningsaðila sem leyfi hefur til flutnings dýra á einangrunarstöð, sbr. ákvæði reglugerðar um einangrunarstöðvar.

Hafi dýr verið flutt inn á ólöglegan hátt skal yfirdýralækni gert viðvart og með málið farið samkvæmt ákvæðum laga um innflutning dýra nr. 54/1990, ásamt síðari breytingum.

32. gr.

Samgangur dýra.

Ábyrgðarmaður skal tryggja að dýr sem vistað er í sóttvarnaraðstöðu komist ekki í snertingu við önnur dýr, að undanskildum þeim sem það var flutt með til landsins sé því að skipta.

VIII. KAFLI

Gildistaka o.fl.

33. gr.

Framlenging einangrunar.

Ef upp koma grunsemdir um að dýr sem dvelur í einangrun sé haldið smitsjúkdómi, er yfirdýralækni heimilt að ákveða að dýr verði vistað lengur en í 4 vikur í einangrunarstöð, sbr. 2. mgr. 10. gr., uns fullljóst er hvort dýrið sé hæft til innflutnings eður ei og ber eigandi dýrsins allan kostnað sem af áframhaldandi einangrun kann að hljóta.

34. gr.

Frávik.

Yfirdýralækni er heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum 6., 11. og 14. gr. reglugerðar þessarar undir sérstökum kringumstæðum, ef fagleg rök mæla með því. Ákvarðanir um slíkar undanþágur skulu tilkynntar til landbúnaðarráðuneytisins eftir því sem ástæða er til.

35. gr.

Gjaldtaka.

Gjaldtaka vegna kostnaðar við vinnu og eftirlit yfirdýralæknis vegna útgáfu vottorða skv. reglugerð þessari, vegna eftirlits héraðsdýralæknis á innflutningsstað og í einangrunarstöð fer eftir gjaldskrá sem landbúnaðarráðuneytið setur.

36. gr.

Refsingar.

Brot á ákvæðum reglugerðarinnar varða sektum nema þyngri refsing liggja við eftir ákvæðum laga. Hinn brotlegi ber allan kostnað vegna brots og getur honum m.a. verið gert að þola bótafast á dýri eða hundasæði sé fargað eða sent úr landi á hans kostnað.

Með mál sem rísa út af brotum á reglugerðinni skal farið að hætti laga um meðferð opinberra mála nr. 19/1991.

37. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með stoð í lögum nr. 54/1990, um innflutning dýra, ásamt síðari breytingum og lögum nr. 66/1998, um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr, ásamt síðari breytingum og öðlast þegar gildi.¹⁾ Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 431/2003 um sama efni. Innflutningsleyfi sem veitt hafa verið skv. eldri reglugerð halda gildi sínu.

1) Reglugerðin var gefin út og tók gildi 24. nóvember 2004.

Reglugerð

nr. 993/2004 um framkvæmd samnings um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu, sbr. reglugerð nr. 5/2005 um breyting á henni.

I. KAFLI

Almenn ákvæði

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem heyra undir samninginn um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra í útrýmingarhættu, sem gerður var í Washington 3. mars 1973 (CITES). Markmið samningsins og reglugerðar þessarar er að vernda tegundir dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu með því að stjórna alþjóðlegum viðskiptum með þær.

2. gr.

Stjórnvöld.

Umhverfisráðuneytið fer með yfirstjórn mála samkvæmt reglugerð þessari. Umhverfisstofnun veitir leyfi, annast eftirlit og aðra framkvæmd reglugerðarinnar. Náttúrufræðistofnun Íslands er umsagnaraðili og vísindalegt stjórnvald varðandi aðrar lífverur en nytjastofna sjávar.

Sjávarútvegsráðuneytið fer með yfirstjórn mála er varðar nytjastofna sjávar.

Tollyfirvöld annast skoðun á eintökum og gögnum sem þeim fylgja við inn- og útflutning, skv. reglugerð þessari.

3. gr.

Skilgreiningar.

Merking orða og orðasambanda í reglugerð þessari er sem hér segir:

Samningurinn: Samningur um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu (CITES), sem gerður var í Washington 3. mars 1973 ásamt breytingum á honum sem gerðar voru í Bonn 22. júní 1979 og viðaukum við hann, ásamt þeim fyrirvörum sem Ísland hefur gert við samninginn.

Endurútflutningur: Útflutningur á sérhverju eintaki sem áður hefur verið flutt inn.

Aðflutningur úr sjó: Innflutningur á eintaki af sérhverri tegund sem tekin hefur verið úr sjó utan lögsögu ríkja.

Persónubundnar eigur eða heimilismunir: Eintök, hlutar og afurðir af þeim tegundum samningsins sem eru í eigu einstaklings sem eru eða er ætlað að vera hluti af venjulegum munum hans og eigum sbr. eftirfarandi;

- a. er eign eða borið af einstaklingi án viðskiptalegs tilgangs;
- b. aflað hefur verið á löglegan hátt;
- c. er þegar innflutningur, útflutningur eða endurútflutningur á sér stað;
 - i. borið á eða af viðkomandi einstaklingi eða er í farangri hans;
 - ii. hluti af búslóð viðkomandi einstaklings.

Tegund: Tegund, undirtegund eða landfræðilega aðskilið afbrigði hennar.

Tegund samningsins: Tegund, undirtegund eða landfræðilega aðskilið afbrigði tegundar sem tilgreind er á I.-III. viðauka samningsins.

Eintak: Sérhvert dýr eða planta, hvort sem er lifandi eða dauð og hlutar eða afurðir þeirra;

- i. Fyrir dýrategundir sem tilgreindar eru í I. og II. viðauka; sérhver auðþekkjanlegur hluti dýrsins, afleiða hans eða afurð. Fyrir dýrategundir sem tilgreindar eru í III. viðauka; sérhver auðþekkjanlegur hluti dýrsins sem tilgreindur er í III. viðauka, afleiða hans eða afurð; og
- ii. Fyrir plöntutegundir sem tilgreindar eru í I. og II. viðauka; sérhver auðþekkjanlegur hluti plöntunnar, afleiða hans eða afurð. Fyrir plöntutegundir sem tilgreindar eru í III. viðauka; sérhver auðþekkjanlegur hluti plöntunnar sem tilgreindur er í III. viðauka, afleiða hans eða afurð.

Leyfisveitandi: Umhverfisstofnun.

Viðskipti: Innflutningur, útflutningur, endurútflutningur og aðflutningur úr sjó á tegundum sem eru á I.-III. viðauka samningsins.

Umsagnaraðili: Er eftir því sem við á Náttúrufræðistofnun Íslands eða Hafrannsóknastofnunin.

Visindalegt stjórnvald: Visindastofnun sem tilgreind hefur verið til skrifstofu samningsins sbr. 9. gr. hans og er bær til þess að veita umsógn um innflutnings-, útflutnings-, og endurútflutningsleyfi, vottorð vegna aðflutnings úr sjó, og visindalega ráðgjöf varðandi greiningu eintaks, verndarstöðu þess, aðstæður fyrir lifandi eintak á ákvörðunarstað og önnur atriði sem verslun með eintakið getur haft áhrif á. Þær íslensku stofnanir sem tilkynntar hafa verið til skrifstofu samningsins í þessu skyni eru Náttúrufræðistofnun Íslands og Hafrannsóknastofnunin.

4. gr.

Leyfi og vottorð.

Innflutningur, útflutningur, endurútflutningur og aðflutningur úr sjó á eintökum þeirra tegunda sem reglugerð þessi nær til, sbr. I.-III. viðauka, er háður leyfi eða vottorði eftir því sem nánar greinir í köflum II-IV. Inn- eða útflytjandi skal leggja fram með umsókn um inn- eða útflutningsleyfi upplýsingar, sbr. fylgiskjal B.

Innflutnings-, útflutnings-, og endurútflutningsleyfi og vottorð um aðflutning úr sjó skulu gefin út í samræmi við reglur samningsins. Leyfi og vottorð samkvæmt reglugerð þessari skulu bera heiti samningsins, nafn og stimpil leyfisveitanda og sérstakt eftirlitsnúmer auk þess sem þau skulu innihalda upplýsingar sbr. fylgiskjal B. Leyfi til innflutnings, útflutnings og endurútflutnings gildir í sex mánuði frá útgáfudegi, en vottorð um aðflutning úr sjó gilda í eitt ár frá útgáfudegi.

Hvert afrit leyfis eða vottorðs skal vera greinilega merkt sem afrit og ekkert slíkt afrit má nota í stað frumrits, nema að því marki sem staðfest áritun á því segir til um.

Sérstakt leyfi eða vottorð þarf fyrir hverja sendingu eintaka, nema í þeim tilfellum sem falla undir 13. grein.

Leyfisveitandi skal ógilda og varðveita frumrit útflutningsleyfis eða endurútflutningsleyfis og samsvarandi innflutningsleyfi sem framvísað er vegna innflutnings.

Þar sem við á og mögulegt er leyfisveitanda heimilt að festa merki á sérhvert eintak til auðkenningar. Merkið skal vera óafmáanlegt s.s. blýinnsigli og örmerki og hannað þannig að það fyrirbyggi að svo miklu leyti sem unnt er að óviðkomandi aðilar geti gert eftirlíkingu af því.

Ávallt skal setja leyfi og vottorði þau skilyrði að lifandi einstaklingar sem fluttir eru eða eru í geymslu meðan á milliflutningi eða umfermingu stendur, skuli undirbúa, flytja og annast á þann hátt að sem minnst hættu sé á meiðslum, heilsutjóni eða illri meðferð sbr. reglur alþjóða flugmálasamtakanna IATA, um flutning á lifandi dýrum (Life animals regulation).

Tekið skal gjald fyrir útgáfu leyfa á grundvelli þessarar reglugerðar í samræmi við gjaldskrá sem birt skal í B-deild Stjórnartíðinda og skal gjaldið miðast við þann kostnað sem hlýst af meðferð, afgreiðslu og útgáfu leyfis.

5. gr.

Fyrirvarar.

Fara skal með verslun með tegundir sem skráðar eru á I. viðauka og Ísland hefur gert fyrirvara við, sbr. 23. grein samningsins eða mótmælt sbr. 15. gr. samningsins, sbr. fylgiskjal A, eins og tegund sé skráð á II. viðauka.

Fara skal með verslun með tegundir sem skráðar eru á II. eða III. viðauka og Ísland hefur gert fyrirvara við sbr. 23. gr. samningsins eða mótmælt sbr. 15. gr. samningsins, sbr. fylgiskjal A, eins og viðkomandi tegund sé ekki skráð á viðauka samningsins.

II. KAFLI

Innflutningur.

6. gr.

Innflutningsleyfi.

Ávallt skal sækja um innflutningsleyfi fyrir eintök af tegundum sem tilgreindar eru á I. og II. viðauka samningsins áður en til innflutnings kemur.

7. gr.

I. viðauki.

Leyfi til innflutnings á eintökum þeirra tegunda sem taldar eru upp í I. viðauka skal aðeins gefa út að eftirfarandi skilyrðum hafi verið fullnægt:

1. Sótt hafi verið um útflutningsleyfi eða endurútflutningsleyfi í útflutningslandinu og fyrir liggja bráðabirgðaútflutningsleyfi.
2. Fyrir liggja umsögn vísindalegs stjórnvalds hér á landi um að innflutningur muni ekki stefna viðkomandi tegund í útrýmingarhættu, fyrirhugaður viðtakandi lifandi eintaks hafi viðeigandi aðbúnað til þess að hýsa viðkomandi tegund og ekki séu aðrar ástæður varðandi verndun tegundarinnar sem mæla gegn útgáfu innflutningsleyfisins.
3. Ekkert bendi til þess að nota eigi eintakið fyrst og fremst í viðskiptalegum tilgangi.

8. gr.

II. viðauki.

Leyfi til innflutnings á eintökum þeirra tegunda sem taldar eru upp í II. viðauka skal því aðeins gefa út að útflutningsleyfi eða endurútflutningsleyfi hafi verið gefið út í útflutningslandinu.

9. gr.

III. viðauki.

Innflutningur á eintökum þeirra tegunda sem taldar eru upp í III. viðauka er aðeins heimill ef framvísað er upprunavottorði. Innflutningur frá ríki sem hefur tilgreint viðkomandi tegund á III. viðauka er aðeins heimill ef framvísað er útflutningsleyfi. Þegar um endurútflutning er að ræða er innflutningur heimill gegn framvísun vottorðs frá endurútflutningslandinu um að eintakið hafi verið skráð þar í landi eða sé endurútflutt. Slíkt vottorð gildir sem viðurkenning þess að ákvæðum samningsins hafi verið fylgt varðandi viðkomandi eintak.

III. KAFLI

Útflutningur og endurútflutningur.

10. gr.

I. viðauki.

Leyfi til útflutnings á eintökum þeirra tegunda sem taldar eru upp í I. viðauka skal því aðeins gefa út að eftirfarandi skilyrðum hafi verið fullnægt:

1. Veitt hafi verið innflutningsleyfi í innflutningslandi.
2. Fyrir liggja umsögn viðeigandi vísindalegs stjórnvalds um að útflutningur muni ekki stefna viðkomandi tegund í útrýmingarhættu.

3. Eintaksins hafi verið aflað samkvæmt gildandi reglum um verndun þeirrar tegundar sem um ræðir.
4. Gögn liggi fyrir um að aðbúnaður og flutningur á lifandi eintökum verði með þeim hætti að sem minnst hætta verði á meiðslum, heilsutjóni eða illri meðferð; og
5. Ekki sé um aðra þætti að ræða sem varða verndun tegundarinnar sem mæla gegn útgáfu útflutningsleyfisins.

11. gr.

II. viðauki.

Leyfi til útflutnings á eintökum þeirra tegunda sem taldar eru upp í II. viðauka skal því aðeins gefa út að eftirfarandi skilyrðum hafi verið fullnægt:

1. Sótt hafi verið um innflutningsleyfi í innflutningslandi, ef útflutningurinn er til lands sem gerir slíka kröfu í samræmi við 14. gr. samningsins.
2. Fyrir liggi umsögn viðeigandi vísindalegs stjórnvalds um að útflutningur muni ekki stefna viðkomandi tegund í útrýmingarhættu.
3. Leyfisveitandi hafi fullvissað sig, í samráði við umsagnaraðila eftir því sem við á, að eintakið hafi ekki verið tekið í blóra við lög um verndun þeirrar tegundar sem um ræðir.
4. Gögn liggi fyrir um að aðbúnaður og flutningur á lifandi eintökum verði með þeim hætti að sem minnst hætta verði á meiðslum, heilsutjóni eða illri meðferð.

Umhverfisstofnun skal reglulega senda umsagnaraðila og vísindalegu stjórnvaldi upplýsingar um útgefin útflutningsleyfi vegna eintaka af tegund í II. viðauka. Tollayfirvöld skulu jafnframt senda leyfisveitanda og umsagnaraðilum reglulega upplýsingar um útflutning slíkra eintaka. Telji vísindalegt stjórnvald að takmarka beri útflutning á eintökum ákveðinnar tegundar til þess að viðhalda tegundinni á útbreiðslusvæði hennar, í samræmi við hlutverk hennar í þeim vistkerfum sem hún tilheyrir, og vel yfir þeim mörkum þar sem komið gæti til álitá að fella hana undir I. viðauka, skal vísindalega stjórnvaldið vinna tillögur og tilmæli til leyfisveitanda varðandi aðgerðir til þess að takmarka veitingu leyfa til útflutnings á eintökum af þeirri tegund.

Leyfi til endurútflutnings má aðeins gefa út hafi eintakið verið flutt inn til landsins í samræmi við ákvæði samningsins og gögn liggi fyrir um að aðbúnaður og flutningur á lifandi eintökum verði með þeim hætti að sem minnst hætta verði á meiðslum, heilsutjóni eða illri meðferð.

12. gr.

III. viðauki

Fyrir eintök þeirra tegunda sem Ísland hefur tilgreint í III. viðauka samningsins skal sækja um útflutningsleyfi. Leyfið má aðeins gefa út þegar fullnægt hefur verið eftirfarandi skilyrðum:

1. Eintakið hafi verið tekið í samræmi við gildandi reglur um verndun þeirrar tegundar sem um ræðir.
2. Gögn liggi fyrir um að aðbúnaður og flutningur á lifandi eintökum verði með þeim hætti að sem minnst hætta verði á meiðslum, heilsutjóni eða illri meðferð.

Þegar um endurútflutning er að ræða skal vottorð, sem umsjónarstjórnvald upprunalslands eða endurútflutningslandsins gefur um að eintakið hafi verið skráð í því landi eða sé endurútflytt, viðurkennt af innflutningslandinu sem sönnun þess að ákvæðum þessa samnings hafi verið fylgt með tilliti til þess eintaks sem í hlut á.

IV. KAFLI

Aðflutningur úr sjó.

13. gr.

Vottorð.

Heimilt er að veita vottorð um aðflutning úr sjó fyrir tiltekinn fjölda eintaka eða magn tegundar sem gildir í allt að eitt ár.

14. gr.

I. viðauki.

Aðeins má gefa út vottorð um aðflutning úr sjó á eintökum þeirra tegunda sem taldar eru upp í I. viðauka hafi eftirfarandi skilyrðum um innflutning verið fullnægt:

1. Fyrir liggja umsögn vísindalegs stjórnvalds hér á landi um að innflutningur muni ekki stefna tegundinni sem í hlut á í útrýmingarhættu.
2. Fyrirhugaður viðtakandi lifandi eintaks hafi viðeigandi útbúnað til þess að hýsa og sjá um það.
3. Ekki standi til að nota eintakið fyrst og fremst í viðskiptalegum tilgangi.

15. gr.

II. viðauki.

Aðeins má gefa út vottorð um aðflutning úr sjó á eintökum þeirra tegunda sem taldar eru upp í II. viðauka eftir að fyrir liggur umsögn vísindalegs stjórnvalds hér á landi um að innflutningur muni ekki stefna tegundinni sem við á í útrýmingarhættu. Jafnframt skal setja aðflutningi þau skilyrði að sérhvert lifandi eintak verið meðhöndlað þannig að sem minnst hætta verði á meiðslum, heilsustjóni eða illri meðferð.

V. KAFLI

Undantekningar.

16. gr.

Persónubundnir munir.

Ákvæði II.-IV. kafla gilda ekki um dauð eintök, hluta og afurðir tegunda, sem taldar eru í I. og II. viðauka, sem teljast persónubundar eigur eða heimilismunir sem aflað hefur verið í því landi sem eigandinn hefur búsetu og fluttir eru inn, út eða endurútfluttir. Undanþága þessi á þó ekki við:

1. Í þeim tilvikum þegar eintaka tegundar sem tilgreind er í I. viðauka var aflað af eigandanum utan þess lands sem hann hefur venjulega búsetu í og þau eru flutt inn til þess lands; eða
2. Þegar um er að ræða eintök af tegundum sem tilgreindar eru í II. viðauka:
 - a. eigandinn hefur aflað þeirra utan þess lands sem hann hefur venjulega búsetu í og í landi þar sem brottflutningur úr náttúrulegu umhverfi átti sér stað;
 - b. þau eru flutt inn til þess lands sem eigandinn hefur venjulega búsetu í; og
 - c. landið þar sem brottflutningur úr náttúrulegu umhverfi átti sér stað krefst þess að útflutningsleyfi séu gefin út áður en útflutningur slíkra eintaka fer fram.

Ekki þarf innflutnings-, útflutnings-, eða endurútflutningsleyfi fyrir dauð eintök, hluta eða afurðir neðangreindra tegunda sem teljast persónulegar eigur eða heimilismunir, ef um er að ræða eftirfarandi eintök:

1. styrjukavíar (tegundir af ættbálki *Acipenseriformes*), að hámarki 250 grömm á mann;
2. hristur (rainsticks) úr afurðum af ætta *Cactaceae*, að hámarki þrjár á mann;
3. krókódílar, að hámarki fjögur eintök á mann;

4. skeljar af tegundinni Queen conch (*Strombus gigas*), að hámarki þrjú eintök á mann.

17. gr.

Undanþágur.

Ákvæði II.-IV. kafla gilda ekki um flutning eða umskipun eintaka í eða gegnum lögsögu Íslands á meðan eintökin eru í vörslu tollayfirvalda. Ákvæði II.-IV. kafla gilda ekki um eintök sem aflað hefur verið áður en ákvæði sammingsins tóku gildi hvað varðar viðkomandi tegund eða eintak.

Fara skal með eintök dýrategunda, sem tilgreindar eru í I. viðauka og alin í vörslu manna í viðskiptaskyni og eintök plöntutegunda sem tilgreindar eru í I. viðauka og hefur verið fjölgað á tæknilegan hátt, samkvæmt ákvæðum þeim sem við eiga um einstaklinga tegunda sem taldar eru upp í II. viðauka.

Leyfa, sem fjallað er um í II.-IV. kafla, skal ekki krafist þegar um er að ræða lán sem ekki eru viðskiptalegs eðlis, gjafir og skipti milli vísindamanna og viðurkenndra vísindastofnana sem skráðar hafa verið á lista sammingsins yfir vísindamenn og vísindastofnanir, plöntueintök í grasasöfnum og önnur varðveitt, þurrkuð eða uppsett safneintök og lifandi efni plantna sem bera merki sem gefið er út eða viðurkennt af leyfisveitanda.

Leyfisveitandi getur heimilað flutning eintaka sem um getur í 2. og 4. mgr. þessarar greinar og eru hluti af ferðadýragarði, fjölleikahúsi, dýra- eða plöntusýningu eða annarri farandsýningu án leyfa eða vottorða gegn því að viðkomandi útflytjandi eða innflytjandi skrái allar upplýsingar um eintökin hjá leyfisveitanda og sérhvert lifandi eintak verði flutt og meðhöndlað þannig að sem minnst hættu verði á meiðslum, heilsutjóni eða illri meðferð.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

18. gr.

Tollstöðvar.

Innflutningur og útflutningur á lifandi dýrum og plöntum hér á landi skal fara í gegnum tollstöðina á Keflavíkurlflugvelli eða um eftirfarandi hafnir: Reykjavíkurhöfn, Keflavíkurhöfn, Hafnafjarðarhöfn, Akureyrarhöfn eða Seyðisfjarðarhöfn.

Sérhverju eintaki tegundar sem tilgreind er á viðaukum sammingsins skal fylgja vottorð / leyfi. Við innflutning eintaks skulu tollverðir halda eftir frumriti vottorðs / leyfis og koma því til leyfisveitanda. Þegar eintök eru flutt út skal varan tollskoðuð og kvittað á vottorð / leyfi.

Allar tollstöðvar sem settar eru á stofn skv. 1. mgr. skulu hafa yfir að ráða nægilega fjölmennu og hæfu starfsliði. Tryggja skal að fyrir hendi sé aðstaða sem samræmist lögum um framkvæmd sammings um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu, nr. 85/2000, lögum um dýravernd og reglugerð þessari hvað varðar flutning og aðstöðu lifandi dýra og að viðeigandi ráðstafanir séu gerðar fyrir lifandi plöntur, þar sem þörf krefur.

Tryggja skal að almenningi séu kynnt framkvæmdaákvæði reglugerðar þessarar á tollstöðvum.

19. gr.

Þvingunarúrræði.

Leyfisveitanda er heimilt að gera upptæk til ríkissjóðs eintök dýra eða plantna og afurða þeirra sem hafa verið flutt eða reynt hefur verið að flytja ólöglega inn eða á annan hátt verið farið með andstætt ákvæðum reglugerðar þessarar, án tillits til þess hver er eigandi þeirra eða

til eignarhafta sem á þeim hvíla. Leita skal aðstoðar lögreglu eftir því sem þörf er á við framkvæmd þessa ákvæðis.

Lifandi eintök sem gerð eru upptæk skulu endursend til upprunastaðar eða komið fyrir í viðurkenndum almenningsdýragarði, og ber eigandi þeirra kostnaðinn.

20. gr.

Viðurlög.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum eða fangelsi allt að tveimur árum. Tilraun til brota gegn reglugerð þessari varðar refsingu sem fullframið brot, sbr. III. kafla almennra hegningarlaga. Sama gildir um hlutdeild í brotum.

Sektir samkvæmt lögum þessum má gera jafnt lögaðila sem einstaklingi. Nú er brot framið í starfsemi lögaðila og verður honum þá gerð fésekt skv. II. kafla A almennra hegningarlaga. Einnig er lögaðili ábyrgur fyrir greiðslu sektar sem starfsmaður hans er dæmdur til að greiða vegna brota á lögum þessum, enda sé brot framið í starfi hans hjá lögaðilanum.

21. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 4. gr. laga um framkvæmd samnings um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu, nr. 85/2000, öðlast þegar gildi.¹⁾

1= Reglugerðin var gefin út og tók gildi 20. desember 2004

[Ákvæði til bráðabirgða

Ákvæði 8. gr. reglugerðarinnar öðlast ekki gildi fyrr en 1. apríl 2005.]

VIÐAUKAR I, II og III

Skýringar.

1. Til tegunda sem tilgreindar eru í þessum viðaukum er vísað sem hér segir:
 - a) með heiti viðkomandi tegundar; eða
 - b) sem allra þeirra tegunda sem tilheyra stærri flokkunareiningu eða tilgreindum hluta hennar.
2. Skammstöfunin "spp." táknar allar tegundir í flokkunareiningu sem er ofar tegund.
3. Tilvitnanir í flokkunareiningar ofar tegund eru einungis til fróðleiks og veita upplýsingar um stöðu viðkomandi lífveru eða lífvera í flokkunarkerfinu. Almenn heiti tilgreind á eftir vísindalegu heiti tegunda eru eingöngu til upplýsingar.
4. Eftirfarandi skammstafanir eru hafðar um þær flokkunareiningar plantna sem eru smærri en tegund:
 - a) "ssp." táknar undirtegund og
 - b) "var(s)." táknar afbrigði.
5. Þar sem engar þeirra tegunda eða stærri flokkunareininga í plönturíkinu í I. viðauka eru merktar þannig að farið skuli með blendinga þeirra samkvæmt ákvæðum 3. gr. samningsins þýðir það að versla má með blendinga einnar eða fleiri þessara tegunda eða stærri flokkunareininga sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður ef vottorð liggur fyrir um að um fjölgun við tilbúnar aðstæður sé að ræða, og að fræ þessara blendinga og frjókorn (þar á meðal frjókekkir), afskorin blóm, ungplöntur eða vefjarækt sem fengin er með

ræktun í glasi (*in vitro*), í föstu efni eða vökva, og flutt eru í dauðhreinsuðum ílátum heyra ekki undir ákvæði samningsins.

6. Land sem tilgreint er í III. viðauka á eftir tegundarheiti á við það land sem tilnefndi viðkomandi tegund á viðaukann.
7. Í samræmi við iii-lið b-liðar 1. gr. samningsins merkir táknið (#) sem stendur ásamt tölu við heiti tegundar eða stærri flokkunareiningar sem tilgreind er í II. viðauka hluta lífveru eða afurðir hennar sem tilgreindar eru í tengslum við umrædda tegund að því er samninginn varðar sem hér segir:
 - #1 Táknað alla plöntuhluta og afurðir af þeim nema:
 - a) fræ, gró og frjókorn (þar á meðal frjókekki);
 - b) unglöntur eða vefjarækt sem fengin er með ræktun í glasi (*in vitro*), í föstu efni eða vökva, flutt í dauðhreinsuðum ílátum; og
 - c) afskorin blóm af plöntum sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður.
 - #2 Táknað alla plöntuhluta og afurðir af þeim nema:
 - a) fræ og frjókorn;
 - b) unglöntur eða vefjarækt sem fengin er með ræktun í glasi (*in vitro*), í föstu efni eða vökva, flutt í dauðhreinsuðum ílátum;
 - c) afskorin blóm af plöntum sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður; og
 - d) efnaafleiður og lyf.
 - #3 Táknað heilar eða sneiddar rætur og rótarhluta nema framleiðslu eða afurðir á borð við duft, töflur, seyði, heilsudrykki, te og sælgæti.
 - #4 Táknað alla plöntuhluta og afurðir af þeim nema:
 - a) fræ, nema fræ mexíkóskra kaktusa sem upprunnir eru í Mexíkó, og frjókorn;
 - b) unglöntur eða vefjarækt sem fengin er með ræktun í glasi (*in vitro*), í föstu efni eða vökva, flutt í dauðhreinsuðum ílátum;
 - c) afskorin blóm af plöntum sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður;
 - d) ávexti og hluta þeirra og afurðir af þeim sem eru af náttúrulegum plöntum eða plöntum sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður; og
 - e) aðskilda stöngulliði (þófa) og plöntuhluta og afurðir af þeim sem eru af náttúrulegum plöntum eða plöntum af ættkvíslinni *Opuntia* og undirættkvíslinni *Opuntia* sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður.
 - #5 Táknað trjáboli, sagaðan við og viðarspón.
 - #6 Táknað trjáboli, sagaðan við, viðarspón og krossvið.
 - #7 Táknað trjáboli, viðarspæni og óunnið kurlað efni.
 - #8 Táknað alla plöntuhluta og afurðir af þeim nema:
 - a) fræ og frjókorn (þar á meðal frjókekki);
 - b) unglöntur eða vefjarækt sem fengin er með ræktun í glasi (*in vitro*), í föstu efni eða vökva, flutt í dauðhreinsuðum ílátum;
 - c) afskorin blóm af plöntum sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður; og
 - d) ávexti og hluta þeirra og afurðir af þeim sem eru af plöntum af ættkvíslinni *Vanilla* sem fjölgað er við tilbúnar aðstæður.

VIÐAUKAR
pdf-form

Fylgiskjal A.

Fyrirvarar Íslands við samninginn.

Ísland gerði eftirfarandi fyrirvara við tegundir á viðaukum samningsins þegar samningurinn var fullgiltur árið 2000.

Samkvæmt a-lið 2. tölul. 23. gr. samnings um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu eru gerðir fyrirvarar að því er eftirfarandi tegundir í I. og II. viðauka varðar:

Steypireyður (*Balaenoptera musculus*) í I. viðauka.

Langreyður (*Balaenoptera physalus*) í I. viðauka.

Sandreyður (*Balaenoptera borealis*) í I. viðauka.

Hnúfubakur (*Megaptera novaengliae*) í I. viðauka.

Búrhvalur (*Physeter macrocephalus*) í I. viðauka.

Andanefja (*Hyperoodon ampullatus*) í I. viðauka.

Hrefna/Hrafnreyður (*Balaenoptera acutorostrata*), Vestur-Grænlandsstofn skráður í II. viðauka, aðrir stofnar skráðir í I. viðauka.

Suðurskauta hrefna (*Balaenoptera bonaerensis*), í I. viðauka.

Marsvín/Grindhvalur (*Globicephala melas*) í II. viðauka.

Háhyrningur (*Orcinus orca*) í II. viðauka.

Hnýðingur (*Lagenorhyncus albirostris*) í II. viðauka.

Leiftur (*Lagenorhyncus acutus*) í II. viðauka.

Hnísa (*Phocoena phocoena*) í II. viðauka.

Höfrungur/Léttir (*Delphinus delphis*) í II. viðauka.

Stökkull (*Tursiops truncatus*) í II. viðauka.

Hvalháfur (*Rhincodon typus*), í II. viðauka.

Barði (*Cetorhinus maximus*), í II. viðauka.

Fylgiskjal B.

Upplýsingar sem tilgreina skal í leyfi sbr. 3. mgr. 4. gr.

1. Innflytjandi, nafn og heimilisfang.
2. Innflutningsland.
3. Útflytjandi, nafn og heimilisfang.
4. Sérstakar aðstæður, ef um þær er að ræða, t.d. um aðbúnað og meðferð lifandi dýra.
5. Tilgangur viðskiptanna.
6. Tegundir - vísindaheiti og almennt heiti dýrs eða plöntu.
7. Lýsing á eintaki.
8. Viðaukanr. og uppruni.
9. Magn/fjöldi - einingar meðtaldar.
10. Upprunaland, útflutningsvottorð og leyfisnúmer.
11. Útflutningsland/endurútflutningur.
12. Dagsetning leyfis.

Reglugerð

nr. 1082/2004 um tóbaksgjald og merkingar tóbaks.

I. KAFLI

Almennt.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi tekur til þeirra aðila sem flytja inn og framleiða tóbak í atvinnuskyni, Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins og vörsluhafa á ótollafgreiddu tóbaki og varðar álagningu tóbaksgjalds og eftirlit með merkingum tóbaks.

II. KAFLI

Gjaldskylda, gjaldskyldir aðilar.

2. gr.

Gjaldskylda.

Greiða skal til ríkissjóðs sérstakt gjald, tóbaksgjald, af tóbaki sem flutt er til landsins eða er framleitt hér á landi.

Tóbak telst samkvæmt reglugerð þessari vera sérhver vara sem flokkast í 24. kafla tollskrár í viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, með síðari breytingum.

3. gr.

Gjaldskyldir aðilar.

Gjaldskyldir eru allir þeir sem selja tóbak í smásölu, sbr. 8. gr. laga nr. 6/2002, um tóbaksvarnir.

III. KAFLI

Tilkynningarskylda.

4. gr.

Tilkynningarskylda innflytjanda og framleiðanda.

Innflytjandi, sem flytur inn tóbak í atvinnuskyni, skal áður en innflutningur tóbaks hefst tilkynna atvinnurekstur sinn til tollstjórans í Reykjavík. Tollstjórinn skal úthluta innflytjanda einkvæmu tilvísunarnúmeri, sem honum ber að skrá í aðflutningsskýrslu þegar innflutningur tóbaks fer fram. Með skráningu tilvísunarnúmersins lýsir innflytjandi því yfir að innflutningur viðkomandi vörusendingar og ráðstöfun hennar eftir tollafgreiðslu sé og verði samkvæmt ákvæðum og skilyrðum reglugerðar þessarar.

Framleiðandi tóbaks skal áður en framleiðsla tóbaks hefst tilkynna um framleiðslu sína til Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins.

IV. KAFLI

Álagning og innheimta.

5. gr.

Álagning og innheimta tóbaksgjaldsins.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins leggur á og innheimtir tóbaksgjald af tóbaki sem hefur verið flutt hingað til lands eða framleitt hér á landi.

Fjárhæð tóbaksgjaldsins fer eftir ákvæðum laga nr. 96/1995, um gjald af áfengi og tóbaki, með síðari breytingum.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal greiða tollstjóranum í Reykjavík innheimt tóbaksgjald eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils. Uppgjörstímabil tóbaksgjalds samkvæmt þessari grein er einn mánuður. Gjalddagi hvers uppgjörstímabils er fimmti dagur næsta mánaðar eftir lok þess. Greiðslunni skal fylgja skilagrein, staðfest af forstjóra Áfengis-

og tóbaksverslunar ríkisins eða ábyrgum starfsmanni hans, með þeim upplýsingum, er tollstjóri telur fullnægjandi.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal tilkynna tollstjóranum í Reykjavík hverjir teljist vera ábyrgir starfsmenn í skilningi ákvæðisins með fullnægjandi hætti.

V. KAFLI

Merkingar tóbaks.

6. gr.

Um merkingar tóbaks.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal tryggja að allt tóbak sem flutt er til landsins eða framleitt hér á landi í atvinnuskyni og ætlað er til neyslu, hvort heldur er unnið eða óunnið, sé merkt. Um merkingar tóbaks fer eftir 6. gr. laga nr. 6/2002, um tóbaksvarnir.

Ef merkingum tóbaks er ábótavant skal Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins merkja tóbakið gegn greiðslu hóflegs gjalds.

VI. KAFLI

Geymsla og afhending tóbaks.

7. gr.

Um geymslu á innfluttu tóbaki.

Allt innflutt tóbak, sem ætlað er til aðvinnslu eða sölu innanlands, skal geymt í vörslu farmflytjanda, í tollvörugueymslu eða á frísvæði þar til Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins óskar eftir því til heildsöludreifingar.

8. gr.

Um afhendingu á tóbaki til heildsöludreifingar.

Vörsluhöfum tóbaks samkvæmt 7. gr., er óheimilt að afhenda öðrum en starfsmönnum Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins innflutt tóbak. Þá er vörsluhöfum tóbaks óheimilt að afhenda starfsmönnum Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins innflutt tóbak fyrir en að fenginni afhendingarheimild tollstjóra.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal senda farmflytjendum og forstöðumönnum tollvörugueymslna og frísvæða skrá með nöfnum þeirra starfsmanna Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins sem hafa heimild til þess að veita tóbaki viðtöku, sbr. 1. mgr.

VII. KAFLI

Eftirgjöf tóbaksgjalds.

9. gr.

Undanþágur frá tóbaksgjaldi.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal ekki leggja tóbaksgjald á:

1. Tóbak sem selt er til varnarliðsins á Keflavíkurflugvelli, sbr. lög nr. 110/1951 og tóbak sem selt er í tollfrjálsar forðageymslur, enda sé sýnt fram á það með fullnægjandi hætti að mati Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins að tóbakið hafi verið selt og flutt til rétthafa samkvæmt þessum tölulið. Tollstjórar skulu veita Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins upplýsingar um magn þess tóbaks sem selt er til varnarliðsins á Keflavíkurflugvelli, sbr. lög nr. 110/1951 og í tollfrjálsar forðageymslur.
2. Tóbak sem selt er til aðila sem njóta skattfrelsis hér á landi samkvæmt alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að, enda hafi Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins borist beiðni frá viðkomandi aðila, árituð af utanríkisráðuneytinu, um kaup á tilgreindu magni án greiðslu tóbaksgjalds.

VIII. KAFLI
Ýmis ákvæði.
10. gr.

Stofn til virðisaukaskatts.

Tóbaksgjald myndar stofn til virðisaukaskatts hvort sem tóbakið er flutt inn eða framleitt hér á landi.

11. gr.
Gildistaka.

Reglugerð þessi sem sett er með stoð í 12. gr. laga nr. 96/1995, um gjald af áfengi og tóbaki, með síðari breytingum, og 14. gr. laga nr. 63/1969, um verslun með áfengi og tóbak, öðlast gildi 17. janúar 2005.1)

1) Reglugerðin var birt 10. janúar 2005 og tók gildi 17. janúar 2005.

Úr reglugerð nr. 1101/2004 um markaðssetningu sæfiefna.

I. KAFLI
Markmið, gildissvið og skilgreiningar.

Markmið.
1. gr.

Markmið reglugerðar þessarar er að vernda menn og umhverfi fyrir hugsanlegri hættu sem stafar af notkun sæfiefna.

Gildissvið.
2. gr.

Reglugerð þessi gildir um markaðssetningu, markaðsleyfi og notkun sæfiefna. Reglugerðin gildir einnig um skráningu virkra efna til nota í sæfiefni. Reglugerðin tekur ekki til:

- a) lyfja,
- b) lækningatækja og virkra ígræðanlegra lækningatækja,
- c) bragðefna og aukefna í matvælum,
- d) efna og hluta sem ætlað er að snerta matvæli,
- e) efnavara sem notaðar eru við framleiðslu og markaðssetningu mjólkurafurða og eggjaafurða,
- f) efnavara sem notaðar eru við meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafra og fiskafurða,
- g) fòðurs,
- h) snyrtivara,
- i) varnarefna til notkunar í landbúnaði og garðyrkju.

Skilgreiningar.
3. gr.

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

Aðgangsheimild: Skjal undirritað af eigendum gagna, sem eru vernduð samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, þar sem fram kemur að Umhverfisstofnun sé heimilt að nota gögnin við leyfisveitingar skv. reglugerð þessari.

Áhættulítil sæfiefni: Efni eða efnavara sem inniheldur virkt efni sem skráð er í B-hluta V. viðauka.

Efnavara: Blanda tveggja eða fleiri efna í föstu, fljótandi eða loftkenndu formi.

Efni: Frumefni og sambönd þeirra, bæði náttúruleg og manngerð.

Einfaldað markaðsleyfi: Ákvörðun Umhverfisstofnunar að heimila markaðssetningu áhættulítils sæfiefnis hér á landi.

Grunnefni: Efni sem stundum er notað sem sæfiefni án þess að það sé markaðssett sem slíkt. Efnið er þá annað hvort notað óblandað eða í blöndu með leysiefni sem ekki er talið skaðlegt heilsu eða umhverfi. Dæmi um grunnefni eru: koldíoxíð, köfnunarefni, etanól, 2-própanól, ediksýra og kísilgúr.

Leifar: Eitt eða fleiri efni í sæfiefni sem verða eftir að lokinni notkun þess, þar með talin umbrotsefni og afleiður sem myndast við niðurbrot þeirra eða efnahvörf.

Markaðsleyfi: Ákvörðun Umhverfisstofnunar um að leyfa markaðssetningu sæfiefnis hér á landi.

Markaðssetning: Innflutningur, dreifing og sala sæfiefna. Innflutningur inn á tollsvæði Evrópska efnahagssvæðisins (EES) telst markaðssetning.

Marklífvera: Lífvera sem tilteknu sæfiefni er ætlað að eyða, gera skaðlausa eða bægja frá.

Rammæsiefni: Hópur sæfiefna með sömu notkun og notendahópa og sem innihalda sömu virk efni.

Skaðleg lífvera: Sérhver lífvera sem telst óæskileg eða hefur skaðleg áhrif á menn, starfsemi þeirra, þær vörur sem þeir nota eða framleiða eða hefur skaðleg áhrif á umhverfi.

Skráning: Heimild til að markaðssetja virkt efni til tiltekinna nota í sæfiefni.

Sæfiefni: Efni eða efnavara sem ætlað er að eyða hættulegum lífverum, bægja þeim frá eða gera þær skaðlausar með efna- eða líffræðilegum aðferðum, sbr. I. viðauki reglugerðar þessarar.

Tilgreind virk efni: Virk efni sem voru á markaði á EES-svæðinu fyrir 14. maí 2000 sem virk efni í sæfiefnum og voru tilgreind í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnar EB nr. 1896/2000, sbr. einnig reglugerð framkvæmdastjórnar EB nr. 1687/2002.

Tilkynnt virk efni: Tilgreind virk efni sem eru tilkynnt í áhættumat í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnar EB nr. 1896/2000, sbr. einnig reglugerð framkvæmdastjórnar EB nr. 1687/2002

Umhverfi: Dýr, plöntur og örverur, jarðvegur, jarðmyndanir, vatn, loft, veðurfar, menningarminjar og efnisleg verðmæti.

Virkt efni: Efni eða örvera, svo sem veira eða sveppur, sem hefur almenna eða sérhæfða verkun á skaðlegar lífverur.

II. KAFLI

Virk efni í sæfiefnum.

Markaðssetning virkra efna.

4. gr.

Einungis er heimilt að markaðssetja virk efni til notkunar í sæfiefni sem skráð eru í V. viðauka reglugerðar þessarar.

Ákvæði 1. mgr. á þó ekki við um virk efni sem nota á til rannsókna eða þróunar, sbr. 18. gr.

Umsókn um skráningu.

5. gr.

Umsókn um skráningu virkra efna til tiltekinna nota í sæfiefni skal senda Umhverfisstofnun á þar til gerðum eyðublöðum. Umsókn skal útfyllt á íslensku, ensku eða Norðurlandamáli öðru en finnsku. Það sama á við um umsókn um breytingu á skráningu.

Eftirfarandi gögn skulu fylgja umsókn:

- a) Tækniskjöl fyrir virk efni sem tilgreind eru í A-hluta II. viðauka eða A-hluta IV. viðauka, og eftir því sem við á gögn samkvæmt A-hluta III. viðauka.
- b) Tækniskjöl fyrir a.m.k. eitt sæfiefni sem inniheldur virka efnið, sbr. 10. gr.

...

III. KAFLI

Markaðssetning sæfiefna.

Markaðsleyfi.

9. gr.

Óheimilt er að markaðssetja eða nota sæfiefni hér á landi nema að fengnu markaðsleyfi. Umhverfisstofnun veitir markaðsleyfi fyrir sæfiefni sem inniheldur virkt efni sem skráð er í A-hluta V. viðauka eða einfaldað markaðsleyfi fyrir sæfiefni sem inniheldur virkt efni sem skráð er í B-hluta V. viðauka. Einnig veitir stofnunin leyfi til markaðssetningar grunnefna, sem skráð eru í C-hluta V. viðauka, ef nota á þau sem sæfiefni. Öll ákvæði er varða markaðsleyfi gilda einnig um einfaldað markaðsleyfi ef annað er ekki tilgreint.

Umhverfisstofnun gefur árlega út yfirlit yfir markaðsleyfi sem eru í gildi.

...

V. KAFLI

Flokkun, merkingar, auglýsingar o.fl.

Flokkun.

22. gr.

Sæfiefni og virk efni þeirra skulu flokkuð í samræmi við ákvæði reglugerðar um flokkun, merkingu og meðferð eitrefna, hættulegra efna og vörutegunda, sem innihalda slík efni.

Markaðssetning sæfiefna sem flokkast sem eitur, sterkt eitur, efni sem getur valdið krabbameini í 1. eða 2. flokki, efni sem getur valdið stökkbreytingum í 1. eða 2. flokki eða efni sem getur haft skaðleg áhrif á æxlun í 1. eða 2. flokki skv. framangreindri reglugerð er bönnuð á almennum markaði.

Merkingar.

23. gr.

Sæfiefni og virk efni þeirra skulu merkt í samræmi við ákvæði reglugerðar um flokkun, merkingu og meðferð eitrefna, hættulegra efna og vörutegunda, sem innihalda slík efni. Merkingar sæfiefna skulu vera á íslensku. Merkingar skulu ekki vera villandi eða gefa ýkta mynd af vörinni. Óheimilt er að birta á umbúðum upplýsingar á borð við; „áhættulítið sæfiefni“, „ekki eitrað“, „skaðlaust“ eða annað sambærilegt orðalag.

Merkingar örverufræðilegra sæfiefna skulu vera samkvæmt reglum um verndun starfsmanna gegn hættu á heilsutjóni af völdum líffræðilegra skaðvalda á vinnustöðum.

Ákvæði 1. mgr. ásamt ákvæðum 24. gr. gilda ekki við flutninga sæfiefna á landi, á sjó eða í lofti. Við slíka flutninga gilda ákvæði um merkingar í reglugerð um flutning á hættulegum farmi.

..

Umbúðir og geymsla.

26. gr.

Umbúðir og geymsla sæfiefna og virkra efna þeirra skal vera í samræmi við ákvæði í reglugerð um flokkun, merkingu og meðferð eiturefna og hættulegra efna og vörutegunda sem innihalda slík efni.

Umbúðir sæfiefna skulu vera þannig að ekki sé hætt á að þau séu tekin í misgripum fyrir matvörur, drykkjarvörur eða fæður. Sæfiefni sem dreift er á almennum markaði skulu innihalda efni sem minnka hættu á neyslu þeirra.

...
VI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

...
Framkvæmd og eftirlit.

31. gr.

Umhverfisstofnun fer með framkvæmd reglugerðar þessarar.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga, undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar að öðru leyti en því sem fellur undir lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

..
Gildistaka tiltekinna gerða Evrópubandalagsins.

33. gr.

Eftirfarandi reglugerðir sem vísað er til í tl. 12o og 12p, XV. kafla, II. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2003 frá 14. mars 2003 sem birt var í EES-viðbæti nr. 29, 5. júní 2003, skulu öðlast gildi hér á landi og eru birtar sem fylgiskjal við reglugerð þessa:

- a) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1896/2000 frá 7. september 2000 um fyrsta áfanga áætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um sæfiefni.
- b) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1687/2002 frá 25. september 2002 um viðbótarfrest til að tilkynna tiltekin, virk efni sem eru þegar á markaði til notkunar sem sæfiefni eins og fastsett er í 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1896/2000.

Gildistaka.

34. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í lögum nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni, með síðari breytingum, og lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir, með síðari breytingum.

Reglugerðin er sett til innleiðingar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna, sem vísað er til í tl. 12n, XV. kafla, II. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2003 þann 14. mars 2003 sem birt var í EES-viðbæti nr. 29, 5. júní 2003.

Reglugerðin öðlast gildi við birtingu.¹⁾

1) Reglugerðin var birt og tók gildi 19. júní 2005.

Ákvæði til bráðabirgða.

Sæfiefni í sæfiefnaflokkum 14 (nagdýraeitur), 16 (lindýraeyðar) og 18 (skordýraeyðar, mítlaeyðar og vörur til að halda öðrum liðdýrum í skefjum) sem innihalda tilgreind virk efni falla undir gildandi löggjöf um varnarefni:

- a) Þar til niðurstaða áhættumats virkra efna þeirra liggur fyrir ef virku efnin voru tilkynnt skv. reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1896/2000, sjá fylgiskjal.
- b) Til 1. september 2006 ef virku efnin voru einungis tilgreind en hafa ekki verið tilkynnt í áhættumat.

Reglugerð

nr. 398/2005 um endurgreiðslu olúgjalds til sendimanna erlendra ríkja.

1. gr.

Erlend sendiráð og sendierindrekar (diplomatic agents) skulu fá endurgreitt olúgjald af gas- og dísilolíu sem gjaldskyld er samkvæmt lögum nr. 87/2004, um olúgjald og kílómetragjald, vegna bifreiða í þeirra eigu.

2. gr.

Til þess að hljóta endurgreiðslu skv. 1. gr. verður bifreið að vera á sérstökum skráningarmerkjum fyrir ökutæki erlendra sendiráða og erlendra sendiráðsmanna, sbr. 25. gr. reglugerðar nr. 751/2003, um skráningu ökutækja, með síðari breytingum.

3. gr.

Umsókn um endurgreiðslu skal beina til utanríkisráðuneytisins og fylgi umsókn frumrit af þeim reikningum sem endurgreiðslubeiðni er byggð á. Eftir að utanríkisráðuneytið hefur gengið úr skugga um að í hlut eigi aðilar er undir reglurnar falla sendir það Ríkisendurskoðun endurgreiðslubeiðni ásamt þeim reikningum er umsókn fylgja. Að lokinni endurskoðun reikninga sendir Ríkisendurskoðun þá til viðkomandi sendiráðs með áritun um endurgreiðslu en sendir endurgreiðslubeiðni til ríkisfóhriðis til afgreiðslu.

Ekki verður um endurgreiðslu að ræða nema heildarfjárhæð reikninga á því tímabili sem endurgreitt er fyrir nemi a.m.k. 10.000 kr. með virðisaukaskatti. Ríkisendurskoðun skal heimila endurgreiðslu innsendra reikninga vegna fastra mánaðarlegra reikningsviðskipta nái heildarfjárhæð slíkra reikninga a.m.k. 10.000 kr. með virðisaukaskatti.

Reikningar þeir sem endurgreiðslubeiðni er byggð á skulu vera greiddir. Til staðfestingar á greiðslu skal greiðslukvittun fylgja greiddum reikningum.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 2. mgr. 6. gr. og 3. mgr. 23. gr. laga nr. 87/2004, um olúgjald og kílómetragjald, og öðlast gildi 1. júlí 2005.¹⁾

1) Reglugerðin var birt 25. apríl 2005.

Reglugerð

nr. 447/2005 um lágmarksráðstafanir innan EES-svæðisins vegna eftirlits með tilteknum fisksjúkdómum..

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Í reglugerðinni er kveðið á um lágmarksráðstafanir til eftirlits með fisksjúkdómum sem upp geta komið í ferskvatnsfiskum og afurðum þeirra sem um getur í skrá I og II í viðauka A við reglugerð nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

2. gr.

Í reglugerðinni gilda skilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í 2. gr. reglugerðar nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra eftir þörfum. Þar að auki gilda eftirfarandi skilgreiningar:

1. *"sjúkdómar í skrá I"*: fisksjúkdómar sem um getur í skrá I í viðauka A við reglugerð nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra;
2. *"sjúkdómar í skrá II"*: fisksjúkdómar sem um getur í skrá II í viðauka A við reglugerð nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra;
3. *"fiskur sem grunur leikur á um að sé sýktur"*: fiskur sem sýnir klínísk einkenni eða vefjaskemmdir við skoðun eftir slátrun eða tvíræðar svaranir við rannsóknarstofufuprófum sem vekur grundsemdir um að sjúkdómur í skrá I eða II sé til staðar;
4. *"sýktur fiskur"*: fiskur þar sem tilvist sjúkdóma í skrá I eða II hefur verið opinberlega staðfest eftir rannsóknarstofufupróf eða ef um er að ræða blóðþorra (ISA) eftir klíníska skoðun og skoðun eftir slátrun;
5. *"eldisstöð sem grunur leikur á að sé sýkt"*: eldisstöð sem grunur leikur á að hafi að geyma sýktan fisk;
6. *"sýkt eldisstöð"*: eldisstöð sem hefur að geyma sýktan fisk; einnig eldisstöð sem hefur verið tæmd en hefur ekki enn verið sótthreinsuð.

3. gr.

Allar eldisstöðvar með ræktaðan eða alinn fisk, sem er smitnæmur fyrir sjúkdómum í skrá I og II:

1. Skulu skráðar af yfirdýralækni; skráningargögn skulu uppfærð með reglulegu millibili;
2. Skulu halda skrá yfir:
 - a) lifandi fisk, hrogn og svil sem koma í eldisstöðina, ásamt upplýsingum um afhendingu, fjölda eða þyngd fiskanna, stærð þeirra, uppruna og afhendingaraðila;
 - b) lifandi fisk, hrogn og svil sem er flutt frá eldisstöðinni, ásamt öllum upplýsingum um sendingu, fjölda eða þyngd fiskanna, stærð þeirra og áfangastað;
 - c) dánartíðni fiska.

Þessa skrá, sem yfirdýralæknir hefur aðgang að hvenær sem er, ber að uppfæra reglulega og geyma í fjögur ár.

4. gr.

Tilkynna skal yfirdýralækni þegar í stað ef grunur leikur á að upp hafi komið einhver sjúkdómanna í skrá I og II.

II. KAFLI

Ráðstafanir vegna sjúkdóma í skrá I.

5. gr.

1. Ef grunur leikur á að fiskur í eldisstöð hafi sýkst af einhverjum þeirra sjúkdóma sem getið er í skrá I skal á vegum yfirdýralæknis þegar hafin opinber rannsókn, ásamt klínískri skoðun, því til staðfestingar að um sjúkdóm skv. skrá I sé að ræða. Áhersla er lögð á að tekin séu sýni sem nauðsynleg eru vegna rannsókna á rannsóknastofu.

2. Þegar tilkynning berst um grun á smiti skal yfirdýralæknir umsvifalaust hefja opinbert eftirlit og einkum krefjast þess að:

- a) fram fari talning á öllum tegundum og flokkum fiska í eldisstöðinni og skráning í hverjum flokki og á hverri tegund á fjölda dauðra fiska eða þeim sem gætu hafa sýkst eða smitast; eiganda eða umsjónarmanni fisksins ber að uppfæra skráninguna og gefa upplýsingar um fjölgun og dánartíðni á þeim tíma sem grunur leikur á smiti; skráningargögn skulu lögð fram ef um það er beðið og þau má skoða í hverri vitjun;
- b) enginn fiskur, lifandi eða dauður, eða hrogn og svil séu flutt til eða frá eldisstöðinni án leyfis sem yfirdýralæknir gefur út;
- c) förgun á dauðum fiski eða sláturúrgangi fari fram í samræmi við reglugerð nr. 403/1986 um varnir gegn fisksjúkdómum og heilbrigðiseftirlit með fiskeldisstöðvum;
- d) flutningur á fóðri, áhöldum, hlutum eða öðrum efnum, eins og úrgangi, til og frá fiskeldisstöðinni, sem getur leitt til útbreiðslu sjúkdóms verði, ef nauðsyn krefur, háður leyfi yfirdýralæknis sem skal kveða nánar á um skilyrði til að koma í veg fyrir útbreiðslu sjúkdómsvaldsins;
- e) ferðir fólks til og frá eldisstöðinni verði háðar leyfi sem yfirdýralæknir gefur út;
- f) koma og brottför ökutækja frá eldisstöðinni verði háð leyfi yfirdýralæknis sem skal kveða nánar á um skilyrði til að koma í veg fyrir útbreiðslu sjúkdómsvaldsins;
- g) notaðar verði viðeigandi sótthreinsiaðferðir við inngöngu- og útgönguleiðir eldisstöðvarinnar;
- h) faraldsfræðileg rannsókn skuli gerð í samræmi við 1. mgr. 8. gr.;
- i) allar eldisstöðvar sem eru á sama vatnsöflunar- eða strandsvæði verði háðar opinberu eftirliti og að enginn fiskur, hrogn eða svil verði flutt frá eldisstöðinni án leyfis sem yfirdýralæknir gefur út; ef um er að ræða víðáttumikið vatnsöflunar- eða strandsvæði er yfirdýralækni heimilt að takmarka þessar ráðstafanir við minna svæði sem liggur nálægt eldisstöðinni sem grunur leikur á um að sé sýkt, ef hann telur að þetta svæði veiti hámarksábyrgð gegn útbreiðslu sjúkdómsins. Ef nauðsyn krefur skal opinberum eftirlitsaðilum í öðrum EES-ríkjum eða þriðju ríkjum tilkynnt um slíkar grunsemdir; í því tilviki skulu opinberu eftirlitsaðilarnir grípa til viðeigandi aðgerða til að ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í þessari grein gildi.

3. Þar til opinberu ráðstafanirnar sem kveðið er á um í 2. mgr. hafa komið til framkvæmda skal eigandi eða umsjónarmaður fisks sem grunur leikur á að hafi sjúkdóminn, gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að farið sé að ákvæðum 2. mgr., að h- og i-lið undanskildum.

4. Ráðstöfunum sem um getur í 2. mgr. skal ekki hætt fyrr en yfirdýralæknir hefur staðfest að ekki leiki lengur grunur á að sjúkdómurinn sé til staðar.

6. gr.

Jafnskjótt og opinberlega hefur verið staðfest að einhver sjúkdómanna í skrá I sé kominn upp skal sjá til þess að yfirdýralæknir komi, auk ráðstafananna sem eru tilgreindar í 2. mgr. 5. gr., eftirfarandi ráðstafanir verði gerðar:

a) Í sýktri eldisstöð:

- skal allur fiskur fjarlægður í samræmi við opinbera áætlun.
- skulu, ef um er að ræða eldisstöð á landi, öll kör tæmd svo hægt sé að hreinsa þau og sótthreinsa,
- skulu öll hrogn og svil, dauður fiskur og fiskur sem sýnir klínísk sjúkdómseinkenni talin til áhættusamra efna og fargað undir eftirliti yfirdýralæknis í samræmi við reglugerð nr. 403/1986 um varnir gegn fíksjúkdómum og heilbrigðisefirlit með fiskeldisstöðvum;
- skal allur lifandi fiskur annaðhvort aflífaður eða honum fargað undir eftirliti yfirdýralæknis í samræmi við reglugerð nr. 403/1986, eða að öðrum kosti, ef um er að ræða fisk sem hefur náð sölustærð og sýnir engin klínísk sjúkdómseinkenni slátrað undir eftirliti Fiskistofu með markaðssetningu eða vinnslu til manneldis í huga.

Yfirdýralæknir skal í síðastnefnda tilvikinu tryggja:

að fiskinum verði tafarlaust slátrað og hann slægður og að þessar aðgerðir fari fram við skilyrði sem komi í veg fyrir útbreiðslu sjúkdómsvalda,

að fisk- og sláturúrgangur teljist til áhættusamra efna og sé meðhöndlaður þannig að tryggt sé að sjúkdómsvöldum sé fargað undir eftirliti yfirdýralæknis í samræmi við reglugerð nr. 403/1986 og að frárennslisvatn sé meðhöndlað þannig að sjúkdómsvaldar sem það mögulega inniheldur verði gerðir óvirkir,

- skulu kör, búnaður og efni sem líkleg eru til að bera smit, eftir að fiskur, hrogn og svil hafa verið fjarlægð, hreinsuð og sótthreinsuð eins fljótt og auðið er, í samræmi við fyrirmæli yfirdýralæknis, til að komið sé í veg fyrir hættu á að sjúkdómsvaldurinn breiðist út eða lifi af,
 - skal öllum efnum sem gætu borið smit, sem um getur í d-lið 2. mgr. 5. gr., fargað eða þau meðhöndluð þannig að tryggt verði að öllum sjúkdómsvöldum sem gætu verið til staðar sé fargað,
 - skal gerð faraldsfræðileg rannsókn í samræmi við 1. mgr. 8. gr. og ákvæði 4. mgr. 8. gr. Þessi athugun skal fela í sér töku sýna sem eru nauðsynleg vegna rannsóknarstofurannsókna.
- b) Allar eldisstöðvar sem eru á sama vatnsöflunar- eða strandsvæði og sýkta eldisstöðin skulu gangast undir heilbrigðissskoðun. Ef skoðun leiðir í ljós smittilfelli skal grípa til ráðstafananna sem kveðið er á um í a-lið þessarar mgr.
- c) Leyfi verður að fást hjá yfirdýralækni til að endurnýja fiskistofn eldisstöðvarinnar eftir að yfirdýralæknir hefur látið fara fram fullnægjandi úttekt á hreinsunar- og sótthreinsiaðgerðunum og í lok tímabils sem yfirdýralæknir telur nógu langt til að tryggja að sjúkdómsvaldinum og öðrum mögulegum sýkingum á sama vatnsöflunarsvæði hafi verið útrýmt.
- d) Ef ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í a-, b-, c- og d-lið 2. mgr. 5. gr. krefjast samstarfs milli opinberra eftirlitsaðila í öðrum EES-ríkjum skal yfirdýralæknir sýna samstarfsvilja til að tryggja að ráðstöfunum sem mælt er fyrir um í þessari grein verði hlítt.

7. gr.

Ef villtur fiskur, sem tilheyrir ekki eldisstöð eða fiskur í vötnum, kerjum eða öðrum mannvirkjum þar sem hægt er að veiða á stöng eða færi eða skrautfiskur er geymdur, er smitaður eða vaknað hefur grunur um það, skal yfirdýralæknir sjá til þess að viðeigandi ráðstafanir verði gerðar. Yfirdýralæknir skal tilkynna ESA og öðrum EES-ríkjum um ráðstafanir sem hann hefur gert.

8. gr.

1. Faraldsfræðilega rannsóknin skal taka til:

- lengdar tímabilsins sem sjúkdómurinn kann að hafa verið til staðar í eldisstöðinni áður en tilkynnt var um hann eða grunur vaknaði;
- hugsanlegra upptaka sjúkdómsins í eldisstöðinni og auðkenningar annarra eldisstöðva þar sem eru hrogn, svil og fiskur af smitnæmum tegundum sem gætu hafa sýkst;
- flutninga á fiski, hrognum eða svilum og á ökutækjum, efnum og fólki sem gætu hafa borið sjúkdómsvaldinn til eða frá viðkomandi eldisstöð;
- hugsanlegrar tilvistar og dreifingar á smitberum.

2. Ef faraldsfræðilega rannsóknin leiðir í ljós að sjúkdómurinn gæti hafa borist frá öðrum vatnsöflunar- eða strandsvæðum eða til annars vatnsöflunar- eða strandsvæðis með flutningi fisks, hroгна eða svilja, dýra, ökutækja eða fólks, eða með öðrum hætti, skulu eldisstöðvar sem eru staðsettar á þessum vatnsöflunar- og strandsvæðum liggja undir grun um smit og skulu ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í 5. gr. gilda. Ef tilvera sjúkdómsins er staðfest gilda ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í 6. gr.

3. Ef faraldsfræðilega rannsóknin leiðir í ljós ástand sem krefst samvinnu milli opinberra eftirlitsaðila í öðrum EES-ríkjum skal yfirdýralæknir grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að ákvæðum þessarar reglugerðar verði fylgt.

4. Fisksjúkdómanefnd skal samræma allar ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja að sjúkdóminum sé útrýmt eins fljótt og hægt er og í því skyni að annast faraldsfræðilegu rannsóknina.

III. KAFLI

Eftirlitsráðstafanir vegna sjúkdóma í skrá II.

9. gr.

1. Ef grunur leikur á um eða staðfest hefur verið að sjúkdómur af skrá II hafi komið upp á viðurkenndu svæði eða í viðurkenndri eldisstöð sem er staðsett á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu skal láta fara fram faraldsfræðilega rannsókn í samræmi við 8. gr. EES-ríkin sem óska eftir endurheimtu viðurkenningar sem skilgreind er í samræmi við reglugerð nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra skulu hlíta ákvæðum viðauka B og C við þá reglugerð.

2. Ef faraldsfræðilega rannsóknin leiðir í ljós að sjúkdómurinn gæti hafa borist frá viðurkenndu svæði eða frá annari viðurkenndri eldisstöð eða gæti hafa borist til annarrar viðurkenndrar eldisstöðvar með flutningi fisks, hroгна eða svilja, ökutækja og fólks, eða með öðrum hætti, skulu þessi svæði eða eldisstöðvar liggja undir grun og viðeigandi ráðstafanir gilda.

3. Yfirdýralækni er þó heimilt að leyfa að fiskur sem á að aflífa verði fitaður þar til hann nær sölustærð.

10. gr.

1. Ef grunur leikur á að fiskur í eldisstöð sem hefur ekki hlotið viðurkenningu og er staðsett á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu hafi sýkst af einhverjum sjúkdómanna í skrá II skal yfirdýralæknir:

- a) hefja þegar í stað opinbera rannsókn til að staðfesta eða hrekja tilvist sjúkdómsins, ásamt, ef þörf er á, töku sýna til rannsókna á viðurkenndri rannsóknarstofu;
- b) framkvæma eða láti fara fram opinbera talningu á sýktum eldisstöðvum; uppfæra skal skráninguna með reglulegu millibili;
- c) hafa sýktar eldisstöðvar undir eftirliti eða láti þær heyra undir það, til að tryggja að þrátt fyrir c lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra verði aðeins heimilaðir flutningar á lifandi fiski, eggjum eða svilum frá eldisstöðinni sem annaðhvort er ætlað fyrir aðrar eldisstöðvar þar sem sami sjúkdómur er til staðar eða til slátrunar til manneldis.

2. Gera skal, í ákveðið tímabil, valfrjálsa eða lögboðna áætlun um að útrýma sjúkdómum í skrá II í eldisstöðvum sem hafa ekki hlotið viðurkenningu eða eru á svæðum sem hafa ekki hlotið viðurkenningu. Á þessu tímabili er bannað að flytja lifandi fisk, egg eða svil frá ósýktum eldisstöðvum eða eldisstöðvum með óþekktu heilbrigðisviðurkenningu til svæðis eða eldisstöðvar þar sem slík áætlun er í gangi.

Þegar tímabilinu er lokið skal yfirdýralæknir ef hann hefur nýtt sér þessa málsmeðferð tilkynna ESA og öðrum EES-ríkjum um niðurstöðurnar um dýraheilbrigði.

IV. KAFLI

Lokaákvæði.

11. gr.

1. Sýnataka og prófun á rannsóknarstofu til að greina sjúkdóma í skrá I og II skal framkvæmd með þeim aðferðum sem ákvarðaðar eru í 15. gr. reglugerðar nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

2. Sýnataka til að greina sjúkdóm eða sjúkdómsvald skal fara fram á rannsóknarstofu sem er viðurkennd af yfirdýralækni. Við prófun á rannsóknarstofu skal, ef þörf krefur og einkum við fyrstu uppkomu sjúkdóms, greina stofn, tegund eða afbrigði viðkomandi sjúkdómsvalds og ber að staðfesta sjúkdómsvaldinn á Tilraunastofu Háskóla Íslands í meinafræði að Keldum eða, ef nauðsyn krefur, á tilvísunarrannsóknarstofu EES-svæðisins sem um getur í 13. gr.

12. gr.

1. Tilraunastofa Háskóla Íslands í meinafræði að Keldum er tilvísunarrannsóknastofa með búnaði og sérmenntuðu fólki til að hægt sé undir öllum kringumstæðum, einkum þegar umræddur sjúkdómur kemur fyrst upp, að ákvarða stofn, tegund og afbrigði viðkomandi sjúkdómsvalds og staðfesta niðurstöður sem hafa fengist á staðbundnum greiningarrannsóknarstofum.

2. Rannsóknarstofur sem eru tilnefndar fyrir hvern sjúkdóm um sig eru ábyrgar fyrir samræmingu greiningarstaðla- og aðferða og notkun prófunarefna.

3. Tilraunastofa Háskóla Íslands í meinafræði að Keldum er ábyrg fyrir samræmingu greiningarstaðla- og aðferða sem hver rannsóknarstofa um sig mælir fyrir um vegna greiningar á viðkomandi sjúkdómi í EES-ríkinu. Í þessum tilgangi:

- a) skal hún útvega innlendum viðurkenndum rannsóknarstofum greiningarprófunarefni;
- b) skal hún hafa eftirlit með gæðum allra greiningarprófunarefna sem notuð eru;

- c) skal hún gera samanburðarpróf með reglulegu millibili;
 - d) skal hún geyma ræktaða sjúkdómsvalda úr tilvikum sem hafa verið staðfest;
 - e) skal hún fá staðfestingu á jákvæðum niðurstöðum viðurkenndra rannsóknarstofa.
4. Þrátt fyrir 1. mgr., er heimilt að leita til tilvísunarrannsóknarstofu annars EES-ríkis sem til þess er bær að því er tiltekinn sjúkdóm varðar.
5. Í viðauka A er skrá yfir innlendar tilvísunarrannsóknarstofur vegna fisksjúkdóma.
6. Tilraunastofa Háskóla Íslands í meinafræði að Keldum skal eiga samvinnu við viðkomandi tilvísunarrannsóknarstofur EES-svæðisins sem um getur í 13. gr.

13. gr.

1. Í viðauka B er tilgreind tilvísunarrannsóknarstofa EES-ríkja vegna fisksjúkdóma.
2. Mælt er fyrir um hlutverk og skyldur tilvísunarrannsóknarstofanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar í viðauka C.

14. gr.

1. Bannað er að bólusetja gegn sjúkdómum í skrá II á viðurkenndum svæðum, í viðurkenndum eldisstöðvum sem eru á svæðum, sem hafa ekki verið viðurkennd, eða á svæðum eða í eldisstöðvum, þar sem málsmeðferð fyrir viðurkenningu, sem mælt er fyrir um í reglugerð nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra, hefur þegar verið samþykkt, og gegn sjúkdómum í skrá I. Ef sjúkdómar í skrá I koma upp má þó heimila bólusetningu gegn þeim, að því tilskildu að tilhögun við bólusetninguna sé tilgreind í viðbragðsáætlun í samræmi við 15. gr. og tillit sé tekið til viðmiðananna sem settar eru fram í viðauka E.

15. gr.

1. Gera skal viðbragðsáætlun þar sem tilgreindar eru ráðstafanir, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, sem grípa á til komi einhver sjúkdómanna í skrá I upp. Í áætluninni skulu vera ákvæði um aðgang að aðstöðu, búnaði, starfsfólki og öllum viðeigandi eignum sem nota þarf til að útrýma sjúkdóminum með skjótvirkum hætti.

2. Almennu viðmiðanirnar sem gilda um gerð þessara áætlana eru tilgreindar í viðauka D. Þó nægir að nota viðmiðanir sem eru sérstaklega settar fyrir umrædda sjúkdóma hafi almennu viðmiðanirnar þegar verið í notkun þegar áætlanir voru lagðar fram um beitingu eftirlitsráðstafana vegna annars sjúkdóms.

3. Áætlanirnar sem eru gerðar samkvæmt viðmiðunum sem eru tilgreindar í viðauka D skulu lagðar fyrir ESA eigi síðar en sex mánuðum eftir að þessi reglugerð kemur til framkvæmda.

16. gr.

Sérfræðingar ESA geta, í samvinnu við yfirdýralækni, og að svo miklu leyti sem þörf er á til að tryggja að þessari reglugerð sé beitt á samræmdan hátt, gert vettvangskönnun. Þeir geta í þessu skyni kannað hæfilegt hundraðshlutfall eldisstöðva til að fylgjast með hvort yfirdýralæknir hafi eftirlit með því að eldisstöðvarnar uppfylli kröfur þessarar reglugerðar. ESA skal tilkynna um niðurstöður slíkra kannana. Ef könnun fer fram á yfirráðasvæði EES-ríkis skal það veita sérfræðingunum alla nauðsynlega aðstoð við skyldustörf þeirra.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum eða fangelsi. Með brot á ákvæðum reglugerðar þessarar skal farið að hætti opinberra mála.

18. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 54/1990 um innflutning dýra, lögum nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim og lögum nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði og til innleiðingar á tilskipunum ráðsins nr. 93/53/EBE og 2000/27/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar nr. 2001/288/EB. Reglugerðin tekur gildi þegar í stað.

VIÐAUKI A

Innlendar tilvísunarrannsóknarstofur í fisksjúkdómum.

Belgía: CODA — Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie
CERVA — Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques
Groeselenberg 99
B-1180 Brussel/Bruxelles.

Tékkland: Výzkumný ústav veterinárního lékařství
Hudcova 70
621 32 Brno-Medlánky.

Danmörk: Statens Veterinære Serumlaboratorium
Fødevareministeriet
Hangøvej 2
DK-8200 Århus N.

Dýskaland: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Boddenblick 5a
D-17498 Insel Riems.

Eistland: Veterinaar- ja Toidulaboratorium
Väike-Paala 3
11415 Tallinn.

Grikkland: Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms
Centre of Athens Veterinary Institutes, Institute of Infectious and Parasitic
Diseases
25 Neapoleos ST.
GR-153 10 Ag. Paraskevi Attiki.

Spánn: Laboratorio Central de Veterinaria de Algete
Madrid.

Frakkland: Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
Laboratoire d'études et de recherches en pathologie des poissons (LERPP)
Technopôle Brest Iroise — BP 70
F-29280 Plouzane.

Írland: Fisheries Research Centre Abbotstown
Castleknock
Dublin15

Ireland.

Ítalía: Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie
Via Romea 14/A
I-35020 Legnaro, Padova.

Κύπρος: Εργαστήριο Αναφοράς για Ασθένειες των Ζώων,
Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία
National Reference Laboratory for Animal Health
Veterinary Services
CY-1417 Nicosia

Lettland: Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
Leļupes iela 3
LV-1076 Rīga

Litháen: Nacionalinė veterinarijos laboratorija
J. Kairiūkščio g. 10
LT-2021 Vilnius.

Lúxemborg: CODA — Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie
CERVA — Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques
Groeselenberg 99
B-1180 Brussel/Bruxelles.

Ungverjaland: Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2.
Tábornok u. 2.
HU-1581 Budapest.

Malta: Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie
Legnaro (PD)
Italy.

Holland: Fish Diseases Laboratory
ID-Lelystad
Institute for Animal Science and Health
Edelhertweg 15
PO Box 65
8200 AB Lelystad

Nederland.
Austurriki: Institut für Hydrobiologie, Fisch- und Bienenkunde
Veterinärmedizinische Universität Wien
Veterinärplatz 1
A-1210 Wien.

Pólland: Laboratorium Zakładu Chorób Ryb Państwowego
Instytutu Weterynaryjnego
AL. Partyzantów 57

PL-24-100 Puławy

Portúgal: Laboratório Nacional de Investigação Veterinária
Estrada de Benfica 701
P-1500 Lisboa.

Slóvenía: Nacionalni veterinarski inštitut,
Gerbičeva 60
SI-1000 Ljubljana.

Slóvakía: Štátný veterinárny a potravinový ústav
Janoškova 1611/58
026 80
SK-Dolný Kubín.

Finnland: Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos (EELA)
PL 368
FIN-00231 Helsinki.

Svíþjóð: Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
S-751 89 Uppsala.

Breska
konungsríkið:
CEFAS Weymouth Laboratory
Barrack Road
Weymouth DT4 8UB
United Kingdom.
The Marine Laboratory
PO box 101
Victoria Road
Aberdeen AB9 8DB
United Kingdom.

VIÐAUKI B

Tilvísunarrannsóknarstofa EES-svæðisins vegna fisksjúkdóma.

Danmörk: Statens Veterinære Serumlaboratorium
Fødevareministeriet
Hangøvej 2
DK-8200 Århus N.

VIÐAUKI C

hlutverk og skyldur tilvísunarrannsóknarstofu EES-svæðisins vegna fisksjúkdóma.

Hlutverk og skyldur tilvísunarrannsóknarstofu EES-svæðisins vegna sjúkdóma í skrá I og II skal vera:

1. að samræma, í samráði við ESA, aðferðir sem eru notaðar í EES-ríkjunum við greiningu viðkomandi sjúkdóms, einkum með því að:
 - a) ákveða, geyma og afgreiða viðkomandi sjúkdómsvalda með sermipróf og gerð mótsermis í huga;
 - b) afgreiða staðlað sermi og önnur viðmiðunarprófunarefni til innlendra tilvísunarrannsóknarstofa til að hægt sé að staðla próf og prófunarefni sem eru notuð í aðildarríkjunum;
 - c) birgja sig upp og viðhalda nýjasta safni stofna sjúkdómsvalda og ræktaðra sjúkdómsvalda viðkomandi sjúkdóms;
 - d) skipuleggja reglubundin samanburðarpróf á greiningaraðferðum á vettvangi EES-svæðisins;
 - e) safna og halda saman gögnum og upplýsingum um greiningaraðferðir sem eru notaðar og niðurstöður prófa sem fram fara á EES-svæðinu;
 - f) ákvarða einkenni viðkomandi ræktaðra sjúkdómsvalda með nýjustu aðferðum til að unnt sé að auka skilning á farsóttarfræði sjúkdómsins;
 - g) fylgjast með framförum á sviði eftirlits, farsóttarfræði og varna gegn viðkomandi sjúkdómi alls staðar í heiminum;
 - h) viðhalda sérfræðiþekkingu um viðkomandi sjúkdómsvald og aðra hugsanlega sjúkdómsvalda svo að unnt sé að gera skjótvirka samanburðargreiningu;
 - i) afla staðgöðrar þekkingar á gerð og notkun dýraónæmislyfja sem eru notuð til að berjast gegn og útrýma viðkomandi sjúkdómi;
2. að veita virka aðstoð við greiningu á uppkomu viðkomandi sjúkdóms í EES-ríkjunum með hjálp rannsókna á ræktuðum sjúkdómsvöldum sem eru sendir þeim til staðfestingar á sjúkdómsgreiningu, ákvörðunar á einkennum og dýrafarsóttarfræðilegra rannsókna;
3. að auðvelda menntun eða endurmenntun sérfræðinga í rannsóknarstofugreiningu með það í huga að samhæfa greiningaraðferðir á öllu EES-svæðinu;
4. að því er varðar aðferðir til greiningar á sjúkdómum í skrá I, að eiga samvinnu við þar til bærar rannsóknarstofur í þriðju ríkjum ef þessir sjúkdómar eru útbreiddir þar.

VIÐAUKI D

Lágmarksviðmiðanir vegna viðbragðsáætlana.

Viðbragðsáætlanir skulu hið minnsta uppfylla eftirfarandi:

1. Koma skal á fót viðlagamiðstöð með það fyrir augum að samræma allar eftirlitsráðstafanir.
2. Taka skal saman skrá yfir sjúkdómseftirlitsmiðstöðvar sem hafa fullnægjandi búnað til að samræma eftirlit með ráðstöfunum vegna sjúkdóma á svæðinu.
3. Gefa skal nákvæmar upplýsingar um starfsfólkið sem sér um eftirlitsráðstafanirnar, hæfni þess og ábyrgð.
4. Sjúkdómseftirlitsmiðstöð á hverjum stað skal vera í stakk búin til að hafa samband með hraði við einstaklinga/samtök sem tengjast beint eða óbeint uppkomu sjúkdóms.
5. Búnaður og efni skal vera til staðar svo hægt sé að grípa til ráðstafana vegna eftirlits með sjúkdómum á réttan hátt.
6. Gefa skal nákvæm fyrirmæli um aðgerðir sem grípa skal til ef grunur vaknar eða staðfesting fæst á sýkingu eða smiti.
7. Koma skal á fót þjálfunarnámskeiðum til að viðhalda og auka færni í vettvangs- og

- stjórnsýsluaðgerðum.
- Greiningarrannsóknarstofur skulu, eftir atvikum, hafa búnað til skoðunar eftir slátrun, nauðsynlega aðstöðu til sermi- og vefjafræðirannsókna, o.s.frv., og verða að viðhalda færni til skjótrar greiningar (í þessu skyni verður að gera ráðstafanir til að hægt sé að flytja sýni með hraði).
 - Setja skal ákvæði til að tryggja nauðsynlegt lagaumboð til að hrinda viðbúnaðaráætlunum í framkvæmd.

VIÐAUKI E

Viðmiðanir vegna áætlana um bólusetningu.

- Í áætlunum um bólusetningar skulu að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar koma fram:
- Eðli þess sjúkdóms sem verður til þess að beiðni kemur fram um bólusetningu.
 - Upplýsingar um strand- og meginlandssvæði, staði og eldisstöðvar þar sem bólusetning getur farið fram:
Ekki má undir neinum kringumstæðum bólusetja utan marka sýkta svæðisins eða, ef nauðsyn krefur, sóttvarnabeltisins sem skilgreint hefur verið umhverfis sýkta svæðið.
 - Nákvæmar upplýsingar um bóluefnið sem nota skal, þar á meðal um þá tegund eða tegundir bóluefnis sem kunna að verða notaðar.
 - Nákvæmar upplýsingar um notkunarskilyrði, tíðni bólusetningar og þær takmarkanir sem gilda um notkun bóluefnisins (hvaða fiskur, hvaða kvíar o.s.frv.).
 - Viðmiðanir um stöðvun bólusetningar.
 - Samþykki skal ákvæði sem tryggja að skrá sé haldin yfir allar bólusetningar (dagsetningar, staði og eldisstöðvar þar sem bólusetning hefur farið fram, skilgreiningar sóttvarnasvæða o.s.frv.).
 - Ráðstafanir skulu gerðar til þess að halda hreyfingu fisksins innan bólusetningarsvæðisins í lágmarki til að tryggja að fiskurinn fari ekki af því svæði öðruvísi en þegar honum er slátrað til mannelis eða til eyðingar ef nauðsyn krefur.
 - Hvers kyns önnur ákvæði sem eru nauðsynleg vegna bólusetningar.

Reglugerð

nr. 449/2005 um eftirlit með heilbrigði eldisdýra sem flutt eru til EES-svæðisins frá þriðju ríkjum.

1. gr.

1. Yfirdýralæknir skal tryggja að dýraheilbrigðiseftirlit með eldisdýrum sem eru flutt inn á Evrópska efnahagssvæðið (EES-svæðið) frá þriðju ríkjum, sé í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

2. gr.

1. Í reglugerð þessari gilda skilgreiningarnar í 2. gr. reglugerðar nr. 448/2005 um eftirlit með heilbrigði eldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins eftir því sem við á.

2. Auk þess er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
- "sannprófun skjala": sannprófun dýraheilbrigðisvottorða eða -skjala sem fylgja dýrinu;
 - "sannprófun auðkenna": sannprófun, sem fer eingöngu fram með sjónrænni skoðun, á því að samræmi sé milli skjalanna eða vottorðanna og dýranna og að dýrin séu merkt með réttum hætti;
 - "eftirlit með ástandi": eftirlit með sjálfu dýrinu, ef til vill með sýnatöku og prófi á rannsóknarstofu og, ef við á, viðbótareftirlit meðan dýrið er í sóttkví;
 - "innflytjandi": einstaklingur eða lögpersóna sem kemur með dýr til innflutnings til EES-svæðisins;
 - "sending": fjöldi dýra af sömu tegund sem sama dýraheilbrigðisvottorð eða -skjal gildir um, sem er flutt með sama flutningatæki og kemur frá sama þriðja landi eða sama hluta þriðja lands;
 - "landamærastöð": eftirlitsstöð á landamærum EES-svæðisins tilnefnd og samþykkt til að þar megi fara fram eftirlit með innflutningi eldisdýra frá þriðja ríki;
 - "eldisdýr": lifandi fiskur, krabbadýr eða lindýr frá eldisstöð, að meðtöldum þeim sem lifa upprunalega villt en eru ætluð fyrir eldisstöð.

I. KAFLI

Skipulagning og framhald eftirlits.

3. gr.

- Innflytjendur skulu tilkynna yfirdýralækni með að lágmarki eins (virks) dags fyrirvara um fjölda, tegund og áætlaðan komutíma eldisdýranna;
 - farið skal með eldisdýrin, undir opinberu eftirliti, beint á viðkomandi landamærastöð sem um getur í 6. gr. eða, eftir atvikum, á sóttvarnarstöðina sem kveðið er á um í öðrum undirlið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 9. gr.;
 - ekki er heimilt að fara með eldisdýrin frá þessum stöðvum nema, samkvæmt viðurkenndri málsmeðferð og sannað sé:
 - með vottorði sem kveðið er á um í öðrum undirlið 1. mgr. 7. gr. eða í 8. gr., að dýraheilbrigðiseftirlit hafi farið fram með viðkomandi eldisdýrum í samræmi við 1. mgr. og a-, b- og d-lið 2. mgr. 4. gr. og 8. og 9. gr., og að skilyrði lögbærs yfirvalds þar að lútandi hafi verið uppfyllt;
 - að búið sé að greiða fyrir dýraheilbrigðiseftirlitið og, ef við á, að trygging hafi verið sett fyrir hugsanlegum kostnaði;
 - tollyfirvöld skulu ekki heimila afgreiðslu til frjálsrar dreifingar á EES-svæðinu nema að sannað sé að kröfum c-liðar hafi verið fullnægt.

4. gr.

1. Yfirdýralæknir skal tryggja að á landamærastöð séu skjöl og auðkenni sannprófuð vegna hvernar sendingar eldisdýra frá þriðja ríki, án tillits til tollafgreiðslustaðar. Yfirdýralæknir skal ganga úr skugga um:

- uppruna þeirra,
- síðari viðtökustað þeirra, einkum þegar um umflutning er að ræða eða sérstakar kröfur sem eru viðurkenndar með ákvörðun ESA og varða EES-viðtökuríkið,
- að upplýsingarnar í vottorðunum eða skjölunum séu fullnægjandi,
- að engin vísbending um að sendingunni hafi verið hafnað, hafi verið gefin í viðurkennda upplýsingaskiptakerfinu.

2. Með fyrirvara um undanþágur skv. 8. gr., skal yfirdýralæknir sjá um eftirlit með ástandi eldisdýra sem komið er með á landamærastöð. Eftirlitið skal einkum felast í:

- a) klínískri rannsókn á eldisdýrunum til að ganga úr skugga um að þau samrýmist upplýsingunum sem kveðið er á um í meðfylgjandi vottorði eða skjali og að þau séu klínískt heilbrigð;
- b) rannsóknarstofufrófum sem teljast nauðsynleg;
- c) töku opinberra sýna, ef til kemur, sem á að rannsaka með tilliti til efnaleifa og láta efnagreina eins skjótt og auðið er;
- d) sannprófun á því að farið sé að þeim lágmarkskröfum sem mælt er fyrir um.

Með tilliti til síðara eftirlits með flutningi og ef við á, til að sjá um að viðbótarkröfum viðtökufyrirtækis verði fullnægt, skal yfirdýralæknir senda lögbærum yfirvöldum EES-viðtökuríkis nauðsynlegar upplýsingar með aðstoð viðurkennda upplýsingaskiptakerfisins. Eftirlitið skal fara fram eftir að flett hefur verið upp í viðurkennda upplýsingaskiptakerfinu.

3. Samt sem áður er heimilt, þrátt fyrir 1. og 2. mgr., að sannprófun auðkenna og eftirlit með ástandi eldisdýra, sem flutt eru um höfn eða flugvöll inn á EES-svæðið, fari fram í þeirri viðtökuhöfn eða á þeim viðtökuflugvelli, að því tilskildu að höfnin eða flugvöllurinn sé landamærastöð af því tagi sem um getur í 6. gr. og að eldisdýrin verði flutt áfram, annaðhvort sjóleiðis eða með flugi, með sama skipi eða sömu flugvél. Í því tilviki skal yfirdýralæknir sem annaðist sannprófun skjalanna tilkynna opinbera dýralækninum á skoðunarstöð EES-viðtökuríkisins, annaðhvort beint eða fyrir milligöngu dýraheilbrigðisyfirvalds á staðnum, um viðurkennda upplýsingaskiptakerfið að eldisdýrin hafi farið þar um.

5. gr.

Innflutningur inn á EES-svæðið er óheimill ef eftirlit leiðir í ljós:

- a) að eldisdýr koma frá yfirráðasvæði eða hluta yfirráðasvæðis þriðja ríkis sem er ekki, að því er viðkomandi tegundir varðar, tilgreint í skrá ESA;
- b) að önnur eldisdýr en þau sem um getur í a-lið fullnægi ekki þeim kröfum sem kveðið er á um í innlendum reglum er gilda um hin ýmsu tilvik sem falla undir þessa reglugerð;
- c) að eldisdýrin þjáist af eða grunur leikur á að þau þjáist af eða séu haldin smitandi sjúkdómi eða sjúkdómi sem geti stofnað heilbrigði manna eða dýra í hættu samkvæmt innlendum lögum og reglum;
- d) að þriðja ríkið sem flytur eldisdýrin út hafi ekki fullnægt kröfunum sem kveðið er á um í innlendum lögum og reglum;
- e) að ástand eldisdýranna komi í veg fyrir áframhaldandi flutning á þeim;
- f) að dýraheilbrigðisvottorð eða -skjal sem fylgir með eldisdýrunum uppfylli ekki þau skilyrði sem eru sett samkvæmt reglugerð nr. 446/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

6. gr.

1. Landamærastöðvar skulu uppfylla skilyrði þessarar greinar.

2. Landamærastöðvar skulu:

- a) vera á komustað inn á EES-svæðinu; Samt sem áður er unnt að samþykkja tiltekna fjarlægð milli skoðunarstöðvar og komustaðar vegna landfræðilegra aðstæðna (t.d. affermingarbryggjur og fjallvegir) og að því tilskildu að löng leið sé á milli skoðunarstöðvarinnar og eldisstöðva eða staða þar sem eldisdýr eru haldin sem líkur eru á að séu með smitandi sjúkdóma;
- b) vera á tollsvæði þar sem unnt er að uppfylla önnur formsatriði er varða stjórnsýslu,

þar með talin tollmeðferð í tengslum við innflutning;

- c) vera undir stjórn opinbers dýralæknis sem í raun ber ábyrgð á eftirlitinu. Opinbera dýralækninum er heimilt að láta sérmenntaða starfsmenn sem vinna undir hans stjórn aðstoða sig. Opinberi dýralæknirinn skal sjá til þess að fram fari nauðsynleg uppfærsla inn í viðurkennda upplýsingaskiptakerfið.

7. gr.

1. Ef eldisdýr, sem falla undir eftirlit skv. 4. gr. eru ekki ætluð til markaðssetningar hér á landi skal yfirdýralæknir á landamærastöð:

- láta hlutaðeigandi fá staðfest afrit af frumriti vottorðanna eða, ef sendingu er skipt, nokkur staðfest afrit af frumriti vottorðanna fyrir eldisdýrin; gildistími afritanna skal vera 10 dagar hið mesta,
- gefa út vottorð eftir fyrirmyndinni þar sem fram kemur að eftirlitið sem um getur í 1. mgr. og a-, b- og d-lið 2. mgr. 4. gr. hafi farið fram og uppfylli kröfur opinbera dýralæknisins, hvaða sýni hafa verið tekin og tilgreint er um niðurstöður úr rannsóknarstofuprófum eða hvenær búist er við að niðurstöðurnar liggi fyrir,
- varðveita frumrit vottorðsins eða vottorðanna sem fylgja eldisdýrunum.

2. Þegar eldisdýrin sem um getur í 1. mgr. hafa farið um landamærastöð og hafa verið flutt inn á EES-svæðið skulu viðskipti með þau fara fram í samræmi við reglur um dýraheilbrigðiseftirlit sem mælt er fyrir um í reglugerð nr. 448/2005 um eftirlit með heilbrigði eldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins.

Í þeim upplýsingum sem yfirdýralæknir á viðtökustað sendir um viðurkennda upplýsingaskiptakerfið skal einkum koma fram hvort:

- eldisdýrin eiga að fara til EES-ríkis eða -svæðis þar sem sérstakar kröfur gilda,
- sýni hafi verið tekin en niðurstöður hafi ekki legið fyrir þegar flutningatækið fór frá viðkomandi landamærastöð.

8. gr.

1. Heimila skal umflutning eldisdýra frá einu þriðja ríki til annars þriðja ríkis, eða til sama þriðja ríkis að því tilskildu að:

- a) yfirdýralæknir á landamærastöð hafi áður heimilað slíkan umflutning;
- b) hlutaðeigandi aðili leggi fram sönnun um að fyrsta þriðja ríkið sem eldisdýrin eru send til, eftir umflutning um eitt EES-ríki, skuldbindi sig til þess að vísa í engu tilviki frá eða endursenda eldisdýr sem það hefur leyft innflutning eða umflutning á til EES-svæðisins og fari eftir innlendra löggið um dýravernd meðan á flutningi stendur;
- c) eftirlitið sem um getur í 4. gr. sannfæri yfirdýralækni um, ef við á eftir að eldisdýrin hafa verið á sóttvarnarstöð, að eldisdýrin standist kröfur þessarar reglugerðar eða, að því er varðar eldisdýr sem um getur í viðauka A við reglugerð nr. 448/2005 um eftirlit með heilbrigði eldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins, gefi kost á heilbrigðisábyrgðum sem eru viðurkenndar og eru að minnsta kosti jafngildar kröfunum;
- d) yfirdýralæknir á landamærastöð tilkynni lögbærum yfirvöldum EES-umflutningsríkis eða -ríkja og lögbærum yfirvöldum brottfararstaðar á landamærum, um viðurkennda upplýsingaskiptakerfið að eldisdýrin hafi farið þar um;
- e) þegar um er að ræða gegnumferð um Ísland fari slíkur umflutningur fram samkvæmt málsmeðferð sem hér er kveðið á um. Eina meðhöndlunin sem er leyfð meðan á

umflutningi stendur er sú sem fer fram á komustað inn á og brottfararstað frá EES-svæðinu og aðgerðir sem eiga að tryggja velferð eldisdýranna.

9. gr.

1. Í tilvikum þegar innlendar reglur á viðtökustað, kveða á um að lifandi eldisdýr skuli sett í sóttkví eða einangrun er heimilt að setja eldisdýrin í sóttkví eða einangrun:

- á sóttvarnarstöð í þriðja ríki sem er upprunaríki, að því tilskildu að hún hafi verið samþykkt,
- á sóttvarnarstöð sem er á EES-svæðinu og uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í viðauka B,
- í viðtökueldisstöð.

2. Ef yfirdýralæknir sem ber ábyrgð á viðkomandi landamærastöð fyrirskipar sóttkví skal setja eldisdýrin í sóttkví, allt eftir því hve alvarleg hættan er talin:

- annaðhvort á sjálfri skoðunarstöðinni eða í næsta nágrenni hennar,
- eða í viðtökueldisstöð,
- eða á sóttvarnarstöð sem er í nágrenni viðtökueldisstöðvar.

3. Almenn skilyrði, sem sóttvarnarstöðvar sem um getur í fyrsta og öðrum undirlið 1. mgr. skulu uppfylla, eru sett í viðauka B.

10. gr.

1. Með fyrirvara um önnur ákvæði þessa kafla skal yfirdýralæknir sjá um það heilbrigðiseftirlit sem telst viðeigandi ef grunur leikur á að ekki sé farið að innlendri löggjöf eða vafi leikur á að viðkomandi eldisdýr séu rétt auðkennd.

11. gr.

1. Ef eftirlitið leiðir í ljós að eldisdýr stenst ekki kröfur sem mælt er fyrir um í innlendum reglum eða eftirlitið leiðir í ljós vanrækslu skal yfirdýralæknir í samráði við innflytjanda eða fulltrúa hans ákveða:

- a) að hýsa, fýðra, og ef nauðsyn ber til, meðhöndla eldisdýrin; eða
- b) eftir atvikum, að setja þau í sóttkví eða einangra sendinguna;
- c) að endursenda eldisdýrin innan þeirra tímamarka sem yfirdýralæknir setur, svo framarlega sem farið er að innlendri löggjöf um dýravernd. Í því tilviki skal yfirdýralæknir á landamærastöð:
 - tilkynna í gegnum viðurkennda upplýsingaskiptakerfið að innflutningi hafi verið vísað frá,
 - ógilda það dýraheilbrigðisvottorð eða -skjal sem fylgir sendingunni sem vísað var frá,
 - að lokinni skoðun meðan eldisdýrin eru enn lifandi, heimila slátrun eldisdýranna, í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 238/2003 um eldi nytjastofna sjávar; til manneldis,
 - að öðrum kosti fyrirskipa slátrun eldisdýranna í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 238/2003 um eldi nytjastofna sjávar; í öðrum tilgangi en til manneldis eða fyrirskipa að skrokkunum verði fargað og tilgreina skilyrði varðandi eftirlit með nýtingu afurðanna sem til falla með þessum hætti. Yfirdýralæknir skal tilkynna ESA um þau tilvik þar sem þessum undanþágum er beitt.

12. gr.

Til að framfylgja eftirlitinu sem um getur í 7. gr. þessarar reglugerðar skal auðkenning og skrásetning sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar nr. 448/2005 um eftirlit með heilbrigði eldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins, fara fram á viðtökustað eldisdýranna.

II. KAFLI
Öryggisákvæði.

13. gr.

1. Ef dýrasjúkdómur sem einnig getur lagst á menn, annar sjúkdómur eða annað það sem kann að stofna heilbrigði dýra eða manna í alvarlega hættu kemur upp eða breiðist út á yfirráðasvæði þriðja ríkis, eða ef einhver önnur alvarleg ástæða er varðar heilbrigði dýra réttlætir slíkt, er ráðherra heimilt að gera þegar í stað eina af eftirfarandi ráðstöfunum eftir því hve alvarlegt ástandið er;

- fella niður tímabundið innflutning frá hlutaðeigandi þriðja ríki eða hluta þess og, eftir atvikum, frá umflutningslandi sem er þriðja ríki,
- setja sérstök skilyrði að því er varðar eldisdýr frá hlutaðeigandi þriðja ríki eða hluta þess.

2. Ef eftirlit sem kveðið er á um í þessari reglugerð leiðir í ljós að sending eldisdýra kunnir að stofna heilbrigði dýra eða manna í hættu skal yfirdýralæknir þegar í stað gera eftirfarandi ráðstafanir;

- leggja hald á og farga sendingunni,
- þegar í stað tilkynna öðrum landamærastöðvum og ESA um niðurstöðurnar og uppruna eldisdýranna, í gegnum viðurkennda upplýsingaskiptakerfið.

3. Í því tilviki sem kveðið er á um í 1. mgr. er ráðherra heimilt að gera tímabundnar verndarráðstafanir vegna eldisdýra er heyra undir 9. gr.

4. Ef settar eru á einhliða verndarráðstafanir gagnvart þriðja ríki samkvæmt skilmálum þessarar greinar skal það tilkynnt öðrum EES-ríkjum og ESA.

III. KAFLI

Skoðun.

14. gr.

1. ESA er heimilt, í samvinnu við yfirdýralækni og að því marki sem nauðsynlegt er fyrir samræmi í beitingu á kröfum þessarar reglugerðar, að ganga úr skugga um að landamærastöðvar, og sóttvarnarstöðvar, uppfylli skilyrðin sem upp eru talin í viðaukum A og B.

2. ESA er heimilt, í samvinnu við yfirdýralækni, að gera skyndiskoðanir á staðnum.

3. Þegar skoðun fer fram skal veita ESA alla þá aðstoð sem er nauðsynleg til að þeir geti unnið verk sitt.

15. gr.

Telji yfirdýralæknir, á grundvelli eftirlits að brotið sé í bága við ákvæði þessarar reglugerðar á landamærastöð í öðru EES-ríki skal hann þegar í stað gera stjórnvöldum þess EES-ríkis viðvart.

Berist yfirdýralækni slík tilkynning frá öðru EES-ríki skal hann gera allar nauðsynlegar ráðstafanir og tilkynna lögbæra yfirvaldinu í því ríki um það eftirlit sem hefur farið fram, þær ákvarðanir sem hafa verið teknar og rökstuðning fyrir þeim.

Ef eftirlitið sem um getur í 1. mgr. leiðir í ljós að ítrekað er brotið í bága við ákvæði þessarar reglugerðar skal yfirdýralæknir tilkynna það ESA og lögbærum yfirvöldum annarra EES-ríkja.

Yfirdýralækni er heimilt þar til niðurstöður ESA liggja fyrir að efla eftirlit á viðkomandi landamærastöð eða sóttvarnarstöð.

IV. KAFLI

Almenn ákvæði.

16. gr.

Kostnaður.

Kostnaður í tengslum við framkvæmd eftirlits skv. 4. gr., 5. gr., 8. gr. og 11. gr. þar með talið förgun sendingarinnar eða nýting afurða í öðrum tilgangi hvílir á sendanda, viðtakanda eða fulltrúa þeirra án þess að endurgreiðslur EES-ríkisins komi til. Afrakstur af sölu afurðanna sem um getur í þriðja undirlit c-liðar 11. gr. skal renna til eiganda eldisdýranna eða fulltrúa hans, að frádregnum áður nefndum kostnaði. Innheimta skal kostnað samkvæmt gjaldskrá sem landbúnaðarráðherra staðfestir.

17. gr.

Viðurlög.

Brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar varða sektum eða fangelsi. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

18. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 54/1990 um innflutning dýra, lögum nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim og lögum nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði og til innleiðingar á tilskipunum ráðsins nr. 91/496/EBE, 91/628/EBE, 95/29/EB, 92/438/EB og 96/43/EB. Reglugerðin tekur þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 525/2003 um dýraheilbrigðiseftirlit með innflutningi eldisdýra.

VIÐAUKI A

Almenn skilyrði fyrir viðurkenningu landamærastöðva.

Til að hljóta viðurkenningu skulu landamærastöðvar hafa:

- 1) sérstaka aðrein fyrir flutning lifandi dýra, til að hlífa dýrunum við tilefnislausri bið;
- 2) aðstöðu (sem auðvelt er að þrifa og sótthreinsa) fyrir fermingu og affermingu ólíkra flutningatækja, skoðun, fóðrun, brynningu og meðhöndlun dýranna, þar sem rými, lýsing og loftræsting er fullnægjandi með tilliti til þess fjölda dýra sem á að skoða;
- 3) nógu marga dýralækna og sérþjálfaða aðstoðarmenn til að þeir geti, með tilliti til þess fjölda dýra sem fer um viðkomandi landamærastöð, sannprófað fylgiskjöl og framkvæmt klíníska eftirlitið sem um getur í 4., 5. og 8. gr. þessarar reglugerðar;
- 4) fullnægjandi húsnæði fyrir starfsmennina sem annast heilbrigðiseftirlitið, þar með talið búningsherbergi, sturtur og salerni;
- 5) húsnæði og aðstöðu sem hentar fyrir sýnatöku og úrvinnslu sýna í tengslum við kerfisbundna eftirlitið sem mælt er fyrir um í innlendum lögum og reglum;
- 6) aðgang að þjónustu sérhæfðrar rannsóknarstofu þar sem unnt er að gera sérstök próf á sýnunum sem eru tekin á stöðinni;
- 7) aðgang að starfsstöð í næsta nágrenni stöðvarinnar með aðstöðu og búnað til að hýsa, fóðra, meðhöndla og, ef nauðsyn ber til, slátra dýrunum;

- 8) hentuga aðstöðu, ef skoðunarstöðvarnar eru áningar- eða umfermingarstaðir við flutning dýra, til að unnt sé að afferma, fódra og hýsa dýrin ef þörf krefur og meðhöndla þau eða, ef nauðsyn ber til, slátra þeim á staðnum á þann hátt að þau þurfi ekki að þjást að óþörfu;
- 9) viðeigandi búnað fyrir hröð upplýsingaskipti við aðrar landamærastöðvar og lögbær dýraheilbrigðisyfirvöld;
- 10) búnað og aðstöðu fyrir þrif og sóttþreinsun.

VIÐAUKI B

Almenn skilyrði fyrir viðurkenningu sóttvarnarstöðva.

1. Kröfur 2., 4., 5., 7., 9. og 10. liðar viðauka A skulu gilda.
2. Þar að auki skulu sóttvarnarstöðvar:
 - vera undir stöðugu eftirliti yfirdýralæknis og vera á hans ábyrgð,
 - staðsettar langt frá eldisstöðvum og öðrum stöðum þar sem dýr eru haldin sem líkur eru á að séu með smitandi sjúkdóma,
 - hafa gott eftirlitskerfi til að tryggja viðunandi eftirlit með dýrunum.

Reglugerð þessi var birt og tók gildi 10. maí 2005.

Reglugerð

nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu sjávareldisdýra og afurða þeirra.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um markaðssetningu innan Evrópska efnahagssvæðisins (EES) og innflutning frá löndum utan EES á sjávareldisdýrum og afurðum þeirra. Með reglugerðinni er kveðið nánar á um þær heilbrigðiskröfur sem gerðar eru við markaðssetningu á sjávareldisdýrum og afurðum þeirra.

Tilgangur þessarar reglugerðar er að hindra útbreiðslu smitsjúkdóma í sjávareldisdýrum við markaðssetningu þeirra og afurða þeirra.

2. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. *Eldisdýr*: Lifandi fiskur, krabbadýr eða lindýr frá eldisstöð, að meðtöldum þeim sem lifa upprunalega villt en eru ætluð fyrir eldisstöð.
2. *Eldisafurðir*: Afurðir af eldisdýrum, hvort sem þær eru ætlaðar til ræktunar, eins og hrogn og svil, eða til manneldis.
3. *Fiskur, krabbadýr eða lindýr*: Hvaða fiskur, krabbadýr eða lindýr sem er, óháð þroskastigi.
4. *Eldisstöð*: Starfsstöð eða almennt landfræðilega skilgreint mannvirki þar sem eldisdýr eru ræktuð eða alin með markaðssetningu í huga.

5. *Viðurkennd eldisstöð*: Eldisstöð sem uppfyllir, eftir því sem við á, kröfurnar í I., II. eða III. hluta viðauka C og er viðurkennd sem slík samkvæmt 6. gr.
6. *Viðurkennt svæði*: Svæði sem uppfyllir, eftir því sem við á, ákvæði I., II. eða III. hluta viðauka B og er viðurkennt sem slíkt samkvæmt 5. gr.
7. *Viðurkennd rannsóknarstofa*: Tilraunastöð Háskóla Íslands í meinafræði að Keldum, fisksjúkdómadeild hér á landi, en erlendis önnur sambærileg stofnun sem tilnefnd er af þar til bæru yfirvaldi aðildarríkis innan EES eða þriðja lands.
8. *Opinber þjónustustofnun*: Fiskistofa, en erlendis önnur sambærileg stofnun sem er tilnefnd af þar til bæru yfirvaldi EES-ríkis eða þriðja ríkis og ber ábyrgð á eftirlitinu sem kveðið er á um í þessari reglugerð.
9. *Heilbrigðisskoðun*: Vitjun á vegum opinberrar þjónustustofnunar eða stofnana í eldisstöð eða á svæði til heilbrigðiseftirlits með eldisstöð eða svæði.
10. *Markaðssetning*: Afurðir sem eru geymdar eða sýndar með sölu í huga, boðnar til sölu, seldar, afhentar, framseldar eða með einhverjum öðrum hætti settar á markað innan EES, að smásölu undanskilinni.
11. *Sjávareldisdýr*: Eldisdýr sem lifa allan sinn lífsferil í sjó.
12. *EES-ríki*: Ríki á Evrópska efnahagssvæðinu.
13. *ESA*: Eftirlitsstofnun EFTA.

II. KAFLI

Markaðssetning sjávareldisdýra og –afurðainnan Evrópska efnahagssvæðisins.

3. gr.

1. Markaðssetning sjávareldisdýra og afurða þeirra skal háð eftirfarandi almennum skilyrðum:
 - a) Þau mega ekki sýna nein klínísk sjúkdómseinkenni á fermingardegi;
 - b) þau mega ekki vera ætluð til förgunar eða slátrunar samkvæmt þeirri áætlun um útrýmingu sjúkdóms sem tilgreind er í viðauka A;
 - c) þau mega ekki koma frá eldisstöð sem er í banni af dýraheilbrigðissjónarmiðum og mega ekki hafa komist í snertingu við dýr frá slíkri eldisstöð, einkum dýr frá eldisstöð sem eftirlitsráðstafanir gilda um í tengslum við reglugerð nr. 510/2005 um lágmarksráðstafanir innan EES vegna eftirlits með tilteknum fisksjúkdómum.
2. Eldisafurðir sem eru settar á markað til ræktunar (hrogn og svil) verða að vera af dýrum sem fullnægja skilyrðum 1. mgr.
3. Eldisafurðir sem eru settar á markað til manneldis verða að vera af dýrum sem fullnægja skilyrðum a-liðar 1. mgr.
4. Þessi grein gildir með fyrirvara um ákvæði reglugerðar nr. 510/2005 um lágmarksráðstafanir innan EES að því er varðar eftirlit með tilteknum fisksjúkdómum, einkum sjúkdómum í skrá I.

4. gr.

Flytja verður eldisdýr eins fljótt og unnt er til viðtökustaðar með flutningatæki sem hefur verið hreinsað og ef með þarf, sótthreinsað fyrirfram með sótthreinsiefni sem er opinberlega viðurkennt í EES-sendingarríkinu.

Ef vatn er notað í landflutningum skulu flutningatækin þannig úr garði gerð að vatn geti ekki lekið út meðan á flutningunum stendur. Flutningar skulu fara þannig fram að heilbrigði dýranna sé tryggt, einkum með því að skipta um vatn. Skipta verður um vatn á þeim stöðum sem uppfylla kröfur viðauka D. Senda verður Eftirlitsstofnun EFTA (ESA) skrá yfir slíka

staði og tilkynna um breytingar síðar og skal hún koma upplýsingunum á framfæri við hin EES-ríkin.

5. gr.

1. Til að fá svæði viðurkennt vegna eins eða fleiri sjúkdóma sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A skal Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni leggja fyrir ESA:

- öll sönnunargögn varðandi þau skilyrði sem sett eru, eftir því sem við á, í þætti B í I., II. eða III. hluta viðauka B,
- innlendar reglur sem tryggja að þeim skilyrðum sem sett eru, eftir því sem við á, í þætti C í I., II. eða III. hluta viðauka B sé fullnægt.

6. gr.

1. Til að fá eldisstöð viðurkennda á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, vegna eins eða fleiri sjúkdóma sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A, skal Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni leggja fyrir ESA:

- öll sönnunargögn varðandi þau skilyrði sem sett eru, eftir því sem við á, í þætti A í I., II. eða III. hluta viðauka C,
- innlendar reglur sem tryggja að þeim skilyrðum sem sett eru, eftir því sem við á, í þætti B í I., II. eða III. hluta viðauka C sé fullnægt.

2. Þegar ESA hefur móttengið gögn varðandi beiðni um viðurkenningu eða endurnýjun á viðurkenningu eldisstöðvar á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu hefur hún einn mánuð til að rannsaka gögnin. Rannsóknin skal fara fram á grundvelli upplýsinganna sem um ræðir í 1. mgr. og, eftir því sem við á, niðurstaðna eftirlits á staðnum sem fram fer í samræmi við ákvæði 17. gr. Ef niðurstöður rannsóknarinnar eru jákvæðar skal ESA koma þeim á framfæri við Fiskistofu. Fiskistofa hefur tveggja vikna frest til að gera athugasemdir.

Hafi engar athugasemdir verið gerðar þegar fresturinn er útrunninn, eða stangist athugasemdirnar ekki á við niðurstöður ESA, skal ESA viðurkenna eða endurnýja viðurkenningu á eldisstöð. Ef verulegt misræmi er á milli niðurstaðna ESA og athugasemda Fiskistofu og yfirdýralæknis, eða komist ESA að þeirri niðurstöðu eftir að hafa skoðað gögnin að ekki beri að veita viðurkenninguna eða endurnýja hana, hefur ESA tveggja mánaða frest til að vísa málinu til fastanefndar Evrópusambandsins um dýraheilbrigði og leita eftir álitni hennar. Ef svo ber undir skal veita viðurkenninguna eða endurnýja hana. Ef Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni dregur viðurkenningu á eldisstöð til baka í samræmi við þátt C í I., II. eða III. hluta viðauka C skal ESA afturkalla ákvörðun sína um viðurkenningu.

7. gr.

1. Markaðssetning lifandi fisks af þeim tegundum sem eru smitnæmar og um getur í 2. dálki í skrá II í viðauka A, hrogn þeirra eða svilja, skal háð því að eftirfarandi viðbótarkröfum sé fullnægt:

- a) Eigi að flytja hann á viðurkennt svæði verður að fylgja honum, samkvæmt 11. gr., flutningsskýrsla sem er í samræmi við fyrirmyndina í 1. eða 2. kafla viðauka E til staðfestingar á að hann komi frá viðurkenndu svæði eða viðurkenndri eldisstöð. Viðbótarábyrgðir skulu ákveðnar vegna aðflutnings fisks sem kemur frá viðurkenndri eldisstöð á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, á viðurkennt svæði. Uns sú ákvörðun liggur fyrir skulu innlendar reglur gilda áfram að því tilskildu að þær séu í samræmi við almenn ákvæði sáttmálans;
- b) eigi að flytja hann til eldisstöðvar sem uppfyllir skilyrði í I. hluta viðauka C, enda þótt hún sé ekki á viðurkenndu svæði, skal fylgja honum, samkvæmt 11. gr.,

flutningsskýrsla sem er í samræmi við fyrirmynd í 1. eða 2. kafla viðauka E til staðfestingar á að hann komi frá viðurkenndu svæði eða eldisstöð sem hefur sömu heilbrigðisviðurkenningu og viðtökueldisstöðin.

8. gr.

1. Markaðssetning lifandi lindýra sem um getur í 2. dálki í skrá II í viðauka A skal háð því að eftirfarandi viðbótarkröfum sé fullnægt:

- a) Eigi að sleppa þeim á viðurkennt strandsvæði verður að fylgja þeim, samkvæmt 11. gr., flutningsskýrsla sem er í samræmi við fyrirmyndina í 3. eða 4. kafla viðauka E til staðfestingar á að þau komi frá viðurkenndu strandsvæði eða viðurkenndri eldisstöð á strandsvæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, eftir því sem við á;
- b) eigi að sleppa þeim í viðurkenndri eldisstöð sem uppfyllir þau skilyrði sem sett eru í III. hluta viðauka C, enda þótt hún sé ekki á viðurkenndu strandsvæði, verður að fylgja þeim, samkvæmt 11. gr., flutningsskýrsla sem er í samræmi við fyrirmynd í 3. eða 4. kafla viðauka E til staðfestingar á að þau komi frá viðurkenndu strandsvæði eða eldisstöð sem hefur sömu heilbrigðisviðurkenningu og viðtökueldisstöðin.

9. gr.

Markaðssetning á viðurkenndu svæði á eldisdýrum og -afurðum til manneldis frá svæðum sem hafa ekki hlotið viðurkenningu skal háð því að eftirfarandi kröfum sé fullnægt:

1. Fiskur sem er smitnæmur fyrir þeim sjúkdómum sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A skal aflífaður og slægður fyrir afgreiðslu. Ekki skal þess krafist að fiskur sé slægður ef hann kemur frá viðurkenndri eldisstöð á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu. Veita má undanþágur frá þessari meginreglu. Uns ákvörðun liggur fyrir skulu innlendar reglur gilda áfram að því tilskildu að þær séu í samræmi við almenn ákvæði sáttmálans.
2. Lifandi lindýr sem eru smitnæm fyrir þeim sjúkdómum sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A skal afhenda annaðhvort beint til manneldis eða til lagmetisiðnaðarins og þeim ekki sleppt nema:
 - þau komi frá viðurkenndri eldisstöð á strandsvæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, eða
 - þeim hafi verið sökkt um stundarsakir í geymsluker eða hreinsunarstöðvar sem eru sérstaklega búnar og viðurkenndar í því skyni af Fiskistofu og í þeim sé meðal annars kerfi til meðhöndlunar og sótthreinsunar á frárennslisvatni.

10. gr.

1. Ef Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni leggur fram eða gerir áætlun sem gerir henni síðar kleift að innleiða þær aðferðir sem kveðið er á um 1. mgr. 5. gr. og 1. mgr. 6. gr. skal hún leggja þessar áætlanir fyrir ESA og tilgreina einkum:

- viðkomandi landsvæði og eldisstöð eða -stöðvar,
- ráðstafanir sem hinar opinberu þjónustustofnanir gera til að tryggja að áætluninni sé fylgt réttilega,
- aðferðir sem viðurkenndar rannsóknarstofur nota, fjölda þeirra og staðsetningu,
- tíðni þess sjúkdóms eða sjúkdóma sem tilgreindir eru í 1. dálki skráa I og II í viðauka A,
- ráðstafanir sem eru gerðar til að berjast gegn þessum sjúkdómum þar sem þeir koma fram.

11. gr.

1. Flutningsskýrslurnar sem um getur í 7. og 8. gr. verða að vera gefnar út af opinberri þjónustustofnun á upprunastaðnum innan 48 klukkustunda fyrir fermingu, á opinberu tungumáli eða tungumálum viðtökustaðarins. Þær skulu vera ein pappírsörk og einungis gefnar út vegna eins viðtakanda. Þær skulu gilda í 10 daga.

2. Hver vörusending af eldisdýrum og -afurðum skal greinilega auðkennd svo að unnt sé að rekja hana til baka til upprunaeldisstöðvarinnar og sannreyna, eftir því sem við á, tengsl dýranna eða afurðanna við upplýsingarnar sem fram koma í meðfylgjandi flutningsskýrslu. Þessar upplýsingar má skrá beint á ílátið eða á merkimiða sem er festur við það eða í flutningsskýrsluna.

12. gr.

1. Ef Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni leggur fram eða hefur gert ólögboðna eða lögboðna eftirlitsáætlun vegna eins þeirra sjúkdóma sem tilgreindir eru í 1. dálki skrár III í viðauka A skal það leggja þessa áætlun fyrir ESA og tilgreina einkum:

- útbreiðslu sjúkdómsins,
- rök fyrir áætluninni þar sem tekið er tillit til umfangs sjúkdómsins og áætlaðan ávinning af henni í samanburði við kostnað,
- landsvæði þar sem áætlunin kemur til framkvæmda,
- hvernig eigi að flokka eldisstöðvar, og hvaða staðla eldisstöðvar í hverjum flokki verði að uppfylla, að prófunaraðferðum meðtöldum,
- reglur sem gilda um komu dýra með lægri heilbrigðisviðurkenningu í eldisstöð,
- hvaða aðgerða skuli gripið til ef eldisstöð missir þá viðurkenningu sem hún hefur, af hvaða ástæðu sem það kann að vera,
- hvers konar eftirlit er haft með áætluninni.

2. ESA skal grandskoða slíkar áætlanir. Viðbótarábyrgðir, almennar eða sértækar, sem krefjast má vegna aðflutnings fiskeldisdýra og -afurða til svæða eða eldisstöðva sem eru undir opinberu eftirliti skulu skilgreindar.

3. Breyta má eða bæta við slíkar áætlanir. Það sama gildir um áætlun sem um getur í 2. mgr.

13. gr.

1. Telji Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni að Ísland eða hluti þess sé ósýkt af einhverjum þeirra sjúkdóma sem eru tilgreindir í 1. dálki skráar III í viðauka A skal hún leggja fyrir ESA viðeigandi sönnunargögn, þar sem einkum komi fram:

- heiti sjúkdómsins og fyrri tilvik,
- niðurstöður eftirlitsprófa sem eru byggð á sermifræðilegum, veirufræðilegum, örverufræðilegum eða meinafræðilegum niðurstöðum eða greiningu sníkjudýrs, eftir því sem við á, og þeirri staðreynd að skylt er að tilkynna sjúkdóminn til Fiskistofu og yfirdýralæknis,
- lengd eftirlitstímabils,
- eftirlitsráðstafanir til að ganga úr skugga um að viðkomandi svæði sé áfram ósýkt af sjúkdóminum.

2. ESA skal kanna sönnunargögnin og tilgreina þau svæði sem teljast skulu ósýkt og þær tegundir sem smitnæmar eru gagnvart viðkomandi sjúkdómi auk viðbótarábyrgða, almennra eða sértækra, sem nauðsynlegar kunna að vera til að unnt sé að flytja eldisdýr og -afurðir til

þessara svæða. Lifandi fiski, skelfiski eða krabbadýrum og, ef við á, hrognum þeirra og sviljum sem flutt eru á slík svæði skal fylgja flutningsskýrsla sem staðfestir að þau uppfylla kröfur slíkra viðbótarábyrgða.

3. Tilkynna skal ESA um breytingar á gögnunum sem um getur í 1. mgr. og tengjast sjúkdóminum. Breyta má eða fella niður viðbótarábyrgðir skv. 2. mgr., á grundvelli veittra upplýsinga.

14. gr.

1. Með fyrirvara um kröfur vegna sjúkdóma sem um getur í 1. dálki skráar III í viðauka A, settar samkvæmt málsmeðferðinni í 12. og 13. gr., skal markaðssetning á lifandi eldisfiski (lindýrum eða krabbadýrum), sem er ekki af smitnæmum tegundum samkvæmt 2. dálki í skrá II í viðauka A, og hrogn þeirra og svil vera háð því að eftirfarandi viðbótarkröfum sé fullnægt:

a) Þegar flytja á hann inn á viðurkennt svæði, verður að fylgja honum flutningsskýrsla skv. 11. gr. sem samsvarar fyrirmyndinni til staðfestingar á að hann komi frá svæði með sömu heilbrigðisviðurkenningu, frá viðurkenndri eldisstöð á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu eða frá eldisstöð sem getur verið á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, að því tilskildu að í þeirri eldisstöð sé ekki að finna fisk af smitnæmum tegundum sem um getur í 2. dálki í skrá II í viðauka A og að hún tengist ekki vatnsfalli, hafströnd eða ármynni.

Hægt er að fara fram á undanþágu frá undanfarandi undirgrein, einkum með það í huga að banna aðflutning á viðurkennt svæði á þeim fiski sem um getur í þessari málsgrein og kemur frá viðurkenndri eldisstöð á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, að því tilskildu að í þeirri eldisstöð sé ekki að finna fisk af smitnæmum tegundum sem um getur í 2. dálki í skrá II í viðauka A og að hún tengist ekki vatnsfalli, hafströnd eða ármynni. Samkvæmt sömu málsmeðferð skal ákveða viðeigandi skilyrði og ráðstafanir til að tryggja að ákvæðinu verði fylgt á einsleitán hátt. Uns ákvarðanir liggja fyrir skulu innlendar reglur gilda;

b) Þegar flytja á hann í eldisstöð sem fullnægir skilyrðum viðauka C, enda þótt hún sé á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, verður að fylgja þeim flutningsskýrsla samkvæmt 11. gr. sem samsvarar fyrirmyndinni, til staðfestingar á að hann komi frá viðurkenndu svæði, frá eldisstöð með sömu heilbrigðisviðurkenningu eða frá eldisstöð sem getur verið á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, að því tilskildu að í þeirri eldisstöð sé ekki að finna fisk af smitnæmum tegundum sem um getur í 2. dálki í skrá II í viðauka A og að hún tengist ekki vatnsfalli, hafströnd eða ármynni.

2. Kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. gilda um markaðssetningu á lindýrum frá eldisstöð sem eru ekki af þeim smitnæmu tegundum sem um getur í 2. dálki í skrá II í viðauka A.

3. Með fyrirvara um kröfur vegna sjúkdóma sem um getur í 1. dálki í skrá III í viðauka A, settar samkvæmt málsmeðferðinni í 12. og 13. gr., skal markaðssetning á villtum fiski, lindýrum eða krabbadýrum, hrognum þeirra og sviljum, vera háð því að eftirfarandi viðbótarkröfum sé fullnægt:

a) Þegar flytja á þau inn á viðurkennt svæði verður að fylgja þeim flutningsskýrsla skv. 11. gr. sem samsvarar fyrirmyndinni til staðfestingar á að þau komi frá svæði með sömu heilbrigðisviðurkenningu;

b) Þegar flytja á þau í eldisstöð sem fullnægir skilmálum viðauka C, enda þótt hún sé á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu, verður að fylgja þeim flutningsskýrsla samkvæmt 11. gr. sem samsvarar fyrirmyndinni til staðfestingar á að þau komi frá

viðurkenndu svæði;

- c) ef slík dýr eru veidd úti á opnu hafi og eru notuð til ræktunar á viðurkenndum svæðum og eldisstöðvum verður að setja þau í sóttkví sem er undir eftirliti Fiskistofu í samráði við yfirdýralækni á hentugum starfssvæðum og samkvæmt viðeigandi skilyrðum.

4. Kröfur þær sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki ef reynslan hefur sýnt og/eða vísindalegar staðreyndir að ekkert aðfengið smit berst þegar fiskeldisdýr, sem eru ekki af smitnæmu tegundunum er um getur í 2. dálki í skrá II í viðauka A, eru flutt frá svæði sem ekki er viðurkennt til viðurkennds svæðis. ESA skal gera skrá yfir þau fiskeldisdýr sem undanþágan sem um getur í fyrstu undirgrein gildir fyrir og, ef nauðsyn krefur, breyta þeirri skrá í ljósi framfara á sviði vísinda og tækni. Setja skal sérstök skilyrði fyrir markaðssetningu slíkra dýra, þar með talið um tilskilið fylgiskjal, og þeim breytt samkvæmt sömu málsmeðferð.

5. Þessi grein gildir ekki um hitabeltisskrautfiska sem eingöngu eru hafðir í fiskabúrum.

15. gr.

Ákveða skal sýnatökuáætlanir og greiningaraðferðir sem á að nota til að greina og staðfesta þá sjúkdóma sem um getur í 1. dálki viðauka A. Þessar sýnatökuáætlanir verða að taka mið af tilvist villts fisks, krabbadýra og lindýra í vatnsumhverfinu.

16. gr.

Reglur þær sem settar eru í reglugerð nr. 849/1999 um eftirlit með innflutningi sjávarafurða, og reglugerð nr. 512/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES, að því er varðar markaðssett eldisdýr og -afurðir, skulu gilda, einkum um skipulag og aðgerðir sem grípa skal til að lokinni skoðun sem EES-ríki á viðtökustað á að annast og verndarráðstafanirnar sem eiga að koma til framkvæmda.

17. gr.

Dýraheilbrigðissérfræðingar ESA geta framkvæmt skoðanir á staðnum í samvinnu við Fiskistofu og yfirdýralækni. Veita skal sérfræðingunum alla þá aðstoð sem nauðsynleg er til að þeir geti unnið verk sitt. ESA skal tilkynna um niðurstöður slíkra skoðana.

III. KAFLI

Reglur um innflutning frá þriðju ríkjum.

18. gr.

Eldisdýr og -afurðir sem flutt eru inn til EES skulu fullnægja þeim skilyrðum sem sett eru í 19., 20. og 21. gr.

19. gr.

1. Eldisdýr og -afurðir verða að koma frá þriðju ríkjum eða hlutum þeirra sem eru taldir upp í skrá sem ESA tekur saman og uppfærir.

2. Þegar ákveðið er hvort þriðja ríki eða hluti þess skuli tilgreint í skránni sem um getur í 1. mgr. skal einkum tekið mið af:

- a) heilbrigðisástandi eldisdýranna, einkum skal gefa gaum að framandi sjúkdómum og ástandi heilbrigðismála í þriðja ríki sem gæti stofnað heilbrigði stofnsins í hættu í viðtökuríkinu;
- b) hversu reglulega og hve oft þriðja ríkið lætur í té upplýsingar um tilvist smitsjúkdóma í fiskeldisdýrum á yfirráðasvæði sínu, einkum um þá sjúkdóma sem

- eru tilgreindir í skrá B frá Alþjóðastofnun um smitsjúkdóma dýra;
- c) reglum þriðja ríkisins um forvarnaraðgerðir og eftirlit með sjúkdómum í eldisdýrum;
 - d) uppbyggingu opinberra þjónustustofnana í þriðja ríkinu og valdsviði þeirra;
 - e) skipulagi og framkvæmd ráðstafana til að koma í veg fyrir og hafa eftirlit með smitsjúkdómum í eldisdýrum;
 - f) þeim tryggingum sem þriðja ríkið veitir vegna reglna sem eru settar í þessari reglugerð.
- Skrána sem um getur í 1. mgr. og allar breytingar á henni skal birta.

20. gr.

1. Fyrir hvert þriðja ríki skulu eldisdýr og –afurðir fullnægja þeim heilbrigðisskilyrðum sem eru samþykkt.
2. Eftir því hvert ástand dýraheilbrigðismála er í viðkomandi þriðja ríki geta skilyrðin sem um getur í 1. mgr. einkum tekið til:
 - takmarkana á innflutningi frá hluta þriðja ríkisins,
 - takmarkana vegna tiltekinnar tegunda, óháð þroskastigi,
 - forskrifta um meðferð sem afurðirnar eiga að hljóta, eins og sóttthreinsun hroгна,
 - forskrifta um notkun þessara dýra eða afurða,
 - ráðstafana sem gera skal vegna innflutnings, eins og sóttkvíun eða sóttthreinsun hroгна.
3. Uns innflutningsskilyrðin sem kveðið er á um hafa verið sett skal tryggja að innflutningur á eldisdýrum og –afurðum frá þriðju ríkjum sé háður skilyrðum sem eru að minnsta kosti sambærileg þeim skilyrðum sem gilda um framleiðslu og markaðssetningu á EES-vörum.

21. gr.

1. Eldisdýrum og -afurðum skal fylgja vottorð sem er gefið út af opinberri þjónustustofnun í þriðja ríkinu sem flytur út. Vottorðið skal:
 - a) gefið út þann dag sem vörusendingin er afhent til afgreiðslu til viðtöku EES-ríkisins;
 - b) fylgja vörusendingunni í frumriti;
 - c) staðfesta að eldisdýrin og tilteknar afurðir uppfylli kröfur þessarar reglugerðar og þær sem eru settar í tengslum við hana vegna innflutnings frá þriðja ríkinu;
 - d) gilda í 10 daga;
 - e) vera ein pappírsörk;
 - f) gert fyrir einn viðtakanda.
2. Vottorðið sem um getur í 1. mgr. skal vera samkvæmt fyrirmynd í viðauka E.

22. gr.

Dýraheilbrigðissérfræðingar EES-ríkjanna og ESA skulu kanna með skoðun á staðnum hvort ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum 19. og 20. gr., er fylgt í reynd. ESA skal tilnefna sérfræðinga þeirra EES-ríkja sem skulu annast þessar skoðanir, að fenginni tillögu EES-ríkjanna. Skoðanirnar skulu gerðar á ábyrgð og kostnað ESA.

IV. KAFLI Lokaákvæði.

23. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum eða fangelsi. Með mál út af brotum á reglum samkvæmt reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

24. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 55/1998 um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða og lögum nr. 33/2002 um eldi nytjastofna sjávar og til innleiðingar á tilskipunum ráðsins nr. 91/67/EBE, 93/54/EBE, 95/22/EB, 97/79/EB, 98/45/EB, 806/2003/EB og ákvörðun ráðsins nr. 95/1/EB. Reglugerð þessi tekur þegar gildi.¹⁾

1) Reglugerðin var birt og tók gildi 31. maí 2005

VIÐAUKI A

Skrá yfir sjúkdóma/sjúkdómsvalda í fiskum, lindýrum og krabbadýrum.

Dálkur 1	Dálkur 2
Sjúkdómur	Smitnæmar tegundir
Skrá I	
Fiskur:	
Blóðþorri (ISA)	Lax (<i>Salmo salar</i> L.)
Skrá II	
Fiskur:	
Veirublæðing (VHS)	Laxfiskar (<i>Salmo</i> sp., <i>Salvelinus</i> sp., <i>Oncorhynchus</i> sp.) Harri (<i>Thymallus thymallus</i>) Tjarnasíld (<i>Coregonus</i> spp.) Gedda (<i>Esox lucius</i>) Sandhverfa (<i>Scophthalmus maximus</i>)
Iðradrep (IHN)	Laxfiskar (<i>Salmo</i> sp., <i>Salvelinus</i> sp., <i>Oncorhynchus</i> sp.) Gedduseiði (<i>Esox lucius</i>)
Lindýr:	
Ostruveiki (<i>Bonomia ostreae</i>)	Ostra (<i>Ostrea edulis</i>)
Marteilúveiki (<i>Marteilia refringens</i>)	Ostra (<i>Ostrea edulis</i>)
Skrá III	
Fiskur:	
Brisdrep (IPN)	Verða tilgreindir í áætluninni sem um getur í 12. og 13. gr.
Vorveira í vatnakarpa (SVC)	
Nýrnaveiki (BKD) (<i>Renibacterium salmoninarum</i>)	
Kýlaveiki (<i>Aeromonas salm.</i> ssp. <i>salmonicida</i>)	

Rauðmunnaveiki (*Yersinia ruckeri*)

Roðflyðrusýki (*Gyrodactylus salaris*)

Krabbadýr:

Krabbapest (*Aphanomycois astaci*)

VIÐAUKI B Viðurkennd svæði.

I. Meginlandssvæði fyrir fisk (2. dálkur í skráum I og II í viðauka A).

A. Skilgreining á meginlandssvæðum.

Með meginlandssvæði er átt við:

- hluta yfirráðasvæðis sem nær yfir heilt vatnasvið frá upptökum vatnsfallanna að árósum þar sem sjávarfalla gætir, eða eins eða fleiri vatnasviða, þar sem fiskur er ræktaður, veiddur eða alinn, eða
- hluta vatnasviðs frá upptökum vatnsfallanna að náttúrulegri eða tilbúinni stíflu sem kemur í veg fyrir að fiskurinn fari niður fyrir þá stíflu.

Stærð og landfræðileg lega meginlandssvæðis verður að vera þannig að líkur á endursmitun, t.d. vegna farfisks, séu í lágmarki. Þetta getur þýtt að ákveða verði stíflusvæði þar sem eftirlit fer fram án þess að svæðið verði flokkað sem viðurkennt svæði.

B. Viðurkenning.

Til að hljóta viðurkenningu verður meginlandssvæði að fullnægja eftirfarandi kröfum:

1. Allur fiskur verður að vera laus við klínísk einkenni eða önnur merki um einn eða fleiri af sjúkdómunum sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A í að minnsta kosti fjögur ár;
2. Allar eldisstöðvar á meginlandssvæðinu verða að vera undir eftirliti embættis yfirdýralæknis. Heilbrigðisskoðun tvisvar á ári verður að hafa farið fram í tvö ár.

Heilbrigðisskoðun verður að fara fram á þeim árstíma sem vatnshitastigið skapar skilyrði fyrir þróun þessara sjúkdóma. Heilbrigðisskoðun verður að fela í sér að minnsta kosti:

- skoðun á fiski þar sem einhver frávik koma fram,
- töku sýna í samræmi við áætlun sem er ákveðin samkvæmt málsmeðferð í 15. gr. sem senda skal eins fljótt og kostur er til viðurkenndrar rannsóknarstofu þar sem fram fer greining á viðkomandi smitefnum.

Hins vegar geta svæði, þar sem reynslan sýnir að þeir sjúkdómar sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A fyrirfinnast ekki, öðlast stöðu viðurkennds svæðis ef:

- a) landfræðileg lega er þannig að sjúkdómar eigi ekki greiða leið að svæðinu;
- b) opinbert heilbrigðiseftirlitskerfi hefur verið í lengri tíma, minnst tíu ár, þar sem:
 - reglulegt eftirlit hefur verið haft með öllum eldisstöðvum,
 - notað hefur verið sjúkdómatilkynningakerfi,
 - ekkert sjúkdómstilvik hefur verið tilkynnt,
 - samkvæmt gildandi reglum var aðeins unnt að flytja inn á viðkomandi svæði hrogn fiska eða svil frá ósmituðum svæðum eða eldisstöðvum sem opinbert eftirlit er haft með og framvísa sambærilegum heilbrigðisábyrgðum.

Heimilt er að stytta tíu ára tímabilið sem um getur í fyrsta undirlit í fimm ár á grundvelli

niðurstaðna rannsókna sem fara fram á vegum opinberrar þjónustustofnunar í því EES-ríki sem sækir um slíkt, að því tilskildu að auk þeirra krafna sem um getur í fyrsta undirlitð hafi heilbrigðisskoðun farið fram að minnsta kosti tvisvar á ári í reglubundnu eftirliti með öllum eldisstöðvum, sem um getur hér að framan, sem að minnsta kosti felst í:

- skoðun á fiski þar sem einhver frábrigði koma fram,
 - töku sýna úr að minnsta kosti 30 fiskum í hverri heimsókn.
3. Ef engin eldisstöð er á meginlandssvæði sem á að viðurkenna verður yfirdýralæknir að hafa gert það að skilyrði að heilbrigðisskoðun fari fram á fiski á lægri hluta vatnasviðsins tvisvar á ári í fjögur ár, í samræmi við 2. lið.
 4. Rannsóknarstofurannsóknir á fiski sem er tekinn við heilbrigðisskoðun hafi sýnt neikvæðar niðurstöður að því er viðkomandi smitefni varðar.

C. Viðurkenningu haldið við.

Fullnægja þarf eftirfarandi kröfum til að halda viðurkenningu:

1. Fiskur sem er fluttur á svæðið verður að koma frá öðru viðurkenndu svæði eða frá viðurkenndri eldisstöð.
2. Heilbrigðisskoðun verður að fara fram tvisvar á ári á hverri eldisstöð í samræmi við 2. lið í B-hluta nema á eldisstöðvum án seiðastofns, þar verður heilbrigðisskoðun að fara fram einu sinni á ári. Þó verða sýni tekin á víxl í 50% af fiskeldisstöðvunum á meginlandssvæðinu á hverju ári.
3. Niðurstöður rannsóknarstofurannsókna á fiski sem hefur verið tekinn við heilbrigðisskoðun verða að hafa verið neikvæðar að því er varðar sjúkdómama sem um getur í 1. dálki skráar II í viðauka A.
4. Þeir sem reka eldisstöðvar eða þeir sem bera ábyrgð á aðflutningi fisks verða að halda skrá þar sem fram koma allar nauðsynlegar upplýsingar svo að unnt sé að hafa óslitið eftirlit með heilbrigði fisksins.

D. Tímabundin niðurfelling, endurnýjun og afturköllun viðurkenningar.

1. Tilkynna skal eins fljótt og kostur er til yfirdýralæknis óvænt dauðsföll eða önnur einkenni þar sem grunur gæti leikið á að fisksjúkdómur sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A hafi komið upp.

Hann skal þegar í stað fella niður tímabundið viðurkenningu svæðisins eða hluta þess, að því tilskildu að sá hluti svæðisins sem enn hefur stöðu viðurkennds svæðis sé áfram í samræmi við skilgreininguna í A-lið.

2. Úrtak með að minnsta kosti 10 sýktum fiskum skal sent til viðurkenndu rannsóknarstofunnar til greiningar á viðkomandi smitefnum. Yfirdýralækni skal umsvifalaust tilkynnt um niðurstöður prófsins.

3. Ef niðurstöður smitefnagreiningarinnar eru neikvæðar, enda þótt aðrar niðurstöður kunní að vera jákvæðar, skal yfirdýralæknir endurnýja viðurkenninguna.

4. Ef ekki er unnt að gera sjúkdómsgreiningu verður frekari heilbrigðisskoðun að fara fram innan 15 daga frá því að fyrsta úrtak var tekið og taka verður nógu marga sýkta fiska og senda þá til viðurkenndu rannsóknarstofunnar til smitefnagreiningar. Fáist aftur neikvæðar niðurstöður eða séu ekki fleiri fiskar sýktir endurnýjar embætti yfirdýralæknis viðurkenninguna.

5. Ef niðurstöðurnar eru jákvæðar skal embætti yfirdýralæknis afturkalla viðurkenningu svæðisins eða hluta svæðisins sem um getur í 1. lið.

6. Endurnýjun á viðurkenningu svæðis eða hluta svæðis sem um getur í 1. lið er háð eftirfarandi skilyrðum:

- a) komi upp sjúkdómur:
 - verður allur fiskur í sýktu eldisstöðinni að hafa verið aflífaður og farga verður fiski sem er smitaður,
 - skal sótthreinsa öll tæki og búnað í samræmi við þær reglur sem yfirdýralæknir setur;
- b) þegar sjúkdóminum hefur verið útrýmt verður aftur að fullnægja kröfum þáttar B.

7. Yfirdýralæknir skal tilkynna ESA og hinum EES-ríkjunum um tímabundna niðurfellingu, endurútgáfu eða afturköllun á viðurkenningu svæðis eða hluta svæðis eins og um getur í 1. lið.

II. Strandsvæði fyrir fisk (2. dálkur skráa I og II í viðauka A).

A. Strandsvæði er landfræðilega vel afmarkaður hluti strandar, hafsvæðis eða ármynnis og myndar einsleitt vatnakerfi eða röð slíkra kerfa. Ef nauðsyn krefur má líta svo á að strandsvæði sé myndað af hluta strandar eða hafsvæðis eða ármynnis sem er milli mynns tveggja vatnsfalla eða af hluta strandar eða hafsvæðis eða ármynnis þar sem er ein eldisstöð eða fleiri, að því tilskildu að gert sé ráð fyrir stíflusvæði báðum megin við eldisstöðina eða -stöðvarnar sem ESA ákveður hve langt skuli ná í hverju tilviki fyrir sig í samræmi við málsmeðferð í 26. gr.

B. Viðurkenning.

Til að hljóta viðurkenningu verður strandsvæði fyrir fisk að fullnægja þeim kröfum sem settar eru vegna meginlandssvæða og um getur í þætti B í I. hluta.

C. Viðurkenningu haldið við.

Fullnægja verður þeim kröfum sem settar eru í þætti C í I. hluta til að halda viðurkenningu.

D. Tímabundin niðurfelling, endurnýjun og afturköllun viðurkenningar.

Sömu reglur gilda og fram koma í þætti D í I. hluta. Ef svæðið er myndað af röð vatnasvæða getur tímabundin niðurfelling, endurnýjun og afturköllun viðurkenningar samt sem áður átt við hluta af þessari vatnasvæðaröð ef sá hluti er landfræðilega skýrt afmarkaður og er einsleitt vatnasvæði, að því tilskildu að sá hluti sem enn er viðurkenndur sé áfram í samræmi við skilgreininguna í þætti A.

III. Strandsvæði fyrir lindýr (2. dálkur skráar II í viðauka A).

A. Strandsvæði verður að uppfylla skilgreininguna sem kemur fram í þætti A í II. hluta.

B. Viðurkenning.

Til að hljóta viðurkenningu verður strandsvæði að fullnægja eftirfarandi kröfum:

1. Öll lindýr verða að vera laus við klínísk einkenni eða önnur merki um einn eða fleiri af sjúkdómunum sem um getur í 1. dálki skráar II í viðauka A í að minnsta kosti tvö ár.
2. Allar eldisstöðvar á strandsvæðinu verða að vera undir eftirliti embættis yfirdýralæknis. Það fer eftir þróun viðkomandi smitefna hversu oft heilbrigðisskoðun fer fram.

Við heilbrigðisskoðun eru sýni tekin og send eins fljótt og kostur er til viðurkenndrar

rannsóknarstofu, þar sem fram fer greining á viðkomandi smitefnum.

3. Embætti yfirdýralæknis skal gera að skilyrði að heilbrigðisskoðun fari fram á lindýrum í samræmi við 2. lið, svo oft sem hæfir þróun viðkomandi smitefna ef engin eldisstöð er á strandsvæði. Sýni hins vegar nákvæm skoðun á dýralífinu að engin lindýr fyrirfinnist á svæðinu af tegundum sem eru smitnæmar eða arfberar getur embætti yfirdýralæknis viðurkennt svæðið áður en lindýr eru flutt þangað.
4. Rannsóknarstofurannsóknir á lindýrum sem eru tekin við heilbrigðisskoðun hafi sýnt neikvæðar niðurstöður að því er viðkomandi smitefni varðar. Við viðurkenningu má taka tillit til þess að reynslan hafi sýnt að sjúkdómarnir sem um getur í 1. dálki skráar II í viðauka A finnast ekki.

C. Viðurkenningu haldið við.

Fullnægja þarf eftirfarandi kröfum til að halda viðurkenningu:

1. Lindýr sem flutt eru á strandsvæði komi frá öðru viðurkenndu strandsvæði eða frá viðurkenndri eldisstöð á strandsvæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu.
2. Heilbrigðisskoðun fari fram í hverri eldisstöð í samræmi við 2. lið í þætti B, svo oft sem hæfir þróun viðkomandi smitefna.
3. Niðurstöður rannsóknarstofurannsókna á lindýrum sem hafa verið tekin við heilbrigðisskoðun hafi verið neikvæðar að því er varðar sjúkdómana sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A.
4. Þeir sem reka eldisstöðvar eða þeir sem bera ábyrgð á aðflutningi lindýra verða að halda skrá þar sem fram koma allar nauðsynlegar upplýsingar svo að unnt sé að hafa óslitið eftirlit með heilbrigði lindýranna.

D. Tímabundin niðurfelling, endurnýjun og afturköllun viðurkenningar.

1. Tilkynna skal eins fljótt og kostur er til yfirdýralæknis óvænt dauðsföll eða önnur einkenni þar sem grunur gæti leikið á að lindýrasjúkdómur sem um getur í 1. dálki í skrá II í viðauka A hafi komið upp. Hann skal þegar í stað fella niður tímabundið viðurkenningu svæðisins eða, ef svæðið er myndað af röð vatnasvæða, hluta slíkrar raðar ef hann er landfræðilega skýrt afmarkaður og er einsleitt vatnasvæði, að því tilskildu að sá hluti sem enn hefur stöðu viðurkennds svæðis sé áfram í samræmi við skilgreininguna í A-lið.

2. Úrtak með sýktum lindýrum skal sent til viðurkenndu rannsóknarstofunnar til greiningar á viðkomandi smitefnum. Yfirdýralækni skal umsvifalaust tilkynnt um niðurstöður prófsins.

3. Ef niðurstöður smitefnagreiningarinnar eru neikvæðar, enda þótt aðrar niðurstöður kunni að vera jákvæðar, skal viðurkenningin endurnýjuð.

4. Ef ekki er unnt að gera sjúkdómsgreiningu verður frekari heilbrigðisskoðun að fara fram innan 15 daga frá því að fyrsta úrtak var tekið og taka verður nógu mörg sýkt lindýr og senda þau til viðurkenndu rannsóknarstofunnar til smitefnagreiningar. Fáist aftur neikvæðar niðurstöður eða séu ekki fleiri lindýr sýkt endurnýjar embætti yfirdýralæknis viðurkenninguna.

5. Ef niðurstöðurnar eru jákvæðar skal yfirdýralæknir afturkalla viðurkenningu svæðisins eða hluta svæðisins eins og um getur í 1. lið.

6. Endurnýjun á viðurkenningu svæðis eða hluta svæðis, eins og um getur í 1. lið., er háð eftirfarandi skilyrðum:

- a) Komi upp sjúkdómur:
 - skal farga öllum lindýrum sem eru smituð eða sýkt,
 - skal sóttgreinsa öll tæki og búnað í samræmi við þær reglur sem embætti yfirdýralæknis setur;
- b) Þegar sjúkdóminum hefur verið útrýmt verður aftur að fullnægja kröfum þáttar B.

7. Yfirdýralæknir skal tilkynna ESA og hinum EES-ríkjunum um tímabundna niðurfellingu, endurútgáfu og afturköllun á viðurkenningu svæðis eða hluta svæðis, eins og um getur í 1. lið.

VIÐAUKI C

Viðurkenndar eldisstöðvar á svæði sem hefur ekki hlotið viðurkenningu.

I. Meginlandseldisstöðvar fyrir fisk (2. dálkur í skrá I og II í viðauka A).

A. Viðurkenning.

Til að öðlast viðurkenningu verður eldisstöð að fullnægja eftirfarandi kröfum:

1. Vatn komi úr brunni, borholu eða uppsprettu. Þegar slíkir vatnsöflunarstaðir eru í ákveðinni fjarlægð frá eldisstöðinni skal vatnið leitt beint til hennar um rör eða, með samþykki embættis yfirdýralæknis, eftir opnum skurði eða náttúrulegri rás, að því tilskildu að slíkt sé ekki uppspretta smits fyrir viðkomandi eldisstöð og villtur fiskur komist ekki inn í hana. Vatnsrásin skal vera undir eftirliti eldisstöðvarinnar eða, ef því verður ekki komið við, heilbrigðiseftirliti.
2. Náttúrulegar eða tilbúnar hindranir séu forstreymis til að koma í veg fyrir að fiskur gangi upp í viðkomandi eldisstöð.
3. Ef nauðsyn krefur skal eldisstöð varin gegn flóðum og því að vatn geti þrengt sér inn.
4. Eldisstöð skal að breyttu breytanda fullnægja þeim kröfum sem um getur í þætti B í I. hluta viðauka B. Þegar sótt er um viðurkenningu á grundvelli skráðra upplýsinga og opinbert eftirlitskerfi hefur verið starfrækt í tíu ár skal hún fullnægja eftirfarandi viðbótarkröfum:
 - Klínísk rannsókn skal hafa farið fram í eldisstöðinni að minnsta kosti árlega og sýni tekin og kannað á viðurkenndri rannsóknarstofu hvort um viðkomandi smitefni er að ræða.
5. Yfirdýralæknir kann að grípa til viðbótarráðstafana gagnvart eldisstöðinni sé slíkt talið nauðsynlegt til að koma í veg fyrir að sjúkdómar komi upp. Slíkar ráðstafanir geta falist í því að koma upp stíflusvæði umhverfis stöðina þar sem eftirlitsáætlun er fylgt og koma á vörnum gegn innkomu hugsanlegra sjúkdómsvalda eða smitbera.
6. Samt sem áður:
 - a) er heimilt að viðurkenna nýja eldisstöð, sem fullnægir þeim kröfum sem um getur í 1., 2., 3. og 5. lið og hefur starfsemi sína með fiski, hrognum eða sviljum frá viðurkenndu svæði eða viðurkenndri eldisstöð sem er á svæði sem er ekki viðurkennt, án þess að fram fari sú sýnataka sem er krafist vegna viðurkenningar eldisstöðvar;
 - b) er heimilt að viðurkenna eldisstöð, sem fullnægir þeim kröfum sem um getur í 1., 2., 3. og 5. lið og hefur starfsemi að nýju eftir hlé með fiski, hrognum eða sviljum frá

viðurkenndu svæði eða viðurkenndri eldisstöð sem er á svæði sem er ekki viðurkennt, án þess að fram fari sú sýnataka sem er krafist vegna viðurkenningar eldisstöðvar, að því tilskildu að:

- yfirdýralæknir þekki heilbrigðissögu eldisstöðvarinnar fjögur undanfarin ár. Hafi viðkomandi stöð hins vegar verið starfrækt skemur en fjögur ár skal miða við þann rauntíma sem hún hefur verið í rekstri,
- ekki hafi verið gerðar ráðstafanir í eldisstöðinni á sviði dýraheilbrigðis vegna þeirra sjúkdóma sem taldir eru upp í skrá II í viðauka A og ekki sé vitað um slík sjúkdómstilfelli áður í stöðinni,
- eldisstöðin sé þrífín og sóttþreinsuð og látin standa auð í að minnsta kosti 15 daga undir opinberu eftirliti áður en fiskur, hrogn eða svil eru flutt inn í hana.

B. Viðurkenningu haldið við.

Fullnægja verður þeim kröfum sem eru settar í þætti C í I. hluta viðauka B til að halda viðurkenningu. Þó skal taka sýni einu sinni á ári.

C. Tímabundin niðurfelling, endurnýjun og afturköllun viðurkenningar.

Sömu reglur gilda og fram koma í þætti D í I. hluta viðauka B.

II. Strandeldisstöðvar fyrir fisk (2. dálkur skráar II í viðauka A).

A. Viðurkenning.

Til að hljóta viðurkenningu verður eldisstöð að fullnægja eftirfarandi kröfum:

1. Hún skal fá vatn í gegnum kerfi sem er með búnaði til að eyða smitefnum þeirra sjúkdóma sem um getur í skrá II í 1. dálki í viðauka A. Ákveða ber nauðsynlegar viðmiðanir til að unnt sé að beita þessum ákvæðum alls staðar með sama hætti, einkum þeim er lúta að því að kerfið starfi eðlilega.
2. Hún skal, að breyttu breytanda, fullnægja þeim kröfum sem eru settar í þætti B í II. hluta viðauka B.
3. Samt sem áður:
 - a) er heimilt að viðurkenna nýja eldisstöð, sem fullnægir þeim kröfum sem um getur í 1. og 2. lið og hefur starfsemi sína með fiski, hrognum eða sviljum frá viðurkenndu svæði eða viðurkenndri eldisstöð sem er á svæði sem er ekki viðurkennt, án þess að fram fari sú sýnataka sem er krafist vegna viðurkenningar eldisstöðvar;
 - b) er heimilt að viðurkenna eldisstöð, sem fullnægir þeim kröfum sem um getur í 1. og 2. lið og hefur starfsemi að nýju eftir hlé með fiski, hrognum eða sviljum frá viðurkenndu svæði eða viðurkenndri eldisstöð sem er á svæði sem er ekki viðurkennt, án þess að fram fari sú sýnataka sem er krafist vegna viðurkenningar eldisstöðvar, að því tilskildu að:
 - yfirdýralæknir þekki heilbrigðissögu eldisstöðvarinnar fjögur undanfarin ár. Hafi viðkomandi stöð hins vegar verið starfrækt skemur en fjögur ár skal miða við þann rauntíma sem hún hefur verið í rekstri,
 - ekki hafi verið gerðar ráðstafanir í eldisstöðinni á sviði dýraheilbrigðis vegna þeirra sjúkdóma sem taldir eru upp í skrá II í viðauka A og ekki sé vitað um slík sjúkdómstilfelli áður í stöðinni,
 - eldisstöðin sé þrífín og sóttþreinsuð og látin standa auð í að minnsta kosti 15 daga undir opinberu eftirliti áður en fiskur, hrogn eða svil eru flutt inn í hana.

B. Viðurkenningu haldið við.

Fullnægja verður, að breyttu breytanda, þeim kröfum sem settar eru í þætti C í II. hluta viðauka B til að halda viðurkenningu.

C. Tímabundin niðurfelling, endurnýjun og afturköllun viðurkenningar.

Sömu reglur gilda, að breyttu breytanda, og fram koma í þætti D í II. hluta viðauka B.

III. Strandeldisstöðvar fyrir lindýr (2. dálkur skráar II í viðauka A).

A. Viðurkenning.

Til að hljóta viðurkenningu verður eldisstöð að fullnægja eftirfarandi kröfum:

1. Hún skal fá vatn í gegnum kerfi sem er með búnaði til að eyða smitefnum þeirra sjúkdóma sem um getur í skrá II í 1. dálki í viðauka A. Ákveða ber nauðsynlegar viðmiðanir til að unnt sé að beita þessum ákvæðum alls staðar með sama hætti, einkum þeim er lúta að því að kerfið starfi eðlilega, í samræmi við þá málsmeðferð sem kveðið er á um í 26. gr.
2. Hún skal, að breyttu breytanda, fullnægja þeim kröfum sem settar eru í 1., 2. og 4. lið í þætti B í III. hluta viðauka B.
3. Samt sem áður:
 - a) er heimilt að viðurkenna nýja eldisstöð, sem fullnægir þeim kröfum sem um getur í 1. og 2. lið og hefur starfsemi sína með lindýrum frá viðurkenndu svæði eða viðurkenndri eldisstöð sem er á svæði sem er ekki viðurkennt, án þess að fram fari sú sýnataka sem er krafist vegna viðurkenningar eldisstöðvar;
 - b) er heimilt að viðurkenna eldisstöð, sem fullnægir þeim kröfum sem um getur í 1. og 2. lið og hefur starfsemi að nýju eftir hlé með lindýrum frá viðurkenndu svæði eða viðurkenndri eldisstöð sem er á svæði sem er ekki viðurkennt, án þess að fram fari sú sýnataka sem er krafist vegna viðurkenningar eldisstöðvar, að því tilskildu að:
 - yfirdýralæknir þekki heilbrigðissögu eldisstöðvarinnar tvö undanfarin ár,
 - ekki hafi verið gerðar ráðstafanir í eldisstöðinni á sviði dýraheilbrigðis vegna þeirra sjúkdóma sem taldir eru upp í skrá II í viðauka A og ekki sé vitað um slík sjúkdómstilfelli áður í stöðinni,
 - eldisstöðin sé þrífín og sóttþreinsuð og látin standa auð í að minnsta kosti 15 daga undir opinberu eftirliti áður en lindýr eru flutt inn í hana.

B. Viðurkenningu haldið við.

Fullnægja verður, að breyttu breytanda, þeim kröfum sem settar eru í liðum 1-4 í þætti C í III. hluta viðauka B til að halda viðurkenningu.

C. Tímabundin niðurfelling, endurnýjun og afturköllun viðurkenningar.

Sömu reglur gilda, að breyttu breytanda, og fram koma í þætti D í III. hluta viðauka B.

VIÐAUKI D Endurnýjun vatns.

Endurnýjun vatns við flutninga á fiskeldisdýrum skal fara fram með búnaði sem er viðurkenndur af EES-rikjunum og uppfyllir eftirfarandi kröfur:

Gjört í: _____ Hinn: _____

Heiti opinbers eftirlitsaðila:
Heiti (með hástöfum)

Stimpill opinbers eftirlitsaðila:

Titill undirritunaraðila

Undirskrift

VIÐAUKI E
Fyrirmyndir að flutningsskýrslum.

I. KAFLI

Flutningsskýrsla fyrir lifandi fisk, hrogn og svil frá viðurkenndu svæði.

I. Upprunaland: _____

Viðurkennt svæði: _____

II. Upprunaeldisstöð (nafn og heimilisfang): _____

III. Eldisdýr eða afurðir:

	Lifandi fiskur:	Hrogn:	Svil:
Ætt (almennt heiti og vísindaheiti):			
Magn:			
Fjöldi:			
Heildarþyngd:			
Meðalþyngd:			

IV. Viðtökustaður: _____

Viðtökuland: _____

Viðtakandi (nafn og heimilisfang): _____

V. Flutningatæki (tegund og auðkenni): _____

VI. Heilbrigðisvottun:

Ég undirritaður staðfesti hér með að eldisdýrin eða vörurnar í þessari vörusendingu koma frá viðurkenndu svæði og uppfylla kröfur reglugerðar nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

Gjört í: _____ Hinn: _____

Heiti opinbers eftirlitsaðila:

Heiti (með hástöfum) _____

Stimpill opinbers eftirlitsaðila:

_____ Titill undirritunaraðila

_____ Undirskrift

II. KAFLI

Flutningsskýrsla fyrir lifandi fisk, hrogn og svil frá viðurkenndri eldisstöð.

I. Upprunaland: _____

II. Upprunaeldisstöð (nafn og heimilisfang): _____

III. Eldisdýr eða afurðir: _____

	Lifandi fiskur:	Hrogn:	Svil:
Ætt (almennt heiti og vísindaheiti):			
Magn: Fjöldi: Heildarþyngd: Meðalþyngd:			

IV. Viðtökustaður: _____

Viðtökuland: _____

Viðtakandi (nafn og heimilisfang): _____

V. Flutningatæki (tegund og auðkenni): _____

VI. Heilbrigðisvottun:

Ég undirritaður staðfesti hér með að eldisdýrin eða vörurnar í þessari vörusendingu koma frá viðurkenndu svæði og uppfylla kröfur reglugerðar nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

Gjört í: _____ Hinn: _____

Heiti opinbers eftirlitsaðila:

Heiti (með hástöfum) _____

Stimpill opinbers eftirlitsaðila: _____

_____ Titill undirritunaraðila

_____ Undirskrift

III. KAFLI

Flutningsskýrsla fyrir lindýr frá viðurkenndu strandsvæði.

I. Upprunaland: _____

Viðurkennt svæði: _____

II. Upprunaeldisstöð (nafn og heimilisfang): _____

III. Eldisdýr eða afurðir:

	Lifandi fiskur:	Hrogn:	Svil:
Ætt (almennt heiti og vísindaheiti):			
Magn: Fjöldi: Heildarþyngd: Meðalþyngd:			

IV. Viðtökustaður: _____

Viðtökuland: _____

Viðtakandi (nafn og heimilisfang): _____

V. Flutningatæki (tegund og auðkenni): _____

VI. Heilbrigðisvottun:

Ég undirritaður staðfesti hér með að eldisdýrin eða vörurnar í þessari vörusendingu koma frá viðurkenndu svæði og uppfylla kröfur reglugerðar nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

Gjört í: _____ Hinn: _____

Heiti opinbers eftirlitsaðila:

Heiti (með hástöfum) _____

Stimpill opinbers eftirlitsaðila:

Titill undirritunaraðila

Undirskrift

IV. KAFLI
Flutningsskýrsla fyrir lindýr frá viðurkenndri eldisstöð.

I. Upprunaland: _____

II. Upprunaeldisstöð (nafn og heimilisfang): _____

III. Eldisdýr eða afurðir: _____

	Lifandi fiskur:	Hrogn:	Svil:
Ætt (almennt heiti og vísindaheiti):			
Magn: Fjöldi: Heildarþyngd: Meðalþyngd:			

IV. Viðtökustaður: _____

Viðtökuland: _____

Viðtakandi (nafn og heimilisfang): _____

V. Flutningatæki (tegund og auðkenni): _____

VI. Heilbrigðisvottun:

Ég undirritaður staðfesti hér með að eldisdýrin eða vörurnar í þessari vörusendingu koma frá viðurkenndu svæði og uppfylla kröfur reglugerðar nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

Gjört í: _____ Hinn: _____

Heiti opinbers eftirlitsaðila:

Heiti (með hástöfum) _____

Stimpill opinbers eftirlitsaðila:

_____ Titill undirritunaraðila

_____ Undirskrift

Reglugerð

nr. 512/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

1. gr.

Heilbrigðiseftirlit með lifandi sjávareldisdýrum og afurðum þeirra sem koma frá EES-ríkjum skal fara fram samkvæmt þessari reglugerð. Ferskvatnsdýr eru undanskilin gildissviði reglugerðar þessarar.

Þessi reglugerð hefur hvorki áhrif á velferð dýra á meðan á flutningi stendur né eftirlit sem fer fram í gegnum við óhlutdræga skoðun á vegum yfirdýralæknis.

2. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. *Heilbrigðiseftirlit*: Eftirlit með ástandi og/eda formsatriðum á sviði stjórnsýslu sem tekur til þeirra dýra eða afurða sem um getur í 1. gr. og er ætlað að vernda, beint eða óbeint, heilbrigði manna eða dýra.
2. *Viðskipti*: Viðskipti milli ríkja á Evrópska efnahagssvæðinu með vörur.
3. *Eldisstöð*: Eldisstöð eða athafnasvæði dreifingaraðila, eins og skilgreint er samkvæmt gildandi innlendum reglum.
4. *Miðstöð eða fyrirtæki*: Fyrirtæki sem framleiðir, tekur til geymslu eða vinnslu afurðirnar sem um getur í 1. gr.
5. Lögbært yfirvald: Fiskistofa.
6. *Opinber dýralæknir*: Dýralæknir sem er tilnefndur af embætti yfirdýralæknis.
7. *Sjávareldisdýr*: Samanber skilgreiningu í reglugerð nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu sjávareldisdýra og afurða þeirra.
8. *EES-ríki*: Ríki á Evrópska efnahagssvæðinu.
9. *ESA*: Eftirlitsstofnun EFTA.

I. KAFLI

Eftirlit á upprunastað.

3. gr.

1. Viðskipti með dýr og afurðir samkvæmt 1. gr. skulu uppfylla eftirfarandi skilyrði:
 - a) Sjávareldisdýrin og afurðir þeirra sem um getur í viðauka A skulu fullnægja þeim kröfum sem eru talðar upp í honum og dýraheilbrigðiskröfum viðtökuaðildarríkisins;
 - b) þau skulu vera frá eldisstöðvum, miðstöðvum eða fyrirtækjum sem opinbert reglulegt dýraheilbrigðiseftirlit nær til í samræmi við 3. mgr.;
 - c) þau skulu annars vegar auðkennd samkvæmt EES og hins vegar skráð þannig að unnt sé að rekja uppruna- eða umflutningseldisstöð, miðstöð eða fyrirtæki;
 - d) við flutning skal fylgja þeim heilbrigðisvottorð og/eda önnur skjöl eins og kveðið er á um í reglugerðum sem vísað er til í viðauka A og, þegar um er að ræða önnur dýr og afurðir sem falla undir 1. gr., skal við flutning fylgja reglum EES-viðtökuríkis. Þessi vottorð eða skjöl, gefin út af opinberum dýralækni sem ber ábyrgð á upprunaeldisstöðinni, -miðstöðinni eða -fyrirtækinu, verða að fylgja dýrinu/dýrunum

- og afurðunum á viðtökustað;
- e) þegar margir viðtökustaðir koma við sögu í flutningunum verður að flokka dýr og afurðir saman í eins margar vörusendingar og viðtökustaðirnir eru. Hverri sendingu skal fylgja vottorð og/eða skjöl sem um getur í d-lið;
 - f) þegar þau sjávareldisdýr eða afurðir sem falla undir viðauka A fullnægja innlendri löggjöf, eru ætluð til útflutnings til þriðja ríkis um yfirráðasvæði annars EES-ríkis, verður flutningurinn — nema í bráðatilvikum sem tilskilin leyfi hafa fengist fyrir hjá lögbæru yfirvaldi til að tryggja velferð dýranna — að vera undir eftirliti tollayfirvalda á þeim stað þar sem tollsvæði viðkomandi EES-ríkis endar.
2. Óheimilt er:
- að flytja út til annars EES-ríkis, sjávareldisdýr og afurðir sem um getur í 1. gr., sem kann að þurfa að slátra samkvæmt innlendri áætlun um útrýmingu sjúkdóma;
 - að flytja til annars EES-ríkis þau sjávareldisdýr og afurðir sem um getur í 1. gr. ef þau eru ekki hæf til markaðssetningar á eigin yfirráðasvæði af heilbrigðisástæðum.
3. Með fyrirvara um eftirlitsskyldur opinbers dýralæknis samkvæmt reglum EES skal Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni hafa eftirlit með eldisstöðvum, viðurkenndum mörkuðum og söfnunarstöðum, miðstöðvum eða fyrirtækjum til að fullvissa sig um að sjávareldisdýr og afurðir sem eiga á viðskipti með fullnægi kröfum þessarar reglugerðar sérstaklega þau skilyrði sem sett eru í c-lið 1. mgr. vegna auðkenningar. Þegar grunur leikur á að kröfum hafi ekki verið fullnægt skal Fiskistofa viðhafa nauðsynlegt eftirlit og, sé grunurinn staðfestur, grípa til nauðsynlegra ráðstafana í samráði við yfirdýralækni sem geta falið í sér einangrun viðkomandi eldisstöðvar, miðstöðvar eða fyrirtækis.

4. gr.

1. Fiskistofa skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að:
- a) eigendur lifandi sjávareldisdýra og afurða þeirra sem um getur í 1. gr. fullnægi kröfum reglugerðar þessarar;
 - b) þau sjávareldisdýr og afurðir sem um getur í reglugerð nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu sjávareldisdýra og afurða þeirra, séu skoðuð að minnsta kosti eins nákvæmlega, frá dýraheilbrigðissjónarmiði, og væru þau ætluð fyrir innlendan markað, nema sérstaklega sé kveðið á um annað í reglum viðtökuaðildarríkis;
 - c) sjávareldisdýr séu flutt með viðeigandi flutningatækjum sem uppfylla reglur um hreinlæti.
2. Lögbært yfirvald skal við útgáfu vottorða eða skjala sem fylgja eldisdýrunum og afurðunum samdægurs tilkynna lögbærum yfirvöldum í EES-viðtökuríkinu viðurkennda upplýsingaskiptakerfið, þær upplýsingar sem ESA ákveður.

II. KAFLI

Eftirlit á viðtökustað.

5. gr.

1. a) Fiskistofa getur í samráði við yfirdýralækni, á viðtökustað dýranna og afurðanna, kannað með óhlutdrægum skyndikönnunum á dýraheilbrigði hvort kröfum 3. gr. hefur verið fullnægt og getur einnig tekið sýni í þessu sambandi. Jafnframt getur Fiskistofa, hafi hún rökstuddan grun um brot, látið fara fram eftirlit við flutning dýranna og afurðanna;
- b) þegar afurðirnar samkvæmt 1. gr. sem eru upprunnar í öðru EES-ríki eru ætlaðar:

- i) viðurkenndum markaði eða söfnunarstað ber rekstraraðilinn ábyrgð á móttöku dýra sem uppfylla ekki kröfur 1. mgr. 3. gr. Fiskistofa skal í samráði við yfirdýralækni ganga úr skugga um, með óhlutdrægri skoðun á vottorðum eða skjölum sem fylgja dýrunum, að dýrin uppfylli umræddar kröfur;
- ii) sláturhúsi sem er undir eftirliti Fiskistofu, sbr. reglugerð nr. 238/2003 um eldi nytjastofna sjávar, verður hún að tryggja, einkum á grundvelli vottorðsins eða fylgiskjalsins, að einungis dýrum sem uppfylla kröfur 1. mgr. 3. gr. sé slátrað. Rekstraraðili sláturhússins ber ábyrgð á slátrun dýra sem uppfylla ekki kröfur c- og d-liðar 1. mgr. 3. gr.;
- iii) skráðum dreifingaraðila sem skiptir upp sendingum eða starfsstöð sem er ekki undir stöðugu eftirliti skal Fiskistofa líta á slíkan dreifingaraðila eða starfsstöð sem viðtakanda dýranna og gilda þá skilyrðin í ii) undirgrein;
- iv) eldisstöðvum, miðstöðvum eða fyrirtækjum, einnig í þeim tilvikum þegar sendingin er að hluta afhent meðan á flutningi stendur, skal hverju dýri eða hópi dýra fylgja samkvæmt 3. gr. frumrit af heilbrigðisvottorði eða fylgiskjali þar til það er komið í hendur þess viðtakanda sem þar er tilgreindur.

Viðtakendur þeir sem um getur í iii- og iv-lið 1. mgr. verða, áður en til uppskiptingar eða sölu kemur, að ganga úr skugga um að auðkennin, vottorðin eða skjölin sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 3. gr. séu til staðar og tilkynna Fiskistofu um sérhverja vanrækslu eða frávik og verði þess vart skal í samráði við yfirdýralækni einangra viðkomandi dýr þar til Fiskistofa hefur tekið ákvörðun um hvað skuli gera.

Ábyrgðirnar sem viðtakendur sem um getur í iii- og iv-lið verða að gefa skulu tilgreindar í samningi við Fiskistofu og undirritaðar þegar fyrirframskráningin sem kveðið er á um í 12. gr. fer fram. Fiskistofa skal gera slambiathuganir til að ganga úr skugga um að ábyrgðirnar haldi. Þessi liður gildir að breyttu breytanda um viðtakendur afurðanna sem um getur í 1. gr.

2. Allir viðtakendur sem tilgreindir eru á vottorðinu eða skjalinu sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr. 3. gr.:

- a) verða, fari Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni fram á það vegna eftirlitsins sem um getur í 1. mgr., að tilkynna fyrirfram um komu dýra og afurða frá öðru EES-ríki og tilgreina þá sérstaklega um eðli sendingarinnar og áætlaðan komudag. Tilkynningafrestur skal að öllu jöfnu ekki vera lengri en einn dagur. Engu að síður getur Fiskistofa í undantekningartilvikum krafist tveggja daga tilkynningafrests;
- b) skulu geyma í að minnsta kosti sex mánuði þau heilbrigðisvottorð eða skýrslur sem um getur í 3. gr. svo að unnt sé að framvísa þeim til Fiskistofu fari hún fram á slíkt. Fiskistofa getur krafist þess að gögnin séu geymd lengur.

6. gr.

1. Þegar lifandi fiskur og önnur sjávardýr eiga samkvæmt reglum EES að fara í sóttkví skal það að öllu jöfnu vera á viðtökueldisstöðinni.

2. Nota má sóttvarnarstöð ef dýraheilbrigðissjónarmið styðja það. Líta ber á slíka stöð sem viðtökustað sendingarinnar. Tilkynna skal ESA um ástæður slíkrar aðgerðar.

7. gr.

1. Við eftirlit Fiskistofu sem fer fram á landamærastöð samkvæmt reglugerð nr. 849/1999 um eftirlit með innflutningi sjávarafurða, þar sem heimilt er að flytja dýr og afurðir sem um getur í viðauka A, frá þriðju ríkjum inn til Íslands, skal:

- a) fara fram sannprófun vottorða eða skjala sem fylgja dýrum og afurðum;
- b) fara að þeim reglum sem mælt er fyrir um í 5. gr.;
- c) tryggja að afurðir frá þriðju löndum heyri undir reglugerð nr. 849/1999;
- d) tryggja að dýr frá þriðju löndum heyri undir þær reglur sem settar eru í reglugerð nr. 513/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurða þeirra sem eru flutt til EES frá þriðju ríkjum.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu þó öll dýr og afurðir, sem eru flutt með flutningatæki sem tengir saman tvo landfræðilega aðgreinda staði innan EES með reglulegum og beinum hætti, heyra undir eftirlitsreglurnar sem mælt er fyrir um í 5. gr.

8. gr.

1. Verði Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni þess áskynja við eftirlit sem fram fer á viðtökustað sendingar, eða meðan á flutningi stendur:

- a) að til staðar séu sjúkdómsvaldar sem orsaka sjúkdóm sem er tilkynningarskyldur til viðurkennda upplýsingaskiptakerfisins, dýrasjúkdómur sem getur einnig lagst á menn eða annar sjúkdómur, eða eitthvert það ástand sem getur stofnað dýrum eða mönnum í hættu, eða að afurðirnar komi frá svæði sem er smitað af dýrasjúkdómi, skal hún í samráði við yfirdýralækni gefa fyrirmæli um að dýrunum eða dýrasendingu sé komið í sóttkví á næstu sóttvarnarstöð eða þeim sé slátrað og/eða fargað.

Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni skal í slíkum tilvikum tilkynna lögbærum yfirvöldum annarra ríkja innan EES skriflega, með þeim hætti sem á best við, um þær upplýsingar sem liggja fyrir, ákvarðanir sem hafa verið teknar og rökstuðning fyrir þeim.

Beita má verndarráðstöfunum sem kveðið er á um í 10. gr.

- b) að, með fyrirvara um a-lið, eldisdýrin og afurðirnar fullnægi ekki skilyrðum um dýraheilbrigði, geta þau, að því tilskildu að það stangist ekki á við heilbrigðis- eða dýraheilbrigðissjónarmið, leyft sendanda eða fulltrúa hans að velja á milli þess:
 - þegar efna- eða lyfjaleifar eru til staðar, að eldisdýrunum og afurðunum sé haldið undir eftirliti þar til staðfest hefur verið að reglunum sé fylgt, og ef reglunum er ekki fylgt, að ráðstöfunum sem kveðið er á um í innlendum reglum sé beitt,
 - að eldisdýrunum sé slátrað eða afurðunum fargað í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 238/2003 um eldi nytjastofna sjávar,
 - að eldisdýrin eða sendingin sé send til baka með leyfi lögbærs yfirvalds EES-sendingarríkis og tilkynningu fyrirfram til EES-umflutningsríkis eða -ríkja.

Komi hins vegar í ljós að vottorð eða skýrslur eru ekki samkvæmt settum reglum verður sendandi eða umboðsmaður hans að fá umþóttunartíma til að koma skjölunum í lag áður en gripið er til síðarnefnda úrræðisins.

2. ESA skal taka saman skrá yfir þá sjúkdómsvalda og sjúkdóma sem um getur í 1. mgr.

9. gr.

1. Í því tilviki sem kveðið er á um í 8. gr. skal lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkis hafa samband við lögbær yfirvöld sendingaraðildarríkis án tafar. Síðarnefndu yfirvöldin skulu gera

nauðsynlegar ráðstafanir og tilkynna því fyrrnefnda um eðli eftirlitsins sem fram hefur farið, ákvarðanir sem hafa verið teknar og rökstuðning fyrir þeim. Óttist lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkis að ráðstafanirnar séu ófullnægjandi skal það leita sameiginlegra leiða og aðferða til að bæta stöðuna með lögbærum yfirvöldum sendingaraðildarríkis. Ef svo ber undir getur það falið í sér skoðun á staðnum. Komi endurtekin vanræksla fram við eftirlit sem kveðið er á um í 8. gr. skal Fiskistofa tilkynna það ESA og dýraheilbrigðisyfirvöldum annarra EES-ríkja.

ESA getur, að beiðni Fiskistofu eða að eigin frumkvæði, og að teknu tilliti til þess hvers eðlis brotið er:

- sent skoðunarmenn, í samráði við lögbær innlend yfirvöld, til viðkomandi staðar,
- falið opinberum dýralækni, en nafn hans verður að vera á skrá sem ESA tekur saman að tillögu EES-ríkjanna og samkomulag er um meðal hlutaðeigandi aðila, að kanna aðstæður á staðnum,
- farið fram á það við lögbæra yfirvaldið að það auki eftirlit með umræddri eldisstöð, miðstöð, fyrirtæki, viðurkenndum markaði, söfnunarstað eða upprunasvæði. Hún skal tilkynna Íslandi og Noregi um niðurstöður sínar. Uns ESA hefur komist að niðurstöðu verður sendingaraðildarríkið, að beiðni EES-viðtökuríkis, að bæta eftirlit með dýrum og afurðum frá umræddri eldisstöð, miðstöð, fyrirtæki, viðurkenndum markaði, söfnunarstað eða upprunasvæði og fresta útgáfu vottorða eða flutningsskírteina ef til þess liggja alvarlegar ástæður er varða heilbrigði manna eða dýra. EES-viðtökuríkið getur fyrir sitt leyti aukið tíðni eftirlits með dýrum sem koma frá sömu eldisstöð, miðstöð, fyrirtæki, viðurkenndum markaði, söfnunarstað eða svæði.

III. KAFLI

Sameiginleg ákvæði.

10. gr.

1. Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni skal þegar í stað tilkynna ESA og öðrum EES-ríkjum ef upp koma á Íslandi aðrir sjúkdómar en þeir sem eru tilkynningarskyldir, dýrasjúkdómar sem geta einnig lagst á menn eða annar sjúkdómur, eða eitthvert það ástand sem getur stofnað heilbrigði dýra eða manna í hættu.

Lögbært yfirvald EES-sendingaríkis skal þegar í stað koma í framkvæmd eftirlits- eða varúðarráðstöfunum, einkum að því er tekur til þess að ákvarða sérstök eftirlitssvæði, eða gera einhverja aðra ráðstöfun sem það álitur viðeigandi.

Komist Fiskistofa að því við eftirlitið sem um getur í 5. gr. að einhver sjúkdómanna eða orsakanna sem um getur í 1. mgr. séu til staðar getur hún í samráði við yfirdýralækni, ef nauðsyn krefur, gert varúðarráðstafanirnar, þar með talið að setja dýrin í sóttkví.

Uns ráðstafanir hafa verið gerðar samkvæmt 4. mgr. getur Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni, liggi til þess mikilvægar ástæður er varða heilbrigði manna eða dýra, gripið til tímabundinna verndarráðstafana gagnvart umræddum eldisstöðvum, miðstöðvum eða fyrirtækjum eða, þegar um dýrasjúkdóm er að ræða, komið á verndarsvæði, sbr. reglugerð nr. 665/2001 um viðbrögð við smitsjúkdómum. Tilkynna skal ESA og öðrum EES-ríkjum án tafar um ráðstafanir sem gerðar eru.

2. Einn eða fleiri fulltrúar ESA geta, að beiðni Fiskistofu eða að frumkvæði ESA, farið rakiðis á umræddan stað til að rannsaka, í samvinnu við Fiskistofu, hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar og skal leggja fram álit á ráðstöfununum.

3. Hafi ESA ekki verið tilkynnt um ráðstafanirnar, eða telji hún ráðstafanirnar ófullnægjandi, getur hún, í samvinnu við Fiskistofu, gripið til tímabundinna verndarráðstafana

vegna eldisdýra eða afurða sem koma frá svæði sem er sýkt af dýrasjúkdóminum eða frá ákveðinni starfsstöð, framleiðslumiðstöð eða fyrirtæki.

11. gr.

Fiskistofa fer með framkvæmd þessarar reglugerðar eftir atvikum í samráði við yfirdýralækni.

12. gr.

Fiskistofa skal tryggja að allir dreifingaraðilar sem taka þátt í viðskiptum innan EES með dýrin og/eða afurðirnar sem falla undir 1. gr.:

- a) hafi tilskilin leyfi;
- b) haldi skrá yfir afgreiðslu og, vegna aðila sem um getur í iii-lið í b-lið 1. mgr. 5. gr., síðari viðtökustaði dýranna eða afurðanna. Geyma skal skrána í þann tíma sem Fiskistofa ákveður svo að unnt sé að framvísa henni óski Fiskistofa eftir því.

13. gr.

Fiskistofa skal tryggja að starfsmenn hennar, og ef svo ber undir í samvinnu við yfirdýralækni, séu færir um að:

- skoða eldisstöðvar, mannvirki, flutningatæki og aðferðir við mörkun og auðkenningu dýra,
- hafa eftirlit, að því er varðar afurðir sem eru taldar upp í reglugerð nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu sjávareldisdýra og afurða þeirra, með því hvort starfslið fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð,
- taka sýni úr:
 - i) eldisdýrum sem á að selja, setja á markað eða flytja;
 - ii) afurðum sem á að taka til geymslu, selja, setja á markað eða flytja,
- rannsaka skýrslu- eða tölvugögn sem varða eftirlit á grundvelli þeirra ráðstafana sem gerðar eru samkvæmt þessari tilskipun.

Forsvarsmenn eldisstöðva, miðstöðva eða fyrirtækja sem eru undir eftirliti skulu sýna nauðsynlegan samstarfsvilja svo að unnt sé að inna af hendi þessi störf.

14. gr.

Sendandi, fulltrúi hans, eða sá aðili sem ber ábyrgð á afurðunum eða dýrunum, skal standa undir kostnaði er hlýst af því að endursenda sendinguna, geyma eða einangra dýrin eða ef við á slátra þeim eða farga og ráðstöfunum í 1. mgr. 8. gr.

15. gr.

Viðurlög.

Brot á reglugerð þessari varða sektum eða fangelsi. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

16. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 55/1998 um meðferð vinnslu og dreifingu sjávarafurða og lögum nr. 33/2002 um eldi nytjastofna sjávar og til innleiðingar á tilskipunum ráðsins nr. 90/425/EBE, 90/539/EBE, 90/667/EBE, 90/675/EBE, 91/68/EBE,

91/174/EBE, 91/496/EBE, 91/628/EBE, 92/60/EBE, 92/65/EBE, 92/118/EBE og tilskipun þingsins og ráðsins nr. 2002/33/EB. Reglugerðin tekur gildi þegar í stað.¹⁾

VIÐAUKI A
Dýraheilbrigðislöggjöf.

Þegar vísað er til viðauka A í reglugerðinni skal líta á það sem tilvísun til reglugerðar nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu sjávareldisdýra og afurða þeirra.

1) Reglugerðin var birt og tók gildi 31. maí 2005

Reglugerð

nr. 513/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra sem eru flutt til EES-svæðisins frá þriðju ríkjum.

1. gr.

1. Fiskistofa skal tryggja að dýraheilbrigðiseftirlit með sjávareldisdýrum sem eru flutt inn, um eða til Íslands inn á Evrópska efnahagssvæðið frá þriðju ríkjum, sé í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

2. gr.

1. Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar í 2. gr. reglugerðar nr. 512/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins, eftir því sem við á.

2. Auk þess er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) *Sannprófun skjala*: Sannprófun dýraheilbrigðisvottorða eða -skjala sem fylgja dýrinu.
- b) *Sannprófun auðkenna*: Sannprófun, sem fer eingöngu fram með sjónrænni skoðun, á því að samræmi sé milli skjalanna eða vottorðanna og dýranna og að dýrin séu merkt með réttum hætti.
- c) *Eftirlit með ástandi*: Eftirlit með sjálfu dýrinu, ef til vill með sýnatöku og prófi á rannsóknastofu og, ef við á, viðbótareftirlit meðan dýrið er í sóttkví.
- d) *Innflytjandi*: Einstaklingur eða lögpersóna sem kemur með dýr til innflutnings til bandalagsins.
- e) *Sending*: Fjöldi dýra af sömu tegund sem sama dýraheilbrigðisvottorð eða -skjal gildir um, sem er flutt með sama flutningatæki og kemur frá sama þriðja landi eða sama hluta þriðja lands.
- f) *Landamærastöð*: Eftirlitsstöð á landamærum Evrópska efnahagssvæðisins, tilnefnd og samþykkt til að þar megi fara fram eftirlit með vörum frá þriðju ríkjum sbr. 6. gr.
- g) *Eldisdýr*: Lifandi fiskur, krabbadýr eða lindýr frá eldisstöð.

I. KAFLI

Skipulagning og framhald eftirlits.

3. gr.

- a) Innflytjendur skulu tilkynna Fiskistofu að minnsta kosti einum virkum degi áður um fjölda, tegund og áætlaðan komutíma dýranna.
- b) Farið skal með dýrin, undir opinberu eftirliti, beint á viðkomandi landamærastöð sem um getur í 6. gr. eða, eftir atvikum, á sóttvarnarstöðina sem kveðið er á um í öðrum undirlið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 10. gr.
- c) Ekki er heimilt að fara með dýrin frá þessum stöðvum nema samkvæmt viðurkenndri málsmeðferð og að sannað sé:
 - i) með vottorði sem kveðið er á um í öðrum undirlið 1. mgr. 7. gr. eða í 8. gr., að dýraheilbrigðiseftirlit hafi farið fram með viðkomandi dýrum í samræmi við 1. mgr. og a-, b- og d-lið 2. mgr. 4. gr. og 8. og 9. gr., og að skilyrði lögbærs yfirvalds þar að lútandi hafi verið uppfyllt;
 - ii) að búið sé að greiða fyrir dýraheilbrigðiseftirlitið og, ef við á, að trygging hafi verið sett fyrir hugsanlegum kostnaði sem kveðið er á um í öðrum og þriðja undirlið 1. mgr. 10. gr., 6. mgr. 10. gr. og 2. mgr. 12. gr.;
- d) Tollyfirvöld skulu ekki heimila afgreiðslu til frjálstrar dreifingar á Evrópska efnahagssvæðinu nema sannað sé að kröfum c-liðar hafi verið fullnægt.

4. gr.

1. Fiskistofa skal sannprófa skjöl og auðkenni vegna hverrar sendingar dýra frá þriðja ríki, án tillits til tollafgreiðslustaðar. Fiskistofa skal ganga úr skugga um:

- uppruna þeirra,
- síðari viðtökustað þeirra, einkum þegar um umflutning er að ræða eða sérstakar kröfur sem eru viðurkenndar með ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA og varða Ísland,
- að upplýsingarnar í vottorðunum eða skjölunum séu fullnægjandi,
- að engin vísbending um að sendingunni hafi verið hafnað hafi verið gefin í viðurkennda upplýsingaskiptakerfinu.

2. Með fyrirvara um undanþágur samkvæmt 8. gr., skal Fiskistofa, í samráði við yfirdýralækni, sjá um eftirlit með ástandi dýra sem komið er með á landamærastöðvar. Eftirlitið skal einkum felast í:

- a) klínískri rannsókn á dýrunum til að ganga úr skugga um að þau samrýmist upplýsingunum sem kveðið er á um í meðfylgjandi vottorði eða skjali og að þau séu klínískt heilbrigð;
- b) rannsóknastofuprófum sem teljast nauðsynleg;
- c) töku opinberra sýna, ef til kemur, sem á að rannsaka með tilliti til efnaleifa og láta efnagreina eins skjótt og auðið er;
- d) með tilliti til síðara eftirlits með flutningi skal Fiskistofa senda lögbærum yfirvöldum viðtökuaðildarríkis nauðsynlegar upplýsingar með aðstoð viðurkennda upplýsingaskiptakerfisins.

3 Samt sem áður er heimilt, þrátt fyrir 1. og 2. mgr., að sannprófun auðkenna og eftirlit með ástandi dýra, sem eru flutt um höfn eða flugvöll inn á Evrópska efnahagssvæðið, fari fram í þeirri viðtökuhöfn eða á þeim viðtökuflugvelli, að því tilskildu að höfnin eða flugvöllurinn sé landamæraskoðunarstöð af því tagi sem um getur í 6. gr. og að dýrin verði flutt áfram, annaðhvort sjóleiðis eða með flugi, með sama skipi eða sömu flugvél. Í því tilviki skal lögbæra yfirvaldið tilkynna opinbera dýralækninum á landamærastöð viðtökuaðildarríkisins, annaðhvort beint eða fyrir milligöngu dýraheilbrigðisyfirvalds á staðnum, um viðurkennda upplýsingaskiptakerfið að dýrin hafi farið þar um.

5. gr.

Innflutningur inn á EES-svæðið er óheimill ef eftirlit leiðir í ljós:

- a) að eldisdýr koma frá yfirráðasvæði eða hluta yfirráðasvæðis þriðja ríkis sem er ekki, að því er viðkomandi tegundir varðar, tilgreint í skrá ESA þar að lútandi;
- b) að önnur dýr en þau sem um getur í a-lið fullnægi ekki þeim kröfum sem kveðið er á um í innlendum reglum er gilda um hin ýmsu tilvik sem falla undir þessa reglugerð;
- c) að dýrin þjáist af eða grunur leikur á að þau þjáist af eða séu haldin smitandi sjúkdómi eða sjúkdómi sem geti stofnað heilbrigði manna eða dýra í hættu samkvæmt innlendum lögum og reglum;
- d) að þriðja ríkið sem flytur dýrin út hafi ekki fullnægt kröfunum sem kveðið er á um í innlendum lögum og reglum;
- e) að ástand dýranna komi í veg fyrir áframhaldandi flutning á þeim;
- f) að dýraheilbrigðisvottorð eða -skjal sem fylgir með dýrunum uppfylli ekki þau skilyrði sem eru sett samkvæmt reglugerð nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu eldisdýra og afurða þeirra.

6. gr.

1. Landamærastöðvar skulu uppfylla skilyrði laga nr. 55/1998 um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, með síðari breytingum og reglugerðar nr. 849/1999 um eftirlit með innflutningi sjávarafurða, með síðari breytingum.

2. Landamærastöðvar skulu jafnframt:

- a) vera á komustað inn á yfirráðasvæði Evrópska efnahagssvæðisins. Samt sem áður er unnt að samþykkja tiltekna fjarlægð milli landamærastöðvar og komustaðar vegna landfræðilegra aðstæðna (t.d. affermingarbryggjur, fjallvegir) og að því tilskildu að löng leið sé á milli landamærastöðvarinnar og staða þar sem dýr eru haldin og líkur eru á að smit berist á milli;
- b) vera á tollsvæði þar sem unnt er að uppfylla önnur formsatriði er varða stjórnsýslu, þar með talin tollmeðferð í tengslum við innflutning;
- c) vera undir stjórn Fiskistofu sem ber ábyrgð á eftirlitinu og eftir atvikum yfirdýralækni. Fiskistofa óskar eftir staðfestingu yfirdýralækni þegar innflutningur á lifandi fiski og öðrum sjávardýrum á sér stað frá þriðju ríkjum. Fiskistofa skal sjá til þess að gögn séu færð inn í viðurkennda upplýsingaskiptakerfið og uppfærsla á gögnum eigi sér þar stað reglulega.

7. gr.

1. Ef eldisdýr, sem falla undir eftirlit skv. 4. gr., eru ekki ætluð til markaðssetningar hér á landi skal eftirlitsmaður á landamærastöðinni:

- láta hlutaðeigandi fá staðfest afrit af frumriti vottorðanna eða, ef sendingu er skipt, nokkur staðfest afrit af frumriti vottorðanna fyrir dýrin; gildistími afritanna skal vera 10 dagar hið mesta,
- gefa út vottorð eftir fyrirmyndinni þar sem fram kemur að eftirlitið sem um getur í 1. mgr. og a-, b- og d-lið 2. mgr. 4. gr. hafi farið fram og uppfylli kröfur yfirdýralækni, hvaða sýni hafa verið tekin og tilgreint er um niðurstöður úr rannsóknastofuprófum eða hvenær búist er við að niðurstöðurnar liggi fyrir,
- varðveita frumrit vottorðsins eða vottorðanna sem fylgja dýrunum.

2. Þegar dýrin sem um getur í 1. mgr. hafa farið um landamærastöðvar og hafa verið flutt inn á Evrópska efnahagssvæðið skulu viðskipti með þau fara fram í samræmi við reglur um dýraheilbrigðisefirlit sem mælt er fyrir um í reglugerð nr. 512/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins.

Í þeim upplýsingum sem lögbært yfirvald á viðtökustað sendir um viðurkennda upplýsingaskiptakerfið skal einkum koma fram hvort:

- dýrin eiga að fara til aðildarríkis eða svæðis þar sem sérstakar kröfur gilda,
- sýni hafi verið tekin en niðurstöður hafi ekki legið fyrir þegar flutningatækið fór frá viðkomandi landamærastöð.

8. gr.

1. Heimila skal umflutning dýra frá einu þriðja ríki til annars þriðja ríkis, eða til sama þriðja ríkis að því tilskildu að:

- a) eftirlitsmaður á landamærastöð hafi áður heimilað slíkan umflutning og farið hafi fram eftirlit skv. 4. gr. og eftir atvikum að Fiskistofa, í samráði við embætti yfirdýralæknis, hafi áður heimilað slíkan umflutning;
- b) hlutaðeigandi aðili leggi fram sönnun um að fyrsta þriðja ríkið sem dýrin eru send til, eftir umflutning um eitt af yfirráðasvæðum Evrópska efnahagssvæðisins, skuldbindi sig til þess að vísa í engu tilviki frá eða endursenda dýr sem það hefur leyft innflutning eða umflutning á og að það muni fara eftir innlendum reglum um vernd dýra meðan á flutningi um Ísland stendur;
- c) eftirlitið sem um getur í 4. gr. fullvissi Fiskistofu um að dýrin standist kröfur þessarar reglugerðar eða, að því er varðar dýr sem um getur í viðauka A við reglugerð nr. 512/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins, gefi kost á heilbrigðisábyrgðum sem eru viðurkenndar og eru að minnsta kosti jafngildar kröfunum;
- d) eftirlitsmaður á landamærastöð tilkynni lögbærum yfirvöldum umflutningsaðildarríkis eða -ríkja og lögbærum yfirvöldum þeirrar landamærastöðvar sem dýrin fara síðast um áður en þau fara út af Evrópska efnahagssvæðinu, um viðurkennda upplýsingaskiptakerfið að dýrin hafi farið þar um;
- e) þegar um er að ræða gegnumferð um Ísland fari slíkur umflutningur fram samkvæmt málsmeðferð sem hér er kveðið á um. Eina meðhöndlunin sem er leyfð meðan á umflutningi stendur er sú sem fram fer á komustað inn á og brottfararstað frá EES-svæðinu og aðgerðir sem eiga að tryggja velferð dýranna.

9. gr.

1. Í tilvikum þegar innlendar reglur á viðtökustað, kveða á um að lifandi eldisdýr skuli sett í sóttkví eða einangrun er heimilt að setja dýrin í sóttkví eða einangrun:

- á sóttvarnarstöð í þriðja ríki sem er upprunaríki, að því tilskildu að hún hafi verið samþykkt,
- á sóttvarnarstöð sem er á EES-svæðinu og uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í viðauka B,
- á viðtökueldisstöð.

Heimilt er að mæla fyrir um sérstakar verndarráðstafanir sem skulu gerðar við flutning milli sóttvarnarstöðvar, uppruna- og viðtökueldisstöðva og skoðunarstöðva á landamærum og á sóttvarnarstöðvunum sem um getur í fyrsta undirlit fyrri undirgreinar.

2. Ef Fiskistofa, í samráði við yfirdýralækni, fyrirskipar sóttkví skal setja dýrin í sóttkví, allt eftir því hve alvarleg hættan er talin:

- annaðhvort á sjálfri skoðunarstöðinni eða í næsta nágrenni hennar,
- eða á viðtökueldisstöð,
- eða á sóttvarnarstöð sem er í nágrenni viðtökueldisstöðvar.

3. Almenn skilyrði, sem sóttvarnarstöðvar sem um getur í fyrsta og öðrum undirlit 1. mgr. skulu uppfylla, eru sett í viðauka B.

10. gr.

Með fyrirvara um önnur ákvæði þessa kafla skal Fiskistofa í samráði við yfirdýralækni sjá til þess að viðeigandi heilbrigðiseftirlit sé framkvæmt ef grunur leikur á að ekki sé farið að innlendri löggjöf eða vafi leikur á að viðkomandi eldisdýr séu rétt auðkennd.

11. gr.

1. Ef eftirlitið leiðir í ljós að dýr uppfylla ekki kröfur sem mælt er fyrir um í innlendum reglum eða eftirlitið leiðir í ljós vanrækslu skal Fiskistofa, í samráði við yfirdýralækni og innflytjanda eða fulltrúa hans, ákveða:

- a) að hýsa, fóðra og ef nauðsyn ber til, meðhöndla dýrin; eða
- b) eftir atvikum, að setja þau í sóttkví eða einangra sendinguna;
- c) að endursenda dýrin frá Íslandi innan þeirra tímamarka sem Fiskistofa, í samráði við yfirdýralækni, setur, svo framarlega sem slíkt samræmist ákvæðum um heilbrigði dýra eða velferð. Í því tilviki skal eftirlitsmaður á landamærastöð í samráði við yfirdýralækni:
 - tilkynna í gegnum viðurkennda upplýsingaskiptakerfið að innflutningi hafi verið vísað frá,
 - ógilda það dýraheilbrigðisvottorð eða -skjal sem fylgir sendingunni sem vísað var frá,
 - að lokinni skoðun meðan dýrin eru enn lifandi, heimila slátrun dýranna til manneldis í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 238/2003 um eldi nytjastofna sjávar,
 - að öðrum kosti, fyrirskipa slátrun dýranna í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 238/2003 um eldi nytjastofna sjávar, í öðrum tilgangi en til manneldis eða fyrirskipa að dýrunum verði fargað og tilgreina skilyrði varðandi eftirlit með nýtingu afurðanna sem verða til með þessum hætti. Fiskistofa skal tilkynna ESA um þau tilvik þar sem þessum undanþágum er beitt.

2. Kostnaður sem stofnað er til vegna þeirra ráðstafana sem kveðið er á um í 1. mgr., þar með talið förgun sendingarinnar eða nýting dýranna í öðrum tilgangi, hvílir á innflytjanda eða fulltrúa hans. Afrakstur af sölu afurðanna sem um getur í þriðju undirgrein c-liðar 1. mgr. skal renna til eiganda dýranna eða fulltrúa hans, að frádregnum áðurnefndum kostnaði.

12. gr.

Til að framfylgja eftirlitinu sem um getur í 2. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar skal auðkenning og skrásetning sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar nr. 512/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan EES-svæðisins, fara fram á viðtökustað eldisdýranna.

II. KAFLI **Öryggisákvæði.**

13. gr.

1. Ef dýrasjúkdómur sem einnig getur lagst á menn, annar sjúkdómur eða annað það sem kann að stofna heilbrigði dýra eða manna í alvarlega hættu kemur upp eða breiðist út á yfirráðasvæði þriðja ríkis, eða ef einhver önnur alvarleg ástæða er varðar heilbrigði dýra réttlætir slíkt, er ráðherra heimilt að gera þegar í stað eina af eftirfarandi ráðstöfunum eftir því hve alvarlegt ástandið er:

- fella niður tímabundið innflutning frá hlutaðeigandi þriðja ríki eða hluta þess og, eftir atvikum, frá umflutningslandi sem er þriðja ríki,
- setja sérstök skilyrði að því er varðar dýr frá hlutaðeigandi þriðja ríki eða hluta þess.

2. Ef eftirlit sem kveðið er á um í þessari reglugerð leiðir í ljós að sending dýra kunni að stofna heilbrigði dýra eða manna í hættu skal Fiskistofa þegar í stað gera eftirfarandi ráðstafanir:

- leggja hald á og farga sendingunni,
- þegar í stað tilkynna öðrum landamærastöðvum og ESA um niðurstöðurnar og uppruna dýranna, í gegnum viðurkennda upplýsingaskiptakerfið.

3. Í því tilviki sem kveðið er á um í 1. mgr. er ráðherra heimilt að gera tímabundnar verndarráðstafanir vegna dýra er heyra undir 9. gr.

4. Ef settar eru á einhliða verndarráðstafanir gagnvart þriðja ríki samkvæmt skilmálum þessarar greinar skal það tilkynnt öðrum EES-ríkjum og ESA.

III. KAFLI

Skoðun.

14. gr.

1. ESA er heimilt, í samvinnu við Fiskistofu, að ganga úr skugga um að landamærastöðvar, sem eru samþykktar í samræmi við 6. gr. uppfylli skilyrðin sem eru talin upp í viðaukum A og B við þessa reglugerð og viðauka E við reglugerð nr. 849/1999, um eftirlit með innflutningi sjávarafurða. Landamærastöðvar sem samþykktar eru fyrir innflutning á lifandi fiski og öðrum sjávardýrum eru tilgreindar í 13. gr. reglugerðar nr. 849/1999, um eftirlit með innflutningi sjávarafurða.

2. ESA er heimilt, í samvinnu við Fiskistofu, að gera skyndiskoðanir á staðnum.

3. Þegar skoðun fer fram á landamærastöð skal Fiskistofa veita ESA alla þá aðstoð sem er nauðsynleg til að stofnunin geti unnið verk sitt.

15. gr.

Telji Fiskistofa, á grundvelli eftirlits hennar, að brotið sé í bága við ákvæði þessarar reglugerðar á landamærastöð í öðru EES-ríki skal Fiskistofa þegar í stað senda stjórnvöldum þess ríkis tilkynningu þar að lútandi.

Berist Fiskistofu slík tilkynning frá öðru EES-ríki skal Fiskistofa gera allar nauðsynlegar ráðstafanir og tilkynna lögbæra yfirvaldinu í því ríki um það eftirlit sem hefur farið fram, þær ákvarðanir sem hafa verið teknar og rökstuðning fyrir þeim.

Ef eftirlitið sem um getur í fyrstu undirgrein leiðir í ljós að ítrekað er brotið í bága við ákvæði þessarar reglugerðar skal Fiskistofa tilkynna það ESA og lögbærum yfirvöldum annarra EES-ríkja.

Fiskistofu er heimilt, þar til niðurstöður ESA liggja fyrir, að efla eftirlit á viðkomandi landamærastöð eða sóttvarnarstöð.

IV. KAFLI

Almenn ákvæði.

16. gr.

Kostnaður.

Kostnaður í tengslum við framkvæmd eftirlits skv. 4., 5., 8 og 11. gr., þar með talið við förgun sendingarinnar eða nýting afurða í öðrum tilgangi, hvílir á sendanda, viðtakanda eða fulltrúa þeirra án þess að endurgreiðslur EES-ríkis komi til. Afrakstur af sölu afurðanna sem um getur í þriðja undirlit c-liðar 11. gr. skal renna til eiganda eldisdýranna eða fulltrúa hans, að frádregnum áðurnefndum kostnaði.

Innheimta skal gjald fyrir heilbrigðiseftirlit við innflutning dýra sem um getur í þessari reglugerð. Innheimta skal kostnað samkvæmt gjaldskrá sem sjávarútvegsráðherra staðfestir.

17. gr.

Viðurlög.

Brot á reglugerð þessari varða sektum eða fangelsi. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

18. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 55/1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, með síðari breytingum og lögum nr. 33/2002, um eldi nytjastofna sjávar, með síðari breytingum og til innleiðingar á tilskipunum ráðsins nr. 91/496/EBE, 91/628/EBE, 95/29/EB, 92/438/EB, 96/43/EB. Reglugerðin tekur þegar gildi.¹⁾

1) Reglugerðin var birt og tók gildi 31. maí 2005

VIÐAUKI A

Almenn skilyrði fyrir viðurkenningu skoðunarstöðva á landamærum.

Til að hljóta viðurkenningu skulu landamærastöðvar hafa:

- 1) sérstaka aðrein fyrir flutning lifandi dýra, til að hlífa dýrunum við tilefnislausri bið;
- 2) aðstöðu (sem auðvelt er að þrifa og sóttþreinsa) fyrir ferminu og afferminu ólíkra flutningatækja, skoðun, fóðrun og meðhöndlun dýranna, þar sem rými, lýsing og loftræsting er fullnægjandi með tilliti til þess fjölda dýra sem á að skoða;
- 3) nógu marga eftirlitsmenn til að þeir geti, með tilliti til þess fjölda dýra sem fer um viðkomandi landamærastöð, sannprófað fylgiskjöl og framkvæmt klíniska eftirlitið sem um getur í 4., 5. og 8. gr. þessarar reglugerðar;
- 4) nógu rúmgott húsnæði fyrir starfsmenn sem annast heilbrigðiseftirlitið, þar með talið búningsherbergi, sturtur og salerni;
- 5) húsnæði og aðstöðu sem hentar fyrir sýnatöku og úrvinnslu sýna í tengslum við kerfisbundna eftirlitið sem mælt er fyrir um í innlendum lögum og reglum;
- 6) aðgang að þjónustu sérhæfðrar rannsóknastofu þar sem unnt er að gera sérstök próf á sýnunum sem eru tekin á stöðinni;
- 7) aðgang að starfsstöð í næsta nágrenni stöðvarinnar með aðstöðu og búnað til að hýsa, fóðra, meðhöndla og, ef nauðsyn ber til, slátra dýrunum;

- 8) hentuga aðstöðu, ef skoðunarstöðvarnar eru áningar- eða umfermingarstaðir við flutning dýra, til að unnt sé að afferma, fódra og hýsa dýrin ef þörf krefur og meðhöndla þau eða, ef nauðsyn ber til, slátra þeim á staðnum á þann hátt að þau þurfi ekki að þjást að óþörfu;
- 9) viðeigandi búnað fyrir hröð upplýsingaskipti við aðrar skoðunarstöðvar á landamærum og lögbær dýraheilbrigðisyfirvöld;
- 10) búnað og aðstöðu fyrir þrif og sóttreinsun.

VIÐAUKI B

Almenn skilyrði fyrir viðurkenningu sóttvarnarstöðva.

1. Kröfur 2., 4., 5., 7., 9. og 10. liðar viðauka A skulu gilda.
2. Þar að auki skulu sóttvarnarstöðvar:
 - vera undir stöðugu eftirliti Fiskistofu, í samráði við yfirdýralækni, og vera á hans ábyrgð,
 - vera staðsettar langt frá eldisstöðvum og öðrum stöðum þar sem dýr eru haldin sem líkur eru á að séu með smitandi sjúkdóma,
 - hafa gott eftirlitskerfi til að tryggja viðunandi eftirlit með dýrunum.

Reglugerð

nr. 515/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutningsá nautgripa-, svína-, alifugla- og hreindýrakjöti, sbr. reglugerð nr. 2/2006 (2. br.) um breyting á henni .

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum skv. viðaukum III A og VI A við tollalög númer 55/1987 með síðari breytingum í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

Vara	Tímabil	Vörumagn kg	Verðtollur %	Magntollur kr./kg
Tollnúmer: Nautgripkjöt - Vöruliðir 0202 og 0210:		95.000		
0202.3xxx Kjöt af dýrum af nautgripakyni, fryst -	01.07.05 30.06.06	-	0	487
[Tollnúmer: Kjöt af dýrum af nautgripakyni, fryst:				
0202.3001 Hakkað	05.01.06- 30.06.06	80.000	0	153

Úr tollnr.:	Kjöt af alifuglum – vöruliður 0207:				
0207.1xxx	Af hænsnum, fryst	05.01.06- 30.06.06	50.000	0	145] ¹⁾
Tollnúmer:	Kjöt af dýrum af nautgripakyni, saltað, þurrkað eða reykt:				
0210.2001	Beinlaust	01.07.05 30.06.06	-	0	297
Tollnúmer:	Svínakjöt - vöruliðir 0203 og 0210:		64.000		
0203.29xx	Svínakjöt, fryst:	01.07.05 30.06.06	-	0	395
Úr tollnr.:	Svínakjöt, saltað, þurrkað eða reykt:				
0210.1200	Slög og sneiðar af þeim, beinlaust	01.07.05 30.06.06	-	0	283
Tollnúmer:	Reykt – beinlaust	01.07.05 30.06.06	-	0	321
Úr tollnr.:	Annars – beinlaust	01.07.05 30.06.06	-	0	321
	Kjöt af alifuglum - vöruliður 0207:		59.000		
Úr tollnr.:	Af hænsnum af tegundinni Gallus domesticus:				
0207.1xxx	Af hænsnum, fryst	01.07.05 30.06.06	-	0	145
Úr tollnr.:	Af kalkúnnum:				
0207.2xxx	Af kalkúnnum, fryst	01.07.05 30.06.06	-	0	199
Úr tollnr.:	Af öndum, gæsum eða perluhænsnum:				
0207.3xxx	Af öndum, gæsum eða perluhænsnum, fryst	01.07.05 30.06.06	-	0	199

	Annað kjöt, fryst - vöruliður				
	0208:				
Tollnúmer:	Hreindýrakjöt				
0208.9007	Beinlaust hreindýrakjöt, fryst	01.07.05 30.06.06	- ótilgreint	0	459
0208.9008	Hreindýrakjöt með beini, fryst	01.07.05 30.06.06	- ótilgreint	0	459
Úr tollnr.:					
0208.9008	Hreindýrakjöt í heilum og hálfum skrokkum	01.07.05 30.06.06	- ótilgreint	0	0
Tollnúmer:	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, fryst		6.000		
0208.9001	Dúfur	01.07.05 30.06.06	-	0	254
0208.9002	Fasanar	01.07.05 30.06.06	-	0	254
0208.9004	Dádýr	01.07.05 30.06.06	-	0	254
Úr tollnr.:					
0208.9009	Annars - Lynghænur og strútar, fryst	01.07.05 30.06.06	-	0	254

Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu skal þó miða við dagsetningu hennar.

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 2/2006 sem gefin var út og tók gildi 5. janúar 2006.

3. gr.

Tollkvótum er úthlutað samkvæmt auglýsingu landbúnaðarráðuneytisins þar sem tilgreindir eru skilmálar vegna úthlutunarinnar. Heimilt er að úthluta tollkvótum í einu lagi eða skipta úthlutun niður á gildistíma reglugerðarinnar. Úthlutun er ekki framseljanleg.

Innflutningur verður því aðeins leyfður að uppfyllt séu ákvæði 10. gr. laga nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, ásamt reglugerð nr. 509/2004, um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.

4. gr.

Berist umsóknir um meira magn innflutnings en auglýstum tollkvóta nemur hverju sinni, skal leita tilboða í tollkvóta vörunnar. Tilboð skulu ráða úthlutun.

5. gr.

Heimilt er að endurúthluta tollkvótum hafi handhafi þeirra ekki sótt heimildabréf fyrir 31. ágúst 2005 eða lagt fram fullnægjandi tryggingu fyrir greiðslu tollkvótans, hafi tilboð ráðið úthlutun. Handhafi tollkvóta á þá ekki endurkröfurétt á ríkissjóð.

6. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi og gildir til 1. júlí 2006.¹⁾

1) Auglýsingin var gefin út 30. maí 2005.

Reglugerð

nr. 516/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á unnum kjötvörum.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðauka III A við tollalög númer 55/1987 með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

Vara	Tímabil	Vörumagn kg	Verðtollur %	Magntollur kr./kg
Tollnúmer: Kjötvrur úr vörulið 1602:		86.000		
1602.1001 Blönduð matvara meira en 60% af kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	82
1602.1009 Meira en 20% til og með 60%	01.07.05 30.06.06	- -	0	82
1602.2011 Meira en 60% af dýralifur	01.07.05 30.06.06	- -	0	115
1602.2012 Meira en 20% til og með 60% af dýralifur	01.07.05 30.06.06	- -	0	115
1602.2019 Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	44

1602.2021	Annað, meira en 60% af dýralifur	01.07.05 30.06.06	- -	0	115
1602.2022	Annað, meira en 20%, til og með 60%	01.07.05 30.06.06	- -	0	78
1602.2029	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	26
1602.3101	Úr kalkúnum meira en 60%	01.07.05 30.06.06	- -	0	199
1602.3102	Úr kalkúnum meira en 20% til og með 60%	01.07.05 30.06.06	- -	0	199
1602.3109	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	115
1602.3201	Úr hænsnum meira en 60%	01.07.05 30.06.06	- -	0	199
1602.3202	Úr hænsnum meira en 20%, til og með 60%	01.07.05 30.06.06	- -	0	199
1602.3209	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	115
1602.3901	Annað meira en 60% úr alifuglum	01.07.05 30.06.06	- -	0	199
1602.3902	Annað 20% til og með 60% úr alifuglum	01.07.05 30.06.06	- -	0	199
1602.3909	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	115
1602.4101	Úr svínnum meira en 60%, læri og lærissneiðar	01.07.05 30.06.06	- -	0	513
1602.4102	Meira en 20% til og með 60%, af kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	343
1602.4109	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	115
1602.4201	Meira en 60% af kjöti, bógur og bógsneiðar	01.07.05 30.06.06	- -	0	412
1602.4202	Meira en 20% til og með 60%, af kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	247
1602.4209	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	83
1602.4901	Annað meira en 60% af kjöti, blöndur	01.07.05 30.06.06	- -	0	511
1602.4902	Annað meira en 20% til og með 60%, af kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	307
1602.4909	Annað	01.07.05	- -	0	102

		30.06.06			
1602.5001	Meira en 60% kjöt úr nautgripum	01.07.05 30.06.06	- -	0	356
1602.5002	Meira en 20% til og með 60%, úr kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	304
1602.5009	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	102
1602.9011	Úr dilkakjöti meira en 60% af kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	442
1602.9012	Meira en 20% til og með 60%, af kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	265
1602.9019	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	89
1602.9021	Annað, úr öðru kjöti meira en 60%	01.07.05 30.06.06	- -	0	442
1602.9022	Annað, meira en 20% til og með 60%, af kjöti	01.07.05 30.06.06	- -	0	265
1602.9029	Annað	01.07.05 30.06.06	- -	0	89

Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Tollkvótum er úthlutað samkvæmt auglýsingu landbúnaðarráðuneytisins þar sem tilgreindir eru skilmálar vegna úthlutunarinnar. Heimilt er að úthluta tollkvótum í einu lagi eða skipta úthlutun niður á gildistíma reglugerðarinnar. Úthlutun er ekki framseljanleg.

Innflutningur verður því aðeins leyfður að uppfyllt séu ákvæði reglugerðar nr. 509/2004, um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.

4. gr.

Berist umsóknir um meira magn innflutnings en auglýstum tollkvóta nemur hverju sinni, skal leita tilboða í tollkvóta vörunnar.

Skulu tilboð ráða úthlutun, þó skal að lágmarki úthluta því magni sem hér greinir miðað við tímabil sem getið er um í 2. gr. í eftirtöldum tollskrárnúmerum sé um það sótt:

1602.10XX	2.600 kg
1602.20XX	2.600 kg
1602.3XXX	16.600 kg
1602.4XXX	13.200 kg
1602.50XX	4.600 kg
1602.90XX	3.400 kg

5. gr.

Heimilt er að endurúthluta tollkvótum hafi handhafi þeirra ekki sótt heimildabréf fyrir 31. ágúst 2005 eða lagt fram fullnægjandi tryggingu fyrir greiðslu tollkvótans, hafi tilboð ráðið úthlutun. Handhafi tollkvóta á þá ekki endurkröfurétt á ríkissjóð.

6. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65 gr. og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi og gildir til 1. júlí 2006.¹⁾

1) Auglýsingin var birt 30. maí 2005.

Reglugerð

nr. 517/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á smjöri og ostum.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðaukum III A og IV A við tollalög númer 55/1987 með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu a og b gilda um vörumagn, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

Tollnúmer:	Vara	Tímabil	Vörumagn kg	Verðtollur %	Magntollur kr./kg
a)					
0405.xxxx	Smjör og önnur fita	01.07.05 30.06.06	- 53.000	0	196
b)	Ostur og ystingur:		119.000		
0406.1000	Nýr ostur, mysuostur o.fl.	01.07.05 30.06.06	-	0	139
0406.2000	Hvers konar rifinn eða mulinn ostur	01.07.05 30.06.06	-	0	139
0406.3000	Fullunninn ostur, órifinn eða ómulinn	01.07.05 30.06.06	-	0	104

0406.4000	Gráðostur	01.07.05	-	0	160
		30.06.06			
0406.9000	Annar ostur	01.07.05	-	0	156
		30.06.06			

Við innflutning á vörum sem falla undir þau tollskrárnúmer þar sem vörumagn er ótilgreint skal gilda sá verð- og/eða magntollur sem tilgreindur er í 1. mgr. yfir tilgreint tímabil.

Tímabil það sem tilgreint er miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Tollkvótum er úthlutað samkvæmt auglýsingu landbúnaðarráðuneytisins þar sem tilgreindir eru skilmálar vegna úthlutunarinnar. Heimilt er að úthluta tollkvótum í einu lagi eða skipta úthlutun niður á gildistíma reglugerðarinnar. Úthlutun er ekki framseljanleg.

Berist umsóknir um meira magn innflutnings en auglýstum tollkvóta nemur hverju sinni, skal leita tilboða í tollkvóta vörunnar.

Innflutningur verður því aðeins leyfður að uppfyllt sé ákvæði reglugerðar nr. 509/2004, um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.

4. gr.

Heimilt er að endurúthluta tollkvótum hafi handhafi þeirra ekki sótt heimildabréf fyrir 31. ágúst 2005 eða lagt fram fullnægjandi tryggingu fyrir greiðslu tollkvótans, hafi tilboð ráðið úthlutun. Handhafi tollkvóta á þá ekki endurkröfurétt á ríkissjóð.

5. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi og gildir til 1. júlí 2006.¹⁾

1) Auglýsingin var gefin út 30. maí 2005.

Reglugerð

nr. 659/2005 um gæðamat á æðardúni, sbr. reglugerð nr. 20 2006 um (1. br.) breytingu á henni.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi fjallar um framkvæmd gæðamats á íslenskum æðardúni, starfsskyldur og hæfiskröfur dúnmatsmanna.

2. gr.

Skilgreiningar.

Dreifing: Sala eða afhending á fullhreinsuðum æðardúni.

Dúnmatismaður: Aðili sem fengið hefur starfsleyfi frá landbúnaðarráðuneytinu.

Fullhreinsun: Þegar dúninn hefur verið þurrhreinsaður á þann hátt að engir hnökrar, óhreinindi, kusk, ókunn efni, ryk eða fjaðrir finnast í dúninum.

3. gr.

Dreifing.

Allur æðardúnn, hvort sem er til dreifingar á innanlandsmarkaði eða til útflutnings, skal metinn og veginn af lögskipuðum dúnmatsmönnum eftir fullhreinsun, sbr. 2. gr. Áður en að dreifingu á innanlandsmarkaði eða til útflutnings kemur skal liggja fyrir að æðardúnn standist gæðamat dúnmatsmanna með vottorði þeirra þar að lútandi. Vottorðdúnmatsmanna skal vera samkvæmt fyrirmynd í viðauka C. Þvoi dreifingaraðili æðardún eftir fullhreinsun sbr. 2. gr. og gæðamat skal hann ávallt fá dúnmatsmann aftur til að innsigla og staðfesta magn æðardúnsins eftir þvottinn.

4. gr.

Starfsleyfi dúnmatsmanna.

Þeir aðilar sem áhuga hafa á að sækja um starfsleyfi til dúnmats, skulu senda landbúnaðarráðuneytinu umsókn þess efnis. Landbúnaðarráðuneytið gefur út starfsleyfi til allt að fimm ára til handa dúnmatsmönnum til starfa á starfssvæðum sbr. viðauka B að fengnum tillögum Bændasamtaka Íslands og Félags íslenskra stórkaupmanna.

5. gr.

Hæfniskröfur dúnmatsmanna.

Hæfniskröfur dúnmatsmanna felast m.a. í því að hafa verulega reynslu af æðardúnstekju, meðhöndlun æðardúns og þekkingu á eiginleikum hans. Auk þess skulu dúnmatsmenn sækja námskeið hjá Landbúnaðarháskóla Íslands þar sem farið er yfir helstu atriði er snúa að æðarfugli, æðardúnstekju, geymslu, meðhöndlun hreinsun og eiginleikum æðardúnsins. Á námskeiðinu skal dúnmatsmönnum veitt leiðsögn um mat á æðardúni þannig að gætt sé samræmis við mat alls staðar á landinu. Dúnmatsmenn skulu sækja námskeið um dúnmat á a.m.k. fimm ára fresti eða ávallt áður en starfsleyfi fellur niður og sótt er um starfsleyfi til dúnmats.

Dúnmatsmenn skulu ávallt gæta að hæfisreglum 3. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37/1993 og áhrifum vanhæfis sbr. 4. gr. stjórnarsýslulaga.

6. gr.

Starfssvæði dúnmatsmanna.

Fjöldi dúnmatsmanna skal vera allt að 12 og koma starfssvæði þeirra fram í viðauka B. Allt að fimm dúnmatsmenn skulu starfa á starfssvæði Norðvesturlands. Allt að þrjú dúnmatsmenn skulu starfa á starfssvæði Norðausturlands. Allt að þrjú dúnmatsmenn skulu starfa á Suðvesturlandi þ.m.t. Reykjavík en a.m.k. einn dúnmatismaður skal starfa á Suðurlandi.

7. gr.

Dúnmat.

Matsbeiðandi skal óska eftir mati dúnmatsmanns áður en til dreifingar kemur eftir fullhreinsum sbr. 2. gr. Ávallt skal hafa í huga hæfisreglur stjórnsýslulaga við slíka umsýslu.

Við gæðamat á fullhreinsum æðardúni sbr. 2. gr., skal dúnmatmaður m.a. ganga úr skugga um að engir hnökrar, óhreinindi, kusk, ókunn efni, ryk eða fjaðrir finnist í æðardúninum. Hann skal auk þess taka tillit til eiginleika æðardúnsins fjaðurmögnunar og litar hans.

Til að ganga úr skugga um að ekkert ryk fyrirfinnist í æðardúninum skal dúnmatmaður taka u.þ.b. 30 – 50 gr. visk af æðardúni og hrista í 15 sek. yfir hvítu blaði.

Til að ganga úr skugga um að engir hnökrar, kusk, ókunn efni eða fjaðrir leynist í æðardúninum skal dúnmatmaður nota sjónmat og snertiskyn. Til að kanna hreinleika dúnsins skal hann taka u.þ.b. 30 - 50 gr. visk af æðardúni og skoða vel, ekkert kusk, ókunn efni eða fjaðrir mega vera í dúninum svo hann standist gæðamat.

Kostnaður við dúnmat greiðist af matsbeiðanda samkvæmt gjaldskrá sem landbúnaðarráðherra staðfestir.

8. gr.

Viðurlög.

Brot á reglugerð þessari varða sektum og sæta meðferð opinberra mála.

9. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 3. gr. laga nr. 52/2005 um gæðamat á æðardúni. Á sama tíma fellur úr gildi erindisbréf fyrir matsmenn á æðardúni nr. 64/1972. Reglugerðin tekur gildi þegar í stað.

Bráðabirgðaákvæði.

I.

6. gr. reglugerðarinnar tekur gildi frá og með 1. ágúst nk. Fram að þeim tíma eru skipaðir tímabundnir dúnmatsmenn.

VIÐAUKI A

1.Í vottorði frá dúnmatsmanni sbr. fyrirmynd í viðauka C, sem fylgja skal með hverri dreifingu af fullhreinsum æðardúni sbr. 2. gr., skal eftirfarandi koma fram:

- að um fullhreinsaðan æðardún sé að ræða sem staðist hefur gæðamat
- að staðfest sé þyngd sendingar
- að æðardúnninn hafi verið settur í pakkningar undir eftirliti dúnmatsmanns
- að hver poki sé innsiglaður af dúnmatsmanni og að þar komi fram númer dúnmatsmanns
- undirskrift dúnmatsmanns.

Sé æðardúnn þveginn skal auk þess fylgja með vottorð frá dúnmatsmanni með hverri sendingu þar sem fram kemur:

- að staðfest sé þyngd sendingar
- að hver poki sé innsiglaður af dúnmatsmanni og þar komi fram númer dúnmatsmanns
- undirskrift dúnmatsmanns.

Landbúnaðarráðuneytið staðfestir og skráir þau tæki og einkenni þeirra, sem hver lögskipaður dúnmatmaður notar við að innsigla pakkningar, enda sé um viðurkennd tæki og aðferð að ræða.

2. Umsókn um starfsleyfi dúnmatsmanns skal senda til landbúnaðarráðuneytisins.

3. Dúnmatmenn sem sótt hafa námskeið skulu reglulega samræma og samhæfa vinnubrögð og aðferðir við dúnmat, eftir því sem landbúnaðarráðuneytið telur þörf á.

Við mat skal dúnmatmaður taka sýni úr hverri pakkningu til þess að sannreyna að dúninn sé fullhreinsaður. Hann ábyrgist að sýnið sé fullhreint og hafi staðist gæðamat, sbr. 7. gr. Dúnmatsmanni er heimilt að geyma sýni þar til staðfesting á greiðslu hefur borist. Sýnið er ávallt eign matsbeiðanda.

VIÐAUKI B

1. Starfssvæði dúnmatsmanna skulu vera:

· Norðvesturland. Til þess teljast eftirtalin sveitarfélög:

Hvalfjarðarstrandarhreppur	Bolungarvíkurkaupstaður
Skilmannahreppur	Ísafjarðarbær
Innri-Akraneshreppur	Súðavíkurhreppur
Leirár- og Melahreppur	Árneshreppur
Skorradalshreppur	Kaldrananeshreppur
Borgarfjarðarsveit	Hólmavíkurhreppur
Hvítársíðahreppur	Broddaneshreppur
Borgarbyggð	Bæjarhreppur
Kolbeinsstaðahreppur	Húnaþing vestra
Eyja- og Miklaholtshreppur	Áshreppur
Snæfellsbær	Sveinsstaðahreppur
Grundarfjarðarbær	Torfalækjarhreppur
Helgafellssveit	Blönduósbær
Stykkishólmsbær	Svínavatnshreppur
Dalabyggð	Bólstaðarhlíðarhreppur
Saurbæjarhreppur	Höfðahreppur
Reykholahreppur	Skagabyggð
Vesturbyggð	Sveitarfélagið Skagafjörður
Tálknafjarðarhreppur	Akrahreppur

· Norðausturland. Til þess teljast eftirtalin sveitarfélög:

Ólafsfjarðarbær	Raufarhafnarhreppur
Grimseyjarhreppur	Svalbarðshreppur
Dalvíkurbyggð	Þórshafnarhreppur
Arnarneshreppur	Skeggjastaðahreppur
Hörgárbyggð	Vopnafjarðarhreppur
Akureyrarkaupstaður	Fljótaldalshérað
Eyjafjarðarsveit	Fljótaldalshreppur
Svalbarðsstrandarhreppur	Borgarfjarðarhreppur
Grýtubakkahreppur	Seyðisfjarðarkaupstaður

Þingeyjarsveit
Skútustaðahreppur
Aðaldælahreppur
Húsavíkurbær
Tjörneshreppur
Kelduneshreppur
Öxarfjarðarhreppur

Fjarðabyggð
Mjóafjarðarhreppur
Fáskrúðsfjarðarhreppur
Austurbyggð
Breiðdalshreppur
Djúpavogshreppur

- Suðurland. Til þess teljast eftirtalin sveitarfélög:

Skaftárhreppur
Mýrdalshreppur
Rangárþing eystra
Rangárþing ytra
Ásahreppur
Vestmannaeyjabær
Gaulverjabæjarhreppur
Sveitarfélagið Árborg
Hraungerðishreppur
Villingaholtshreppur
Skeiða- og Gnúpverjahreppur

Hrunamannahreppur
Bláskógabyggð
Grímsnes- og Grafningshreppur
Hveragerðisbær
Sveitarfélagið Ölfus
Grindavíkurbær
Sandgerðisbær
Sveitarfélagið Garður
Reykjanesbær
Vatnsleysustrandarhreppur

- Suðvesturland og Reykjavík. Til þess teljast eftirtalin sveitarfélög:

Garðabær
Sveitarfélagið Álftanes
Kópavogsbær
Seltjarnarnes

Mosfellsbær
Kjósarhreppur
Reykjavíkurborg

Verði heiti eða mörkum sveitarfélags breytt eða sameinist tvö eða fleiri þeirra skal litið svo á að sveitarfélagið, sem til verður í staðinn, heyrir til þess svæðis sem það eldra eða þau eldri heyrðu til.

[VIÐAUKI C

Vottorð dúnmatsmanns samkvæmt reglugerð nr. 659/2005
Eiderdown certificate of Inspection according to regulation no. 659/2005

Matsbeiðandi/Requestor of quality control:

Nafn/Name: _____
Heimilisfang/Address: _____
Póstnr./Post code: _____
Land/Country: _____

Dúnmatmaður/Quality controller:

Nafn/Name: _____
Heimilisfang/Address: _____
Póstnr./Post code: _____
Land/Country: _____

Gæðamat á æðardúni/Quality control

Þyngd/Weight: _____ Pakkað og innsiglað

undir eftirliti
*Packed and sealed
under control*

Stenst gæðamat
Approved

Dagsetning, staður/*Date, place.*

Undirskrift, dúnmatsmanns og númer hans.
*Signature of the quality controller and number.*¹⁾

1) *Sbr. reglugerð nr. 20/2006 sem tók gildi 31. janúar 2006.*

Reglugerð

nr. 621/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á grænmeti, sbr. reglugerð nr. 629/2005 (1. br.), 664/2005 (2. br.), 820/2005 (3. br.) og 838/2005 (4. br.) um breytingu á henni.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðaukum III B og IV B við tollalög nr. 55/1987 með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 75. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

Tollnúmer:	Vara	Tímabil	Vörumagn kg	Verðtollur %	Magntollur kr./kg
0701.9001	Bökunarkartöflur, 65 mm eða stærri	01.07-30.09.05	ótilgr.	0	0
0701.9009	Annars (kartöflur)	01.07.-01.08.05	ótilgr.	0	0
0701.9009	Annars (kartöflur)	02.08.-30.09.05	ótilgr.	0	60
0703.9001	Blaðlaukur	01.07.-30.09.05	ótilgr.	0	0
0704.1000	Blómkál	01.07.-17.07.05	ótilgr.	0	0
0704.1000	Blómkál	18.07.-24.07.05	ótilgr.	0	0 ²⁾
0704.1000	Blómkál	25.07.-30.09.05	ótilgr.	0	176
[0704.1000	Blómkál	12.09.-30.09.05	ótilgr.	0	88] ³⁾

[0704.1000	Blómkál	19.09.-30.09.05	ótilgr.	0	0] ⁴⁾
0704.9001	Hvítkál	01.07.-17.07.05	ótilgr.	0	0
0704.9001	Hvítkál	18.07.-24.07.05	ótilgr.	0	40
0704.9001	Hvítkál	25.07.-30.09.05	ótilgr.	0	79
0704.9002	Rauðkál	14.07.-11.09.05	ótilgr.	0	0 ²⁾
0704.9003	Kínakál	01.07.-10.07.05	ótilgr.	0	0 ¹⁾
0704.9003	Kínakál	11.07.-30.09.05	ótilgr.	0	206
0704.9004	Spergilkál	01.07.-17.07.05	ótilgr.	0	0
0704.9004	Spergilkál	18.07.-24.07.05	ótilgr.	0	0 ²⁾
0704.9004	Spergilkál	25.07.-30.09.05	ótilgr.	0	282
[0704.9004	Spergilkál	25.07.-30.09.05	ótilgr.	0	0] ⁴⁾
0706.1000	Gulrætur og næpur	01.07.-31.07.05	ótilgr.	0	0
0706.1000	Gulrætur og næpur	01.08.-07.08.05	ótilgr.	0	68
0706.1000	Gulrætur og næpur	08.08.-30.09.05	ótilgr.	0	136
0706.9001	Gulrófur	01.07.-30.09.05	ótilgr.	0	0
0706.9002	Rauðrófur	01.07.-30.09.05	ótilgr.	0	0
0709.4000	Selja, önnur en seljurót	01.07.-21.08.05	ótilgr.	0	0
0709.4000	Selja, önnur en seljurót	22.08.-28.08.05	ótilgr.	0	138
0709.4000	Selja, önnur en seljurót	29.08.-30.09.05	ótilgr.	0	193
0709.5100	Sveppir	01.07.-30.09.05	ótilgr.	0	80

1) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 629/2005 sem gefin var út og tók gildi 1. júlí 2005.

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 664/2005 sem gefin var út og tók gildi 14. júlí 2005.

3) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 820/2005 sem gefin var út og tók gildi 7. september 2005.

4) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 838/2005 sem gefin var út og tók gildi 16. september 2005.

Við innflutning á vörum sem falla undir þau tollnúmer þar sem vörumagn er ekki tilgreint skal gilda sá verð- og/eða magntollur sem tilgreindur er í 1. mgr. yfir tilgreint tímabil.

Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafí vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu, skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

4. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum með síðari breytingum, öðlast þegar gildi og gildir til og með 30. september 2005.¹⁾

Reglugerð

nr. 676/2005 um tímabundna niðurfellingu aðflutningsgjalda af vetnisbifreiðum og sérhæfðum varahlutum í þær.

Gildissvið.

1. gr.

Tollstjóri skal fella niður virðisaukaskatt og vörugjald af þeim vetnisbifreiðum sem fluttar eru inn til landsins í rannsóknarskyni, svo og virðisaukaskatt, vörugjald og toll af sérhæfðum varahlutum í þær, eins og kveðið er á um í reglugerð þessari. Allur innflutningur vetnisbifreiða og sérhæfðra varahluta í þær telst vera innflutningur í rannsóknarskyni.

Vetnisbifreiðar.

2. gr.

Undanþága frá greiðslu virðisaukaskatts og vörugjalds skv. 1. gr. nær til vetnisbifreiða í vöruliðum 8701, 8702, 8703, 8704, 8705, 8709, 8711 og 8713, sem fluttar eru inn í rannsóknarskyni og hafa í för með sér hverfandi mengun.

Sérhæfðir varahlutir í vetnisbifreiðar.

3. gr.

Undanþága frá greiðslu virðisaukaskatts, vörugjalds og tolls skv. 1. gr. nær til varahluta sem falla undir eftirfarandi tollskrárnúmer og eru ónothæfir í önnur ökutæki:

1. Tæki til framleiðslu á vatnsgasi (gas generators), úr tnr. 8405.1000.
2. Sprengihreyflar í vörulið 8407, úr tnr. 8407.3100, 8407.3200, 8407.3300, 8407.3400 og 8407.9000.
3. Hlutar í sprengihreyfla í vörulið 8409, úr tnr. 8409.9100 og 8409.9900.
4. Vetrismótorar (efnarafall + straumbreytir + rafhreyfill), riðstraumsrafall með meira en 75 kVA til og með 375 kVA útafl (strætó með u.þ.b. 250 kW), úr tnr. 8501.6200.
5. Hlutar eingöngu eða aðallega nothæfir til véla í vörulið 8501 eða 8502, úr tnr. 8503.0000.
6. Straumbreytar (Inverters), úr tnr. 8504.4000.
7. Efnarafalar (Fuel cells) í vörulið 8506, úr tnr. 8506.8009 og hugsanlega úr öðrum númerum.
8. Rafgeymar (Battery pack) í vörulið 8507, mismunandi tnr. eftir gerð.
9. Hlutar og fylgihlutir fyrir vélknúin ökutæki í tnr. 8701-8705, úr tnr. 8708.2900 og 8708.9900.
10. Hlutar fyrir vinnuvagna o.fl. í vörulið 8709, úr tnr. 8709.9000.
11. Hlutar og fylgihlutar til ökutækja í tnr. 8711-8713, úr tnr. 8711.9900.

Framkvæmd niðurfellingar aðflutningsgjalda.

4. gr.

Aðili sem hyggst flytja til landsins vetnisbifreið í rannsóknarskyni, og/eða sérhæfða varahluti í hana, og njóta við það réttar til niðurfellingar gjalda vegna innflutningsins, skal beina ósk um niðurfellingu gjalda hverju sinni til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem varan kemur til tollafgreiðslu.

Umsókn skal borin fram í aðflutningsskýrslu, ebl. E1, með því að rita viðeigandi undanþágutilvísun í reit 14 í skýrslunni. Með þessum hætti er innflytjandi að lýsa því yfir að hann sæki um undanþágu aðflutningsgjalda af tiltekinni vöru í vörusendingu samkvæmt þeim heimildum sem undanþágutilvísun nær til. Jafnframt felur slík umsókn í sér yfirlýsingu um að innflytjandi skuldbindi sig til að hlíta öllum þeim fyrirmælum, skilyrðum og takmörkunum sem í nefndum heimildum er að finna fyrir undanþágu gjaldanna og ráðstöfun vörunnar.

Tollstjórinn í Reykjavík annast gerð og útgáfu undanþágutilvísana og leiðbeininga um notkun þeirra.

Bókhald.

5. gr.

Innflytjendum samkvæmt reglugerð þessari ber að haga bókhaldi sínu með þeim hætti að aðgengilegt sé fyrir tollyfirvöld að staðreyna að sala eða nýting vöru, sem gjöld hafa verið felld niður af, sé í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

Refsiákvæði.

6. gr.

Misnotkun á gjaldfríðindum samkvæmt reglugerð þessari getur varðað refsingu samkvæmt ákvæðum tollalaga.

Kæra á úrskurði tollstjóra um niðurfellingu aðflutningsgjalda.

7. gr.

Telji innflytjandi ákvörðun tollstjóra, er varðar rétt til niðurfellingar gjalda samkvæmt reglugerð þessari, eigi rétta, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá tollafgreiðsludegi eða synjun tollstjóra um tollmeðferð samkvæmt reglugerð þessari. Tollstjóri skal kveða upp rökstuddan úrskurð innan 30 daga frá því að gagnaöflun er lokið. Innflytjanda skal sendur úrskurður tollstjóra í ábyrgðarbréfi og upplýsingar um kæruheimild til ríkistollanefndar, sbr. 2. mgr.

Úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. er heimilt að kæra til ríkistollanefndar innan 60 daga frá dagsetningu eða póstlagningu úrskurðar. Kæra skal vera skrifleg og studd nauðsynlegum gögnum. Ríkistollanefnd skal úrskurða um kæru innan 30 daga frá því er hún barst honum. Úrskurður ríkistollanefndar er fullnaðarúrskurður á stjórnarsýslustigi.

Lagastoð og gildistaka.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í lögum nr. 72/2005, um breyting á lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, lögum nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl., lögum nr. 97/1987, um vörugjald og tollalögum nr. 55/1987, með síðari breytingum, öðlast gildi 1. júlí 2005 og fellur úr gildi 31. desember 2008 og tekur til vetnisbifreiða, og sérhæfðra varahluta í vetnisbifreiðar, sem tollafgreidd eru á gildistíma hennar.

1) Reglugerðin var gefin út og tók gildi 22. júlí 2005.

Reglugerð

nr. 937/2005 um flutning hergagna með loftförum.

1. gr.

Gildissvið og framkvæmd.

Reglugerð þessi gildir um flutning hergagna með loftförum um íslenskt yfirráðsvæði. Hún gildir þó ekki um ríkisflug né loftför Landhelgisgæslu Íslands og íslenskra lögregluþyrvalda.

Um meðferð skotvopna og skotfæra um borð í íslenskum loftförum og loftförum innan íslenskrar lofthelgi, m.a. hverjir mega bera þau og í hvaða tilvikum og hvernig að því skuli staðið gilda reglur sem ríkislögreglustjóri setur.

Flugmálastjórn Íslands sér um framkvæmd þessarar reglugerðar þar á meðal veitingu leyfa.

2. gr.

Bann.

Flutningur hergagna með loftförum um íslenskt yfirráðsvæði er óheimill nema með sérstöku leyfi Flugmálastjórnar Íslands sbr. 3. gr.

Bann þetta nær til hverskyns umferðar um íslenskt yfirráðsvæði hvort sem er til flugtaks, landingar eða yfirflugs um íslenskt yfirráðsvæði.

3. gr.

Leyfisveitingar.

Beiðni um leyfi skv. 2. gr. skal berast Flugmálastjórn 7 dögum áður en flug er fyrirhugað nema sérstakar aðstæður komi upp þar sem flutningur hergagna er nauðsynlegur með skömmum fyrirvara, t.d. þegar upp kemur hættu eða átök sem krefjast flutnings hergagna með skemmri fyrirvara. Í beiðni skal greina:

- a) Nafn flugrekanda, heimilisfang, síma, tölvupóstfang og faxnúmer.
- b) Þjóðerni, skrásetningarkerki og tegund loftfars.
- c) Staðfestingu á váttryggingum.
- d) Leið þá sem fljúga skal, ákvörðunarstað og upplýsingar um hvar og hvenær skuli flogið inn í íslenska lofthelgi.
- e) Dagsetningu og áætlaðan komu- og brottfarartíma frá íslenskum flugvelli eða flugvöllum.
- f) Markmið flugsins, áhöfn og farþega, hvaða hergögn er um að ræða og magn þeirra.

Ef óskað er leyfis, sem felur í sér mikið magn hergagna, mikla tíðni eða um er að ræða óvenjulega eða sérstaklega viðkvæman flutning eða flutning inn á hættu- eða átakasvæði skal Flugmálastjórn Íslands aðeins veita slíka heimild að höfðu samráði við samgönguráðuneyti.

4. gr.

Orðskýringar.

Með hergögnum er í reglugerð þessari átt við:

- a) Skotvopn 5,56 mm að hlaupavidd (22 kaliber) og stærri, eldvörpur, búnað til myrkvunar eða reykmyndunar, hvers konar skotpalla eða losunarbúnað fyrir sprengjur, eldflaugar, flugskeyti, tundurskeyti og tundurdufl.
- b) Skotfæri og aðrar hleðslur í þær tegundir vopna og búnaðar er greinir í a-lið, sem og hand- og jarðsprengjur.

- c) Sprengi- og tundurefni ásamt púðri og hvellhettum í búnað samkvæmt a- og b-lið.
d) Sérhvert það tæki sem ætlað er til dreifingar efna í kjarnorku-, lífrænum- eða efnahernaði, sem og hleðslu í þau.

Við skilgreiningu hergagna samkvæmt reglugerð þessari skiptir eigi máli hvort hergagnið er flutt samansett eða í hlutum.

Til hergagna teljast þó ekki venjuleg veiði- og markskotvopn, sem og neyðar- og viðvörunarbúnaður loftfarsins og annað það sem nauðsynlegt má telja vegna öryggis flugsins, áhafnarinnar og farþeganna. Sama gildir um skotelda o. þ. h., sbr. 1. gr. vopnalaga nr. 16/1998.

5. gr.

Viðurlög.

Brot á 2. gr. reglugerðar þessarar varða viðurlögum skv. 141. gr. laga um loftferðir nr. 60/1998 með síðari breytingum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum, auk þess sem heimilt er að svipta flugrekanda flugrekstrarleyfi, sbr. 84. gr. sömu laga.

6. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 78. gr. laga um loftferðir nr. 60/1998 eins og henni var breytt með lögum nr. 75/2005, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 348/1983 um flutning hergagna með loftförum.

1) *Reglugerðin var gefin út tók gildi ??2005.*

Reglugerð

nr. 873/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á grænmeti, sbr. reglugerð nr. 57/2006 um (3. br.) breytingu á henni.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðaukum III B og IV B við tollalög nr. 55/1987 með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:
Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

	Vara	Tímabil	Vörumagn	Verðtollur	Magntollur
<i>Tollnúmer:</i>			kg	%	kr./kg
0701.9001	Bökunarkartöflur, 65 mm eða stærri	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	30

0701.9009	Annars (kartöflur)	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	60
0703.9001	Blaðlaukur	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	0
0704.1000	Blómkál	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	0
0704.9001	Hvítkál	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	79
0704.9002	Rauðkál	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	110
0704.9003	Kínakál	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	206
0704.9004	Spergilkál	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	0
0706.1000	Gulrætur og næpur	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	136
[0706.1000	Gulrætur og næpur	01.02.06-30.06.06	ótilgr.	0	0] ²⁾
0706.9001	Gulrófur	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	0
0706.9002	Rauðrófur	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	0
0709.4000	Selja, önnur en seljurót	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	0
0709.5100	Sveppir	01.10.05-30.06.06	ótilgr.	0	80

2) Sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 57/2006 sem tók gildi 31. janúar 2006

Við innflutning á vörum sem falla undir þau tollnúmer þar sem vörumagn er ekki tilgreint skal gilda sá verð- og/eða magntollur sem tilgreindur er í 1. mgr. yfir tilgreint tímabil.

Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafí vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu, skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

4. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum með síðari breytingum, öðlast þegar gildi og gildir til 1. júlí 2006.

Reglugerð

nr. 973/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á blómum, trjám o.fl.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðaukum III B og IV B við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

	Vara	Tímabil	Vörumagn	Verðtollur	Magntollur
Tollnúmer:			stk.	%	kr./stk.
0602.2000	Tré, runnar og búskar, einnig ágrætt sem ber æta ávexti	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.3000	Alparósir og glóðarrósir, einnig ágræddar	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.4000	Rósir, einnig ágræddar	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9030	Matjurta- og jarðarberjaplöntur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9041	Skógartré	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9045	Græðlingar með rót og unglöntur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9049	Annars	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9051	Fjölærar jurtkenndar plöntur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9070	Græðlingar með rót og unglöntur ekki kaktusar og þykkblöðungar	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9091	Kaktusar og þykkblöðungar	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9092	Pottaplöntur af ættkvíslinni Bromilea	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9093	Plönturnar Erica Gracilis og Calluna	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9094	Plöntur af ættkvíslum brönugrasa „orchids“	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0602.9095	Aðrar pottaplöntur til og með 1 metri á hæð	01.01.-30.06.06	3.400	30	0
0602.9099	Annars (pottaplöntur yfir 1 metri á hæð)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0603.1002	Innflutningur á öðrum tíma (nellikur, lokaskegg o fl.)	01.05.-30.11.06	ótilgr.	15	48
0603.1003	Ættkvíslirnar Prote, Bankasía o.fl.	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0603.1004	Afskornar greinar með berjum og ávöxtum	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0603.1005	Blóm af ættkvíslum brönugrasa „orchids“	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0603.1006	Forsythia (páskagreinar)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0603.1009	Annars (afskorin blóm)	01.01.-30.06.06	175.000	30	0

0603.9000	Annað (þurrkuð blóm)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0604.9101	Jólatré, án rótar	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0604.9102	Jólatrésgreinar	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0604.9109	Annað	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0
0604.9900	Annars	01.01.-31.12.06	ótilgr.	30	0

Við innflutning á vörum sem falla undir þau tollnúmer þar sem vörumagn er ekki tilgreint skal gilda sá verð- og/eða magntollur sem tilgreindur er í 1. mgr. yfir tilgreint tímabil. Fyrir þau tollnúmer sem vörumagn er tilgreint gildir tiltekinn verð- og/eða magntollur samkvæmt útgefnum tollkvótum. Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Tollkvótum er úthlutað samkvæmt auglýsingu landbúnaðarráðuneytisins þar sem tilgreindir eru skilmálar vegna úthlutunarinnar. Úthlutun er ekki framseljanleg.

Við úthlutun á tollkvótum sem fellur undir tollnúmer þar sem vörumagn er tilgreint skal auglýsa eftir umsóknum um tollkvóta.

Verði umsóknir um tollkvóta í þeim tollnúmerum þar sem magn er tilgreint meiri en það magn sem auglýst er skal leita tilboða í tollkvóta. Innflutningur verður því aðeins leyfður að uppfyllt séu ákvæði reglugerðar nr. 189/1990, um innflutning og útflutning á plöntum og plöntuafurðum.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 65. gr. og 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi¹⁾ og gildir til og með 31. desember 2006.

1) Reglugerðin var gefin út og tók gildi 18. nóvember 2005.

Reglugerð

nr. 974/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á ostum frá Noregi.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt sérstökum samningi milli Íslands og Noregs um viðskipti með landbúnaðarvörur og á

grundvelli viðauka IV A við tollalög, nr. 55/1987, með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993. Reglugerð þessi gildir um innflutning á smurosti frá Noregi og með upprunavottorð þaðan.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um vörumagn, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

	Vara	Tímabil	Vörumagn	Verðtollur	Magntollur
<i>Úr tollnúmeri:</i>			kg	%	kr./kg
0406.3000	Smurostur	01.01 - 31.12 2006	13.000	0	0

Tímabil það sem tilgreint er miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabilsins. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu, skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Tollkvótum er úthlutað samkvæmt auglýsingu landbúnaðarráðuneytisins þar sem tilgreindir eru skilmálar vegna úthlutunarinnar. Heimilt er að úthluta tollkvótum í einu lagi eða skipta úthlutun niður á gildistíma reglugerðarinnar. Úthlutun er ekki framseljanleg.

Berist umsóknir um meira magn innflutnings en auglýstum tollkvóta nemur hverju sinni, skal láta hlutkesti ráða úthlutun tollkvóta vörunnar.

Innflutningur verður því aðeins leyfður að uppfyllt séu ákvæði reglugerðar nr. 509/2004 um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi¹⁾ og gildir til og með 31. desember 2006.

1) Reglugerðin var gefin út 18. nóvember 2005 og tekur efnislega gildi 1. janúar 2006.

Reglugerð

nr. 1124/2005 um úrvinnslugjald.

I. KAFLI

Gjaldskyldar vörur.

1. gr.

Gjaldskyldar vörur.

Greiða skal í ríkissjóð úrvinnslugjald af innfluttum vörum og vörum sem framleiddar eru innanlands.

Úrvinnslugjald skal leggja á vöruflokka, á nýjar og notaðar vörur, eins og nánar er kveðið á um í viðaukum með lögum nr. 162/2002, um úrvinnslugjald að undanskildu tollskrárnúmeri 2710.1920. Við flokkun til gjaldskyldu skal fylgt flokkunarreglum tollalaga nr. 55/1987.

Greiða skal úrvinnslugjald af ökutækjum eins og nánar er mælt fyrir um í IV. kafla reglugerðar þessarar.

Greiða skal úrvinnslugjald af pappa-, pappírs- og plastumbúðum eins og nánar er kveðið á um í VI. kafla reglugerðar þessarar.

Skattstjórar og innlendir framleiðendur vöru geta óskað eftir ákvörðun tollstjóra um tollflokkun framleiðsluvöru samkvæmt ákvæðum 142. gr. tollalaga. Skattstjóri og framleiðandi geta skotið ákvörðun tollstjóra um tollflokkun vöru til ríkistollanefndar, sbr. 101. gr. tollalaga. Ákvörðun tollstjóra um tollflokkun er bindandi fyrir framleiðanda og skattyfirvöld.

2. gr.

Gjaldstofn.

Gjaldstofn úrvinnslugjalds skal miðast við stykkjatölu eða þyngd í kílógrömmum hinnar gjaldskyldu vöru ásamt söluumbúðum, þ.e. nettóþyngd. Ef gjaldskyld vara er hluti af annarri vöru miðast gjaldstofn við heildarþyngd gjaldskyldu vörunnar.

Gjaldstofn úrvinnslugjalds af pappa-, pappírs- og plastumbúðum skal miðast við þyngd umbúða í kílógrömmum hvort sem þær eru einar sér eða utan um vöru.

II. KAFLI

Gjaldskyldir aðilar og skráning.

3. gr.

Gjaldskyldir aðilar.

Skylda til að greiða úrvinnslugjald samkvæmt reglugerð þessari hvílir á eftirtöldum aðilum:

Öllum sem flytja til landsins gjaldskyldar vörur, samkvæmt lögum um úrvinnslugjald, til endursölu.

Öllum sem flytja til landsins gjaldskyldar vörur, samkvæmt lögum um úrvinnslugjald, til eigin nota.

Öllum sem framleiða gjaldskyldar vörur, samkvæmt lögum um úrvinnslugjald, innanlands.

Gjaldskyldan tekur til allra framleiðenda og innflytjenda, svo sem einstaklinga, félaga, sjóða og stofnana, sveitarfélaga og stofnana þeirra, ríkissjóðs, ríkisstofnana, erlendra verktaka og annarra aðila sem flytja inn eða framleiða umræddar vörur.

Sá sem setur vöru í gjaldskyldar umbúðir sem greitt hefur verið úrvinnslugjald af er ekki gjaldskyldur aðili, samkvæmt reglugerð þessari. Jafnframt telst sá aðili er notar einvörðungu hráefni sem greitt hefur verið úrvinnslugjald af við sólningu hjólbarða ekki gjaldskyldur aðili.

4. gr.

Tilkynningarskylda og skráning vegna innlestrar framleiðslu.

Aðilar sem eru gjaldskyldir skv. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr., skulu ótilkvaddir og eigi síðar en 15 dögum áður en úrvinnslugjaldsskyld starfsemi hefst tilkynna atvinnurekstur sinn eða starfsemi til skráningar hjá skattstjóra þar sem aðili hefur lögheimili. Skráning hjá skattstjóra er forsenda fyrir greiðslufresti, skv. 4. mgr. 6. gr. Breytingar sem verða á starfsemi eftir að

skráning hefur farið fram skal tilkynna skattstjóra eigi síðar en 15 dögum eftir að breyting varð.

III. KAFLI

Álagning gjalds, uppgjörstímabil, gjalddagar, greiðslufrestur, skýrslur, álag og dráttarvextir.

5. gr.

Álagning gjalds.

Tollstjórar skulu annast álagningu og innheimtu gjalds af gjaldskyldum innfluttum vörum og skal það innheimt með aðflutningsgjöldum. Skattstjórar annast álagningu gjalds vegna innlestrar framleiðslu sem tollstjórar innheimta.

Ríkisskattstjóri annast álagningu úrvinnslugjalds af ökutækjum.

6. gr.

Uppgjörstímabil, gjalddagar og greiðslufrestur.

Hvert uppgjörstímabil vegna innlestrar framleiðslu á gjaldskyldum vörum, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr., er tveir mánuðir, janúar og febrúar, mars og apríl, maí og júní, júlí og ágúst, september og október, nóvember og desember. Gjalddagi hvers uppgjörstímabils er 28. dagur annars mánaðar eftir lok þess.

Innlendir framleiðendur skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs úrvinnslugjald af gjaldskyldum vörum sem voru seldar eða afhentar á tímabilinu. Innlendum framleiðendum sem keypt hafa aðföng til gjaldskyldrar framleiðslu og greitt af þeim úrvinnslugjald er heimilt að draga það frá við endanleg skil gjaldsins.

Hvert uppgjörstímabil vegna innfluttrar vöru, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 3. gr., er tveir mánuðir eins og tilgreint er í 1. mgr. Gjalddagi hvers tímabils er 28. dagur annars mánaðar eftir lok þess.

Innflytjendur sem flytja vörur til landsins til endursölu skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils ótilkvaddir greiða innheimtumanni ríkissjóðs úrvinnslugjald af gjaldskyldum vörum sem voru tollafgreiddar á uppgjörstímabilinu, sbr. þó ákvæði 8. gr.

Innflytjendur sem flytja gjaldskylda vöru til landsins til eigin nota, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 3. gr., skulu greiða úrvinnslugjald við tollafgreiðslu, sbr. þó ákvæði 8. gr. Beri gjalddaga upp á helgidag eða almennan frídag færast gjalddagi á næsta virkan dag á eftir. Um greiðslufrest úrvinnslugjalds vegna innfluttrar vöru fer að öðru leyti samkvæmt reglugerð nr. 390/1999, um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum, með síðari breytingum.

7. gr.

Skýrslur, álag og dráttarvextir.

Gjaldskyldir aðilar skv. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr. skulu eigi síðar en á gjalddaga hvers uppgjörstímabils skila innheimtumanni ríkissjóðs skýrslu í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður vegna vara sem greiða ber gjald af á uppgjörstímabilinu. Skattstjóri skal áætla gjald af viðskiptum þeirra aðila sem skila ekki skýrslu innan tilskilins tíma, senda enga skýrslu eða ef skýrslu eða fylgigögnum er ábótavant. Skattstjóri skal tilkynna innheimtumanni og gjaldskyldum aðila um áætlanir og leiðréttingar sem gerðar hafa verið. Um málsmeðferð fer eftir ákvæðum laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

Sé gjald ekki greitt á tilskildum tíma skal gjaldskyldur aðili, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr., sæta álagi til viðbótar því gjaldi sem honum ber að standa skil á. Sama gildir ef skýrslu hefur ekki verið skilað eða henni er ábótavant og gjald því áætlað nema aðili hafi greitt fyrir gjalddaga gjaldsins upphæð er til áætlunar svarar eða gefið fyrir lok kærufrests fullnægjandi

skýringu á vafaatriðum. Álag skal vera 1% af þeirri upphæð sem vangreidd er fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærra en 10%.

Sé gjald ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal gjaldandi greiða dráttarvexti af því sem gjaldfallið er. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu, nr. 38/2001.

IV. KAFLI

Endurgreiðslur og undanþágur.

8. gr.

Undanþága frá úrvinnslugjaldi vegna útflutnings.

Pappa-, pappírs- og plastumbúðir í eftirtöldum tollskrárnúmerum eru undanþegnar úrvinnslugjaldi að því skilyrði uppfylltu að viðkomandi vara verði sannanlega flutt úr landi og komi ekki til úrvinnslu hér á landi:

3923.1001	3923.4000	4819.2011	4819.4009	4823.9004
3923.3000	4819.1009	4819.4001	4822.9000	3923.2909
4819.1001	4819.3009	4822.1000	3923.2901	3923.9009
4819.3001	4819.6000	3923.2109	3923.9002	4819.2099
4819.5009	3923.2101	3923.9001	4819.2091	4819.5002
3923.1009	3923.5000	4819.2019	4819.5001	4823.9006

Umsókn um undanþágu frá úrvinnslugjaldi skv. 1. mgr. skal beint til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem varan kemur til tollafgreiðslu og skal hún sett fram í aðflutningsskýrslu, eyðublað E1, með því að rita viðeigandi undanþágutilvísun í reit 14 í skýrslunni. Með þessum hætti er innflytjandi að lýsa því yfir að hann sækji um undanþágu frá úrvinnslugjaldi af tiltekinni vöru í vörusendingu samkvæmt þeim heimildum sem undanþágutilvísun nær til. Jafnframt felur slík umsókn í sér yfirlýsingu um að innflytjandi skuldbindi sig til að hlíta öllum þeim fyrirmælum, skilyrðum og takmörkunum sem er að finna í nefndum heimildum fyrir undanþágu gjaldsins og ráðstöfun vörunnar.

9. gr.

Endurgreiðsla úrvinnslugjalds vegna útflutnings.

Sé gjaldskyld vara sannanlega flutt úr landi og komi ekki til úrvinnslu hér á landi skal endurgreiða gjaldskyldum aðila, eða þeim sem keypt hefur vöruna af honum, úrvinnslugjald sem greitt hefur verið af viðkomandi vöru.

Aðili sem óskar endurgreiðslu skv. 1. mgr. skal sækja um endurgreiðslu í sérstakri skýrslu til skattstjóra, sem vera skal í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Tilgreina skal í skýrslunni um magn vöru og fjárhæð þess úrvinnslugjalds sem sannanlega hefur verið greitt af viðkomandi vöru. Skýrslu skal skilað eigi síðar en 15 dögum fyrir gjalddaga úrvinnslugjalds.

Fjárhæð sem sótt er um endurgreiðslu á hverju sinni skal vera að lágmarki 10.000 kr.

Fallist skattstjóri á skýrsluna án frekari skýringa skal endurgreiðsla fara fram eigi síðar en 15 dögum eftir gjalddaga, enda hafi úrvinnslugjald vegna viðkomandi tímabils verið greitt.

10. gr.

Endurgreiðsla úrvinnslugjalds vegna endurnýtingar á eigin úrgangi.

Úrvinnslusjóði er heimilt að semja við rekstraraðila um endurgreiðslu úrvinnslugjalds vegna endurnýtingar á eigin úrgangi rekstraraðila enda liggi fyrir samningur við viðurkenndan

endurnýtingar- eða förgunaraðila um móttöku úrgangsins. Endurgreiðslan skal fara fram þegar fyrir liggur staðfesting um endurnýtingu eða förgun úrgangs.

11. gr.

Vara sannanlega flutt úr landi.

Framleiðendur og innflytjendur skulu gefa upp við útgáfu á reikningi með skýrum hætti ef umbúðir eru undanþegnar úrvinnslugjaldi. Kaupandi umbúða staðfestir að keyptar umbúðir fari til útflutnings með móttökukvittun á viðkomandi reikningi án athugasemda. Endanleg yfirlýsing kaupenda er staðfest við greiðslu reiknings. Telst kaupandi því ábyrgur fyrir því að umbúðir keyptar án úrvinnslugjalds fari til útflutnings gagnvart innheimtumönnum ríkisjóðs.

Innlendir framleiðendur greiða ekki úrvinnslugjald vegna gjaldskyldra umbúða sem fara til notkunar utan um framleiðslu sem flutt er úr landi, sbr. 1. mgr. 8. gr.

V. KAFLI

Úrvinnslugjald á ökutæki.

12. gr.

Úrvinnslugjald á ökutæki.

Skráður eigandi gjaldskylds ökutækis skal á hverju gjaldtímabili greiða úrvinnslugjald fyrir hvert gjaldskylt ökutæki sitt skv. 2. mgr. 1. gr. laga nr. 39/1988, um bifreiðagjald. Gjald dagar úrvinnslugjalds eru 1. janúar ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. janúar – 30. júní og 1. júlí ár hvert vegna gjaldtímabilsins 1. júlí – 31. desember. Gjaldið skal innheimt með bifreiðagjaldi og fer um greiðsluskyldu, gjalddaga, eindaga, álagningu, innheimtu gjaldsins og kæruehimild samkvæmt lögum um bifreiðagjald.

Bifreiðar sem eru undanþegnar bifreiðagjaldi skv. 4. gr. laga um bifreiðagjald eru gjaldskyldar og er gjaldtímabil vegna þeirra samkvæmt málsgrein þessari 1. janúar – 31. desember og skal skráður eigandi gjaldskylds ökutækis á gjaldtímabilinu greiða úrvinnslugjald fyrir hvert gjaldskylt ökutæki sitt. Gjald daga úrvinnslugjalds á bifreiðar samkvæmt málsgrein þessari er 1. júlí ár hvert. Um innheimtu gjaldsins að öðru leyti gildir 1. mgr.

Gjaldskylda fellur niður frá og með upphafi fyrsta gjaldtímabils eftir að greitt hefur verið úrvinnslugjald af ökutækinu í full 15 ár og fyrir bifreiðar sem eru eldri en 25 ára í upphafi gjaldárs.

13. gr.

Skil á ökutæki til úrvinnslu.

Skráður eigandi eða sá sem hefur skriflegt umboð hans skal skila ökutæki til úrvinnslu til söfnunar- eða móttökustöðvar sem hefur heimild til að taka á móti ökutækjum til úrvinnslu samkvæmt starfsleyfi frá viðkomandi heilbrigðisnefnd.

Við skil á ökutæki til úrvinnslu skal verksmíðjunúmer ökutækis vera auðþekkjanlegt og skal a.m.k. vera til staðar yfirbygging og grind ökutækisins.

14. gr.

Skilavottorð.

Við skil á ökutæki til úrvinnslu skal hlutaðeigandi söfnunar- eða móttökustöð gefa út skilavottorð á eyðublaði er Úrvinnslusjóður leggur til og afhenda þeim sem skilar ökutækinu. Í skilavottorði skal koma fram að tekið hafi verið á móti ökutæki til úrvinnslu og að heimilt sé að afskrá ökutækið til úrvinnslu. Þegar skilavottorð hefur verið gefið út er söfnunar- og móttökustöð heimilt að ráðstafa viðkomandi ökutæki til úrvinnslu. Hvíli veð á ökutækinu við skil þess ber Úrvinnslusjóður eða viðkomandi söfnunar- eða móttökustöð ekki ábyrgð á þeirri kröfu sem að baki því stendur.

15. gr.

Afskráning og greiðsla skilagjalds.

Sé óskað eftir greiðslu skilagjalds skal skráður eigandi eða sá sem hefur skriflegt umboð hans skrifa undir beiðni um afskráningu ökutækis hjá viðkomandi skoðunarstofu eða Umferðarstofu, ásamt því að leggja fram skilavottorð. Að öðru leyti fer um afskráningu samkvæmt reglugerð um skráningu ökutækja.

Sé afskráningarbeiðni samþykkt með athugasemdinni „Til úrvinnslu“ skal viðkomandi skoðunarstofa eða Umferðarstofa greiða skráðum eiganda skilagjald eða leggja það inn á reikning hans. Einnig er hægt að senda afskráningarbeiðni ásamt skilavottorði til Umferðarstofu og fá skilagjald greitt hjá viðkomandi tollstjóra/sýslumanni.

Greiða skal skilagjald hverjum þeim sem afhendir gjaldskytt ökutæki til móttökustöðvar til endurnýtingar eða endanlegrar förgunar, enda hafi ökutækið verið afskráð og úrvinnslugjald greitt a.m.k. einu sinni af viðkomandi ökutæki. Í þeim tilvikum sem skráður eigandi á vangreidd opinber gjöld vegna úrvinnslugjalds, bifreiðagjalds og/eða þungaskatts skulu þau dragast frá við greiðslu skilagjalds.

VI. KAFLI

Úrvinnslugjald á pappa-, pappírs- og plastumbúðir.

16. gr.

Umbúðir.

Umbúðir eru skv. reglugerð þessari allar vörur, af hvaða tegund sem er og úr hvaða efni sem er, sem eru notaðar við þökkun, verndun, meðhöndlun og afhendingu framleiðsluvöru, hvort sem þar er um að ræða hráefni eða fullunna vöru, til notanda eða neytanda. Nánar tiltekið eru umbúðir:

- 1) söluumbúðir eða grunnumbúðir, þ.e. umbúðir sem eru þannig gerðar að á sölustað mynda þær söluveitingu fyrir notanda eða neytanda,
- 2) safnumbúðir, þ.e. umbúðir sem eru þannig gerðar að á sölustað mynda þær safn tiltekins fjölda söluveininga, hvort sem þær eru seldar sem slíkar til notanda eða neytanda eða aðeins notaðar til að fylla í hillur á sölustað; hægt er að taka þær utan af vörunni án þess að það hafi áhrif á eiginleika hennar,
- 3) flutningsumbúðir, þ.e. umbúðir þannig gerðar að þær auðvelda meðhöndlun og flutning nokkurra söluveininga eða safnumbúða til að koma í veg fyrir tjón við meðhöndlun og flutning; gámar til vöruflutninga á landleiðum, með skipum og flugvélum eru ekki taldir til flutningsumbúða.

Við skilgreiningu á því hvað teljist umbúðir skal byggt á eftirfarandi viðmiðunum, sbr. og viðauka 1.

- 1) Hlutir sem gegna jafnframt annars konar hlutverki en að vera umbúðir utan um vöru teljast ekki umbúðir ef hluturinn er óaðskiljanlegur hluti framleiðsluvörunnar og sé nauðsynlegur til að geyma, styðja eða varðveita vöruna á endingartíma hennar og allir þættir séu ætlaðir til notkunar, neyslu eða förgunar á sama tíma.
- 2) Hlutir skulu teljast til umbúða að því tilskyldu að þeir þjóni hlutverki umbúða. Í fyrsta lagi ef þeir eru hannaðir og ætlaðir til áfyllingar við sölu, og í öðru lagi einnota hlutir, sem eru seldir, fylltir eða hannaðir og ætlaðir til áfyllingar við sölu.
- 3) Efnisþættir umbúða og viðbótarþættir sem eru felldir inn í umbúðir teljast vera hluti af þeim umbúðum. Viðbótarþættir, sem eru hengdir beint á eða festir við framleiðsluvöru og þjóna hlutverki umbúða, teljast til umbúða nema þeir séu óaðskiljanlegur hluti vörunnar og allir þættir hennar séu ætlaðir til neyslu eða förgunar á sama tíma.

17. gr.

Úrvinnslugjald á pappa-, pappírs- og plastumbúðir.

Úrvinnslugjald skal leggja á umbúðir gerðar úr pappa, pappír og plasti, sbr. þó viðauka I og III í lögum nr. 162/2002 um úrvinnslugjald. Gjaldið skal lagt á annars vegar umbúðir sem fluttar eru til landsins einar sér eða utan um vöru og hins vegar umbúðir sem framleiddar eru hér á landi. Úrvinnslugjald skal lagt á samkvæmt upplýsingum gjaldskylds aðila um þyngd, tegund og samsetningu umbúða, sbr. þó 2. mgr. Þetta á einnig við um samsettar umbúðir.

Gjaldskyldur aðili skal við tollafgreiðslu gefa upp þyngd umbúða í vörusendingu til tollafgreiðslu samkvæmt staðfestum upplýsingum þar um. Með staðfestum upplýsingum er átt við staðfestingu frá framleiðanda á gerð og þyngd allra gjaldskyldra umbúða eða upplýsingar um þyngd gjaldskyldra umbúða samkvæmt vigtun hér á landi. Ef staðfestar upplýsingar um þyngd umbúða vöru fást ekki er gjaldskyldum aðila heimilt að greiða úrvinnslugjald í samræmi við reiknireglur sbr. XVI. viðauka laga um úrvinnslugjald.

VII. KAFLI

Starfsemi Úrvinnslusjóðs.

18. gr.

Skilun úrgangs.

Sveitarstjórn skal leggja til og sjá um að rekin sé móttökustöð fyrir förgun úrgangs og söfnunarstöð. Framleiðendum úrgangs eða þeim sem hafa úrgang í vörslu sinni ber að skila úrgangi sem fellur til vegna gjaldskyldrar vöru til söfnunarstöðva. Þó skulu fyrirtæki skila úrgangi til móttökustöðva ef þær eru starfandi á viðkomandi svæði.

19. gr.

Aðgangur að upplýsingum.

Innheimtumaður ríkissjóðs lætur Úrvinnslusjóði í té fyrir hvert uppgjörstímabil upplýsingar um álagt gjald, frádrátt vegna innlendrar framleiðslu, gjaldstofn úrvinnslugjalds og gjaldskyldar vörur sem fluttar eru úr landi samkvæmt tollskrárnúmerum.

20. gr.

Framkvæmd verkþátta.

Úrvinnslusjóður skal að jafnaði bjóða út einstaka verkþætti til allt að fimm ára í senn. Takist útboð ekki eða ef ekki er grundvöllur til útboðs skal Úrvinnslusjóður gera verksamninga við aðila um úrvinnslu úrgangs. Í útboðum og verksamningum, skal kveða á um framvísun vottorða frá móttökustöð sem hefur gilt starfsleyfi samkvæmt lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998.

Úrvinnslusjóður skal standa undir hluta af rekstrarkostnaði varðandi meðferð flokkaðs úrgangs í söfnunarstöð, sem til er kominn vegna vara sem greitt hefur verið af úrvinnslugjald, samkvæmt reglum Úrvinnslusjóðs og að höfðu samráði við Samband íslenskra sveitarfélaga. Þá ber Úrvinnslusjóði að greiða fyrir flutning þessa úrgangs til móttöku- eða endurnýtingarstöðvar samkvæmt nánari reglum Úrvinnslusjóðs að höfðu samráði við Samband íslenskra sveitarfélaga.

VIII. KAFLI

Bókhald o.fl.

21. gr.

Tekjur Úrvinnslusjóðs.

Tekjur af úrvinnslugjaldi samkvæmt reglugerð þessari skulu renna óskiptar til Úrvinnslusjóðs að undanþegnu umsýslugjaldi til ríkissjóðs sem nemur 0,5% af þeim tekjum.

22. gr.

Úrvinnslugjald sem stofn til virðisaukaskatts.

Úrvinnslugjald myndar stofn til virðisaukaskatts.

23. gr.

Bókhald.

Gjaldskyldir aðilar, sbr. 1. og 3. tölul. 1. mgr. 3. gr., skulu haga bókhaldi sínu þannig að skattyfirvöld geti á hverjum tíma gengið úr skugga um réttmæti skýrslna um úrvinnslugjald.

Í bókhaldi gjaldskyldra aðila skv. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr. skal færa sérstaka reikninga fyrir innkaup og sölu gjaldskyldrar vöru. Reikninga þessa má færa í lok hvers uppgjörstímabils, enda sé á grundvelli þeirra hægt að reikna með beinum hætti fjárhæðir úrvinnslugjalds. Þeir sem selja bæði gjaldskyldar og gjaldfrjálsar vörur skulu halda sölu gjaldskyldra vara greinilega aðgreindri í bókhaldi sínu. Loks skal aðgreina sölu og innkaup gjaldskyldrar starfsemi eftir gjaldtegund og gjaldflokkum.

24. gr.

Útgáfa sölureikninga.

Gjaldskyldur aðili skv. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr. skal færa sölu og aðra afhendingu á sölureikning þannig að magn, tegund og heildarverð vöru ásamt fjárhæð úrvinnslugjalds komi fram.

Seljendum vöru, sem ekki er úrvinnslugjaldsskyld, er óheimilt að tilgreina úrvinnslugjald á sölureikningi. Geri þeir það skulu þeir skila gjaldinu í Úrvinnslusjóð, nema leiðréttingu verði komið við gagnvart kaupanda vörunnar. Sama gildir um gjaldskylda aðila sbr. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr. sem tilgreina á reikningum sínum of hátt úrvinnslugjald eða úrvinnslugjald af viðskiptum sem ekki eru gjaldskyld. Til sönnunar á leiðréttingu skal gefa út kreditreikning til kaupanda.

IX. KAFLI

Kærum, málsmeðferð o.fl.

25. gr.

Kæruheimild og kærufrestur.

Heimilt er að kæra álagningu úrvinnslugjalds innan 30 daga frá gjalddaga gjaldsins. Kæru skal beint til þess tollstjóra, ríkisskattstjóra eða þess skattstjóra sem annaðist álagningu gjaldsins. Kæru skal fylgja skriflegur rökstuðningur. Innsend fullnægjandi skýrsla skal tekin sem kæra þegar um er að ræða áætlanir. Tollstjóri, ríkisskattstjóri eða skattstjóri skal kveða upp skriflegan rökstuddan úrskurð um kærana og tilkynna hana í ábyrgðarbréfi innan 30 daga frá lokum kærufrests.

Telji innflytjandi ákvörðun tollstjóra, er varðar undanþágu frá úrvinnslugjaldi samkvæmt reglugerð þessari, eigi rétta, getur hann óskað eftir úrskurði tollstjóra með því að senda honum skriflega kæru, studda nauðsynlegum rökum og gögnum, innan 60 daga frá því er ákvörðun tollstjóra lá fyrir. Um meðferð slíkrar kæru fer samkvæmt reglugerð nr. 797/2000, um undanþágu aðflutningsgjalda í ýmsum tilvikum, með síðari breytingum.

Endurgreiðsla úrvinnslugjalds samkvæmt 9. gr. er kæránleg til skattstjóra í samræmi við 13. gr. laga nr. 162/2002, um úrvinnslugjald, með síðari breytingum.

Gjaldskyldur aðili og tollstjórinn í Reykjavík geta skotið úrskurði tollstjóra skv. 1. mgr. til ríkistollanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Um kærufresti og málsmeðferð fer eftir ákvæðum 101. gr. tollalaga, nr. 55/1987.

Gjaldskyldur aðili og ríkisskattstjóri geta skotið úrskurði skattstjóra skv. 1. mgr. til yfirskattanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Gjaldskyldur aðili getur skotið úrskurði

ríkisskattstjóra skv. 1. mgr. til yfirskattanefndar sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Um kærufresti og málsmeðferð fer eftir ákvæðum laga nr. 30/1992, um yfirskattanefnd.

26. gr.

Lög um vörugjald.

Að svo miklu leyti sem ekki er á annan veg kveðið á um í reglugerð þessari skulu ákvæði laga nr. 97/1987, um vörugjald, eiga við um álagningu, innheimtu, tilkynningarskyldu, kærur, eftirlit og aðra framkvæmd gjaldtöku samkvæmt reglugerðinni.

27. gr.

Gildistökuákvæði.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 15. og 21. gr. laga nr. 162/2002, um úrvinnslugjald með síðari breytingum, að höfðu samráði við fjármálaráðuneytið og öðlast gildi 1. janúar 2006. Einnig var höfð hliðsjón af tilskipun 2004/12/EB um breytingu á tilskipun 94/62/EB um umbúðir og umbúðaúrgang. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 501/2003, um úrvinnslugjald.

I. VIÐAUKI

Dæmi til skýringar á viðmiðunum sem um getur í 2. mgr. 16. gr.

Dæmi til skýringar á viðmiðun (1)

Umbúðir

Sælgætisöskjur

Plastfilma utan um geisladiskahulstur

Hlutir sem eru ekki umbúðir

Blómapottar sem er ætlað að fylgja plöntunni á líftíma hennar

Verkfærakassar

Tepokar

Vaxhúð á osti

Pylsugarnir

Dæmi til skýringar á viðmiðun (2)

Umbúðir sem eru hannaðar og ætlað er að fylla við sölu

Burðarpokar úr pappír eða plasti

Einnota diskar og bollar

Viðloðandi plastfilma

Nestispokar

Álpappír

Hlutir sem eru ekki umbúðir

Hræripinnar

Einnota hnífapör

Dæmi til skýringar á viðmiðun (3)

Umbúðir

Merkimiðar sem eru hengdir eða festir á vöru

Hluti af umbúðum

Augnhárabursti sem er hluti af lokunarbúnaði ílátsins

Límmiðar sem eru festir á annan hluta umbúðanna

Hefti

Plasthólkar

Skömmtunarbúnaður sem er hluti af lokunarbúnaði íláts fyrir þvottaefni.

Reglugerð

nr. 1030/2005 um tollkvóta á grænmeti og niðurfellingu tolla.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðaukum III B og IV B við tollalög númer 55/1987, með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

	Vara	Tímabil	Vörumagn	Verðtollur	Magntollur
<i>Tollnúmer:</i>			kg	%	kr /kg
0702.0001	Tómatar, 1. nóv. til 15. mars	01.01.-15.03.06	ótilgr.	0	0
0702.0001	Tómatar, 1. nóv. til 15. mars	01.11.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0702.0002	Tómatar, á öðrum tíma	16.03.-31.10.06	ótilgr.	0	0
0703.1001	Laukur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0703.1009	Skallottlaukur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0703.2000	Hvítlaukur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0703.9009	Annað	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0704.2000	Rósakál	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0704.9005	Fóðurmergskál (brassica oleraceaacepjala)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0704.9009	Annað	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0705.1111	Jöklasalat, 1. nóv. til 15. mars	01.01.-15.03.06	ótilgr.	0	0
0705.1111	Jöklasalat, 1. nóv. til 15. mars	01.11.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0705.1112	Jöklasalat, á öðrum tíma	16.03.-31.10.06	ótilgr.	0	0
0705.1191	Annað, 1. nóv. til 15. mars	01.01.-15.03.06	ótilgr.	0	0
0705.1191	Annað, 1. nóv. til 15. mars	01.11.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0705.1199	Annað (salat)	16.03.-31.10.06	ótilgr.	0	0
0705.1900	Annað	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0705.2100	Kaffifíflsblöð	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0705.2900	Annað	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0706.9009	Annars	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0707.0011	Gúrkur, 1. nóv. til 15. mars	01.01.-15.03.06	ótilgr.	0	0

0707.0011	Gúrkur, 1. nóv. til 15. mars	01.11.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0707.0012	Reitagúrkur, 1. nóv. til 15. mars	01.01.-15.03.06	ótilgr.	0	0
0707.0012	Reitagúrkur, 1. nóv. til 15. mars	01.11.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0707.0021	Gúrkur	16.03.-31.10.06	ótilgr.	0	0
0707.0022	Reitagúrkur, á öðrum tíma	16.03.-31.10.06	ótilgr.	0	0
0708.1000	Ertur (Pisum sativum)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0708.2000	Belgaldin (Vigna spp., Phaseolus spp.)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0708.9000	Aðrir belgávextir	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.1000	Jarðartískokka	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.2000	Spergill	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.3000	Eggaldinjurtir	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.5200	Tröfflur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.6001	Allrahanda (pimento)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.6002	Paprika, 1. nóv. til 15. mars	01.01.-15.03.06	ótilgr.	0	0
0709.6002	Paprika, 1. nóv. til 15. mars	01.11.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.6003	Græn paprika	16.03.-31.10.06	ótilgr.	0	0
0709.6004	Önnur paprika	16.03.-31.10.06	ótilgr.	0	0
0709.6009	Önnur (Chillepipar)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.7000	Spínat, Nýja-Sjálandsspínat og hrímblaðka	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.9001	Sykurmaís	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.9002	Kúrbitur (Courgettes)	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.9003	Ólífur	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.9004	Steinselja	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0
0709.9009	Annars	01.01.-31.12.06	ótilgr.	0	0

Við innflutning á vörum sem falla undir þau tollnúmer þar sem vörumagn er ekki tilgreint skal gilda sá verð- og/eða magntollur sem tilgreindur er í 1. mgr. yfir tilgreint tímabil.

Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu, skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi og gildir til og með 31. desember 2006.

1) Reglugerðin var gefin út og tók gildi 30. nóvember 2005.

Reglugerð

nr. 1031/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á hvalaafurðum og rjúpum.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðauka IV A við tollalög númer 55/1987, með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

Vara	Tímabil	Vörumagn	Verðtollur	Magntollur	
<i>Tollnúmer:</i>		kg	%	kr./kg	
0208.4001	Hvalkjöt, fryst	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	0
0208.4002	Hvalaafurðir, ót.a., frystar	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	0
0208.4003	Hvalkjöt og aðrar hvalaafurðir, nýtt eða kælt	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	0
0208.9003	Rjúpur, frystar	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	0

Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafí vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu, skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Innflutningur verður því aðeins leyfður að uppfyllt séu ákvæði reglugerðar nr. 509/2004 um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi¹⁾ og gildir til og með 31. desember 2006.

1) Reglugerðin var gefin út 30. nóvember en kemur efnislega til framkvæmdar 1. janúar 2006.

Reglugerð

nr. 1032/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á soðnum eggjum og eggjarauðum.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðaukum III A og IV A, við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

Vara	Tímabil	Vörumagn	Verðtollur	Magntollur
<i>Úr tollnúmeri:</i>		kg	%	kr./kg
0408.1901 Gerilsneyddar eggjarauður með 7% saltinnihaldi í ≥ 5 kg umbúðum	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	39
0408.9901 Soðin egg í ≥ 10 kg umbúðum	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	91

Tímabil það sem tilgreint er miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu, skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Innflutningur verður því aðeins leyfður að uppfyllt séu ákvæði reglugerðar nr. 509/2004, um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi¹⁾ og gildir til og með 31. desember 2006.

1) Reglugerðin var gefin út 30. nóvember en kemur efnislega til framkvæmdar 1. janúar 2006.

Reglugerð

nr. 1037/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á frjóeggjum og mysudufti.

1. gr.

Fyrir það tímabil sem tilgreint er í 2. gr. úthlutar landbúnaðarráðherra tollkvótum samkvæmt viðaukum III A og IV A við tollalög, nr. 55/1987, með síðari breytingum, í samræmi við tillögur nefndar skv. 87. gr. laga nr. 99/1993.

2. gr.

Ákvæði eftirfarandi töflu gilda um tollkvóta, tímabil innflutnings, verð- og magntoll:

Vara	Tímabil	Vörumagn	Verðtollur	Magntollur	
<i>Tollnúmer:</i>		kg	%	kr./kg	
0407.0001	Frjóegg (af tegund Gallus domesticus)	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	0
0404.9000	Annað (mysuduft)	01.01 - 31.12.06	ótilgr.	0	5

Tímabil þau sem tilgreind eru miðast við tollafgreiðslu en ekki við komu flutningsfars til landsins og skal tollafgreiðslu lokið innan tímabils. Hafi vara hlotið bráðabirgðatollafgreiðslu, skal þó miða við dagsetningu hennar.

3. gr.

Við innflutning á frjóeggjum (0407.0001) skal gætt ákvæða laga nr. 54/1990 um innflutning dýra, með síðari breytingum.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 82. gr. laga nr. 99/1993. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 65. gr., 65. gr. A og 87. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum. Reglugerðin öðlast þegar gildi¹⁾ og gildir til og með 31. desember 2006.

1) Reglugerðin var gefin út 30. nóvember en kemur efnislega til framkvæmdar 1. janúar 2006.

Reglur

nr. 172/1985, um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða.

I. KAFLI

Um endurgreiðslu vegna nýsmíði.

1. gr.

Þegar hafist er handa um nýsmíði skips skal tilkynna Siglingamálastofnun ríkisins á þar til gerðu eyðublaði ef óskað er endurgreiðslu tolla. Tilkynningunni, sem sendist í tvíriti, skal fylgja afrit af smíðasamningi og smíðalýsingu og fyrirkomulagsteikning.

Endurgreiðslur samkvæmt þessum kafla geta aðeins farið fram til skipasmíðastöðva eða aðila sem fengið hafa leyfi til að reka hér umræddan iðnað samkvæmt ákvæðum iðnaðarlaga nr. 42/1978 og jafnframt tilkynnt skattfyrvöldum starfsemi sína og aflað heimildar til kaupa á vörum án söluskatts, sbr. 11. gr. laga nr. 10/1960 um söluskatt með áorðnum breytingum. Heimilt er þó að víkja frá framangreindum ákvæðum um endurgreiðslur vegna smíði opinna báta og þilfarsbáta allt að 10 metrum, enda fari smíði skips eða báts fram undir eftirliti Siglingamálastofnunar ríkisins.

2. gr.

Ráðuneytið endurgreiðir skipasmíðastöðvum áætlaðan toll af efni, vélum og tækjum í skip og báta sem eru 6 metrar að lengd og stærri og af aðalvél í báta minni en 6 metrar. Endurgreiðslur eru sem hér segir:

- a) Af þilfarsskipum 3%, sbr. 3. gr. og 4. gr.
- b) Af opnum bátum 1,0%, sbr. 4. gr.
- c) Af aðalvél, minni en 400 hestöfl, þar með talinn skrúfubúnaður og gir, mun ráðuneytið endurgreiða tolla sérstaklega gegn framvísun samrits aðflutningsskýrslu og vöru-reiknings.

Af vél í þilfarsskip, lengri en 10 metrar, getur endurgreiðsla farið fram þegar Siglingamálastofnun hefur staðfest að vélin sé komin á undirstöður í tiltekinni nýsmíði.

Af vél í skip og báta sem eru 10 metrar og styttri mun endurgreitt samtímis öðrum endurgreiðslum samkvæmt 4. gr. að lokinni úttekt og skráningu.

Til grundvallar útreikningi endurgreiðslufjárhæðar samkvæmt a- og b-lið skall leggja sanningsverð, en með sanningsverði er átt við það verð sem sanningsaðilar hafa samþykkt með undirritun upphaflegs smíðasamnings, sbr. 1. gr., svo og viðbótarsamningum sem gerðir hafa verið á smíðatímabilinu, enda hafi afrit af viðbótarsamningnum verið send Siglingamálastofnun.

Verði endanlegt söluverð lægra en upphaflegt sanningsverð, skal tollendurgreiðslan samkvæmt 1. gr. miðuð við söluverð og skal tekið tillit til þess við lokaendurgreiðslu.

3. gr.

Endurgreiðsla tolla vegna smíði þilfarsskipa sem eru lengri en 10 metrar geta farið fram í eftirgreindum áföngum gegn staðfestingu Siglingamálastofnunar ríkisins hverju sinni á því að viðeigandi smíðastigi sé lokið:

1. 1% af upphaflegu sanningsverði þegar lokið er að byrða bol skips, sjóða hluta (sektionir) þess saman, stilla fyrsta feldi upp eða bandreisa ef um tréskip er að ræða.
2. 1% af upphaflegu sanningsverði þegar aðal- og ljósavélar eru komnar á undirstöður.

3. 1% af upphaflegu samningsverði, sbr. 1. gr., og 3% af viðbótarsamningsverði, sbr. 2. gr., þegar smíði skips er endanlega lokið og skipið hefur verið tekið út af Siglingamálastofnun ríkisins.

4. gr.

Endurgreiðslur tolla vegna smíði þílfarsskipa sem eru 10 metrar og minni og opinna báta fara ekki fram fyrr en smíði er að fullu lokið, Siglingamálastofnun ríkisins hefur tekið smíðina út og skipið/báturinn verið skráður lögum samkvæmt.

Ef skip/bátur er búinn tækjum og öryggisbúnaði umfram það sem krafist er samkvæmt reglum þar að lútandi endurgreiðir ráðuneytið toll af honum sérstaklega gegn framvísun samrits aðflutningsskýrslu og vörureiknings, enda hafi kaupverð þessa búnaðar eigi verið innifalið í samningsverði því sem tollendurgreiðsla samkvæmt þessari grein er byggð á.

5. gr.

Telji skipasmíðastöð sig ekki fá tolla endurgreidda að fullu skv. 2.- 4. gr. getur hún sent Siglingamálastofnun ríkisins sundurliðun yfir allar tollgreiðslur vegna skips eða báts á þar til gerðum eyðublöðum.

Í sundurliðuninni skal tilgreina vörutegund, magn, tollverð hvernar einingar, tollskrárnúmer og þá tollupphæð sem greidd hefur verið. Samrit aðflutningsskýrslna (bleik eintök) ásamt vörureikningum skulu fylgja sundurliðuninni, verði því við komið.

6. gr.

Geti skipasmíðastöð ekki framvísað tollskjölum skv. 2. mgr. 5. gr. yfir innfluttar vörur, sem notaðar hafa verið til smíði skips, skal gerð yfir þær sundurliðun á sérstökum eyðublöðum. Á þeim skal tilgreina heiti vörunnar, magn, kaupverð án söluskatts, tollskrárnúmer og upphæð þá sem óskast endurgreidd fyrir hverja vörutegund um sig, en hún reiknast þannig: Frá kaupverði vörunnar dragast 33%. Afgangurinn margfaldast með tollprósentu vörunnar deildri með tollprósentunni + 100. Ekki má taka með í sundurliðun notaða hluti né heldur innlendar framleiðsluvörur. Sundurliðun skulu fylgja reikningar er sýni verð einstakrar vörutegundar án söluskatts.

7. gr.

Geti ráðuneytið fallist á sundurliðun skv. 5. og 6. gr. fer fram uppgjör á þann hátt að skipasmíðastöð verða endurgreiddir tollar þeir sem hún sannanlega hefur greitt vegna skipsins, að frádregnum greiðslum þeim sem þegar hafa verið inntar af hendi, sbr. 1.- 3. tl. 3. gr.

8. gr.

Nú fer hluti smíði skips fram erlendis og skal þá samningsverð lækkað sem nemur kaupverði hins erlenda verkþáttar. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi að mati ráðuneytisins getur ráðuneytið veitt undanþágu frá þessu ákvæði.

Nú telur Siglingamálastofnun ríkisins smíði skips eða samningsgerð um það svo sérstæða að endurgreiðslur tolla verði eigi miðaðar við meðaltalsreglur 2. gr. og getur þá ráðuneytið ákveðið tollendurgreiðslur að fengnum tillögum stofnunarinnar.

Þegar skip er smíðað fyrir eigin reikning og því ekki hægt að leggja ákveðið samnings- eða söluverð til grundvallar endurgreiðslu tolla skv. 2. gr. mun ráðuneytið áætla “samnings- eða söluverð” þess að fengnum tillögum Siglingamálastofnunar ríkisins sem gerðar skulu með hliðsjón af verði sambærilegra skipa smíðuðum hér á landi.

II. KAFLI

Um endurgreiðslur vegna viðgerða og breytinga á skipum

Error! Bookmark not defined..

9. gr.

Ráðuneytið endurgreiðir tolla af innfluttu efni, vélum og tækjum til viðgerða og breytinga á skipum og bátum sem eru 6 metrar að lengd eða stærri og af aðalvél í báta styttri en 6 metrar, enda sé viðgerð eða breyting samfelld og endurgreiðsla nemi minnst 20.000 kr.

Ef söluskattur er jafnframt endurgreiddur, sbr. 17. gr. 18. tl. 13. gr. reglugerðar nr. 486/1982 um söluskatt með áorðnum breytingum eða önnur gjöld, skal heimilt að endurgreiða toll þrátt fyrir að tilskyldri lágmarksfjárhæð samkvæmt 1. mgr. sé eigi náð, enda nái samanlögð fjárhæð endurgreidds tolls, söluskatts eða annarra gjalda þeirri lágmarksfjárhæð sem kveðið er á um í þessari grein.

Heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld og söluskatt án tillits til lágmarksfjárhæðar þeirrar sem tilskilin er í 1. mgr. ef um er að ræða lífbáta sem viðurkenndir eru af Siglingamálastofnun ríkisins svo og talstöðvar um borð í skip/báta.

10. gr.

Endurgreiðslur skv. II. kafla koma aðeins til greina vegna skipa/báta sem notaðir eru í atvinnuskyni, enda uppfylli viðkomandi skip/bátur í alla staði ákvæði reglna um smíði og búnað skipa.

Ef vafi leikur á hvort skip/bátur skuli skoðast sem atvinnutæki ber eiganda að sanna með skattskýrslu að 30% nettótekna á næstliðnu skattári séu til komnar vegna reksturs skipsins/bátsins.

11. gr.

Ráðuneytið endurgreiðir toll að fullu af innfluttum vélum og tækjum svo og öðru sérinnfluttu tollskyldu efni, sbr. þó 9. gr., enda leggi umsækjandi fram samrit aðflutningsskýrslu (bleikt eintak) og vörureikning yfir viðkomandi vél eða tæki. Geti umsækjandi eigi lagt fram tilskilin gögn samkvæmt þessari málsgrein skal heimilt að endurgreiða umsækjanda toll samkvæmt næstu málsgrein.

Af öðru innfluttu tollskyldu efni endurgreiðir ráðuneytið 4,5% af kaupverði efnis án söluskatts, sbr. þó 9. gr. Umsókn um endurgreiðslu samkvæmt þessari málsgrein skal fylgja frumrit reiknings er sýni kaupverð efnis þar sem söluskattur er sérstaklega tilgreindur. Hafi söluskattur eigi verið innheimtur við sölu skal reikningur bera með sér að efnivaran hafi verið keypt samkvæmt sérstöku skírteini er veitir heimild til kaupa á vörum án söluskatts. Vörureikningur skal bera með sér að efnivara sé keypt vegna tiltekinnar viðgerðar.

Með umsókn um tollendurgreiðslu samkvæmt þessari grein skal fylgja heildarreikningur er tilgreina skal eftirfarandi:

1. Innflutt tollskyldt efni, samkvæmt meðfylgjandi aðflutnings skjölum.
2. Innflutt tollskyldt efni, keypt af innlendum birgðum.
3. Tollfrjálst efni og innlend framleiðsla.
4. Greidd vinnulaun.
5. Annan kostnað.

12. gr.

Við endurnýjun á aðalvél í skip og báta sem eru 10 metrar og minni skal gerð nákvæm grein fyrir ástæðum vélaskipta. Endurgreiðslur koma aðeins til greina ef sýnt er að vél skipsins/bátsins er ónýtt eða viðhaldskostnaður hennar það mikill að óhagkvæmt megi teljast.

13. gr.

Endurgreiðsla skv. II. kafla fer fram til skipseiganda. Þó skal heimilt að láta endurgreiðslur renna til viðgerðaraðila, enda hafi því verið lýst yfir af báðum aðilum í umsókn um endurgreiðslu, að endurgreiðsla skuli renna til viðgerðaraðila og aðflutningsskýrslur og/eða vörureikningur beri það greinilega með sér að efnivaran sé keypt vegna tiltekinnar viðgerðar.

14. gr.

Umsókn um tollendurgreiðslu samkvæmt þessum kafla skal fylgja verklýsing sem samþykkt skal af Siglingamálastofnun ríkisins enda fylgist fulltrúi hennar með verkinu frá upphafi og taki það út.

III. KAFLI

Ýmis ákvæði.

15. gr.

Umsóknir um endurgreiðslur tolla samkvæmt reglum þessum skulu bornar fram á sérstökum eyðublöðum sem Siglingamálastofnun ríkisins lætur í té.

Endurgreiðsla kemur því aðeins til greina að allar upplýsingar, sem eyðublöðin gefa tilfni til, séu skilmerkilega færðar og þau jafnframt undirrituð.

Umsóknir um endurgreiðslu skulu sendar Siglingamálastofnun ríkisins og hafa borist innan árs frá því að nýsmíði, viðgerð eða breytingu lauk.

16. gr.

Skipasmíðastöð eða skipseigandi, sem fær endurgreiðslu samkvæmt reglum þessum, skal tilgreina endurgreiddan toll sérstaklega í skattframtali sínu, annaðhvort í ársreikningi sem fylgir skattframtali eða í gögnum með honum, undir hvaða lið ársreiknings endurgreiðslan er færð og fjárhæð hennar.

17. gr.

Rangar eða villandi yfirlýsingar eða framlagning rangra eða villandi skjala í þeim tilgangi að hafa áhrif á endurgreiðslufjárhæð samkvæmt reglum þessum og fá ívilnun á tolli varðar við 63. gr. laga nr. 59 28. maí 1959 um tollheimtu og tolleftirlit.¹⁾

Um meðferð mála vegna brots á reglum þessum fer að hætti opinberra mála.

1) Nú 126. gr. tollalaga nr. 55/1987.

18. gr.

Nú verður umsækjandi um endurgreiðslu tolla samkvæmt reglum þessum uppvís að því að gefa rangar eða villandi upplýsingar, sbr. 15. gr., og getur ráðuneytið þá synjað um endurgreiðslu.

19. gr.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 28. tl. 3. gr. laga nr. 120 31. desember 1976 um tollskrá o. fl.¹⁾ með áorðnum breytingum og 6. gr. laga nr. 10/1960 um söluskatt²⁾ með síðari breytingum til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt eru úr gildi felldar reglur um sama efni nr. 507 18. desember 1979 ásamt síðari breytingum.

1) Nú 16.tl. 1. mgr. 6. gr. tollalaga nr. 55/1987.

Nú 7. tl. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

Reglur

nr. 479/1988, um einfaldari tollskýrslugerð fyrir vörur á farmskrá sem njóta sérstakra tollfríðinda við innflutning.

1. gr.

Reglur þessar taka einungis til eftirtalinna vara sem fluttar eru til landsins á farmskrá og undanþegnar eru öllum opinberum gjöldum við innflutning:

- a) Vörur sem forseti Íslands og maki hans flytja inn til eigin nota eða honum eru sendar að gjöf og fallið geta undir undanþáguheimild 1. tölul. 1. mgr. 3. gr. tollalaga.
- b) Vörur til sendiráða, sendiræðismannsskrifstofa, sendierindreka og sendiræðismanna erlendra ríkja sem undanþegnar eru gjöldum samkvæmt 2. tölul. 3. gr. tollalaga.
- c) Tilteknar skrifstofuvörur sem sendar eru kjörræðismönnum erlendra ríkja og undanþegnar eru gjöldum samkvæmt 3. tölul. 3. gr. tollalaga.
- d) Venjulegur farangur áhafnar fars sem undanþeginn er gjöldum samkvæmt 4. tölul. 5. gr. tollalaga.
- e) Venjulegur farangur ferðamanna sem orðið hefur viðskila við ferðamann svo og fatnaður og aðrar ferðanauðsynjar manna sem látist hafa erlendis og undanþegið er gjöldum samkvæmt 5. og 6. tölul. 5. gr. tollalaga.
- f) Heimilismunir manna sem flytja búferlum hingað til lands og undanþegnir eru gjöldum samkvæmt 7. tölul. 5. gr. tollalaga.
- g) Heiðursmerki svo og verðlaun fyrir íþróttafrek og önnur afrek sem unnin eru erlendis og undanþegin eru gjöldum samkvæmt 8. tölul. 5. gr. tollalaga.
- h) Brúðargjafir og aðrar gjafir sem undanþegnar eru gjöldum samkvæmt 10. tölul. 6. gr. tollalaga.
- i) Notaðir munir sem hafa fallið í arf erlendis og undanþegnir eru gjöldum samkvæmt 11. tölul. 6. gr. tollalaga.
- j) Farmskrár, farmbréf, vöruheildningar, þökkunarlistar, útskriftir o.þ.h., einnig á tölvumiðlum, sem sent er farmflytjendum, flutningsmiðlurum, bönkum og öðrum til eigin nota endurgjaldslaust og hefur ekkert viðskiptalegt gildi.
- k) Dagskrárgerðarefni sem útvarps- og sjónvarpsstöðvum er sent erlendis frá.

Ríkistollstjóri getur, að höfðu samráði við fjármálaráðuneytið, fellt niður eða aukið við upptalningu samkvæmt 1. mgr. ef hann telur ástæðu til.

2. gr.

Tollmeðferð samkvæmt reglum þessum er háð því að gætt sé að öllu leyti ákvæða í reglugerðum, auglýsingum og öðrum fyrirmælum sem sett hafa verið um framkvæmd þeirra lagaákvæða sem vitnað er til í 1. gr.

Að öðru leyti er tollmeðferð samkvæmt reglum þessum háð því skilyrði að í vörusendingum þessum séu eingöngu vörur sem notið geta tollfrelsis samkvæmt 1. gr.

Vörusendingar sem í eru jafnframt aðrar vörur og greiða ber af toll eða önnur gjöld eða háðar eru innflutningstakmörkunum eða skráningu skulu undantekningarlaust tollafgreiddar með venjulegum hætti og yfir þær gerð aðflutningsskýrsla á eyðublaði E1 eða sérstök póstaðflutningsskýrsla ef við á. Þetta tekur þó ekki til tollfrjálsra búslóða sem um ræðir í f-lið 1. gr. sem í er sjónvarpstæki, fjarskiptatæki, símtæki, skotvopn o.þ.h., enda sé fyrirbyggjandi leyfi viðkomandi stofnunar við tollafgreiðslu.

3. gr.

Viðtakandi vörusendingar sem óskar eftir tollmeðferð samkvæmt reglum þessum skal útbúa aðflutningsskýrslu fyrir vörusendinguna á eyðublaði E8 og veita þær upplýsingar sem eyðublaðið gefur tilefni til.

Vörusendingar sem heimilt er að tollafgreiða samkvæmt þessum reglum má afgreiða beint frá farmflytjanda, enda hafi tollstjóri fasta tollvakt í geymslu farmflytjanda og tollgæslumaður þar veiti aðflutningsskýrslunni viðtöku ásamt þeim gögnum sem til staðar þurfa að vera til staðfestingar á upplýsingum sem veittar hafa verið í aðflutningsskýrslunni, t.d. farmbréf, pósthylgibréf, vottorð um búsetuskipti o.s.frv.

Tollgæslumaður getur krafist innflytjanda um frekari upplýsingar og sönnunargögn ef þurfa þykir vegna tollmeðferðar vörusendingar samkvæmt reglum þessum.

Undirskrift innflytjanda eða umboðsmanns hans undir aðflutningsskýrsluna jafngildir yfirlýsingu hans um að hann ábyrgist að vörusendingin fullnægi öllum skilyrðum sem sett eru í viðkomandi tilviki til þess að notið verði tollfrelsis, sbr. einnig 16. gr. tollalaga.

Við tollafgreiðslu skal tollgæslumaður ganga úr skugga um réttmæti þeirra upplýsinga sem gefnar eru í aðflutningsskýrslu og þeim gögnum öðrum sem lögð eru fram og samþykkja afhendingu vörusendingarinnar með undirskrift sinni.

Frumrit aðflutningsskýrslu ásamt þeim gögnum sem afhent hafa verið við tollafgreiðslu skulu send endurskoðunardeild ríkistollstjóra við skil á öðrum aðflutnings- og útflutnings-skjölum en önnur afrit afhent innflytjanda, þar af eitt ætlað farmflytjanda.

4. gr.

Ríkistollstjóri ákveður gerð eyðublaðs fyrir tollafgreiðslur samkvæmt reglum þessum, upplýsingar sem þar skulu veittar svo og annað sem lýtur að framkvæmd þeirra eftir því sem þurfa þykir.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 15. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, til þess að öðlast gildi frá og með 1. nóvember 1987.

Úr reglum

nr. 388/1989, um skráningu og skoðun farandvinnuvéla og vinnuvéla ásamt skýringum við einstakar greinar.

1. gr.

Farandvél er tæki sem getur flutt sig úr stað með eigin aflvél. Vinnuvél er tæki, sem knúið er af aflvél og hægt er að vinna með nánar tiltekin störf.

Farandvinnuvél er tæki sem er hvort tveggja í senn farandvél og vinnuvél.

Ákvæði reglna þessara gilda um farandvinnuvélar og vinnuvélar sem skráðar eru í viðauka nr. 1.

2. gr.

Tollstjórum er óheimilt að tollafgreiða nýjar eða notaðar farandvinnuvélar eða vinnuvélar sem reglur þessar taka til, nema Vinnueftirlit ríkisins hafi áður gefið yfirlýsingu um að sú gerð véla fullnægi kröfum laga og reglugerða.

Sé um notaðar farandvinnuvélar að ræða, er tollafgreiðsla óheimil nema fyrir liggi heimild frá Vinnueftirliti ríkisins um hverja einstaka vél.

3. gr.

Óheimilt er að selja, afhenda eða taka í notkun farandvinnuvélar eða vinnuvélar sem reglur þessar taka til og fluttar hafa verið til landsins notaðar, nema þær hafi verið skoðaðar af Vinnueftirliti ríkisins.

4. gr.

Innflytjendum farandvinnuvéla og vinnuvéla er skylt að senda Vinnueftirliti ríkisins upplýsingar um nýjar gerðir farandvinnuvéla og vinnuvéla sem þeir hyggjast flytja til landsins.

Upplýsingar skulu vera þær sömu og um getur í 6. gr. staflaðum a-i.

Úr viðauka nr. 1.

FLOKKAR FARANDVINNUVÉLA OG VINNUVÉLA

A Staðbundnir kranar.

Byggingarkranar á spori eða festir niður, hafnarkranar og aðrir álíka kranar stærri en 18 t m.

B Farandkranar.

Kranar stærri en 18 tm, á hjólum og beltum, bílkranar með grindarbómu og skotbómu, og hleðslukranar. Dragskóflur flokkast með farandkrönum.

C Brúkranar.

Brúkranar, hlaupakettir, stólpakranar og masturskranar með lyftigetum meiri en 5000 kg.

D Hleðslukranar o. fl.

Kranar stærri en 8 t m, og allt að 18 t m, t.d. hleðslukranar á bílum og dráttarvélum, hafnarkranar og aðrir fastir kranar. Gámalyftur á festivögnum sem gerðar eru til að lyfta gámum á vagninn eða aðra vagna. Korfukranar og steypudælukranar.

E Gröfur.

Gröfur á hjólum sem búnar eru til aksturs í umferð og aðrar gröfur á beltum og hjólum sem gerðar eru til að grafa skurði og annað álíka.

F Ámokstursskóflur.

Ámokstursskóflur á hjólum og beltum, aðallega gerðar til að moka af sama plani og þær standa á, upp á flutningatæki.

G Jarðýtur.

Vinnuvél á spyrnubeltum, aðallega ætluð til að slétta jarðveg yta honum til, einnig notuð til dráttar. (Réttindi á dragsköfu fylgja réttindum á jarðýtur).

H Vegheflar.

Vinnuvélar ætlaðar til að slétta yfirborð jarðvegs, aðallega vega.

I Dráttarvélar með tækjabúnaði.

Dráttarvél með drif- eða vökvatengdum tækjabúnaði t.d. loftpressu eða öðrum álíka búnaði, og sérbúin dráttar- og flutningatæki í t.d. iðjuverum og á flugvöllum.

J Lyftarar.

Samnefni fyrir vörulyftara með allt að 10 t lyftigetum miðað við uppgefna hlassmiðju. Aðallega notaðir með gaffla framan á lyftigálgunum.

Ýmsan sérbúnað er mögulegt að nota í stað gaffla, t.d. skúffu, skóflu, körfu til að lyfta fólki, sköfu og klemmur. Við gálgann getur verið snúningsbúnaður.

K Stórir lyftarar.

Samnefni fyrir lyftara með meira en 10 t lyftigetum miðað við uppgefna hlassmiðju.

L Valtarar.

Vélknúin ökutæki eða dregnar vélar sem eru notaðar til að þjappa jarðveg og slétta. Einnig notaðar til að þjappa og slétta bundið slitlag.

M Malbikunarvélar.

Vélar eða vélasamstæður til að leggja bundið slitlag á vegi, plön o. þ. h.

R Jarðborar.

Tæki gerð til jarðvegsrannsókna eða til að bora eftir jarðvarma, og borvagnar sem notaðir eru við sprengivinnu.

S Mólunar- og hörpunarsamstæður.

Vélar sem samsettar eru af brjótum, hörpum og færíböndum, gerðar til að mala og flokka fyllingarefni.

V Verkpallar.

Körfur til hífinga á fólki og til að lyfta fólki með lyftara. Hengiverkpallar gerðir fyrir málningavinnu, húsaviðgerðir og aðra tímabundna vinnu. Lyftiverkpallar notaðir t. d. við byggingavinnu og viðgerðir.

Úr skýringum við reglur um skráningu og skoðun farandvinnuvéla og vinnuvéla.

1. gr. Skilgreining á farandvinnuvélum og vinnuvélum, skv. 45. gr. laga nr. 46/1980.
2. gr. Greinin er efnislega eins og 2. mgr. 16. gr. umferðarlaga. Tilgangur með þessu ákvæði er að tryggja að ekki verði teknar í notkun vélar sem ekki fullnægja kröfum um öryggi. Hér er um einskönar „gerðarviðurkenningu“ að ræða.
3. gr. Ákvæði þessarar greinar eru efnislega þau sömu og 2. gr., en þó með þeirri undantekningu, að heimilt er að tollafgreiða notaðar farandvinnuvélar og vinnuvélar þannig að hægt sé að taka þær til viðgerðar áður en þær eru skoðaðar.
4. gr. Verði nýjar gerðir vinnuvéla fluttar til landsins, er nauðsynlegt að tryggja að þær uppfylli kröfur um öryggi. Einnig þarf að raða þeim flokk gagnvart skráningu og gjaldtöku.

Reglur

nr. 520/1991, um innflutning, framleiðslu og dreifingu leikfanga úr blýi.

1. gr.

Óheimilt er að flytja inn, framleiða eða dreifa með nokkrum hætti leikföngum úr blýi eða efnum, sem innihalda blý, s.s. í málningu eða litum, nema með leyfi Hollustuverndar ríkisins.

2. gr.

Leyfi skv. 1. gr. skal bundið við nafn og einkanot umsækjanda. Umsækjandi skal vera fullra 18 ára gamall og ber hann fulla ábyrgð á að reglum þessum sé hlýtt.

3. gr.

Blýhlutirnir mega ekki fara til dreifingar, hvorki til láns, gjafa né sölu.

4. gr.

Þegar blýhlutirnir hafa lokið hlutverki sínu skal leyfishafi koma þeim í viðurkennda efnamóttöku, þannig að þeir valdi hvorki skaða á fólki né umhverfi.

5. gr.

Reglur þessar sem settar eru skv. 18. gr. laga nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, öðlast gildi við birtingu. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 16/1940 um bann gegn leikföngum úr blýi.

Reglur

nr. 627/1991, um flutning ótollafgreiddra bifreiða í ryðvarnarstöðvar.

1. gr.

Tollstjóri getur heimilað ryðvarnarstöðvum sem annast ryðvörn ótollafgreiddra bifreiða að annast vörslu þeirra fyrir hönd farmflytjanda meðan ryðvörn fer fram.

Ryðvarnarstöð sem óskar slíkrar heimildar skal senda skriflega umsókn þar að lútandi til tollstjóra í því umdæmi þar sem geymslur viðkomandi farmflytjanda eru. Beiðninni skal fylgja yfirlýsing viðkomandi farmflytjanda um að ótollafgreiddar bifreiðar sem í ryðvarnarstöðinni eru geymdar, séu þar á hans ábyrgð.

2. gr.

Þegar ryðvarnarstöð hefur fengið heimild samkvæmt 1. gr. skal litið á hana sem hluta af vörugeymslu þess farmflytjanda sem yfirlýsingu gaf vegna umsóknar ryðvarnarstöðvarinnar, hvað varðar geymslu ótollafgreiddra bifreiða. Farmflytjanda er heimilt að flytja ótollafgreiddar bifreiðar í slíkar ryðvarnarstöðvar án sérstaks leyfis tollstjóra, sbr. 1. mgr. 69. gr. tollalaga.

3. gr.

Um ótollafgreiddar bifreiðar sem geymdar eru í ryðvarnarstöð gilda að öðru leyti ákvæði tollalaga nr. 55/1987, með áorðnum breytingum, m.a. um ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda,

vörslu og tollmeðferð aðfluttra vara, svo og önnur ákvæði laganna varðandi ótollafgreidda vöru.

4. gr.

Fari farmflytjandi eða ryðvarnarstöð eigi eftir fyrirætlum reglna þessara, eða sérstökum fyrirætlum sem kunna að hafa verið sett í einstakar heimildir samkvæmt 1. gr., getur tollstjóri svipt ryðvarnarstöðina heimildinni, tímabundið eða að fullu.

Brot á reglum þessum varða að öðru leyti viðurlögum samkvæmt ákvæðum XIV. kafla tollalaga nr. 55/1987.

5. gr.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 18. tölulið 6. gr. og 7. mgr. 64. gr., sbr. 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, til að öðlast gildi þegar í stað. Frá sama tíma falla úr gildi reglur nr. 564/1982, um ryðvörn ótollafgreiddra bifreiða. Þó skulu leyfi sem veitt hafa verið samkvæmt eldri reglum halda gildi sínu til 1. mars 1992.

Reglur

nr. 117/1994, um fyrirspurnir til tollstjóra um tollflokkun vara¹⁾.

Skilgreiningar.

1. gr.

Í reglum þessum hafa eftirfarandi orð þá merkingu sem hér segir:

Fyrirspyrjandi er hver sá sem óskar eftir upplýsingum tollstjóra um tollflokkun vöru.

Aðili er einstaklingur eða lögpersóna.

Tollstjóri er tollstjórinn í stjórnarsýsluumdæmi Reykjavíkur og sýslumenn í öðrum stjórnarsýsluumdæmum.

Tollflokkun er að flokka vöru í númer samkvæmt flokkunarreglum tollskrár, sbr. viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Gildissvið.

2. gr.

Reglur þessar fjalla um rétt aðila til að leita eftir og fá aðstoð og leiðbeiningar tollstjóra um hvernig flokka skuli vörur samkvæmt flokkunarreglum tollskrár.

3. gr.

Sérhver aðili getur leitað eftir upplýsingum til tollstjóra um tollflokkun.

Tollstjóra er ekki skylt að verða við beiðni ef hún er augljóslega tilefnislaus eða ef ekki reynist unnt að svara fyrirspurn vegna ófullnægjandi upplýsinga eða gagna frá fyrirspyrjanda, sbr. þó 4. mgr. 4. gr. Synjun tollstjóra samkvæmt þessari málsgrein má bera undir ríkistollstjóra.

Fyrirspurn um tollflokkun.

4. gr.

Fyrirspurn um tollflokkun skal sett fram skriflega.

Ríkistollstjóri getur ákveðið að fyrirspurn sé sett fram á sérstöku eyðublaði og hvaða upplýsingar skuli þar koma fram.

Fyrirspurn skulu fylgja þau gögn sem eru nauðsynleg til þess að unnt sé að ákveða tollflokkun vöru, t.d. teikning, mynd, vörulýsing eða bæklingur, auk þess sem lagt skal fram sýnishorn af viðkomandi vöru ef nauðsyn ber til þess að mati tollstjóra.

Telji tollstjóri að fyrirspurn hafi ekki að geyma fullnægjandi upplýsingar eða henni fylgi ekki nauðsynleg gögn til þess að unnt sé að ákveða tollflokkun, skal fyrirspyrjanda tilkynnt að ekki sé unnt að taka afstöðu til fyrirspurnarinnar og hvaða upplýsingar eða gögn vanti.

Svarfrestur.

5. gr.

Tollstjóri skal svara fyrirspurn skriflega svo fljótt sem við verður komið og eigi síðar en 30 dögum frá því að hún berst.

Hafi viðbótarupplýsinga eða gagna verið þörf samkvæmt 4. mgr. 4. gr., skal frestur samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar talinn frá því að fyrirspyrjandi lagði fram upplýsingar eða gögn sem á skorti.

Sending svars.

6. gr.

Tollstjóri skal senda ríkistollstjóra afrit af svari við fyrirspurn samkvæmt reglum þessum.

Ríkistollstjóri skal framsenda afrit af svari til ríkisskattstjóra ef upplýsingar um tollflokkun hafa sérstakt gildi fyrir skattyfirvöld.

Hafi fyrirspurn verið lögð fram af hálfu skattyfirvalda og upplýsingar um tollflokkun varða innlenda aðila sérstaklega, skal viðkomandi skattyfirvald framsenda þeim afrit af svari.

Réttaráhrif svars tollstjóra við fyrirspurn um tollflokkun.

7. gr.

Svar tollstjóra samkvæmt reglum þessum er leiðbeinandi fyrir fyrirspyrjanda og aðra þá, sem niðurstaða um tollflokkun kann að varða.

Svar við fyrirspurn skal ekki talið hafa efnisleg áhrif á rétt eða skyldu fyrirspyrjanda ef til ágreinings kemur síðar á milli hans og tollyfirvalda eða annarra stjórnvalda (t.d. skattyfirvalda) vegna gjaldskyldu sem bundin er tilteknum tollskrárnúmerum.

Hafi reglur um tollflokkun breyst eða telji tollstjóri, ríkistollstjóri eða önnur stjórnvöld að upplýsingar sem gefnar hafa verið um tollflokkun samkvæmt reglum þessum séu rangar, hafa þær ekki gildi að lögum.

8. gr.

Tollstjóri skal afturkalla svar um tollflokkun og veita leiðréttar upplýsingar ef í ljós kemur að niðurstaða var röng.

Úrskurðarvald og kæruleiðir.

9. gr.

Rísi ágreiningur um tollflokkun þegar gjaldskylda er bundin tollskrárnúmerum, sbr. 2. mgr. 6. gr., fer um úrskurðarvald eftir því sem við getur átt eftir ákvæðum þeirra laga og fyrirmæla samkvæmt þeim, sem gjaldskylda er byggð á, sbr. t.d. tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum, lög um vörugjald nr. 97/1987, með síðari breytingum, lög um virðisaukaskatt nr. 50/1988, með síðari breytingum og lög um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl. nr. 29/1993.

Gildistaka.

10. gr.

Reglur þessar eru settar með heimild í 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, og öðlast þegar gildi.

1) Þessar reglur eiga ekki við um bindandi upplýsingar tollstjóra um tollflokkun, sbr. 142. gr. tollalaga nr. 55/1987 og 41. gr. laga nr. 69/1996 um breyting á henni.

Reglur

nr. 487/1994, um tímabundinn tollfrjálsan innflutning ökutækja til sýningar, sbr. auglýsingar nr. 308/1997 og 370/1998 um breytingu á þeim.

Gildissvið.

1. gr.

Með reglum þessum er heimilað að aðilar sem um ræðir í 2. gr. flytji ökutæki án greiðslu aðflutningsgjalda sbr. 1. gr. tollalaga, nr. 55/1987, á athafnasvæði sín og annist þar geymslu þeirra og vörslu. Leyfið er bundið við skráningarskyld ökutæki sem ætluð eru fyrsts og fremst til sýningar og kynningar á nýjum ökutækjum.

Ökutæki mega vera í vörslu leyfishafa samkvæmt reglum þessum í allt að sex mánuði en endanleg tollafgreiðsla skal þó fara fram innan árs frá komudegi flutningsfars til landsins.

Leyfishafar.

2. gr.

Leyfi samkvæmt reglum þessum má veita bifreiðaumboðum og öðrum, sem hafa hér á landi umboð fyrir skráningarskyld ökutæki og stunda sölu þeirra í atvinnuskyni.

Umboðsaðilar skulu hafa verslunarleyfi, sbr. lög um verslunarátvinnu nr. 41/1968, með síðari breytingum, og hafa tilkynnt starfsemi sína til Hagstofu Íslands, sbr. lög um fyrirtækjaskrá nr. 62/1969, með síðari breytingum, og til skattstjóra, sbr. 5. gr. laga um virðisaukaskatt nr. 50/1988, með síðari breytingum.

Umsókn um leyfi og leyfisveiting.

3. gr.

Tollstjórar, hver í sínu umdæmi, veita almennt leyfi samkvæmt reglum þessum. Leyfisveiting er háð því skilyrði að viðkomandi sé ekki í vanskilum við ríkissjóð.

Þeir sem óska eftir leyfi skulu sækja um það skriflega til tollstjóra í því tollumdæmi þar sem þeir eiga lögheimili. Í umsókn skal m.a. koma fram hvar ökutækin verði geymd og höfð til sýningar á athafnasvæði umboðsaðila og hvernig vörslu þeirra verði hagað. Tollstjóri getur óskað þeirra upplýsinga frá umsækjanda sem hann telur þörf á vegna afgreiðslu umsóknar.

Sé athafnasvæði umboðsaðila í fleiri tollumdæmum skal tollstjóri sem leyfið veitir hafa samráð við tollstjóra í viðkomandi tollumdæmi.

Telji tollstjóri skilyrði uppfyllt gefur hann út staðfestingu til handa umboðsaðila á því að hann hafi heimild samkvæmt reglum þessum. Getur hann sett sérstök skilyrði fyrir heimildinni, m.a. að tryggð sé örugg varsla ökutækjanna.

Ríkistollstjóra skal sent afrit af leyfum sem tollstjórar veita samkvæmt þessari grein.

Ábyrgðir vegna aðflutningsgjalda.

4. gr.

Ríkissjóði skal sett trygging fyrir lögboðnum aðflutningsgjöldum, dráttarvöxtum og kostnaði vegna ökutækja, sem flutt eru á athafnasvæði leyfishafa til sýningar samkvæmt reglum þessum.

Trygging samkvæmt 1. mgr. skal vera í formi skuldaviðurkenninga sem hér segir:

- a. umboðsaðili gefi út skuldaviðurkenningu sem miðist við fjárhæð aðflutningsgjalda viðkomandi ökutækja að viðbættum 25% eða
- b. umboðsaðili gefi út almenna skuldaviðurkenningu að tiltekinni fjárhæð er taki til ökutækja í vörslu umboðsaðila á gildistíma ábyrgðarinnar. Aðflutningsgjöld sem almenn skuldaviðurkenning tekur til mega á hverjum tíma að hámarki nema 80% fjárhæðar ábyrgðar.

Skuldaviðurkenningum samkvæmt 2. mgr. skal fylgja yfirlýsing banka, sparisjóðs eða tryggingar- eða ábyrgðarfélags um að tekin sé skilyrðislaus sjálfskuldarábyrgð á þeim. Víkja má frá kröfu um sjálfskuldarábyrgð, samkvæmt þessari grein að því tilskildu að innflytjandi hafi leyfi til einfaldari tollmeðferðar samkvæmt reglum nr. 510/1990, um einfaldari tollmeðferð á vörum, og hafi haft verslunarleyfi í a.m.k. þrjá mánuði.

Tollmeðferð.

5. gr.

Umboðsaðili skal afhenda tollstjóra aðflutningsskýrslu og önnur tollskjöl um ökutæki áður en hann tekur þau til sýningar, sbr. reglugerð nr. 228/1993, um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra.

Ríkistollstjóri setur nánari fyrirmæli um skýrslugerð og tilkynningar til tollstjóra vegna flutnings ökutækjanna á athafnasvæði umboðsaðila eða vegna ráðstöfunar þeirra að loknum sýningartíma.

Ýmis ákvæði.

6. gr.

Ökutæki sem tekin eru til sýningar skulu fá fullnaðartollafgreiðslu áður en umboðsaðili afhendir þau úr sínum vörslum til ráðstöfunar innanlands eða leyfi til tímabundins tollfrjáls innflutnings fellur úr gildi.

Tollstjóra er heimilt að falla frá innheimtu aðflutningsgjalda af ökutækjum sem reglur þessar taka til ef þau eru endursend eða endurseld til útlanda, enda sé eftir því sem við getur átt, fullnægt skilyrðum 2. - 3. mgr. 1. gr., sbr. 10. gr. reglugerðar nr. 545/1990, um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum vegna endursendingar, eyðileggingar, rýrnunar, skemmda, vöntunar eða endursölu til útlanda o.fl.

7. gr.

Umboðsaðili annast flutning ökutækja á sýningarsvæði frá geymslusvæði flutningsaðila eða annarra, sem annast geymslu ótollafgreiddra ökutækja. Frá því að hann veitir ökutækjum viðtöku til flutnings og geymslu ber hann ábyrgð á þeim með sama hætti og gildir um ábyrgð aðila sem annast vörslu ótollafgreiddra vara, sbr. VII. kafla tollalaga nr. 55/1987.

[...]¹)

1) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 370/1998.

9. gr.

Tollstjóri getur án fyrirvara svipt umboðsaðila leyfi samkvæmt 3. gr. ef hann vanefnir skyldur sínar samkvæmt reglum þessum, fullnægir ekki lengur skilyrðum regnanna, er í vanskilum við ríkissjóð eða hefur af öðrum ástæðum fyrirgert rétti til leyfis að mati tollstjóra. Ákvörðun tollstjóra um sviptingu leyfis skal vera rökstudd.

10. gr.

Framkvæmd samkvæmt reglum þessum fer að öðru leyti eftir ákvæðum tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, svo og reglugerðum og öðrum fyrir mælum settum samkvæmt þeim.

11. gr.

Misnotkun leyfis sem veitt hefur verið samkvæmt reglum þessum getur m.a. varðað við XIV. kafla tollalaga nr. 55/1987.

Um meðferð mála vegna brota á reglum þessum fer að hætti opinberra mála.

12. gr.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 4. tl. 1. mgr. 6. gr. og 148. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, til að öðlast gildi þegar í stað.

Reglur

nr. 685/1995, um ökutæki varnarliðs Bandaríkjanna.

1. gr.

Stjórn varnarliðs Bandaríkjanna annast skráningu ökutækja í eigu varnarliðsins. Sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli heldur skrá um ökutæki varnarliðsins samkvæmt gögnum frá stjórn þess.

Ökutæki varnarliðsins skulu auðkennd skráningarmerkjum af gerð C skv. 7. gr. reglugerðar um skráningu ökutækja nr. 523 15. desember 1988, sbr. reglugerð nr. 476, 29. desember 1992. Á skráningarmerki skal þó hvorki vera upplýft brún né flötur fyrir skoðunarmiða og á það skal ekki greipt verksmiðjunúmer. Grunnur skráningarmerkis skal vera hvítur en stafir svartir. Bókstafir skulu vera VL og tölustafir fjórir.

Stjórn varnarliðsins annast um að búnaður ökutækja í eigu varnarliðsins sé í lögmæltu ástandi. Ökutækin eru undanþegin váttryggingarskyldu.

2. gr.

Bifreiðaskoðun Íslands hf. annast skráningu ökutækja í einkaeign varnarliðsmanna og fer um skráningu þeirra samkvæmt almennum reglum um skráningu ökutækja. Tilkynningu um eigendaskipti að ökutækjum þessum skal þó afhenda sýslumanninum á Keflavíkurflugvelli.

Skráningarmerki ökutækja varnarliðsmanna skulu vera af gerð A, B eða D skv. 7. gr. reglugerðar um skráningu ökutækja í stað upplýfts flatar fyrir skjaldarmerki sveitarfélags eða sýslu, skal vera uppfylltur tígullaga flötur sem á skal festa sérstakt skjaldarmerki varnarsvæðisins á Keflavíkurflugvelli.

Ökutæki í einkaeign varnarliðsmanna er háð sömu reglum og önnur ökutæki að því er varðar gerð og búnað, skoðun og váttryggingu.

3. gr.

Reglur þessar öðlast gildi 1. janúar 1996. Jafnframt falla úr gildi reglur um ökutæki varnarliðs Bandaríkjanna, nr. 568 30. desember 1988.

Ökutæki sem skráð hafa verið fyrir gildistöku reglna þessara mega þó áfram bera skráningarmerki af eldri gerð, enda séu merkin heil og vel læsileg.

4. gr.

Reglur þessar eru settar í samráði við dóms- og kirkjumálaráðuneytið með vísun til laga um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þeirra, nr. 110 19. desember 1951, laga um yfirstjórn mála á varnarsvæðunum o.fl. nr. 106 17. desember 1954, og umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987.

Úr reglum

nr. 358/1996, um birgðabókhald o.fl. vegna sérstakrar skráningar skv. 11. gr. reglugerðar um vörugjald nr. 356/1996.

1. gr.

Aðilar sem flytja inn eða kaupa innanlands til heilðsölu vörugjaldsskyldar vörur skv. lögum um vörugjald nr. 97/1987, með síðari breytingum, geta fengið sérstaka skráningu hjá skattstjóra sem heimilar uppgjör á vörugjaldi miðað við breytingar á birgðastöðu á uppgjörstímabili eða við sölu á magngjaldsskyldum vörum.

Þeir sem óska eftir sérstakri skráningu skulu sækja um hana til skattstjóra í því umdæmi þar sem þeir eru heimilisfastir á eyðublaði í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

2. gr.

Í umsókn um sérstaka skráningu skv. reglum þessum skal m.a. gera grein fyrir birgðastöðu vörugjaldsskyldra vara á þeim degi sem henni er skilað til skattstjóra og tilgreina sérstaklega hvort vörurnar eða hluti þeirra hefur verið keyptur innanlands eða fluttur til landsins með eða án greiðslu vörugjalds. Ef aðili flytur til landsins eða kaupir innanlands vörugjaldsskyldar vörur bæði sem aðföng til framleiðslu og til endursölu skal hann gera grein fyrir hvaða vörur eru notaðar til framleiðslu og hverjar eru keyptar til endursölu. Jafnframt skal fylgja umsókn ítarleg lýsing á birgðabókhaldi umsækjanda. Aðili skal undirrita yfirlýsingu um að hann hafi kynnt sér ákvæði reglna þessara og uppfylli þau samkvæmt bestu vitund.

Skattstjóri skal að undangenginni athugun á umsókn aðila gefa út staðfestingu um að skráning hafi átt sér stað.

3. gr.

Aðili sem fengið hefur sérstaka skráningu skv. 2. gr. skal halda sérstakt birgðabókhald með þeim hætti að skattyfirvöld geti hvenær sem er og án fyrirvara kannað með talningu á birgðum og athugun á birgðabókhaldi hvort uppgjör og skil á vörugjaldi hafi verið réttilega gerð.

Unnt skal vera að rekja sérhver innkaup frá innflutningsgögnum og innkaupareikningum til færslu í birgðabókhaldi.

Aðgreina skal allar vörutegundir sem ekki eru samkynja og ekki bera sama vörugjald og tilgreina á birgðareikningi hverrar tegundar gjaldstofn og reiknað vörugjald.

Koma skal fram á aðgengilegan hátt annars vegar gjaldskyld ráðstöfun birgða vegna sölu innanlands til óskráðra aðila, eigin úttektar og rýrnunar, og hins vegar gjaldfriðs ráðstöfun vegna útflutnings, sölu til aðila sem fengið hafa skráningu skv. 5. gr. vörugjaldslaga og sölu án gjalds gegn framvísun vörugjaldsskírteina.

Úr reglum

nr. 379/1996, um asbest.

1. gr.

Markmið.

Með reglum þessum er leitast við að fyrirbyggja atvinnusjúkdóma sem innöndun asbestryks getur haft í för með sér, með því að koma í veg fyrir notkun asbests.

2. gr.

Gildissvið.

Reglur þessar gilda um alla starfsemi sem fellur undir lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og þar sem asbest og vörur sem hafa asbest að geyma eru notaðar, framleiddar og meðhöndlaðar á einhvern hátt.

Jafnframt gilda reglur þessar um allan innflutning á asbesti og vörum sem innihalda asbest.

Fyrir vörur sem innihalda asbest sem óhreinindi gilda reglurnar ef hlutur asbests er 1% eða meira.

3. gr.

Skilgreiningar.

Með asbesti er í reglum þessum átt við eftirtalin þráðlaga, kristölluð silikatsteinefni: Krýsótíl (hvítt asbest), krókídólít (blátt asbest), amósít (brúnt asbest), antófyllít, tremólít og aktínólít.

4. gr.

Almenn ákvæði.

Bannað er að flytja inn, framleiða, nota eða meðhöndla á annan hátt asbest og vörur sem innihalda asbest með þeim undantekningum sem heimilaðar eru í reglum þessum sbr. 5. gr.

5. gr.

Undanþágur.

Vinnueftirlit ríkisins getur veitt heimild til innflutnings, notkunar eða meðhöndlunar á asbesti og vörum sem innihalda asbest í neðangreindum tilvikum:

- a) Til viðhalds og viðgerða á byggingum, vélum og öðrum búnaði ef það er nauðsynlegt til að búnaðurinn haldi gildi sínu og ekki er unnt að nota önnur minna skaðleg efni. Sama gildir um vélar, tæki og annan búnað þar sem asbest er í einstökum, afmörkuðum hlutum búnaðarins.
- b) Við niðurrif á byggingum, byggingarhlutum eða búnaði.

c) Í einstökum tilvikum, enda hafi verið sýnt fram á með fullgildum rökum að mati Vinnu-eftirlitsins að notkun asbests sé forsenda viðkomandi verkframkvæmdar og að öryggis-ráðstafanir séu fullnægjandi.

Í öllum tilvikum er bannað að sprauta asbesti eða vörum sem innihalda asbest.

Sækja skal um heimild til innflutnings og notkunar á asbesti samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar til Vinnueftirlits ríkisins á eyðublöðum sem þar fást, sbr. einnig 1. mgr. 8. gr.

6. gr.

Umbúðir, merkingar og aðvaranir.

Asbest og asbestvörur til viðhalds eða viðgerða á vélum eða öðrum búnaði skulu vera hreinar og í umbúðum eða meðhöndlaðar þannig að komið sé í veg fyrir rykmyndun við geymslu, flutning og notkun. Slíkar vörur skulu afgreiddar tilbúnar til isetningar eftir því sem kostur er.

Asbest og asbestvörur skulu greinilega merktar af framleiðanda eða innflytjanda í samræmi við I. Viðauka.

Þar sem unnið er með asbest sbr. 1. mgr. 5. gr., skulu festar upp viðvaranir um hættu af völdum asbestryks og leiðbeiningar um starfshætti sem samræmast reglum þessum. Starfsmenn sem vinna við asbest skulu fræddir um þær hættur sem innöndun asbestryks hefur í för með sér.

Reglur

nr. 550/1997, um útfyllingu aðflutningsskýrslu og gjaldfærslu aðflutningsgjalda þegar miðlari kemur fram gagnvart tollyfirvöldum við tollafgreiðslu í umboði innflytjanda

Almenn ákvæði

1. gr.

Miðlari, flutningsmiðlari eða rekstraraðili tollvöruheyrslu eða frísvæðis, sem annast gerð aðflutningsskýrslu í umboði innflytjanda skal fylla út reiti 1, 6, 7 og 10 í aðflutningsskýrslu (eyðublað **E-1**) eins og kveðið er á um í reglum þessum. Sama gildir um SMT-aðflutningsskýrslur eftir því sem við á, sbr. reglugerð nr. 309/1992* með síðari breytingum.

Reglur þessar gilda um almennar vörusendingar, safnsendingar, hraðsendingar, tollafgreiðslu vara úr tollvöruheyrslum og af frísvæðum og bráðabirgðatollafgreiðslu eftir því sem við á í hverju tilviki.

Að öðru leyti gilda um útfyllingu aðflutningsskýrslu ákvæði reglugerðar nr. 228/1993, um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra, svo og önnur fyrirmæli um útfyllingu aðflutningsskýrslu.

* Sbr. nú reglugerð nr. 722/1997.

Útfylling reits 1 í aðflutningsskýrslu - Gjaldfærslubeiðni

2. gr.

Ef miðlari óskar eftir að álögð aðflutningsgjöld verði gjaldfærð á innflytjanda skal hann gefa það til kynna í aðflutningsskýrslu. Gjaldfærslubeiðni á innflytjanda skal gerð með því að skrá lykिलinn **GI** í fremsta svæðið í reit 1 í aðflutningsskýrslu.

Feli gjaldfærslubeiðni miðlara í sér skuldfærslu aðflutningsgjalda á innflytjanda ber miðlara að hafa til þess skriflegt umboð, nema innflytjandi annist sjálfur á tollafgreiðslustað greiðslu eða skuldfærslu aðflutningsgjalda og fái þar afhendingarheimild.

Sé gjaldfærslubeiðni samkvæmt 1. mgr. sett fram skulu aðflutningsgjöld skuldfærð á innflytjanda samkvæmt þeim greiðslufrestsheimildum sem innflytjandi hefur en önnur gjöld staðgreidd.

Miðlara er heimilt að setja fram gjaldfærslubeiðni í aðflutningsskýrslu, þótt innflytjandi hafi engar heimildir til greiðslufrests gjalda, í þeim tilgangi að greiðslukvittun verði stíluð á innflytjanda við tollafgreiðslu.

Þegar miðlari setur fram gjaldfærslubeiðni í aðflutningsskýrslu skal greiðslukvittun frá tollstjóra eða pósthúsi stíluð á innflytjanda, sem greiðanda, jafnframt því sem nafn þess miðlara er annaðist gerð skýrslunnar skal þar tilgreint.

3. gr.

Setji miðlari ekki fram gjaldfærslubeiðni á innflytjanda samkvæmt 2. gr. skulu aðflutningsgjöld gjaldfærð á miðlara til staðgreiðslu eða skuldfærð á hann samkvæmt þeim heimildum sem miðlari kann að hafa til greiðslufrests aðflutningsgjalda. Greiðslukvittun tollstjóra eða pósthúss skal í þessu tilviki stíluð á miðlara sem greiðanda en jafnframt skal nafn viðkomandi innflytjanda koma þar fram.

4. gr.

Miðlara er heimilt að setja fram gjaldfærslubeiðni þegar tegund tollafgreiðslu í aðflutningsskýrslu er almenn tollafgreiðsla (**AL**), einfaldari tollmeðferð (**ET**) eða hraðsending (**HS**), sbr. miðhluta í reit 1, enda sé um að ræða tollafgreiðslu almennra vörusendinga, safnsendinga, tollafgreiðslu vara úr tollvörugeymslu eða af frísvæði eða fullnaðartollafgreiðslu hraðsendinga.

Einnig er heimit að setja fram gjaldfærslubeiðni við bráðabirgðatollafgreiðslu (**B***) vörusendingar og fullnaðartollafgreiðslu hennar til þess að greiðslukvittun verði þá stíluð á viðkomandi innflytjanda. Aðflutningsgjöld koma þó alltaf til staðgreiðslu þegar vara er bráðabirgðatollafgreidd.

Útfylling reita 6, 7 og 10 í aðflutningsskýrslu

5. gr.

Miðlari skal fylla út reiti 6, 7 og 10 í aðflutningsskýrslu svo sem hér segir:

- a) Í reit 6 skal rita nafn innflytjanda.
- b) Í reit 7 skal rita kennitölu innflytjanda.
- c) Í reit 10 skal miðlari rita nafn sitt og heimilisfang, kennitölu og símanúmer. Tilgreina skal virðisaukaskattsnúmer þess aðila, miðlara eða innflytjanda, sem aðflutningsgjöld verða gjaldfærð á

6. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt heimild í 15. gr. tollalaga nr. 55/1987 með síðari breytingum og 20. gr. reglugerðar nr. 228/1993, öðlast gildi 1. október 1997.

Úr reglum

nr. 464/2000 um litmerkibyssur.

9. gr.

Innflutningur.

Enginn má flytja inn litmerkibyssur í atvinnuskyni nema með leyfi ríkislögreglustjórans. Leyfi til að flytja inn litmerkibyssur verður því aðeins gefið út að umsækjandi sé fyrirtæki eða félagasamtök með virðisaukaskattsnúmer og tilgreindan ábyrgðarmann sem hefur skotvopnaleyfi.

Aðeins er heimilt að veita innflutningsleyfi fyrir litmerkibyssum þeim sem hafa starfsleyfi til að versla með skotvopn og skotfæri auk viðurkenndra félaga sem hafa litboltaleik að markmiði.

Einstaklingum er óheimill innflutningur á litmerkibyssum til eigin nota.

Sækja skal um leyfi fyrir hverri sendingu til ríkislögreglustjórans þar sem pöntun er sundurliðuð. Fram þarf að koma nafn innflytjanda, kennitala hans, heimilisfang og símanúmer. Einnig þarf að tilgreina útflytjanda og heimilisfang auk áætlunar um flutningsleið og komudag sendingar.

Óheimilt er að tollafgreiða litmerkibyssu nema innflytjandi leggi fram við tollafgreiðslu innflutningsleyfi ríkislögreglustjórans og áritaðan vörureikning, sem lögreglustjóri hefur samþykkt til innflutnings.

11. gr.

Gildistaka.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt heimild í d-lið 3. gr. vopnalaga nr. 16 25. mars 1998, taka þegar gildi.

Reglur

nr. 529/2004 um farmvernd.

I. KAFLI

Gildissvið og almenn ákvæði.

1. gr.

Forræði farmverndar.

Um framkvæmd farmverndarráðstafana fer eftir reglum þessum.

Tollstjórinn í Reykjavík skal upplýsa og leiðbeina öðrum tollstjórum og hafnaryfirvöldum um gerð áhættumats, verndaráætlanir og aðrar aðgerðir vegna farmverndar. Hann sér um útgáfu eyðublaða vegna farmverndaryfirlýsinga og annarra gagna vegna farmverndar auk farmverndarinnsgla.

Tollstjórinn í Reykjavík vottar útflytjendur, flutningsmiðlara, farmflytjendur og önnur fyrirtæki sem farmverndaraðila vegna farmverndar.

Tollstjórinn í Reykjavík skal annast fræðslu starfsfólks tollstjóra er kemur að farmvernd auk annarra aðila eftir því sem við á.

Tollstjórar hafa eftirlit og umsjón með framkvæmd farmverndarráðstafana, þ.m.t. eftirlit með farmi sem flytja á úr landi, eftir því sem tollstjórinn í Reykjavík ákveður í reglum þessum.

Framkvæmd reglna þessara annast hver tollstjóri í sínu umdæmi en með yfirstjórn fer tollstjórinn í Reykjavík.

2. gr.

Markmið farmverndar.

Markmið farmverndarráðstafana skal vera að hindra að hvers kyns hættuleg efni, vopn og tæki sem nota má til að ógna mönnum, skipum eða höfnum, og ekki hefur verið veitt sérstök heimild til flutnings á, komist inn á haftasvæði eða um borð í flutningsfar. Farmverndar ráðstafanir skulu tryggja með áhrifaríkum hætti vernd farms frá hleðslustað að geymslusvæði ásamt aðstæðum á haftasvæði.

3. gr.

Orðskýringar

Í reglum þessum merkir:

Vottaður farmverndaraðili: Aðili sem hefur verið viðurkenndur af tollstjóranum í Reykjavík sem ábyrgðaraðili fyrir hleðslu farms samkvæmt reglum þessum.

Farmverndarfulltrúi: Starfsmaður vottaðra farmverndaraðila (t.d. útflytjenda, farmflytjenda og flutningsmiðlara) sem fengið hefur viðurkenningu tollstjórans í Reykjavík til að gegna nánar tilgreindu hlutverki gagnvart farmvernd.

Farmverndarinnsigli: Sérstakt innsigli er tollstjórinn í Reykjavík lætur framleiða til notkunar vegna innsigluar gáma til útflutnings.

Farmverndaryfirlýsing: Yfirlýsing farmverndarfulltrúa um innihald farms o.fl. á sérstöku eyðublaði sem tollstjórinn í Reykjavík lætur í té. Eintak af skjali þessu skal fylgja vöru að skipshlið.

Farmur: Sérhver vörusending sem skráð er á farmskrá.

Verndarfulltrúi hafnar: Starfsmenn hafna sem hafa verið viðurkenndir af Siglingastofnun til að sjá um öryggismál á hafnarsvæðum.

4. gr.

Upplýsingaskylda.

Tollgæslan skal fá upplýsingar um alla vöru, m.a. aðgang að útflutningsfarmskrá og útflutningsskýrslum, svo tímanlega að skoðun verði við komið, áður en hún er sett inn á haftasvæðið.

Verndarfulltrúar hafna og farmverndarfulltrúar útflytjenda eða farmflytjenda skulu veita tolfyrirvöldum allar þær upplýsingar er varða farmvernd sem þeir komast að í störfum sínum.

Tollgæslan skal hafa aðgang að eftirlitskerfum og upplýsingum er kerfin hafa vistað.

Tollgæslan getur hafnað að farið sé með vöru á haftasvæði, t.d. ef upplýsingar skortir.

II. KAFLI

Svæði í höfnum.

5. gr.

Afmörkun svæða.

Svæði í höfnum eru skilgreind á eftirfarandi hátt:

Hafnarsvæði: Svæði hafnar sem skilgreint er í hafnarskipulagi.

Hafnaraðstaða: Eitt eða fleiri svæði (port facility) innan hvers hafnarsvæðis samkvæmt skilgreiningu Siglingastofnunar. Hafnaraðstaða getur jafnframt verið haftasvæði.

Haftasvæði: Eitt eða fleiri svæði innan hafnaraðstöðu. Haftasvæði getur jafnframt eftir atvikum verið hafnaraðstaða. Haftasvæði getur verið innan hafnaraðstöðu eða fyrir utan tiltekna hafnaraðstöðu en innan hafnarsvæðis.

6. gr.

Farmvernd á haftasvæðum.

Í hverri útflutningshöfn skal vera afgirt eða afmarkað haftasvæði fyrir vörur til útflutnings.

Hafnaraðstaða og/eða haftasvæði skal vera aðgangsstýrt og vaktað sjónrænt eða með myndavélum eða annarri tækni eftir aðstæðum. Hliðvarsla skal viðhöfð inn á haftasvæði þar sem við á og viðhafa skal eftirlit innan svæðis, m.a. með umferð fólks og farartækja, aðgangsheimildum og með farmi þannig að tryggt sé að ekki sé átt við þá vöru sem þar er geymd frá því að skoðun hennar lauk og þar til hún er færð um borð í skip.

Í sumum tilfellum getur verið nægjanlegt að viðhafa sýnilega afmörkun haftasvæðis fyrir farm ef haftasvæðið er innan hafnaraðstöðu eða haftasvæðið er jafnframt hafnaraðstaða samkvæmt reglum Siglingastofnunar, en þá einungis með samþykki tollstjórans í Reykjavík. Þetta á einkum við í þeim tilfellum að hafnaraðstaða er lítil, það er lítil umferð um eða við svæðið eða það eru fáar skipakomur. Þó skal tryggð vöktun, aðgangsstýring, gæsla og eftirlit með svæðinu.

Farm, sem ekki fylgir lögmæt farmverndaryfirlýsing, má ekki geyma á haftasvæði. Gám sem hefur ekki verið innsiglaður með farmverndarinnsigli má ekki flytja inn á haftasvæði.

Haftasvæði sem eru ekki innan hafnaraðstöðu skulu afgirt samkvæmt reglum Siglingastofnunar og þeirra vandlega gætt á meðan útflutningsvara er á svæðunum. Haftasvæði skal að öðru leyti fullnægja þeim skilyrðum sem tollstjórinn í Reykjavík setur.

Tollstjórar annast eftirlit með svæðunum og að reglum sé fylgt.

7. gr.

Aðstaða til farmverndareftirlits.

Í útflutningshöfn skal vera aðstaða fyrir tollgæslu til skoðunar á vörum sem ætlaðar eru til útflutnings áður en þær fara á haftasvæði.

Skoðunaraðstaðan skal vera þannig að þar sé nægjanlegt athafnasvæði til vöruskoðunar og annarra eftirlitsstarfa ásamt tækjum og útbúnaði til þeirra starfa. Enn fremur skal svo um búið að óviðkomandi eigi ekki aðgang að skoðunaraðstöðu á meðan skoðun fer fram.

III. KAFLI

Vottun aðila o.fl.

8. gr.

Vottaðir farmverndaraðilar.

Tollstjóranum í Reykjavík er heimilt að viðurkenna eftirtalda sem farmverndaraðila vegna farmverndar við hleðslu og flutning farms:

- a. Aðilar sem stunda útflutningsverslun, framleiðslu eða viðgerðapjónustu í atvinnuskyni og flytja út vörur með reglubundnum hætti.
- b. Flutningsaðilar og flutningsmiðlarar.
- c. Aðilar sem annast um útflutning, frágang, þökkun og hleðslu vöru. Vottaðir farmverndaraðilar skulu fá úthlutað sérstöku heimildarnúmeri. Tollstjórinn í Reykjavík skal halda skrá yfir vottaða farmverndaraðila.

9. gr.

Aðgangur tollstjóra.

Tollstjórar hafa aðgang að öllum gögnum og upplýsingum í starfsstöðvum vottaðra útflytjenda er varða farmvernd og að þeim svæðum þar sem meðferð vöru til útflutnings fer fram sbr. ákvæði tollalaga, nr. 55/1987.

10. gr.

Skilyrði fyrir vottun farmverndaraðila

Tollstjórinn í Reykjavík vottar farmverndaraðila, sbr. 1. mgr. 8. gr., að eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a. Þeir hafi tilskilin leyfi eða skráningu til viðkomandi atvinnustarfsemi, svo sem skráða verslun sbr. lög nr. 28/1998 um verslunaratvinnu, iðnaðarleyfi, sbr. iðnaðarlög nr. 42/1978, vinnsluleyfi, sbr. lög nr. 55/1998 um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða eða önnur leyfi eða skráningu sem krafist er.
- b. Þeir hafi tilkynnt Hagstofu Íslands um atvinnustarfsemi sína og hafi verið færðir á fyrirtækjaskrá sbr. lög nr. 17/2003 um fyrirtækjaskrá.
- c. Þeir hafi tilkynnt skattstjóra um starfsemi sína skv. 5. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.
- d. Tollstjórinn í Reykjavík hafi samþykkt þann hugbúnað sem umsækjandi hyggst nota til samskipta við tollyfirvöld sé um slíkt að ræða.
- e. Þeir hafi á að skipa starfsliði sem hefur til að bera fullnægjandi þekkingu á lögum um siglingavernd og reglum um farmvernd auk þjálfunar um öryggisþætti vegna starfa þeirra.

Vottuðum farmverndaraðila, sbr. a. lið 1. mgr. 8. gr., og farmverndarfulltrúum þeirra er hvorki heimilt að votta útflutning hjá öðrum aðilum né afhenda öðrum úthlutuð farmverndarinnisgli.

Flutningsmiðlara og farmflytjendur má votta til að koma fram gagnvart tollyfirvöldum með tilliti til farmverndar þannig að þeir geti tekið að sér farmvernd fyrir hönd útflytjenda vöru.

11. gr.

Umsókn um vottun.

Sækja skal skriflega um vottun farmverndaraðila til tollstjórans í Reykjavík. Vegna ábyrgðar þeirrar sem hvílir á umsækjanda er skylt að tilkynna tollstjóranum í Reykjavík þegar í stað um allar breytingar sem verða á upplýsingum sem veittar eru í umsókninni, sérstaklega vegna þeirra farmverndarfulltrúa sem hann tilnefnir til að koma fram fyrir sína hönd vegna farmverndar. Farmverndarfulltrúar þeirra aðila er sækja um vottun skulu samþykktir af tollstjóranum í Reykjavík og getur hann krafist ítarlegra upplýsinga um þá, t.d. sakavottorðs eða upplýsinga um starfsferil. Þetta á jafnframt við um aðila er annast flutning á sendingum sem háðar eru farmverndareftirliti. Umsóknareyðublað skal skilmerkilega útfyllt og undirritað eins og texti reita segir til um og tilskilin fylgiskjöl send með umsókninni.

Forráðamaður eða framkvæmdastjóri fyrirtækis sækir um fyrir hönd þess og er áriðandi að fylla út umsóknina eins og krafist er. Hann skal tilnefna m.a. þá starfsmenn fyrirtækisins sem óskað er að verði viðurkenndir farmverndarfulltrúar.

Tilgreina skal tegund útflutnings og flutningaleiðir að útflutningshöfn. Telja skal fram fjölda sendinga í útflutningi yfir síðustu 24 mánuði. Einnig skal skrá áætlaðan fjölda útflutningssendinga á komandi 12 mánuðum frá dagsetningu umsóknar.

Með umsókn skulu m.a. fylgja upplýsingar um eftirfarandi:

- a. Eðli útflutnings, áætlað magn og fjölda sendinga.
- b. Upplýsingar um útflutning síðustu tveggja ára.
- c. Almennar öryggisráðstafanir í fyrirtækinu.

- d. Áætlun um öryggisráðstafanir vegna farmverndar, t.d. hvernig staðið skuli að lestun gáma, svæði, eftirliti o.fl.
- e. Upplýsingar um tilnefnda farmverndarfulltrúa.
- f. Vörslu farmverndarinnsigla og gagna.
- g. Upplýsingar um aðila sem annast flutning á sendingum sem háðar eru farmverndareftirliti.

Umsækjandi skal senda umsóknina rafrænt til tollstjórans í Reykjavík. Verði umsókn samþykkt fær umsækjandi hana senda rafrænt til baka með staðfestingu tollstjóra.

12. gr.

Afturköllun.

Tollstjórinn í Reykjavík getur afturkallað vottun farmverndaraðila ef verulegir breistir koma fram hjá honum í framkvæmd farmverndarráðstafana.

IV. KAFLI

Farmverndaryfirlýsing og innsigli.

13. gr.

Farmverndarinnsigli.

Allir vörugámar sem fermdir eru hér á landi til útflutnings skulu vera innsiglaðir með flöskulaga innsigli sem ekki þarf verkfæri til að loka.

Innsigli skal vera með bláan efri helming og bera hlaupandi númer, t.d. (IS-SCS - 121212).

Viðurkenndir farmverndaraðilar fá innsigli afhent hjá tollstjóranum í Reykjavík gegn gjaldi.

Aðilar sem hafa fengið afhent farmverndarinnsigli hjá tollstjóra skulu varðveita þau með öruggun hætti og gæta þess að þau tynist ekki eða misfarið sé með þau. Halda skal skrá yfir þau innsigli sem notuð eru. Ef rjúfa þarf innsigli eða það skemmist skal það tilkynnt tollstjóranum í Reykjavík svo fljótt sem við verður komið. Skemmd eða rofin innsigli skulu varðveitt og síðan afhent tollstjóranum í Reykjavík. Þau innsigli skulu jafnframt skráð með viðeigandi athugasemd. Glatist innsigli skal tilkynna það tollstjóranum í Reykjavík með skriflegri greinargerð.

14. gr.

Farmverndaryfirlýsing.

Með hverjum útfluttum vörugámi skal fylgja farmverndaryfirlýsing. Þó má sameina fleiri en einn tóman gám á eina farmverndaryfirlýsingu. Embætti tollstjóra á hleðslustað fær eintak af farmverndaryfirlýsingu og flutningsaðili(ar) annað er fylgir vöru á haftasvæði.

Form farmverndaryfirlýsingar skal ákveðið af tollstjóranum í Reykjavík. Á farmverndaryfirlýsingu skal skráð nafn leyfishafa, innihald gáms, leyfisnúmer og númer innsiglis. Þegar gámur er lestaður við verksmiðjudyrr skal leyfishafi innsigla gáminn á yfirfellda hurð gámsins og afhenda flutningsaðila, sem flytur gáminn á útflutningsstað, það eintak eyðublaðsins sem tilheyrir farmflytjanda. Á farmverndaryfirlýsingunni skal einnig koma fram hvenær vöru var hlaðið í gám eða á annan hátt til flutnings og hver er farmverndarfulltrúi. Einnig skal koma fram dagsetning farmverndarvottorðs og eftir atvikum númer flutningatækis.

Farmverndarfulltrúi skal undirrita farmverndaryfirlýsingu.

V. KAFLI

Meðferð farms.

15. gr.

Innsiglaðir gámar, hlaðnir eða tómir.

Farmflytjandi skal skrá númer farmverndarinnsglis í farmskrá og farmbréf er fylgir gámnum á endastöð erlendis.

Þegar viðurkenndur farmverndarfulltrúi útflytjanda hefur afhent verndarfulltrúa hafnar eða farmverndarfulltrúa farmflytjanda hlaðinn eða tóman vörugám ásamt farmverndaryfirlýsingu telst ábyrgð sendingarinnar vera í höndum verndarfulltrúa eða farmflytjanda eftir atvikum.

Afrit farmverndaryfirlýsingar skulu að lokinni útskipun varðveitt í a.m.k. þrjá mánuði hjá verndarfulltrúum hafna eða hjá farmflytjendum er þeir vísa til.

16. gr.

Óinnsiglaðir hlaðnir gámar.

Ekki má flytja hlaðinn vörugám óinnsiglaðan frá hleðslustað inn á haftasvæði farmflytjanda eða hafnar.

Komi vörugámur hlaðinn en óinnsiglaður á útflutningsstað skal verndarfulltrúi hafnarinnar eða farmverndarfulltrúi farmflytjanda sjá til þess að hann sé ekki settur á haftasvæði viðkomandi hafnar og tilkynna jafnframt um hann til viðkomandi tollstjóra sem tekur ákvörðun um framhald málsins.

Vörugámur sem hefur verið innsiglaður með farmverndarinnsgli skal tafarlaust fluttur á haftasvæði viðkomandi hafnar.

17. gr.

Vörugæmslur.

Útflutningsvörur sem geymdar eru á vöruhótelum farmflytjenda og biða þess að verða fluttar úr landi skulu aðskildar frá öðrum vörum í geymslum eins og kostur er.

Þegar kemur til hleðslu á vörugámi skal viðurkenndur farmverndaraðili hafa eftirlit með hleðslunni og ganga síðan frá gámnum á sama hátt og segir í 13. og 14. gr.

18. gr.

Útflytjendur heimilismuna og aðrir er ekki hafa hlotið vottun.

Útflutningsaðilar sem ekki hafa hlotið vottun geta snúið sér til vottaðra farmverndaraðila, skv. b- og c-lið 1. mgr. 8. gr., með væntanlegan útflutning til að uppfylla skilyrði farmverndar.

19. gr.

Reglur um vöru sem lestuð er með færibandí eða dælum.

Viðurkenndur farmndarfulltrúi útflytjanda skal staðfesta á farmverndaryfirlýsingu að við lestun fari ekki annað um borð en sú vara er kemur fram á farmverndaryfirlýsingunni. Heimildarnúmer vottaðra útflytjenda skal skrá í farmskrá og/eða farmbréf.

Lestunarsvæði, svæðið milli skips og lands þar sem tengingar eiga sér stað ásamt dælubúnaði og stjórnstöð, skal vera haftasvæði meðan á lestun stendur. Hæfilegt svæði, að mati tollstjóra, umhverfis lestunarbúnað skal vera haftasvæði.

20. gr.

Farmur sem ekið er að skipshlið í sekkjum, stykkjum eða lausu.

Viðurkenndur farmverndarfulltrúi útflytjanda skal staðfesta með farmverndaryfirlýsingu að við lestun fari ekki annað um borð en sú vara er fram kemur á farmverndaryfirlýsingunni. Heimildarnúmer vottaðra útflytjenda skal skrá í farmskrá og/eða farmbréf.

Á farmverndaryfirlýsingu skal koma fram fast skráningarnúmer vélknúins ökutækis sem notað er við akstur farmsins. Verndarfulltrúi hafnar eða farmflytjandi skal staðfesta móttöku vörunnar.

Hæfilegt svæði, að mati tollstjóra, umhverfis lestunarbúnað skal vera haftasvæði.

21. gr.

Ferjustöðvar.

Á ferjustöðvum skal farið með farm samkvæmt reglum þessum.

VI. KAFLI

Viðurlög.

22. gr.

Viðurlög.

Brot á reglum þessum varða sektum skv. lögum um siglingavernd nr. 50/2004, nema þyngri refsing liggji við skv. öðrum lögum.

VII. KAFLI

Gildistaka og önnur ákvæði.

23. gr.

Öryggiseftirlit með farþegum og áhöfnum.

Tollstjórum er heimilt að taka að sér öryggiseftirlit í höfnum, þ.m.t. með farþegum og áhöfnum skipa, samkvæmt sérstöku samkomulagi við hafnaryfirvöld á hverjum stað.

24. gr.

Gildistaka.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 8. mgr. 4. gr. laga um siglingavernd nr. 50/2004 og öðlast gildi 1. júlí 2004.¹⁾

1) Reglurnar voru gefnar út 30. júní og tóku gildi 1. júlí 2004.

Reglur

nr. 698/2004 um tilkynningarskylda og leyfisskylda vinnslu persónuupplýsinga.

1. gr.

Gildissvið.

Reglur þessar gilda um tilkynningarskyldu vinnslu persónuupplýsinga samkvæmt lögum nr. 77/2000, um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga, um undanþágur frá þeirri skyldu og um leyfisskylda vinnslu persónuupplýsinga.

Vinnsla einstaklings á persónuupplýsingum sem eingöngu varða einkahagi hans eða er ætluð til persónulegra nota fellur utan gildissviðs reglna þessara. Sama á við um vinnslu sem fram fer í tengslum við rannsókn eða könnun þar sem skráðar upplýsingar eru hvorki merktar með persónuauðkennum, númerum né öðrum rekjanlegum auðkennum.

Um tilkynningarskyldu lögreglu fer samkvæmt reglugerð nr. 794/2000 um meðferð persónuupplýsinga hjá lögreglu.

2. gr.

Tilkynningarskylda.

Ábyrgðaraðili skv. 4. tl. 1. mgr. 2. gr. laga nr. 77/2000 skal tilkynna Persónuvernd um sérhverja rafræna vinnslu persónuupplýsinga sem hann framkvæmir eða fer fram á hans vegum. Hann ber að lögum ábyrgð á því að vinnslu persónuupplýsinga sé ávallt hagað í samræmi við efni tilkynningar til Persónuverndar og lög nr. 77/2000. Senda skal tilkynningu í upphafi fyrstu vinnslu en ekki í hvert skipti sem hún fer fram.

Verði breytingar á tilkynntri vinnslu, s.s. ef unnið er með aðra tegund upplýsinga, upplýsingarnar afhentar öðrum eða gerðar tiltækar á annan hátt en tilgreint var í hinni upphaflegu tilkynningu, eða þær notaðar á annan hátt, t.d. með samtengingu, eða í öðrum tilgangi en þeim upphaflega, skal senda Persónuvernd nýja tilkynningu þannig að stofnunin hafi á hverjum tíma réttar upplýsingar um vinnsluna.

3. gr.

Form og efni tilkynninga.

Tilkynningu til Persónuverndar má koma á framfæri á þar til gerðu eyðublaði, sem er að finna á heimasíðu Persónuverndar, eða á prentuðu eyðublaði sem liggur frammi á skrifstofu Persónuverndar.

Í tilkynningu skal tilgreina öll þau atriði sem greinir í 1. mgr. 32. gr. laga nr. 77/2000. Þar skal og koma fram hvort um sé að ræða nýja tilkynningu eða tilkynningu um breytingu á vinnslu. Sé um að ræða tilkynningu um breytingu skal tilgreina númer eldri tilkynningar. Í tilkynningu skal og tilgreina kennitölu ábyrgðaraðila. Verði vinnsla falin vinnsluaðila, í heild eða að hluta til, skal og tilgreina kennitölu hans og skyldur hans samkvæmt samningi hans og ábyrgðaraðila.

4. gr.

Hvenær er heimilt að hefja vinnslu persónuupplýsinga.

Vinnsla persónuupplýsinga er því aðeins heimil að hún byggist á 8. eða 9. gr. laga nr. 77/2000. Það ræðst af því hvort vinnsla er leyfisskyld eða tilkynningarskyld hvenær heimilt er að hefja hana.

Heimilt er að hefja leyfisskylda vinnslu þegar skriflegt leyfi Persónuverndar er komið til ábyrgðaraðila.

Heimilt er að hefja tilkynningarskylda vinnslu þegar ábyrgðaraðila hefur borist staðfesting frá Persónuvernd um móttöku tilkynningarinnar. Honum er þó ávallt heimilt að hefja vinnslu þegar liðnir eru 15 dagar frá því að hann sendi tilkynninguna. Honum er hins vegar óheimilt að hefja vinnslu hafi honum, innan umrædds frests, borist tilmæli Persónuverndar þess efnis. Persónuvernd getur hvenær sem er stöðvað vinnslu sem hún telur vera ólögmeða eða sett skilmála fyrir því að henni megi halda áfram, sbr. 40. og 35. gr. laga nr. 77/2000.

Vinnslu persónuupplýsinga, sem hvorki er tilkynningarskyld né leyfisskyld, má hefja hvenær sem er.

5. gr.

Undanþágur frá tilkynningarskyldu almennra persónuupplýsinga.

Ekki er skylt að tilkynna um vinnslu almennra persónuupplýsinga sem:

1. Er eðlilegur þáttur í starfsemi viðkomandi aðila og tekur einungis til þeirra er tengjast starfi hans eða verksviði, svo sem viðskiptamanna, starfsmanna eða félagsmanna.
2. Er ábyrgðaraðila nauðsynleg til efnda á lagaskyldum.

3. Er ábyrgðaraðila nauðsynleg til efnda á skyldum hans samkvæmt samningi við hinn skráða eða samkvæmt samningi aðila vinnumarkaðarins.
4. Aðeins felst í vinnslu persónuupplýsinga sem gerðar hafa verið og eru almenningi aðgengilegar, enda sé ekki um að ræða vinnslu sem felst í því að tengja upplýsingar saman og nota almennt aðgengilegar upplýsingar með öðrum persónuupplýsingum sem ekki hafa verið gerðar aðgengilegar.
5. Telst til rafrænnar vöktunar, sem eingöngu fer fram í öryggis- og eignavörsluskyni, enda hafi skilyrðum laga um fræðslu og viðvaranir verið fullnægt sem og gildandi sérreglum um framkvæmd slíkrar vöktunar.
6. Er að öllu leyti handunnin.
Undanþágur frá tilkynningarskyldu skv. 1. mgr. gilda ekki um rafræna vinnslu:
 1. Persónuupplýsinga um hegðun og mat á árangri einstaklinga, s.s. um einkunnir nemenda og frammistöðu starfsmanna.
 2. Persónuupplýsinga sem fram fer í þeim tilgangi að fella einstaklinga inn í tiltekið persónusnið, skv. 23. gr. laga nr. 77/2000.
 3. Sem felur í sér flutning ódulkóðaðra persónuupplýsinga úr landi.

6. gr.

Tilkynningarskyld vinnsla viðkvæmra persónuupplýsinga.

Vinnsla viðkvæmra persónuupplýsinga, sem ekki er leyfisskyld skv. 7. gr., er tilkynningarskyld.

7. gr.

Leyfisskyld vinnsla persónuupplýsinga.

Óheimilt er að hefja eftirtalda vinnslu persónuupplýsinga fyrr en fyrir liggur skriflegt leyfi Persónuverndar, sem hún veitir að fenginni umsókn frá ábyrgðaraðila. Þetta á við um:

1. Vinnslu sem felst í samkeyrslu skráar sem hefur að geyma viðkvæmar persónuupplýsingar við aðra skrá, hvort sem sú hefur að geyma almennar eða viðkvæmar persónuupplýsingar. Slík samkeyrsla er þó ekki leyfisskyld byggja hún á fyrirmælum laga eða ef einvörðungu eru samkeyrðar upplýsingar úr þjóðskrá um nafn, kennitölu, fyrirtækjanúmer, heimilisfang, aðsetur og póstnúmer. Sama á við ef samkeyrðar eru skrár sama ábyrgðaraðila eða samkeyrslan byggist á upplýstu samþykki.
2. Vinnslu sem tengist framkvæmd vísindarannsóknar þar sem unnið er með erfðæfni manns. Þetta á þó ekki við ef aðeins er unnið með hluta af erfðæfni þannig að það verði ekki rakið til tiltekins manns.
3. Vinnslu upplýsinga um refsiverðan verknað manns og sakaferil, upplýsingar um lyfja-, áfengis- og vímuefnanotkun, kynlíf og kynhegðan, nema vinnslan sé nauðsynlegur og eðlilegur þáttur í starfsemi viðkomandi aðila eða byggist á upplýstu samþykki hins skráða.
4. Söfnun og miðlun persónuupplýsinga um fjárhagsstöðu og lánstraust einstaklinga.
5. Vinnslu upplýsinga um félagsleg vandamál manna eða önnur einkalífsatriði, s.s. hjónaskilnaði, samvistarslit, ættleiðingar og fóstursamninga, nema vinnslan sé nauðsynlegur og eðlilegur þáttur í starfsemi viðkomandi aðila eða byggist á upplýstu samþykki hinna skráðu.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er slík vinnsla persónuupplýsinga ekki leyfisskyld, byggja hún á fyrirmælum laga.

8. gr.

Gildistaka o.fl.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt heimild í 31., 32. og 33. gr. laga nr. 77/2000, um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga, öðlast þegar gildi.¹⁾ Við gildistöku þeirra falla úr gildi reglur nr. 90/2001 um tilkynningarskylda og leyfisskylda vinnslu persónuupplýsinga.

1) Reglurnar voru gefnar út og tóku gildi 31. ágúst 2004.

Auglýsing

nr. 35/1935, um innflutning og sölu á trjáplöntum og trjáfræi.

Samkvæmt lögum¹⁾ frá Alþingi yfirstandandi árs, um einkarétt ríkisstjórnarinnar til þess að flytja trjáplöntur til landsins, og um eftirlit með innflutningi trjáfræs, hefir ríkisstjórnin ein heimild til þess að flytja til landsins hverskonar trjáplöntur, og tekur sú heimild til plantna af öllum tegundum runna, nema rósa. Ennfremur tekur ríkisstjórnin að sér eftirlit með innflutningi á trjáfræi.

Skógrækt ríkisins er falið að sjá um innkaup og innflutning erlendra trjáplantna, eftir því sem þörf krefur, og geta menn snúið sér til skógræktarstjórans um kaup á þeim. Skógræktin selur plönturnar bæði í heildsölu og smásölu, en öll álagning skal ákveðin af ríkisstjórninni.

Samkvæmt framansögðu er því öllum öðrum en skógræktinni frá þessum tíma óheimill innflutningur á trjáurtum að viðlögðum sektum samkvæmt téðum lögum.

Þetta birtist hér með til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

1) Sjá lög nr. 78/1935 um einkarétt ríkisstjórnarinnar til þess að flytja trjáplöntur til landsins, og um eftirlit með innflutningi trjáfræs.

Úr auglýsingu

nr. 23/1970, um tollasamning um A.T.A. ábyrgðarskjöl fyrir innflutning á vörum um stundarsakir.

Fylgiskjal.

TOLLASAMNINGUR

um A.T.A. ábyrgðarskjöl fyrir innflutning á vörum um stundarsakir (A.T.A. samningur)

I. KAFLI

Skýrgreiningar og löggilding.

1. gr.

Í samningi þessum:

- a) þýðir hugtakið „innflutningstollar“ tolla og hverskonar önnur gjöld og skatta, sem greiða ber við eða í sambandi við innflutning, þ.á.m. innlend gjöld og kvaðir, sem greiða ber af innfluttum vörum, en taka ekki til gjalda og álaga, sem að upphæð eru takmörkuð við kostnað af veittri þjónustu og fela ekki í sér óbeina vernd innlendra vara eða álög á innflutning í fjáröflunarskygni;
- b) þýðir hugtakið „innflutningur um stundarsakir“ tollfrjálsan innflutning um stundarsakir í samræmi við skilyrði þau, sem sett eru samkvæmt samningum þeim, er vitnað er til í 3. gr. samnings þessa eða í lögum og reglugerðum innflutningslandsins;
- c) þýðir hugtakið „gegnumflutningur“ flutning á vörum frá tollstöð á landssvæði samningsríkis til annarrar tollstöðvar á sama landssvæði, samkvæmt skilyrðum þeim, sem sett eru í lögum eða reglugerðum þess samningsríkis;

- d) þýðir hugtakið „A.T.A.“ „ábyrgðarskjal“ (Admission Temporaire-Temporary Admission) skjal það, sem prentað er sem fylgiskjal samnings þessa;
- e) þýðir hugtakið „útgáfusamtök“ samtök löggilt af tollyfirvöldum samningsríkis til að gefa út A.T.A. ábyrgðarskjöl á landssvæði þess samningsríkis;
- f) þýðir hugtakið „ábyrgðarsamtök“ samtök, sem löggilt eru af tollyfirvöldum samningsríkis til að ábyrgjast fjárhæðir þær, er nefndar eru í 6. gr. samnings þessa á landsvæði þess samningsríkis;
- g) þýðir hugtakið „Ráðið“ stofnun þá sem byggist á Samningi um Tollasamvinnuráð, er gerður var í Brüssel hinn 15. desember 1950;
- h) þýðir hugtakið „einstaklingur“ bæði einstaklinga og persónur að lögum, nema annað leiði af samhengi.

2. gr.

Löggildingu útgáfusamtaka eins og gert er ráð fyrir í (e) málsgrein 1. greinar þessa samnings, má binda því skilyrði að verð A.T.A. ábyrgðarskjala verði í samræmi við kostnað af veittri þjónustu.

II. KAFLI

Gildissvið.

3. gr.

1. Sérhver samningsaðili skal veita A.T.A. ábyrgðarskjölum viðtöku í stað gildandi tollskjala, og sem tryggingu fyrir þeim fjárhæðum, sem 6. grein þessa samnings getur um. Skal ábyrgðarskjalið hafa gildi á landssvæði samningsaðila og vera gefið út og notað í samræmi við ákvæði þessa samnings um vörur, sem fluttar eru inn um stundarsakir samkvæmt:
 - a) tollasamningi um innflutning um stundarsakir á atvinnutækjum, gerður í Brüssel 8. júní 1961,
 - b) tollasamningi varðandi hlunnindi vegna innflutnings á vörum til kynninga eða notkunar á sýningum, vörusýningum, fundum og við önnur svipuð tækifæri, gerður í Brüssel 8. júní 1961.
 svo framarlega sem ríkið er aðili að þessum samningum.
2. Sérhvert samningsríki má einnig veita viðtöku A.T.A. ábyrgðarskjölum, sem gefin eru út og notuð samkvæmt sömu skilmálum til innflutnings á vörum um stundarsakir, samkvæmt alþjóðasamningum um tímabundinn innflutning eða samkvæmt tímabundnum innflutningsheimildum, sem hafa stoð í lögum og reglugerðum landsins sem flytur inn.
3. Sérhver samningsaðili má veita viðtöku A.T.A. ábyrgðarskjölum við gegnumflutning, sem eru útgefin og notuð með sömu skilmálum.
4. Óheimilt er að gefa út A.T.A. ábyrgðarskjal yfir vörur, sem ætlaðar eru til frekari vinnslu eða viðgerðar.

III. KAFLI

Útgáfa og notkun A.T.A. ábyrgðarskjala.

4. gr.

1. Óheimilt er útgáfusamtökum að gefa út A.T.A. ábyrgðarskjöl með lengri gildistíma en eitt ár frá útgáfudegi. Á kápu A.T.A. ábyrgðarskjalsins skal skýrt tekið fram í hvaða löndum skjalið hefur gildi og nöfn samsvarandi ábyrgðarsamtaka.
2. Þegar A.T.A. ábyrgðarskjal hefur verið gefið út, er óheimilt að bæta nýjum vöruheitum við vöruupptalningu á bakhlið kápusíðu ábyrgðarskjalsins eða á hvers konar framhaldsblaðsíðu, sem hefur verið skeytt við. (Almennur listi).

5. gr.

Ekki má tilgreina lengri tíma, en gildistíma A.T.A. ábyrgðarskjalsins við ákvörðun um hvenær endursending skal eiga sér stað á vörum, sem fluttar hafa verið inn samkvæmt skilmálum A.T.A. ábyrgðarskjalsins.

IV. KAFLI

Ábyrgðarsamtök.

6. gr.

1. Sérhver ábyrgðarsamtök skulu skuldbinda sig til að greiða tollyfirvöldum í því landi, þar sem þau eru stofnsett, þá upphæð, sem jafngildir tollgjöldum og hverskonar öðrum fjárhæðum, verði um vanefndir á þeim skilmálum, sem settir eru við innflutning um stundarsakir, eða við gegnumflutning á þeim vörum, sem innfluttar eru, samkvæmt A.T.A. ábyrgðarskjali gefnu út af samsvarandi útgáfusamtökum. Ábyrgðarsamtökin skulu bera ábyrgð einn fyrir alla og allir fyrir einn með þeim aðilum, sem skulda nefndar greiðslur.
2. Ábyrgð ábyrgðarsamtaka skal ekki nema hærri fjárhæð en tollgjöld að viðbættum tíu prósentum.
3. Þegar tollyfirvöld innflutningslandsins hafa án skilyrða gefið eftir ábyrgðarkröfu A.T.A. ábyrgðarskjals um vissar vörur, þá geta þessi yfirvöld ekki haldið sér að ábyrgðarsamtökunum með greiðslu samkvæmt 1. málsgrein þessarar greinar. Þrátt fyrir þetta má hafa uppi kröfu gagnvart ábyrgðarsamtökum, ef leitt er í ljós, að eftirgjöf á ábyrgð A.T.A. skjalsins var fengin með ósæmilegum eða sviksamlegum hætti, eða eigi hafi verið fylgt þeim skilyrðum, sem innflutningur um stundarsakir eða gegnumflutningur leyfði.
4. Tollyfirvöld skulu ekki undir nokkrum kringumstæðum, krefja ábyrgðarsamtökin um greiðslu þeirrar fjárhæðar, sem vísað er til í 1. málsgrein þessarar greinar, ef krafa hefur ekki verið höfð uppi gagnvart ábyrgðarsamtökunum innan árs, frá þeim degi sem ábyrgðarskjalið féll úr gildi.

V. KAFLI

Fullnæging á skuldbindingu samkvæmt A.T.A. ábyrgðarskjali.

7. gr.

1. Frá þeim degi, sem tollyfirvöld setja fram kröfu um greiðslu á fjárupphæðum samkvæmt 1. málsgrein 6. greinar þessa samnings, skulu ábyrgðarsamtökin fá sex mánaða frest, til þess að leggja fram sönnun um endursendingu á vörum samkvæmt skilmálum þessa samnings, eða að einhvers konar önnur lögleg afgreiðsla á A.T.A. ábyrgðarskjalinu hafi átt sér stað.
2. Ef slík sönnun fæst ekki innan frestsins, sem veittur er, skulu ábyrgðarsamtökin leggja fram fjárhæðina til geymslu eða sem bráðabirgðagreiðslu. Þetta geymslufé eða bráðabirgðagreiðsla verður að endanlegri greiðslu þremur mánuðum frá þeim degi, sem fjárhæðin er sett í geymslu eða greidd til bráðabirgða. Á meðan seinni fresturinn er eigi útrunninn geta ábyrgðarsamtökin enn lagt fram sannanir samkvæmt fyrri málsgreininni, til þess að fá endurgreitt geymsluféð eða bráðabirgðagreiðsluna.
3. Greiðslur í samræmi við ákvæði síðustu málsgreinar, skulu taldar endanlegar í þeim löndum, þar sem lög og reglugerðir heimila ekki að tollgjöld séu sett í geymslu eða greidd til bráðabirgða. Fjárhæðin skal þó endurgreidd, ef sönnun samkvæmt 1. málsgrein þessarar greinar fæst innan þriggja mánaða frá greiðsludegi.

8. gr.

1. Sönnun um endursendingu vara, sem fluttar eru inn samkvæmt ákvæðum A.T.A. ábyrgðarskjals, skal fengin með endursendingarvottorði, sem útfyllt er í ábyrgðarskjalinu af tollyfirvöldum þess lands, sem vörurnar eru fluttar inn í um stundarsakir.
2. Ef endursending vara hefur ekki verið staðfest í samræmi við 1. málsgrein þessarar greinar, geta tollyfirvöld innflutningslandsins, jafnvel þótt gildistími ábyrgðarskjalsins, hafi nú þegar runnið út, veitt viðtöku, sem sönnun um endursendingu vara:
 - a) upplýsingum, sem tollyfirvöld annars sammingsaðila hafa skráð í ábyrgðarskjalið við innflutning eða endursendingu eða samkvæmt vottorði gefið út af þessum yfirvöldum og byggt er á þeim upplýsingum, sem skráðar eru á fylgiskjal, sem tekið hefur verið úr ábyrgðarskjalinu við innflutning eða endurflutning í land þeirra, með því skilyrði að upplýsingarnar fjalli sannanlega um innflutning eða endurinnflutning, sem hafi átt sér stað á eftir endursendingu þeirri, sem ætlunin er að sanna.
 - b) hverskonar skjalfastri sönnun um að vörurnar séu ekki lengur í landinu.
3. Í hverju því tilfalli, sem tollyfirvöld sammingsaðila falla frá skilyrðum um endursendingu ákveðinna vara, sem fluttar eru inn í land þeirra samkvæmt ákvæðum A.T.A. ábyrgðarskjala, skulu ábyrgðarsamtökin aðeins losna undan skuldbindingum sínum, þegar þessi yfirvöld hafa vottfest í ábyrgðarskjalinu að skilmálum um þessar vörur hafi verið fullnægt.

9. gr.

Tollyfirvöld skulu hafa heimild til að taka sérstaka fyrirgreiðsluþóknun í þeim tilvikum, sem greint er frá í 2. málsgrein 8. greinar þessa sammings.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

10. gr.

Vottorð tollyfirvalda á A.T.A. ábyrgðarskjöl, sem notuð eru samkvæmt þeim skilmálum sem þessi samningur felur í sér, hafa ekki í för með sér afgreiðsluþóknun til tollyfirvalda ef þau eru gefin út á venjulegum afgreiðslutíma tollskrifstofa og stöðvar.

11. gr.

Í því tilviki, að A.T.A. ábyrgðarskjal eyðileggist, týnist eða er stolið á meðan vörurnar, sem skjalið nær til, eru í landi eins sammingsaðila, skulu tollyfirvöld þess sammingsaðila veita viðtöku, samkvæmt beiðni útgáfusamtaka og í samræmi við skilyrði, sem slík yfirvöld kunna að setja, öðru skjali, sem fellur úr gildi þann sama dag og A.T.A. ábyrgðarskjalið, sem það kemur í staðinn fyrir.

12. gr.

1. Þegar ekki er hægt að endursenda vörur, sem fluttar hafa verið inn um stundarsakir vegna upptöku opinberra aðila, en ekki einkaaðila, fellur endursendingarskyldan niður á meðan upptakan varir.
2. Tollyfirvöld skulu eins og frekast er mögulegt, tilkynna ábyrgðarsamtökunum um upptökur sem þau framkvæma eða framkvæmdar eru þeirra vegna á vörum, sem fluttar hafa verið inn samkvæmt ákvæðum A.T.A. ábyrgðarskjala og ábyrgst er af ábyrgðarsamtökunum og jafnframt tilkynna þeim hvaða ráðstafanir ætlunin er að gera.

13. gr.

A.T.A. ábyrgðarskjöl eða hlutar af A.T.A. ábyrgðarskjölum, sem ætlað er til útgáfu í þeim löndum, sem þau eru flutt til og send eru útgáfusamtökum af samsvarandi erlendum

samtökum, af alþjóðasamtökum eða tollyfirvöldum samningsaðila, skulu flutt inn án tolla og án nokkurrar hindrunar eða takmörkunar. Samsvarandi fyrirgreiðslu skal veita við útflutning.

14. gr.

Skoða má lönd þeirra samningsaðila, sem mynda saman tolla- eða efnahagsbandalag, sem eitt landssvæði samkvæmt þessum samningi.

15. gr.

Verði um svik, lögbrot eða misbeitingu við notkun A.T.A. ábyrgðarskjala að ræða, er samningsaðilum heimilt, þrátt fyrir ákvæði þessa samnings, að hefja málsókn gegn brotlegum aðilum, til innheimtu á tollum og öðrum gjöldum, og einnig til að koma fram refsingu, sem slíkir aðilar hafa fellt á sig. Í slíkum tilfellum skulu samtökin ljá tollyfirvöldum aðstoð sína.

16. gr.

Litið skal á viðaukann við þennan samning sem hluta af samningnum.

17. gr.

Ákvæði þessa samnings gefa til kynna þá lágmarksfyrirgreiðslu, sem veita skal, en hindra ekki að frekari fyrirgreiðsla sé veitt af einstökum samningsaðilum eða verði veitt í framtíðinni með einhliða ákvörðunum eða vegna tvíhliða og marghliða samninga.

Úr auglýsingu

nr. 24/1970, um aðild Íslands að tollasamningi varðandi hlunnindi vegna innflutnings á vörum til kynningar eða notkunar á sýningum, vörusýningum, fundum og við svipuð önnur tækifæri.

Fylgiskjal.

Tollasamningur

varðandi hlunnindi vegna innflutnings á vörum til kynningar eða notkunar á sýningum, vörusýningum, fundum og við önnur svipuð tækifæri.

I. KAFLI

Skýrgreiningar.

1. gr.

Í samningi þessum:

a) þýðir hugtakið „sýning“:

1. viðskipta-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða handíðasýningar, vörusýningar eða þess háttar útstillingar eða kynningarstarfsemi;
2. sýningar eða fundir, sem aðallega er stofnað til í mannúðarskyni;
3. sýningar eða fundir, sem aðallega er stofnað til í því skyni að stuðla að hvers konar starfsemi á sviði menntunar, lista, handíða, íþróttar, vísinda eða menningar eða til að efla vináttu meðal þjóða eða auka þekkingu á trúarbrögðum og guðsdýrkun;
4. fundir fulltrúa alþjóðlegra stofnana eða samtaka þeirra; eða
5. opinberir fundir eða minningarhátíðir;

hugtakið tekur þó ekki til sýninga, sem stofnað er til í persónulegum tilgangi í verslunum eða verslunarhúsnæði í því skyni að selja erlendar vörur;

- b) þýðir hugtakið „innflutningstollar“ tollar og hvers konar önnur gjöld og skattar, sem greiða ber við eða í sambandi við innflutning, þ.á.m. innlend gjöld og kvaðir, sem greiða ber af innfluttum vörum, en taka ekki til gjalda og áлага, sem að upphæð eru takmörkuð við kostnað af veittri þjónustu og fela ekki í sér óbeina vernd innlendra vara eða álög á innflutning í fjáröflunarskyni;
- c) þýðir hugtakið „innflutningur um stundarsakir“ innflutningur um stundarsakir, sem ekki er háður innflutningstolli, innflutningsbanni eða hömlum, enda sé um endurútflutning að ræða;
- d) þýðir hugtakið „Ráðið“ stofnun sú, sem kveðið er á um í samningi um Tollasamvinnurád, sem gerður var í Brüssel hinn 15. desember 1950;
- e) þýðir hugtakið „einstaklingur“ bæði einstaklingar og persónur að lögum, nema annað leiði af samhengi.

II. KAFLI.

Innflutningur um stundarsakir.

2. gr.

1. Innflutningur um stundarsakir skal leyfður fyrir:

- a) vörur, sem ætlaðar eru til sýningar eða kynningar á sýningu,
- b) vörur, sem ætlað er að nota í sambandi við kynningu á erlendum vörum á sýningu, þ.á.m.
 - i) vörur, sem nauðsynlegar eru til að kynna erlendar vélar eða tæki, sem sýna á,
 - ii) bygginga- og skreytingaefni, þ.á.m. rafmagnsvörur fyrir bráðabirgða sýningarsvæði erlendra aðila,
 - iii) auglýsinga og skýringaefni, sem greinilega er ætlað til auglýsinga vegna hinna erlendu vara, sem sýna á, t.d. hljóðupptökur, filmur og skuggamyndir ásamt tækjum til notkunar í því sambandi;
- c) útbúnaðar, þ.á.m. þýðingatæki, segulbandstæki og filmur, sem eru menntunar-, vísindalegs eða menningarlegs eðlis og ætlað er að nota á alþjóðlegum fundum, ráðstefnum eða þingum.

2. Hlunnindi þau, sem getið er í 1. mgr. þessarar greinar skulu veitt að því áskildu, að

- a) hægt sé að þekkja vöruna aftur við endurútflutning;
- b) tala eða magn sams konar vara sé sanngjarnt þegar tillit er tekið til þess í hvaða skyni varan er flutt inn;
- c) tollyfirvöld lands þess; sem varan er flutt til, hafa gengið úr skugga um, að skilyrði sammings þessa séu uppfyllt.

3. gr.

Vörur, sem fluttar eru inn um stundarsakir, skulu ekki meðan þær njóta hlunninda samkvæmt samningi þessum, nema slíkt sé heimilt samkvæmt lögum og reglugerðum lands þess sem þær eru fluttar til um stundarsakir:

- a) afhentar til láns eða leigu eða fyrir nokkurs konar þóknun; eða
- b) fluttar frá þeim stað, sem þeim er ætlað að vera á vegum sýningar.

4. gr.

1. Vörur, sem fluttar eru inn um stundarsakir, skulu endurútfluttar innan sex mánaða frá innflutningi þeirra. Tollyfirvöld þess lands, sem þær eru fluttar til um stundarsakir, geta þó með hliðsjón af aðstæðum og sérstaklega lengd sýningartíma og eðli sýningar ákveðið að vörurnar skuli endurútfluttar fyrr, þó eigi fyrr en mánuður er liðinn frá lokun sýningar.

2. Þrátt fyrir ákvæði í 1. mgr. þessarar greinar, skulu tollyfirvöld leyfa, að vörur, sem sýna á eða nota við síðara tækifæri, megi vera áfram í landi því, sem þær eru fluttar til um stundarsakir, enda verði þá uppfyllt þau skilyrði, sem lög og reglugerðir þess lands kunna að setja og vörurnar verði endurútflyttar innan árs frá innflutningsdegi.
3. Þegar sérstaklega stendur á, geta tollyfirvöld, innan þeirra takmarka sem lög og reglugerðir innflutningslandsins setja, annaðhvort samþykkt lengri tímabil en þau, sem tiltekin eru í 1. og 2. mgr. þessarar greinar eða framlengt hið upphaflega tímabil.
4. Þegar ekki er hægt að endurútflytja vörur, sem fluttar eru inn um stundarsakir vegna upptöku opinberra aðila, en ekki einkaaðila, fellur endursendingarskyldan niður á meðan upptakan varir.

5. gr.

1. Þrátt fyrir skilyrðið um endurútflytningu, sem samningur þessi gerir ráð fyrir, skal ekki farið fram á endurútflytningu vara, sem hafa orðið fyrir verulegu tjóni, vara, sem lítið verðmæti hafa og vara, sem ekki þola geymslu, enda skulu vörurnar þá:
 - a) háðar innflutningstolli þeim, er við á, eða
 - b) afhentar útgjaldalaust til ríkissjóðs þess lands, sem þær voru fluttar til um stundarsakir, eða
 - c) eyðilagðar undir opinberu eftirliti, án útgjalda fyrir ríkissjóð þess lands, sem þær voru fluttar til um stundarsakir; samkvæmt því, sem tollyfirvöld kunna að ákveða.
2. Vörum, sem fluttar eru inn um stundarsakir, má ráðstafa með öðrum hætti en endurútflytningu, og þá einkum til notkunar innanlands, enda sé þá fylgt þeim skilyrðum og ákvæðum, sem tiltekin eru í lögum og reglugerðum þess lands, sem vörurnar eru fluttar til um stundarsakir, að því er snertir beinan innflutning erlendis frá.

III. KAFLI.

Undanþága frá innflutningstollum.

6. gr.

1. Ef ekki er gerður fyrirvari varðandi tilteknar vörur samkvæmt ákvæðum 23. gr. samnings þessa, skulu innflutningstollar ekki á lagðir né innflutningsbanni eða hömlum beitt eða endurútflytningu krafist varðandi eftirtaldar vörur:
 - a) Sýnishorn erlendra vara, sem sýndar eru á sýningu, þ.á.m. sýnishorn af matvörum og drykkjarvörum, sem annaðhvort eru fluttar inn sem sýnishorn eða framleidd af meira magni við það tækifæri, að því áskildu, að þau séu
 - i) afhent án endurgjalds erlendis frá og notuð eingöngu til dreifingar án endurgjalds til sýningargesta til neyslu þeirra eða afnota,
 - ii) notuð í auglýsingaskyni og séu hvert um sig lítills virði,
 - iii) ekki fallin til sölu og séu eftir atvikum að magni til minni en minnstu einingar í smásölu,
 - iv) sýnishorn af matvörum eða drykkjarföngum, sem ekki er dreift í pökkum sbr. (iii) að framan og neytt er á staðnum og
 - v) að heildar verðmæti og magni sé í hóf stillt að mati tollyfirvalda þess lands, sem vörurnar eru fluttar til með hliðsjón af eðli sýningar, fjölda sýningargesta og þátttöku þess sem vörurnar hefur til sýningar;
 - b) Vörur, sem fluttar eru inn eingöngu til sýningar eða til að sýna notkun erlendra véla eða tækja á sýningu og neytt er eða eyðilagðar eru við slíka sýningu, enda sé heildarverðmæti og magn slíkra vara sanngjarnt að mati tollyfirvalda í því landi, sem varan er flutt til, og tillit tekið til eðlis tiltekins tækifæris, fjölda sýningargesta og þátttöku þess sem vörurnar hefur til sýningar;

- c) Vörur, sem lítið verðmæti hafa og notaðar eru til að byggja upp, hanna og skreyta bráðabirgða sýningar svæði erlendra sýningarstjóra á sýningu, svo sem málning, fernisolía og veggfóður;
 - d) Prentvörur, skrár, vörulýsingar, verðlistar, auglýsingamyndar, dagatöl með eða án mynda, og rammalaugar myndir, sem sjáanlega eru auglýsingaefni vegna hinna erlendu vara á sýningunni, að því áskildu, að:
 - i) Vörurnar séu sendar endurgjaldslausar erlendis frá og notaðar eingöngu til endurgjaldslausrar dreifingar handa sýningargestum og
 - ii) heildarverðmæti og magn slíkra vara sé sanngjarnt að mati tollyfirvalda í því landi, sem varan er flutt til um stundarsakir, enda sé tillit tekið til eðlis sýningar, fjölda sýningargesta og þátttöku þess, sem vörurnar hefur til sýningar.
2. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skulu ekki taka til áfengra drykkja, tóbaksvara og eldsneytis.

7. gr.

Málsskjöl, skjalasöfn, eyðublöð og önnur skjöl, sem flutt eru inn til notkunar við eða í sambandi við alþjóðlega fundi, ráðstefnur og þing skulu undanþegin innflutningstollum, innflutningsbanni og hömlum.

IV. KAFLI.

Einföldun formsatriða.

8. gr.

Hver samningsaðili skal draga svo sem unnt er úr formsatriðum í sambandi við hlunnindi þau, sem samningur þessi gerir ráð fyrir. Allar reglur varðandi slík formsatriði skulu birtar án tafar.

9. gr.

- 1. Þegar samningsaðili krefst tryggingar fyrir því að skilyrði séu uppfyllt vegna hlunninda, sem tiltekin eru í samningi þessum, skal upphæð slíkrar tryggingar ekki vera meiri en 10% hærri en innflutningstollur slíkrar vöru.
- 2. Slíkir samningsaðilar skulu leitast við að taka gilda eftir því sem unnt er, almenna tryggingu frá þeim, sem sýningu skipuleggja eða öðrum aðila, sem samþykktur er af tollyfirvöldum í stað tryggingar einstaklings, sem krefjast mætti samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar.

10. gr.

- 1. Tollskoðun og afgreiðsla við innflutning og endurútflytning vara, sem sýna á eða hafa verið sýndar á sýningu skal, þegar unnt er, fara fram á sýningarstað.
- 2. Hver samningsaðili skal leitast við, þegar hagkvæmt þykir með hliðsjón af þýðingu og stærð sýningar, að setja upp tollstöð í sanngjarnan tíma á sýningar svæði í hlutaðeigandi landi.
- 3. Vörur, sem fluttar hafa verið inn um stundarsakir, má endurútflytja með einni sendingu eða fleirum fyrir atbeina tollstöðvar sem slíka afgreiðslu getur annast og skal slíkur endurútflytningur ekki takmarkaður við tollstöð, sem annaðist innflutning hlutaðeigandi vöru, nema þegar innflytjandi vörunnar skuldbindur sig til að endurútflytja vörurnar um þá tollstöð til þess að njóta auðveldari tollafgreiðslu.

V. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

11. gr.

Ákvæði samnings þessa skulu taka til vara, sem framleiddar eru á sýningunni úr efni, sem flutt er inn um stundarsakir, við notkun véla og tækja þar vegna sýningar.

12. gr.

Ákvæði þessa samnings gefa til kynna þá lágmarksfyrirgreiðslu, sem veita skal, en hindra ekki að frekari fyrirgreiðsla sé veitt af einstökum samningsaðilum eða verði veitt í framtíðinni með einhliða ákvörðunum eða vegna tvíhliða og marghliða samninga.

13. gr.

Skoða má lönd þeirra samningsaðila, sem mynda saman tolla- eða efnahagsbandalag, sem eitt landsvæði samkvæmt þessum samningi.

14. gr.

Ákvæði samnings þessa skulu ekki koma í veg fyrir að beitt sé

- a) landslögum eða öðrum samningsákvæðum, sem ekki varða tollafgreiðslu og fjalla um skipulagningu sýningar;
- b) bönnun eða takmörkun samkvæmt landslögum og reglugerðum vegna almenns siðgæðis, almenns öryggis, heilbrigðiseftirlits eða hreinlætis eða vegna sjúkdóma dýra eða jurta eða vegna verndunar vörumerkja og höfundaréttar.

15. gr.

Sérhvert brot á ákvæðum samnings þessa, skipti á vörum, rangar upplýsingar eða verknaður, sem leiðir til þess að einstaklingur eða vörur njóti á óréttmætan hátt hlunninda þeirra, sem samningur þessi tekur til, getur leitt til refsíabyrgðar í því landi, þar sem verknaðurinn var framinn, samkvæmt lögum og reglugerðum þess lands og greiðslu hvers konar innflutningstolla, sem við eiga.

Úr auglýsingu

nr. 25/1970, um aðild Íslands að tollasamningi varðandi innflutning um stundarsakir á atvinnutækjum.

Fylgiskjal.

Tollasamningur

varðandi innflutning um stundarsakir á atvinnutækjum.

1. KAFLI.

Skýrgreiningar.

1. gr.

Í samningi þessum:

- a) þýðir hugtakið „innflutningstollar“ tollar og hverskonar önnur gjöld og skattar, sem greiða ber við eða í sambandi við innflutning, þ.á.m. innlend gjöld og kvaðir, sem greiða ber af innfluttum vörum, en taka ekki til gjalda og álaga, sem að upphæð eru takmörkuð við kostnað af veittri þjónustu og fela ekki í sér óbeina vernd innlendra vara eða álög á innflutning í fjáröflunarskyni;

- b) þýðir hugtakið „innflutningur um stundarsakir“ innflutningur um stundarsakir, sem ekki er háður innflutningstolli, innflutningsbanni eða hömlum, enda sé um endurútflutning að ræða;
- c) þýðir hugtakið „Ráðið“ stofnun sú, sem kveðið er á um í samningi um Tollasamvinnuráð, sem gerður var í Brüssel hinn 15. desember 1950;
- d) þýðir hugtakið „einstaklingur“ bæði einstaklinga og persónur að lögum, nema annað leiði af samhengi.

II .KAFLI.

Innflutningur um stundarsakir.

2. gr.

Sérhver samningsaðili, sem bundinn er af ákvæðum einhvers fylgiskjals við samning þennan, skal leyfa innflutning um stundarsakir á útbúnaði, sem tiltekin er í því fylgiskjali, með þeim skilyrðum, sem tiltekin eru í 1.-22. gr. og því fylgiskjali. Hugtakið „útbúnaður“ skal talið ná til allra aukatækja og hluta.

3. gr.

Þegar samningsaðili krefst tryggingar fyrir því að skilyrði séu uppfyllt vegna hlunninda í sambandi við innflutning um stundarsakir, skal upphæð slíkrar tryggingar ekki vera meira en 10% hærri en innflutningstollur slíkrar vöru.

4. gr.

Útbúnaður, sem fluttur er inn um stundarsakir, skal endurútfluttur innan 6 mánaða frá innflutningi hans. Af gildum ástæðum geta tollyfirvöld innan þeirra takmarka, sem lög og reglugerðir þess lands, sem flutt er inn til um stundarsakir, setja, annaðhvort leyft lengra tímabil eða framlengt hið upphaflega tímabil.

5. gr.

Útbúnað, sem fluttur hefur verið inn um stundarsakir, má endurútflytja í einni sendingu eða fleirum til hvaða lands sem er um hverja þá tollstöð, sem getur annast slíka afgreiðslu og skal sá endurútflutningur ekki takmarkaður við tollstöð þá, sem sá um innflutning vörunnar.

6. gr.

1. Þrátt fyrir skilyrðið um endurútflutning, sem samningur þessi gerir ráð fyrir, skal ekki farið fram á endurútflutning útbúnaðar eða hluta hans ef hann hefur orðið fyrir verulegu tjóni við sannanlegt slys, enda skal varan þá:
 - a) háð innflutningstolli þeim, er við á eða
 - b) afhent útgjaldalaust til ríkissjóðs þess lands, sem hún var flutt til um stundarsakir eða
 - c) eyðilögð undir opinberu eftirliti, án útgjalda fyrir ríkissjóð þess lands, sem varan var flutt til um stundarsakir, samkvæmt því sem tollyfirvöld kunna að ákveða.
2. Þegar ekki er hægt að endurútflytja útbúnað að einhverju leyti eða öllu, vegna upptöku opinberra aðila, en ekki einkaaðila, fellur endursendingarskyldan niður á meðan upptaka varir.

7. gr.

Varahlutir, sem fluttir eru inn til að gera við útbúnað, sem fluttur hefur verið inn um stundarsakir, skulu einnig njóta þeirra hlunninda sem samningur þessi tekur til.

3. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

8. gr.

Við framkvæmd samnings þessa skal talið, að það fylgiskjal eða þau fylgiskjöl, sem á hverjum tíma eru skuldbindandi fyrir samningsaðila, séu óaðskiljanlegur hluti samningsins og að því er þann samningsaðila varðar skal sérhver tilvitnun í samninginn talin fela í sér tilvitnun til slíks fylgiskjals eða fylgiskjala.

9. gr.

Ákvæði þessa samnings gefa til kynna þá lágmarks fyrirgreiðslu, sem veita skal, en hindra ekki að frekari fyrirgreiðsla sé veitt af einstökum samningsaðilum eða verði veitt í framtíðinni með einhliða ákvörðunum eða vegna tvíhliða og marghliða samninga.

10. gr.

Skoða má lönd þeirra samningsaðila, sem mynda saman tolla- eða efnahagsbandalag, sem eitt landsvæði samkvæmt þessum samningi.

11. gr.

Ákvæði samnings þessa skulu eigi koma í veg fyrir að beitt sé bönnum eða takmörkunum samkvæmt landslögum eða reglugerðum vegna almenns siðgæðis eða reglu, almenns öryggis, heilbrigðiseftirlits eða hreinlætis eða vegna sjúkdóma dýra eða jurta eða vegna verndunar einkaleyfa, vörumerkja og höfundaréttar.

12. gr.

Sérhvert brot á ákvæðum samnings þessa, skipti á vörum, rangar upplýsingar eða verknáður, sem leiðir til þess að einstaklingur eða vörur njóti á óréttmætan hátt hlunninda þeirra, sem samningur þessi tekur til, getur leitt til refsíabyrgðar í því landi, þar sem verknáðurinn var framinn, samkvæmt lögum og reglugerðum þess lands og greiðslu hvers konar innflutningstolla sem við eiga.

Fylgiskjal A

Útbúnaður fyrir blaðamenn, útvarp og sjónvarp.

I. Skýrgreining og skilyrði.

1. Skýrgreining.

Í fylgiskjali þessu þýðir hugtakið „útbúnaður fyrir blaðamenn, útvarp og sjónvarp“ þann útbúnað, sem nauðsynlegur er fyrir fulltrúa blaða eða útvarps og sjónvarps, sem koma til lands í því skyni að flytja eða skrá efni fyrir tiltekin verkefni.

2. Skilyrði fyrir veitingu tollfrelsis um stundarsakir.

Útbúnaðurinn:

- a) skal vera í eign einstaklings, sem heimilisfastur er erlendis eða fyrirtækis, sem stofnsett er erlendis;
- b) skal fluttur inn af einstaklingi, sem heimilisfastur er erlendis eða fyrirtæki, sem stofnsett er erlendis;
- c) skal vera þannig að hægt sé að þekkja hann aftur við endurútflutning; þegar um er að ræða ónotuð upptökutæki hljóðs eða mynda skal þó stuðst við þær aðferðir til sannprófunar, sem hagkvæmastar eru eftir atvikum.
- d) skal notaður eingöngu af hinum erlenda aðila eða undir eftirliti hans;

- e) skal eigi ráðstafað með leigusamningi eða svipuðu fyrirkomulagi við einstakling eða fyrirtæki, sem heimilisfastur eða stofnsett er í því landi, sem flutt er inn til um stundarsakir, er aðili að; þetta gildir þó eigi, ef um er að ræða sameiginlega dagskrá fyrir útvarp eða sjónvarp.

II. Listi til leiðbeiningar.

- A. Útbúnaður fyrir blaðamenn, svo sem:
Ritvélar;
Ljósmynda- eða kvikmyndavélar;
Tæki til flutnings, upptöku eða dreifingar hljóðs eða mynda;
Bönd og plötur til hljóðritunar og myndatöku.
- B. Hljóðvarps útbúnaður, svo sem:
Flutnings- og fjarskiptatæki;
Tæki til hljóðritunar og dreifingar;
Mælitæki og prófunartæki;
Aukataeki ýmiskonar (klukkur, stansúr, áttavitar, rafalar, straumbreytar, rafgeymar og rafhlöður, tæki til upphitunar og loftræstingar, o.s.frv.);
Bönd og plötur til hljóðritunar.
- C. Sjónvarpsútbúnaður, svo sem:
Sjónvarps- mynda- og kvikmyndavélar;
Tæki til prófunar og mælinga;
Tæki til flutnings og endurflutnings;
Fjarskiptatæki;
Tæki til upptöku og dreifingar hljóðs og mynda;
Ljósabúnaður;
Aukataeki ýmiskonar (klukkur, stansúr, áttavitar, rafalar, straumbreytar, rafgeymar og rafhlöður, tæki til upphitunar og loftræstingar, o.s.frv.);
Bönd og plötur til hljóðritunar;
Sýnishorn úr kvikmyndum.
- Hljóðfæri, búningar, leiktjöld og annar sviðsútbúnaður.
- D. Ökutæki, sem ætluð eru til eða löguð fyrir ofangreind atriði.

Fylgiskjal B Kvikmynda útbúnaður.

I. Skýrgreining og skilyrði.

1. Skýrgreining.

Í þessu fylgiskjali þýðir hugtakið „kvikmynda útbúnaður“ sá útbúnaður, sem nauðsynlegur er fyrir þann, sem kemur til lands til þess að taka tiltekna kvikmynd eða kvikmyndir.

2. Skilyrði fyrir veitingu tollfrelsis um stundarsakir.

Útbúnaðurinn:

- a) skal vera í eign einstaklings, sem heimilisfastur er erlendis eða fyrirtækis, sem stofnsett er erlendis;

- b) skal fluttur inn af einstaklingi, sem heimilisfastur er erlendis eða fyrirtæki, sem stofnsett er erlendis;
- c) skal vera þannig, að hægt sé að þekkja hann aftur við endurútflutning; þegar um er að ræða ónotuð upptökutæki hljóðs eða mynda skal þó stuðst við þær aðferðir til sannprófunar, sem hagkvæmastar eru eftir atvikum;
- d) skal notaður eingöngu af hinum erlenda aðila eða undir eftirliti hans; þó skal það skilyrði ekki gilda, ef um er að ræða útbúnað, sem fluttur er inn til kvikmyndatöku samkvæmt samningi um sameiginlega framleiðslu, sem einstaklingur eða fyrirtæki, heimilisfastur eða stofnsett í landi, sem tollfrjálst er flutt inn til um stundarsakir, er aðili og rétt stjórnvöld þess lands hafa samþykkt í samræmi við milliríkjasamning varðandi samvinnu í kvikmyndagerð;
- e) skal eigi ráðstafað með leigusamningi eða svipuðu fyrirkomulagi, sem einstaklingur eða fyrirtæki heimilisfastur eða stofnsett í því landi, sem flutt er inn til um stundarsakir, er aðili.

II. Listi til leiðbeiningar.

- A. Útbúnaður, svo sem:
 - Myndavélar allskonar;
 - Mælitæki og prófunartæki;
 - Myndavélagrindur;
 - Ljósauðbúnaður;
 - Tæki til hljóðritunar og dreifingar;
 - Bönd og plötur til hljóðritunar og myndatöku;
 - Sýnishorn úr kvikmyndum;
 - Aukataeki ýmiskonar (klukkur, stansúr, áttavitar, rafalar, straumbreytar, rafgeymar, rafhlöður, tæki til upphitunar og loftræstingar, o.s.frv.);
 - Hljóðfæri, búningar, leiktjöld og annar sviðsútbúnaður.
- B. Ökutæki, sem ætluð eru til eða löguð fyrir ofangreind atriði.

Fylgiskjal C Önnur atvinnutæki

I. Skýrgreining og skilyrði.

1. Skýrgreining.

Í fylgiskjali þessu þýðir hugtakið „önnur atvinnutæki“ útbúnaður, sem ekki er getið um í öðrum fylgiskjöllum samnings þessa og nauðsynlegur er til þess að rækja atvinnu eða sérgrein þess, sem kemur til lands í því skyni að vinna ákveðið verk. Það tekur ekki til útbúnaðar, sem nota á til flutninga innanlands eða iðnaðarframleiðslu eða þökkunar vara (nema þegar um er að ræða handverkfæri) eða til hagnýtingar auðlinda, til byggingar, viðgerða eða viðhalds bygginga, jarðvegsflutnings eða þess háttar.

2. Skilyrði fyrir veitingu tollfrelsis um stundarsakir.

Útbúnaðurinn:

- a) skal vera í eigu einstaklings, sem heimilisfastur er erlendis eða fyrirtækis, sem stofnsett er erlendis;
- b) skal fluttur inn af einstaklingi, sem heimilisfastur er erlendis eða fyrirtæki, sem stofnsett er erlendis;

- c) skal vera þannig að hægt sé að þekkja hann aftur við endurútflytning;
- d) skal notaður eingöngu af hinum erlenda aðila eða undir eftirliti hans.

II. Listi til leiðbeiningar.

- A. Útbúnaður til notkunar við uppsetningu, prófun, afnot, skoðun, eftirlit eða viðgerðir á vélum, verksmiðjum, flutningatækjum o.s.frv., svo sem:
 - Verkfæri;
 - Útbúnaður og tæki til mælinga, eftirlits eða prófunar (lofthiti, þrýstingur, fjarlægðir, hæð, flötur, hraði o.s.frv.) þ.á.m. rafmagnstæki (voltmælar, amperemælar, mælistrengir, samanburðarmælar, straumbreytar, skráningartæki o.s.frv.) og fyrirmyndir;
 - Tæki og útbúnaður til að taka ljósmyndir af vélum og verksmiðjum meðan á uppsetningu og byggingu stendur og eftir það;
 - Tæki til tæknilegs eftirlits með skipum.
- B. Útbúnaður, sem nauðsynlegur er fyrir verslunarmenn, reksturssérfræðinga, framleiðni-fræðinga, endurskoðendur og svipaða starfsemi svo sem:
 - Ritvélar;
 - Tæki til flutnings, upptöku og dreifingar hljóðs;
 - Reiknivélar og svipaðar vélar.
- C. Útbúnaður, sem nauðsynlegur er fyrir sérfræðinga, vegna staðlýsinga eða jarðeðlisfræðilegra rannsókna, svo sem:
 - Mælitæki og verkfæri;
 - Bortæki;
 - Tæki til flutnings og fjarskipta.
- D. Tæki og útbúnaður, sem nauðsynleg eru fyrir lækna, skurðlækna, dýralækna, ljósmæður, og svipaða starfsemi.
- E. Útbúnaður, sem nauðsynlegur er fyrir fornminjafræðinga, fornleifafræðinga, landfræðinga, dýrafræðinga og aðra vísindamenn.
- F. Útbúnaður, sem nauðsynlegur er fyrir skemmtikrafta, leikfélög og hljómsveitir, þ.á.m. allir munir, sem notaðir eru fyrir opinberar sýningar eða einkasýningar (hljóðfæri, búningar, sviðsútbúnaður, dýr o.s.frv.).
- G. Útbúnaður, sem nauðsynlegur er fyrir fyrirlesara til útskýringa á fyrirlesturum.
- H. Ökutæki, sem ætluð eru til eða löguð fyrir ofangreind atriði, svo sem hreyfanleg eftirlitstæki, verkstæði og rannsóknarstofur.

Auglýsing¹⁾

frá landbúnaðarráðuneytinu.

Með skírskotun til laga um lax- og silungsveiði nr. 76 25. júní 1970 og samkvæmt tillögum Fisksjúkdómanefndar, er hér með vakin athygli á því, að óheimilt er að nota veiðitæki eða veiðibúnað við veiðar í ám og vötnum hér á landi, sem notaður hefur verið erlendis, nema hann hafi verið sóttþreinsaður áður.

Því er hér með skorað á veiðieigendur, leigutaka veiðivatna og aðra þá, er greiða för erlendra veiðimanna til Íslands, að þeir veki athygli á þessum ákvæðum, ella geta hlotist af óþarfa tafir, kostnaður og óþægindi.

1) *Birt af Landbúnaðarráðuneytinu 11. júní 1975 í Lögbirtingablaðinu.*

Auglýsing¹⁾ **frá landbúnaðarráðuneytinu.**

Að tillögu fisksjúkdómanefndar er hér með, samkvæmt heimild í 79. gr. laga nr. 76/1979, bannaður allur innflutningur á dauðum vatnafiski.

1) *Birt í Lögbirtingablaðinu 3. nóvember 1977, sbr. hér síðar auglýsingu landbúnaðarráðuneytisins frá 28. október 1986.*

Auglýsing **nr. 140/1982, um innflutning á blönduðu kjarnfóðri.**

1. gr.

Þeir sem flytja inn til landsins blandað kjarnfóður, þar með talið fóður fyrir gæludýr, skulu sjá til þess að hverri sendingu eða hverjum farmi af blönduðu kjarnfóðri fylgi heilbrigðisvottorð frá viðurkenndum heilbrigðisyfirvöldum í því landi sem varan er keypt frá, þar sem komi skýrt fram að í mjölinu eða fóðrinu finnist ekki salmonellasýklar, miltisbrunasýklar eða aðrir sýklar er gætu valdið sjúkdómum í búpeningi.

2. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins hverskonar fóður sem inniheldur mjólkur- eða sláturafurðir.

3. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins fóður sem að ofan greinir eða skipa því á land hér, nema fyrir liggja þau vottorð sem um getur í 1. gr. Þó má veita undanþágu frá uppskipunarbanni sé fóðrið í tryggum smásöluumbúðum.

4. gr.

Brot gegn ákvæðum þessarar auglýsingar varða sektum og renna sektir í ríkissjóð.

5. gr.

Með mál út af brotum á þessari auglýsingu skal farið að hætti opinberra mála.

Auglýsing þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins¹⁾ sbr. lög nr. 16/1952, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

1) *Úr gildi með 31. gr. laga nr. 25/1993, sbr. þó ákvæði til bráðabirgða með þeim lögum.*

Auglýsing¹⁾

frá landbúnaðarráðuneytinu.

Samkvæmt auglýsingu í Lögbirtingablaðinu 3. nóvember 1977, er að tillögu físksjúkdómanefndar og samkvæmt heimild í 79. gr. laga nr. 76/1970 bannaður allur innflutningur á dauðum vatnafiski.

Bann þetta tekur til innflutnings á dauðum laxi (*Salmon salar*), silungi (*S. trutta* og *S. alpinus*), regnbogasilungi (*S. irideus*) og annarra vatnafiska, án tillits til eldishátta eða veiðiaðferða.

1) Birt í Lögbirtingablaðinu 28. október 1986.

Auglýsing

nr. 401/1987, um tollamál.

[...]¹)

1) 1. - 3. gr. úr gildi, sbr. 1. mgr. 21. gr. reglugerðar nr. 228/1993.

4. gr.

Reglugerðir, auglýsingar og reglur hvers konar, sem settar hafa verið samkvæmt lögum nr. 120, 31. desember 1976 um tollskrá o.fl., lögum nr. 59, 28. maí 1969 um tollheimtu og tollaftirlit og lögum nr. 60, 11. júní 1947 um tollvörugæmslur, með síðari breytingum, svo og reglugerð nr. 41/1957 um tollheimtu og tollaftirlit, reglugerð nr. 38/1969 um afhendingu aðflutningsskjala til tollmeðferðar¹⁾, reglugerð nr. 257/1970 um gerð og afhendingu aðflutningsskýrslu til tollmeðferðar¹⁾, reglugerð nr. 258/1970 um ritun auðkennisnúmera innflytjanda á aðflutningsskýrslu, auglýsing nr. 92/1972 um ritun tollskránumera á vörureikning¹⁾, reglugerð nr. 124/1938 um tollmeðferð aðfluttra póstsendinga og auglýsing nr. 188/1969 um tollfrjálsan innflutning á vistum og búnaði vísindaleiðangra²⁾, skulu halda gildi sínu að svo miklu leyti sem þær brjóta ekki í bága við ákvæði tollalaga nr. 55, 30. mars 1987, uns nýjar reglur og fyrirmæli hafa verið gefin út.

1) Úr gildi, sbr. 1. mgr. 21. gr. reglugerðar nr. 228/1993.

2) Nú auglýsing nr. 249/1994.

5. gr.

Auglýsing þessi er sett skv. 148. gr., sbr. 2. mgr. 150. gr., tollalaga nr. 55, 30. mars 1987 og skal gilda frá og með 1. september 1987.

Auglýsing

nr. 575/1989, um gjald til Almanakssjóðs.

Með skírskotun til 6. gr. laga nr. 25/1921, um einkaleyfi handa Háskóla Íslands til útgáfu almanaks, sbr. 9. gr. reglugerðar nr. 16/1922, hefur verið ákveðið, að gjald það, er greiða skal í Almanakssjóð fyrir hvert almanak, sem gefið er út eða flutt inn með sérstöku leyfi samkvæmt téðu lagaákvæði, skuli frá 1. janúar 1990 og þar til öðruvísi verður ákveðið vera 2.50 fyrir hvert eintak.

Auglýsing

nr. 117/1990, um varúðarráðstafanir vegna innflutnings á rotmassa til svepparæktar.

Að tillögu yfirdýralæknis og samkvæmt heimild í 3. mgr. 7. gr. laga um dýralækna nr. 77/1981 og til að tryggja að heilahrörnun í nautgripum (Bovine spongiform encephalopathy) eða aðrir búfjárjúkdómar berist ekki til landsins, eru hér með settar svofelldar reglur um varúðarráðstafanir vegna innflutnings á rotmassa til svepparæktar.

1. Innflutningur á rotmassa er hverju sinni háður sérstöku samþykki yfirdýralæknis með áritun á innflutningsskýrslur. Slíka áritun er ekki unnt að framkvæma nema fyrir liggi heilbrigðisvottorð frá upprunalandi um að ekki sé blandað í rotmassann húsdýraáburði, afurðum eða úrgangi dýra.
2. Svepparæktarbú (stöðvar) skulu varin á tryggilegan hátt þannig að gripir komist ekki að búinu. Búin skulu girt gripheldri girðingu og hlið jafnan höfð lokuð. Ekki skal leyft að halda dýr á búinu nema til að vinna á meindýrum.
3. Umgangur óviðkomandi aðila skal takmarkaður sem mest að búinu. Jafnframt skal gera hverjar þær ráðstafanir sem koma í veg fyrir smitdreifingu.
4. Við flutning á notuðum rotmassa skal þannig búið um hann á flutningatæki, að engin smitdreifing geti átt sér stað. Flutningatæki skal hreinsað og þvegið að flutningi loknum.
5. Eftir notkun innflutts rotmassa skal hann grafinn á tryggilegan hátt, þannig að gripir og fuglar komist ekki í hann og valdi smitdreifingu. Óheimilt er að flytja notaðan innfluttan rotmassa af svepparæktarbúi, nema til eyðingar með greftrun.
6. Auglýsing þessi öðlast gildi þegar í stað.

Auglýsing

nr. 130/1992, um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 748 (1992) vegna stuðnings líbýskra stjórnvalda við hryðjuverkastarfsemi

.Samkvæmt 3. gr. laga nr. 5/1969, um framkvæmd fyrirmæla öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna hefur ríkistjórnin ákveðið að beita ákvæðum laganna til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 748 (1992) frá 31. mars 1992, vegna stuðnings líbýskra stjórnvalda við hryðjuverkastarfsemi og setur hér með eftirfarandi fyrirmæli:

- 1) Flugvélum á leið til eða frá Líbýu er óheimilt að fljúga um íslenska lofthelgi eða að hefja sig til flugs frá eða lenda á íslenskum flugvöllum, nema sérstök nefnd öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna hafi veitt undanþágu af manúðarástæðum sbr. 9. gr. ályktunar nr. 748.
- 2) Íslenskum ríkisborgurum hvarvetna og öðrum í íslenskri lögsögu er óheimilt að selja eða flytja flugvélar og flugvélahluta til Líbýu, jafnframt eru viðhald og viðgerðir líbýskra flugvéla og flugvélahluta óheimilar. Það á einnig við um útgáfu lofthæfisskírteina. Að auki er óheimilt að selja váttryggingar eða að greiða tryggingabætur vegna notkunar líbýskra flugvéla.
Hver sá, sem brýtur gegn ofangreindum fyrirmælum, skal sæta viðurlögum samkvæmt 2. gr. laga nr. 5/1969, nema þyngri viðurlög liggi við samkvæmt öðrum lögum.
Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Auglýsing

nr. 161/1993 um niðurfellingu tolla af nokkrum landbúnaðarvörum vegna sérstaks samkomulags milli Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu.

1. gr.

Samkvæmt sérstöku samkomulagi milli Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um niðurfellingu tolla af tilteknum landbúnaðarvörum, sem undirritað var 2. maí 1992, fellur niður tollur af vörum í eftirfarandi tollskránum frá og með 15. apríl:

0603.1001, 0702.0001, 0703.1001, 0703.2000, 0705.1111*, 0705.1191*, 0707.0011*, 0707.0012*, 0709.2000, 0709.3000, 0709.6002, 0709.9004*, 0709.9009*, 0710.2900, 0710.8001, 0712.9009, 2401.1000, 2401.2000, 2401.3000.

Ofangreind niðurfelling tolla tekur til allra vara sem teljast upprunnar innan Efnahagsbandalags Evrópu samkvæmt ákvæðum samkomulagsins um upprunareglur.

* Fært til samræmis við breytta tollskrá.

2. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 1. tl. 6. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, og tekur til þeirra vara sem voru ótollafgreiddar 15. apríl 1993.

Auglýsing

nr. 474/1993, um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 883 (1993) um refsiaðgerðir gegn Líbýu

.Samkvæmt 3. gr. laga nr. 5/1969, um framkvæmd fyrirmæla öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna, og í framhaldi af auglýsingu nr. 130, dags. 15. apríl 1992, hefur ríkisstjórnin ákveðið að beita ákvæðum laganna til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 883 (1993), frá 11. nóvember 1993, um refsiaðgerðir gegn Líbýu og setur hér með eftirfarandi fyrirmæli.

1. Aðilar á Íslandi sem haf með höndum fjármagn eða aðra fjármuni (þ. á m. fjármuni sem stafa af eða myndast vegna eignar), sem tilheyra eða er stjórnað beint eða óbeint af:

(a) ríkisstjórn Líbýu eða öðrum stjórnvöldum þar í landi, eða

(b) aðilum á vegum Líbýu,

skulu binda slíkt fjármagn eða fjármuni til að tryggja að hvorki þeir né annað fjármagn eða fjármunir séu ríkisstjórn Líbýu beint eða óbeint til ráðstöfunar eða hagsbóta. Með aðilum á vegum Líbýu í þessari málsgrein er átt við hvers konar viðskiptafyrirtæki, iðnfyrirtæki eða opinbera fyrirtæki sem eru í eigu eða sem stjórnað er, beint eða óbeint af:

(i) ríkisstjórn Líbýu eða stjórnvöldum þar í landi;

(ii) lögaðilum, hvar sem þeir eru staðsettir eða skráðir, í eigu eða stjórnað af (i), eða

(iii) einstaklingum sem ríki hafa tilgreint sem fulltrúa (i) eða (ii) í tengslum við ályktun þessa.

2. Aðgerðir þessar skulu ekki ná til fjármagns eða fjármuna sem stafa af sölu eða útvegun olíu eða olíuvara, þ. á m. náttúrulegs gass og vara unnum úr því, eða landbúnaðarvara eða verslunarvara, sem upprunnar eru í Líbýu og fluttar út þaðan eftir 1. desember 1993 og því aðeins ef þetta fé er greitt á sérstaka bankareikninga sem eru eingöngu ætlaðir þessum greiðslum.

3. Íslenskum ríkisborgurum hvarvetna og öðrum á Íslandi er óheimilt að útvega Líbýu þær vörur sem tilgreindar eru í viðauka með auglýsingu þessari. Einnig er óheimilt að útvega tæki, efni eða leyfi til framleiðslu á slíkum vörum eða viðhaldi þeirra.

4. Til þess að bæta framkvæmd ályktunar nr. 748 (1992), sbr. auglýsingu nr. 130/1992 eru:

(a) öll viðskipti bönnuð við flugfélag Líbýu (Libyan Arab Airlines), þ. á m. er óheimilt að virða eða taka gilda flugfarseðla eða önnur skjöl sem flugfélagið gefur út;

(b) óheimilt er að gera eða endurnýja samninga um útvegna á:

(i) flugvélum eða flugvélavaraahlutum til notkunar innan Líbýu, eða

(ii) tækni- eða viðhaldsþjónustu á flugvélum eða flugvélavaraahlutum innan Líbýu.

5. Íslenskum ríkisborgurum hvarvetna og öðrum á Íslandi er óheimilt að útvega vörur til notkunar við byggingu, endurbætur eða viðhald líbýskra flugvalla, hvort sem þeir eru notaðir í borgaralegum eða hernaðarlegum tilgangi, eða tilheyrandi mannvirkja eða tækja. Auk þess er óheimilt að útvega tækni- eða aðra þjónustu sem er ætluð til viðhalds líbýskra flugvalla sem notaðir eru í borgaralegum eða hernaðarlegum tilgangi, eða tilheyrandi mannvirkja eða tækja. Bann þetta nær þó ekki til neyðarbúnaðar, tækja eða þjónustu sem nýtist borgaralegri flugumferðarstjórnun.

6. Íslenskum ríkisborgurum hvarvetna og öðrum á Íslandi er óheimilt að veita ráðgjöf, aðstoð eða þjálfun fyrir líbýska flugmenn, flugvélstjóra eða aðra sem þjónusta flugvélar og flugvelli Líbýu.

7. Íslenskum ríkisborgurum hvarvetna og öðrum á Íslandi er óheimilt að endurnýja beinar tryggingar fyrir líbýskar flugvélar.

8. Ríkisstjórn Líbýu, líbýsk stjórnvöld, líbýskir ríkisborgarar og líbýskir aðilar, eins og þeir eru skilgreindir í 1. tölulíð, og aðrir aðilar sem koma fram fyrir hönd þeirra eða í þeirra þágu geta ekki byggt bótakröfu á vanefndum samnings sem leiða af auglýsingu þessari.

9. Ákvæði þessarar auglýsingar gilda þrátt fyrir hvers konar ákvæði milliríkjasamninga, annarra samninga, leyfa eða annarra gerða sem kunna að vera henni ósamrýmanlegar.

10. Hver sem brýtur gegn ofangreindum fyrirmælum, skal sæta viðurlögum samkvæmt 2. gr. laga nr. 5/1969, nema þyngri viðurlög liggi við samkvæmt öðrum lögum.
11. Auglýsing þessi öðlast gildi frá og með miðnætti 1. desember 1993.

.....

VIÐAUKI

Hér á eftir er talinn upp búnaður sem um getur í 3. tölulið þessarar ályktunar:

- I. Dælur með miðlungs- eða mikilli afkastagetu, 350 rúmmetra á klukkustund eða meira, og drifbúnaður (gashverflar og rafvélar) hannaðar til að nota við flutning á hráolíu og jarðgasi.
- II. Búnaður hannaður til nota í útflutningshöfnum fyrir hráolíu:
- Lestunarbaujur eða eins punkts legufæri.
 - Sveigjanlegar slöngur til að tengja saman lagnir neðansjávar og eins punkts legufæri og fljótandi lestunarslöngur með miklu þvermáli (frá 12" til 16").
 - Akkeriskeðjur.
- III. Búnaður sem er ekki sérhannaður til nota í útflutningshöfnum fyrir hráolíu en nota má þar vegna mikillar afkastagetu hans:
- Afkastamiklar lestunardælur (4.000 km³/klst.) (10 bör).
 - Háþrýstidælur með svipuð rennslisafköst.
 - Eftirlitstæki til skoðunar á leiðslum innan frá og hreinsibúnaður (tæki til að hreinsa leiðslur að innan) (16" eða stærri).
 - Stórvirk mælitæki (1.000 km³/klst. og meira).
- IV. Hreinsibúnaður:
- Suðukatlar sem uppfylla staðla samtaka bandarískra vélaverkfræðinga nr. 1.
 - Ofnar sem uppfylla staðla samtaka bandarískra vélaverkfræðinga nr. 8.
 - Sundurgreingingarrör sem uppfylla staðla samtaka bandarískra vélaverkfræðinga nr. 8.
 - Dælur sem uppfylla staðla bandarísku olíurannsóknarstofnunarinnar (API) nr. 610.
 - Hvarfabúnaður sem uppfyllir staðla samtaka bandarískra vélaverkfræðinga nr. 8.
 - Tilbúnir hvatar, þar með taldir eftirfarandi:
 - Hvatar sem innihalda platínu.
 - Hvatar sem innihalda mólýbden.
- V. Varahlutir fyrir búnaðinn í liðum I til IV hér að framan.

Auglýsing

**nr. 372/1995, um toll af vörum sem unnar eru úr
landbúnaðarhráefnum, sbr. auglýsingar nr. 508/1995, 515/1995 og
546/1999 um breytingu á henni.**

1. gr.

[Við innflutning á vörum sem upprunnar eru á Evrópska efnahagssvæðinu í skilningi bókuar 4 við EES samninginn [...] ²⁾ og flokkast í eftirtalin tollskrárnúmer, skal við tollafgreiðslu greiða magntoll í samræmi við auglýsingu þessa. Magntollurinn skal lagður á

sem krónur á kílógramm og skal koma í stað tolltaxta í E-dálki tollskrár í viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Tollskrárnúmer	kr./kg.	Tollskrárnúmer	kr./kg.	Tollskrárnúmer	kr./kg.
0403.1011	61	1806.9029	44	1905.3022	23
0403.1012	61	1806.9039	48	1905.3029	19
0403.1021	52	1901.2012	25	1905.3030	11
0403.1022	52	1901.2013	17	1905.4000	16
0403.9011	53	1901.2014	30	1905.9011	40
0403.9012	53	1901.2015	10	1905.9019	5
0403.9021	53	1901.2016	15	1905.9020	5
0403.9022	53	1901.2017	40	1905.9040	36
1517.1001	90	1901.2018	5	1905.9051	99
1517.9002	90	1901.2019	5	1905.9059	54
1806.2003	111	1901.2022	34	1905.9090	46
1806.2004	40	1901.2023	99	2104.1001	3
1806.2005	111	1901.2024	54	2104.1003	28
1806.2006	40	1901.2029	44	2104.1011	80
1806.3101	52	1902.1100	8	2104.1012	45
1806.3109	52	1902.2022	42	2104.1019	21
1806.3202	48	1902.2031	36	2104.1021	80
1806.3203	40	1902.2042	42	2104.1022	45
1806.3209	21	1902.3021	42	2104.1029	21
1806.9011	22	1902.3031	36	2106.9041	68
1806.9022	18	1902.3041	42	2106.9048	68
1806.9023	49	1902.4021	42	2106.9064	42
1806.9024	40	1904.9001	42	2202.9011	42
1806.9025	54	1905.3011	17	2202.9012	42
1806.9026	49	1905.3019	16	2202.9019	42] 1)
1806.9028	120	1905.3021	32		

1) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 546/1999.

2) Sbr. 3. mgr. 4. gr. auglýsingar nr. 5/2002.

2. gr.

Um vörflokkun, innheimtu, gjalddaga, lögvernd, viðurlög og aðra framkvæmd álagningar og innheimtu tollsins gilda ákvæði laga nr. 55/1987, með síðari breytingum svo og ákvæði reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

3. gr.

Fjármálaráðherra getur veitt undanþágu frá greiðslu tolls samkvæmt 1. gr., enda innihaldi vara engin eða óverulegt magn af landbúnaðarhráefnum.

4. gr.

Auglýsing þess, sem sett er samkvæmt heimild í 6. gr. tollalaga nr. 55/1987, tekur gildi þegar í stað. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 256/1995, um verðjöfnunargjald á innflutt súkkulaði, brauð, kex, kökur o.fl.

Ákvæði til bráðabirgða

Ákvæði auglýsingar þessarar skulu taka til allra þeirra vara sem eru ótollafgreiddar við gildistöku hennar, þó ekki vara sem afhentar hafa verið með bráðabirgðatollafgreiðslu.

Auglýsing

nr. 385/1995, um tollflokkun á kornvörum.

Ráðuneytið tilkynnir hér með, að ákveðið hefur verið að eftirfarandi skuli gilda um tollflokkun kornvara í eftirtöldum tollskrárnúmerum:

1001.1009, 1001.9009, 1002.0009, 1003.0009, 1004.0009, 1005.9009, 1007.0009,
1008.1009, 1008.2009, 1008.3009, 1008.9009, 1101.0029, 1102.2009, 1102.3009,
1102.9019, 1102.9029, 1103.1109, 1103.1209, 1103.1319, 1103.1329, 1103.1909,
1103.2109, 1103.2909, 1104.1109, 1104.1229, 1104.1909, 1104.2109, 1104.2229,
1104.2309, 1104.2909, 1104.3009, 1213.0019 og 1213.0029.

Undir ofangreind tollskrárnúmer skal einungis heimilt að tollflokka kornvörur sem flokkast undir ofangreinda vöruliði tollskrárinnar, þ.e.a.s. fyrstu fjóra tölustafina í tollskrárnúmerinu, og ekki eru ætlaðar til fódurs eða fódurgerðar. Einungis er því heimilt að tollflokka kornvöru undir ofangreind tollskrárnúmer sé hún ætluð til manneldis án frekari vinnslu eða vinnslu annarrar en fódurgerðar. Ennfremur er heimilt að tollflokka undir ofangreind tollskrárnúmer kornvörur, sem einungis er ætlað til þess að fódra gæludýr.¹⁾

1) Skv. bréfi fjármálaráðuneytisins frá 1. nóv. 1995 eiga þessar reglur einnig við um dýrafóður sem flutt er inn af Raunvísindastofnun Háskólans og er ætlað fyrir tilraunadýr.

Flokki innflytjandi vöru undir ofangreind tollskrárnúmer telst hann hafa gefið yfirlýsingu um að varan sé eingöngu til manneldis og verði eingöngu notuð eða seld til þeirra nota eða til nefndrar framleiðslu innanlands. Selji innflytjandi vöruna heildsala, smásala eða framleiðanda nefndra framleiðsluvara, skal innflytjandi því aðeins afhenda kaupanda vöruna að kaupandi skrifí undir yfirlýsingu þess efnis, að hann muni eingöngu nota vöruna samkvæmt þeim skilmálum sem tollflokkun hennar var byggð á við innflutning. Sé í vörusendingu vara sem bæði er ætluð til fódurs eða fódurgerðar og til annarra nota er innflytjanda heimilt að skipta upp vöru í aðflutningsskýrslu í viðeigandi tollskrárnúmer. Þeir sem fá vörur tollafgreiddar eða kaupa vörur til endursölu eða til nota við framleiðslu nefndra framleiðsluvara samkvæmt auglýsingu þessari skulu halda reikningum og öðrum gögnum varðandi vörunar aðgreindum í bókhaldi sínu sem tollyfirvöld skulu jafnan hafa aðgang að telji þau ástæðu til eftirlits eða rannsóknar á þeim. Skulu þeir veita tollyfirvöldum upplýsingar um sölu, notkun eða aðra ráðstöfun varanna sé þess óskað.

Með sömu skilmálum og um ræðir hér að framan um ofangreindar vörur í 10., 11. og 12. kafla tollskrárinnar er tollstjóra heimilt að fella niður toll af vörum í 23. kafla tollskrár-innar.¹⁾

1) Skv. bréfi fjármálaráðuneytisins frá 1. nóv. 1995 eiga þessar reglur einnig við um dýrafóður sem flutt er inn af Raunvísindastofnun Háskólans og er ætlað fyrir tilraunadýr.

Komi í ljós við rannsókn tollyfirvalda að innflytjandi eða aðrir, sem notið hafa tollívilnana samkvæmt auglýsingu þessari, hafi misnotað ívilnunina skulu þeir þegar, að kröfu tollyfirvalda, greiða full aðflutningsgjöld af þeim vörum sem misnotaðar hafa verið ásamt viðurlögum samkvæmt 134. gr. tollalaga nr. 55/1987 með síðari breytingum og dráttarvöxtum eins og þeir eru ákveðnir af Seðlabanka Íslands á hverjum tíma og skulu þeir reiknaðir frá tollafgreiðsludegi. Röng skýrslugjöf eða framlagning rangra eða villandi gagna og röng upplýsingagjöf í því skyni að fá ívilnun á tolli eða gjöldum samkvæmt ákvæðum auglýsingar þessarar getur m.a. varðað við 126. og 130. gr. tollalaga nr. 55/1987 með síðari breytingum.

Auglýsing þessi sem sett er samkvæmt heimild í tollalögum nr. 55/1987, með síðari breytingum öðlast þegar gildi. Tollstjórum skal heimilt að endurgreiða innflytjanda toll af þeim vörusendingum sem tollafgreiddar hafa verið frá og með 1. júlí 1995 enda lýsi innflytjandi því yfir að skilmálar þeir, sem kveðið er á um í auglýsingu þessari skuli í einu og öllu gilda um þær vörusendingar sem endurgreitt er af.

Auglýsing

nr. 483/1995, vegna innflutnings á landbúnaðarvörum, sbr. auglýsingu nr. 262/1996 um breytingu á henni.

Samkvæmt 5. gr. reglugerðar nr. 479/1995 um varnir gegn því að dýrasjúkdómar berist til landsins og um takmörkun á innflutningi afurða dýra, sem fengið hafa vaxtaraukandi efni, skulu þau vottorð og önnur gögn sem auglýsing þessi kveður á um liggja fyrir við tollafgreiðslu á vörum sem koma frá löndum sem talin eru upp í 3. gr. og yfirdýralæknir hefur viðurkennt.

1. gr.

Landbúnaðarvörur sem ekki hafa hlotið hitameðhöndlun.

Skriflegt leyfi landbúnaðarráðuneytisins skal liggja fyrir við innflutning á vörum sem flokkast í vöruliði 0201-0210, 0401-0408, 1601 og 1602 í tollskrá, sbr. viðauka I við tollalög nr. 55/1987 og ekki hafa hlotið hitameðferð sbr. 2. gr. auglýsingar þessarar og við innflutning á öðrum vörum, sem falla undir 3. gr. reglugerðar nr. 479/1995, um varnir gegn því að dýrasjúkdómar berist til landsins og um takmörkun á innflutninga afurða dýra, sem hafa fengið vaxtaraukandi efni.

2. gr.

Landbúnaðarvörur sem hafa hlotið hitameðhöndlun.

Innfluttum vörum sem flokkast í vöruliði 0201-0210, 0401-0408, 1601 og 1602 í tollskrá, sbr. viðauka I við tollalög nr. 55/1987, sem hlotið hafa fullnægjandi hitameðferð, skulu fylgja þau vottorð sem hér greinir:

- a. Opinbert upprunavottorð, sem staðfestir að varan sé framleidd í landi, samkvæmt 3. gr.
- b. Opinbert heilbrigðisvottorð frá löndum sem hlotið hafa staðfestingu yfirdýralæknis og talin eru upp í 3. gr. auglýsingar þessarar.

- c. Soðnum sláturafurðum og matvælum, sem ekki eru niðursoðin, fylgi sérstakt opinbert vottorð sem staðfestir að varan hafi hlotið hitameðferð, þannig að kjarnahiti hafi náð 72°C, sé það hvorki staðfest í upprunavottorði, sbr. a-lið eða heilbrigðisvottorði, sbr. b-lið.
- d. Mjólk og mjólkurafurðum fylgi sérstakt opinbert vottorð sem staðfestir að varan sé gerilsneydd eða unnin úr gerilsneyddri mjólk, sé það hvorki staðfest í upprunavottorði, sbr. a-lið eða heilbrigðisvottorði, sbr. b-lið.
- e. Eggjum og eggjaafurðum fylgi sérstakt opinbert vottorð sem staðfestir að varan hafi verið hituð í 65°C í fimm mínútur hið skemmsta og að eggjaduft hafi verið hitað upp í a.m.k. 140°C, sé það ekki staðfest í upprunavottorði sbr. a-lið eða heilbrigðisvottorði sbr. b-lið.

Leiki vafi á gildi heilbrigðisvottorðs eða ef upplýsingar um hitameðferð eru óljósar, skal leita álots yfirdýralæknis sem sker úr um gildi vottorða.

3. gr.

Yfirdýralæknir hefur staðfest að heilbrigðisvottorð eftirtalinna landa falli undir b-lið 2. gr.:

Austurríki	Finnland	Ítalía	Noregur
[Bandaríki Ameríku] ¹⁾	Frakkland	[Kanada] ¹⁾	Portúgal
Belgía	Grikkland	Kýpur	Spánn
Bretland og Norður-Írland	Holland	Lúxemborg	Sviss
Danmörk	Írland	Malta	Svíþjóð
Þýskaland			

Ráðuneytið getur hvenær sem er tilkynnt með auglýsingu breytingar á upptalningu landa samkvæmt þessari grein.

1) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 262/1996.

4. gr.

Ferðamönnum er heimill innflutningur á soðnum matvælum, sbr. reglugerð um toll-frjálsan farangur ferðamanna og farmanna o.fl., enda beri umbúðir með sér að varan hafi hlotið fullnægjandi hitameðferð, sbr. 2. gr.

Auglýsing

nr. 587/1996, um heimild til innflutnings á vetnisklórlúorkolefnum (HCFC) á árinu 1997.

1. gr.

Fyrirtæki sem óska eftir leyfi til að flytja inn vetnisklórlúorkolefni (HCFC) á árinu 1997 í samræmi við d. lið 4. gr. og 9. gr. reglugerðar nr. 546/1994, um varnir gegn mengun af völdum ósoneyðandi efna, skulu senda umsóknir til Hollustuverndar ríkisins samkvæmt auglýsingu stofnunarinnar í Lögbirtingablaði þar að lútandi.

Umsóknir um innflutningsleyfi þurfa að berast innan þess frests sem kveðið verður á um í auglýsingu Hollustuverndar ríkisins í Lögbirtingablaðinu.

2. gr.

Við ákvörðun á magni HCFC til fyrirtækja skal stuðst við magn (HCFC) og klórflúorkolefna (CFC) sem flutt var inn til landsins árið 1989.

3. gr.

Auglýsing þessi er gefin út samkvæmt ákvæðum 4. gr. og viðauka 2 reglugerðar nr. 546/1994, um varnir gegn mengun af völdum ósoneyðandi efna og öðlast þegar gildi.

Auglýsing

nr. 631/1997, um tölvuvædda tollafgreiðslu vegna útflutnings og eyðublöð fyrir útflutningsskýrslur.

Í tengslum við tölvuvæðingu tollafgreiðslu og tölvuvinnslu upplýsinga úr útflutningsskýrslum, sem tekin verður upp við öll tollstjóraembætti frá og með 1. janúar 1998, verður tekið í notkun eyðublað fyrir útflutningsskýrslur, E-2.1 og E-2.2, sbr. sýnishorn í fylgiskjali 1 og 2 með auglýsingu þessari. Eyðublað E-6, sem notað hefur verið fram að þessu, verður jafnframt lagt af frá sama tíma.

Samhliða þessum breytingum verður tekið í notkun SMT-tollafgreiðslukerfi (skjalasending milli tölva) sem gerir útflytjendum kleift að senda upplýsingar úr útflutningsskýrslum um gagnaflutningsnet til tollstjóra (pappírslaut afgreiðslukerfi) samkvæmt nánari reglum þar um.

Útflytjendur, sem ekki nota SMT-tollafgreiðslukerfið, skulu frá og með 1. janúar afhenda tollstjóra í viðkomandi tollumdæmi útflutningsskýrslu í einriti á eyðublaði E-2 (aðaleyðublað E-2.1 og framhaldsblað E-2.2) ásamt öðrum tollskjölum sem leggja ber fram vegna tollafgreiðslu við útflutning. Útflutningsskýrslan skal fyllt út í samræmi við leiðbeiningar sem gefnar hafa verið út af ríkistollstjóra. Umrædd eyðublöð ásamt leiðbeiningum liggja frammi hjá tollstjórum (tollstjóranum í Reykjavík og sýslumönnum) sem veita nánari upplýsingar um tollskýrslugerð, m.a. tollflokkun, upprunareglur og annað sem lýtur að tollmeðferð vegna útflutnings svo og SMT-tollafgreiðslukerfið. Leiðbeiningar þessar ásamt eyðublöðum er einnig að finna á heimasíðu ríkistollstjóra á alnetinu en slóðin þar er: www.tollur.is

Óski útflytjendur eftir að nota eyðublað E.2 í sjálfafritandi formi og með þeim hætti sem kveðið er á um í auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 23/1987, um samning um einföldun formsatriða í viðskiptum, er þeim heimilt að láta prenta slík form fyrir sig. Noti útflytjendur tölvuprentara við útfyllingu tollskýrslu í þessu formi er þeim einnig heimilt að prenta form samhliða útfyllingu einstakra reita á venjulegan pappír enda sé gætt reglna um gerð þess að öðru leyti.

Um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra vísast að öðru leyti til reglugerðar nr. 228/1993, um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra og reglugerðar nr. 309/1992*, um tollafgreiðslu og greiðslufrest á aðflutningsgjöldum þegar tollskjöl eru send milli tölva.

Auglýsing þessi, sem sett er samkvæmt heimild í tollalögum nr. 55/1987, með síðari breytingum, sbr. 15. gr. og 149. gr. þeirra, og ákvæði til bráðabirgða í reglugerð nr. 228/1993, um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra, öðlast gildi frá og með 1. janúar 1998.

Auglýsing

nr. 662/1997, um skráningu farmflytjenda á innfluttum og útfluttum vörum og skil á farmskrám.

1. gr.

Farmflytjendur skulu gefa öllum vörusendingum sem þeir flytja til og frá landinu sérstakt sendingarnúmer sem innflytjendur og útflytjendur eiga að tilgreina í aðflutnings- eða útflutningsskýrslu.

Sendingarnúmerið skulu farmflytjendur tilgreina í farmskrá við hverja vörusendingu sem flutt er til eða frá landinu, með sérhverju farmskrárnúmeri sjálfstæðrar vörusendingar, til aðgreiningar frá öllum öðrum sendingum sem flutningsfar flytur.

2. gr.

Sendingarnúmer er 19 stafa tala sem greinist í átta þætti sem hér segir:

Til skýringar er sendingarnúmerið sýnt hér samsett úr 19 bókstöfum, sem skipt er upp í átta bókstafaþætti sem hafa hver sína merkingu, þ.e. A-BBB-CCCC-D-EE-FFF-GGGG-H.

1. **A = Farmflytjandi.** Hvert skipafélag eða flugfélag skal hafa ákveðið ták. Smærri farmflytjendur (t.d. fiskiskip) skulu þó vera nokkrir saman um ták. Táknun úthlutar ríkistollstjóri samkvæmt beiðni viðkomandi farmflytjanda.
2. **BBB = Flutningsfar.** Skammstöfun fyrir flutningsfar er þrjú stafir, bókstafir eða tölustafir. Farmflytjendur skulu ákveða sínar skammstafanir sjálfir og nota alltaf eina og sömu skammstöfunina fyrir sama flutningsfar óháð skammstöfunum hjá öðrum farmflytjendum. Innlendir farmflytjendur og umboðsmenn erlendra farmflytjenda skulu tilkynna ríkistollstjóra um þær skammstafanir sem orðið hafa fyrir valinu. Ríkistollstjóri mun hins vegar úthluta smærri farmflytjendum skammstöfun fyrir flutningsför þeirra.
3. **CCCC = Komudagur eða brottfarardagur**, eftir því sem við á. Fyrstu tveir bókstafirnir tákna mánaðardag en tveir þeir síðustu tákna mánuðinn.
4. **D = Ár.** Tilgreina skal síðasta tölustaf viðkomandi árs.
5. **EE = Hleðsluland.** Tilgreina skal með skammstöfun samkvæmt LOCODE (staðall Sameinuðu þjóðanna) viðkomandi hleðsluland. Tollstjórar skulu veita farmflytjendum upplýsingar um staðal þennan samkvæmt nánari fyrirmælum ríkistollstjóra.
6. **FFF = Hleðslustaður.** Tilgreina skal með skammstöfun samkvæmt LOCODE-staðli síðasta hleðslustað vörunnar í flutningsfar sem flytur vöru til eða frá landinu.
7. **GGGG = Númer sendingar** (farmskrárnúmer vegna skipsfarms en innfærslunúmer í innfærslubók flugfélaga vegna flugfarms). Tilgreina skal töluröð sendingar innan hleðslustaðar fyrir hverja ferð.
8. **H = Til prófunar.** Aðeins þeir farmflytjendur sem vinna farmskrár í tölvum þurfa að rita þessa tölu eða bókstaf.

3. gr.

Farmflytjendur, sem vinna farmskrár sínar í tölvum, skulu skila þeim í tölvutæku formi til embættis ríkistollstjóra samkvæmt nánari fyrirmælum sem ríkistollstjóri setur.

4. gr.

Farmflytjendur skulu tilgreina sendingarnúmer í flutningsgjaldsreikningum eða tilkynningum sem þeir gefa út vegna viðkomandi vörusendingar.

5. gr.

Tollstjórar skulu skila farmskrám, sem eru í skriflegu formi (pappírsfarmskrám), til endurskoðunardeildar embættis ríkistollstjóra innan viku frá því að flutningsfar tekur eða lætur úr höfn. Tollstjórar skulu innan viku frá tollafgreiðsludegi skila endurskoðunardeild embættis ríkistollstjóra aðflutnings- og útflutningsskjölum sem skilað hefur verið í skriflegu formi (pappírstollskjölum) vegna tollafgreiðslu á vörum.

6. gr.

Auglýsing þessi, sem sett er með vísan til 14., 15., 53. og 121. gr. tollalaga nr. 55, 30. mars 1987, með síðari breytingum, öðlast gildi frá og með 1. janúar 1998. Frá sama tíma falla úr gildi fyrirmæli samkvæmt auglýsingar nr. 566/1987 um sama efni.

Ákvæði til bráðabirgða

Öðrum farmflytjendum en um ræðir í 3. gr. er heimilt til 1. janúar árið 2000 að skila viðkomandi tollstjóra farmskrám í skriflegu formi (pappírsfarmskrám) í tvíriti yfir vörur sem eru á skrá til tollumdæmis hans, sbr. m.a. bráðabirgðaákvæði tollalaga nr. 55/1987 og lög nr. 69/1996 um breyting á þeim.

Auglýsing

nr. 32/1999 um ríki, svæði og starfsstöðvar utan Evrópska efnahagssvæðisins, sem innflutningur á lifandi samlokum, skrápdyrum, möttuldýrum og sæsniglum er heimill frá, sbr. auglýsingar nr. 103/1999, 165/1999 og 266/1999 um breytingu á henni.

1. gr.

Innflutningur lifandi samloka, skrápdyra, möttuldýra og sæsnigla er heimill frá þeim ríkjum, svæðum og starfsstöðvum utan Evrópska efnahagssvæðisins sem eru á skrá í viðauka I¹⁾ við auglýsingu þessa. Um innflutninginn gilda IV. og V. kafli laga nr. 55/1998 um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða og reglur settar á grundvelli þeirra.

2. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í lögum nr. 55/1998 um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða og staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi.

1) Viðauki I er ekki prentaður hér.

Auglýsing

nr. 33/1999 um ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins sem innflutningur á fiskmjöli er heimill frá.

1. gr.

Heimilt er að flytja inn fiskmjöl og mjöl unnið úr öðrum sjávardýrum, að undanskildum sjávarspendýrum, sem ætlað er til dýraeldis og aðrar vörur sem innihalda blöndu úr þessum afurðum frá þeim ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins sem greind eru í viðauka I¹⁾ við auglýsingu þessa. Skilyrði innflutnings eru að framleiðsla hafi farið fram í samræmi við kröfur sem settar eru í reglugerð um framleiðslu á fiskmjöli og lýsi, mjölið komi frá skráðri starfstöð sem hefur fengið viðurkenningu lögbærra yfirvalda í viðkomandi landi, og að mjölinu fylgi heilbrigðisvottorð í samræmi við viðauka II¹⁾ við auglýsingu þessa.

2. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í lögum nr. 55/1998 um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða og staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi.

1) Viðaukar I og II eru ekki prentaðir hér.

Auglýsing

nr. 324/1999 um innflutning á sláturafurðumsem ekki hafa fengið hitameðferð.

Samkvæmt 5. gr. reglugerðar nr. 479/1995 um varnir gegn því að dýrasjúkdómar berist til landsins og um takmörkun á innflutningi afurða dýra, sem fengið hafa vaxtaraukandi efni, skulu þau vottorð og önnur gögn sem auglýsing þessi kveður á um liggja fyrir við tollafgreiðslu.

1. gr.

Skriflegt leyfi landbúnaðarráðuneytisins ásamt vottorðum sem krafist er samkvæmt 2. gr. þessarar auglýsingar skal liggja fyrir við innflutning á landbúnaðarvörum sem ekki hafa hlotið fullnægjandi hitameðferð og flokkast í vöruliði 0202, 0203, 0207, 0208 og 0210 í tollskrá, sbr. viðauka I við tollalög nr. 55/1987.

2. gr.

Innfluttum vörum sem flokkast í vöruliði 0202, 0203, 0207, 0208 og 0210 sbr. viðauka I við tollalög nr. 55/1987, og ekki hafa hlotið fullnægjandi hitameðferð, skulu fylgja þau vottorð sem hér greinir:

- a. Opinbert upprunavottorð.
- b. Opinbert heilbrigðisvottorð frá upprunalandi sem staðfesti að engir sjúkdómar sem eru á lista A frá OIE (Alþjóða heilbrigðismálastofnun dýra) hafi fundist í landinu í 6

mánuði fyrir útflutning. Hið sama gildir um þá sjúkdóma á lista B frá OIE sem ekki hafa fundist á Íslandi, skv. gildandi alþjóðaskrá OIE um heilbrigði dýra.

- c. Opinbert vottorð sem staðfestir að dýrum, sem afurðirnar eru af, hafi ekki verið gefin vaxtarhvetjandi efni á eldistímanum.
- d. Opinbert vottorð sem staðfestir að vörurnar hafi verið geymdar við a.m.k. -18°C í einn mánuð fyrir innflutning.
- e. Opinbert vottorð sem staðfestir að dýrunum, sem afurðirnar eru af, hafi verið slátrað í sláturhúsum og afurðirnar unnar í vinnslustöðvum, viðurkenndum af Evrópusambandinu eða bandarískum stjórnvöldum sem útflutningshús.
- f. Opinbert vottorð sem staðfestir að afurðirnar sé lausar við Salmonellusýkla.

Ef vafi leikur á um áreiðanleika ofangreindra vottorða eða ef upplýsingar í þeim eru óljósar, sker yfirdýralæknir úr um gildi vottorða.

3. gr.

Hafi landbúnaðarráðuneytinu borist vitneskja þess efnis að sjúkdómur sem ekki finnst hér á landi sé til staðar í útflutningslandi, án þess að hann sé tiltekinn á lista skv. 2. gr. b, hefur ráðuneytið heimild til að hafna innflutningi frá því landi, þar til útflutningsaðili hefur lagt fram fullnægjandi sönnunargögn um að viðkomandi sjúkdómur sé ekki lengur til staðar á því svæði sem varan kemur frá.

Heimilt er að flytja inn hreindýrakjöt og alifuglakjöt með beini. Eingöngu er heimilt að flytja inn úrbeinað nautgripa- og svínakjöt.

4. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt reglugerð nr. 479/1995, með heimild í lögum nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim og í samræmi við tilskipun ráðs Evrópubandalaganna nr. 83/189/EBE um reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða og öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 525/1996, sbr. breytingu með auglýsingu nr. 665/1997.

Auglýsing

nr. 422/1999, um skráningu íslensku krónunnar gagnvart erlendum gjaldmiðlum.

Með heimild í 15. gr. laga nr. 36/1986 um Seðlabanka Íslands um markaðssetningu íslensku krónunnar og erlends gjaldeyris staðfestist að gengisvog krónunnar verður frá og með 25. júní 1999 í eftirtöldum hlutföllum:

Bandaríkin	USD	24,69
Bretland	GBP	13,00
Kanada	CAD	1,34
Danmörk	DKK	8,37
Noregur	NOK	7,34
Svíþjóð	SEK	3,73
Sviss	CHF	2,50
Evrusvæði	EUR	34,35
Japan	JPY	4,68

Alls 100,00
Auglýsing nr. 386/1998 um skráningu íslensku krónunnar gagnvart erlendum gjaldmiðlum
fellur jafnframt úr gildi.

Auglýsing

nr. 206/2000 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings sjávarafurða frá Albaníu.

1. gr.

Af heilbrigðisástæðum er bannað að flytja inn samlokur, skrápdyr, möttuldýr, sæsigla,
lifandi fisk og skelfisk sem fluttur er í vatni, frá Albaníu.

2. gr.

Ákvörðun þessi er tekin á grundvelli 24. gr. laga nr. 55, 10. júní 1998, um meðferð,
vinnslu og dreifingu sjávarafurða og tekur þegar gildi.

Auglýsing

nr. 543/2000 um takmörkun á innflutningi á jarðhnetum frá Egyptalandi.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á jarðhnetum frá Egyptalandi sem ætlaðar eru til
manneldis eða sem hráefni í matvæli.

2. gr.

Heimilt er að flytja inn jarðhnetur sem að uppruna eru frá Egyptalandi að því tilskildu að
ákvæði 2. mgr. þessarar greinar sé uppfyllt. Þetta á við um hnetur í hýði í tollflokki
1202.1000, afhýddar, sundurskornar eða heilar hnetur í tollflokki 1202.2000 og aðrar
jarðhnetur í tollflokki 2008.1109. Með vörusendingunni skulu fylgja rannsóknaniðurstöður
vegna greiningar á sveppaeitri (afltoxíni), sem hægt er að rekja til vörusendingarinnar auk
rekjanlegs heilbrigðisvottorðs. Hollustuvernd ríkisins skal meta þau vottorð sem lögð eru fram
þessu til staðfestingar.

3. gr.

Eftirlit með framkvæmd auglýsingar þessarar skal vera skv. ákvæðum 22. gr. laga nr. 93/1995
um matvæli, sbr. og III. tl. bráðabirgðaákvæða laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og
mengunarvarnir.

4. gr.

Auglýsingin er birt skv. 28. gr. laga um matvæli og með hliðsjón af ákvörðun Evrópusambandsins nr. 2000/49/EB um takmörkun á innflutningi á jarðhnetum frá Egyptalandi. Auglýsingin öðlast gildi við birtingu.

Auglýsing

nr. 940/2000 um gildistöku EES-reglugerða um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna.

1. gr.

Með vísan til meginmáls EES-samningsins, II. viðauka, ásamt viðbótum, breytingum og bókunum, auk annarra ákvæða hans, er hér með auglýst gildistaka eftirtalinna reglugerða:

1. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92, frá 23. júlí 1992, um inn- og útflutning hættulegra efna.
2. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 41/94, frá 11. janúar 1994, um breytingu á II. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2455/92.
3. Reglugerð ráðsins (EB) nr. 3135/94, frá 15. desember 1994, um breytingu á I. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2455/92.
4. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1492/96, frá 26. júlí 1996, um breytingu á II. og III. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2455/92.
5. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1237/97, frá 27. júní 1997, um breytingu á II. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2455/92.
6. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2247/98, frá 13. október 1998, um breytingu á II. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2455/92.

2. gr.

Reglugerð ráðsins nr. 2455/92 hefur verið birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, sérstök útgáfa: Bók 3, bls. 468-473, (1994).

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 41/94 hefur verið birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, nr. 50, 1. árgangur, 17. desember 1994, bls. 39-41.

Reglugerð ráðsins nr. 3135/94 hefur verið birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, nr. 45, 3. árgangur, 3. október 1996, bls. 60-62.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 1492/96 hefur verið birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, nr. 42, 5. árgangur, 15. október 1998, bls. 40-71.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 1237/97 hefur verið birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, nr. 30, 6. árgangur, 8. júlí 1999, bls. 100-126.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 2247/98 hefur verið birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, nr. 50, 7. árgangur, 9. nóvember 2000, bls. 34-74.

3. gr.

Með mál sem kunna að rísa vegna brota á ofantöldum reglugerðum skal farið að hætti opinberra mála.

Með brot gegn ofantöldum reglugerðum skal farið samkvæmt 25. og 26. gr. laga nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum.

4. gr.

Auglýsing þessi er birt samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir ásamt síðari breytingum, og 1. gr. laga nr. 51/1993 um breytingu á lögum nr. 52/1988 um eiturefni og hættuleg efni. Auglýsingin öðlast gildi við birtingu. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 619 frá 16. september 1999.

Auglýsing

nr. 232/2001 um bann við vörslu og meðferð ávana- og fíkniefnis.

Samkvæmt heimild í 2. gr. laga um ávana- og fíkniefni nr. 65/1974 með síðari breytingum er hvers konar varsla og með-ferð kókaíns óheimil.

Á þetta jafnt við um sölt kókaíns og hvers konar samsetningar að undanskilinni kókaínlausn 4% (Solutio cocaini 4% Ph.Nord.) sem heimilt verður að nota einvörðungu við augnaðgerðir.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni þeim er hlut eiga að máli.

Með auglýsingu þessari, sem öðlast þegar gildi, er felld úr gildi auglýsing með sama heiti nr. 314/1981.

Auglýsing

nr. 377/2001 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings sjávarafurða frá Perú.

1. gr.

Af heilbrigðisástæðum er bannað að flytja inn samlokur, skrápdyr, möttuldýr og sæsnigla frá Perú.

2. gr.

Ákvörðun þessi er tekin á grundvelli 24. gr. laga nr. 55, 10. júní 1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða og tekur þegar gildi.

Auglýsing

nr. 846/2001 um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 1343 (2001) um refsiaðgerðir gegn Líberíu.

Samkvæmt 3. gr. laga nr. 5/1969, um framkvæmd fyrirmæla öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna hefur ríkisstjórnin ákveðið að beita ákvæðum laganna til að framfylgja ályktun

öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 1343 (2001), dags. 7. mars 2001, um refsiaðgerðir gegn Líberíu og setur hér með eftirfarandi fyrirmæli:

1. Íslenskum ríkisborgurum er óheimilt að selja eða útvega aðilum í Líberíu vopn og vopnabúnað, þ.m.t. skotfæri, hervagna og varahluti fyrir vopnabúnað.
 2. Óheimilt er að flytja framangreint um íslenskt yfirráðasvæði eða með skipum eða flygvélum sem skráð eru á Íslandi.
 3. Óheimilt er að flytja inn til landsins óunna eðalsteina frá Líberíu eða sem upprunnir eru þaðan.
 4. Öllum aðilum í ríkistjórn Líberíu, embættismönnum, hermönnum, mökum þeirra og aðilum sem selja uppreisnarsveitum í nágrenni Líberíu vopn er óheimilt að koma til Íslands eða fara um íslenskt yfirráðasvæði. Fyrrgreint á ekki við ef um er að ræða embættiserindi á vegum ríkisstjórnar Líberíu til höfuðstöðva Sameinuðu þjóðanna eða ef nefnd öryggisráðsins um málefni Líberíu ákveður annað.
- Hver sá sem brýtur gegn ofangreindum fyrirmælum, skal sæta viðurlögum samkvæmt 2. gr. laga nr. 5/1969, nema þyngri viðurlög liggja við samkvæmt öðrum lögum.
- Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Auglýsing

nr. 5/2002 um toll af vörum sem unnar eru úr landbúnaðarhráefnum og upprunnar eru á Evrópska efnahagssvæðinu, sbr. auglýsingu nr. 79/2006 um breyting á henni.

1. gr.

Við innflutning á vörum sem upprunnar eru á Evrópska efnahagssvæðinu í skilningi bókonar 4 við EES samninginn og flokkast í eftirtalin tollskrárnúmer, skal við tollafgreiðslu greiða magntoll í samræmi við auglýsingu þessa. Magntollurinn skal lagður á sem krónur á kíló og skal koma í stað tolltaxta í E-dálki tollskrár í viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Tollskrárnúmer	kr./kg	Tollskrárnúmer	kr./kg	Tollskrárnúmer	kr./kg
0403.1011	53	1901.2013	17	1905.9041*	35
0403.1012	53	1901.2014	29	1905.9049*	35
0403.1013	53	1901.2015	10	1905.9059	53
0403.1021	51	1901.2016	15	1905.9090	45
0403.1022	51	1901.2017	39	2103.9020	19
úr 0403.1029	51	1901.2018	5	2103.9030	19
0403.9011	45	1901.2019	5	2103.9051	97
0403.9012	45	1901.2022	33	2103.9052	52
0403.9013	45	1901.2023	97	2104.1001	3
0403.9021	45	1901.2024	53	2104.1002	31
0403.9022	45	1901.2029	43	2104.1003	27
úr 0403.9029	45	1902.1100	8	2104.1011	78
1517.1001	88	1902.2022	41	2104.1012	44
1517.9002	88	1902.2031	35	2104.1019	21

1806.2003	109	1902.2041	142	2104.1021	78
1806.2004	39	1902.2042	41	2104.1022	44
1806.2005	109	1902.3021	41	2104.1029	21
1806.2006	39	1902.3031	35	2104.2001	97
1806.3101	51	1902.3041	41	2104.2002	51
1806.3109	51	1902.4021	41	2104.2003	24
1806.3202	47	1904.3001	42	2104.2009	24
1806.3203	39	1904.9001	42	2106.9041	67
1806.3209	21	1905.3110	17	2106.9048	67
1806.9011	22	1905.3131*	31	2106.9064	41
1806.9022	18	1905.3132*	23	2202.9011	41
1806.9023	48	1905.3139*	19	2202.9012	41
1806.9024	39	1905.3201	16	2202.9013	41
1806.9025	53	1905.3209	11	2202.9014	41
1806.9026	48	1905.4000	16	2202.9015	41
1806.9028	118	1905.9011	39	2202.9016	41
1806.9029	43	1905.9019	5	2202.9017	41
1806.9039	47	1905.9021*	5	2202.9019	41
1901.2012	25	1905.9029*	5		

2. gr.

Um vöruflokkun, innheimtu, gjalddaga, lögvernd, viðurlög og aðra framkvæmd álagningar og innheimtu tollsins gilda ákvæði laga nr. 55/1987, með síðari breytingum, svo og ákvæði reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

[...]¹)

Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 79/2006 sem gefin var út og tók gildi 7. febrúar 2006..

4. gr.

Auglýsing þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 2. mgr. 6. gr. sbr. 1. tölul. 1. mgr. 6. gr. tollalaga nr. 55/1987, kemur í stað auglýsingar nr. 967/2001 og gildir frá 1. janúar 2002.

Ákvæði auglýsingarinnar skulu taka til allra vara sem eru ótollafgreiddar við gildistöku hennar, þó ekki vara sem afhentar hafa verið með bráðabirgðatollafgreiðslu.

Við gildistöku auglýsingar þessarar falla jafnframt brott, úr 1. gr. auglýsingar nr. 372/1995, með síðari breytingum, orðin „eða eru upprunnar í Evrópusambandinu í skilningi bókonar 3 við fríverslunarsamning Evrópusambandsins og Íslands“.

** Tollskrárnúmer færð til samræmis við gildandi tollskrá 1. janúar 2006.*

Auglýsing

nr. 341/2002 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings sjávarafurða frá Myanmar, Tælandi og Víetnam, sbr. auglýsingu nr. 496/2003 um breytingu á henni.

1. gr.

Af heilbrigðisástæðum er bannað að flytja rækju frá Myanmar sem nota á til manneldis.

2. gr.

[Af heilbrigðisástæðum er bannað að flytja inn rækju frá Tælandi sem nota á til manneldis, ef heilbrigðisvottorð sendingarinnar er gefið út fyrir 21. september 2002.]¹⁾

[3. gr.]²⁾

4. gr.

Ákvörðun þessi er tekin á grundvelli 24. gr. laga nr. 55/1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða og tekur þegar gildi.

1) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 496/2003.

2) Sbr. 2. gr. auglýsingar nr. 496/2003.

Auglýsing

nr. 899/2002 um takmörkun á innflutningi á hnetum og hnetuafurðum frá Kína.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á hnetum og hnetuafurðum sem upprunnar eru í Kína og ætlaðar eru til manneldis.

2. gr.

Auglýsing þessi er sett til að tryggja að matvæli sem um getur í 1. gr. og flutt eru til landsins innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum, með síðari breytingum.

3. gr.

Ekki er heimilt að flytja inn hnetur og hnetuafurðir til manneldis sem upprunnar eru frá Kína og falla undir eftirtalin tollskrárnúmer: 1202.1000, 1202.2000, 2008.1109.

Þrátt fyrir ofangreint ákvæði skal innflutningur heimill ef innflytjandi framvísar vottorði frá opinberum eftirlitsaðila um að varan innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum, með síðari breytingum.

4. gr.

Vörusendingar, upprunnar í Kína, sem falla undir tollskrárnúmer nefnd í 3. gr. skulu hafa raðnúmer skráð á hverja einingu innan vörusendingarinnar og skal það samsvara því sem fram kemur á vottorði frá opinberum eftirlitsaðila. Þetta á við um vörusendingar sem sendar eru frá Kína eftir 1. september 2002.

5. gr.

Ef vara sem um getur í 3. gr. er á markaði hér á landi við gildistöku auglýsingarinnar er eftirlitsaðila heimilt að gera kröfu um að innflytjandi vörunnar leggi fram vottorð frá

opinberum aðila um að hún innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum, með síðari breytingum.

Geti innflytjandi ekki lagt fram slíkt vottorð skal varan tekin af markaði.

6. gr.

Eftirlit með framkvæmd auglýsingar þessarar skal vera skv. ákvæðum laga nr. 93/1995 um matvæli, sbr. einnig ákvæði til bráðabirgða III í lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir.

7. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í 28. gr., sbr. einnig 18. gr. laga nr. 93/1995 um matvæli. Auglýsing þessi er sett með hliðsjón af ákvörðun nr. 2002/79/EB, sbr. ákvörðun nr. 2002/678/EB. Auglýsingin öðlast gildi við birtingu og frá sama tíma fellur úr gildi auglýsing nr. 210/2002 um takmörkun á innflutningi tiltekinna matvæla frá Kína.

Auglýsing

nr. 901/2002 um takmörkun á innflutningi á þurrkuðum fíkjum, heslihnetum, pistasíum, og afurðum úr þeim frá Tyrklandi, sbr. auglýsingu nr. 883/2003 um breytingu á henni.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á þurrkuðum fíkjum, heslihnetum, pistasíum, og afurðum úr þeim sem upprunnar eru frá Tyrklandi og ætlaðar eru til manneldis.

2. gr.

Auglýsing þessi er sett til að tryggja að matvæli sem um getur í 1. gr. og flutt eru til landsins innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum, með síðari breytingum.

3. gr.

Ekki er heimilt að flytja inn eftirtalin matvæli sem upprunnin eru frá Tyrklandi:

- Þurrkaðar fíkjur sem falla undir tollskrárnúmer 0804.2000.
 - Heslihnetur sem falla undir tollskrárnúmer 0802.2100 eða 0802.2200.
 - Pistasíur sem falla undir tollskrárnúmer 0802.5000.
 - Blöndur af hnetum og þurrkuðum ávöxtum sem falla undir tollskrárnúmer 0813.5001 og 0813.5009, sem innihalda fíkjur, heslihnetur eða pistasíur.
 - Unnar afurðir úr heslihnetum, fíkjum og pistasíum, þ.m.t. blöndur sem falla undir tollskrárnúmer 2008.1900.
 - Fíkjudeig og heslihnetudeig sem falla undir tollskrárnúmer 2007.9900.
- [- Mjöl, fin- og grófmalað, og duft af heslihnetum, fíkjum og pistasíum sem falla undir tollskrárnúmer 1106.3000.]¹⁾

Þrátt fyrir ofangreint ákvæði skal innflutningur heimill ef innflytjandi framvísar vottorði frá opinberum eftirlitsaðila um að varan innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín

yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum, með síðari breytingum.

1) Sbr. 1. gr. auglýsingar nr. 883/2003.

4. gr.

Ef vara sem um getur í 3. gr. er á markaði hér á landi við gildistöku auglýsingarinnar er eftirlitsaðila heimilt að gera kröfu um að innflytjandi vörunnar leggi fram vottorð frá opinberum eftirlitsaðila um að hún innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 284/2002 um aðskotaefni í matvælum, með síðari breytingum.

Geti innflytjandi ekki lagt fram slíkt vottorð skal varan tekin af markaði.

5. gr.

Eftirlit með framkvæmd auglýsingar þessarar skal vera skv. ákvæðum laga nr. 93/1995 um matvæli, sbr. einnig ákvæði til bráðabirgða III í lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir.

6. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í 28. gr., sbr. einnig 18. gr. laga nr. 93/1995 um matvæli. Auglýsing þessi er sett með hliðsjón af ákvörðun nr. 2002/80/EB, sbr. breyting á henni nr. 2002/679/EB. Auglýsingin öðlast gildi við birtingu og frá sama tíma fellur úr gildi auglýsing nr. 211/2002 um takmörkun á innflutningi tiltekinna matvæla frá Tyrklandi.

Auglýsing

491/2003 um takmörkun á innflutningi á sterkum chilépipar og afurðum úr honum.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á þurrkuðum, gróf- og/eða finmöluðum sterkum chilépipar af ættinni Capsicum og afurðum úr honum sem ætlaðar eru til manneldis.

2. gr.

Auglýsingunni er ætlað að tryggja að matvæli sem um getur í 1. gr. og innihalda litarefnið Sudan 1 séu ekki til dreifingar hér á landi.

3. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins þurrkaðan, gróf- eða finmalaðan sterkan chilépipar af ættinni Capsicum eða afurðir úr honum sem falla undir tollskrárnúmerin 0904.1200 og/eða 0904.2009.

Þrátt fyrir ofangreint ákvæði skal innflutningur heimill ef innflytjandi framvísar vottorði frá opinberum aðila til Umhverfisstofnunar um að varan innihaldi ekki litarefnið Sudan 1.

4. gr.

Ef vara sem um getur í 3. gr. er á markaði hér á landi við gildistöku auglýsingarinnar er eftirlitsaðila heimilt að gera kröfu um að innflytjandi vörunnar leggi fram vottorð frá opinberum aðila um að hún innihaldi ekki Sudan 1 litarefni. Geti innflytjandi ekki lagt fram slíkt vottorð skal varan tekin af markaði.

5. gr.

Eftirlit með framkvæmd auglýsingar þessarar skal vera skv. ákvæðum laga nr. 93/1995 um matvæli, sbr. einnig III. ákvæði til bráðabirgða í lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir.

6. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í 28. gr. laga nr. 93/1995 um matvæli og öðlast gildi við birtingu. Auglýsing þessi er sett með hliðsjón af ákvæðum sammingsins um Evrópskt efnahagssvæði sem vísað er til í XII kafla, II. viðauka (2003/460/EB).

Auglýsing

nr. 495/2003 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á óslægðum laxfiski frá Færeyjum og Noregi.

1. gr.

Af heilbrigðisástæðum er óheimilt að flytja inn óslægðan lax, sjóbirting og regnbogasilung frá Færeyjum og Noregi.

2. gr.

Ákvörðun þessi er tekin á grundvelli 24. gr. laga nr. 55, 10. júní 1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, með síðari breytingum og tekur þegar gildi. Frá sama tíma fellur úr gildi auglýsing nr. 713/2000, um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á óslægðum laxfiski frá Færeyjum og auglýsing nr. 714/2000, um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á óslægðum laxfiski frá Noregi.

Auglýsing

nr. 569/2003 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á lifandi laxfiski og hrognum sem eiga uppruna sinn í Færeyjum og Noregi.

1. gr.

Af heilbrigðisástæðum vegna veirusjúkdómsins blóðþorra (ISA) er óheimilt að flytja inn lifandi fisk af laxfiskaætt (Salmonidae) sem á uppruna sinn í Færeyjum og Noregi.

Einnig er óheimilt að flytja inn lifandi hrogn fiska af laxfiskaætt (Salmonidae) sem eiga uppruna sinn í Færeyjum og Noregi nema hrognin hafi verið sótthreinsuð tvisvar, bæði nýfirjógvuð og á augnhrognastigi, og með fyrirvara um að viðkomandi sendingu fylgi vottorð í því formi sem sett er fram í viðauka I með ákvörðun þessari.

2. gr.

Ákvörðun þessi er tekin af landbúnaðarráðherra í samráði við yfirdýralækni á grundvelli 7. gr. laga nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, með síðari breytingum, sbr. bráðabirgðalög nr. 103/2003, með hliðsjón af ákvörðunum framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna frá 29. janúar 2003 nr. 2003/70/EC og 2003/71/EC og tekur þegar gildi.

Viðauki I ekki birtur hér.

Auglýsing

nr. 608/2003 um takmörkun á innflutningi á parahnetum frá Brasilíu.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á parahnetum (brasíluhnetum) í hýði sem upprunnar eru í Brasilíu og ætlaðar eru til manneldis.

2. gr.

Auglýsingunni er ætlað að tryggja að matvæli sem um getur í 1. gr. og flutt eru til landsins innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 97/2003 um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni í matvælum.

3. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins parahnetur frá Brasilíu sem falla undir tollskrárnúmerið 0801.2100.

Þrátt fyrir ofangreint ákvæði skal innflutningur heimill ef innflytjandi framvísar vottorði frá opinberum aðila til Umhverfisstofnunar um að varan innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 97/2003 um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni.

4. gr.

Ef vara sem um getur í 3. gr. er á markaði hér á landi við gildistöku auglýsingarinnar er eftirlitsaðila heimilt að gera kröfu um að innflytjandi vörunnar leggi fram vottorð frá opinberum aðila um að hún innihaldi ekki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð nr. 97/2003 um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni. Geti innflytjandi ekki lagt fram slíkt vottorð skal varan tekin af markaði.

5. gr.

Eftirlit með framkvæmd auglýsingar þessarar skal vera skv. ákvæðum laga nr. 93/1995 um matvæli, sbr. einnig III. ákvæði til bráðabirgða í lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir.

6. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í 28. gr laga nr. 93/1995 um matvæli. Auglýsing þessi er sett með hliðsjón af ákvæðum sammingsins um Evrópskt efnahagssvæði sem vísað er til í XII. kafla, II viðauka (ákvörðun 2003/493/EB). Auglýsingin öðlast gildi við birtingu.

Auglýsing

nr. 880/2003 um takmörkun á innflutningi á pistasíum og afurðum úr þeim frá Íran.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á pistasíum og afurðum úr þeim sem upprunnar eru frá Íran og ætlaðar eru til manneldis.

2. gr.

Auglýsingunni er ætlað að tryggja að matvæli sem um getur í 1. gr. og flutt eru til landsins innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni í matvælum, nr. 662/2003.

3. gr.

Ekki er heimilt að flytja inn eftirtalin matvæli sem upprunin eru frá Íran:

- Pistasíur sem falla undir tollskrárnúmer 0802.5000 (hjartaaldin).
- Ristaðar pistasíur sem falla undir tollskrárnúmer 2008.1900.

Þrátt fyrir ofangreint ákvæði skal innflutningur heimill ef innflytjandi framvísar rekjanlegu heilbrigðis- og/eða rannsóknvottorði frá þar til bærur aðila í útflutningslandinu til Umhverfisstofnunar um að varan innihaldi hvorki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni í matvælum, nr. 662/2003.

4. gr.

Ef vara sem um getur í 3. gr. er á markaði hér á landi við gildistöku auglýsingarinnar er eftirlitsaðila heimilt að gera kröfu um að innflytjandi vörunnar leggi fram vottorð frá opinberum aðila um að hún innihaldi ekki aflatoksín B1 né önnur aflatoksín yfir hámarksgildum skv. reglugerð um gildistöku tiltekinna gerða Evrópusambandsins um aðskotaefni í matvælum, nr. 662/2003. Geti innflytjandi ekki lagt fram slíkt vottorð skal varan tekin af markaði.

5. gr.

Um eftirlit með framkvæmd auglýsingar þessarar fer skv. ákvæðum laga um matvæli nr. 93/1995, sbr. einnig III. ákvæði til bráðabirgða í lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

6. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í 28. gr., sbr. 18. gr. laga um matvæli nr. 93/1995 og með hliðsjón af ákvæðum sammingsins um Evrópskt efnahagssvæði sem vísað er til í XII. kafla II. viðauka (ákvörðanir 1997/830/EB og 2003/551/EB).

Auglýsingin öðlast gildi við birtingu.

Auglýsing

nr. 579/2004 um ráðstafanir til að framfylgja ályktunum öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 1483(2003) og nr. 1546(2004) um afnám viðskiptaþvingana gegn Írak o.fl.

Samkvæmt 3. gr. laga nr. 5/1969, um framkvæmd fyrir mæla öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna, hefur ríkisstjórnin ákveðið að beita ákvæðum laganna til að breyta ráðstöfunum sem ákveðnar voru í fyrirmælum, dags. 8. júlí 1998, sbr. auglýsingu í B-deild Stjórnartíðinda nr. 470/1998, til að framfylgja ályktunum öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 706 (1991), 712 (1991), 986 (1995), 1111 (1997), 1129 (1997), 1137 (1997), 1143 (1997), 1153 (1998), 1158 (1998) og 1175 (1998), til samræmis við ályktanir öryggisráðsins nr. 1483 (2003) frá 22. maí 2003 og nr. 1546 (2004) frá 8. júní 2004 um afnám viðskiptaþvingana gegn Írak o.fl. og setur hér með eftirfarandi fyrir mæli:

1. Óheimilt er að veita þeim meðlimum fyrrum ríkisstjórnar Íraks hæli á Íslandi sem taldir eru bera ábyrgð á afbrotum og öðrum grimmdarverkum.
2. Íslenskum ríkisborgurum er óheimilt að versla með eða flytja um íslenskt yfirráðasvæði þær menningarminjar sem fjarlægðar hafa verið eða grunur leikur á um að fjarlægðar hafi verið með ólögumætum hætti úr þjóðminjasafni, landsbókasafni eða öðrum stöðum í Írak, frá því ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 661(1990) var samþykkt 6. ágúst 1990.
3. Öllum takmörkunum á viðskipti við Írak er hér með aflétt nema þeim er lúta að viðskiptum með vopn og hvers kyns vopnabúnað. Heimilt er þó að eiga viðskipti með vopn og hvers kyns vopnabúnað sem nauðsynleg eru fyrir stjórnvöld í Írak til að framfylgja ályktunum öryggisráðsins.
4. Fram til 31. desember 2007 skulu olía og olíuvörur, upprunnar í Írak, vera undanþegnar fullnustugerðum þar til þær eru komnar í hendur kaupanda, nema um sé að ræða skaðabótaábyrgð sem skapast hefur vegna umhverfisslyss, þ.m.t. olíuleka.
5. Ákvæði 4. tl. gilda ekki um lokadómsniðurstöðu vegna málaferla út af samningsbundnum skyldum sem Írak gengst undir eftir 30. júní 2004.

Hver sá sem brýtur gegn ofangreindum fyrir mælum skal sæta viðurlögum samkvæmt 2. gr. laga nr. 5/1969, nema þyngri viðurlög liggja við samkvæmt öðrum lögum. Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.¹⁾ Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 470/1998.

1) Auglýsing þessi var gefin út og tók gildi 9. júlí 2004.

Auglýsing

nr. 591/2004 um skráningu magntölu vara í aðflutnings- og útflutningskýrslu.

1. gr.

Í aðflutnings- og útflutningsskýrslu skal tilgreina eftir því sem við á magntölur, eina eða fleiri, vara í eftirfarandi tollskrárnúmerum; stykkjatölu (STK), lítratölu (LIT), prósentustyrk áfengis (PRO), rúmmetratölu (RUM), paratölu (PAR) eða sérgreinda nettóþyngd (NET), þ.e. nett-nettóþyngd. Magntölur vegna lítra (LIT), prósentustyrkleika áfengis (PRO) og sérgreinda nettóþyngd (NET) skal rita með tveimur aukastöfum.

0101.1000	STK	2009.1110	LIT	2009.2926	STK	LIT
0101.9001	STK	2009.1121	STK LIT	2009.2929	LIT	
0101.9009	STK	2009.1122	STK LIT	2009.2990	LIT	
0104.1000	STK	2009.1123	STK LIT	2009.3110	LIT	
0106.1901	STK	2009.1124	STK LIT	2009.3121	STK	LIT
0106.1902	STK	2009.1125	STK LIT	2009.3122	STK	LIT
0106.1903	STK	2009.1126	STK LIT	2009.3123	STK	LIT
0601.2002	STK	2009.1129	LIT	2009.3124	STK	LIT
0601.2003	STK	2009.1190	LIT	2009.3125	STK	LIT
0601.2009	STK	2009.1210	LIT	2009.3126	STK	LIT
0602.1000	STK	2009.1221	STK LIT	2009.3129	LIT	
0602.2000	STK	2009.1222	STK LIT	2009.3190	LIT	
0602.3000	STK	2009.1223	STK LIT	2009.3910	LIT	
0602.4000	STK	2009.1224	STK LIT	2009.3921	STK	LIT
0602.9010	STK	2009.1225	STK LIT	2009.3922	STK	LIT
0602.9020	STK	2009.1226	STK LIT	2009.3923	STK	LIT
0602.9030	STK	2009.1229	LIT	2009.3924	STK	LIT
0602.9041	STK	2009.1290	LIT	2009.3925	STK	LIT
0602.9045	STK	2009.1910	LIT	2009.3926	STK	LIT
0602.9049	STK	2009.1921	STK LIT	2009.3929	LIT	
0602.9051	STK	2009.1922	STK LIT	2009.3990	LIT	
0602.9059	STK	2009.1923	STK LIT	2009.4110	LIT	
0602.9070	STK	2009.1924	STK LIT	2009.4121	STK	LIT
0602.9091	STK	2009.1925	STK LIT	2009.4122	STK	LIT
0602.9092	STK	2009.1926	STK LIT	2009.4123	STK	LIT
0602.9093	STK	2009.1929	LIT	2009.4124	STK	LIT
0602.9094	STK	2009.1990	LIT	2009.4125	STK	LIT
0602.9095	STK	2009.2110	LIT	2009.4126	STK	LIT
0602.9099	STK	2009.2121	STK LIT	2009.4129	LIT	
0603.1001	STK	2009.2122	STK LIT	2009.4190	LIT	
0603.1002	STK	2009.2123	STK LIT	2009.4910	LIT	
0603.1003	STK	2009.2124	STK LIT	2009.4921	STK	LIT
0603.1004	STK	2009.2125	STK LIT	2009.4922	STK	LIT
0603.1005	STK	2009.2126	STK LIT	2009.4923	STK	LIT
0603.1006	STK	2009.2129	LIT	2009.4924	STK	LIT
0603.1009	STK	2009.2190	LIT	2009.4925	STK	LIT
0603.9000	STK	2009.2910	LIT	2009.4926	STK	LIT
0604.1000	STK	2009.2921	STK LIT	2009.4929	LIT	
0604.9101	STK	2009.2922	STK LIT	2009.4990	LIT	
0604.9102	STK	2009.2923	STK LIT	2009.5010	LIT	
0604.9109	STK	2009.2924	STK LIT	2009.5021	STK	LIT
0604.9900	STK	2009.2925	STK LIT	2009.5022	STK	LIT

2009.5023	STK	LIT	2009.8029	LIT	2201.9025	STK
2009.5024	STK	LIT	2009.8090	LIT	2201.9026	STK
2009.5025	STK	LIT	2009.9010	LIT	2202.1011	STK LIT
2009.5026	STK	LIT	2009.9021	STK LIT	2202.1012	STK LIT
2009.5029	LIT		2009.9022	STK LIT	2202.1013	STK LIT
2009.5090	LIT		2009.9023	STK LIT	2202.1014	STK LIT
2009.6110	LIT		2009.9024	STK LIT	2202.1015	STK LIT
2009.6121	STK	LIT	2009.9025	STK LIT	2202.1016	STK LIT
2009.6122	STK	LIT	2009.9026	STK LIT	2202.1019	LIT
2009.6123	STK	LIT	2009.9029	LIT	2202.1022	STK
2009.6124	STK	LIT	2009.9090	LIT	2202.1023	STK
2009.6125	STK	LIT	2105.0011	LIT	2202.1024	STK
2009.6126	STK	LIT	2105.0019	LIT	2202.1025	STK
2009.6129	LIT		2105.0021	LIT	2202.1026	STK
2009.6190	LIT		2105.0029	LIT	2202.1027	STK
2009.6910	LIT		2106.9011	LIT	2202.1091	LIT
2009.6921	STK	LIT	2106.9019	LIT	2202.1092	STK LIT
2009.6922	STK	LIT	2106.9031	STK	2202.1093	STK LIT
2009.6923	STK	LIT	2106.9032	STK LIT	2202.1094	STK LIT
2009.6924	STK	LIT	PRO		2202.1095	STK LIT
2009.6925	STK	LIT	2106.9033	STK LIT	2202.1096	STK LIT
2009.6926	STK	LIT	PRO		2202.1097	STK LIT
2009.6929	LIT		2106.9034	STK LIT	2202.1099	LIT
2009.6990	LIT		PRO		2202.9011	LIT
2009.7110	LIT		2106.9035	STK LIT	2202.9012	STK LIT
2009.7121	STK	LIT	PRO		2202.9013	STK LIT
2009.7122	STK	LIT	2106.9036	STK LIT	2202.9014	STK LIT
2009.7123	STK	LIT	PRO		2202.9015	STK LIT
2009.7124	STK	LIT	2106.9037	STK LIT	2202.9016	STK LIT
2009.7125	STK	LIT	PRO		2202.9017	STK LIT
2009.7126	STK	LIT	2106.9038	STK LIT	2202.9019	LIT
2009.7129	LIT		PRO		2202.9022	STK
2009.7190	LIT		2201.1011	STK LIT	2202.9023	STK
2009.7910	LIT		2201.1012	STK LIT	2202.9024	STK
2009.7921	STK	LIT	2201.1013	STK LIT	2202.9025	STK
2009.7922	STK	LIT	2201.1014	STK LIT	2202.9026	STK
2009.7923	STK	LIT	2201.1015	STK LIT	2202.9027	STK
2009.7924	STK	LIT	2201.1016	STK LIT	2202.9091	LIT
2009.7925	STK	LIT	2201.1019	LIT	2202.9092	STK LIT
2009.7926	STK	LIT	2201.9011	STK	2202.9093	STK LIT
2009.7929	LIT		2201.9012	STK	2202.9094	STK LIT
2009.7990	LIT		2201.9013	STK	2202.9095	STK LIT
2009.8010	LIT		2201.9014	STK	2202.9096	STK LIT
2009.8021	STK	LIT	2201.9015	STK	2202.9097	STK LIT
2009.8022	STK	LIT	2201.9016	STK	2202.9099	LIT
2009.8023	STK	LIT	2201.9021	STK	2203.0011	STK LIT
2009.8024	STK	LIT	2201.9022	STK	2203.0012	STK LIT
2009.8025	STK	LIT	2201.9023	STK	2203.0013	STK LIT
2009.8026	STK	LIT	2201.9024	STK	2203.0014	STK LIT

2203.0015	STK	LIT	2204.2111	STK	LIT	2204.2155	STK	LIT
2203.0016	STK	LIT	2204.2112	STK	LIT	PRO		
2203.0019	LIT		2204.2113	STK	LIT	2204.2156	STK	LIT
2203.0091	STK	LIT	2204.2114	STK	LIT	PRO		
PRO			2204.2115	STK	LIT	2204.2159	LIT	PRO
2203.0092	STK	LIT	2204.2116	STK	LIT	2204.2161	STK	LIT
PRO			2204.2119	LIT		PRO		
2203.0093	STK	LIT	2204.2121	STK	LIT	2204.2162	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2203.0094	STK	LIT	2204.2122	STK	LIT	2204.2163	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2203.0095	STK	LIT	2204.2123	STK	LIT	2204.2164	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2203.0096	STK	LIT	2204.2124	STK	LIT	2204.2165	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2203.0099	LIT	PRO	2204.2125	STK	LIT	2204.2166	STK	LIT
2204.1011	STK	LIT	PRO			PRO		
2204.1012	STK	LIT	2204.2126	STK	LIT	2204.2169	LIT	PRO
2204.1013	STK	LIT	PRO			2204.2191	STK	LIT
2204.1014	STK	LIT	2204.2129	LIT	PRO	PRO		
2204.1015	STK	LIT	2204.2131	STK	LIT	2204.2192	STK	LIT
2204.1016	STK	LIT	2204.2132	STK	LIT	PRO		
2204.1019	LIT		2204.2133	STK	LIT	2204.2193	STK	LIT
2204.1021	STK	LIT	2204.2134	STK	LIT	PRO		
PRO			2204.2135	STK	LIT	2204.2194	STK	LIT
2204.1022	STK	LIT	2204.2136	STK	LIT	PRO		
PRO			2204.2139	LIT		2204.2195	STK	LIT
2204.1023	STK	LIT	2204.2141	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2204.2196	STK	LIT
2204.1024	STK	LIT	2204.2142	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2204.2199	LIT	PRO
2204.1025	STK	LIT	2204.2143	STK	LIT	2204.2911	STK	LIT
PRO			PRO			2204.2912	STK	LIT
2204.1026	STK	LIT	2204.2144	STK	LIT	2204.2913	STK	LIT
PRO			PRO			2204.2915	STK	LIT
2204.1029	LIT	PRO	2204.2145	STK	LIT	2204.2916	STK	LIT
2204.1031	STK	LIT	PRO			2204.2919	LIT	
PRO			2204.2146	STK	LIT	2204.2921	STK	LIT
2204.1032	STK	LIT	PRO			PRO		
PRO			2204.2149	LIT	PRO	2204.2922	STK	LIT
2204.1033	STK	LIT	2204.2151	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2204.2923	STK	LIT
2204.1034	STK	LIT	2204.2152	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2204.2925	STK	LIT
2204.1035	STK	LIT	2204.2153	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2204.2926	STK	LIT
2204.1036	STK	LIT	2204.2154	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2204.2929	LIT	PRO
2204.1039	LIT	PRO				2204.2931	STK	LIT

2204.2932	STK	LIT	2204.3011	STK	LIT	2205.1095	STK	LIT
2204.2933	STK	LIT	2204.3012	STK	LIT	PRO		
2204.2935	STK	LIT	2204.3013	STK	LIT	2205.1096	STK	LIT
2204.2936	STK	LIT	2204.3014	STK	LIT	PRO		
2204.2939	LIT		2204.3015	STK	LIT	2205.1099	LIT	PRO
2204.2941	STK	LIT	2204.3016	STK	LIT	2205.9011	STK	LIT
PRO			2204.3019	LIT		2205.9012	STK	LIT
2204.2942	STK	LIT	2204.3021	STK	LIT	2205.9013	STK	LIT
PRO			PRO			2205.9015	STK	LIT
2204.2943	STK	LIT	2204.3022	STK	LIT	2205.9016	STK	LIT
PRO			PRO			2205.9019	LIT	
2204.2945	STK	LIT	2204.3023	STK	LIT	2205.9021	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2204.2946	STK	LIT	2204.3024	STK	LIT	2205.9022	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2204.2949	LIT	PRO	2204.3025	STK	LIT	2205.9023	STK	LIT
2204.2951	STK	LIT	PRO			PRO		
PRO			2204.3026	STK	LIT	2205.9025	STK	LIT
2204.2952	STK	LIT	PRO			PRO		
PRO			2204.3029	LIT	PRO	2205.9026	STK	LIT
2204.2953	STK	LIT	2205.1011	STK	LIT	PRO		
PRO			2205.1012	STK	LIT	2205.9029	LIT	PRO
2204.2955	STK	LIT	2205.1013	STK	LIT	2205.9091	STK	LIT
PRO			2205.1014	STK	LIT	PRO		
2204.2956	STK	LIT	2205.1015	STK	LIT	2205.9092	STK	LIT
PRO			2205.1016	STK	LIT	PRO		
2204.2959	LIT	PRO	2205.1019	LIT		2205.9093	STK	LIT
2204.2961	STK	LIT	2205.1021	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2205.9095	STK	LIT
2204.2962	STK	LIT	2205.1022	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2205.9096	STK	LIT
2204.2963	STK	LIT	2205.1023	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2205.9099	LIT	PRO
2204.2965	STK	LIT	2205.1024	STK	LIT	2206.0031	STK	LIT
PRO			PRO			2206.0032	STK	LIT
2204.2966	STK	LIT	2205.1025	STK	LIT	2206.0033	STK	LIT
PRO			PRO			2206.0034	STK	LIT
2204.2969	LIT	PRO	2205.1026	STK	LIT	2206.0035	STK	LIT
2204.2991	STK	LIT	PRO			2206.0036	STK	LIT
PRO			2205.1029	LIT	PRO	2206.0039	LIT	
2204.2992	STK	LIT	2205.1091	STK	LIT	2206.0041	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2204.2993	STK	LIT	2205.1092	STK	LIT	2206.0042	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2204.2995	STK	LIT	2205.1093	STK	LIT	2206.0043	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2204.2996	STK	LIT	2205.1094	STK	LIT	2206.0044	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2204.2999	LIT	PRO						

2206.0045	STK	LIT	2208.2082	STK	LIT	2208.5039	LIT	PRO
PRO			PRO			2208.5041	STK	LIT
2206.0046	STK	LIT	2208.2083	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2208.5042	STK	LIT
2206.0049	LIT	PRO	2208.2084	STK	LIT	PRO		
2206.0051	STK	LIT	PRO			2208.5043	STK	LIT
PRO			2208.2085	STK	LIT	PRO		
2206.0052	STK	LIT	PRO			2208.5044	STK	LIT
PRO			2208.2086	STK	LIT	PRO		
2206.0053	STK	LIT	PRO			2208.5045	STK	LIT
PRO			2208.2089	LIT	PRO	PRO		
2206.0054	STK	LIT	2208.3011	STK	LIT	2208.5046	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2206.0055	STK	LIT	2208.3012	STK	LIT	2208.5049	LIT	PRO
PRO			PRO			2208.6011	STK	LIT
2206.0056	STK	LIT	2208.3013	STK	LIT	PRO		
PRO			PRO			2208.6012	STK	LIT
2206.0059	LIT	PRO	2208.3014	STK	LIT	PRO		
2206.0081	STK	LIT	PRO			2208.6013	STK	LIT
PRO			2208.3015	STK	LIT	PRO		
2206.0082	STK	LIT	PRO			2208.6014	STK	LIT
PRO			2208.3016	STK	LIT	PRO		
2206.0083	STK	LIT	PRO			2208.6015	STK	LIT
PRO			2208.3019	LIT	PRO	PRO		
2206.0084	STK	LIT	2208.4011	STK	LIT	2208.6016	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2206.0085	STK	LIT	2208.4012	STK	LIT	2208.6019	LIT	PRO
PRO			PRO			2208.7021	STK	
2206.0086	STK	LIT	2208.4013	STK	LIT	2208.7022	STK	
PRO			PRO			2208.7023	STK	
2206.0089	LIT	PRO	2208.4014	STK	LIT	2208.7024	STK	
2207.1000	STK	LIT	PRO			2208.7025	STK	
PRO			2208.4015	STK	LIT	2208.7026	STK	
2208.2021	STK	LIT	PRO			2208.7081	STK	LIT
PRO			2208.4016	STK	LIT	PRO		
2208.2022	STK	LIT	PRO			2208.7082	STK	LIT
PRO			2208.4019	LIT	PRO	PRO		
2208.2023	STK	LIT	2208.5031	STK	LIT	2208.7083	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2208.2024	STK	LIT	2208.5032	STK	LIT	2208.7084	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2208.2025	STK	LIT	2208.5033	STK	LIT	2208.7085	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2208.2026	STK	LIT	2208.5034	STK	LIT	2208.7086	STK	LIT
PRO			PRO			PRO		
2208.2029	LIT	PRO	2208.5035	STK	LIT	2208.7089	LIT	PRO
2208.2081	STK	LIT	PRO			2208.9021	STK	LIT
PRO			2208.5036	STK	LIT	PRO		
			PRO					

2208.9022	STK	LIT	2710.1129	LIT	4404.1000	RUM
PRO			2710.1912	LIT	4404.2000	RUM
2208.9023	STK	LIT	2710.1930	LIT	4407.1001	RUM
PRO			3302.1022	STK LIT	4407.1009	RUM
2208.9024	STK	LIT	PRO		4407.2401	RUM
PRO			3302.1023	STK LIT	4407.2409	RUM
2208.9025	STK	LIT	PRO		4407.2501	RUM
PRO			3302.1024	STK LIT	4407.2509	RUM
2208.9026	STK	LIT	PRO		4407.2601	RUM
PRO			3302.1025	STK LIT	4407.2609	RUM
2208.9029	LIT	PRO	PRO		4407.2901	RUM
2208.9031	STK	LIT	3302.1026	STK LIT	4407.2909	RUM
PRO			PRO		4407.9101	RUM
2208.9032	STK	LIT	3302.1027	STK LIT	4407.9109	RUM
PRO			PRO		4407.9201	RUM
2208.9033	STK	LIT	3302.1029	STK LIT	4407.9209	RUM
PRO			PRO		4407.9901	RUM
2208.9034	STK	LIT	4014.1001	STK	4407.9909	RUM
PRO			4101.2003	STK	4408.1000	RUM
2208.9035	STK	LIT	4101.2009	STK	4408.3100	RUM
PRO			4101.5003	STK	4408.3900	RUM
2208.9036	STK	LIT	4101.5009	STK	4408.9000	RUM
PRO			4101.9003	STK	4412.1309	RUM
2208.9039	LIT	PRO	4102.1001	STK	4412.1409	RUM
2208.9071	STK	LIT	4102.2901	STK	4412.1909	RUM
2208.9072	STK	LIT	4103.1001	STK	4412.2209	RUM
2208.9073	STK	LIT	4103.1002	STK	4412.2309	RUM
2208.9074	STK	LIT	4103.9001	STK	4412.2909	RUM
2208.9075	STK	LIT	4103.9002	STK	4412.9209	RUM
2208.9076	STK	LIT	4103.9003	STK	4412.9309	RUM
2208.9079	LIT		4103.9004	STK	4412.9909	RUM
2208.9081	STK	LIT	4103.9005	STK	4820.1001	STK
PRO			4301.1000	STK	4910.0000	STK
2208.9082	STK	LIT	4301.6000	STK	6401.1000	PAR
PRO			4302.1901	STK	6401.9101	PAR
2208.9083	STK	LIT	4302.1902	STK	6401.9109	PAR
PRO			4302.1903	STK	6401.9201	PAR
2208.9084	STK	LIT	4302.1904	STK	6401.9209	PAR
PRO			4302.1905	STK	6401.9900	PAR
2208.9085	STK	LIT	4302.1906	STK	6402.1200	PAR
PRO			4302.1907	STK	6402.1900	PAR
2208.9086	STK	LIT	4302.1908	STK	6402.2000	PAR
PRO			4403.1000	RUM	6402.3000	PAR
2208.9089	LIT	PRO	4403.2000	RUM	6402.9100	PAR
2209.0000	LIT		4403.4100	RUM	6402.9900	PAR
2402.2001	STK		4403.4900	RUM	6403.1200	PAR
2402.9091	STK		4403.9100	RUM	6403.1901	PAR
2710.1110	LIT		4403.9200	RUM	6403.1909	PAR
2710.1121	LIT		4403.9900	RUM	6403.2001	PAR

6403.2002	PAR	8418.2200	STK	8433.2001	STK	
6403.2009	PAR	8418.2900	STK	8433.2009	STK	
6403.3001	PAR	8418.3001	STK	8433.3011	STK	
6403.3002	PAR	8418.3009	STK	8433.3019	STK	
6403.3009	PAR	8418.4001	STK	8433.5301	STK	
6403.4001	PAR	8421.1201	STK	8433.5309	STK	
6403.4002	PAR	8421.3901	STK	8433.6011	STK	
6403.4009	PAR	8422.1100	STK	8433.6019	STK	
6403.5101	PAR	8426.1100	STK	NET	8433.6091	STK
6403.5102	PAR	8426.1201	STK	8433.6099	STK	
6403.5109	PAR	8426.1209	STK	8437.1001	STK	
6403.5901	PAR	8426.1900	STK	8437.1009	STK	
6403.5902	PAR	8426.2000	STK	NET	8447.1101	STK
6403.5909	PAR	8426.3000	STK	NET	8447.1109	STK
6403.9101	PAR	8426.4101	STK	8447.1201	STK	
6403.9102	PAR	8426.4102	STK	8447.1209	STK	
6403.9109	PAR	8426.4109	STK	8447.2001	STK	
6403.9900	PAR	8426.4900	STK	8447.2009	STK	
6404.1101	PAR	8426.9900	STK	8450.1100	STK	
6404.1109	PAR	8427.1000	STK	NET	8450.1200	STK
6404.1901	PAR	8427.2000	STK	8450.1901	STK	
6404.1902	PAR	9001.	STK	8450.1909	STK	
6404.1909	PAR	8427.9009	STK	8451.2100	STK	
6404.2001	PAR	8428.1001	STK	8451.3001	STK	
6404.2002	PAR	8428.2000	STK	8452.1001	STK	
6404.2009	PAR	8429.1100	STK	8452.1009	STK	
6405.1001	PAR	8429.1900	STK	8452.2100	STK	
6405.1002	PAR	8429.2001	STK	8452.2901	STK	
6405.1009	PAR	8429.2009	STK	8452.2909	STK	
6405.2001	PAR	8429.3000	STK	8465.1001	STK	
6405.2002	PAR	8429.4000	STK	8465.9101	STK	
6405.2009	PAR	8429.5100	STK	8465.9201	STK	
6405.9001	PAR	8429.5200	STK	8465.9301	STK	
6405.9002	PAR	8429.5900	STK	8465.9401	STK	
6405.9009	PAR	8430.1000	STK	8465.9501	STK	
8407.2100	STK	8430.2000	STK	8465.9601	STK	
8407.2900	STK	8430.3100	STK	8465.9901	STK	
8407.3100	STK	8430.3900	STK	8469.1100	STK	
8407.3200	STK	8430.4100	STK	8469.1200	STK	
8407.3300	STK	8430.4900	STK	8469.2000	STK	
8407.3400	STK	8430.5000	STK	8469.3000	STK	
8407.9000	STK	8430.6100	STK	8470.1000	STK	
8408.1000	STK	8430.6911	STK	8470.2100	STK	
8408.2000	STK	8430.6919	STK	8470.2900	STK	
8408.9000	STK	8430.6990	STK	NET	8470.3001	STK
8414.6001	STK	8432.2101	STK	8470.3009	STK	
8414.8001	STK	8432.2109	STK	8470.4000	STK	
8418.1001	STK	8433.1100	STK	8470.5001	STK	
8418.2100	STK	8433.1900	STK	8470.5009	STK	

8471.1000	STK	8523.1193	STK	8528.2209	STK
8471.3001	STK	8523.1194	STK	8528.3009	STK
8471.3009	STK	8523.1199	STK	8701.1001	STK
8471.4101	STK	8523.1221	STK	8701.1009	STK
8471.4109	STK	8523.1222	STK	8701.2011	STK
8471.4901	STK	8523.1223	STK	8701.2019	STK
8471.4909	STK	8523.1224	STK	8701.2021	STK
8471.5000	STK	8523.1229	STK	8701.2029	STK
8471.6000	STK	8523.1291	STK	8701.3000	STK
8471.7000	STK	8523.1292	STK	8701.9010	STK
8471.8000	STK	8523.1293	STK	8701.9020	STK
8471.9000	STK	8523.1294	STK	8701.9091	STK
8472.1001	STK	8523.1299	STK	8701.9099	STK
8472.1009	STK	8523.1321	STK	8702.1011	STK
8472.2001	STK	8523.1322	STK	8702.1019	STK
8472.2009	STK	8523.1323	STK	8702.1021	STK
8472.3001	STK	8523.1324	STK	8702.1029	STK
8472.3009	STK	8523.1329	STK	8702.9010	STK NET
8479.1000	NET	8523.1391	STK	8702.9021	STK
8504.3100	NET	8523.1392	STK	8702.9029	STK
8504.3200	NET	8523.1393	STK	8702.9091	STK
8504.3300	NET	8523.1394	STK	8702.9099	STK
8506.8001	STK	8523.1399	STK	8703.1010	STK NET
8509.1000	STK	8523.9001	STK	8703.1021	STK
8509.4001	STK	8523.9002	STK	8703.1029	STK
8510.1000	STK	8526.1000	STK	8703.1031	STK
8516.4001	STK	8526.9100	STK	8703.1039	STK
8516.4009	STK	8527.1201	STK	8703.1041	STK
8516.5000	STK	8527.1209	STK	8703.1049	STK
8516.6001	STK	8527.1301	STK	8703.1091	STK NET
8516.6002	STK	8527.1302	STK	8703.1092	STK
8516.7100	STK	8527.1309	STK	8703.1099	STK
8516.7200	STK	8527.1900	STK	8703.2110	STK
8519.2100	STK	8527.2101	STK	8703.2121	STK
8519.2900	STK	8527.2102	STK	8703.2129	STK
8519.3100	STK	8527.2109	STK	8703.2210	STK
8519.3900	STK	8527.2900	STK	8703.2221	STK
8519.9902	STK	8527.3101	STK	8703.2229	STK
8521.1021	STK	8527.3102	STK	8703.2310	STK
8521.1029	STK	8527.3109	STK	8703.2321	STK
8521.9021	STK	8527.3200	STK	8703.2329	STK
8521.9029	STK	8527.3900	STK	8703.2330	STK
8523.1121	STK	8528.1202	STK	8703.2341	STK
8523.1122	STK	8528.1209	STK	8703.2349	STK
8523.1123	STK	8528.1302	STK	8703.2410	STK
8523.1124	STK	8528.1309	STK	8703.2491	STK
8523.1129	STK	8528.2101	STK	8703.2499	STK
8523.1191	STK	8528.2109	STK	8703.3110	STK
8523.1192	STK	8528.2201	STK	8703.3121	STK

8703.3129	STK		8704.9011	STK	NET	8716.2099	STK
8703.3210	STK		8704.9019	STK	NET	8716.3101	STK
8703.3221	STK		8704.9020	STK		8716.3102	STK
8703.3229	STK		8704.9041	STK		8716.3109	STK
8703.3250	STK		8704.9049	STK		8716.3911	STK
8703.3291	STK		8704.9051	STK		8716.3919	STK
8703.3299	STK		8704.9059	STK		8716.3921	STK
8703.3310	STK		8704.9061	STK		8716.3929	STK
8703.3321	STK		8704.9069	STK		8716.3991	STK
8703.3329	STK		8704.9071	STK		8716.3999	STK
8703.9011	STK	NET	8704.9079	STK		8716.4000	STK
8703.9019	STK	NET	8704.9081	STK		8801.1000	STK
8703.9091	STK	NET	8704.9089	STK		8802.1100	STK
8703.9099	STK	NET	8704.9091	STK		8802.1200	STK
8704.1001	STK		8704.9099	STK		8802.2000	STK
8704.1009	STK		8705.1001	STK		8802.3000	STK
8704.2111	STK		8705.1009	STK		8802.4000	STK
8704.2119	STK		8705.2001	STK		8802.6000	STK
8704.2121	STK		8705.2009	STK		8901.1001	STK
8704.2129	STK		8705.3001	STK		8901.1009	STK
8704.2191	STK		8705.3009	STK		8901.2000	STK
8704.2199	STK		8705.4001	STK		8901.3000	STK
8704.2210	STK		8705.4009	STK		8901.9001	STK
8704.2211	STK		8705.9011	STK		8901.9009	STK
8704.2219	STK		8705.9012	STK		8902.0011	STK
8704.2221	STK		8705.9019	STK		8902.0019	STK
8704.2229	STK		8705.9021	STK		8902.0021	STK
8704.2291	STK		8705.9022	STK		8902.0029	STK
8704.2299	STK		8705.9029	STK		8902.0031	STK
8704.2310	STK		8706.0001	STK		8902.0039	STK
8704.2311	STK		8706.0009	STK		8902.0041	STK
8704.2319	STK		8709.1100	NET		8902.0049	STK
8704.2321	STK		8709.1900	STK		8902.0091	STK
8704.2329	STK		8710.0000	STK		8902.0099	STK
8704.2391	STK		8711.1000	STK		8903.1001	STK
8704.2399	STK		8711.2000	STK		8903.1009	STK
8704.3111	STK		8711.3000	STK		8903.9100	STK
8704.3119	STK		8711.4000	STK		8903.9200	STK
8704.3121	STK		8711.5000	STK		8903.9901	STK
8704.3129	STK		8711.9010	STK		8903.9909	STK
8704.3191	STK		8711.9091	STK	NET	8904.0000	STK
8704.3199	STK		8711.9092	STK		8905.1000	STK
8704.3210	STK		8711.9099	STK		8905.2000	STK
8704.3211	STK		8712.0000	STK		8905.9001	STK
8704.3219	STK		8713.9000	STK		8905.9009	STK
8704.3221	STK		8716.1000	STK		8906.1000	STK
8704.3229	STK		8716.2011	STK		8906.9000	STK
8704.3291	STK		8716.2019	STK		8907.1001	STK
8704.3299	STK		8716.2091	STK		8908.0000	NET

9005.1000	STK		9802.4000	STK	LIT
9006.4000	STK		9802.5000	STK	LIT
9006.5100	STK		9802.6000	STK	LIT
9006.5200	STK		9802.7000	STK	LIT
9006.5300	STK		9802.8000	STK	LIT
9006.5900	STK		9900.0012	STK	
9007.1100	STK		9900.0013		STK
9007.1900	STK				
9022.1200	STK				
9022.1300	STK				
9022.1400	STK				
9022.1900	STK				
9022.2100	STK				
9022.2900	STK				
9022.3000	STK				
9022.9000	STK				
9101.1100	STK				
9101.1200	STK				
9101.1900	STK				
9101.2100	STK				
9101.2900	STK				
9101.9100	STK				
9101.9900	STK				
9102.1100	STK				
9102.1200	STK				
9102.1900	STK				
9102.2100	STK				
9102.2900	STK				
9102.9100	STK				
9102.9900	STK				
9201.1000	STK				
9201.2000	STK				
9203.0000	STK				
9207.1001	STK				
9207.1002	STK				
9303.2000	STK				
9303.3000	STK				
9801.1003	PAR				
9801.1031	STK	LIT			
PRO					
9801.1032	STK	LIT			
PRO					
9801.1033	STK	LIT			
PRO					
9801.1041	STK				
9801.1042	LIT				
9802.1000	STK	LIT			
9802.2000	STK	LIT			
9802.3000	STK	LIT			

Eftirfarandi sérreglur gilda um magntölur tollskrárnúmera 9801.1003 til 9900.0013:

1. Tollskrárnúmer 9801.1003 til 9801.1042 gilda eingöngu vegna tollafgreiðslu smásendinga í pósti, sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 709/2000, um tollmeðferð póstsendinga, með síðari breytingum og fylgiskjal I með sömu reglugerð.
2. Tollskrárnúmer 9802.1000 til 9802.8000 gilda eingöngu vegna sölu áfengis í tollfrjálsar verslanir.
3. Tollskrárnúmer 9900.0012 gildir eingöngu vegna tollafgreiðslu hraðsendinga samkvæmt 2. tölul. 6. og 7. gr. reglugerðar nr. 445/1997, um tollafgreiðslu hraðsendinga, með síðari breytingum og tollskrárnúmer 9900.0013 gildir eingöngu vegna tollafgreiðslu hraðsendinga samkvæmt 3. tölul. 6. og 7. gr. sömu reglugerðar.

2. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 15. gr. tollalaga nr. 55/1987 og öðlast hún gildi þegar í stað. Frá sama tíma falla úr gildi fyrirmæli samkvæmt auglýsingu nr. 632/1997, um skráningu einingartölu vara í aðflutnings- og útflutningsskýrslu.

Auglýsing

nr. 476/2005 um framlengingu banns við innflutningi frá Kína, Tælandi, Malasíu, Víetnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan, Norður Kóreu og Hong Kong vegna Avian Influensu eða fuglaflensu.

1. gr.

Með vísan til þess að ekki liggja fyrir upplýsingar frá dýrasjúkdómeyfirvöldum í viðkomandi löndum um upprætingu á Avian Influensu í Kína, Tælandi, Malasíu, Víetnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan, Norður Kóreu og Hong Kong, en Avian Influenta er skæður fuglasjúkdómur sem borist getur í menn og hefur aldrei greinst á Íslandi, er framlengt bann við innflutningi til landsins á lifandi fuglum, frjóeggjum og hráum afurðum alifugla frá ofangreindum löndum.

2. gr.

Brot gegn auglýsingu þessari varða viðurlögum skv. 30. gr. laga nr. 25/1993, um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim.

3. gr.

Auglýsing þessi er sett með heimild í 4. mgr. 10. gr. laga nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, ásamt síðari breytingum. Auglýsing þessi öðlast gildi 25. maí og gildir til 30. september 2005. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 337/2005 um framlengingu banns við innflutningi frá Kína, Tælandi, Malasíu, Víetnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan og Hong Kong vegna Avian Influensu eða fuglaflensu.

Auglýsing

nr. 529/2005 um lista yfir viðurkennd ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins sem heimilt er að flytja inn sjávarafurðir, afurðir vatna- og eldisfiska frá.

1. gr.

Aðeins er heimilt að flytja inn sjávarafurðir frá viðurkenndum ríkjum, sbr. 2. til 6. gr.

2. gr.

Heimilt er að flytja inn sjávarafurðir, aðrar en þær sem tilgreindar eru í 4., 5. og 6. gr. frá neðangreindum ríkjum. Innflutningur er aðeins heimill frá þeim framleiðendum og vinnsluskipum sem eru á skrá Fiskistofu yfir viðurkennda aðila.

Albanía	Gvatemala	Máritíus	til innflutnings frá
Alsír	Gvæjana	Mexíkó	Kósovó
Antígva og Barbúda	Hollensku Antillur	Mósambík	Seychelleseyjar
Argentína	Hondúras	Namibía	Simbabve
Ástralía	Hong Kong	Nikaragúa	Singapúr
Bahamaeyjar	Indland	Nígería	Síle (Chile)
Bangladess	Indónesía	Nýja Kaledónía	Srí Lanka
Belís	Íran	Nýja Sjáland	Suður Afríka
Brasilía	Jamaíka	Óman	Suður Kórea
Búlgarí	Japan	Pakistan	Súrínam
Egyptaland	Jemen	Panama	Sviss
Ekvador	Kanada	Papúa	Taíland
El Salvador	Kasakstan	Perú	Taívan
Falklandseyjar	Kína	Rúmenía	Tansanía
Filippseyjar	Kostaríka	Rússland	Túnis
Fílabeinsströndin	Kólumbía	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Tyrkland
Franska Pólínésía	Króatía	Sankti Pierre og	Úganda
Gabon	Kúba	Miquelon	Úrúgvæ
Gambía	Kúba	Miquelon	Venesúela
Gana	Madagaskar	Sádi-Arabía	Vietnam
Gínea Conakry	Malasía	Senegal	
Grendada	Maldíveyjar	Serbía	og
Grænhöfðaeypjar	Marokkó	Svartfjallaland	–
Grænland	Máritanía	Heimildin nær ekki	

3. gr.

Heimilt er að flytja inn sjávarafurðir, aðrar en þær sem tilgreindar eru í 4., 5. og 6. gr. frá neðangreindum ríkjum. Innflutningur er aðeins heimill frá þeim framleiðendum og vinnsluskipum sem hafa fengið viðurkenningu lögbærra yfirvalda í viðkomandi ríki. Skulu allar sendingar frá ríkjunum sæta eftirliti á landamærastöðvum, sbr. reglugerð nr. 849, 14. desember 1999, um eftirlit með innflutningi sjávarafurða, með síðari breytingum.

Angóla		til innflutnings frá
Armenía	- Aðeins	Kósovó

vatnakrabba.	Eritrea	sjávarafurða sem eru	Sankti Helena
Aserbaídsjan - Aðeins	Fídjíeyjar	veiddar, frystar og	Tógó
heimill innflutningur á	Hvíta-Rússland	pakkað í endanlegar	
kavíar.	Ísrael	umbúðir á	
Bandaríkin	Kamerún	vinnsluskipi.	
Benín	Kongó - Aðeins	Mjanmar (Burma)	
Benín	heimill innflutningur	Rúmenía	

4. gr.

Heimilt er að flytja inn samlokur, skrápdyr, möttuldýr og sæsnigla frá eftirtöldum ríkjum enda komi sendingin frá viðurkenndum svæðum og starfstöðvum sem eru á skrá Fiskistofu þar um.

Ástralía	Marokkó	Taíland	Víetnam
Jamaíka - Aðeins heim	Perú	Túnis	
að flytja inn sæsnigla.	Síle (Chile)	Tyrkland	
Japan	Suður Kórea	Úrúgvæ	

5. gr.

Heimilt er að flytja inn samlokur, skrápdyr, möttuldýr og sæsnigla frá eftirtöldum ríkjum enda komi sendingin frá svæði og starfstöð sem hefur fengið viðurkenningu lögbærra yfirvalda í viðkomandi ríki. Skulu allar sendingar frá ríkjunum sæta eftirliti á landamærastöðvum sbr. reglugerð nr. 849, 14. desember 1999, um eftirlit með influtningi sjávarafurða, með síðari breytingum.

Bandaríkin	Grænland	Kanada	Nýja Sjáland
------------	----------	--------	--------------

6. gr.

Heimilt er að flytja inn fiskimjöl og mjöl unnið úr öðrum sjávardýrum, að undanskildum sjávarspendýrum, sem ætlað er til dýraeldis frá þeim ríkjum sem greind eru í 2. og 3. gr. auk Úkraínu og Portó Ríkó, enda komi mjölið frá skráðri starfstöð sem hefur fengið viðurkenningu lögbærra yfirvalda í viðkomandi ríki.

Heimilt er að flytja inn lýsi frá þeim ríkjum sem greind eru í 2. og 3. gr. enda komi lýsið frá skráðri starfstöð sem hefur fengið viðurkenningu lögbærra yfirvalda í viðkomandi ríki.

7. gr.

Ákvörðun þessi er tekin á grundvelli 22. gr. laga nr. 55, 10. júní 1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, með síðari breytingum og tekur þegar gildi.¹⁾ Frá sama tíma fellur úr gildi auglýsing nr. 490 frá 2. júní 2003, um lista yfir viðurkennd ríki utan Evrópska efnahagssvæðisinssem heimilt er að flytja inn sjávarafurðir, afurðir vatna- og eldisfiska frá.

1) Auglýsingin öðlaðist gildi við birtingu 10. júní 2005

Auglýsing

nr. 536/2005, um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á sjávar- og fiskeldisafurðum frá Kína.

1. gr.

Af heilbrigðisástæðum er bannað að flytja inn sjávar- og fiskeldisafurðir frá Kína sem nota á til manneldis eða sem dýrafóður.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. er heimilt að flytja inn sjávarafurðir sem eru ætlaðar til manneldis eða dýrafóðurs aðrar en þær sem taldar eru í 3. gr.

3. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. er heimilt að flytja inn eftirtaldar sjávarafurðir sem eru ætlaðar til manneldis eða dýrafóðurs, að því tilskyldu að þeim fylgi yfirlýsing þar til bærra kínverskra yfirvalda um að á hverri sendingu hafi verið gert efnafræðilegt próf til að ganga úr skugga um að vörurnar séu ekki skaðlegar heilsu manna. Þetta próf skal einkum gert til að kanna leifar klóramfenikól og nítrófúrans og afleiðna af þeim efnum. Niðurstöður þessara prófa verða að fylgja sendingunni:

1. Fiskeldisafurðir.
2. Pillaða og/eða unna rækju.
3. Vatnakrabba af tegundinni *Procramburus clarkii*, sem veiðist í náttúrulegu ferskvatni.

4. gr.

Ákvörðun þessi er tekin á grundvelli 24. gr. laga nr. 55, 10. júní 1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða, með síðari breytingum og til innleiðingar á ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins 2002/994/EB og síðari ákvörðunum sem breyta henni. Ákvörðunin tekur þegar gildi og frá sama tíma fellur úr gildi auglýsing nr. 86, 11. febrúar 2003, um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á sjávarafurðum frá Kína.

Lögin voru birt 10. júní 2005.

Auglýsing

nr. 772/2005 um takmörkun á innflutningi á sterkum chilépipar og afurðum úr honum, karríi, túrmerík (curcuma) og pálmolíu.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á þurrkuðum, gróf- eða finmöluðum sterkum chilépipar af ættinni Capsicum og afurðum úr honum, karríi og afurðum úr því, túrmerík (curcuma) og pálmolíu sem ætluð er til manneldis.

2. gr.

Auglýsingunni er ætlað að tryggja að matvæli sem um getur í 1. gr. og innhalda sudan litarefni sem um getur í 3. gr. séu ekki til dreifingar hér á landi.

3. gr.

Óheimilt er að flytja inn til landsins:

- a) þurrkaðan, gróf- eða finmalaðan sterkan chilépipar af ættinni Capsicum og afurðir úr honum sem falla undir tollskrárnúmerin 0904.1200 og/eða 0904.2009,
- b) karrí og afurðir úr því sem falla undir tollskrárnúmerið 0910.5000,
- c) túrmerík sem fellur undir tollskrárnúmerið 0910.3000,
- d) pálmolíu sem fellur undir tollskrárnúmerin 1511.1001 og/eða 1511.1009.

Þrátt fyrir l. mgr. skal innflutningur heimill ef innflytjandi framvísar rannsóknarvottorði sem viðurkennt er af opinberum aðilum til Umhverfisstofnunar um að varan innihaldi ekki eftirtalin litarefni:

- a) Sudan I (CAS númer 842-07-9);
- b) Sudan II (CAS númer 3118-97-6);
- c) Sudan III (CAS númer 85-86-9);
- d) Sudan IV / Skarlatsrauður (CAS númer 85-83-6).

4. gr.

Ef vara sem um getur í 3. gr. er á markaði hér á landi við gildistöku auglýsingarinnar er eftirlitsaðila heimilt að gera kröfu um að innflytjandi vörunnar leggi fram rannsóknarvottorð samþykkt af opinberu yfirvaldi á EES-svæðinu sem sýnir að hún innihaldi ekki framangreind sudan litarefni. Geti innflytjandi ekki lagt fram slíkt vottorð skal varan tekin af markaði.

5. gr.

Eftirlit með framkvæmd þessarar auglýsingar skal vera samkvæmt ákvæðum laga nr. 93/1995 um matvæli, sbr. ákvæði til bráðabirgða III í lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

6. gr.

Um valdsvið og þvingunarúrræði fer samkvæmt 30. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995, sbr. lög um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998. Nr. 772 16. ágúst 2005

7. gr.

Um viðurlög fer samkvæmt 31. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995 sbr. og lög um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998.

8. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í 28. gr. sbr. 18. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995 sbr. lög um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998 með síðari breytingum og með hliðsjón af ákvörðun 2005/402/EB.

Auglýsingin öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma fellur úr gildi auglýsing nr. 340/2004 um takmörkun á innflutningi á sterkum chilépipar og afurðum úr honum.

Auglýsing

nr. 779/2005 um tímabundna takmörkun á innflutningi á tilteknu fersku og frosnu grænmeti sem er upprunnið í Thailandi.

1. gr.

Auglýsing þessi gildir um innflutning á tilteknu fersku og frosnu grænmeti sem er upprunnið í Taílandi.

2. gr.

Auglýsingunni er ætlað að tryggja að örverumenguð matvæli sem talin eru upp í 3. gr. séu ekki til dreifingar hér á landi.

3. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins eftirtalið grænmeti, ferskt eða frosið:

- a) Kryddjurtir sem falla undir tollflokka nr. 0709.9009, 0710.8009, 1211.9001, 1211.9002 og 1211.9009.
- b) Baunir sem falla undir tollflokk nr. 0708.
- c) Lauf, svo sem bananalauf og bambuslauf sem fellur undir tollflokka nr. 1401.1000 og 1401.9000.

Rætur sem falla undir tollflokka nr. 0706.9009, 1211.9001 og 1212.9900*.

Asparagus sem fellur undir tollflokk nr. 0709.2000 og 0710.8009.

Þrátt fyrir ofangreint skal innflutningur heimill ef innflytjandi framvísar vottorði frá faggiltri rannsóknastofu til Umhverfisstofnunar um að varan innihaldi ekki Salmonella og örveruástand hennar sé að öðru leyti ásættanlegt.

4. gr.

Ef matvæli sem talin eru upp í 3. gr. eru á markaði hér á landi við gildistöku auglýsingarinnar er eftirlitsaðila heimilt að gera kröfu um að innflytjandi vörunnar leggi fram rannsóknvottorð frá faggiltri rannsóknastofu um að hún innihaldi ekki Salmonella og að örveruástand hennar sé að öðru leyti ásættanlegt.

Geti innflytjandi ekki lagt fram slíkt vottorð skulu matvælin tekin af markaði.

5. gr.

Heilbrigðisnefndir sveitarfélaga hafa, undir yfirumsjón Umhverfisstofnunar, hver ásinum stað, eftirlit með því að farið sé að ákvæðum þessarar auglýsingar, nema annað sé ákvarðað skv. lögum eða sérreglum.

Um innflutningseftirlit fer samkvæmt III. ákvæði til bráðabirgða í lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

6. gr.

Um valdsvið og þvingunarúrræði fer að öðru leyti samkvæmt 30. gr. laga um matvæli nr. 93/1995, með síðari breytingum sbr. og lög um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

7. gr.

Um viðurlög fer samkvæmt 31. gr. laga um matvæli, nr. 93/1005 með síðari breytingum sbr. og lög um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998.

8. gr.

Auglýsing þessi er sett með stoð í 28. og 29. gr. sbr. 10. gr. laga um matvæli, nr. 93/1995 sbr. og lög um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998. Framangreind takmörkun verður endurskoðuð eigi síðar en að þremur mánuðum liðnum.

Auglýsingin öðlast gildi við birtingu.

Auglýsing

nr. 905/2005 um áréttað bann við innflutningi frá Kína, Tælandi, Malasíu, Vietnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan, Norður-Kóreu, Hong Kong, Rúmeníu og Tyrklandi vegna Avian Inflúensu eða fuglaflensu.

1. gr.

Með vísan til þess að ekki liggja fyrir upplýsingar frá dýrasjúkdómayfirvöldum í viðkomandi ríkjum um upprætingu á Avian Inflúensu í Kína, Tælandi, Malasíu, Vietnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan, Norður-Kóreu, Hong Kong, Rúmeníu og Tyrklandi, en Avian Inflúensa er skæður fuglasjúkdómur sem borist getur í menn og hefur aldrei greinst á Íslandi, er áréttað bann við innflutningi til landsins á lifandi fuglum, frjóeggjum og hráum afurðum alifugla frá ofangreindum ríkjum.

2. gr.

Brot gegn auglýsingu þessari varðar viðurlögum skv. 30. gr. laga nr. 25/1993, um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim.

3. gr.

Auglýsing þessi er sett með heimild í 4. mgr. 10. gr. laga nr. 25/1993, um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, ásamt síðari breytingum. Auglýsing þessi öðlast þegar gildi og gildir til 15. janúar 2006. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 870/2005, um framlengingu banns við innflutningi frá Kína, Tælandi, Malasíu, Vietnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan, Norður-Kóreu og Hong Kong, vegna Avian Inflúensu eða fuglaflensu.¹⁾

1) Auglýsingin var birt og öðaðist gildi 17. október 2005.

Auglýsing

nr. 1179/2005 um flutningsjöfnunargjald á olíuvörum.

Á grundvelli laga nr. 103/1994 um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara tilkynnir Neytendastofa að flutningsjöfnunargjald á neðangreindum olíuvörum er sem hér segir frá og með 1. janúar 2006 og gildir gjaldið þar til annað verður ákveðið:

bifreiðabensín	0,36 kr. á lítra
gasolía	0,72 kr. á lítra
aðrar olíur og blöndur til brennslu	0,05 kr. á kg
flugvélabensín	0,30 kr. á lítra
flugsteinolía (þotuelsneyti)	0,02 kr. á lítra

Samkvæmt 3. gr. laga nr. 103/1994 um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara skulu dreifingaraðilar samkvæmt 1. gr. laganna, aðrir en þeir sem annast innanlandssölu á olíu í öllum landshlutum, greiða flutningsjöfnunargjaldið við innheimtu aðflutningsgjalda miðað

við innflutt móttekið magn. Tollstjórinn í Reykjavík og sýslumenn utan Reykjavíkur annast samkvæmt sömu grein innheimtu gjaldsins og skulu skila því til flutningsjöfnunarsjóðs olíuvara.

Auglýsing þessi kemur í stað auglýsingar nr. 1146/2005.

**Birt í B-deild Stórmartíðinda 30. desember 2005.*

Yfirlit laga og stjórnvaldsreglna í aldursröð

Úr lögum nr. 25/1921, um einkaleyfi handa Háskóla Íslands til útgáfu almanaks.....	7
Úr lögum nr. 42/1926, um skipströnd og vogrek.....	8
Lög nr. 78/1935, um einkarétt ríkisstjórnarinnar til þess að flytja trjáplöntur til landsins, og um eftirlit með innflutningi trjáfræs	8
Úr almennum hegningarlögum nr. 19/1940.....	9
Úr lögum nr. 34/1944, um þjóðfána Íslendinga og ríkisskjaldarmerkið	12
Úr lögum nr. 110/1951, um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess.....	13
Úr lögum nr. 32/1965, um hreppstjóra.	15
Úr lögum nr. 63/1969, um verslun með áfengi og tóbak.....	15
Úr lögum nr. 76/1970, um lax og silungsveiði.	17
Úr lögum nr. 16/1971, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórnmalasamband.....	18
Lög nr. 65/1974, um ávana- og fikniefni.	23
Úr lögum nr. 4/1978, um aðild Íslands að alþjóðasamningi um ræðissamband.	25
Úr lögum nr. 51/1981, um varnir gegn sjúkdómum og meindýrum á plöntum.	29
Úr siglingalögum nr. 34/1985.....	30
Lög nr. 97/1987, um vörugjald, sbr. auglýsingu nr. 26/1997.	32
Lög nr. 4/1988, um útflutningsleyfi o. fl.	44
Lög nr. 39/1988, um bifreiðagjaldum.....	45
Úr lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.	48
Úr lögum nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni.....	60
Lög nr. 52/1989 um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur.	66
Úr lögum nr. 92/1989, um framkvæmdarvald ríkisins í héraði	68
Lög nr. 54/1990, um innflutning dýra.	70
Úr lögum nr. 87/1992, um gjaldeyrismál.....	75
Lög nr. 88/1992, um innflutning.	76
Lög nr. 98/1992, um friðhelgi og forréttindi alþjóðastofnana.	77
Lög nr. 2/1993 um Evrópska efnahagssvæðið.....	77
Úr lögum nr. 25/1993, um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim.....	79
Lög nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.	81
Úr lögum nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.	89
Úr lögum nr. 22/1994 um eftirlit með föðri, áburði og sæðvöru.	109
Úr lyfjalögum nr. 93/1994.....	109
Úr lögum nr. 103/1994, um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara.	121
Lög nr. 145/1994, um bókhald	122
Lög nr. 29/1995, um endurgreiðslu oftekinna skatta og gjalda	134
Úr lögum nr. 47/1995, um skoðun kvikmynda og bann við ofbeldiskvikmyndum.	135
Úr lögum nr. 93/1995, um matvæli.	136

Lög nr. 96/1995, um gjald af áfengi og tóbaki	139
Úr lögreglulögum nr. 90/1996	143
Úr lög nr. 146/1996, um öryggi raforkuvirkja, neysluveitna og raffanga	144
Sóttvarnalög nr. 19/1997, sbr. lög nr. 90/2000 um breytingu á þeim	144
Úr lögum nr. 49/1997, um varnir gegn snjóflóðum og skriðuföllum	150
Úr lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir	150
Úr vopnalögum nr. 16/1998	153
Úr lögum nr. 55/1998, um meðferð, vinnslu og dreifingu sjávarafurða	157
Lög nr. 60/1998 um loftferðir	163
Úr áfengislögum nr. 75/1998	181
Úr lögum nr. 44/1999, um náttúruvernd	186
Lög nr. 16/2000, um Schengen-upplýsingakerfið á Íslandi	187
Lög nr. 105/2001, um flutning menningarverðmæta úr landi og um skil menningarverðmæta til annarra landa	192
Úr lögum nr. 6/2002, um tóbaksvarnir	197
Úr lög nr. 19/2002 um pósthjónustu	200
Úr lögum nr. 44/2002 um geislavarnir	204
Úr lögum nr. 47/2002, um eftirlit með skipum	207
Lög nr. 55/2002 um útflutning hrossa, lög nr. 40/2005 um breytingu á þeim	210
Lög nr. 96/2002 um útlendinga	211
Lög nr. 162/2002 um úrvinnslugjald	231
Úr lögum um fjarskipti nr. 81/2003	240
Lög nr. 50/2004 um siglingavernd	244
Lög nr. 63/2004 um afnám laga nr. 62 30. apríl 1973, um jöfnun flutningskostnaðar á sement	249
Lög nr. 87/2004 um oliugjald og kílómetragjald o.fl.	249
Lög nr. 52/2005, um gæðamat á æðardúni	261
Tollalög nr. 88/2005	262
Reglugerð nr. 16/1922, um útgáfu almanaks	317
Úr reglugerð nr. 41/1957, um tollheimtu og tolleftirlit	319
Reglugerð nr. 56/1961, um tollvörugæymslur, sbr. reglugerðir nr. 190/1983, 215/1984, 314/1984 og 410/1984 um breytingu á henni	341
Reglugerð nr. 258/1970, um ritun auðkennisnúmera innflytjenda á aðflutningsskýrslu ..	351
Úr reglugerð nr. 264/1971, um raforkuvirki, sbr. reglugerðir nr. 94/1997, 285/1998 og 121/1999 um breytingu á henni (gjald af eftirlitsskyldum rafföngum)	352
Reglugerð nr. 530/1975, um reikningsskil innheimtumanna ríkissjóðs	356
Úr reglugerð nr. 290/1980, um varnir gegn hundaeði (rabies)	358
Úr reglugerð nr. 444/1982, um loðdýrarækt og innflutning loðdýra, sbr. reglugerð nr. 859/2002 um breytingu á henni	359
Reglugerð nr. 85/1983, um Tollskóla ríkisins, veitingu í fastar tollstöður o. fl., sbr. reglugerð nr. 73/1986 um breytingu á henni	360
Úr reglugerð nr. 336/1984 um starfrækslu talstöðva í landfarstöðvaþjónustu í metra- og desimetrabylgjusviðinu	367
Úr reglugerð nr. 322/1985, um notendabúnað til tengingar við hið opinbera fjarskiptakerfi	368
Úr reglugerð nr. 356/1986, um öryggisráðstafanir gegn jónandi geislun	370
Úr reglugerð nr. 403/1986, um varnir gegn fisksjúkdómum og heilbrigðiseftirlit með fiskeldisstöðvum	372

Reglugerð nr. 61/1989, um greiðslustað, gjalddaga og fullnustu aðflutningsgjalda vegna tollmeðferðar á innfluttum vörum, sbr. reglugerð nr. 141/1989 um breytingu á henni.	373
Reglugerð nr. 62/1989, um bann við áfengisauglýsingum, sbr. reglugerð nr. 317/1991 um breytingu á henni.	377
Reglugerð nr. 160/1990, um tímabundinn tollfrjálsan innflutning bifreiða og bifhjóla, sbr. reglugerðir nr. 267/1991, 1/1996 og 791/2000 um breytingu á henni.	378
Reglugerð nr. 189/1990, um innflutning og útflutning á plöntum og plöntuafurðum, sbr. reglugerðir nr. 123/1995, 91/1998 og 393/1999 um breytingu á henni.	382
Reglugerð nr. 194/1990, um virðisaukaskatt af þjónustu fyrir erlenda aðila og af aðkeyptri þjónustu erlendis frá, sbr reglugerð nr. 179/1993 um breytingu á henni. .	387
Reglugerð nr. 248/1990 um virðisaukaskatt af skattskyldri starfsemi opinberra aðila, sbr. reglugerð nr. 287/2003 um breytingu á henni.	390
Reglugerð nr. 318/1990, um bann við notkun azó-litarefna og alifatískra klórflúorkolefnissambanda (freon) og skyldra efna sem drifefna í lyf.	393
Reglugerð nr. 71/1991, um innflutning og viðurkenningu á neyðarsendibaujum á 406 MHz.	394
Reglugerð nr. 470/1991, um endurgreiðslu virðisaukaskatts til sendimanna erlendra ríkja, sbr. reglugerðir nr. 186/1993, 305/1996 og 557/2002 um breytingu á henni.	395
Reglugerð nr. 527/1991, um frísvæði.	396
Úr reglugerð nr. 57/1992, um stjórnarsýsluumdæmi sýslumanna.	402
Reglugerð nr. 110/1992, um innheimtu eftirlitsgjalds af innflutningi plantna.	404
Úr reglugerð nr. 70/1993, um útflutningsleyfi o.fl., sbr. reglugerð nr. 502/1996, um breytingu á henni.	405
Reglugerð nr. 228/1993, um tollskýrslur og fylgiskjöl þeirra, sbr. reglugerð nr. 857/2000 um breytingu á henni.	409
Reglugerð nr. 255/1993, um vörugjöld af eldsneyti, sbr. reglugerðir nr. 375/1993, 511/1993, 474/1997, 339/1998, 356/1999 og 682/2000 um breytingu á henni.	413
Reglugerð nr. 267/1993, um notkun erlendra ökutækja, sbr. reglugerðir nr. 555/1993, 96/1996, 313/1999, 700/1999, 391/2003 og 269/2005 um breytingu á henni.	414
Reglugerð nr. 269/1993 um sérstaka skráningu bifreiðatil notkunar um stundarsakir hér á landi.	419
Reglugerð nr. 336/1993 um innheimtu virðisaukaskatts af blöðum og tímaritum sem send eru í áskrift erlendis frá í pósti.	420
Reglugerð nr. 516/1993 um innflutning á reykskynjurum er innihalda geislavirk efni.	421
Reglugerð nr. 554/1993, um virðisaukaskattsskylda sölu á vörum til mannelis o.fl., sbr. reglugerðir nr. 443/1995, 274/1996, 559/2000 og 546/2002 um breytingu á henni.	427
Reglugerð nr. 351/1994, um undirbúning og framkvæmd álagningar og innheimtu undirboðs- og jöfnunartolla, sbr. reglugerð nr. 714/2002 um breytingu á henni. ...	432
Úr reglugerð nr. 408/1994, um öryggi leikfanga og hættulegar eftirlíkingar, sbr. reglugerð nr. 293/1993.	443
Úr reglugerð nr. 521/1994, um þvotta- og hreingerningaeefni.	444
Úr reglugerð nr. 679/1994, um gjaldeyrismál.	445
Reglugerð nr. 170/1995, um endurgreiðslu vörugjalds af hópferðabifreiðum.	445

Úr reglugerð nr. 301/1995, um eftirlit með sáðvöru, sbr. reglugerð nr. 202/2002 (1. br.), 783/2001 (2. br.), 352/2002 (3. br.), 678/2002 (4. br.), 784/2003 (5. br.), 300/2004 (6. br.), 386/2004 (7. br.) og 514/2005 (8. br.) um breytingu á henni.	446
Reglugerð nr. 374/1995, um tollverð og tollverðsákvörðun, sbr. reglugerð nr. 457/1995 og 604/2003 um breytingu á henni.	448
Úr reglugerð nr. 398/1995, um áburð og jarðvegsbætandi efni, sbr. reglugerð nr. 785/2001 um breytingu á henni.	456
Reglugerð nr. 237/1996, um eftirlit með samræmi reglna um öryggi framleiðsluvara sem fluttar eru inn frá ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins, sbr. reglugerð nr. 449/1999 um breytingu á henni.	458
Úr reglugerð nr. 309/1996, um ákvörðun þungaskatts og skyldur ökumanna, sbr. reglugerðir nr. 588/1998, 59/1999, 380/1999 og 466/2000 um breytingu á henni.	467
Reglugerð nr. 431/1996 um greiðslur úr fódursjóði.	468
Úr reglugerð nr. 447/1996, um notkun og bann við notkun kadmíums og efnasambanda þess.	472
Úr reglugerð nr. 699/1996 um innflutning og heildsöludreifingu lyfja og reglugerð nr. 484/2001 og 846/2002 um breytingu á henni.	474
Reglugerð nr. 107/1997, um greiðslu kostnaðar vegna tollafgreiðslu utan afgreiðslutíma eða utan aðaltollhafna og vegna sérstakrar tollmeðferðar vöru, almenns sbr. reglugerðir nr. 301/1997, 213/1998, 368/1998 og 309/2000 um breytingu á henni.	480
Úr reglugerð nr. 168/1997 um um skemmtibáta, sbr. reglugerð nr. 708/2000 og 1045/2005 um breytingu á henni.	482
Reglugerð nr. 251/1997, um bann við sölu á munntóbaki og fínkornóttu neftóbaki.	489
Reglugerð nr. 294/1997, um endurgreiðslu virðisaukaskatts til aðila búsettra erlendis, sbr. reglugerðir nr. 689/1997, 248/1999, 375/2000, 560/2000, 423/2002 og 559/2002 um breytingu á henni.	490
Reglugerð nr. 445/1997, um tollafgreiðslu hraðsendinga, sbr. reglugerðir nr. 538/1997, 756/2000 og 1039/2003 um breytingu á henni.	494
Reglugerð nr. 723/1997, um tollafgreiðslugengi, sbr. reglugerða nr. 625/2005 um breytingu á henni.	497
Reglugerð nr. 724/1997, um bráðabirgðatollafgreiðslur.	498
Reglugerð nr. 735/1997 um ungbarnablöndur og stoðblöndur, sbr. reglugerð nr. 465/2000, 198/2002 og 388/2004.	500
Reglugerð nr. 212/1998, um innflutning einstaklinga á lyfjum til eigin nota.	518
Reglugerð nr. 230/1998, um tiltekin efni sem stuðla að auknum gróðurhúsaáhrifum, sbr. reglugerð nr. 888/2002.	520
Reglugerð nr. 323/1998, um innflutning, notkun og förgun PCB, PCT og umhverfisskaðlegra staðgengilsefna þeirra.	522
Reglugerð nr. 359/1998, um bifreiðagjald, sbr. reglugerð nr. 811/1998 um breytingu á henni.	526
Reglugerð nr. 436/1998, um vörugjald, sbr. reglugerð nr. 52/2000 um breytingu á henni.	528
Reglugerð nr. 505/1998, um áfengisgjald, sbr. reglugerð nr. 527/2000 og 437/2005 um breytingu á henni.	535
Reglugerð nr. 524/1998, um útflutning á kindakjöti, sbr. reglugerð nr. 615/2001 og 777/2001 um breytingu á henni.	541
Úr reglugerð nr. 787/1998, um skotvopn, skotfæri o.fl., sbr. reglugerð nr. 688/2003 um breytingu á henni.	543

Reglugerð nr. 176/1999, um framleiðslu, innflutning og heildsölu áfengis í atvinnuskyni, sbr. reglugerð nr. 708/2005 um breytingu á henni.	548
Reglugerð nr. 390/1999 um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum, sbr. reglugerð nr. 898/1999 og 433/2005 um breytingu á henni.	552
Reglugerð nr. 569/1999, um sakaskrá ríkisins.	554
Reglugerð nr. 598/1999, um rafrænt bókhald, geymslu rafrænna gagna og lágmarkskröfur til rafrænna bókhaldskerfa, sbr. reglugerð nr. 15/2001 um breytingu á henni.	559
Reglugerð nr. 600/1999, um færslu og geymslu lausblaðabókhalds.	562
Reglugerð nr. 615/1999, um takmörkun á markaðssetningu lampaolíu, skrautmuna, leikfanga og spaug- eða gabbvarnings með tilteknum efnum.	564
Reglugerð nr. 684/1999, um sprengiefni.	566
Úr reglugerð nr. 701/1999, um kartöfluútsæði.	577
Reglugerð nr. 849/1999, um eftirlit með innflutningi sjávarafurða, sbr. reglugerð nr. 203/2000, 771/2000, 42/2001, 391/2002 og 235/2005 um breytingu á henni.	577
Reglugerð nr. 857/1999 um bann við notkun tiltekinna eitrefna og hættulegra efna, sbr. reglugerðir nr. 623/2000, 483/2002, 426/2004 og 466/2005 um breytingu á henni.	593
Reglugerð nr. 946/1999 um rafhlöður og rafgeyma með tilteknum hættulegum efnum. ..	597
Reglugerð nr. 196/2000 um takmörkun á framleiðslu, innflutningi og dreifingu leikfanga og hluta sem í eru þalöt.	599
Reglugerð nr. 331/2000 um vörugjald af ökutækjum, sbr. reglugerðir nr. 792/2000, 555/2001, 160/2002, 805/2002, 922/2002, 334/2004 og 176/2005 um breytingu á henni.	600
Reglugerð nr. 368/2000 um söfnun, endurvinnsla og skilagjald á einnota umbúðir fyrir drykkjarvörur, sbr. reglugerð nr. 448/2002, 437/2003 og 49/2006 um breytingu á henni.	611
Reglugerð nr. 526/2000 um tollmeðferð vara sem ferðamenn og farmenn hafa með sér við komu til landsins, sbr. reglugerðir nr. 791/2000, 949/2001 og 13/2002 um breytingu á henni.	614
Reglugerð nr. 583/2000 um innflutning, ræktun og dreifingu útlendra plöntutegunda.	618
Reglugerð nr. 619/2000 um bann við notkun gróðurhindrandi efna sem í eru kvikasilfurssambönd, arsensambönd og lífræn tinsambönd.	621
Reglugerð nr. 709/2000 um tollmeðferð póstsendinga, sbr. reglugerðir nr. 272/2001 og 955/2001 um breytingu á henni.	623
Reglugerð nr. 719/2000 um undanþágu aðflutningsgjalda af aðföngum til ýmissar atvinnustarfsemi, sbr. reglugerð nr. 791/2000 um breytingar á henni.	629
Reglugerð nr. 760/2000 um lækkun, niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum vegna endursendingar, galla, tjóns, vöntunar eða endursölu til útlanda. .	634
Reglugerð nr. 766/2000 um starfsemi, skyldur og eftirlit með Flugstöð Leifs Eiríkssonar á Keflavíkurflugvelli.	637
Reglugerð nr. 797/2000 um undanþágu aðflutningsgjalda í ýmsum tilvikum.	639
Reglugerð nr. 798/2000 um tímabundinn innflutning.	645
Reglugerð nr. 858/2000 um SMT tollafgreiðslu, sbr. reglugerð nr. 567/2001 um breytingu á henni.	648
Reglugerð nr. 870/2000 um takmarkanir á innflutningi, notkun og meðhöndlun asbests.	654
Reglugerð nr. 967/2000 um innflutning, sölu og dreifingu smáskammtalyfja og merkingar þeirra.	657

Reglugerð nr. 125/2001 um innheimtu höfundaréttargjalda skv. 3. og 4. mgr. 11. gr. höfundalaga, sbr. reglugerð nr. 227/2001 um breytingu á henni.	660
Reglugerð nr. 233/2001 um ávana- og fikniefni og önnur eftirlitsskyld efni, sbr. reglugerð nr. 848/2002 (3. br.) og 480/2005 (4. br.).....	662
Reglugerð nr. 464/2001 um takmörkun á nikkeli í tilteknum vörum og reglugerð nr. 431/2005 um breytingu á henni.	673
Reglugerð nr. 340/2001 um eftirlit með fóðri, sbr. reglugerð nr. 381/2001 (1. br.), 497/2001 (2. br.), 755/2001 (3. br.), 871/2001 (4. br.), 281/2002 (5. br.), 594/2002 (6. br.), 2002/2003 (7. br.), 264/2003 (8. br.), 647/2003 (9. br.), 735/2003 (10. br.), 740/2003 (11. br.), 888/2003 (12. br.), 302/2004 (13. br.), 387/2004 (14. br.), 887/2004 (15. br.), 501/2005 (16. br.) og 502/2005 (17. br.) um breytingu á henni.	674
Úr reglugerð nr. 341/2001 um geislun matvæla með jónandi geislun.....	686
Reglugerð nr. 540/2001 um tímabundna endurgreiðslu 2/3 hluta virðisaukaskatts vegna kaupa eða leigu hópferðabifreiða.....	688
Reglugerð nr. 541/2001 um endurgreiðslu virðisaukaskatts vegna sölu hópferðabifreiða úr landi, sbr. reglugerð nr. 556/2002 um breytingu á henni.....	689
Reglugerð nr. 905/2001 um einkennisbúninga, merki og búnað tollgæslunnar.	690
Reglugerð nr. 74/2002 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar, sbr. reglugerð nr. 571/2005 (2. br.) ¹) og 980/2005 (3. br.) um breytingu á henni.	698
Reglugerð nr. 119/2002 um tollfríðindi við innflutning vara sem upprunnar eru í fátækustu þróunarríkjum heims.	712
Reglugerð nr. 293/2002 um umferð og dvöl manna á varnarsvæðum.....	738
Reglugerð 416/2002 um varnir gegn því að dýrasjúkdómar og sýktar afurðir berist til landsins.	743
Reglugerð nr. 449/2002 um útflutning hrossa, sbr. reglugerð nr. 677/2002 um breytingu á henni.....	747
Reglugerð nr. 586/2002 um efni sem eyða ósonlaginu, sbr. reglugerð nr. 659/2002 og 564/2005 um breytingu á henni.	751
Reglugerð nr. 859/2002 um innflutning loðdýra.	758
Reglugerð nr. 902/2002 um ráðstöfun afgangsvöru varnarliðsins.....	760
Reglugerð nr. 903/2002 um notkun og bann við notkun tiltekinna efna í málningu og viðarvörn.....	761
Reglugerð nr. 535/2003 um verðjöfnun við útflutning á fullunnum vörum sem innihalda landbúnaðarhráefni, sbr. reglugerð nr. 422/2005 (1. br.) um breytingu á henni.	765
Reglugerð nr. 744/2003 um notkun og bann við notkun tiltekinna efna við meðhöndlun á textíl- og leðurvörum.	768
Reglugerð nr. 751/2003 um skráningu ökutækja, sbr. reglugerð nr. 506/2005 um breytingu á henni.	772
Reglugerð nr. 881/2003 um niðurfellingu eða endurgreiðslu tolla fyrir matvælaíðnað, sbr. reglugerð nr. 433/2004 um breytingu á henni (1. br.).....	782
Úr reglugerð nr. 952/2003 um skotelda.	784
Reglugerð nr. 121/2004 um varnarefnaleifar í matvælum, sbr. reglugerð nr. 385/2004, 922/2004, 505/2005 og 998/2005.	787
Reglugerð nr. 411/2004 um ýmis aðskotaefni í matvælum.	797
Reglugerð nr. 697/2004 um takmörkun tiltekinna efna í raftækjum.	800
Reglugerð nr. 728/2004 um fljótandi eldsneyti.	804

Reglugerð nr. 806/2004 um takmörkun á krómi í sementi.....	809
Reglugerð nr. 935/2004 um innflutning gæludýra og hundasæðis, sbr. reglugerð nr. 817/2005 um breyting á henni.	811
Reglugerð nr. 993/2004 um framkvæmd samnings um alþjóðaverslun með tegundir villtra dýra og plantna sem eru í útrýmingarhættu, sbr. reglugerð nr. 5/2005 um breyting á henni.	821
Reglugerð nr. 1082/2004 um tóbaksgjald og merkingar tóbaks.....	830
Úr reglugerð nr. 1101/2004 um markaðssetningu sæfiefna.....	833
Reglugerð nr. 398/2005 um endurgreiðslu olúgjalds til sendimanna erlendra ríkja.....	837
Reglugerð nr. 447/2005 um lágmarksráðstafanir innan EES-svæðisins vegna eftirlits með tilteknum fisksjúkdómum.	838
Reglugerð nr. 449/2005 um eftirlit með heilbrigði eldisdýra sem flutt eru til EES-svæðisins frá þriðju ríkjum.	848
Reglugerð nr. 511/2005 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu sjávareldisdýra og afurða þeirra.....	855
Reglugerð nr. 512/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra og afurðum þeirra í viðskiptum innan Evrópska efnahagssvæðisins.....	876
Reglugerð nr. 513/2005 um eftirlit með heilbrigði sjávareldisdýra sem eru flutt til EES-svæðisins frá þriðju ríkjum.	882
Reglugerð nr. 515/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutningsá nautgripa-, svína-, alifugla- og hreindýrakjöti, sbr. reglugerð nr. 2/2006 (2. br.) um breyting á henni	889
Reglugerð nr. 516/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á unnum kjötvörum.....	892
Reglugerð nr. 517/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á smjöri og ostum.	895
Reglugerð nr. 659/2005 um gæðamat á æðardúni, sbr. reglugerð nr. 20 2006 um (1. br.) breytingu á henni.	896
Reglugerð nr. 621/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á grænmeti, sbr. reglugerð nr. 629/2005 (1. br.), 664/2005 (2. br.), 820/2005 (3. br.) og 838/2005 (4. br.) um breytingu á henni.	901
Reglugerð nr. 676/2005 um tímabundna niðurfellingu aðflutningsgjalda af vetnisbifreiðum og sérhæfðum varahlutum í þær.	903
Reglugerð nr. 937/2005 um flutning hergagna með loftförum.....	905
Reglugerð nr. 873/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á grænmeti, sbr. reglugerð nr. 57/2006 um (3. br.) breytingu á henni.....	906
Reglugerð nr. 973/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á blómum, trjám o.fl.	907
Reglugerð nr. 974/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á ostum frá Noregi	909
Reglugerð nr. 1124/2005 um úrvinnslugjald	910
Reglugerð nr. 1030/2005 um tollkvóta á grænmeti og niðurfellingu tolla.	919
Reglugerð nr. 1031/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á hvalaafurðum og rjúpum	921
Reglugerð nr. 1032/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á soðnum eggjum og eggjarauðum.....	922
Reglugerð nr. 1037/2005 um úthlutun á tollkvótum vegna innflutnings á frjóeggjum og mysudufti	923

Reglur nr. 172/1985, um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða.....	924
Reglur nr. 479/1988, um einfaldari tollskýrslugerð fyrir vörur á farmskrá sem njóta sérstakra tollfríðinda við innflutning	928
Úr reglum nr. 388/1989, um skráningu og skoðun farandvinnuvéla og vinnuvéla ásamt skýringum við einstakar greinar	929
Reglur nr. 520/1991, um innflutning, framleiðslu og dreifingu leikfanga úr blýi.....	931
Reglur nr. 627/1991, um flutning ótollafgreiddra bifreiða í ryðvarnarstöðvar.....	932
Reglur nr. 117/1994, um fyrirspurnir til tollstjóra um tollflokkun varal).....	933
Reglur nr. 487/1994, um tímabundinn tollfrjálsan innflutning ökutækja til sýningar, sbr. auglýsingar nr. 308/1997 og 370/1998 um breytingu á þeim.....	935
Reglur nr. 685/1995, um ökutæki varnarliðs Bandaríkjanna.....	937
Úr reglum nr. 358/1996, um birgðabókhald o.fl. vegna sérstakrar skráningar skv. 11. gr. reglugerðar um vörugjald nr. 356/1996.....	938
Úr reglum nr. 379/1996, um asbest.....	939
Reglur nr. 550/1997, um útfyllingu aðflutningsskýrslu og gjaldfærslu aðflutningsgjalda þegar miðlari kemur fram gagnvart tolyfirvöldum við.....	940
Úr reglum nr. 464/2000 um litmerkibyssur.....	941
Reglur nr. 529/2004 um farmvernd.....	942
Reglur nr. 698/2004 um tilkynningarskylda og leyfisskylda vinnslu persónuupplýsinga.....	948
Auglýsing nr. 35/1935, um innflutning og sölu á trjáplöntum og trjáfræi.....	952
Úr auglýsingu nr. 23/1970, um tollasamning um A.T.A. ábyrgðarskjöl fyrir innflutning á vörum um stundarsakir.....	952
Úr auglýsingu nr. 24/1970, um aðild Íslands að tollasamningi varðandi hlunnindi vegna innflutnings á vörum til kynningar eða notkunar á sýningum, vörusýningum, fundum og við svipuð önnur tækifæri.....	956
Úr auglýsingu nr. 25/1970, um aðild Íslands að tollasamningi varðandi innflutning um stundarsakir á atvinnutækjum.....	960
Auglýsing frá landbúnaðarráðuneytinu.....	965
Auglýsing frá landbúnaðarráðuneytinu.....	966
Auglýsing nr. 140/1982, um innflutning á blönduðu kjarnfóðri.....	966
Auglýsing frá landbúnaðarráðuneytinu.....	967
Auglýsing nr. 401/1987, um tollamál.....	967
Auglýsing nr. 575/1989, um gjald til Almanakssjóðs.....	967
Auglýsing nr. 117/1990, um varúðarráðstafanir vegna innflutnings á rotmassa til svepparæktar.....	968
Auglýsing nr. 130/1992, um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 748 (1992) vegna stuðnings líbýskra stjórnvalda við hryðjuverkastarfsemi.....	968
Auglýsing nr. 161/1993 um niðurfellingu tolla af nokkrum landbúnaðarvörum vegna sérstaks samkomulags milli Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu.....	969
Auglýsing nr. 474/1993, um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 883 (1993) um refsiaðgerðir gegn Líbýu.....	969
Auglýsing nr. 372/1995, um toll af vörum sem unnar eru úr landbúnaðarhráefnum, sbr. auglýsingar nr. 508/1995, 515/1995 og 546/1999 um breytingu á henni.....	971
Auglýsing nr. 385/1995, um tollflokkun á kornvörum.....	973
Auglýsing nr. 483/1995, vegna innflutnings á landbúnaðarvörum, sbr. auglýsingu nr. 262/1996 um breytingu á henni.....	974

Auglýsing nr. 587/1996, um heimild til innflutnings á vetnisklórflúorkolefnum (HCFC) á árinu 1997.	975
Auglýsing nr. 631/1997, um tölvuvædda tollafgreiðslu vegna útflutnings og eyðublöð fyrir útflutningsskýrslur.	976
Auglýsing nr. 662/1997, um skráningu farmflytjenda á innfluttum og útfluttum vörum og skil á farmskrám.	977
Auglýsing nr. 32/1999 um ríki, svæði og starfsstöðvar utan Evrópska efnahagssvæðisins, sem innflutningur á lifandi samlokum, skrápdyrum, möttuldýrum og sæsniglum er heimill frá, sbr. auglýsingar nr. 103/1999, 165/1999 og 266/1999 um breytingu á henni.	978
Auglýsing nr. 33/1999 um ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins sem innflutningur á fiskmjöli er heimill frá.	979
Auglýsing nr. 324/1999 um innflutning á sláturafurðumsem ekki hafa fengið hitameðferð.	979
Auglýsing nr. 422/1999, um skráningu íslensku krónunnar gagnvart erlendum gjaldmiðlum.	980
Auglýsing nr. 206/2000 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings sjávarafurða frá Albaníu.	981
Auglýsing nr. 543/2000 um takmörkun á innflutningi á jarðhnetum frá Egyptalandi.	981
Auglýsing nr. 940/2000 um gildistöku EES-reglugerða um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna.	982
Auglýsing nr. 232/2001 um bann við vörslu og meðferð ávana- og fikniefnis.	983
Auglýsing nr. 377/2001 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings sjávarafurða frá Perú.	983
Auglýsing nr. 846/2001 um ráðstafanir til að framfylgja ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 1343 (2001) um refsiaðgerðir gegn Líberíu.	983
Auglýsing nr. 5/2002 um toll af vörum sem unnar eru úr landbúnaðarhráefnum og upprunnar eru á Evrópska efnahagssvæðinu.	984
Auglýsing nr. 341/2002 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings sjávarafurða frá Myanmar, Tælandi og Víetnam, sbr. auglýsingu nr. 496/2003 um breytingu á henni.	985
Auglýsing nr. 899/2002 um takmörkun á innflutningi á hnetum og hnetuafurðum frá Kína.	986
Auglýsing nr. 901/2002 um takmörkun á innflutningi á þurrkuðum fikjum, heslihnetum, pistasíum, og afurðum úr þeim frá Tyrklandi, sbr. auglýsingu nr. 883/2003 um breytingu á henni.	987
Auglýsing 491/2003 um takmörkun á innflutningi á sterkum chilepipar og afurðum úr honum.	988
Auglýsing nr. 495/2003 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á óslægðum laxfiski frá Færeyjum og Noregi.	989
Auglýsing nr. 569/2003 um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á lifandi laxfiski og hrognum sem eiga uppruna sinn í Færeyjum og Noregi.	989
Auglýsing nr. 608/2003 um takmörkun á innflutningi á parahnetum frá Brasilíu.	990
Auglýsing nr. 880/2003 um takmörkun á innflutningi á pistasíum og afurðum úr þeim frá Íran.	991
Auglýsing nr. 579/2004 um ráðstafanir til að framfylgja ályktunum öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna nr. 1483(2003) og nr. 1546(2004) um afnám viðskiptaþvingana gegn Írak o.fl.	991

Auglýsing nr. 591/2004 um skráningu magntölu vara í aðflutnings- og útflutningsskýrslu.	992
Auglýsing nr. 476/2005 um framlengingu banns við innflutningi frá Kína, Tælandi, Malasíu, Víetnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan, Norður Kóreu og Hong Kong vegna Avian Inflúensu eða fuglaflensu.	1003
Auglýsing nr. 529/2005 um lista yfir viðurkennd ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins sem heimilt er að flytja inn sjávarafurðir, afurðir vatna- og eldisfiska frá.....	1004
Auglýsing nr. 536/2005, um öryggisráðstafanir vegna innflutnings á sjávar- og fiskeldisafurðum frá Kína.	1005
Auglýsing nr. 772/2005 um takmörkun á innflutningi á sterkum chilépipar og afurðum úr honum, karríi, túrmerík (curcuma) og pálmolíu.	1006
Auglýsing nr. 779/2005 um tímabundna takmörkun á innflutningi á tilteknu fersku og frosnu grænmeti sem er upprunnið í Thailandi.	1007
Auglýsing nr. 905/2005 um áréttað bann við innflutningi frá Kína, Tælandi, Malasíu, Víetnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos, Pakistan, Norður-Kóreu, Hong Kong, Rúmeníu og Tyrklandi vegna Avian Inflúensu eða fuglaflensu.	1009
Auglýsing nr. 1179/2005 um flutningsjöfnunargjald á olíuvörum.	1009

Atriðisorð

Aðalfarmbréf	375	Í tollvörugeymslu	291
Aðalfarmskrá	324	Aðvinnsla erlendis	268
Aðalræðisskrifstofa.....	26	Afferming	329
Aðalvöruskrá	325	Afgreiðslugeymslur	
Aðfangaeftirlit		Starfsleyfi	289
Áburður	457	Farmflytjendur.....	289
Jarðvegsbætandi efni.....	457	Tollmiðlarar	289
Sáðvörur.....	447	Afgreiðslur.....	330
Aðflutningsgjöld		Afgreiðslustaður fars	282
Álagning	294	Afgreiðslutími skipa	340
Endurákvörðun.....	294	Afhending	
Greiðslufrestur	552	Aðflutningsskýrsla	410
Aðflutningsskýrsla.....	273, 410	Farms.....	174
Einfaldaðar	274	Ólöglegs innflutnings	309
Rafrænar.....	273	Röng skjöl	310
Skriflegar.....	274	Röng vottorð	310
Skilafrestur	273	Tollskjala.....	410
Varðveisla	275	Vöru úr fari eða af geymslusvæði ..	286
Aðför	19	Afkvíun.....	322
Aðgangur tollgæslu	305	Aflaskýrslur	
Aðilar		Íslensk veiðiskip.....	303
Háðir hvor öðrum.....	270	Afskráning ökutækja	774
Aðkomuafgreiðsla fars	283, 322	Almanakssjóðsgjald.....	318, 968
Aðkomufar	262, 322	Almanakssjóður.....	318
Aðkomuflugvélar.....	320	Almanök	7, 317
Aðkomuskýrsla.....	324	Almenn hegningarlög	9
Aðskotaefni í matvælum.....	797	Almenn tollskylda	263
Aðstoð		Almennar tollvörugeymslur.....	344
Alþjóðlegar skuldbindingar.....	312	Almennar upprunareglur.....	304
Erlend tollyfirvöld.....	312	Almennt vörugjald.....	529
Hervöld Bandaríkjanna	14	Almennur tollafgreiðslutími	314
Starfsmenn vörugeymsluhúsa	322	Alþjóðastofnanir	77
Stjórnendur fars	321	Alþjóðatollastofnunin	
Við tollgæslu	308	Breytingar á tollskrá.....	314
Við tollskoðun.....	308	Alþjóðaverslun	
Þriðja aðila	320	Villar plöntur.....	821
Aðstoð lögreglu	312	Villt dýr.....	821
Aðvinnsla		Alþjóðaviðskiptastofnunin	
Frísvæði.....	293	Tollabindingar	264

Arfur		Listi II.....	672
Tollfrelsi.....	265	Lög.....	23
Asbest.....	654, 939	Ávörðunartollpóststöð.....	373
ATA		Áætlun aðflutningsgjalda.....	295
Atvinnutæki.....	960	Bann	
Ábyrgðarsamtök.....	954	Að tálma tollgæslustörf.....	308
Ábyrgðarskjöl.....	952	Bein eftirför.....	306
Fundir.....	956	Bensín.....	413
Vörusýningar.....	956	Bifreiðagjald.....	45, 526
Athafnasvæði		Aðalskoðun og skráning.....	47
Ótollafgreiddar vörur.....	285	Gjalddagar og eindagar.....	45
Auglýsingaefni		Gjaldskyld ökutæki.....	45
Tollfrelsi.....	265	gjaldskyldir aðilar.....	45
Aukennisnúmer		Innheimta og endurgreiðsla.....	47
Kennitala.....	351	Kæruleið.....	47
Azó-litrefni.....	393	Bifreiðar björgunarsveita.....	608
Áburður.....	456	Bifreiðar skráðar erlendis	
Vottun.....	457	Þungaskattur.....	467
Ábyrgð		Bifreiðar til aksturslíþróttar.....	607
Farmflytjendur.....	286	Bifreiðar til ökukennslu.....	606
Frisvæði.....	397	Bindandi álit um tollflokkan.....	272
Á greiðslu aðflutningsgjalda ..	299, 376	Birgðabókhald.....	401
Innflytjanda.....	276	Bitvopn.....	157
Leyfishafar geymslusvæða.....	286	Bílaleigubifreiðar.....	604
Tollmiðlara.....	276	Björgunarbúnaður.....	267
Vörsluhafa.....	286	Blandað kjarnfóður.....	966
Yfirfærsla ábyrgðar vörsluhafa.....	287	Blöð.....	421
Ábyrgð flytjanda á farangri.....	174	Blöndað kjarnfóður.....	966
Ábyrgð flytjanda á farmi.....	175	Bókhald.....	122, 356, 559
Ábyrgðaraðili fars.....	262	Almenn ákvæði.....	123
Ábyrgðarsamtök.....	954	Ársreikningur.....	128
Áfengi.....	15, 181, 548	Bókhaldsbækur og reikningaskipan.....	124
Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins.....	142	Bókhaldslög.....	122
Áfengisauglýsingar.....	377	Bókhaldsskyldir aðilar.....	122
Áfengisgjald.....	139, 535	Efnahagsreikningar og	
Álagning og innheimta.....	140	rekstrarreikningar.....	128
Gjaldskyldir aðilar.....	139	Fylgiskjöl og geymsla bókhaldsgagna	
Áfengissala		127
Bann við sölu.....	184	Í tölvutækuformi.....	127
Ágóðahlutur		Mat eigna.....	129
Tollverð.....	271	Rafrænt bókhald.....	124
Ákvörðun tollverðs.....	448	Skoðun reikninga.....	130
Álagning		Skýringar.....	130
Aðflutningsgjalda.....	294	Viðurlög og málsmeðferð.....	131
Jöfnunartollar.....	301	Bráðabirgðaaufgreiðsla	
Undirboðtollar.....	301	Afhending farmflytjanda.....	499
Áskriftablöð.....	421	Bráðabirgðatollafgreiðsla.....	277, 498
Ávana- og fíkniefni..	11, 25, 406, 662, 983	Bráðabirgðatollafgreiðslugjald.....	315
Listi I.....	666	Breytingar á tollskrá.....	314

Brot		Fiskistofa.....	159
Afhending ólöglegs innflutnings.....	309	Fisksjúkdómar.....	838
Afhending ótollafgreidda vöru.....	311	Fjarskiptabúnaður.....	243
Kaup ólöglegs innflutnings.....	309	Fóður.....	109, 674
Misnotkun		Geislataeki.....	371
ívilnunar.....	311	Geislavarnir ríkisins.....	206
Misnotkun leyfis.....	311	Geislavirk efni.....	371
Ólöglegur innflutningur.....	309	Hundaæði.....	359
Sala ólöglegs innflutnings.....	309	Innflutningur sjávarafurða.....	577
Stjórnandi fars afhendir ekki tilskilin skjöl.....	311	Kadmíum og efnasambanda þess ...	473
Störf tollvarða tálmuð.....	311	Keflavíkurflugvöllur.....	638
Tengd varnarsamningnum.....	310	Kvikmyndaskoðun.....	136
Tollinnsigli Fjarlæggt.....	310	Kvikmyndir.....	136
Tollinnsigli rofið.....	310	Leikföng.....	459
Verknaðarlýsingar.....	309	Lyf.....	119, 459, 479
Viðtaka ólöglegs innflutnings.....	309	Lyfjastofnun.....	479, 659, 665
Viðtaka ótollafgreiddrar vöru.....	311	Matvælaeftirlit.....	138
Brottfararafgreiðsla fars.....	284	Matvæli.....	459
Brottför skipa.....	339	Með tollmiðlurum.....	281
Búfé.....	406	Plöntur og plöntuafurðir.....	383
Búsetuleyfi.....	216	Póst- og fjarskiptastofnun.....	244
Búslóð.....	264	Reykskynjar.....	425
Búvörulög.....	89	Sáðvörur.....	109, 446
Búvörur.....	406	Schengen-svæðið.....	190
Bæklingar		Siglingamálastofnun Íslands.....	208
Tollfrelsi.....	265	Siglingamálastofnun vegna skemmtibáta.....	484
Dagatöl.....	7, 317	Sjávarafurðir.....	159
Dráttarvextir.....	298, 375	Sjávareldisdýr.....	855
Dvalarleyfi.....	214	Flutt frá þriðju ríkjum.....	882
Dvöl án dvalarleyfis.....	214	Viðskipti innan EES.....	876
Dýrainnflutningur.....	70	Skip.....	208
Dýralyf		Skoteldar.....	155
Eftirlit.....	459	Skotfæri.....	155
Dýrasjúkdómar.....	79, 743, 974	Skotvopn.....	155
EES		Sóttvarnir.....	146
Gerðir.....	445	Sprengiefni.....	155
EES-útlendingur.....	223	Stoðblöndur.....	503
Efni í raftækjum.....	800	Trjáfræ.....	9, 952
Efnis- og framleiðslukostnaður		Ungarnablöndur.....	503
Tollverð.....	271	Yfirborðsvirk efni.....	444
EFTA-útlendingur.....	223	Öryggi framleiðsluvara.....	459
Eftirlit		Eftirlitsaðili	
Aðfangaeftirlitið vegna fódurs.....	680	Fiskistofa.....	578
Áburður.....	109	Eftirlitsgjald	
Áfengi.....	551	Af rafföngum.....	352
Dýralyf.....	459	Áburður.....	458
Eldisdýr.....	848	Jarðvegsbætandi efni.....	458
Farmvernd.....	246, 247	Rafföng.....	144

Sáðvörur.....	447	Til sendimanna erlendra ríkja.....	837
Vegna frísvæða	315	Vegna endursendingar.....	634
Vegna fullvinnslu landbúnaðarvara	315	Vegna endursölu til útlanda.....	636
Vegna plöntuinnflutnings.....	404	Vegna galla	635
Vegna skemmtiferðaskipa.....	315	Vegna tjóns	635
Vegna tollfrjálsra birgðageymslna	315	Vegna vöntunar	635
Vegna tollfrjálsra forðageymslna ...	315	Vextri oftekinna skatta og gjalda ...	134
Vegna tollfrjálsra verslana	315	Varnir gegn snjóflóðum og	
Eftirlitssjóður		skriðuföllum.....	150
Fóðureftirlitsgjald.....	109	Endurgreiðsla oliugjalds	
Eignarréttur.....	377	Til sendimanna erlendra ríkja.....	837
Eignarupptaka		Endursending.....	264
Ávana- og fikniefni	25	Endurskráning ökutækja	774
Eigur skipverja.....	332	Endurútlutningsvottorð	
Einangrun		Plöntur.....	385, 386
Búrfluglar	819	Erlend sendiráð	
Dýra.....	72	Endurgreiðsla virðisaukaskatts.....	396
Nagdýr og kanínur.....	818	Erlend ökutæki.....	414
Skrautfiskar og vatnadýr	818	Evrópska efnahagssvæðið.....	77
Eindagi.....	374, 400	Eyðilegging vöru	635
Einfaldaðar aðflutningsskýrslur.....	274	Far.....	262
Einfaldaðar útflutningsskýrslur	303	Far einangrað	308
Einfaldari tollskýrslugerð	928	Far í utanlandsferðum.....	262
Einkaleyfi, sjá Einkaréttur	7	Farandvinnuvélar.....	929
Einkaréttar- og leyfisgjöld		Farangursmiði.....	171
Tollverð	271	Farartæki.....	262
Einkaréttur		Farmbréf	410
Almanök.....	7	Afhending.....	410
Dagatöl	7	Fylgiskjöl	275
Trjáplöntur	9, 952	Farmenn	
Útgáfa almanaka.....	317	Skýrslugjöf.....	274
Einkenni tollvarða	305	Farmenn.....	262, 614
Eiturefni.....	60, 593	Farmflytjendur	
Eldisbúnaður.....	17	Ábyrgð	286
Eldsneyti.....	413	Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda	
Endurákvörðun	295	286
Aðflutningsgjalda.....	294	Farmskírteini.....	31
Aðrar án gjaldabreytinga	295	Farmskrá	283, 324, 325, 337
Eftir skriflega tollafgreiðslu	294	Skráning	977
Endurgreiðsla		Farmskrárnúmer	374
Aðflutningsgjalda.....	634	Farmvernd	246, 247, 942
Hópferðabifreiðar	445	Farmverndarinnsigli	946
Hópferðarbifreiðar.....	688	Farmverndaryfirlýsing	946
Ofteknir skattar og gjöld	134	Farseðill	171
Sala hópferðarbifreiða.....	689	Farþega- og skipverjaskrá.....	325
Matvælaiðnaður	782	Farþegaskrá.....	328
Skipasmíði.....	924	Ferðamannabifreiðar.....	414
Skipaviðgerðir.....	926	Ferðamannabílar	419
		Ferðamannaökutæki	414

Ferðamenn		Fóðurtollur	
Skýrslugjöf.....	274	Skuldarviðurkenning.....	472
Ferðamenn.....	262, 614	Fóðurvörur	
Ferming.....	336	Innflutningseftirlit.....	680
Fiskistofa.....	159	Framkvæmd	
Fiskmjöl		Fríverslunar- og milliríkjasamningar	
Heilbrigðisvottorð.....	979	314
Fisksjúkdómar.....	838	Framkvæmdarvald ríkisins í héraði.....	68
Fiskur.....	408, 409	Framvísunarskylda.....	322
Fíkniefni		Frestur til tollafgreiðslu	
Listi yfir fíkniefni.....	25	Almennt.....	373
Fínkornótt neftóbak.....	489	Frísvæði.....	398
Fjaðrahnífar.....	157	Tollvörugeymslur.....	374
Fjarskiptabúnaður.....	242	Friðhelgi	
Fjarskipti.....	240	Alþjóðastofnanir.....	77
Fjárnám.....	376	Hervöld Bandaríkjanna.....	13
Fljótandi eldsneyti.....	804	Kjörræðiserindreki.....	28
Flugfar.....	262	Kjörræðisskjalasafn.....	28
Flugrekstur.....	631	Ræðispóstur.....	27
Flutningageymslur.....	350	Ræðisskjalasafn.....	27
Flutningsgjaldsreikningur.....	410	Ræðisskjöl.....	27
Afhending.....	410	Ræðisstofnunarsvæði.....	27
Flutningsjöfnunargjald		Sendiráðsskjöl.....	19
Af olíuvörum.....	121, 1009	Sendiráðssvæði.....	19
Flutningsjöfnunarsjóður olíuvara.....	121	Skjalasöfn sendiráða.....	19
Flutningskostnaður		Stjórnarerindreki.....	21
Tollverð.....	271	Stjórnarpóstur.....	20
Flutningsmiðlarar.....	375, 394	Frísvæði	
.....	394	Aðvinnsla.....	293
Flutningsskjal.....	410	Athafnasvæði.....	397
Flutningur		Ábyrgð.....	401
Á frísvæði.....	293	Bókhald.....	401
Í tollfrjálsa forðageymslu.....	292	Eindagi aðflutningsgjalda.....	400
Í tollfrjálsa verslun.....	292	Flutningur á svæði.....	399
Í tollvörugeymslu.....	290	Flutningur frá svæði.....	399
Úr tollfrjálsri forðageymslu.....	292	Gjalddagi aðflutningsgjalda.....	400
Flutningur hergagna		Innflutningstakmarkanir.....	398
Með loftförum.....	905	Rekstarleyfi.....	397
Flutningur ótollafgreiddrar vöru		Starfsemi.....	398
Milli geymslusvæða.....	287	Tolleftirlit.....	402
Fornbifreiðir og fornbifhjól.....	780	Tollflokkun.....	399
Forngrípir.....	406	Tollmeðferð.....	399
Forréttindi		Tollverðsákvörðun.....	294, 400
Alþjóðastofnanir.....	77	Trygging.....	401
Forskráning.....	773	Virðisaukaskattur.....	400
Fóður.....	674	Vörusvið.....	398
Umflutningur.....	681	Vörutalning.....	401
Útflutningseftirlit.....	682	Fríverslunar- og milliríkjasamningar.....	314
Fóðursjóður.....	472	Tollalækkanir.....	265

Fuglar.....	406	Gjaldeyrismál	75, 445
Fullnusta aðflutningsgjalda.....	299, 373	Gjaldmiðill.....	10
Fylgdargjald.....	315	Gjaldtökuheimildir	315
Fylgibréf farms	172	394
Fylgifé fars	264	Greiðslufrest	297
Fylgiskjöl.....	409	Greiðslufrestur	
Farmbréf.....	275	Vanskil	553
<i>Með aðflutningsskýrslu</i>	275	Aðflutningsgjöld	552
<i>Vörureikningur</i>	275	Banki á frísvæði	400
Önnur	275	394
Fyrirspurnir um tollflokkun		Leyfishafi frísvæðisrekstrar.....	400
Til tollstjóra.....	933	Virðisaukaskattur	552
Fyrirtækjaskrá.....	351	Greiðslustaður.....	299, 373
Fyrning		Gróðurhindrandi efni	622
Oftekinna skatta og gjalda.....	135	Gæðamat á æðardún	897
För		Gæludýr	811
Aðkomuafgreiðsla	283	Hafnavernd	247
Afgreiðslustaður	282	Hagsmunir almennings	11
Brottfararafgreiðsla	284	Hagstofu Íslands	314, 351
Farmskrá.....	283	Haldlagning	8, 19, 307
Frá innanlandshöfn.....	284	Handhafabréf	10
Í utanlandsferðum.....	281	Handhafar tollgæsluvalds	305
Meðferð forða	282	Handtaka.....	306
Tilkynning um komu og brottför....	281	Hegningarlög	9
Förgun eiturefna	64	Heiðursmerki	264
Förgunargjald	315	Heilbrigðis- og upprunavottorð	
Galli	635	Hunda	813
garðyrkjuafurða	267	Hundasæði.....	816
Gámakostnaður		Kanínur.....	818
Tollverð	270	Kettir	813
Geislavarna ríkisins	421	Nagdýr.....	818
Geislavarnir	205	Skrautfiskar	817
Geislavarnir ríkisins.....	206, 371	Vatnadýr.....	817
Geislavirk efni		Heilbrigðisvottorð.....	385
Reykskynjar	421	Blandað kjarnfóður.....	966
Geislun matvæla	686	Fiskimjöl	979
Gengi íslensku krónunnar (ISK).....	980	Landbúnaðarvörur	979
Geymsla bannvöru.....	283	Plöntur	384, 385, 407
Geymsluband.....	287	Rotmassi	968
Geymslusvæð		Trjáfræ.....	9
Ótollafgreiddar vörur	285	Heildarfarmskrá	324
Geymslutími	285	Herflugvélar.....	284
Gildi nokkurra stjórnvaldsfyrirmæla ...	967	Herskip	284, 340
Gjafir	265	Hervöld Bandaríkjanna.....	13
Gjald af áfengi	139	Hljóðver	267
Gjald af tóbaki	139	Hlutverk tollstjóra.....	279
Gjalddagi	373, 400	Hollustuhættir	150
Aðflutningsgjöld	297	Hollustuvernd ríkisins	444
Við skuldfærslu	298	Hópferðabifreiðar	689

Endurgreiðsla virðisaukaskatts.....	688	Kadmíum og efnasambönd þess.....	473
.....	394, 494	Kaststjörnur.....	157
Í pósti.....	626	Laxfiskar og hrogn frá Færeyjum og	
.....	394	Noregi.....	989
Hreppstjórar.....	15	Lásbogar.....	157
Hross.....	747	Leikföng.....	564
Útflutningur.....	210	Leikföng sem innihalda þalöt.....	600
Hugbúnaðargögn		Leikföng úr blýi.....	932
Tollfrelsi.....	265	Lifandi fuglar, frjóegg og hráar afurðir	
Hundasæði.....	811	alifugla frá Kína, Tælandi, Malasíu,	
Hundaæði.....	358	Vietnam, Kambódíu, Indónesíu, Laos,	
Húsleit.....	306	Pakistan, Norður Kóreu og Hong Kong	
Húsnæði		1003
Ótollafgreiddar vörur.....	285	Matvæli frá Tyrklandi.....	987
Hæði		Menningarminjar.....	194
Tollverð.....	270	Munntóbak.....	490
Hættuleg efni.....	60, 283, 286, 593, 982	Myanmar.....	985
Efnasambönd kadmíums.....	473	Notaður eldisbúnaður.....	17
Gróðurhúsáhrif.....	520	Ofbeldiskvikmyndir.....	135
Kadmíum.....	473	Olía.....	564
Höfundaréttargjald.....	660	Óslægður lax o.fl. frá Færeyjum og	
Höggvopn.....	157	Noregi.....	989
Inn- og útflutningur ávana- og fíkniefna		Ósóneyðandi efni.....	752
.....	663	Parahnetur frá Brasilíu.....	990
Innflutningsbann		PCB.....	523
Albanía.....	981	Perú.....	983
Asbest.....	654, 939	Pistasiur frá Íran.....	991
Azó-litarefni.....	393	Plöntur.....	384
Ávana- og fíkniefni.....	24	Rafgeymar.....	597
Bitvopn.....	157	Rafhlöður.....	597
Búnaður fyrir ósóneyðandi efni.....	752	Sement blandað krómi.....	810
Chilepipar.....	988	Sjávar- og fiskeldisafurðir frá Kína	
Cilepipar, karrí, túrmerík og pálmólú		1006
.....	1007	Skrautmunir.....	564
Dauður vatnafiskur.....	966, 967	Spaugvarningur.....	565
Dýr.....	358, 815	Sverð.....	157
Efni í málningu og viðarvörn.....	761	Tóbak	
Fínkornótt neftóbak.....	490	Eftirlíkingar leikfanga.....	199
Fjaðrahnífar o.þ.h.....	157	Eftirlíkingar sælgætis.....	199
Flúorkolefni.....	520	Úðabrusar.....	564
Geisluð matvæli.....	687	Útlendar plöntutegundir.....	619
Gróðurheindrandi efni.....	622	Vegna dýrasjúkdóma.....	743
Grænmeti, ferskt eða frosið frá		Vetnisflúorkolefni.....	520
Taílandi.....	1008	Vopn, önnur en skotvopn.....	157
Hexaflúorbrennisteinn.....	520	Innflutningsbann til EES	
Hnetafurðir frá Kína.....	986	Eldisdýr.....	850
Hnetur frá Kína.....	986	Innflutningsfrelsi.....	76
Hættuleg efni.....	593	Innflutningsleyfi	
Höggvopn.....	157	Afhending.....	410

Áfengi.....	181, 183, 548, 549
Ávana- og fíkniefni	664
Búfé og erfðaefni þeirra	71
Eiturefni	62
Fiskar og vatnadýra.....	811
Geislavirk efni.....	207
Gæludýr.....	811
Hundar.....	813
Hundasæði.....	811
Kettir	813
Landbúnaðarvörur	93
Loðdýr.....	758
Lyf.....	115, 475
Neyðarsendibaujur	394
Plöntur o.fl.	386
Reykskynjarar	421
Sáskammtalyf.....	658
Skoteldar	155, 785
Skotfæri.....	115, 544
Skotvopn	155, 544
Sláturafurðir	745
Sprengiefni.....	155, 568
Sverð o.þ.h.	544
Villt dýr.....	824
Örvarbogar og örvar.....	544
Innflutningsstaður	
Dýr	812
Plöntur.....	385
Innflutningstakmarkanir	76
Alidýraáburður.....	80
Dýr	70
Eldsneyti.....	804
Erfðaefni dýra	70
Gróðurmold.....	80
Hey	80
Hráar og lítt saltaðar sláturafurðir	80
Jarðhnetur frá Egyptalandi	981
Lifandi fiskur.....	17
Lifandi hrogn.....	17
Notaða poka eða aðrar umbúðir	80
Notaður reiðfatnaður og reiðtygi.....	80
Óhreinað fiður, fjaðrir og dún	80
óhreinan fatnað og tuskur.....	80
Óhreinuð Óunnið dýrahár	80
Óhreinuð stráteppi og strákörfur	80
Rafgeymar	597
Rafhlöður	597
Rotmassa blandað alidýraáburði	80
Skrautfiskar og hrogn.....	18
Ull	80
Vörur með nikkellinnihaldi	673
Vörur sem notaðar hafa verið við geymslu og flutninga á dýrum og dýraafurðum.....	80
Yfirborðsvirk efni.....	444
Þvotta- og hreingerningaeefni.....	444
Innflutningur	
Ávana- og fíkniefni	663
Á trjáfræi	8
Á trjáplöntum	8
Geislatæki.....	207
Lyfja	476
Plöntur og plöntuhlutur	384
Reykskynjara.....	424
Sáðvörur	447
Á sjávarafurðum.....	160
Skip	209
Smáskammtalyf.....	657
Sprengiefni	568
Á tóbaki	831
Útlendra plöntutegunda.....	618
Innflytjandi	410
Innheimta	
Hjá tollstjóra.....	373
Í tollpósti	373
Innsigli	
Farmvernd	946
Innsigligjald	315
Innsiglgun	
Farmrými.....	321
Íslensk veiðiskip	
Útflutningsskýrsla	411
Jarðvegsbætandi efni	456
Jöfnunartollar.....	301, 432
Álagning og innheimta	440
Eðlisverð	433
Kæra	437
Meðaltal og úrtak	436
Opinberir styrkir.....	433
Rannsókn.....	438
Samanburður	435
Sams konar vara	435
Skipting kostnaðar.....	436
Tjón	437
Undirboðsfrávik	436
Útflutningsverð	434
Útreikningur styrkja	436
Kartöfluútsæði	577

Kaststjórnur	157	Ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda	286
Kaup ólöglegs innflutnings	309	Leynd vöntun	288
Keflavíkurflugvöllur		Lið Bandaríkjanna	13
Flugstöð	638	Litmerkibyssur	942
Kennitala		Loðdýra	758
Auðkennisnúmer	351	Loftflutningar	170
Kílómetragjald	253	Afhending farms	174
Kjarnföður	966	Ábyrgð á efni fylgibréfs	172
Kjöræðismenn	263	Ábyrgð flytjanda á farangri	174
Klámmyndir	11	Ábyrgð flytjanda á farmi	175
Klámrit	11	Farangursmiði	171
Kornvörur	973	Farseðill	171
Kostnaður		Fylgibréf farms	172
Flutningur tollgæslumanna	322	Réttur sendanda og viðtakanda	174
Króm	809	Réttur til ráðstöfunar farms	173
Kvikmynda- og myndbandavinnustofur	267	Skjal er lýsir eðli farms	172
Kvikmyndagerð	631	Sönnunargildi skjala	173
Kvikmyndaskoðun	136	Upplýsingaskylda sendanda	174
Kyrrsetning	27	Lyf	
Kærur		Eftirlit	119, 459
Til ríkistollanefndar	296	Framleiðsluleyfi	118
Til tollstjóra	296	Innflutningur	117
Landamærastöðvar		Innflutningur einstaklinga	518
Innflutningur sjávarafurða	161	Lyfjahugtakið	114
Landbúnaðarhráefni	971	Lyfjaskrár	115
Landbúnaðarvörur		Markaðsleyfi	115
Dýrasjúkdómar	974	Lyfjalög	109
Tollkvóti	91	Lyfjastofnun	111
Verðjöfnunargjald	91	Lækkun	
Lausblaðabókhalda	562	Aðflutningsgjalda	634
Laxa- og silungahrogn	407	Löggæslustörf	
Lásbogar	157	Tollverðir	306
Leiðrétting		Lögreglulög	143
Á aðflutningsskýrslu	294	Lögregluvald	143
Eftir tollafgreiðslu	296	Lögtak	376, 377
Leikföng		Lögtaksréttur	376, 377
Eftirlit	459	Lögveðsréttur	376
Öryggi	443	Magntollur	263
Leikföng úr blýi	932	Landbúnaðarvörur	984
Leit	19	Magntölur	
Á geymslustöðum	306	Skráning í tollskýrslu	992
Á mönnum	307, 322	Mannúðar- og líknarstarfsemi	265
Í farartækjum	306, 322	Mat	
Í förum	306	Tollverð	451
Í húsum	306	Matvælaeftirlit	138
Í vörugeymsluhúsum	322	Matvælaeftirlit	136
Ólögráða einstaklingur	307	Matvælaiðnaður	782
Leyfishafar geymslusvæða		Matvæli	136, 427

Eftirlit.....	459	Nýskráning.....	773
Málsmeðferðarreglur.....	307	Ofbeldiskvikmyndir.....	135
Meðferð vara		Oliugjald.....	249
Á geymslusvæðum.....	285	Oliuvörur.....	121, 1009
Mengunarvarnir.....	150	Opnun póstsendinga.....	626
Menningarverðmæti.....	192	Ólöglegur innflutningur.....	309
Merkingar tóbaks.....	830	Afhending.....	309
Miðlaraþóknun		Kaup.....	309
Tollverð.....	270	Sala.....	309
Miðlari		Viðtaka.....	309
Tollskýrslugerð.....	940	Ósoneyðandi efni.....	394, 751, 975
Misnotkun		Ósoneyðandi efni	
Ívilnunar.....	311	Listi.....	755
Leyfis.....	311	Ótollafgreiddar vörur	
Tollfríðinda.....	311	Athafnasvæði.....	285
Munntóbak.....	489	Geymslusvæð.....	285
Mynd- eða hljóðvinnsla.....	631	Geymslusvæði.....	285
Myndbandaframleiðsla.....	631	Húsnæði.....	285
Möttuldýr.....	978	Ótollafgreiddar vörur	
Nauðungarsala.....	299, 376	Geymslutími.....	285
Nátturuvernd		PCB.....	522
Steindir.....	186	PCT.....	522
Náttúrugripir.....	407	Peningafals.....	10
Nátturuvernd.....	186	Peningar.....	10
Neyðarhöfn.....	323	Plöntur.....	407
Neyðarleyf.....	277	Plöntur o.fl.	
Neyðarleyfisgjald.....	315	Innflutningsstaðir.....	385
Neyðarsendibaujur.....	394	Póst- og fjarskiptastofnun.....	240, 244
Neysluvörur skaðlegar heilbrigði.....	407	Póstflutningar.....	171
Neytendastofa		Póstleynd.....	204
Rafföng.....	144	Póstrekandi.....	201
Niðurfelling		Póstsending.....	201
Aðflutningsgjalda.....	634	Póstsendingar.....	623
Niðurfelling gjalda		Opnun böggla.....	204
Björgunarbúnaður.....	267	Opnun póstsendinga.....	204
Efnivörur til framleiðslu.....	267	Póstleynd.....	204
Endursala.....	267	Póstverslun	
Gallaðar vörur.....	267	Einfaldaðar útflutningsskýrslur.....	303
Skemmdir á vörum.....	267	Póstþjónusta.....	200
Varnir gegn snjóflóðum og		Prentuð gögn	
skriðuföllum.....	150	Tollfrelsi.....	265
Vélar til aðvinnslu.....	267	Pökkunarkostnaður	
Vörur kvikmynda- og		Tollverð.....	271
myndbandavinnustofur og hljóðver		Raffangagjald.....	352
Vörur til flugvéla og skipa.....	267	Rafföng.....	352, 353
Vörur til framleiðslu Garðyrkjuafurða		Eftirlitsgjald.....	144, 352
.....	267	Neytendastofa.....	144
Nikkel.....	673	Rafgeymar.....	597
Notendabúnaður.....	368	Rafhlöður.....	597

Rafræn tollafgreiðsla	262	Sektarheimildir tollstjóra	313
Rafrænar aðflutningsskýrslur	273	Sendierindrekar	263
Rafrænt bókhald	559	Endurgreiðsla virðisaukaskatts.....	396
Rangar upplýsingar.....	309	Sendingarnúmer.....	977
rannsókn	306	Sendiráð	263
Rannsókn		Endurgreiðsla virðisaukaskatts.....	396
Á vörum	322	sendiráðsmenn	19
Rannsókn brota.....	312	Sendiráðismannsskrifstofur	263
Refsiábyrgð	309	Sendiráðismenn	263
Refsingar	309	Sérstakt hlutverk tollstjórans í Reykjavík	279
Reikningsskil innheimtumanna	356	sérstakt kílómetragjald.....	253
Reyskynjar.....	421	Sérstök skráning	
Réttarsamband		Vörugjald	938
Farmflytjanda og viðtakanda farms..	32	Siglingalög.....	30
Réttarstaða		Siglingavernd.....	244
Hervalda Bandaríkjanna.....	13	Sild.....	407
Liðs Bandaríkjanna	13	Sjávarafurðir	
Réttur sendanda og viðtakanda.....	174	Viðurkennd ríki	1004
Réttur til ráðstöfunar farms.....	173	Sjávarafurðir	577
Ríkisbókhald.....	356	Landamærastöðvar	161
Ríkisendurskoðun	356	Sjávareldisdýr	855, 876, 882
Ríkistollanefnd	280	Skaðabætur	8
Rotmassi	968	Skemmdir á vöru	635
Ríkistollanefnd		Skemmtibátar.....	482
Kætur	296	Skemmtiskip	340
Ryðvörn bifreiða.....	932	Skil á farmskrám.....	977
Rýrnun vöru.....	635	Skila útflutningsskýrslu	303
Ræðissamband	25	Skilafrestur	
Ræðisskrifstofa	26	Aðflutningsskjala	273, 410
Ræðisstarfsmenn.....	26	Tollskjöl	273
Sáðvörur		Umflutningsskjala	411
Sáðvöruverslanir	446	Útflutningsskjala	411
Safnsendingar	375	Skilagjald	
Í pósti.....	626	Af einnota umbúðum.....	67
Sakaskrá ríkisins	554	Á drykkjarvöruumbúðir	234
Saksókn og málsmeðferð.....	313	Á ökutæki	233
Sala		Einnota umbúðir.....	611
Tollfrjálsri verslun.....	293	Skip.....	262
Sala á trjáfræi.....	952	Skipavernd.....	246
Sala á trjáplöntum.....	952	Skipstorði	332
Sala ólöglegs innflutnings	309	Skipströnd.....	8
Samlokur	978	Skiptifarmbréf.....	375
Samvinna tollstjóra.....	280	Skiptifarmskrá	375
Sáðvörur		Skipting farmskránumers	374
Aðfangaeftirlitið.....	447	Skjalasending milli tölva	262
Eftirlitsgjald	447	Skoðun	306
Sáðvöruverslanir	446	Skoðunarréttur	31
Schengen-svæðið	187	Skoteldar.....	155, 784
Schengen-upplýsingakerfið	187		

Skotfæri	155, 543	Stjórnsýsluumdæmi	402
Skotvopn	155, 407, 543	Stoðblöndur	500
Skógræktarstjóri	9	Stöðva tollafgreiðslu	300
Skrá um farþegaflutning	327	Stöðvun tollafgreiðslu	376
Skrá um nauðsynjavistir	327	Sverð	157
Skrá um skipsnauðsynjar	327	Synjun um skuldfærslu	298
Skrá um skipverja	327	Sýnileg vöntun	288
Skráning		Sýningabílar	935
Í farmskrá	977	Sýnishorn	265
Magntölur í tollskýrslu	992	Sýslumenn	68
Vinnuvélar	929	Sæfiefni	833
Vöru inn á geymslusvæði	286	Sæsniglar	978
Ökutæki varnarliðsmanna	937	Takmörkuð tollskylda	263
Skráningarkerki ökutækja	776	Textíl- og leðurvörum	768
Skráningarskírteini	773	Tímabundinn innflutningur	265, 645
Skráningu ökutækja	772	ATA ábyrgðarskjöl	952
Skrápdýr	978	Atvinnutæki	960
Skrár		Bifhjól	378
Affermdar vörur	283	Bifreiðar	378
Vöntun og skemmdir á vörum	284	Búnaður vísindamanna o.fl.	265
Skrifleg tollafgreiðsla		Fundir (ATA)	956
Endurákvörðun	294	Landbúnaðarvörur	266
Skriflegar aðflutningsskýrslur	274	Sýningar	265
Skuldfærsla		Sýningar (ATA)	956
Synjun	298	Vörur til fundahaldar	266
Skylda stjórnanda fars	282	Vörur til viðgerðar	265
Skyldur tollgæslu	305	Ökutæki	266, 378
Skýrslugjafir		Ökutæki, sérstök skráning hér á landi	419
<i>ferðamanna og farmanna</i>	274	Tímarit	421
Sláturafurðir		Tjónamatsgjald	315
Heilbrigðisvottorð	979	Tollabinding	262
Upprunavottorð	979	Tollabindingar	
SMT tollafgreiðsla	648	Alþjóðaviðskiptastofnunin	264
SMT-tollafgreiðsla	262, 273	Tollafgreiðsla	
Sóthreinsun	372	Plöntur	386
Áhöld til fiskeldis	372	Tollafgreiðsla vöru	262
Veiðibúnaður	965	Tollafgreiðslugengi	272, 497
Sóttvarnarlög	144	Tollafgreiðslugjald	
Sóttvarnaryfirlýsinga	324	Bráðabirgðatollafgreiðsla	315, 480
Sóttvarnir		Eftilit með ótollafgreiddum vörum í geymslu	481
Loðdýr	759	Flutningur undir tolleftirliti	315
Sprengiefni	155, 566	Förgun	315
Staðfestingarskjöl	275	Innsíglun tollgæslu	315
Starfsleyfi		Mat á vöru vegna skemmda	481
Afgreiðslugeymslur	289	Neyðarleyfi	315
Tollvörugeymslur	289	Tjónamat	315
Starfsnám	360	Tollafgreiðsla skipa og flugvéla	315
Steindir			
Nátturuvernd	186		

Tolleftirlit með skemmtiferðaskipum	315	Visindabúnaður	265
Tolleftirlit vegna fullvinnslu landbúnaðarvara	315	Visindatæki	265
Vegna skipa eða flugvéla	480	Tollfrelsi	265
Vegna upplýsinga- og gagnamiðlunar úr tölvukerfi tollsins	315	Tollfríðindi	
Tollafgreiðsluhafnir	323	Fátækustu þróunarríkin	712
Tollafgreiðsluskjöl skips	325	Tollfrjáls svæði	396
Tollalínugjald	315	Tollfrjálsar forðageymslur	291, 347
Tollalög	262	Tollfrjálsar verslanir	292, 349
Tollband	287	Tollfrjálsar vörur	264
Tolleftirlit	320, 402	Tollgæslan	
Tollendurskoðun	296	Búnaður	694
Tollflokkun		Einkennisbúningar	690
Bindandi álit	272	Skyldur	305
Tollflokkun	933	Stöðueinkenni	694
Kornvörur	973	Tollmerki	695
Upplýsingagjöf tollstjóra	412	Tollgæslufáninn	12, 319
Tollflokkun vöru	272	Tollgæslustörf	
Tollfrelsi		Landhelgisgæsla	306
Arfur	265	Lögregla	306
Auglýsingaefni	265	Tollgæsluvald	262, 304
Atvinnutæki (ATA)	960	Tollhafnir	278
Bifreiðar og bifhjól	14, 378	Tollinnsigli	
Búslóð	14, 264	Fjarlæggt	310
Endursendar vörur	264	Rofið	310
Farmanna	614	Tollkvóti	262
Farmenn	264	Alifuglakjöt	889
Ferðamanna	614	Blóm	907
Ferðamenn	264	Frjóegg	923
Fundir (ATA)	956	Grænmeti	901, 919
Fylgifé fars	264	Hreindýrakjöt	889
Gjafir	265	Hvalafurðir	921
Heiðursmerki	264	Mysuduft	923
Hervöld Bandaríkjanna	14	Nautgripakjöt	889
Hugbúnaðargögn	265	Ostar	895
Hæfilegar vistir	264	Ostur frá Noregi	909
Kjörræðiserindreki	28	Rjúpur	921
Ræðiserindrekar	28	Smjör	895
Ræðisstofnun	28	Soðin egg	922
Sendierindreka	21	Soðnar eggjarauður	922
Sendiráð	21	Svínakjöt	889
Sýningar (ATA)	956	Tré o.fl.	907
Varnarliðsmenn	14	Unnar kjötvörur	892
Varningur farmanna	264	Úthlutun fjármálaráðherra	269
Varningur ferðamanna	264	Úthlutun landbúnaðarráðherra	269
Verðlaus bréf, bæklingar og prentuð gögn	265	Tolllandhelgin	319
		Tollmál	319
		Tollmeðferð póstsendinga	623
		Tollmeðferð vöru	277
		Tollmerki	695

Tollmerki Íslands.....	319	Viðskiptaverð.....	270
Tollmiðlari.....	262	Ökutæki.....	453
Eftirlit.....	281	Tollverðir	
Skyldur.....	281	Löggæslustörf.....	306
Starfsemi tollmiðlara.....	280	Tollverðsákvörðun.....	270
Starfsleyfi.....	280	Frísvæði.....	294
Tollskjöl.....	262, 273, 409	Tollverðsskýrsla.....	275
Rafræn.....	273	Tollvöruheymslur.....	341
Skrifleg.....	274	Aðvinnsla.....	291
Tollskoðun		Starfsleyfi.....	289
Geislavarnir ríkisins.....	371	Tollafgreiddar vörur.....	291
Sendiráð.....	28	Tóbak.....	15
Undanþága vegna sendierindreka.....	21	Sölutakmarkanir.....	199
Tollskóli ríkisins.....	360	Tóbaksgjald.....	142, 830
Tollskrá.....	263	Tóbaksvarnir.....	197
Tollskylda		Transit-geymslur.....	350
Almenn.....	263	Trygging.....	401
Takmörkuð.....	263	ATA ábyrgðarskjöl.....	953
Tollskyldar vörur.....	263	Frísvæði.....	397
Tollskyldir aðilar.....	263	394
Tollskýrslueyðublað.....	409	Skipting safnsendinga.....	375
E1.....	928	Sýningarbílar.....	936
E8.....	929	Tollvöruheymslur.....	341
Tollskýrslugerð		Umflutningur.....	411
Miðlari.....	940	Tölvukerfi tollyfirvalda.....	263
Tollskýrslur.....	409, 976	Tölvuvædd tollafgreiðsla	
Tollstjórar.....	278	Útflutningur.....	976
Tollstjórn.....	319	Umboðslaun	
Tollstöðvar		Tollverð.....	270
Vilt dýr.....	827	Umbúðir	
Tollsvæði ríkisins.....	263	Úrvinnslugjald.....	915
Tollumdæmi.....	278, 319	Umferðarbann.....	322
Tollur.....	262	Umferðartakmörkun.....	321
Landbúnaðarhráefni.....	971	Umflutningsgeymslur.....	350
Tollverð.....	262, 270, 448	Umflutningsskjöl.....	411
Ágóðahlutur.....	271	Umflutningsskýrsla.....	411
Efnis- og framleiðslukostnaður.....	271	Umflutningstilkynning.....	411
Einkaréttar- og leyfisgjöld.....	271	Umflutningsvara.....	411
<i>Frestun ákvörðunar</i>	277	Umflutningur.....	263, 264, 411
Gámakostnaður.....	270	Innanlands.....	331
Kaupumboðslaun.....	270	Umframbrigðir.....	288
Mat.....	451	Umhverfismengun	
Miðlaraþóknun.....	270	Einnota umbúðir fyrir drykkjarvörur.....	66
Þökkunarkostnaður.....	271	Umhverfisskaðleg efni.....	522
<i>Skipting kostnaðar</i>	271	Umhverfisstofnun.....	152
Umboðslaun.....	270	Undanþág aðflutningsgjalda	
Uppskipunar- eða útskipunarkostnaður		Aðföng til atvinnustarfsemi.....	629
.....	271	Arfur o.fl.	642
Vátryggingarkostnaður.....	271	Búnaður björgunarsveita.....	643

Endursendar vörur og umbúðir	642	Tollverð	271
Flugrekstur	631	Upptaka	19
Framleiðsla garðyrkjuafurða	631	Viðurlög	311
Framleiðsla iðnaðarvara	630	Úrvinnslugjald	231, 911
Garðyrkjuaðföng	37	Á aðrar vörur	234
Heiðursmerki og verðlaun	642	Á pappa-, pappírs- og plastumbúðir	234
Kvikmyndagerð 631 Ryðvörn ökutækja	932	Á ökutæki	233
Myndbandaframleiðsla	631	Álagning gjalds	235
Mynd- eða hljóðvinnsla	631	Endurgreiðsla	913
Sýnishorn verslunarvara, hugbúnaðargögn og auglýsingaefni	642	Fjárhæð úrvinnslugjalds	233
Vegna gjafatil mannúðar- og líknarstarfsemi	641	Gjaldskyldar vörur	911
Vegna alþjóða- og milliríkjasamninga og sérlaga	639	Gjaldskyldir aðilar	235, 911
Vegna búferlaflutninga	640	Gjaldstofn	911
Vegna gjafa af sérstöku tilefni	640	Skilavottorð vegna ökutækja	914
Vegna samnings við Efnahagsbandalag Evrópu	969	Umbúðir	915
Vetnisbifreiðar	903	Undanþágur	913
Virðisaukaskattur	643	Uppgjörstímabil, gjalddagar og greiðslufrestur	236
Vísindatæki og vísindabúnaður	643	Virðisaukaskattur	917
Undirboð	432	Ökutæki	914
Undirboðstollar	301, 432	Úrvinnslusjóður	237, 916
Undnaþága		Útflutningur	
Ungbarnablöndur	500	Menningarverðmæta	192
Uppboð	299, 376	Útflutningsbann	
Uppgjör söluandvirðis	299	Ávana- og fíkniefni	24, 406
Uppgjörstímabil		Fylfullar hryssur	210
Aðflutningsgjalda	298	Menningarminjar og -verðmæti	193
.....	394	Neysluvörur skaðlegar heilbrigði	407
Upplýsingar		Útflutningsfarmskrá	337
Hagstofa Íslands	314	Útflutningsgjöld	262
Upplýsingaskylda	276	Útflutningsleyfi	44, 405
Eftirlit með skipum	209	Búfé	406
Flugumferðarstjórn	320	Búvörur	406
Hafnsögumenn	320	Fiskur	408, 409
Schengen-upplýsingakerfið	190	Forngrípir	406
Sendanda	174	Fuglar	406
Tollyfirvöld	412	Hross	406
Upprunareglur		Hrossaútflutningur	210
Almennar	304	Laxa- og silungahrogn	407
Milliríkjasamningar	304	Náttúrugrípir	407
Upprunasönnun	275, 304	Síld	407
Upprunavottorð	304, 410	Skotvopn o.p.h.	407
Landbúnaðarvörur	979	Verðbréf	407
Uppruni vöru	304	Villt dýr	824
Uppskipunar- eða útskipunarkosnaður		Útflutningsskip	337
		Útflutningsskýrsl og -skjöl	335, 411
		Íslensk veiðiskip	411
		Útflutningstakmarkanir	
		Fylfullar hryssur	747

Útflutningur	303, 408, 409	Verðbréf.....	10, 407
Á hrossum	210	Verðjöfnun	
Ávana- og fikniefni	663	Landbúnaðarhræfni	765
.....	409	Verðjöfnunargjöld	303
Hross	747	Verðlaus bréf	
Kindakjöt.....	541	Tollfrelsi.....	265
Plöntur o.fl.	386	Verðtollur	263
Tollareglur um innflutning.....	314	verknaðarlýsingar	309
Viðskiptabann	407	Vetnisbifreiðar	903
Útflytjandi	411	Vetnisklórflúorkolefni	975
Útlendingalög	212	Vextir.....	298
Útlendingar		Ofteknir skattar og gjöld	134
Aðrir útlendingar.....	223	Véfenging	
EES-útlendingur.....	223	Viðskiptaverð	451
EFTA-útlendingur	223	Viðger erlendis	268
Sérreglur.....	222	Viðmiðunargengi.....	497
Valdbeiting	144, 305	Viðskiptabann	
Vanskil		Líbería	983
Greiðslufrestur	553	Líbía	968, 970
Vara eða sending	263	Suður-Afrika	407
Varðveisla		Viðskiptasamband	270
Aðflutningsskýrslur.....	275	Viðskiptatakmarkanir	
SMT-skjöl	275	Írak	992
Tollskjöl	275	Viðskiptaverð	449
VEF-skjöl.....	275	Véfenging.....	451
Varnarefnaleifar í matvælum.....	787	Viðurkennd ríki	
Varnarliðið		Sjávarafurðir.....	1004
Ráðstöfun afgangsvöru.....	761	Viðurkenning	
Ökutæki.....	937	Notendabúnaðar	368
Varnarliðsmenn	13	Viðurlög	
Varnarsamningur	13	Svipting réttinda	312
Varnarsvæði		Svipting starfsleyfis.....	312
Umferð og dvöl	738	Upptaka vöru.....	311
Varnir gegn		Viðurlög og málsmeðferð	309
Dýrasjúkdómum.....	79	Villandi upplýsingar	309
Fisksjúkdómum	372	Villt dýr	821
Hundaæði	358	Vinnsla persónuupplýsinga.....	948
Meindýrum á plöntum.....	29	Vinnueftirlit ríkisins	929
Sjúkdómum í plöntum.....	29	Vinnuvélar	929
Skriðuföllum	150	Virðisaukaskattur.....	48, 421, 490
Snjóflóðum.....	150	Aðilar undanþegni skatti	50
Vátryggingarkostnaður		Áskriftablöð	421
Tollverð	271	Endurgreiðsla vegna erlendra	
VEF-tollafgreiðsla	263, 273	ferðamanna	490
Vegabréf	213	Erlendir ferðamenn.....	490
Vegabréfaeftirlit	212	Greiðslufrestur.....	552
Vegabréfsáritanir	213	Innflutningur	56
Veiðibúnaður	965	Matvæli	427
Veiting starfa	280	Sendierindrekar	395

Sendiráð	395	Gjaldstofn.....	87
Skatthlutfall.....	54	Hópfærðabifreiðar.....	445
Skattskyld velta.....	52	Sérstakt vörugjald af eldsneyti.....	86
Skattskyldusvið.....	49	Sérstök skráning.....	938
Starfsemi opinberra aðila.....	390	Ökutæki undanþegin gjaldskyldu.....	83
Tilhögun bókhalds.....	54	Vörugjald af ökutækjum.....	600
Þjónusta.....	387	Vörureikningur.....	410
Vistir.....	264	Afhending.....	410
Vínarsamningur.....	19, 26	Fylgiskjal.....	275
Vísindabúnaður		Vöruskrár aðkomuskipa.....	325
Tollfrelsi.....	265	Vörusýningar.....	956
Vísindatæki		Vörutalning.....	288, 401
Tollfrelsi.....	265	Yfirborðsvirk efni.....	444
Vogrek.....	8	Yfirfærsla Ábyrgð	
Vopnalög.....	153	Vörsluhafi.....	287
Vottorð		Yfirlitsskrá.....	326
Afhending.....	410	Þagnarskylda.....	313
Æðardúnn.....	897	Þjóðfáni Íslendinga.....	12
Áburður.....	457	Þjónusta	
Viðgerðar.....	268	Virðisaukaskattur.....	387
Vöntun.....	288	Þróunarríki.....	712
Vörsluábyrgð.....	263	Þungaskattur	
Vörsluhafi.....	263	Ökutæki skráð erlendis.....	470
Vörslutaka.....	381	Þungaskattur af bifreiðum.....	467
Vörugæmslur.....	330	Þvotta- og hreingerningaefni.....	444
Vörugjald.....	32, 529	Æðardúnn	
Af eldsneyti.....	81, 413	Vottorð.....	897
Almennt vörugjald af bensíni ...	413	Æðsta stjórn tollamála.....	278
Sérstakt vörugjald af bensíni.....	413	Ökutæki	
Af olíu.....	250	Sérstök skráning.....	419
Af ökutækjum.....	81	Skráð erlendis.....	414
Almennt.....	529	Til sýningar.....	935
Almennt vörugjald		Tollverð.....	453
Gjaldskyldar vörur.....	33	Vátrygging.....	414
Gjaldskyldir aðilar.....	33	Vörugjald.....	600
Gjaldstofn.....	34	Ökutæki erlendra sendiráða.....	778
Innheimta.....	35	Ökutæki knúin metangasi eða rafmagni.....	608
Almennt vörugjald af eldsneyti.....	86	Ökutækjaskrá.....	773
Gjalddagar.....	87	Örvabogar og örvar.....	544
Gjaldflokkar ökutækja.....	81	Öryggi framleiðsluvara.....	459
Gjaldskyld ökutæki.....	81		
Gjaldskyldir aðilar.....	87		